26-5. V 179

En layn 1148. a hels janeiro fonc presa la mura de tortosa e lo comte en ramo berenguer

En layn 1233. a hels octobres fonc presa la mura de valencia e lo rey en jaume

En layn 1239. a ij dies febrebres fon presa la mura de malorques e lo rey en jaume lo mori en guillo de montcada ab xxxiij galeres

En layn 1308 fuit destructio militum templi

En layn 1316 fuit facta ordo sancti montesa

I-25

Conciliator differentiarū philosophorum et precipue medicorum clarissimi viri Petri de Abano [illegible] tamini feliciter incipit. Prologus.

Nulum in trinario ac omne quod ipsius preten dens in antea. Denno vero medicorum philosophorū q3 illustrium condigerens sententiae. Politicorum quidez septimo. Aristoti. inquio scribere. Bene viuere ac felicitatem appetiūt omnes sed hec adipiscendi: his quidem potestas: his vero non propter fortunam quādam aut naturam: vbi cuiuslibet primitus naturale desiderium advitam et felicitatem denotatur. Quosdam tamen deinceps fortuna seu natura impeditos ad posse minime adipisci. Primus quidē cuncsrit: quontam bonum appetunt omnia. Vnde laudātur hoc testantes ethicorum initio. Viuere autem et beari bonum erat summum. quia viuere viuentis est forma. Vnde de anima secundo. Viuere viuentis est ec. hoc vero ceu perfectius quoddā et diuinius prae alijs appetitur maxime quod eius firmat oppositū. Omne nanque animal mortem pernicie q3 deuitat: de consolatione tertio. Est denique felicitas operatio quedam anime et vsus secūdum virtutem perfectam ethicorum decimo. d consolatione quoque tertio. Beatitudo est status omnium bonorū aggregatione perfectius. Palin. cunctis hominibus natura infitū est desiderium ad sciendū quod beatitudine ceu tactū terminat. Vinē itaq3 et felicitari appetit vnūqōq3: qō autem perfectum precipue. Adhuc demum vita priuantur: quo u3 naturaliter illius p aua simulq3 ipropportionata extant principia ab intrinsecis et extrinsecis causata; et actus virtutis deficiētis oifariam non paucos vero est huiusmodi reperire. Verum tamen in proportione eorū vicissim malicia differētia aperietur in tertia. Actus quoq3 horū brutales detestans ethicus. i. moralis philosophus virtutib9 imitat principaliorib9 insignitos consuetudine possidere non horum. Quidam nanq3 non solū corpore: verum et anima natu a sere sunt serui. Fortunā de mu tantum similiter impediriā ingenuitatē fore diuitias potētias ac his opposita: omninoq3 fortuniū et infortuniū rhetoricorū testatur secūdo: in qua vim generesos sideream esse puto non immerito includēdam. Nonnulli enim vita priuantur ac beatitudine bona fallin erfuna a fortuna velut et prana. Nam et si ea felicitati ministret presidiū. quo quāto quali vt vbi et quando expedit modificare. Adoptanq3 itaq3 actibus virtuosis inter magisq3 ac magis in postera vita ac felicitate potiri perpetuis; nō vtiq3 tm exemplo: verum et opere ceteros aspirantibus in hoc ita prodesse: cum sciēciam viu. sicās nequaq3 mortis vinculis astringat. Librū equidē cōtexere decreui ex problematibus vna cum socior intellectu vigentiū caritas mus publice lustris inpestigans iam binis. Quō nempe philosophorum ac medicorum discidie in medicina iopiantur apparentes precipue dicēti cui cuq3 prefer ea veritate cōtinue. Quapropter ipsarū Conciliatorez malui appellare, [illegible] diuinis latere parabaz: ni preces quēritant[illegible] oportet exundire condignas: ac cuius [illegible] domudarē emergētes icōsulte. Hūc quidē fit [illegible] item pre opere ipsimitiuis fore sciētijs: philo[illegible] quoq3 ac medicina preter alia sufficiēter istructū. Quez in tres sepabo ptes trinitatis in deoz ēt venerationes prelatione. Finiūt nāq3 iuxta philosophuz ofa in prima et minima trinitate. In quaz vtiq3 prima quesita statuētur omnia et velut fortisecta: mōl reliq3 vtriusq3 ptis medicine: theorice vz et practicē. His et eni cognitis facili9 et expeditius vnusquisq3 animo ipsam rēnem ac viam artis sidere re poterit veteris rhetorice proemio. Secūda vo theorice prinebit dubitare. In tertia qdem q practice subdenk finalia. his ēt appenditis occurrētia qiq3. Partes autē per differentias sequestrabo: cū plerūq3 vnuz quesitoz nō parū differt a reliquo. quas equidez vsq3 in rotius voluminis terminum ipaz brevitatis allegatiōis gratia prinuas naturalis numeri ordine numerabo. Ipsas denique inēctionis facilitate algorismi depigēdo figuris. Eodē quoq3 modo sermones ex sapientibus adductos: quos ēt ceu iacent conabor transcribere: ac rite huc ex fore derinare [illegible] reuiorib9 litteris idicabo. In vnaquaq3 similiter differentiarū seper quattuor inquirentur preter vtriusq3 partis arguta: quoz aliquod velut infinuabil subdiuisionē recipiet aliquādo. hec autem sunt terminoz dubitati primit9 expositio. Secundo quidē quod de ipso fuerit ab alijs pstenutuz. Tertio veritatis cū eius motiuis ostensio: ac tādē. Quatū rū argumtorū solutio. Que brevitatis amore qua nil vetustiorib9 amabili9: terapēutice methodi quarto: i duabus ac qtuor differentijs explicabo. in ceteris vero subscribaz propter primū: secūdum: tertium: quartumq3 sciendum.

Sufficientia decē questionū vniuersaliuz.

9 Nonia medicina ē sciētia hūani corporis vt sanabil, pcuratiua: de q presens studet iscriptio. Ea qdē duplicit vt et reliq pōt sciētiaz sidere. Aut eniz quātū ad ea que ipsi9 fozinseca vel itrisecta. Si quidē pri9: aut quo ad cām formalez: materialem: efficiētē: vl finalē. Si vo ad cām referat formalē: āt vniuersalē seu priclarē. Primū egdē duplicitē euenit: vl rōe pfectionis ipsi9: et ita omniū surgit differēntiaz pria siue modi: ficq3 secūda. Si autez in specialiore attendat: vl quātū ad ei9 totuz esse: et tūc tertia. seu partes: et id aut respectu itellect9: et ita quarta. siue affect9: ficq3 quita. Et si quo ad materiā duplicit: vl, put ordinat in cognitionē: tūc sexta. vl permanētiaz: et sic nona. q si quātū ad efficiens intēdat: aut ratōne artificis: et tunc septima. vel artis: ficq3 octaua. Si vero ad finē referat ipsi9 decima surgit inde. Si aūt quātum ad intrinseca dupliciter: aut quo ad theoricam: seu practicam et reliqua. Ita si quidem sufficientie modus ceteris posset adaptari quēsitis: vt quomōdā est studiū. Sz quia potius curositatem cū pluritate adducit quaz vtilitatem; in his idcirco deinceps omittatur qsitis.

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA BIBLIOTECA HISTÒRICA
921.424

Nod necessarium non sit medico ceteras scire speculationes scientias ostenditur quia Hippocrates Chous medicorum eximius: omniumq; fm Ba. primus: quem siquidem deus tanq; nūquā peccantem pdurit humāo misericordiā ꝓuidēs generi ad perfectā medicinę traditionē i quibusdam pblematib⁹ Aristoteli attributis p me translatis: alias scientias non habuit cuz nondū fuissent inuente. Quoniā artes ac vniuersalia scie necessariores ꝓus fuerūt inūte pemo methaphysice ō numero quoz ē medicia. Ampli⁹ scia et sensus seccanē vt res de quib⁹ erant tertio de alia cuz igit res de qua ē medicina sit a reb⁹ alia ⁊ distincta de qbus sunt alie scientie. et diuersitate namq; subiecti sortiuntur be diuersitatē ⁊ vnitatez sicut potētie ab obiectis, Medicina itaq; erit ab alius alterā ⁊ distincta: ⁊ p ꝓnōs medic⁹ ab ea ōnoratur⁹. Scię itaq; cū sint alie ac alie: necessitates erūt sibi differētes exinde ꝓsurgētes; ita q vna non sit in eo quod alterius necessaria: alioquin qlibet essz in quolibet necessariū: ⁊ sic cōfusiz oē fm Anaxagorā ⁊ distinctū nihil. Adhuc qis ars et disciplina q nāe deficit vult supplere; politicoꝝ. 7. nature aūt deficiebat sanitatis ꝓseruatio ⁊ egritudinis remotio. hunc aūt defectum tollit scia medicine: sicut appebit p de scriptiones ipsius: differentia tertia, pmittit nāq; ea sanitatez custodire: ⁊ egritudinē remouere. Eti. Fophyricoꝝ. Illud est frustra quod natum cā alterius non includit illud cuius cā erat aptū natū. medicia vero ordinat ad sanitatis possessionē. Vñ heresum exordio. Medicinalis artis intentio ē sanitas: finis vero possessio ipsi⁹. si ergo i sanitatis possessione ne cessaria esset alia scia: tūc medicina essz frustra. nihil aūt frustra est in nā: primo celi ⁊ mundi: ⁊ tertio de anima: ⁊ hinc neqz in arte cū sit eius imago ⁊ seqla. Rursus simile videt de hac scia ⁊ alijs: ſz quis potest vnā aliaz fine reliquis adipisci: vt grāmaticam aut logicā vel rethoricā? Ex qb⁹ ꝓcludit alias scias ñ fore scire necessariū ad medicinā. In oppositiz est Hippo. in libro de aere ⁊ aqua: Ba. i principio artis curatiue: ⁊ Maliab. i initio theorice. Ampli⁹ illud cui⁹ cognitio ⁊ pfectio depēdet ex cognitione et pfectōe aliaz necessario expetit illas ad sui pfectā cognitōez. talis vero est hec scia: ⁊ aliarū non pauce. Scie nāq; postere ñ pficietur omnino nisi p priores declarent quousq; tādē ad eaz sciaz que methaphysica dicit eleuent: tertio appens methaphisice: ⁊ primo pria. Propt quod necessariuz ē medicum scire ceteras speculationis scias. Vt autez istius quesiti veritas habeatur: pmitus termini ipius exponātur. omnis enīz demonstrationis pncipiū quod quid est existit: proemio de ala. Secundo quid senserūt quidam exprimat. Tertio veritas demōstret. Quarto quoq; sibi remoueant aduersa. Propter primuz sciēdaz q medicus ē diligēs minister ⁊ adiutor: nāe. qs vero versutos act⁹ attēdēs illi? ait. Medicus ē inuidię pelagus inexaustuz: ōtractōis organuz: indefensie: aut idefele ambūtōis pforata clepsedra: aliē ne veritatis garrulus ꝓdictor: ignorātię, ppe ostātissim⁹ iconfessor: inexcusabilis infirmōiuz neglector. Quid autē sit scia ⁊ qd speculatio differētia ostendit tertia. Sciētia vo speculatōis, ē cognitio aliq[illegible] vel trinz ōmōstrationū: aut trinz doctrinaruz ordinariaruz tradita vt differentia ostēdetur. 8. Necessariū quoqz dicit quadrifarie: qnto methaphisice. Vno qdem modo sine quo non contingit esse aut viuere: vt cibus ē necessari⁹ animali. Dicit secūdo sine quo bene nō ꝓtingit esse vel fieri quod est sine quo res bene eē nō pōt: sicut laborāti necessariū est vt sanet pharmacia. Dicit etiā necessariuz violētuz: iurta quod Ennius ait omnē rem necessariam tristē esse. Dicit ⁊ quod sic est ⁊ aliter non cōtingit se habere: qualis necessitas immobiliū sempiternoruz: vt dei ⁊ principioꝝ. Propt secunduz quidez sciēduz quod secta medicoꝝ fuit triplex: heresum libro. Auicē vero fuerūt methodoici. i. iartificiales vocātes ramē seipsos methodoicos. Alij veroēpirici seu experimētales. Tertij aūt logici siue rationales. Primi quidē erāt vniuersalia solū ꝓsiderātes: ꝓticularia vero despiciētes ⁊ media: de quorum, qdem secta diffamatus existit. Tesilius cū alijs non paucis. ⁊ fm istos quāto aliqua erāt vniuersalioꝝ tanto plus medicine necessariora existebāt. Secūdi vero solum ꝓticularib⁹ itēdebāt: vniuersalia spnētes ⁊ media: rāōq; facti porib⁹ oppositi omnifariaz. Fm quos vtiqz sequit alias scientias nihil fore necessarias ad medicine pfectionē cuz ipa sit particularis marie: imo i ea tota. cui⁹ siquidē secte institutor. Serapion antiquior, Tertij vero mediā veritatis obseruātes viā ꝓsiderātes ꝓticularia, put sub vniuersali ꝓtinent ⁊ vlz inde recipiūt declaratōis. vnde posuerūt specialissima de quib⁹ ē scientia fore prima speculationis medicine necessitate pretacta necessaria. Vniuersalia vero secūda ⁊ marie supioza extra medicinā existētia. Cui⁹ heresis fundatores fuerunt Hippo. Archigenes ⁊ Ba. cuz alijs demū istoruz collegis. vnde corneli⁹ celsus vetustissimus auctor Esculapi⁹ siue grece Asclepi⁹ celebrē: qui rudez ⁊ vulgarē medicie sciaz paulo subtili⁹ excoluit i deoruz numeruz recept⁹ est: quare de re. sa. prio quem seriatiz trāstuli i latinū: primus noster deus. Esculapius non pu⁹ sermonis testis hui⁹ q dē deinceps duo filij: Podarilius ⁊ Macaon bello troiano vnce Agamē nonē secuti sūt nō mediocrē opē suis cō militonib⁹ attulerunt: quos tamē Homer⁹ ñ in pestilētia neqz in varijs generibus morboꝝ aliquod i tulisse auxiliuz sed in vulneribus tātūmodo serro ⁊ medicamētis medere solitos eē, ppoluit. Post quos siquidē clarissimi Pithagoras; Empedocles: ⁊ Democrit⁹: cuius alig Hippocratē choū discipulum fore crediderūt vix arte ⁊ facundia insignem. Post quē Dicoles: caristius: pararagores: chrisipp⁹: de mūqz Erosillus ac Erasistratus. Post quos Serapion q omniū pmus nihil hāc rationalē disciplinā ꝓtinere ad medicinā, pfessus. In vlu enim tantum ⁊ exprimētis eaz posuit: quē Apollonī ⁊ Blācias ⁊ p⁹ Eraclires tarētin⁹ aliquātulū ac nō mediocres viri aliqui secuti sunt: ⁊ ex ipa, pfessiōe se appellauerūt empericos. Itaqz medicina i duas ptes diuisa ē alias roalē artē: alteri sue vsuz tm vēdicātibus sibi: nullo vero quicquam post eos qui supra ꝓtrebenti sunt agitante nisi quod acceperant Asclepiades. vero medendi rationem ex parte magna imitauit: Ex cuius successoribus Themison nuper in senecture quedā deflexit: p hos equidē viros salutaris ista nobis innotuit ꝓfessio. Prio vo creticorum capto, ⁊. supra se Ba. immediati pōt Archigenē cū eius imitatoribus. Vltra quē Eraclitē tarentinū cuius experimentalē cognitionē ingt fuisse. Supra hūc qdē Podylotimū ⁊ Diocle: ari quos oē admirabile Hipocratē pstrē extinisse. Ipse nāqz vir bonus ⁊ benign⁹ primus scripsit in his que artē medicine qd vtile. Ba. libro ō choleta nigra perme trāslato: de cuius qdē Hippo. finis pducrōe iā pretactū. Dicitur qi qdner dicit Hipo. primū scripsisse cū dictū sit dria pma hāc plures precessisse qd ⁊ medici q de affidis denotāt. Dicēdū id verificari ꝓntū ad id qd ē recte inuentē ceu Ars. ꝓpicā repit ⁊ sophisticam Aristoteles. aūt qs adiuenit ingo. aūt intellectu principioꝝ habitu ēt semetipso vt mor apparebit ⁊ alius modis nō paucis cū isto, vñ in quibusdā pblematib⁹ Ars. ascriptis plurimi qdē veterū medicoꝝ sparsim qdam inuenere medicie nisi hesid⁹ aut ti imus cōgrātes: ⁊ a fortuna vt vaticinio aut ōmoniozz iuuatōe seu alijs quibusdā modis. Aliare empirici ut tē bmōi ꝓstituerūt nātī puta fortuita reuelātōe ⁊ similitudine de heresib⁹ apparēs. vñ quinto tertia: Sapiti sūt quidam lepia debēdo vinū in qd ꝓiecta fuit vipera interficēdi intentiōe: aut obediēdo somio vt vñ ōl: cēu inuēta ē vrina ꝓferre i passiōe splenis magne cmōe scdo. scdo. Ba. sic ō ige. 9. parte ꝓmoto in medecinalē puenī artē. Talis etiā ipius go cōsiliū laudauit eius dē. 14. capto. Aliis qppe similitudine seu imitatōe Hipocrates ꝓspicies adiuenit clystere q ñ modica pisciculozū copia dolēs aſſūpta rostrū in mare submittēs dedurit in anū itaut ea cesserat egerēte dolor: practice secūdo capto. 7. Sili Diascorides i uenit seniculū oclis ꝓferre bnānis aspiciēdo serpentes vere cauernas egredientes eorū oculos eo fricare assidue. Humorū, quidē ⁊ secundoruz aministratio libro herefuz curatiuezqz artī est apta. Propter rerum vero sciendū est q alie scie sine artes liberales necessarie sūt in medicia necessitate saltē secūdo mō dicta: ⁊ fm nō pmo vl qrto quātū ad eius pncipia vl mōdū ab aliā illarū traditā: q ō auctoritatib⁹ ostēditur ex rōnibus. In pncipio nāqz therapēticē artī sicut trāsitū scribit: ñ neqz geometria neqz astronomia aut dialectica neqz alia alig doctrina bonarū medici fieri debētes indiget quemadmodum vituperatus Thessil⁹ p mihi; sed neqz lōga eget experiētia operū artī: facile qqz medicinā posset adiuēre. Sicqz igit non solum astrologiā ⁊ logicā medicie sore necessariā; vez etiā geometriā ⁊ quālibet aliā doctrinā bōarū p quā sciētiā intelligo nālē metbaphysicā; ⁊ ceteras artes liberales i expressas. vñ Constantini trāslatio snie i heresē ⁊ ceteraz libera artiū esse necessariā. Adhuc Ba. in fine regni testat se duos libros de artū ꝓstitutōne ꝓposuisse medicialē ordinās disciplinā. Ampli⁹ Mylab. in pncipio theorice ait oportē lecturū libro suū quē ꝓplenū ⁊ regalē vocauit dispositionē pfectū esse ⁊ ꝓbum oēs scientē artes. In libro tñ eius rota ꝓtitur medicina ⁊ iō ingt nō eget lecturus hōc librum medicine aliquos aliōs legere libros cū sit oia continēs que sunt necessaria discipulis ⁊ peritis. Sententias eni verboꝝ pintelligere oz. vt comode possit suos ꝓceptus alijs exprimere: eosqz pnūciātes intelligere. hoc aūt fit p grāmaticā q ē scia recte. scribēdi ⁊ cognoscēdi id qd pferē ropicozū serno. Et iō Alpharabius de ortu scīarū quam sciam linguie appellauit q nihil aliud videt eē nisi idiomatū regulā quedā dicēdi. Eget etiā q̄ marie logica q fm. A. in eius logica est speculatio rerū quas puenit ad secognitōes cognitū. Sed apud Maly rabbare est verboꝝ libra ⁊ omni vtilis arti. vñ pmo ꝓlectionū capto. 61 Parvne falsitates eoꝝ q in principijs logice cōsiderationis edocent cause maniozū delictozū fuit; ⁊ contingit oes male operā ⁊ fm artes oēs: ⁊ ſz omēs totius operationes vite sequi sophismata. vñ Maly. rodoan pmo tegni. Ba. dirit doctrinas vt iniuret nos ad discēdū artē dialectice: ⁊ vt faceret nos scire q impossibile sit ꝓtrebēdē artē medicīā sine arte dialectice nisi fuerit bō excellētū naturē eius Hippocras. Manifestū. n. q nō scit verū: neqz saluat aliqs ab erroze nisi p artē logice. Quare Boeti⁹ in Porphirij ꝓmētario: Epicurū ⁊ alio necesse fuit fulli q obiecta scia disputandi de rerū veritate pquirerē. Sili pmo de physico auditu Primi querēte fm philosophiā veritatem ⁊ naz rerū diuerterūt: vt in vlā quādā aliā ob infirmitatem. i. ppter paucitatez exercitij i dialectica ſz ō metāfoze. vñ tollz pncipio: Scias q aliqs nō poterit stare sup fine huius libri: neqz intelligere maiorē pte eē: nisi ille q legerit nisi i logica q possit ad min cognoscer modos tui demōstrationū puta simplē cāe ⁊ esse seu signi sicut dria videbit octaua. Est aūt ⁊ altero mō necessaria: qz p ipam defendunt, phabilū scia rū ꝓticularū pncipia qrto methaphysice. vnde primo topicozū. Est ad oium methodoꝝ pncipia viam bādēs. Et iō in pdicamēnis Simplicius: Logica est pa organica totius philosophie defendēs nos q malis, i practicis: ⁊ a falsis i speculatiuis. O qz igit grādis ē logice necessitas. Eget ⁊ rhetorica q fm Tullius ad pluasionē facultas est apposite dicēdi: vt sermones suozū ꝓceptū exprimuos sic lepide sciat cohonestare vt gratāter recipiant ab infirmis vt ita in eius ꝓfectiā deducant vt dria ondet. 135. Est etiā ñ minus necessaria eo q Ba. medicozū pnceps vt plurimū vtitur rhetorica oratione pluasiōis inductiua. vñ Alpharabius in didascalicis super arrhetorica: vides in illo qd positū ē i pbus libris Ba. declaratōe sua de rebus scialibus multoties oratōe hūc vsū fuisse rhetorica: vt q vene orianē ab epate, ppteres q grossius ex ipsis ē circa epar: ⁊ q fm elōgatōem ab ipso graciliane: ⁊ q virtus corpis regitiua habitaculū hz in cerebro: eo q rer semp in excelsiori loco bitat cinitatis Et qm hō itelligit p cerebrū, ppterea q boies de eo que videt pati defectū i intellectu dicūt q est absq cerebro. Et quoniā formidō ⁊ timiditas existit in corde q boies dicūt de timido ipsū cor non habere ⁊ est id de interioribus tertio capto. 4. de quo aliqd dria 66. Est et necessaria aritimetica numeroꝝ scientia ⁊ in se quantū ad dies creticos de qbus negociatur primū medicina vt p eā sciat ꝓpositionē numeroꝝ ⁊ fractionē eozūqz naturas: ⁊ eo q ad alias ordinat mathematicas vt musicā ⁊ pcipue astrologiā. Eget et geometria scientia magnitudinū mensuratiua: vt ea vulnerū cognoscat figuras. Rotunda nāqz tardius ac difficilius sanatur posterioꝝ primo Idco q latera adiuuicē plānū diffāt: cum circularis figura sit ceteraz āplissima: vlnera vo triāgulata ⁊ quādrāgulata ⁊ huiōi facilius sanāt; cū ptes distēt i adiuicē

perparū. vbi nanq angulus illic carnis ꝓpter appli
cationes ꝓpinquior icipit grātio. Et iō chirurgici dia
gonales vulneru sciūt lectiōes. Necessaria ēt ēti
stit in quantū ad astrologiā ordinat. Mufice aūt ne
cessitates apprehit dria. 03. Necessitate quoq; non
modica sibi necessaria extat astrologia q̄ est scia quāti
tatū ⁊ motuū celestiū corporū i se ac i suis effectibus
vtr ꝓsideratiua; vt ex medicamidus electis vtat tē
porib⁹ qb⁹ est luna felicior ꝓ operata planetis: ⁊ sub
ꝓpetētibus figuis: sicut ēt apparet p Ptolemeū i
centilogo: Siqs purgatōs sumpserit luna existe cum
Ioue opaloū ipius minuet effectū. Iuide tāget me
bra terro luna stāte in illi⁹ mēbri signo horribile: ⁊ ta
lia plūra. Et hui⁹ quidē necessitate vehemēti terti
gitur Hip. i libro de aere ⁊ aq̄ dicēs: Qui ꝓ ea q̄ de
re altissima tractauim⁹ ratū tenet ⁊ credunt; nozint
astronomiā medicine nō minimā ptē ēe. vñ i libro ei
dē de ꝓnosticatōe fm luna alcripto: Huiusmodi est
medic⁹ q astrologiā ignorat nullus dz se in ea manū
ponē. Nec ēt in ꝓncipio ꝓnosticoꝝ cū dicit Et fiqd
diuinū fuerit ēt cū illo i egritudinib⁹ res celestis ⁊c.
quāq̄ Cōmētator scribib⁹ loquēs ō ꝓtinēte nos
exponat. Necessitas ēt ista ondit cretico ꝝ tertio ca
plo. 2. 3. 4. ⁊ q̄si p totū. Beosar dicit Albumasar i
troductori ꝓio: Medici i digēt necessario astroꝝ scia
vt p eā sciāt sui magisteri radices certissime. O porte
t quoq; medicū illū firmū curare cui ex significatō
ne stellaꝝ iā ꝓuidit astrolog⁹. Nātis quoq; scia ne
cessariissima ē sola quāq̄ ipa; nō tangāt ꝓcisari cū ea
subalternet illi: subiectū n. qs ponit sub subiecto vt
ondet dria. 7. ꝓncipia ēt ipsa sumit ab ea ceu ex libris
aliū apparet: ⁊ ꝓio prima. vñ de sensu ⁊ sensato:
Phyici est de sanitate ⁊ ifirmitate ꝓria inuenire pn
cipia. Et iō collz pncipio. lectur⁹ hunc librū necesse
ē q̄ ipe de illis fit q vñi fuerit aliqd i iudicib⁹ sciarū
nātūm. Metaphysica quoq; ei sicut alij ē necessa
ria: cū defendat realiū oinz sciarū pncipia metaphy
sice q̄rto. Et iō oēs tandē eleuant in ipaz scie vt Ar.
in tertio illius testat⁹ est cū. A. Amplū⁹ ꝓbat rōni
bus: cū reb⁹ existentibus scias acceperim⁹ i predica
mētis. Sicut eni res sebz sic ⁊ scie de qbus extant.
Res verō oēs ꝓnerē sunt ⁊ ꝓuicte nō solū q̄ sūt vni⁹
gnis vel materie vez q̄ diuersoꝝ ita vt suprema iferi
oꝝ: imo supnoꝝ attineāt ⁊ atingant. Dionisius de
diuinis noibus: Cōnectunt ēt: q; oē qd est substātia
existit l accidēs cū hec diuisio totā entis euacuet nāz
sic ⁊ oēs scie aut erūt de substātia vel accidēte: sed q̄
sunt de accidēte in substāriā tandē reducunt cū acci
dēs esse nō habeat nisi p substantiā ⁊ diffinitio nō ni
si p ipsius additōez septimo metaphysice. Rursus
ꝓncipia saltē vtria ⁊ mediata sūt oiūm eadē. ii. metha
physice. q̄ aūt sic sunt vni ab alio q̄dam necessitate ꝑ
pendet: ꝓpter qd Ba. de ige. 9. caplo. 2. Cōfestim
a pueritia philosophiā cupiētes ad illā venim⁹ pmo
deinde postea patre somniis mānifestis ꝓmoto ad me
dicinalē venim⁹ exercitatōez: ⁊ p totā vitā scias al
terutras opib⁹ magis q̄z ꝓbis in studiū duxim⁹. Il
le tñ q̄ medicine sunt necessariores existūt Logica cū
sit oiūz sciaꝝ velut sal cibōꝝ conditiua: naturalis ei⁹
principiorum ostensiua: ⁊ astrologia eius indiciouz
directiua. Adhuc res omnes sunt essentialiter ordi
nate. igitur ⁊ scientie de quibus extant. in sic autem
ordinatis posterius plecte nō pōt adipisci sine prio-

ris cognitione cū scire fit p causē adeptionē: posteria
rū ꝓio. medicina ꝓo est de reb⁹ posterioribus: ē eni
sciaꝝ ꝓticularissime. Et ideo Boetius de ꝓsolatiōe
quodā detestat manibus violētis discerpētes philo
sophie vestes putātes equidē ex aliqua ꝓticula illi⁹
sibi adscripta in se totā ꝓtinere. Itaq; ex his oibus cō
cludit oium bonarū doctrinarum oportere medicū
dignotionē habere. Et sortatis medicine discipuli
ꝓcessum appellauit mgri aliarū vz artium nō medicie
Attendendū tñ nō oportere oino peritam ēt medi
cum exquisitā ꝓdictoꝝ cognitionē hre sufficit eni si
aliqualē ipsarū habuit in cōi sicut ēt Halyabbas de
mū sentire videt. Deinceps sciendū q̄ res dupli
citer possunt cōsiderari ⁊ scie colequenter ⁊ de qui
bus sunt. Aut in cōi, put omnes habēt ordinē adinu
icē: sunt eni ex eisdē pncipijs ⁊ tandē in fine rēdunt
eandē vltimū, vñ. A. primo metaphysice: O ea
scientia cōiciant in vna vtilitate que est acquisitio plecto
nis aiē humane ꝓperantis in effectu ēē ad futurā fe
licitatē; ⁊ sic vna res alia eget ⁊ sibi cōnectitur exin
de scia. Vel fm q̄ sunt particulariter suis generib⁹
⁊ speciebus distincte. aliqꝝ enim alia pncipia sicut
numeroꝝ ⁊ planoꝝ pncipio de anima: ⁊ ita vna p
le fine alia existit; cū non tēmp oporteat vltimā que
rere cāz sed magis immediatā phyficoꝝ scio. Ampli⁹
neq; aniquandō est in alijs scientijs ⁊ maxime in his
q̄ sunt vniuersalioꝝ ⁊ de sermone tūc nāq; cum diffici
cultate grādiori puenit ad ꝓticularium cognitiōem
⁊ sensum: circa q̄ versat scia medicinalis aliaꝝ mari
me. O portet eni mādata medicoꝝ sequēti dria sub
scriptat puericia ⁊ ab adolescentia suscipere. In his
nāq; tpibus sacliori extet custodia q̄z i senectute cum
obliuionis fit domus theorice ꝓio caplo. ii. Recē
tat eni Ba. clemētoꝝ primo cuz ēēt in. 19. anno se a
quodā didasculo de hereſi Attanei icepisse medicia
lia docere. vñ regressū melius e vt eē sciendus ex hac
ad ꝓioꝝ deinceps. His itaq; visis dicēdus ad argu
mēta ꝓio. Ad primuz dicēdus q̄ ⁊ si plures sciarus
non fuissent inuente adhuc tpe Hi. tū bonitate sui q̄
dam nature hanc diligētis istictu ipsis vtedat vtiaz
traditis: iuxta illud ꝓmi elēcorum O ēs etiā idiote
vtunt dialectica ⁊ tētatiua conātes arguē. vñ Boetius:
Struere parietē nalis igeni, sed arte sit melius
Et ideo ingt Haly. Hippo. fuisse nature excellētis
nā bonitas nature ipsius ⁊ solertie superiuitas gdu
rit ōm ad hoc vt tribus vteret doctrinis qbusq; arte
naliter dialectice. Ad aliud dicēdus q̄ res ꝓticula
riter ꝓsideratē sunt distincte: alieq; ac alie: in cōi tñ
vt dictū est sunt eedē. Dicēdus ēt q̄ quātuz ad cogni
tionē quandā ꝓticularē essentialē medicine alie non
sunt necessarie scie. quātuz vero ad vtiorē ⁊ plenio
rē cognitionē entis de plecto eē sunt necessaria. Ad
aliud dicēdus q̄ medicina ad ea q̄ sunt ꝓpria ipsius
nulla aliaꝝ indiget sciaꝝ. eget tñ alijs inquātuz vna
scia locat sub alia vt ōsium est sicut res sub retinē
tur. Cū eni in scia sunt duo suppositā ⁊ rōcinata pri
mo metaphysice. A. quantū ad rōcinata cū ꝓpria
illi scie in q̄ ex ꝓpriis rōcinat alijs nō indiget. quātū
vero ad suppositā eget: vt supiori scia declarent ac
defendant p cōia. Ad aliud consimiliter dicendus:
Ad aliud dicēdū q̄ lz oīs scia ꝓticularis vt declara
tus est aliquo mō egeat vniuersali: nō similiter: qz
quedam est magis ꝓticularis vt que de ente ꝓticu-

lari ⁊ alia vero min⁹ sicut que ō min⁹ ꝓticulari. Vni
uersalioꝝ nāq; sciarū nō tot regrit adminicula velut
grāmatica vel logica relatōe aliarū ceu que de ente
ꝓticulari. Medicina ꝓo dictuz ē ꝓticularissima sore
aliarū. Differentia. 2.

Nod non fit opus medico logicum esse: vi
detur qz quod est vanuz sibi nō suppetit. Ta
le vero ē logicuz ēē. vñ ꝓmio de sia. Manifes
tuz q̄ dialectice diffinitōes vane sunt oēs. Itaq; et
tota lēre cognitio logica: cuz diffinitio media dematū
tōis existat saltē potioris. Amplius q̄ ē ipertinens
⁊ extraneū nō opus medico. huiusmōi aūt sunt ꝓmo
nes logici vñ Cōmētator quarto philosophi Intēdit
Ar. p ꝓmones extraneos logicos ⁊ philosophi que
ex istis cōponitur philosophiā vocat extraneā. Rur
sus: q̄d ē inutile nō necessarium ē medico in vtilib⁹
f. nem stabilenti. hoc vero ē logica. vnde interiorum
tertio caplo. primo: Logica vero sunt quez unq; vl
tra vtilitatem nature considerentur rerum. Eoum
dem vero primo caplo. 6. inutilis appareꝝ logicorum
problematum scrutatio: cuz nihil in dignotōe passio
nuz neq; in sanatione: neq; i ꝓnosticatione inuenen
dorum; fit inutilia. ārē Cōmētator. ii. metaphysice
Vniuersalia enī q̄ semp ē in disputatōe multotiēs
accidit videre ea rea remota a rei na. Itaq; ꝓmo the
orice. caplo. 3. Ba. aut ꝓmo libro ō cognitōe morbo
rū interiorū logicarū inuestigatio q̄stionū in arte me
dicine vtilis nō est cū nihil p eas diligētis de morbo
rū na ingratur: vt neq; iporū cause aut signa vel me
dele. Palin: vna scia no videt oio sibi differētib⁹ ēt
genere idigere. sed logica ⁊ medicia sunt differentes
omnisariā: cū pncipia subiecta medicie ⁊ finēs sint alia
nā logice sunt entia rōnis pncipia subiecta ⁊ itētiōes
scōe. A. ꝓmo metaphysice: media ex qbus fulcitur
vniuersalia; finis vero plecte rōcinari. Medicie ve
ro subiectū corp⁹ humū sanabile vt sexta ondet dria
Media ex qbus tandez affirmat indiuidua existunt
sensibilia. Nō eni decide dominē medicās sanat nisi
fin accidēs: sed Calyam aut sortē, ꝓmio metaphy
sice. filr Haly. tegni. 2. Speculatio medicie totū se
suz nō trāscendit. vnde idē sup q̄rto q̄dripartiti. Ars
medicine nō inspicit n si res manifestas sentiēdo ⁊ vi
dēdo. Cui⁹ quidē finis est sanitatis possessio dria po
ri. Ex qbus insertur medicū nō oportere logicuz esse
O ppositū vero huius ex dria suscipitur ondicta. Ad
huc illud p cuius defectum ꝓtigit medicū errare fidi
opus extat. hoc autē est logica. vñ in berefib⁹ tracta
tu scdo caplo. 2. Dialectice necessitas magna: vt ex
qbusdā māifestis sciat; ⁊ nō obediat nūq̄z sophysmati
neq; ab altero: neq; a seipso. Et secūdo simplicium
pharmacoꝝ: Medici qbus nō est scia p viā dialecti
ce ⁊ canonē ei⁹ errāt erroze q̄z magno. p transeūt eni
termios ꝓprios. Errāt etiā i rōe sua simili erroze in
santū q̄ nō icipūt scire dialecticā nisi ex primo. Ad
huc Ba. cū alijs docet investigare morborū naturas
⁊ illorū causas p rōnē cognoscere. hoc aūt est logice
cū scia rōnis existat. Logicū nāq; rōnabile inipreta
tur. Ex his itaq; ꝓcludimur op⁹ sore medico logicū ēē

Vt hui⁹ q̄stionis veritas ondat ei⁹ pmit⁹ termini ape
riant: cū cuiuslibet ꝓposiri oporteat qd noie significe
tur pmit⁹ cognoscere. Noibus nāq; ⁊ ñ reb⁹ latis i
discrepatōez euenit disputare elēcorū pncipio. Secun
do videdū qd de hoc nonnulli sensere. Tertio veritas

subiūgat. Et cūto tandē ad argumēta dicat. Pro
pter primū qdē sciendū q̄ oē minoriū b⁹ q̄sīti dffe
rētia vtiuz ē ꝓiori. Propē scdm vero scien dū vt
ēr ipsuit i ea q̄ alij medicorum emperici ꝓtermissa
oiūtas rōne ac experientie solū inēdētes voluerūt me
dico nō op⁹ sore logica brē: neq; vtile ipsi aliqd ipar
tiri sed potiū iscurā iferre: cū ipa fit vniuersalia quo
rū vt apparet hereſiz libro desperatōes existūt. Si
horū quidē defect⁹ intigit⁹ ē dria pteūn. Istis nāq;
accidit nulla egritudinē aut auxiliorū materiā certe
dignosce cū cognitio sola nō sufficiat sensitiua ⁊ ma
rie circa raro deficiūt ꝓnigētia. vñ gnto interiorū cu
plo penultimo. Qui sine rōne experiētia irrōnabile
obseruāt solū: vsus eorū raro fuit in experientiam
habēt. Et qz raro emergētia eorū sunt lecta derogati
ua oiūtia ipsa ꝓtēnūt vt nō solū curas tuliū rerū ēt
antecedentes spernūt eorū cognitōes interiorum tertio
caplo. 3. Propter tertiū siquidē intra Cōmētato
rē sciēdū septimo metaphysice phyficorumq; 8. q̄
dialectica vtitur duobus modis. Vno quidē ctis q̄ ē
instrm: ⁊ sic vtitur in alijs scientijs fm q̄ accipit aliud
q̄d i eo declaratū ē i ipsis: ⁊ sic vtus mihi ē mod⁹ sci
endi cōis cūctis scientijs tradit⁹ i ea quē ꝓpriorē p
mūcio ⁊ binc vtus ē i modis sciēdi tradit⁹. Et alio mō
fm q̄ ē in seipsa scia speculatiua ad aliā scias ⁊ sic ea
magis vti videt ingo metaphysica cū ipsa ō ente cō
sideret simplr. ꝓpositōes ⁊ eiz dialectice sunt entis
simplr nō tñ inquātum ens sicut diffinitōes ⁊ descri
ptōes ⁊ alia in eis dicta. Et hic modus vtus mihi vi
det cr̄aneus i ceteris scientijs a divina marie. Secūdo
quoq; is eiusdē scribit q̄ logica duplex existit: quedā
nāq; vtis oibus scientijs puta septē vna artiū libera
liū extis. Est eni dicta ipsa dialectica ad oiuz metho
dozū ꝓncipia viā habēs. Altera qdē vnicuiq; scie ꝓ
pria: primā equidē vniuersalē vt onīū ē in ꝓoi dria
medico sore necessariā. Nō palin firmat qm̄ omnis
scia ē cū rōne posteriozū sine medicie vero vt mirabi
tur dria tertia ē scia. Rōnē nāq; ipsius marie opor
tet cognoscere p sciam que circa rōnē negociat. hec aūt ē logica vt ēt nomē. f. rōnalis denūciat. Illuminat
eni ⁊ dirigit ⁊ iuuat ceteras scias in modo ꝓcessus.
Stabilit etiam ipsarum saltem ꝓbabiliter pncipia
Quarto vt tactū pus metaphysice: metaphysica
vero demōstrauue. differt eni ab ipsa potestatis mō pp
q̄d logica etiā cōiozi non parū indiget medic⁹. Qua
etiā Ba. pmo clemētozū notat se habuisse in ei⁹ pce
ptorē Attanethi cū opponēs de quo discipul⁹ illc in
gt: nutrit⁹ hic i dialectica inde replet⁹ cōtagione. vñ
tertio virtutū nāliuz caplo. 9. O portet debētē cogno
scē qd alijs meli⁹ mor quidē na ⁊ pma doctrina. i. in
structōe sciarū q̄ de ꝓmone ⁊ logica, ꝓprie: cū oiūm
sit i eorū fines reductiua mlrū ab alijs differre. Pro
pria qdē est duplex: altera quidē scie: altere ꝓo scient.
Prima quidē est modus in ordine ꝓcessus ⁊ demon
strationis in hac scientia vel illa obseruatus. quam
Ar. in pleriq; tradidit iuriis libroū vt topicoruz
phyficorū ⁊ etbicorū. Ptolemeus etiam in pricipio
quadripartiti ⁊ centiloquij ⁊ Ba: quasi in omnium
libroruz exordijs. At. A. inde subiectis medicie pn
cipio ꝓmonis pulsuum ⁊ maxime vrinarū: Et si om
nes scientie hac vtantur logica: ipsa tamen fruuntur
amplius ille: quarum cognitio suscipitur ex mate
ria aut actibus humanis velut naturalis astrologia

iudicialis medicia ⁊ moralis. propter enim diuersitatē
eorum ex quibus sunt oportet logicā uti⁹ sine canones
ponere: quibus ipse ad aliquā cognitōis coarctētur
uniformitatē, secūdū ⁊o artēdit penes q̄dā dispo
sitōem ⁊ inuentiones medico magis extrinsecas existē
tes. quarū une sumūt ampli⁹ ex pte eie: alitere vero
ex pte corpis: eo q̄ cē cōpositi est ppie. primo de eis.
Nec aūt rōe ⁊ideruntur sic sunt mores: quos expe
dit medicū bre. Licet enim periritus medic⁹ nūlū egre
tū sit mori dria. 7. Diuerso ineūdi ⁊ arte conari dz
laudabiles aegrere: q ⁊ magi sic erit appciat⁹ qū cō
trā ei⁹ tali freno rōnis opabēt naturaliter signatores
Mores vero ⁊ actus ipius fm q̄ testāt illustres me
dicor. Hip. Ba. ⁊ Haly abbas marie bi sūt: quor
quādā noīe bitus denot ēt: alij ⁊o primatōis. Dico
quidē bitus q̄ dei pmitus ds ē amator: ac ipsū i cun
ctis opibus suis ut preponat pr ponē. hic nāq̄z solū
ēgnores sanat: ⁊ denūtes i bitatē ducit. ypsūq̄z
timere: cū principiū, pnūciēt sapiēte. Ex quibus facer
reddēt ⁊ dimin⁹: vt res ēt sibi remediē sacre sacri aut
sacratis hoib⁹ solū ōnse. Sitq̄z apprehēdens intelli
gēs memoriae plene ac solers lector assidu⁹: neq̄z
die neq̄z nocte studio deficiēs ⁊ mediator ide sincē:
meditatio nā q̄z clausa existit ⁊ bitatis: pb atosq̄z obs
tuer magis auctores: sitq̄z ei⁹ studiū i medicia pcipue
sit ⁊ diligēs ⁊ exptus ac verax fidelis: fortis: pudic⁹
castus: mānetus: ac misericors: pius: longi vsus:
tardus: passionūq̄z ignominiosaz tibi pentiaz sagax
occultator: visitator infirmoz sollicit⁹ ⁊ marie acuto
rū. vt mane laētē visitet ⁊ vespe ⁊ talib⁹ temp soret
assistendū: bospitaliū ifirmoz rimator. in quibus pri
mi ⁊ ex nei cāus adueniūt. neq̄z ostētatōe qdā pigeat
ab ifirmo scisciare morbi pfecte occulta: vt qd ara
no pdit interrogatio manifestet. Sit ⁊ ipius pmeria i
tcto sanitas. Hā medicine in tēcio ē sanitas: finis ve
ro possessio illi⁹. Pauctis quoq̄z amicū ⁊ familiarez
se reddat: marie si famosus fuerit medicor. Oportz
ēt huic ab adolescētia isudare. Custodia enī tūc sit sa
cilior q̄z i senecta q̄ domus oblimonis existit. Qō si
doctor inerit discipulos aptos vt filios diligat ⁊ per
tractet. Bratiq̄z ac absq̄z tenore aliquo edoceat: in
dignoq̄z abijciat. Discipuli ⁊o vice versa vt patrez
⁊ adhuc āplius diligāt ⁊ exaltēt: credāt vt discāt re
tributōes illi exhibēdo ⁊ dignas emulse filios vt fres
astrigant dilectōe. hicq̄z lingua expeditus ⁊ sesib⁹ cū
ctis plectus: ad sitq̄z solū medicatōis deputat⁹ offi
cio. tuc enī vnūquodq̄z optie agit cū vnū i vnū sinē
ordinat: ⁊ sū aūt praue ⁊ ad min⁹ vite ⁊ fistat bone
ste. Qui ⁊o primatōis sunt ⁊ iperfectōis act⁹ aut mo
res ppulsent freno sobrietatis ab eodē. vñ nō sit iui
dus: nō cupidus. ⁊ iō nō tuchistis: q̄ non rōnabilissi
me odio bēt abolistora: non auarus: non diffidiosus
non luxuriosus: nō vinosus aut detractor: nō ēt lau
dator: non fenerator aut aleator: vel instrorūz oino
musicaliū pulsator: nō hypocrita. non n ⁊bo sed ope
medic⁹: non timidi'ate vel audacia passionatus. nāz
hec ifirmitatē parit. illa vero i artificialitatē: n non au
dat aut plumpruosus: non pceps: nō ⁊tumax aut di
scursor ciuitatis saluator. Quidā enī circūēūtes to
tā ciuitatē salutār: ōducūtq̄z potētes vt teneāt cū eis
dem: non discipulorūz emptor: neq̄z venenor neq̄z
abortum ppetrator vlla occasione aut doctor. Sunt
enīz celi q̄ arguunt: elementa que seruiunt: ac in po
sterū diuine visiōis absentia: non sūtiosus aut vana
gloriosus vt vni bereft ⁊ situtus: non loquax orator
aut ⁊tumeliosus: neq̄z litigiosus: neq̄z aduersus te
cōcitata iturg ar ingens nā: O frustra igratuz mortu
luz genus occidit pter ē nō mori: ⁊ mhi fragilitas
iputat. Theodorus pascian⁹. Ex pte quoq̄z corpis
duplicit: aut quantū ad eā ipius ⁊ veiq̄z ē medio
cris habundātia ⁊ iusture: neq̄z enī sit valde pulcher
⁊ cōpius vt de eor mulierib⁹ pterrent egrotātes.
neq̄z turpis aut deformis vt ab hoistus aspnat. ne
q̄z gigātes aut homūculus! sed mediū hic tanq̄z vir
tuoluz iter duo hec obtinent extremoz: sit ē ⁊ actibus
tardus. anhelitus eius ⁊ fudor non sit fetidus ⁊ ca
prosus aut polliposus: ⁊ vlr ñ sit corpe vnctuosus vt
ex eo velut ab hirco hora coitus fetor pcipiat hozibi
lis. Ad summū nāq̄z expedit vt se mūde gerat ⁊ hōe
ste. Vel ex pte corpi adminiculantiū q̄lus sūt dicta
hora fortune: sine quibus nō ⁊tigit ē felicē ethicor p
mo: ⁊ iō mercedē lecūdario sine iterimissiōe accipiat
Qui enī emere vult ⁊ donare disponit medicar: dū
qdē dolet accipe. nā si cessauerit dolor: ⁊ laboris illi
co pmiū cessabit iuxta illud. Dū locus ē morbis me
dico pmittit orbis. Mox finita mēte medic⁹ morbo
fugiēte. Si enī eger bn pslulit magis se reputat: ⁊
sesipm cū suis obligat ad ea que mandās pliciēda ne
āmittant expese: citius q̄z sanat iuxta illud: Empta lo
let carē multis medicia iuuare. Si data sit gratis nil
pfert utilitatis. no enī sic te reputat ⁊ pfidit. Propi
qō non ita sana ē vt. i35. tangēt dria. Non tamē ve
lis pauper opprimere neq̄z egenos saltē ituitu pieta
tis deteriere: cuz inde laudabilis psurgat fama. Ob
enī abundāter accepisti bis vetis gratis primi amo
re bonitatis ipartiri. Nunq̄z autē his oblati obnega
tor: nisi fortassis tibi qd prius itulerit tanti: ⁊ maxi
me cuz munor aut mediocris sacris medicor: qm̄ me
dicina ⁊ marie curatiua marti est scripta: q omnibus
fere planetis indicator odiosior. hicēt irremuneratio
nis obiurgij ⁊ ois inigratis extat planeta. ppter qō
experit negocū tuum ne decipiaris primitus firma
re. nisi egrotus magnificus eēt ⁊ curialis oiquaq̄z:
adhuc vt laborantibus q̄ q̄sī nihil tui in eor ipendas
visitatione. Et vt ad vnuz sit fari obsequa medicoruz.
mittunt vt ad multū. Hospitiū dz esse secretū: pau
cisq̄z quo ad eius intima notuz: non calcatū in curfi
bus resonās: non etiā mūris ⁊ vexillis medicinalib⁹
ifignitis denotatuz neq̄z nolis ⁊ pclamatuz. Ampli⁹
oz etiāz denuo medicuz ē astutuz ac sagacē i futuro
ruz marie pnunciatione. Hunqd enī qd absolute p
nunciādūz sed sub ⁊dictione dicēduz id ad pximum
⁊tigere ⁊hēdo. vñ q̄rto scōa: Cuz apparēt signa ma
la rigorosa pmittem⁹ fmonē in ⁊ditione ide ad pximū
⁊tigēte. Hā q̄s multotiēs saluat mirabilē absq̄z spe.
Quare Ba. aphoris. 6. Oportet medicū studiosuz
ē vt nō aliqd dicat absolute. Hāz morbor ⁊ pp ne
acutor non vsquēq̄z sunt certe, pnunciatōes salu
tis aut mortis. Neq̄z ēt cronicor q̄z tum ad eor sal
tē iuxta aphoris .i. Nō pp matercici euenit diuertita
tis iordinatōez sicut ōndēt dria .i38. ⁊ iō medici oz
studiosi sicut ēt astrologi sore ⁊ditionib⁹ alligata ⁊ti
nue q̄sumtiplici itellectu: velut q̄ spūz pnunciatio
nes pstaria vt dicat exēpli gra. Ita solet i talib⁹ casi
bus ⁊tingē non tñ necessario. Videmus enī qñq̄z se
nos digitos in oi: ⁊ collobiū habentez ⁊ huiusmodi

Nam ⁊ mōstruositates interdū occurūt in egritudi
nibus velut in naturis: colls. 7. Cū aūt declinauerit
cū quadā befitatōe ad latus mortis: tamē demulsiōe
aliqua vultus ⁊ simulata id pnūciabis mestitia: non
tamē ex necessitate vt quasi videaris creatori deroga
re nisi illius ēēt necessitatis figna. tūc. n. dicēdū est
salutē ipsius quasi ex miraculo posse ac nō aliter ⁊ti
gere diuino. neq̄z ⁊ postq̄z tuū in pnicie declinauerit
iudicū reiterare id velis nisi, cisitent qui sunt eius.
qō si sacis quasi bis videberis vt de B leteris tanq̄z
ex tuo ⁊ prostico gloriā habituruz. Plurimi eten im
vanagloriosi medicorū cū p̄ diterit pnicie predicātes
inbiant eius mortē: neq̄z forsitan necessaria saluti mi
nistrātes: vt aliquos fit audire vanagloria sue, pnun
ciatiōis deductos iā exusuros medicinis mortificasse
donatis: si milii ⁊ astātes illi deniāt famulari. Ēgruz
⁊o ipsū nūquā aspersa lutis amoneas: ⁊ si tu oio ac
ipse despereris, sicē enī dria. 35. quātū ⁊fidētia in
firmi de medico ei ⁊ferat ad salutē. Exusuros etiam
cū ⁊ditione ⁊ necessitate, pnūciabis ⁊dicte sisi indicā
do ipsū rationabilii saluaturuz si medicuz diligētē ha
buerit. Sitq̄z infirm⁹ obediēs: ⁊ ministri idonei: ac
necessaria ⁊ preparata extrinseca: neq̄z aliqd supueneriit
inostesum. Et ideo Ba. obsruare hāc ⁊nostificationis
diligētez cautelā testat tertio interior. c. 2. Semper
fm rotā vitā meam ineip suz ab auda ci ⁊ sessiōe absti
nui: ⁊ medicās vsq̄z ad senectute mundū vsq̄z hodie
erubui fm curam vel ⁊nostificatōem vt alij gloriosis
simi medicor Hiebant. n. cautelosis canob⁹ ei⁹ det
minantib⁹ ⁊nunciatōez plecte vocib⁹ ⁊ditionatis ⁊
quasi duplicib⁹ interiori apparens qmto. c. 7. Mis
traq̄z visus dicendū ad argumenta. quanto ad primū
dicendū q̄ dialectice diffinitōes ⁊nt dupl⁹ ⁊ideraū.
Aut quantū ad quam tradāt diffiniēdi: ⁊ sic non
vane sed necessarie: vel quantū ad ea de quib⁹ sunt
⁊ quia illa sunt coia ⁊ extranea que minime faciunt i
alijs scētijs scire: ideo dicūtur vane. vñ Cōmērator
Diffinitio omnis deficit p quaz cognoscātur accētia
neq̄z diffinitio dicit nisi equoce: vt qi i eo colligat ali
quod falsum: aut ⁊ponit ex causis remotis aut acci
dētibus: ⁊ talis videt dialectica diffinitio. naz alit ⁊ fi
derat a logico ⁊ aliter a philosopho fm ⁊mēratorem
7. metha. vel etiā ab alio artifice suo modo Logic⁹
nanq̄z eam ⁊fiderat fm q̄ est instrm inducēs intelle
ctum ad quidditates intelligēdas. Phūs ⁊o fm q̄
⁊fiderat naturas rerū ⁊ sic de alio crte fm ipi⁹ scien
tie ⁊fideratōem. sic itaq̄z a logico in scia spāli mod⁹
debet ⁊ nō res logice assumi. Ad aliud enī p B ap
paret quid dicendū. quia in ppa scia ex ppijs debet
quis ⁊cedere cuz voluerit sciam aggenerare modo
seruato cōi para logice: nō aūt ex ipsis que sunt in se
cōia: qualia sunt si ⁊ppositū in ⁊pposito: ⁊ oppositū in
opposito: ⁊ quotiēs dicit vnū ⁊trariorū ⁊ reliquū ac
huiusmodi cōia: qm̄ oz q̄sturū bene istātē cē p pmas
instātias generi quod sit omne ⁊ illius generis ⁊fide
rando differentias: tertio celi ⁊ mūdi. Ad aliud dicē
dū iam visuz qd senserit ibi i p logicū Ba. sz fortasse
Hali. praue accipit dictū Ba. Quod. n. is pticula
riter dicit de vna logice qōne vt passio fi i capite cri
stat ex fumis delatis ex vētre in ipsū eiq̄z cōsiles. an
debent dici capitis vel vētris. Haliabbas autem in
huiusmodi fmone oēz videt qōnē logicā aspnere. q̄
noluit Ba. in hoc agēdū saltē ratōe modi visus. qō

etiam oñdit pretēdēs sunt precedēs antedicte orōnis
Ba. Huius itaq̄z ex tali alterutrinq̄z argumētatōe
inutilis ⁊c. Ad aliud dicēdū q̄ logica ex pte rei et
vt ē docēs a medicia ⁊ a ceteris differat scētijs: rōe
tamen modo ⁊ vt vtens in omnes concidit: ⁊ cū om
nibus conuenit.

Differentia .3.

Quod medicina non sit scia videt: qm̄ scia ē
de in corruptibilibus ⁊ ppetuis; ⁊ primo posteri
orum. sed ea de quibus ponitur esse medicina
sunt corruptibilia omnia. Corpus enim humanum
de quo tractat cū bis que sibi applicāt omnibus sunt
mutabilia ⁊ corruptibilia. Ad huc omnes scia est de
abstractis ibidē: sed medicina nō est de abstractis sz
de ⁊creti. quod ostēdit ex eius diffinitōe q̄ ē sci
sanor egrorū ⁊ neutror: que omnia sunt conciera in
re gni. i. Palin. scia est vniuersaliū; sed medicina est
particularū. Nō. n. quis medicās sanat hoiem nisi
fm accidens. sed Calyam aut Sortē dria pozi. Sin
gulare. n. curabile. vnde tertio de ingenio. c. 6. Me
dicina nō sit vniuersali hominī: sed vnicuiq̄z indimi
duo hoi. Ampli⁹ si medicina est scia: aut ē singularū
aut vniuersaliū. nō singularū: quide illis nō est scia
sed sensus. neq̄z vniuersaliū: qm̄ si de eis sit scia oez
q̄ intellectu pcipiant cū scia sit habitus intellectual:
sed si ⁊ prehēdātur intellectu cū sit vn⁹ ⁊ singularis: ⁊
omne quod suscipit p modū suscipit suscipientis ⁊ nō
suscepti. omne etiaz quod indiuiduū venit i diuiduū
fit, huiusmōi igit vt ia ⁊ticularia ⁊ singularia reddēt
Rursus vt de aliquo sit scia oportet aliquod ē sub
iectū p quod velut ⁊ mediū pbet de eo. B aūt
est diffinitio subiecti. sed in diffinitōe medicie cadit
accidēs puta sanū egrū ⁊ neutrū. Accidētiū autē nō
est diffinitio neq̄z dem ⁊ strato: posterior. ⁊ Ad huc
quod non est vnum non est: quia quicquid est iō est
quia vnū est: libro de ente ⁊ vno Boēti⁹. sed medici
na nō est vna: qm̄ quozū non est vna cognitio nō est
vna scia. medicinaliū ⁊o non est vna cognitio: cuz q̄
dam ratione cognoscant: quedā ⁊o expientia. consi
derat etiam corruptibilia vt incorruptibilia: uarta il
lud de aere ⁊ aqua: Sicx altissimis ⁊fideraueritnō
rintq̄z astronomiaz non esse minimā ptem medicine
saltem in dierum hecretorū redditiōe impressiones
⁊templatorū supiorum quorum non vt vna ratio cuz
differant plus q̄z genē. io. metaphysice. sisr cōside
rat sbam ⁊ accidēs. Itidē scientia est vnius generis
subiecti partes considerans ⁊ passiones: primo po
steriorum. sed hec scientia non est vnius verum plu
rium: cum sit omnium que in mundo sunt corporuz
theorice primo. Medicina enim propter corpus hu
manum considerat omnia sibi quocunq̄z occurren
tia modo. Et: si esset scientia supponeretur alicui sci
entiarum superiorum. hoc enim est de ratione scien
tie subiecte particulate: sed non supponitur scientie
sed potius arti mechanice: cum finis eius sit sanitas
vlterior que opere conseruatur vel introducitur: ve
lut in mechanicis videmus contingere. Ex his igit
ur concluditur omnibus q̄ medicina non sit scien
tia neq̄z vna. ¶ In oppositum horum omnium sūt
Hippo: Arsi. Ba. ⁊ alij crimij medicorum ⁊ philo
sophorum qui eam scientiam profitentur Amplius
scētia est entis imobilis cōprehensio veritatis huius
mōi ⁊o ē medicina vt declarabit. Est itaq̄z scientia.

Vt huius quesiti cum sibi annexis veritas ostendat
pmitus ei us termini exponant. secūdo videndū qd
alij de hoc ipso sensere, tertio veritas demōstretur.
& quarto rādē ad argumēta dicat. Propter pmū
Vo sciendū q medicina dicit a modo. ipsa nāq sa-
lubrem tradit vinēdi mēsurā. Hec quoq modus ac
cipitur plurimis. Aliquādo nāq sumit vniversalis
sime, put ē quidā habitus, ppijs pncipijs causatus
in anima qualiter de ea audit quesitū. Sumit & vni-
versaliter, put ē debita sex rerū non naturaliū admi-
nistratio vel potio vel chirurgia. Accipit & pticulari
ter fm q i particulari pueniat morbo in cōplexione si-
ne in ppositione: aut in nā cōi fm vnum instrumen-
tum medicine pōtis dicit medicina seu potio. Su-
mit & particularius, p pharmaco solus laxatiuo: quā
acceptionem nunc hz vsus vt plurimus. Adhuc ipsa
multas inuenit habere notificatiōes. Describit. n.
11. de inge. sa. c. 6. testāte Hippo. Medicina ē adie
ctio & detractio. Adiectio quidē cox quē deficiunt:
ablatio Vo superfluentiū. Et hec quidē cum eius expo
sitōe descriptio magis videt practicā representare.
Platoni quoq ascribit q medicina sit bonis sciq vt
sanitate pricipet. In libro quoq berelum. c. primo.
Medicina ē doctrina seu disciplina sanox & egrota-
tinox. In tegni Vo primo dicit: Medicina est scis
sanox egrox & neutrox. Translatio quoq arabica
putans hanc diffinitōem semicōpleram ei addens i
quit: Medicina est scia rerū q tinentiū & inuaturaux
cum sanitate & cum egritudine: & cum dispōne ter-
tia in qua non euadit homini sanitas neq egritudo.
Primo aūt theorice capto. 3. Ba. in libro artis par
ue diffiniuit medicine artem diffinitione quā ca Era
cleus diffinierat. s. cognitio eorum que ad sanitatem
& infirmitatē & neutrū referunt. In pincipio quoq
canonis primi: Medicina est scia qua humani cor-
poris dispositiones noscunt ex pte qua sanatur & ab
ca remouet vt habita sanitas coleruet: & amissa recu
peret. Aucr. autē collz primo capto primo: Est ars
operans criens ex principijs veris in qua querit ob-
seruatio sanitatis corporis hūani: & remotio sue egri
tudinis fm q pōt fieri in vnoquoq corpore. Serto
vero eiusdem ille diffiniuit medicinā in o. zusa dicēs
q est ars operatrix que inuēta est experimento & ratio
ne coleruans sanitate & reinouens egritudinē. & hec
est veracior diffinitio que in aliquo auctorum sit inue
ta libro. Dixi quoq in primis q medicina est scien-
tia humani corporis vt sanabilis, pcuratiua. Dein-
ceps, ppter genus medicine quod est scia sciendū q
quinq, sunt habitus quib' anima dicit verū affirmā
do vel negando. 6. ethicox: & vt cunq in fine poste
riox scia: ars: prudentia: sapientia: & intellectus, sul
pitione nāq & opinione pingit falsum quādoq di-
cere. Scientia quoq ad pñs ficut & scire triplicit dr.
Est. n. scire siue scia, ppriissime dicta ficut illa que ē
p causas primas & imediatas fm cōsequētia pinuā
conclusionis illatiua: qualis est illa scia seu scire qō
diffinit posterior: um primo cuz dr: Scire opinamur
vnūquodq simplr & non sophistico mō: qō est fm
accidēs: qō est cū cām arbitramur cognoscere, ppter
quam res est: & qm ipsius est causa: & q nō cōtingit
aliter se habere. & ista quidem scia ex demōstratione
, ppter quid aggeneratur siue doctrina fm Ba. com
posita. Sumitur secundo, pprie licet quo ad nos
ppriissime possit dici cū innata sit nobis via pcedēdi
ex notioribus & certioribus nobis in notiora fm na-
turā: phyficox pincipio. Etenim cū effectus per se
causis suis inherentib' ordine pori ecōuerso, p primis
& imediatis fm pritiam pueniat in causā que intendit
venari: aut causis remotioribus ex permissis quibusdam
ppinqorib' deducit, pclusio in effectū scientia per de
monstrationē elicit: quia seu doctrina dicta resoluti
ua & ea que ex his duab' vijs cōsurgit scientia dicit
habitus intellectualis ex demōstratione elicit'. Vn-
de Isaac Amaran i de diffinitōib': Scia vera ē co-
gnitio vera: quā verificat rōcinatio & demonstratio
firmat. per ratiocinatoez qdē demōstrationē itelli-
git q: per demonstratōem Vo, ppter qd. illo. n. p
prie dicit demōstratio. Suscipitur scia & scire tertio
impropie & cōiter valde pro veritatis adeptōne mo
do quocūq siue rōne aut experientia seu alio modo: &
sic nihil aliud est scia nisi earū rerum que sunt pre-
dētio Viratis. Boetius pdicamentox cōmēto. Vn-
de Isaac ptactus: Scia absolute est ab aia pnchē-
sio Vitatis rerū pportūā ad sciendū: cuius sigdē vti
litas est acghisio scicitatis eterne. A. in logica: Ars
aūt est habitus cum recta rōne factiuus: seu recta rō
factibilis. & dicit ars collectio pceptorū ad vnū finē
tendentiū: rhetorice nouē primo. Ff aūt cuz er mul-
tis expimētis lib' pceptōib' vna efficit vtis de simili
bus acceptio: metha. pemio. Est & demū sciendum
vt ēt iam appa rint i descriptōib' medicine pmissis
q medicina iterdū df scia: aliquādo Vo ars & opa-
trix. vnde Hip. Vita abreuis: ars Vo lōga. & i de le
ge: Medicina artū excellentissima vel preclarissima
In pncipio quoq regimis acutox: Ars medicine i
diminatōis vanitatē redacta ē: Cū tñ inter artē & scie
tiā appeat distare non parum: qm scia videt qd i fa-
cto ēt: ars aūt magis in fieri. vñ i fine posterior. Si
quidē circa gnātionē artis ē: fi Vo eē scie. & 6. ethi.
omnis ars circa gnationē & artificiari & speculari qli
ter vtiq fiat aliqd pingentiū: & eē & nō eē: & quox
principiū i facētē hz non i factiuo. neq 3. n. de his que
ex necessitate sunt vel fuit est ars: neq in his q sunt
fmnām. in seipis. n. habēt principiū. vñ scdo de ge.
animaliū: ars est p pincipiū & spēs eius qō fu sed i al
tero. nature aūt motus i ipso ab altera existēs natu-
ra bnte spēm actiū. Sicut. n. innit ex his & primo exp
mit methaphysice. A. Res quedā sunt ex opere no
stro: alie Vo ex ope nāe. Ille qdem dicūtur ex opere
nostro quox per nostrū ingeniū & potentiā sumus au
ctores. & qr huiusmōi sūt artificialia, ppie dr q ars
fit circa illa que sunt in quadā transmutatōe & electō
ne. vnde Eustachius etbicox pincipio: ars est col-
lectio ex adimētis pchēdēdionib' exercitatis & pba
tis ad aliquē finē bonox eox que sunt i vita. Ex ope
Vo nāe sunt illa que ab ipa, pducunt quox auctores
nō existim' p ingeniū & idustriā nostram qualia sunt
marie ila de gbus sunt modi tres philosophie cēn-
tiales: nālis: mathematicus: & diuin'. 6. methaphy
sice: circa ista scia dicit, ppric, cum reb' cētib' scias
accepim' differētia pma. Est tñ aduertēdum q ars
pōt dupliciter psiderari. a ut, put est habitus acqui-
situs in anima: & sic est in facto esse sicut & scientia: vl
, put referr ad res factibiles de quibus est ars facien
do. & ita esse dicitur circa generationē & fieri. scia Vo
vtroq modo dicitur incisse & in facto iam perfecto.

Eam igitur, vt apparebit, medicina duas habet per
tes theoricā. s. & practicā. quātū ad theoricā potest
scia, ppriso dici: quo vero ad practicā ars magis. & qr
Hippo. fm Ba. fuit medicie inventor. omnib'. n.
quos sciuit por & inuentor scientie quasi in motu & fa
ctione ampli' extitit' exigendo nāc se rebus experi-
mento: demū vero ratōe cuz adhuc habitū nō habe
ret perfectū. & quietatū in anima. Merito itaq po-
tuit Hippo. medicinez artē & nō sciam nolari. Alij
Voiam fere ab eo pfectum accipiēt res vt sic plus eā
habent sciam appellare. Est aūt prudētia habit' cū
vera ratōe circa humana bona operatiuā. Est & recta
ratio agibilū: rhetoricox Vo primo: est Vtus intelect
fm quam bene cōsiliari possunt de bonis & optimis
ad felicitatē dictis. Sapientia Vo est i artibus certis
finis & est scia certissima sub se intellectū pnchen
dens & sciam. oportet. n. sapientem nō solus que ex
pncipijs scire: sed circa pncipia verā dicere. Vnde
Boetius. i. aritmetica. Sapiētia est rerū que sunt
suiq immutabilē subsistētiā sortitā, pnchēdēdio Viratis
Intellectus siquidē ē pncipiorū habit': posteriorum
fine. vnde. 6. ethi. Intellectus ē terminox quox nō
ē ratio. quia scia ē illa que ē cū ratione: posteriox. si
in doc. n. ipsa ab intellectu sequestrat. Ita etiā est ille
intellectus de quo dicitur q intellect' existit semp ve
rorū. Est enim quid notissimū & firmissimuz qō per
se venit ad habentē: quarto metha. Ipse. n. habem'
inquantū p sensum terminos cognoscimus. cognito
enim quid sit totū. qd pe: statim scimus q oē totus
ē maius sua parte: qō pncipiū ē notissimū in metha
maticis & firmissimū: in medicina Vo q omis cura p
ptrahū. Et ē cois animi pceptio quā mox q hz, pbat
auditus. Boetius de trinitate: Est aūt opinio cōce-
ptio ad quam accedit cū formidine alterius ptis. nō
n. ois qui putat iam pcedit. A. 5. de anima dicitur &
pceptio vel acceptio vnius ptis pdictōis cū formidi
ne alterius. Propter secundā sciendā quidē pus
q quidā nō solū negauerūt medicinā esse sciam: sed
& naturalē & astrologiā & maxime iudiciū & his cō
similes. vnde q aliqui singulariter annullauerunt
medicinā. Propē huiusmōi pmā sciēdū q cū qdā
nollent ō rebus sensibilibus & corruptibilibus posse
sciam fieri. hi aūt maxime fuerūt Eraclitus & eius col
lega Eratillus: primo & quarto metha. Arguebāt enī
De illo de quo nihil pōt enūciare vere non pōt esse
scia: cū sit entis immutabilis pnchēdio vere hz de nā
libus nihil pōt certe enūciari: qm de eo quod ē in cō
tinuo motu & transmutatōne nihil vere pōt pferri: hz
oia nālia sunt huiusmōi: ficut sensus etiam ostendit.
Primū quidē pbant. quia si de eo quod transmutat
pinne aliquid deberet enūciari antequ enūciatū eēt
mutatū & esset in alia dispositiōe qm pus cū deberet
fieri enūciatio: Quod Vo assumitur pbāt. qm pnci
pia pma entiū nāliū transmutabilia sunt fm ipsos.
Primū etenim pncipia posuerūt vapor qui transmu-
tabilis est precteris marie quare de eis nō con
tingit aliquid vere enunciari: & sic si ozo hox sciam
cum sit veritatis cōprehensiua. Vnde Eratillus ad
summū deuenit insaniam q nihil opinatus est opo
tere dicere: sed digitū mouebat solus. Increpauit
etiam Eraclitū dicēntē: bis enīz idem flumē nō eē
intra Ipse enīz Eratillus existimauit q neq etiam
semel transit enim mox & aliud efficit. Sed hi pecca
uerunt in vtraq sue rationis ppositione vt apparet
quarto methaphisice. Ff alia nunq ē ppositio dicēs:
non contingere aliquid vere enūciari de eo quod est
in continuo motu & transmutatōe. qm aut ē verū enū
ciare quod transmutat aut quod nō: cū de quolibet
affirmatio vel negatio sit vera: Si aūt quod nō trās-
mutatur ē verum: tūc id negāt quod intendunt affir
mare. dicāt. n. q trāsmutatur. si autem verum ē qō
trāsmutatum ē enūciare tunc habet ppositū q de eo
vere pingit aliquid enūciare. Palin. de eo qō trās
mutat verū ē fm Ar. id esse solum enūciare: nec hoc
habet cau sam aliquaz nisi quia ipz ē ipm. Peccatur
etiam in secūda ppositōe cū dicit. O mnia entia sunt
transmutabilia & in primo motu. oz enim q si aliqua
sunt transmutabilia: aliqua esse intransmutabilia. In
omni enim transmutatōe necesse sit aliquid eē stirum
pmanēs cui mouēs innitit. omnis enīz motus alicui
innititur immobili de causis motus alibi. O portet
etiam ita omni ex loze aliquid subiectuz. q omne qō
trāsmutat: trāsmutat ex aliquo sicut ex subiecto. Aut
igit illud ē trāsmutabile: aut intrāsmutabile. si quidē
intrāsmutabile stat intentū. si trāsmutabile: tūc habz
subiectū aliud circa quod trāsmutat: & ita erit de illo
eadem questio: & sic vel erit pcessus i infinitū in cau
sis mālibus: quod ē vniversalius pra secūdum me-
tha. aut erit dare materiā primā & subiectū intrāsmu
tabile. Id idem similiter deducit ex parte efficientis.
quia omne quod trāsmutat ab aliquo trāsmutat: 7.
phyficorū. Aut igit, illud intrāsmutabile: aut trāsmu
tabile vt pus. & sic aut erit pcessus in infinitū aut erit
primum efficiēs intrāsmutabile. non igit omnia entia
sunt transmutabilia vt voluerūt Eraclitus & Eratil
lus. Plato aūt ex nouo pscutus Eratili & Eraclitī
opinionibus sensibilibus omnibus deslectibus scie-
tiam non existere potius suscepit: & ppter hō Socra-
tes circa moralia negociatus ē solum: & de scia natu
rali nihil: primo metha. Videbat nanq ei q moralia
nō eēnt in primo adeo motu & trāsmutatōe sicut na
turalia: & in his inquirebat vniversale & diffinitiōes:
& q fuit huiusmōi. Que Plato suscipiēs putauit sic i
nālibus faciēdū eē: & ppter hoc coactus fuit modum
dare quo scientia posset de naturalibus saluari. posuit
enim q natura & quidditates rerū essent ab eis sepe-
rate. omniū enim habentiū vnū pncipiū cōe vniuo-
cum. posuit vnam ideam vel spēm pmunē omnibus
illis p se subsistentē quam voluit esse pncipium hās oī
bus pticipātibus ipsa esse & p eam cognosci alia cum
sit separata & vniversalis in actu: & nō cognosci aliqua
per aliquid exis in eis pticulare: & cum omne exis
in eis sit particulare & corruptibile. Ista vero opinio
reprobat in locis qz multis. primo quidem & septimo
metha. marie quia seperatuz & non seperatū nō sunt
vnius rōnis nec etiā corruptibile & i corruptibile. 10.
metha. Si ergo idee sunt separate non possunt eē par-
ticularū quidditates & nature. Adhuc peccauit i eo
q posuit ipas eē p se subsistētes & cū hoc vniversales
q oē p se subsistēs ē vnū numero: & qō tale singulare
i predicamētis. si ergo sunt p se subsistētes tunc erit
singularis & nō vniversalis. Amplius nihil qō separa-
tū ē ab aliquo pōt esse immediata causa cognitōis
illius & sufficiēs. nā & si res possit cognosci p causas
extrinsecas non tamē immediate & pfecte: sed immē
diate & pfecte cognoscit per aliquid existens in ea.

Hec sunt aut nihil aut posteriores singularibus. vñ in primo de anima: Animal vniuersale aut nihil ē aut posterius est; itaq; si idee sint separate a particularibus non possunt esse immediata cā cognitionis neq; cognitionis eorū; is os cis ē aliqd principij cognitionis intrinseci pp quod posteriora. i. Dependent quidem species si sunt. monstra. n. sunt cū nihil hēt cōferāt ad gnationē neq; ad scias. Cōmentator in .11. metha. vt Platone palliare inquiēs: Iste propositōes et virtutes que sunt in elementis a motibus solis et aliis stellarū sunt hec que reputant Plato formas et eas incredit: sed logē ispiciebat eas: qz eas dicebat formas. Arī. aūt peripatheticus hanc principe post istos superuenientes vita tenuit mediū modū dans qualē de nālibus et vlterē de sensibilib. et corruptibilib. possit esse scia. Nō. n. potuit eā fore de particularib. sensibilib. oino vt empirico quidam; neq; de vlibus abstractis penitus, vt Plato: sed sensit ip̄ as fore de huiusmōi sm qd p intellectū abstrahendo in qdā forma cōi plibus accipiūt. Et hoc est qd dr in tegni pmo: medicinam esse scias qualiā. i. vniuersaliā; accepto p intellectū in vna forma qlificatiua cōi que nata ē inesse et pdicari de singulis particularib. vñ tertio de ingenio. ca. 3. Dicimus nihil esse i medicina qd nō possit demōstrari et ordi sm suā spem, Nō. n. directe ē ordo sigil latim quo ad eē extinē neq; quorundā; alioq; aūt nō cū sit ipse et artificiale huiusmōi aūt abstractione facit intellectus a gene maioris extis potētie natura. Innatus nāq; est intellectus dividere adunata in esse in ea et gbus cōponūt quānis nō dividant in eē, sic dividit mām a forma: et formā a cōposito. Cōmentator. 12. metha. ac primo idē de anima: diffinitiōes extra intellectū sunt res particulares: sed intellectus est qui agit in eis vniuersaliter. Et ideo dicēdā sm mentem Arī. q nālia et subiecta natura generabilia et corruptibilia possunt dupliciter cōsiderari. Aut put habent esse in particularibus cū sint incōprehēsibile et ipsos subile: sunt enim infinita: et tunc sunt corruptibilia: et ita de ipsis nō est scia. vnde sm Platonē sunt relinquēda cū sint indeterminata. Et Nali. id iudicia accepta in medicina sunt infinita: neq; cōprehendunt aut pstinētur: neq; puenit ad ea sicut dixit Ba. Aut put sunt abstracta ab hac particulari, vel ab illa sensibili materia sine quo ad esse ēentie in intellectu iaz facta: et sic sunt incorruptibilia ac finita: et de eis pōt eē scia et naturalis et alia considerans nām eorū passiones et causas. quare Ba. ad Teucrū introductorio quarto capto. 4. Ars in incōprehensibilibus et infinitis consistit inquantū cōuenit generibus et speciebus finitis mēsurans qd infinitū est: et ita semp pmanēt vt homo sm se cōsideratus. si. n. corrumpat in Sorte pmanet tamē in Platone: quo corrupto manet in alio et sic semper. Propter a metha. 7. Vniuersalia fz q huiusmōi remanētia sēp sūt: et ita dna libus est scia nō p aliquid separū in eis sed per aliqd extis qd est gdditas ipsorū que quidē sm se nō corrumpit. Iz in aliquo corrūpat. vnde eodē septimo: Quod qd est nō corrumpit: fz id cui est qd qd est. Vtrum aut cōtigat aliquā naz vniuersalē corrumpi corruptibilibus singularib. dubū videt apud plures; quz dicant q vniuersalia sunt de numero remanentiū: et q de vlibus est scia: et q scia est incorruptibiliū. sed vnde hoc accipiant cuz omnia sint corrupta quidā dubitauerunt. Fortasis aūt hoc inest sibi qz remanet in intellectu qui est vnus cōis apud oēs pperpetuus et incorruptibilis sicut homo vt senserūt plures Ar. expositores: aut in intellectu remanet intelligētia. Propter scām huius sciendā q quidā negauerunt medicinā esse sciam seu artē ob dissonantia pianorū adinuicē medicorū. vnde ie. a. pmio positis quibusdā opi. sibi aduersantib. dicit. Cum ergo huius diffēntie magnitudo, de acutis passionibus iter curatores eorūq; increuerit vt qd vni egrotāti profectū fuit: alij vero videat nocuisse: ars medicine in dubitationē vanitatē redacta est ita q et vulgo liquidissime clarē videat vt medicine ars putet qio nocere. Sunt et quidā grossi et hebetis intellectus adeo vt credāt q medicus nō possit aliquid de eis timis corporis cognoscere: et sibi p consequēs ipotēs in tuamentū ponere: et hoc maxime quantū ad duo medicine istra: dietā. s. et pprie potionē; sicut bōmōi. s. cā quādā iudicialē detestati sunt astrologiā. Albumazar introductorij primo. Chirurgia vero suscipiunt cum sensibilius app ens eis valde distātia in adinuicē cōiungere et sanare. Sed istis dicendā iuxta qōdam ō morbo pmo. c. 5. dictū q ipsi nō debent ab alijs vituperari cū ipsi seipos vituperet peritū nesciētes ab impūto secernere. neq; hoc ō effectum in arte arguit: sed i operatore magis q nō. ea vt os sciēter pficet. Neq; et ligo est hebetis intellectus vt ad veritatē alicuius difficilis, nō possit puenire: estimādū alium pspicacis intellectus hoc non posse plicere. Iz eteni oculus vespertilionis lumē solare et sūmissū nō possit ītueri: nihilominus tñ oculus aquile rotā eius, fulgetiorē intuet. Propter tertiū quidē primo videndū vt petūt pteargutā q medicina est scia: secundo q ē vna: tertio q nālī supponit philosophie. Propter ergo istorū primū, sciendū sicut cōiter sentiunt docti q medicina est scia sine ars. excellētissima: qm ipsa in se pstinet que ad scias regrunt. Quatuor enim ad pñs vident expeti vt de aliquo fit scia: puta q illud fit ens: qz de nō ente nō ē scia; ceu q diam tros fit finitros: posterior primo. Secundo q illud ens fit in intellectu cōprehēsibile. est nanq; scia vt dictū est habitus intellectualis. vnde qz humano nō valet capi intellectu vtrū astra sint paria vel iparia: de hoc scia non pōt cōstitui: neq; ēt rationabilis opinio cuz nobis sint infinita. Requirit et tertio q hmōi ens sit per se: qm de ente p accidens non est scia: secundo phyficorū. Vnde textō metha. Nulla scia nec actiua nec factiua neq; speculatiua est de ipso studiosa. ō bis. n. que sunt p accidens nihil cura est arti ethicorū. 5. cū sint indeterminata et fortuita. Et petit quoq; quarto q tale ens sit id de quo possint passiones et pprietates p media pbari de subiecto. Iuxta illud qd dictū est: Scia est vnius generis subiecti ptes et passiōes pficrās. Sed i bis q sūt medicine pdicta pstingit quartuor tepire. Est. n. illic subiectū qd oim est quc in mūdo nobilissimū corpus puta humanum sanabile: dria. 6. Capit ēt ab intellectu cū nō lateat nos, pptr eius debilē entitatē velut materia prima: aut qz potentiā supat intellect vt ea que sūt dei et intelligentiarū: Iz sit qd medium intellectui cōterminum et ppinquū. Est ēt p se subsistens cū causas bēat sufficiētes ē sui. Habetq; quarto passiones et partes que de ipso p media, i. diffinitiones, pbant. Exemplī gratia: corpus sub hac passiōe qd est sanabile medicine ponetur subiectuz dria. 6. de quo sic pstingit sanabile demōstrari: Corpus nāq; humanū ē corpus animatum pticipe aie rōalis. Q ē autē corpus animatum anime pticipās rōali ē sanabile: tale vero ē corpus humanū: ergo ē sanabile. Cōstruēt itaq; talis pmo de omni eo qd hz sufficiēt pdiciones que expetunt ad sciēti. i. pōt esse sciētia. hoc autē habet vt visum ē medicina: ipsa igit erit sciētia. Notandum tamen qd cognitio, que accipit ex his que sunt medicine non semp ē certa demōstratōe fulcita: Iz nō pax initiur pictura veritati appropinquāti ēplurime decrisi et aphorismorū pmio: sicut in pnosticationibus patet ipsi: ac his que sunt interius occulta et incerta p signum appōe aut exhibitōe p fiē. Nō enz in talib. possum ad id qd ē certū puenire. sic enz vt que Asclepij seu Asclepij nra sorz sciētia tertio de ige. capto. 7. aproximōrū tñ iquātuz possum. pfidētes q nā signū relecet: diminutū vo adaugeat. sic igit medicina ē sciētia et ē gen ipsi: ipropie tñ dictū. et ideo dicit in tegni pmo: Nomē sciētie cōit et ñ pprie quū oz. vñ Cōmētator gnto metha. Sciētia ñ ē gen medicine nisi sciētia dicere ex fz relatiōez ad sciētē et medicine ad medicū. tūc enz sciētia eēt gen medicine: et sciēs gen medici, nā ñ aliqd gen fit relatiuū et sua spēs ñ fit relatiua: nē gen in rei veritate Iz supple cōiter et cū extētione qdā. Quar idē. io. eiusdē vnū relatiuorū pōt eē in aliquo gnē et suū relatiuū in alio vt sciētia et scitū. scia enz i qlitate et scitū i substātia. Haly ārt expōit illud dictū eē qz sciētia ē qd cōe ad tres sciētias ex principijs nālib. pēdētes vt agricultura pastoralē et medicinā. Pōt etiā exponi qz scire dr duplīr in pñti: pprie qdē q demōstratione habetur, ppē qd fit qua doctrina existit cōpositiua que fit pcedēdo a causis in effect. Cōit p demōstrationē qz venatum sm quā pcedit doctrina resolutiua ecōuerso priori vel diffinitiua sicut ofidit dria. 8. Aut cōiter dixit, pter practicā que ñ hz rōem sciētie vt theorica differētia ārta qb. q. pcidit in pns dictū. sic igit sciētia ē gen medicine tā ārtis nāle et ñ logicū eū i generib. latēāt multa phyfi. 7. pdicat enz ñ vniuoce vez anologia magis de theorica et practica: qm p pus ō theorica vñ. A. i logica speculatiua ē dignior pari scie. Propē hui scām sciēdū q medicina ē vna sciētia: cui gdē grā sciēdū q vnū dicit ad plures qtuor modis. vnū qdē nūero vt quor mā ē vna sicut sor. pncipiū enz indiuiduationis sumit ex mā sm q sub determinata fuerit quātitate Iz Porphiri cū Ba. posuerit, pbabilē indiuiduationem ex accidentibus approprīari cāri. Vnū spē ficē: quorū rō diffinitiua ē vna vt hō. Vnū genere ceu quor eadē pdicatōis figura fiē sbā. Et vnū sm anologiā siue pportionēficē quecūqz ad vnū dicit aliqd vt sanū dicū de corpore et signo. ō aūt sic se habēt adinuicē: qz quecūqz sūt eadē, pportōe ñ sunt eadē genere: et q gnē ñ spē: que vero spē ñ numero Iz ecōuerso. Inseri enz insert superi et ñ puerit. Si q querat nūc vtrū medicina sit vna scia: dicēdū q ñ ē vna vnitate nūerali. talis enz vt dictū. ē obēt idiuiduis ō qb. positū ē nō eē sciētiā cū sint infinita: et iō testanū ipa fore omittēda. Neq; ē vna vnitate spēi aut gñis cū Prior sit eadē disciplina. ñ enz omnia i sciētia vna ōterminata sūt eiusdē rōis neq; pdicatōis vt fortes et plato: et sanū et egr: Iz magis ē vna qrto mō. s. anologie. oia nāq; in medicina determinata habēt anologiā quādā et attributōes ad corpus humanū. sanabile vez ē tñ q sciētia qto ē plū et maioris anologie q ipa min. hz rōnē sciētie. sic ostēdit sciētia pdicamētorū et pblematū cū dmōstratōes, pcedāt Iz pñtiā et ptinuatōz: nec dicēdūt ō gnē i gen: posterior. i. O minū igit q tradāt in medicina Iz sint sm se valde distīta: tñ vna extat scia: qm vnitas sciētie: causat ab vnitate obiecti. Scia. n. ē habit ante intellectiue: habitus vero rationem et distinctōz sumit ex obiectis scdo de anima quare manifestum est q vnitas scientie accipitur ex vnitate obiecti sm rōez. tale vero vt ostensum est sufficit vt sit vnum vnitate quadā anologie et attributionis. Propter qdez tertium huius sciendum q constantinus apostata in principio ex grādioris furti q pātegni seu totā artem appellauit voluit medicinā supponi siue subalternari logice nāli et morali: cui moriuū assiit: qz i gr oportē medicū rōabiliū rex nāliū et ñ nāliū nec ñ et moralium tractatorem eē. Cōstat qz oēs incidit diuersis cogitatōib. oib. subijci. Sz q rōali siue logice subalternet falsū existit cū ñ principia a logica pteē alis assūat: nz ēt subiectū medicie sub subiecto loceē logice dria euidēs secūda. Neq; dicēdū ē q iō logice supponat eo q ipa rōcinet. sic nāq; omnis sciētia logice superpōeret cū qlibz rōcinet sciētia. Est. n. logica duplex dria scda: qz nulli pr subijci: qz ñ cōi vt tactū: neq; pprie qm ñ differt a medicina cuz ipa in qlibz repiat sciētia: nisi fortassis id pōat: qz vt. d. dria. i. logica i methodorū omniū principia viā hz. Iz et religa inest ēt sciētijs. Nz ē moralē simplr cū in ea doceāt mores et virtutes directe nāles: ac qsiti vo rōcte ac ex nec valde. Iuxta illud pmo ō ige capto. 5. Qui vult curare siam primo curet corpus: et politicorū. 7. Corpis qdē curā necessariū priorē fore ēē qāie. A nia vero morbus curatur vir tutis. hi aūt sunt q a scia pfiderant absolute morali. Cāu tñ potius qz rōe sortassis nālī dixit supponere: qd sic declarat. Cuz. n. posteriorū prio duplex fit subalternatōis modus scie sub scia. vnus quidē rōne subiecti eo q subiectū fit sub subiecto: Iz quē dicimus astrologiā subici scie nāli. alius qa accipiat principia a scia superiori qāo ponit astronomia subalternari mathematice puta aritheme tice et geometrie. Sumit. n. pbatōes suas a scia numeri et mēsure A imagesti principio. Isto quidē duplici mō medicina scie supponitur nāli: prio quidem rōe subiecti. Nā corpus humanū sanabile qd ipsa pfiderat sub ambitu ptinet scie nālis qd ē ens mobile inquātū mobile appens quarto metha. aut corpus sm alios mobile qd nitit. A. in principio canonis declaratiōe, pbare. Vñ in principio de sensu et sensato phyfici ē de sanitate et infirmitate pria innemire principia. nec. n. sanitatē nec infirmitatē possibile fieri carentibus vita: quare fere phyficorū plurimi et medicorū qui magis phyfice artē, plequunt: hi quidē fmiūt ad ea que ve medicina. hi vero que ō nā icipiūt de medicina silr subalternat scdo ipsi rōe principiorum: qm vltime conclusiones scientie naturalis: vt libri plantarum et animalium marime sunt principia supposita et credita: non rōcinata a medico sed per scientiam naturalem fulcita et stabilita. A. vnde dictum colligit primo capitulo scdo. Medicina ē ars opatrix criēs ex principijs veris, s. nālib.

Nō p: ordinancē q requirit ad nec q de alio sit scientia

Et ꝓpter hoc diffinitio in tegni data mozdef ibidē id no tangēs: qd tamen non fuit necessariū: neq; id faciūt diffinicteo: cū talia i diffinitōibus debeāt sub audiri: qrto pria. Qui vero medicinalē sciēciā affe/rūt tota fore practicā subalternari eas mecbanice ꝓcupiscunt/ Supest nuc qrto arguta remouē. Ad primū igit dicēdū qd iam appuit quo mō medicia ⁊ quelibet alia sciētia po. est esse de sensibilibus cor/ruptibilibus fm qd illa in quadā suscipiunt p intel lectū forma cōi. sic enis ppetua reduūtur ⁊ icorrupti/bilia nō ait fm q̄ sunt in sui natura pticulari signi/ficata/ Ad aliud dicēdū q medicina ē ō abstractus. abstrahere Ro aliqd ab alio fm itellectū nihil aliud ē nisi ꝓsider. ꝓ vnū pter reliquū. Cui gra sciēdū. 6. metba. q abstractio ē tripler: vna qdē a materia oio ⁊ fm esse ⁊ fm ꝓsideratione vl itellectū: ⁊ talis est metbaphy sici multo mō maz ꝓcernētis. alia Ro fm ronē tm ⁊ n fm esse: ⁊ ita mathematicus abstrahit. tertia quidē fit nō a mā sensibili i cōi sz a mā sensibi li significata hac aut illa. ⁊ sic abstrahit nālis ⁊ me/dic⁹ ⁊ vlr artifex ois q mām sensibilē ꝓcernit. Sūt illa de qbus ē medicina aliquo mo abstracta. Ad ⁊ si dicis imo sunt ꝓcreta. q eni adiecūa sunt ⁊ depē dentia ꝓcernit subiectū qlia sunt sani ⁊ egrotum. Dicēdū q abstractū duplicē dr. vno qdē mo vt iaz visum q nō sit materie signate imerium: imo vi/gore itellect⁹ ab ipa expoliatū. Et de solū sic abstra/ctis ē sciēcia. Alia mo dr abstractu, put res lua dicit p se subsistēte magis ⁊ nō i depēdētia: vt albedo et iamtas. Lōcretu Ro ē q eade noiat cū qdā ictiatce ⁊ depēdētia ad subiectū vt albi ⁊ sani. ⁊ ō rationes ꝓcretis bn pot ēe scia: dumo sint abstracta via audi/cta. Et qz sani ⁊ egrū ⁊ neutū quadā depēdētiam ipozabat ad suū subiectū: iō Ba. diffinies medicī nā dic ea ē sanoz. s. corpoz egroz ⁊ neutroz/ Ad aliū dicēdū q medicina e vniversalū vt oēs ⁊ fiur. Si āt dic nō medicamur vle vt boies sz pticulare vt Calyā vel Sor. Dicēdū q istud medicari nō est sciēia directe: sz gdā act⁹ ⁊ labor pticularis: ⁊ de tali nulla ē scia. vn ⁊ q dicūt medicinā artē mecha/nicā sic ipsaz a lōge aspeterūt. Si aut dicat q in isto actu vl ope ita ꝓticlari extet rō medicie cū finis ei⁹ alīt adipiscat. dicēdū q sz tādē hoc cōcurat: tamen magis adipiscit sciēdo sciaz sciaē et marie modū et qlitatē opandi. dirigit enis et regulat i actū opandi pticulare: ⁊ tc ꝓsequ medicie finis pfecte: qd ondit. Ad ū. n. qs tēdit ad op⁹festine neglecto mō ⁊ qlitate opādi vt plimū magis nocet q̄ pfit et bona babes exp mēta. cū ꝓgrius ꝓpiexiōs et iocis et ipib⁹ ne sciat applicare: expimetoz libro. hunc eni modū et alie scie bnt puta logica. doceri nāq; sylogismū pfi cere. sylogizare aut demū ē qdā actus eius quodā modo practicus: ⁊ tn qs nō sillogizās cū scit logicā dicit eius finē nisse adeptū/ Ad aliud dicēdū q me/dicis nō ē ifēibiliū pticularū sicut neq; alia vt oēs ⁊ ē scia: sz est vniversalū. pbas aut q n; qz vlsia quā/do venūt ad itellectū reddūt pticularia: cū sit vn⁹ nūero ⁊ pticularis. Dicēdum q vle bz duplex esse. vnū qdē in itellectu tā possibili i actū aliqn ōducto. aliud fm se, put a multis pticularibus ē qdā forma ecis p itellectū abstracta. dec. n. spēs ⁊ similitudines rez abstrahit a pticulis: ib⁹ ēt signat: ⁊ reponit in i tellectū possibilem. s. ꝓgregās vnā q̄dā nāz com/munē natā esse vel dici de plibus. iuxta illud Poz phirii. Participatioe ipū plra boies sunt vn⁹ hō et demū, pijciens lumē suū sup intellectū possibile facit ipuz pdictā naturā itelligere. bz. n. se ad eū sic lumē ad colores: ⁊ sic itellect⁹ ꝓsurget i actu ⁊ tādē adept⁹ seu accōmodat⁹ dria. 57. Cū igit fz se nā illa cois vl spēs remaneat vlis ab obiecto plecta po terit de ea fore scia. videl. n. q itellectualis natura sit i gnē suo sic sol i gnē corporeo. Scimus enis sol fore vnū numero et idiuidū: et lucē q i ipo du pliciter cōsideratā. Si eni cōsideret, put est i eo for ma solis est vna numero. si vero accipiat fz q ab eo ē manās sic vlr oiuz ē illuminatiua dialanoz tā puio rū q facit lucida fm actū q̄ nō puioz q reddit colo rata: ⁊ sic multa agit et facit. Noster eni itellect⁹ fm q est aliquid nature aie dcit idiuidu⁹: tn, put emitit actiones intelligēdi esse i ꝓtate notat vl: ⁊ hoc mō vniversalia sunt i ipo: qz sic est abstractu⁹ ⁊ ō nadati u⁹ formaz sic lux corpalis color. Iz ergo idiuidu⁹ ponat fm q est forma bois: tn fm suā ptātē iquātū est potēcia lucis spūalis vlis ē. nā et vniversalia sūt i intellectu sicut forma i mā: vel accides i subiecto. Ens eni i aia pon⁹ est intentio rei q̄ res. et iō sicut nō idiuidual corpaliter p esse qd babet in luce cor porali: neq; etiā specificat eo q esse i luce ꝓuenit oi colori fm q est i actu color: ita et intentio rei nō speci ficat nec idiuidual p hoc q est i luce incorporea in tellectuali: sz manet vlis. Lōtigit āt circa hoc du butare. cū nihil agat vltra suā spēz. itellect⁹ igit idi uidu⁹ spēm nō poterit vniversalē ꝓcreare. Dicēdū q id prāue ponētes vnitatē uellect⁹ nō sic angu: sz vel vtatē pluralitate ipius plures cū lege: ⁊ iō dicūt q intellectus triplicitē homini coūcatur. vno qdē vt nā dās esse: et io indiuidu⁹. alit vt potētia p quaz est opario itelligēdi: et sic vlis ē ꝓtus. Id in videt ꝓtra. 4ri. 3. phi. ⁊. 2. metba. negātē passionē nuq̄ pl⁹ subiecto fore abstractā. Ad ⁊ p se dica verifica ri. virtus enis visua mālis obiecto sulcitata et me/diij ꝓpositōe. coertēdit in imēsuz: tertio modo vt forma acqsita ex multis itellectibus. Qua igit bec difficilior ē tractatio q̄ negociū pre. ens exgra.: nūc tm sufficiet dxisse/ Ad aliud dicēdū q diuinuio est duplex. vna quidē vere q̄ solu⁹ est substātie. sicut. n. sola substātia bz q qd ē vere. 7. metba. ita ⁊ diffini tionē: et ō dr ꝓprie substantial diffinuio. Est et alia ꝓprie ūpta veri⁹ dicta descriptio seu notificatio duplex ēt exrīs. quaz vna ex accidētalibus propre ratibus ꝓsurgit ifēpabiliter ꝓcomitātib⁹ gn̄ primo cōiectis. Altera vo ex substā tialib⁹ differetij, pre. ter cōueniēs sui primū gen⁹ aggregatis. Boetius topi. 2. pma qdē hazc eru diffinuio fm qd vt accidē/tiū. sicut eni accidētia ñ babēt, ppie q quid est: imo p additamētū: recipiūt eni i coz rōe subiectum vt iymitas est nasi camitas: sic eni nō babēt propue diffinitionē. ō tn diffinitio essentialis dici pot; n autem substātialis: cū solius ista fit substātie. secūdā vero diffinitio i, ppria seu notificatio erit sube q̄ vtimur multotiēs ex defectu substātial. 7. apparēs metba. Sic igit dicēdū q diffinitio, ppria substātial nō con/stat ex accidētib⁹, essentialis aūt ⁊ ipropria ꝓstare pot. Adhuc quāq; ⁊ accidētiū, put diuidūt contra semp aut frequent nō fit demōstratio: cū sint casua lia ⁊ fortuita vel eriā ꝓ p se; put tn sequūtur ꝓ sub

stantiā eorum: ceu signat mathesis extat demōstratio Ad aliud dicendū q illud qd nullo mō ꝓticipat vni tate non est q aūt sunt medicie vnitatē vniversa vni tate quadā vt ofisum anologie ⁊ attributōis. ⁊ ita po test eoz esse vna cognitio q sciunt experientia ⁊ que rō ne sustātie ⁊ accidētis corruptibilū ⁊ icorruptibiliū. Ad aliud ꝓz apparet qd dicēdū, Ad aliud dicēdum q finis medicinalis scie non est opus ptiale aut sani tas hec vel illa: sed cōis. ea eni introducitur sanitas actu ꝓout eius virtute: si ut dicetur differētia conse quēti in opus descenditur ita vt ipsa sanitate que est anime forma sanitas introducitur que corporis ha bitus.

Differentia. 4.

Quod medicina non sit theorica ofiditur sed practica qm dictuz est dria precedēti q medi cina est adiectio eoz q deficiunt: ⁊ detractio illoz que sup abundāt. ⁊ q est ars operatrix incuta exprimēto ⁊ rōe. qd aūt tale practicuz extat/ Ad hoc iustuz est vnūqdq; sortiri nomē a fine. 2. de aia. sed finis theorice veritas est: practice vero opus, et hi coz. 2. ⁊ prime phie. 2. Medicine aūt finis nō veri/tas est sed operi. Nō eni id negociū est sciēdi cā: sz vt sani fiunt. hic eni est medicine finis dria prima. Rursus i principio metbephy sice: Theorice sciētie sunt in qbus querit pfici virtus aie speculativa p acq sitōes intellectus in effectu. s. p adeptionē scie ima/ginate ⁊ credite de rebus q non sunt nra opa nec nre dispositōis. bis eni ē certitudo scie ⁊ opinionis. Nā idēt logica: Eius finis phy losophie speculative non est nisi pfectio aie vt sciat tm. Finis igit ipius ē co/gnitio snie: que non ē op⁹. Sunt āt mōi philosophie tres esentiales nālis. mathematic⁹: ⁊ diuin⁹. 6. me tba. medicia vero nullū extat talinz: cū eius finis sit p opus sanitati possessio: pp q medicia nō erit specu lativa: vez factiva magis seu practica. In oppoſi tū vt q̄ theorica. Illa nāq; est theorica i qua pficit i tellectus p se speculativ⁹. huiusmōi qdē est medicia cū principia beat ⁊ causas primas i qbus itellectus pficit ꝓcplativ⁹: ceu sunt elemēta ⁊ ꝓclusiones euz alij. s. Et scia illa nō est practica q̄ docet modu; ⁊ qlī tatē opandi: cuz id i op⁹ non ꝓcidat: ⁊ huiusmōi qdē ē medicia: pmo pma. Rursus. A. i principio metba. practice scie sunt ille i qb⁹ querit pfici virt⁹ aie spe/culativa p adeptōez scie imagiate ⁊ credite de reb⁹ que sūt nra opa: ad hoc vt secūdario p ueniat pfectio virtutī practice i mozib⁹. vñ hic i logica finis practi ce ē pfectio aie non vt sciat tm. sed vt sciat qd oz agē ⁊ agat: ita vt practice finis fit cognitio snie que est i ope. sed medicina nō ē de bis que sunt ex nro ope sz nāe: cuz eius extet subiectū corp⁹ humanū dria. 6. vñ neqz mores ꝓtractat nisi fortassis nāles de qb⁹ non moralis ē sed nālis magis. qre iserf medicias practi cā nō existē: quoz qdē ꝓiuz sētiunt fere vniversi po nētes medicie aliqd theoricū ⁊ eius dē qd practicum Amplius fit ē i artib⁹ liberalib⁹ ⁊ philosophia ita i medicia: qm vtrobiqz repit qd ē scie. sed i arub⁹ repi tur aliqd theoricū: ceu i grāmatica: pria elementoz cognitio sylabaz pura dictionū ⁊ oronuz; congrue vero demuz vnū cū alio ꝓiungere practicū. In lo/gica vt ꝓpositiōis sylogismi noticia theoricū extat. Cōm gē vero bas in vnum: ⁊ sylogizare actu pra ticum. In philosophia vero simpliciter. 3. modi eius essentiales sunt qd theoricū: moralis vero phi losophy aomnis quid practicū ⁊ si quidam hoc in ea theoricā ponāt virtus est bitus electiu⁹ ⁊ c. ethicoz 2. ⁊ alia multa ⁊ vniversalia pncipia magi babēt rō nem theorice. ꝓclusiones vero vltimitiores practice Itaqz erit simlr in medicina: qz eius erit quid theori cū ⁊ aliū practicū. Propter qdē primū sciendū q qd sit medicina monstratū ē dria priozi quid āt the/oricū ⁊ practicū ex agutis: hec quoqz ē medicine ali is amplius atributa diuisio: cū in ea euidentius appa reat qd theoricū ⁊ practicū q̄ in ceterif. que quidem diuisio pti ē generis i spēs: pti Ro totius integralis in eius ptes quātitatiuas qlis ē pitio aie diuisionuz libro. Cui equidē rō alia vegetabilis: quedā sensibi lis: alia vero rōnalis. In eo nāqz q medicina predi/cat de theorica ⁊ practica: ratōez iduit diuisiōis gene ris in spēs: ⁊ separatur ab ea que integri toti⁹ in ptes ipi us: inquantū vero tota rō medicine nō saluat i theo rica ⁊ practica ceu gen⁹ saluat i qualibet ipsius. s. spē disiūgit a diuisione toti⁹ vlis: ⁊ annectit ei q toti⁹ q̄ titatiui in ei⁹ ptes. Propi scdm vero sciēdum: q Isydorus etymo. i. ⁊ Ago in didascolicō medicinā nō distinguūt i theoricā ⁊ practicā. sed absolute tota practicā ponūt eanqz inf. 7. locātes mecbānica: q̄ sē lanisiciū: armatura: nauigatio: theatrica agricultura pastoralis ⁊ medecina. nō tm be vltie triū sunt ita me cbanice vt reliquē cū pncipiū obtinedāt interius nāle vegetabile: alie vero āplius. oio enis videt a, pposito ⁊ nō aliter sicri. Mi eni soluz videt supficietes⁹ artē disse: q mot⁹ sumit nomē ⁊ spēz a terio ad quē: ⁊ q̄ iustū est vnūqdq; appellari a fine. Volensq; finē me dicine fore opus solū: vt fortassis medicinā expimen tal ē tm ⁊ vetularū percepit. Apud et Auer. coll. 7. capto ō apostematib⁹: Medicia int mechānicas situa tur: eo q artifex eius multotiēs segtur finē in ipsa: ⁊ iterdū priuat illo ceu in religo mechanicis interdum Et ꝓpterea dixi in Arzusa q medicia ē ars mechāi/ca ⁊ multi ex hoc mirabāt: sed ignorauerūt qd dire/rim physi. 2. de mechanicis artibus vñde hic sicut po res p medicinā solā practim: ⁊ motionē corporearum actionū videt audire. A. quoqz diuidēs vt alij medi cinā in theoricā ⁊ practicā ꝓ quosdā vt Ma ly abbatē nitit ondere vtrāqz fore sciam ⁊ nō practicā actionez Scia nāqz diuidit contra opus: qm scia ē qd vniver sale in itellectu ꝓceptū. opus aūt ē aliqd pticulare i motu situ et trāsmutatōne: asserit nāqz q theorica sit ad sciēda pncipia. vñ et eā sciam dicit sciales: quā cū sciuerimus scientiā tantūmodo babebimus ita q in qlitate opatōis nihil nos intromittemus. Practica vero est ad sciēdas operādi qualitatē. q ideo dicitur sciētia operatiua. docet eni modu; et qualitatē ope randi absqz eo q corporalit moueamur et laboremus Itaqz nāqz qd est et particulare et nō scientia: cū act⁹ et generationis sint circa singularia predicto metba. ac ethicorū. 8. Cui alludi Almagesti in initio: Bo/nū dicēs fuit q sapientibus non deuantibus visum est cum partem speculationis a parte operationis di uiserūt que sunt due sapiētie partes. vocat igit vtrā qz partē sapientiam ⁊ scientiam magis. Haly. vero rodoā quarto ⁊ primo quadripartiti: ministeria ha/bent duas partes quarum vna est theorica ⁊ alia pra ctica. sicut sunt medicia: iudiciū: astronomia: ⁊ agri culturā: que sapientes operantur per sapientias: nō

ea que sciũt laboratores p vsũ. Et nosce fm Pbo le. ibidẽ q̃ ministeria sunt in quattuor mõ ieriebus. Dia quax est tbeorica: ⁊ ē scia solũmodo: ⁊ hec est philosophia. Secũda ē practica: ⁊ hec ē p quam mo res sciuntur. ⁊ quomodo debet regere ⁊ gubernare ciuitates ⁊ manutenere domũ. Tertia est que ꝓpter opa nãe ccu medicina ac agricultura. Quarta ē diri gens ⁊ aptãs sicut carpẗaria: militia: ⁊ huiusmõi: ac vniuersaliter omne quod ad officũ ordiat regi. vnũ enim in aliud ordinat: vt freni factiua in equestrẗ: et in ea que deiceps. Et ideo cũ baliab. c. 4. eã posuerit actiuem non erit scia. Inquit. n. is q̃ medicina di uidit i duo diuidẗia. quox alie ē scia: ⁊ alte actio Scia igit ē cognitio vitatis intẗõis, que ꝓponit. ⁊ ē posita in cogitatõe p quam ē discretio ⁊ regimẗ eorũ quox volum' actionẗ. At Ro actio ē illi eductio rei que posita ē in cogitatõe in ꝓpatulo sensuũ ⁊ opera tione manuum iuxta quod discretio imperat. Scõm hãc igit tbeorica erit scientia ⁊ speculatio quedã: pra ctica vero mechanica ⁊ vna magis. Auer. quoq; col liget ꝓncipio capitulo ꝓmo ampli concidit in sniam Mali. non pones medicinã totam mechãicã vti. 7. Ait enim q̃ huius artis aliquid ē speculatiũ: ⁊ illõ est eius scia nãlis: ⁊ aliquid practicabile. ⁊ ꝑ practi calis ē ars medicinarũ exprimentalis ⁊ illi ē ars ana tbomie. Sed tbeoricalis plurimũ est accepta a cau sis sanitatis ⁊ egritudinis: ⁊ ꝑcipue a causis multum remotis sicut sunt elemẗa ⁊ ꝓsilia. Propẗ tertiã quidẽ sciẽdũ ē q̃ tbeoricũ ⁊ practicũ duplicit dicit: ⁊ ratõe rei: ⁊ intellectus hue modi. Est ãt tbeoricũ ex parte ici: cum ipsa sit ex opere nature ⁊ nõ nrõ ꝑ ducta. hicq; ꝑma ⁊ supior in esse ⁊ cognitiõe: qualia sunt illa de quib modi philosophie exstant tres essen tiales ꝑacti. Ratione quidẽ intellectus: qm̃ ipse rez quãtũcũq; ꝑt vtcũq; speculatiũ ꝓ red dere. ſ. conat inquantu ē ipsius ꝓfectiua apparẗs ꝓmo de ꝓtib ex scia vniuersaliũ quantũcunq; animaliũ. vnde tertio de anima: Intellectus speculatiuus cũ speculat fue rit aliquid actuale. i. factibile sine agibile: iam nihil ꝓcipit aut ꝓsequi aut fugere. Multoties enim intel ligit terribile aliquid aut delectabile: non iubet antes timere vel delectari. Sicqitaq; intellectus ꝑt specu latiuus aliqd in se practicũ intueri: ⁊ speculatiuus erit: hũmodo ꝓsequẽdo vel fugiẽdo nõ trãscendat in actũ: ⁊ merito: intellectus nãq; fm Boe. maioris ē potẗie q̃ natura. ꝑt. n. ꝓiũcta diffiũgẗ: ⁊ diffiũcta cõ iũgere: vt tactũ etiãq; p Auer. differẗia ꝓri: ⁊ ita to ta medicie sciẽtia erit speculatiua: imo ⁊ agricultura fz ꝓfatum Mali. tradita p virgiliũ ⁊ Palladium: ⁊ omnino ars omnis dicta mechanica. Practicũ q̃ dem ratõne rei exstat cum natura ipsius de se inclinet in opus seu negociũ. Ertbicũ ē vt boni efficiamur fz Rtutẗ opãtes: ertbi. 2. mediciale Ro vt tãdẽ sanitate fruamur: Prari Ro ipi querim vt fuem sãitatẗ ⁊ egritudinẗ remoueam. Vñ i ꝓmio de aia: Pbyſic exstit circa mãe passiões nõ separabiles: sed circa quascũq; nõ inquãtũ huiusmõi ali artifex ē vt instru ctor aut medicus. ⁊ ꝓmẽtator q̃ ex istis formis ⁊ pas siõibus nõ ē p nãm fz p volũtatẗ ꝓfiderãdũ ē ab arti ficib mechanicis: vt carpẗario ⁊ medico. Practi cũ Ro expte intellectus ē cn ipse ordiat gã in actu eli gẽdo vel fugiẽdo: ceu cũ medicus eligit medicinam vt lngiat egritudinẗ: ⁊ inducat sãitatẗ. Praxis tamẗ

actualis nõ ē intellect cũ sit vniuersaliũ ẗ practicus fz sensus q̃ singulariũ fm actũ existẗtiũ. 2. de aia cui debet emperia ceu intellectui ratio. ⁊ ideo fm. A. cũ qs habuerit tbeoricã ⁊ practicã sciam adept erit scia lem ⁊ opatim. ⁊ si nunquã fuerit opatus: cũ practica non sit actio fz modũ doceat ⁊ qltatẗ opandi. Quod ex fili testat Boetius: nusice ingeni primo Ro ē mu sicus q rõne ꝓpensa canẗdi scias non seruitio operis sed imperio speculationis assumit. ⁊ fortassis illud vo luit Ars. introduct collz. Ita primo Ars. approbanit hãc artẗ inter artes mechanicas in Rtute Quod indicat ꝓblema. 30. qz eis potẗtia docet modus ope randi ⁊ ordo. Quis enim ipsam i eius aia hãs vir tute ipsius ꝑt actualiter agere ꝓseruando ⁊ curãdo. Ve rum ex nono methaphysice: hic an git sic Auic. Di cetur ipossibile esse ed. sicatorẗ q̃ non edificauit: ni hil aũt cytharedus q̃ non cytharizauit nã addiscens cytharizare: cytharizans addiscit cytharizare. Qua re interiox scio caplo vltimo: Methodi solũ cogni te fine multiformiter exer citari fm eas nequeunt p fectos operari eos qui discunt. Vnde dicẽdum q̃ fz omnis scia fit in aia virtute intellectus ex reb origi nata: tñ ꝑfectio amplior eius opatione suscipit: ex ap plicatione dcmũ habit ipsius ad res ex qbus contra xit originẗ. Cytharizare ẗ magis in praxi ꝑmanet q̃ medicina. Simil neqz Ba. negauit sciam vex ip sius ꝓfectionẗ qua in eius vltimũ finẗ renditur ⁊ cõ muni intẗtum. Est enũ ꝓfectio duplex vt quantum ad esse ac bene esse. Vnde alfarabius de ortu scias: Medicus medicator non efficit ꝓfectus nisi p huius Rtutes. Quax vna est virtus sup vniuersalia ⁊ ca nones que acquirit ex libris medicine: ⁊ altera. vir tus que aduenit p longitudinẗ frequẗie actionum medicie in egris ⁊ studu in eis p longitudinẗ experi mẗti ⁊ visionis corpox indiuiduox. ⁊ p hanc virtu tẗ ꝑt medic mẽsurare medicinas ⁊ curatiõem fm vnũquodq; corpus in vnaquaq; dispositõe. Ex his traqz apparet q̃. A. cuz Mali. tenſit vtrãq; ꝑtẗ me dicine: tbeoricã. ſ. ⁊ practicã sciam existere. Baliab hes aũt tbeoricã solũ: practi cuz Ro actione magis. Auerrois quoq; vt vilius plus eã practice q̃s tbeori ce ascribit: cum ẗt dicat q̃ fit ars opatiua seu opatrix rõnabilius tũ ac dulcius censuit. A. ponẗs vtranq; medicine ꝑtem rõnẗ habere scie suo mõ. Propẗ quartuz quidẽ ad primuz dicendũ q̃ adiectio ⁊ detra ctio ⁊ ars opatrix non dicunt huiusmodi vt expositũ est motum ⁊ actum sed modus ꝓsi ⁊ qualitatẗ ip sius: alioquin non ẗt ars excellentissima vt declara bit differẗia subsequẗti. Ad aliud dicendum q̃ finis tbeorice veritas est ⁊ non aliqd: practice vero cuz ꝑ i opus est declinatio: cũ modus ⁊ qualitas i eu decla retur agendi q̃ eius negociũ hoc ꝑtingit manifesta ret. Ad aliud dicendus q̃ medicina aliqd est taliũ. re ducitur eni in sciam differentia tertia ⁊ sequenti: que si finaliter sanitatẗ opere faciat adipisci: est tñ scia cũ id non actionẗ seu laborẗ ipostet corporcum verum qualitatẗ dicat ⁊ modus opationis: ⁊ ꝓprie, cum cir ca ipsam hic negociantis finitur intẗtio similiter quo qs apparet quantum cogant in oppositum adducta. quia ostensuz est q̃ prima medicine pars simpliciter est tbeorica: reliqua vero sicut declaratum ⁊ si dicat practica: modum speculationis quendam tamen ob seruat ita vt ⁊ tota possit dici speculatiua.

Differentia. 5.

Qod medicina non sit artiuz excellentissima monstratur. Ex quibus ostensum est ipsam practicam solũz existere differentia precunti. Adhuc de illo quod est vanum ac in artem diuina tionis redactũ nõ ē artiũ praeclarissima: cuz id de no ret vilitatẗ et ipersectionẗ. huiusmõi Ro medicia ē: vñ Hippo. de lege: Res medicine sunt vane. pmo. qz re. a. ars medicine in diuinationis vanitatẗ ē redac ta. Rursus seruile aut quod in aliud ordinat nõ ē ex cellẗtissimũ. talis Ro est medicia. subseruit. n. bonũ sortũe. ea. n. acquiruntur maxime ipsa et ordinatur i nãm dria. 3. subalternatur nãq; illis. Ampli cogni tio intelligibilium sicut substãtiarũ seperatarum ⁊ aie est praeclarior ea que corpis ceu hec illis nobiliora. ta liũ aũt est scia medicine cum sit de corpe humano sa nabili tanq; de subiecto: dria. 6. methaphysica vero ⁊ que de aia traditio de re intelligibili nobilissima. Et fulcitur. quia omnes scie in pmã tandem reducun tur methaphysicez dictã: dria pma. Palin: si ẗt pre clarissima eidem id in esset soli: cũ p sup abundantiaz dictum vni tãtũ competat: tbopi. 5. Sed multe alie medicina sunt excellẗiores. Ars. ⁊ Cõmentator de animo in initio: ꝓpter que medicina non est artiũ ex cellentissima. In oppositum Hippo. de lege tali ter principians: medicina artiuz praeclarissima. Rur sus: illa est sciarum excellentissima qua tuet ⁊ dirimi tur quod naturaliter affectatur precipue, hec autem est medicina que circa corpus exstat humanum vt vi ta conseruetur ⁊ protendatur illesa. O mne nanq; animal salutem tueri conat: mortẗ priciemq; denitat huius ꝓmio. vnde tertia ꝓmo. c. 1. De duab reb nobis securitatẗ ꝑbet. scz putrefactõis penitus ꝓbi bitionẗ: ⁊ humiditatis detentionẗ ne celeriter resol uatur, ac etiã actus ꝓseruant innocui. Itaqz artium medicina erit praeclarissima. Propter pmũ qdem sciendũ q̃ quid sit medicina: quidqz ars. quõ etiã sci entia vel ars dicatur: dria vilum ē ẗ tertia Precla rissimũ aũt id dicitur quod nobilitate ac ꝓritatẗ reli qua precellit: vt inde fit appetendũ maxime. Pro pter secũdũ Ro sciendũ q̃ aliqui debonestauerũt sci entiã istam precipuã: sicut reliqua ab idiotis virtu antẗ quandoqz cũ quelib et scia tot hostibus exponat quot eius extant vituperantes ⁊ ignorãtes. nihil enim diligẗ nisi cognitũ. Quorũ aliqui id ꝓmisere: qa sen sibus inerpti ac intellectu obnubilati nõ potẗtes at tingere ad ea que ꝓmittit: cum nõ solũ dispositões corpis doceat exteriores cognoscere: vex etiã iterio res. nec tñ ꝓtia: vex ⁊ futura, putãt equidez sic re liquis vt sibi euenire: horũ ridiculũ est non paruum. Non enis si nicticoracis oculus lucẗ solis intueri mi nime valet: reliqua nõ poterũt animalis quorũ desse ẗus est in ꝓmptu cum seipsos vituperent: ⁊ non artẗ: dria tertia. Nonnulli Ro eandẽ vanã putabãt: quia ꝓfiderãtes eos q̃ huiusmõi artis fatebũt se familiares existere inuenerũt multũ a vitatis tramite deuiãtes. Quapropt Hip. in gens: medicina artiũ excellẗtissi ma subintulit ꝓpt id discipliną vt ẗnũ quo ad practicã videlz ⁊ indicatũ quantũ ad tbeoricã. Talis vana in defectũ vtiq; est medicina oiuus artibus magis, vñ ꝓmo re. a. Que res iam demũ ad ō deducta ē: puta inerpẗtia medicorũ solo nole ac iscia: vt vulgo lig

dissime clare videat q̃ medicine ars non oio putatur Lũ. n. quod vni egrotãti plecturũ: alij Ro nocituũ appeat medicine ars in diuinatõis vanitatem ẗt re dacta. Sed vere huiusmõi si hãc sauciãt artẗ seu scias preclarã vsqzquaqz: verũ potius idiotã qui pseudo ipsius se ꝓfitẗ artificẗ: ⁊ vulgũ precipue peritũ ab i perito secernere ignorãtẗ: nã erpe rotius medicinal scie ab eo ꝓtissim indicat. dignoscẗs. n. ptisanaz sy rupũ aquã quoqz mellis a vulgo medicus bẗ. B eq dem vtrũqz tactũ tertia: ⁊ hinc etiã nõ paz scia patẗ astrozũ: cũ bodie ꝓpauci peritũ repianẗ in ea. quibet nanqz in celũ ꝓspicẗs Saturnũ denotãs aut Jouez astrologus a vulgo reputat ignaro. Propter ter tium quidẽ sciendũ ꝓmo q̃ medicina etiã mãc est de numero nobilissimarũ artiũ. ⁊ demũ quidẽ amplius olim extitit huiusmõi Propẗ ꝓmũ qdẽ huius sciẽdũ q̃ ipsũ ofidit tum ex ꝑte illius quod sibi ꝓncipali in. ẗtitit q̃s eius quod secũdario. Prima quidẽ triplici ter rõne puta subiecti: modi, ꝓcedẽdi: effectui prici pij ⁊ finis. Cum. n. vna scia sit alia nobilior subiecto ⁊ modo ꝓcedẽdi ac vtrozqz de anima ꝓncipio. ꝓpt hoc ⁊ ꝓcipue subiecti gratia scia medicine nobilita bit ut corp ẗtat humanũ rõne dispõnis: vtractũ est maxime affectarc. Id aũt ceteris que hic dignius cũ homo sit altissim corpe ac nobilissim Rtute. Altis simus quidẽ corpe rõne mixtõis vl nerus elemẗtorz in illo, eo q̃ subtilius sunt ꝓterta: ⁊ in ipso equalitatẗ pỏderis studiosius insequuntur: cui signũ exstat cor poris rectitudo. iuxta illud transfiguratõis ꝓmo ouidij: ⁊. 5. ō solatõe: Pronaqz cũ spectẗ animalia ce tera terrã: Os hõi sublime dedit: celũqz videre Jus sit ⁊ erectos ad sydera tollere vultus. Nam sursũ in eo sursum est simplr seu in vniuerso qd in alij s non repit sialibus sed fm gd dria. 40. Ex pre similiẗ cõ plexionis. qz dõauit hõi ꝓplexionẗ rẗportatiozẗ quas in hoc mũdo soret possibile inuenire: cũ suorũ ꝓmũ gbus agit ⁊ patit eqdistãtia ꝓmo pma. A. vñ Alexã der medicus in ꝓblemati. A me trãstaris nãm habz in ꝓtẗperantia ꝓplexionis erit ẗ corpus humanũ ce teris sialiũ magis: ⁊ tbeorice. i. homo tẗperatiozis. factus ē ꝓplonis ceteris sialiũ ꝓplonibus. Ampli quoqz ex ꝑte mẽbriox ipsius. qm̃ eis cognitis omnia aliozũ sialiũ facillime cognoscũt pricule: historiarũz appens. i. sicut. n. auri p frustra habẗ cognitio mi mutari: ita hois ꝑtes illax respectu q̃ in brutis velut aurũ erant in fornace ꝓbatũ. Nobilissim quoqz erit sicut Rtute rõne forme cõis sine vlis ipsi buanitatis videlicz q̃ in ordine formax indiuidualiũ tanq; vlti mũ ꝓplemẽtũ intẗdit a nã ipsa nanqz hucusqz ꝑgres sa cessauit: ceu nõ hãs qdẽ bonorabilius qõ subiectũ substerneret eidẽ Alexãder pipatbetic: Quare con mẽ. 2. de aia, Cõplemẽtũ sialiũ ⁊ finis corũ q̃ intẗdẽ bat i generatiõe: quẽ cũ nã potuit pũgere stetit: ẗ mo d sialiũ hãs Rtutẗ speculatiuã ⁊ cogitatiuã aut itelli gibilẗ. hac nãqz ꝑte hõ solus: q̃ nucleũ ꝓcipit ex fru ctu. potẗtia eterni sibi gratis de foris accommodata rez cãs ⁊ vlia ꝓscrutat. Vñ Auer. de sensu ⁊ sensato hõ ꝓbendit drias rerũ ⁊ itẗtiões ipsax ꝓbas q̃ sũt i re sensata, q. medullã defructu. sialia Ro alia q̃ sozi icea velut cortices fructuũ cruria. cuius qdẗ signum qz ipsa mouẗt a sensibilibus mime inquãtũ rõez im portat alimẗtũ. solus nãqz hõ a cantu figuri ꝓcitat ⁊ fincturio. ⁊ Aris. ibidẗ: Sol vt ẗ dicere sẗtit aliozũ

aliaḡ homo ⁊ gaudet flor ⁊ alioꝝ odoribꝰ ac Ethi. 5. In alijs aliabus nō est delectatio fm sensum nisi fm accidēs neq; odoribus lepoꝝ canes gaudēt: sed cibatōe. sensus autē odor facit. neq; leo voce bouis sed cōmestiōe. ⁊ si medicꝰ aiam nō ꝓsideret directe vex eius ꝑplius fm quid subiectū eandē tñ cōspicit ex ꝓsiti; vt dria. 3. dictū: curā corpis eam que nūc pteire/ Tlara ēt ⁊ decora nō parꝝ reddit medicina ex pte modi, pcedēdi cū sit ordinatissime tradita: vt p docti. nas ordinarias notatas dria. 9. Subjicit cuiꝰ scie naturali tres sumens modos oriōnis ex illo cu ius quidē dēmōstratiōes sunt certe q̄ multū. vti cōmētator. 2. metha. dēmōstrationes metbaphysice sē in pmo certitudinis ordine: ac eas in hoc ꝓsequunt nales. Medicina ꝗo est quedā pticularis nae scia imo pbia ⁊ medicina sūt sorores. Hec Cōmētator sectaꝝ Surius eius cognitio grādis cū sit de corpe nobis cognito ⁊ sibi ppinqa: ita vt recōpenset aliqd non ad naturalē imo ēt ad eā que fm diuinā philosopiā de ptibus appens pmo/ Ratione ꝗo pncipij effecti ui. qm̄ pmus eam inuentēs docēs ac vtens fuit ascle pius fiue Esculapius: qui ob eius scie celsitudinē in deoꝝ numerum est receptus: dria prima. Tandem aūt diuinus Hip. cā pfecit ac in lucē deduxit ꝗ quo Ar. j. in gbusdā pblematibus eidē ascriptis: Deus miserēs humani generi alterutris morbis dissoluti nām incarnās Hippocratē, pduxit tanq̄ nunq̄ pec cantē in medicine traditione pfectā. Quod ēt fulci unt pirones, i. pbatores a gbus Pironia quis liber greciis coꝝ oēs sciaꝝ ꝓter medicinā ipugnātes. Qui bus sigdē fortitan pblematibus pfatis alludit cū dr medicinalē artē non in vinifico ⁊ in bonore quēad modū alias artes/ Ex pte quoq; finis que ē sanitas ethi. 1. ac eius possessio pria dria. hic aūt dignus ⁊ p̄ intcatus maxime ita vt ethi. i. eo. carens felicitabit hunc marie. fine nāq; ipo nullus pōt humanoꝝ ac tuum exercēri/ Ex pte sigdē eius qd̄ sēdario: qm̄ ea cōfert in laudem ⁊ amicoꝝ acquisitionē. Juxta illud rhetorīcatū Hippo. non aūt ipius seric: vt i ea signi ficat translatio. Omnis q medicine artis studio seu gloria siue delectabile amicoꝝ ꝓsequi desiderat co piā ⁊c. Ac. io. simil̄r rhetorice. c. 1. In bono ⁊c etiam non parnū adducit cōiter affectū. Vnde ecclesiastici 38. Honora medicū ꝓpter necessitatē: eteni illū cre auit altissimus. Ē ōsert ēt in bonoꝝ acqisitione sortu nē. quare ꝓmentator sectaꝝ: Bonus aliquod diuitia rum ⁊ vite nostre opportunus inuenta ē ars medici ne sanitatē opari ⁊ ꝓseruare, pmittit ⁊ exercere: per quā magna bonoꝝ vtilitas hoibus additur. Vnde Mesue: Insignia medici gestiunt munera. Similr ⁊ nomē pclarus existēs cunctis diuitijs meliꝰ iuxta il lud ecclesia. 7. Melius est nomē boni q̄ vnguēta pciosa. Quoꝝ plurima talia tāgunt rhetorice primo: Medicine artis scia iter excellētiores est artibꝰ cete ritq̄ maior vtilitate ⁊ maiorib piculis, oibus nāq; exi stit hoibus necessaria. Propter hujusmōi scōm sciendus q̄ antiquus vt pte in quo nondū inuente fue rant scie nobilissime speculatiue: hec extitit nunc am plius pclara: posterius nāq; he alijs inuente pltibus nāq; rep tis artibꝰ vt alijs quidē ad necessaria vite: alijs ꝗo ad introductōes extritibus: metha. pemio. Sciarum autē speculatiuaꝝ pncipia ⁊ plurima ipsa rum inuēta sunt p Hip. vnde elementoꝝ pzio. c. vl

timo: Hip. pmus oiuꝝ ingeniēs videt elemēta artiuꝝ ⁊ nature hoīs: ⁊ pmus sufficiēter demōstrāo: ⁊ nāli um primo. c. 2. pmus oiuꝝ quos scimꝰ medicoruꝝ ⁊ phoꝝ demōstrare tentauit sicut pmus cognoscēs cer tissime opa nature, ⁊ in eorūdē scdo. c. 3. pmꝰ oiuꝝ quos scimus recte dixit Hip. Ar. ꝗo scōs recte ex posuit: ⁊ merito: qi inuenit ⁊ cōpleuit tres artes lo gicā nālē ⁊ metbaphysicā. Cōmē. phyficoꝝ accessu q̄ aūt Hip. pdicta cognouerit fmo ipius de huma na ostēdit natura: cui gdē sistem de gnatione ⁊ corru ptione Ar. iscripsit. Asclepiades ꝗo cū ceteris me dicis de elemētis. q̄ aūt plcis tpibus fuerit excellen tissima medicina inuit Ar. metha. 6. volēs q̄ si non foret altera pter nā pfistētes phyfica ēt sciarū pria. Si aūt est aliq̄ sba imobilis hec prior ⁊ pbia prima: ⁊ ita vtis. vnde cū priores pbi ipotentes distinguere sensuꝝ ab itellectu non potuisset aliqua entia nisi cor pora: appens metha. i. ⁊. 4. ⁊ de anima. 3. naturalē pbiam existere primā oiuꝝ cogebant pterre. Itaq; ⁊ medicinā cū prius fuerit vt tacta inuenta naturali tan q̄ necessariorum alijs. igit ea fuit prior ac coꝝ pclarissi ma. Propter quidē quartū ad pmu quidē apparuit qd dicēdus: ex infignitis priori dria/ Ad aliud dicen dum q̄ illud non ipingit crimē scie sed ij, fis ignaris artificibus ⁊ vulgo impito vt visum discernere pe ritū nequeunti ab impito/ Ad aliud dicendū q̄ me dicina non ē tame nūc qu ante ē nālis pbia excellentie cum sit pfecte tradita ⁊ expofita finiliq; altioris: sec aūt antiquus extinit aliarū relatōe sciarum. Neq; scia fine fozinseco nobilitat: qualis est amicitia: bonoꝝ ⁊ diuitiaꝝ opulētia. vnde Beotar introducoꝝ pmo a simili testat illos insipiētes q̄ student in astrologia vt valeant p ipsā diuitias augmentationē dignitatis acqrere ⁊ bonoris. Verū ab intrinseco siue qualis ē in medicina sanitatis possessio/ Ad aliud ēt similiter quid dicendū apparuit/ Ad aliud dicendum ꝓcessuꝝ eam nunc minus speculatiuis ceteris pclarā. Est tñ preclarissimaꝝ respectu pluriū aliaꝝ: cuꝝ eius sub iectum sit nobilissimoꝝ modus ꝓcedendi pfectior: finiliq; desiderabiliuꝝ: ⁊ quod per sufabundatiā dici tur vni soli conuenit in illo genere. Ad ea vero que alterius ptis arguta quantum quomodo ⁊ quando sideratio sensibilis: qr ceu appet ex tegni primo ⁊ se cūdo; ⁊ Gali. exprimēte medicinalis speculatio nō.

tr ālscēdit sensum. Et gbus ꝓcludit corpus humanū nō fore medicine subiectū. Quius aūt oppositoꝝ testant medicorū illustres plurimi. Amplius illud ē subiectū in scia cui attribuunt omnia determinata in ea. corpi aūt humano oia ōter munata in medicina: ⁊ attribuunt: ⁊ actione quā causant in ipsū diffiniuntur igit ⁊ subiectum erit medicie. Circa id vniq; qfitū ꝓpter in ānēdētibꝰ tacta de his breuiē transeundus

Propt cuiꝰ quidē primū sciēdū q̄ subiectū i scia ē illud circa qd̄ speculat intellectus in illa qd̄ ppriꝰ dr obiectū. ita nāq; scia ad ipsū se bz sicut ad eiꝰ obiectū potētia. Corpus ꝗo humanū est corpꝰ mixto ⁊ dignissimū oīm ⁊ vinculū vniuersi. velut. n. aurū de puratā se bz ad cetera metalla: ita corpus b ad cete ra corruptibilia corporū dria pori. Propter secun dā ꝗo sciēdū q̄ Sba, ꝗo aphoris. ⁊ Gali. sm libri pncipio esse volūt subiectū medicine corpus huma nū: hoc tamē sic, plaū simplr nō est directū cū etiam subiectū moralis scie aut politice aut phy sonomie sit corpus humanū. vnde illorū breui ⁊ sano intellectui oz adiūgere aliquid puta vt iam tactū hāc passiōem sanabile. Omne nāq; subiectū oz passiōes ⁊ partes determinatas brē. Quidā ꝗo ponūt subiecta librorū esse cmo. medicinales sub aphoristica breuitate tra ditos aut diuisiua aut diffiniua seu bumsmōi. qd̄ sa tis ē dictū fine arte cū dicāt ꝓfuse totā sciaꝝ esse subie ctū totus: nō discernētes subiectuꝝ a passiō ib, ꝓpe tatib ⁊ ptibus: nihilq; fere rōis significātes. Disti guūt etiā bi multiplex esse subiectuꝝ quod ⁊ suscipiūt a cōcilatorib. A. ⁊ Auer. i discordia coꝝ ō sbome rhaphysice ꝓtiplex. n. ponūt sbm. Vnū qdē p pre dicationē: ⁊ sic metbaphysice sbm ē ens. Aliū p radi cationē ⁊ sustentatōeꝝ quādā: ⁊ ita sba. in ea nāq; sū dātur omnia que determināt in ipa. Aliud p viam si nis: ⁊ sic deus dr ipsius subiectū. totū. n. esse ipsi fi nitur in deū. ⁊ sic i medicia dicūt esse subiectū tripler rem qdem medicinalē p modū ꝑdicatōis. omne enim qd determinat in medicina est res medicialis. p viā ꝗo finis sanitatis possessio. Corpus aūt humanuꝝ p modū redicatōis ⁊ fundamēti testant fore subiectū. Sed ists qdem distinctio cuꝝ eo q̄ nō certificat que sitū ipsū: etiam non tollit. similis. n. est illi que solet i metbephisice subiecto fieri dicentib id fore tripler. vel qr cōius vt ens aut certius ceu causa vel digniꝰ vt deus. Huiusmōi ꝗo distinctōes sunt logice ⁊ sciē tijs realibꝰ abhorrēde: cū ad multos indeterminate de ducāt errores: acceptate tñ a plribꝰ nrm cōsuetudine patātibꝰ oēs distinctōes solutionē existere. Propē tertiū ꝗo sciēdū ē q̄ subiectū medicine ē corpus hu manū sanabile: sicut dr q̄ subiectuꝝ nālis pbie ē ens vel corpus mobile. Qd̄ pmo ꝑma satis innuit cū dr Qm̄ medicina corpus humanū cōsiderat ex pte vn de sanat ⁊ a sanitate remouet. Cū. n. medicus ꝓside ret corpus humanuꝝ affectū his duabus dispōibꝰ sa nitate ⁊ egritudine includāt sufficiēter in hac passio ne puta sanabile. Pōt nāq; b denotare aptitudinem ꝓseruatiuā sanitatis ⁊ aptitudinē ipsiꝰ receptiuā egri tudine remota. Dico aūt sanabile nō sanatū: cum id sit finis ⁊ forma: illō aūt mā q̄ nāq; ꝓcidāt. phyfi. 2. q̄ aūt id sit subiectū ostēdit. Primus tñ sciēdū q̄ subie ctū duplr dr. vno qdē mō ens actu: in potētia tñ ad aliud qd̄ ex ipso causari videt. bō. n. ens actu est in potētia vt sit subiectū alibi: ⁊ ita nō ē b fmo de subiec

ctō. Dicit ⁊ alio modo subiectū in scia ad qd̄ vident q̄tuor requiri. Vnū qdē pmū q̄ sit notius pus intel ectui occurrēs int oia ꝓsiderata in ea. Secūdū ꝗo q̄ ex ipsius cognitōe, pcedat ad cognitionē oiu aliorū i illa. Tertiū qdē q̄ de eo, pbēt passiōes ⁊ ppetates in illa scia. Et qrtū q̄ oia in ea determinata habeant ad ipsū attributionē. Primū qdē ostēdit qm̄ scia ꝓpatur ad subiectū sicut potētia ad obiectū secūdo appens de ala: ceu. n. obiectū determiat potētiā: ⁊ nobilitas potētie est ex nobilitate obiecti ita subiectū determinat sciaꝝ: ⁊ nobilitas ē scie ex nobilitate subiecti. vna nā q̄ scia ē nobilior q̄ ē de nobiliori: sz int oia q̄ pmo ap prehēdūt ab aliq̄ potētia illō pus appēdūt qd̄ ē p se obiectū illius potētia: vt color cū sit p se obiectū po tētie visiue. Illud qd̄ pmo apprehēdit a visu ē color siue colorātū: ita int oia q̄ cognoscūt in scia subiectuꝝ est pmo cognitū in ipsa Et ex b segtur secūdum q̄ ex eius. s. cognitōe pcedēdū ē ad cognitionē aliorū i il la scia: qm̄ ex cognitōe notioris pcedēdū ē ad cogni tionē aliorū. cū igit subiectū sit huiusmōi ex ipso pce dēdū erit. Tertiū ēt declarat qi subiectū in scia oz ēē ō quo demōstrant passiōes. nā p ea que determinat non cognoscimus de subiecto nisi qr ē ⁊ qd dr p nomen. supponit. n. fore posteriorū. 1. Sed q̄le ē qd̄ cognosci mus ⁊ hoc p ipsi, ppas passiōes ⁊ ppetates demō strantur in scia illa. Quartū quoq; videt cē manifestū ex nois rōne. subiectū. n. fundamētū seu fulcimē tum videtur importare a quo alia determinata in scia sumant esse: ⁊ sic ad vnum referri. Corpus autē hu manū sanabile bz has quattuor ꝓditiones. Est nāq; notius qd̄ ē in medicina: ⁊ pmuꝝ intellectui occurrit Et ipsius etiā notioritate cetera reddunt nota. sicut apper ex resolutōe ipsi, factā pmo pma, babz etiam ptes. qd̄ pz resolutōe predicta: ⁊ passiōes pura, sanabi le siue sanitatis ⁊ egritudinis susceptiuā. alia etiā de terminata in medicina ad ipsū reducuntur: ⁊ p attri butionē ad id ꝓsideratū. Et igitur ei, subiectū cōius.

Propē qrtuꝝ qdem ad pmum dicēduꝝ q̄ licꝝ siue ꝓsiderant a medico sint plura ⁊ genere dria: in qdaꝝ tñ vnitate analogie seu attributionis vnitant ad scie vnitatē differētia tertia seu omnia decē genera i ente Omnia nāq; ab eo ꝓsiderato tandē, ppinqua aut re motius in corpus ex huiusmodi attributōe reducūt sanabile, Ad aliud similiter dicēdū. que enim corpus non sunt humanū: ad ipsū sic tandē reducunt, Ad ali ud dicēduꝝ q̄ sensibile dupler est. quoddaꝝ particu lare motui ⁊ materie huic coniunctum: ⁊ de tali non est scientia. alterum p intellectuꝝ abstractum ab his non tamen in cōmuni: ⁊ de hoc sensibili est scientia. Et modus etiam phylosophie essentialis vt naturalis ceu id in poribus quesitis euidens existit: de quo sensibili est medicina. talem etiā sensum intuet medi cus. Considerat nanq; vniuersalia quoruꝝ cognitio sensui est valde ppiqua: cum ex posterioribus ⁊ ap parentibus in pora magis deueniat medicina etiam multuꝝ in experientia ꝓsistat. alie ꝗo sciarum lz a sen su sumāt originē: plurime tñ ab hac ea magis abstra hūt. Vides nāq; Ba. q̄ lesione cerebri, ⁊ epatis vt iuuamēto nocetur aut pficitur Arus gialis et nālis hanc quidem ponit ꝓsistere in cerebro: illaꝝ vero in epate. Ac quia in ossibus et similibus non ē neruus appa: ēs aut vena: simplicit, pfert ipsa virtutem ha bere innataꝝ tātum: cum vitam recipiant et virtutes

nutritiuā cuʒ alimēto a corde ⁊ epate. qd̄ ꝓbat ꝑmo
ꝑma. c. de mēbris ex obstructōe meatus inter hec ⁊
ossa; nō tñ innatitas tollet ꝑma: verū potius eius cō
servatio qcqd dicat. A. Solet ⁊ id aliter iterpretari:
sed quia inferius dicetur sufficienter tacetur ad pñs.

Differentia. 7.

Quod predictum medicine subiectum non
sit vni sed pluribus medicis cōmittendū oñ
ditur: qñ duo concurrentes agere ⁊ intelli
gere potentiores etbi. .s. melius etenim indicant mul
ti q̄ vnus quicūq̄ politi. terno: iuxta illud qd̄ tu no
sti fortassis nouit ossellus. In pluribus g̃it medicis
consistit turba et multa; et non in vno. Amplius si
cut se habet sensus ad sensibile: ita intellectus ad i
telligibile de anima. .3. sed plēs sensus sensibile me
liusꝓcipiunt et discernunt q̄ vnus ꝓm illud eodem
politi. .3. Inconveniens forte vtiq̄ videbit eē si me
liusꝓcipiat quis duobus oculis ⁊ duabus aurib⁹
indicans ⁊ agens duob⁹ pedibus et manibus: q̄ mlt
ti multis. Adduc medicoꝝ princeps. B. casus reci
tat q̄plurimos in quibus indicat alias sibi fore me
dicos associatos quos et ipse videbat suscipere. Ex
quibus concludit vno plibus medicoꝝ corpus hu
manū fore vt recte ꝓcuret cōmittēdus. In ꝑtiū vi
det Damascenus i aphoris. dicēs q̄ vni fideli medi
co cōmittendus est eger cuius errores a recte diffan
tia pauꝰ fit eo q̄ nūquā peccare maius est q̄ ꝓm ho
minē; qui tñ minus peccat artificialiores est eo q̄ plu
ꝑnolicoꝝ. .3. vnde Damascenus ibidē: Neq̄ enim
humana nā periculū incurrere nō pōt ꝑsertiʒ in subtili
bus: cuius cum assignat in pori aphor. qm̄ si plures
ꝓsuli ⁊ singuloꝝ errores plimus cadet. Amplius ar.
politi. i. na nihil facit tale quale eris figuratōes del
phicū gladiū paupe ⁊ vnū ad vnū. Sic enī vtiq̄ p
ficiet optime organaꝝ vnūqd̄q̄. In scdo eorūdem
vnū nūq̄ opus ab vno ꝓficit optime. Adduc scdo
politi. ꝑ Socratē qui mulieres ponebat ⁊ alia cōes
de ꝓprijs marie curat de cōibus aūt minus. vnde p
uer biu ꝓtipatū molēdinū torqb⁹ colligat. Duo.
n. sunt vt ibidē ait que marie iacunt sollicite curare
boies ⁊ diligē ꝓprius ⁊ dilectū. Sed si plibus me
dicis ꝓmittat actus ꝓcuratōis cōis reddit ⁊ ꝓcura
ti dilectio remittit. Ꝗ traq̄ corp⁹ humanū vni tñ me
dico ꝓmittēdū. Propter ꝓmū sciēdus qdē q̄ gd
fit subiectū b dria apparuit ꝑcunti: qd aūt medicus
ꝑma. Propter scdʒ Vo sciēdus q̄ qdaʒ ꝓnuncia
uerūt corpus humanū in eius salutē medicis egere
q̄pluribus qm̄ vnus alio iuuat in ingrēdo expediē
tia illi. Alij. Vo ꝑdictis oppositū facti dixere simpli
citer vni soli fore ꝓmittēdum se ꝓmone Damascen
vallātes quoꝝ qdaʒ defectus cum ipoꝝ motiuis ex
plicabit ex dicēdis. Propter tertiū sigdē dicēdū
ꝑmo sere viā obꝑuando mediā q̄ corp⁹ humanū ꝑti
bus ꝓmittēdū est medicis vno tandē ꝑncipaliori fa
cto. Scdo videdus quales plurimi ꝓsit in vnū cōsur
gere. Primū qdaʒ declarat: qm̄ sicut in alijs euenit
reginimib⁹ puta i politicis ita ⁊ in corporis humani
regimine. nā estimāduʒ est qial ꝓstare quēadmodū ci
uitatē bñ legibus rectū de cā motus alialiʒ vñ legis
positiua indicatiua exercitatiua ⁊ medicinas q̄tuor
pōnit ab Eustratio, Etbi. ꝑncipio vibanitatis ꝓtes
Sed in ꝑtico regimine plēs rādē regētes ad vnuʒ
supꝛemum ordinant regētē alioꝝ inferioꝝ omnium

scisciitantē motiua ⁊ ꝓfilia vt i ariflocraticon politi
coꝝ libro ꝑncipatu qd̄ ēt. .8. pbꝰ. .12. metha. ac in ocu
latione indicat ꝓcli platonici. oīs nāq̄ morus i vnū
demuʒ ordinat vt demū oēs intelligētie in primū ⁊ ꝓ
non solūʒ hec sed aia rādē vt si ne claudit illius. Ad
huc vnus ꝓꝓ ꝑmitudine nae humane ad labēdus
non pōt ita oia vi plēs corpi emergētia humano aut
sibi necessaria, quidē cuʒ extet sere infinita. vnus nā
q̄ non pōt in se ꝓfectōes ēt vnius rei cūctas bñe p
fecte qz nihil simplici i genere oib⁹ ex ꝑtibus ꝓfectū
nā exposuit scō rhetorice veteris. Propter qd̄ ꝓ zeu
sis cuʒ picturā elegantissimā ꝓstituere Crotomati
bus ex oibus formosioribus mulieribus ipoꝝ qnq̄ʒ
elegit: vt suscipet q̄ sine set vnicuiq̄ venustatis lā
me opposito derelicto: plēs Vo pōt ꝓfectius ꝑdicta
intueri cuʒ plibus vtāt sensib⁹ ⁊ intellectib⁹. Et fir
mat: qz Vtus vnita plus est ifinita q̄ multiplicare
seu displa i de causis ⁊ p ꝓnis magis motiua ⁊ opati
ua. ne ēt cōsti fio ac multiloquiū, ipeditiuum corpis
humani ⁊ marie lapsi inducat oʒ tādē i vnuʒ ꝑncipa
lē ꝓsurgere prudētiore sollicitiore ac magis sollicitū
exitet ⁊ ab egroto ꝑplius affectatū in quo ⁊ oēs spes
posuerit q̄ quātuʒ ꝓferat i salutē dicet dria. .135. cui
impio regimē ordinet oē sine conservatiuū fuerit seu
curatiuuʒ. Quidā tñ opulētiores fastu quod ē dedu
cti plēs ꝓcitant ad seipos qd̄ nō laudo nisi predicto
modo fuerit i vnū redacti. Corp⁹ igit humanuʒ pti
bus vno ꝑncipaliori facto medicis ꝓmittendū ⁊ ma
xime cū notus ⁊ familiar exiterit. vñ cornelius cel
sus: Cū vtriq̄ p scia fuerit utilior tñ medic⁹ ēneo
ē amicus. Propter scdʒ huiusmōi sciēdū q̄ huius
mōi medici debēt esse docti exercitati eēles aut sere
solliciti diligētes fideles benivoli i salutē corpis hu
mani simplr intēdētes: nō victoriā aut vanā gloriaʒ
vel bonoꝝ fortune acqsitōes ne ꝓcitata ⁊ ipis coque
rat nā. Taliū nāq̄ pluralitas i vnuʒ ꝑncipaliori po
terit vtiq̄ ꝓuenire: ⁊ tales de cripti dria sunt scdā q̄
⁊ ipi diligētes extant nā e ministri. Verum pene ꝑti
mi bis prauis eoꝝ acrib⁹ ⁊ moribus sunt oppositi si
cut reliq̄ eos retigit medici ꝑscriptio dria pria. Emu
li vʒ detractores oblocutores elati ābiciosi scie alicu
ius ⁊ laudis detestatores loq̄ces negligētes luxurio
si vinolēti aleatores pecunie vanegloriosi ac superbe i
biantes dei ēt iculatores oisariāq̄ spnētes q̄ in testa
mēto mādatuʒ est medicis Mip. sicut apparet ex de le
ge ⁊ theorice ꝑncipio: ⁊ tales nō solū vt in vnū con
ueniant priorē vex vnusq̄sq̄ defidet a seipo ncdū ab
alio ⁊ huiusmōi: lʒ nulli ēt corp⁹ ꝓmittēdū humanū
min⁹ nī pōt nocē solus q̄ plēs. Propter quos asse
ro i salutē ipīus medicū bridū esse vnū ꝑdictus bonis
ꝓprietatib⁹ adornatū q defuis ,ꝑbiorib⁹ eligat so
cijs vel discipulis vnū vel duos aut ēt tres cū gbus
ingrat ⁊ ꝓficiat qd̄ expediat circa ꝑdictū subiectum
illis pluries visitantib⁹ aut eoꝝ aliquo ꝓtinue assi
stente. Vitgs. n. cū magno populo indicari non pōt
⁊ cuʒ aliqbus itelligētib⁹ ⁊ sensuʒ hūbus ādripti
ti qrto. Hic nāq̄ ꝑbomedicus libēter ꝓcipit illoꝝ
motiua eis bñ dicta cōcedens rāq̄ sibi nec verecun
datur quicquā illis cōfiteri similiter ⁊ illi volentes
apud ipsum apparere neq̄ʒ sibi detrahere concedūt
omnia que videntur rationabilia, q̄ si dubitant vna
nimiter inquirunt. hic. n. modus est veritatis inqui
sitiuus secundo celi ⁊ mundi. Vnde ad summum

sal ubius est vt vnus ꝓnceps in ope prefigat laudē
aut vituperū habiturus. Tepescit. n. cū plēs fuerint
vnusquisq̄ ꝓ in seipso tāquā nō oio ex sine regiminis
ꝓnia habiturus quare ꝑsicutus stimulo ꝛme nolēte
Est aūt sciēdū q̄ medici merito vtplurimū malorum
extāt moꝝ. Cum qz ex vili stipite et sterili originē cō
traxerunt itumescētes demū ⁊ ꝓtumeliosi facti cū fu
erint aliqualr incrassati. Cum etiā qz medicine scia
⁊ simplr curatiua maxime scurpioni attributa est et
marti quoꝝ ꝑpetares in malū tendētes iā sunt tacte
Lofuatiua Vo magis tbauro ⁊ veneri boo i ominē
trinā incitātibus luxuriā: illos tamē qui stellarij pia
noꝝ motū existāt ꝑpter virtutē scorpionis ⁊ martis
in eis dominātē ob attributōis virtutē ꝑfectos repe
rio medicos. Vnde naturalr ꝑbus medicus malorum
dʒ esse moꝝ. Cum etiā qz scia hec nō de Vrtutib⁹ ac
moribus deiminat acqsitis sicut alia ꝓ plurie: sed de
nātibus tñ in tegni. Cumq̄ ꝑpter astralitatē q̄ pra
uā moralitati opposita. Propē Vo quartū bis bre
uit sic astrictis cū medicorū reuerētia ⁊ inducta suis
satis ,ꝑcedētia dtis verū ꝓcludētia ꝑ pte existant am
pliorīs tamē gratia didascalie. Ad ꝑmū dicēdū cum
alijs q̄ Aris. logē de iudicio itellectus practici in agi
bilibus in quo plēs repiāt ꝓfecti. hic aūt ē ꝑmo magis
de iudicio intellectus ꝓsideratiui quo ꝑpauci vigent
valde. Et ideo magis est ꝓsentiēdū vni marie vlgēti
q̄ plibus deficiētibus aut lʒ plibus vigētib⁹ reptis
p se sorzet amplius ꝓmittēdū q̄ vni: p accidēs tamen
vt, ꝑpter inappropatōem ⁊ prauorū vt tactū est mo
res secus euenit medicorū. Dicēdū etiā q̄ turba mlt
ta melius indicat q̄ vnus qcūq̄ indifferenter. Ille
nāq̄ vnus pōt prauū iudicij existere ⁊ p cipue i singu
laribus, sed vnus pitus ⁊ exptus ,ꝑpc in plibus ⁊ i
bis q̄ subtili egēt inuestigatōe plibus indrritibus in
dicat ꝓfect⁹ cū pauci repiāt i talib⁹ indicare sciētes
Ad aliud dicēdū q̄ plēs sapientes melius vno iudi
cāt nisi amore puertāt aut odio: q̄ multotiens indici
Vitatē ꝑmutāt magnorū moralitū. i. ⁊ cētilogo quod
medicis pleruq̄ euenit cū eoꝝ fit iudiciū nō modicū
passiōibus submissuʒ. Ad aliud dicēdū q̄ Ba. susti
nebat alios medicos: aut ꝑpter virtutē ipsi⁹ ⁊ bone
statē aut vt ipsos corrigeret aperiēdo errores illorum
sicut apparet decimo de inge. c. 3. in adolscente qui
etiā cibatus ante paroxismū obfuatōe diarriti i eorum
syncopizauit ꝑnia. Ad argumēta qdē ꝑtis alterius
dicendū ꝑ ꝑmo q̄ eger ꝓmittēdus est vnifideli medi
co videlicʒ ꝑncipaliori qui pluriū simul motiua et
consilia suscipiat. Si enim plures ꝓsulat vnum post
alterū non ꝓcidentes in eisdem aut ꝓcedētes ꝑm ma
gis ⁊ minus diuersificatis distractus nesciet cui fidez
omnisariū debeat adhibere. Vnde medicamē bodie
ustius expiens: cras vero illi⁹ demū tertij ⁊ sic in er
rorem singulorū deuenient cū pluralitas nō fuerit in
vnitatē redacta. Ad aliud dicendū q̄ quādo plures
medici modo postenso ad vnū corpus ꝓcurrūt ,ꝑcu
randū vnum ordinat ad vnum. lʒ enim sint plures
vnitātur tamē in specie ⁊ semper ad vnum procura
tionis ordinant actum. Et hoc est quod ,vult Ar. q̄
vnūquodq̄ʒ in vnū actū ordinet ⁊ nō in plura: non
tamen q̄ plura eadem specie in eādem nō possint actū
ordinari cū quilibet medicus ordinet ad medicādū.
esset aūt nō vnū sicut si medicus ordinaret ad venati
onis actū. Sed ꝗ in fine de ala dr q̄ lingua congruit
in duo opa natura gustum ⁊ locutionē ⁊ q̄ est quasi
manus molēdinarū inducēdo cibū. i. alatū. A. Di
cēdū q̄ lʒ ordinet in plēs actus ꝑncipalius tamē in
vnū, vt in gustū sicut apparet: qz qdā alatū gustāt: non
tñ locutō e vtāt. Ad aliud dicēdū q̄ plēs medici red
dunt ꝑprij in virtute illius vnius ꝑncipalioris.

Differentia. 8.

Quod doctrinarū ordinarium numerus non
sit trin⁹. sed indifinitus videtur. Cum enim
doctrina ordinaria dicatur ab ordine: vdi qui
dem erit ordinem dare illic ⁊ doctrinam ordinariam
sed omnis doctrina ordinem ob fuat predicati saltem
ad subiectum cōsequētius ad aīo: ⁊ coclusionis ad pre
missas; Adduc omnis scia est de bono ⁊ difficili. .2.
etbi sed bonitas est in rebus ꝑpter ordinem marie
sunt. .12. metha. Et videt nulla sore ordinariam quia
ipsa faciens est scire. Scire autem simpliciter ⁊ non p
accidēs est per causas: in principio poste. Cause autē
sunt nobis ignote: puta intelligētie ⁊ deus. sic. enim
se habet intellectus noster ad eas vt oculus vespertilio
nis ad lucem solis. .2. metha. Rursus probatur hoc
medio sere vnam tantum sore cum scire fit vnus per
causas. s. solū doctrina. n. ordinaria ordin ad i scire.
Amplius in tegni dicit q̄ ex resolutiua ꝓsistit omnes
artes ꝑm rōem. nō est igit alia si omnes ex ista. tunc
nanq̄ʒ sorzet alia ociosa doctrina. Itidem ꝓpositiua et
resolutiua videt vna esse altera. n. videt esse ex pēte
ctu ad cām. reliqua Vo ex causa ad effectū. Hic aut ē
ꝓcessus idem existit: sicut via que est ab Athenis ad
Thebas: ⁊ que a Thebis ad Athenas: phisy. .2. Am
plius videt due: qm̄ sicut dicit Boali. compositiua fit
p demonstratōes, ꝑpter quid: resolutiua Vo p demō
stratōem quia. be aūt sole due demōstratōes ponūt
poste. i. Palin: diffinitiua nō videt doctrina ordina
ria: cū doctrina ordinaria fiat p ꝓnitiā ⁊ cōtinuationē
in tegni translatōe arabica ⁊ bali. Sed q̄ quid ē ob
iectū intellect⁹ existit dria. 6. q̄ diffinitōe significatur
quia igitur ipsum est quid simplex ⁊ indiuisibile ⁊ dif
finitio talis erit: cū diffinitio fit idem cum diffinito.
Rursus videt tres. sic. n. scribit ga. Adduc Auer.
collʒ ꝑmo etiā. 1. phy. dicit esse tres demōstratōes.
demōstratōem simplr sine cause ⁊ esse: demōstratio
nē cause vel ,ꝑ quid: ⁊ demōstrationē eē sine signi
ficati. sed doctrine ordine demōstratōib⁹ ꝓsiciunt.
Eti: quod doctrinis notificat ē ꝓplerū aut icōplerū
sigdē icōplerū notificat ꝑ gen⁹ doctrine diffinitiuū
si Vo ꝓplerū: aut eius fit ꝑ posteriora noticia: ⁊ sic
resolutiuū. aut ꝑ ꝑora: ⁊ sic ꝓpositiuū. Amplius ꝑ
cessus i arte est duplex. ꝑm⁹ a ꝑncipijs ad ꝑncipiata
tendēs circa quē existit ꝓpositiua. Scdus Vo ecōtra
duplex erīs. aut. n. circa ꝑncipia fit cēndi: ⁊ ita do
ctrina resolutiua. aut cognoscendi: ⁊ sic diffinitiua.
Adduc q̄tuor oñdunt. super. n. bas tres videt | vna
termini ꝓpositiua: sicut ē vna termini resolutiua vt
sibi correspōdēat in adinuicē ꝗ ꝓcessus ꝓuersos ve
lut resolutiua cōpositione ⁊ ecōtra. Itidē Cicero ⁊
Boeci⁹ in eoꝝ topicis rōes diffiniēdi diligentem in
duas sequestrāt ꝑtes. vnā iudicatiuā: que in resoluti
uā diuidit ⁊ ꝓpositiuā. Illū nāq̄ qui indicat si ei⁹
iudiciū dicit Visicari demōstratōe oʒ iudicare sulci
tuʒ: alterā inuentiuā sine topicam: ⁊ q̄rta cum istis
trib⁹ erit diffinitiua. Rursus quinq̄ ꝗ Boali. puta
resolutiua: compositiua: diffinitiua: descriptiua: ⁊

diuisiua. Adhuc cōmentator accessu ad libri phy. 8. videt tāgere inquiēs: Spēs doctrine vsitate in hac scia sūt mōi disciplinaꝝ. s. tres modi demonstratōis: signi vz ꝛ demonstratio cāe: ꝛ demonstratio simplr ḡtuis signi ꝛ causa sint illa que sūt vsitata i hac scia ꝛ aliquādo est vsitata demonstratio simplr ꝛ manēries disciplinē diuisiōis ꝛ ꝓpōnis ꝛ diffinitōis ꝛ enthymematis ꝛ inductōis. Ex his igit oibus cōcludunt suo modo doctrinaꝝ ordinariaꝝ numeꝝ fore diuersum. Oppositū autē hoꝝ vt adiuuicē se ostēdit. Vt aūt huius quesiti difficilis ꝛ plibus ignoti: a multis q̄ q̄ prauē iudicati Vtras oīda t fm mei possibilitatez magis modestie q̄ audacie iputando. Primū ostēdat quid sit doctrina: scdo quid doctrina ordinaria ꝛ inordinaria ꝛ quot modis dicant. ꝛ tertio demonstret que sit vere doctrina ordinaria. quarto veritati rollank aduersantia pinducta. Propter primū Ao sciendū q̄ doctrina duplr accipit. vno gdē modo fm q̄ est actus a Didascalo tēdens i discipulū. alio aūt p ut est habitus animē pfectiuus. primo figdez modo doctrina duplr suscipit: cōiter ꝛ pprie. Cōiter gdez acceptā dicit ab Mali. actio indifferēter doctoris iā discipulū. Ista quidē actio differentibus fit modis. aut. n. platione vocis viue: aut inspectione scripture. q̄ scripturā eni platonis Ar. ꝛ Dip. eoꝝ intelligimus fmonē. q. plentes eēnt primo de inuentis. aut manus indicatōe vel digiti vel statōis designatōe puta circulo virtuz denotāte. Si Ao pprie sumatur doctrina: tūc erit actio doctoris i discipulū p eēntialia. Similiū quoqz his duobus modis pōt sumi scia: ꝛ put est habitus aīe pfectiuus. aut. n. cōiter: ꝛ sic ē habitus in ipa quocunqz modo acqsitus siue experientia aut rōne seu quocūqz alio vel pprie accipit: ꝛ ita erit habitus acqsitus q̄ viā demōstrationis alicui?. Est aūt circa hunc modū sciendus q̄ scia doctrina ꝛ disciplina vident idē importare fm rez. Vnde in tegni medicina dicit scia. In libro aūt hereses doctrina ꝛ disciplina. drit aūt respectu quodā. nam scia refert ad scibile: doctrina vero ad docentez: disciplina aūt ad discipulū. vnde sicut dris tertia: scia triplicit est dicta: ita ꝛ doctrina. qd apparet trib? pōt modis denotari. Propter fm vero vt amplius appareat qd sit doctrina inordinaria: qcqz ordinaria: qd ēt. q. media cū ipsa dicat ab ordine videndum qd extet ordo. Primo tū sciendum q̄ hic est duplex: pticularis ꝛ vlis. pticularis quidē est dependētia incōpacta siue ꝓnitia posteriozis ad prius quocunqz: qualis est ꝓnitia pdicati ad subiectum ꝓnitis ad ānis: conclusionis ad pmissas: ꝛ sic quelibet doctrina pōt dici ordinaria ipropue m̄ valde eo q̄ ordine huiusmōi pticulare obseruat. vnde aphoristica doctrina simplr ordinaria pōt sic ordinaria dici vt in illo pcipue: Qui crescunt ꝛ vētres hyeme ꝛ vere. Est ꝛ alī ordo vlis ꝛ ipse duplex. aut: n. fit p accidētalia vel p eēntialia siquidē p accidentalia: tunc hec erit dependētia ꝓuncta seu ꝓtinua posteriozis ad prius p rei aduenientia ꝛ ita descriptia marie ꝛ diuisio fm plures eius ptes: ꝛ si sint doctrine plus m̄ ordinarie q̄ ordinarie debēt appellari. sunt ꝛ. n. quasi medie iterdictes ꝛ dicēdas iple eni in eo q̄ ꝓtinuant quesit differunt ꝛ supant p dictas: ꝛ ꝓueniunt cū dueēdio. in eo aūt q̄ vt plurimuz p essentialia cozū ordo stabilit drit a dicendis. Est ꝛ tertius ordo ōpendētia seu ꝓsequētia respectu posteriozis ad prius cū quo vere ꝓtinuat ꝓpter diffinitiū. s. ꝛ manet ꝓpter ꝓpositiū vz ꝛ resolutiū ꝛ sic tres erūt m̄ doctrine ordinē hītes. Pōt ēt aliter dici q̄ doctrina duo respicit: rōnē seu deductionē quādam cui tāq̄ lumini inittit. ꝛ ita cū oīs doctrina alicui rōni innittit: pōt dici ordinaria cū ordinē aliquale obseruet ante dictū: ꝛ respicit res ex qbus ꝓtituitur ꝓtinuatiue: ꝛ sic fm q̄ fuerint ordinate dicet doctrina ordinaria. qz si p accidēta erit descriptio ꝛ diffinitio. si Ao p eēntialia: cōpositiua: resolutiua ꝛ diffinitiua. Propter quidē tertiū videndū primo que sit haꝝ doctrinaꝝ vere ordinaria: ꝛ que nō. qd scdo sit doctrina resolutiua ꝛ ꝓpositiua. tertio de qbusdam circa ipas dubijs. q̄rto qd diffinitiua. qnto quō drit ab inuicē ꝛ a quadā pte diuisiue: ꝛ qualiter ꝓueniāt.

Propter primū istoꝝ sciēdū q̄ ordo predictus per eēntialia stabilitus pōtriplr ꝓsiderari. cōiter: pprie ꝛ magis pprie. Siquidē pprie magis: tūc solū vna erit doctrina ordinaria cōpositiua que p demonstrationē ꝓpter qd exercet. ipa eni pfectioz est demōstrationū in qua salnat veritatē rō ꝓ ly logismi demōstratiui que est pprie faciēs scire: cū pcedat ex cā immediata in effectū immediatū. ꝛ iō doctrinales ea vtūtur scientiam eaꝝ demonstratōes sint in primo gradu certitudinis: nāles vero ipsas sequūtur cōmentator scdo metha. vnde in principio phy. doctrinā describēs ordinariā tanq̄ antonomastice seu p se nominaliter dictā solam retinet dicēs: Doctrina ordinaria est incipere a cognitōe causaꝝ primaꝝ rei cognoscēde pfecte: deinde intendere ad cognitōem aliaꝝ causaꝝ remotaꝝ fm ordinē donec ꝓueniat ad causas ꝓpinquas. Si vero pfatus ordo pprie sumat tūc cum hac erit doctrina ēt resolutiua que ꝓtendit ab effectu in cāz ꝓtinue: aut a causa in effectū itercise puta omissa cā aliqua iter media inter ipam ꝛ effectuz inuestigandū primo poste. ꝛ hic modus demonstratōis ꝓcessus tactꝝ est pncipio phy. cū dicit: Innata est nobis via pcedere ex notioribus ꝛ certioribus in notiora ꝛ certiora fm nam: eo q̄ effectus in rebus sensibilib? bis notiores nobis sunt causis cū magis in sensuz cadāt: licet cause simplr ꝛ in se sint notiores coll. 2. c. 2. ꝛ oīs doctrina ꝛ omnis disciplina intellectiua ex preexistenti fit cognitōe: posteriozi. s. Si aūt pdictus accipiatur cōiter tūc doctrina diffinitiua potest dici doctrina ordinaria cum ipso aliquē ipōnet modū ipsius. Explanat. n. diffinitiuz ꝛ declarat p essentialia: cuz ea optimuz suscipiat terminū quē ꝛ qdam substantiale fm Ba. appellāt. silr fit per cōtinuitatē: ptes. n. in diffinitōe debēnt esse ꝓtinue denotātes vnitatē materie cū forma: forma. n. p se. i. medio aduenit materie 2: de aia: ꝛ. 8. metha. ꝛ ideo in veris diffinitoib? nō debet copula diuersitatis itercidere designatiua sed totū esse continuū: vt homo est alal rōnale mortale.

Propter fm huiusmōi sciēdū ceu scribit pncipio secundi poste. q̄ que fita sunt tot numero quot scimus. nihil. n. tamē scimus; nisi qs quesitū fuit in principio. Quesita quoqz sūt quattuor: duo simplicia: putan est ꝛ qd est. ꝛ duo cōposita. s. qz est ꝛ ꝓpter qd seu quare. Primū vero simplicū est an res sit simpliciter inuēta fm qd res est. compositoꝝ aūt primus an qz hoc inueniat illi inesse. scōm est quare hoc inueniatur illi. In quibus quidem quesitis querens nil aliud intendit q̄ vt ostendatur ei inuētio termini medij quo sibi certificat dubitātē ꝛ concludit: ꝛ ideo ꝓprie dicit terminus medius id vnde fit scia rei. cōclusio. ppe nanq̄ dicit scitū. Tria siquidē istorū que fitorū demōstratuo sciūtur sillogismo. s. id quo quaritur an b simplr inueniat illi: ꝛ illud quo querit q̄re inueniat illi. ꝛ illud quo querit an b simplr inueniat quod est an res simplr sit inuēta. Quartū Ao. s. quo querit quid est res scit p diffinitōem ꝛ p mediū eam ꝓclusa: ꝛ nō est eadē scia p diffinitōez ꝛ sillogismū acquisita: ꝛ si prigat aliqui fore vnā ꝛ eandē sed non ex pte vna poste. 1. Cū igit in tribus pmis q̄stis ñ q̄rat nisi inuentio termini medij sciēdum q̄ in quesito quo q̄rit an b inueniat illi ꝛ in eo in quo querit an hoc simplr inueniat si ea? debet inuētio p terminū mediū qui nō est causa inuentōnis tūc in vtroqz restat quesitū de ppter quid q̄ nō certificat nisi det ēmin? medi? qui est inuentiuus causa. Si aūt respōdeatur inuentio ipsius p terminū mediū qui est causa tūc cessat questio de ppt quid. qz iam dedit inuētionē ꝛ cāz. Dez tū sicut dicit Ar. in primo demōstratio que dat cām in nēionis est alia a demōstratōe que dat inuētionē tm̄ nā illa dr demōstratio ppter qd que ꝓpetit quesito ō q̄. re: ꝛ illa demōstratio sit p priā nā. qz ēmin? medi? in ea est causa quesiti. q̄ Ao ad inuētionē tm̄ dr demōstratio qz que ꝓpetit i quesito de an hoc inēiat vel an simplr inueniat. naz ls fit ex ppōibus immediatis ꝛ necessarijs ꝛ p se. termin? tamē medi? in ea est res cā ra a maiozi vt appetit extremo: ꝛ sic fit p posteriora natura. Sed ad quesitū illud de qua re ridetur q̄ demōstratōez que simplr demōstratio dr ꝛ est ōmōstratio, ppter quid. ꝛ hec est doctrina ꝓpositiua. Ad alia Ao duo respōdet p demōstratōez que noiat demonstratio nō absolute: sicut vult Ar. ꝛ est demōstratio quia. ꝛ hec doctrina dicit resolutiua p cōuersionem. Nūc Ao assignat magis ꝓcessus haꝝ doctrinaruz ꝛ iparū exempla. demā dicemus quomodo ad q̄rtum quesitū satisfit p diffinitōem ex q̄ tertia ꝓsurgit doctrina dicta diffinitiua. Dicat igitur q̄ ꝓcessus vniuscuiusq̄z duarū est: sicut etiaz vult Mali. vt assumat quesitū ꝛ aspiciat ad id qd segt ad fm ꝛ ancedit ad predicatū. ꝛ doci pma figura sillogismorū que dignissima est figurarū. Figuraꝝ eni faciēs scire maxime puma est poste. i. in alijs aūt secus. Illud eniz erit medius terminus ex quo extrahit ratiocinatio sup quesito et cōsideret si ille medius terminus est causa maiozis extremitatis quod. s. pdicat in quesito siuq̄ ꝓclusiōe. ō unde cōsideret i ppoib? sillogismi p quē quesituz sacrū ē cōclusū si fuerit in aliqua illarū loc? dubitatōis ꝛ soluat silr ad mediū terminū qui sit causa maiozis. extremitatis ꝛ fiat ꝓsillogismus alter ꝛ alter donec nullus remaneat loc? dubitatōis. qz iam deuentū sit ad aliquod pncipiū p se notū i illo genere ex cui? cognitiōe firmatur ꝛ sumatur cognitio potis q̄stu. Exēplificet mō ō vtraqz ꝛ pmit? fuādo Ba. ordinem de resolutiua: demuz compositiua. Exempla vero duo inueniūtur vsitata: quorū vna ponitur theorice primo capitulo. 3. Subiectū medicine vt corpus humanū sanabile docetur in ptes integrales ꝓmo resoluē ꝛ demū componere ex eisdē. Aliud ab Mali. de resolutione medicine in ptes suas essentiales puta in cōstatiuā ꝛ curatiuā: ꝛ demum ꝓponere medicinas ex huiusmodi icipiendo ptib?. Exemplū siqdē theorice nō ē detestādū ad suā ꝓpositū cū subiectum voluerit re soluere in ptes aut ex eisdē ꝓponere sicut ipsū sere videt Mali. aspnere dicēs hoc nō ꝓuenire suie Ba. qz ipe intendit magis facere resolutionē scie medicine. q̄z subiecti ipsius nihilominꝰ vtraqz est rectū exēplū suo loco. Quis igit huiusmōi exēpla sūt nota suscipiat aliud exēplum quod tāgitur. ii. curatine artis. c. primo ꝛ secūdo. Recipio igitur ꝓz doctrinā resolutiuā aliquod quesitū in mēte puta sedē humoralē ꝛ solūo ipsū in subiectū ꝛ predicatū. s. i fumum putridum vt fuliginē immediate coz petentē. Ista. n. est sedēs causa immediata sedēdi primo. c. i. ꝛ. 3. Post hāc Ao resolutionē fiat huiusmōi demōstratio. vbicūqz ē sedēs illic est fumus putrid? immediate petēs coz. sed i hoie ē huiusmōi fumus ergo sibi est sedēs. Adhuc resolue sumā hāc in putredinē ꝛ demōstra ꝓsequentē quicūqz habēt fumuz putridū huiusmōi habēt minerā putredinis talis habet ꝛc. Deinde resolue hāc putredinis minerā in suā causaz puta in ꝓhibitā trāspirationē: ꝛ tūc demōstra vbicūqz est minera putredinis illic est prohibita trāspiratio: sed i huiusmōi ē putredinis minera. Item resolue ꝓhibitā respirationē in suā cām vt in opilationē vel obstructionē demonstrando demū vbicūqz est inuenire ꝓhibitā trāspirationē illic ꝛ opilationē: sed in tali est inenire ꝓhibitā trāspirationē: Similr resolue diuidēdo opilationem seu obstructionē in suas causas: qm̄ aut sit ab humoris vitio aut fine humoris vitio: ꝛ demonstra vt pus siquidē ab humore vitiosō resolue iterum diuidendo: qz aut ille milius vel viscosus aut grossus: ꝛ pcede vt pus. si multus resolue ipsū in suā cām immediatā vt qm̄ multū comedit. multū aūt comedit qz multuz appetit. multū Ao appetit qz os stomachi hz frigidū frigid? eni stomachus don? est appetere: mal? autez digerere secūdo tegni. frigidū Ao habz os stomachi ppter ꝓplexionē frigidā simplicē vl humorosaz: aut ppter frigiditatē aeris ꝛ huiusmōi: ꝛ sic totū sillogizādo demōstratiue oīnde ꝛ resume postea alia mēbra diuisionis: ꝛ resolue vel simplr vel diuidēdo ꝛ demā demōstra. Exēplo aūt doctrine ꝓpositiue iam patet. Est. n. p ꝓuerbiū istius vt incipiat a causa vltima in qua stetit resolutio exempli causa ex ꝓplone frigida vel humorib? frigidis os stomachi reddēt frigidū vt ōmōstretur sic. Quicūqz hz humores frigidos i ore stomachi is hz os stomachi frigidū: homo hz humores fridos. Deinde pcede vlteri? cōponendo si hz os stomachi frigidū multū appetit vt dicat: qcunqz hz os stomachi frigidū multū appetit: sed qs hz. Si aūt multū appetit multū comedit: ꝛ demonstretur qcūqz multū appetit multū comedit: sz talis ꝛc. Itez si multū comed. ꝛ multi accrescūt humores aut grossi aut viscosi: ꝛ si tales causabit opilatio: ꝛ si opilatio ꝓhibita respiratio. Et si ō minera putrefactionis ꝛ si illa fumus immediate coz petens ꝛ sic febris erit ꝛ demōstretur cōtinue: vt vbicūqz ē dare fumū putridū immediate coz petētē illic ꝛ sedēs: sz huiusmōi ꝛc. Sic igr vides q̄ sedēs ē vltimū causarū ad qd p uenisti p doctrinā cōpositiuā q̄ fuit pm? effectus i doctrina resolutiua. Appet ēt ex huiusmōi exemplo q̄ doctrina resolutiua nō solū resolūit: ꝛ cōpositiua cōponit sed ēt reuertitur resolutiua sup resolutū: et demōstratiue ꝓbat ipm. cōpositiua. aūt sup ꝓpositū ꝛ idē silr ōmōstrat. Propē tertiū dnā modi sciēdū q̄ circa pdicta ꝓtingit non paruz ꝛ simplr dubitare.

pmo qdē qm̃ qdā ꝓtra Mali. expōsse cū debonestantes dicūt q doctrina resolutiua s. t p demōstratiōem ꝓpter quid: ꝓpositiua vo p demōstratiōēz q. Et hi qdē videnť moueri multiplicit. Primit⁹ quidēz q Ar. vocat libꝝ prioꝝ t posterioꝝ analetica. i. resolutiua. t cōstat q i his libris t ppe in libro poste. tractat de demōstratiōe pp qd t de demonstratione q ergo t sibi poti⁹ ꝓuenit analeticol. i. resolutōis nomē Adhuc Ba. dicit q ex resolutiua oēs artes fm rōēz ꝓsistūt. talis aūt vt illa q demōstratōe pficit, pp quid cū sit absoluta t digniō demōstratio p quā ars scire faciēs dz ꝓcedere. Amp. Mali. dicit q ipāz sciūt geometre: t isti demōstratione vtūt, ppē qd. t subdit demū t sciaꝝ auctoꝝ es sciūt hunc modū doctrie. t arposuit ipz i analeticis. Rursus Ba. dicit q resolutiua dr ex finis notiōe. si igit in ipa ꝓsisteret demōstratio q: cū illa, pcedat ex effectu ignoto ad cāz: tunc Ba. dicere debuisset ex finis ignorantia: t nō ex finis notione. volūt ēt hi q vtraqz. s. resolutiua t cōpositiua, pcedat ex finis notōe. nā donec pueniat ad finē notū vt resolutōe aut ꝓpositōe ñ extrahit quesitū t tūc exponunt. Scōa vo ē que ex notione finis. i. p finē cognitū ex ꝓpōne inuentoꝝ fm resolutionē, sed maxime resolutiua dr fieri ex finis notione q in demonstratōe ꝓsistit fm eos pp qd. q: id qd est finis resolutionis est t simplr noti⁹ t nobis notius. Sz dicēduz q Mali. hic plecte sensit q etiā ex dictis Mali. pōt colligi ponēdo resolutionē cōsistere demōstrationez q: in qua fit, pcessus ex effectu ad cām t ꝓpositinam pp qd in qua, pcessus vt apparuit ē cōuersus. vnde cōmentator. 7. metba. dicere vnū post aliud ē dissolutionē. s. incipiēdo a posteriori t pueniēdo ad principium i cogitatione sz motus q icipit ab vltio i dissolutione t ē ꝓpositio dr actio, pcedēs a sanitate ita q accidit vt sanitas que est extra animā fit a sanitate que est in anima. Sanitas eni que est in anima est i compositione fm intentionē Ar. ad esse sanitatis q ē extra aiam hoc est illud qd dr principiū opationis est finis cogitationis. t principiū cogitationis ē finis opationis. qd ēt infinuant noia. In rebus eni arte que siūt nām imitante dicim⁹ aliqd resolui in aliud cū effect⁹ in cām resoluit: t totum in ptes sequestrat ex q bus constabat: vt domus in tectū parietē t fundamentū Aliqd ēt dr componi cū ex pribus suis conilitutiuis construit: vt domus ex fundamēto pariete t tecto. Adhuc resolutiua dr fieri ex finis notione. i. effect⁹. finis. n. t effectus idē est fm boeciū in topicis. Est nāqz finis cā causaꝝ t effectus causaꝝ. doctrina aūt que bētur seu que icipit ex notione effectus deueniēdo ad cām illa sulcit demonstratione q: poste. i. Sz cōtra hoc est qd dictum: qm̃ tūc debēt dici ex effect⁹ ignorātia: cū illud qd, pponitur fmo fit ignotum. si enim notum foret iam qsito: non quereret. Et ideo sciendū q aliqd pōt esse notū t ignotū duplr principio pby. t septio metba. scilz quo ad nos t quantuz ad nām. Effectus eni sunt nobis noti t ignoti natura. cause vero e contra: vt apet ibidē. Sic itaqz dicendū q doctrina resolutiua incipit ex effectus notione: quia effectus est notus quo ad nos: ignotus tamen nāc siue simpliciter. t ideo volens ipsum, pbare t notificare qs doctrina resolutiua donec fiat notus simpliciter querit eum: t hunc modū ob seruat Ar., pcedēdi in principio scie que de nā. q autem ista recte fit mens Ba. ostē ditur ex trāslatōe arabica grec. q. ꝓmētatiua ita: pma qdez ea ꝓ fit fm viā cōuersionis, t solutōis t est vt statuas res ad quā intendis t cuius in mēte tua sciam ingris fm finez ꝓplementi eius: deinde ꝓsideres in, ppingori pte t, ppingori ex eo fine quo non stat res illa nec cōplet vsqz quo puenias ad principia eius: sz ad principia cuz fit tet min⁹ ad quē non pueniť nisi ex effectib⁹ in qbus demonstratio ꝓsistit q. qd itidē Mali. cōfirmat. Sunt autez t alij pter istū moduz recitatū iuste pdictā scriē interpretātes de qb⁹ nihil ad psens cū tegni minime ꝓmetetur. Redeundū igit ad argumenta illoꝝ pinducta postq̃ firmatū est sup vez. Dicēduz qdez ad primū q ar. pncipaliter in posterioribꝰ docet cōstruere demonstrationē, ppter qd t ꝓter q: demonstratione vtēdo q: siue resolutiua: sic t syllogismū pficit i prioribus simplr vtēdo hac eadē. Sumit. n. in mēte esse ctū cōem: demonstrationē vz t eam resoluit ad ptes pmas t scōas: vt i demonstrationē pp qd t q: affirmatiuā t negatiuā t reliq. Sitr t syllogismū simplr saltē itaqz resolutiua in his vtit doctrina. Adhuc sz ēt impropric cause dici possunt resolui ad effect⁹ eo q ipsis applicare ꝓstituūt eos. Pōt ēt resolutiuus large acceptū id se ꝓtinere t resolutiuuz vere t compositiuum. qd oñditur eo q fm Ciceronē t Boeciū resolutiuū idē est, qd indicatiuū. hoc autē vt dicetur demonstrationē, ppter qd t q: colligit in seipso. Ad aliud dicendū q quidā dicunt q ex resolutiua omnes artes consistunt fm rōez: verum esse quantū ad inuentionē primā artium: cum inveniens, pcedat de dubio ad notum p se t ibi sistat: quātum vero ad modum docendi inuentā artem econtrario. Sed hoc non valet. q: eadē via in his est inuenīēdi t docendi ex sensibilibus scz notioribus nobis. Et ideo dicenduz est aliter vt apparcat illorum ēt contra quos itur pncipaliter defectus: q non dicit Ba. simplr ex resolutiua oēs artes consistere sed fm rōem adiungit: q: cum modus doctrine humane quē tradit ar. ꝓtū Platoni t theologis fit, pcedere ex conlusis t notioribus nobis: doctrina illa que hūc modū seruabit rē dubiam, notificādo per notiora: vtiqz erit fm rationem cum ex notioribꝰ in ignotū conet peruenire: qd ctu cōprobar. Videmus eni sere oēs scias t sensibilium matie modo resolutiuo traditas: vt apparet ex libris nature, ar. s. sortassis ēt logice. Ba. similit nūc vbi sere visus, ē vti compositiua nisi in libro elementoꝝ fm sententiam Hipocratis. Ad aliud dicendū q Mali. minus bene dixit. vnde plures sequaces ipsius in baratrū ignorantie detrusit: vel qd iquit geometre bene sciunt eam sed non q vtātur ipsa. q: ti sciunt demonstrationem ꝓpter qd sciunt t quia: cuz sint connexe t in eadem parte doceant artis: non tamen vtuntur sed compositiua magis. Item cū dicit q Ar. posuit ipsuz in analeticis. dicā q vtendo plus in libro prioꝝ: t, docendo t vtendo in libro poste. Ad quartum iam apparuit quid dicendum. Secundo autem circa predicta contingit dubitare: quia q dam voluerunt. q. cum predictis q doctrina resolutiua esset eadem cuz iudicatiua: dicta a grecis analetica. Compositiua vero idem quod inuentiua que ab eisdem thopica nuncuparur: t cum illa pcedat per signa t posteriora. hunc enim modu⁵ obseruat Ar., pcedēdi in pncipio scie que de nā. q autem ista

talia stabilietur: quo: ū motiuū affuit: q: hāc diuisionē doctrine in resolutiuā et ꝓpositiuā voluerūt reducere ad illā Ciceronis et Boetij in iudicatiuā et inuentiuā. Sed dicēdū ipsos deficere: qm̃ diuisio Ciceronis et Boetij supior est: et totius logice diuisiua: hec āt solū ptis ipsi⁹ demōstratiue. Illā ad ptē iudicatiuā reducitur ꝓpositiua et resolutiua: cū ille q iudicat de beat iudiciū suū cōprobatione et diligēti examie inferre. vt iudex habeatur iust⁹: et iudiciū rectū ad neutrā ptē ꝓtentionis declinās iniuste. Ad inuentiuā quoqz ñ ducitur aliq̃ doctriarū ordiariarū verarū: cū ipsa fit topica et quibusdā signis extraneis et sorisecis, pcedēs. Resolutiua tū si, pcedat ex signis siue significationib⁹, ppriis: sunt inseparabiles et familiares: sorma matie ꝓtes et nō materiā vt alia. Dubitatur t ītio qm̃ diterunt quidā q doctrina resolutiua continet sē se ꝓpositiuā: fm quēdā demō regressū. Et moueūt sere sicut pmi: q: Ar. docet resolutiuā i pmo poste. t docet demōstrationē, ppē qd ꝓponere pncipalit: quo ēt m̃ vtūtur geometre: cuz tū Mali. dicat q resolutiua fiat p demōstrationez q: cōpositiua vero p, ppē qd. Ad q rūdent dicētes q: i resolutiua est duplex actus. s. resolutio qsiti in suas cās: t a cāis ē regress⁹ ex causis sup quesitū. vñ quo ad primū, pcessus potest dici q in doctrina resolutiua fiat demōstratio qua, pcedit tū ē effectu ad cāz: sed quo ad scōm fit demōstratio ppter qd: quia fit, pcessus i regressu huius modi a cā sup effectū. sed q: i doctrina compositiua incipitur a causis: t, pcedit ad effectū solū: sic dicit Ba. ió fiunt demōstrātes in ea solū, ppter qd. Et istoꝝ quidē fmo magis est deaurat⁹: qz aureus hic t in pleriqz exis. Huic aūt opinioni santaſiā pōstat fmo Mal. abbatis supficieten⁹ intellect⁹. Loquēs eniz de resolutiua doctrina ait. At cōuersiōis via ē vt speculet qs qd scire desiderat: ponatqz illud sua in imaginatōe ab ei⁹ principio vsqz ad vltimū: tūc ab vltio ei⁹ reuertēs incipiat p cōuersiōez: cōsiderabitqz vnāquāqz eius pte ex qbus illud ꝓponit: nec fine eis fit: donec ad pncipiū redeat. vt igit fmo apparent hic sonare: q in resolutiua doctrina incēcidat regressus: t sic cōpositiua locabitur sub ea. Ad qd dicendum q doctrina resolutiua t cōpositiua nūqz pnt i idē formalit cōcidere. sūt. n. ex opposito diuise sicut demōstratio q: t, ppter qd. talia vero nūqz coincidūt: vna nāqz spēs opposita non iuuat alterā ad esse. Boe. 4. topi. sed sortassis idē sbiecto idē eni est, pcessus i vtraqz: sicut via ab Athenis ad Thebas est eadē t ecōtra. Sed ista quidē identitas est mālis. hic aūt querit identitas formalis t non terminorū. ea eni diuersitatē inducit in scia. nō m̃ negādū: qn in sciam traditā vna doctrinarum possit cadere i cause doctrine alia ꝓ ordiariarū vel iordiariarū: sicut apparet p Ba. i tegni vtentē dottria diffinitiua: t m̃ vtit ipropē doctri ordiaria: cū nititur, pbare sb pncipiū. Sic cura fit p Iriū iductōne t sillogismo. Ad eorum quoqz fmonē qd dicēdū patet p illa q dicta sūt ad pmos dubitātiū. Ad fmonē Mal. abbatis dicē dū q sophima ē serie. Ipse. n. qnqz doctrinas nūerat qb⁹ enūerauť refūens ait. At cōuersiōis via ē t dcmū, ppōit qdā cōe in vtraqz doctrina. s. resolutiua t cōpositiua dicēs. vt speculet qs qd scire desiderat t reliq: t, pseques spālit de doctria resolutiua in tūc ab vltio ei⁹ reuertēs tē. Nō āt hec fit resolutiua simplr apparet: cū dicit nec fine eis fit: donec ad pū cipiū redeat: t deinde subdit exemplū: vt bois corp⁹ qd diuidit in mēbra istralia: t illa in similia: t reliq Et demū resumit spālit de doctria cōpositiua dicens At vero cōpositōis via huic ē Iria, Incipies eni tē.

Primo h⁹ ārtū sciendū q diffinitō est tripler poste. i. Quedā eni ē pncipiū demōstratōis: vt tonitruus est exticio ignis in nube. Seu ira ē appetit⁹ vidicte Alia ē demōstratōis ꝓclusio: ceu tonitruus ē ꝓtinu⁹ sonⁿi nube: Aut ira ē seruoꝝ sāguis circa cor. Alia quoqz ē demōstratio sola positōe differēs. i. debita ordiatōe figure t modi i minoriū: vt tonitru⁹ est sonus ꝓtinu⁹ i nube, ppter exticiōēz ignis ē nube. Vl ira ē seruoꝝ sangis circa cor, ppē appetitū vidicte. Diffinitio figdē, a diffinito nō differt: nisi sicut explicitū t iplicitum fz Eustrachiū ctbi. i. Est eni diffinitio rō quā signat nomē. 4. metba. Qualiť aūt diffinitio fit verabil⁹ difficile. videre poste. 2. nō eni pōt demōstratōe h⁹ fieri q: ipa ē sillogism⁹. Sillogism⁹ āt ē p mediū. diffinitio vo rei quertit cū re: t pdicat de ipsa i qd. Oportet. igit figa vult cōcludere extremū maiⁿ eē diffinitōez minoris: vt medi⁹ ī minus conuer tat cū vtroqz extremo: vt ipse sit predicat⁹ de minori et via quidē ē t cēlis t maior predicat⁹ de medio et via qd est t eēlis: nisi eni fuerit i sillogismo iste due conditōes ñ sequtur maiⁿ extremū diffinitionē minoris: sed sequit tm̃ qd inuentū ei: tūc medius ī minus eē erit diffinitio minoris vt maius extremū: t erit: vtraqz diffinitio vna: diuersarū tū interpretationū: t diuersorū vocabulorū ratōe significātiū. Si igitur p vnā iuētaz diffinitionem oñditur altera in eadē inueniri: cū i vna intelligatur altera: t rūdeatur sibi inuicē cēliter i questiōe de qd est. Manifestum q iam oñditur idem pre seipsum: t ita petitur quesitum primum. Ex his igitur videtur q non est possibile demonstrare super diffinitionem Neqz etiā videť hoc possibile syllogismo hypoteico: sicut ēt dicit Ar. quemadmodu in cōtrariis sepe diffinitionē venantes dicimus: si diffinitio sanitatis ē causa faciēs actionē: tunc t diffinitio egritudinis erit causa nocēs actioni: sed diffinitio sanitatis ē illō ergo t diffinitio egritudinis erit hoc. qm̃ qui icedit hac via in inuentionē diffinitionis est pctēs q est in pncipio: propterea quia intentio ipsius est q scientia in diffinitionibus ꝓtrariorū: t ignorātia fm vnū modū vnde oñdit aliud per id q per ipsū oñditur qd est petitio diffinitionis: t si sortasse esset diffinitio vnius cōtrariorum notior aliquādo nō accideret hoc ita omni loco. Et propter hoc qui ponit q per diffinitionez inuenitur diffinitio semper et in omni loco: connenit iam q petat diffinitionem. Neqz iterum potest diffinitio inductione probari: eo q per inductionez ostenditur q res inuenitur rei dictōe predicatiua. diffinitio aūt est dictio experge faciens de substantia rei cōditionalis: t consecutiua nō predicatiua. Eti. Diffinitio ē qualium siue vniuersalium in tegni. Inductō vero singularium: sic ergo nō potest nec sillogismo nec inductiōe ostendi ita. s. q diffinitio fit ex istis argumentis conclusa est necessitate. Restat ergo nūc i quirere vtrum per viam diuisionis fit possibile inuenire diffinitionē. dicatur igitur q Ar. dicit q via diuisiōis nō est pficiēs: vt inueniatur ex ea aliqd ignotū: nedū q inueniat er ea diffinitio: secūdo poste. Nā nō oportet q detur ꝓclusio. sicut ex via concessionis sed ex via q̃ segt de necessitate ex aliqb⁹ que cōcessa

sunt. Si volumus nūq; ondere q̃ homo est aial ambulans habēs duos pedes ex diuisioe: tūc nō est aliꝰ modus q̃ iste: vt dicat cm apparet de prius aliū pmo: bō aut ē aial vel nō aial: ⁊ cuꝫ ꝓcedit nobis q̃ est aial: ꝓcedamus ⁊ qrimus: si est ambulās aut no ambulās. Et cū ꝓcedit q̃ est ambulās: dico post illō q̃ aut est habēs duos pedes: vel est multipes: Et cū ꝓcedit q̃ est bris duos pedes agregamꝰ oia cōcessa nobis: ⁊ dicimꝰ q̃ hō est aial ambulans duos pedes bris: ⁊ hoc non ē aliud pter concessa: cū oporteat cōclusionē esse aliud ab his q̃ concessa sūt ex qbus segit. Scdo ēt prior dicit: q̃ in diuisioe qñ conamur p eā ad ignotū ondere cōmunit petitio: vt bō aut est rōale aut irrationale: sed non irrationale est. ergo rōale est. petit eni, ppterea q: homo non est irrōale; nō oñdit. nisi p hoc q̃ ex ratione utens et rationale: ergo id qd ponit in pmissa oñditur ex ꝛclusione. Sz tñ hic vult Ar. ⁊ si via diuisionis nō sit p ꝛsyllogismū est tñ vtilis i ꝛsyllogismo: nā cū pmittit diuisio q̃ bō aut est aial aut nō aial: deiñ si ē aial ñ euadit qn sit aut gressibile aut ñ gressibile; ⁊ si gressibile aut bipes vt multipes: deiñ oñdit p ꝛsyllogismū q̃ ē aial: ñ aial ⁊ q̃ est gressibile ⁊ q̃ est bipes: ⁊ nō gressibile neq; multipes aggregat nobis diffinitio hominis ex his ꝛsyllogismis. Sz istud non fit semp: sed qñ sunt gnā q̃ dividunt nota rei de q̃ predicāt. Et qñ fit diuisio iq̃ non cadit error vt qz. s. in diuisionibus pmis: ⁊ non i drias que cōmutatur a longe: vt si diceret: aial aut ē sanū aut ē egrū. nā p talē diuisionē bus gnis non inuenit diffinito bois. Qui ergo concedit q̃ genꝰ diuisū est inuentio rei: cuius querit diffinitio: ⁊ non erat i diuisione ⁊ trāsitu: donec puenit ad spēm cuiꝰ intēditur diffinitio: tunc iaz erit diffinitio p viā diuisionis ex necessitate. Propter qd scia puencās ex ea p hūc modū: neq; ē ex ꝛsyllogismo: neq; ex spē scie puenētis ex ꝛsyllogismo: sed simplr adiuuicē in aliquo. verū tñ fastidiudinē non est opus hic referre. Sic ergo vt p diuisionē diffinitoꝫ i uenirī posse. Boetiꝰ ēt libro diuisionū hic inuit cū dicit q̃ i eodē diffinitōis diuisionis q̃ ro versat. nā diuisionib⁹ iūctis vna ꝓponit diffinitio. Ars quoq; ⁊ regula diffiniēdi fm ipsū ē. vt ꝓpositā spē diffuneda sumat genus eiꝰ: ⁊ diuidat p drias suas pmas: ⁊ adiungat vna earꝫ que de spē predicat generi: ⁊ videat si eqtur spēi. nā si eqtur hic erit eius diffinitio ꝓplena si aūt non tūc diuidatur dria simili i alias suas pmas ⁊ addat predictis illa que predicatur ad spē: ⁊ ispiciatur iterū si eqtur. nā si non: tūc fiat hoc uqꝫ: donec eqntur: ⁊ ita vt diffinitio non aliud q̃ ꝓpositio diuisorū. ppter hoc gdez cōmentatoꝫ i pricipio de aia: Cum manifestū fit q̃ aliqs vnꝰ modus seu via cōis ē: quo ingrimus in unoquoq; qd fit: querendū est q̃ fit ille vtq; ex prioribꝰ vt demonstratio: sic dicebat Sip. aut ex posterioribus sicut ꝓcedit diuisio: velut sensit plato: aut fit aliqua via media: vt compositionis via que ē collectio diffinientiū p diuisionē inēto; ⁊ compositionē eoꝫ: quā dedit Ar. in posterioribꝰ. Videtur igitur genus doctrine quo inuenitur ⁊ extrahitur diffinitio ipsa via diuisionis cū collectione ⁊ aggregatione diuisoꝫ: donec equatur ei quod intenditur diffiniri. Sed quāius videtur per viā diuisionis melius q̃ per aliquam aliaꝫ viam extrahi diffinitio: tamen adhuc accidit dubiuꝫ in hac via: sicut dicit Ar. propter quod dubium non videtur necessario extrahi diffinitio ex diuisione. Nā nō segtur cū predicat de hoie q̃ est aial ꝑdicatione separa: ⁊ q̃ est gressibile ⁊ bipes: ēt fālr q̃ hō fiat ꝑdicat de ꝓiuncta: Perie remenias. scdo Nā de hoie verificat separatim q̃ est musicus; ⁊ q̃ ē bonus: non tñ segtur conuunctū q̃ fit bonus musicꝰ. Non remanet ergo hic aliqd via qua oñditur diffinitio ex necessitate: sicut oñditur oculū p manifestū. Igit via ingfitōis diffinitionis non ē aliud genꝰ doctrine ordiarie stricte accipiēdo doctrinā ⁊ p se. Ideoq; Ba. hoc ꝓsiderās: videns ēt diffinitōnē plerūq; ec: sicut pncipia in oibus artibꝰ suppositā: nō dixit eē genꝰ doctrine quo diffinitio inuenit: sz potius cōpositōez ⁊ diuisionē diffinitōis sic suppositē appellauit genꝰ doctrine. Et sz Ar. de hoc generē doctrine nō fecerit mēionē: tñ ipse inuenitur fuisse vsus eo i locis q̃s multis i sciaꝫ tractatibꝰ priculari bus: q̃ ideo tacuisse vt: qz hoc genꝰ doctrine non vt aliqd ignotū, declarare p notū sicut ex conclusione: aut fortassis qz non vt esse aliud modus diffinitionis venatiꝰ: quē Ar. dixit esse diuisionē vel diuisoꝫ cōpositionē: q̃s modus diffinitōis cōpositiuꝰ. Nūq; hic ēt diffinitōis diuisiuus dicit. assumitur eni diffinitio ⁊ diuidit i genꝰ ⁊ drias: ⁊ vnaqueq; driaꝫ diuiditur i sua significata: ⁊ vnūqḋq; significatū i suas spēs vsq; ad quēdā terminū non descēdēdo ad spālissima: neq; pleqndo vnūqḋq; quātū conuenit: sicut ē diffinitōis cōpositio ex diuersis: sic diffinitionis expositio ex cōpositis: ⁊ ita vt vna esse vel cōsilis via. Sz Ba. hāc potiꝰ posuit genꝰ doctrine. s. diuisionē diffinitōis: q̃s inestigatōez ⁊ inuētōez eiusdē: quū plerūq; diffinitōes sint suppositē i scientiis sicut pncipia non indigēt inestigatōe: ⁊ ex planatōe. Aut fortassis q: hoc genere doctrine marie non vtunt ad tradēdā sciam totā vno simul ordine: imo annumerādo capitula scie generalia: vt habeat aliqualē memoria totius scie. nā habitus vlis capitulis: facilē bz hō progressū ad pticularia capitula: ⁊ eorundē facilē memoria. Nō aūt vtimur eo ad pticularia quesita scie declarāda sicut alijs. Et ppter hoc subtilē inspiciendo posset dici q̃ vtimur eo ad memorādū non ad discendū vel docendū: idcoq; Ar. hanc doctrinā esse non posuit ea tñ est vsus: quoniā mediū in demonstratōe est subiecti diffinitio aut passionis fm quosdā Largius aūt Ba. hoc considerans vocat id esse doctrinaz aut totte quia hac specie doctrine non indigemus nisi ad longitudinem artis abbreuiandam cuius causa inter ceteras scientias necessaria fuit in medicina: qñ longior est alijs ⁊ simul opus ē vt habeatur memoriter propter opus qd fit ex hac doctrina. Et ideo credendū est q̃ in sola medicina dignum fit de ea sieri mentionē. Amp. cum diffinitio que extitit demonstrationis medium fit subiecti vt volunt peripatetici ⁊ de subiecto supponat quid est ⁊ quid dicitur per nomen similiter ⁊ de diffinitione nihil ergo probabit. Restat autem nunc predictam doctrinam exēplo declarare. Id autē cōueniēs est q̃ pre oculis habeat a Ba. qd est: vt assumat diffinitio medicine ⁊ diuidatur sicut supra dixim⁹ ⁊ declaretur de illud cuiꝰ itellectu indigetur in vnaquaq; partiū. ita tamē q̃ a generalibꝰ summis nō declinet. Circa vero hoc genꝰ doctrine contigit dubitare. qz videtur genꝰ quoddā termini compositiuū sicut termini resolutiui vt correspondeat velut doctrina compositiua ⁊ resolutiua

[illegible] doctrina diffinitiua [illegible] fm alij [illegible]

dicāt quoq; quidā q̃ hoc genus ad cōpositiuū reducitur. Alij vero q̃ nō est ordinariū: eo q̃ ptes diffinitōis venant q̃ accidētales ꝓprietates: ⁊ nō p pncipia essentialia rei qz illa pncipia i suo genē nō habēt pncipia. Ego aūt peritioribꝰ assentio q̃ genus ꝓpositiuū diffinitōis est necessariū: sed nō debet tāgi, sz supponi ꝓpter duas causas: quarū vna habet ex ꝓpositione rei ex suis pncipijs. alia quidē: qñ nō p quodlibet genus extrahit quesitum. sed diffinitio medicine quā intēdit hic scia nō ingritur: sed supponit: ⁊ si inquit ab habet p cōpositōem pncipiorū eius ⁊ causarū que habent ex alijs scientijs. Et ꝓpter hoc Ba. diffinitiuū cōperauit resolutiue: nō aūt cōpositiue. Sz si q̃s diceret illud solū certificari de pmo suscepto pata medicina: nō aūt de cōtētis sub illa. Dicēdum vt visuꝫ saltē fm Ba. q̃ tñ pseqnit diffinitōis expositiōez seu explicatōez. nō aūt inuestigationez aut intētōem. ⁊ iō nō fuit eius termini compositiuū subdere

Propē huius gnis sciēdū q̃ descriptiua ⁊ diuisiua doctrina vident differre a vera doctrina ordinaria: q̃lis est diffinitiua resolutiua magis et marie ꝓpositiua: immo doctrine videntur ipse simplr ordinarie qz tñ Ar. et Boetius vt apparuit vtit diuisiua. Ba habbas aūt ⁊ hanc ⁊ descriptiuū ponit cū alijs tribꝰ cuiꝰ oppositū dicit Haly. ⁊ innuit a Ba. vt q̃ descriptiua ⁊ diuisiua nō sunt ordinarie: qz p eas nō extrahitur quesitū: q̃ accidētalia eni sunt. dicendū q̃ tantū sunt tres: sicut vult Ba. ⁊ Haly. quarū ꝓprior ē ꝓpositiua: imꝓpria vtcūq; diffinitiua: media aūt resolutiua. q̃ aūt ita fit declaratū ex pnis dictis. Sciendū tñ q̃ quidā voluerūt descriptiuū ad diffinitiuū reducere diuisiuū vero ad resolutiuū: dicēt q̃ Ba. dicit doctrinas ordinarias nō nisi in ꝓpatiōe inordinariarū q̃ fūt p media ⁊ exēpla. Hoc aūt dicere non sapit veritatē ⁊ mētē Ba. cū ipemet refutet descriptiuū: eo q̃ nō sumit terminū optimū: quē ⁊ gdā substantialē nominat: sed ⁊ accidēs coassumit et quo sunt notōes: nō aūt diffinitōes. Sed de diuisiua non oportet sic simplr iudicare. cū eni diuisio fit fm Haly habbatē septē modis. dicit nāq; vnū modū diuisionis speciei in indiuidua: ⁊ nō placet Boetio libro diuisionū separāti pmit⁹ i p se ⁊ p accidēs. p accidens. quidē tres modos. s. subiecti ⁊ i accidētia: accidētis i subiecta: accidētis in accidētia. Pdēr se aūt diuisionez iterū in tres disiungit modos: videlz in diuisionē generis i spēs: ron integrātis in suas ptes: ⁊ voci equiuoce in suas significatōes. Int q̃s diuisio q̃ est generis in species essentialis existēs potens modū quendā causare scie: pōt modus quidā ꝓsurgere: q̃ fortassis nō parum adminiculat p dictis tribꝰ vt oñdet doctrinis. Ad inducta igit dicendū q̃ iam apparet quo mō diuisiua nō est doctrina ordinaria vere. Quid aūt doctrinis ꝓferat apparebit. Sicr si Ar. aut Boetiꝰ vtit ea: nō vtit vt doctrina ordiaria. Eodē mō Haly habbas cū dic doctrinas eē qnq; nō addit ordiarias: aut diuisio fm plures eiꝰ ptes: ⁊ descriptiua fm oēs: nisi ipa p diffinitōe accipiat Nā: cū illius lateāt ptes: nō sunt simplr doctrie ordiarie: sed potius fm qd: vt ofīm est ēt prius. Restat nūc videre qu̇ō hec qtuor adinuicē differāt: ⁊ q̃liter ꝓueniat: videlz diuisiua p essentialia facta: ꝓ positiua: resolutiua: diffinitiua. Dicendū itaq; q̃ a diuisiua differūt resolutiua ⁊ cōpositiua: qz ille post resolutōez aut ꝓpositōez ꝓbant p effectū aut p cām qd assumāt. hec vero simpliciter sequestrat genus in suas ptes essentiales nō aūt ꝓbans: vt aliū aliud bō aliud bos. Cōueniūt aūt cum diuisio fuerit p se: quia resolutiua interdum vtitur diuisiua: puta quādo effectus vnus in plures resolueret causas: vt in exēplo resolutiōis de opilatione apparuit. Nā quedā fit ab bōoribus: alia a cōplexione frigida: quedā a stipticitate ꝓtangētis vt ab eris mineralis: aut aque sulphuree: vt huiusmodi. Cōstat eni q̃ hic est modus diuisiōis; cū fit sectio vnius i multa. similiē etiā ipla vtit ꝓpositiua: qñ causa i plures diuisim ꝓferē effectus. Cū vero vna cā vnū simplicit ꝑducit effectū: illic ꝓpe est cōpositio: aut vt dicū est resolutio. Differt etiā a diffinitiua: ⁊ fibi congruit distat quoq; eo q̃ diffinitio p plura nota explicat ⁊ notificat diffinitū coniuncte. diuisiua vero cum quadā idetermiatione aliq̃lit mātēstat qd ēt diuisio cōtictur. sibi aūt cōuenit quoniā diffinitio vtitur quādoqz vt apparebit p se diuisione. Diffinitiua itidem differt a resolutiua ⁊ cōpositiua: i eo qdē q̃ ille pbāt ignotū p notū. hec aūt solā explicat i singularia. Cōuenit ꝓ illis: qñ diffinitiua non primo vtitur resolutione: nisi aliqd primū resolutēdū in mente quelitū diffiniat. i. medicina: sed postea vtit resolutōe: ⁊ hoc cū effectus in vnam relertur cām. aut etiā ꝓpositiua cū causa vnū producit effectū. cū aūt effectus in plures ducitur causas aut ecōuerso: tunc vtit diuisione sicut apparet cū dicit: q̃ sanū dicit triplicit. s. corpus causa: ⁊ signū: ⁊ sicr egrū ⁊ neutrū. in hoc eni diffinitiua diuisiua vtitur doctrina. Descriptiua vero quid differentie habeat ⁊ affinitatis: cū alijs ⁊ ex his apparet: qñ a diffinitiua quidez differt eo q̃ ex pluribꝰ vt multū differentijs ea vtitur: ⁊ etiā qz genꝰ vel drie sūt accidentales. Cōuenit vero qz explanat sz alit: ⁊ qñ alterū ipsius vt genꝰ vel drie sunt essentiales: vt dria visuꝫ ē tertia. Sic igit ad alias tres tantum ꝓprie doctrie sunt ordiarie Sup ē q̃ nūc ārtū pncipaliuꝫ expedire: videlz pindicta ꝗ determiatā ꝓtatē remouere. Dicendū itaq; ad primū ⁊ scōm: q̃ doctrie ordiarie potiores sunt i nūero trinario: ⁊ q̃ nō ois scia vel doctria dr ordia. ia: nisi ordie quoddā pticularia ipso prie sumptos. Ad tertiū dicendū q̃ est dare ordinariā vt ofīū est doctrinā: nec tñ oz primā cām q̃ nō sit illiꝰ generis cognoscē oio: q̃lis est deꝰ: cū cā supior ⁊ mediata post aliā in illo genere, fit sufficiens. vñ. 2. pby. Oportet semp cām summā vnusquisq; ārere: ñ. s. inesse: sed in illo genere: vt hō edificat: quoniam edificator ē edificato: aut ē ꝗz edificatiuaz. huius eni nō oportet aliam causam querere: verum hic standū similiter ⁊ in ꝓposito. Aut fortassis sicut volunt plures: nihil perfecte possumus scire i hac vita: cū causas ignoremꝰ potes. Ad aliud dicendū q̃ vna est doctrina ordiaria: si ea i potissimo esse suo sumatur: vt declaratū est prius. Similiter ad quintum apparuit quid dicendum: puta quomō artes omnes fm rationem consistunt ex resolutiua. Ad aliud dicendum q̃ illa est identitas materialis: que non vnificat vt plurificat doctrinas. verū illud operatur: vt dictum est identitas formalis. Ad septimū tam patuit per dicta ⁊ ad octauuz quodāmodo. Aut ad hoc dicendu q̃ licet diffinitio ⁊ diffinitum sint idē subiecto: inquātū tamē vnū est quid confusum ⁊ implicitum: aliud determinatum ⁊ explicituz sunt aliud. Est eni diffinitio

[illegible]

diffiniti esse indicatiua ⁊ expositiua: cū sit rō quaꝫ si
gnat nomē. Ad.9.10.11.12. qd sit dādū ossiq̃ ē pri⁹.
Ad illud tñ spāliter dicēdū q̃ demōstrationes realiter nō sunt nisi due. s. ꝓpter qd ⁊ qr. nā demonstratio ꝓpter qd ⁊ qr idem est cū demōstratione simpliciter sine causa ⁊ esse: sicut spēs sunt idē cū genere tanq̃ sanū semp ⁊ multū sunt idē insano simpliciter. Est aūt demonstratio simplicii qñ causa ⁊ effectus sunt similr noti: qd in mathematicis eueniat raro aūt in naturalibus occurrit. vñ commētator ꝓnci pio phy. Si ꝓtigerit vt notū apd nos: sit notū apud nām: tunc demōstrationes in hac scia erunt causē ⁊ esse. ⁊ si contigerit vt nota apud nos: non sint nota apud naturā: que nō sunt priora inesse sed posteriora: tunc demōstratiōes date in ista scia erunt signoꝫ ⁊ nō demonstratōes simplicii. In rebus nāq; naturalibus nota apud nos; nō sunt illa que sūt cognita simplicii. i. naturalii: qd est Sciā in mathematicis. illa enī que sunt cognita in illis simplicii ⁊ sūt cause priores in esse sunt cognite apud nos: nō tñ intendit cōmētator: q̃ mathematicus ꝓstruat demonstratōes simplr tanq̃ aliā ab illis duabus: sed q̃ facta demōstratione ꝓpter qd q̃ vtiē mathematicus effect⁹ sim plr notificatus ab ea p cām: est etiam notus quo ad nos ac si ad ipm sorter facta demōstratio. Ad.13. iam dictū est sufficienē. Ad aliud dicendū q̃ vt apparuit resolutiua ꝓcedit q̃ demōstratōes q: ⁊ ꝓpositiua ꝓpter qd reducūt ad indicatiuā. Inuētiua vero non est demōstratiua sq̃ ꝓbabilis ⁊ extranea. Ad.15. dicēduꝫ q̃ sīlr inotuit qd dicendū neq; ēt Mahyab. dicit doctrinas ordinarias sore. 5. vex doctrinas sim plr ꝓfert. Ad.16. dicendū q̃ tres sūt doctrine veri⁹ ordinarie alie vero nō sunt simplr: sed sm qd ⁊ ipso pnc. quedā carū dicte valde ordinarie: ⁊ iō post demōstratōes ordinarias doctrinas ꝓstituentes dixit cōmētator: Et maneries doctrine diuisiōis ⁊c. vt i nuat q̃ non sunt doctrie ꝓprie sm ordinē currentes Sic igit in his bui⁹ veritas q̃sīti pstringat: neq; ali cui medicoꝫ q̃ dictuꝫ est arduuꝫ ⁊ vanuꝫ esse videatur: cuꝫ quesitum sit physicum ⁊ secretuꝫ valde: nō autem medicinale.

Differentia. 9.

Quod natura humana non sit ōbilitata ab eo q̃ antiquitus videt. Primo quidem qñ qd generatur: aut generat ex quodā finito aut ex finito. non ex infinito: qñ non est dare ipsuꝫ phy. 3. ⁊ primo celi ⁊ mundi. vñ primo de generatōe aialiū Natura refugit infinitū. generatur igit ex finito: qd quidem non posset esse: si natura generatione semp ꝓcederet debilitando. Iam dudū enī cessauisset sq̃ pipatheticos eternitatē mundi asserētes: sīlr ⁊ sm sermones legū mundi generantes: aut oio cessasset. vt manifesta iā apperet debilitas: cum grāde spaciuꝫ a mundi gnātione bucusq; ponat: sunt sq̃ indos seu p ꝓsq̃ aut indeos siue chrillicolas idē ꝓsiderare velim. Amplius si nū esset debilitata: vel hoc cēt ex pte naturē supioris vel inferioris: nō quidē supioris qñ superiora sunt ꝓpetua ⁊ incorruptibilia: optimā ⁊ perfectissimā vita toto eterno deducēta q̃ nec aliq̃ rerū extrinseꝫ ab ordine suo distrahit: nec ipsa ea sentescere facit ꝓmo celi ⁊ mundi: ⁊ libro de mūdo: neq; ēt ex pte naturē inferioris: puta rōe gnantis. nā gnātio ñ fit ex sīla gnant: ⁊ sq̃ ex eius supfluo: ne emissione substātie gnāti generās corrōpat; ⁊ sic generatio i mobilū cōuertat dēia. 34. Rursus: ois motus naturalis ⁊ ordo nature sortificat i sine. ꝓmo de celo: cū, pp̄ ple ctoꝫ. magis artigat. ꝓseruatio vero nature ꝓsistit i quodā motu ⁊ ordine naturali: sortificabil itaq; tēdēs in finē. Adhuc videm⁹ distictoꝫ etatū. ⁊ sm nos ē eis ab ātiquis⁹ medicis dictos: tpe ēt moderno ꝓficari: vt ab antiquissimo hippocrate ⁊ alijs. iuxta ēt illud psalmiste. Si aūt i potēcātib⁹. 80. āni am plius laboꝫ ⁊ doloꝫ. Natura igit humana nō est ab eo q̃ antiquit⁹ debilitata. In oppositū qꝫ priscis tēporib⁹ homines fuere lōgeuissimi magni corpe: ⁊ virib⁹ robustissimi: pulcherrimi: vt gigātes. vñ solinus mirabilis: corrupta nāq; successiōe nri ꝓles ipsis p nascētiū detrimēta. Itidē q̃ ē i vltia pte sui periodi seu etatis debilitatū ē. hec enim ētas cū sit via incorruptionē: sed talis est etas nūc instās septima videlꝫ ⁊ vltia: sm legiferos a christo citra. vñ apostolus: Sumus i quos fines seculi deuenerūt. Adhuc tot⁹ hic mundus infirmus senescit ⁊ corrūpit ꝓtinue. vñ methauroꝫ ꝓmo: Ubi nūc est grida olim fuit mare. Rursus vnūquodq; ōbilitat p distare a suo principio libro ō mūdo: q: enī ista terrena fuerūt remota a cō modo diuino existit corruptibilia plena multi turbinis: q̃ ēt ex libro apparet ō causis. ſ; natura humana moderna multuꝫ distat a suo principio etiam sm mundū generātes: puta ab adam siue a deo. Palm sm Melue de ꝓsolatōe simpliciū medicinarū. Ellebozus alb⁹ tpe isto intolerabilis est: ⁊ sicut venenū pniciosū ꝓpter nāe debilitatē. ꝓpter qd Serapion in ꝓmo eius breuiarij cū alexādro affrodisio: etiaꝫ ni grū q̃ minus ē albo effrenis: sore numēuit dimutēdā ⁊ loco eius lapide vrēdū lazuli. qd ⁊ mioꝫes nūc q̃ antiqtus doces idicant medicinaꝫ. Amplius secūdo de historijs aialiū: Nunc qdē paucos ⁊ mioꝫes sed ētes habētis breuioꝫes sunt vite: ⁊ debilioꝫ existit vt multū. nūc āt plurima gnātoꝫ solus. 28. generāt dēnibus antiqtus sere vniuersis britib⁹. 32. Nā itaq; hūana ab eo qd ātiqt⁹ fuit iacet ōbilitata. Propter ꝓmuꝫ Ro sciēduꝫ q̃ nā duplex existit: nā qdē naturās vt ꝓmus: sicut qdē theologizātes dixerunt: ⁊ nā naturata que ē principiū mot⁹ ⁊ getis est i quo ē ꝓmo ⁊ p se ⁊ nō sm accidēs phy. 2. Nature nāq; motus ē in seipa ab altera exīs nā habēte spēm actu: q̃ in hoc arti: opponit cuꝫ sit principiuꝫ ⁊ spēs eius qd sit in altero; ideo de gnātione aialium. Sub hac aūt scēa natura dicta p prius de forma: consequēter de mā: minime vero de priuatione medicus multos natura locat modos. Sumitur enī pro cōplexione natura: iuxta illud qd dicitur hoc est nature calide. Accipitur ēt pro compositione ⁊ pro virtute regitiua: q̃ est oium corporis virtutuꝫ congeries secretoꝫ libro Sumitur etiam pro consuetudine. Est nāq; quedā natura consuetudo dēia. 98. Accipitur ⁊ ab Baly. pro persona que apud Boetium de duabus naturis est nature rationalis indiuidua substantia. Sumitur etiam interdum pro colli matricis extremitate ac p. ficteri: iuxta illud: Si natura fuerit soluta. Dicitur etiam natura natiuitas seu nascentia: vt siquis extendat siue producat hanc litteram. Mip. primam huius nominis physis. i. natūre apparēs metha. 5. vñ aphoris. 2. Arassi valde scēam naturam. i. natiuitatem: Commentator, Boetius quoq; de duabus naturis naturam quattuor suscepit modis: autcō i

sim e pro omni re substātia vel accidente: cuius talis extat diffinitio. Natura est earū rerum que cuꝫ sint: quoquomodo intellectu capi possunt. Sumit ⁊ cōit pri de solū dicit substātiā: ⁊ tūc est vel q̃ facere aut q̃ pati possit. duplex enī substātia corporea ⁊ incorporea. Suscipit que ꝓprie q̃ corporea que mot⁹ ē pnci piū ꝗ se ⁊ nō p accidēs. Accipit ⁊ ꝓpius p nature diuersitate: ceu aliā dicim⁹ que aut nāq; ⁊ argēti: que vnūquāq; rerū dēia est informans specifica. Humana equidē ab bole denotata: que bois in se ꝓtinet participationē debilitata vero dicit cū a virib⁹ oli habitis ad actus lōgius discedat: aut tpe supfit breuioꝫ: ātiq⁹ qdē qd multi a pncipio dibis. Propē sm scēdū qdē q̃ vt resonāt sm homines legū ⁊ mosaice pipue: nā hūana debilitata est ab eo qd antiqtus existebat. cui⁹ qdē signū est: qm̃ audinim⁹ homines a mundi generatōe ⁊ circa ꝓductos lōgeuissime vite exīs: sicut ex Moyse colligū geneseos libro. Adam enī. 930. vixit annis. Matusalē vero. 969. Noe No. 700. cum Abraā ⁊ alijs. Consequēter āt ab illa lōgeuitate mioratos velut Moysen David ⁊ Aran cū leuiticis: sic p cundē ibidē apparet dicentē: Nō ꝓmittā spīm meū i hoīe. qꝫ caro ē vltra. 100. et. 20. annos. Hec nāq; ē vita bole nālis sm ēt astrologos. tātī. n. sunt anni solis maioꝫes. Hūc aūt ab eo tertio ē etas hūana minorata. vix enī cōit extendit. 80. annorū spacio. vñ commētator scēo ō generatōe et corruptōe: Medici vicūt q̃ tpus inuētuti i hoīe sit vsq; ad. 35. annos. Et pp ō vita nalis dit. 75. annis. Et iō dixit machōet⁹ q̃ vita est mediocris. i: 70. ⁊. 60. annis. Tpe aūt gratie. 150. floruit cōmentator: vt scēo innuit ccli ⁊ mādi. Amp. idē rōne pstuadet: qm̃ cū nā hūana ñ posset saluari in seipsa: eius mīsta est sollicitudo dūia dāsei Dtutē generatiuā: vt saluereī in spē: scēis de aia si ō generatōe aialiū. Hui⁹ āt sal⁹ ⁊ pmanētia ñ ē simplicit ⁊ p se ſ; p accidēs: ⁊ admixta rei corruptibili exterioꝫ: vt vlu ser rerū nō nāliū ꝓsideratarū a medicis pstituta i vita ꝓsenti. i futura Ro incorruptibilis ⁊ ꝓpetua veluti i seipa sine nectare pmanēt: ⁊ nullo vīr egēs exterioꝫ adminiculo corruptino. Sic aūt ē qd lōge meli⁹ est i seipso ⁊ i corruptōe: q̃ i corruptione ⁊ p aliud remanē: ⁊ iō de cui⁹ ē cūcta ordie quodaꝫ disponē. iz. metha. nām itaq; pdunt vt debilitando pcedēs finiat demū: vt tādē vita oio relicta corruptibili accidētali: substātiali: ⁊ ꝓpetua fruamur in celis cū eo. Et iō ceu tactū cū fim⁹ i quos fines seculi deuenerūt. merito igit sm leges natura humana existit nūc debilitata: tā virib⁹: tūq; breuioꝫ spacio tēporis mensurata. Propē tertiū Ro sciēdū q̃ cū de nālibus differat: que cansarū eā volūtatē qdā pdunt aī cedētē: nil ad ꝓsēs de miraculis ipsi⁹ ⁊ volūtate scrutandū ꝓsiti: cū leges vi solā obtineāt psuādēdi polit. 2. Ingrat igit Vitas qsiti ex dicti astrologoꝫ phorū ⁊ mē dicorū. Propter qd dicēdū qd nā humana cū ātis ⁊ q̃ sunt sub orbe lunari aliqñ debilitata existit aliqñ sortificata. iterdū Ro ⁊ mediū fuat iuxta pittaꝫ pdictoꝫ. qd qd ē duplici ad pīs oñdit via: astronomica ⁊ philosophica. Astronomica qdē i tres separat: prima qdē sumit ex pte stellaꝫ fixaꝫ existiuꝫ in octauo celo: ⁊ imaginātēre allegoriceꝫ ab idis positaruꝫ: cū celia ⁊ zodiacis signatis: aut imaginatis eisdē Nā si virt⁹ debeat ipsumi i ista iferiora a superioriib⁹ oꝫ vt ai lla simpliciter ⁊ i materialis per media sibi corrūtis ⁊ omogenea trāsferat: ⁊ iō sine ponat octauū celū mouēri i oppositū noni ab occidēte in oriēs in. c. annis vno gradu sm sniam Ptolemei lōgitudine: latitudine Ro min⁹: ceu declarauī in editōe huic ꝓsisi: quā i astrologia ꝓposui. vñ etiā spāle tractatū cū istro materiali ostiuo cōstruxi: q̃ equidē mot⁹ trigintaseꝫ mill b⁹ annoꝫ smino ēminat. i quo sm quosdā stoicos: pythagoriconū oia reuertūt vt pus. vel in. 70. āniis. aut 76. sicut cōus bodie tenet. sinc ponat illud qd Ptolemeus vocat motū in oppositū noni: retardatio q̃dam in octauo spere: eo q̃ nō ꝓsequitur ꝓpter modicū distare aio motū pmi mobilis: ceu posuit Alpetraē Adbuyfac. Inueni tñ tpe moderno q̃ caput arieti mobilis sīlr cancri: libro: ⁊ capricorniꝫ imobiliū p. 10. gradus ⁊. 22. minuta: anno gre. 1303. quo ego Petrus padu anensis hunc librum cōstruxi: ꝓpter qd indicātes hodie veri⁹ astronomici: addūt: 100. grad⁹ ⁊. 22. minuta motus octauē spere q̃rētes motū verū in nona mouēti pus inuēto vero calculatiōe in octaua: ad hoc vt tali actu: capita eqnoctialiū et tropicorū signorū zodiaci mobilis directe occurrāt sub capinib⁹ pdictorū imobilis zodiaci: vt virtutē recipiēs sub ipressione: sicut declarauī in editōe quā in descordātijs vtriusq; p tis astronomie cōposui. Et iō sine ponat mundū sm veritatē legis nre incepisse: seu infinitas circulatōes sm peripatheticos precessisse: inserendū est q̃ cum capita mobilia ordinate ⁊ directe exiterāt sub capitibus imobilibus: tūc vir⁹ pfectioꝫ mō a ꝓmo pncipio p medias cās talī ordinatas: sortioꝫ modo ipsi matur in ista inferioꝫ: cū cause tunc sibi corrideat in adinuicē ex distātia etiā tāta ꝓdicta ⁊ ꝓpositōe zodiaci mobilis ad imobile: qui iā sensus oñdit a pte dies artificiales sup nocties esse maioꝫ atos noctesq; breuiatas: ab eo q̃ antiquit⁹ in solstitio hyemali: i estiualī vero ecōtra: vt i tractatu octauo demōstrauī spere. Propter qd concludēdū ē tunc naturā humanā illo tempore vt sic sortioꝫ et longioꝫ extitisse. Cū autēꝫ predicta capitū a se recedētia magna distēt distantia: et virtute nō ita ordinata in ista inferiora: inserē nām humanā cū alijs hic inferioribus debilitatā pmanere. Verūtī alias poti redeūte capitū ⁊ astrorum dispositiōeꝫ ad predicta puncta: qd post nouēꝫ milia annos ꝗ Ptolemei contingit sniam: necesse erit iuxta prefatos: et naturam humanam taliter redcūtem: iti demq; sm peripatheticorum sententiam vigorari. nam huiusmodi oppositiones ⁊ transmutatōnes infinities ad nos peruenerunt: celi ꝓ mundi ⁊ methauroꝫ primis. Secunda quidem causa astrologica. sumitur ex planetis: ⁊ maxime ex coniunctionib⁹ Saturni ⁊ Jouis: ⁊ solaribus ecclipsibus ⁊ luminarib⁹ vtcunq; Ex coniunctione nanq; Saturni et Jouis i principio arietis q̃ quidem circa finem. 960. contingit annorum. tunc enim sm ascendens coniunctōis ⁊ dominum eius secundū etiam locum coniunctionis eorum ex domibus. aut sm fortunas vel infortunas locum ascendentis ⁊ coniunctionis aspicientes variatur non solum natura humana sortitudine aut debilitate longeuitate aut econtrario: immo ⁊ totus mundus inferior commutatur. itaq; q̃ non solus regna sed ⁊ leges ⁊ prophete consurgunt in mundo significatiue saltē seu casualiter in quibusdā volentes ꝓbonib⁹. q. neglectis reliq̃s cōdere: sicut apparuit i adūtu Nabuchodonosor: Moysi: Alexādri magni

Nota q̃ ꝓpter edic libri ꝓte

nazareī ⁊ Machometi. Ab ⁊ dearticulaſ id cōe. ſor
tunaſ nāq ⁊ ſortu naſ fm ꝓiūctōes medias Satur
ni ⁊ Jouis duodecies aut tredecies in glūbet triplici
tute ſactus: qd ſpaciū. 1 40. aut. 60. mēſ uraſ menſu
ra annoꝝ. Ab ēt magis deartic ulaſ p minores ꝓiun
ctōes eorūdē in quoliḃ ſigno. 20. annoꝝ terio. O pe
ranſ ⁊ ad hoc alioꝝ planetarꝝ ꝓiūctōes: ſiue binarie
ſiue trinarie; aut ēternarie: ſeu quarie: ſiue ſenarie
aut ſeptenarie, nā i ꝓiūctōe minori ē diſſictio medie
⁊ i media diſſictōe ꝓiūctōis maioris i cētilogo. ⁊ iō
i ꝓncipio methauroꝝ: Hic mūdus inferior ꝓtinq; eſt
latōibus ſupioribꝰ: vt ōis vir ei⁹ gubernet inde.
Cōtigit ērnō minima nāe pmutatio ex ſolaribꝰ eccli
pſibꝰ: ſub ꝓiūctōiḃ andictarꝝ tpib⁹ varietarꝝ ſcdo q̄
drip titi. Et q ſol ē cor celi vita ⁊ alioꝝ pater cūctorꝝ
vñ Albumaſar in Sadā aū: ſolē ⁊ lunā ēt criſtē vi
tē oliꝝ viuentiū poſt deū. Ab ondit inuentū poſt q̄
dā ecclipſim ſolarē circa numerū. 70. annoꝝ oliꝝ ſa
cerā: poſtq̄ grādus variatio i iſtis eſt iducta: ⁊ marie
qdē terra reddita ē ſterilior ſolito: mot⁹ ēt ſantaſma
tū: ac caledemonū ⁊ cacodemonū incuboꝝ ⁊ ſuccu
boꝝ cet⁹ ablozpti reperiūt p āpli⁹: qd cultui crebro
magis aſcribit diuino. Nā ēt bōana magis vī debi
litata: auaritie ⁊ cupiditati dedita: vidicātes multi
plicari: ⁊ marie q̄m pceſſit ꝓiunctio Saturni ⁊ Jo
uis i triplicitate frigida ⁊ ficca: vtre ⁊ ſortitudini vi
uētū q̄ ſtat p calidū ⁊ hūidū Jtia. Eſt aūt tertia cā
hui⁹ ꝓſideratōis ex planet; accepta: fm q̄ eis debet
qdā regimē cōe i mūdo: quo vnuſq; ſuā manerie
mūdū hz gubernare: potiſſime p itelligentiā ſibi fm
auer. tractatū de ſba orbis Ptute copulatā: ⁊, ſi ſbſtā
tia eī ꝓſiſtat. Hui⁹ aūt itelligētia ē ſeptenaria ſz nu
merū. 7. planetarū. Nā pma gdē ē Saturni caſſiel
Scdo Jouis ſachiel. Tertia Martis ſamael. Quar
ta ſolis michael. Quita veneris anael. Sexta Mer
curij raphael. Septima Ro Lune gabriel. Ordo āt
in ducatu eoꝝ criſtit; q̄m pmo ducit ſaturn⁹: deinde
Ven⁹: poſtea Jupiter deiceps Mercurius: poſtea
Mars: deinde Luna: demū ſol. Ducatus aūt ⁊ re
gimē vniuſcuiuſq; ē. 354. annoꝝ ⁊ q̄ttuor mēſiū in
nariū: ad ſilitudinē anni lunaris ꝓtinētis. 354. dies
⁊. ii. trecesimas: ⁊ fm hoc inentū ē: q̄ cū Mars mū
dū gubernaret: factū ē diluuiū pp ꝓiūctōem marie
planetarꝝ i piſcib⁹. Sub ducatu aūt lune ꝓptiſe ſūt
ligne: ſubuerſaē Sodoma ⁊ gomorra: ⁊ faci⁹ trāſi
tus a ſilijs Jſrael ē egypto: ⁊ mīra alia apparuerūt
idicia: fm nās ⁊ ꝓpetates ducētiū planetarꝝ. Nam
cū planeta fuerit de planetis inferioribꝰ puis ⁊ labo
rioſior: ſicut Luna ⁊ mercuri⁹; debilitaſ ⁊ inordinat
nā ꝓſis illoꝝ nām: ſilr ⁊ cū fuerit aliqs ſupioꝝ i ſor
tuna: pp eoꝝ idiſcretiā excedētē ꝓplexionē: nā cum
alijs puerīt ⁊ debilitaſ bōana. Cū ſortitudo vita ⁊
itegritas fm pbos i tpamēto ꝓſiſtat abſoluto ⁊ re
lato: ꝓpter qd ⁊ ſub regimie ſortunarū ⁊ motu ordi
nato: ⁊ diutino pcedētiuz: ſic ē Jupi ⁊ ſol: aliqliter
cuz venere vigoraſ: ⁊ longeuiſicaſ nā humana. ⁊ iō
cuz hꝰ ducat⁹ magis vigerī ⁊ vna pte vniuerſi q̄ in
alia videm⁹ nās bōanaſ ſortitudie ⁊ ꝓbilitate ⁊ loge
uitate: ⁊ ei⁹ ꝓio cū aliſ diuerſimode trāſmutari. Et
pedita itaq; tria aſtrologie via: reſtat pbi loſophica
erequēda: q̄ ēt i tres ſiē pnoi ſeqſtraſ cauſas. Vna
qdē ex pte pmitiōis ⁊ corruptōis elemētoꝝ ad ſe in
uicē corruptoꝝ: aut ꝓpter diluuiū ignis: ſic recitaſ i

tbico. aut pp diluuiū aque: vt ſamatū ē a multis aut p
pter alias irāſmutatōes nociuas ⁊ peſtiferas ipiime
tes ꝓtinue in ſba: ſeu apparet libro de aere ⁊ aq vñ
quarto itroductorij Albumaſar: Ilo e, ppheta vene
randus fugiēs corruptionē ⁊ friditatē aeris ex mōti
bus armenie relinquēs arcbā: in chaldeā aerem que
rēs calidiuz ſe trāſtulit: vbi ⁊ nāe vigorate extiterunt
⁊ ppbetice: ac ſcie ſunt inuēte: cuz fm eundē ille lo
cus ꝓpbetarꝝ ⁊ ſapiētiū criſtat. Silr ꝓtingit, ppt
bia tus ⁊ voraginēs terre: vt ſcdo methauroꝝ deno
tat Vulcan⁹, ꝓpter vehemētez corruptōem nitroꝝ
⁊ marie aliaiuz intumulatoꝝ: ex qbus vapores elevā
tur in aerē corpa aliaiuz corruptētes parata ſebriū pri
mo. c. 4. Eſt ⁊ ſcdā ex pte vſus ſer rex nālium acce
pta: eo q̄ boies nri tpis: ⁊ marie i iſtis regionib⁹ vbi
viget cupiditas: auaritia: gula: ⁊ luxuria debituz re
gimē ſanitatis nō obſeruant: ꝗ quos iclamat Ba.
aphoris. 9. Hippocra. dicēte pueros ⁊ eunuchos ñ
podagrizare. Inuenīēs demuz Ba. eoldē egritudi
ne detectos ingt boies nri tpis eſſe amic⁹ gule ⁊ luxu
rie: q̄ nō extiterat tpe Hip. ⁊ iō tunc vere retulit p̄
dictos nō podagrizare. Erāt eni antiqtus boies cō
tēti comeſtiōe glādiū ⁊ caſtaneaꝝ ſcdo alimētoꝝ. c.
36. Cuz eni boies vterēt tunc debita admiſtratione
dicte: ⁊ cibis ad latus groſſiciei tendētib⁹: eoꝝ nāe
ſortes erāt ⁊ bōores ꝓpacti: ⁊ euulſiuo reſiſtētes. Et
ꝓpter hoc Hip. vti poterat in eoꝝ euacuatōe medi
cinis ſortib⁹ vel ſortiū euacuatiuis: Qles ſunt: ellebo
rus albus niger: euforbiū: mezeron: ⁊c. ꝓpi qd primo
pma: In terra turcborꝝ magna regritur qualitas
ſcamonee. Tēporib⁹ aute modērnis, qz boies vtū
tur regimie iordinata ⁊ cibis ſubtilib⁹ ligdis ⁊ deli
catis: ꝓpositionē rarū ⁊ ſolubilē: ⁊ humores ſimtribi
les generātib⁹; naturis inde debilitatis ⁊ humores
cuz ſpiritibus p ſe reſolubilib⁹ factis: per ſe medici
nas non tolerant: vt antiquitus fortiores. Et ex hoc
apparet itellectus verboꝝ Serapio. Alexādri: ⁊ me
ſue. Tertia cauſa ſumitur ex pte modi generationis
nature humane obſeruati ab antiquo tēpore et mo
derno. Antiquitus eni mas et fumella nō ꝓiungebā
tur niſi etate pfecta: et mēbris generatōis itegratis:
qd et nāe phziſones obſeruāt qd nō fuerit vt dictū
eſt prioris gule et luxurie amici: et ideo cuz gnātum
ſequatur natura generātis vtplurimū: p: imo de ge
neratione animaluz. vnde et Damaſcenus: Plati ex
iuuenibus parentibus principalia mēbra ſortia et ſana
nāliter habent cont rariz contrarie fortiores et loge
uiores fuerunt antiqui: qd atrēdens Ar. vult politi.
7. viruz. 35. annoꝝ et mulierē. is, copulari. vt vigo
re ſeminuz et tempore generationis et geſtatōis pro
lis concurrant. Propter quod etiā dixit ſore pręter
naturam: aliam mulierem ab vroze cognoſcere pro
pria. cum prolesinde genita gubernetur q̄ prane: ⁊
ſic natura reddit vitificata. tempor vero preſeti: qz
vir ⁊ mulier ante debitum tempus ꝓiunguntur: eo pa
ta quo nutrimentū adhuc oportet tendere i augmē
tū nutriti: ⁊ nō in ſuperfluū ſpermaticuz: ipſiusq̄ondā
conſequentibus augmentū; neqz etiā eius appropin
quantibus termino ſimiliter non ſolū coeunt ante tē
pus: imo ⁊ multotiens corpore male diſpoſiti pluri
mū; vt cibi ⁊ poribus repleti: q̄ multuz coeuntes ⁊
ebriosi nō generent: aut debilis tertio. 20. ⁊ proble
matum quarta. Ideo concludit natura moderna:

⁊ vireperiodo et vigore minorata. Attendēdū tā q̄ ſz
dictū ſit q̄ natura humana iſto tpe ac iſtis clymatib⁹
ſit debilitata: et pfectōib⁹ minorata ꝓtingit aliqs tpe
bus et regiōibus ſortificari et pfici magis: mō ſz q̄ p̄
dicte cauſe tā celeſtes q̄ elemētales pnt ſibi in ꝓtiū
q̄ ſint nā: concurrere: ceu ſapit peripatheticorū aſſer
tia ponēs fm ſimilitās celi giratiōes: ⁊ ſimiles eadē ⁊
ſimilia ſpecie: et nō numero iterū aduenire: qz quoꝝ
ſubſtātia deperit: ñ redeūt eadē nūero: de generatio
ne et corruptione ſcdo. Ex his oibus ꝓcludit natura
nāe ab eo qd pus ibecillitarā. Propter aute quar
tū ad primū apparet iā qd dicendū: qm cū nā hic in
cipiat debilitari ānq̄ debili. ctur i primā nā vlis in
rēdēs coſeruatōez ſpērā ꝓpetuo in eius addit vigore
ne decidat paulatine oio. Ad aliud dicēduz q̄ ſint
in corruptibilia fm ſubſtantiā ⁊ eterna: Ipa temē fm
ſui ſitū et ꝓiūctōez et aſpectū diuerſificata corruptōez
i currunt: ⁊ iō diuerſas nunc pus pnt ipirere in nām
et in hec inferiora diſpoſitōes. Neqz ēt valet qd dice
batur: neqz ex pte generātis et reliq̄ qz tale ſupfluuz
oz eē ſic, ꝓportōnatuz vt i ipſo pfectio valeat ſeruā
ri intelle. t⁹ vocatus ſeu Ptus diuia aut inſormatiua
decliuis a patre qd quidē erati ſupfluis antiquorum
modo pfectori q̄ in his q̄ iſtoruz; Ad tertiū dicēdū
q̄ motus duplex ē: q̄m quidā ē circularis: quidaz ve
ro rectus. nunc autē q̄ dicit q̄ motus ſortificat in ſi
ne: veritatē habet de moto recto: q quidē grauis ē de
orſuz: leuiuz aūt ſurſū: vt apparet i dimiſſis ⁊ emiſ
ſis. In motu autē circulari ñ ē verū: imo ille ꝓſis na
turā ſui ſubiecti: ſemp vniformis ē Ptutis habilitate
diſpoſitōis in mouēdo in ꝓncipio medio ⁊ in fine: ſic
etiā onditur in motu illuinatōis a cādela. Cui igitur
a nā bōana et ordo eius cū aliqs fit vt quidā circulis
primo de generatōe. vñ problematū. 17. circulū cē
dicāt humana. Dicendū talē motū nō ſortificari in
fine: ſed potius remanere cius dē diſpoſitionis aut di
uerſificatū parūper: vt ei⁹ excitāt cauſe. Ad quartuz
dicendū q̄ illud tempus non eſt multū elōgatū a no
bis: et ſi ſit multū a generatiōe diſtās mūdi ita q̄ grā
diſſit inducta varietas: aut ſortaſſe nō modica vt de
claratū a prioꝝ eſt addita hec variatio in tm q̄ et di
ctū pſalmiſte nō verificaſ bodie cōiter et vſqzquaqz
Sic igit dictū ſit quāti de hoc rōnabilit pōt ꝓpchē
di: iuxta ſapientū mūdi verſutiā: nil ſapie diuine ſu
perius preſcripte derogādo: ſed potiⁿ eā p omia con
firmādo: cū ipſa ſola ſit veritas et vita. In hoc autez
me aliq ꝓpterui nolētes aut potiⁿ ipotētes audire:
gratis lōgis vetare tēporibus: a quorū manibus me
aqz veritas laudabiliter eripuit preſata: demū mā
dato etiaz ſupuenīte apoſtolico. Differentia. 10.

Quod quis exiſtens medicus per ſcientiam.

q astronomie non poſſit conſerre in ſalutem
egroti monſtratur per Albubatur libro de
natiuitatibus dicentez: qualibet horza aſcēdunt. 24.
milia roboratb. quorum vnum hoꝝ continet decez
milia momenta. momentum vero quodlibet colorē
habet guſtum et naturam ſuam ſuo modo: et ita eſt
ſubtile: q̄ non eſt ſenſus humani precipere nec in
veſtigare nec ſcit aliquis niſi ſolus deus. Si ergo ñ
poteſt ab homine percipi motus celeſtis: ſignifica
tio non poterit in conſerentia ordinari egroti. Con
tinet autem robuth ſpacium decem milium ſtadio
rum. Amplius commentator autem. i:. metha.

aſtrologia nri tpis nihil eſt: nec eſſe in ea; ſed eſt que
nīēs ꝓpuratoi nō eſſe: ſed q̄ nūc eſt illa criſtit de q̄ lo
quitur: qd aūt nō eſt: egroto ꝓſerre nō pōt. Rurſus
tria ſunt que cadūt ſub ꝓſideratōe medici: cauſa: di
ſpoſitio ſeu corp⁹: ⁊ ſignū: quorū ē tale criſtit: quia
p cām tāq̄ a poribus medic⁹ i cognitōez d euenit di
ſpoſitōis ſtrine. ſanitatis: egritudinis: ⁊ neutralita
tis: p ſignū aūt velut a poſteriorib⁹ ⁊ ſenſibilib⁹ ſi
gnat. Sed neqz rōne cauſe: neqz rōne ſigni ꝓferre pt
egroto: q̄ oſtēdit eo q̄ effectus ⁊ cā ſunt ꝓportōna
biles. phyſi. 2. ſignū etiā ⁊ ſignificatū ſunt ꝓportio
bilia: qd hic neqz in cā ⁊ cāto: neqz in ſigno ⁊ ſigni
ficato videt euenire: q̄m cauſa ⁊ ſignū ſunt incorrupti
biles ꝓpetue ⁊ indeterminatę vt ſupioza hec cauſantia
Cauſatū ꝓo ⁊ ſignatū: velut que but⁹ ⁊ ecōtra: quia
corruptibile ⁊ incorruptibile differrāt plus q̄ genere
metha. 2. Adhuc ſunt hec indeterminata: ne vſr poſ
ſe determiari ad ſalutē egroti: q̄m ſi determinarent: cū
corpa celeſtia in hec inferiora ipimat p motū ⁊ lucez
ſcdo celi ⁊ mūdi: aut rōne mot⁹, aut rōne luci. ñ mo
tus. q: motus circularis ſupioz ceſſat i orbe ēt ignis
phlematū. 13. ⁊ introductorio ad artē ſpericā. In al
ti ſimis eni motū nō fiūt vēti. vt i arbo ſeu olimpo ⁊
talibus. Cui⁹ ſignū eſt: q̄m dereliquētes ſacrificātes
holocauſtorū cineres i poſtertozi anno reuertētes in
alteratos vt pus fuerāt inueniūt: eo q̄ vētus ⁊ pluuia
nō generent in eis. Si ergo mot⁹ in igne ⁊ ſub eo ce
ſſat nō poterit hic inſerius in aliquid ſpertū applica
ri. egroti. Neqz ex pte lucis pōt determiari: eo q̄ cō
pora celeſtia ſunt rotūda: forma ſpeculozū rotūdoru
habētia: lume oifariā exp̄dētia. a quolibet nāqz pū
cto ſere infiniti erteri⁹ deferunt radij. Que aūt radi
dē cōgregāt: ⁊ ad ſignatū locū determināt ſunt cōca
ua vt reſtanf pſpectui. Propter qd ꝓportio ⁊ deter
miatio cōtigere non poterit. Rurſus: ſi ſint aliq corp
pa celeſtia q̄ cōſerēt in ſalutē infirmi. ſunt ⁊ alia q̄ no
cēt. Jupit nāqz ⁊ ven⁹ ſunt bēigni ⁊ fortōe. Satur
nus aūt ⁊ mars ſortune: reliq vero idifferētes nā. p
pter qd qs cōferre ñ potit: cū eoꝝ effect⁹ phibē ñ va
leat. Et ꝓfirmat eo q̄ aerē ſic aut aliū diſponunt: qli
oz eos vti: qz alias materias eligē ⁊ fugē poſſum⁹. q̄
aūt ex cōtingēte ipoſſibile ſit effugē. ſz vti nece: ſariū ē
ipſa ei⁹ nāqz ineuitabilis ē neceſſitas nono de ige. c.
7. Et zodiacus mobilis a zodiaco imobili receſſit p
io. grad⁹ ⁊. 23. minuta: ſicut nūc peritiores teſtāt dria
ꝓti. qd⁹ ēt nūc alij cū motu acceſſiōis octaue ſpere
ſatis incidūt. Cū igit plabat a ſupioribꝰ i hoc dire
cte fm q̄ caput ſigni vni⁹ zodiaci mobilis erit ſub ca
pite zodiaci ſigni imobilis: ⁊ iā rāta fuerit facta diſtā
tia. vno qdē mō cōtiget cōferre: vtputa fm zodiacū
mobilē: ſcōm vero imobilē noceri: ⁊ marie qñ duo ſi
gna aduerſitiū nārū cōtinua vnā poſt aliud exiſtēt, p
pter qd ñ magis ꝓferet q̄ nocebit. Plin: natiuitas
ſciri nō pōt: cū cclū ſere i momēto vt dictū tpis: grā
dē ab eo qd erat p̄ m⁹ mot⁹ ſuſcipiat trāſmutatōnem
ſub q̄ grādis ſit ab eo qd pus varietas i ſuſceptiuo.
Similit. ñ eo zno ſcit a multū hora casus ſemis: ne
qz natiuitatis momētū: ⁊ marie cū ort⁹ tardaf naſcē
tis. Et ſulcit eo q̄ ſtelle cōſideratę ab aſtrologis. ſo
lū mille. 26. exiſtūt alte Ro ſt iſinite q̄ ⁊ velut ē bnt
⁊ ogari. metha. 2. Cū igitur eas m: dic⁹ exiſtēs aſtro
logus non cognoſcat eisdem conferre non poterit.
Itaqz medicus exiſtēs aſtrologus nō poterit i ſalutē

serre egroti. ¶ In oppositū sunt hnie phoꝝ; astrologoꝝ: ⁊ medicoꝝ. Amp. Dauid de causis: Cause primaris plus influit sup suū causatū; q̄ cā vlīs secūda. Sz corpa celestia pter oio separata sunt cāe istorum inferioꝝ: sicut oēs sententiē sapiētes: pp qd ⁊ vehemētius opabunt: quoꝝ opatoe debet approximans medicꝰ existēs astrologꝰ bis serre poterit. Sapiēs nāq; cū scierit assimilare ⁊ conuenire res superiores inferioribꝰ: verificabit astroꝝ in hec inferiora indicia. Haly ab. hebenragel, Adhuc q pōt iuuare ⁊ nocumentū remouere: pōt in salutē egroti serre. Iz hoc pōt astrologus ēt solus; iuxta illud cēriloquij: Astrologus optimꝰ multū maluz prbere poterit; q̄ fm stellas ventura est, Et sic sapiēs sic opus adiuuat natura: ceu seminatoꝝ sortitudines nales. Multo igit ēplius cōsociatus medico. Cōferi itaq; medicꝰ existens astrologꝰ in salutē egroꝝ. Propter pmū q dez sciendū q̄ cuz q̄ritur an qs exīs medicus tē. n formā inherentē singularij medicine itelligo; verū subsistentiā subiecti: sicut hoc pticipiuz exīs indicat in q̄ due inherent forme: medicina videlicet ⁊ astrologia: ita q ⁊ materiā dicat seu propositū ⁊ non forma Quid aūt sit medicus dria dictū est pria quinq; medicina tertia. Est aūt astronomia seu astrologia: lex vel rō figuras celestes ⁊ mot' in se ⁊ i suis effectibꝰ vlr sideras. Quidā vo assignātes differentiā appellare volunt astronomiā sciam de motibus astrologiā aūt iudiciozz sciaz q̄ nō oz. Sere eni idē videt i portare. Nā astronomia ab astro: ⁊ nomos qd est lēx dicitur, astrologia vero ab astro: ⁊ logos qd est rō vel fmo. Tangit quoq; i hac dfcriptōe duplex astrologie pe. vna quidē q̄ scia dicit q̄ritatuz figurarū ordinationis ⁊ mo tuū corporuz: vl scia totius ⁊ hoc per eius pmas differētias. p sēbas vero vt i suis effectibus ⁊ reliq̄. Tangit altera pe q̄ dicit scia iudiciorum: q̄ duplex existit. vna qdē introductuz ad indicia: altera exercitatiua appellat. que ⁊ iterꝝ in q̄tuor separat partes. q̄ruz vna est de reuolutionibꝰ. secūa de natiuitatibꝰ ⁊ earū reuolutionibꝰ. tertia de interrogationibꝰ quarta de electionibꝰ: cui ⁊ imaginū supponit scia. Que aūt de reuolutionibꝰ tres hz partes: quarū vna est de ꝛ.o. ꝓiunctionibꝰ. alia de reuolutōe anni fm i troitū solis i caput arietis ꝓsiderata: vl ēt ꝓiunctiōe seu oppositiōe solis ꝓcedēte accepta. tertia vo ōmutatōe tporꝝ. vt pluuiarū ⁊ hꝰ ceu lucidatores dria mōstrani prima. Cōferre hic itelligo cōter qlibet iuuare seu iuuamēt̃uz illud fuerit in expositōe eorꝝ que dicunt i medicina de astrologia siue i applicādo dēbite tria medicie instra ad tres aūdictas dispōnes: seu ēt pnosticando quocunq; mō. Propter scōm q dez sciendū fm Albumasar pmo introductorij: q̄ fuit aliquoꝝ medicoꝝ opinio se de medicinali scia iactātium: vt acgrant p eā sciam astroꝝ nil vniuersaliter ꝓsere ad magisteriū medicie qd eis q̄druplicit pōt cōtingere. pmo quidē vt oūdant se oia sciētes siue imperitie solatiū rēddētes: facti ēt fimles quibusdam rhetoribꝰ pmo nālium virtutū ca. i.2. deridētes: que marie nequeunt dissoluere non audēt: neq; conātes ꝓdicere. Quibusdā aūt hoc euenit vt quetent intellectum suū: dicētes sciam astroꝝ non posse comprehendi consimiles facti Senofano colofono potenti terrā gēscere, ppter infinitum eius qd deorum: vt non negociēt querētes sēba celi ⁊ mūdi: cuz infinitū causa caret ꝓsiderabili. nō eni ptrāsit itellectu. Alij vero id dixerūt: q̄ viderunt se appellātes astrologꝰ aut fumul medicos ⁊ astrologos i iudicijs errare: ꝓpter quos scia astrologie vituperat: i non dz cū sic iudicātes non sint astrologi sed mēdaces ⁊ diuinatores. Quibusdā vo visuz hoc fuit, ppteres: q̄ videt eis q̄ dicta medicoꝝ semp sint attendēda: cū iterdū diuersitas itercidat iter iudicia medicine ⁊ astrologie nesciētes diuersitates iter bas appentes ad cōcordia reuocare. Illi vo q sequūt medicinā sicut d bēt; ⁊ suoꝝ maiorū dicta diligēter ispiciūt: ꝓcedunt hāc sciaz astronomie nō solū vtilē: sed ⁊ necessariaz marie medicie: q tertio approbabūt dicendoꝝ ⁊ pmi ꝓdicentes gdez reprobabunt q̄rto. Propter tertiū vero sciendū pmo q corpa celestia i hec agunt inferiora. Scdo quot ⁊ qbus modis. Tertio q medicus exīs astrologus bui' pōt cognitōes hīc. Quarto q cōsert astrologia ad salutē egroti. Quito qbus vtiq; modis. Primū huius oūdit: q̄ ex necessitate ista mūdus inferior ꝓtinuꝰ est supiorib' lationibꝰ: vt ois virtus eius gubernet inde tactū prius qd ēt dicere astrologi: vñ principio cēliloquij Mūdanorum mutano ad hoc ⁊ ad illud corporuz celestiū mutatione: ⁊ iō cās rerū rimatur' pūo celestia ꝓplar Propter qd nouē iudices. Q is mūdane geniture codicio ex planetis: eorūq; signis tāq; ferrū ex lapide magnete depēdet, vñ Melsabalach epistola. Similē opus planetarū i hoc mūdo lapidi magnetū ⁊ ferro. Hoc idē trib' oūdit rōnib': qm̄ sicut apparet scdo ⁊.io. metha. qficunq; inuenit aliq̄ nā plificata i multis fm vnā vniuocā rōnē exīs: hāc oz in cās eꝰ magis vnitā ⁊ determinatā adducere: vt tādē m'tundo ois ad vnā reducat vnitatē. Nunc aūt ⁊ nā calidita tis ⁊ frigiditatē ⁊ reliq̄ plificata inuenit exīs fm vnā vniuocā rōnē: q̄re oz ipaz in vlteriorē deducere hoc aūt non pōt eē nisi corpꝰ: ⁊ nō itelligētia fm principia p die: cū nā in suis opatoib' saltū nō cōmittat: imo sic latent de extremo in extremū p medū ꝓcedit vt ꝓximitate lateat ꝓterminū. i. vltimū ⁊ medū historiaz. 7. amp. ois cā sufficiēs non ipedibil fm se cius effectū ipimit: ⁊ ex necessitate i passū sibi subiectuz. talis aūt cā corpꝰ est celeste: cū sit ppetua ⁊ incorrupti bilis toto eterno: vtā p se sufficiētissimā ducēs neq; sengēcēs pmo celi ⁊ mūdi. Et sumat: q̄ motus corporū celestiū est res diuina: quā res de mūdo nequit mō aliquo disturbare: qm̄ est necessaria: ⁊ inde aliud esse nō pōt pmo q̄dripartiti. Et fit fere semp tanta cā materiā sibi subiectam ēt indispositā potest dispo nere. Rursus, ea que ēcntialiter sunt ordinata fm prius ⁊ posterius: ⁊ cām ⁊ causatū vnuz agit i aliud necessario. talia autē sunt in cōi inferiora cū superiorib' qd apparet: quoniam absoluto posteriori non tollit q̄ prius: sed econtra; ppter quod superiora i hec imprimēt inferiora. Propter fm huius scié dum q̄ tribus modis vident superiora in hec inferiora imprimere; quorum vnus est vlis; alius particularis; tertius. q. medius. Vniuersalis vero motu p ficitur ⁊ luce, corpora nāq; superiora hīs duobꝰ modis vniuersaliter in hec inferiora agunt, vnde scōs celi ⁊ mundi. Calor ⁊ lumē a celestibus generat' corporibus attrito aere ab ipsorum latione. Flamē ē eni motus ignis ⁊ lingna ⁊ lapides ⁊ ferrum: vt sagitte liquescant plumbee experimur nāq; quādo motus in superioribus crebius ⁊ vniformiter ad vnā partem tendens efficit: sicut qñ motus diuersitatis cōueniit cū motu longitudinis hoc est cū planete fuerint i ꝓtiuz motus directe aere ad calidiratē mutari. qñ aūt motus diuersitatis fuerit in ꝓtiū motus lōgitudis vt cū fuerint retrogradi: eo q motus habebat ad frigiditatem disponi ⁊ humiditatē. q aūt p lucez oget appz cā in coiunctiōe stellarū simul ⁊ lumie multiplicate velut multis radiēbus speculis fm plagaz inferiorem illi suppositā: p cipiamus aerē ad calidiratē mutari. In quaz qdē sepatiōe lūie dispōto cōtrarū sentimus ꝓtingere: ppter qd q̄rto de gribus sialiū: Noctes plenilunij sunt calidiores pp lumē lunc. Luna eni velut speculū oblongū ꝓ fm hyperbolū recipiens lumē a sole vndiq; fm ptē nobis expositā: ⁊ velut alē sol tūc marie fm Haly ocbēragel facta: lumē transfūdit in hec inferiora. sic q̄ b verificat nō solū in conuictione: verū etiā i aspectibus ⁊ marie oppositiōis ⁊ trino: cū tunc radij plures alterutrim ex oppsito demandēt. Modus vo opandi medius est: quo p eorꝝ ꝓplexionē opant: nā qdā earū dicūtur frigide ⁊ siccē vt saturnus qcqd diterit ꝓmētator. scdo ccli ⁊ mūdi ꝓ. A. in quies stellas in rei veritate nō agere frigiditatez. sed calores similes vniculiq; elementorū. Cōtra dicit etiā expssius sibimet in sba oribus. qdā vtiq; calide ⁊ h iide: vt iupiter ⁊ c. Et cū sic ꝓplexiōes sortuntur stelle fure cū planetis pmo qdripartiti Intelligo aūt cōplexionē nō formaliter eis in cristentē sed esse actiue: qm̄ tūc essent cōposita ex elementis ꝓtiis. ⁊ fit corruptibilia. vñ pmo celi ⁊ mūdi ꝓsentir Aris. antigoribus ponēt̃ib' corpꝰ celeste qntā essentiā vel naz p se existētez. ⁊ cōmentator: Ꝛ redimus q̄ cbaldei dixerūt celū nām q̄ntā. dicit eni q̄ pb. a pfecta erat tpe illorū: sicut Ar' tpe cū infinitis eedē redeāt opiniones. qd aūt fic est ꝓplexionatū in hec inferiora opat effectuz sicut motus cāliter ⁊ nō formaliter calefacit ⁊ vinū incbriat cū hoc fi fit calidū neqz ebriū. Cōplexio aūt oium altrorū vt i pmo q̄dripriti ex cōplexione planetarū elicit ad calidiratē tendit ⁊ hūiditatē: velut cōplexio hum ma; cū superiora ordient ad inferiora ista accidētalitate fit q̄dā ⁊ intētiōe secūda. sicut declaratur: d' ia. oi. ad hoiem qdez magis ordinabil. Nā pmo pma ca. de cōplexiōibus ex caliditate ⁊ siccitate cordis: caliditate ⁊ hūiditate epatis: frigiditate ⁊ humiditate cerebri: ponit ex q̄dā coalteratiōe: cū hec proportionabūt ⁊ pōderabūtur ad inuicē resultare ꝓplexionē tertiā tendētē ad calidiratē ⁊ hūiditatez: quam medici tpamentū quo ad iusticiā appellāt: ita ⁊ in superioribus calidiras Iouis Martis ⁊ Solis supant frigiditatē saturni Veneris ꝓpate i frigiditate ⁊ Lūe ita q̄ caliditas supercedat. similiter ⁊ hūiditas mlta. Lune ⁊ Veneris nodis, ppinquarū ⁊ Iouis supant siccitatē saturni Martis ⁊ solis ñ vehemēter siccī: cū sit fons marie calozis ⁊ vite. Nō eni ē vita vinētium pter deū: nisi p solē ⁊ lunā. Albumasar i sadā: Similē aūt ⁊ in stellis suis euenit cuz similes vt dictū est planet' fortiant complexiōes. Sic igit cōplexio stellarū oiuz velut quodām ordinata m nām hūanā vt ipsa ad calidū tendet ⁊ hūidū. Modus vo pricularis est qdā i flux' stellaris vniculiq; idiuiduo fere differēter ab alio, ppria natiuitate: aut reuolutiōe eius dē indit' ⁊ iō videm m' saturnū ⁊ Martē. licz simpliciter sint infortune; ⁊ habeāt annos auferre ab alcocodē; nī qñ fuerit alcocodē. i. datores formarū vite annos suos maiores medios seu maiores pfabāt fm eorū lozmationē: qd ⁊ in alijs magis cōtigit planet'. ⁊ iō oia p planetas fm diuersitatē natiuitatis ⁊ reuolutōis vnī existit fortuna: alij vo in fortūa. Et b qdē modus est sic singularis ⁊ approprīatus: q ēt medū cū nō sit susceptiuū ei' ipsiōis: nō reddit ab eodē affectū velut piscis dictus torpio mā piscatoris stupefacit ⁊ non rbete. Alexāder pipatheticus metheuroruz primo.

Propter huius tertiū sciēdū: q̄ qs existens astrolog' duinfmōi impssiōes ⁊ modos earū i hec inferiora pōt cognoscer: qm̄ scientia ē habitus intellectual ex demōstratiōe elicitus talis. aūt ex celestibus corporibus pōt aegri ab intellectu: cū sciētia astrorū habeat ꝓditiōes oēs sufficiēter registras ad sciētiā. Ipse namq; sumit demōstrationes suas ex sciētia numeri ⁊ mensura Alimagesti pmo. q differētia. 5. Subiectuz etiā suū sirū est ppetuū inalterabile: ⁊ quādmō d hū que a mā abstrahūtur oino sensibili. ⁊ iō Ptolomeꝰ ibidē pfert istā sciētiā nūli cū illa fit transmutabilium generabilū ⁊ corruptibilū: de qbꝰ certā habere nō possumus cognitionē et methaphysice fmlr cū hec sint eorū que a sensib' remota sunt. ⁊ potentia trāscēdūt nrī mtellectus. Sic eni hec se hz ad manifestissima i nā. i: intelligētias ⁊ deū de qbus etiāt ea: vel' oculꝰ nocticoracis ad lucē solis: methaphysice scdo Ad cū sciētia fz Ba. nō solū acgrat ex rōne: sed etiā experientia q̄ fm Ar. sēsibiliū existit p potētias organicas suscepta: ⁊ ad ea que sūt astrologie sensus qui plura facit scire vt visus pingat ex eis p experiennam ex sensu acceptā cognitionē potentiꝰ suscipe: ⁊ maxime pp ipsorū ppetuū ⁊ immutabile existere. Et si alij nō valeāt nrorū sensus attingere: ⁊ b qdē sensus: d inde vniuersale ꝓscēdit: ⁊ sciētie pncipiū intellectual vigore: dria. 3. pp qd sciētia ex celestibus poterit haberi: Sed vlterius qdē videdū ē ad quātū eorū sciētia se extendat: ppt qd dicēdū q̄ sicut Ba. distinguit in pleriq; locis duplicē esse cognitionē in medicina vnā qdā certā: alia aūt ꝓiecturariū artificialē accepram iusta arbitriū vicinās veritati: sic et in astrologia ꝓtingit in iudiciali magis: cū certior eius que d motibus pris astrologie hac habeat cognitio: ⁊ iō Albumasar tertio introductorij diffiniens astrologū dicit eū sorte sapientē in esse planetarū et eorū significatōe et mediator eorū que fuit ab eis et tpe noto in eodez suo: et in tpe futuro ac infinito. qd exponēs ait stellas significare omnē rē que ē i hoc mūdo scire nī nobis est ipossibile rorū pp importēciā intellectū nrī. Significant eni stelle sup res huius mundi tribus modis Quorū pmus subtilis est ⁊ pfundus: intū q̄ ñ possit ꝓtebēdi sciētia pp infinitatē fere indiuiduorū signatorū q̄lia sūt nāe ⁊ accidētia determinata oium indiuiduorū. Et pp hoc apparet verificatio illius qd ducebat in Sriū: In vnaquaq; hora accendunt. 24. milia roboat ⁊c. vñ tertio d igēio: Qd ñ pōt pateficri neqz scribi in libro; neqz ab aliquo dici vnū qddaz est: puta vera quātitas vniuscuiusq; pricularis. Secūdus modus est: qm̄ pōt astrologus cognoscere significationē sup vnā specie: aut sup numerū gētium alicuius ciuitatis ⁊ simul: ñ tū pōt q̄litatē seu numerum et quātitatē significatōis precise habere. Est ārō et tertius modus quo ex significatōe rerū sup eas q̄litatē et quātitatē cognoscimus ceu si genera et spēs

et elementa et transmutationes eorum in seipsis et iudiciales determinantur; determinantur in applicatione delectendo Duo circa et scia iudicialis rerum dicit valde difficilis tu pp multa sibi adminiculantur; quia non potest dare iudicia secundum stellarum conpletione: nisi hoc quis sit conpletione nalem bene cognouerit et certiorem. vii Dalyan, primo tractat: Dec sue pe melior est cunctis prudentibus qui hac ptinet scia: quia quisquis scierit astrologus phy sicus meritet dici. Dum mori, n. scia iudicialis est co terminabilis et astrum astrologie de motibus nali scie tie et medicine. quia enim dispositione celi et locaverunt, quibus vero ostendimus cognoscere. tu etiam quidem difficile est coniunctiones stellarum et instrumentis sideratarum significationes accipere et marie cum se ipsis discordant: tum fuit ex mo applicationes superiores et universalis ad inferius et particulare, ostendimus quod debita media multi circumstantiis habitis addit in peorum quod universale adducere. tu etiam pp instabilitate et mutationem mane sup quam iudicatur. et ideo in principio certiloquii astrologus dixerunt non specialiter sed universaliter; velut qui respicit ex longinquo: cum eius cognitio sit secundum mam et non formam; de quo cognitio habet dubia de forma vero certa: cum ipsa sit mutabilis vie vni et ordini ad herem continue, propter quod Melabalach non imerito epistola Scito quod scientia astrorum sit grauis valde et difficilis quod ex eis scimus potest esse omne. I. universale aut plurale vel sunt revolutiones annorum et relig. Verumtamen cum hec universalia cognoscunt ad particularia indiuidua ta posteriorum sicut alie scientie pertinent secundum ianiuvi lem discendere; velut medicus oportet in medicina sanando non hominem, sed aliquam aut forte, propter quod et si in aliis scientiis, sed multo studio inquisitione egeat et experientia per alios; in hac indiget adiuratio scientia et diuina. Deinceps sciendum quod duplicit potest quis existens astrologus perfectus operam etiam periculorum debite descendendo ex universalibus ante dictis in hec inferiora facias cognoscere. Primo quidem scientia quadam universali. nam planetarum quia sunt fortune et felices: sicut Iupiter et Venus et Luna: etiam et sol per aspectum, quidam aut in felices et in fortune velut saturnus et Mars et sol per coniunctione, ad quos etiam tanquam differens Mercurius amplius sepe declinat. cum igitur fortune per se, propos in ducat effectus in hec inferiora. Infelices autem cum et horum luna sit facta vicaria habes similitudinem cum corpore in operatione; in centiloquio: ibi dicta est ab astrologis parte dispositione sua oibus planetis, i. reddere se dispositi ad impressione suscipiendam ceterorum planetarum: cui si saturnus aduersat iucta cum infortunis; aut eas aspicies, vel in combustione solis posita: vel in signis pranis locata: potest astrologus iudicare in communi nocumentum sup quelibet egritudinem; eo quod non impedit vniuersalis. Corpora namque egra pp eorum notabilitatem et primationem regiminis, pp. ii, magis recipiunt impressionis fortunes aduenientes quam. Cum vero planet. fuerit iucta felicibus: aut aspectibus beatis et in signis propetribus salutem vniuersalis egrotantibus pmittet. Di ri aut vniuersalis et per se: eo quod fortuna efficit infortuna et ex infortuna fortuna: cum qualitas planete qualitati oppositi egritudinis. Luna namque cum Marti comungit: et si deberet nocere roe Dictatis quam ad nam by bumanum: conferet tui roe qualitatis caliditatis vel et siccitatis febricitantibus ex phlegmate: cum erbis mafebrit digerat calefacta et exiccata et hlr in saturno et aliis. qre in certiloquio

pulcherrime dixit: nisi fuerit egritudini ipsi Dria fortuna Dua et in suo baiz. i. similitudine. Et aut et alia cognitionis via particularis et tres secundarta modos. vnum quidem vero et potiori: quia ex natiuitatis Figuratoe luperior: aut causde dependent revolutone: sicut in pte natiuitatis iciali ptinet. Et et alia pe integratione babita: cum enim quis pprium natiuitate ignorat: concessum est sibi cum magna solicitudine et instantia interrogatoes vniuersale pponere astrologo: et oia velut figura natiuitatis recipe. Celo eteni tuc sicut fuit tpe natiuitatis aut ppe valde iuenum figuratum: sicut recitat Ptoumaiar de seipso in sadas non bone natiuitatis pprie cum figuratione; sed ppterea quionem assumpsisse vniuersale in quoes eius reluceba pdutoes. Inuenit et modus terti: quia est per sideratione diui iunctois aut puentois pcedetes egritudine et ascedetes bona principij egritudinis et loci lune. Nam si luna tuc uncta fuerit fortuna aut ab eis aspecta salute significat egrotantis. si vero cum necem significabit cuiusde Daly. bede ragel. Dopo quod tu huiusmodi sciedum quod astrologia non solum pertinet medicine practice: imo theorice et plurius sciaruz. Consert enim scie methaphysice eo quod docet ex posteriorum eius finem intentum et subiectum investigare per corpora namque celestia potissime cognitione deuenimus principij. vii Apostolus ad romanos primo: Invisibilia dei per ea quae facta sunt a creatura mundi intellecta conspiciunt: quod et plenius in metha. cuius voluit investigare primum principium et numeri intelligentiarum ad Calipuz et Eudoxum famosiores astrologorum fuerunt. et secundum numerum sperarii ab eisdem different in positus numeri et scluit intelligentiarum. Et ideo ait quod pluralitate lationum et marie propria physica mathematicarum scientiarum intendere oportet ex astrologia. Et et scia quod vir Ptolemeus preterea nos motus et Vtutibus hominum amplius amorum et cognitione primi deducit vt pu' apparuit iuxta illud Joanis: Hec est vita eterna vt cognoscant te deum verum et vnum. Adminiculat et scientiali et medicine theorice in eorum libros exponendo sicut apparet super libro de gnatione de celo et mundo in methaurus et aliis plurib. et Hippocrates in de iudiciis in de aere et aqua et Da. in pleniqz aphor. tertia. et pcipue cretico tertio in explurib capitulis theorice. 5. et primo prima in quibus sunt fmonei quod fine hoc non pnt intelligi. quod aut marie operat medicie practice et virtus quis theorice oiliu, est et Vbis Hippocratis: dria prima. Rursus tertio cretico ca. 6. ego redeo ad res quas Sideraui cum studio: et plerutatione vehemen et inueni ea certa vera que no pti. et res quas inuenerunt astrologi egypti. et est quod luna significat sup oies qlis e dispositio hois i eis i egritudine sua; quam si applicent quedam stelle cles defi tantum. i. erraticis: et iuit ille que noiant fortune: erit illi dies illi huiusmodi conuenietes; et cum si applicet quedam stelle defitates egrediates ab eclitate: erit illi dies doi lenios et tristicie: quod etiam sensit primo de ingenio sitatis ca. i. Ostra Thesilli. Voluit enim medicum non solum medicinalia cognoscere. sz et diacletica: arithmetica: astrologia: et quadruuiu omne. Am. exprest e, pbat Malyabba. i principio libri sui oportere medicum in oibus septem artibus liberalibus magistratum sicut declaratum sufficient differentia prima. Ostendit itidem roe: quam secretia videtur causari ex debita et conuenienti applicatione pierentis inuatuo. hoc autem tribus modis potest euenire quod dictum

est corpora celestia in hec inferiora operari. Primo quidem declaratur ex motu: quam quasi existens medicus peritiam per scientia astronomie motu velocioribus corporibus superioribus a fieri aut tardiore et sicut declaratus est aere calidiore aut frigidiore reddi: conabit per scientia medicine regime administrare sex rerum non naturalium secundum similium in confuando. Ex vero Dria in curado. Si militer vero si lumie congregato videbit vt consilia conticte aere calidum generari: aut eo disputo frigidum fieri. Eodemqz mo Ex coiunctione planetarum et aspectum quod erat secundum medius hec inferiora operationis celestium corporum operantium: regime sani et egri vtrinqz proportionabiliter pmensurabit. Sic tandem et tertium modum particulare et appropriatum operationis attendendo. quod etiam ondit et hoc: quod quis existes medicus per arte astronomie potest fortunare accedens drim ascedent; medium celi et secundam et septimam. Infortunare vero sertam et eius dniz: tuc imagine effundendo: in qua lux celestis vivifica sanitatis excitatiua ifundit. sicut apparet per imagines astronomicas Ptolomei: thebitb: thebe: cho. at et aliorum. Et ego quidem fui erpius figuram leonis ipressam auro sole existente i medio celi cum corde leonis Jone aut Venere aspicientes ac malis in fortunatis et cadentibus dolor renum auferet: quod corrigia et corio vitulimarini cum fibula et osse pfecta opam rodoarti seu cete masculi nude sup carne pcinta. Et merito. nam vltus huius seculi subiecti sunt vltimo celestibus in centiloquio quod firmat recitatione pmetatorum de figura scorpionis in incessu impressa luna existente in scorpione motum eius dem curant. Propter quintum bonum sciendum: quod scientia astronomie confert medicie operatiue duplicit. primo quidem debite corpori applicando tria instrumenta medicine: dietam quidem potionem et cirurgia, pptter tres dispones: sanitate egritudine et neutralitate. Astrologus namqz osciens aere immutari ad caliditatem aut frigiditatem: aut potissimos seu eracuitiones continuarum sedutia fieri in tentiores aut remissiores pcedet cum debita administratione regiminis in sano et egro: fm quod declarant de cibatione in aphorismis et regimine acutarum canones Hippocratis Sideramdo virtute et potissimos quoscumqz i cibando vel non cibando. In administratione etiam potionis oz attendere indicia sicut dictum per Malrabate. vii i certiloquo: Si quis purgatorium accepit luna cum Jone existente abbreuiabit tuc opus eius et effectum minuet pptter fortificationem virtutis nature ex coiunctione lune cum Jone. Medicina. n. tuc operari non poterit cum agat vtrumque plures supando nales. Palin: ibidem purgatorum accipe luna existente in cancro scorpione, vel piscibus: dno enim ascedentis coiuncto planete quod fuerit sub terra laudabile. Si vero coiunctum fuerit dno ascedentis planete existente in medio celi patiet nauseam: euomet medicinam et in eo non morabit. oz etiam in applicando tertium instrm puta chirurgia ad scientia iudicioz attendere iuxta illud centiloquii tangere medium serro luna existente in signo illius medii piculum est. Signum aut medii est intelligendum bmo: quam astrologi corpus humanum in. ix. secat ptes ad similitudinem. ix. signorum ponentes arietem sup caput dnari thaurum sup collum: gemini sup humeros et brachia: cancrum sup spatulas: leonem sup pectus et cor tc. Nuc aut quando luna fuerit in ariete, pbabet phleubotomia et oc opus cirurgicum in capite et similiter in aliis. Itaqz phleubotomia brachiorum luna existente in geminis: et incisio emoro

diarum et circumstantium ptium in scorpione existente. Ideo quod luna sua buiditate medium buiditate replen: consolidationem impedit: eo quod vulnera non sanat nisi pfecere efficient vt apparet. 6. aphorium pticula. Consert et alia mo in pnosticando. signa namqz pnostica conferunt fm Daly. quod confortat per ea e ipsum et pparat ei vt puenient conditione pcij. et firmat quod fides spopondit de eo quod ditione fuit: confert etiam in firmo: quia inducit medicum id quod videt et indicat suis et facit eos scire sactum in firmi: et qui euadit er egritudine sit bona fama eius: et extollunt ea narrationibus suis infirmi vt apparet etiam pnosticorum primo. Confert etiam ei in pnosticando: eo quod ad bis quod ptinet morituris fm leges ordinat et vniuersaliter iudicium astronomie, pptter signorum diuersitatem et etiam quia morborum acutorum non oino certas pnestatur Hippocrates pnunciationes salutis aut mortis: aphorum secundum. Adhuc pnunciationes cronicorum in initio sunt latentes: neqz declarant nisi per inspectiones in figulis quaternorum primo: et vicenorum secundo: et quadrigesimorum tertio, pnosticorum tertia. Cuius quidem Sideratorum modus sumit er motu lune per quadras circuli decurrentis et per circulum totum creticorum tertio. Propter quidem ortum ad primum dicendum: quod solutio eius tam apparuit et bis que dicebam tertio expositorum. Loquit enim de significatione planetarum et aliorum corporum determinata fm quantitatem et qualitatem cuiuslibet indiuidui oium speciem. horum aut cognitio intellectu non potest comprehendi huano sed potius diuino vt dictum est. Remanent tu alij duo modi cognitionis vniuersaliorum magis quam astrologum dicet i est preterita presentia et futura posse cognoscere: et per ipsis in salute posse conferre egroti. Ad secundum dicendum quod dixit de astrologia motu magis quam de iudiciali. eo quod videbat ei ipsum forte sup falsa principia fabricatum: cum ipsa ponat eccentricos et epicicloos et motus propios in planetis quibus corpus piscindunt celi quod videntur esse in determinata secundo celi et mundi. Et ideo et dixit putaui in inuentute quod ista pscrutatio per me compleatur secundo celi et mundi. In senectute vero facta despero in. metha. vii eius sniam cum dicit se desperasse: si oz bene appreciare. Et de bene visum lucidatorum: dria quarta. positis etiam eccentricis et epicicliis siue quibuslibet alijs i ea fidamentis. scientia non condemnatur, pptter bene iudicialis: cum bene non impediat et diuertat opus astronomi hec inferiora. Propter quod tres videntur fuisse astrologi. vna quod volebat oia apparentia saluare pp multitudinem sperarum: eo enim quod videbat aliquo planeta tot motibus moueri: concludebat tot speras habere quibus monebatur quia astrum ponebat infirum spere: sicut clauus infigit rote: metha. ii: et secundo celi et mundi apparens. Alia fuit quod bodie obstinatur fidata sup eccentricos et epicicloos planetas ponens in orbibus per se moueri, pprijs: et hanc fundasse dicunt pithagoricos sup quam fundauit Thymocarus. Arsatilis: Abrathan: Ptolomeus. Phe ludensis: et vniuersi fere posteriores. Fuit et tertia similis multum prime quam adinuenit non multum ante ista tpa Aucpatraci abuisach quod posuit ocos. speras et circulos eccentricos sine et epicicliis ac vno ab motore simplici motus solum quod sententie derogat pipatbetice plures motores ponentis differenti in velocitate et tarditate fm quod spere appropiquant, aut distant a primo motore. Voluit et tandem per polos diuersos ex quibus motibus diuersificant apparentia saluare. Hec autem et prima sicut apparet Sideranti quod declaraui in lucidatore non

poterāt stare. Rursus Yba videnť inania dixisse si-
ne applicatōe ad subiecta. Nō.n, canones ⁊ tabu-
las scripserūt qbus diffinitur mot⁹ celi ⁊ planetarū
dependere sicut pūt ꝛōs. Ad aliud dicendū: q ill
a ꝓpositio veritatē hz in cāis essentialib⁹ ⁊ p se or-
dinatis. pticularia aūt p se qlibet ⁊ essentialia istorū
inferior nō reducunť in cās supiores. Accidit. n. q
et tali motu aut luce q generet lem corrūpat iste aut
ille: lz totū b inferius in ipso essentialiť reducat. vñ
primo q̄dripartiti: Mutatōes rerū terrestriū sūt vg
riabiles ⁊ ꝓcurribiles recipiētes res primas a cele-
stibus: in mō accidētis ⁊ rei vnius sequētis aliā. Si
militer ⁊ lz motus cesset circularis: tn motus iducit
rectus ex radijs solis ⁊ stellarū delapsis i hec inferio
ra vt aerē ⁊ aquā ⁊c. quare. ii. pblematū dr meli⁹
nocte q̄ die audiri, aut qz aer mouet ⁊ sonat celesta-
ctus a sole sicut ingt Anaragoras: vel qz p vacuum
melius audit q̄ p plenū. In die nāq; aer densatur
sicut repletus a luce ⁊ radijs, ppter illud qd descen-
dunt ab ipo ignes ⁊ radij cū sint corpora. corp⁹ autē
vt sit noctis rarius est. Eodē quoq; mō dicēdū q q̄ qs
nis stelle specula sint rotunda: tn qz sere oēs sūt ma-
iores terra. Quelibet. n. stella fixa visu notabilis ma
ior est tota terra. Aliagran⁹ ⁊ maxie ipe sol cui⁹ ma
gnitudo probat a Ptolomeo q sit maior terra. 166.
vicib⁹: ⁊ qrta ⁊ octava vnius vicis. radij pfluent ab
eo in sursū ⁊ in latus dilatati ⁊ in deorsus. pp angu-
stiā vero terre velut ad punctū coangustati formam
piramidis acgrentes cui⁹ conus fiue acumē in cētro
existet terre: basis vero eius i corpore stelle. ppter
qd ⁊ astrologus appropriādo sp vniuersale p pticu-
laria: lumē assignatū poterit in egrotū addūcere: cū
hec fit dispositio vt declaratū nālis radior. Similiť
vt iaz oriūtur dicēdus q astrologus pōt fortunatiores
reddere fortunas ⁊ infortunatiores ab infortunio sepa
rare fm q sciuerit inferiora ꝓuenire reducere i supio
ra actionē motus ⁊ luminis ꝓiunctionis ⁊ virtutis
occulte specifice: superior bis inferiorib⁹ applicādo.
Ad aliud de zodiacis qs calculator dicerīq; hoc sol-
uit: si illor. io. graduū. ⁊. 22. minutor fiat additio.
ppter qd poniť fieri additio hui⁹ motus octauc spe-
re ad motū none. sed b nō vr valē eo q tūc fm nonū
celū ⁊ non p octauū erit indicium: nec ēt calculator
p eius calculationē vr posse significatū ⁊ indicium p-
mutare astror. Et iō dico q qz nō grādis intercessit
distantia inter zodiacū mobile ⁊ imobile: qd fere ab
vtroq; idē indicium accipit. vex tn rō cōcludit q qn
grandis supueniet distātia alterius ab altero: q tunc
oportebit per vtrūq; iudicare. ⁊ sic duas figuratōes
ꝓstituere vnā per octauū celi; aliā Yo per nonū ⁊
postea signatū ⁊ indicatū ab vtrisq; facta cōpatione
⁊ ꝓpositione adinuicē accipere. bodie tn nono cōius
iudicam⁹ celo magis octauo. Et hec qdē ratio satis
vr difficilis ⁊ emollite sciam indicior anertere. Ad
aliud dicendū q virtus aliarū ad has ⁊ oium redu-
cta est imago stellarū oium fixarū virtus existentiū
in sexcupla magnitudie ad. ij. primo magnitudinis
notiores reducit ⁊ harum ad septē planetas: cū oēs
sint vt dictum similib⁹ naturis naturate ⁊ adhuc pla
netarū virtus oimoda suscipit a luna. Hat eni dispo
sitionē suā: vt dictum oibus planetis: tūs qz filis est
corpi in opatōe: tūs qz ppinqor nobis. Est. n. sicut
qdā Algazillus ⁊ nuncius cursu velox planetarum

Et ideo in oibus ptib⁹ astrologie exercitatiue pnci-
palius pcipit lunā obseruari: cūs ipius esse ⁊ loco cō
iunctōis ⁊ puentōnis eiusdē ⁊ ascendēti ac eius dno
ꝓsociare. Ad aliud dicēdū iā apparuisse tres modos
fore cognitōis dispositōis egroti: vnus qdem cōis:
alius pticularis p interrogationē: ⁊ alius p ꝓsidera-
tionē dispositōnis celi ⁊ potissime lune tpe pincipij
egritudinis. Et qz vlterī videtur pbari p celerem
celi motū ptactus ⁊ tarditatē plerunq; ortus isantis
q qs minime posset horā natiuitatī pcipere certā: ⁊
ēt ꝓceptōis cū videat icertior. Dicēdus q lz multus
⁊ celerim⁹ mot⁹ fiat i circūferentia: tn angustia sperē
minorat ⁊ debeat relatus ad centrū: vtputa terrā ⁊
eor q sunt in ea ceu experimur q radio solari q sene
strā cadēte in aquā modico motu: ⁊ fere in pceptibi-
li facto i ea maxim⁹ ⁊ manifestissim⁹ motus splendo
ris ad parietē ex reuerberatōne radior efficit. Et iō
Albumasar in primo itroductorij: Error vni⁹ gra-
dus nō impedit astrologus. qd ⁊ veritatē hz in pluri-
b⁹ indiciorū modis. In directoibus vero falsificat:
⁊ maxie eo q error vni⁹ gradus errorē ꝓmittit vni⁹
anni: cū i directōe vniciuq; gradui vnus attribuatur
annus: sicut in generatiōis edocet liber. is. aut pmuta
tio illa fic grandis celi fere in momento: lz diuersifi-
cet ⁊ puertat cognitionē ac indicium astrologi quātum
ad qdas pticularissima: de qbus qdem dictum
ipsum non posse ꝓprehendere: nō tn quo ad vniuer
salia que potest suscipere. Incipit secunda pars li
bri particularis theorica. Differentia. ii.

Qod elementum sit vnum monstratur: qm
materia est elementum vnde ꝓmentator. 5.
metha. elementū dr de causis intrinsecis ⁊ di
gnius de materia: sed ea vna extat numero, Adhuc
que vni ⁊ eidem sunt eadem ⁊ sibi adinuicem clemē
torum primo, sed elementus ⁊ principium sunt natu
re idē. vñ. 5. metha. qua ppter ⁊ nā pncipium ⁊ ele
mentus. pncipius vero est vnus tm vt. ii. concludit
metha. Quod aūt duo vr: quia illa sunt elementa:
que sunt pncipia ⁊ cāe rerum: qnto appens metha.
Hec autē materia sūt ⁊ forma. vñ phys. primo. Sub
iecta mā cum forma cā est eor q sunt ceu mater. Et
ꝓfirmat qz elementa ordinant ad mixtionē: ⁊ tandē
ad gnātionē ita vt ⁊ ignis huc cōcurrat supior ad ip
sam: dr̄ia. ij. Ipe aūt pficiunt actione ⁊ passiōe: vbi
saltē regruntur de quor vnus fit vt mā ⁊ passiuum
reliquus vero vt forma ⁊ effectiuū; Quod ēt tria oñ
dimur: qz totidē posita sunt rerus initia: mā: forma: ⁊
priuatio: phy. primo. Palin: illud est elementū alicu
ius ex quo ⁊ illud ꝓstituit. sed ea sūt tria i qlibet enis
re sunt totidē primo celi ⁊ mundi. ois eni tribus cō
stat perfectio. q aūt quinq; aut sex videť: qm cuz ea
sint quatuor materialia ⁊ mā nō patit p se neqz can-
satur: imo pp agens primo prima. vñ. ii. metha. mā
ipa seipsā nō mouebit sed tegonica. oportebit itaqz
saltē qntuz subdere: qd fit mouēs ipa ⁊ ad generatio
nē deducēs aut sextū, ⁊ iō Empedocles cuz pdictis
q̄tuor litē introduxit ⁊ cordiā ea mouere. Quod āt
decē mōstrať: qz sunt pma rer genera cathegorie ap
pellata. qd sulcit Pythagora oia conāte in denariū
ꝓducere metha. primo, Et q infinita vr qm omnes
phi Platone sublato generationē stabiliunt ppetuā
Solus. n. is creauit tpo phy. 8. ea Yo ppetuari nō
posset nisi ex quibus fieret forent infinita. Confu-

meret eni ⁊ cōsūpta forēt aliqn et deficeret oisariā
ipsa: quare Anaragoras chaos quodda imaginatus
est in quo infinitas ptes locauerit omiomeras. De-
mocritus vero leucippus ⁊ epicurrus atbamos infi
nitos. Et ppterea Empedocles conatus fuit poneť
elementa in alterabilia et impassibilia seu mādū insi
nities pticularū generari ēt corrūpi: elemēta igr sub
iecta sunt varia et indeterminata. In oppositū sunt
logicorū medici et pipatbetici ponētes ea q̄tuor vt
ārā aquā: aerē et ignē. Adhuc hōres sūt elemēta q̄
dā a pmis fm Isaac et Haly rabbatē filiari, hos Yo
q̄tuor scribit: quare Aurelius oibus hoibus nasci
tur egritudines et q̄tuor hāo: ibus. vñ oō viuit et i
de regūtur sani et ledūtur infirmi. cū igitur effect⁹ sit
cāe, ppotionabilis et cōtestās physi. 2. Elementa ita
qz erūt similiter q̄tuor pmaria. Propī pmū qdez
sciēdū q elemēta sē q̄druplicia: qdā n lqz pma et vni
uersalia tā corporū simplicū q̄ etiaz cōpositorū sicut
mā et forma. Commētator⁹ tamen celi et mūdi: Alia
Yo cōia cōpositorū tn sūdamēta vt pnomiata. Non
nulla Yo, ppiqua et ppria vt cōsimilia ptes idiffe-
rēter aialib⁹ cōes. Reliqua aūt media psectis aialiū
appropata sicut hōres dicti: sāguis: phlegma. cho
lera: et melācholia: theorice prio ca. 5. vñ prio pria:
Subiectū ppiquū corporis hāni sūt mēbra et spiri
tus loginquū hōres et eius longius quatuor ele-
mēta Elemētū aūt fiue hylemētū et, ppiūe primum
simplex iportant. 5. metha. Indiuisibile quoq; fz cō
mētator ibi tripliť dr vno qdē diffinitiue ceu genera
lissima et idiuidua. Alī specieb⁹ seu forma ⁊ id vni
uersale aut pticulare vt quatuor nota elemēta ⁊ oio
ꝓsimilia: ⁊ tertio q̄titate sicut vnitas ⁊ pūctus. De
notanť etiā elemēta noie calidi: frigidi: sicci: ⁊ hūidi
vt Ba. locis infignat q̄ multis q euenit fortassis:
qz elemētū dictū est simplicitatē ⁊ indiuisibilitatē de-
notare. Intensiores Yo huiusmōi p calidū frigidū,
reliqua iportanť q̄ p terrā ⁊c. cū subiecti ⁊ accidētis
māc ac forme ꝓpositionē pferāt: vel nō sūt simplicia
⁊ pura pmo theorice nisi sensu ⁊ nō aio vel itellectu
aut qm elemēta referūtur ad actus. q̄litates Yo ma
xime ac imediatius sunt actiue: dr̄ia: 60. qdā. tn ter-
ram aquā ⁊c. timuerūt ꝓsiteri elemēta qz neqz aufe-
rimus ex corpore qd neqz imponim⁹ qd valde i sanā
elemētorū primo ca. 14. Id quoq; elemētū plurimis
repitur idē importātib⁹ sere nonificatū modis. Qui
to nanq; metha. ⁊ tertio celi ⁊ mūdi: Elementū ē id
ex quo ꝓoniť res primo: ⁊ est in eo indiuisibile specie
i aliā specē. In pncipio vero elemētorū: Elemētū ē
minima pticula eius cuius est elemētū. pmo quoq;
theorice: est id qd simplicius est oibus ꝓposti corpo
ris ptibus ⁊ quātitate minus Isaac vero amiram in
elemētorū suorū exordio: Elemētū est res ex q gene
ratiōe pma generat aliud ⁊ ex istit i generato ex ea po
testate nō actu. Secūdū Yo. A. 6. metha. Elemētū
corporeū est id ex quo ⁊ alio a se ꝓoniť res: ⁊ est in
eo p essentia ⁊ nō diuidit p formas, primo vero pma:
Elemēta sunt corpora vz simplicia, ⁊ sunt ptes pme
corporis hāni ⁊ aliorum q tn corpora diuersārū for
marū diuidi minime possūt ex quorū ꝓmixtione spes
diuersorū generatorū fiūt. Et nosce q oēs ampli⁹ no
tificant elemētū: put relationē hz ad mixtus et nā fit
fm esse suū in mixto distinctū nisi. A. et pcipue cū de
scribit elemētor vnūqq; tūc. n. vtrūq; tāgit. Yo

aūt fit fm elemētū ⁊ quotiēs dicat. dr̄ia. 29. notatur
sicut ⁊ tertiū in fmone de membris mōstrabitur.
Propter secūdū vero sciēdū tria vt ⁊ triplicia posi
ta sunt elemēta. Primitus quoq; sciēdū aliquos ali
ter posuisse pma elementa q̄ posita sint a pinis medi
cis ⁊ phis ea fm entia diuersificantes ⁊ pcipue mate
rialia. Nā elementū est vnū aut multa: ⁊ si vnū aut in
genere sbe vel accidētis vt quātitatis: ⁊ ita Pithagoras vnū posuit qd est mātri pncipiū rerū etiā oium
initiū nesciēs distinguere inter ipsū put est pncipiū
numeri: ⁊ fm q est vnū transcēdentū. putabat eniz
q ficut additiōe vnitatis: aut subtractiōe variat numerus: ita ⁊ spēs rei seu natura. Sigdē in cathego-
ria sbe vel imobilerant mobile. sigdē pmū vel infini
tuz vt melissus antigsim⁹: vel finitū vt Parmeni
des vere. Si aūt mobile vt plures: qz naturales cū
ceu aut vnū vt hesiodus legeūt. Comentator secūdo
metha. terrā oiuz elemētū ponēs vel aquā ceu Tha
les millesius phōrū scitorū pmus: aut aerē vt Dio
genes: vel vapor vt Cratill⁹ ⁊ Eraticus: aut ignē
sicut aliqui cū subtilissimū sit qd ⁊ incorporeū sere:
que nature videť elemētorū primere. et si multa vl ō
genere accidētis ceu Plato lineā: planū: ⁊ solidum
rerū volens pncipia: aut ex genere sbe ⁊ ea vel fini
ta vel infinita. sigdē finita vel duo fm apparētiā par
menidis ignē ⁊ terrā: aut relīq tria pter terrā vt na-
turalium alij. et qz ea videť magis bre rōnē elemē-
tari q̄ elemēti; cū sit densa ⁊ ꝓpacta valde At qz fri
gida et sicca pncipia Srial vite. Ipsam phorū null⁹
simpler posuit elemētū. vñ ō ala pmo: Elemēta oia
ordinē acceperūt pter terrā, Aliq vero quatuor ma
teralia nota vt Empedocles bis duo adūgens for-
malia: litem. s. ⁊ amicitiā: Et si plura infinita ceu de
mocritus et Leucippus ponētes atbomos infinitos.
qbus fieri voleb̄āt alterationez figura ordine: ⁊ po
sitiōe. Aut medio posuerāt mō inter oia b⁹ vt Ana
ragoras cū Anarimandro. In eo. n. q posuit chaos
quoddā voluit elemētū vnū et finitū. Eo vero q sen
sit in illo cōtineri ptes ꝓsimiles ifinitas plura posuit
et indefinitu. Quorū oium defectus extermiat Ar.
in locis sufficiēter q̄multis. Et Ba. nō parū de ele
mentis marie. et ideo impsentiarū omittrať: cū eoiuz
etiā defectus appareat dicēdorū tertio. lz Isaac de
mētorū trio satagat horū expositionē fulcire. vñ. A.
metb. prio: Nos ñ ꝓpēdim⁹ nec possumus intel
ligere Melissū et parmenidē: nec putam⁹ eos adeo
fuisse imperitos sicut videť i verbis ipsor. Pro
pter huius qdē fm sciēdus q alīq posuerūt vnum ēt
elementū fz vt humore de natura humana et elemē
tis sibris. Quor qdam dicunt ipsuz fore sanguinez
alīi phlegma: nōnulli choleram: relīq Yo melācholiā
Et mouebanť eo q videre putabant fluxū solū vni⁹
humoris mortē cāre vt sanguinis solutōe ꝓtinui aut
cholere tn egressu seu phlegmatis aut melancholie.
Quos Hip. ⁊ Ba. longius ipugnāt ad plurima i
cōuenientia deducēdo. Tunc nāq; corpus nō altera
retur pateret: doleret: saneret: neqz vniuersalīt ge-
nerať aut corrūperet: cū hec oia fiāt a Srio. Cuncta
enim interimunť ⁊ corrūpunť a Sriis de distēpantia
inequli ca. 9. Fit nāq; alteratio et generatio et oppo
sitis. Est et dolore Sriū subito ipressorē sentire. Om
nisq; sanatio Sri etate pficit: ppter qd nō ex vno sed
ex plurib⁹ ꝓstituiť habēs. Iuxta tn Ar. et Auer. sen

tentiā cum aliqb⁹ medicis: sanguis est humor ver⁹ reliq vero sup̄fluitates magis illius: differentia. 30. Ideo vero cōstitit q̄ duo qual fluxu deperit: vnus tñ defluxus humor. vn de na humana. Si superfluis purgationibus nullus motus⁹ est: sola purgat cholera verum p̄mitus euacuat ea: deinde phlegma postea melancolia et vltimo mortē. sāguinis: dria. 144. Decipiebant. n. hi emptione p̄uitate, p̄ptieq; sanguis cū sui qualitate et colore ceteros superet et occultet. Propter hoc quoq; tertiū suēdu: q̄ ptes ꝓmiles p̄onūt elemēta vt os; cartilago: ligamētum: neru⁹: et caro simplicissima: eo q̄ ipa ꝓponūt et ꝓstituunt officialia sic caput thorace, tc. et p ꝑtes corp⁹ oē. Nā triplex est ꝓportio, vna qdē ꝓtinx ex elemētis: lcōa officialia ex ꝓtinlib⁹. tertia vo totius corpis ex his lcōo de ptibus crde morbo p̄mo cap. 3. Quidā et posuerunt vnū istox elemētox p̄ncipale vt pipathetici. nō nulli vero q̄tuor vt cerebrū, cor: epar: et testes: velut platonici et medici: dria. 38. Propter siquidē tertiū tria sūt sciendum. et primo q̄ elemēta sunt q̄tuor p̄ncipia vt testant piti. Vo sūt qualitates actiue et passiue vt caliditas et frigiditas siccitas et humiditas q̄tuor sunt elemētox cause vñ methaurorū q̄rto: Cū quatuor cāe dicāt minare sūt elemētox. vnūqdq; vero vni hz sibi essentialiter inhērentem: dria ꝓitu. Adhuc ex q̄tuor terminis incōplexis sex cōsurgunt p̄iugationes quarū q̄tuor sūt possibiles vt caliditas et siccitas q̄ est ignis caliditas et humiditas q̄ est aeris frigiditas et humiditas aq̄ frigiditas et siccitas q̄ terre. Caliditas vero et frigiditas siccitas et humiditas cū oisariā fint ꝓria. et ipa respuant et cor rūpant: nulla ꝓstituēt elemēta. Rursus qdā grave est in vltimo qd est terre aliud in respectu qd ad. Et sūt leve vel simplicit vt ignis: aut fm qd ceu q̄ aeris: de generatoe et corruptoe scdo Palin: oē fit ex aliquo tangē ex mā et ab aliquo velut ab agēte per formā. sed in elemētis his non aliquid hox locū magis obtinet mātē et passiui vt terra et aqua: aliud forme: amplius et actiui velut ignis et aer. Amp. id ostēdunt multiplicia signa vt similitudo seu figura generatio et corruptio. primū qdē: q̄ effectus p̄tendit nāz sue cāe. sed in elemētis elemētox effectibus reperiunt similitudo in sba et q̄litate. nā quedā sunt grossa valde: quedā subtilia: nōnulla media et hec duplicia. vnū eni extremū magis aut alterum respiciētia sunt: et quedā calida et frigida et sicca et humida et similiter grania et lenia simplr aut fm qd. Idē scdo de gnātione et corruptione: ex qbus alie generantur in eadē corrūpunt: aliogn ꝓsumerent ānullata iam ipsa. cū ea et oē sint finitu actu physi. 3. et oio corpus finitus reseruet a corpore finito eorūdem p̄mo. Sed ex quasito elemētis fit generatio cuiusq; qd ostendit resolutio. vt eni mutum in quatuor resolui: sine fm naturaz vt in aialis corruptione. Nā primo theorice et Isaac de elemētis q̄ solidiora vt os et cartilagines in terrā p̄uertunt vs a dñio humidiora in vapore vel aqua spiritus in aere et calor nālis in igne: vel per artē vt sublimatio denotat et que oni p̄cipue idē nāq; dmei sc sbe quatuor eliciunt sensu. itaq; fit q̄tuor elementa. Propter scōs hō sciēdus q̄ humores apud cōes medicorū sunt quatuor p̄tacti. qd ex signis ostenditur ēmultis. Et quidam primitus etherogeneitate sanguinee masse: q̄ si tñ vnus eēt

humor in sanguine: tūc plures nō reperirent sbe. qd est falsu cuz i eo inueniat sba pala multa purpurea sufficieni decocta: que è sāguis. et sba velut spuma clara suorussa multuz decocta vt cholera et vl. cōs. sub albida cruda ceu phlegma. subsidēs vero grossa sb nigra min⁹ sanguie cocta est vt melācholia et acquo fluxo ligda nālis: dria. 29. Similiū parus vt possibilis sanguis diuersi statē recipit i sba cholere et naturis alijs qd corde aut hycmis in eo reperti ondunt. Qd et lac ꝓfirmat etherogeneu ei⁹: et modus gnationis vini ex vuis nō calcatis: nālium l. 60. c. 9. Si it etiaz embryo nō ex simplicib⁹ sed ex cōmixtis vt sperma te ac mēstruo sanguie: quox nā etherogenea existit. Adhuc ex mēbrox dria q̄ cox quedā sunt dura compacta si rigida et sicca vt ossa: nōnulla subtilia lenia calida et sicca vt pulmo: quedam vero carnosa tractabilia calidat humida ceu musculi. Reliqua vo mollia viscosa frigida et humida vt phlegmatica. Hec aūt nō extant talia nisi pp quatuor in eis dñantes humores. Amplius ex pharmaco. nā quoddā è sanguinis eductiui de pharmacijs libro aut saltē cōtinui solutio aliud phlegmatis: nōnullum cholere: reliquū melācholie. cūq; hoc semp ꝓtingat vt crate oibus tpe. Cōnij cit igit humores quatuor existere b Hippocratis et Ga. cum Haly. Scōs tñ peritiores et spicatiores vt tactū nō ꝓstituūt neq; corp⁹ nutriunt oēs vez sanguis solus aut qd in ipm phlegma conuersum. Propt igit hui⁹ tertiū pura de mēbrox numero qd ō hoc sentiēdū dric relinq̄t. 30. Propter q̄rtum vero ad primus dicēduz q̄ hz mā proprie apud Ar. et cōmentatorē dicēt elementuz. b tñ elemētuz querit corporeuz et nō corporeuz q̄le ille. Ad aliud dicēduz id verū fore si mā eadē roe p̄ncipiuz esset et elemētuz et nō subiecto. si autē p aliā nō p̄uincit sed accidēs cōmitti potius cuz p̄ncipiuz et elemētuz iter se distent. p̄ncipiuz nāq; p̄prie de cū dicitur agēte: elemētuz vero de materiali. Aliud est. n. p̄ncipiuz qd nō è elemētuz aut cā ceu punctū p̄ncipiuz est linee. nō tñ elemētuz siue cā: cum ip: ꝓdeē physi. 6. illā ex punctis cōponi et p̄ncipiuz vñ initiatus est motus. Adhuc differt p̄ncipiuz ab elemēto qd p̄ncipiuz nō ex necessitate rebus est homogeneū: quarū extat p̄ncipiuz, oio aūt elemētuz homogeneū elemētox primo. c. 13. Ad aliud qd dicēduz, ia apparuit cū elemētuz querit dictuz sit fore corporeū qles nō sūt mā et forma: neq; ēt priuatio sūt p̄ncipiuz est vnum oium vniuersale ceu cā p̄ma. Sunt alia p̄tialia in illā ordinata p̄ncipia ēmulta metha. i. Ad confirmationē vo dicēduz sūt q̄ actio et passio non est fine quatuor elemētis: cuz fiat q̄litatib⁹ q̄tuor in eis dem fulcitis. Ad aliud qd dicēduz apparuit sūt cum sint icorporea elemēta. Ad aliud dicēduz q̄ illa tria non sint p̄ncipia materialia et qb⁹ hic quesita: veruz alia different exposita. Scōs nāq; Ar, ibidē subiecta sūt virtus et opatio: que pou⁹ obtinet vigorez forme et agentis q̄z materie que iurta Pithagorā extāt p̄ncipium medius et finis. Sapiēte vero. ii, mēsura numer⁹ et pondus: apud vero Augustinuz: modus ordo et spēs. Ad aliud qd dicēduz apparuit ex his que Ar. cuz Empedoclē locis ipugnet ēmultis. Quātuz tñ ad id qd posuit elemēta quatuor materialia sane dixit q̄: tamē in pluribus positum corrumpit. ponens ipsa inalterabilia et impermutabilia errauit: de

gene. et cor. primo. Peccauit etiā ponēdo litē et cōcordiā in vniuersum infinities generare et corrūpere nisi p̄ticulariter audiat istud. Sequit etiā ipsuz indifferēter dicere litē et amicitiā cōgregare et disgregare Ad aliud dicēdū q̄ pithagoras non curat in natura vt ēt apparet tertio creticox. ca. 8. conās se mathematicis oia demōstrare in ea, p̄pter estimationem dictam de vno q̄ nūeri p̄ncipium ponentem id cām entium existere. vñ quia denarū p̄fectū numerū posuit ię. p̄bātum: etiā putauit i ipsuz oia coaptare ponēs duas decēnorū fictitias seu cōcordinatōes metha. i. qr̄ sperts nouē solū existentibus manifestis, ideo decimā anticonā. i ꝑ extensuz vel motā faciūt. Ad aliū dicendū: q̄ nō oz p̄ncipia ponere actu infinita vt perpetuetur fm phōe generatio. Sufficit eni q̄ entibus actu finitis sint imporētia infinita: p̄pter in adinuicē successiue infinities alterutrinq; trāsmutatōes. qd gerationes oibus ostēdunt cū vna nō depēdeat ab altera vsqz quaq; sicut b est secūdo methau. ac ō generatione et corruptiōe apparet. Differentia. 12.

Dod terra sit primum frigidorum monstrat quoniā quantumcunq; aliquod magis distat a fonte caloris. tanto minus est calidum frigiditati admixtū: cū vnūqdq; debilitetur a sui p̄ncipio distantia de mundo Aris. sed terra p̄ ceteris distat amplius elementis. a fonte nanq; caloris vt a corpore celesti recedit motu calefaciente ac luce: secundo celi et mundi seu ab igne. Amplius istud videtur frigidius quod cōpactius est et grossius. Sed frigidi. n. motus est a circumferentia ad centrum ꝓgregando de gene. et cor. secūdo, Terra vero cōpatio: ac grossior elementis ceteris, Adhuc motus calidi et sursuz tendere vt et quanto magis calidum in id tanto plus eleuetur vt ignis hic motus est ad aere. Sed frigidum itaq; illi oppositum peteret que inferius et quanto frigidius magis deorsum tendat. sicut eniz simpliciter ad simpliciter ita et magis ad magis: q̄ terre relatiōe inest ad aquam et si vtrunq; fit graue. Palin: quorum locus est contrarius et forma: et que inde, pcedūt demū. hec eni ipsaz sequunt, nāz quantū natura dat de loco et de forma quarto celi et mūdi, sed elementū superius vt ignis locū obtinet nobiliorē et qualitatez formaliorē. igit et locū viliorē habens qualitatē habebit pori oppositā talis vero est frigiditas: ipsa nanq; caliditati opponit: Amplius qualitates secūde cant a p̄mis. sed leuitas absoluta stat cū caliditate vltima ta. grauitas itaq; simplex stabit cū frigiditate vltima hec aūt erit terra: Erit itaq; terra frigidorū p̄mum. Cuius oppositū cuncti fere testant phōrū et medici Amp. id est elementorū frigidius qd calidiori opponitur cū maxima sit ꝑiorū distantia. Hec aūt aq̄ est ad ignē cū i adinuicem sint maxime pemptiua. Rursus illud est frigidius qd magis inhēmit in sensum secūdo de ptibus aialium, Hainsmōi qdē aquā fore ō notat ipso: p̄pter q̄ aqua p̄mū erit frigidiorū; nō autē terra. Propter p̄mū qdē sciendum q̄ terra è elemētuz simplex cui⁹ locus est vniuersi centrū vbi naliter quiescit ad ipsuz tendēs separata. eiusq; natura cū grauitate absoluta sicca est i sumo et frigida cui⁹ quippe in generatis sinus è figurare retinere ac seruare figuras et formas. Et huius qdē ratiōis apparitio apparebit i sequēti amp. dria. q̄ āt terra sit elemētū et ipi⁹ eē et nūer⁹ differentia pori et. ic, appebit; sūt autē tres tunice seu ptes quarum vna inferior circa centrū, ppinquior eni est simplicitati vt et terrarū aīcatur pura: Nō. n. terra calcam⁹: aqua quā bibim⁹ et similiter aer et ignis simplices; elementorū et simplicium primo ca. 1. elementorū et ca. 3. simplicium. Sēsibus nanq; nō reperiuntur quorū vni aliud non videatur immixtum. sed animo sic esse intelligitur elementorum et theorice p̄mis. Quidā tamē tenēt unā in medio esse oceani simplicē aquā differentia sequēti. Est et alia super hāc situata similis existens luto: i quā desunt aque. Super istam quoq; est tertia velut terre facies: que in tectam mari diuiditur et detectam illi eminētem: cui, ppter calorē solis lateraliter Algazel siccitatem inquit dñari ceu reliquē humiditatem, quid autē sit frigidum: differentia ostenditur ię. quid aqua in sequenti. Propter secūdum vo sciēdū q̄ ad parmenidis positionem sequitur terram esse frigidorū p̄mum. Licet enim diceret omnia esse vnum fm veritatem ab eo estimatam: tamen vt salnaret que in sensu visa posuit duo fore rerū p̄ncipia calidum quidē ignem appellauit: frigidum quidem terraz methau. i. cuius positionē Ar. sufficienter ō strxit. Fuerunt et alii similiter terram frigidissimaz indicātes: et si alio motiuo velut. A. sensit aliquādo in fine celi et mundi: q̄ p̄actum est virtute quia cuz celum moueatur vltima velocitate corpus qd sub eo existit motum ipsius consequetur: ita vt eo ac etiam luce calefiat: p̄pter qd resoluetur vehementer vt ficitas in id cadat: hoc autem est ignis. Corpus autez sub hoc situm tanq̄ distans nō assequitur sic motuz celi et lucem. vnde minus redditur caliduz. Et ideo minus resoluitur vt partes habeat igne magis contiguas: ex quo aer efficit calidus natura et humidus demum qd est sub his, p̄pter iam longe distare: motus debilitat in ipso et lux: ita vt frigiditas in ipsū sensum imprimatur occultiorem: quia etiaz constringit ac humidā reddit. vnde aqua efficitur frigida natura et humida. Quartū vero ab his corpus distans oio a celo nec motus ipsius factum susceptiuū: neq; lucis cōstrigitur vltime et terra efficitur frigida et sicca. Amp. terra ꝓmobilis facta est vt celū super ipsaz fulcitum valeat mouēri: quin omnē motuz oporteat alicui inniti ꝓmobili de motu animaliū propter qd oportuit ipsaz fore in vltimo frigidam cuz frigiditas immobilitatez et grossitatem causet. Dupus etiā fuit hanc a celo distare omnifariz ne sibi appropinquās motu eius calefieret et dissolueretur vno non manēs loco. quare inter celum et ipsaz posita fuerant reliq̄ elementa. vnde, p̄pter tantaz i vniuerso terre necessitatem visa est natura eius, pductionem ceterorum elementorum magis intendere. Erit itaq; frigidor p̄mum terra, Hanc tamen positionem idem impugnat. 9, metb. dicens id nō posse sermonibus probari syllogisticis. Non enim hoc est verum cuz diligēter fuerit consideratum: immo aliter existit: quoniaz elementa non generātur in eis corpore celesti. sed a quatuor puta combinatōnibus qualitatum quatuor designabilibus in eis. In corporibus enim celestib⁹ et si effectiue quatuor combinationes elemtorum qualitate etiam secūdū astrologos fit assignare. Ab vno quoq; nanq; horum fluit in materiam aptam suscipere aptitudo ad formam: que deinde recipit sic coaptata formam a datore formarum.

Off.

Pm

tum fuit ab vno corpore: sed sunt comparationes si
lic reperiere inducentes diuersitatē a causis occultis
Secūdum tamen sententiam meliorum peripatheti
corum datorem non ponentē formarum: dicendus
celum per illas cōbinationes qualitatum materiam
disponere: ⁊ formam tandē ex ipa suscipere: cum idē
fm eos fit disponēs materiā ⁊ introducēs formā: de
quo tractum. ⁊ Amp. addidit q̄ hi ferunt ꝓmā cor
pus non habere formā aliquam nisi corporalem im
primere non est verum. Nō enim esse corporis psi
citur ex forma corporeitatis sola. nisi pter hanc forma
mas dimensionatā: alia intelligatur forma. Neq; ēt
eo q̄ vnus corpus rare fiat calido aut inspissetur fri
gido fit aliud duorus corpus, pter motum huius licet cale
fiat illo. Quod ēt pars materie ascendat vel descen
dat cum accidit calor, pter ordinem gravitatis ⁊ le
vitatis in vniuerso. Adhuc addendum q̄ natura nō
datur alicui solum in fieri: verum etiam in facto esse
fm q̄ fuit apta recipere ⁊ ꝓprie cum ostendatur dif
ferentia. .ii. complexionem etiam posse inaram pmu
tari. Eri: non solum corpora superiora motu operā
tur ⁊ luce: sed fortunio ⁊ infortunio ⁊ virtutibus q̄
busdā specificis appropriatis que sine medij impri
munt imutatione sensibili: differentia. .io. vnde sub
dit sibi videri q̄ docens generationem elementorum:
conatus est alicui abreuiare. Veniens autem post
eum eius cōfirmauit dictum. Scribens vero fuit cō
fundens ⁊ se perturbans: sicut cum discipulis quod
audiuit depingit nō persecte multoties habens do
centis sententias. Fuerunt ⁊ alij distinguentes q̄ in
elementis duplex est natura vt pmo indicatur etiam
theorice. vna quidem eorum, ꝓpria qua aqua frigidi
or est terra. altera vero aduentiua a superioribus ac
quisita: qua volunt terrā aqua frigidiorem esse. Ad
quidez intuntur astruere ex scdo de generatione ani
malium ⁊ cōmentatore. .ii. metha. ponētibus duos
calores specie differentes: vnū videlicet elementa
lem: reliquū vero celestem. Cōtra quos fortassis ge
sibit explicando q̄ primū dictum stare nō potest vt q̄
alia sit elementorum natura q̄ eis fuerit derivata a vir
tute superiori in materiam eorum sic vel aliter susce
ptuam. Quod ostenditur: nam sicut se habz natura
animalium ad elementa ⁊ celestia: ita se habēt elemē
ta ad eadez. nulla vero natura est in animalibus ma
xime in bis. quorum forma educta est ex potentia ma
terie que in elementis ⁊ in superioribus corporibus
non sit reperta suo modo. nō igitur erit alia elemēto
rum natura pter receptam a superioribus in talem
eorum materiam. Amp. fm Ar. quandocūq; inue
niuntur effectus alij qui in re cōmunicantes i plu
ribus: oportet in aliam aducere cum non sit dare pn
cipia discepta tertio de partibus animaliū: ita q̄ tan
dem natura hec inferior in lationem primaz superio
rem est reducta vt tactum sepe: ⁊ ideo pbantes ve
rius omniū luciferorum lucem: in primaz lucidorum
reducunt: quod est sol ⁊ caliditatē in ignem. Neq;
valet etiam sicut iam ostensum: q̄ duo calores in ele
mentis sint: ita vt audiantur tāq; species differētes
cum illa dicatur non quidem relatione facta ad ele
menta sed ad mixta tantum: in quibus reperitur cali
dum igneum: tanq; instrumentum nutrimenti preparā
tum ⁊ celeste seu viuificatiuū ⁊ isormariuū magis

quoniam elementum est simpler: corpus vero hic ex
eo ⁊ calido compositum celesti. Propter tertium
vero sciendum q̄ terra non est primū frigidorum: sed
aqua ceu cūcti recte pbantes: ac medici cum illis etiā
sensere. Nam cum vnumquodq; elementum vnā ha
beat qualitatem in summo: reliquam vero acquisitam
⁊ ex adiecto terre quidem siccum: aque autē frigidum
asscribitur. vnde secūdo de generatione ⁊ corruptio
ne: Quatuor ennbus sunt vniuq̄q̄ est: terra q̄
dem ficci magis q̄ frigidi est: aqua vero frigidi ma
gis q̄ humidi. per quidem plus humidi q̄ calidi:
ignis autem calidi amplius q̄ ficci. vnde Commen
tator quarto metha. Si mixtio fiat necessarium est vt
vnum duorum elementorum fortioris fit operatio
nis in vna contrariarum qualitatum q̄ suum compar:
propter quod non est necessarium vt sint inuente in
duobus elementis due qualitates substantiales in
sine. si enim in igne soret caliditas ⁊ siccitas in sine ⁊
frigiditas ⁊ humiditas in aqua nunq̄ temperaren
tur ⁊ adminiscerentur vt aliquid fieret: ⁊ ideo siccitas
ignis non est in sine: neq; humiditas aque. Quod
autem terra non sit primum frigidorum ratione con
firmatur duplici: vna quidem a priorius nature ⁊
causis. altera vero a posteriorius ipsimobis autem
prioribus. Prima quidez ⁊ secunda quintuplici in
nititur medio. Primo siquidez ex modo ostenditur
productionis seu regiminis elementorum. Nam prio
ra elementa fm Platonem thimei primo: sunt ignis
⁊ terra ex quibus esse conficitur vniuersi: quoniam
per alterum eorum, vtpote ignem existit visibile: per
alterum vero factibile vt terram. Et Parmenides
hec poluit esse vt viluz principia. vnde secundo celi
⁊ mundi: si est dare terram: dare est ⁊ ignem ex neces
sitate. nam si vnum contrariorum est in natura ⁊ reli
quum. Sic igitur cum ista duo sint primo producta
seu gubernata fm mundi perpetuitatem: oportuit
eum ipse obtineat vnam qualitatum actiuarum in summo:
pura caliditatem. q̄ alterum elementum vnam passiua
rum etiam retineat in summo. hanc autem nullus da
bit nisi siccitatem: ex quibus possint tandem genera
ri aut gubernari alia duo elementa intermedia ⁊ eo
rum qualitates. Si enim quis terram summe frigidam
poneret vt frigidiores aqua: iam ordo existentia qua
litatum passiuarum in his duobus primis elementis
nullatenus inueniretur in summo: cuius contrarium
probabitur. Secundo ex connexu ⁊ proportione ele
mentorum ⁊ qualitatum in adiunicem. nam fm Thi
meum ⁊ Macrobium super somnio Scipionis: sere
plurima producta sunt conterta septenario: sicut ibi
dem inducitur in locis q̄multis. hic autem numerus
inuenitur in qualitatibus elementorum ad elementa
relatis. Sunt enim primo quatuor elementorum qua
litates tribus secundo numeris seu proportionib⁹
colligare: iuxta illud de consolatione Boetij tertio
Qui numeris elementa ligas: nexus autē ⁊ iunctu
ra perfecta existit: cū vni actiue in summo elemento at
tribute: passiua alterius elementi subsequatur: post
q̄ ⁊ actiua cidat alia ⁊ tandē passiua vt nexus nodo
trino vtriusq; qualitatis ordini proportionat firmior
habetur. Cū itaq; ignis caliditatem obtineat in summo
sicut conueniunt vniuersi: post ipm oportuit elemē
tū poni: cui qualitas passiua eēt i summo. Hat fuit humi

dus aeris: cū vtriq; sit marie passiua ad qd ex neces
sitate sequitur q̄litas alia actiua: pura frigidū aqua
i summo: vt modus sit firmat in tertio cōmendēte igni
pp qd ⁊ quatuor elementorū: terre siccitatē obtiebit
extreme, proportionatā aeri. Si. n. poneret terra frigi
da i summo: cū ia numer deficeret trinari deficeret ⁊
septuari: neq; nexus iā tāt existeret inter ea. Tertio
vero ex approbatōe qualitatū ad elementa: nam fm
qd apparet vnūquodq; elementū hz vnā qualitatē ap
propriatā in vltio. Cui g dez rō ē: qm fm qd res vna
queq; hz vnā formā et vnā esse: sic et vnā nāz seu p
prietatē ad illā sequētē. Itaq; ignis: aut habet summe
calidū: aut frūm: aut siccū: aut humidū. Nō frūz vt
sensus inducat et intellect apprehendit: Propter
calidā ac siccum ex motu orbis. in c ē cōcauo et luce
neq; siccū: qm formalissimo elemētorū: formalissima
debet qualitas: sicr neq; humidū: cū loc ei pp lucē
et motū hoc, pediat caliditatē causātes. Subsequēti
āt elemento vt aeri: aut erit summe frūm: aut sum
me siccum: vel summe hūidū: nō summe frūz: ⁊ pter
ignis ꝓtinguā caliditatem ipi: tū oppositionē summe
calidi: ⁊ summe frigidi: sic eni reducent ad medium
qdam, pter qd ⁊ q̄litates eorū elementorū ignis ⁊
aeris. iā non pmanerent in summo neq; summe sic
cū: qm cū ignis, pter caliditatē summaz sibi siccita
tē associat: si iā ⁊ aer siccitatē obtineret vltie: tunc cū
siccitas lima ⁊ exacuitio caloris existat: intm bis duo
bus siccitatibus limatōne acuta ignis caliditas incē
deret: quod contempamentū oio ab his tollet inseri
oribus: quare generatio defineret. Et ideo nā cuius
est cuncta ratione disponere. humidū elemētū su ppo
suit calido: vt caliditas humiditate contempet: mi
ceat: et, phibeat ad inseriora prolabi inflamando si
iacenti vero egdem elemēto aque vz siccū aut frūm
relictū est in summo: non siccū: qm elementū hūidū
simū sibi contiguū: aer vz sui, phiberet hūiditate pe
netratiua. Amp. iā due qualitates in summo passiue
ꝓiungerēt fine medio: qd ⁊ oñio, phibuit scta. Sic
itaq; aque accōmodatum fuit rōnabilissime summe
frūm: vt caliditatē duorū contempet elementorū cali
dorū ante ipsaz. Itaq; terre concludit necessario in
esse vltime siccum: non āt summe frūm. Adhuc q̄rto
monstrat ex elementorū fine. q̄ generatio existit, ppa
alia: ⁊ marie hominis: cum sit vltimū a nā intentū
Si enim terra hēret frigiditatē in summo: cū habe
at siccitatē vt, pbatū in vltimo: distet ēt a motu ⁊ lu
ce superiori: iaz trū frigiditas ⁊ siccitas in alesceret q̄
generatio ⁊ vita non posset in ipsa habitantib⁹ adap
tari: cū frigiditas ⁊ siccitas marie vltimata fit via in
mortē. Et ideo videm q̄ generatio ⁊ vita sub vtri
q̄z polis in qbus vigent he qualitates in summo tol
lūt oio: pter qd ⁊ compositorū in bis excedūt q̄lita
tibus: venena existūt vt opiū ⁊ mandragora: qd nō
ꝓtingit cū summe frūm humido sociat in aqua eo q̄
frūm obtundit humido. Et ideo neq; et eis compo
sita a predīto complexionē obtinent extremā gradu
aliter: cū frūm iunctū cū humido vir gradū excedat
fm dria. .ix8. Quinto vero ex ꝓportionabilitate qua
litatū ad elementa. oz nanq; ppum seu accidens pro
pam dispositionē subiecto configuratū habere: cum
igit qualitatū quedā sint formales: alie vero māles
sicut elementa: quorū formalissimū est ignis: materi
alissimū vero terra: vt itaq; formalis qualitas a for

maliori seu minus materialiori correspondeat subie
cto oportebit sumne frigidum formaliori vt aq̄ sine
materiali adaptare: ⁊ non materialissime. Sic igit ex
bis quinq; apparet a poribus assumptis q̄ aqua est
terra frigidior. Restat vero ⁊ nunc ad alia vt ex
effectibus accepta monstrare: q̄ velut ⁊ pmo quinq;
ostendit modis. Primo quidem ex pte sibe terre ⁊ aq̄
Dico aūt sbam medicorū more qualitates q̄dam se
cūdam ꝓiunctā substantie: velut est densum ⁊ rarus
durus et molle et talia: cū eni terra fit densa et dura
aqua vero mollis et rara: et qd densum ē et durū: hz
cū difficultate figurationes recipiat: eas tū bene co
servat receptas. pmo pma. Quod in aq̄ cōtingit ē.
cū tales videat, pportio sore aque ad terrā: qualis eri
sit aeris ad aquā. Itaq; terra caliditatē celestē me
lius aqua retinebit: pter quod et minorē frigiditatē
aqua hz marie: cū ptinue agens i terrā imprmat. ⁊ hz
fit indispositā recipere agēs tū debile aut mām indi
spositā imprmens: idem facit in longo tpe quod ⁊ sor
te huc in mām dispositā in brevi de simplicib⁹. .4. ca.
5. distinctionis tertie. Amp. densū et grossū sortir ra
dios refrangit raro et subtili. Secūdo ex pte actiōis
ipsius. si eni terra esset summe frigida: et non aq̄: tūc
actiuū non eēt approximatū passiuo sed ab ipso in p
portione separū: pter quod non pueniret actio pri
mo de ge. ⁊ cor. Tertio vero ex effectu. videm nan
q; aquā sue nature relictā: ēt pter subtilitatē et motū
magis infrigidare terra. Iterū a ialia in terra, pducta
magis abundāt sanguine q̄z generata, in aq̄. que aūt
plus sanguinis habent reliqs sunt calidiora de com
plexionib⁹ pmo ca. .ii. vt ⁊ tpe frigiditatis imēse pe
tentes terrā vt se occultant in ea. Quarto aūt ex p
te q̄ritatis terre minoris aque. cū eni potissima cau
sa caliditatis radiorū extet refractio. q̄tūcunq; eniz
radij magis inspissant pminus et fo tāto refracti āpli
us calefaciūt: qd in terra ē euenire ⁊ nō i aq̄: Radij
etenī a supioribus in hec inferiora gn descendūt: sp
in actū in cōdensatū sunt tendētes: et iō cū terra mio
ris fit mollis. maioris ēt distantie a superis radij in
ipsa ꝓdensabunt magis q̄z in aqua. pp quod et in fri
gidabit minus velut caliditatē magis affecta. Quin
to Xo ex pte situs terre et ci imobilitatis. cū. n. ipsa
fit ifima et imobilis: aqua vero supior et mobilis ac
cedat nanq; mot eius ad semicirculare fz Alpetra
giū. quod aūt infimū est et imobile melius impssio
nez recipit et conseruat q̄z illud quod ē mobile. nam
mot i sbtilis ē et mobilib⁹ vt infrigidare, phl. .5. vt
iflantib⁹ ⁊ mouētibus ollas accit bulliētes ideo tum
, pter aq̄ tū, ppt motū aeris et ventos circa talia ge
neratos nō sic Xt celestis calefactiua i aqua reserua
tur velut in terra: quare relinquitur aquam terra fri
gidiorē existere. Propter quidem quartū ad pmuz
dicendū q̄ id verū si illud nām suam recipere ab il
lo calido solū. sed dictū est eē in celis alias qualitatū
cōbinationes a qbus illa recipit: Adhuc attendēda
est rei natura non solū in fieri sed i facto esse et modo
receptionis et retētionis q̄ alius in terra existit vt ap
paruit et aqua. Ad aliud dicendū q̄ non oportet. mi
ra nanq; cōpactiora e grossiora sunt calidiora subtili
bus ⁊ raris: vt os pilis vt alie virtutes operant celo
rum ad grossiciem ⁊ densitatem terre: propter sincz
ipsius nobiliorez vt imobilis reddita sulcimētū fit mo
t o: bis sicut reanet i opta vite pfectoz aialiū gra vt

dria ostendet sequēti. magis ēt stat motꝰ deorsū cuꝫ
ficco vlr q̃ cū frigido: vt ostēdunt mineralium plima
Ad aliud dicendū q̃ motus leuiū sursū ⁊ deorsuꝫ:
non ē a q̃litatibus oio: sz a forma a gnante ipressa. 8.
physi. dnus. n. formā ⁊ motū: dat sequentē ad illas
ncqꝫ qualitates se sunt a primis simplr: sed ab ipsāmē
te, formā. Ad aliud dicēdū q̃ locus nō sequit quali
tates: sed magis forma rei. aliud ēt impedit ne terra
sit summe frigida: vt ostensum. Et per hoc ad aliud
similiter apparet. Differentia .13.

Quod aqua sit primuꝫ humidoꝝ ⁊ nō aer mō
strat: qm elementoꝝ pprissime: siccī qdem
terre: humidi vero aque metha. 4. Quod
aūt pprissime est tale primo ⁊ p se vt id existere. vñ
Cōmen. clementoꝝ. siccum est terra humidum Vo
aqua. ⁊ de partibus Fo q̃ aqua principaliter ⁊ sim
pliciter humida. Rursus: primo elementoꝝ ca. 15.
Inuenio in aqua summā frigiditatem ⁊ humiditatē
In igne vero caliditatem ⁊ siccitatē. Et summe qdē
humidū simul cōsiterj aliud q̃ aquā dici vt q̃ val
de vanū. vñ i pricipio de cōplexionibꝰ ca. 1. Nō pōt
aia l alij.ꝗ esse seu sūme calidus vt ignis: seu summe
humidū vt aqua. Quod aūt sūme tale illud prio bic
est. qre pharmacoꝝ primo: Aqua cum eo q̃ infrigidat
est magis humida q̃ omnis res. Amp. qō non pōt
ab aliquo separi p amplius ⁊ prius: vt eidē inesse il
lo qō pōt: cū plus rei eēntiam sortiat huiusmōi vero
est humiditas. In separabilio enī est ab aqua manente
illa semp nāqꝫ pmanet humida q̃tūcunq̃ calefacta
sole vel igne eorundē primo. aer vero calefactus hu
miditate cōsumpta ignescit: ⁊ siccitatē aegrit. Pa
lin: Materialiori elemēto ⁊ ignobiliori sibi, pportio
nabilis q̃litas debet. cum igit aqua sit aere māliori ⁊
ignobiliori eidē inerit q̃litas cōsona marie. hec aūt ē
humiditas: mājori nāqꝫ passibiliori ac vilioꝝ q̃litatuꝫ
existat aliqua. Et: aqua pportionat hyemi aer autē
veri: cuꝫ causa ⁊ effectus sint proportionabiles: sed
hyems ē humidior vere. Rursus Pmentatori metha.
7. quēadmodū trāsmutatio i substantia facit nos sci
re materiā primā esse ita ⁊ actio formā. Sed aq̃ op
est humectare magis q̃ aeris: vt denotat sensus cui
in qualitatū aquiescēdo indicio ⁊ primatuꝫ precipue
imo videtur ipse deficcare: cum in omnibus resol
uat dispositionibus primo s. 6a. Itaqꝫ humiditas a
que inest per prius. Oppositum cuius inotuit diffe
rentia priori. vnde Nicolaus peripatheticus i eius
problematibus: Aer calidus temperate: humidus
qꝫ in summo. nam humiditas substantialis est illi: quē
admoduꝫ frigiditas substantialis est aque: ⁊ siccitas
terre: ⁊ caliditas igni. Rursus si aque inesset humi
duꝫ primo: aeri nō isorer p prius q̃litas aliq̃ cui
opositū notatū ē i antea. aeri ergo humiditas ierit pri
mo ⁊ nō aque. Propter primū qdē sciēdum q̃ a
qua est corpus simpler: cui locus nātis est vt circū
det terrā: ⁊ circundet ab ea: cum i situ eius pmanse
rit māli frigida natura ⁊ humida: cum granitate com
paratiua: cui in generatis finis erat formas figura
re: lineare: ⁊ temperare: Dictū est aūt cui locus nā
lis ⁊ c. qm terra i quadā eius pte iuenit aquis discoo
perta. Quod multiplici de cā pōt pingere: aut eniz
virtute stellaꝝ entiū i. ix. Imaginibus q̃ sunt ex zo
diaco in septētrione ppescentia mare oceanū ne sup
iundet terrā. iuxta illud psalmiste: Et congregasti aqs
in vtre: ppter quaruꝫ virtutū relaratoꝝ enigmatiꝫ et
diluuiū prigisse. Vel qm in pte septētrionis terra ē
eleuata: metha uroꝝ. 2. qō ostēdit idē fluxus maris
merby dis fine tbanay p mariā relīq̃ tandē in hispa
nicū. Aut qꝫ terra rara ē ⁊ porosa: ita vt humidū im
bibat aq̃. Sine ppter radioꝝ calorē ⁊ marie solariū
resolutentē aquā in vapores. Vel ppter aialū pma
nentiā magis. pfectiora eni egebant aere ad caloris
eoꝝ seruationē. necesse nāqꝫ fuit q̃ terreitas dsa
ret in ipsis: vt sapiēt facta pfisteret. vñ op fuit dema
dari in aliqbus locis terrā aeri: vt ad,ē nobiliū saci
at aialū. Quare Agazel: Degere nāqꝫ nō posset in
aqua cū gaudeāt pulmone. Quod si videat ꝗ nām p
ticularē elemētoꝝ talis ordo pcurrere: nō tñ ꝗ vlꝫ
existit vniuersi dria. iꝗ. cui intentio ē cūctu sp i meliꝰ
ordinare: donec ad sūmuꝫ appetibile puenisse q̃ oi
num finale appetitiuum de aia. 3. Est aūt triplex aque
mancries: Vna gdē gregaria mare estimes: ⁊ ma
rie āpbitrides appellatū vel oceanū. nā b locus ē p
prius aquaꝝ: ⁊ iō qdā dixerūt i eiꝰ medio sore aquaꝫ
simplicē purā ispidā: cū elemētuꝫ certū oi tertia ma
rie caret q̃litate: mixtōe nāqꝫ pfur git. Est ⁊ alia i ca
uerni terre ⁊ montiuꝫ pcipue retenta: discurrēs mo
tu quodā ipulsiuo sub ipsis. Nonulla Vo vt que flu
miniuꝫ sup faciē terre effluit manifeste. vlr quoqꝫ p
mouat aquā fm nām terre pcipue: ac ēt aeris in qbus
mouat ⁊ transit. Est aūt humidus i b loco auditum
qō actu in vltimo extat tale dria. iꝗ. Propē fm q
dē sciēduꝫ q̃ Rasis diceret aquā sore humidoꝝ pri
muꝫ Voluit nāqꝫ medicine introductorio concors fa
ctus Tali milesio fieri aquā a gliosio excelso frigidita
te cū humiditate cōbinātē creaturaꝝ oiuꝫ primuꝫ cor
poralinꝫ: deinde ignē: demūqꝫ aerē. Aq̃ descēdente
granitate. ac igni leuitate ascēdēte: facto figdē aere
fuit vctus sonās motūs aquā motu vehementi do
nec illise sunt: vñ ipsius: ⁊ spumāt spuma eius: q̃ qdē
frigida gelata reddita facta ē terra sup aquā: quaꝫ
vriqꝫ positionē Aris. i multis dānat locis. Fuerunt
⁊ alij distinguētes duplex sore humidū: quodda nā
qꝫ subtile: passibile: dissolubile: quo aer plus aq̃ of
ticipare. alteꝝ vero huic oppositū sore: quo aq̃ am
plius gaudet aere. Quidā Vo dicūt id nō valē: qm
huiusmōi dric sunt māles: materia Vo nihil distingui
tur. vñ metha. primo fm Anaragoraꝫ nihil erat dis
cretuꝫ. i fundamēto eni nature idistinctuꝫ omnc. nā
actus ē a separat ⁊ distinguit eiusdē. 7. qre vera hic
iter aerē ⁊ aqua haberi nō poterit: vt cui dria infit p
prius. Dicunt ⁊ alij iuxta primuꝫ prime duplex sore
humiduꝫ: quoddā eteniz nāle: ceu quod aeris: reli
quuꝫ accidētale madefactiuo: vt qō aque. Pro
pter qdem tertiū ducius dicēduꝫ q̃ humidū duplici
ter pōt considerari: vel quantuꝫ ad eius essentiā pri
cipalē non ipeditam: ⁊ tale qō aeris: aut ad inheren
tiam apparentem: vt quod aque. Et sir matur pter
apparens: ⁊ differentia precedenti. nam cum aer fit
maxime pmutabilis ⁊ alterabilis differentia. iꝗ. ei q̃
litas debetur proportionabilis ⁊ ⁊ accōmoda illius
causatiua. talis. quidem est humiditas: cum passiua
rum qualitatuꝫ sit passiua: non posset enim aliqn a
nostris corporibꝰ pmutari: ⁊ variari de leui: et quo
lesio consurgeret nō parua. Neqꝫ calidum nō impe
dit cū ei sit acquisitū debilius humido: subtiliariuꝫ
tamē ⁊ dissolutiuū. Recipit ⁊ impressiones corporꝫ

superiorū et inferiorū: quod non posset nisi qualitas
tanq̃ instrumētum eēs ad hoc eidem accōmoda. In
aqua vero secus cōtingit: cū non adeo pmutabilis fit
et alterabil: neqꝫ impressionū susceptiua. Et pptere
infirmitas pestilens nulla: sic in pisces videt pcidē
cēs in hominēs leue ac pediculosis alia historiarū pri
mo. Ipsa nanqꝫ aqua sentitur aere humidior: eo q̃.
humidū ipsius est adherens amplius pgregarū: vñ
cū fuerit medū iter subtile oio et grossius: tūc vtiqꝫ
poterit humectare pfectius: non solū apparent: sed
vere: vt imber ostendit. Itidē elementis plus facie
tibus ad vitā qualitates inerunt huius smōi. hec āt st
ignis et aer. dpant nanqꝫ ad spiritū generationē et
motū quibꝰ ē vita: cū sit motus a corde transfusus in
membra. bꝰ āt sunt caliditas et humiditas dria. 21.
Adhuc de rōne humidi ē prave terminare termino p
prio: pfecte Vo alieno: siccū vero Gp de gene. ⁊ cor.
secdo. hoc autē aeris magis inest humido cū sit calidi
tati cōiunctū ipsuꝫ i diffusionē incitanti: et i termiatio
nē eius. contra vero fit humido aque: cōsociatur nā
q̃qꝫ frigido vehementi. Intellige sicdem humiduꝫ ae
ris ⁊ aque: ceu caliduꝫ flamme seruiētisqꝫ serri. Qō
eni flamme iꝗ eēntialit calidius eo qō serri: calefacit
tñ intensius ferrū flamma: sic et magis aere humectat
aqua. Itaqꝫ eēntialiter aqua humidior aeri: Pro
pter idem quartuꝫ ad primuꝫ dicēduꝫ q̃ Aris. nō sen
nit humidū inesse pus vlr aque: verū fm quid ceu q̃q̃
tum ad id quod est corporis per humiduꝫ aque et sic
cuꝫ terre: sic et alii termiari: humiduꝫ eni id determina
tū est, pprio termino bene idem determinabile con
sistens termino alieno: siccum vero ecōtra. vñ Aris.
post inducta subdit. ppter hec omnia termiata corpa
hic non sine terra ⁊ aqua. Cometatori liquidē possiꝫ
est de necessitate q̃ generāt corpora per hūidum cuꝫ
ficco: ⁊ elemētuꝫ siccū est terra ⁊ humidū aqua: tunc
necesse fit oē corpus generari grossuꝫ: passū ex terra
et aq̃. Et ideo primi pma puo elementa grauia plus.
iuuant ad mēbrorum generationes ⁊ corpi quietē. Ad
aliud dicendum qō Ba. loquit sensibiliter vt medi
cꝰ suscipiens humiduꝫ ꝗ sensus iberentiā: sicut etiā
ibidē scribit sūmā caliditatē ⁊ siccitatē i igne: et in aq̃
frigiditatē ⁊ hūiditatē: cū tamē Ax. veriꝰ sciat vnā
solaꝫ qualitatē per prius vni elementoꝝ existere dif
ferentia pori. Sed fortassis id nō valet Ba. qr. A.
primo prima vult ipsuꝫ tractasse de elementis propie
nō vt medicus: verū amplius vt philosophus. Aut
dicēdum q̃ Ba. duas qualitates ꝗunctas sēfit in sū
mo: et nō diuisim vni elementoꝝ insistere cuius ꝗ
riū tamē inductū ex Aner. differētia pori. Vl fortas
se b fmo exponēdus ꝗ pmissā Axi. ⁊ cōmentatoris
intētōes. Ad aliud dicēdū q̃ i aqua: vt apparuit nrōs
adinuās sensus: in aere Vo itellectꝰ, sicut. n. hūidū i
berens non pōt ab aqua seperari illa durāte: ita ne
qꝫ hūidum essentiale ab aere pmanente. Ad aliud di
cendum q̃ hūidum aeris q̃q̃ fit materiale respectu
ignis: ē tamen formale relatione terre ⁊ aq̃: cuꝫ duo
elementorum superiora teneāt magis locū forme: ⁊ i
feriora mātē vñ hūidū māle adherēs obet aq̃ cū sit hu
iusmodi. reliquū autem aeris. Ad aliud dicendū q̃ li
cet hyems fit humidior vere ⁊ humiditate accidētali
madefactiua: verū tamen ē humidius humiditate es
sētiali cōnutritiua. vñ et tali hūiditate videmꝰ vinē
tia magis vere q̃q̃ hyeme humectari: q̃ sanguinis et
flegmatis ostendit rā. Ad aliud dicendū q̃ humecta
tio aque inherentie ac accidentalis existit amplius: q̃
autem aeris essentialis proprie.

Ed et nicolao circa quoddam inductum par
tis opposite contingit dubitare an qualitas
elemēti et appropriata precipue sit forma sub
stantialis eius. vt is videtur sentire. Quod firmat
quia elementorum. i. caliditate innata ile. i. materie
prime ignis proficitur seu generatur: et hemum ter
ra: aqua et aer. et ignis nō ex alijs corporibus: iꝗ ex
ile et qualitatibus sunt. Quod autem ile adueniat for
ma substantialis et non accidētialis vt qualitas. Et
commentator tertio celi et mundi. Ignis non est ig
nis in actu nisi in calore et siccitate: que sunt in sum
mo. Amp. quod ponitur in ratione alicuius est sub
stantia ipsius: cum ratio ex genere et differentia con
stituatur substātialib: sed in diffinitione ponunt ele
mentorū ipsoꝝ: vt apparuit qualitates. Adhuc illō
videt cuiusdam substantia: quod neqt ab ea separari
talis sicdem ē caliditas ignis et humiditas aq̃. Itaqꝫ
qualitates elementorū erūt ipōrū forme. Cuius qdē
triū se innuit sentire. A. 1. metha. ingens. Estima
rūt multi q̃ se reputant sapientes: q̃ aliqua res sit sb
stantia et accidens simul fm respectū ad hoc. dixerī
eni q̃ calor ē accidens corpi ignito. sed ignis generali
ter non est accidens: de quo subdit satis dictumus in
principio logice. Dicendū q̃ qualitates elementoꝝ ñ
possunt esse ipsoꝝ forme substantiales: cū qō vere ē
fit accidēs nulli: physi. 2. qō enim in vno ē substātia
nō pōt in alio esse accidens: si ergo vere sit ⁊ substā
tia caliditas in igne: alij nō posset qō est falsū accide
re Quare cōmen. 8. metha. ex hoc sequit inconueni
ens vt q̃ aliqd fit qualitas in se: et in alteri respectu
substantia: sed substantia non dr in alicuius respectu.
Amp. composita seu creata berent distinctiones ignis
vel alterius elementi: cū fuerint calida seu alia. cala
dū nanqꝫ cōpositū est ex substantia ⁊ qualitate: aut cō
positū ex substantia et accidentib: tūc vnū erūt i actu
et duo i potentia. Rursus: Cōtradictoria esset simul
cā sit accidentis in existere: substantie vero minime.
Adhuc forma substantialis pcipit intellectu q̃ qd ē
Manqꝫ eius ē obiectū, 3. de aia. sed elementorū qua
litates pcipiunt sensu qcqd sentiat cōmen. 3: de aia.
Rursus. Substātial forma alti ñ Sriat: cū nihil Sriā
sit eidē. q̃litates vero elemētorū adiuicē Sriāt. Pa
lin: forma substantialis nec ē actiua vel passiua. he āt
sūt huiusmōi: elementorū igit qualitates accria. et ñ
substātiales ꝗ forme. Ex quo ēt appet ñ valē distictio
nē quā aliq faciūt de caliditate aut frigiditate siccita
te vl hūiditate simplr dicī q̃ sit forma substantialis
ignis ō nō simplicē vero q̃ sit accidēs actiuū et passi
uū. qdā tñ distirēt sōali q̃ erat dupler: Vnū qdē qō
ē rei eēntie constitutiuū: q̃le genꝰ ē: ⁊ dric vere. Aliud
āt qō iscpabilr et puertibilr illō pseqt: primo qdē nō
ponūt mō q̃litates elemētoꝝ formas sbales sore vel
fo. qō ēt stat ñ pōt cū id sbale qōdā fit, pprio, ppa Vo
fm Boetiū et gnē manāt accētiū. Tūc ad primū di
cendū q̃ Nicolaus fortassis ertiūt ⁊ Ba. bꝰ opinio
nis iprobate. Aut q̃ sbale, p eēntiali suscipit: ⁊ hiu
dine saltē isepabili. Vel p q̃litates audiuit formas
sbales silitudine q̃dā declaratiua. Ipse nāqꝫ notio
res st formis: ⁊ marie elemētoꝝ: cū i eis actiua Sric
tas inerisat. Aut p q̃litates itellexit substātiales for

ma nãq; hui⁹ ē q̃litas. Boetius i ꝑdicamẽtis Ar. Siquidẽ ingens quatuor has q̃litates causas elementoꝝ fo: ⁊ metbau. 4. ipsas istr umẽtalis potius audiuit: put in virtute suaꝝ formarũ opant substantialium. Ad aliud dicendũ ꝙ diffinitiones ille nõ sunt elementoꝝ substantiales ⁊ vere: sed potius descriptiones aliq; cũ lateat nos entis forma vltia ⁊ cõplexiua q̃ iuncta cũ genere spẽm ꝑstitueret. q̃re loco illarum dñas plures accepim⁹ accidentales vni⁹ substantialis dñe vicẽ tenentes vltime pfectiue. vii. 7. metb. pali: q; finalis dria substãtia rei erit ⁊ diffinitio. Si vero nõ ꝯ multoties eadẽ drie in diffinitoibus plures dñas accipere accidentales ad denotandũ idem Ad aliud rndit cõmen. q; cũ ignis auferr p ablationẽ calozis: nõ auferr primo neq; p se: sed mediante ablatione forme ignis: ficut qñ auferr rifibilitas aufertur homo: sed nõ primo imo fo: vt mediante rõbilitatis ablatione. Differentia. 14.

Nod aer sit natura frigidus monstratur per Senecã fo questionũ naturaliũ dicẽte: ⁊ frigidus ⁊ obscurus p se est aer lumen illi caloꝝ que alimentũ sumꝝ. Subdit ⁊ denuo: Nã aeris frigida est, Rursus: Vniuscuiusq; nã i sui medio puriꝝ reperit ⁊ efficatioꝝ: cũ virtus saluet i eo amplius q̃ in extremis. sed mediũ aeris interstitiũ sensibiliter inuentum est frigidum: qõ effectus vt grandines ⁊ niues ⁊ pluine in eo indicant genite. Sisr ⁊ congelatio in altioribus montibus iuitalitas ⁊ sterilitas plurima reperit: cum nihil uuat sine caloze ibidem Seneca. Palin: Quod dimissũ nature sue tendit ad frigiditatem: nãliter extat frigidus. huiusmodi est aer: ceu indicat ex pntia calefaciẽtis ipsũ aliqui⁹: ⁊ abntia illius. Itidẽ qõ indifferẽter se hꝫ ad caliditatẽ ⁊ frigiditatẽ non vt nã calidum: q; quod natura est tale determinatuꝫ est cum fit ab aliquo extrinseco primo physi. ⁊ aialium gnationis scõs. talis qdem aer vt existere. Celeriẽ nãq; caliditatẽ inscipit ⁊ frigiditatẽ Est. ⁊ pars eius iferior sufficienter calida pcepta: superior vero calidior media quoq; frigida. Itaq; aer nãliter est frigidus: aut nullã sibi determinat nãm. Hoc aũt cõcedenti Aris. de ge. ⁊ coꝝ. insurgit cum aliis illustriũ phorum: ⁊ medicorum ponens aerẽ calidum nã. Rursus: Illud quod pmutat in aquã frigidius elementoꝝ vt declaratũ p aduentũ frigiditatis non est nã frigidũ: cum tale sibi occurrat. huiusmodi Ho vt apparet est aer. Amp. de ge. ⁊ coꝝ. er q̃ tuor pmis elementoꝝ q̃litatibus ser ꝯsurgũt ꝯiugationes: quatuor possibiles: ⁊ due vt opposite directe ipossibiles nulli nisi aeri possibile fit calidũ ⁊ humidus adaptare: igit aer nã calidus existit. Propter primũ autẽ sciendũ ꝙ aer est elemẽtuꝫ calidum ⁊ humidũ vñ pmo pma: Aer est corp⁹ simplex cui⁹ nãlis locus est i cõcauo ignis supficie: iphusq; leuitas extat compatiua: ac eius nã impedita: calidus ē ⁊ humidus: cuius qdem in gnatis esse cõsert vt rarificent: subtilient: allcuient: ⁊ ad superiora eleuent. Ipsius quoq; tripler ponit interstitium sine tunica: vnuꝫ q dem hic calidũ ⁊ humiduꝫ existens radiorum solis ⁊ stellarũ ad hoc solida corporũ refractiõe. aliud est supremuꝫ igni contiguũ: caliduꝫ ens vꝫ ⁊ siccuꝫ. Estq; intermediũ frigidũ ⁊ humiduꝫ sensibiliter ad alia ꝑceptum ꝑdictarũ causarũ in ipsa huatione calefacientiũ. Algazel vero aerẽ in q̃tuor sequestrat tuni/

cas quas oẽs sentit caliditate participare. vna quarũ contiguat terre i qua est fumositas ⁊ aquositas a terra ⁊ aqua eleuate: in qua caloꝝ alicubi reperit. terra nãq; recipit solis splendoꝝ ⁊ calefit. vii caloꝝ in aerẽ puenit sibi vicinũ. Sup hãc quoq; est alia immis ab humido vaporali ertis: q̃ minus est calida caloꝝ nãq; terre non puenit vsq; ad ipam eius elegatione. Tertia qdem est purus ens aer: ad quẽ nec caloꝝ nec vapoꝝ pôt puenire. Sup hanc quoq; ē i alia in qua ē fumositas. fumositas nãq; terre in aerẽ eleuant ⁊ conant ad celũ ascẽdere empreũa. ad ignẽ. qd aũt caliduũ fit sequẽti notabile dria. Est ẽt nãe tale quid: qõ a pncipio sibi iberent saltẽ habitudie inest intrinseco: ⁊ de hoc differentia apparuit. 9. Propter fm vero sciendus ꝙ qdã dixerũt aerẽ posse duplicitẽr cõsiderari: vno qdem modo fm ꝙ aer est: ⁊ sic calidus nã est: alio put in tali situat loco: ⁊ ita frigidus extat nã. Quod fortassis est falsuꝫ: q; aer fm ꝙ est aer non naturatur seu qualificat: veruꝫ potius substãtiatur. Adhuc iam duaꝝ ꝯiarũ nãliter pticepsꝫ fozet naturaꝝ. Eti: Locus sequit formã: sisr ⁊ qualitas vel nã. Fuerunt ⁊ alij vt tactũ: ceu Seneca iudicans aerẽ nãliter: ⁊ de se frigidũ fozе ac obscurũ. caloꝝ vero ⁊ luminositatẽ a supioribꝰ recipere: aut ab eoꝝ radijs vt est ꝯtinens: aut ignis ⁊ celi vt dictum vicinate. vñ aeris pars media: quę neutra hanc affici tur cãrum eius ondit frigiditatẽ nãlem. media igit pars aeris: vt ab his se mota in frigore suo manet: Cuius qd em casus in tertio apparebit dicendorum Quidã ñ modernoꝝ dixerũt Senecã frigiditatem itelligere accidentalẽ: ⁊ non que potentialr est i aere: ꝫ ꝙ de nãli caliditas sermo eius inducens indicat manifeste. Propter tertiũ qdem sciendũ ꝙ aer vliter calidus est ⁊ humidus. Nicolaus peripatetic⁹: ꝑpu⁹ũ humidus est q̃ calidus: vt differentijs vsum. ii. ⁊. iꝫ. Est aũt attendẽdusꝫ ꝙ de eẽ aeris ⁊ nã potest eius non imerito dubitari ꝑpter ei⁹ mutabilitatẽ ac versatẽ: cũ cognitio certa fieri i pmanẽti: variat nãq; de leui ꝑpter ipius substantie subtilitatẽ. Substãtia eni subtilis plus recipit passionem simplicũ quarto. c. 4. ⁊ sedũ pmo. c. i. Sisr ꝑpter qualitatẽ ipius ꝑpriã: ceu humiditatẽ ceteris qualitatũ passibilissimã in hoc caliditari oppositã. Itides variatur caliditate ⁊ frigiditate. vnde ꝑblematum 25. Frigidus aer⁹ ē esse ⁊ calidus nõ autẽ humidus humiditate pura aque. Et ideo dubitatur in eius nã actiua nõ autẽ passiua. Adhuc rõe situs ipsius ens sub igne: et sup aquã ⁊ terrã: a qbus cum astroꝝ radijs imutat q̃ maxime. Quod ⁊ firmant ponentes ipm quinq; planetis: vt Saturno: Ioue: Marte: Venere ac Mercurio diuersis motibus ac ipressionibus agitari fm eoꝝ naturas ⁊ latiões drie. 19. Dico itaq; ꝙ aer calidus est natura vbiq; ⁊ per accidẽs alicubi. nã in superiori tunica magis est calidus accidente q̃ natura ⁊ siccus sisr. In ea vero que inferior natura ⁊ accidente caliditate participat: humiditate etiam natura ⁊ accidente. quod autem hoc calidum operatur accidens multipler extat: vt refractio radiorum ad corpora terra ⁊ solida: ⁊ calidum contentum in terra ⁊ aqua: ⁊ deniq; eralatio a calidis resultans locis vt a mineris sulpburis: ⁊ ignibus in terra cõburẽtibus: vt vulcano: appono: ⁊ plurimis taliũ Media quoq; natura quidem ens calida per acci/

dens ē frigida: q; distat a motu superiorũ: ⁊ ab igne non incalescit: nisi debiliẽ valde. neq; radiorũ refractione illuc ptingere potente: ita vt caliditas ipsi⁹ fit quasi pobilis ex quadã positione ad celũ ⁊ ordie inter elementoꝝ alia suscepta: ⁊ iõ de facili a supueniẽti frigido pmutata: ita vt nã estimẽt frigida. Qõ ⁊ rõibus ꝯfirmat: q; qõ est, ꝑpinquus celo ꝑter ignes q̃litate illius participabat oio: cũ nã in eius actibus saltũ ⁊ inordinationẽ non cõmittat historiaru. 7. hic aũt ē aer. Itidẽ neutra duo elementorũ imediate se cõsequẽtia reperiũt cõtraria oio: ꝑpter armõicã collignatiũ quã in adimicẽ hũt dria. 13. vel. 23. ſ ignis ⁊ aer imediate cõsequunt. Ignis vero calidus ⁊ siccus nã. aer igit frigidus nõ eru ⁊ hũidus naturaliter Adhuc quoq; ꝑpetates nãles sũt eedẽ. illa erut eadẽ cũ et his tanq̃ ex ꝑpriis passiomb⁹ illorũ demonstretur essentia. Si ergo aer ē nãliter frigidus cuꝫ sit hũidus nã: aer vtiq; erit aqua: cũ ipa nã frigida sit ⁊ humida. Palin: Aer ⁊ nitate sua mouet sursuꝫ saltẽ cõpauone ad terrã ⁊ aquã: ꝫ sit gratus respectu ignis et in spera sua. vii. 4. celi ⁊ mũdi: In ea que ipsius regione oia granitatẽ hũt ꝑter ignẽ et aer: motus ãt ⁊ ꝑpe a medio sit a calido. Eti: Aer in terris saltẽ hibitatis i oibus ei⁹ resoluit dispõnibus: pmo scõa. resolutio a calido perficit: cⁿ testimoniũ dãt coꝝpa in gbus aer dominat. calida. n. ⁊ humida sũt nã: qõ et indicat sensus frigiditatis pauce ab aere: ⁊ multe ab aque circũdantis: et altis montiũ attingentes medius aeris interstitiũ. Ex gbus cõcludit aerẽ fm se totũ nãliter esse calidũ: ⁊ h huiusmodi caliditas: q; de bile et passibilis. q. de facili a quolibet pmutante alterẽ. ꝑpter causas plurimas ante dictas permutatus. Et nosce ꝙ ista caliditas qdem aeris potius elemẽtis frigidis comparatur q̃ corpori nostro. vnde pmo scõa: Aer non dicitur fortis frigiditatis nisi i cõparatione nostroꝝ corporũ. Propter quartũ qui dẽ ad primũ dicẽdus Senecã moralem ⁊ nõ phicum errasse, Ad aliud dicendũ ꝙ non est verum ꝙ semp mediũ fit purius ⁊ pfectius extremis: immo inter dũ extremũ medio vt apparet in pulsu medio inter fortem et debilem. naꝫ fortis purior et perfectior: medio Vel dicendum verũ esse si per equidistantiam accipiatur medium a calido: cuius proprietates erunt non impedite: quod hic non euenit. q; sicut ꝑbatũ est in libro de crepusculis: vapores non longius tribus. miliarijs aut paulo minus eleuant a terra. vñ medium hoc p abnegationẽ: ⁊ non p equidistantiã dr seu pricipationẽ: Ad declarationẽ dicẽdũ ꝙ locus medius aeris: ⁊ si natura fit calidus per accidẽs nã ē vt apparuit frigidus: tũ ꝑpter defectũ radiorũ illuc attingere non valentiũ: tum q; ꝑpter oꝝbis distantiã: quare pmo metbau. locus aeris. ſ. medius nõ ē ꝑpe aitra calida cõtia: neq; ꝑpe radios refractos a terra q. ꝑhibeant ꝑpe terram constare: disgregãte calidũ caliditate cõsistentias. Fũt eni nubiũ ꝯgregationes vbi definunt radij ꝑpter imensũ spargi. caliditas etiam ignis nõ pôt ad tantã aerẽ distantia alterare. Qõ ẽt adimuat vaporũ nã illuc pringens: q; cũ sorte nãliter fint frigidi. calidi vero accidente ad suã reuertunt in frigidati nãm tanq̃ pugna habita unt calidũ ipsorũ accidentale: ac aeris remissio calido: ad quod ⁊ vẽti aerẽ ꝯcurrẽtes frigidi cooperant. vñ Ar. Extincta caliditate ꝑpter suspendi vaporẽ in aere q longiꝰ spa

tia terrã vapor infrigidatus iterũ cõstat. ⁊ ꝑpter delicionẽ caloꝝ: ⁊ ꝑpter locũ vꝫ frigidũ. Quidam vero conant hoc destruere: q; cuiusliber effectus positiui cãm volut positiuã et non puatiuam: et. q. violẽtã assignare. Causa vero pducta videt puatua et violẽta: et ideo vt causaꝫ positiuã dent in corpora deducunt superiora: cũ hic mundus oꝝ ex necessitate continuus sit superioribus ratioibus metbau. i. qõ dicunt cõũgere frigiditate astroꝝ frigidiorũ: vt Saturni: Veneris: vel Lune: non p viã motꝰ vel lucis q; sic magis calefaciũ: sed per modũ ĩstrumentorũ nature superiorũ: aut p ꝑpriãs ipsorũ effectuas q̃litates. Sed id dicere non sanũ fortasse: cũ dicat commẽtator scõo celi ⁊ mundi contra. A. ponentẽ stellarũ quasdã infrigidare: et aliquas calefacẽ: eas in rei veritate non agere frigiditatẽ: sed calores hꝰ vniuscuiusq; elementoꝝ: quod manifestũ ē ait i Luna. sed ꝑbl⁹ dirt. 15. et dria. 10. ꝙ sufficit i huiusmõi accusationib⁹. Ac ẽt ꝑter Ar. cãm cũ oñsum fit eadẽ. 10. ꝙ nã oium recõpensata fidẽrã adimicẽ: tandẽ ad caliditatẽ declinet et humiditatẽ. Adhuc nõ solum imutabũt mediũ aerẽ vt fiant in ipso frigiditatis effectus ceu pluuie ac talia: sed hunc nos ꝯinentem similiter vt accidant in ipo. Cuius oppositũ appet metbau. i. Neq; inconueniens est ꝙ effectus positiui fit cã q̃dam puatiua: vt que imediata. neq; et frigidũ est puatio oio. cũ neq; aliquid violentum impossibile fortassis esse continue: dũ eius cã pmancat sempiterna. Circa id quoq; metbozologia ratiocinant ꝯplurima non presenti speculationi cõmoda: Propter aliud dicendũ ꝙ aer dimissus nature sue nõ tẽdit ad frigiditatem: sed magis ad caliditatẽ: sed quod ad illã vt tendere hbi per accidens id vt ostensuꝫ ꝯingit Quod aũt appareat recedente calido in frigidari accidente similiẽ euenit: eo ꝙ aer nõ habeat tantã caliditatẽ nã vt calefaciens illud amotũ, Ad aliud dicẽdũ ꝙ aer vt ꝑbatuꝫ est determinat se ad caliditatem nã. ꝑpter autẽ debilẽ caliditatẽ ⁊ multimodã varietatẽ videt neq; calidũ aut frigidũ in se pticipare cõtiere

Cañone huiusmodi dicti in aeris descripti one vt alleuet et ad superiora eleuentur: desitatur. An is in proprias spera fiuc in se ipso leuitatem habeat aut grauitatem? videtur nanq; hic per. A. leuitatem obtinere: cum eius iunamentum sit leuificare ac eleuare. Adhuc ꝑbl⁹. 25. aer sursum ferur vter enim quando vacuus fuerit deorsum fertur cum inflatur sursum pmanet: propter aerem sursum ferri. Eti: de ratione calidi est dilatari ⁊ mouẽri de centro ad circumferentiam supiorem directius vt ignis ostendit: et adoloscentium rectitudo ſ aer est calidus: eius eni natura talis ꝑnunciata. Amp. quecunq; cõueniũt fm locũ et formas ꝑportionant quãtũ nã exhibet de loco alicui: et de forma rãtũdem quartõ celi et mundi. Similiq; confimiles formas huiusmõi affines sequunt ꝑpetates: cuꝫ originẽtur ab eis. nũc aũt locus ignis et aeris satis ꝯcidunt. ſ ignis est leuissimũ corporũ petẽs qõ superi⁹ dispõne omni: quare aer huic sub'equent. Rursus: Spirit⁹ ē de animalis materia aeris: resoluitur. n. in hũc aiã deperdito differentia. 19. Spirit⁹ vero supiora petit cum sit calidior res corporis aialis: primo pma: Item lapis acuto duro quando confricat ⁊ acuitur quid decusim ab illo: conspicit quidem superius pe-

tere cū rī fit graue: totus eni lapis grauis: bēbit ita q3 in ipius regione aer leuitatē. Ꝓ Sriuz q vt dicum ea que ipsi⁹ regione oia grauitatē bnt pter ignē et aer b3: quare ꝑdl. .i. aer q̄ nus mscent alicui: nihil leuis vtiq3 facit. b3 eni grauitatē aer in aere. Pulin: Elementa ordinant in gnationē maxime vñ oēs notificātes ipsa descripserūt p id quod imixtionē est concidere. A. quidē et cepto cox tangēte ꝓpriū cuz hoc esse dicta. i. Jd aūt ꝑficiet in amplius: si adhuc nālius inclinet in hunc locū in quo gignūt⁹ dispensātur sere cuncta. Inter q̄ aer sui caliditate ⁊ humiditate sufficient cōtempatus ad alia in vitam ⁊ ꝓseruationē eiusdē ordinat potissime: ignis vero ed3 ⁊ pemptiuus supiora habuit petere: ipessiōis ē nce minime receptua. Quō autē imixtionē ꝓcurrāt dicta mōstrabitur. 16. iraq3 aer in semet participat grauitate.

Propter primū gppe sciendu3 q̄ gd fit aer: qdq3 spera ei⁹: ac ipemet denotauit descriptio ei⁹. Audio quoq3 p aerē sufficiēter puruz ⁊ ꝑpatuz. ⁊ ad summū inter oēs abundantias mediuz vt possibile ēt fit magnitudo lata p aerē sigere cōfimilis. ipa eni cōuocat ad motū: celi ⁊ mundi. 4. Est autē ꝯorum quatuor elementoz quoddā in vltimo leue: sp petens supiora ꝓhibitus illic eni saluat: vt ignis: aliud graue i summo iferiora ꝓquirēs nature dimissuz ꝓprie: ibi, dēq3 similiē cōseruatuz ceu terra. Quedā ꝯo medīū locuz ⁊ nāz obtinent inter ista leuia ac grauia nō simpliciter: ⁊ ad aliqd sicut aqua compatione terre leuis: aeris vero ⁊ ignis marie grauis. aer autē econtra fm le ēt amplius iclinationē b3 ⁊ velocī⁹ vt ostēdetur ad grauitatē q̄ ad leuitatē. Erit igit leue q̄ natum est sursuz tieri: siue a medio nō ꝑhibituz. graue vero deorsuz seu ad medīuz. 4. celi ⁊ mundi. Brauitas rī ⁊ leuitas sūt pcies cōmen. duplex extat. altera qdem cum aliqd in eius extat loco q̄ nō ē nisi velocitas motus ad sui suz sui: vel deorsuz ab ea qō violentiā inducit. reliq̄ vero simpler cuz extra suuz fuerit locuz. Propter scēz vero sciēdū q̄ alig senserunt aerē i suo loco leuitatē brē: ac ēt aquā nō habere grauitatē: ceu in libro de ponderib⁹ consā ondere Ptolomeus vel Theseus: quare dicit simplici⁹ q̄ ipse idē cuz oi diligētia q̄ potuit: inuenit idē pondus vtris aere pleni ⁊ nō pleni. Inquiētis ēt quidā scripsisse non istantuz vtcunq3 maiozis pondeis sozeinsigno. Quod dicūt aliqui cāri cum Ax. videat Sriuz sentire ꝓpter aeris diuersitatem expti in humiduate maiori minori, vel media: siliter grossicie: subtilitate ac medio. Sed alij voluerunt aerē leuitatez: ⁊ infra paz graues eē plumbi obolo: ⁊ ifra parū nisi grauitatē ⁊ leuitatē possidēt veras: quē ⁊ alig tenēt moderni sicut Themistius ⁊ ei⁹ imitatores. vñ conatus est motiui expressū ꝓfingere Ax. quo oñdit aerē grauitatē in se ipo ꝓtinere Voluit nūq3 hic talenti lignū gramine esse plūbo i aere: ideoq3 citius illo deorsuz petere: aque vero id sūgnatare. plumbum āt submergi: eo q̄ lignū in aere cristens: ti iplici grauitate celeri rapit deorsū. puta q̄ ipsius ⁊ aque ⁊ terre. plūbum vero hoz duoz solum eum ipm ad lignuz minime pticipet aere: ⁊ sūgnatat ipm aque. nam ipsi⁹ relatione lignuz est leue ꝓpter aeris dñium talis plūbum autē grauē aque ēt respectu cum in eo dominet terra potissime. Translatio siquidem arabica grece vt plurimum cōmentatiua id sciat ita sicut secundus

dicētis q̄ lignuz centū libraz in aere grauī q̄ duū libraz plumbū. Jngit siquidē Themistius cāz nō esse quā tradit Ax. puta q̄ plures grauitates est sum in ligno q̄ i plumbo; celerius tēdere deorsum ꝓpter aerē habere grauitatē i eius loco. ⁊ q̄m lignū ꝓpter maior ⁊ motē plus pticipat grauitate terre ac et aque plūbo minoris q̄titatis ita vt aer dñans i eo nō ipediat terrestre eisatē aut aqueitatē in seipso: ⁊ bene ipedit cā in aqua: cū sit leue in ipsa. Indutit ēt ista Aristoteli hinc ꝓtingere q̄ elemēta pmaneāt i locis ꝓprīs violente: ceu stant in extrancis nisi grauitatē ⁊ leuitatē possideant nature: Hāc āt ipugnat cōmē. Aris. thiuz cōfirmans: vt āplius videbit tertio dicēdo. cā eni ptacta essentialis ē aristo. ⁊ occulta. Themistij Vo accidētalis ⁊ apparēs. vñ is accepit cāz accidentalē essentialis loco: ⁊ peccauit. Causa qdē extitit ex rotis eius: q̄z cū accidētalis est p se manifesta essentialis Vo quā tradit arist. occulta que cuz latuerit. Themistius accidētalē illaz hac neglecta suscepit fm ēt ipsius inductuz non valet: q̄m grauitas aliter dicit ⁊ vt eguoce de ea vt visum quam habz elementum in seipso ac de ea que sotis. Quidā vero pxsi gurati ligni celerius descēdētis plūbo voluerūt pro cā necessitatē vacui assignare: vt q̄z maior moles ligni āplius scindit aerē: ac beatū i ducit amplioreē: circa quē timet nū vacuū iterdicere: nisi celeri⁹ id moueat in aere qō nō talē cuenit q̄z minus i plūbo. Sz id nō valet q̄z sic grauia ⁊ leuia nō mouerent nā vez violēte magis. Adhuc sortius tūc ꝓhibēs regreret in ꝓhibēdo descēdere q̄titatē alicui⁹ maioris apparentis ⁊ leuioris pp necessitatē vacui q̄ plūbi grauioris existis ⁊ minoris neq3 posset i vacuū iterdicere cū mor vtrinq3 subintret aer. Alij Vo illud celerius deorsuz dixerut lignuz tēdere ꝓpterea q̄z manus per sectius suscipit ipressionē motus aeris deorsuz latitudine superficiei plūbo minori. Assūmunt eniz q̄ aer moueat ꝓtinue. vt d enotat athomi: siliter ⁊ aq̄ cōtinue de q̄ minus vt agitata. Sed hui⁹ aeris motus ē vētus: ipse nāq3 aer ē mot⁹ ꝑdl. 5. ꝓncipiuz isup motus ēt insufflatois vētī est a supiori loco: tangz ab eo q̄ ē formale in ipo. methau. Fo: ⁊ Fa primo. Motus igit huius mōi ipellit deorsuz velocī⁹ lignuz ꝓtactuz plūbo. Dicēduz ēt illud nō valere: q̄z aer qcqd dicat Aue petras gescit relictus magis sue nāe. Jtidez ēt cōcesso q̄ aeris motus fit vētus q̄ sanc nō dr: vt ibi dē declarauī: nō fit adhuc motus aeris tantus ad inferius q̄ valeat corpus in eo positū tā celerius altero deorsū ipellere cū hunc ꝓcipiam⁹ non raro gescere: vt penna oñdit i eo suspensa. Adhuc ventoz latio ⁊ superius sumat crozdinuz non tū directe in deorsū sed in obliquum perflant methauroium secundo ⁊ problematum. 25. ⁊. 29. Propter tertium vero sciēdum q̄ aer in propria spera habet grauitatem siue inclinationem qua ipse vel quod positum in eo facilius deorsum moueatur ac celerius vt inductum Aris. Quodꝛ rationibus probatur ⁊ firmatur signis quoniam terra naturaliter tendit semper deorsū: ⁊ ignis sursum vt tactum. violenter vero quod sursum ille autem deorsum: quod apparet quia ex remotione circunstantium: vt aque vel aeris non ascendit ea: neque hic descendit. aqua autem et aer intermedia grauitate participant ⁊ leuitate: amplius tamen grauitate ita: vt bonum actus grauitatis est similior mo

tui suo naturali: q̄ voluntatis actus violento. naz si auferat terra naturaliter descēdit in locū illū: vt sensus edocet aqua. Si vero remouetur aer violentia i ipsius occurrit locū aqua tum tū si tollatur ignis aer ipsius locū violētia replebit: ⁊ nō ē. Si aūt secedat aq̄ vel terra naturali aere tendit in illū locū ex inclinātōe grauitatis: ⁊ nō necessitate vacui: vt fortassis gadicet: ceu confirmabitur in amplius: sursū vero motuū violente igne semoto. Pulin: Ei quod ē materiale locus debetur inferior: ipse nanq3 talis. sed humiditas que ē ꝓpa qualitas aeris dicta. ⁊ ig. inf ceteras qualitates materialiozi existit. vñ ꝑdl. ii. Humidi fz naturā deorsum motul. Rursus Vno ē vna superficiē vna ⁊ inclinatur in aliud: cū habeāt iter se ꝓpinqz sed vna extat supficies aeris et aque: puta hūditas quarto celi et mūdi et ꝑdl. 25. p quā hos ēminuri cōtingit: non aūt per caliditatē aut frigiditatem aliqd terminatur. et ideo ⁊ aqua et terra cōueniāt i frigiditate: nō ⁊ i eo ꝓ vna supficies existit ibidē: quare aer non humectat cōtangēs aquā: in eodē. Descēdit igitur naturaliter aer ad aquā: non āt ipa: cū sit grauior aere ad ipm: sed violente magis coadiuuante rī superficie vna prestata. Et ob hoc ꝑ facilia ingenia vnuz ad aliud deducitur: quar Ax. ꝓpter quod aq̄ in vas ignitū ēstruitur sine deducitur. sic eni vas vitreum spissū formatū: vt ventosa fere habens os acuti⁹ reliquo corpore in rotunditate terminās in quo ponatur candela sufficienter ignis cū autez fuerit calefactuz ipius orificiū: in aqua cleri talē i mergatur: vt nequeat aer modo subintrare aliquo: tūc utriq3 uid: bis aqua velociter in vas eleuari: vt ⁊ tandē lumen extinguat. Cuius qdem Alexander duas assignat causas quas Themistius saragit vitiare Cōmentator vero hunc repellit cō remoziu: cū aliquo ꝓsentiendo Alexandro. quod omitto breuitatis gra: cū erū neq3 pertinentis extat negocij. Jd autē multiplicia ꝓsimant signa: vt illud quod tactū de talenti ligno velocī⁹ plūbo ruente deorsum Quod defendit cōmentator contra Themistiū comparando bozū motū deorsum adinuicē in igne: ⁊ quod cū cā sit essentialis p se ꝓcludēs id verificari b3 de vtrozunq3 posito pondere equali Trea. n. grauitatis cause excedent duas de hoc cniz Themisti non verificabitur cā: sed fortassis id negaret. Adhuc Ax. vter vacuus pata aere plus trahit deorsum vz; quod vidi experiētia ita sorc in aere subtili calidiori: ⁊ iccciori replendo vesicā non solum oris spū ne dicerētur humidū in ipso emisso continēri grave verū ēt sollcs: pond. randoq3 postea parū supra hoc plūbi obolo deorsū addidi hoc cū legi de celo. Dicit rī cōmētator q̄ testimoniū inductū ab Ax. ꝓ vtre non fuit sustentatā sup ip'ū ip: obando q̄ aer in suo loco habeat grauitatē. verū in latit ipsū ad cōfirmidum. vñ si non fuerit concessū nihil nocebit cum fuerit manifestū rationi. Debet ēt cozū vtria ficcū eē ⁊ subtile. vñ Comen. vt q̄ vter Aris. quo testificatur id fuit subtilior ⁊ ficcior q̄ Themistū. debz ⁊ aer medius esse subtilitatā ⁊ qualitate. Rurs⁹: Experimur facilius fore aerē depellere deorsū q̄ sursū timiliter ⁊ aquā quod grauitatem denotat in seipsis: amplius spiritus animalis emissus in aere: ⁊ in ipso calor cadat innatus: mouet deorsū bumectat cni. Pulin. Quod in id concidit ꝑdl. 2. Dor magis est audibilis desup inferior; q̄ deorsuz sursū. quod si dicatur cū voce humidā educi quod b3 grauare vt videt Aris. ibidē tangere: dicā similiē ⁊ calidē quod b3 aleniare cōtrapondere humido. Et hi: Compositum ex bis in gbus viget ignis: ⁊ aeris nī deorsum ruit: vt fulmina ignesq3 cadentes. Aer igit i, ꝓpria spera cōtinet grauitatē. Nosce q̄ in b facit dubitare quesito necessitas extat vacui: ⁊ instantia cause Aris. ⁊ Themistij. Propter quartū quidē ad primū dicendū q̄ per aerē alleuiāt mixta ⁊ ad superiora reducunt p compationem ad terrā ⁊ aquā: q̄ grauant: ⁊ ad infima qadē deducūt. dictū nanq3 aerē leue fore illoruz cōpatione: nō tū q̄ ipe mixta eleuet ac alleuiet i eius spera. Ad aliud dicēdum q̄ Ax disputando ꝓcedit ñ aūt determinatiōe asserendo. vñ ibidē illud glosis diti q̄ magis Ax dubitanti assimilet q̄ docenti. Et id apparet: q̄m mor i ꝓtrariū subdit: Si aūt aer. sursum alleuiat: ⁊ ꝑhibet deorsum ferri. ḡre graviores sunt inflati vtres vz; Ad aliud dicendū q̄ aer est mo dicū calidus: nisi aque ac terre amplius relate: ḡre humiditas eidem verius ineristen vincit ei⁹ calidi tatē. ipsū enim subsidere inclinat. vt ꝑs oñdit aiat in aerē delapsus: cum sit qualitas mālis loci infimi q̄titatiua. Ad alia dicendū q̄ ⁊ aer ꝓueniat cū igne in aliquibus: magis rī ꝓuenit cū aqua ⁊ marime in his quibus locus expedit qui deorsū ceu supficiei quedam idētitas: ac cōis vtriq3 humiditas. Adhuc in ordine vniuersi quod subest alicui int aliq̄ locatur extrema: assimilat p amplius inferiori cōi mediato q̄ superiori ꝓsimili: vt apparet in cōsecutione natur inferioris a superiori. nō eni vt id mediū arthmeticū angustū: sed geometricū magis latū. Ad aliud dicendū q̄ spūs aialis non mouet sursum a calido rī verū ab aia cū virtute magis. ꝓncipale nanq3 agens existit. Spūs ēt ⁊ resoluat plus ad aerē eo q̄ est corpus quoddā subtile sibi continuū: rōne rī caliditatis ipsius ⁊ ē inertis in ignē peramplius. Ad aliud dicēdū q̄ ⁊ minimū confricatione decisum a lapide caliditate suscitata quia tax hac motu petit ꝓmitus supiora vt mor rī i ꝓriora. Si iura ēt in motū concitatiua: lacto: i. i cauare coadiuuat .Differentia. 15.

Vod ignis non fit calidus mouendo: quia si esset calidus calefaceret: ac calor sibi adesset ⁊ hec ci fm Algaz: lem non insunt. Adhuc cum de ratione calidi sit tendere sursuz: mouetur. n. a centro ad circumsferentias nunq̄ deorsum tenderet. ⁊ ita mixta non essent ex quattuor elementis cōcreata. Quod si dicas cum que deorsum violentia petere: tunc mutio nō erit naturalis: sed violenta: ⁊ fi: non permanens. Jtidem si esset calidus cum de ratione calidi sit tendere sursuz: mouetur. n. a centro ad circumsferentias nunq̄ deorsum tenderet. ⁊ ita mixta non essent ex quattuor elementis cōcreata. Quod si dicas cum que deorsum violentia petere: tunc mutio nō erit naturalis: sed violenta: ⁊ fi: non permanens. Jtidem si esset calidus cum de ratione calidi sit tendere: illuminare: inflammare: sorere aut ignis qui est carbo flamma vel lux: sed tunc eius lumine prohiberet stellas nocte videri: vt lux impedit diurna. Rursus: Si sozet calidus: et maxime cum prestetur illi calliditas in summo iam corrumperet circunstantia: vt orbem superius et aerem inferius itaque ignis calidus non cristit. In oppositum sunt pbantes cum sensu prestantes sibi caliditatem in summo. vnde. ⁊. ignis esse calorem et siccitatem est habere in summo. Adhuc si vnum contrarium est in nā: et reliquū cōdo celi et mūdi: ⁊ fraterus est in nā primo aque inditū: vt apparuit dicta ⁊. et. ⁊. igit et calidū erit in nā: q̄ nulli nisi igni: vt ex premissis visum discretijs pōt adaptari. Amp.

secundum

Cōmentator scdo de ge. ⁊ cor. cuꝰ aliquod ꝓtiū fuerit in aliquo: necesse est alterꝫ i eo inueniri, sed frustrā inuenit i genere ēlutatum: ergo ⁊ calidū. Cōtraria vero erpetuit subiecta diuersimode affecta seo: sum tm: nō eni vna fm oēs determinationes oppositionis coexistere pnit. Cū igit aquā frigidiuas disponat: ignē calidiuas afficit. Itaqꝫ ignis ē calidus: qd nullus com pos negat mēte. Propter pmū vero sciendum q ignis ē dupler: pprius gdez: ⁊ est b mālis. vii ptio metha. Qd ꝓnter ignū pp cōsuetudinē vocam ignē nō est ignis; excessus eni calidi ⁊ velut lemor est qd ignis. Alius vero sperius: q elmcū ipropie ignis extat corpus simpler ctis: cuiꝰ nālis locus sup oēs elemcūtarias existit ptes. g est cōcauā celi supficies: leuitatē bnā abolutā: cuiꝰ nā calida ⁊ ficca: cuiꝰ esse in gnatis ē maturare: subtiliare: pmiscere: ⁊ frigidi tatē submittere alioꝫ: cꝰ fm Algazelē nō est nisi vna tunica, simpler eni est ⁊ vnifo. mis: nec bꝫ lumē fm ēt. A. de celo ⁊ mūdo: aūt colorē: sicut neqꝫ corpus celi vel aer: sed ⁊ subtilior eo. si eni bēret colorē pbiberet videre stellas i nocte. ⁊ lumē faceret sup terrā: sicut ignes accensi i ea. Vnde Auer. de sen. u ⁊ sensato: ignis nō lucet nisi qñ adunat cū alio corpe: quod innuit. 3. de gene. aialiū: Ignis scp vt formaꝫ no ppria habēs: sed in altero corpoꝫ, aut eni aer vel fumus: aut terra vt qd ignitū. Color aūt candele et lumē ipius nō sit nisi et pmixtōe ignis clari in fumo tenebroso: et qbus ꝓiunctus sit lumē ⁊ color: ⁊ aliter ignis purus colorē non bꝫ: qd ondit qꝫ vbi ignis fortior ⁊ in candela: illic nūr color inexistit: ita vt videat q. fenestra vacua: in q nō sit inanitas ⁊ aer: ⁊ verior hic ignis est ille q est vbi. Ignis vero alterius ppriū elmētati: tres vt iudicatu sunt modi. s. ignis carbo: flāma: ⁊ lux. 5. topicoꝫ. 2. de ptionē cap. 5. ⁊ simpliciuꝫ. primo. fm eni mām diuersificat: cuꝫ veri ignis ⁊ vlr elementa in ptes q sunt diuersaꝫ formaꝫ: diuidi minime possunt. Sunt eni specie indiuisibilia: ⁊ fi ēntiate aut rōne applicationis ad mām diuidant. nā si materie ignis occurrat terrestri ignis carbo cōsurgit: si ꝏ aquee flāma: ⁊ si aereē lux efficit. ppie. n. aer lumīs ē susceptiuꝰ. Causa qdez q̄re ⁊ sperius dr ignis: qꝫ non bꝫ ille nomē nominatū aliud ab isto sicut est nomē notatum glacies ⁊ a qua. q si eēt inomi natuꝫ: vocaremꝰ aqua glaciē. Alexāder metbau. ibidem: Calidū quoqꝫ sicut ⁊ alia qlibet elmētoꝫ qualitas duplex existit: ⁊ p se qdem: ⁊ p accidēs. Per se vero: aut i summo vt qd ignis: aut respective: ⁊ id aut actu quale qd alialiuꝫ vel potentia seu virtute: vt terre nascentiū: p accidēs aūt vt calidū aque. Propter scdꝫ qdem sciendum q qdam sequētes apparentia: ⁊ sophismatibus decepti potuerūt ꝓtia vt ⁊ ignē dicant esse frigidū sicut apparet. 4. metha. detestatuꝫ hi eni similes sunt testificantib⁹ Anaxagorā idicante sup niuē sapientē q nō est alba: qꝫ diuerūt oportere virū sapientē in rebus nālibus exaltare animaꝫ suā a sensu: ⁊ ponere ipaꝫ altior ē illo: ⁊ deridere imaginationes suas: simpliciū scdo. c. i. qbꝰ vtiqꝫ nō est insistendū: cuim sensuꝫ negēt egentes eo: ⁊ oēm demuꝫ cognitionē. Propter tertiuꝫ egdē sciendum q ignis calidus est in summo. vii phl. 25. Ignis sp calidus: ⁊ comil calidus. ⁊ pharmacoꝫ primo cū. 6. Non ē miruꝫ si aqua fit igni ꝓtia: cū fit in fumo calidiuatis ⁊ ficcitatis: quare primo theorice: Calida sb stantia que in vltimo ē caloris est ignis. Quod pbatur. qm id quod imediate calefacienti supponit estqꝫ susceptiuū caliditatis: reddit calidiuꝫ ab eo; hic autē est ignis: reponit eni sub oculis imediate calefaciente motu: ⁊ luce scdo celi ⁊ mundi: ⁊ metbau. 1. qd prio res dictant dric. Adhuc qd opus inducit caliditatis ē calidū: cuꝫ actio faciat scire formā sicut transmutatio materiā: di ta. iꝫ. id vero agit ignis. calefacit eni eua porationē: resolutione inducit: rarifiat: alleuiat: aggregat: q cideꝫ tribus: ⁊ que diuersa segregat digerit: ⁊ frigiditati cōtrariat: supioza petit: adurit ⁊ hs insmōi. Itaqꝫ huiusmōi ē calidus. Sciendū tm q intentior est caliditas i igne hic materiali: q̄ i igne formali elemento: eo q ipsa in solidiori suscipit subiecto qd ostēdit ea calidi ipressa ⁊ stuppe: qd fortassis ⁊ ad finem factuꝫ est gnationis: ne ignis relīq corrumpat elementa mixti. vnde Comē. sup id secundi de ge. ⁊ cor. Ignis est artifio calidi ⁊ ficci: ⁊ nihil et igne generat: vt et tactū de generatōne aialiū scdo. Quare Alexander: Hoc non inuenit nisi in igne qui est hic. Ignis aūt q est in vltimo ꝓtinuitatis puta orbis non est in fine caliditatis ⁊ ebullitōnis. Quapropter plura elementa sunt cāe gnationis. Sed ꝓ id, ppter qd vnūquodq; ⁊ illud magis, ppter igne autē q est elementuꝫ alia sunt calida ⁊ elemētata: ita vt ignis qui hic existit. Adhuc in vnoquoqꝫ genere vnū extat pmū quod ē cā calidoꝫ posterioꝫ: vt ignis ē calidissimus. Aliti nanq; aliis hic cā calorīs metha. scdo. Ipse autē vt ignis qui est elementū; cū verū fit eius ee dicendū q ignis elmentatuꝫ primuꝫ extat calidiuꝫ ⁊ q illud pbi vertere bꝫ in anologicis: non aūt i pure vnuocis: vt hic homo generatꝰ ē, ppter hāc generātē. Igitur generās homo magis est gnātio nō valet neqꝫ in pure equocis: vt in hoc picto ⁊ vero verificatur eni in anologicis ⁊ in hs in qbus sciēs generans ē tota cā eius quod fit. qd nō b euenit: cū ignis caliditas fortificet pp materiā suscipientē illum: qd signant materie ostense. similiter si aliqd est primuꝫ et aliquius cā: id pōt sibi amplius et minꝰ inesse fm subiecti vt tactum susceptionē: aut aliter quocunqꝫ modo. Nosce et tum eo q tactum nota q nā duplex est vniuersalis: et pricularis. vlis gdez vt affatus et ipimens i hec inferiora: virtus celestis que adheret vie vni et ordini qd indicat motus illius a quo bonitas et pfectio cātur in vlis. vii scdo creticoꝫ. c. scdo. Omne bonum pulchꝫ: et oē quod ordine vni adheret et vie: et ostenditur in eo vestigium sapientie non est illud nisi de sursum. Particularis vero est ipressio in hec infima sigillata priori vli. regitur eniꝫ et gubernat p illam: que ēt duplex existit: vna gdez infima: altera vero duarū media: sicut q viuentium natura fm magis et minus distans ab illa superiori et fm hoc plus aut minꝰ ordinata: vt humana marie cū ei amplius ppinquet: Infima gdem sūt que elementoꝫ priori propter longe distare sere appofita. ⁊ iō minime ordini vni adheret et vie: et ppria mā prima: et q elementoꝫ sibi viciniora. quare factū q mixta sunt ꝗ naturā particularez; non tm vniuersale: cuꝫ ea fit particularis cā et diuatri r nature vnde lꝫ moris fit contra impetum nature particularis: non tm vniuersalis. Et propterea secundo celi et mundi seminum: et omnis defectus et corruptio est contra naturam et secundo phyfi. Corruptio non est extra natu

Nē corpo. nōē: illa qd bonum quod ꝗ fale - illud magis

tā senescere. n. fm naturā erit: ⁊ ita semella dicit ma sculus orbatus vel occasionatus: ꝏ de generatione aialiū. nā. n. pticularis ⁊ ppe q forma existit: pfectū sp ⁊ mare intendit: cū fit quid diuini⁹: sed vlis cū natura etiā que mā: ⁊ maxime ppter pustionē admittā semellā etiā adoptat: cū fine ea ñ possit generatio, saltuari gegd senserit. A. qñq;. Simili q aqua maris fluat et refluat: ppter naturā pticulare ipsi⁹ existit: cū eius naturali⁹ fit gescere: sed nō contra naturam vlem: vt motū lune mouētis mare ꝗ q ad angulos q̄tuoꝫ mūdi occurrit differētijs. 88. ⁊. 168. p buncqꝫ modū ignis. descēdit lenis admixtionē ⁊ terra elevatur ad cādē grādis. Propī quartū gdē ad pmum dicendū q ignis in spera sua nō dicit, ppie in se calefacere: cū id dicāt transitū in materiā exteriorē que i eo non existit: sed vbi cōungit aeri: sed calefacere dicit verius cū actionē dicat intrisecā sere ad modum eius qd est appetere ⁊ agere. Ignis aūt hic mālis in materia ens extranea, ppe dicit calefacere: cū in vna ens trāseat in aliā: Ad aliud dicendū q ignis non descendit deorsum p naturā eius, ppriaꝫ: sed vi nature vt tactū vniuersalis gubernātis generationē ⁊ corruptōez: neqꝫ mixtio ē simplicit naturalis: sed potius fm quid violēta: puta ex inclinatione ignis in sursū Et, ppterea dici pōt q mixtio quodāmodo violenta: ⁊ magis rōne ignis q̄ aliorū elmētorū. Et qꝫ q̄dam violentia ⁊ oppositio mixtis includ: tum rōne pma rū qualitatū: tū qꝫ secundarū localū necesse fit mixtū aliquādo corrumpi: Ad aliud dicendū q sermo. hic est de igne, put est elementuꝫ: tu autem adducis ignem elementatū vt ostensuꝫ prius. Ad aliud dicēdum q non corūpit orbem nec agit in ipsū cū actus agentū sint i materia patienti ⁊ dispofita orbis autē huiusmodi non suscipit impressionē: cum fm cōmenta totem nō secū cōmunicet in matria. Corpora nanq; celestia nō recipiunt peregrinas impressiones: neqꝫ aer corrumpit calore ei contiguus: qꝫ ignis superior vt tactū non calidus omnifariā: etiaꝫ remittit in calore propter distare a causis calefacientibus orbis resistit etiā igni cū alijs elmētis frigidis habentibus contrarietatē ad ignē: ⁊ ppter hoc impugnat: primo metbaurorū. Anaxagorā ponēs supra hūc aerem totuꝫ esse ethere lucido inflāmato plenū. Luꝫ. n. hec inferiora elementorū nihil sint vere respectu ipius corrū perent oīo: ita aut generatio ⁊ oīs cessaret motus b: qd omnifariā respuunt peripatheci.

Differentia. 16.

Quod elementa sint inmixto actu: aut fꝫ formas eorum in eo maneant substantiales ostēditur. quoniam et elementis generantur generata ⁊ conuertuntur in cōmixtione non corrupta in suis formis essentialibus. A. 6. metba. Inquit ēt elementum corporeum in mixto secundum essetiam existere quod ⁊ innuit primo prima: cum dicit plurimum vnius elementorum plurimum alterius cōtangere: Verus autem contactus solus existit corporum: primo de ge. ⁊ cor. Et: Omnis actio proueniet ab eo quod est actu. 9. metba. sed elementa agunt ⁊ patiuntur in mixto: alioquin mixtum corruptibile non foret. Palin. Si elementa in actu non permanent in mixto iam non mixtio causabitur sed magis corruptio. cum mixtio subiectuꝫ presupponat Est enim miscibilium alteratorum; vnio primo ō ge. ⁊ cor. Alteratio vero a generatione distat ibidē: quoniam alteratonis subiectū actu existit generationis aūt potentia, Itidem: si forma substātialis mixti fit actus materie: formis simpliciū corporū elementorū exclusis: tunc simplicia corpora elementorū rōneꝫ p dent cū elementū fit id ex quo cōponitur res primo: ⁊ ē in eo indiuisibile specie in aliā speciē: dria. ti. substātis vero substantialibus formis simpliciū corporum non causabit mixtio. Palin. Si nō manent actu tūc videt cū mā mixti nullā actu formā obtineat nec simplicis nec compositi q̄ pustio eius fit adeo generalis ceu. que materie prime: sed ipsa est simpler omni de se carens forma cum in fundamento nature nihil fit discretum. metba. s. igit et materia ꝓpositi qd oio extra rōnem existit, Adhuc materia mixti cōmuna existens p nihil efficiet, ppria huiusmōi vel illi⁹ materia. tot enim formas cōpositi materia quot ⁊ pma. Amplius cum est potentia eius est actꝰ: de somno ⁊ vigilia primo: si igitur elementa sint potentia in mixto erūt ⁊ actu: cū ens omne potētia fit aut actu. sūt eni pmarū drax entis. 4. metba. Rursus vbi conuenit inuenire, ppietates et passiones elementorum est et ipsa reperire: cū passiones sint a subiectis inseperabiles: phyfi. ⁊ generationis priis: sed has in mixto est repire. Eti: Dicūt Alisabbas et Ysaac amarā. in corruptione animalis partes eius in elmēta resolui vt spūs in aerē calorē nature in ignem humiditates in aquā: ⁊ ossa cum eis, ꝓportionabilibus in terrā apparēs elmētoꝫ primo capitulo. iꝫ. vnde simplicius secū do celi et mūdi. Theofrastꝰ ab oculis hominis flāmam segregari narrat. Megethius autem Alexandrinus medicus mihi narrauit a viro sciati eo ignez eriuisse a vertebro core: ⁊ cōbussisse omnia in quo et cessauit passio. Elementa igitur fm formas ipsorū essentiales seu actu i mixto existunt. In cōtrariū vt q potentia solū. signāt etiā auctoritates et firmāt rōnes. Primo nāqꝫ de ge. ⁊ corruptione sal uat virtus elementorū i mixto videlꝫ. tertio ꝏ celi mūdi. In carne ligno ⁊ vnoquoqꝫ talū est potentia ignis et terra. ⁊ secūdo de ptib⁹: Medi⁹ sorte cōpositionē dicere et Vtrumq⁹ elmētorū q̄ ex terra ⁊ aer aqua et igne: nō ex his sed sicut in alijs dictū est pus humidū. n. ⁊ siccū ⁊ frigidū ⁊ calidū: materia cōpositoꝫ corporoꝫ sunt. vnde Ga. primo elmētoꝫ ca. vltio dicit Ar. elementa confusa sorte estimasse qualitatibus solis: idqꝫ dogma eligendū ppter certitudinem eo q ab incōueniēti p̄seruat. Et Ysaac elementorum libri initiās pbus in plerisqꝫ libris suis diffiniuit elmētū esse rem ex qua generatione prima aliquid generat ⁊ existit in generato et ea ptāte non actu. Adhuc quidē et pluribus entibus actu nō fit vnuꝫ actu per essentiam. 7. metaphy. sed elementū vnuꝫ actu ut confessū ꝓstituūt. Et: Si forme pmaneāt elmētoꝫ in mixto actu ipm iam pluriū existet formarū: qd est falsū cū vnius rei fit vnicū esse pfectiuū: ceu phisentit pipatheticantiuꝫ rōne. Palin: cum quelibet particula etiaꝫ minima mixti fit mixta: primo de ge. ⁊ cor. In eadē quatuor erūt elmēta corpalia: ⁊ ita in eodē locoꝫ mimo plurima fitabunt corpa. Cuius ꝓtrariuꝫ scdo de aia ⁊ quarto dicit phyficorum sunt igit in mixto potentia non actu. Propter primuꝫ ꝏ sciēdū q cū mixtio fit elementorum seu misibiliuꝫ in vnū: fm veritatē cōcentus pmitus ē elmēti mi

gionis actus ⁊ potentie ostdat. secundo quō miscibi
lia nāliter moueant ad mixtū. tertio q̄ ⁊ quot sint de
rone mixtionis cōditiones notent. Propter hoc
p̄mus s̄ciēdū qd̄ sit elc mētū: ⁊ quot modis dicat
dr̄ia oñsuz est. xi. Est aūt mixtio multiplex. vna qdē
circa supius iā diffinita: in q̄ ex qualitatib⁹ miscibiliū
alteratione corruptis resultat nouā q̄litas ex illis in
mixto: de q̄ nuc est sermo. Est ⁊ alia nō vera multi
plex eñs: qm̄ aut p iuxta posit. nē ceu aqua oleo. aut
fm̄ mixturā velut ordea frumētis. vel fm̄ adheren
tiuz vt lapis lapidi: aut fm̄ vnitionē ⁊ assimilationē:
sicut sanguis carni ⁊ medulla ossi vel fm̄ inclinatōes
ceu lignuz ligno: aut fm̄ detentionē ⁊ circūplicatio
nē: vt ānulus annulo: q̄dā fere media existit iter istas
extremas lic vt qñ vnuz miscibiliuz taliter alij cōpli
cat: vt sensus nequeat discernere: sicut euenit i mel
licrato ⁊ aceticrato. Imitant. n. nām taliuz cōponē
tia: ceu qdē fm̄ mixtionē reputata soze: nō eñtia ve
ro fm̄ veritatē ⁊ apud nām substātialiū quēadmodū
elemēta. Alexāder i ꝓblemat⁹: Mixtio eni ter
re nō est ad sensuz: neq̄z eius ita minimum: s̄z essen
tialiū ⁊ ver e p̄mo elemētoꝝ. Est autē potētia duplex
vna qdē remota distās ab actu nō paꝛ: aptitudine tñ
ad ipm̄ ita dicta. Reliq̄ Vo scōa forma dās eē rei: a
ctus ēt p̄m⁹ noiata. Sim̄ ⁊ actus duplex: vn⁹ qdē p̄
mus potētia vz pfata ⁊ aliud scōs q̄ est opatio cuius
nihil qdē potēte. Sic igit a. igd est tm̄ potēia vt pri
ma: aliud actu solus: sicut actio. quēdā Vo medium
vel potētia scōa seu act⁹ primus. p̄ma egdē potētia
dicit ⁊ simplr potētia respectu forme. altera Vo fm̄
quid: qm̄ relatōe actus opatiui. ipse Vo actus econ
uerso. hic ūt act⁹ sumit ꝓ p̄mo siue potētia scōa: po
tētia vero ꝓ potētia p̄ma: q̄ inclinatio ē quēdā ad a
ctū p̄mus seu formā: dr̄ia. 56. Forma Vo substātial
seu eēntialis est illud p qd̄ res esse bz ⁊ i specie locat
ab ea nāq̄z qdē spēm sortit. Propt b⁹ vero s̄cōm
s̄ciēduz q̄ in oi actione ⁊ passione māz oz ⁊ agēs mo
tuz a fine forme ipressiuz actualiū ꝓcurrere: Mate
ria siquidē multi elemēta sunt seu miscibilia. Elemē
tuz eni est sicut mā remota idispōsita. miscibile vero
ceu ꝓpinqua. Sed agēs duplr exiliit: quoꝝ vnū est
motor imobil dās cuncta moueri vt cū pria vt Boe
tius: Immobilisq̄z manēs dās cuncta moueri ⁊ cō
solatōne. s̄cōz vero Vrnus orbis cū bis q̄ locant i ipo
astris: q̄ duplicia existunt. quēdā. n. sunt erratica: vt
septē errātes seu planete dicti quoꝝ sol fons calidi
tatis sperā cōmouet ignis. luna Vo p̄ncipiū humidi
tatis sperā cōcitat aque qd̄ oīū dit. mot⁹ accessus ⁊ re
cessus eiusdē fm̄ motū diurnuz celi q̄dratiuz q̄tuor
puncta cardinalia ꝓstituētē: dr̄ia. 168. Aerē vero cō
citāt gnq̄z alij. Saturn⁹ nāq̄z ad friditatē disponit ip
suz cōgelatiuā mortiferaz. Jupit quoq̄z calorē ⁊ hu
miditatē illi cū tpamēto pstat. Mars caliditatē cstu
alē cū siccitate. Venus friditatē cuz humiditate mē
surate: sibi qdē mercuri⁹ cōicabilitatē ac possibilita
tē eius idifferēs attribuit. ⁊ iō diuersi motus sunt in
aere repti. quēdā Vo astroꝝ sunt sira i spera octaua
locata ex qbus fm̄ Ptolemeū ⁊ Hipcum. 48. sine
suis gestaminib⁹ ꝓcreant imagines seu forme: ceu i
cāe assignatiōe physionomie p me notani cōstructe.
Cui⁹ mot⁹ fm̄ Ptolemeuz i. 36. milibus annozum
cōplet: cuiq̄z illius graduum centum deputando an
nos: nunc autē circa. 70. versus differentia. 9. ⁊ tra

ctatu quē de motu octaue cōstruī spere ex cui⁹ mo
tu cū p̄ma fulcito cōtinget tādē signa septēttrionalia
meridionalia fieri. ⁊ ecotra vniuersā fic vicissiz bari
tatōez p̄mutari vt ibidē ōclarauī. vñ metbau. 2. vbi
nūc est arida oli fuit mare ac eō. vult. n. p̄mutatōes
huiusmōi infinities iterari. Ex hoc quoq̄z mirabiles
in occultis ēt terre viscerib⁹ ipzimunt imagines. Ro
tus figdē astroꝝ ad infima delapsa ⁊ marie solis fibi
p radios ignis virtutē sociat ⁊ ꝓtingit. Ignis nāq̄z
q̄ est i cōposito radiis itroducit solaribus marie cum
alijs ⁊ nō p motuz ei⁹ nālē deozsuz: s̄z magis violen
tuz ex nā inductuz vlī di ia p̄missa. hec ēt agunt i ter
rā ⁊ aquā ac vlr incōtinēs calefaciēdo: ⁊ vapores in
medius vt i aeris supficiē attrahēdo vbi mixtuz cōfi
cit ceu i metheorologicis mōstrat. lz. n. fit ptra nām
gravitatis terre ac aque supiora petere. ⁊ ignis levi
tatē descēdere. nō tñ est contra nām motoris primi
vlīs ⁊ ꝓuncti ꝓticularis: velut motor ē celi qui cā
oīs est trāsmutatōis primaria. motus nāq̄z est ipsi⁹
tāq̄z motus cuiusdā sapiētis fm̄ Mesabalach ō spe
ra mota ad quē oīs q̄ i elemētis existit ⁊ elemētatis
reddit. 8. phyſi. cōmētator. Et iō vt est. iz. elicitur
metba. op⁹ nature opus ē i telligentie. motor; qdem
hic velut aia opat q̄ cā p̄ncipalis inanimatis est ac
tus oīs: fo de aia: ⁊ coll;. 4. vñ simplr alimēti cā est
ipsa. Ignis Vo quodāmodo ⁊ cōcausa: eo q̄ oīuz nā
cōstantiū termin⁹ est. ⁊ rō magnitudinis ⁊ augmenti
aie sigdē ⁊ nō ignis qd̄ tale. Ea nāq̄z sur suz elevat
qñq̄z grauia. levia vero deozsuz adducit cōtra mobi
lis inclinationē oīno ceu dicēt cholere. nā nigra gra
uis petit os stomachi sur suz tendēs. Rubea Vo le
uis ilcstina deozsuz. vñ mixtio nālis existet non paꝛ
dr̄ia p̄rioꝛi: Deducit iūdē ignea virtus deozsuz va
poribus pluuie ⁊ rozis qbus admiscet cuiu⁹ quidē si
gnum q̄ aque pluuiales ⁊ rozes vapozosi extāt cali
di ⁊ digesti. Quidā vero dixerūt vnuz elemētoꝝ so
re in alio i potētia: vt ex grabica surmāt metbauroꝝ
trāslatione p̄mo. Quod soze non valet: q̄ mixtio fit
ex elementis ꝓut sunt simplicia suo mō ⁊ non fm̄ q̄
extant i alijs elemēta dictuz ēt dr̄ia p̄rioꝛi: ignē ele
mētuz minus bre caliditatis isto materiali. plura. n.
elementoꝝ sunt cāe generationis. Veniūt autē mi
scibilia i mixtionē sialiū ⁊ ꝓprie pfectoꝝ p terre na
scētia. ex bis. n. cōdunt cibi ex qbus humores ⁊ sper
mata: ⁊ ex illis randē p viā originis ꝓstituunt sialia
elementoꝝ p̄mo ca. i. io. ⁊. iz. Est. n. materia primi
tus prima. deinde elementa demum terra nascentia
postea cibi deinceps sang. postea humiditates ⁊ sp
mata deinde mēbra cōsiria postq̄z officialia ⁊ vltimo
embryo vel fetus. Finis qdez pfectio extat vniuersi
⁊ mixtoꝝ bonitatis diuine p̄ncipatio. Forma autez
mixtionis apparet cū ipsa forma qdā cristat. Pro
pter tertiuz hui⁹ s̄ciendū q̄. 8. vel. 9. sunt ꝓditiones
ad mixtionē requisite: quaruz prima q̄ miscibilia p
maneāt i tertio ⁊ nō in alterū corrupta hec nāq̄z in
ter mixtionē ⁊ gnātionē habet dr̄ia. vnde Ar. Neq̄z
materiā cōbustibilis. s. igni dicim⁹ cōmisceri neq̄z
misceri cū exardet sed ignē generari: sic ēt nec ci
bus p̄mischebit corpori. Requirit ⁊ secundo q̄ misci
bilia sint corpora. nō enim accidens cōmixtionē su
cipit cū subiecto. vnde neq̄z figurā cum cera neq̄z cū
corpe album neq̄z accidens accidenti commisceretur
ceu neq̄z disciplinę album cū oporteat iterū ex mixto

separari miscibile. Propter qd̄ expetit tertio q̄ non
semp̄ p̄manent ꝓuncta: vez etiam sequestrent ex
mixto qñq̄z. Quarto q̄ sint minima quantitate oio:
ita q̄ mixtio non fit sensu vt bozdei ⁊ milij ꝓunctoꝝ
sic. n. qd̄ mixtuz homini esset lintheo nō sozet. Lucer
eni cathinus erugo litargirū ⁊ vrsur videant esse idē
⁊ vnū vltime trita ⁊ ꝓuncta: non tñ vere sūt sed plu
rima elementoꝝ p̄rio. cā. i. Oportet ⁊ quito omi
omera sibi ⁊ homogenea existet: A nomiomera nan
q̄z aut etbereogenea vt nasus ⁊ oculus misceri non
contingit oīno. Sexto quidem q̄ sint cōtraria simul
actiua ⁊ passiua cōiacentia in materia. Septimo q̄ eq
potentia sufficienter extent ⁊ non omnifariaz. si vnū
eni aliud superet potentia aliqualiter nō miscebitur
illi velut es stagno. Et si vincat oio transitus fiet in
dñans ⁊ non mixtura: vnde vna vini gutta mille nō
miscebit ampboris aque cū solual species ⁊ trāsmu
tet in dñans. Octauo q̄ sint termisibilia bene ita vt
ab eorum remoueantur viscositate sturibilitate eua
poratiōe ac resolutione q̄ accidit cū miscibilia pfecte
fuerint adinuicem applicata. vnuz eni ab alio suscipi
et qd̄ prius nō fuerat inseipso p̄mo apparens. Ad
dit et nouo oportere ñ penit⁹ soze similia: cū sic actio
nō ꝓueniat ⁊ passio. nec omnino diuersa: q̄ iam con
traria sozent in eodem: sed media inter ista. debent
ēt partim corrupta existere fm̄ partē vero salnata: Ro
tus nāq̄z salgatur coꝝ de humana natura: ⁊ p̄mo de
ge. ⁊ coz. Propter secūdū Vo s̄ciendū q̄ de hoc q̄
sito fuerunt multe opiniones: et idco difficile ostēdit
aphoris. p̄mo cuius etiā difficultatē indicat rei natu
racū ipsū fit de mixtione. Circa hoc aūt: est act⁹ dē
⁊ nature. vnde p̄mo ꝓplexionū ca. io. Appositio fi
ne cōmixtio eius q̄ tale fm̄ parua ⁊ nō per totū con
fusio: sed p̄ tores ambo confundi dei ⁊ nature opus
Propter qd̄ sufficit de talib⁹ ꝓbabiliter veritatem
enūciare secūdo celi ⁊ mū. ⁊ metbau. i. Et ideo alij
posuerunt miscibilia p̄manere in mixto actu seu fm̄
formas coꝝ essentiales: Alij Vo potētia seu virtute
Nōnulli fere modo secūdū medio actu operatiuo:
Ponentiū aūt ea manere in mixto fm̄ formas: qdā
voluerūt eas actu etiam secūdo integras existere: vt
Empedocles pbus ac eius Asclepiades medic⁹ col
lega: ceu Democritus pbus et Epicurus illius imi
tator: Athomos et corpora senserūt suauissima in ō
pacta rerū p̄ncipia elemētorū p̄mo: ca. secundo: qd̄
erroneū valde: vnde eorūdē p̄mo ca. 4. Quicunq̄z
opinant fieri quid cōpositorū corporū sensibile ma
nentibus qualia sūt elemētis ⁊ solū cōmixtis adinui
cē vt i aceruo humēti bozdei ⁊ sabarū ipossibilia di
cunt. Ita. n. fere nulla cōditio mixtionis saluabitur
antedicte: neq̄z mixtio sozet certa: s̄z sensibilis ⁊ fan
tastica magis: neq̄z ex ipa vnum cōsurger et i n forma
sed aggregatione solū. Alij aūt dixerūt eas trāsmu
tari cōfūdi ⁊ alterari p totū: quare ibidē ca. io. Qui
cūq̄z ex igne aere ⁊ aqua ⁊ terra trāsmutatis cōfusis
⁊ alteratis p totū mixtū opinantur fieri sensibile: ⁊ si
insensibilia sint illa contingētia ⁊ vera dicūt. Cui⁹ po
sitionis fuisse videt. A. 6. metba. ⁊ p̄mo p̄ma. vo
luit eni q̄ elemēta haberēt duplex esse seu actū p̄mū
qdē q̄ habent ex fm̄is coꝝ formis substantialibus:
fm̄ aūt vt sunt cōiuncta cū accidētibus naturalib⁹: q̄
potentie sue naturales existunt ob essentijs ipsoꝝ flu
entes velut est calidū frigidū siccū ⁊ humidū. dicit q̄

q̄ elimēta quo ad esse secūdū nō manēt i mixto vsq̄z
quaq̄z imo ipsorū corrupunt excellentie in vnoquoq̄z
fm̄ mediatatē ad alterū ex quibus qualitas resultat
media que act⁹ extra mixti. Habent etiā elemēta du
plex esse liberū quoddā ⁊ integrū aliud ligatū ⁊ par
titū. Liberū quidē et integrū voco qñ ignis aut aliud
elemētuz cōsideratur in sua spera in qua naturali lo
catus perseuerat ⁊ ita nō occurrit in mixtum. Dico
Vo ligatū ⁊ partitū quādo ab alio est alteratū ⁊ aliū
alterās ⁊ diuisim in ipm̄ et ecōuci so ita q̄ plurimum
vnius fit cū plurimo alterius: minimū etiā vnius cū
minimo alterius: et ita quo ad esse p̄mū manēt in mi
xto. Douebant aūt ⁊ illi: quoniā vsū est ipsis q̄ ni
si p̄manerēt elemēta iā nō sozet mixtio: verū magis
corruptio. Itidē: actus mixti esset tam actus materie
p̄me imediate: ficq̄z materia ipsū susciperet nō p̄sup
positis corporibus elementarijs simplicibus ita vt
elementa rationem perdant elementariam. quibus
vriq̄z quid dicendum tertio et quarto apparebit di
cendorum. Hanc aūt positōnem nitū destruere cō
mētator tertio celi et mūdi et si eā cōcedat in fine p̄ri
mi de ge. Ad ipsā nāq̄z multa cōseq̄unt impossibi
lia vt q̄ nullū ens generet ex eis diuersū ab ipsis in
forma substantiali verū in accidētibus solū. Itidē vt
elementa p̄maneāt actu in mixto cū huiusmōi p̄mum
esse actū etiā imporet et iō cōpositū nō habebit vnā
formā substātalē: ficq̄z vnuz vere nō erit sed aut ag
gregatione solū nō cōtactu. Adhuc cōtinget vt que
libet forma fit ab alia distincta: ita vt quattuor corpo
ra fint in minima qualibet parte compositi. Rursus
si forme reliquunt elemētoꝝ in cōposito in suis per
fectionibus ⁊ in qualitatibus p̄mutent ac alterētur
fm̄ amplius aut minus possibile fiet vt elementoꝝ
ab his denudent forme qualitatibus fm̄ totū. paꝛs
nanq̄z ⁊ totum eisdem sunt rōnib⁹ historiarum primo
cū tamē ignis nō fit ignis nisi per caliditatē ⁊ siccita
tem in summo. ⁊ ideo post talis subdit q̄ paucitas ex
ercitationis Auicē. in natura ⁊ naturalibus et bona
cōfidentia in p̄rioꝛi ingenio ipsum ad hos perdurit
errores; quā etiā modernorū aliqui vitiant positio
nē eo q̄ impossibile fit materiā fm̄ idē diuersas. sus
cipere formas elementoꝝ. Si. n. icorpore mixto for
me substātiales elemētoꝝ saluerent: oporteret illas
diuersis partibus inesse materie. materiā Vo diuer
sas partes accipere fit impossibile nisi quantitate in
materia p̄intellecta. sublata eni quantitate substātia
indiuisibilis manet phyſi. p̄mo. Ex materia sub quā
titate existēte ac forma substantiali euenīēte corpus
ꝓstituit naturale. diuerse igit partes materie elemē
toꝝ sortassis subsistētes multoꝝ obtinent corporū rō
nem. plurima Vo corpora esse simul ipossibile soze
dictū est. nō igit in qualibet parte mixti sūt quatuor
elemēta cū nō sieret vera mixtio sed ad sensuz tantū.
Rursus forma quelibet substantialis in materia ꝓ
priā expetit dispositionē sine qua stare non pōt. vnde
alteratio via est ad generationē ⁊ corruptionē. Im
possibile aūt est ibidē cōuenire ꝓpriā dispositionem
que requirit ad formā ignis ⁊ ꝓpriam que requirit
ad formā: aque q̄z fm̄ huiusmodi dispositōnes ignis
⁊ aqua sūt cōtraria. Contraria Vo impossibile in eo
dē soze. ita q̄z impossibile q̄ in eadez ptē mixti forme
substātiales insint ignis ⁊ aliorū. Et iō cōmentator
volens inconueniētia que sequuntur euitare Auicen.

mixtionē q3 a corruptione sequestrare ac sensu via in ter pterictos processit media. non enim potuit q̃ forme pur e remanerent ⁊ perfecte: neq3 corrumperētur omnino: sed eas ex parte permanere ac partim corrumpi vt sic in quandā reducant medietatē. Nam si corrumperent ex tota: tunc primo illeac essentialiter quasi libet reciperet formas. ppteres potuit q̃ forme fiunt elemētorū medic inter formas substātiales ⁊ accidentales perfectas ⁊ accidentia: ⁊ q̃ amplius ⁊ minus ppter earum imperfectionē ceu accidentia possent recipere: quod si hoc videat contra p̃dicamēta continentia nihil fore substātie ꝓprium: neq3 magis neq3 minus suscipere: sibi quidē respondet non fore incōuenienS huiusmodi formis cum sint imperfectissime diminute a formis substātialibus pfectis valde: ac maxime prime ppinquissime. Est enim esse suum. q. medium inter formas essentiales ⁊ accidentia. Et ideo dicit fore possibile vt remitterent in mixto: ⁊ proueniret ex eorū collectione forma alia: sicut ex albedine ⁊ nigredine plurimi cōsurgunt colores medij quā q̃dem similiter opinionē duplicitē aliqui pleqnunt. tū quia videt inter substantiā ⁊ accidēs medii astruitum q3 ꝓtrarietas ⁊ susceptio magis ⁊ minus attribuit forme substantiali. Dicere nāq3 formas elementorū fore medias iter substantiā ⁊ accidēs est mediū i ter cōtradictoria locare q̃d est cōtra posterioꝝ primū Cōtradictio nāq3 est cui fm se mediū nō inertiit. nā forme substantiali est in subiecto nō esse: sed subiectū ⁊ hāc aliquid ꝓstituere in p̃dicamētis. Accidēs vero in esse cū accidentia non sint entia: sed entis. 7. meta phy. nō esse in subiecto ⁊ esse in subiecto cōtradictōes ꝓportant Palin: vt phys. 4. meta. media ⁊ quoruꝫ sunt media. s. extrema sunt in eodē genere. vñ poste. i. Ex eodē genere necesse vltima ⁊ media esse. substantie vero ⁊ accidentis nullū est cōe genus in porphyrio ⁊ tertio metha. Quoniā ens ē quo magis vt fore genus non potest: eo q̃ iam drie essent entis nō ens: non entis aut non sūt species neq3 drie quarto topicorū: ⁊ de partib⁹ primo: quare forme elementorū nō obtinebunt medii iter substantiā ⁊ accidēs Ostendit ⁊ formas elementorū de mū magis ⁊ minus non suscipere eo q̃ ois forma hec suscipiēs diuisibilis est per se vel per accidens: inquātum. s. subiectum suum magis ⁊ minus valet participare: fm aut id q̃d est diuisibile per se aut per accidēs accidit motū esse continuū. 6. phys. Est aut loci mutatio augmentū ⁊ detrimentū fm quantitatē ⁊ locū que per se sunt diuisibilia. alteratio vero fm qualitatē magis ⁊ minus recipiētes vt calidū ⁊ albū. Si ergo forme elemētorū magis suscipiunt ⁊ minus: generatio ⁊ corruptio ipōrū motus erit cōtinuus q̃d est impossibile cum nō inueniat nisi in quantitate qualitate ⁊ vbi. 5. phys. Et ideo generatio ⁊ corruptio mutationes extant ⁊ nō motus. Amplius dicunt q̃ omnis differētia fm formā substantialē variat speciem ⁊ q̃ recipit magis ⁊ minus vtrū q̃ est magis ab eo quod est min⁹ ⁊ quodāmodo sibi cōtrariū existit vt magis album ⁊ minus albū. Si ergo forma ignis magis suscipiet ⁊ min⁹ aut alī elementi magis facta vel minus speciem variabit ⁊ non erit ead em forma sed alia. ⁊ ideo. 8. meta. sicut in numeris variatur species per additionem ⁊ subtractionis vnitatis ita ⁊ in substantijs. substantie nāq3 posite sunt velut numeri in termino. hic tamen

fortassis hoc dicta ⁊ sic dicere Cōmentator fmo nē particularizando Ar. in forma substantiali perfecta vera existere: q̃d forsan non valet cū practi Aris. fmones sint i locis vniuersalibus scripti. Deus quoq3 sic apparent positiōes dissonas: q̃dā quoq3 fm rē asserunt esse existere ⁊ si videant verbis discordare. dicūt nāq3 q̃. A. voluit formas elementorū transmutari ⁊ confundi ⁊ in mediū quoddā redigi 13. A. imponat sibi ipm eas posuisse integras i suis pfectionibus permanere: quod nō estimo sensisse. Absurdā nāq3 vt q̃ tantus pbus posuisset formas sic absolute perfectas ⁊ iconfusas vt quam prior voluerunt pmanere in mixto in quo cōditōes antedictas mixtionis ab Aris. non seruasset. In eo vero q̃ cōmentator dicit eas transmutari ⁊ in mediū quoddā fm susceptionē magis ⁊ minus adduci voluit idē q̃ dictū ab. A. fit ingunt. Sed veritas est q̃ Auicē. formas elementorū amplius ꝓfregit ⁊ subsidere fecit q̃. A. Et ideo hic aliā positionē magis consonam Aris. visus tenere de gene. primo. ut apparebit dicendo ⁊ tertio cui quidem contestant mor dicturas. Est autē similiter ⁊ positio de hoc ipso modernorū satis sententie Aris. consona. Ipsa tamen parum dearticulata ⁊ minus pluribus intelligibilis existit. Dicunt enim q̃ qualitates elementorū actiue ⁊ passiue contrarie sunt i ad inuicem magis suscipiētes ⁊ minus. Ex huiusmodi vero qualitatibus alteratio adinuicē cōstitui potest qualitas quedā media que vtriusq3 extremi sapiat naturā: sicut citrinū inter albū ⁊ nigrum: tepidū autem inter calidū ⁊ frigidū. Remissis nāq3 qualitatū elementarū excellētijs ꝓstituit ex illis qualitas quedā media que est proprie qualitas corporis mixti sicut q̃litas simpler ad formā corporis simplicis inducēdā. hoc igitur modo extrema dicūtur in medio reperiri quod participat natura vtriusq3: sic ⁊ qualitates simplicium corporū inueniunt in proprio corporis mixti qualitate: que quidē qualitas corporis simplicis: aliud est ab eius forma substantiali agit tū in virtute ipsius alioquin calor calefaceret solum: non autē forma substantialis per eius actiones educeretur in actum. eo q̃ nihil supra suā speciem agat. Sic igit virtutes formarū substantialiū corporū simpliciū in corporibus mixtis saluant virtute quidē ⁊ nō actu. vnde Aris. primo de ge. nō manent elemēta in actu vt corpus ⁊ album: nec corrūpunt nec alterā nec ambo saluatur. n. virtus eorū. In tertio quoq3 celi ⁊ mundi in descriptione elemēti corporis. de hoc vt Aris. hesitare alens: fit itaq3 elementū corpus quod dicit ppter materiā primā: eo q̃ elementū de ipsa ⁊ simplicibus primis corporib⁹ equiuoce dicit. Cōmentator tertio celi ⁊ mundi. Et subdit demuq3 ad q̃d alia corpora diuidunt inter existens potētia aut actu. hoc iñ non vtroq3 modo adhuc dubitabile ipsum indiuisibile in altera specie quidam vero rudiorū nūc dicerunt elementa remanere in mixto actu quantū ad eorum operationes. dicūt. n. q̃ elemēta possunt duplicitē considerari. vno quantū ad eorū substantiā ⁊ esse distinctū: ⁊ ita permanēt in mixto potētia ⁊ non actu. Alio vero quantū ad ipsorū actionē: ⁊ sic dicunt ea actu permanere in cōposito: q̃d quidē satis videtur absurdum cū nihil agat vltra suā speciem. si ergo erūt potentia in mixto nō poterunt in actum operatiuum deuenire ex potentia huiusmodi. Amplius. 2. meta.

vnūq̃q3 sicut se habet ad esse sic ⁊ operari, q̃d autē potentia actionē habere nō pōt cū sit actus perfecti. Rursus fingulū opaā ināgtū est actu: ppter q̃d videtur impossibile miscibilia in mixto ponere potentia ⁊ actualē operationē habere cū ea i mediatius a qualitate pcedat. Ipse quoq3 aliquādo dixi q̃ quesitus pōt duplr audiri: aut i fieri ipsius mixti: aut in facto esse iam eius ⁊ cōpleto: Siquidē pri⁹ cū in tali fieri actio concurrat ⁊ passio: ⁊ omne tale subiectū regrat in actu: qm solius entis in actu est agere ⁊ pati: cum ens potētia actione careat oio. Iā. n. idē fore actus ⁊ potentia. Amplius fieri mixti ē per alterationes q3 mixtio est miscibiliū alteratorū vnio quod oz: q3 alteratio est via in generatione: sed alteratio vt tactū subiectū regrit in actu: generatio vero in potētia. vñ. A. alteratio est q̃dāo manēte sensibili substātia in eius passionibus fit transmutatio in ꝓtis aut medijs: generatio aut cū totū trāsmutat in totū sensibili nō pmanēte subiecto: quare necesse fit oio miscibilia in mixto actu pmanere: q̃d fortassis sentit. A. ⁊ q̃ dicit secū formas substātiales elemētorū pmanere in mixto minus tamē aut magis cōfusas: ⁊ ab excellentijs separas vt in mediū deductas fm q̃ motus alterationis miscibiliū cū alteratione fiat in tpe: magis aut minus recedat a termino a quo ad terminū accedēs ad quē puta generationē. Si aut exponat q̃stū manere in mixto in facto esse mixti ⁊ ꝓpleto tunc elemēta potentia ⁊ nō actu pmanere dicūtur cū forme corrūpāt ipsorū: q̃d mōstrat: q3 fic mixtū esse est generatū esse. Ad aut ē totū hoc in hoc totū trāsmutatū forma. vñ Ar. generatio simpler ⁊ corruptio est ñ ꝓgregatione ⁊ segregatione: sed q̃d trāsmutat hoc totū in hoc totū: est. n. in subiecto alterationis duo existant. hoc q̃dē fm rōnē ut forma: illud aut fm materiaꝫ quando in his fit transmutatio oio: generatio erit ⁊ corruptio generatio nāq3 vni⁹ alteri⁹ existit corruptio. Adhuc si elemēta virtute nō pmanerēt i mixto tm sed i actu tūc mixtū esse quod est generatū esse: nō differret essentialiter a miscibili q̃d omnifariā absurdū. Sic etiā nō quelibet ps mixti mima mixta fore: cui⁹ cōtrariū apparuit ex mixtionis ꝓditionib⁹. Palin: Proclus prestat omnē cām virtualiter existere in effectu. Cū igit elemēta sint cā efficiens mixti p suas qualitates actiuas ⁊ passiuas in mixto virtualiter erūt ipsorum qualitates: ⁊ q3 huiusmōi ñ agūt nisi i virtute forme substātialis elemētorū cū nihil agere fit dictū vltra suam speciem ⁊ vnūq̃q3 sic opaā vt habet esse: forme substātiales erūt similiē in ipso mixto virtute. Propter q̃d oz dare miscibilia tm quo ad formas eorū substātiales potētia seu virtute cōtineri in mixto. i. generato esse. Vt aut q̃d dictū est amplius declaret ⁊ ne virtus qua dicūt pmanere i mixto elemēta fine subiecto subsistere videat cū ponant forme substātiales corrūpi omnifariā: dicēdū q̃ cū elemēta veniūt ad mixtionē, put esse in mixto miscibilia importat mixtionē in fieri tūc q̃litates cōrarie agunt elementorū ⁊ patiūt adinuicem: ⁊ ad mediū prepetitū ducunt q̃ quoddā q̃d ē qualitas miscibiliū ppārās ad formā ⁊ cōplexionē mixti. Varū vero q̃litatū actionē ⁊ passionē quoniq3 forme possūt elementorū incorrupte sustineri: miscibilia pmanent actu in mixto. Cū aut ex p̃dictorū actione ⁊ passione forme substātiales elementorū passe ⁊ transmutate corrūpunt forma generat mixti quaꝫ

sequit cōplexio illius ex alteratione primarū qualitatū corruptarū ppter formarū corruptionem. In istanti nāq3 forme corrūpunt elementorū cū earū passionibus ⁊ ppetatibus transmutat introducit mixti cū eiꝰ passione ⁊ natura seu cōplexione. q̃d aut ea fit fnia Aris. declarat cū positū generationē simplr fieri quādo subiectū sensibile fm se ac passiones seu accidētia corrūpunt in alterū. dictū etiā est similiter primo de gene. ⁊ cor. q̃ le marie ppriū generationis est subiectū ac corruptionis ac. 4. phys. materiā nō separabilē esse vni primo de generatione: materia nūq̃ sine passione possibile fit esse: neq3 sine morphea ⁊ primo elemētorū ca. 16. sine qualitate. Propter q̃d cuidenter cōcludit q̃ vna forma corrupta ile aliā suscipit in instanti ceu introductione sensitiui sup vegetatiuū ⁊ intellectiui super sensitiuū declarat ex secūdo de ge. animaliū. Intelligo itaq3 pmanere in mixto elemēta potentia seu virtute eo q̃ cōplexio mixti sapit naturā ⁊ virtutē qualitatū miscibiliū ex quibus p alterationē educit sicut sanguis generatus ex lactucis: dum pōt naturā aliqlī ter retinere lactuce. sic et forma mixti ex corruptione formarū substantialiū elementorū ex quibus educit: sic caro sapit esse et virtutē alimēti ex quo fuit generata. Seneca tertio q̃stionū naturaliū: Pabuli sapor apparet in lacte. et vini vis existit in aceto. neq3 etiā est dare q̃ forme cedāt elemētorū in non ens oio: q̃m ex ente substātia nūq̃ cōstituit nō ens ⁊ non substantia. ⁊ corpus tale in tale substantiaꝫ ⁊ corpus tale: ⁊ tamē hoc totum natura materie transmutat in hoc totū. Sed fortassis primum mēbrū maxime distinctionis pfate: ⁊ fi quibusdam videat acceptum sententie tamē. Aris. ⁊: Cōmētatores aduersat: cū fm hos mixtio fit q̃d mediū inter alterationē ⁊ sbiectū possidētes omnifariā actu et generationē in potentia solū quod indicant mixtionis cōditionē eiusq3 rō. Nō. n. dicit q̃ fit alterativū vnio neq3 corruptorū verū alteratorū ⁊ fm hoc neq3 est trāsmutatio alterius ꝓrioruꝫ in alterū: neq3 trāsmutatio eorū in materia. mediuꝫ itaq3 erit mixtio inter duo ptacta: quod positio non seruabat premissa. vex mixtionē primo sumptā modo non videbat ponere ab alteratione alterā: vt cū mixtum sumebat in fieri neq3 scōas a generatōe quādo accipiebat in facto esse. Propter tertiū quidē dicēdū cū Ar. ⁊ eius diligētioribus interptib⁹ vt ptactuꝫ q̃ elemēta p qualitates eorū actiuas ⁊ passiuas adinuicē agunt ⁊ patiunt: ita vt remissis earuꝫ excellentijs ad mediū quoddā pfiguratū diuisibile deducāt. vñ scōo de ge. Que miscent corrūpunt intēsiones adinuicē: ita vt tūc nō fit materia: ceu euenit in gnātōne nec ꝓrioꝝ alterū actu simpliciter velut in alteratione sed mediū. Et cōmentator fmo de ge. Mixtio ꝓrinsit quādo equaliter miscibilia patiunt ⁊ agunt ita q̃ veniat post aliq̃ media q̃litas inter scōas contrarietates puta: puta dico calidi ⁊ frigidi sicci ⁊ humidi. In hac autē q̃litate sic ex p̃dictis qualitatib⁹ passis ⁊ ⁊ remissis: in mediū tñ latū cōsurgente: virt⁹ saluat miscibiliū: vt cā virtualiter i ei⁹ reluceat effectu. Cū igit miscibilia p suas q̃litates imediatius efficiāt mixtū in eo virtualiē existēt in qualitate. s. resultāte media videliczꝫ vna: vel etiā dico duplici fortassis fm q̃ cōplexio inde resultans fuerit simpler vel composita. ⁊ q3 ꝓis actio pficiat q̃litatibus. ipe tamen non agūt nisi in virtute forme substātialis pmo: vt ondē

mixtionē q̃ a corruptione sequestrare ac sensu via inter pretactos processit media. non enim potuit q̃ forme pare remanerent ⁊ perfecte: neq̃ corrūperētur omnino: sed eas fm partē permanere ac partim corrumpi vt fic in quandā reducant medietatē. Nam si corrumperent fm totū: tunc pmo illeꝰ ac essentialiter qualibet reciperet formas. ꝓpterea potuit q̃ forme sint elemētoꝝ medic inter formas substātiales ⁊ accidentales perfectas ⁊ accidentia: ⁊ q̃ amplius ⁊ minꝰ ꝓpter earum imperfectionē ceu accidentia possent recipere: quod si hoc videat contra p̄dicamēta continentia nihil fore substātie p̄ius: neq̃ magis neq̃ minus suscipere: sibi quidē respondet non fore incōueniens huiusmodi formis cum sint imperfectissime diminute a formis su bstātialibus p̄fectis valde: ac materie primē ꝓpinquissime. Est enim esse suus. q. medius inter formas essentiales ⁊ accidentia. Et iō dicit fore possibile vt remitterent in mixto: ⁊ proueniret ex eoꝝ collectione forma alia: sicut ex albedine ⁊ nigredine plurimi cōsurgunt colores medij squā quidem similiter opinionē duplicitē aliqui p̄sequunt. tū quia videt inter substantiā ⁊ accidēs medū astruitum q̃ contrarietas ⁊ susceptio maius ⁊ minus attribuit forme substantiali. Dicere nāq̃ formas elementoꝝ fore medias iter substantiā ⁊ accidēs est medū iter cōtradictoria locare q̃ est cōtra posterioꝝ primū Cōtradictio nāq̃ est cui fm se medū nō inerisit. nā forme substantiali est in subiecto nō esse: sed subiectū ⁊ hāc aliquid p̄stituere in p̄dicamētis. Accidēs ⁊ in esse cū accidentia non sint entia: sed entis, 7. metaphy. nō esse in subiecto ⁊ cē in subiecto cōtradictiōes ꝓportant Palin: vt phas. 4. meta. media ⁊ quoruꝝ sunt media. s. extrema sunt in eodē genere. vñ poste. i. Et eodē genere necesse vltima ⁊ media eē. substantie ⁊ accidētis nullū est cōe genus in po: phyrio ⁊ tertio metha. Amoniā ens ō quo magis vt fore genus non pōt: eo q̃ iam drie essent entis nō ens: non entis aūt non sūt species neq̃ drie quarto topicoꝝ: ⁊ de partib⁹ primo: quare forme elementoꝝ nō obtinebunt medū iter substantiā ⁊ accidēs. Ostendit ⁊ formas elementoꝝ de mū magis ⁊ minus non suscipere eo q̃ ois forma hec suscipiēs diuisibilis est per se vel per accidens: inquātum. s. subiectum suum magis ⁊ minus valet participare: fm aūt id q̃ est diuisibile per se aut per accidēs accidit motū esse continuū. 6. phyſi. Est aūt loci mutatio augmentū ⁊ detrimentū fm quantitatē ⁊ locū que per se sunt diuisibilia. alteratio ⁊ fm qualitatē magis ⁊ minus recipiētes vt calidū ⁊ albū. Si ergo forme elemētoꝝ magis suscipiunt ⁊ minus: generatio ⁊ corruptio ipōruꝝ motus erit cōtinuus q̃ est impossibile cum nō inueniat nisi in quantitate qualitate ⁊ vbi. 5. phyſi. Et ideo generatio ⁊ corruptio mutationes extant ⁊ nō motus. Amplius dicunt q̃ omnis differētia fm formā substantialē variat speciem ⁊ q̃ recipit magis ⁊ minus dicēt q̃ est magis ab eo quod est minꝰ ⁊ quodāmodo sibi cōrrariū existit vt magis album ⁊ minus albuꝝ. Si ergo forma ignis magis suscipiet ⁊ minꝰ aut aliꝰ elementi magis facta vel minus speciem variabit ⁊ non erit eadem forma sed alia. ⁊ ideo. 8. meta. sicut in numeris variatur species per additionem ⁊ subtractionis vnitatis ita ⁊ in substantijs. substantie nāq̃ posite sunt velut numeri in termino. hic tamen

fortassis hoꝝ dicta ⁊ fili⁹ diceret Cōmentator fmonē particularizando Ar. in forma substantiali perfecta vera existere: q̃ forsan non valet cū practi Aris. fmones sint i locis vniuersalibus scripti. Mas quo q̃ fic apparent positiōes dissonas: qdā quoq̃ fm rē asserunt easdē existere ⁊ fi videant verbis discoberre. dicūt nāq̃ q̃. A. voluit formas elementoꝝ transmutari ⁊ confundi ⁊ in medū quoddā redigi 13. A. imponat sibi ipm eas potuisse integras i suis pfectionibus permanere: quod nō estimo sensisse. Absurdā nāq̃ vt q̃ tantus pbus potuisset formas sic absolute perfectas ⁊ iconfusas vt qdam p̄ioꝝ voluerunt pmanere in mixto in quo cōditōes antedictas mixtionis ab Aris. non seruasset. In eo ⁊ q̃ cōmentator dicit eas transmutari ⁊ in medū quoddā fm susceptionē magis ⁊ minus adduci voluit idē q̃ dictū ab. A. fit ingunt. Sed veritas est q̃ Aucē. formas elementoꝝ amplius ꝓfregit ⁊ subfidere fecit q̃. A. Et ideo hic aliā positionē magis consonam Aris. visus tenere de gene. primo. ut apparebit dicendoꝝ tertio cui quidem contestant mor dictus. Est autē similiter ⁊ positio de hoc ipso modernoꝝ satis sentētie Aris. consona. Ipsa tamen parum dearticulata ⁊ minus pluribus intelligibilis existit. Dicunt enim q̃ qualitates elementoꝝ actue ⁊ passiue contrarie sunt i ad inuicem magis suscipiētes ⁊ minus. Ex huiusmodi vero qualitatibus alteratio adinuicē cōstitui potest qualitas quedā media que vtriusq̃ extremi sapiat natura: sicut citrinū inter albū ⁊ nigrum: tepidū autem inter calidū ⁊ frigidū. Remissis nāq̃ qualitatū elementarū excellētijs ꝓstituit ex illis qualitas quedā media que est proprie qualitas corporis mixti sicut q̃litas simplex ad formā corporis simplicis inducēdā. hoc igitur modo extrema dicūtur in medio reperiri quod participat natura vtriusq̃: sic ⁊ qualitates fm plicium corporꝝ inueniunt in proprio corporis mixti qualitate: que quidē qualitas corporis simplicis: aliud est ab eius forma substantiali agit tū in virtute ipsius alioquin calor calefaceret solum: non autē forma substantialis per eius actiones educeretur in actum. eo q̃ nihil supra suā speciem agat. Sic igit virtutes formarꝝ substantialiū corporꝝ simplicīū in corporibus mixtis saluant virtute quidē ⁊ nō actu. vnde Aris. primo de ge. nō manent elemēta in actu vt corpus ⁊ album: nec corrūpunt nec alterꝝ nec ambo saluatur. n. virtus eoꝝ. In tertio quoq̃ celi ⁊ mundi in descriptione elemēti corporis. de hoc vt Aris. hesitare aliens: fit itaq̃ elementū corpus quod dicit ꝓpter materiā primā: eo q̃ elementū de ipsa ⁊ simplicibus primis corporib⁹ equinoce dicit. Cōmentator tertio celi ⁊ mundi. Et subdit demuꝝ ad q̃ alia corpora diuidunt inter existens potētia aut actu. hoc iñ non vtroq̃ modo adhuc dubitabile ipsum indiuisibile in altera specie quidam vero rudioꝝ nūc dixerunt elementa remanere in mixto actu quantū ad eorum operationes. dicūt. n. q̃ elemēta possunt duplicit considerari. vno quantū ad eoꝝ substantiā ⁊ esse distinctū: ⁊ ita permanēt in mixto potētia ⁊ non actu. Alij vero quantū ad ipsoꝝ actionē: ⁊ fic dicunt ea actu permanere in cōposito: q̃ quidē satis videtur absurdum cū nihil agat vltra suā speciem. si ergo erūt potentia in mixto nō poterunt in actum operatiuum deuenire ex potentia huiusmodi. Amplius. 2. meta.

vnāq̃q̃ sicut se habet ad esse sic ⁊ operari, q̃ autē potentia actionē habere nō pōt cū fit actus perfecti. Rursus singulū opaf inq̃tū est actu: ꝓpter q̃ videtur impossibile miscibilia in mixto ponere potentia ⁊ actualē operationē habere cū ea i mediatione a qualitate ꝓcedat. Ipse quoq̃ aliquādo diri q̃ quinq̃ pōt duplicīter audiri: aut i fieri ipsius mixti: aut in facto esse iam eius ⁊ cōpleto: Siquidē pri⁹ cū in tali fieri actio concurrat ⁊ passio: ⁊ omne tale subiectū regrat in actu: q̃m solius entis in actu est agere ⁊ pati: cum ens potētia actione careat oio. Iā. n. idē fortē actus ⁊ potentia. Amplius fieri mixti ē per alterationes q̃ mixtio est miscibiliū alteratorū vnio quod oꝝ: q̃ alteratio est via in generationē: sed alteratio vt tactū sūbiectū regrit in actu: generatio ⁊ o in potētia. vñ. A. ⁊ alteratio est quādo manēte sensibili substātia in eius passionibus fit transmutatio in ꝓrius aut medijs: generatio aūt cū totuꝝ trāsmutat in totū sensibili nullo pmanēte subiecto: quare necesse fit oio miscibilia in mixto actu pmanere: q̃ fortassis sentit. A. ⁊ q̃ dicū secū formas substātiales elemētorū pmanere in mixto minus tamē aut magis cōfusas: ⁊ ab excellentijs separas vt in medū deductas fm q̃ motus alterationis miscibiliū cū alteratione fiat in tpe: magis aut minus recedat a termino a quo ad terminū accedēs ad quē puta generationē. Si aūt exponat q̃stū manere in mixto in facto esse mixti ⁊ pleto tunc elemēta potentia ⁊ nō actu pmanere dicūtur cū forme corrūpāt ipsorū: q̃ mōstrat: q̃ fic mixtū esse est generatū esse. Ad aūt ē totū boc in hoc totū trāsmutatū forma. vñ Ar. generatio simplex ⁊ corrupho est fi ꝓgregatione ⁊ segregatione: sed q̃n trāsmutat hoc totū in hoc totū: est. n. in subiecto alterationis duo existant, hoc q̃ dē fm rōnē vt forma: illud aūt fm materiaꝝ quando in his fit transmutatio oio: generatio erit ⁊ corruptio generatio nāq̃ vni⁹ alteri⁹ existit corruptio. Adhuc si elemēta virtute nō pmanerēt i mixto tm sed i actu tūc mixtū esse quod est generatū esse: nō differret essentialiter a miscibili q̃ omnifariā absurdū. Sic etiā nō quelibet ꝓ mixti mima mixta fortē: cui⁹ cōtrariū apparuit ex mixtionis ꝓditionib⁹. Palin: Proclus prestat omnē cām virtualiter existere in effectu. Cū igit elemēta fint cā efficiens mixti p suas qualitates actiuas ⁊ passiuas in mixto virtualiter erūt ipsorum qualitates: ⁊ q̃ huiusmōi ñ agūt nisi i virtute forme substātialis elemētorū cū nihil agere fit dictū vltra suam speciē ⁊ vnāq̃q̃ fic opaf vt habet esse: forme substātiales erūt similiē in ipso mixto virtute. Propē q̃ oꝝ dare miscibilia tm quo ad formas eorū substātiales potētia seu virtute cōtineri in mixto. i. generato esse. Vt aūt q̃ dictū est amplius declaret ⁊ ne virtus qua dicūt pmanē i mixto elemēta fine subiecto subsistere videat cū ponant forme substātiales corrūpi omnifariā: dicēdū q̃ cū elemēta veniūt ad mixtionē, put esse in mixto miscibilia importat mixtionē in fieri tūc q̃litates cōtrarie agunt elementorū ⁊ patiūt adinuicē: ⁊ ad medū prepetitū ducunt quoddā q̃ ē qualitas miscibiliū ꝓprīas ad formā ⁊ cōplexionē mixti. Harū ⁊ q̃litarū actionē ⁊ passionē quousq̃ forme possūt elementorū incorrupte sustineri: miscibilia pmanent actu in mixto. Cū aūt ex p̄dictoꝝ actione ⁊ passione forme substātiales elementorū passe ⁊ transmutate corrūpunt forma generat mixti quaꝝ

sequit cōplexio illius ex alteratione primarū qualitatū corruptarū ꝓpter formarū corruptionē. In istanti nāq̃ forme corrūpunt elementorū cū earū passiōibus ⁊ pōtentiis forma introducit mixti cū eiꝰ passiōe ⁊ natoria seu cōplexione. q̃ aūt ea fit fnis Aris. declarat cū positū generationē simplēr fieri quādo sūbiectū sensibile fm se ac passiones seu accidētia corrūpunt in alterū. dictū etiā est similiter pmo de gene. ⁊ coꝝ. q̃ ue marie ꝓpriū generationis est subiectuꝝ ac corruptionis ac. 4. phyſi. materiā nō separabilē cē vñ pmo de generatione: materia nūq̃ sine passione possibile fit esse: neq̃ sine motu ⁊ pmo elemētoꝝ cū. ió. sine qualitate. Propter q̃ euidenter cōcludit q̃ vna forma corrupta ile aliā suscipit in instanti ceu introductione sensitiui sup vegetatiū ⁊ intellectiui super sensitiū declarat ex secūdo de ge. animaliū. Intelligo itaq̃ pmanere in mixto elemēta potentia seu virtute eo q̃ cōplexio mixti sapit naturā ⁊ virtutē qualitatū miscibiliū ex quibus p alterationē educit sicut sanguis generatus ex lactucis: dum pōt naturā aliqlī ter retinere lactuce. fili⁹ et forma mixti ex corruptōne formarū substantialiū elementorū ex quibus educit: sic caro sapit esse et virtutē alimēti ex quo fuit generata. Seneca tertio q̃stionū naturaliū: Pabuli sapor apparet in lacte. et vini vis existit in aceto. neq̃ cuiā est dare q̃ forme cedāt elemētoꝝ in non ens oio: q̃m ex ente subtātia nūq̃ cōstituit nō ens ⁊ non substantia. ⁊ corpus tale in tale substantiaꝝ ⁊ corpus tale: ⁊ tamē hoc totum natura materie transmutat in ō totū. Sed fortassis primum mēbrū maxime distinctionis p̄tare: ⁊ fi quibusdam videat acceptum sententie tamē. Aris. ⁊: Cōmētatoris aduersat: cū fm hos mixtio fit gā mediū inē alterationē ⁊ sūbiectū possidētes omnifariā actu et generationē in potentia solū quod indicant mixtionis cōditionē eiusq̃ rō. Nō. n. dicit q̃ fit alterativū vnio neq̃ corruptorū verū alteratoꝝ ⁊ fm hoc neq̃ est trāsmutatio alterius ꝓioꝝ in alterū: neq̃ trāsmutatio eoꝝ in materia. mediuꝝ itaq̃ erit mixtio inter duo ptacta: quod positio non seruabat premissa. vex mixtionē pmo sumptā modo non videbat ponere ab alteratione alterā: vt cū mixtum sumebat in fieri neq̃ scōaꝝ a generatōe quādo accipiebat in facto esse. Propter tertiū quidē dicēdū cū Ar. ⁊ eius diligētioribus interp̄rib⁹ vt p̄tactuꝝ q̃ elemēta p qualitates eoꝝ actiuas ⁊ passiuas adinuicē agunt ⁊ patiunt: ita vt remissis earuꝝ excellentijs ad medū quodd ā p̄figuratū diuisibile deducāt. vñ scōo de ge. Que miscent corrūpunt intēsiones adinuicē: ita vt tūc nō fit materia: ceu euenit in gnātōne nec ꝓioꝝ alterū actu simpliciter velut in alteratione sed medū. Et cōmentator fmo de ge. Mixtio ꝓnigit quādo equaliter miscibilia patiunt ⁊ agunt ita q̃ veniat post aliq̃ media q̃litas inter scōas contrarietates puta: puta dico calidi ⁊ frigidi ficci ⁊ humidi. In hac autē q̃litate fic ex p̄dictis qualitatib⁹ passis ⁊ remissis: in medū tū latū cōsurgente: virt⁹ saluat miscibiliū: vt cā virtualiter i ei⁹ reluceat effectu. Cū igit miscibilia p suas q̃litates imediatius efficiāt mixtū in eo virtualiē existēt in qualitate. s. resultāte media videlicꝫ vna: vel etiā dico duplici fortassis fm q̃ cōplexio inde resultans fuerit simplex vel compōsita. ⁊ q̃ ꝓ ois actio pficiat q̃litatibus. ipe tamen non agūt nisi in virtute forme substātialis pmo: vt ondēt

p ria.90. Qualitates.n. be q̃q̃ nõ sint forme substã tiales elemẽtorꝫ dria.13. virtutẽ tñ habent illarũ vn de ⁊ calidũ ignẽ facit in virtute forme substãtialis eiꝰ tunc quid ẽ saluabunt in qualitate media nãliter vna ceu duplici velut agẽs pncipale vsq3 quãtũ in secun dario. quod denotãt antomata dicta mirabilia ⁊ tã q̃q̃ litteraꝫ vox in sylabis ⁊ haꝫ in terminis. Sic ita q3 in illa qualitate media vna vel duplici que formã qualificat mixti sunt oes qualitates elemẽtorꝫ primo. ⁊ amplius ⁊ cõsequenter forme illorꝫ. pfectius n. ac potẽtius sũt q̃litates prime in mixto q̃q̃ elemẽto rũ forme: cũ ille sint solũ cõtracte ⁊ remisse amplius suscipientes ⁊ minus: ⁊ iõ diuisionẽ consequunt. be aũt corrupte fere: ⁊ sic sunt in potẽtia tñ aut virtute in pdicta media ꝓsurgẽte qualitate: iurta illud: Saluatur.n. virtus eorꝫ cũ miscibilia nõ sint penitus corrupta: neq3 oio saluata. Et id est qõ dr p Ba. pmo elemẽtorꝫ ca. vltimo Ar. estimasse solis elemẽta sore qualitatibus cõfusa. vnde Alexãder in pdt. copulata quidẽ sibi ipsis copulãt qui fm mixtionẽ: vt sunt q̃litates elementorꝫ oisariã ba bentiũ pmas q̃litates destructas ⁊ alias generatas: potentes aũt rursus a natura separi ⁊ saluari. Et cõmentator clemnta sunt in potentia in mixto: sed non est intelligere hic p potentiã primã materiã cuꝫ cõposita que sint in potẽtia aqua ignis terra ⁊ aer: vt caro ⁊ os sint i actu. vnde facilius remouent miscibilia ex mixtis q̃q̃ ea que sũt in materia ex ea neq3 ẽt sunt in potentia in elementis sicut partes in continuo que sunt ptes potẽtia quoꝫ q3 diuidãtur ⁊ fiant partes actu sed mediũ modũ in ista duo videtur obtinere. Sic igitur appareat huius modi quesiti difficultas ac ipsius pbabilis veritas. quã rões sulciunt ad hoc ptracte: ⁊ minores ꝓfirmãt ad ipsaꝫ ceteris occurrẽtes opiniones. Propter quidẽ quartũ ad primã que. A. dicendũ q illa fuit ipsius opinio non approbata modo vel exposita. Ad aliud dicendũ q in q̃litate media vt oñsum est saluatur actus operationis: cũ non fiat totalis corruptio eorꝫ que sunt elementorꝫ. Ad aliud dicendum q nõ erit corruptio vt declaratũ oisariã cũ qualitate pdicta reseruẽt actus ⁊ forma. Ad aliud dicendum q elemẽta non pdent rõnem suã oio cum dictũ sit ea virtute saluari in tertio. Ad aliud dicendũ q forma mixti q̃litate insormat media resultante: ⁊ forma ẽt qualitate dico continente illaꝫ in virtute vt oñsum. Ad aliud dicendum q materia prima efficitur ꝓpria huiusmõi vel illius per formas elemẽtorꝫ gdẽ primo permutatas ⁊ confusas scõo vero p formã mixti datã ex miscibilibus ꝓductã. medio vero mõ per q̃litatẽ ꝓsurgẽtem formã vicũq3 saluantẽ elementorꝫ neq3 ẽt est q materia cõpositi tot formas quot ⁊ prima recipiat cũ ipsã materiã iformet primã. Cõfundit eni aut corrũpitur vel saluat in medio. similiter et Auicẽ. de substantia orbis dimẽtiones iterminate assistunt materie pcedẽtes aduentũ forme in eandẽ. Ad aliud dicẽdũ id vexꝫ fore i potẽtia animei gbꝰ non erat quesitũ. Intẽdit.n. Ar. illic mõstrare q sentire neq3 aie ꝓpriũ solius neq3 corporis sed vtriusq3 ꝓiunctim: qm̃ si potẽtia eius esset ꝓpriũ aie solũ aut corporis simiter ⁊ actus cũ ipsa ordinent adinuicẽ potẽtia. n. relationẽ quandam ⁊ inclinationẽ ad actum importat. Ad aliud dicendum q sicut miscibilia permanẽt ita ⁊ ꝓpriẽtates ac passiones. nam vt alia remanent ⁊ alia valde ita ⁊ ipse ac nõ q̃ elemẽtorꝫ simplices ⁊ in sumo: be aũt mixtorꝫ velut ꝓposite ⁊ remisse. Ad aliud dicẽdũ q elemẽta non resoluunt ex ptibus mixti iã plecti velut a vase ⁊ segregatione: sed p corruptionẽ ptiũ mixti generant: itidẽ elemẽta in eo virtute p manẽtia ficut ⁊ tetigit Alexander. Neq3 etiã vexꝫ est q vnũ corpus vel spũs vel aliud in vnũ resoluat elementorꝫ sibi affine cũ vnũqõq3 sit ꝓpositus ex q̃tuor elementis ⁊ resoluat in ea ex gbus cõponitur: sed q p maiori pte in sibi cõuertitur ꝓportionabile. Et similiꝫ dicẽdũ simpliciõ. At iurta et fm illud qõ aliqñ diri vrriusq3 argutu suis ꝓcedunt limitibꝰ. Que sita circa conclusiones. Differentia. 17.

Vod complerio sit substantia ostendit p primũ de vtilitate mẽbrorꝫ ca. 2. testantẽ ipsã sore substantiaꝫ corporis ⁊ naturã membri ⁊ per secreta scripta mon teo confirmãtia: cũ hoc facto rem eã esse substantie vniuscuiusq3 membrorꝫ. vnde Mali. in oi mẽbro est virtus sira qua eius ꝓpriã pficit opationẽ ⁊ substantia huius virtutis fm Ba. ẽ cõplerio ꝓpria ei forma videlicꝫ ꝓpria cõplerionis. Amplius. A. 2. de aia instꝰ cõplerio eis est substantialis ⁊ naturalis. Rursus ho naturalium capitulis. 8. ⁊. 9. dicitur oia per qualitatiũ fieri crasim fm veteris sniam. vnde primũ aphorisꝫ. Nõ vriq3 aliud aialibus q̃q̃ innatũ operat calidũ natura est fm hypocratica rõnẽ q̃q̃ hec. nõ enim aliud quid qõ plasmat eial a pncipio quẽadmodũ neq3 rursus auxit vel vsq3 in finẽ nutrit: nisi calidus quod inatũ oiuꝫ operarum naturalium causa existens. tale aũt non videt aliud q̃q̃ substantia. Adhuc id quod cõstituit esse alicuius substantia est ipsius: a substantiali nãq3 forma dat esse. huiusmõi vero est cõplerio. vnde primo in uamẽtorꝫ ca. 2. Carni cẽ ⁊ neruo ⁊ aliorꝫ vniculq3 ẽ per cõplerionẽ ex quatuor elementorꝫ q̃litatibꝰ constructã. Rursus illud quo destructo destruit aliud erat eius substãtia. 5. metha. talis aũt est cõplerio. nã ea destructa destruit mẽbra ⁊ vtr aial. Malin: qõ est ps ⁊ non põt separi ẽ substantia illius cui sic adest hoc vero est cõplerio: cõstruit eni ꝓpositi esse ⁊ non põt remoueri: q: cõplerio inseparabilis actu. Damascenꝰ in aphoris. cõplerio igit est sba. In oppositũ sunt phantes cõiter ⁊ medicorꝫ cũ his cetus. vñ primo theorice. 6. ca. vocãtur q̃litates be cõpleriones ex elemẽtorꝫ. s. adinuicẽ copulatione alterius cũ altero. Eti. A. cõplerio est q̃litas. hec aũt genere locatur accidẽtis. Rursus qõ põt inesse ⁊ abesse pter subiecti corruptionẽ est accidẽs: hoc aũt est ꝓplerio. dria. 12. Erit iraq3 cõplerio accidẽs ⁊ nõ substantia.

Propter pmũ ho sciendũ vt apparuit fm sensuꝫ Ba. q cõplerio est sactor substãtie cuiuscũq3 mẽbrorũ aialis. cõplerio igit est substãtia corporis ⁊ nã eiꝰ Auicẽ. ho sufficiẽtie scõo. Cõplerio est q̃litas veniens ex reciproca actione ⁊ passione q̃litatũ ꝓtiarum in corpibus sibi pmixtis. ⁊. 12. ho aialiũ ipsius: Cõplerio est res accidẽs ex qualitatum ꝓtiaꝫ opatione in particulis minimis diuidentibus ⁊ alterantibus eas adinuicẽ. primo aũt prima: est qualitas que prouenit ex actione adinuicẽ ⁊ passione contrariarũ qualitatũ in elementis inuentarum: quorum partes adtantam paruitatẽ redacte sunt: vt cuiusq3 eaꝫ plurimum cõtingat plurimũ alterius. dicit etiam q cõplerio est effectus ex elemẽtorꝫ qualitatibꝰ alteratõe

resultans in mixtis. Cõplerio quoq3 tripliciter põt considerari aut rõne substãtie vel cause: aut ordinis fm prius ⁊ posterius. Substantia quoq3 seu subiectũ in quo fundat cõplerio tãq̃ accidẽs in suo suscepriuo est miscibile. vnde fm ipsiꝰ diuersitatẽ diuersificabil ipsa. Miscibilia nãq3 in triplici extant differentia: qdq3. n. sunt equalia: alia ineq̃lia: quedam ho media. que aũt equalia. apud A. duplicia. aut. n. fm mẽsurã equalẽ sũt talia: que ꝓplerio mensure seu ponderis ꝗ. A. ⁊ Ba. dicit ⁊ Algazelem sorte itellectualis. vel amplius in relatione ad actus nobiliores: ⁊ hec cõplerio quo ad rusticiã appellat tẽperata. siue in vniuersa substãtia vel ipsius totalitate fig dem primo modo duplicier põt imaginari euenire: aut. n. quãtates ⁊ qualites pondere ⁊ mensura elemẽtorꝫ sunt in mixto equales ꝓportionate nõ superantes neq3 superate: qualitasq3 resultãs ex eis sit media cõplerio inter omnes extremitates simplicis qualitatis ⁊ cõposite vt caliditatis frigiditatis ⁊ reliquaꝫ caliditatis ⁊ siccitatis ⁊ ceterarũ ⁊ denominat equalis quo ad pondus vel q mẽsure apparenẽ ⁊ nõ pondere virtutesq3 seu qualitates elementorũ equales ⁊ ꝓportionate pmaneãt. cõplerio tamẽ que ex his resultat nõ oio extat in medio: sed ad vnũ declinet extremorũ simpliciũ distemperantiarũ vel cõpositarũ ꝓtractarũ. Et is quidẽ secundus modus dicit inequalis cõplerionis quo ad pondus cui ho neuter reperit i rerũ natura. 18. dria. Cõplerio ho ad opationes relata tẽperamẽtũ dicta iusticie est que puenit quãdo tñ fuerit de mensuris ⁊ qualitatibus elemẽtorꝫ put supperit suscipienti ad eius actiones pagendas: que in octo sequestrat modos fm q compatio põt fieri aut ad totã speciẽ vel ad partẽ ꝗ pecici: siue ad indiuiduum aut ad partẽ indiuidui: quorũ quodlibet subdiuidit in duo fm q huiusmõi ꝓpatio fuerit ad extra vel ad itra. ⁊ sic octo resultabũt modi pmo pma. Cũ aũt miscibilia fuerint oio inq̃lia quatuor constituntur cõpleriones oiquaq3 distẽperate ad iusticiã composite ceu calida ⁊ ficca cũ reliquis tribus: quarum quedã sũt sine bu. vicio: ⁊ alie cũ illo. Et id duplicit quoniã aut mudefacit mẽbrũ solũ exterius vel penetrat introrsum qõ similiter dupliciter euenit: qm̃ id apat vel minime que similiter latitudine sunt in magis ⁊ minus infinite. Si vero miscibilia inẽ ista mediocritatis obtineant modus: in quo neq3 equalitas erisit oio neq3 inequalitas: tũc cõsurgẽt relique quatuor cõpleriones simplices ad iusticiã distemperate velut calida: frigida que obtinet temperamentuꝫ in passiuis ⁊ ficca ⁊ humida in actiuis: que eodẽ modo vt simpliciũ pmisse diuersificat etiã cõplario rõne causse constituentis: naꝫ omne quod fit aut a natura arte vel perse uano. 7. metha. Siquidẽ penes naturã varietas attẽdat in ea: dicẽ q alia erit inata: alia influens. quedã vero media. Innata vero alia fixa: alia fluens seu currens: que p etates variat differẽter fm q nãc ⁊ prius calidũ vtrunq3 circa vtraq3 se habet humida sicut complerio pueritie calida extat ⁊ humida: iuuẽtutis calida ⁊ ficca tẽ. Fixam quoq3 duplicẽ aiunt existere: vnã radicalẽ ⁊ pncipalẽ vt q a pmio duobus in pncipio cõstructionis accrit pnciplis spermate videlꝫ ⁊ mestruo: aliaꝫ quidẽ fixa ⁊ secũdaria: qualis que sexus ab illa prioꝫ radicali causata. p virtutẽ nãq3 caliditatis inate in primis fundata pncipijs forma dat masculinitatis: p contrariũ ho feminitatis: dria. 18. Influens vero est illa que p debitã sex rerũ non naturaliuꝫ administrationẽ paulatim acquirit fm decliationis ipsius excessũ diuersificata sque aũt media existit: partim videlicet innata: partiq3 influẽs est musculorũ ventris quoq3 ⁊ taliũ complerio. Influens siue insusa: q: influit eiꝰ a corde cerebro ⁊ epate partimue innata: quia non i alia influit extra se: aut quia a primo spmatibus talis indita fuit inata natura interiora primo ca. vltio. Sed a perse uano causat cõplerio ex casu inopinato ceu cum quis fortuito igni seu aque siue cuicunq3 occurrerit a lioquin prauã impriimenti vel aliquãdo alteram cõplexionẽ. nam sanitas ⁊ salus sunt a sortuna quãdoq3: domus autẽ ⁊ effigies nequaquã poste. 2. Causat etiaꝫ ab arte: vt ostendit tiriace cõplerio qua venenũ expellit: non quidẽ q ars fit causa omnino: sed q: extrat principiũ applicationis medicinarum ad inuicẽ ex quarum resultat confractione complexionis primarũ complerio secunda in totuꝫ vel forma: dria. 179. Diuersificat quidem tertio rõne ordis: qm̃ quedaꝫ est prima ceu aquofitatis lactis non affecte. coagulo cõplerio frigida ⁊ humida: dria. 148. casei quidem frigida ⁊ ficca butiri calida ⁊ humida. Altera ho secunda vt que lactis totius ex his constructa ad tempamentũ declinãs. 173. dria: participãs tamẽ plus frigido ⁊ humido: ⁊ similiter in arte. Cõplerio quidem prima ceu in tiriaca est natura vniuscuiusq3. medicine ingredientis eã. Sa vero que ex pdictis p applicationẽ artis resultat pma que venenũ expellit ⁊ alios actus inducit in nulla medicinarũ ipsaꝫ construentiũ inuentos. A. pmo secundi. Cõplerionem quoq3 innatã seu radicalem audio que primo qualificat pricipia generationis: spermatis scilicet ⁊ sanguinis menstrui in qua complerio mixti ⁊ viuentis cõtinet ⁊ cõterminat: multi. n. gradus mixtiõis ⁊ pfectiõis sũt i natura repti et, ppe bũana: et huiusmõi cõplerionũ quedã ẽ actu et altera potẽtia: ceu tactũ ẽ ꝗ calido et frigido dria. 15. Circa id nosce q, ppt pmonẽ. A. aliqui dicũt cõplerionẽ inequalem ad põdus sore quo ad iusticiã equalẽ: imo ⁊ iequalẽ et simpliciter quãcũq3 cõplerionẽ ab equalitate ponderis ponunt eius ineq̃lẽ. Arguunt eni aliqua cõplerione data: aut est equalis quo ad põdus aut inequalis. non equalis: q: hanc ipossibilẽ venire: igit iequalis. Sꝫ hij et ꝓtra mentẽ dicunt. A. et ratio ipoꝫ est sophistica. Primũ gdẽ oñditur qr. A. innuit q cõplerio ad pondus diuidat cõtra eã que a iusticia: et demũ illaꝫ ponderis subdiuidit inequalẽ et in inequalẽ: Iraq3 inequalis põderis nõ poterit esse alia quecũq3 a iusticia cum vna spes nõ iuuet opposita ad esse. Hoc tius topi. 4. Adhuc ibidẽ cõplerio inequalis ad põdus nõ est absolute media contrariaꝫ q̃litatũ sed magis declinat ⁊c. p quod satis innuitur q parũ distet a cõplerione quo ad pondus equali taliter: vt sit aliqualiter media inter eã et equalẽ a iusticia in ho maxime modo. Rursus mor subdit q id quod i medicina considerat equale quãtũ. s. ad eã que ponderis equalẽ et extra equalitatem puta inequalem: non est hoc. i. equalis quo ad põdus: neq3 illud hoc est inequalis ad ipaꝫ. Et cõsirmat q: prius dixit illud esse fm q oportet p diuisionẽ rõnalem cum ꝓsideratõe absq3 vlla compatione ad rẽ aliquã. Et mor subdit

id ē duobus modis. huiusmōi aūt ꝓsideratio erat
stratica nō in rex natura inuenta verū potius ficta:
⁊ ideo modi virtusq; inuentionē vult non esse sensi/
bilē. Ex opposito vero supplendū q̄ cōplexio ad iu/
sticiā est p diuisionē cū cōsideratione relata ad rē ali/
quā existentē. Nō igit q̄ a iustitia poterit inēqlis aut
quecūq; reliqua ad pondus fore. Sed aduersarius
insurget q; ait: Sed phico medicus credere dx q̄ eq̄
le fm hanc intentionē ⁊c. remouēs deniq;. A. a me
dici c onsideratione equale ponderis reliquit inequa
le ipsius cōsiderandū medico. Dicendū q̄ cōplexio
equalis ⁊ inequalis ponderis est qualis equalitatem
cōparata iustitie. Insurget ⁊ non min⁹ denuo cū di/
cat equale de quo medici tractāt non esse denomina
tū ab equalitate in qua cū pondere equaliter existit:
aut vt prius dicendū esse vel q̄ interpratio modi ine/
qualis ponderis id tollit cū ponat equalitatē mensu
re apparētis virtutuz elementoꝝ: ⁊ tñ complexionē
resultantē ab his declinat vtcūq; a medio ad aliquā
cōplexionū simplicū aut cōpositoꝝ. Ad id aūt q̄ in/
ducunt dicendū q̄ aliter accipiunt iequale ad pōdus
q̄ A. ipse namq; accipit p modico distare ut appa/
ruit ab equali. hij Ro p quātocūq; Neq; etiā quod
erat inequali ponderis fm A. potest esse genus ⁊
supius cōplexionis iusticialis: tunc enī non ens eēt
genus ⁊ superi⁹ entis cū illa non iuenisāt hoc Ro ma
xime: cui⁹ falsitas tertio apparet metau. Nosce quo
q; q̄ equale ⁊ inequale ip̄ropzie sumit cū quantitatē
seu relationē iportet complexio vero qualitatē. vnde
pprius tempamentū dicet ⁊ distemperatū. Substā/
tia vero dicit dupliciter vt tandē fi dicere: vñ gdem
subiectum vltimū quod non pdicat de alio vt indiui
duū. a principali. n. substantia nulla fit predicatio: ali
ter quodcūq; hoc aliqd ⁊ separabile. tale vero vniusl/
cuiusq; forma ⁊ species. 5. meta. ⁊ in pdicamētis sub
stantia alia est prima: que propzie ⁊ pncipalissime ac
marie dicit: ⁊ que neq; est in subiecto: neq; dicit de
subiecto vt aliquis homo ⁊ Sortes. Altera secūda
vt species ⁊ genus seu homo ⁊ aial qbus pncipalis
iest dicta substantia. Scōs quoq; Boetius in ibidem
tripler existit. vna dicta hypostasis. i. mā: alia vsia
forma: ⁊ tertia vsiasis ex ambabus composita q̄ sola
directe in pdicamēto locat. alie Ro a latere ac redu/
ctine. hic aūt sba suscipitur per qō gd est rei siue for/
ma. Accidēs ēt, put adest ⁊ abest p̄ter suscipiētis cor
ruptionē: ⁊ q̄ nullū est q̄tuor alioꝝ pdicabiliū. Por
phyrius: ⁊ non fm q̄ est genimē siue synthoma mor
bi eū ꝓsio: vt vmbra corp⁹ tertio de accidenti capitu
lo primo ⁊ de ingenio vndecimo ca. 6. Propter
scōs vero sciendū q̄ sermones Ba. pretacti apparē/
ter sonare videnī q̄ ꝓplexio fit substātia: ⁊ tanq̄ cor
poris forma substantialis ēt hois vt aian humana. vt
hic de typo libro: Natura ⁊ aia non est aliud preter
calorem: quare cōmentator tertio de aia. Ba. estim
mauit q̄ virtus cogitatiua esset rōnalis. Multū nā/
q; fecit eū in hoc errare locus ꝓsequentis: qz. n. vir/
tus rōnalis appropriat homini ⁊ cogitatiua appropha
tur estimauit pp conuersionē affirmatiue vlis q̄ cō/
gitatiua esset rōnalis: ⁊ vnus illoꝝ qui errauerunt i
hoc est Abelsanus babilonēsis. Quidam ēt moder/
norum iposuerunt Ba. velle ipsum animaz fore cra
sim. Aliqui etiam id senserunt. A. primo de aia. qui
dā. n. dixerunt q̄ anima est cōplexio: quia q̄diu cō/

plexio fuerit stabilis nō mutabit sanitas vite. Quid
aūt senserit de ipsa in pluribus ab eo locoꝝ pergrēs
nondū determinate reperi. hesitare nāq; visus est ō
hac in q̄m ultis. vnde. 5. ō accidēti ca. 5. quid sit aia
incōueniēs hoc dicere. Si Ro tps occurrerit oppor
tunū fortasse disputabit inde: quod. q. temeritati at/
q; audacie prinet. Quito Ro simpliciū ca. 5. distin/
ctionis scōe auctoritates obumbrationis crediderit
quod spiritus cēt substantia aie: nos autē nō sumus
ausi iudicare de substantia aie p aliquod. Octauo ta
men de inuamētis ca. vltimo. Nō debemus referre
q̄ intellectus sit a sensu: sed a tempantia spiritus aia
lis instraliter tñ. De motibus Ro liquidis ca. 3. plu
res recitat de aia opi. post quas ait iquirere de aia an
eius substantia sit corporea neq; cessat quādo corp⁹
accidit alicui⁹ rei aialis descendere in eā aut est aliqd
corpori continuū quod cū corpore decidit aut sper/
matis est virtus ⁊ potentia aliqua: ⁊ cur conueniant
cū creatione corporis accidenta aie relinquo hoc il/
lis qui de se estimāt q̄ id sciunt veraciter Similit quo
q; scōo ⁊ tertio interiorꝝ ca. 8. ⁊. 7. visus est dubita
re qd Hip. voluerit nomine aie denotare. In cuius
dā quoq; ipsius seriei expositione rotundē tertio ca.
7. inquit: Aut crasis est aia effectiuarum qualitatum:
aut crasi eax alterat tertio tñ prestato ca. 7. videt ex
presse velle complexionē aliud ab aia fore dicens q̄
bu. ⁊ naturaliter crasis corporis alterant actus aie.
Concessū est ab optimio medicis ⁊ phis ⁊ a me per
vnū monimētū monstratū est q̄ p crases corporis se
quentes demonstrari aie virtutes. vnde quia in his
locoꝝ nō errat Ba. sermonē de anima diffinire sub
dubitatione relinquit eius negocium in loco deter/
minato: vt modus est scribentiū vbi cum aliud a cōp/
lexione ꝓficē fore, vt aūt ꝓpositi intentio habeat
Ba. in questio directe adducat series illius de vtili
tate particularū primo quā ex greco traduxi: qō. n.
de illo libro cōiter babet: est gddam abbreuiatus vt
nouē tractatibus aggregans q̄ illius vsq; ad. 12. li/
brum. ꝓtinet. n. 17. libros vt ⁊ etiam tractatus ostē/
dit quē transtuli de optima cōpositione. Est aūt ipsa
talis: Existunt gdez primo ac marime cōplexiones.
De nāq; substantiā particularū complēt, ppriā: qm
hinc qualiū habent caliditatē frigiditatē fic. ⁊ hu. cor
poza, ppter hoc ⁊ naturā. Est enī tale esse carni ⁊ ner
uo ⁊ alioꝝ vnicuiq; hic: qō est, ppter talē ex quatuor
dictis cōplexionū factū est: put sunt corpora natura
lia cōplexionata dico ⁊ nō substantie simplr aut cor/
pora. ⁊ subdit: Hec igit ipsis fm substātie rōnē eri/
stunt. sequūt vero ex necessitate sapores hu. colores
huricies. ⁊ mollicies. ⁊ alia ex necessitate accidētia si
tus magnitudo numerus ⁊ plasmatio. Ō āt sermo nō
intm, pmit cōplexionē fore substantiā: vt priores i ar
gumentis ꝓtacti: quos gdem nonnulli volentes sup
portare diterunt cōplexionē posse ad membrū dupli
citer cōperari aut, put ipm est substātia seu subiectuz
cui inest: ⁊ eam qualificat: ⁊ ita est accidens q̄litas:
cum accidentis sit inesse ⁊ qualificare huiusmōi Aut
fm q̄ membrū extat instrumentū oparionis: ⁊ fic di/
cunt complexionem formam substantialem fore: per
ea nāq; opat membrū ⁊ in esse traducit instrumenti:
ipm nanq; ita ordinatur ad actum q̄ autem id reali/
ter impossibile differentia ostensum. iz. sic enim idez
foret accidens ⁊ substantia. Neque potest aliquis

dicere q̄ sbale sumat, p eo q̄ haberet substātialiū subie
cto: vt risibile hoi distinguēs i substātiali: vt appa/
ruit di ia practa: qz vt ostēdet dria. 22. ꝓplexio pōt ins
ta pmutari. Similiter tali ēt dato substātiali n valet
cū sit quedā nālis ppetas. ppa Ro fm Boetiū cma
nauit et accidētiū genere. Propter tertiū Ro scīē
dū q̄ cōplexio pōt dupliciter cōsiderari. vno gdē quā
tū ad rē. aliter Ro quātū ad modū. Siquidē primū di
cēdū impossibile omnino cōplexionē fore substantiam
ppter inconueniencia ptracta dria. 13. sed simplicū eaz
dicendū accidens qō ē qualitas existere: non quidez
ex substantijs elementorū cōsurgit complexio: quia
id quod educitur ex eis p compositionē elicitur: ⁊ ta
lis fm. A. est forma mixti. Igitur ex qualitatib⁹ edu
citur qō alteratione perficitur: qualitatib⁹ enī tertij
generis, ppie alteratio inexistit. Adhuc substantia
non fit ex non substantijs in priorib⁹. Si ergo com
plexio foret substantia: nō fieret ex qualitatibus cuz
non sint substantie: sed fit ex qualitatibus vt dicunt.
Amp., ppium cōplexionis ē inesse Priū ex: ⁊ magis
suscipere ac minus: quod substantie inesse negatur.
in pdicamentis. Iraq; ipossibile complexionem sub
stantiaz fore. Si Ro ꝓpso nō rē sbe iporet: vez mo
dū: sic vtq; pōt tolerari. Impropzie tñ ꝓsonē sb
stantiam fore. Scōm enī q̄ p substantiā siue formaz
substantialē aliqd sustētatur inesse pfecto: ita suo mo
membrū p complonē inesse ipsi sustentat ⁊ pinanet
opatio: vnde qz illud a quo imediat⁹ vī actio, pueni
re: manifestius ē nobis. sicut instrm vt cōplo: q̄ illō
a quo mediate puta agente pncipali vt substantia cū
per opationem in cognitionē alicuius pueniamus.
pductio aūt actionis ⁊ sustentatio manifestius vī ab
instro: q̄ a pncipali agente prodire, ppter Prietatez
que in qualitatibus, ppzie reperiī: ab ipsa enim pro/
uenit imediate. consequenter Ro sba super quā hoc
sūdat: dria. 60. Similit Ba. i pler. sq; locis ⁊ A.
scōo de partibus: vt tactū dria. ii. nominant elemen
ta calidū. fi. i. f. ⁊ hu. nō entia sba: sed qualitates ⁊ co
rum instia. Scōm quē ēt modum Apostolus ad he
breos: Fides est sba sperandaꝝ rerum ⁊ argumentū
non apparentiū: nō enī fides realiter est sba: sed ac/
cidens. rōne tñ modi dici potest sba: qz per ipsa tāq̄
p basim sustētificātē quis merē salutē: nā sine fide
ipossibile deo placere: Neq; ēt series Ba: greca te
statur ꝓsonē substantiā fore omnisariam: sed com/
pleridnes esse primas aliis enuncians: q̄ sequuntur
ipsas: Addit ēt eas pticularū propriā complē sbam
nō quidē sicut agens pncipale ⁊ pinū: vez vt instru
mentale ⁊ secūdariū: quod apparet ex eo quod sub/
ditur. Hec ergo fz sbe rationē existunt: vel quia cū
diffinirentur corpus completionatū in eius cadit ra/
tione vt naturales exprūt diffinitionem. Aut dulci⁹
succinte dicendū q̄ per substantiam intellexit essenti
am. Ipsa enim vtcuiq; etiam in accidentibus inue
nitur. 7. metba. Nāq; substantiam importāt
⁊ essentiam. huiusmōi autez q̄multe locutiones re
periuntur. in regni enim terminos diffinitionis me/
dicine: qui sunt accidentia substantiam vocat: ⁊ dis/
fininonem ipsius dicit fore substantialem ⁊ signa q̄
dam ab inherentibus fm substantie rationē eē. Ad/
huc aphorisinorū prima: Signa cretica fm primā eo
rum substantiam sunt synthomata. dicit. etiam egri
tudinem substantiam fore ibidem: ⁊ secundo interio

rum ca. vltimo ⁊. 7. ⁊ de ingenio: Vbi trāstatio mo
nachi fm essentiam nature morbi. ⁊ secunda quoq;
aphorisinorū virtus vna ⁊ substantia dicitur: ⁊ primo
febrium. 8. theorice tertio Alexandri q̄ febris sit sub
stantia: ⁊ q̄ calor est substantia: ac pmentator. 4. me
thaurorum digestionis substantia est temperata: ⁊
colꝝ primo: Hec diuisio ē huiusmōi libri substātia cū
tñ omnia huiusmōi: vt egritudo: vitus: febris. di/
gestio ⁊ diuisio sint accidētia vere. Propī quod ad
vnū dicendū q̄ in ratibus locis substantia p essentiaz
sumī abusive qz fortassis in, ppzieratem transferentes
cōmittunt aut non determinat grecus. Pro/
pter quartū vero ad primum quid dicendū iā visum.
Ad aliud dicēdus q̄ Dali. lingua loquitur Ba. qō
apparet quia mor subdit: sed fm Ax. sententiam est
complexio instrumentalis. s. propria qz virtus opat
Ad aliud dicendum q̄. A. vel allusit Ba. aut substā
tialis ⁊, ppria. i. naturalis a principijs videlicet ema
nans intrinsecus vel forte illam inseperabiliter au/
diuit consequi. Ad aliam scōo dicendus q̄ fortassis
Hip. voluit animā fore crasim vt tetigit Ba. aut q̄
cōplexio eā omnium existit non agens ceu primitiua
pncipale verum vt secundarium instrumentale. Aut
qz medic⁹ ē artifex euidenti: q̄ magis extat in agente
secundario q̄ pncipali non immerito que aie. Hip.
crasi voluit ascribere. vnde colꝝ. 2. Calor coiunct⁹
ex calore influenti misso a corde ⁊ calor complexionis
mēbri ē forma cū q̄ agit ⁊ patitur. Et sbdit: Sz virtū
sufficiat iste calor ad faciendum hoc an sit hic alia vi
tus stans isti calori loco forme ista non est res quā me
dicus habeat necesse iquirere. Ad aliud dicēdum q̄
cōplexio non dat ē quidditatiū sed disponit ⁊ pre/
parat ad illud sicut actio qualitatū primarum ad for/
mam preparat materiam suscipiendam. Ad aliud di
cendū per interemptionem qm differentia. 13. cuz ri
sibilitas auferē. auferetur bō: sed non primo sed ablā
tione rōnalis ita ⁊ complexio auferetur secundo for/
ma substātiali sublata vt aia. Dicendū ēt q̄ Ax. hic
loquitur fm opi. platonicorū ponentiū numeros so
re substātias rerum punctum materialiū linē: et li/
neā superficiei: ⁊ hanc corporis. Ad aliud dicēdū q̄ cō/
plexio nō ē pars substantialis, ppzie corporis sz con
plexionati eiusdē vt tactū est suo modo fic enim in te
gni dicta sunt substantialia esse signa neq; est qō non
possit complexio ēt innata separari differētia. 22. vbi
Damascenī exponetur aphorisinus.

Differentia. 13.

Vod fit complexionem equalē seu tēperatā
reperiī ondit qz. 5., pbl. Propī qd mēsu
rata corpora laborāt multotiens ⁊ pmutant
facile aut pp idem ambo. eōle enī ⁊ cōmensuratum.
Palin: cōiter enī testat ipsum cū medicis Ba. Nō
⁊ rōnes monstrant. motus enī fit ois de extremo per
mediū in extremū: physi. 5. ⁊ inuamētoꝝ. 4. cap. 3.
Mutat aūt qs de ꝓplone calida ⁊ ficca in frigidaz
⁊ humidā ac cō similiter de cali. ⁊ hu. i frigidā ⁊ fic.
dria. 22. Interueniet, itaq; motu complexio iter istas
media fic extremas sed non alia q̄ temperata siue e/
qualis. quare hanc continget reperire etiam et non
iustitia tantum. Rursus arte amplius potest natura
et ideo ipsum imitatur scōo physi. eam tamen non
sequitur: lz multuz laboret. A. 4. methau. Ars aūt
pōt corpus cōficere temperatū complexionū et theo

rice ꝑmis ca. 7. cū eni accipitur quātitas mensurata
ꝓportionalis ex corporibus calidioribꝫ ⁊ frigidioribus: ceu aū feruentissima ⁊ niue seu glacie ⁊ ex siccioribꝫ ⁊ humidioribꝫ: vt pulcre ⁊ aū: corpus ꝓsurgit i vniuersa temperatū sba: qd qdē docetur cognitōe siue collectione ⁊ sensu cōsici ibidez: nā igitur multo amplius huiusmōi poterit corpꝫ tēperatū ꝓstruere ac eqlē. Palm: sensus ē quedā ꝓportio media Zrietatis eius q ē in ipso: dria. 6:. hoc aūt nō erit nisi fit cōplexio tempata: ⁊ marie in hoie cuz sit pfectioris ceteris sensibilitatis: ⁊ iō cunctis prudentior scdo de aia: ⁊ ꝓlonuz ꝑmo ca. 10. sapientissimū aialiuz iudicat. Adhuc si vnū Zriox est in nā: ⁊ reliquū scdo ce. ⁊ man. Zria eni debent cē paria. Cōmentator ꝑmo celi ⁊ mundi: si ꝓlo distēperata est in nā: quare ⁊ tēperata quecūqz cū opponatur illi. Et ꝓfirmat: qz si ē dare iperfectū: erit ⁊ perfectū ratione cū sint Zria eidem. sed reperitur iperfectuz vt ꝓplexio distēperata Amp. neqz nā supior vī temperamētuz ꝓhibere: neqz gnationis nā pticularis inferior neqz ēt ꝓtinens ⁊ cetera nāe suffragantia: cū hic contingat tēperata reperire: non eniz senescunt ⁊ corrūpuntur oino ⁊ fit. Iudē itellectus ⁊ scia est semp veroꝫ: tertio de aia. sed cōplexio ēt quo ad pondus ē in itellectu ꝑmo ꝓma: ⁊ Algazel tradit ēt. A. scia de ea notificando ipsam ⁊ diuidendo. qd aūt tale coexistit: qz qd non est non ē scire primo poste. si ergo ē aut in itellectu vel i scia: cū huiusmodi sint entiū: conuertit ēt ens ⁊ verū. Eri: si mensuratū est ⁊ mēsura cū sint correlatiua sed mēsuratū ē vt cōplexio iustitialis tēperata q̄ certe equalitari hoc ē ꝓplexioni ponderis ꝓm. A. est ꝓpinqua valde itaqz cōplexio tempata ēt ponderis reperit. Huiusmodi quoqz oppositū ⁊ marie de ea q̄ ponderio sentire vī. Ba. auditus cōplexionū ca. 7. ⁊ re. sa. primis cum Pali. Aui. Algazele. ⁊ Auer. Quod rōe firmatur: qm̄ si fozet huiusmōi ꝓplexio ñ inesset habēti vitā: cuz ponat stare ꝑ ca. 7 bu. differētia. 21. vbi autē calidū ⁊ humidū non erant tēperamētum. Amplius qūo sieret mixtio: nisi vnuz elemēto ruin aut causaꝫ aliud supercederet: vt ratio saluaret actionis ⁊ passionis. Rursus i mixtis oibus dñatur terra ⁊ aqua methau. 4. ⁊ primo ꝑmu. qd aūt tale tēperamentū non patitur. Adhuc quarto eorādem cōmentator ait Aꝫ. sentire q potentie sint iequales in quolibet elementoꝫ quattuor. si eni essent equales non operaret vna in alteram sibi comparem: ⁊ tunc non ēet actio virtutum actiuaꝫ super passiuas: ⁊ sic inde non ꝓdiret effectus: cuius oppositum significat sensus. Igitur cōplexio tempata ⁊ marie ponderis reperiretur minime. Propter primuz qdē scienduz q̄ quid sit cōplexio: ⁊ qūo distinguat ⁊ marime rōe miscibiliū: dria inotuit priori. Vt nī hec amplius elucescat notandū q̄ ponderis ꝓplexio Vtuti morali ⁊ felicitati vī coaptari. hec eni medium obtinet: qd difficillimū ⁊ pfecte ipossibile adipisci: ⁊ iō scdo ethico. dī virtus non simpliciter: sed quo ad nos mediū existere: qd latitudine pricipat non pauca: ita q̄ pōderis pzima cālitas felicitari ꝓparatur q̄ nullus potest in hac vita adipisci permanentē: qm̄ nihil simpliciter in genere oibus ex partibus pfectū natura exposuit rhetorice veteris scdo. Ponderis autē modus ieq̄lis virtuti coaptatur magis q̄ pticipat latitudine. sz complexio iustitialis dicta iusticie merito cosequatur

ꝓprie naturali quedā eni nālis: altera positiua. ⁊ hu iusmodi quidē distributiua: vt bonores ⁊ substātie: alia vero cōmutatiua: ceu q̄ in pticipatione adinuicē 5. etbi. Est aūt iustitia virtus quedā pfecta non simpliciter sed ad alterū ⁊ pp hoc preclarissima virtutū ⁊ neqz vesper neqz lucifer ita admirabilis ⁊ talis vere vt apparebit ē ꝓplexio qualis quo ad iustitiā. Est nanqz equale ⁊ mediū vtcūqz ita acceptuz ⁊ ipsa eqlis complexio non simpliciter sed ad alterꝫ puta iusticia opationibus iustis relata. Iniustū autē vt ait ieqle qd euenit qz a medio ⁊ equali magl secedit aut minus quales sunt complexiones distēperate in magis quidē quattuor cōposite in minus vero simplices q̄ tuor alie. sed quia quesituz circa complexionē existit: que elementoꝫ est qualitatū cōbinatio qualitas qdez hic actualis per se queritur ac essentialis non tñ in sāmo qz illa elementoꝫ extrat nā non aque quidē calefacte aut taliū qz accidentalis non potentialis qm̄ medicinaꝫ ⁊ terre nascentiū ⁊ huiusmodi differētia. 15.

Propter scōm quidē sciendu ex cōplexionū primo: ca. 2. ⁊. 3. q̄ antiquoꝫ quidā complexionē indistincte ēt omiserunt equalē duas tm̄ cōpleriones ponentes calidā ⁊ siccam ⁊ frigidā ⁊ hu. Visum nanqz fuit eis calidum non posse cū humido copulatuz permanere cū calidū humidū exicet ipsū ꝓtinuo in siccū producendo neqz frigiduz cū sicco sociari priuatione digestionis inde consecuta superfluitatuz crudarum ⁊ aquosaꝫ generatiua. Quibus ꝑ dixerunt cōpleriones quattuor affirmātes diffusius. nō eni oz fieri quod dicunt qm̄ calidum proportionatū ponitur humido iuno nullum sine calido pe ge. sialium. 5. Ad huc humidū illud est condensatū ⁊ alijs qualitatibꝫ affectum non tale simpliciter sed a predñio. Neqz frigiduz ēt est puruz sine calido ⁊ siccum sine humido in altera cōplexione ita q̄ non possit talis copula diu durare. Procul tm̄ dubio vite huiusmodi cōplexio extrat abbreuiatiua: tuz pp humidi pauperie; tum etiā ꝓpter huiꝫ extrancos aquosos indigestione auctos celerius eoꝫ mala frigida calidū innatū extinguendo qualitate si obtegendo ⁊ suffocando quantitate. quare Paliab. non imcrito ceteris iudicat ipsam breuioris vite constare dria. 21. Alij quoqz quattuor ponētes cōpositas solū vident equalē indifferēter omisisse ceu cōius fuit ante Ba. scnnituz Hos autē nititur exterminare ēplarime. dicit enim eos dereliquisse cōplexionē equalē que ceteras precedit potentia ⁊ bonitate necessarijssimā marime. sine hac eni nihil pōt rōcinari in theorica cuz sit aliaꝫ regula ⁊ mensura directiua ⁊ ceu Policreti statua. neqz ēt in practica cum oīs complexio distemperata conseruetur aut reducatur seu curetur relationc ad ipsam habita. Et ideo alijs prefertur in regimine conservatiuo in tegni, ⁊ de reg. sa. Calesieri eni aut infrigidari ⁊ cetera corpus precipiant huc relatione habita. Intantū nāqz oz ipsos deuenire absurdū q̄ negantes eam affirmarent eandē fore. Nonnulli vero iporū dixerunt hanc sub ca. locari: ⁊ humida. Quos itā dē sequitur qm̄ aut hec temperata erit et tunc omittitur ca. et humida: aut ipsamet calida erit ⁊ humida et tunc complexio non erit alia tēperata neqz ēt sub caliditate potest locari et humida quia sic contraria erunt in eodem subiecto: vt calidum distemperatam et temperatam. Adhuc temperato frigidaz op-

ponet et siccū: qō ridiculū grāde. Hui qdē cōtētus concludit. itaqz hos oportere temptaz explicare cōplexionē ab alius quattuor leozū. Et ls huiusmōi cōplexio plus ꝓueniat cū ca. 7 bu. q̄z cū alius q̄ tempta iustitialis a medico q̄sita tendit ad calidū: vt dicūt ⁊ bu. essentialiter tñ differt: ⁊ non tm̄ per magis ⁊ minus: sicut per calidū ⁊ humidū pncipij primi gradus ⁊ pncipij secundi: propter qd concludit eā dari et necessitate quā Ax: iā cōcessit: que tertio affirmabitur dicendorū. Nosce quoqz q̄ Ba. cū Palia. in his q̄ d ꝓplone tēperata loquit confusius Aui. ita vt dubitare faciat ēt doctiores inquiens ꝓplonum primo: q̄ duplex est ꝓplo tēperata. vna qdē simpliciter ⁊ i vniuersa ꝑba: vt que hois cucratiomo substantie arboꝝ aialium ⁊ hominū media de q̄ ait: Temperatā quidē hec q̄ ex contrarijs certissime eqliter ꝓuenientibꝫ nominamus: ⁊ deinceps est mediū in oī genere. ⁊ marime fm vniuersas substantias extremitatum generatur. Et earū scdo regula fuerat eis ⁊ indicū elementoꝫ isomeria. i. eq̄ portio: pp quā ⁊ vlteriozū omniū mediū expletū eucratio ⁊ cōmensuratū nominatur: ⁊ similis est sermo eius de cute manus. Alia. vero Ba. fideliozi iterpres. Et ꝓlo qdē tēpata de Ve tēperata ꝓdicatur: cuius longinquitas ab oibus extremis cālis ē: atqz hec est in qua elementoꝫ sūt omniū eqlco partes. Aue qm̄ huiusmōi ē temperata iter oia dī extrema: sed ⁊ tempata in substātie totalitate dicitur quoqz ⁊ de temperata fm vtilitatē ⁊ necessitatez q̄ in quoqz corporū necessaria experit: Porro tempe
ratā veraciter vīr est oino inuenire in oibus sere corporibus ad vltimū vsqz: nisi q̄ hō temperatam hīs cōplonē illi proximus est maximeqz cutis palmarus ꝓlo. Ba. ꝑmo ꝓplonum ca. 7. Altera ꝓlo est fs genus temperata quodcūqz: vt arboꝝ ⁊ animaliū: cū eoꝫ fuerit optima ⁊ media non simpliciter quando eqlitas certissime fuerit Zriorum extremorū: sz qm̄ fm virtutem dicentē existit eis cōmensuratio. tale aūt aliquid ⁊ iustitia eē dicimus non pondere et mensura eqle: sed oportune ⁊ fm decentiaz. In scdo Po ca. i. alia q̄ fm vnumqd oz genus eucrata pprijs corporū actibus et vtilitatibꝫ indicat. Dicitur quoqz et de temperata fm Palia. penes necessitatē ⁊ vtilitē que i quocunqz corporꝫ necessaria experitur: iuxta quā ficus ⁊ canis dicuntur temperati. Hi quidē fūt sermones Ba. cū Pali. de cōplone tēpata: q̄ supficietenus in ꝑmo eoꝫ mēbro vident cōplonem ponderis portendere ac mēsure: qz tamē hanc negat. A. eius expositor: dico Ba. per huiusmōi cōplonē itellexisse quendā modū iustitialis eqlitatis: ⁊ deinceps mōstrandū ꝓpinquum cōplexioni quo ad pondus i eqli q̄ꝫmarime: dria. 20. Et ideo hanc ꝓparat mixturis elemēto: ū equalibus non q̄ earū mensure ⁊ quātitates simpliciter sint eius equales oisariam: vcruz pl comparationē ad tēperatā fm genus i vnoquoqz neqz illā pozem actibus cōparat vt hanc ⁊ vtilitatibus eo q̄ ipsa mor corrumpitur non pmanens tpe. qd āt tale caret actu cū tpre pficiatur oīs vel q̄ ē apparenti mensura: ⁊ non pondere eqlis inter extrema certe. Aut Ba. cū Palia. non sentit ꝓplonem fore ita extremis eqlē existent: sed eā imaginādā: sicut et ꝑmo vī de re. sa. vt hanc clarius exposit. A. gra facilioris intellectus realis cōplexionis: quā docuit cognoscere precognitōe seu estimatione vel sensu: vt iā

tactū: de qua Aui. Ba. spugnat nō raro. Nosce q̄ A. taliter exponendo ꝓplonē quo ad iustitiam angustius suscipiens: ⁊ tanqz regulā certam totius vniuersi eā solum in hoie statuit. Ba. vero quod ipsius ad amplians ad vnūquodqz substantie genus adaptauit. vnaquecqz aūt ita tēperata suā ei hz correspōdentem discrasiatā in simplicē diuisam ⁊ cōpositam: ceu ⁊ vtraqz temperatarū i octo pōt et diuiditur modos

Propter tertiū quidē primitus sciendum q̄ ꝓplo ponderis non reperitur realiter natura: ⁊ demum q̄ cōplonem iustitialem oz pōnere ⁊ quā. Propter huiusmōi qdē primuz sciendū q̄ ꝓplonem ponderis equalē dare: figmentū est vīr fictū: Quonā pondus ignis cum sit leuissimū in vltimo: quanto maius tanto leuius existit: vnde ponderari nō poterit: et alijs eqliter associari. Amplius per impossibile cōcesso eū ponderis habere: si poneretur in tanta mensura ⁊ ꝓportione in mixto: sicut de alijs: cū sit actiuus marie mor aut citissime alia corrumpet miscibilia. vnde mirū vel non fieret vel factū pauciissime perduēs corrumperetur. Neqz ēt sic mēsura q̄litatis pure ignee fortassis posset admirtionē descēdē cū sit leuis sume pp qd non solū fit hanc ꝓplonē non ponere in nā: sz neqz ēt imaginari facile: cū seipsam corrumpat. Algazel Vo ꝓplonem in intellectu diuidit in equalē ⁊ inequalem: que fortassis est distictio ꝓplonis ad pōdus: vt equalis ⁊ inequalis ꝑtacta. Equalē autem ꝑbat ipossibile fore: qm̄ corpus eam hīs: n ec quiesceret nec moueret: qz si quiesceret in terra: tunc terra viceret i eo: fili si aere aut aqua. Si aūt moueret ab aere ad ignē: tunc ignis vinceret. si Vo ad terrā tūc terra Si autē quiesceret in aere. sic ipse vinceret conuenit igitur vt nec quescat i loco: nec moueat ad locū quod ē ipossibile. vnde cōmentator ꝑmo ce. ⁊ man. Si cōponeretur corpus equaliter aliquod: contingeret non moueri omnino: sed staret in quocūqz loco poneret: Adhuc iā nō eēt temperatū si locum haberet cū sequeret id motum elementi predñantis i ipso sicut mixtorū reliquum. Sed forte quis ponet huiōi corpus locū habere in medio elementorū: vt in cōcauo spere aeris: hic eniz forma grauitatis et leuitatis vī adequari. Si eni ponerctur in concauo orbis lune: aut i aeris cōcauo deorsū tenderet ad locū predictum: cū in ipso vigeret forma grauitatis. Si aūt in terra dñante sibi forma leuitatis ad medū ante dcm moueretur. Aut dicēdū hoc medū magis circa terram incristere neqz illud in assignato inueniri loco propter terram duobus elementis ad finem animalium terrestriū coniunctam. Actiones adhuc nō posset illic habere humanas saltez politicas. vnde vita eius nulla forzet aut breuissima. Rursus cōplexio ꝓpenit ex actione ac passione Zriarum qualitatuz ⁊ reliqua. vbicūqz vero est assignare actionē ac passionē oz agens supra passum dñium obtinere primo ō ge. ⁊ cor. proportiones eni equales ipossibiles sunt adinuicē. non eni actio iterueniret neqz passio: ꝓpter qd oz vnam qualitatum alij dñari. vbi aūt illud pōderis ꝓplexio esse nō poterit quocūqz modo. Amp. 4. metha. Cōposita sūt media habētia: huiusmōi q̄dē magis illius Vo minus. A d aūt magis hz ⁊ minus si est eqle pōderis seruās mēsurā. vñ cōmētat oz ibidē hoc demōstrat ipossibile inueniri ꝓplonē mediā in extremis: vt dicit Ba. cē possibile. qm̄ si eēt pos

sibile fore: et possibile inuenirī cōpositū ex ipsis extremis absq; eo q̄ accidēt trāsmutatio: aut diminutio. Quare scēo idē de ge. ⁊ cor. si eqles fuerint potētie tunc nō fiet aliq; forma: vt declaratū. 4. methau. Et cū potētia alterius non fuerit dñans simpliciter: sed dñans dñata gnādit ex eis aliq̄ medii: sed tñ declinabit ad ptē dñantis: ⁊ ideo ē medii cū eo q̄ē declinans ad alterū duorū extremorū ḡ aliquā latitudinē recipientē magis ⁊ minus. Mediū. n. est multa: ⁊ nō idiuisibile: ad q̄ medii elementa transmutatio ⁊ redactis fiūt carnes ⁊ q̄ talia ꝗ Ar. ibidē. Et ex hoc appet tibi ipossibile eē aliquā ꝓplonē temperatā: quā posuit Ba. s. tēperantiā: q̄ est ꝓm extrema complexionis speciei: in q̄ ꝓsiderat medicis. Scēo tamē collis ca. sēp dr q̄ error quē dixit ō tēperata ꝓplone Bq. ē parum: deniq; is cū ga. ingens: Res miscibiles non inueniunt in mixto: nisi duob? modis. vnē vt mensure sint eqles: ⁊ ista mixtio vocat eqlis eas extremitatibus ꝓparando: eo q̄ i medio earū est non declinans. secundus vt fit in iequalibus mensuris ⁊ hec qdē ineqlitas multis ē modis; ꝓm quā quidem diuersitatē ac ineqles facte sunt ꝓplones specierū. Palin: qñ cūq; sit vnus per essentiā: ꝯ alterū componentiū per modū potentie se habere: ac reliquum per modū actus: q̄ ex pluribus existentibus actu nō cōstituitur vnum per essentiā: dñia. 16. verum aggregatione solū. vt ex granis acerius plurimis: sed ex miscibilibus vnū efficitur per essentiā pp q̄ ꝯ alterū illorum se per modū habere potentialitatis: vnus vero p modū actus. Quod aūt locus obtinet actus rōnes hz dñantis alterius respectu. Vbi aūt hoc ꝓreperitur eqlitas seu intemperamentū. Itaq; ipossibile ponderis cōplexionē reperire. Propter huiusmodi scēs sciendū q̄ hz cōmuniter conceda cōplexionē quo ad iustitiā in rerū nā sore tū vt veritas oñdatur: ⁊ sapientū sermones verificentur non simpliciter: sed cū determinatione asserendū quid autē si apparuit iam vtcūq;. Ipsa quoq; in cōi tripler vt existere. vna quidē in qua tēperamentum existit. ac si punctule indiuisibile in ꝓportionibus mensure qualitatū miscibiliū ad operationes sic meliori mō exercendas. Alia quidē cū i latitudine quadā pluralitatis ⁊ paucitatis terminata: a qua si egressus ꝓtingat erit ꝓplerio iustitialis distēperata. 8. alia tertia quo q; inter has media. Primā siquidē adhuc. q. ipossibile sit pmanentē tēpore inuenire quā suspicati sūt q̄dā ponderis incēlem: cū ipsa non sit nisi tanq̄ in instanti. huiusmōi aūt cū sit vt sere idiuisibile nō est tēpus. neq; in tēpore. q. 6. physi. Quod ēt tale nō erit tēperata cōplerio pmanens vt humana cū ea ordinetur ad actus. hi autē oēs tpe mensurant. Formē nā q; nāles non requirunt quantitatē ⁊ ꝓplexionē punctualē indiuisibilē cū sit minimā carnē reperire scēo physi. quia oīus namra constantiū terminus est ⁊ ratio magnitudinis ⁊ augmenti. Itaq; neq; actus pūctuales hēt ⁊ indiuisibiles: cū in omni actione ⁊ passione oporteat potentiā agentis aptitudinē patiētis: ⁊ tempus interuenire: de cā primo secundi. Et hāc estimandū est Ba. tetigisse primo de re. sa. Fz abbreuiationem transferentis ita: Simplex sanitas ⁊ perfecta q̄ certissima hz eucrasiaz: vel nunq̄ fuit in aliquis corpore: vel si vnq̄ fuit neq; in instanti tempore permansit in ictu oculi in vnoquoq; momento alterata: ⁊ non eodē se hēs modo. Scēs vero trāslatio nē mens et verbotinam eucrasia duplici existente hac quidē apud intellectū aut substantiā perennē: vt i aliis corpore hac ꝯo existente simul ⁊ apparēte in oībus sanis. Et subdit demū non oī querere in tanta trāsmutatione diligenter optimā cōplexionē. si enī ⁊ contingat aliq̄ ꝓm quā aliquā optimā; nām; sed non pmanet neq; in instanti certa. Quare admirari supuenit opinione virorū quicunq; sanitatē ⁊ eucrasiaz absq; latitudine: ⁊ vnā esse estimant: si adhuc ex hanc ē nō sanitatē esse amplius. passionis. n. semper illationes non sentiunt de re. vel nequaq̄ genita in aliis corpore facientes sermonē: aut neq; minimū permanente si aliq̄ generata. his igitur hāc somniātibus sanitatē defectmus cōseruare. Nos autē in apparentes deuenimus. vnde Pali. vltimus finis eqlitatis est res q̄ sortitur non inuenitur: ⁊ si inuenitur occultū est sensui. Et hoc tolerat ipsius sermo: ⁊ si nō itellexerit per eū huiusmōi equalitatē: sed praue potius corpus semper sanū: quod per oēs decurrit etatē de qua Ba. quoq; ⁊ Pali. propositorū sermonē quā vtiq; innebant illi qui corpus posuerūt dogma sempiterne passionis incurrere tanq̄ nullas habente optimas operationes cuī calor naturalis pabulē continue humidū radicale resolutionēq; solutionēz inducat continui ꝓm eosdē. Similiter aer semp resoluit quātūcūq; humidus pp radios celestes i eo ipressos: sedā primo. Est ⁊ alia iustrialis ꝓplerio latitudine pticipans aliquantula: dicenda quidē angustior valde rarissima inuenta. neq; enī duo ipsaz habentes nedū plures pñt in vno tpe existere. Cuz ad id videat marie cōiunctio: puta Saturni ⁊ Jouis in principio arietis cū alijs ⁊ aspectus oīs supcelestiū operari nā iubente diuina: ceu cum quis insurgit eadē cōsignate prophetā legēz iponens nouaz sapientes dogmatizans ⁊ homines. Est enī ē medius iter angelos ⁊ sapiētes nedū boies ꝓm Jsaac Almaraan Aui. ⁊ Algazelē: ⁊ talē fuisse dixerunt quidā Moysen ⁊ Maradei mendaces christū Marie filū. De hoc quoq; temperantia scribit in de optima corporis cōpositione ca. 3. q̄ vtile pfectuz in omnibus vt neq; in consimilibus neq; in organicis particulis nihil incōmensurate habere fiē positum nō valde quid cōtinue sed in longis tempoz periodis consueuit fieri. Quod autē breue deficit ab hoc saltē vidisti cōtinue sanuz dico corpus semper ⁊ est secundus hic modus equalitatis quo ad iustitiā de quo primo ꝓma est temperamentū mediale late cōplerionis inuentū ēt in indiuiduo qō est in vltimo equalitatis ex specie que in vltio etiā equalitatis existit ⁊ in etate in qua augmentuz ad suuz peruenit fmez in quo cōqualitatis modus quartus sensus coincidunt ⁊. 8. existentes ad intra relati vt ⁊ indicat. Al. de qua. 12. aialium idem Ista est tēperantia in virtute quod dicit propter ponderis cōplexionē ⁊ ideo sit tēperantia tamen reperitur raro. quare in de optima cōpositione ca. 3. prompte quidē cognoscere optimā corporis cōpositionē ⁊ si rara ex tēpus ipsius generatio. Et sortissis eius per maxime tēpus duorū aut trāz est annorū vel minus siquis eā volucrit amplius coartare vt circa. 35. annos aut taliter. Quo tpe quidē scribunt christum temperatissimū passū fuisse gerarce. Tertio vero est latitudine multitudinis ⁊ paucitatis participans pluria que corpus est simpliciter sanū duplex existens. vna quidez corpus semper sanū dicta: ⁊ altera sanū multū in tegru ⁊ re. sa. ꝓmo. Sanitas est quedā contempantia Cōtempantia ꝯo oīs ꝓm duplicē perficitur ⁊ dr modā. Aliq̄ quidem in summum veniens ⁊ vere temperata existens: q̄nq; vero bene deficiens a temperata. Erit itaq; ⁊ sana contēperantia duplex: quedā quoq; diligens vel certa ⁊ optima pfecta ⁊ suma ⁊ hāc dico corpus sanum semper existere: Hec aūt deficiens ab hac quidē non vtiq; iam aliqualiter trā: vt cōtristari fit aial. ⁊ hec sanitas est corporis multuz sani vt ēt apparet integri. Et q̄ huiusmōi temperamētū a medico consideratum latitudinem contineat ñ parum oñditur ex consequenter adiunctis. Est ⁊ ē logica quedā magis vel ꝓm oportunitatem artis questio non concedentibus quibusdā alterū altero magis sanū fore: neq; esse latitudinem sufficientē in dispositione corporis: q̄ sanitatem nominamus. sed vnum qd. s. perfectam existentē ipsum indiuisum in magis ⁊ minus existere. nobis aūt quēadmodū albū corpus hoc quidē minus apparet album: id ꝯo magis: ita ⁊ sanū magis ⁊ minus videtur hoc. Idez quoq; de optima eucrasia. Sanitas non est angusta neq; ipartibilis sed in sufficientem latitudinē extēdi potius vt bene se habere si debeat vtilis sermo esse futurus exercentibus artē: non solum raro i ipsa corpus ⁊ velut exemplar Policreti exercere in ea: sed ⁊ deficientib? quidē ꝓm aliquid ab ipsa. Palin: tertio complexionum ca. 6. qui corpus dicūt in dogma sempiterne passionis incidere: rationē quidē sola in nemuntur fore habere demonstrationē: non ñ vnlitas eius aliqua est ad scēam partez operationis: sperunt nanq; circa nos tā parue passiones: ac. q. insensibiles existētes. Et his itaq; apparet q̄ Ba. illorum respuit sniam: qui corpora ponebāt i passione sempiterna: sicut somniauerunt alij non intelligentes ipz in tegni: ⁊ ista quidem complexionis equalitas ē q̄ p mo ꝓma ⁊ aialiuz. 12. Al. in. 8. equalitatis diuiditur modos ꝓm operationez diuersificatos eius quod ē intra et extra: dñia. 17. modo scēo ide sortissis, ꝓulsato. Scōm ēt huiusmōi complexionis temperamentum distinguuntur etates decurrentes in ipsa p tpe omne vt apparet ex tegni in eius contemperatione descriptione. semper enī tale in oī permanet tpe tale. huic ēt octo cōplexiōes opponunt ex equo distemperate. Quod aūt predictas vltimas duas sit dare distemperantias oñditur argumentis. Quia. Hip. ō humana. nā. Necesse est ꝓmuz gnātionē nō ab vno fieri elemēto. non enīz pōt ab vno neq; ex vno generari: nisi alteri cōmisceatur. Adhuc oī q̄ sint eiusdē generis que miscentur: ⁊ eandē habere potentiam: alioqn conserunt nihil. Necesse ēt est q̄ calidū frigido ⁊ siccum humido contemperata se habeant adinuicem ⁊ equaliter. si enim alterum emineat multum vt sortissimū debilissimo: generatio non vtiq; fiet: sz transitus in dñans. vnde geneseos Ar. ꝓmo veteris sermones affirmans: Non ē vnā guttam aque mille milibus vini amphoris miscere. Vbicūq; igitur ⁊ quātūcūq; elementa hoc modo adinuicez cum suis occurrant dispositionibus ante dictaz causabunt secūdā temperantiā ⁊ ternā: cuz instrurus fuerit vehemens astralis. agentia nāq; ⁊ patientia in adinuicez approximata ipossibile non agere ibidez. hoc autem erit cū fuerit ꝓm amplius aut minus adequata. Rursus cū homo sit vltim? finis: ⁊ complemētū vniuersi a natura intenti: dñia. 5. oportuit ex talibus esse ex quibus posset certa cognoscere: ⁊ eis per ingenia ⁊ sapiētiam dñari. hoc aūt erit si i aliquo eius optimum ponatur miscibiliū tempamentū. Et his enim complerio consurget temperatissima eq̄ ⁊ sensus perspicax elicietur. Vbi aūt id ⁊ aptitudo aderit mentis tuta illud secundi de aia: Mollesc carne apti mēti: duri aūt inepti. ex hoc. n. redduntur ingeniosi: vel non igeniosi: ⁊ ideo dictum hominē fore prudentissimuz ac sapientissimū animalium. quia consilistinū ē solū aialium memoria et doctrina participās: Historia ꝓmo. Et confirmatur: qñ cū homo multis fit operationibus deditus: vt plurimos vita defectus abiciat quibus subiicitur cum nā humana multipliciter fit serua metbau. ꝓmo. vnde politicōrum. 7. multis organis indiget id quod ē viuere opus affuit ipsum totum aut quiddam eius maxime temptatum existere: temperamentum aūt obtiet extremorū medium. q̄ ātē huiusmodi ad valde plura potest extendi ⁊ coaptari q̄ extremorum quodcūq; propter q̄ temperatum habuit preceteris entibus: cōplexionē theorice prio ꝓ uit vnus ad alios temptatissimus vt dic: ꝓnceps erdur ⁊ mensura fore aliorū potissime iuxta ꝓz temperamentū ante dictuz. Quod ⁊ in aliis ēt conspicimus eo modo speciebus puta vnam apez alius maiorem dñationem in prudentia quadam cui fauent cetere et ducantur ea similiter ⁊ formicarum ⁊ in aliis sic vifilibus nedum in pciosioribus cōtingit regire. Huiusmōi quoq; complerio iustitialis in homie pceteris ē temperantio: aliis ⁊, dignior sola sere simpliciter tēpata cū sit regula oium ⁊ mensura. In aliis autē speciebus vt equo et asino ⁊ silcunea et ceteris ꝓz qd ē i tēpata ꝓplerionū et theorice primis ca. 7. Et ideo in qua. A. hominē certe equalitati ponderis. s. appropiquare cōmarie cū modū tēperamenti complexionis ꝓm ad iustitiaz verius fuerit adeptus. Et: cum natura pcessus sit ordinatus paulatim de extremo p medium a fine in extremū phisio. 7. nullo quidē mō reptatur complerio q̄ mensure que aūt iustitie vt apparens opus tunc fit iter duas adeo distātes nō. vnā sed duas tēpantias itercidere dictas. sic igit iustitialis simpliciter tēpata cōplerio erit tria. Propter quartū quidē ad pmū dicendū q̄ Ar. et medici per cōplexionē tpatam eam que iustitie audiunt pcipue ꝓm eius duos modos vlrios et non que p ōderis qz illā vt ostensuz ipossibile fit reptri: i vniuerso igitur multo minus ꝓm Aui. vt fit bois cōplerio. Ad aliū qd dicendū apparuit. Ad aliud dicendū q̄ vt pbat cōplexionem iustitie inueniri sicut oñsum conceden dū sed non quo ad eam que ponderis Immo dicendū q̄ oīs motus et reliqua verificat magis in his q̄ alterant et non i aliis. i. in motibus. Iz. n. non aegratur p alterationē mediū reale introductū aegritur trā mediū motus siue spacii. Aut dicendum illā rōnem pcedere imaginatione falsa. Ar si cum fiat transitus de vna extrema cōplerione in aliam qō fit per cōplexionē mediā interueniente inter illas qō non oī qz ꝓm Ar. transmutabile tādiu manet sub forma abijciendā quo usq; introducatur in istanti nova in ipsuz forma quam consequitur complerio reliqua prior corrupta, Neq; oportet q̄ id per formas fiat iterme

dias. aer enī qficāqs trāsmutatur ab igne tā diu manet sub forma aeris: donec forma introducatur ignis in instanti. sic aūt eueniet in proposito: q̃ tam diu remanebit mixtū sub vna ꝓpiciōe: vt ca. sic quouisq; introducat i instāti altera ceu frī, ⁊ hu. neq; oz vt in ipz introducat que media. Vel posset ꝓcedi q̃ sicut transitus fit de vna ꝓpiciōne extrema: vt de calida hu. in aliā extremā videlicet frigidā ⁊ siccā p aliquā ꝓpionē mediā sic ē illā ꝓpionē mediā ponere. nunq̃ vo fit trāsit' p istā ꝓpionē mediā: ita. ſ. vt fistat i ali quo tpe: vt ista cōplexio media mane possit sub q̃dā latitudine. vnde lz trāsmutabile altereē in transitu: nō tn̄ euenit ad illā subsistentē. Ad aliud dicendū q̃ multa pōt facere ars q̃ nō nā: vt domū effigiē: ⁊ eō ceu hominē aut plantā. Quedā nāq; fiunt initialiter a nā: cōplentur vo p artē: velut sanitas sublata medicina. q̃dā initialiter fiunt ab arte: nā vo pficiunt: vt proiectio seminis in terrā. vnde Cōmentator secū do phyſi. voce Alexādri: Natura cōplet multa que fiūt per artē: ⁊ ars multa q̃ fiunt p nātm: dria. 164. Et qō inducit de corpe illo arte ꝓstructo non arguit cō plexionē ponderis: sed iusticie potius temperamentuz qō apparet qz sibi cutis comparat q̃ ꝓpionis est insti tia tempate. Id ēt nequit vsqzquaqs tēperatū existē: cū ipsuz ꝓtinue aer immutet ⁊ resolvat. Aut qs posset id ponderis mixtū expuri: cuz sensu distent inde nri. Vel si vis id ē cōplexionis pōderis ōsiuū: dicēdū q̃ lz sit valde familiare pagdima sibi ppinquū: non tn̄ oino ipsi' ōsiuū: neq; tn̄ falsū. In exemplis enīz nō expetit verificatio: sed propositio: Cōmēta tor ter tio de aia. vnde pmo pvioz: Exēpla ponim' vt sentiat q̃ dicit. Ad aliud dicendū q̃ mediū ⁊ tēpamētū cōplexionis iusticialis sufficit cōplexioni humane: vt excellētias q̃litatum tactibiliuz discernat. Si enī hō ēt oio sensibilis: tunc pp ledentia extrīsecus aut in trinsecus occurrētia: nō posset diutius pmanere i vi ta: cū ab oib' fere nocumentū deciperet sensibilib' Et idco scio quosdā sensibilissimos: q̃ ad mozū puli cis ledunt marie ꝓtinue fore langozosos. Nō enim oz hominē solū ēt sensibilissimū: sed oscurrētib' ex trinsecis ⁊ trinsecis ēt posse resistere. Ad aliud dicē dū q̃ eq̃le puta ad pondus ⁊ ineq̃le ēt: ⁊ eq̃le ad insti tiā ⁊ ineq̃le non sūt ꝓria: eo q̃ non existunt sub eodez genere: sicut rō expetit ꝓtioz. Nō ens enī non ꝓtra riat enti: cū non bēant eandē māz seu genus. Ad cō firmationē aūt dicendū fit'. Ad aliud vo dicendum q̃ nā vniversalis ⁊ p̄icularis complexionē, phibent ponderis: vt apparuit. vna enī in alterā ordinat: p̄ hibet ēt vtq̃ ꝓplexionē iusticie dictā primo modo cū non pmaneat: sed fluat in istān. Natura enī nāq̃ pducit aliquid in esse: qn in eius cōseruatione laboret de ge, aliuz scdo. Et qz cōplexiones iustitiales due pmanent tpe opationes nobiles exercentes: iō nā illas pducit ⁊ pseruat: ⁊ nō parum in h̄ laborat. Ad aliud dicēdū q̃ intellectus duplex existit ad presens. itellectus quidē pncipioz q̃ per se venit ad hā tem: dria. 3. q̃ qdē sicut lumē quoddā nobis inatuz: vez semper testat qualis de quolibet ē aut non ē: omne totū maius sua pte. est ⁊ alius itellectus q̃ est sie potētia itellectiua: ⁊ hic verus est aliqn̄ ceu cum vez intelligit: vel falsus qn̄ falso: tertio de aia. Vel cōplexio ponderis est i intellectu, put dr virtus passiua. ipsa enim corruptibilis est: puta imaginatio aut fantasia vel vrus imaginatiua: tertio de aia. nō enī qō ē in itellectu oz in re foze quocūq; modo: cū non fit credere itelligere tertio phyſi. qz intellectus ē po tentie maiozis q̃ nā dria. 4. pōt enī ꝓiuncta separa re ⁊ disiuncta ꝓiungere. Iridē de cōplexione ponde ris nō est scientia vera ꝓfecta p pncipia vel causas aut effectus tradita. sed scia ipzopzie equoca: vel est scia negatiua. ⁊ talis pōt esse de non ente vocās ipz non ē ⁊ qūo ficut de infinito ⁊ vacuo ē scia. Dicēdū ēt q̃ ficut lz ē ita ⁊ notificari ⁊ genus lz ⁊ dria cō similiter. neq; ēt diffinitio vel descriptio affirmat rē ē aut negat cū eius sit simplex circa quē verum non existit aut falsū tertio de aia. sed quidditatē rei simpli cīter denotat. nō differt. n. a diffinito nisi qz illud no men est iplicitū: hoc aūt explicitū: dria. 4. Ad aliud dicēdū q̃ mensura ē in re aliquo modo saltem fm q̃ res dr a reoz rerū: lz non put dr a ratitudine. ⁊ sicut lz esse ita ⁊ mensurare. Intellectus enī passiuus vt virtus imaginatiua hanc potest ex simplicibus copu lare ceu hominē componit volantem in montē sma ragdinum primo prima de virtutib' capitulo qnto.

Differentia .19.

Vod non fit ponere complexionē simplicez ex semisse vel calidā vel frigidā sic. vel hu. ofiditur: qm̄ nullus phōzum aut medicozuz posuit ante Ba. cum non fit tantos ac tales insufficientes dare. Adhuc eaz negans A. collz scdo ca. i. inqt fore probatū ex quarto metbau. qnqz tn̄ esse cō plexiones vnā eqlem ⁊ alterā inequalē quā cōsequē ter i q̃tuor compositas sequestrat. Amp. hominēq; quisq; participat ꝓplexione humana cū oēs sint eiusdem rōnis: sed ipsa composita. est enī calida ⁊ humida composita. Q̃ igitur erit quecunq; cum inferius se per suscipiat predicationē superiozis. non enī ab eo potest absolui. Rursus causa ⁊ effectus sunt ꝓpozionabiles scdo phyſi. vnde in tegni. nata quidem a pncipio pncipij virtuti ⁊ vitio attestantur: ⁊ pncipium his que ab eo. Sed cause complexionis effi cientes: vt elementa per suas qualitates sunt cōpositē ac conseruantes: vt cum alijs rebus. 5. non necessarijs. Q̃ ignis enīz calidus ⁊ siccus: aer calidus ⁊ hu midus ⁊c. estas ca. ⁊ ficca ⁊ cibus quis calidus ⁊ hu midus ⁊ reliqua. Similiter hu. qui sunt effectus cō plexionis compositi extēt: ceu cholera ca. ⁊ fic. ⁊ ce tera. Eodem quoq; modo ⁊ calor instrm ꝓplexionis ⁊ nāe cōpositus est. calidus enī ⁊ humidus pronun ciat collz scdo ca. scdo. Iridē ⁊ corp' ꝓpositū. Palin: cōplexio est q̃litas pueniens ex actione ⁊ passio ne ⁊ reliqua: dria. 17. quod nomen denotat ꝓplexio. Idem aūt est ꝓiunctio seu copulatio qualitatū. Eri: in oi natura est aliquid materie. ⁊ aliquid formē tertio de anima. quoz primum pcpozionatur qualita ti passiue: reliquum actiue. humidum enim ⁊ fic. sūt vt materia: calidum ⁊ frigidum velut forma quarto apparens methau. vnde ibidē: Facit quidem sacies duab' virtutibus: ⁊ patitur passionibus duabus: fa ciens quidez ē calidus ⁊ frī. patiens quoq; fic. ⁊ hu. Q̃ potrebit igitur in complexione duo huiusmodi co existere. Itaq; nulla cōplexio simpliciter existet cō posita ꝓ media. In op. Ba. complexionū primo cū aliozum plurimis sequacibus. Ait enim plures me dicos si phōs quatuor compositas distemperatas co gnoscere: sed alias q̃tuor ex semisse harum generatas

ign ozo quo ōreliquerunt: Palin: vbi ē dare magis ⁊ minus: datur ⁊ mediū. Cum igit inueniat multuz distempara ad caliditatē ⁊ siccitatē: ⁊ distempata mi tū ad frīditatē ⁊ humiditatem: ⁊ ita in aliis inueniet ⁊ media vtcūq; inter hec si extrēa: humismōi āt erit aliqua quatuor simplicium ex mediū distēperatorū so lū dria. 7. Cū. n. elementa diuersimode ꝓportiona ta venant ad mixtionē: quorū effectus ē ꝓplexio: qd phibebit qn ignis clītas super frīditatē aq̃ aut econ tra. nō aūt humidū aeris siccū terre: vt vnū qd ꝓpur gat equale mediū inter siccū ⁊ humidū: aut humidum superat a sicco vt eō: ⁊ frigidum aque cōtēperat ignis calido. ppter qō ad ō quis aduertens quatuor simplices ponet ꝓplexiones. Propter pmū qdē sciē dū q̃ qd sit ꝓplexio: qq; ipsius modi ōsiū ē dria. 17. Entiū aūt quoddā est simpler oino: aliud cōpositū omnifariā: nōnullum vo itermediū. Primū qdē duplex existit: quoddā enī ē potētia tale puta ceu ille cuius existit eē in posse. substantiat enī p posse. A. ō sba ozbis lz pmo phyſi. videat sentire ꝓrium: tūc enī sba eius ablatione potentie corrumperet apō gene rationē: ⁊ eēt in pdicamento ad aliqd: ⁊ nō in predicā mto sbe. Quod fortitan euenit eo q̃ potentia ipsi' cōsideratur illi: put respectū quēdā iportat. Aliud vo actu tn̄ velut causans pmus. Est enī actus pm' pur' ⁊ immis ab oi potētia. ix. metba. Que āt hoz duorū media forme sunt cōposite ⁊ mātē composite. Cōmentator pmo phyſi. In oibus enī fz Boetium citra pmum ē compositio ex qō est ⁊ quo ē. Et in de causis cōmento intelligentia ꝓponitur exquidditate ⁊ eē. Est enim hris iliati ⁊ formam: fist' ⁊ aia. Cōpo situm quoq; oifarie corpus est marie humanū. Ipm nāq; ceteris cōpositius existit corporibus: cū i eo gra dus oium reperiantur aiantium. a materia enim inci piens sicut cetera: hec prima per simplicia corpa trā siens ⁊ cōmixta. vsqz ad ens porrigitur intellectu le quod ⁊ priori dria. Quapropter concedetur phy sicorū. 8. microcosmū existere. vnde ad vltimū deue nicus compositionis graduū in nullū ordinatur vl terius aliū. Est nāq; finis ⁊ vltimū quid ō a natura intentū. Medium vo istorum simpler ē ⁊ composi tum: fm q̃ fuerit ad primuz simplex omne compositum relatione quoq; ad vltimuz omne simpler quod erit magis quanto plus mātē appropinquabit pme: aut p mo ꝓdēti. vnde elementa cōposita sī respectu mātē p me ⁊ forme: sunt tn̄ simplicia corpora relatōe mixto rum. Et his enim ꝓponuntur metherologica: et qui bus constituuntur minimere: et bisqz terre nascentia ⁊ q̃ deinceps. dria. 16. q̃ diuersa ꝓparatiōe simplicia dici pnt ⁊ composita. Dra huiusmōi qō dr ex semis se seu mediū sciendū medietates in vniverso. 10. fore q̃rū due sufficiant in presenti: videlicet arithmetica medietas: ⁊ geometrica: Est aūt arithmetica dispo sitio q̃ eq̃s tn̄ per drias diuidit quantitates. puta. i. 2. 3. aut. 2. 4. In hac enīz mediū sttuatur i diuisibi le ⁊ verū: ⁊ ideo retp. que a paucis gubernat ꝓparat Geometrica vo terminos eq̃li ꝓportione cōiungit que qdē i cubita reperit figura ceu in tarillo. In eo nāq; superficies. 6. existūt: 8. anguli. ⁊. 12. latera. cui' paradigma ē. 68. 12. similiter. 1. 2. 4. In ipsa nāq; nū medii sumitur equalis et indiuisibilis d ria omnino da: verum proportionis tn̄. nō enim. 8. recte medi um iter sex extat et. 12. neq; duo vnius ⁊. 4. Et ideo mocratie simulat magis: in qua ciuiz omniuz ⁊ po pularium est medietas valde lata: ⁊ quedā equalitas Boetius scdo arithmetice. Dupliciter equidē huiōi equalitas. vna est qualiū in quantitate vt arithme tica: ⁊ alter similiū in qualitate: vt q̃ fm medietatē geometricā dicta. qua quod iustū ⁊ qō virtutis vni uersaliter dr equale. 5. ethi. Hoc quoq; fmones at tuli. quia in sapientum oronibus reperiuntur inter positi non raro. Sed vt sit familiarius dicere mediū extat duplex. vnum qdē reale indiuisibile ⁊ p equi di stantiā. vt inter duo iter. 1. 2. 3. 2. 4. iter. 3. 2. 5. ē medi um aliud quo ad nos hās latitudinem ⁊ distantiam inequalē: vt. 8. iter. 6. 2. 12. Equale ēt est mediū assi gnatū in virtute moralī ethicorū: apparēs scdo. Vir tus enī describit per esse quo ad nos. ⁊ huiōi quidez mediū multitudinis ⁊ paucitatis cōplexio obtiet hu mana ad alia relata pmo pma. Propter secundū quidē sciendum q̃ Ba. pmo cōplexionum ca. 9. pre ter quatuor cōpositas cōplexiones simplices dicit se quatuor alias adinuenisse: vt oēs cū temperata nu mero ꝓtineantur nouenario: qō nō simpliciter testa tur. sed ad id talē conatur demonstrationem afferre. Supponit enī ceu probatū ab altera ibidem heresum quatuor eē cōpleriones distemperatas. quarū vna ꝓprehendit ⁊ conuincit alteram: eo q̃ vna duas tn̄ cōpleriones ponebat calidā: fic: ⁊ frī. humidā. Ca. vo hu. ⁊ frī. fic. nequaq̃: dria. 18. Hoc itaq; sibi ex accōmodato assumpto ꝓcedit calidū stat cum ficco. vt in calida et fic. ꝓplexiōe: et stat fist' cū humido. vt in ca. humi. de quo minus videtur fm sectā comple xionez ca. hu. destruentem. igitur stabit cum medio inter humidū et siccū: cum medium hoc ppinquius ēt sit calido q̃ humidū. quod positū est stare. Simili terqz frigidum stat cum ficco et humido et reliqua. Itaqz erit complexio calida tantuz ⁊ frigida ēt. Eo dem quoqz modo siccū stat cū calido. vt in ca. et fic: ceu ꝓsentiūt hereses ambe. et cū frigido vt secūda re pulsa pma. ergo et cū medio stabit inter calidū et frī gidū cōtēpatio. ppius enī id sicco q̃ frigidū: qre si fic cū secū frigidū ꝓpatitur: multoplus et medium. et si fist' ē de humido. stat. n. cū calido et frigido. Sic igit due alie erunt ꝓplexiōes simplices vt fic. et hu. Itaqz cū pmis duab' redentur quatuor. Q̃ lfaciunt ēt fmonce eius huiusmōi rōcinationē. Mor' oīs fit ō extremo in extremū p mediū. Cū igit fiat transit' de ca. fic. ꝓplexione ad frī. hu. et de ca. hu. ad frī. siccez p mediū fiet qō erit. aut ca. solum. aut frī. uel fic seu humida. Volenn quoq; fortassis amp. vitatē q̃ ap parentē ꝓbabilitatē ꝓleg medicinalē Ba. ac ei' nō ꝓsentiet pluasioni. Nō enī oz si calidū ⁊c. stet cū fic. et hu. ꝓpterea stare cū hoz medio: eo q̃ in oi mixto et medio habet hoc qdē magis: id aūt min' p̄ modū potentie et actus dria. 18. Adhuc vbi cōcurrit actio et passio tollit mediū. cū vnū habeat victoriā sup ali ud. Amp. i extremis puta in sicco et humido cū pōi tur stare calidū et frigidū ē latitudo. et pp hoc pma nentia et forme acqsitio. non aūt i medio cū ipsuz im portet rationem id iuisibilitatis magis. Ad aliud etiā dicendū q̃ non est necesse dare medium permanens realē nunc iductū: vt nouā forma iter extrema: dria 18. Aut si det mediū illud transiens nō pdurat etiam fere momento ipotens omnifariā excedenti resistere

tale vere mediū ꝓplexionē non ꝓstituit: cuꝫ sanitatē neq; angustā neq; impartibilē quæramus: dñia eadē ⁊ ollꝫ vero scdo. c. primo non solū cuꝫ antiquioribꝫ Ba. quatuor ponuntur nūm esse ꝓpleriones vt compositas: sed negādo simplices quatuor ḡ ꝓfectur. Ba. se immenisse argumentatōe in illū ex snia iuchit Ar. metaph. 4. ꝓpue ira: Scias in suma q̄ mēsura duarū q̄litatuꝫ actiuarū sequitur a mēsuris duarū qualitatuꝫ passiuarū: ideo q; forme ꝓprie proprias habent materias sub eis: ac si dicat q̄ qualitas actiua crūs velut forma requirit passiuā tanq̄ materiaꝫ in oi enꝫ vt dictum nā expetitur aliqd loco materie ⁊ aliqd forme prima materia exceptis ⁊ vltima forma: neq; etiā fine materia extat forma: ipsa. ꝗ. nō separat a morphea primo de ge. ⁊ cor. c. vltio. Amp. eodē scdo vnsqueq; rex q̄ appropriat cōplexioni de necessitate appropriatur dñatioi q̄litatis actiue q̄ stat loco forme: ⁊ dñationi q̄litatis passiue: que stat loco materie. Si enī non sic esset iaꝫ cōplexionatum non esset vnū in forma: imo duo pp quod cum nō fit dare materiā fine forma aut ē. Itaq; oīs erit ꝓplexio composita: nullaq; simpler. Quod fulcitur: q; q̄rto methau. simpler ⁊ nūlis generatio est pmutatio a Ar tutib⁹ actiuis caliditate vꝫ ⁊ frigiditate: cū ꝓportionez habuerint ex subiecta materia vniuiq; nature. huiusmōi aūt Ar tutes sunt passiue: ceu siccitas ⁊ humiditas. Volēs aūt ga. defēdere dicet q̄ cū ꝓplexio est ex. simpler aut frigida non est forma fine materia qm̄ medū ex sicca ⁊ hu. est materia calidi aut frigidi vnde. 4. methau. patēs quidē humidū aut siccum: aut ex his. Sed q; difficilius est assignare oño humidum ⁊ siccum habeant rationē agentis ⁊ forme: calidū aūt ⁊ frigidum patientis ⁊ materie. vt igitur falunt simplices passiue sic. s. ⁊ hu. sciēduꝫ q̄ qualitates omnes iterduꝫ dicunt actiue. vnde has oēs quatuor vocat operatiuas. Et Mali. ibidē Ba. sequēdo sriias dialeticoꝝ oēs nominauit qualitates actiuas: q; qualitates actiue ⁊ passiue in vno capto dialetice continentur. vnde ꝑmo virtutū nūliuꝫ. c. ꝓio Ar. nōnunq̄ in libris de ge. ⁊ cor. his quatuor vtiſ. tanq̄ actiuis oibus figillatiꝫ separatis: in libris āt metbau. ꝓblematum ⁊ plurimū aliorꝫ locis duabus solum actiuis ⁊ duabus passiuis. Et firmatur: qm̄ ⁊ si qnātitates fm scipsas sint iperfecte ad eā q̄ in opis directione th. eo: ice scdo ⁊ re. sa. tū rōne qualitatis q̄ proprius actionis extat instim multiplicata quantitate multiplicat ⁊ virtus ⁊ inde actus cū forma debitam quantitatē regrat in materia: q̄ fulcita egreditur actus qualitate media. vnde quāto fuerit magis extensa: tanto plus fortificatur opatio: cū omne agens multe quantitatis eē expediat de cā scdo ca. secundo ignis enī acutissimus in tam modica pōt sumi qnātitate vt minime operetur ꝓplexionū scdo. c. 5. Potest itaq; intūm augeri quātitas in q̄ fulcitur qualitas passiua: minuiq; tūm illa in qua actiua: q; id quod ꝑ ueniet a passiuis habebit rationē forme ⁊ agētis: qd aūt ab actiuis patientis ⁊ materie: ita q̄ medium calidi ⁊ frigidi existet: vt materia sicci ⁊ humidi forma lis ⁊ actiue. Sic ēt materia ꝓplexiōis temperate sicca ponet ⁊ frigida. ꝓpter enī nām speciei totī ea tēdit ad calidū ⁊ humidum cū suo tempamento. lꝫ. n. caliditas ⁊ frigiditas per se sint qualitates actiue: ⁊ siccitas ⁊ humiditas passiue. ꝑ accidens tū secꝰ hoc modo pōt contingere: Dubitat q; dictuꝫ est ꝑ Ba. Ar. vii quatuor qualitatib⁹ vt effectiuis scdo de ge. ⁊ cor. cū ibidē dicat calidum ⁊ frigidū fore actiua: sic citas autē ⁊ humiditas passiua: ⁊ declarans ꝑ eorū actus. Forte dicendus q̄ id dixit Ba. aduertens q̄ Ar. sit de gnātōe simplicū elementoꝝ: que vigore perficitur qualitatū in subſtantijs sunt aratū tanq̄ instrumentoꝝ ipsarum: ita vt non solum ex aere fiat ignis aut ex terra aqua: sed eō. Dō fieri oꝫ humiditate ⁊ siccitate tanq̄ actiuis. Declarat ⁊ illic Ar effectus nō solus puenire a calido ⁊ frigido: sed a sicco ⁊ humido: vt in libro ēt apparet pharmacoꝝ lib. ꝗmo ca. c. distinctōis scdē ⁊ secda primi. Vnaqueq; nāq; q̄litas respectu effectus ꝑgredientis ex ea pōt dici actiua. humiditas enī dicetur: remollit. applanat: ⁊ huiusmōi. siccitas Ro exicat: idurat: exasperat. ⁊ cetera Quidā Ro dixerūt passiuas ēt vere dici actiuas pp resistentiā qua passionē causant in agente iuxta illud physi. tertio. Omne simul actiuū ⁊ passiuū phrsice. Sꝫ nō tā vilis Ba. extitit intentio: sicꝫ cōis. Aliq Ro dixerunt eas agere pacificē: vt actiuaꝫ vigore. fiunt humidū humescit nō p se: sꝫ frigidū cōstringēs ⁊ ingrossans subtile: ceu i conuersione aeris in aquā. Sed hic extraneus actionis modus ⁊ impertinens. Ex his igit indicat ⁊ concludit: passiuas ēt qualitates habē nonnunq̄ rationē agentis ⁊ forme: sed. A. respondebit talē formā materie improportionalē fore. Propter tertiū Ro sciēdū q̄ huiusmōi ꝓplexiōes q̄tuor simplices ⁊ maxie passiuas non ē ponere medias fm medietatē arithmeticā consistentē in esse idiuisibilis medij ⁊ veri. Dō ostenditur: q; si ponatur calidus frigidū excedere mediuꝫ contēperatum ex humido ⁊ sicco nō poterit ꝑmanere duplicter vere. prima quidē q; cuꝫ calidum ⁊ frigiduꝫ sint actiua: ⁊ siccū ⁊ humiduꝫ passiua: ⁊ cōtraria si debent adinuicē agere vt tactū: oꝫ vnuꝫ alterū superare. Aliogn non ēēt actio ⁊ passio. In momento enī remanebunt. q. coequata: postea fit alter ⁊ dñari alteri: vt calidū frigido ⁊ siccum humido aut eō ⁊ ira cōsurget cōplexio cōposita ceu ca. sicca: vl frigida. hu. Rursus calidū datum sup excedēs cōsumet humidū quod habetur cum sicco facere cōtemperamentuꝫ quoddā mediū: ⁊ cōplexio calida redderetur cōsonenter ⁊ sicca: si ⁊ humidū contemperatuꝫ sicco in frigida complexione pdurare non pōt: vt complexio fit simplex frigida ꝓpter ꝓximitatem sicci ad humidū prius dictā. Frigiduꝫ ēt qd mediū datum iter siccuꝫ ⁊ humiduꝫ: aut humidus redder incrudando illud: vel sicci congelando. Multo ēt minꝰ hac via erit ponere simplicē permanē ē aliquādiu: aut forte fis ipossibile i passiuis: eo q; calidū ⁊ frigidum efficacissime qualitatū nō permanēt sit iuncte nisi excessu vnius super alterū. Similiter siccum si ponatur excedere: cum sit lima excuens caliditatem suscitabit caliduin de medio positum in extremū alterum: aut si fuerit valde siccum: reducet illud medium ad frigiditatē pabulum subtrahendo: cum humidū sit nutrimenti materia: sic ⁊ humidum supeminere tribus aliis positum ex medio assignato suscitabit frigiduꝫ Multum enīm humiduꝫ in corporibus mirtis magis sibi frigidū associat ꝓble. apparens tertia. Voleēt has forte quis eo ipugnare modo: quo ⁊ tēperata ꝓplexio ipugnabat certe. Scōs Ro medicitatez

dictā geometricā ⁊ quo ad nos ac apparentem pōt concedi. Ba. ꝓbabilem magis q̄ mathematicā cōsiderationem perscrutari: sicut eius expostulat scientie modus aliquo tpre predictas compleriones ex semisse positas: inter distemperatas omnino ꝓpositas ꝑmanere. vnde. 6. de re. sa. ca. 2. id sentiens inquit. in libris de crasibus: dictum ē ꝓssibile ꝑmanere ad multū discrasiā aliquā vnam. Ipsa nanq; sibi ipsi ex necessitate acquiret aliā: ⁊ ideo plurimis medicoꝝ quatuor vise sunt eē sole discrasie cōposite. Et in. 7 curatine ca. 7. Siccitas inculpabili existente oppositione: q̄ fm calidū ⁊ frigidum existente fm scipsas ꝑmanere non pōt. Quod ⁊ A. ꝑmo ꝑma interpres Ba. suscepit inquiens: Iste tū quatuor simplices ñ diu ꝑmanēt. Caliditas nāq; maior q̄ dz reddit corpus siccū q̄ oꝫ ⁊ frigiditas maior q̄ debet: cito reddit ipm humidius q̄ oꝫ humiditate extranea. et siccitas maior q̄ dz: reddit ipsum cito frigidius q̄ oꝫ humiditas vero facit velocius frigidius q̄ oꝫ: imo quod plus tandem nō pdurant compleriones ēt composite: iuxta illud tegni: Decidente calida ⁊ sicca crasi. Sed ꝗ hoc videtur qd scribitur in tegni de corpore semp tali vt egro per oēs etates ꝑmanēte tali. Dicendū q̄ dupler est dispositōis inberētia. vna quidē habitudinalis: ⁊ hec semper permānet suo mō: ⁊ inclinationem hz ad sua principia: vt apparet de permutatiōe faciei: in de aere ⁊ aqua. Alia Ro actualis ⁊ hec permutat continue: fm q̄ calor aliter afficit humidū nunc q̄ prius de qua verificāt sermones pmissi: ⁊ de hoc apertius apparebit: dñia. 22. Propter quartū quidē sciendū q̄ vnriq; rationes ꝑ parte syllogizant: ⁊ ideo his ⁊ illis oꝫ breuiter dicere. Ad primum igitur dicendū eos intellexisse has non permanere i medio arithmetico vsqꝫquaqꝫ Ad aliud quid dicendū apparuit Ad aliud dicendū q̄ nā humana ē ca. ⁊ hu. in cōmuni alijs entibus cōparata vniuersis: sub q̄ sunt multi gradus ⁊ lati vnius extremoꝝ in aliud. sub tali nanq; cōmuni non solū simpler cōplexio seu intēperata ꝓtinetur: sed ⁊ temperata oīs. Ad aliud dicendū q̄ cā ⁊ effectus sūt ꝓportōabiles conuersim: quantū ad quasdā ꝓprietates marie cōmunes: vt si causa vniuersalis ⁊ effectus: ⁊ si vniuoca vniuocus ⁊c. non tū quantū ad oēs ꝓprietates singulares. non enī si cā est vna ⁊ effectus vnus: neq; si simpler ⁊ effectus: cū in effectu non oino saluet ratio cause. verificat ēt in causis ꝑ se ⁊ imediatis magis. Elementa nanq; lꝫ sint qualitates effecta duob⁹ accidentibus admitta: cū tū in tertiuꝫ transeūt: alternant ipse ⁊ permutant. Sīlr ⁊ cause conseruantes ⁊ pmutantes: hec ēt habēt vnaꝫ qualitatē excellentioreꝫ: q̄ necessario sibi alterā associant. De humoribus calore ac corpore dicendū q̄ secus ē log de ꝓpone i qua sunt qualitates elementorū i tertiū reddacte: vnā ex coalteratione cōplexionis vniuscuiusq;. Et de corporibus est ꝓima cōplexio cū qualitatū virtutes eiuꝫ substantiarū magis saluantur elemētorū. ꝑp. n. quāritatē fulciuntur qualitates. vt oñsum est et intendātur: ita vt non simplices ꝑmaneant: verū sibi associent alias: ⁊ reddunt ita cōposite ꝑ eorū elevationes q̄litates: ⁊ i hoc saluat Ba. vtrūq;. Aut dicendū q̄ rario realiter sic eē conuincit. apparet tū sumpto medio aliud latioꝝ Ad aliud dicendū q̄ Ba. fatetur se has quatuor simplices cōplexiones subiunxise. vn de estimandū est q̄ ante tempus eius nomen ⁊ ratio ēt existeret ꝓplexis. cū igitur solas quatuor cōpositas ponerent nomē et rōnem indicantez cōpositōez sibi attribuerunt. Vel dicendū q̄ in ꝓplone simplici quatuor est ēt copulatō qualitatū: lꝫ illaꝫ vna sit excedens solum. Ad aliud dicendū iam apparuisse q̄ hoc non cōuincit souere volentes Ba. eo q̄ assignātū est in cōplexione simplici: dudū qd materie ⁊ quid forme: aut fm veritatē has non ē dare ꝓplones. vt declaratum extat. Ad alterius partis inducta iam satis inotuit quid dicendū. Ad sermonem Ro Ba. dicēdū q̄ lꝫ fit dare mediū: non tū permanet. ꝓplo Ro q̄ritur ꝑmanēs non successiua. Ad huiusmōi ꝓbatōnē dicēdū q̄ ꝓbibet ratio ꝗrietatis requirens: si ōberet actio ⁊ passio fieri vnius super alterū dominum vt ostensum antea. non ē aūt incōsentens q̄ aliquid fm veritatem ⁊ realiter fit vnum: fm tū apparentiā ⁊ fm fantasticum aliud fore indicatur: ceu differētia declarabitur. 47.

Differentia. 20.

Nod melancholicus, fit propinquior equalitati ponderis vel mensure temperamento iustitialis certi vt secundi modorum. 8. ostenditur: Quantum medium plus distat a medio q̄ aliquod extremorum interia distet ab ipsis cum fit diuerse coordinationis. Sed complexio ponderis est vnum medium iustitialisq; certi natura aliud. vtrūq; enim notificatur per esse mediale suis extremis melancholicus Ro vnum extremorum inter ipsa cadens: cum frigiditate remittatur ⁊ siccitate calidum ⁊. humidum vite ⁊ nature humane. quod in terminis communibus posset more geometrico declarari Adhuc complexio ponderis precise ponitur temperata. sed que iustitialis certe declinat ab ea ad calidi tatē et humiditatē: q̄ Ro minus declinat illi, ꝓpinqor erit. hec autem est melancholica cum frigida sit ⁊ sicca. Eti: complexio cuius calidum ⁊ humidum ē eleuatū: magis recedit a tēpamento: q̄ illa cuius est remissū: cū in ea sūmum sit temperamentū sꝫ huiusmōi ē iusticialis certa relatione ad mlicam. Rursus que magis ē alterabilis ⁊ pmutabilis amplius recedit ab extremo tēpamenti q̄ eius opposita. huiusmōi vero certi existit iustitialis. vñ dñia. 13. Propter quid mēsurata corpora laborāt multoriens ⁊ pmutant facile qd ondit ipsoꝝ tenuis cōpago. Melancholica Ro terrestria dura resistunt in amplius! Idē: cuti propinquiorem ait. A. eqlitati certe: ⁊ Ba. cū Pal. cē temperata in vniuersa nā: dūmodo eucratissum fuerit bois: ⁊ non callosa: sed cutis frigida a ē ⁊ sicca: generat enī sanguinē frigidū tertio alimentoꝝ: ⁊ cōplexionū scdo ca. 2. cutis ē siccissima. melancholicꝰ igit ꝓpinquior ē ponderi q̄ certus iustitialis. Cuiꝰ opsapiunt medici. Palin: ille ꝓpinquior est sūmo temperamēto in quo conditiones mixtionis ꝑtacte differentia. 16. ꝑfectius obseruātur. sed id in iustitiali certo ⁊ non melancholico: vt ꝑfectio actuū tandem cōsignat. Amp. temperamentū, ꝓpinquius ē tempamento: ⁊ maxime cū vnum reliquo comparatur: q̄ distempamentū tēpamēto: tēpamentū Ro iustitialis obtinet certus: non aūt melancholicus. Adhuc illa tēpatior ē cōplexio que ꝑfectius de quolibet iudicat excessu cū iudicē rectū oporteat mediū omnifariaꝫ tenere et non ad aliquaꝫ ꝓdictionis partem inclinari;

Et id eo recto ⁊ ipsum ⁊ obliquum cognoscimus p̃ ꝓmo de aia. sed huiusc ē institutū certa ⁊ ñ melãcholica cum sensus in ãdã extet mediocritate q̃litatū excellētiū: dria priori. Itaq; iustitialis certus ꝓpingor est ponderi melãcholico. Propter ꝓmã sciẽdũ ꝙ ad fit ꝓplerio: quid ponderis ⁊ institie: ac ois eius diffinitio onisuꝫ dria. 17. ⁊. 18. Propter scilicet vero sciẽdum ꝙ gdã diterũt ꝙ ꝓplo inata iustitialis certa ꝓpinquior est põderi: non aũt influẽs videbat eni ipsis ꝙ inata tẽperatior influenti existat: eo ꝙ remissior in calore illa q̃ ꝓpendũt in syncopib⁹ ⁊ porismi p̃ncipijs cum influens abscedat. Sed ħ non valet: cũ illa vt apparebit relatione pẽderis sufficiẽter fit distẽperata. Etiã dicẽtes iustitiale certũ ponderi vicinior ꝓplonẽ audiũt ex inata ⁊ influenti. Est nãq; i quo augmentũ ad suũ pucnit finẽ. A. Alij vero diterũt ꝙ composite ex equali iustitiali ⁊ pondere: vbi ois eq̃litas iustitialis certe: q̃ vnã saltẽ equalitatem hꝫ: vt que iusticie certe: ⁊ alia ꝙ libet neutrã: sed ponderi q̃titatum vel virtutũ alique ineq̃les magis ꝓpinque: Qd stare minus pōt cum rõe absoluta applicabili ꝓponãt quid ex illo qd est: ⁊ eo qd non existit fib i ẽt diuisione opposito: vt ꝓplonẽ vnam ex iustitia ponderе. Adhuc. A. Est ꝓpingor certe q̃litati quã prius noiamus, talẽ aũt nunq̃ nominauit aggregatũ: verũ simplicẽ solũ. vnde ridiculum non paruũ. Diterunt ⁊ tali ꝙ ꝓpinquior equali ad pondus quãtitatum non ē ꝓpingor eq̃li ad pōdus virtutuꝫ ⁊ ecõuerso. sed id ẽt stare non cupit: cuꝫ absolute iustitialis certa pseratur ponderi appropinquare. Adhuc qd alicui appropinquat vtriq; simpliciter appropinquat. sic aũt esse ostendẽt de institiali certa. Et idco alius stetit sup hoc ꝙ ꝓplo iustitialis certa ois ē ponderi ꝓpinqua ratione virtutuꝫ: non autẽ quãtitatũ. Et similiter i cute volens ꝙ ratione quantitatuꝫ pōderi ꝓpinquior extat calida. sic ⁊ ca. hu. qꝫ i his minus excedunt elemẽta grauia q̃ i iustitiali certa. Secundũ vero niiſi ondere ex plurimis i efficaciuꝫ. sed ꝙ id nõ stet denotat dictuꝫ ꝑ imediatos. Iridẽ qd appropinquat quo ad virtutes pōderi ñ appropinquat eq̃lita ti certe: vel magis certe iusticiali: cũ pondus in se iuxta pbatos mẽsuras iportet ⁊ virtutes. Etiã ꝙ aliq̃ fit alia ꝙ rõne mẽsuraꝫ ꝓpinquior ponderi salsabiſ manifeste. Alij vero rõcinantiũ dicunt certũ iusticiale eq̃litati certe ꝓpinquũ. Qd ẽt non valet. nõ eni actus q̃runt: sed ꝓponentia prima: neq; ẽt ponderis eq̃litas actib⁹ ꝓticipat. Vices vero sortassis qd imaginatis: sed tandẽ inde dicẽduꝫ ꝙ actus arguũt ꝓplonẽ ⁊ cõpositionẽ ceu effectus suã cãm. Propter tertiũ vero scicndũ: vt huiusmõi veritas bacterius latens ãplius reddat cognita: p̃mitus ꝓplo pōderis qd fit. ⁊ q̃liter: ⁊ ex gbus cõsset oñdat ⁊ sic erit expositum qd occulte tactuꝫ: dřijs priorib⁹ de ipsa. Scdo monstret q ũo iustitialis certa ꝑceteris fit ponderi ꝓpinqꝫ ois ariã. Propi huiusmõi p̃mũ sciẽdũ ꝙ in oi actione pbica oꝫ agẽs motuꝫ a fine ꝓcurrere: ac mãm ex q̃ suscitet sormã qd i toto ꝓspicere fit vniuerso. Mã eius q̃dã se hũt per moduꝫ mãe: vt elementa q̃tiꝫ p ma: ⁊ alia p moduꝫ agentis sicut corpora celestia cũ eoꝝ motorib⁹. Eorum tñ que vim tenent mãe istoꝝ respectu in se tñ illius locũ aliq̃ seruãt amplius. vt terra ⁊ aq̃: gdaꝫ vero agentis: ceu aer ⁊ ignis sunt eni illorum relatione formalia: ita ꝙ sicut

vis superioris supat quãtitate regulat ac informat elemẽta virtute: sic ⁊ elemẽta duo formalia reliq̃ malia bina. Et q̃ superiora i elemẽta effectiue saltẽ p motuꝫ ⁊ lucẽ: at ẽt plura p virtutes specificas caliditatẽ cõsant cũ humiditate q̃dã. nũc nãq; ipsoꝝ oinꝫ sfracte i calidã coalternatiõe ꝓsurgunt ⁊ humidũ: dria. 10. Sicq; i elemẽtis ignis mole ⁊ caliditate supat quãtitatẽ aque ⁊ frigiditatẽ: ita vt calidũ obtineat sup frigiduꝫ: grauecq; leuificet. Et aer q terre molẽ excedit ⁊ ficcitatẽ remittit. Iꝫ eni humiditas fit eiꝰ vehemẽter passiua: inuak tñ quãto ⁊ calido mẽsurato eliquatino ei ꝓsociato: ac ẽt ab aque humore talit: vt humidũ aeris cũ quãtitate ipius obtineat sup terre siccitatẽ ⁊ molẽ. nã ex pugillo terre q̃tuꝫ cõsurgunt aq̃: ⁊ ex vno ipius. io. aeris: ⁊ de hoc simiſr ignis. io. ⁊ ex. io. ignis vnus aeris. ⁊ dřiceps scdo de ge. fit ita qꝫ nã totius vniuersi i calidũ tendit ⁊ i humidũ inclinak. Quod firmak: qm̃ superiora ceu ostẽdit dria. ioi. vtriq; ad hec ⁊ hoiez ꝑcipue pp generationẽ ordinank marie ac vitã. Ea vero pticiunt ⁊ stãt calido velut agẽte humido tãq̃ mã. Expedit nãq; vt vniuersum idignioꝫ ꝓclinet naturas ad eẽ amplius ⁊ permanentiã operantes. Imaginent igit cũ virtutib⁹ superioꝝ elemẽta i adinuicẽ ꝓuenire vt denotata sunt mole ac virtute cũ eadẽ fit ratio totius ⁊ ꝑtis bistoria rũ ꝓmo: vt actiũ vigorẽ tñ hẽat sup passiuꝫ ꝙ ideactio ꝓtingat ⁊ passio ⁊ p ñs mixtuꝫ possit generari. Dico igit huic vnũ corpus ꝓsurgere oisariã cum vniuersi extet padigma ipmq; certuꝫ erit institiale tẽperamentum. si aũt iam ãplius mẽsure quantitatum elementoꝝ ⁊ q̃litatum in adinuicẽ adequent tunc tẽperamentũ ꝓsurget maius ⁊ tanq̃ momentaneum. ꝙ si elementa in tantũ imaginent adequari vt q̃litates seu ipoꝝ virtutes ꝑticipent eq̃litate oino: no aũt ita quantitatũ mẽsure vere: Iꝫ potius apparẽtis ponderis ineq̃lis constituetur nã. aut tandẽ oisariam sãtasiank vt possibile mensure quãtitatuꝫ ⁊ q̃litatum sibi certissime in adinuicẽ equaliter ꝓponi ficq; ponderis cõsurget equalitatis: modus ceu hec vtcunq; differentia inotuerunt. is. Aut gdem modũ cũ eo antecedenti imediatius oñsum ibidẽ entẽ minime repiri possibile: verũ tñ fantasiari ⁊ adhuc non leuiter vt ꝑtactũ cum neq; generatione aut vita posset potiri. nã opus ad has sit q̃litates efficiẽtes ⁊ ꝓseruãtes puta caliditatẽ ⁊ humiditatẽ q̃ hꝫ potissime sunt cause sup reliquas obtinere scdas: frigiditatẽ. s. ⁊ humiditatẽ. mensuras similiũ quãtitatũ non penitus eq̃les sed i eo teneret ⁊ aqueũ dñari cuꝫ habeat nos ꝓtinẽs habitare ⁊ ruſq; hic priores exercere. Quare cũ hec institiali certo taliter ꝓcurrant modoq; ꝑfectiori fieri poterit ⁊ tpe permanere quodã. Tẽperamentum aũt tanq̃ instantaneuꝫ iter hec extrema locatũ vtrorũq; aliqualiter ꝑticipat naturis puta ꝙ poterit sortasse ẽt entẽ gnãri sed breuissime ꝓmanere ꝓmutatũ in momẽto. Post certuꝫ vero iusticiale iuxta talem mẽsura quãtitatũ elemẽtoꝝ ⁊ q̃litatũ corp⁹ sanũ ꝓstituet simpliciẽ. Et deinceps lapsuꝫ ita vt post multũ sanũ: sanũ sanguineũ locet deide cholericũ deinceps phlaricũ ⁊ tandẽ melãcholicum qd multũ secedit a pondere ⁊ mensura ceteroꝝ respectu cuꝫ minus eo ꝑticipet caliditate ⁊ humiditate latitãte in eius tempamento absolute imaginato declinans in frigiditatẽ et siccitatẽ. Dislat eius q̃plurimum ab eo ratione

mensure q̃litatũ: ita vt corpus iustitiale certum elonget a pondere p̃ciso calido ⁊ humido illo: pp magis ꝑticipare: melancholicũ ꝓ pp minus illa cõtinere respectu eq̃litatis ponderis: q̃ certũ iustitiale superet in plus illis participãdo equalitatẽ mensure taliter q̃ melancholicũ rõne calidi ⁊ humidi amplior⁹ distat a iustitiali certo q̃ a pondere ꝓ tanq̃ in opposita linea eidẽ locato: cũ mensure quantitatũ fuerunt i equales valde: ita vt cuꝫ his ⁊ calido ⁊ humido vite ac speciei poterit fieri ⁊ pmanẽ aliquãdiu. Post hoc aũt institial nã in alijs cõsiderata cõmuniter speciebus a pondere ꝓm plus in adinuicem vel min⁹ secedit. vnde porcus tempatissimus in eius specie hoi, pingor: vel pullus nã: tñ rõne vite tanq̃ speciei prealijs post hominẽ magis appropinquabit mẽsure vt ponderi certo. Deinde ꝓ leo pp caliditatẽ ⁊ ficcitatẽ sue speciei multũ distabit ab codẽ. remittit tñ, ppẽ vite principia. q̃ sua caliditate mulcebit ⁊ p̃cipue humiditate cõtempat caliditatẽ ⁊ ficcitatem immensa speciei: Piscis aũt hꝫ ex pte vite ponderi appropinquet: rõne tñ talis spẽi elongatur q̃ multũ i frigidũ decidẽs ⁊ humidũ. Lep⁹ vero vel formica pl⁹ adhuc cũ frigidi sint ⁊ ficci. Adherẽs quoq; terre ac vegetabile: multũ amplius secedũt ab eodẽ: ac marie qd vita caret: vt metherologica a pondere remota sũt valde ac oisariam simplicia cũ sint velut linee a centro i circũferennã terminate. In his ẽt oꝫ diligẽter elementoꝝ mẽsuras quantitatũ aiaduertere. hoc aũt nõ solũ euenit relatione vni⁹ speciei ad alia: sed ẽt itra se grandis eẽt ⁊ infinita distantia sere: ꝓmo ⁊ theorice ꝓnis: cũ aq̃q; fit amplius temptatum ⁊ minus repire: ita q̃ i specie humana vificẽt ⁊ ordinẽt ꝓmo ne periorꝝ. Cuꝫ ãt vnusq̃sq; q̃tuꝫ gradũ i tres diuidak mãsiões dria. is. 9. tẽpamẽtuꝫ sumuꝫ ⁊ mediũ ex ipsoꝝ mãsiões erit eq̃litas imaginata pōderis ꝑmi modi. Pria vero gradus ꝓmi portõe sit iequalitas fantasiata eiusdẽ. In medio autẽ ipsius eq̃litas istãtanea ⁊. q. utu octi manet pmutata: In ꝓma vero mãsione gradus secũdi fit institialis eq̃litas certa deide sãguine⁹ deinceps choleric⁹: postea phlegmatic⁹: ⁊ tãdẽ melãcholic⁹ extremuꝫ deteri⁹ spẽi humãe: cũ certũ iustitiale meli⁹ cuꝫ aliquo pmaneat tpte. qd ñ velut momẽtan eũ. ⁊ ꝓm id pōt dcũ dietaꝝ vniuersaliuꝫ audiri q̃ nã humana ē ca. ⁊ hu. tẽpate i scdo gradu. Ab hinc ãt itensius in tertiuꝫ ⁊ quartuꝫ tẽdentia reddunt corpa egrotãtia ⁊ moriẽtia. Sꝫ graduꝫ duplex distinctio ꝓm duo media dria monstrabitur. is9. Et ad id declarãduꝫ pigraphya notabiſ cõsequẽter. Nosce ꝙ hic causans difficultatũ ē: q̃ ignotũ his et tritit qd pondere iporterek. Et qm̃ ipsuꝫ nõ ē in nã locare: ceu fit dicere: sus ē rõne mirticis, pingor: hoi, alimentoꝝ tertio. ⁊. 8. de ige. Dek itaq; qs iustitial certus iste qdẽ tẽpatissimus cunctoꝝ suuꝫ existet. Si ãt supra hunc eẽt tẽpatior iã non i nã stabit suũ sed concidet i humanã. Propi scdm huiusmõi sciẽdũ ꝙ iustitialis certus ꝓpingor ē pōderi q̃ melãcholicus fiẽ sẽtiunt medici: imo ci vicinak i tñ: vt ꝓmo Bal. toleret ⁊ Mali. supficialiũ hunc sore illuꝫ qñq; vt vi sũ i antea. Aui. vero ficut certior i hac re distirit: vt vi sũ dria. 17. ꝓplonẽ pōderis ab illa q̃ iustitie i duos modos ipsaꝫ icidens Iꝫ coꝝ ꝓponẽtia expresse nõ oino. sed eo: suꝫ tetigerit. Voluit ẽt q̃ tota spes humana fit p̃ pinquior ceteris ponderi dicẽs: Cuꝫ hõ hãc diuisio

nẽ habuerit. i. diuisuꝫ. s. ꝓplonẽ quo ad institiũ certũ Supra eni diuisionẽ inuerat cõplonus i ponderis eq̃litatẽ ⁊ institie aut diuisionẽ. i. seqstratõnẽ elemẽtoꝝ ex locis suis ac tantã portionẽ ⁊ talẽ ꝙ fit actiõib⁹ et passionib⁹ cui occurit ⁊ dispõdus cõueniens. Et sic dit ꝙ Pe quã pmo dirim⁹ eq̃litari puta pōderis ꝓpiqu⁹ erit valde. Et dcmũ ingt ꝙ institialis certa ⁊ medialis: q̃ repit inter duas extremitates late distantes cõplonis spẽi humane ⁊ idiuiduo qd ē i vltimo eius litatis ex specie i fine equalitatũ exiit et i certa: ē in qua augmentũ ad suuꝫ pucũ finẽ dria poti. qd. raro iuenit ⁊ non nisi i logiorib⁹ ꝑcipoꝝ piodis. et subdit: Et ħ quidẽ equalitas ẽt Iꝫ nõ fit equalitas certa quã in huiusmõi ca. noiam⁹. i. ponderis eo ꝙ hãc iueniri ñ ē possibile ē tñ ei ꝓpinqua. Ista tñ ꝓpingtas nõ est quocũq; mõ q̃ nõ cuiuslibet mẽbri in se considerati nisi vnius solius vt cutis iustitialis certi. Illa nanq; ꝓpingor ceteris mẽbris et cutib⁹ ē pōderis. Modi ca tñ coalternatõe suscepta ex cõfractõe caliditatis carnis et sanguinis et friditatis neruoꝝ et ossiũ sed relatoꝝ putaq; toti⁹ adiuicẽ mẽbroꝝ vt ca. sri. fic. et hu. Hec. n. i se ab hmõi eq̃litate sũt remota. Verũ ex cõfractõe ac coalternatiõe vicissitudinali vni⁹ ꝓplonis eoꝝ cum alia resultat talis certa iustitia declinans tñ a pondẽ in ca. ⁊ hu. pp generationẽ et vitã vt tactuꝫ p Mali. et Auer. collꝫ scdo ca. i. Sicut nãq; triplex ē icorporis compositio dria. 19. ita et cõplo vna gdeꝫ confimiliũ pma vt ossiuꝫ neruoruꝫ et cetera. q̃ ex miscibiliũ consurgit q̃litatibus alia officialiuꝫ resultans ex consiliibus. tertia ꝓ totius corporis ex horꝝ ponderatione ac cõfractione. Nosce ẽt ꝙ huiusmõi institialis cõplo certa repit simplr i viro: ñ ãt i muliere nisi ad alias vel ad spes aliorꝝ neq; nisi iclimate temperato et i regimie filr cõmẽsurato. Deinceps quoq; rationib⁹ astruat ꝙ institialis certa fit ponderi ꝓpiqꝫ quocũq; mõ. Si nãq; respicim⁹ duo existentia in hoie: corpus. s. cũ eius dispõibus: et aiam iueniem⁹ ꝓm vtraq; imaginata i corpore ponderis hoiez ẽt totũ et iustitialẽ certũ p̃cipue ceteris aialibus et naturis ei, ꝓpingorẽ: Ea ꝓ erant elemẽta sicut mãlia et vires superioꝝ ceu formalia. hõ nãq; et institialis certus rõne sue molis vel mẽsure plus ceteris appropiquat illis q̃ cõponẽtiuꝫ corpus imaginatũ. nam velut vn⁹ extat mundiculus qõ oñdit ꝓpositio et fit⁹ ꝓtiuꝫ ⁊ ꝓpe institialis certi. sursuꝫ eni i eo sursũ ē simpliciter et i vniuerso. In alijs ãt aialibus minime Iꝫ ꝓm qd vt ad caput eorũ quo suscipiunt alimẽtũ. Vt deẽ eni nomẽ ab eo qõ ē capẽ et ꝓbẽdere suscipere ꝓ ꝓgressu aialium. Quare quarto de pribus: Rectuꝫ ē soluꝫ aialium hõ pp nãm ipsius et sbam cẽ diuinuꝫ dria id appẽs. 5: vñ oñdet: 29. ⁊. 79: hoiez sor prudẽtissimum aialium q̃ pui extat capitis sui corporis relatione. Et ꝓpterea pueri cuꝫ sit ꝓmit⁹ vanosi circa capita irelligẽ non valent sufficienter ac q̃ q̃drupedia sunt vanodea cõtinue demissoꝝ capitum pōdere ipsoꝝ caruerunt intellectu rõne ita ꝙ deinceps caritate minoꝝ ⁊ terrestri sba reddira maiori fiunt aialia multipedia capita terre ꝓpinqua. ⁊ tãdẽ ipsis cerentia sup terrã repentia vel ipsi cõuncta. sic deniq; vt plante qõ capitis vt radices in deorsuꝫ directe habeant terre infirũ. Quod capitis denotat figurã celi ac totius vniuersi imaginẽ referens: timei scdo.

Et ꝓm ꝙ est hominis in cõmuni ad alia quia magis

accedit ad sitū vniuersi: qō dispositio partium ofidit ipius: ita ⁊ institialis certe ad boiēs se hz totū respectu corporis imaginati. Qō signo sulciret mēdax Bētis: eorū Melia adeo dicat tempatum extinsse: vt in quolibet elemētorū possit locari: sicqz i ipo elemēta proportionata ⁊ Dietates corū sopite: vt scre i quolibet posset pmanē: ita q̄ receptus ē i turbine igneo: ⁊ cursu equorū igneorū ecclīastici. 48. Silr tale dicet rpm simplicibus eni pedib⁹ vndas maris calcauit. Ma thei. 14. vnde talia corpa vehemēter ponderi fuerūt ppinqua: vt q̄si i oi possent elemēto seuari. Hoc ūt ficti: vere oē attribuendū diuine imediate ptāti christū tū restauāt generce tempatissimū extinsse: qō act⁹ diuini edocuerūt eiusdē iquantū ē tū ptcipauit humana. Et pte qdē alterius ponētis: vt aie pportōnate virtutib⁹ imaginati corpis ponderis apparet pinquitas et tā dictis: cū bō ptcipet ope diuinissimo: vt sapere ⁊ itelligere aialiū solum. Est eni corū prudētissimū ⁊ sapientissimū. Ē ōsiliatiuū. n. solū est aialiū memoria ⁊ doctria multa ptcipans dria. is. pp diuia iph⁹ eē sbz ⁊ nāz. Qui nō bēt tā q̄ instim ad suscipiendū nobilissimā formā: vt aiam humanā: ⁊ b mū ad actōes ⁊ passiones exercēdas tēpatissima ei p stabat pplo. Quare. A. donauit hoi pcus tēpatiorē pplonē: quā in hoc mūdo eē est possibile. Dñ Algazel i naturis: Cū elemētorū cē mixtio fuerit pulchrior ⁊ fortior: ēlitatis q̄ nihil possit inēiri subtilio ⁊ pulchrio⁹: fīē sp ma hois fuit aptū recipere dātore forma: sō mā pulchriorē formio: q̄ aia erat humana. Dietacta vo institiali adsunt certo pfectiori nō partum mō q̄ melancholico. Rursus dria. is. fm hōc si esset pplo equalis in itellectu seu ponderis marie primi modi iam non bēret locū. Ea eni tōne q̄ esset in vno loco mouereē ad aliū Sed institialis certus magis ē aptus ad motū: ⁊ locorū aegrere plures q̄ melancholicus in quo pceteris dñat grane. Et: q̄ to aliqd pfectū seu tēperatū rarius repit: ē magis tale: cū plura i eius regrant pstitutionē. Dñ corp⁹ di stempatū ad institiā: alijs tū tēpatū creb ri⁹ inuenitur q̄ sanū multū: ⁊ sanū semp. Isto minus ⁊ institiale certus: vt tactū adhuc rarius rarissime aut qō i instanti sere non pmanet imutatū. Si ḡ supra id adhuc posset tēpamentū adesse i recū nā: illud tempatius b existeret: cū pueniat a tēpamēto latissimo ad tēperamētū angustū ⁊ breue: ita q̄ vltra ipsum nō patit nā tēperamētuz: nec vlr esse ficut vltra ꝓmū nihil pfectius ē reptum. nunc aut ficut se hz semp sanā ad institiale certū: ⁊ hoc ad sanitatē. q. momētaneā: ita id mediante sanitate sere pōderi imaginaro. sed semp sanū ppinqui⁹ ē institiali certo q̄ multū sanū ⁊ multo amplius distēpatū distat ab eo ⁊ melancholicus p cipue. Itidē: nobilitas actuū ⁊ pfectio arguit tēperamentū ⁊ eius ppingtatē: cuz actio faciat scire formā ⁊ ois tēpata pplo ex suo dignoscit officio. Sed pfectiores nobiliores q̄z sunt longe institialis certū q̄ melancholici dria pozi. ē. n. dator legis et mundi repator. Sic itaqz certū fit sane itelligēti q̄ institialis certus quocūqz mō ppingor ē pōderi q̄ melancholic⁹ aut alius seu alia mūdi res quēcūqz. Sed circa pdicta pstingit dubitare: qm dictuz ē illud eē magis tēperatū: qō minus ē affixū ⁊ determinatum loco plura potens elemēta tentare. sed tale qdem ē anas pōt nāqz in oi elemēto locari ⁊ viuere din extra ignem.

In igne aūt dr de salmandra. Institialis aut certus ē nequaqz valet tā diuersis locis adapturi. itaqz tē peratior huiōi existēt illo. Dicēduz q̄ ista posse aut similia locari i plurib⁹ elemētis: non ē pp tēpata ipa eē: sed potius qz sūt dissēpata ⁊ etherogenea: salmādra nāqz qz fri. ⁊ sic. cū humiditate extranea: vsq; osa cōpacta: ipassibilis reddit ⁊ insensibilis sere. Aut qs dicet sorte salsū eē: qz nos non inuenim⁹ aliqō aialiuz habitare i igne oino de pprietatib⁹ elementorū: cui vitas exp̄mit pplonū tertio. c. 5. salmādra vsqz ad aliqō tpe nihil ab igne patit: sed burlit si tpe appropinquat aplioi. Neqz et ptes anatis ⁊ aliaz autum sunt homogenee i suo tēpamento: neqz pplexio coalternata oio. Nā ptes pme p quas brit se ratōe melis diligēter apparētis sūt graniores: q̄ ille ponderis imaginati ac institialis: silr ⁊ distēpate recedētes diuersimode: vt tactū ab eo. Partes vo earū scōe ac debēt eē ficciores ac leuiores extant sorrassis pondere: vt seranf p ctbera. institiali aūt certo est tēperamentū homogeneū: p oē ampli⁹ coalternatiuū: quo tū magis rōe actuū ⁊ elemētorū in eo dñantiū firmat in terra ⁊ aq̄. Propter qrtum qdē sciendū q̄ iducta pus sere cessant oia. pcedēbāt eni vt ofilum ē ex salsa radice. Vnde ad primū dicenduz q̄ pplo quo ad pondus nō est vnū extremuz: ⁊ quo ad institiam aliud: sz q̄ q̄ pōderis ē mediuz tm: ⁊ institialis ēt certa est. q. vnū extremoz: sz min⁹ alijs distet: vt declaratū a pōdere. Et sz vtrūqz fit medialē: nō tū eq̄ sūt media: sz seorsū: imo vnū i altero oriūt: ⁊ extremū est ad ipsū. Ad aliud silr dicēduz cū ex eodē pcedat sūdamēto. Ad aliud dicenduz q̄ sz pplo certa calido attineat ⁊ humido: nō tū magis recedit a tēpamēto melācholica: imo āplius appropinquat: cū pōdus ñ subsit pplexioni melācholice: vere supra illam: ita q̄ melācholica non ē mediū iter pondus ⁊ institiale certū sed potiⁿ vnū extremoz certe subiacens institiali. Melācholicus eni min⁹ pticipat calido ⁊ humido q̄ ēt cōplexio pōderis q̄ius mesuris āplius gnātur ⁊ pseruatinis nec ē is talis nisi relatōe vite aut aliaz speciez. Respectu vo institialis certi est āplius frigidus ⁊ siccus vt ofilum pus. Ad aliud dicenduz q̄ institialis certa non ē magis alterabilis melācholica. vñ de optia pplonē: Qm optia corpis compositio cunctis actib⁹ disponit optie ⁊ difficile passibilis ē oium aliaz qō euenit pp robur ⁊ prinz in adiuicē homogenitatē. Si aūt mēsurata corpa pmutēt ⁊ laborant de facili redeunt tū ⁊ sanant celeriter qm modica ē illa passio extensiua ñ autem itensiua. pp ptium. n. vniformitatē mox vna ꝓpatitur alteri ita q̄ vna patiente ꝓpatiat pscsti ⁊ reliq̄ ⁊ ita i plura distributa passio reddit minor. Aliz. ibidem silr ⁊ vna sanata ea coadiuuata sanat reliq̄ vt nulla sortem neqz din incurrat passionem ⁊ sic i Ar pcedit Ba. pp qd querens Alexāder i pble. huic pportionabile puta: q̄re i hzutis febres ⁊ piculosiores q̄z in hoib⁹ soluens: Altero qdem mō ingt qz velut difficile passibilissima extitis maiorib⁹ cās patiunt magis q̄ a pstingentib⁹ p vigorem aphorismi. illi⁹: In morbis minus ⁊ reliqua Ad aliud dicenduz q̄ hic queritur nā cutis actualis vt vine: non aūt potentionalis vt mouue, put ēt alimentum venit corporis: Silr Ba. ibidem non logitur de cute humana sed ostracoz subdens post indi

tum ostracū tale quid ostractis qualē nobis cutis. Huiusmōi quidē euidens id paradigma.

Differentia .xi.

Qod complexio calida ⁊ humida fit longioris vite monstratur: qz. 6. de re. sa. ca. 1 dicitur q̄ humidissimū ⁊ caldissimū sūt logeuissimi Amplius Hali. pplo calida ⁊ hūida ceteris ē lōgioris vite: qō ⁊ sniā nititur Ar. affirmare tā in cōplexione: q̄ regione: si se nāqz est de regiōe ⁊ pplexione. Sed q habitant regionem calidam ⁊ humidam vite sunt longioris: de causis longitudinis ⁊ breuitatis vite. Rursus vita stat per calidum ⁊ humiduz ibidem. ⁊ Damascenus in apbo. dicit: Est autem huiusmodi pplexio talis, Adhuc digestio ⁊ nutritio que sunt vie in vitam et eius longitudinem calido p ficiuntur. ⁊ humido. 6. de ac. ca. 3. ea vo complexio talis, Halin: illa complexio in q̄ humiduz ppotionatur calido longioris existet vite: et hoc nanqz vi dē vite. cāri lōgitudo. huiusmōi vo ca. ⁊ hu. qō si gnat co q̄ pmo pma pueri ab infantia vsqz adiuuentē in calore sere extant tēperato: ⁊ humiditate superflua qō qdez temperamētū adueniet p mediocre ēcationē iuuentute accidēte pmo tertia ca. i. illa igitur pplexio existet lōgioris vite: cuius humidum tardiⁿ reddet, pportionatū calido. Cum eni pbabile sit q̄ etas correspondeat etati: si etas pueritie ca. ⁊ hu. pl ceteris extendet: ⁊ sic iuuentutis ⁊ senectutis ⁊ senij Qō priculariūs notat ita: si eni pplo tēpata cū temperato humido ab humiditate superflua pueritie seque strek in finc. 22. annozū aut. 23. ita vt reddat oino tēpata id calide ⁊ humide accidet cōplexioi in finc. 35. aut. 36. annozū: ⁊ sic magis extēdet pueritia: ⁊ p ꝓsū alie sibi correspōdentes etates. cōplexio igit calida ⁊ hu. ē vite ceteris longioris. Cui⁹ opppositū: qz illa pplo breuio: ē vita: q̄ oium ē marie putrefactioi exposita: cū ea vna causarū mortis extet ⁊ q̄ pmpta est oi egrotare de cā: talis qdē hec. 8. de ige. san. ca. 6. qō ⁊ mdicat seto: sudoris vrine ac egestionis eorū: q̄ lis. n. bircoz cōplexio huiusmōi: ⁊ q̄ raliū nārum ibi dē ⁊ q̄rro pma. ca. de ꝓperatis ad febres, Qō autez ca. et fic. oñdit: qz illa cōplio que ampli⁹ resistit causis mortificantib⁹ ē longioris vite. Talis aūt hec: eo q̄ potissima cā pemptionis vite humoz est supfluus phlaticus: pmo pma ca. de cōplexionibus etatum ⁊ tertia ca. i. dupliciter eni nos mortificat. vne qdē sui mata q̄litate frigida calido inato obuiando. Alit suffocando regimine quātitatis eius supflue. Hec aūt minime aggregat i corporibus calidis et siccis in regni et pplexionū libus. In tali ēt pplexioe humidū ē minus frigescibile: minusqz pp sui cōpactione efficibile: qō ē potissima longioris vite fz Ar. i. cā q̄re cō plexio ca. te fic. ceteris ē lōgenior. Et q̄ fr. ⁊ fic. sit lōgenior: vita vf: qm plm nobis mors aduenit putrefactōe que calido efficit et hūido: metbau. 4. ct. ii. ca. secūdo de ige. hoc aūt bis oppositū oiferā. Rursus ea resistē vr magis causis corruptiuis tā irrisecis q̄ extrisecis occurētibus: cū ei⁹ humidū sit passibile minime, Adhuc si pncipiū vite ē frigide et sicce pplexionis vita ex ipso deriuata toti⁹ ad cōplexionē frigidā tendet et siccā: sed pncipiū vite vt cor ē frigidū et sicū qō oñdit ipius durities ꝓpactio et iputrescibilitas vnde tertio alimentozū cap. ij. Indigestibilis et tardē ptrāsinōis indicat; genitura ēt frigida pnūciat pble. 4. pp qō cū magis sequat nām suoz pncipiorū ceteris erit longeuior. Qō aūt fri. et hu. oñdit: quia mors vr acceleratur ex psumptōe humidi scā a calido Sz i tali cōplexione humidū resistēs ē multū cōsumptioni calidūqz cōsumēs sopitū, Amp' fm Ar. humidū pinguē cā lōgeuitatis existit: sed pinguedo in corpore abundat frigido et hu. pplonū sēdo cap. 5. et. 6 erit igit vite longeuioris. Qō aūt tēpata sit talis p baf: qz illa cōplexio que pmo oiuz existit vrute: ptē te ac ordine itelligētie ceteris ē lōgenior: cū ad vitā qō ē eē ordinet pcipue. sed tēpata exrat huiōi cōplexionū sēdo ca. i. Rursus cui oia mēsurata inexistant nullo ēt idigēte metiēte sorinseco longioris erit vite Huiusmōi aūt cōplexionū existit tēpata tm eni appetit quātū et digerere bene pōt: nullo ēt eget dūpēlīte sic extrinseco i tegni tio. Eti: supflutitates oēs faciliter exbit p sensibiles poros ⁊ insensibiles minime qz lesa reliquaz ab extrinsecus fm Bal. alter ātib⁹ ppea tēpata lōgioris ē ceteris vite. Propē pmā q dē sciēdū q̄ qd sit cōplexio dria visū ē. 17. Videndū itaqz qd vita: et que ipsi⁹ cāe pmit⁹: et deinceps qd mors cū vite opponat: et que illi⁹ cāe. Propē pmā qdē sciēdū huius q̄ vita tripliciter dici accipit. vne, qdē, p essentia vite: et id tripliciter: aut qdē vniuersalioi magis iurta illud Cōmētatoris ō causis. Vita ē pcessio pcedēs ab ente sempiterno qeto: et pmus motus qlisqz itelligētiarū et celoz. et p ꝓis gbusdā iteruenientib⁹ istaz inferiozū generabiliū et corruptibiliū a pmo causāte cāta. hoc quoqz mō notificat secūdo de aia. Viuē viuētib⁹ ē eē. i. vita ē forma et viuentis sba. p vitā eni vniūqdqz viuentū in eē ꝓsistit Aut minus vniuersali et amplius mili: cū dr sēdo d aia: Vita ē cōsistētia p alimētū. Vel pticulari, put sialibus suppetit pfectioribus. vñ Aluredus de cordis motu: Vita ē motus cōtinu⁹ a corde i certa me

bra delapsus: iuxta illū Dip. Vita brevis: ars vo
lōga. Altero vo mō, p modo t mētura vinē di ꝓ ill
lud ꝓncipij metbau. Polium gen⁹ arte t rōe viuit.
Sūt aūt ꝯ vite triplices: vniuersales. s. pme: pticu
lares scōe ac medie: q̄s oꝫ cōsiderare volentē plecte
causas vite t lōgitudinē t brevitatis eiusdē idagare.
nō eni sufficit ꝓsiderare vniuersalia: nisi pticularia q̄
scire faciūt ꝓsiderenſ: neq3 ēt pticularia nisi vniuersa
lia a qbus eē t veritatē sumunt attendāt. Causa ve
ro vniuersalis t pma ē celū motu t luce. Medie ve
ro �means genetalicos sūt duc. quarū vna ꝓportionatur
mātē seu mri vel vro: i q̄ bylec. i. vita plice appellat.
scōa qdē alcochodē: que formā seu patrē aut nuptuꝫ
ipozat. bylec autē sumitur a sole pmitus si fuerit pos
sibile natiuitate ente diurna. Quod si non fit puenit
a d lunā: t ab ea experitur pmo si natiuitas fuerit no
cturna. q̄ si nō possit ab ipsa suspici: reddūt ad solez.
Ꝓtio t si ab his non possit sumi itez aspicitur ascen
dēs. deinde ps fortune si nō pōt ab eo suspici. q̄ si si
ab hac ꝓsideret gradus ipletōis: si nat⁹ vt natiuitas
fuerit ꝓiunctionalis. si vo oppositionalis pmittatur
pars fortune ascēdenti ꝓiterq3 gradus sequat puen
tionis. Q̄ si ab aliquo istoꝫ nō valet sumi nō vinet
qs: nisi lumiaria fortassis se benivolo videāt aspectu
cū visu ēt fortunaꝫ laudabili. Est aūt alcochodē pla
neta rcspiciēs amicabili locū bylec aspectu in quo t
aliquā q̄tuor essentialiū qnq3 dignitatū planetaꝫ in
signis obtinet seu plures: vt domū aut exaltationē
triplicitatē seu terminū. Si acies eni cōiter respuitur
eius vilitate hec quoq3 planeta alcochoden ꝗ3 q̄ for
tificatus aut debilitatus fuerit i qnq3 locis potentie
vt gradibus lumiariū ascēdentis medij celi t ꝓis
fortune gradu. ac ēt almuge cū alijs eius dignitati
bus ēcntialibus t accidētalibus: annos suos tribuit
maiores medios aut minores mēses septimanas aut
dies. Cui ēt alcochoden i additione ānoꝫ suffragāt
fortune: ꝑm eē ipoꝫ fortunaꝫ: t aduersant ifortune:
ꝑm eoꝫ cē de prauatū ānos alcochoden: t sibi accō
modatū a fortunis minuēdo. Scōs vo Ar. ē aer cō
tinens: t piodus solis t lune: vñ q̄rto de ge. aialiū
ca. vltio: Cā eius qd ē eē longe vite aial q̄cunq3: ē
ꝓtempatum fore ad ꝓtinentē aerē t ad piodos solis
t lune marie. Rōabiliter eni tpa oiuz gestationuz t
gnationū t vitaꝫ: mēsurari volunt ꝑm nām periodi
q̄re. A. is. aialiū: Jn spē non sunt positi termini cāe
māe foliuz: sed cā receptionis lōgeuitatis ē ipressio
astellis, ponec fic vita ꝓcordās cū revolutione alicu
ius stelle aut multaꝫ stellaꝫ. Ex his eni de cā vite ac
eius longitudine t brevitate, pnosticant genetalici;
vt dria. iij. apparebit. Cāe vero pticulares t secūde
sunt duplices. quedā nāq3 pme t mediate: nonnulle
vero scōe t imediate. Prime fiqdē calidū t hu
midū: t eoꝫ adinuicē ꝓportio. vñ Ar. Due nanq3
cāe vite: q̄ quātū t q̄ quale, Oportet, n. ñ solū fore
multitudinē humidi. sed ꝓportione op⁹ ē qualifica
rū fore: pata q̄ calidū: neq3 facile fit cōgelabile i hu
midū: neq3 humidū exiccabile de facili: ita vt ꝓpor
tio hu. ad ca. magis videat eē attendēda i longitudi
ne vite q̄ humidi multitudo. vñ Ar. ait qd fore lon
gioris vite deficiēs multitudine humidi: si plurimū
rōne excedat ꝑm q̄le. i. ꝓportionē eius cū calido q̄
deficiat ꝑm quantū. Oportet ēt huiusmodi humidū
cum eo qd est calidū fore pingue: vt non fit facile in

frigidabile pp eius pinguedinē. q̄ calidi extat somen
tū. q̄re Auer. i eⁿ de hoc tractatu abundātia humi
di t calidi t ꝓnsi virtutū actiuaꝫ sup passiuas ē cā lō
ge vite. cui⁹ qdē Jtaq cā brevitatis erit vite. t p ꝓis
mortis. Audit aūt p abundantiā calidi t humidi: vite
cām primariā. q. mālē per ꝑsum vo actiuaꝫ super
passiuas cām q̄n formalē: qd Ar. per q̄le notificauit
Causē quoq3 scōe ac imediate ē ꝓportio q̄litatū acti
uaꝫ iter se: t passiuaꝫ in adinuicē: t actiuarū ad pas
siuas. Silr t baꝫ oiuz tandē ad tertiū puta cor. lon
gitudo eni vite cōsequit vlr cordis ꝓportionē com
plexionalē. Propter qd videmⁿ multos boies:
quoꝫ mēbra sūt sortia: sana t virtutes valide: qbus
egritudines occurrūt mortales: pp quas ante senec
tutē moriunt. Cōspicimⁿ t alios bis oppositos ad
senectutē puenire regimīe eāli vtriq3 t cōsimili sup
posito. vñ collz. 6. c. i. Nō ē ipossibile credere duos
boies vnius t eiusdē tēpate ꝓplexionis eālitēr vno
ēt regimine, vtētes vnū ad meliorez puenire finē: in
altero vo malos generari bu. mortē inducentes. qd
euenit: q̄ in ꝓplexione mala ꝓparatio est fira. que cā
extirit vt i ipso hec generet malitia q̄uis hanc igno
remus ꝓparationē. Cuius qdē ꝓparationis ignoran
tia cā ifinitas ꝓparationū existit. Jd aūt dico cāri ab
bylec t alcochoden ꝑm q̄ rebus bis consociant va
riabilibus. Deinde quoq3 sciendū q̄ qaidā posuerūt
cās vite ipsiusq3 longitudinis regione calidā t siccā
alij vero multitudinē sanguinis: nonnulli magnitudi
nē corporis: alij quidē spiritū. Mortis quidē causa
t vite brevitas et oppositis causatur. Qui oēs a vir
tute ario. t Cōmentatore secedunt ꝓpositis. Ꝓoc⁹
nāq3 calidus t siccus per se cā non existit cū vita ca
lido mensuretur t humido fitq3 calidū t siccū adu
stiuū pemptiuū nisi per accidens inquantū siccū, phi
bitiuū putrefactionis existit. Neq3 ēt multitudo san
co q̄ ad ipsⁿ multitudinē nō sequit virtutis augmē
tū neq3 ad eius diminutōem debilitas prio pria. per
alij m̄ errat cā inquātū i san. calidū cōtinet t humi
dū qd cā per se dictū ē fore vite. Silr neq3 magnitu
do corporis p se id causat vel p accīs inquātū i ma
gno corpore multū caliditatis t humiditatis cōtine
tur. si. n. ita eēt tūc equus iā boie foret longioris vite
Neq3 silr spūs ceu voluerūt quidā dicētes spīn gros
sum tenebrosū paucū qualis qui mlicoꝫ vitā brevia
re priuatōe nutrimenti: multū vero t ventosum idē
ꝓpter grandē exsuflatōem operari subtilē quidem t
modicū, ꝓpter euentatōem velut lucerna extinctōni
pata vitā abbreuiare. humectatū aūt t turbidū t ifri
gidatum pp ipsⁿ aquositatē ipurā: huiusmōi ūt spūs
t, ꝓprie fluctus nō existit vel humidū, ꝓportionatuz
calido nisi per accidēs cū spūs ex hūido generet t ca
lido. vnde prio prima ca. de virtute vitali spūs ex hu
mor vaporibus t coꝫ subtilitate ꝑm aliquā generā
tur complonē in quibus calidū cōseruat t humiduz
Et de vtilitate pticularū sexto. ca. 6. Spūs est vapor
san. tempatus. Propter huiusmōi scōm sciēduz
aliqualr iazqd mors et oppositio cū eius causis appa
rere. Est nāq3 ipsa calidi natiui exiccatoe humidi aūt
putrefactōe exiticio. In ista quidē descriptōe mors
tangitur duplex. vna quidem naturalis p consāprio
nē humidi radicalis de q̄ dicit de morte t vita q̄ eo
contingit in vltima senectute fine tristitia. Est enim
anime ablatio insensibilis omnino. que nil aliū ē nisi

frigiditatis t siccitatis vltimatū supra calidum natu
re dnium. Est t alis mors inaturalis seu violēta cui⁹
principium est ab extra et marcore precipue sine alio
fortuitu qua grādis lesionis sensus percipitur et tri
stitia que nihil aliud vt ē q̄ corruptio t marcor hu
midi t per ꝓis calidi, vnde. A. corruptio duplr ad
uenit indiuiduo aut nātr: q̄n calor naturalis humidi
tatē cōsumit nālem: ita vt frigiditatē t siccitatē faci
at dnari: aut accidētalr: ceu cū indigestōe in corpore
supfluitates accescūt per quas natura purū ab impu
ro non valet secernere: vnde ifirmitates ei accidēt:
t dnium virtutum passiuarum super actiuas: t tādē
improportio primorū iter se principiorū ē eorum ad
coꝫ. deinde vt ēt q̄ ad mortem nālem ꝑm Ar. acci
dentalē: quādoq3 consequtur in potentia motus euē
tātōis cordis a pulmone: ꝓpter quā calidi nālis sub
sequtur extinctio. Propter scōm vo sciendum q̄
oēs cōueniūt q̄ cōplo ca. t hu. ac tēpata longeuio
ris vite existūt: cū in eis cāe vite mō repiantur perfe
ctiori antedicte. Sed diuersificati sūt que duarū lon
giorum existūt vite. Paly nāq3 cū pluribus ipsius se
quacib⁹ audiētes sermones fortassis Ar. sufficiete
nus in vite cāis ponēs ca. t hu. longeuiorē p ceteris
hūc ordinē ceu gradus denotat longeuitatis ita: cō
plexio breuioris vite reliqs facta ē frigida t sicca dē
de frigida tm: deinceps sicca tm: postea frigida t hu.
deinde calida t sicca: deinceps humida tm: postea cō
plexio equalis: t tandē ca. t hu. dūmodo calidū do
minetur humido: t a morbis euadat putrescentibus
t ideo laudauit pbs in longitudine vite terrā calidaz
vicinā mari: ꝓpter humiditatē aeris t caliditatē. Et
cōplexionē laudauit ca. t hu. que duplex existit. vna
qdem nālis ab initio creationis laudabilis. altera ve
ro accītalis vituperabilis ad putrefactōez velox: cui⁹
qdem positōis ifirmatio in sequētibus appebit. Fu
erūt aūt qdam tenētes temptaz longeuiorē ad Paly
rīdentes q̄ is cōparat cōplexionē calidā t humi
dā ad distemptatas qd falsum iaz apparuit ex ordine
duratōis vite assignato p ipm. Propter tertium
vo sciēdū: q̄ complexio tempata ceteris longeuior
existit: cuius tempamentū fuit secūdi aut quarti mo
di prenotati: dria. is. quā quidā dico longeuiorem:
mortiq3 magis opposita nō solū distempatis alijs:
verū ēt ca. t hu. puenīēti ab exiccatōe seu putrefacti
one. Et anteq̄ id astruatur rōne primitus exponat
sermo Ar. dūtis vitā calido cōstare t hu. Propē
qd nosce: q̄ cū calidū t humidū respectū. q. quēdaz
videant importare vt appet p primū cōplonū Ba.
ca. 3. nitentē astruere cōplonem equalē: mordendo
antiquos ipsaz omittētes. non. n. vt ostensuz ē dria
is. pōt dici aut cognosci distempatum: nisi per tem
pamentū: cū rectū fit inder sui ipsius t obliqui ꝓmo
de aia. Et iō cōplo quecūq3 simplex aut cōposita: nō
pcipitur nisi relatōe ad tempataz. quē qdem Ar. vt
sub ca. t hu. collocasse: ceu expressius ex sermone.
A. elicitur tractatu huiusmōi. Hic aūt respectus ca
liditatis t humiditatis ad cōplonem refert pondere
temptaz. hoc aūt est cōcidere in cōem expositionem
dicentiū vitā stare calido t hu. eo q̄ oē vinēs calidū
extat t hu. nō vinēti relatuz. Premissū ūt firmat
ꝓmo qdē ex elemētorū mixtōe q̄n q̄ncūq3 miscibilia
p sectiori t equaliori mō miscēt id mixtū diutioris est
vite: q̄ actius t passius ve cōtra pōderatis equa

diutius pleuerat pugna: t p ꝓis vita. Tale aūt p ce
teris in ꝓplone cōcurrit tēpata. nō sic aūt i ca. t hu.
ꝓpter. n. fortitudinē calidi actiui: t passibilitatē hu
midi vehemētior iteradet pugna t velocior victoria
Adhuc rōne colligantie armonice aie cū corpore et
qua vita consequtur. Jurta. n. Platonē t Damasce
nū in aphor. Cōplexio corporis aiati ē ad figurā nu
meri. i. ꝓportōez seu similitudinē armonici numeri vā
musici t Pythagoras Thimotheus vocauerūt ar
monicā cōiunctōem aie cū corpore musicā humanā
huiusmōi āt, ꝓportio t cōsonātia musica magis repit
i ꝓplone tēpata q̄s in alijs: cū principia cōiunctionis
sint i ipsa magis ab excellētia ꝓiectū ꝓiūctorū sepa
ta. Palin: et cāis vite denotatis q̄n vita non stat p
qōcūq3 hu. t ca. sed p hu. ꝓportionatū calido. q̄lita
tes nāq3 actiue ñiaz habēt sup passiuas cū calidi et
humidi abūdātia t cōmēsurati magis ꝗ3 q̄le q̄ to ita
q̄ actiue, ꝓportōez hūt sup passiuas t iter se: t passi
ue vna: t he demū ādē ad seipsas: t tādē vt dictū est
ad tertiū coꝫ vz. id āt plectiori repit mō in tēpato q̄s
ēt in ca. et hu. Q̄ firmat: q̄ fiste adiūctum fisti velut
ignis i igne iciat ad furiā. pble. i. et aphōrū et nāliū
scōis ca. 8. qd in cōplone ca. euenit et hu. nō a ūt in
tēpata. in ca. nāq3 et hu. multiplex supaccrescit hu.
et ca. Primitus qdem qd vite: scōo qd complonis
humane cū ꝑm Jsaac ca. et hu. in secūdo locet gra
du. tertio ca. et hu. cōplonis talis vt sanguinee: in q̄
et humidū supercedit calidū: cū aeri, ꝓportionet sor
riēti p prius humiditatē et deinde caliditatē dria. ij.
Sūt. n. hi elementorū filij iuxta Paly. et Jsaac. fic
itaq3 cū calidū supaditur triplr calido: et humidum
humido et maxime q̄ humidū in hac cōplone super
cedit calidū in furiā decider: et putrefactōi exponet
pcipue cum ipsa causetur a ca. et hu. id aūt nō ita in
cōplone repitur tempata: cū humidū fit calido suffi
cīēter, ꝓportionatū. Adhuc ex ꝓportiōe q̄ pble. 5. i
cōplexione tempata vniuerse corporis ptes sibi coꝫ
respondēt inuicē equalitate: ita q̄ vna sanata, sanat
et reliqua vna ēt lesa cōpatitur et alia, ꝓpter quod et
nocumētū grande nō fic velut alijs valz occurrere:
sibi lesione vo vitā ꝓrigit abbreuiari. Jridē ex babi
tu q̄n optimū ē bri carnosuz cē. i. cōmoderatū: vt ne
q3 crassū fit neq3 macrū: ita. n. in longā poterit bene
mire senectutē aphōrū scōa. huiusmodi vero ē cōplo
tēpata in tegni et Paly. cū A. Rursus ex opatōni
bus. Quorū. n. sūt perfectiores vt fortiores et diu
tius imorantes cōplexio extat huiusmōi. Forma. n.
fecit scire actio. Sz tales i cōplone repiunt ampliⁿ
tempata q̄s in alijs: ceu i eius appet ascriptis. Que
āt huiusmōi lōgiorē denotāt vitā, ꝓpter diligētiores
ēt adiuicē miscibilū et pricipiorū vite in ꝓplone tem
pata q̄s i alij. Jridē ex depditi restauratōe longeuior
ē illa q̄ magis obedit restauratōi: cū oē hic viuēs cge
at illa: ꝓpter calorē ꝓsumentē inatū humidū ꝓrinue
hec vero ē tēpata ca. amplⁿ et hu. eo q̄ in ipsa vel p
simile itendit restaurationis regimē vel p ꝓrium nō
qdem p simile vt tempata q̄n in eucrasione que ē fz
calidū et frigidū: eo q̄ efficacissime sūt qualitatum: ti
mor ē p filia gubernāt de re. sa. 6. ca. 2. tiet nāq3 ne
calidū super excedens eo multiplicatione addito sibi
associet siccum et frigidū silr extraneuz humidum et
maxime cū medicus non possit pueire ad id qd ē cer
tū. sic. n. scia esset eius velut Asclepij seu Esculapij

tertio de lgt. c. 7. Propter qd fm Ba. in cõplexio nibus in qbus calidũ superexcedit frigidũ simpliciter seu comite: qcqd angustius scribat i tegni tutius fit ad latus pcrustionis p subcõtraria q̃ ad latus simi litudinis p similia declinare: qd cæteri custodes sa nitatis lapse videnꝰ fuare dria. iii6. Neqꝫ pōt p. ria huiusmodi regi pplo cũ extẽsioni vitæ Victate repas sio vehemẽtior inducetur: cũ alimẽtum oẽ in pncipio fit Viti alito: pmo de ge. scdo de alia: ⁊ cõplexionum tertio ca. 6. pp quã qdẽ repassionẽ humidi citiꝰ red deꝯ aquaticũ ⁊ fic mortis cãtinũ qd non ita in tẽpera euemt nã eo q̃ p similia bz gubernari ⁊ qꝫ minor est distantia ⁊ Victas medij ad extrema: q̃ extremorũ ad eadẽ. ⁊ figdẽ medij ad extrema fiut plura Via: ea tñ minus sunt excedẽtia. Mediũ ẽt in raro sortioris extat Vtutis. Amplius ex reductione: qm̃ oẽ cõ pleriones ab ea indicant occasionate: q̃re i tegni ⁊ ō re. sa. docenꝰ ad tẽpatã reduci id aũt nõ sit nisi vt vi ta pticipent lõgiori. Scia nãqꝫ medicine in pductio nẽ vite vt pncipalit ordinata sore ab Haly. appens Palin: ex regione: qꝫ regio tẽperata opatur ad vite Longitudinẽ ceu tactũ: hec aũt aphōr tertia cõtinetur duabus lineis circũtensis: vtrinq; ab oriente in occi dens directe: quarꝫ vna transit vel sue meridiẽ super choũ hippocra. isulã: nãc lango appel latꝫ. reliqua vero sup kindiam versus septentrionẽ: quoꝫ distan tia locorꝫ circa. 400. erat miliariorꝫ: aut regio que sub diei equatore fm. A. pcipue: vt oñdet dria. 70. simile aũt de cõplexione ⁊ regione. Eti: ex mortis p te que magis exposita est sũptioni ⁊ extictioni: bre uioris est vite. talis aũt ẽ oio ⁊ tẽpata sanguinea: etiã pp humidi passibilitatẽ ⁊ calidi activitatẽ: cum eo q̃ plus hu. extinctionẽ ⁊ suffocationẽ iducu: pata ẽ cõ sumptioni cholerica ab caloris excessu: phlatica ve ro extictioni friditate mortifera. mlica quoqꝫ has cõ segt. sed b duo vite brevitatis sũt cã. nil aũt tale i tẽ perata vt appuit ẽ reptũ. Rursus tẽperate pploni ⁊ nãliou: moris dulcis ⁊ nãlis: debeꝯ ꝓuenire supposi to regie. huiꝰ ab vt oñsũ q̃ p cõsumptionẽ: ipa nam qꝫ ãplius religa retardat ea q̃ putrefactius violẽta. Quod vltio testimonio, pbat sensibili: nã videmus ca. ⁊ hu. fine sanguineos cito canescẽ ⁊ circa cerebrũ putrescere: adeo q̃ modica illis distẽperãtis occurrẽ te: catarris, pmptius cõsumãt ⁊ corizis vt ex tegni euidẽs. Ad'n pplone nõ sic euenit tẽpata. predicti nãqꝫ sunt ãplius expositi putrefactioni pp hu. super fluũ: ⁊ ita morti violẽte ac exficcatoi: ⁊ fic, morti nãli ppt habilitatẽ cõsumptionis hũidi: b eni pplo expo sita ẽ resolutioni marie dria. iii7. Er qbus tandẽ cõ cludit pplonẽ tẽperatã nõ solũ alijs distẽperatis: ve rũ ẽt ca. ⁊ hu. longeuio: ẽ existere. Propt quartã Ab ad primũ dicendũ id cẽ vex cõparatione hax cõ plexionũ ad reliqs distẽperatas: non aũt vt oñsum re latione ad tẽperatas. Ad aũt b sit snia Ba. apparet ex continuatione scã in. 6. re. sa. c. 3. Er quo suscipit b sermo. cũ. n. determinavit regimẽ pplonis tẽpera te: dicit s: deinceps determiaturũ regimẽ lapse. qd ẽt appet ex diuisione cõplexionis quã stati subiungit Ad scdꝫ per iteremptionẽ dicendus: ⁊ si Ar. alicubi complexionem dixit ca. ⁊ hu. sore longeuioris vite: aut relatione imlit ad distẽperatas scã. vel tẽpatam more antiquorꝫ sub ca. pcludit ⁊ hu. dria visũ. ii8. Et simili dicẽdus de regione. ca. ⁊ hu. q̃ verum est per ca. ⁊ hu. contẽpatũ debita vt vltã, pponẽ. Cũ Ab addebat q̃ i pplexione ca. ⁊ hu. magis viget calidũ ⁊ hu. intermediũ eo q̃ hũidã i ea oñsũ ẽ sore excessiũ calido ipo portionatũ: vt aut cito exficcabile vel velo cit putrefactibile, Ad aliud, dicẽdũ scdꝫ quoddã sor te q̃ digestio ñ fit a ca: ⁊ hu. ſz p ca. ⁊ fic. vñ tertio. iz. c. de stõachi debilitate: Digestio seruat p siccita tẽ cũ ca. vex qꝫ id dictis sapiẽtũ repugnat vt: ñ pax credit ſz sore corruptã ptinente p humiditate ficci tatẽ. Aut sortassis voluit aliud ẽ sermoni de accẽte hũi. 6. c. vlti. Digestio si tẽpatã habuerit siccitatẽ ẽ talis q̃lis si nutrimentũ fuerit humidiꝰ vñ sũ digo p siccitatẽ. s. tẽpatã. Superfluũ. n. ca. habetur hũidꝫ opponit ẽt bõgeneitati ciborꝫ ñ paucorꝫ q̃ potissima ẽ cã digestiõis: ⁊ ppterea pueri i ñ pũt res dural pfecte digerẽ iuuenes aũt valẽt. ibidẽ digestio ẽt sit per ca. ⁊ hu. contẽpatũ ⁊ i coi vt ossis oñd: t digo. Ad aliũ di cendũ: q̃ id ñ euenit i ca. ⁊ hu. eo q̃ ſz i ea humidum tardiꝰ videat contẽperari calido: i ipe tñ succedenti caliduã cũ Arute repatit ab humido magis q̃ i pplo ne tẽperata. Itidẽ vt oñsũ ẽ post ctatẽ cõsistẽtie ⁊ ma rie i senio: plures superfluitates ab hũidi superabũ dãtie super accrescẽt i hac pplone q̃z i tẽperata. Ad aliud dicẽdũ q̃ b ñ sufficit. nõ. n. vt visuz oꝫ calidũ ⁊ putione superfluitatũ solũ adesse imo necessariũ est humidã ⁊ contẽperatũ. Adhuc ſz huiõi humidũ sibi adfit: non tñ a pncipio nativitatis sufficientis quãtita tis potentis calido consumptino resistere qd̃ siccitatẽ exactiꝰ ⁊ sortificat. Ad aliud dicẽdũ: q̃ cũis fri. ⁊ fic. per se resistãt putrefactõi: per accidẽs tñ vt idi gestione humidũ cãndo super fluũ putrefactõis puta mortis cã existit. Adhuc huiõi cõplexio minune mor ti pplumprine resistit. ⁊ iõ breuior posita ẽ ab Haly. vite. Ad aliud dicẽdũ id eẽ vex i cõplexione ñ vinẽ tis. i ea Ab que vite de q̃ oñsus fmo Vitatẽ ñ ptinet Ad aliud dicẽdũ vt videbit dria. 24. q̃ cor pōt dupli citer cõsiderari. vne qdẽ mãliter, put ẽ mixtũ ex ele mẽtis dure ppositionis factũ ⁊ solide: vt motibus ⁊ percussionibꝰ pulsationũ continue possit resistẽ ille, sũ ⁊ spũs pluriores ⁊ subtilesꝰ ⁊ calidissimos i eo existẽt a resolutione defendẽr. ⁊ ita complexionis fridẽ exi stit ⁊ siccẽ: qõ idicat difficilis eiꝰ digestio. genitura ẽt mãliter ẽ frida. 24. Aliter Ab scdo eẽ illiꝰ formale magis: qõ ẽ ratione inati ca. hu. radicalis sanguinis i eo contenti: ac spũs in illo gnãti cum motu ⁊ agita tione: ⁊ fic cor calidus est multũ: siccũq; parumper vt oñdetur dria. 25. Ad aliud dicendus q̃ humidum resistens directe consumptioni per qd̃ permanet vita: est actũm magis: non aũt aqueum q̃le qd̃ pingue dinis aut adipis. dnt eni eguoce q̃si cum vnus fit vi nificum: alterum vero oppositum amplius infrigida tivum ac suffocativum. Et hic quid dicendum ad re liquum.

Differentia. 22.

Quod cõplexio inata seu radicalis permutari non possit oñdit: qꝫ corpꝰ semper tale aut si gnũ vel cã ẽ qd̃ in oibꝰ etatibus permanet ta le in tegni primo. Adhuc ibidẽ: ipsas Ab solidas par tes corporis vere solidas ⁊ pmas fm nullum modũ possibile est humidiores facere. Palin: Dama scenꝰ i aphorismis cõplexio nãlis fm vicinitatẽ qdẽ separabilis actẽ tñ inseparabilis. Et primo prima. Nũquodqꝫ aũt in individuũ, pprią hz complexionem in qua aliud sibi associari sit ipossibile. Amplius idẽ

in mineraliũ traditione nõ est possibile vt vna cõple xio Vratur in alia. Rursus robus: qm̃ qd̃ nãr ⁊ p se iest alicui suũ Vium inesse nõ poterit sicut calidus p se iest igni nã. vnde frigidũ inesse nõ poterit: in p dicamentis: ⁊ etbi. 1. nullũ nãle in cõtrariũ assuescit. Apis. n. si decies milies surlũ ferat cõsuetudine in ergsita sp ruit inque deqtũ. huiusmõi Ab cõplo in nata qd̃ ⁊ nomẽ restat. Adhuc si cõplo fm Ba. est suba dria. 17. suba Ab nõ mutatur cũ in ea nõ fit mo tus: phyſi. pbatũ. 5. neqꝫ cõtrariũ ⁊ magis ⁊ min. Adhuc si cõplo est habitꝰ vel dispõ: in hoc ẽt non est motus sed solũ in passione ⁊ passibili q̃litate. 7. pro batũ phy. quod aũt caret motu pmutari nõ pōt. Itidẽ: primis re. a. ⁊ alimẽtorꝫ. Si saba tribus decoqs dieb: nõ est tibi possibile vt eius in statione remo ueas ab ea: qꝫ inest sibi suba eripi, pptia ⁊ nõ ex di minutiõe decoctõis: Si ventositas itaqꝫ nõ pōt sepa ri ab ipa multo minus cõplo nãlis ab alijs pfectiori bus ⁊ elationibus poterit separi. Amplius Isaac se cũdũ primo: actio nãlis nũq̃ destruitur nisi cũ fit se patio aic ⁊ corpis: itaqꝫ neqꝫ ei instrm vt cõplo ina ta. Rursus motus a cõplone cãtũ pmutatõem nõ vi detur suscipe: ceu appet per Haly. fo tegni de sene calidi cordis portãte vestes iustorꝫ sermonecqꝫ, pfe rẽte cũ extraneis Vtuosis: q̃ cũ in domũ reuertebat ad moros rediẽs nãles seuus vt lupus iter domesti cos ⁊ familiares ẽtebat. vnde, pbl. 30. Natura sp facit quouqꝫ aliqs fuerit: bi qdem audaces: alii aũt taciturni. ⁊c. Cõplexio igit pmutari pōt mme. In oppositũ. 8. de ge. ca. 6. ⁊ in tegni fo decidẽte ca. ⁊ ficca crassi tpe paugmastice etatis in frigida con uertitur ⁊ ficcã. Adhuc Damascenꝰ in aphorismis ex mutatõe stellarꝫ in longitudine ⁊ latitudine vitia ⁊ nature ⁊ consuetudines mutãtur. Itidẽ: dria. 15. Cõplexio ẽ qualitas i ea Ab motus locat alteratio nis: cũ ex eadẽ consurgat. Cui aũt per se iest motus il lud mouetur ⁊ pmutatur de vno i aliud. Rursus si possibile sit etbicã sore tertie spẽi possibile ẽ cõpleti onẽ in ata pmutari cũ ea sit in mẽbris solidis latitãs sed possibile ipm ⁊ necessariũ qñqꝫ fieri: itaqꝫ cõplo inata poterit pmutari. Propter pmũ Ab sciẽdũ q̃ quid sit cõplo ⁊ quid inata vel radicalis: dria visũ ẽ. 17. Permutatõem vero ipsius audio cũ priori de pdita reliqua suscitatur ide: qua corpus disponitur ⁊ instrãtur gubernat aiatã. Propter scdm Ab sciẽ dũ q̃ tripliciter euenitur enũciatũ de hoc quesito. Plu res. n. dicũt cõplonẽ inatã nullo posse pmutari mo do vita manẽte. Alii Ab aduersantes ex directo pdi ctis: voluit eã mutari oio: Nõnulli aũt fere medium elegerũt viã ponẽtes illã fm actũ pmutari fm q̃ est opatio. permanere Ab fm eẽntiam seu actũ primuz qui ẽ forma fine potẽtiã fam quod qdẽ ẽ in habitu ip sam latitare quodã nõ potentẽ in actũ q̃ ẽ actio deue nire: quod primi conãt auctoritatib ⁊ rõnib astrue re Boetii ẽt de consolatõe appẽs fo. ipossibile sore rẽ naturalẽ separi a corpore nisi in separatõe anime; ta lis aũt est pplo. Adducũt ẽt Isaac sermonẽ pscriptũ Rursus firmãt qꝫ pplexio causat ex certa ⁊ deter minata, pportõe elemẽtorũ. hec aũt permanẽte vita pmutari non pōt: cum ipsi instrm extet vnicũ pnci pale. Item pplo preparat ad receptõem forme suba lis ⁊ Vtutis specifice primo. Fa est. n. instrm quo for ma seu alis opatur. vñ. A. nãlium. 6. particula. 5. in strumẽta fatiganꝰ ex vigilia ⁊ motu ⁊ destruitur eorꝫ pplexio que ẽ in eis nãlis ⁊ subalis, pptẽr quẽ ⁊ alia breuitatis cã non recitata pcludant multaten cõple xionẽ pmutari posset: quoꝫ qdẽ defectꝰ tertio am plius dicẽdorꝫ appedit; neqꝫ eorꝫ stare possũt motus vnde ad illud Boetii dicẽdum q̃ res nãlis ẽ duplex quedã. n. est que pplexio extat suba vel, pptes in herent ac ispabiliter principia cõcomitãs spẽi illiꝰ rei naturalis: sicut aia ⁊ risibilitas homini: ⁊ calidi tas igni ⁊ talẽ rem nãl. ſz ipossibile sit separari nisi i cor ruptione compositi. Est ⁊ alia res nãlis que ãpliꝰ se gtur principia materialia q̃lis pplexio ẽ enim forma mixti collz fo ca. de declaratione actionis ⁊ passiõis i quolibet mẽbro ⁊ que post pplexionẽ sequũtur qd̃ ẽt. 6. apparet ciusdẽ. ⁊ huiusmõi res nãlis ſz non pōt fit pmutari extra terminos dicẽdos pmanẽte vita q̃lis ẽ humana pplexio permutat tamẽ intra. Ad aliũ dicẽdũ q̃ illa pportio mixtionis elementorꝫ grandez recipit diuersitatez in magis ⁊ minus: ceu decursus denotat etatũ. Adhuc latior existit pplexio qualifi cãs, pportionẽ huiusmodi certã datã mixtionis ele mẽtorꝫ mtñ q̃ ⁊ gradus extremitatis in ipsa oiõ po tẽt iuenire. minorẽ nãqꝫ videmus distantiã sangui nei ad melicum in pueritia fi sensuz volum ⁊ opera tionem negare q̃ aliquiꝰ ciusdẽ ad seipm in fine decre pite etatis ad pueritiã aut a marasmãte ad eandem. Qui aũt dicũt pplonem permutari fm actũ non aũt fm potentiã seu cẽntiã nitũtur id astruere per Da mascenũ pinductũ q̃ complexio nãlis fm vicinitatẽ ẽ separabilis: actu tñ inseparabilis nolẽtes per actum primũ seu potentiã secũdã. i. potentie nãlis in secun do mõ q̃litatis. Persuadẽt itidẽ filitudine ad aquã dicẽtes actualẽ frigiditatẽ ab ea posse separari: potẽ tionalẽ aũt non cũ ei naturaliter insit: qbus ẽt dicen dum q̃ Damascenꝰ aliter ẽ exponẽdus vz q̃ per nõ posse actu separari latitudinẽ denotat complexionis hũane vita manẽte: qꝫ fm vicinitatẽ separabilis est i. qm̃, ppe extremos deuenit termios latitudinis hu mane assignatos vt separet eos tñ actualiũ non egre diẽ. Aut q̃ ipsa ẽ fm vicinitatẽ in actu. non. n. ipsi ẽ actꝰ perfectus ⁊ excellẽs: qꝫ hic elemẽtorꝫ solũ sed remissus non tñ separat ois ab illo excellenti actu ſz eo existit relatõe terre nascentium quoꝫ nã extat po tẽtialis. Vel dicẽdũ q̃ fuit eiꝰ opinio sicut superficia liter sonat q̃ non tenet ad plens. Ad ẽt dicũt fo: non valet vt iam apparuit ō primos. non. n. ita certꝰ cõ plexionis sequit gradꝰ, pportionẽ mixtionis elemen torum inseparabiliter vt calidum ignem cum ex pri cipiis ei infit formalibus: non autem materialibus vt euenit in cõplexione que forma existit mixti collz fo. Similiter cum dicũt complexionem inatam per manere in potentia aut potentiã intelligũt secundas q̃ est actus primꝰ siue forma ⁊ ita eẽnt due cõplexio nes instrã vniꝰ forme subalis vltime qd̃ ẽ absurdum cũ vniꝰ forme subalis totiꝰ vnica fit cõplexio istralis tãdẽ ⁊ perficiẽs operationes: vel per potẽtiã audiũt primã separatã oio ab actu ceu potẽtia ifmtis ad mi litandum. Et tũc inata complexio sic permutata i ta lem potentiã non erit. neqꝫ per ipsaz nũq̃ fieri pote rit operatio. qd̃. n. est potẽtia non est. vñ cõplexionũ tertio ca. primo. Potentia nondũ ens qd̃ dr. Adhuc eadẽ rẽe qua concedunt hanc cõplexionẽ permuta ri ab actu fo ⁊ deuenire in actũ primũ: eadẽ vis pro.

pter talē mutationē seu alterationē ꝓtinue factā pau
latine a cōplexione sup ac gsita ab illo actu pmutabāt
vltio i tñ q̃ corūpet oio fm subiectū sicut videmus
albedinē corūpi in nigredinē ipsi⁹ oppositā tādē pri
mo alterationib⁹ multis trāsmutatā. Propē ter
tiū aūt sciēdū ꝗ plurib⁹ videat ex neux q̃ cōplexio in
nata pmutet oio. Propter qd nosce q̃ humana cō
plexio pmanēs et singularis latitudinē ꝗ grandem
terminis extremis diffinitā vltra quos vita tādē hu
mana nō pōt pmanere: intra quos ꝗ Ba. 9. grad⁹
existūt extremi: quorꝫ q̃uor sūt simplices vt ca. fri. fic.
t hu. q̃nor Vo ꝓpositi ca. t fic. t c. oēs dicīt pati en
tes simplr vel fm qd: i quorꝫ medio extat tēpatū. Ex
qbus pōt qs paulatine vno i alius pmutari p debita
media homogenea: vt qñ i vtriusq; symbola q̃litas re
pit: sicut sanguine⁹ i cholericū t hic melicū ac melī
cus i phlaticū. Me extremo Vo i extremū sibi Ꝑiius
ꝓter imꝓportionē homogeneitatis si fic fortassis
ꝓōt trāsmutatio nisi p media plurima fieri. que nāq;
symbolū brīt facilē trāsmutāt: que aūt minime tarde
pe ge. fo. vñ melicū, ꝓpter ꝓportionē t distantiam
grādē ad sāguineū t depastū humidi a calido ꝓtinue
pio difficiltiuꝫ ē ac grere cōplexionē sanguineam t
mari e pueritia expirāte. In simplicē aūt ꝓpter eālitā
tē Ꝑietatis alterius vnaqueq; facilior trāsmutatio
euenit q̃ insit extreme ꝓposita. Deiceps quoq; huius
mōi positio snia Ba. signis t rōnib⁹ fulciat. Pri
mo qdē qz dictū ē i tegni: Cū ca. t ficca decidit cra
sis in frigā ꝓuerti t ficcā. Adhuc ibidē t. 6. 6 re. sa.
capitulis. i. t. 3. docet discrasias lapsas ad tēpatum
reduci. vñ dicit hoc qdā gen⁹ inatas corrigit discra
sia: cuius qdē doctrina foret ociosa si cōplexio inna
ta nullatenus posset pmutari. Et Haly. 6o q̃dripar
titi mores hominū t cōplexiones t alie virtutes oēs
mutant fm qualibet harū rerum vt aeris t regionis.
Rursus exptus est puellā nutritā fore napello: anā
Vo veneno serpentū q̃rto sexta ca. 1. t 6 regimine do
minorꝫ. Et hmo de plātis: bolenū pnciosiuꝫ natū in
Persia. trāsplātatū quoq; i egyptū t israel factus est
comestibile. vñ. 6. de accidēti t morbo ca. i. Arbor
trāsplātata de Persia i egyptū q̃ cuꝫ solo psarū so
ret mortifera: i egypto ab qz nocumēto reddita ē de
q̃litate nāq; mala mutata fuit i bonā. Idē elemēto
rum Vo. c. 34. de perficis: id eni illud. Palin: 6 ae
re t aqua: cōsuetudo ē altera nā, t daf exemplū mu
lierū exacuentiū t elongantiū ilantiuꝫ capita vt aiosi
ores videre nt ad bellū: deinde nām ꝓsuetudinē eē se
curā vt nā iaꝫ taliū p se infantiū pdūcat capita. Eti.
Rōnib⁹ ondit eo q̃ cōplexio varīat: sic aut aliter ex
calore humidū depascēte radicale. cū. n. oēs ꝓducti
fuerimus in vltia limositate humidiratū hmo de re.
sa. t tertia hmo ca. i. continue calor inatus cōsumit
pabulādo se ac exficcat humidū. vñ necesse fit cōple
xionē et radicalē in frigidā t ficcā pmutari ei⁹ ꝓnci
pijs pmutatis: t marie fm ponētes id humidum ir
restaurabile. vñ plures taliū ex hoc negant pmutari
innatā saltē vicissiꝫ. qd aūt de hoc dria ondetur. iii.
Adhuc cōtinue pmutatione ex calidi actione in hu
midū cōspicimus fm etates. nō. n, etas cā ē pmuta
tionis ceu qdam supficiales estimarūt: verū potius
effectus ex ꝓportione calidi in humido creatus in q̃
fic innata pmutatur altera ꝓplexio. pmutatio. n. effe
ctus arguit permutationē in cā. Et idco partes soli-

das vere solidas t hmas ipossibile dicū ē humidio
res reddere. Ampli⁹ si cōplexio nō pmutet cū Vtus
t eia nō senescat: de aia hmo: supposita debita admi
nistratōe vita possit ꝓpetuari. Rursus nūq̃ ex quo
alteratione t ꝓpondratione cōplexionē mēbroꝫ pn
cipaliū in adiuicē resultaret cōplexio ab illis i totū al
tera: qd est ꝗ hmū hma t Haly. Neq; ēt i tertia spe
cie etbice mala posset cōplexio ꝓtingere cālis que ac
cidit. vñ hmo scda cōplexio māsius cōplexionē corrū
pit ꝓncipalē t collꝫ ꝗto de cālis dolotis: Tota com
plexio bona pmutat a mala extra nām. neq; ēt prana
nō posset cōplexio reqrri diuersa: que oia medicis ri
diculosa. Palin: Absurdū est grādē poncre id ē ma
rime alterabile vel pmutabile non alterari tādē aut
pmutari oio cōtinue t paulatine i aliud q̃le est com
plexio cū ea fit passio t passibilis q̃litas in qua ꝓprie
pbr. 7. pbat alterationē iesse. magis ēt suscipit t mi
nus Ꝑiū bnis ac passionē cōtinue alterantē t abijciē
tem ex ispa. Itidē: id testāt actus t dispositiones. pci
pim⁹. n. quorūdā hominū dispositiones deficiētes:
non raro tñ a seipsis pmū ac postea q̃tum que chole
rici a sāguineo vel melico: fiūt cōspicim⁹ formas seu
q̃litates corpis pmutari in adiuicē: vt carnositates
i pinguedine synthesim i macie extenuatiū t c. Eo
dēq; modo colores t alia corpis vniuersa intrā q̃ t
mores de qbus min⁹ vt cum plus sequant ꝓncipia
formalia: visi sunt tr āsmutari plerūq; vñ Haly. sup
primo quadripartiti: In etate maiori qñ mores q̃les
sunt apparebūt cōpleti graue multū e ipso pmuta
re: in pueritia Vo facere possum⁹ leuius aliogn. n.
scientia foret vana moralis ad hoc ordiata. Hec igit
oia cōplexione innata a q̃ decidunt ꝓdicta demōstrāt
pmutari necessario. Neq; ē flucs tñ vel quecunq;
acgsita que pmutet solū sed tādē que inata vere cū
oiuꝫ taliū causet aut recipiat imutatione t sibi redda
tur. Propter q̃tū Vo ad hmū dicēdū q̃, ꝓportio
nabili marie ei facta sex rerū administratione sp tale
nālem quādā cōtinue iclinationē scruat vt pmaneat
buiō: ceu Ꝑit a ꝓncipijs: dria. 19. In hoc tñ latitu
do gradualis lata fm magis reqrit t minus: pmanet
nāq; tale fm vnāquāq; etatē cōplexionē sēp pmuta
ta paulatine inata q̃re rō nō min⁹ oppositā icludit q̃
reliquū: cū etatis cōplexio nil aliud fit q̃ innate com
plexionis ex ꝓportione calidi ad humidū pmutatio
variata. q̃ si dicat fm Hipo. q̃ relicta ꝓsuetudine e
longādi facies reuersa est tandē nā in pstinū faciemus
sicut ēt in q̃multis fo inducit de ꝓsolatione. Dicen
dū q̃ aut nō fuit pfecta trāsmutatio iducta vel q̃ cā
tum rōe ꝓtinētis cūqz aliorꝫ subeat fortis facies lon
gas demū iducens ꝓsuetudine cessante. Ad aliud di
cendū q̃ ꝗz fit ficcū, ꝓpter ei⁹ fictionē t humidi debi
lē ipressionē passui marie nō possit i ipsum pmutari
vt declaratū: ñ tñ aliū qualibet cōplexionē pmutari
non ꝓtingit imo magis deceptio ita iteruenit conse
quētis. Vñ dicendū q̃ ptes hme sp̃matice dicte qñ
fuerit pfecte deficcate idurate vt in senio t hoc ꝓpt
complexionis alterationē t humidi cū calidi depdi
tione non pñt pmutari t regressio fieri: ceu hu. ce
teri irregressibiliter in mēbraꝫ ꝓuertuntur dria. 29.
Quare alia trāslatio mēbra corporis ficca que vere
sūt ficca dura sūt non ē possibile aliquo modoꝫ vt po
nat ea humidiora q̃ sūt sed sufficit custodire ipsa ne
velociter exficcentur: t id dria exponetur. iii. magis

Ad aliud qd dicendū apparuit. Ad aliud dicendu;
id fore verū; in cōplexione pūctali t ad alios angu
sta intra se tamē latitudinem nō parua potēti recipe
buōi nāq; ertat in tali tpe: in alio aūt varīat cōtinue
vt tandē fit aliū huic, ꝓpinquū adueniēre. vñ esset ind⁹
sta cōplexionē scluai ac greret aut ec ouerso nō more
ret aut infirmaretur: nō aūt subito qz nā repēlinas si
tolerat mutationes id posset cōtingere qd in sequē
ti ampli⁹ apparebit dria. Vel dicēdū q̃ est possibile
pmutari cōplexionē nō tñ necessariū oēm marie cuꝫ
duplex fit mutatio. vna qdē inēsa ex termino quod
dā speciales denotatos vt melicus i pdūcti
cū vri aliū. altera qua ceu cū melica vel alia intra ter
minos ipsi⁹ āplius suscipit t min⁹. vñ pma nō extat
necessaria vex passibilis qñq; cū affuerit cāe pinu
tātes admistrate. vna tñ ē pmutatō necessaria: sicut
que in frigidū tendit t ficcū ad quā oia tandē pdurāt
necessario iclinat. Ad aliud dicendū q̃ per cōplexio
nē intellexit. A. rōem substantie vel iplaꝫ cū ea qd in
dicant subsequētia. Nō. n. ista sensibilia sūt dria q̃ p
mutatur spēs sed sūt accidētia t ꝓprietates q̃z expo
litio vt vaporis colotis ponderis vel saltē diminu
tio nō est ipossibilis qz circa hec rō nō ostat. i. forma
cōplexio aūt ē accidens: dria. 17. Ad aliud dicendu;
id eē vex nisi aliqd impediat aut in his que sūt laiata
In aiatis vero t ꝓprie aia rōnis secus existit in qui
bus non ē passio t motus a generāte sed aia magis
q̃ consuetudine paulatine potest acgsita in mediū aut
contrariū pmutari inaiata nāq; actiue consuetudi
nē non recipiūt, ꝓprie. Complexio āt de qua sermo i
aiato extat aia ēt discretiua: t sīt dicēdū huic cogna
tos. Ad aliud qd dicēdum dria ostensū. 17. Dicēdu;
ēt q̃ complexio non est habit⁹ vel dispō: sed passio t
passibilis qualitas magis. Aut ocesso q̃ fit habitus
vel dispositio ceu caliditas vel frigiditas cū aliqd in
pmutato eē dicāt magis in pmutari seu alterari di
cēdū q̃ ꝗz in habitu t dispōne non fit mot⁹ p se t pri
mo: est tñ p accidēs ac ex ꝓñti. Ad aliud dicendu; q̃
non notat Ba. ipossibilitatē vex potius difficulta
tē. Si. n. sic aut tanto tpe non possit ventositas ex
cludi a sabis aliter vel amplioꝫ excludetur tpe. id nā
qz ē difficile ceu melicū ut tactū in sanguineū pmu
tare vel tempatū. Aut fortassis magis inferit vēto
fitas sabaꝫ substantie q̃ complexio corporis. Ad aliū
dicēdum q̃ iam visum fuit que res naturalis t actio
potest destrui vita pmanēte t que non. Ad aliud dī
cēdū cū accidentiū quedā ꝓsequant materiā vt ni
gredo etbiopo quedā Vo formā sicut risibilitas. A.
sufficiētie fo q̃ mores ꝓsequūtur ampli⁹ principia for
malia: mime Vo mālia: complexio āt e contra. pricī
pia eterni formalia non pmutātur oio nisi post corru
ptionē. vnde cōmētator prio de aia. Mēbra leonis
nō differūt a mēbris cervi nisi, ꝓpter diuersitates aīe
cervi ab aia leonis, t id ēt manifestū ē in indiuiduis
eiusdē spēi: et iō diuersifūt mores. collꝫ quoq; 6. c.
i. accidentis, ꝓprie forme sunt cā multitudinis varie
tatūque in mortalitatibus indiuiduorū hominū co
gnoscuntur eo q̃ in homine multe indiuiduorū spe
cies vel compositionum inuenīunt. Est. n. vltimus
compositū in nā. vñ compositior cetēris oēs. n. en
tis gradus in eo sūt vtq̃q; reperti. Et iō microcos
mus. 8. phys. recitatur. Differētia. 13.

Quod duo idiuidua siue plra possint eādē cō
plone bre ondi: qz dria: 21. nō ē impossibile credē q̃
sint duo boies vni⁹ t eiusdē ꝓplexioēs tēpate esse t re
bā. Adhuc hmo hma: quecūq; spēs i terra habitabi
li cōnoscitur hz cōplexionē sibi ꝓpriā. Palin: plu
res fūt sanguinei t cholerici q̃plurime fiūt possūt eē
medicine calide vel frigide i prima mātione hmi gra
dus aut secū. Itidē: medici ponūt parē caliditates in
puero t iuuene sic differētib⁹ dispositionib⁹ t tpe.
Rursus in tegni t de re. sa. docet reducī cōplexiōes
distempatas ad tempatas qd nō pficiet nisi eius oi
modā ꝓsequat filitudinē. Rursus sumat liquor qe
calidus t ponat i duob⁹ vasis oibus paribus oiusmodi
in vtroq; filis vel eadē erit caliditas cū humiditate
oio ita t i cōplexionib⁹. Eti. Quus calide nāe nasce
tur p. 10. anoe post alterē fri zide cū hmus ad senecta
tē deuenerit frigidā erit: alē Vo ad iuuētutē calidez
simile bēbunt caliditatē in buiōi trāsitu cū vni⁹ remit
tatur caliditas itensior t alteri ꝓtendatur remissior.
Ampli⁹ quorꝫ cāe sunt eedē vel similes t effect⁹ cuꝫ
buiōi sint ꝓportiōabiles. ꝗz cāe t effect⁹ pñt eē buiōi
vt q̃ idē spma sam. mēstruus t i eodē loco t ascēdē
te fiūt. Palin: Quorꝫ habit⁹ actus t vsī postera sūt
eadē t pora. qz actio facit scire formā. hec āt inuen
ta sūt iterdu; t filia. Recitat nāq; Aug⁹ de ciuitate
dei q̃ erāt duo gemelli quorꝫ vnus letabāt tristabāt
esuriebāt sitiebāt egrotabāt cū buiōi inesset alteri
t ēt. Cui cāz quesitus Hip. ait existere qz ex eodē
patre eadē simili nutrimēto t regimine fuerāt, pdu
cti t educati. Possidoni⁹ aūt astrolog⁹ interrogatus
respōdit ex idētitate stellari cōtingere cui⁹ respōsio
nē sustulit Aug⁹ ei que hypocra. Silr t Quintilianus
gemellos adeo sites, pnuciat q̃ vno egrotante alter
infirmabāt vt medici de salute desperarent vtroq;
qui cōsiderantes cōsiliuꝫ inierunt desiderātes ne
trū posse morte effugere nisi alter occideretur quod
eorū cōcessit genitor. Historiarū ēt quis nono: Vi
si sunt a nobis in germania duo gemelli ita similes
q̃ nullus nostruꝫ vnuꝫ recognoscere potuit ab alte
ro sed quēcūqz iplorꝫ vidimus cōsuli fuim⁹ in noma
ne oio: eo q̃ nekiebam⁹ vter esset duorū t loquebāt
t cantabāt quasi vna voce. ac se tñ adinuicē dilige
bant q̃ vnus sine alio diu esse nō poterat. Igitur oio
cōplexio eadē in duobus reperitur. Cuius oppositū
scribitur primo prima: ca. de cōplexiōib⁹ ita: Omne
idiuiduū dz habere cōplexionē solūmodo sibi ꝓpriā
in qua t aliud est ipossibile associari. Adhuc Abra
hā ebenare astrol. quē in latinuꝫ ordinaui: Non est
possibile vt cōplexio vnius non fit a complexione al
terius alia diminutione vel augmēto. nō cni possūt
pticularīter duo boies iueniri equales in suis cōple
xionibus operationibus t cōgitationibus. Palin:
Haly. manifestū est q̃ sanitati cuiuscūq; corporis est
latitudo q̃ est pter latitudinē eius i alio corpore. Nā
sanitas zerdi est alia a sanitate zambizim sed sanitas ē
ꝓplexionis effectus t quorū effectus alteri t dissimi
les t cāe. Itidem: primo theorice ca. 7. Cōplexio
nū quātitates corporū scribunt infinite velut si innaba
rū. i. plumbū vitum cerusam atramentū t auripig
mētuꝫ ex quo equalis partibus cōmisceas color qui
dam ex his consurgit. Si vero alijs iminutis adangeas
alia, pereantur colores t alii: t sic demum di
uersimode cōmiscendo color ꝓtenditur t in infini
tum generationis diuersitas qōneqz in complexio

nibus aut coloribus contingeret. Rursus fm Porphyriū. Vniūqūq; idiuidua ab alio qbusdā ponūt differre ppriētib⁹ qe in alio fit repire ipossibile: qra vna erit cōplexio cū sit qd idiuiduo ppriū: itaq; nā cē plura indiuiduoꝝ eadē totaliē bēbunt cōplexionē. Propter hmā Po sciēdus q; idiuiduus est duplex: pmā vt spēs specialissima. vñ Porphyrius. Non est possibile scire primū ad idiuidua pueniat. Est t ad vltimū vt singulare signatū de quo Porphyrius. Indiuiduū est qd ex vno solo pdicat particulariter vt est hoc aliqd in qd essentialis nō deficādit pdicamētalis ordinatio cū sit ista principalis a qua pdicatio nulla i predicamētis. Cuius quidē idiuiduationis rō ꝓbabiliter a Porphy. designat ex ppriētatib⁹ pteindicatis ipsis nāq; pticulare cōcernit signatū verius est tū dicere vt elicit ex illo. 5. metha. Numero sunt idē quoꝝ mā est vna q; ipsa existēs sub certis māgnib⁹ signatis principia sit idiuiduationis: t forme suscepionis. Quot aūt modis dicat similitudo t quō fit rerū differentiū eadē qlitas exponet: dria. iio. Artē dendū tū q; filitudo duplex ē: vna qdē virtualis vltis qlis est causatis omi intelligentiaꝝ t adhuc orbis ad ista. huiōi nāq; his virtutes t effectiones inprimunt suas. Est t alia realis cōtracta q̄ t q̄druplex pōt existere: sicut vnū t idē q̄dupliciter dicit: dria. 3. t. 59. Vnitate t idēitate analogie generis spēi ac numeri itaq; vna est filitudo analogia i q̄ oia pueniunt vinētia: puta i calido t hu. p hec. n. cōstat vira: dria. 21. ghus effectio: a p prius pticipāt t actualē cuz terre nascēs dictū sit. 5. colli. eē calidū potentionale. alia vero generis dicat q; oēs hoies sunt ad alia tēperati in pmo eqlitatis modo insticialis. Homo enī ita ceteris generatis est temperator nōnulla qdē speciei qd multū euenit modis cū Aplerio magis recipiat t minus. t iō huiusmōi qdē filitudo lata aut angusta vel media. lata qdē sicut sanguinei ad sanguineū t phlaticī ad phlaticū in vtroq; seru. media Po ceu sanguinei vri ad vix sanguineū t semelle phlatice ad phlaticā. Angusta siquidē vt duo idiuidua nō solum similent in his oibus iā tactis vex in accidētalib⁹ ceu in habitudinib⁹ coloribus capillis stigmatib⁹ actibus t moribⁿ velut euenit ampli⁹ i gemellis. vñ. 9. histori. gemelli plurimū vt frequēter iaz facti sūt similes. Ex quo aūt huiōi dependeat filitudo: dria oñdetur. 37. t. 48. vnitas aūt filitudinis numeralis est certa punctalis qlitas in quātitate suscepta pcise. qd autez sit cōplexio: dria. 17. visum fuit. Propter scēs q dem sciendū q; alīq iperitorum supficialiter audientes inductoꝝ plurima pcesserunt duoꝝ vel plurimū similē oisariam posse cōplexionē habere quoꝝ defectus tertio t quarto monstrabit dicendoꝝ. Propter tertiū vero sciēdū q; duo idiuidua nūq̄ possunt punctaliter eandē cōplexionē possidere oisarie vt t auctoritates pfuadent iducte: possunt tū ad hāc tm appropinquare vt habit⁹ actus t huiōi indicent sensu files seu idē existere: qō rōnib⁹ astruit nō paruis: tā ex his q̄ antecedunt gnātionē q̄ ex his q̄ in ipso fieri pcurrūt gnātionis t deinceps pmo nāq; de aia vniuquodq; vt habere ppriam speciē t formā spēs sūt hec substātialis est: forma vero similis qlitatē denotās erit cōplexione sermo Ar. videatur dictione superfluus: aut si forma seu species est propria t complexio illius instrumentū mor apparet. Rursus cōplexio aut est mēbri subsistās t factor illius vt tactū: dria. 17. vel aie instrm. Siquidē sba cū vni⁹ rei vnicā sit esse t forma erit vnica: t ita vniuqdq; indiuiduoꝝ ppria hēbit cōplexionē oio ab alio differentē. fi Po fit instrm aie cū nullū fit cōplexione ppria t vni⁹ forme ac agētis: vnicā fit principale appropriatum instrm: vna ppria cuius q; erit itidem cōplexio. Amplius quoꝝ principia t cause sūt alie t alie nō cōuenientes: t inde pcedentis existēt altera. Sed cause cōplexionis sunt tres. vna qdē iferior: alia superior tertia Po media. Inferior qdē sperma t mēstruū que nō pūt fic idēificari: vt oio similes surgant i diuersis qlitatibus effect⁹: qz cū matrix duo hēat recepta cula vel in vnā rotā cōcidet sperma vel disprieē in ambo qd plurimū euenit cū nā semp qd melius t distinctione intendat. t iō forma que qd diuinū dicit. phy fi. i. separ t distinguit. 7. metha. Quādo igit sperma fuerit i duabus matricis cōcunitatib⁹ ptritā sanguinē post sex dierū vel. 7. spacium icipiet ad se attrahere: dria. 48. sperma Po concidēs i latus dextrā calidius t vigorosius sinistro: ppter cordis irradiationez in eū plenior epar sel: t motū q est in dextris getari t fulcīri in sinistris de cā motus aliū. In sinistrū quo qz currens Diuz adipiscet. Adhuc si fuerint i eadē cōcunitate matricis vnus appropinqbit amplius pti bus calidis t alter fridis fm q; fuerit supinus vel inferius ante vel retro dextra magis vel sinistra. Superior qdez aspectus ē celestis alius extis sup latus dextrū t alter sup sinistrū matricis cū diuersis i orbe zenith possideant. sil⁹ ēt erit t influxus celestis si fuerit i eadē cōcunitate cū cuilibet loco t locato suus debeat zenith t aspectus. duo aūt corpora ipossibile sit eundē locū occupare. vñ due acus quātūcūq; exiles cōiuncte bēt differentē zenith t aspectū i orbe: imo ēt quelibet arena huiusmōi hz t fidul fm Mercurū hermetē senenoch. qre dicit hū Abiabā Nō pōt vt natinitas hois vnius assimilet natiuitati alteri⁹ tāq; sibi. Non. n. ē orbis stilis fm vnū modum nec vnq; erit punctus hore q̄ remouet ppotio que fuerit: sic illa. vñ Lucan⁹: Sēt gemini fratres secūde gloris matris: Duos eadē vertis genuerunt viscera latis. Media qdē est Vtus iformatiua intellectus vocata bñs respectuz ad cām inferiorē t supiorē. assimilat. n. Virtutibus celestib⁹. vñ cuz ipsa sit alia i hoc t illo vnūqdq; nāq; regrit, ppriū efficies t iformās aliā t aliā hēbit relationē ad cāz supiorē t iferiorē aliō silr t aliō erpetēs istrz i uno t alto vt calidū elementare t celeste sicut dria declarabit. 48. Rursus locus ē vltimus terminus ziuentis ūmobilis cum modica distantia t proportione ad orbē quarto phy fi. Sed sicut locus ē ita t natura operatur. io. phy. t de inspiratione t respiratione. nature medie in quo locus sunt tales entes existunt. vnde de lege natura nostra qualis ē regio. Est. n. loc⁹ principiū gnātōis fz porphyriū quēadmodū t pater. Et quātuz natura dat de loco tantūdē t de forma apparens: quarto ce. t mūdi Sed vniuquodq; hz locum, ppriū cum. n. dimēsiōes dimensionibus resistāt plure corpora non possūt eādem locum obtinere itaq; formā t, ppriētates ñtes habebit, ppriās que in alio non potuerūt idiuiduo repiri. Palin: Corpore organizato virtute anime precedētis t complexionis nouas superuenit forma vltia tandē completiua ut aia intellectiua in hoie. Po ō ge.

aliū. Solus. n. intellect⁹ de foris vltio aducit: ad cuius forme introductionē ñsir nouā cōplexio nō solū alia a cōplexione alter⁹ indiuidui. vex ēt a pertiri supuenit diuersa. Materia. n. cū forma ē cā eoꝝ que fiūt vt accidētiuz ceu. mr: phy fi. pmo. In istis nāq; forme intellectiue pura aie aducētu plectra t vltia ex sūt generatio t accidētiū cōcursus: tū id totuz i aliud trāsmutat i istāti vsq; ad mz deuenēs vt erpmant pmā. nullo. n. sensibili remanēte sit de generatione t corruptōe pmo qd ergo pūctaliter assimilat tot tāta qz diuersa Adhuc cōplexiōes t oi a corpi ac ñsir que aie aliēāt t pmutāt naturaliter hora ex ignis pluribus t, ppe alcēdēte ac ei⁹ dīo t significatorib⁹ vite practis: dria. 21. Ex qb⁹ generalici sufficiēt indicāt ō statura corpis habitu colore t dispositiōib⁹ ēt aie: sz i eadē hora saltē orta. gemelli de qb⁹ magis ē befitū nasci nō possūt: t, ppe cuz part⁹ nātis extiterit. Iho Po quātūcūqz angusta cōtigit aspectū celi impcē sionē unde pmutari aliter se habētē in hori t posteriori: vt tactū dria. io. In quolibet igit fere puncto vrial cōplexio tēpore, ppe sepationis ex vtero: cuz de occulto t opaco, pcedat in manifestū t lucē. 13. n. varietas modica fit hic: aut minor pcipiat: matie tamē sit in orbe ceu cum aqua modicū mota vasis in quaz radius incidat solis motus apparet in pariete pluriūus. Et iō qz rāta talisqz fit in orbe pmutatio imagi nū fusorez certissimā conant horā fusionis eligere. Et: Cōplexio idiuidualis pmutat alicui⁹ p breue ēt nō pmanēs tpz i eadē dispositione pūctali. vñ pmo aphoris. dico fluēs t trāsmutatū corp⁹ in istāti. qre vriqz interior fiet varietas vni⁹ ad alterū t pmutatio quātumcūqz sensus deceptus eos iudicet cōsimiles fore cōplexione. Iridē: quō ex totali diuersificate mixtionis graduali t coalteratione cōplexionū memorozuz cōsimiliū t officialiū i tertiuz puta corpus oē poterit in duob⁹ aut plurib⁹ similis vel eadē certe complexio cōsurgere. Sic itaqz duo indiuidua eādez nequunt cōplexionē certā inducere: t si appropiquēt satis ei cōem aūt vel mediā possūt habē. Propter q̄rūz Po ad pmū dicēdū q; Aucr. nō intēdit simpl⁹ dicere q; duo indiuidua possint punctaliter eādē cōplexionē hre: vex sensu t apparētia magis eo q; tot fūt preparationes in materijs fire: vt eas p signa cognoscere nequeam⁹ q; euenit, ppter pparationū infinitatem dria. 21. t in fine Porīs. Ad aliud dicēdū q; A. lequē de idētitate cōplexionali generis vel speciei late. hic aūt sermo pcisū t pūctalē querit. Ad aliud t ad aliō dicēdū eodē mō. In quolibet. n. gradu mā fiones erāt infinite in magis t minus variate: vt ostendetur dria. 139. Ad aliud qd dicēdū dria mōstrabit. 27. Ad aliud dicēdū q; Ba. do. distēparas reducē ad tēperatas reductione q̄dā lata nō vt reddant files certe veruz pot⁹ apparent t late: cū negat medicus ad id qd ē certū oisarias purgare: de igne. sa. tertio ca. 7. Ad aliud dicēdū q; nō ē simile de liquore liqfacto demū fic distributo t de cōplexione corpis humani: cū hec ex pluriū ꝓsurgat coalternatione: plures q̄ gradus i terueniāt mixtionis vt tactū aliqs hois plectra resultet cōplexio. In qb⁹ similitudinē qlitatū oimodā obseruare sit impossibile. nō aūt ita erurgit nā illius liquoris t eē aut fortassis ēt variat similitudo certa caliditatis liquoris hac t illac recepti: ppter celestes signas diuersimode inpmētes. Ad aliud dicendūz q; tales cōplexiones nō fūt inate sz poti⁹ ex quodā temporis cōcursu vicissim pmutato acqfite fūt: t i diuersis humidis fundate cū alteris orbis aspectib⁹: vnā nāq; humidoꝝ ficcius est altero. Impossibile aūt fit duo corpa esse parta in calore: quoꝝ vnuz ficcius est collz Po ca. i. Ad aliud dicēdū q; causē nō sunt files nisi filitudinē qdā lata vt tactū silr t ascēdens fm veritatē. nā in quolibet. q. indiuisibili ipis pmutat alii nūc se bñs q̄ pius: lz sensus t astrologus eiā neque et discernere Beopher introductorij tertio propter materie indeterminationē ac infinitatē preparationez pdcantū ex illa. Ad aliud dicēdū q; pūcta nō sūt files oio t indiuisibiliter: sed satis appropinquare vidēt vt t sensus eē diiudicet fere oisariā similia: Non enī tristari t gaudere fameset t huiusmōi sūt idiuidibilia penit⁹: imo grādis repit in his latitudo. Silr si dixit quos cōsideraut gemellos q; loquerent t cantarēt simpl⁹ t vna voce: sed. q. subitulit similitudis denotās latitudinē. Differentia. 14.

Quod cerebrum sit calidum ostenditur, p Isa ac in dictis testante id naturaliter calidum t hu, Amplius cum homo sit. microcosmus: est nanq; ad similitudinez, pductus vniuersi. sed i eo ca. sunt supnus vt aer t ignis frigida Po inferius sūt reliqua. cerebrum autem est superius quod vere hu iusmodi lene: id cutem calido testatur ceu graue frigido. Rursus cerebrum fm Haly. t. A. t. i. aialiū est medulla capitis: ea Po calida de partibus animalium Po, Eri. Omnis t Tensus fiunt a ca. calidū nāq; motuum. Po de ge. animaliuz t, phl. 13. t Po de aia. nihil fine calore sensitiū. Sed in cerebro multi extāt motus t vehemētes et ab ipso, pdeūt cuz eo q; sensus saltē instrumētalis pmanet initiuz. Frigidus Po spirit⁹ iperuios reddit mot⁹ t sensus et operationes q̄ fiunt p eos habetat cū sit mortificās et paliticū facies. Adhuc i cerebro abūdāt spiritus calidi sbtiles mobiles: hi autē ipm calefaciūt. Palin: Spma decidit a toto corpe et marie a cerebro fz Hip. de aere et aqua: t, phl. io. qd significat lesio ipsius ex cortu i moderato. spma Po ca. est, phl. 4. cerebrum igit calidū ē. Cuius oppositū sentiūt phi et medici vniuersi id ponētes frigidū nā et hu. de ipso. n. nullū abiget aliud. Adhuc qd ē molle humidū sba albū testat frido: tale qdē cerebrū. Rursus oīs cōplexio mēbri nālis filis ? ei quo nutrit. 6. de iuuamētis ca. 4. t pmo fma. sz cerebrū fm magnā nutritionis ei⁹ prē alitur phlate vt dicūt. Itidē: nā ingēiat ad excessuz vniuscuiusq; Po de phib⁹. cū igit cerebrū vehemēt calefiat tū, ppt spūs calidos lucidos: tū, ppt eoꝝ motū plurimū: tā virtutis motiue q̄z sensibilis vtriusqz: tūq; pp fumos calidos ex corde ac corpe reliquo emissos optuit friditatē ad esse q̄ hāc tēperet ac q̄ritā calitatē. Igit op⁹ fuit cerebrū fridū eē vt eo calidū tēperet.

Propt hmū qdē sciendū q; cerebrū ē ceu medulla capitis i supremo corpis sita trib⁹ seu quoz vētricu lis intercisa duab⁹ miringis velata sensus t mot⁹ organice iniciatiua. vñ tertio theorice Cerebrū ceteris est honorabilis⁹ mēbris corporis t excellēt⁹. Est nāq; radix t. q. sornar aie rōnal per quā est aius t discretio sensibusqz origo: qre de re. sa. i. Cerebrum est domus quedā aie rōalis fm. n. operationum manifestationez ipsum est principium virtutis aialis t honorabilior corporis pars: fm Po essentiā cor: dria

ſed. Ijs quoq; tertio ſm ca. 2. cõiter ſuptũ, dimidiũ
in ſubſtãtiã velatiũã medullarẽ ꝛ vẽtres ſpiritu ple-
nos, ppie tũ hic intentũ ꝛ deſcriptũ cerebrũ appel
lat ſubſtãtia medulle ſimilis. Quid aũt ſit calidus ꝛ
frigidũ ꝛ quomõdo dicat: mõſtrauit. ij. dria. Sumitur
aũt nũc calidũ ꝛ frigidũ nõ ſuperabundãtia dictus: vt
qõ elemẽtorꝫ ſed relatione: nec qõ potẽtia tale vt cor
pori occurrẽtiã vel qõ actu: qõ triplicii cõpatur aut
ad tẽperatus in genere ſuo vel ut homo dr tẽperatus
in genere aialiũ oi relatione ſm o cõſitatis inſticialis
modo. Aut in ſpecie ceu Plato dicit frigidus reſpe
ctu Sortis temperati ꝛ Ar. calidus. ꝛ cerebrũ idẽ di
citur calidus vel frigidũ relatione ad aliud tẽperatũ
apparẽs in tegni vel ad qõcunq; ꝛtingẽs: ſicut hõ
cõperatus leoni ꝛ cerebrũ ſiliter diuerſis cõtingẽter
comparatus: ſm o theori. c. 7. t. 8. Et hic quidẽ eſt ſer
mo de compatione in gnẽ: non aũt de ea q̃ in ſpecie
ſeu ad contingẽs qõcunq; cũ ſic vnus ꝛ idẽ differẽ-
ter calidũ dici poſſit ꝛ frigidus. Petit igit̃ queſitum
de vera ſba cerebri ꝛ calido ꝛ frigido relato actuali
ſm compationẽ in ſuo genere habitã ſideratio q̃lis
eſt cutis. Propter ſm vero ſcienduꝫ q̃ Iſaac ſo-
lus ſaluus eſt, pnũciare cerebrũ ca. ingeno: q̃uis ce
rebrus ſit nãliter calidus ꝛ hu. qz ex generib⁹ eſt pin
guedinus ꝛ medullax: accidẽtaliter tũ eſt frigidus, p
pter aerẽ multũ frigidus caput pentientẽ ac pauciri-
tẽ carnũ ꝛ pingũedinis ſup caput exiſtentẽ. Vñ qdã
arbitrati ſunt cerebꝫ nãliter eſſe frigidum dicẽtes id
eſſe rãq̃s phlegma groſſus ꝛ viſcoſum. Et firmãtes
hoc ex actionib⁹ ꝛ paſſionib⁹ ſuis: eo q̃ inquit ſe ine
nire q̃ aggrauat ſtomachus i digeſtione durũ ꝛ q̃ ap
petitum debilitat: q̃ putant ſua intentionẽ confirma
re ſermone Ba. alimẽtorꝫ tertio ca. 7. dicẽtes: Cuꝫ
vis mouere vomitũ da poſt cibũ cerebrus: qõ ẽt ex ac
tionib⁹ nature ita confirmãt. Cerebrus eſt ſenſus ꝛ
motus fundamẽtus: q̃re frigidus monſtratur ſore ac
humidum. Si. n. ſoret calidus cũ motus ei⁹ ſit fre-
quẽtiſſim⁹ caleſaceret id ꝛ incẽderit id aialq; piret.
Ab Iſaac duplicit ſigdẽ ea ſalſant ꝛ rõsibiliter ꝛ arti
ficialiter. Primo qdẽ qz ij cerebrus ſtomacho iſerat
ꝓdicta nocumẽta non ex frigiditate id operat ſed po-
tius ex humiditate pingui viſcoſa: ita qdẽ iterpretat
ſmonẽ Ba. nã aqua frigida ens appetitũ augmẽtat
quẽ vinus minuit. cibum ẽt depellit deorſus ſic aer:
ꝛ calidus ſurſus adducit. Rõe vero oñdit qz Ar. i li
bro de naturis aialiũ: Cerebꝫ cum fundamẽtũ ſit ſẽ
ſuus ꝛ motiuũ: ipſi autẽ ex Prute caloris nãlis ſũt ipoſ
ſibile ſit illud eſſe frĩdũ: qz frĩditas humiditatẽ nãlẽ
elãdit ꝛ ingroſſat ſenſus ſopor̃at ꝛ motui repugnat,
Frĩdẽ: ſi cerebrũ cẽt frĩdũ auferent memoria ſantaſia
ꝛ ratio hoi cũ hec ipoſſibile ſit cum frĩditatẽ ſore. qõ
oñdit: pblã cũ cerebro dñat molleſcit memoria: tur-
datur diſcretio ac inordinatur ratio. Et Pbis itaq;
Ar. hñ põt i telligi q̃ cerebrus ſit ca. ꝛ hu. tempate.
nã tũ ſtuduit accidentaliẽ eidẽ frĩditates ne ſepiſſim⁹
illud icendat motus. In dictis Pto pticularib⁹ qdã
arbitrati ſunt cerebꝫ eſſe accidẽtaliẽ calidum. Sed
Ar. i libro aialiũ dixit calidũ eſſe nãliter ꝛ frigidum
accidentaliẽ. dicũ⁹ ergo cerebrum nãliter eſt cali-
dus ꝛ accidẽtaliter frĩdus. hic itaq; ſm o Iſaac bre
viter aggregat⁹ Ex q̃ poſitio Iſaac ſtare non poſſit
tertio dicẽdo ꝛ appebit cui⁹ ẽt nõ valẽt motus Nõ
n. cerebꝫ ẽ de genere pinguedinis ꝛ medulle, ppie
cũ ipſe dicat medulla eſt nuoce ꝛ pinguedo colli. 2. ca.
de inuamẽtis cerebri. qõ ꝛ de ptib⁹ apparet aialiũ
ꝛ cõplexionũ ſis. Venus aũt vnuoce ſere de ſub eo
ꝓdicat cõtenti: neq; ẽt aer hiatus tũ põt ifrigidare
cerebꝫ qn ſpũs ꝛ motus ſpinę cũ fumus calidus id cõ
tinue petentib⁹ nõ magis caleſaciãt cum ſ nõ ſit fri
gidus oio cerebri cõplexiõe: ppter qõ ampli⁹ hz di
cere cerebrũ accidẽtaliẽ calidũ q̃ frigidum: neq; pi
guedo ẽ caleſaciẽs ꝛ marie ſupflua: ij nãlis ſit ca. ve
rũ magis ifridans vñ corpa pinguiora ꝛ mẽbra frigi
da ꝛ frigeſcẽtia extrãt: neq; multus recedũt a recto q
cerebrũ pblati adaptãt cũ ei, ꝓportionet valde. vcri
tas ẽt eſt cerebꝫ nõ ſolũ humiditate viſcoſa reddi du
re digeſtionis: ij ẽt frigiditate cũ ipa pficiat calidita-
te ꝛ humiditate. qõ aũt hij iducebãt ex Ba. certũ ẽ q̃
nõ multũ eo firmãt qõ itendunt: ſed qõ fulciũt ex ac
tionib⁹ nature ꝛ fundamẽto ſenſus ꝛ mot⁹ Iſaac q̃ſi
eius oblit⁹ non ipugnat. qõ Vo iponit Ar. falſũ ex-
tat: cũ ipſe oppoſitũ affirmet vt appebit ex dicẽdis.
neq; ẽt cerebrus ſic eſt frigidũ q̃ calorẽ nõ hẽat ſuffi-
cientẽ ſenſui motui memorie ꝛ rõni: ꝛ qz nõ tũ. i. fri
gidus vex ẽt calidus: ij cordis ꝛ epat. ſic pnũciatur
cõpatione: ſmo ſm. Sunt ꝛ i ipſo ſpũs q̃ hoꝫ ſunt
inſtrã actũ calidi ꝛ mobiles entes valde. neq; ẽt cõ
parat cerebꝫ ad cutẽ q̃ eſt regula ꝛ menſura pplexio-
nis ptiũ oiuꝫ: aut falſũ dicit apte ſi ẽ indicat illa cali-
dius. Male itaq; ex Pbis Ar. põt audiri cerebꝫ ca-
lidũ ꝛ hu. tẽpate vex frigidũ magis: neq; nã ſtuduit
cerebro ſolũ pſtare accidẽtaliẽ frĩditatẽ ij ẽt vt tactũ
calĩditatem. Quito tũ ſebriuꝫ ſimplr frĩdum ſentit ꝛ
humidũ ita: Mẽbra ſentiunt mãm eis ſimilẽ vñ eaꝫ
trahunt: ſic cerebrus qõ frĩdum ẽ ꝛ hu. ſic itaq; ſm o
Iſaac vanus exiſtit: qõ ſorte non parus ex Pſtantino
monacho euenit trãſferẽte. qdã vero volẽtes Iſaac
deſcendere exponẽtes q̃ qñ dicit cerebrus ſore calidũ
nãliter ꝛ humidum duplr poſſe itelligi vno qdẽ mõ
per cõpationẽ ad cutẽ vt cerebꝫ dicatur calidius cu-
te: qõ falſũ apte. Aut q̃ dicatur calidus i ſui creatiõe
cõpatiue ad id qõ eius expoſtulat actus ꝛ ita inquit
id nã calidum ſore. n. mẽbꝫ plus habuit i ſua creatio
ne de caliditate q̃ eius expetat actio qõ factum ẽ: qz
hoc aeri exponebat frigido. ſi. n. ſoret, tectũ ſic alia i
trinſeca nõ ſibi pr̃eſtaſſet tũ caloris nã. Cõtra quos
ceu aduerſus Iſaac ẽ, pcedendus. ipſe nãq; intellectũ
habuit cauillosum ſop hiſticum Modus eteni quez
vult cõpationis exneus ẽ valde: q̃re Theophilus ip
ſum magnũ medicum appellat ſophyſtã. Propẽ
tertiũ qdẽ ſciẽdus ꝓmitus Pitas exprmat queſiti. de
inde que duꝫ q̃litatũ frĩditas vel humiditas ſit pro
prior cerebro oñdatur: cuꝫ vnicuiq; elemẽtorꝫ ac ele
mentatorꝫ excedẽtis et cõplexionis cõpoſite iſit vna
q̃litatũ p pri⁹: altera Pto p poſteri⁹: dria. 22. Pro
pter hui⁹ ꝓmũ ſciẽdũ q̃ cerebꝫ frĩdum ẽ qõ ꝛ oẽs te
ſtant cuꝫ medicis pbi. vñ Po de ptib⁹: Cerebꝫ ẽ frĩ-
diſſimus eaꝫ que i corpe oiuꝫ ꝛ i de ſono ꝛ vigilia p
mo que i corpe oiuꝫ frĩdiſſimũ cerebꝫ nõ hẽtib⁹ que
huic equalẽt ꝓ qõ verum q̃tum ad mẽbra pncipa
lia: cum plurimũ ponant medici ea frigidiora vt oſſa
car tilagines ligamenta pãniculos ꝛ cordas: aut per
modum deciſiõis ſupfluitatuꝫ frĩdarum ſm quoſdã
ab ipſo: vex nanq; ſi inſte pplexionẽ cerebri ſidere
mus, put ex q̃litatib⁹ reſultat elementorꝫ frĩdum eſt
ſit ꝛ nõ ex accidẽte attẽdendo illius vt Iſaac naturã

qõ oſtendi' argumentis: qñ illud quod eſt in ſangui
neũ ꝛ ficciſſimus frigidũ extat tanto. n. ꝓ participat
ea ioꝫ quãto ꝛ ſanguine cõplexionũ ſmo ca. vltimo
ꝛ ſecũdo ca. 5. Tale quidẽ ẽ cerebrũ. vñ ſecũdo de p
nibus: Cerebrũ maxime humidoꝫ ex ſanguine que i
corpe oiuꝫ: neq; n. aliqd ſanguinea hz i. ipo ꝛ ficci
ſimũ, iti eo nãq; non eſt vena magis neq; parua ſer
tio hiſtoriarũ. Amplius complexio reſultat in totum
ex coaluratione particularium cõplexionum vniuſ-
cuiuſq; ſimplicis ꝛ cõpoſiti: ꝛ pcipue pncipaliũ: pri
mo ſma: ꝛ Haly. ſed hec reſultare ñ poterit ſi cere
brũ ponat ca: cũ deficiat frigidũ aliorũ calidorũ con
trapoſitũ: ꝛ ideo ibidẽ frigidorũ ſicut cerebrũ: calido
rũ vt cor: humidorũ velut epar: ſiccorũ vt oſſa. Eri:
qõ oppcit membro calidiſſimo vt id cõtẽpet eſt frigi
du. hu. iſmodi quidẽ eſt cerebrũ. vñ ſo de partibus.
ad cordis locũ ꝛ eam q̃ in ipſo caliditatẽ dedit cere-
brũ natura et huiuſmõi gratia exiſtit hec pticula ais
lib⁹ naturã habẽs cocta aque et terre, ppter qõ ſan-
guine habẽtia cerebrũ habẽt oia. vñ tardos ꝛ hebe-
tes eſt inuenire cerebrũ grãde hãtes ſupflue ac erra
ticos i: ſanoſuꝫ paruũ: cũ nõ poſſit pecte cordis re-
frenare calorẽ. Rurſus actus cerebri ſunt ſenſitiui
ac motui: hi aũt frigido egẽt ꝛ hũido. ſenſitiui nanq;
pficiunt receptione q̃ indiget humido ꝛ retentione q̃
frigido. motui etiã frigido cũ motus ois inuitatur q
eſcenti: de eã motus aialiũ qõ frigido cõplet. Silit
ſm Ar. et Ba. cerebrũ ſomnũ inducit hic aũt pficit
frigido ꝛ humido. Adhuc ortum atteſtat pncipali q
quo decidit et ecõtra in ſecũdo tegni. vñ Seneca ter
tio naturaliũ queſtionũ: Pbabuli ſapor apparet i la
cte et vini vis extat in acero. nulla. n. eſt res que nõ
ei⁹ quo nãtcit notã reddat. ſed oculus aqueus frigi-
dus hz Ar. nerui pãniculi ꝛ nucha iuxta medicos fri
gidi entes oiunt a cerebro. Amplius vnũqõq; tem
peratorꝫ ledit a ſilibus ſue craſis: inuat Vo a contra
riis moderato vſu in ſo tegni. ij cerebrũ ẽ huiuſmõi
ledit nãq; a frigidis marie. Incurrit. n. epilepſiam
apoplexiaꝫ ſubitũ ꝛ talia. Iuuat Vo a calidis vt odo
rib⁹ caliorꝫ ſticados coſti ꝛ taliũ. itaq; cerebrũ fri-
gidũ cuti cõptũ q̃ mẽbroũ extat menſura. Propẽ
huiuſmõi qdẽ ſecũdũ videt q̃ ꝓpor qualitas cerebri
fit hũidũ p Ba. pplexionũ ſmo. ꝛ alios ponẽtes ce
rebrũ ampli⁹ appropiquare cuti i gradu frigiditatis
q̃ hũiditatis magis. n. hoc eleuat. Itidem: tactus
pcipit maiorẽs humiditatẽ q̃ i ipſo frigiditatẽ. In
Prũ dictũ eſt p Ar'. cerebrũ frigidiſſimũ corpis mẽ
broꝫ ſorꝫ oiuꝫ. Rurſus p. A. frigidorũ ſicut cere-
brũ hũidorꝫ velut epar. Dicẽdũ q̃ nãlis cõplexio ce
rebri frigidã ẽ et hu. vñ Haly. Cõplexio naturalis
vt ſint caliditas ꝛ ficcitas pauciores q̃ frigiditas et
hu. ſ. vt ipſe ſint in eo augmẽtate parũ q̃ cõplo cere-
bri dicit equalis. Precmunentẽ Vo ipſius qualita-
tẽ ſimplr quidã aſſerũt humiditate ꝛ rũdet Ar. q̃ ce
rebrũ ẽ frigidius aliis mẽbris omnibus quãtũ ad ef
fectũ. plures. n. ſupfluitates ab eo frigide decidunt
q̃ ab aliquo mẽbroꝫ corpis nõ aũt q̃tum ad eſſen
tiam. Et iſte quidẽ ſermo eſt deauratũ ſicut plurim⁹
alioꝫ fructus neglecte legẽtiũ nõ raro et iõ peponeſ
vna colligũt et acerboſ Cõtra quoſ i huiuſmõi dictũ
dria. ij. et. ij. Ceu. n. quid ſe hz ad eſſe et actui ſubi
cit. Dico itaq; q̃ proprior qualitas cerebri ẽ frigidi
tas cũ cerebꝫ ut pblegma aſcribat aque frigidorum
ꝓmo: dria. ij. qõ. A. videt in pbabilitis fẽſiſſe. Hz vt
diſſolutio appeat inductorꝫ dicendũ q̃ humiditas eſt
duplex ceu oſtenſũ dria. ij. vna qdẽ eſſentialis vt que
aeris qualis illa epatis. vñ Haly epar eſt fons ꝛ ori
go humiditatis tot⁹ corpis ſicut cor caloris, eſt ꝛ al
tera quaſi accidentalis acquiſita vt aque cui ꝓportiõe
tur que cerebri. Ipm. n. radit ẽ et minera humidita
tũ aquoſarũ quã tergit pus. A. ipinqs tact⁹ cõphen
dit ampli⁹ frigiditate. vapores nãq; calidi ꝛ fumi pe
tẽtes cerebrũ infrigidant ſub co et ſi plurimis id fit p
tib⁹ calidi⁹: quia tũ ei⁹ eſt remiſſũ calidũ: frĩdũ extat
compatione illorũ aſcẽdẽtiũ ita vt patiat eos ſub ſe i
frigidari et coagulari et randẽ fluere liquiditate: ceu
acumẽ tũ calidum adhuc eius infrigidat et coagulat
vapores calidiores et ad id pũcĩtes Haly. ceu et va
pores oſtẽdũt delati in ſm aeris interſtiũ ptiũ ſo.
Itaq; accidente cõtingit q̃ ſic humidũ indicet. Ho
ſce etiã huiuſmõi gratia q̃ cordis cõplexio materialis
quã ſuptũ ex muſcibiliũ mirtiõe frigida extat et ficca
et iõ fortis extat texture ac cõpacte ita vt igni videri
in cõbuſtis p̃ ceteris corpis partibus reſiſtere ad qõ
etiã humidus coadiuuat tunc cõculcatũ in id ij qõ
optunt vt obſtaret motibus et pcuſſionib⁹ ꝛ calorib⁹
pp qõ ſuper id ſita fuit pinguendo quedã equoca tũ
eſtq; ipſ dure digeſtionis delationi ꝛ melancholici
magis climẽti. Formalis autẽ ẽ vehementer calida
ad ficcitatẽ quãdã, ppter calorẽ ſpũs ꝛ motus declina-
nus: ij eã ſanguis contẽperet. Eſt nãq; oiuꝫ aialis
pticularus ſãguiniſſimũ fimi ꝛ calidiſſimus. Cor enã
parus deficit a ficcitate ſcu duricie cutis. Epar autem
multũ cõplexionũ ꝓmo ca. vltio qõ tactum differen
tia. 21. Fo tũ collꝫ cap. de inuamẽtis mẽbroꝫ pncipa
liuꝫ. Et ſi cor ẽ ficcus vt dicunt medici videt mihi q̃
ẽ declinãs ad humiditatẽ pp ſpũ exiſtentẽ ideo: ꝛ eſt
generatus ex ſãguie arteriarus ſolũ. Epar Vo ex mẽ
ſtruo: tertio theorice ca. 34. Et ſciendus q̃ i epate ꝛ
cerebro nõ ẽ calor qui fit propius in corꝫ eſſe niſi calor
ptiũ ꝓſimiliuꝫ: imo calor cũ quo ſuas opant artes de
neciſtate ipſis trãſmittit a corde q̃ eſt eis ſicut forma
ſed calor q̃ eſt i ipſis, pprie eſt eis ſicut mã: collꝫ. ãrto
ca. 2. ac etiã ꝓ pulſuũ inuamẽto. epar Vo poſt cor ſã
niſicũ viſcerũ maxie de partib⁹ tertio. ſm quidẽ ma-
teriã eius calidũ et hu. cũ ſan. extat coagulatus et ſor
mã ſimiliter qõ ei⁹ denotat actus. Eſt tũ ampli⁹ cali
dũ q̃ humidũ. plus nãq; acute in gradu caliditatis
elongat q̃ humiditatis cũ non ſolũ generet ſanguiſ
ne ſui calores. ſed etiã talia calida et ficca forma ſilr
vite ſtat ampli⁹ i calido q̃ in hũido. nec ẽ fons et ori
go corpis totius hmmiditatis: qz fit magis humidum
q̃ calidũ: ſed, p tanto id dicit inelle ipſi quia cor ca-
lidius eo fons eſt ꝛ origo caliditatis ois. Propter
q̃: tũ Vo ad ꝓmũ qd dicendũ apparuit. Ad aliud di
cẽdũ q̃ minoris mũdi eſt filitudo aliqua ad maioꝫ
ꝛ nõ multiplicatio. quelibet. n. filitudo non quartuor hz
pV. gradit pedib⁹ neq; ſupiora in vniuerſo ſũt q̃lia
vt calida: ſed corpa qualitate carẽtia vt ordea: neq;
oẽ leue petit ſur ſũ aut graue deorſum: ſ, q̃ mouetur
a generãte. 7. phyſi. ct. 4. ce. et. m. apparẽs nõ aũt
q̃ ab aia. Cũ aliquãdo fit q̃ grauc agitet ſurſuꝫ: leue
Vo deorſũ: vt oñdũt cholẽ: ſmo ꝓma ca. de hũoribus
Ad aliud dicendũ vt viſũ q̃ cerebrum dicit medulla
vel piguedo equoce aut methyphonice, Ad aliũ di
cendũ q̃ motus ꝛ actus cerebri pficiunt calido mul-

tũ ⁊ q̃ in cerebro p se aut in spinibus eius: vt d. ex-
ist calidũ quod eius pōt motibus sufficere ⁊ Ad alios
dicendũ q̃ hic querit complexio ,ppria cerebri: ⁊ non
acqsita ex spiritib⁹ non inatis: aut motu vt alijs. Ad
aliud dicēdũ q̃ sperma de se frigidũ existit cum sit
supfluitas nisi concitet motu ⁊ mēbrox̃ afficiat calo-
rib⁹ pmitiox̃. vñ pbl. 4. Beniura frigida ē: aut
magis debilitat coitu cerebriũ q̃ aliud mēbrox̃: q̃z
debilis est cōpaginis ac complexionis imbecillioris
vt frigide ⁊ humide ex viliorib⁹ cōfite qualitatibus.

Differentia .25.

Nod nucha sit in cerebro minus frigida ostē-
ditur: quia illud est minus frigidũ q̃ superio-
ris remittit frigiditates: velut tepidum se bz
ad frigidum. talis aut nucha errat ad cerebrum. vñ
scbo de partibus: ,ppterea continua est spinalis me-
dulla cerebro vt ipsum calefaciat: quia natura sem-
per ingeniatur ad vniuscuiusq̃z excessum. auxilium
enim ꝓtrarij apponit vt equet alterius excessum alte-
rum. vnde ibidē. A. Et putant alig nuchã cum cere
bro continuari: ⁊ ideo fit eox̃ vna natura. sed in hoc
errant q: medulla cerebri est frigida ⁊ spinalis me-
dulla calida ⁊ significat sup hoc sua pinguēdo. ſz nu
cha complexionē hanc a corde acquirit. Eti: Quod
est frigidius olum particulariuz est frigidius nucha.
tale est dictum cerebrũ esse: differentia prioris. Rur-
sus q̃ est calidũ est cerebro minus frigidũ: cuz frigi
dum sit positũ prius sed ea est nucha: q: est medulla
vnde interiox̃. 5. ca. 4. huic ,ppie substātie nomen
medulla: ⁊ alimētox̃ tertio ca. 9. bene nominat me-
dulla. Hec aut fm naturã calida: scbo de partibus:
cui ⁊ attestantur cuncti. Palin: Quod mēbro ca. ap
propiquat ē calidũ. sed nucha fere p oē magis cordi
appropinquat cerebro ⁊ arterie magne plus p tran-
seunti p deorsum. in qua copia spiritũ continetur ⁊
sanguis vitalis. vnũquodq̃z aut calidius reddit quã
to plus vicinatur calori. Adhuc mucillagines frigi-
de non reperiuntur circa ipam. neq̃z reumatũ discur-
sus si frigidox̃ velut circa cerebrũ. huiusmōi aut frigi
durate accidunt: ,ppter quod nucha minus cerebro
pticipat frigiditate. Cui⁹ oppositũ sapiunt Ba. Ma
liabus ⁊. A. Palin: Sicut ē in ortus ab alijs fnci-
palibus ita ,pportionabilit erit in his que a cerebro:
sed arterie vene ac seminaria vasa orte a corde epate
⁊ testiculis: sunt minus calida illis nucha vero nasci
tur a cerebro ⁊ sibi errat continua. Rursus: ps ante-
rior est min⁹ frigida posteriori cũ rariporior ertet q̃ ō
stendit pilus ⁊ situs calidi cordis. In anterioribus
n. iacet: tertio de partib⁹: ⁊ p descēsum ab ipso pars
frigidior gravior: ⁊ impura ei⁹ magis est nata descē-
dere: cui⁹ etiã frigiditatē eius transitus p os manifes
tat. cerebrũ aut locat magis i prioris pte ⁊ nucha i po
sterioris: propter q̃ nucha plus cerebro errat frigida.

Propter fmũ gdē sciēdũ est q̃ nucha ē nūcius ⁊
vicarius cerebri i cursu dorsi: tertio fma. lateraliter
nãq̃z oriunt ab eo nervi nõ potētes cōuenienter a ce-
rebro nasci: pmo fma. Est autez nucha dictio greca
trãsumpta a notbos q̃ est dorsũ vel spina que et spi
nalis dr medulla. vnde. 5, interiox̃ ca. 5. q̃ nomi-
natur ,ppie medulla cui determiationis gratia addi
ta est dorsalis sicut ⁊ collaris ⁊ lũbaris: demũq̃z ocs
eã simpliciter assuenerunt dorsalē nominare: que de
mittit a cerebro p dorsi spōdiles vsq̃z ad anũ. Est. n.

velut clausus ligãs spōdilia: colls fo: ca. 6 inuamētis
spine. quare de partib⁹ fo ipse indiget colligatione
,ppter distinctiones, ,p ligamēto. n. facta est viscosa
⁊ nervosa vt habeat tensionē. vñ ibidē Auicē. Me-
dulla ꝛ fit fundamentũ nervox̃ valet tñ ad aliud. est
eni tãq̃z cōtinuatiũ ligamē spōdiliũ ⁊ ipsa qdē mi-
nus mollis ⁊ cerebro: ⁊ matre i extremo quo ad ca-
dale. Quinũ. n. plus distat a cerebro tãto magis in
durat: tertio alimētox̃ ca. 9. eaq̃z duob⁹ sicut cerebr̃
tegit pãniculus. quid aut fit cerebrũ: dria ofiuz prio
ri. qd Vo frigidũ. 15. ⁊ sumit ,p. actuali respectuo ⁊
q̃ qfitũ cōparationē iportat canon observãdus eius-
dem: dria. 17. Propter scbs qdē sciendũ q̃ Ar.
loco pinducto vr nuchã sentire nõ solũ cerebro frigi
dam minus vex̃ calidã forte ac de natura vtcũq̃z me
dulle ossis. fo vero cōplexionũ ca. 5. dr humidus ⁊
calidus scu minus frigidũ ē cerebro spinali ,ppter
hoc ⁊ mollior. ſſlr pmo theorice ca. ri. ac primo pme
in catalogo frigidox̃ remissiorie ea cerebrũ locat fri-
giditatis. tertio quoq̃z alimētox̃ ca. 9. ponitur eādē
cũ cerebro habere cōplexionē. Est nãq̃z homogenea
cerebro ⁊ eiusdē nature cũ ipso. vñ i dictis pticularib⁹
spinalis medulla ad ꝓparationē medulle ossiũ fri
gida ia ⁊ humidissima sicut cerebrũ. loquūr tñ de cō-
plexione potētiali illi duo i bis locis. sed colls fo ca.
de inuamētis cerebri vbi de eius nã ,pnũciatur ingt
actuali quēadmodũ dirimus de crebro ſſlr ⁊ de nu-
cha ⁊ q̃ nã medulle de nã est cerebri: ⁊ inuamēta eo-
rum sunt eadē. Tenuir. n. q̃ medũ iter Ar. ⁊ Ba.
Sic igit quidã senserunt cã cerebro minus frigidũ.
Alij Vo frigidiorẽ. tertij Vo vnã nãm cōfusam pre
starũt vtrisq̃z: eo q̃ ꝓplexionē cerebri ⁊ nuche atten
dũt materialē magis ex mixtione ꝓsurgentẽ elemẽto
rũ a qua errat ad alterz aut cã tanq̃z cōem ispexerunt
valde. vel Auer. brevis. Cupiens quoq̃z q̃nq̃z ⁊ ip
se Ar. ceteris associare distinxit q̃ nucha ⁊ cerebrum
poterant duplicit cōsiderari. aut ,put talia ꝓsurrexe-
runt ab elemētis ⁊ sic nucha min⁹ est cerebro frigida
vel fz q̃ aliquo calefaciēte sunt affecta vt spiritu seu
nutrimēto vel alio ⁊ ita cerebro amplius ipa frigida.
q̃ ⁊ quidã suscipientes voluerũt cōplexione inata
id ⁊ acqsita diuersificare ponētes dorsalē medullam
minus frigidã cerebro ratione cōplexionis inate. ce
rebrũ vero acqsite ex vaporib⁹ ⁊ fumis illi demãda
tis. Sed id stare nõ cupit cũ mēbra hic nãm eox̃ ac-
tualē sortiant nõ fm q̃ gd sunt mãle ,pductuz ex ele
mētis. ita nãq̃z cōplexio attēdit potentionalis verũ
,put forma virtus ⁊ calor sibi indiri continētur in est
dē. quodlibet. n. mēbrũ sicut ⁊ totum aial bz spiritũ
cōplantatũ quo pōt entē velut virtutis instrm alio-
quin cor poneret frigide ⁊ sicce nature: dria pori q̃
tñ formaliter calidius est cũctis. Eti: Cerebrũ ma-
gis dz dici frigidũ ex cōplexione acqsita q̃ innata q̃
ostendunt reumata ⁊ alia frigida vaporibus ⁊ fumis i
frigidatis sub eo. Adhuc simili mõ dicet q̃ q̃ nucha
esset frigidior cerebro ex cōplexiōe acqsita ex loco fri
gido ossuoso ligamētali intrãspirabili ⁊ cordis distã
tia saltē virtualit. Propter tertiũ Vo sciendũ q̃
nucha simplr supstat cerebro i frigiditate vnũ nume
ri fm trinos iductos ꝛ certi⁹ ipsi⁹ aduertat nã. min⁹
n, calore pticipat aie: q̃ ostēditur q: illud est minus
frigidũ q̃ plus afficit virtute ac spiritu. id aut est ce
rebrũ ⁊ non nucha cũ sit principiuz saltem manifesta

tiue virtutis animalis ⁊ formas. ⁊. Amp. q̃ locat in
opposito mēbri calidioris ab illo calefactum ipsius
remittitur frigiditas. sed cerebruz locatur in cordis
opposito ceteris calidioris: vt se cōtempent vna: vt
demũ sentit Ar. de pribus ⁊ Auer. ſſlr colls fis ca.
de dignatōe sensiũ. Eti: Motus persicitur a calido
iōm nãq̃z motiuũ: dria prioi. ges aut per se frigido:
sed i tensio: multiplicior ⁊ diffoimalior motus pueit
a cerebro q̃ a nucha: cũ et ipsa cerebro moueat. est
eni mouens non motũ de motibus ligdis: Rursus
Ad mēbrox̃ est frigidũ a quo plurimũ rigores icipiunt
⁊ frigida: ⁊ in frigidis ,ppie vt malieribus fm ven
trẽ: sed ea pars ē posterior id qua locat nucha ⁊ non
supior ⁊ anterior in qua cerebr̃ ,pter que nucha ce
rebro erit frigidior. Propter Vo quartũ ad pmũ
dicēdũ q̃ nucha ceu ostensum formalr nõ est cerebro
minus frigida: sed magis neq̃z officiũ iest cerebri fri
giditatē contēpare: sed potius cordis ipsius vt dictũ
est. Propter seriem Vo. A. inductã sciendũ q̃ ipse ⁊
ea que Ar. videntur sufficientes sonare ibidem q̃
medulla spinalis nõ fit cerebro cōtinua: ⁊ iõ exponi
tur Ari. gdem talr: multis vr cerebr̃ medulla ē et
principiũ medulle: q: vr ⁊ est supple spinalis medul
la ,primus ipsi. s. cerebro: sed ē totũ ,primum ipsi vz cere
bro fm nãm. i. complonē vt ē dicere q̃ ipm supple
fit medulle ⁊ principiũ eius: q: cerebr̃ frigidiss muz
⁊c. ⁊ q̃ ita fit apparet: q: mor subdit ,pter q̃ ⁊ con
tinua que spinalis cerebro ē. Et ſſlr exponatur q̃. A.
ita vt errant ad id quod ē ē vnã nãm cerebri ⁊ nu-
che referatur ⁊ nõ ad id q̃ ē ,ptinuari. Ad aliũ quid
dicēdũ anteriori apparuit dria. Ad aliud dicendũ q̃
nõ est nucha medulla, ppie. ⁊ si Ar. vtcũq̃z id vide
atur innere qm̃ que i ossibus aliis calida ⁊ humida:
sed equoce magis. vnde colls. 2. ca. de inuamēto ce
rebri. Nomẽ medulle dr equoce de medulla ossis et
ea que ē in olla capitis. i. substantia cerebri. Et non
vocam⁹ eaz medullã nisi q: sic a vulgo nominat. nã
enim nuche vt dictũ ē de nã errat cerebri vñ aggre-
gari. Medulla repta in ossibus ē medulla: ⁊ repit
medulla alia in spinali: ⁊ ē nucha que ē durior ⁊ ficci
or medullis ossiũ. Sz euenit circa id hesitare cum di
ctũ sit nucha dici medullã fm Ba. Iurta Vo Auer.
equoce dicendũ q̃, ppie non fuit appositũ relatione
ad verã medullã que ossiũ errat: sed cōpatiōe ad q̃
tandẽ dicta ē dorsalis: quod aut certe nõ fit dictuz fz
metaphora alimentox̃ habetur. 3. cap. 9. q: spina ab
his que fm spinã ossibus ꝓtinet cōsimilit ens fm co
lorẽ medulle, ppter hoc medullã nominãt ipsaz sic ⁊
cerebr̃ ipm nominãt qdam eodẽ mõ. Ad aliud dicẽ
dũ q̃ ⁊ nucha: corpori appropinquet alicubi: ⁊ am-
plius adorti fm situ: non tñ fm Vtutẽ vt cerebr̃ cuz
tanquã corporis ois erret caminũ. calores ⁊ fumus
ipsius suscipiẽs fm vniuersos. fm ēt positionem ce
rebrũ, ,ppinquius cordi ē q̃ nuche in partiũ plurimo
Ad aliud dicendũ q̃ mucillagines ⁊ reumata plus i
cerebro q̃ in nucha supabũdant non qdem essentia
liter: verum per accidens magis differentia osten-
sum peũi. Quefita circa res ãnexas. Dria. 26

Nod puer sit iuuene temperatior seu ,ppinqui-
or: certe ostēdit equalitati: quia. 6. de re-
sa. ca. 2. optimam crasim habet corpus fm
puerorum etatem. alie vero omnes deteriores hac
sunt. Eti, Aphoris. 3. Etas puerox̃ ē optima etatuz

vnde in eo degunt op time, Amp. Ille temperatior cu
ius calor est ⁊ suauis ⁊ gratus tactui: plusq̃z partici-
pans substantia calidi coinnati que est eucrata eo cu
ius est mordax ⁊ antriabilis minusq̃z illa pticipa hic
aũt est puer: alter vero iuuenis aphoris. puma, Iri-
dẽ. Quod ē ficcius nõ est temptatius. sed huiusmōi
ē corpus iuuenis respectu pueri. vnde primo de re-
sa. Semp a prima gnātiōe omne aial quotidie fit sic
cius, pl aut iuuenis, pcellit puero ad illa, Eti. Pro
portionatur puer aeri: iuuenis aut igni, aer ad ignez
aut tpatus: ceteris eni elementox̃ qualitates min⁹
bz sensibiles. Quod aut tpatũ sentitur min⁹ appēs
primo prima. ca. i. de cōplonibus. Palin: Ad va-
ler in plura sortius errat: ⁊ q̃ tale tpati⁹. Virtutis. n.
fortitudo segtur fm baly. cōplonis tpamentuz sicut
debilitas malicia cōplonis: tertio pria. ca. 9. talis q̃
dem ē puer cũ sua possit radicẽ saluare: ⁊ sibi ad aug
mentũ prestare: prio pria. ca. de cōplone etatis ſz iu
uenis in prio possit non tñ in alterũ. caret enim aug-
mentatiua que puero iertsit: pōtq̃z ipse iuuene i act
ũ coitus crebriorẽ ē ⁊ perfectioris digōnis illo: cuz
illa calido pficiatur ⁊ humido. qualis qdẽ est is cũ iu
uenis ia ficcitatẽ adeptus: itaq̃z puer tpatior est iuue
ne. In oppositũ. Iuuenius bz cōplonem magis
equalẽ cōplone pueri: prio prima. ca. 2. vñ fa eius-
dẽ ⁊ regni fo. Peteri iter corpora numerãt neutra.
Rursus: ille dilẽpatus est q̃ in humiditate supfluus
existit. huiusmōi qdẽ ē puer: prio pria: vñ. 9. de ige.
ca. 8. Substantie puerox̃ oium hũidissima. ⁊ primo
theorice. ca. 2. Puerilis etas ē i humiditatis vltio
ab hoc ãt iuuenis recessit. Adhuc perfecti tpatiores
fuit oppositis: ſz iuuenes fuit pfecti i tegni: ⁊ pueri i
pfecti quare ꝓplonũ fo puer ē aial ipsectuz. Quare
Joānitius pueros senes ⁊ cōualescētes defectus ap
pellat, ,pter q̃ tpatior iuuenis ē puero. Propē
primũ Vo sciendũ q̃ ingritio etas includatur q̃ ipsa
ē dispositio aialis pmanēte cōplone media reb⁹ nãli
bus attributa ex actōe calidi in humido ⁊ culusdã in
fluxu cãta tpali periodo mēsurata qua augeẽ stat de
crescit ⁊ manifeste declinat. Ista figdem sufficiēs ē
diffinitio cũ in ea oia que fuit de rōne ipsius, alija ex-
clusis tangant etatis. Bene nãq̃z dictũ est dispositiõ
vt excludatur q̃ alig dixerũt tpis spacium quod i ge
nere locatur quãtitatis: cũ ipsa quedã exter qualitas
velut cui annectit ea ostendit ꝓlo. Genus ãt ⁊ dif
finitiũ oz eiusdẽ generis fore topi. 4. Cetera nãq̃z an
nera reb⁹ nãlibus mediante adiũgũtur cōplexione:
vt sexus forma seu qualitas ⁊ colos gbus ⁊ cōsuetu-
dinẽ adiungo: cũ fit nã quedã fa: cum adinuentione
arte vtcũq̃z redditur nãlis ⁊ ipa. Mutat. n. ꝓplexio
consuetudine regiõe ac artificio: theorice primo ca.
9. In qua demũ notificatōe eius indicat distinctio ⁊
cã: vr. n. duplici cãri agente vz extrinseco ⁊ intrinse
co. primo qdem duplici: aut a planetax̃ impressione i
sialis corp⁹: vel a pside fm q̃ fuerit istis vel illis ac
tibus ciuilibus accōmodũ. Primitus quoq̃z. 7. eue
niũt etates: ceu septẽ sunt planete: quarũ prima cas
satur a luna. ipsa nãq̃z gubernatrix ē i fantiũ in quatu
or primis: in quadriptiti. 4. qui ⁊ nutritiis appellã
tur quos primitus notãt astrologi et dñis triplicita-
tis ascendẽtis antequã indicetur gcq̃ de nato. Et di
gne qdem talis fieri pōt ꝓfiguratio: qm̃ sicut luna ē
planetarum ifimus bũida vehementer et mobilis:

fic ⁊ in hac hora infans anima disponit ⁊ corpe. prin
cipiū eni vite suscipitur ab huius etate ceu a luna in
alios ascenditur planetas cū ⁊ in conceptione. illic
eni incipit a Saturno : ⁊ terminat i luna. 49. Et get
q3 cibo humido ligdo: supra quā occurrit mercuri⁹
indifferens: rōnis tñ ⁊ scientie planeta. vnde puer
tradendus est magro cuz sex habeat an. qui eum do
cent pmo tertia. ca. 4. pme doctrine. Recipit nāq3
tunc de facili omnē impressionē cū sit adhuc velut ta
bula rasa. de ais. 3. ois susceptibilis ipressionis de fa
cili gubernans natā. io. an. hec eniz medictus ertat
annox eius minox. Et dcmū dicit venus. q ⁊ est pla
neta huius seculi delectatōnis hilaritatis: vt gule ⁊
luxurie: ita disponit ⁊ natus cuius regimē. 8. ter mi
nat annox spacio. Et nāq3 sunt eius minores anni.
Et postea suo quodā pncipatu sol regit ārto: sic nūc
quar tū cōit ponit locū obtinere in orbe. ⁊ q ipse pse
ctior ertat iter ceteros: ⁊ dignior planetas nat⁹ hac
hora omissis q sunt veneris diuinus apperit videri:
honestatē simulans ⁊ abstinentiā. 19. pmanet annis:
vt anni sunt eius minimi. Deinceps supuenit mars
⁊ q est etas superbie magnanimitatis ⁊ rixe: salit ⁊
natus disponit: pugnat eni ꝓ acquirēdis mō quox ū
q3: opa exercens maiora: in quo tpe progenito mlta
ꝓtingūt aduersa: ⁊. 15. dominat an. fm ānos ipsius
minores. Et denuo supuenit impit planeta futuri se
culi pacis ⁊ tranquillitatis: sub quo natus penitet cō
missox martis ducatu: quet ēs q dei ac oēm operatō
nē bonā: 12. natū gubernans an. vt minores sūt eius
dem. Et tandē o currit satur nus frigidus siccus do
losus cogitatiuus ⁊ istis laboze plenus ⁊ angustia:
qualiē disponit ⁊ natus plurimē nanq3 tunc illi acci
dūt infirmitates ⁊ trisiciē: ⁊ hic natū gubernat fm nu
merū annox eius minox. 30. ānis: ita vt oēs āni cō
gregati reddant. 98. nā valde pauci sunt trāseuntes
annos. c. Quod si ptranseāt pdunt actus eox oēs:
quos quis supans ex saturno deuenit i lune ducatū:
que nō ātuo solū ducit an. vt pus: vex. 25. sicut an
ni maiores ipius baly. ibidē. Si aūt modo alter o ceu
ꝓtor actus iiungit similes: tūc septem verū sunt etates
a. vñ Dosredus legista: Et tatū pma est infantia.
7. an. i masculo ⁊ semis diffinita sub q̄ etas locat an
niculi dicta. i. que vnius āni. alia quoq3 puerilis ab
hinc appellata: que. 14. an. in masculo in fēmina ve
ro. 12. terminatur. Est ⁊ adolescētia que vsq3 ad. 25.
puenit an. alia est iuuētus ab hinc vsq3 ad. 50. pue
niēs. Quedā vero grādeuitas dicta in. 70. an. extē
sa i qua viri excusationes iam recipiūt. Est ⁊ senect⁹
a. 70. in aūa que sine ponit carcere: nisi q ⁊ lex vltra.
c. an. neminē viuē ꝓ sumit. Seniuz quoq3 dicit. 70.
termino carcere certo: ꝓcludit tñ morte que satis vt
sic imissa dissute: iuxta qd Dribasi⁹ aphoris. 5. Iā
pfici fiunt maxime a. 18. an. vsq3 ad. 35. q ⁊ tūc mul
tuz exercitant: sunt eni apti in tm: vt lex romanorum
ipam etatē pbatam dicat. Quos eni antiqui ad bel
lum pbare volebāt a. 18. an. assumebāt. nō ante. a.
14. vero vsq3 ad. 13. gbusdā leniorib⁹ exercitijs affi
ciebātur. a. 18. vsq3 ad. 35. iam ad arma mittebātur.
⁊ a. 35. vsq3 ad. 60. tribuni eri āt. a. 60. vero in antea
complebāt milicia: ⁊ sui honoris accipiebāt dignita
tem. i. mitrebāt per pontē parum: ⁊ licebat eis qd
voluissent agere: quē aūt ab intrinseco causatur etas
dupliciter variat. aut enim strictius sumit prout aia

vel iperfectum tendit. aut ab eo mox labit in oppositū: ⁊ ita due tñ erunt etates: aut augmastica ⁊ paug
mastica. diligentiū nāq3 ꝓsiderādo cū Dria agit sp ap
proximata: ⁊ i actione quacūq3 altex sit pdcmutans
oio di is. 18. Dz būidū ⁊ calidū ſ mutus obtinere ac
dcmū ꝓportionabilit bis frigidū: ⁊ mox ⁊ siccum q3
fic sortitur gs illud ꝓnosticorum exponet tertio. pri
mus qdem jet minus transmutationis in frigus qui
30. āno. vltimus vero. 55. vñ. 6. de re. sa. c. 2. Pri
cipiū declinationis hit qdām ꝓsellum post. 30. an. q
dam vero post. 55. Medicinaliter tñ exponēdo ma
gis bmcē nō pcipit iceptio: imo ēt in senectute virtu
tis non appar et oio defectus apti re. Vel latus ac
cipit qd ēt dupliciter euenit: aut nāli calido vel una
turali. Sigdem ſ mus tunc etates ātuor extant: aut
signat pcemissa eax descriptio. adolescētia sine pue
ritia que. 25. aut. 30. terminatur āno: ⁊ iuuētus que.
35. aut. 40. finitur. Senectus vero vel grādeuitas
55. aut. 60. per sicē āno. ⁊ ab hinc in aūa prenditur
seniz in sinē. Et tatū aūt primū. 5. Fz. A. sequestrat
vt infantia: dentiū plantatiū cōcussiū: spmatica: ⁊
sortitudinis etatē. aphoris. ēt tertia: Et ita ⁊ alis etas
dicta ꝓ fissentia: iter iuuentutē ⁊ senectutē locata: q̄
tum vna multoriens cōtineri notat subalterna. Et ciro
quoq3 q adolescētia duplex iter iuuentur acc. pi. vne
qdem sicut apparet p. A. p etate prima vniuersalū
aliter ꝓ pubescētia. vñ ſ mc theorice ca. 21. Pueri
tia vsq3 ad ānos dr. 15. adolescentia vsq3 ad annos
dr. 30. ⁊ aphoris. 3. Incipiunt pueri ꝓst. 14. an. pu
bescere: similiē ⁊ puerina eodē theorice duplex extat
Vna qdem vniuersalis vsq3 ad. 30. sci e ānos: Al
tera vero ptialis adolescentia: ceu apparuit dicta ab
annis. 15. in antea vsq3 in. 30. tertia quoq3 aphoris.
Puerilia iter pubescētia ⁊ iuuētutem a Ba. locat.
primo vero tertia. ca. de re. infantiū. Infantia ponit
i annum tertiū extendi: ⁊ ab hinc i. 14. puer ⁊ dcmū
adolescētia. Similiē consistētia est duplex Vna qui
dem iuuētutē pcedens: i qua pausat augmētu: Fo ap
parens de re. sa. ca. 2. Altera vero subsequēs illam
in qua corpus ⁊ virtus ꝓ seruant a cāu salte appar en
ti iam ꝓtecta: cuius qdem diuersitatē cām non pau
cā transserentiū garrulitatē estimo cū fortassis nō mi
nū defectu. Si vero nē pax etas ab i naturali calido
dispēset. pur ea fuerit talibus egritudinibus dis
posita vel alteris: tūc etates fortassis abbreuiabunt
a prioribⁿ. calor eni cōtenus vitā breuiat. vñ. 10. de re.
sa. ca. 2. Quecūq3 corpa egrotatiū disponēz habue
runt: mox in gnātione prima hec qdem nequaq̄ de
ueniant vnq̄ i senectutē: aut si deuenerint oino de
mū vnā aliq̄ egritudinē pliram hēt: quare ex hac
intentionē tertia scribit aphoris. iuuentutē in quinto
septenario. i. 35. an. terminari. senectutē vero in sepe
nario septimo hoc ē i. 49. Et nesce q ⁊ calidū sine
naturale oio seu ēt in naturali cōmixtū diuersimode
afficit humidum nature. multis vz diuersificatuz na
turalibus innatis alibus vel extraneis. ie con nō sim
pliciter pronunciandum etatis terminum. vnde re.
sa. 6. cap. antedicto: non est certo annorum numero
certum dare etates: sicut quidam secerunt pteterq̄
fm latitudinem: ⁊ ideo in terminatione ipsax dire
runt in tot annis: aut tot finiri: vel cū additōe: aut q̄
si circa vel fere. Quod euenit propterea: q aliqua
complexio lōgioris ē vite alia vt que tēperata ⁊ san

guinea demū ⁊ que deinceps differentia. 12. Perio
dus aūt tparis interpretat cū subdit crescit stat ⁊ reli
qua: vt predicta quadrimētris etatum significat di
stinctio. Est aūt puer agonus. i. ingenerativus prio
de ge. aialium. ⁊ Fo recitatur complexionum ca. 5.
q̄ sit animal imperfectum: iuuenis aūt ecōtra. Est si
qdem tpamentum duplex. Vnuz in quo qualitates
elementox meliori sūt modo cōrete. Aliud qō i no
biloxes pt actus ꝓsurgens ex priori sic vt Ve tpatū
fit illud cui hec duo pfectius iexistent. Et q̄ quesitū
cōpatōem imponat canon subandiat illius insequē
ti explicādus ordis. Propter scōm Vo sciendū ē
q̄ alig dixerūt iuuenes pueris tpatiores existere quo
ad integritatem ꝓfectōem forme cum Vtre cōstā
tiori quantum vero ad ea que corpori extrinsecus oc
currunt tpatiores sunt pueri cum eorum calor, mul
cedris reperitur ⁊ suauis: iuuenū aūt ingrat⁹ ⁊ borri
dus quox egdem primo suscipio. Sz q̄ alterū stare
non possit. 3. ⁊. 4. mōstrabitur dicendox: cuz huius
mōi que puerox mulcedritas ac suauitas calidi sub
sistat distempata: nō parū relatōe que ad pōdus sal
tem humidi rōne vt veritas cogit: Dria. 19. Ideoq3
alij dixerūt q̄ bi possūt referri ad cōpositia vel act⁹
penes quos tpatiores iuuenes extāt pfectiores cuz
vt oñdetur eox fint actōes. Sigdem q̄tum ad com
ponētia id duplr euenit: vel ad prima gnātōis principia
vt spma ⁊ sanguis: ⁊ q̄ in puero puriora sūt q̄
in iuuene nāliora: sic bi tpatiores sunt iuuenib⁹ vel
quo ad mixtōem elementox: ⁊ ita pueri sunt ⁊ iuue
nes eq̄les vt sentūt medici in calore. In passiuis tñ
distant nō pax: qm pueri vehemēter sūt humidi: iu
uenes iā Vo siccitate pticipant aliqua. Sz eis priori
qdem cōcesso id tñ stare nō pōt: tum q ⁊ vt ostendē
queri quantum ad generationis principia sufficiēter
fum in humido dispari: ar eitam vtcunq3 in calido.
neq3 forte principia illa sunt semp puriora priusquā
denuo: Dria. iii. Neq3 ēt q̄ purius complexione ac
cōpositione tpatius seu equalius hoc ertat: ⁊ q̄ pl⁹
nunq̄ aliqd reperitur in effectu: quod in eius prius
non extiterit cā. Cū igit principia generatōis vltia
causent ex miscibilium mixtōe: nequaq̄ erit ipse a nā
tura miscibiliū assignare altera: cum inde vim suscipi
ant oēm. vbi enim vnum propter alterū vtrobiq3
vnum Quomodo pueri ⁊ iuuenes sūt in radice: vt
quarto elemento pes: sequēti monstrabit Dria. No
sce quoq3 hos contingere defectus ex senebus Ba.
superficialiter audiris: vr. n. taliter audire puerosꝓte
serre iuuenib⁹ in tpamento. Propter tertiū qdē
sciendū simplr ⁊ indistincte: q̄ iuuenes sunt pueris
tpatiores: ceu clarius per omne vt tactuz sentit. A.
cōplexionum Fo. ca. 2. status maxime omniū sialium in
medio consistit extremitatum: neq3 in vltimū deue
niēs siccitate vt senectus: neq3 in humiditate ⁊ mol
licie multa existens: quēadmodū infantia etas. talis
aūt iuuentus. Quod ostendit ex assumptis a substā
tialiter iberentibus opantibus ⁊ cāsib⁹. Et ꝓtio qui
dem consimiliū: qm illud corpus qd̄ amplius sumo
approuinquat tpamento tpatius existit non tali: hoc
ārē q̄ iuuenis ⁊ nō pueri. Certo nāq3 tpamento vi
cinat in etate in qua augmētū ad suum peruenit sinē
primo prima ca. i. cōplexionum. sed hoc ertat iuuētus
vnde primo theorice. Etas que ad statū puenit iuuē
tutis ea ē in qua cōpletur corporis crescere: declina

tioq3 sumit initiū: cui⁹ status. 35. sāt anni. corp⁹ enim
ē a statu a. 30. an. vsq3 ad. 35. theorice. Fo. vsq3 ad
qd̄ tempus baly sensit ptes augmentari cū theorice
4. Quod inuit Ba. in ptactu: prepositox prio. Sz
pbl. 2. homines vsq3 ad. 30. an. augeri ē: quod ēt in
dicatur primo prima: cū scribit cōsistentiā circa. 30.
an. existere. Quare ex bis cōuincit etatē nō contige
re: certo annorū numero diffinire: vt ptactu a Ba.
Taceant igit baly corrigentes ⁊ volētes corpus in
25. stare simplr anno: ⁊ ib tram eius corruptaz tertij
tres denotantis. io. additione testantes. Et confir
mat q̄ corp⁹ in etate iuuētutis exponitur: Iz multuz
appropinquet tpamento: cū eo q̄ caldū ponit ⁊ fic
cū distat tamē ab eo Vtus caliditatem declinās ⁊ hu
miditatē. cū igitur puer sit iuuene būidior: secedet ab
eo amplius a tpamento ꝓdicto saltē in passiuis : cuz is
vt tactū fit in humiditatis termino: ⁊ ita minus iuue
ne tpatus existit. ⁊ si calore sint pares. Iridez : id co
equalitas omnis seu cōpositio demōstrata a cōplexo
ne q̄multū causata. Illa nāq3 hora qua pfectior ac
elegantior repitur mēbrox coequalitas eadē tpatus
existit: sed id iuuētutis tempore: cū omnia mēbra sint
ꝓportionabilr extensa ⁊ cōpleta: fm oēm quadru
plicē cōpositionis nām quare primo prima. Pul
chritudinis dr eras. vnde eodem tertia. Iuuēt⁹ etas
ē sanitatis ⁊ cōplementi. Eti. Ex opationib⁹ cōsimi
liū ⁊ officialiū. Cui⁹ nāq3 sunt perfectiores ⁊ min⁹ i
pedibiles illi sūt tpatiores: cum huius tpamentum
arguat a quo cauſant. tales qdem sūt que iuuenis:
nō tamē pueri. Quod mōstrat seorsum de aiali: nā
q3 motū ē tuz apprehensiua: sine de sortis aut de int⁹
cū de motiua. In omnib⁹ enim bis iuuenis puerus:
ac ⁊ senē non min⁹ excedit. Qd si fortassis instat: q
seniores perfecti⁹ indicāt alijs: physico. 7. ex quo ac
cipit q̄ presbyteri senes melius iudicāt iuuenibus.
Palin: pbl. 30. Senes facti magis intellectū ſ; iu
uenes existentes citi⁹ addiscimus. Ad primū dicen
dū q̄ id per accidens euenit: vt ppter inordinatum
motū ⁊ passiones existentes in primis etatib⁹. vnde
mor eodē subdit. gnto. Multa eniz perturbatio exi
stit circa ipsos ⁊ mor⁹: ⁊ iō nullus eligit iuuenes do
ces: eo q̄ passionati non constat eos ēē prudētes : to
pi. 3. Ad aliud fiēr potest dici q̄ cū duplicia sint i no
bis ibidē instrumēta manus qd̄ est organū organox
⁊ intellectus sicut mor nō sum⁹ potentes manibus
sed postea pcedente etate. Itaq3 intellect⁹ nāliū nō
statim sed in senectute nobis adueniūt maxime: tūc nā
q3 perficit optime: nisi quodaz impediat vt alia que
nature. Intelligere. n. nostrū nō fit sine fantasia spē
bus intelligibilib⁹ formata: quarū copiam ante sene
ctutē nondū acqrere potuimus per secte. Aut dicen
dum q̄ secus est de intellectu. ⁊ aliis animē ꝓtib⁹
omnes nāq3 senio debilitant; ipse vero sol⁹ iuuene
scit. 3. de aia. quod significat huic organo minime al
legari. Vel huiusmōi instantia per parua nō distra
bit qd̄ vsus. dat quoq3 appentem ibidē causam cur
citius iuuenes discimus: vt ppter nihil quodāmo
do scire. cū aūt scimus quod fit in senectute: non am
plius similiter discere videmur. Eodē mō ⁊ opatio
nes vitales in iuuene sunt fortiores: quod pulsus ostē
dit. est nāq3 in eo validior q̄ in religs etatib⁹ pulsa
um introductorio: ⁊ fm prem ēt banclitus. Sūt quo
q3 naturales actus extant efficaziores i iuuene. gnā

tius quidem vigoriosior existit. ⁊ fortassis pluribus sufficiat adolescens coitubus iuuenes, ppter mollicie ⁊ superfluitatem eius plem: tangs ab actibus duplicis virtus vt nutritiue ac augmentatiue, decisa. vñ Damascen. Natiuiemb⁹ parentib⁹ principalia mebra nati sunt fortia ⁊ sana. Quod et euenit in digestiis nā indifferentius s: habet ad omnium alimētorum digestionē q̄s pueri: ppter qd. 6. de accidenti. ca. 3. Si digestionis cōpanonē in iuuenibus ⁊ pueris facē volumus i humidis ⁊ ligdis cibis iuenum⁹ vt oslq; pares; sed i siccis puparcs: qm̄ cis iuuenes melius qd̄ pueri digerunt. q̄ si dicas id nō et sine ratione cōplexionis eorū q̄ non pfecte digerant dura. sed qr nō sunt in eis homogenea: iuuenibus autē sunt: primo prima ca. de eta. Dicendū q̄ non sunt illis hōgenea qm̄ minus humidi ⁊ molles ettā iuuenes hic remissiores illis tpatiores. vñ cuz hij equē: vt pueri digerant humida: pfectius vo dura digestionis erunt p fectiores: ad quā calor cos iuuat eta. natus: ⁊ vtcuqs humiditas efficacia superflua. Augmentatiua vo que in pueris imperfecta magis q̄ positus vt declarabit importat. Rursus: et calidus. Illi nāqs sunt tpatiores: qui obtinent medū inter duriciem ⁊ molliciem asperitatem ⁊ lenitatē: multitudinē ⁊ paucitatē pilorū ⁊ colores quasi extremos: ac in qbus vlr decor ois in co equalitate totius corporis ⁊ ois organorū reptū hmōi qdem sūt iuuenes ⁊ nō pueri: cuz sint superflue molles ⁊ lenes: in albū et colorē nimis tendētes: minus et decor ⁊ opositū spectu cuz adhuc extent iperfecti: quod ⁊ notat superfluitates extites i eis pilorū vt in cerebris que ipsorū cū duplicitē sint humidi. vñ vo comenti pulsuum: In pueris plime superfluitates existunt: ⁊ ppterea indiget fistole q̄ maria: vrine et tpū sunt bipostasi abundantes: no autem q̄ iuuenu. In pueris eni multū humoris colligitur crudi: corpus aut mensuratū vt scribit: nulla aut pulsilla bipostasis bz. Quod fortassis qs id ipediet. d. in eis multū fore bipostasis: ppterea q̄ vna vētris actio ñ potest sufficiēter seruire nutritiue simul ⁊ augmētatiue ex tribus i mo. ca. ii. Sed id non valet qr alimētū eorū dirigi tandē in tertia digōne. cuius superfluuz bipostasis extat. Aut forte rudebit digōnes pceden tes cozuget e nō posse vltimā: dzia. 29. Sed q̄ ā plō vrina iuuenū appropinquet vt iuuenū denotāti tpamētū ea qr pucrorū notū crisiuz i mo ca. ii. ⁊ secda pma ca. de vrinis etatū. quod et instruit alimenta ex iuuenibus exhibentia: ac et extrinsecus alterantia minus i iuuenem q̄ in puerum ipimentia. Cum aut vnū predictorū vel duo i pueris inuenirent pfectiora: qd̄ impossibile p se fortasse: non tñ destruit: vel potius asserit cōparatio vt q̄ iuuenes pueris aut qbuscunqs alijs sint tpatiores. sola nāqs vniuoca ꝓpabilis extat dzia sequenti. a predominanti tpamētū indicabitur. Ex qbus concluditur iuuenes quocūqs modo pueris tpatiores existere. Sed cū ea id dubitare accidit: qr si iuuentus est tpata tunc nō erit aliū etas ca. ⁊ ficca: ⁊ ita vna deficiet vniuersalū primarū cōbinationum; ⁊ ideo alig instantia voluerunt dare i etate tēperata: vt vt Ba. innuit e ponere tpatum oi. Sz id non valet vt videbit. 66. illa eni ocs quadruplex elementorū seruanda est cōbinatio equalit. Sed dicendū q̄ lz etas iuuentutis sit tpata equalitas pō

deris rōne: est tñ ca. ⁊ sicca respectu etatis pueritie ac aliorū calida: ceu cutis ponderi relata tpata: cordis note frigida ⁊ humida: ⁊ ossi calida ⁊ humida. Propter ēriam vero ad primū dicendum q̄ Ba. non ite dit illic dicere q̄ complexio puerorum sit ca q̄ iuuenum tpatior: ceu plures prauc subaudiat: ibi nanqs coperans complexionē temperata inter duas cōtrarietates ad ceteras distemperatū aut: Erit eucrata hec talis fm status tēs nō minime: ⁊ i tpe fm declinationē vt illis congruū. nā optima qdez ca sim bz corpus fm puerorū etatē. Dicit igit non cōparando hmōi optima ad iuuenes: sed ad pueros cōplexionā inequlii: eo q̄ in ea brit tpamentū qd̄ puerī debent habere in ꝓplexione tpata semp q̄ in oibus etatibus permanet talis in tegni. Et subdit: Alie vero oēs deteriores hac non qdem ea que fm status ⁊ tēpus ⁊ declinationis: ceu quidā mendaciter iteligunt sed oēs alie. i. inequales pretacte sunt ac deteriores equalis. s. ꝓplexione. Ad aliud dicendū q̄ Bal. non vult q̄ cōplexio puerorū sit optima simplr, sed respectu veris cui ceteris tēporū, ꝓportionat amplius eo q̄ calidū eius ⁊ humidū est i emissum vt q̄ veris ita q̄ si liē ipm tpata: sed id non arguit complexionē tpata, absolute qr si ver dicat tpatum ad corpora nostra: non est tamen simpliū tale: sicut tempor respectu q̄ eo distempantiora existent. habētia qlitates magis quo ad nos excedētes ⁊ extraneas. Aut dicit eam etatē optimā i rōne actuū nāliū: de his eni sermo ibidē ⁊ non alīū: qr per similē gubernatur vt corpus tpatum: p mo ⁊. 6. de re. sa. cū eius calidus sit remissum obtusum humido: iuuenis vo calidū ⁊ si tēperatius tñ crassum extat: ita vt nō sit totus id p similia ⁊ ma rime quo ad calidū gubernare nti corpori. fuerit tēperatū. cum cni calm vel frigidū: qr efficatio: a sufficienter excedunt in corporibus: tutius e ipsa vt regimie pmutatino q̄s ꝓseruatino: dzia. 16. Ad aliud dicendū q̄ id fore siccius i iuuene est et tpatū cū non dicat siccitas expressū vel humiditatis diminutionē superflue qd integrum. s. pfectio mēstrat actuū siccitate vigēte hmōi p mo tertia. ca. i. Vel integritas ⁊ pfectio in ꝓpriendi operōes in quadā ꝓfistu siccitate q̄ incessanter ꝓcedit donec nos ꝓpinq. Ad aliud dicēdū q̄ Ba. p hmōi plurimos p mones ñ satagit bēre q̄ pueri sint iuuenibus tēperatiores: lz q̄ q̄ titas hūdi spmatici fz ipōr corpa āpli⁹ e i eis agregata q̄ in iuuenib⁹: plus sic participāt calore āpliori q̄ritatine: ⁊ iuuenes q̄litatine. vñ subdit q̄ duplicibus extrinsecis substantijs hac qdē delectabilē hānt calorē: ea vo antiabilē: alteri ā qdē primā hānt iuuantes alterā aut iuuenescētes vt ad fortām corpis ꝓportionē calor et sua. is ⁊ granis ⁊ tpamentū sbe i nati magis distat a certo tpamēto q̄s calor ārialis ⁊ mordax. calor eni puerorū numis i emittit humido abūdāti i eis valde. Ad aliud dicēdūqs lz ꝓportionē aer i: ipe tñ non e ꝓpinq⁹ certo tpamēto: neqs aliqd elementorū per se: lz ꝓmixte quo. pfunū participāt iuuenes. Ad aliud dicēdū q̄ nō pñt in plura que tpati: qr eni augmētatiū hānt q̄ augent amplius arguit oppositum a ꝓposito. In hoc nāqs ofiditur ee in via ad perfectionē ⁊ nondū pfecti: velut iuuenes qui omne adepti sunt perfectionem ⁊ nulla adhuc amiserunt. Neqs vt visuz actus crebrior h fuerit i pueris sperm. tizationis perfectus extat ⁊ gignitiuus sicut qui iuuenuz

Similiter et apparuit q̄ digestio nō sit a quocūqs calido sed eo ab hūido excusso. vnde dzia. 21. Si ergō tpatum habueris siccitatē talis qualis sit nutrimētuz humismōi: melius. n. iuuenes digerunt qr entes medij pīn sunt alimenta homogenei q̄s pueri tanquz extremi. Differentia. 17.

Quod puer sit iuuene calidior ostēditur quia quod est suba ⁊ natura calidum magis e tale illo quod qualitate: cū qualitatis esse dependat a suba. puer aūt suba seu natura calidua iuuenis vo qualitate. Isaac i virinis ⁊ febriū. c. Am plius ille calidior e q̄ ꝓpinquior extat principio caliditatis ac fonti: cū vnūquodqs debilitetur per distare ab eius principio. Ar. de mūdo. hic autem e puer cū nondū intercesserit tpe longū in quo fuit sperma sanguis ⁊ spūs vaporis: qui multū sunt calidi. sed iuuenis e ab his elongatus: cōplexionū fo: ⁊ primo pma de etatibus. Indē quod magis cōfortat digōne debilē: cū ea potissime pficiatur calido: ⁊ qō in plures pōr actiones nature: cui ve pabulū calidi e plus ⁊ aptus: ⁊ quod sanguineus ac rubeus extat calidi⁹ cū hec omnia calido perficiantur sufficienti. talis qdem est puer ⁊ non iuuenis. nā. 5. simpliciū. c. 7 cu ratine cū. iz. tertij percipitur puerū sane complexionis ꝓpinquū pollutioni: ventri frigido seu debili: ⁊ nō iuuenē applicari. plus et iuuene ac sepi⁹ comedit sui corporis molie relatōe ipsius q̄s comestio: cū bona et digō nutritioni superest ac augmento. Materia etiā ipsius existit aeres sanguinea cū aquositate pusilla q̄ calidi redditur pabulū idonea. huiusmōi aūt cāsta calido causant ampliori in iuuene vo secus ois. Itidē ois Artus corporis e finita: primo prima de complexionibus etatū: ⁊ sialium. ii. A. caliditas aūt hoiuz e huiusmōi. Q̄s aūt tale os tandē deficere: cū reparatur ab obiecto ꝓtinue: sz in iuuene finit ⁊ repatit q̄s maxime eius q̄ in puerilia respectu cū extinctioni et mortī eo amplius appropinquet. itaqs calidior puer erat iuuenescēti. In ꝓtrarium qr ille calidior q̄ participat elementorū calidissimo vt igne cū sit radix ⁊ pncipiū oē formalis caliditatis. ipa nāqs in eo erat i sūmo dzia. ic. ita vt oia calida reducant in ipm. 2. metha. huiusmōi qdem e iuuenis: nō aūt puer cū hic sit liek ab eo: ille vo ab aere. Rursus: Hic calidior e cui⁹ ꝓtractus magis ipūmit in sensuz ⁊ capilli sūt plures longiores grossiores ⁊ rugosiores: ipsinsqs egritudines ⁊ vomitus cholerici: cū hec oia fiant calido talis qdem e iuuenis ⁊ non puer ceu sensus ostendit eē. Iaif calidior erat iuuenis puero. Propter pmā vo sciēdū q̄ gd fit puer ⁊ iuuenis: dzia oñsuz pori. Calidū quoqs fz Ba. duplr accipit: ⁊ p subiecto seu corpore calido: ⁊ p qualitate. Impropie tamē apporis. 1. cū Acretū iportet aggregatū ex subiecto ⁊ accidēte: denotās primo accns ⁊ pñr subiectū cōmēsurat. 4. metha. quod ecōtra censuisse ipinguit. A. Est ⁊ calidū quoddā actu aliud prāte de priori autez sermo, Calidius aūt de pribus vo sciēs dē: vñ quidem a quo magis calefit appropinquatōe contactū. vnde. A. idēdē eo q̄ calescit tactuz vt ignis: alter q̄ magis in sensu imprimit in tangēdo. Et A. cuz fuerit i terra receptū calefacit: circa qd̄ pōt mēdacū eo cidere. ppter nāqs habitū sensibilitatis multe tāgēdo adeo in ipsaz valet ipūmere: vt doloris extet causa. Alio mō q̄ magis liquefacit ⁊ adurit liquefactibile ac vstibile. Altero si vnum pluris modis ⁊ alterum minoris: quod nāqs pluris calidius minori. Adhuc calidi⁹ dē quod nō cito sed tarde ifrigidatur. Nonnullo et modo qd̄ velocius calefactium tarde calefacti ab calidius fm nām dē: ceu id simile, ppe illud qdez Ariam longe. primo figdem mō terno ⁊ quto ignis e calidior aqua seruēti: in alijs aūt ecōtrario. Propter scōm vo sciendū q̄ alig cū motinis pauciane rūt pueros calidiores. Alteri vo similiter iuuenes fo complexionum apporis. prima tbcorice ⁊ primi pri ma. quoniā pueri sūt, pducti ex spmate ⁊ sanguie valde calidis ⁊ aggregatis: ipsīqs, ppingores extant iuuenib⁹ plūs. Sūt ⁊ puerorū corpora rubicūdiora his que iuuenū sanguine syncero multū ⁊ calidissimo participantis. Rursus: In pueris e augmentū appetitus sine ysimbre grandis suorū corporum relatione cū digōne laudabili. Cū igit huiusmōi ois calidū arguant ⁊ pficiant eo iuuenib⁹: pueri erunt calidiores Qui vo iuuenis pueris ponāt calidiores mouentur ex eo q̄ san. amplior est in eis q̄s in pueris: ⁊ hic sanguinē mittit ex naribus nō raro: ⁊ q̄ rubes i eis abūdat cholera: vnde egritudines eorū ex hac ⁊ vomit⁹ multiplicant. hec āt calidiori sanguine: cū sit res corporis calidior de distantia inequali. ca. 6. Sensus et et intellectus iuuenib⁹ in vitio adsūt plectōis cum iuuenis aial perfectū fit: puer aūt iperfectū. vñ rōnābile fit iuuenib⁹ dñari efficacissimū et pricipalissimū elementorū ignis. Puerorū vero actus ab his a boz manifeste deficiūt: cū nequeāt icedere: currere: et portare: neqs vlr vllū actū illis fiēr pficere: sūt et somnolēti: qd̄ frigiditatē notat et humiditatē: iuuenes āt mime. Sunt itaqs pueris calidiores. Noscē quoqs q̄ heresis fa tangs acerbior primā pungebat i duob⁹ vt in eo q̄ pōnat illa augmētū a calido fieri hoc ingens ipm fieri magis ꝓpter hūiditatē q̄s caliditatis robore et digōne nō solū abūdare pueros: lz multū ā iuuenib⁹ deficere. Impugnat et ipsam in eo q̄ dicebat appetitū seu ysimbre bonū fore in pueris qm̄ sit nō abūdantis caliditatis appetūt sialia: imo frigiditatis appetitmis sialis periculis. stomach⁹ nā qs frūs bonus e appetere: malus aūt digerere: tegnū fo qd̄ relatōe dz intelligi. et qr cibus puerorū nō solū in nutrimētū: sed in augmētū cōuertitur vult eos cibis idigere q̄s multis. Cōtra quā eqdem in defensionē prioris isurgit. A. aiens sermonē eius falsari: qm̄ hūiditas e augmētati mā: et nō efficiēs: mā vero etsi fm q̄ mā fit qd passiuū: fo de ge. et cor. potētia nāqs mā passiua existit: p se tñ nō patit: neqs p se cātur: imo apud operōem virtutis i ea agentis vt aie vel nature cū instro debito vt calore. vñ. ii. metha. Materia nō seipsaz mouebit: lz tectonica: neqs isira neqs terra lz semina et germina. Rursus. Falsa est dictio secte Fe i primā: qr bon⁹ appetit⁹ vel ysimbre nūq̄s frigore pficitur: cū gnqs ille iteruenīāt ordiari mot⁹ dzia. 53. lz poti⁹ appetitus cōsurgit hic dict⁹ caninus. quod ofiditur qr ide cātur in eis cibo digesto non solū nutrimētum verū et augmētum: nō. n. nsa scam icurrūt fastidiū vel vomitū: nisi, ppter eorū regimē pranū: et inordinatū qnqs: qr nullā et reb⁹ intēdūt nisi comestionē. Cōmen. prosticorū. 3. Propter Ba. duab⁹ his supueniēs heresib⁹: quidā etiam cōmunitatis adiungens caloris vtrisqs ꝓdixit in pte: i quiēs has rōcinari sup res primas ex posteris valde

ac lectis. cū non sit rōabile oio ex posterioribꝰ fidē facere possibus. nā inestigatio recta dz a sba rei sola subiecte: ⁊ nō ab eiꝰ adiunctis suscipi. Et ꝓpterea tan cū vlipendes is pdictoꝝ alterationes subiudicat: pmi tus canone dic coparationis obseruandū: vt cū aliqua compant adinuicē: i oibus vtrinq; dz equalitas oiē ⁊ fisiudo pnpponi: nisi i eis q̄ compantur solis. vñ pbꝰ. 5. Ea ignota vt longiori. ⁊ si alia similiū bōtes adipsi camur: sola eni vniuoca sunt cōpabilia: quare opus sit hinc cholericū pueꝝ inueni cholerico: ⁊ fic in alijs naturis: aut idem sibi cōperi macrū gracili: carnosū carnoso: laboriosū laboriosio: desidē otioso; iecunum iecuno: ac ebriū ebrio: ⁊ non eꝫ. Et vniuersaliter oz equalitatē ⁊ similitudinē oium nāliū ac pre ter nāliū interuenire: ⁊ eundē ad sepsū tpe altero cōparando. Deincepa quoq; obuias pfatis: ait se multa coīpa diligenti tenigisse non infantiū solū aut puerorꝝ: verū adolescentiū ⁊ iuuenū: ac eosdē etate diuersificatos: neutrosq; iuenisse Waces: neq; affirmātes pueros calidiores neq; iuenes: cū eorꝝ neutro alterio calidiorē inueniri simpliciē: aut frigidiorē: sed q̄litate sola quadam vrtices ipsorꝝ calidiores. nā que puerorꝝ multa est mulcedinis familiaris cuapozabilior ⁊ grata tangenti: q vero iuuenū pauca suaisibilis suauiosior tactui ⁊ idelectabilior: qō ⁊ poteris experi assuefactioni diligenti plura corpora tangendi ⁊ diuersa. O poteet nāq; a manisestioribꝰ icipere. Balnei. n. aer qñq; est adeo calidus vt nullus eū fere possit. ſz coburi vr: ⁊ aliquādo ita frigidus: vt et sudorē neq; at inferre. inter dū vero medius ⁊ eucrat. Et similiter hac dispositione trinā est in aq̄ reperire: siue balnei aut corpis cuiusdā alterius. Dis taliter qdē entibus inquies qñq; aerē ⁊ aquā cōmensurato calidiorē: interdū vo frigidiorē cōparans medio. nō tñ aq̄ eucrata ⁊ aer sunt tactui ꝓsimiles penitus: qm̄ i vno ēt vt aere tactꝰ pōt diuersa ꝓcipere: cū qñq; fit quasi nebulosus: ⁊ vaporosus: interdū incernosus: fumosus: nonnunq̄ vero purꝰ certissime. ⁊ id vtcūq; pōt in aq̄ ꝓtingere. vñ in multis ⁊ diuersis substātijs eq̄litas sit caliditatis idistinctos ⁊ idiscretos decipiens apte intelligētes ac expientes assidue: vt dixi cuz lapis quidē interdū possit caliditatē suscipe similē aq̄. siccus tñ est: humida vo aq̄. Per hec quoq; exēpla vult hic q̄ cū fiat motus p medīū et extremis i extremū: talium erit iuuenes dari e medios iter pueros ⁊ senes. cū possint fm. a. seipsos sustētare: id est radicalē caliditatē custodire. nō āt augmētaſ: quoꝝ vtrū q̄s pōt pueri: neutꝝ aūt senes. sunt igīt pueri ⁊ iuuenes i medio: ⁊ in qrto clemēto: seu radice calidi siles vel eq̄les. Id ēt aphoriſ. prima declaraſ p liquores simplicē ⁊ compositū ⁊ equalē ⁊ ineq̄liter in pelui bus eq̄libus. Et mirandū non paꝝ: qre Ba. tñ subtilis intellectui et difficilia p sensum potuit cōprehendere: pura q̄ calor i iuuene ⁊ puero fozet equalis. q. fm quartū clementuz igne vz. In puero vero plus dominaret substantia qrta aerea cū aquositate quadā. In iuuene āt magis igneā: qō in aphorismis ex calid. rate oñdit in subiectis ipressa diuersis: quoruz vna substantie ꝓportionatur puerorꝝ: reliquum aūt iuuenū: aut aqua oleū es ferrum ⁊ huiusmōi. Dicendum q̄ Ba. fuit tactus pfectissimi: quod eius indicat rō ⁊ fidelis emperia. nā et tactus dispōe ge igeniosius iudicaſ aut oppositus Fo de aīa. qō ēt notat

fistolis impulsum post multū inquisitionē ab ipso ꝓceptio; de quo cū quadā miraſ. A. Fa primo assertione determinatus pulsus vez pōsles apte fuerūt. Ualdbas vero fidelior Ba. iter pres inquit calorē equalē fore in pueris ⁊ iuuenibus q̄ntitate: diuersū autez q̄ualitate: vt ⁊ in ductū per Ba. ⁊ calor in puerorꝝ vaporosus ē mollis ⁊ iocundus tactui: q Vo iuuenū eꝫ. Cuius Ba. dedit exemplum de aere balnei ⁊ aq̄ calida: vt fint ambo in caloris vltio que tactu calore inueniēt in q̄ntitate equalia ex urentia. sed balnei aerei calorē ꝓmittaſ acume ⁊ punctio: non āt calidā aquā verū potius lenitas. vñ nō pōt aqua calida dici aere calidior balnei: nec eꝫ cū vtcūq; ht eq̄liter calidus. Sic nāq; se bz calor pueri ⁊ iuuenis. hic eni ꝓportōnatur calido aeris balnei: q vero pueri aque vtriq; tñ in quāritate pueniūt caloris. A. vero exuius dilucidator explicans ga. positionē ait: Caliditas pueri equalis est in radice ⁊ iuuenis. sed caliditas pueri est maioris q̄ntitatis: ⁊ minoris q̄litatis. l. acuitatis: que aūt iuuenis ecōtra. cuiꝰ declaratio est vt opineſ vna sola caliditas in mesura vel corpus calidū subtile vnū in q̄ntitate ⁊ q̄litate solū penetrasse in substantiā humidā multā seu aquā ⁊ alias in siccam p. ucam vt lapide quo posito caliditas aque inenier maioris q̄ntitatis ⁊ minoris q̄litatis. lapis vero cū Radix tñ caliditatis semp manet cadē qō monstrat qz pueri fuerunt gnāti ex seminibꝰ multū calidis. qbꝰ nondū aduenit res que ipsa extinguat: cū pueri ꝓnnue crescēdo pcedat. Sed ſz iuuenibꝰ nihil occurrit qō eorū calorē augmēter innatū: tñ adhuc iem extinguēs occurrit nisi q̄ calor i iuuenibꝰ seruat humiditate minoris q̄ntitatis ⁊ q̄litatis: mulcebris. l. ⁊ suauis donec ad declinationē pueniat: nec tñ tam grādis diminutio ad huc humiditatis existit que caliditatē retinere nō valeat. neq; est nisi q̄ augmentū ꝓficere non potest. pus aūt tanta erat q̄ calorē poterat ꝓseruare: ac augmentū pstare: tandē vero ad tñ deueniet vt neutrū valeat efficere ceu in senectute. cū ergo fiat trāsitus de extremo p medīū in extremū: i eo alterū concidet extremoꝝ vel calorē ꝓseruare: ac non posse in augmētū addere: aut ccl uerso qō est ipossibile. augmentū eni semp psupponit nutrimentū cū posteriora in eēntiali ordinatis no pōt a p̄oribus separi ſz eꝫ. Itaq; poterit calorē custodire: que iuuēiuis est etas. Et scito, p id qō. A. radicez appellat calorīs. Ualdbas ⁊ lere Ba. q̄ntitatē ipius clemēti q̄ tū puta igne. Et qō diuidit in quātitatē caliditatis ⁊ q̄litatē. i. acuitatē. bij in qualitatē mulcebrē ⁊ acutaz. Hec est igīt de hoc medicoꝝ illustriū rō abbreuiata.

Sed circa pdicta duplicit euenit dubitare dictum nāq; est calidū sumi, p calido corpore ⁊ caliditate qō vt cōtra cano. cōparationis fore assignatum eo q̄ sola vniuoca dicta sunt cōparabilia. que autē sunt diuersoꝝ generū non videnē hmōi: vt corpus ⁊ q̄litas Dicendū q̄ hec sunt vniuoca vniusq; speciei quantū calida: nā ita oia alba sunt spē indifferentia: topico. 4. Amplius dubitatur quō eni possibilis est eq̄litas seu mensura radicis: siue quarti clementi in puero ⁊ iuuene cum nūc fit breue tpe quo i corpꝰ penetrauit pueri: iuuenis aūt q̄ longū: sozmc nāq; gmutanē randē fm subiectoꝝ varietatē: cum corpus quotidie sp a prima gnātione reddatur siccius differētia pozi. ⁊ ideo collz Fo ca. i. impossibile fit inuenire duo

corpora que sint cōia in calore: cū vna fit altero siccius sicut opinaſ Ba. in puero ⁊ iuuēe. Dicendū q̄ Ba. ⁊. A. nō intendūt dicere q̄ sit eq̄litas omisaria q̄rti elementi seu radicis in puero ⁊ iuuene: sed potius lata. cōueniāt. n. per amplius sibi adinuicē i calore: q̄ cū senibus ⁊ decrepitis vel ēt q̄ bi iter se quo cūq; mō: cū ambo sint quo ad equalitatē seu equalitē calidi. illi vo ifrigidari incipientes: qō innuit Ba. aphoris. pma igens. Ac fi quartū elementum ignez parē ponamus in ambobus corporibus. l. iuuenis ⁊ pueri: vt filr ea dicamus eē calida: eteni acfi. i. quasi ⁊ vt filr scribens ⁊ nō ⁊ filr latitudinis filitudinem denotās. vnde pmo expressiuz de re. fa. Semp a prima gnātione oē aial quotidie fit siccius: nō tñ calidꝰ aut frigidius: filr in oi etate: sed quecūq; vtriq; optie cōpositionis corporꝝ ꝓsilis quodāmō in bis vsq; in statū caliditas pmanet quecūq;: ⁊ humidiores optimis augetur: taliū deinceps caliditas nō erit calidi tas eadē certi vel filis pueri ⁊ iuuenis vez late magis: qre primo fa: ca. de pulsibus etatū. Et nos iaz declaranimus q̄ calor in pueris ⁊ in iuuenibus fere ē filis mōz; fili ponit. A. idē efficiēs san. ⁊ mlie dzia 31. Per hoc igitur qd dicēdū apparz ad primū: ⁊ q̄ Aucr. grātis Ba. crimē impingit cū nō loquentes s. Bal. fm Vitatē habeat redarguere: ſz suā potius disponem aphoris. pma. Moderni āt in hoc quesito cū pliritate distant quos brevitatis grā ⁊ inuamenti omitto pauci. Propter vo tertiuz sciendū pmiꝰ qd calorīs multiplicitas tangaſ. Et de de Vitas eliciatur ide. Propter huiusmōi primū sciēdū q̄ calidū est dupler: celestez ⁊ elemētare dzia. 48. ⁊. 3. cū. n. ista condecenter in adinuicē ꝓcurrūt cōstituitur gnātū ita vt radicē calorīs seu quartū elemētū calidū audio cōpositū ex calore celesti ⁊ elemētari in humido radicali fulcito. qō qdē diuersificatur rōne subiecti fm q̄ fuerit humidū hui amplius vel minus concretū ⁊ inde obtusius vt in puero: aut acutiꝰ sicut i iuuene. ⁊ hoc calidū ⁊ humidū possunt dici Ve inata i principijs gnātōis cōplantata. Est ⁊ aliud calidū fluens sine currēs ⁊ humidū que Vtute digōnū ⁊ mani me cordis ex alimētis causanē drijs ptactis: que qui dē in iuuene q̄ntitate ac ēt qualitate sunt ampliora et intensiora: cuz vasa sint maiori ipsius ⁊ seruentiora.

Propter huiusmōi fi gdem scōm dicēdū q̄ iuuenes calidiores sūt pueris calore ēt primo. ſz. n. radix calorīs ⁊ pcipue ꝓpter calidū celeste: vtcūq; magis vigeat in pueris q̄ iuuenibus cū abūdantio: ē ⁊ amniozē habeat mām: ipsa. n. eadem permanēs spē magis ⁊ minus pōt suscipe in iuuenibꝰ aūt exaciitio eiꝰ cū sufficienti adhuc humido radicali: siccitatē ipsam cōterminaro limantē pcipue cū ponaſ restaurari dzia fit. vehementer excel'ut calorīs pueriliis obtusionem vt ēt plus supent calidū radicis pueroꝝ q̄ ipsa iuuenū calorē: ita vt iuuenes ēt priori calore pecalescēt pueris. Iunatur quoq; iuuenescētū calor calido fluentibus ⁊ humido qbus bos certū pueros supare. ⁊ si Ba. cū alijs calida ⁊ hūida amplius tangāt p̄ma. Quod breuiter pōt firmari per rōem precedētis q̄fiti pria sumpta a substantiaſr inherentibꝰ effectibus ⁊ causis in modicū trāsmutatis: ſz nāq; per eēntialiter iherentia Ba. cōprehendit equū calorē radicis siue q̄rti elementi in pueris ⁊ iuuenibus: non tamen certe oio: sed cū aliqua vt expositū est latitudie. Am plius illa sūt calidiora in qbus calidā iam mīz suam superi incipit: ipsaq; extat adhuc sufficiēs id vigorose sustentare. hoc aūt in iuuenib' reperitur: nō āt in pueris vñ in dictis pticularibus ca. r. Calor puerorꝝ nāliū ſz substantialr fit sozis: nondū tñ ē in pfectione ꝓpter abūdantiā humiditatis eoꝝ: cū iuuenibꝰ qdez oia vt ossum pūs perfectiori adfint mō nō aūt i pueris: qz ab infantia vsq; ad iuuentutē hūiditate abundant superiora neq; in senibꝰ qm̄ vt tactū calori eis radicē custodire nō valet qō declarant ligno ꝝ ignitū nes pcipue. Eti. Qui mēbro calidiori ꝓportionātur calidiores extant bis q̄ minus calido. huiusmōi vo sunt iuuenes: ꝓportionātur. n. cordi ceteris calidioribus: qō eoꝝ oñdunt virilitas audacia ⁊ pfuerātia pueri aūt epati similātur qō significat q̄ aphori sanguinis in ipis q̄ in iuuenib' gnātio ap' oriſ. 3. Itaq; iuuene epueris erūt calidiores. Propē quartū vo dicēdū ad primū q̄ Isaac per calidū sbe vel nāe audiuit quāntatiuū siue mulcedine cū tale dicat dependētiā ad sbam vt ossum: nō aūt q̄ ipm ex tet substantia. caliditas vo vigorata in iuuenib' hāc dependētiā nō importat cū rē suā dicat ꝓpius in abstracto. Ad aliud dicendū q̄ ille sermo itelligēdus ē in gradibus cuntis vniuersi: nō āt in ente quolibꝰ pticulari. Nō. n. illicitū est Vrtutes fieri fozriores ⁊ validiores circa sua principia eo q̄ fozriunt mās p q̄s sunt huiusmōi vnde cordarū extremitatū maior ē potētia ad ꝓbendū q̄ potētia suoꝝ principioꝝ q̄ sūt Vtutes partem neruorum. A. 5. de anima. Cum. n. actio fiat in tpe non mor ad pūtiaz agentis fortificatur ipsa: quod lignorū oñdit incensio. Ad aliud dicēdum q̄ digō non solum perficitur calido sed ⁊ humido q̄ vtcunq; habeat calidū. iuuenes aūt ab hoc amplius sepant pueris: neq; puer in plures pōt act' nāe q̄ in iuuenis vigore qn pueri augmentatū impfectōem impōnet ꝓplius pfectōe: dzia pozi. neq; ēt i Vrtutibꝰ nālibus qbuscūq; sunpant pueri iuuenes: cū careāt gnātiua fere. Nutritiuā ēt eis iuuenes bnt equalem aut sortiorē eo q̄ digestiua ē huiusmōi dzia priori. i alijs āt Vrtutibꝰ oñsuz ē prius satis inuēibꝰ deficere manifeste: neq; mā calidi aerea ipsos fortificat tñ: vt tercitari pmitte ſz calido fit sua in idonea diutiꝰ pmanēdo. Sanguis quoq; eoꝝ aquosus magis: rubedo ēt puerorū: et, ppric ifantiū itensior p accidēs existit: vt, ppter raritatē porozū quā suscipit a matricis calido cū cutis subtilitate: qō secus ꝓtingit et, ppric cuz iuuenescit: et q̄ humor augmētaſ vt cholera q̄ ſz fit sanguine calidior nō tñ colorātior: cū sanguis suo colore cholerā ringat pampli? Ad aliud dicēdum q̄ nō oz vt apparuit q̄ aliqd diutius duraturū intensiꝰ erit sed: imo potius euenit oppositū: cū vigor dispōnem subiecti regrat determinatā. Argumenta vo partis alterius cōcedo caliditatem tangentia nature coactā ac ēt currentem: cum hec subsequaſ a pozi. Hec igitur sit veritas istius quesiti bacuis et dzia priori ⁊ ſz. non modicum elicitam in vtili omissa circa id modernorum garrulitate. Differentia. 18.

Hod masculus omnis non fit femella quilibet calidior ⁊ siccior ostenditur: qm̄ magnitudo corporis fortitudo ⁊ vigor a caliditate causantur ⁊ siccitate: cum sint alterutria qualitatibus efficatiores: huiusmodi autem reperiuntur in enthomorum piscium parvorum ouificantium qua

drupedā ⁊ quia rapacia semellis: ⁊ ge. aialiū prio ac
vrsa ⁊ pdalis vigorosiores pdalo ⁊ vrso denotāt: hi
stoiax comendē. ⁊ Adhuc homo ē calidissimū aialiū
um. io. pbl. qd aūt per supabundantiā dr vni soli cō
uenit topicor. 5. ñ enī in aliis gāpsonicis masculi
frigidi reddunt ⁊ ficci: ꝓpter ꝓiunctionē calidi tatis
⁊ ficcitatis speciei cū caliditate fer⁹ ficcitate m. masculi
ni. in co nāq; ob hoc cātur adustio: ⁊ feminino ꝓ cō
tpamentū ꝓsurgit ex ipsius nā frā ⁊ humida speciei:
calidq; ⁊ ficcū remittēte. Multuq; igit amplius i spē
hois mari adustio ꝓtinet: vt in frūm ꝓuertat ⁊ ficcū
⁊ tandē i humidū accidētalit. Rursus: Si ois mascu
lus cēt calidior ⁊ ficcior semella qlibet: iā masculinū
⁊ femininū ꝛdie videremus aialis cēntialis cōcomitan
tes q negatū. io. metha. illiusq; 5. A. ⁊ pmo fme.
Eti: Colericus calidior ē pblegmatico: ⁊ mulierū
quedā ē colerica: viroꝝ ꝓ quis pblegmatic⁹. Pa
lin: Pulsus manifeste maior ⁊ fortior arguit ītensio
nē caloꝛ. talis ār qñq; reptus ē i semellis: oppositū
ār in viro cōmenti pulsuū ꝓ Amp. ps ⁊ oio corp⁹
oē cārū hz de sanguine: nñ ⁊ caloꝛe. vlr enī in sangui
neū oē sanguineo frigidius cōplexionuz ꝓ ca. 5. sed
semelle ⁊ pcipue in spē humana plus ꝓticipant san
guine: qd eius periodicus fluxus ondit ac calor non
paru faciel. Itidē corpus non ledit a frigido denotat
calm. sed mulier non sic vr vr mas a frigido noceri:
cū eam videam⁹ tpe frigidiori pauciores pānos ma
sculis fere. in aqua ēt diutius pmanet nudipes lauāt
eosdem. Erit itaq; non masculus qlibz semella cali
dior ⁊ ficcior. In Scum viri calidi magis ⁊ ficci fm
nām sunt: mulieres ꝓ humide: ⁊ infrigidi pbl. 4.
Eti: Masculus calidior ē ⁊ ficcior q̄ semella vt ab
optimis anteriorib⁹ phis ⁊ medicis dictū fa pulsuū
cōmenti ca. i. ārē theorice primo ca. primo masculū
in oibus aialibus calidius est ⁊ ficcius ꝓplexione se
mineo: ⁊ semineū frigidius ⁊ humidius masculo qd
sentitū est in libris de ge. aialiū: ⁊ histo. 8. Amp. ille
calidior extat ⁊ ficcior: vt ad vnū fit drie q̄ pfectius
agit fortius ac diutius. hec nāq; qualitatū ꝓiunctio
efficatis distemptaꝝ est oium. is ār est mas vt ex ipsius appar
et ꝓprietatibus: qbus distinguit a semel
la. s. pstato ⁊ complexionū ꝓ ca. de ꝓplexiōe mēbro
rum officialiū. vñ colls ꝓ: Masculi cōplexio calidior
⁊ ficcior ē cōplexione semine qd manifestū ex eo
rum opibus. Itaq; masculus vlr calidior ⁊ ficcior ē
semella. Propt primū ꝓ sciendum q mas ē aial
qd in aliud valet gnāre. semella ꝓ qd in seipsuz. B
ent potest B in id: illa ꝓ hoc in id suscipit in aialib⁹
saltē pfectis qd pp enthoma fit dictū qdā Et hec q
dem differit mō rōne sensu aut pticulis qbusdā dis
formit hinc inde orgnizatis de ge. aialium primo. ⁊
ad summū mas ē aial actu pticipās pfectiori: seia ꝓ
implectiori: ē nāq; quēadmodū orbes masculus seu
occasiones eorundē ꝓ. vñ illoꝝ. 1. mlr ē vt masculus
agon⁹ i potētia. n. qdā semella ē vz calidi eo q ñ
possit digerere spma ex vltio almēto. ārē huiusmōi
ārto: masculus ē potēs digerē ⁊ ꝓstare sacē ⁊ segre
gare spma bñs ꝓncipiū speciei. semella vero est susci
piens impotēs ꝓstare ⁊ facere. Est aūt semen rebus
naturalibus a mediāte cōplexione vnū inseparabile an
nexum. Nosce quoq; q sexualis insurgit diffinctio
ex pticula in se naturalis ꝓncipiū calidi tatis ꝓtinētis
vtpote cordē in sanguineis: in aliis autē ex eo qd ei

ꝓportionabile: ex quo sigdem organa depend ent ge
nitalia: ⁊ nō es: vt sensere nonnulli. Et si gdam ceu
Anaxa: posuerit distinctionē huiusmōi spmatib⁹ ex i
stere: Empedocles in caliditate simplr ⁊ frigiditate
alig vero i latere dextro mātis vl sinistro. ⁊ Demo
critus abderides i ꝓpter obtinere spma: qd ꝓuenit
a pticula. Qui fm aliquid ⁊ maxime Empedocles i
pugnant de ge. aialiū. 4. ārē baly. Complexio cali
da adiuuat ⁊ ad gnationem masculi. caliditas enim
cū nālis fuerit adiuuat sup digōnem. nā cū sperma
digerit: reddit ꝓtus ipsius cōpleta: friditas aūt nā
lis seu extranea digōnem prohibet: vñ sperma indi
gestum efficit crudum ⁊ debile ⁊ iō latus dextrū ma
tricis adiuuat in gnāndo mares calidiate sua ⁊ sini
strū semina friditate: ⁊ caliditatis adiutorū: aut fri
giditatis ipedimētū huiusmōi ñ extat eēntialē cā: sed
magis eqlitas ꝓplexionis fm Ax. cordis ꝓtutē red
dēs fortiorē: ac ei⁹ oppositū debilitorē. Propter
scōs qdē dicēdū q Parmenides posuit q scies eēnt
vlr calidiora masculinis: ⁊ viris mulieres. Empedo
cles aūt ꝓtiū de ptib⁹ fo illius figdē motinū ptactū
ex sanguis abundātis. qd ꝓ de hac ārto ꝓpositoꝝ
ondetur. Ista figdem perscrutatio pene pulluū cō
menti ptractat fo ca. i. filis enim valde illic intendit
eidē puta qs fortioris fit pulsus masculus vel semel
la cuius series fere ita: I eo q neq; mox a pncipio si
milis vniuersi nos ꝓplexione formati sum⁹ ⁊ q ne
q; studijs neq; dictis fīr vtimur qd vniuersale bu
ius enūciatiōis corrumpit. possibile nāq; fit seminā
aliqñ inuenīri non minorē: neq; vlr paruū neq; pa
rem: sed hītem gbusdā virte pulsum manifeste ma
iorem: vtrunq; contingit ītelligere pblegmatinorē
nā frigida eni erit hec cōplexio ⁊ hūida: seie calidio
ri ⁊ ficciori cōpata: cū hoc ēt vir pontū q regio fra est
valde inhabit et: nutrisq; in vmbra pigritē ⁊ ⁊ di
etā voluptē: custodiat ēt potū atri: semella vero i
habitet. Egyptū multū exercitē: ⁊ moderate dietē
maior tunc erit semelle q̄ viri pulsus. si ꝓ vterq;
dietē vt experit nā ipoꝝ pma: ⁊ eandē ihabitēt regi
onē nō solū maior q viri reddet pulsus: sed ⁊ maior
multū illo q semelle: sic itaq; vult Ba. q q̄tū ad cō
plexionē nālez: pulsus maris fortior semp existit eo
qui semine: sed ꝓpter complexionē ex sex rerū regi
mine ꝓsurgentem: ceu si regimē vnius semine vz de
clinet ad calida: maris ad frigida: pulsus poterit cu
fusdā semine maris pullū fortior reperiri. Et hoc de
neq; sermone dixerūt alig mare ⁊ semellā dupliciter
posse considerari: vel q̄tum ad pncipia generationis
sperma. s. ⁊ sanguinē embryonē, pstituētes ⁊ ita mas
omnis calidior ⁊ ficcior est muliere: cū is ex calioribus
⁊ ficcioribus pducat pncipiis: semella ꝓ eo. Aut
quo ad cōplexionē ac gstrā indifferent post pstitutōez
pdictā: siue ex sanguine mēstruo: demū embrionem
matriēte seu qualibet dispositione alia occurrēte: seu
post ortum oio supueniēte: puta fint due semelle: q
rum vnus maris fit impregnatio: ⁊ alterius semel
le in regione temperata: ⁊ deinceps prima pontū pe
tat langorosa: reliqua vero egyptum: sane bñs cum
ceteris ꝓueniētib⁹ pdictis: euenit tūc bis: vt q parie
tur semella mare reddat calidior ⁊ ficcior ex aegrito
vñ. 5. 21. ca. de sterilitate. ingt Hip. Vir nō ē fridior
oi muliere. s. i cōplexione mēbroꝝ sucz pncipalium
⁊ cōplexiōe sua pma ⁊ cōplexiōe spmatis sui sani: ni

si accidat ex complexione accite, sed fortassis hec di
em qs non sufficientia hīe oimoda sicut tertio dādo
rū appebit: cū visuz fit qñq; semellā hītem q virili
tatis oia m re ampli⁹ ipsius ēt frigide regionēq; ha
bitātibus cau. lē illis ⁊ regimie vtentibus cōsormi.
Quidā Voradius ptulerāt semellā fore iterdū ali
quā calidiorē mare ⁊ ficciorē assum ⁊ res qdē im ode
ratā oēm discrasiaz sactā resoluere aphoris. scōa. Sp
ma. n. quod dā repitur calidū ⁊ ficcū suspla: : qd in
virtuosuz pp exalatōem spūum. fm baly. nō mares
ſz feiam nō gnābit. Et hoc qdē volūt feiam gnātam
eē mare calidiorē ⁊ ficciorē. Qd nō valet pter alia:
q spm id fic erit debilitatū: q seia postq pducta fu
erit: inde frigida erit valde. Adhuc si erit calidior ⁊
ficcior viro is debuit gnāri et tali semine: qd nā ha
buit facere pticularis saltē cū eē ⁊ pfectū ītendat cō
tinue. Propter tertū qdē sciendū q tāgende sūt
pmo cāe gnationis maris ⁊ femine. fo applicent in
approbatōe huius ppositi. Propter hui⁹ primuz
sciendū q be duplices extant. qdā qdem pticulares
⁊ miles fere altere vniuersales velut formatrices ⁊
effectiue. Quarū eqdem pme dependent a mare ac se
mina ⁊ circūstantiis aliis. A mare qdem vt a semine
ipsius: quod multiplicetur euenit ab ipsi⁹ Brute vz
Causa nāq; in masculoz gnātione virtus extat spēr
matis: semine ꝓ debilitat. Hip. de embryonis ge
neratōe. Virtutē ꝓ cōpsonem ipsius possum intel
ligere: ac nō minus ꝓtutē dictā i formatiuā de q di
crū q sufficiēs dria. 36. ⁊. 48. aut subā ipsius. Sper
ma. n. dz esse mediocre consistentia nō liquidum cur
rens vt super aquā fusuz aut speculuz diffundat non
grossum viscosuz in eadē submersum: sed mediocre
spū multo exīte i ipso supnatāte. debetq; ēē nō ter
re i no aqueū: sed magis aereū spumosuz: de aialiuz
gnātōe fo. Aut quātitate: oz nāq; sufficientem esse:
cū sit multoꝝ principiū vel qualitate vt sit calidū suf
ficienter cū passiuarū ꝓportōe: ⁊ colozis albi grādu
nosi, ꝓpter spūm conclusuz in illo. Spūs. n. aereū sb
ingressi copia pstat albedinē. Aut parte: dz nanq; ex
dextro ꝓici teste ⁊ rene ꝓfisi calidiori cōterminabili
epati. A semella qdem aut a sanguie mēstruo ⁊ sper
mate illius fīr ceu sapiunt aliqui vt fint suo m bis
ꝓditōibus denotati: vl a matrice q fit post mū lisice
rēnem eius: fīq; calsus spmatis in dextrū latus ma
tricis: ex testiculo, ꝓprie dextro. il'ud. n. calidius ext
stit. vñ tertio. ri. c. de fignis albamni. Rustici stringunt
sinistrū thauri testiculuz vt sperma effundat ex
dextro. ⁊ iō mulieres circa hūiusmōi curtole iubent
semellā post coitū sup latus sopiri dextrū. vñ qdam
diterūt q si spma ex dextro viri in dextrū cōcurrat se
melle. mare generari. si ꝓ in sinistrū ex sinistro se
mellā. si aūt ex sinistro in dextrū erit semina masculi
na. q si ecōtra mas cōficiet semēs. Circūstantia q
dē vt fit cocūtis etas iuuenrus nō puerina vel sene
ctē. Et oio fit coitoz huiusmōi albamni vt vir sortis
corporis: eqlis carnis multi spmatis sufficiēter gros
si calidi magnoꝝ testiculoz: cū venis manifestis im
mēsi appetit⁹: q non debilitet ex coitu: cui⁹ ēt primus
dexter iset testiculus. Sīr cōsideranda signa semel
le suo m. Adsit ⁊ regio vrate frigida ⁊ hora ⁊ vt⁹
septēntrionalis: nāq; in masculinitatē adiuuat. vnde
historiarū. 6. Boezalib⁹ coitū patiētia masculos pa
riāt magis: australib⁹ ꝓ semellas. pmutant. n. se-

mellas parientia vt masculos parient. ⁊ lō coeuntia
oz ad boreā aspicere. Cāe ꝓ generationes tres ex
tant in prin. Imaginatio maris aut semelle vehemēs
vis aut cōstellatōis ⁊ vniuersalis natura. dria. 37.
Bigoz. n. imaginatio quādoq; tam fortis exist t i
pōsonis vt nō solum scrum imutet. vel spēm fere.
Vis aūt constellatōis extat in imaginibus ab indis
in. 9. celo cū nono nunc denotatus quarū efficiam
Ptolemeus approbat in centilogo ac ascendens et
vniuersaliter figuratio celestis qñ forma imprimitur
masculinicitatis vel semieitatis cū planetis cōpictis
in illa. Et tertio vniuersalis nā eque fere semellā in
tendēs ⁊ mare. ipsa nāq; cōseruatōem intendit spēi:
que fore nō pōt in aialium pfectis nisi maris ⁊ femie
cōbinatōe. cū. n. talis generare appetāt opus eadē ē
imitari vt in vnā masculinū ⁊ semella cōcurrāt ceu
euenit in plāris de ge. aialiū fo. hec. n. natura ē vis
fidei ⁊ deimen q iseris huiusmōi attribuit. ⁊ quod
dā nāq; hec oia plena diis. Ar. de mūdo. Nō enīz
gnānt hoiem ⁊ sol. In toto nāq; terre nām vt semi
nā ⁊ matrē noiant celū ⁊ solē: aut aliqd aliorum tali
um vt generātes ⁊ patres appellāt de ge. aialiuz p
mo. Propter huius scōm sciēdū q vt q̄multa ē
dicere mas calidior ⁊ ficcior ē semella. hic nā ꝓ que
fitū mām cōcernit sensibilē. q ār talis nō penitus in
dicabit: sed vt sepe magis. Interdū nāq; pōt ꝓtin
gere semellā calidiorē ⁊ ficciorē mare ꝓsistere qd ins
tituit theorice pmo. c. 12. ita. In pluribus aius cognitō
discretio ⁊ cōstantia in viris ē maior q̄ in mulierib⁹
Primū qdem huius ondit: qm illud ē calidius et
ficcius in quo suo mō calidiora vigent elementa: sed
ignis ⁊ aer quorū vnus calidus ē ⁊ siccus: alter ꝓ
calidus ⁊ humidus vigēt i mare. A qua ꝓ ⁊ ficci
tas terrea remollita dominātur in semella: qd tact⁹
cum eoꝝ actibus ⁊ reliqs passionib⁹ ondet. Adhuc
pfectius dz qualitatum cōbinationi pfectorum attri
bui qd er ipsius puenit efficatia, mas aūt semella p
fectior vt tactū. cōbinatio ēt q̄lit tū, efficatior ca. ē ⁊
ficca: cū plus ꝓticipet ⁊ minus materia. Palin: il
lud calidi⁹ ⁊ ficcius ē: cuius essentiales significatio
nes actus ⁊ accidētia intensiorē caliditatē denotāt et
siccitatem eius oppositū: talis ꝓ ē mas respectu se
melle: tactu nāq; calidior extat ⁊ ficcior fortior etiaz
virtute trina seu q̄terna: duriorisq; subē asperiorisq ⁊
rarioris: ⁊ vniuersaliter colorationis pfectioriszq coeq
litatis figura quantitate numero ⁊ positōe. Virtus
ēt cuiusq; membri pegrticulati hīs differentiis robu
stior inuenīt: sīr ⁊ pulchrior: magisq; eius ꝓportio
ornatus habitus theorice pmo. Et ad sumū pōt rōne
sumpta a sub sīr inherentibus actibus ⁊ casib⁹ osten
di vt tactū: dria. 26. Erit igitur masculus calidior et
ficcior semella. q aūt semella reperiat mare quādo
q calidior ⁊ ficcior mōstratur denuo tam ex pte cāe
pticularium q̄ etiam vniuersaliū. Primū quidem
qm natura semper intendit quod perfectius. sic enī
dispendat sperma in animalis generationem vt pru
dens icconomcus i familia alimēta: secūdo de ge. aia
liū. cōstituit nāq; vnūquodq; vt q̄ meli⁹ possit in si
um finē peuenire. dato itaq q possibile spmare ⁊ sā
guine mēstruo calidioribus ⁊ ficciorib⁹ intīm vt qua
litatibus sufficiāt i masculi gnātōe. minoribus nñ quā
titate vt maris expostulat generatio cū maior i oib⁹
diametris: hic, ꝓpter nobiliores ⁊ perfectiores act⁹

habeat esse femellas. nā si qdē ex bmōi ꝓncipijs semel
lā, pducet ⁊ non mare: q̄ calidior ⁊ siccior existet ipse
quodā: cū talis vi mātis fit gnāta paucitate: que non
modicū erit pfecta: ita vt eꝰ actus equēt viro et cui
dā nō diminuto. Et talcs qñq; notant femellas cum
corpe ab origine decoro q̄titate q̄ parua: ac demū
eꝰ actus viriles ⁊ ꝓcipue rōis ⁊ intellectꝰ. erāt egri
tudinibus lāgorose cholericis diuersis talibꝰ laborā
tes q̄ cpe cū vomitibꝰ iter dū bꝰi. Cuius rei cū bi
tu figura ⁊ alijs: caliditatē ꝺnorabāt certissime. Nō
⁊ fulcit ex mātis passibilitate ipiusq; aptitudine. mets.
nāq; io spma b ē mari ⁊ femelle mā. Cōmētatoꝛ: sit
mol aut femella aliq̄ patiēs passionē. Amp. mirat ex
cāis trinis ꝑdictis i ꝓncipio gnātōis agēntibꝰ locum
mātē magis obtinēte. Sunt itaq; duo spmata cū sibi
cōparibꝰ mēstruis, vnū qdē calidꝰ ⁊ siccꝰ: qō se suf
ficiēs fit i maris, pductionē: alteꝝ vo frigidꝰ ⁊ hūi
dus vt fit gnātuū femelle pon. denq; occurrāt cēle
stres ante dicte fm qō euenit feminizare. adfint quo
q; viri ⁊ femelle i mēsa femineitatis imaginatio: ca
lius seminis bona ⁊ vtus celestis fine forme: vel bo
roschopi ⁊ ceteroꝝ cardinū marie cū planetis sisꝰ se
minizātia existāt: caliditatē nō tū destruēdo ceu cum
mas q ab astrologis cuius notat femineꝰ in die pcipue
caliduꝰ erūs ⁊ siccus significatoꝛ extiterit aut ve
nus ꝓpata semine i loco fuerit calido ⁊ sicco eidem
ꝓportionabili ⁊ in ꝓpleriōe vel aspectu sisꝰ calidoꝝ
⁊ siccoꝝ vel luna seminea talē dispōsita lumie plena
tūc nāq; calidior extat. noctes eni plenilunij sūt ca
lidioꝛes, ppē lumē lune de ptibꝰ q̄rto: sic ⁊ vniversi
nā diligenē femelle gnātionē intēdens. Et boc qdē
semie deducēt cū locis ꝓpatis ⁊ iuris ex vigore nāe
pri. ulteris: q̄ pluries oportet mares gnāre valde q̄
feminas: ppē qō nāe vniversalis est in femellarū, p
ductionē opari nō mime cuꝝ absq; ipis gnāno nequat
pfici ⁊ spes saluari ⁊ qcqd iterdū ꝓsueuerit. A. Ex
reliquo sūt spmate cū eis mēstruo bmōi i vigoratis
⁊ fere oppositis masculo gnāt: vñ fit videre amoꝝū
aliquo masculos marie gnāri: altero vo femellas.
Itaq; ꝓuincit femellā quādā iterdū calidioꝛē aliquo
mare ac ficciorē existere. Propter q̄rtū qdē ad pri
mū dicēdū q̄ i paruis gbusdā aialiū imperfectoꝝ, ppē
gnātionē ⁊ ꝓnationē speciei ꝓuidit nā: pducens fe
mellas maiores i statura fortioꝛes: ⁊ pōns calidio
res mariboꝰ vt specie possent gestatōe magis saluare
sicut entbomoꝝ ⁊ puoꝝ piscium femelle. In auiū aūt
rapacibꝰ masculi p accidēs minores debiliores frigi
diores ⁊ ficciores facti: ex calido adurente, pter cō
plexionē caliditatis sexus cū speciei calore. Nō fisꝰ
accidit ꝑdali q̄ius videat Ar. sentire i physonomia
pdū pdali fortiorē. Misa vo ex malisꝰ moribꝰ existima
tur audacia hēc accidētibꝰ sexui ⁊ ꝓcipue tpe catulo
rū lactatōis vt ⁊ porca. nō tū sic. diu i pugna pseue
rat vt ꝓrsus: vñ nō eo calidior. Ad aliud dicēdum q
bō est calidissimū aialiū calore quātitativo: nō autē q̄
litativo, dupler. n. B. sed magis leo ⁊ aues iducte ⁊
lō q̄rto de ptibꝰ lectissimū aialiū hō quātitativū et ca
lidū in adusionē non ꝓducit vex q̄litatū exacutū. Ad
aliud dicēdū q̄ masculinū ⁊ feminīnū non isunt p se
aiali fmo essendi mō cū non sint differētie iphꝰ sba
les: sed scdo. sunt eni qdā nāles eius, ꝓperatoꝝ ceu
ꝓtractū ⁊ inseparabilia accidētia. illa eni que fiunt ab eo
dē agēte ⁊ ab eis que i vna ꝓuenūt forma et eadēq;
mā ⁊ i eundē ordinat finē: spē nō differūt. talia vero
sunt masculinū ⁊ feminīnū. Q̄ iunt nāq; a virtute ac
tiua existe i spmate. ꝓueniūt et in forma cuꝝ vnꝰ res
vnica fit ēentialis forma. Indiuidua eni spēi alicui
nō forma differūt essentiali: sed mā sub quātitate ter
minata signata. Qndē et exit spma passū aliq̄s passio
nē fm quā masculus efficit aut femella. spē igit non
differūt sed, pprietate magis. Nō aūt dicit mascul
nū calidiorē ⁊ ficciorē differre a femella: dicēdū id
diuersificari in q̄plurimis: nō aūt vt declaratū est oi
sariū. vniversalia nāq; medicine: ac eis que materiā
cernūt se, ibilē et in cōi verificari euenit vt ad multū. Ad
aliud dicendū q̄ corpꝰ cholericū ē calidius ⁊
siccius phlegmatico i suo genere: si aūt realiū i alio.
nā femellā cholericā ꝓtingit inuenire sanguineā: phle
gmatica ⁊ mlicā ois: tū ꝓpatōe maris ē phlegmatica
ceu iuxta serꝰ rōnē. Ad aliud qd dicēdū visū. Ad ali
ud dicēdū est q̄ verificat si san. ille fuerit nālis ⁊ non
superfluus q̄si ex indigestiōe cātus sicut q muliebri emit
tit fluxū. Ad aliud dicēdū q̄ non ledit a frigido duplī
cū pōt ꝓtingere in tegni: aut qꝛ corpus fit calidū vel
dēsatū iobuiu frigoꝛ. scdo qdē modo nō euenit mu
lierē non adeo vt mare ledi a frigore ⁊ non pmo. q̄re
non calidior vel non ledit ūm, ppter eꝰ iperfectionē
tactū. non eni ita vt mas cēiter ꝓcipit nociua: aut for
tassis femella tāq; minꝰ distās a frigido eiusq; sua pa
rū alteratōe sbam suscipit minorē ab eo vt ondūt aq̄
rica. Ad alterius ēt ꝓis inductoꝝ pmū qd dicendū
visū. q̄ antē i oibus aialibꝰ masculinū calidiꝰ ⁊ fic
cius feminio positum vt q̄ multū in pfectioribꝰ veri
ficari q̄liam est hō boc quo ad presens ingritio: non ēt
vt declaratum in his que p quirate sunt iperfecta vel
accidente infrigidata ⁊ exficcata. Aliud ēt sua via, p
greditur aperte. Differentia. 29.

Nod non simul sz successiue humores gene
renꝰ oīdiē: qm̄ generatio phlegmatis alioꝝ
precedit gnātionē. Est nāq; phlegma humi
dū fmo a cibo idig. stuz. topi. c. pmū aūt priozitatez
⁊ ordinē vt ad alios humores phlegmatis iportat. pri
mo quoq; de ge. aialiū. Phlegma est superfluū p.umi
vtilis alimēti. Et qbus elicit colls scdo ca. de iuuā
mētis humoꝝ: q̄ phlegma est superfluitas sanguinea
seu superfluitas diminuta vt fit san. nō sup fluitas cuiꝰ
separatione a sanguīe remaneat san. ꝓpletus sic a cho
lera ⁊ mlia: ppter qō ipossibile sit cibum ꝓuerti nisi
ex ea generenꝰ superfluitates phlegmatice. Quod ⁊
iridē videt sapere Ba. scdo de re. a. Et. 4. de regi
mine sanitatis ⁊ Theofinus in vrinis. Amp. ordo tol
lit simultatē. Et ex phlegmate enim fit san. ⁊ ex illo
cholera ⁊ mlia ex cholera vo mlia ⁊ non ꝓuertit: se
cundo re. a. ⁊ fmo theori. Rursus: que a diuerso, p
cedunt agēte nō simul gnāri videnꝰ cū idētitas acq̄
rat et tpalis. sz bu. sunt a diuerso agēte vt calore: qz
efficiēs phlegmatie cā est calor diminutꝰ: cholere su
perfluꝰ: san. ūt ⁊ mlie tpatus fmo prima. Eti: s. bli
mata vt onū oñdunt ex qbus vicissim bu. extrahūt q
bus, ꝓportionāt: quoꝝ pmꝰ similat aq̄: secūdus cho
lere: tertiꝰ sanguini. q̄rtus vero mlie. Rursus iper
fectū prius est pfecto cū nā paulatim ꝓtinue de iper
fectis tendat ad pfecta, historii. 7. sed phlegma est im
perfectū cū sit san, diminute decoctꝰ san. vo pfectꝰ
Adhuc būlditates būores ēt existētes generanꝰ suc
cessiue. nā ex prima pluries fit tertia: ⁊ aliqñ ex scdo

⁊ tertia quarta sicut ofidetur. 23. Palin. 4. de fuma
mentis. c. i. prima opatio caloris inati i sanguine ē i
epate ⁊ post illud opatur i eo alius calor formalior
calore epatis. s. calor cordis. vñ pmo splonā ca. vl
timo. sanguis rursus ipse a corde bz caloē. Itidem
ibidē. c. 3. Et tertio theorice. c. 28. ⁊ q̄rto theorice.
Bnāni est epar rubeū vt sanguinē sibi fisem vz ru
generet theorice quarto. ⁊ almāsoris pmo scribit si
guinē epar simplr generare. Et gbꝰ cōcludit q̄ bū o
res successiue generenꝰ solū. Et q̄ sanguis et gene
ret in epate, ppie ⁊ bū o alius nullus. Pox āt op
positū vt cōtas sentire auctoꝝ magis. Adhuc que
cūq; ex eadē gnānt mā fm diuersas pres ⁊ ab eodem
agēte sil obuiāte: ptibus mātē diuersis ⁊ alia in fines
opāte diuersos vna gnānt vt ps p decocta i aq̄. So
let et grossus poni exemplū de carnibꝰ pullinis: ca
strationis: porcinis ⁊ vaccinis sil elixatis. Duo bu. si
qdē pdicto se bū mō. Palin: quoq; fo nāliū. c. vl
timo de inuamētoꝝ q̄rto ca. i. Assimilat gnātio bū o
rū gnātōi vini ex musto nō calcato facti i quo fit gn
q; ent sub vna qdē mollis seu is spumosa cholere, p
portionata. alia vo terrestris grauis feculēta mlie.
terria frigida indigesta phlegmati assimilata. quarta
aquositas vralis: ⁊ gnta vinū puꝝ sanguini relatū.

Propter primū qdē sciēdū qd terminī iportetur
afia. Et deiceps modꝰ mōstrē quo bū o res i gnātōe
tendūt. Propter bu. primā sciendū q̄ bū o: mul
tis dē modis fm cōe ⁊, ppriū diuersificatis ⁊ mediū
vñ qdē sumit cōuer, p fluribili hūiditate q̄cūq; vt aq̄
bū o: dicat iuxta illū bucolicorū. Mulcis hūor satis:
maturis frugibus imber. Accipit ⁊ pro chilositate
recedēte et ventre: ⁊ i epar p mesaraicas tēdēte. vñ
aphoris. fa. Sanguifica vtus ab imbecillitate nō at
terabit eum q̄ in venas epatis ⁊ mesaraicas resumit
humoꝝ: quare ibidē vēter ex cibarijs, ppium trahit
chūm. Suscipitur et pro humore pmo quadruplicī
⁊, p humore. vo fisꝰ quaterno. s. humiditate, ppē qō
A. humores sunt corpora que ex prima gnānt cibo
rū cōmixtione ⁊ humor ē et eo quod comeditur ⁊ bi
bitur nutriens. Dico quoq; sumi, ppius, p humore
primo bono siue malo. Quare idē humor corpus li
qdū humidū: in quod in primis nutriēs cōuertit. i.
chilus. Sz melius dicēdū ē q̄ hic accipit humor pro
pmo ⁊ fo. quod appet cū dicit eū nutrire p se vel cū
alio. Cōstat aūt humorē primo non nutrire dria. 33.
Eti. ingt quos. s. bū o res paulopost noiabim ⁊ non
ana noiauimus. Adhuc. A. eēt ino: dinat valde: si
pus tanger et humores in spāli ⁊ demū in cōi. Nec
obstat quin nutriens cōuertat in primis idem ime
diate i corpus humidū ligdum cuꝝ humiditas fit hu
ius respectu mēbroꝝ lz differant in hoc humida fm
plus ⁊ minus. nihil. n. realiter differens inter nutri
ens ⁊ mēbruz nisi q̄ humidū nō ligdum vt cōcidere
Accipitur vltimo humor strictissime, p humore pro
⁊ bono: iuxta illud. A. ⁊ fo. ⁊. io. aialium. Humor ē
corpus humidū currēs: ⁊ educit ad bonū. Humo
rū quoq; vt apparuit gdam sūt primi vt phlegma sā
guis cho. ⁊ mlia. alij vo secūdi hūiditatū nomie eti
am specificati: vt dria mōstrabit. 33. Generatio vo
duplr accipitur. cōiter qdē pro vt sub motu locatur
de non esse in esse ductuo continēs in se alteratōem
verū pcedentem gnātionem ⁊ terminū iphꝰ in quo
in istanti datur substalis forma: que quidē est ductio
in subam ⁊ est actus cōpositus ex alteratōe ⁊ plasma
tōe: natura aliū primo ca. 3. Sumit et generatio, ppe
put est mutatio quedā ⁊ non motus: physi. 5. ⁊ ipe
g. tem ē mutatio siue terminus motus fiunt sb alia
in istanti, p ductiua. Bnātōes. n., ppie sub ratē exist
de ge. ⁊ cor. primo. Est aūt fm piparteticoꝝ intentio
nem attendendū q̄ humores spē non differunt: sz solo ac
cidēte, aut materie subquantitate extensa: ⁊ ne duām
humores: imo duo idiuidua essentialr non differūt
vnde. A. primo metha. Singularia cuius sunt spēi
postq̄ nō sūt diuersa in intellectu imāc vnum nō sunt
sed debent eē diuersa accidentibus: quare difficile fit
in eis inuenire formas. Vas aut sorta sis possibile qō
appet eo: quod forme fiti ab. A. attribute poꝰ pas
siones quedam sunt ⁊ accidētia. Ba. ficut san. forma
tp ita decoctio. decoctio phlegmatis diminuta: cho
lere vo excessa ⁊ mlia sex hipostatica dcā. Forme nā
q; huius in fieri ⁊ alterari potius videntur q̄ in e ē ⁊
p manere ꝑsistere. vnde medici magis eoꝝ apparen
tia opinionē Auicedrontis gradualitatis formarum
sectantur: q̄ Ar. ⁊ cōmentatoris suam Vitatez ea
rū denotantū. Sisꝰ quoq; duplr in post pdicamētis
inuenit dici natura. s. ⁊ tpe. Id et duplr: q̄ aut na
tura sil dcā cōuertūtur fm subsistendi ꝓsam: imo cū
existe vt alterū existat: qualia sunt ad aliqd posita vt
duplū ⁊ dimidiū simul extant natura: vel q̄ ex eodem
genere diuidūtur in adinuicē ediuersis quo dicuntur
mō spēs sub genere contineri. logice tū ⁊ nō philo
sophice cū fm Vitatem vna sit prior ⁊ nobilior alte
ra: eo q̄ vna duaꝝ diuaꝝ et qua cū genere spēs cōsti
tuit se bz vt habitus ⁊ pfectio ⁊ reliq̄ tanq̄ priuatio
⁊ defectus. ⁊ ib. 7. physi. Ben⁹ n. se vnū aliqd sed
iuxta hoc latēt multa vt ego dicētes. Tpe vo simul
dicūtur quoꝝ est eodē tpe gnātio et non successiue:
qō opponit vtcunq; ei quod ē instans et indiuisibile
nunc dictū quod erit si plura in eodē gnāntur instāti

Propter huius fm sciendū q̄ cibus et potus ore
assumpti p stomachū: in vētrē deducunt q̄ terrestri
si fuerit et grossus dentibꝰ diuisis et attritꝰ: ppter di
uisionē in mina digōni vētris reddit habilatꝰ: qz
diuisis alimēti i modica facile extrahet operatōem cali
do. Fo de ptibus. Intīm vt et principiū fm quosdam
digōnis suscipiat inde aliq̄le vt pmo prima. de bū o
generatōe ca. nutriēs malticatōe aliqua bz digōnes
demuz in ventrē deducti: et in adinuicē pmixti: per
fecta digerunt ab eo digōnem in massaz ptsanariez
siue in chilū trāsmutātur. tū, ppter caliditatē vētris
et hoc ꝓncipaliorē exītis et humiditatē: tū et pp mul
ta mēbroꝝ et admiculātiū. tertio nāliū ca. 7. et pmo
prima ca. de humoribꝰ. Q̄ acta quoq; digōne pilero
apit vētris et in salubriter dietātisꝰ: sil fere totū in i
testina dūabit qō et qdā sensibilissimoꝝ testant se sen
tire q̄siq; pmūq; i duodenū puenicis: et deiceps fece
dit i ieiunū et reliq̄: deide p mesaraicas ex porta epa
ris ramificatas i ipz attrahit. Sūt āt mesaraice seu i
testinoꝝ medie vene subtiles oibus vel pluribꝰ inte
stinis infixe et vētri ēt ac, ppio ieiuno in cōcauitatis
puncto epatis colligate velut corde tentorij in vnū
ꝓtinuātur punctū: et he qdē tāquā manꝰ exit epatis
interioꝝ. 5. c. 7. imutātes ipsi vtute chilus i forma
chūmi: ita q̄ et in ipsis liquor aliqua subtrahedinis co
lorātōem assumit. Ponuntq; nāq; anthomici q̄ in
concauo epatis vena oritur dicta lactea porta que in

quinq; sequestratur venas quarū quattuor in ptes
diuidūtur epatis ex parte i minores deueniētes quo
ausq; vt villi reddāt capillares. vna vero earū i ksti;
porrigit vt nutriat fellis: demū in deorsū. hinc octo
ad splenē ventrē t intestina demādāt vene. quarū. s.
6. sūt maiores t due minores: q quo pticulariq; ptē
dant: plentis speculatiōis non extat. ab eisdē quoq;
anothomicis ponit vena dicta cōcaua seu ventrē ba
bēs i gibbo epatis oriri: que i venas rādē tendēs par
tes velut capillos: i substātiā supiōres plq; dirigitur
epatis vt mirat: dria. 47. Cū ār chilus p mesaraicas
attract; i venas porte minores deuenerit epati ramis
occurrit ex vena ꝓcaua subtilitat. Ramificatōes. n.
iseriores t orificia vene ibidēm t potant supiores ve
ne ramusculos vt tūc totū tāgat totus: t sic digestio
virtuosior efficiat cōtactu. tūc. n. Ptus epatis bōn
fica cū ei; istro puta calida sup chilū ꝓuertit t in san
guinē trāsmutat: t alios tres bōores t aquositatem
vrinalē: que cā penetratiōis i semitas angustas exti
sit necessaria. Propt Ro sedz sciēdū q; qdā sim
plicit, ptulerūt bōores gnāri in instāti t in epate. qd
dictū ē valde vanū. nō enī rādēt quesito cū istis tpi
t eius simultati opponat neqz etiā vt appebit pos
sunt in vno instāti oēs reddi gnāri neqz i epate soluz
fiunt sed i venis t corde. Et iō fuere alij dicētes bu.
rōne mātis imal tpe gnāri: ex pte agentis puta calo
ris fm magis t min; t mediū opantis posuerūt non
simul sz successiue fieri. Sz b sortassis cū eo qd indi
stinctū est valde stare nō pōt: cū mā nō sit cā distictio
nis: imo magis idetermiatōis t ꝑsuiōis sz actus ip
se nāqz est q separat t distinguit: dria. 18. vñ oz aliqliter
agēs mātē applicari vt inde suscitet forma distincta t
in eē retinēs qd distinctū. Propt qdē tertiū scien
dū q bu. fm diuersas eorū acceptiōes in drntib; locū
generant. nā in venis epatis vel i alijs locis ab eo ef
ficiāt cū intēctione sue calore pte aut mā: vt dria vide
bit. 32. sicqdē in illis bus ex chillo fiāt. Cōsiderāduz
q illa ex qbus fit chilus: aut sunt tpata vel distēpata
3. modis: vel magis ātuor ꝓpositis vt qz calida t fic
ca t hūida t c. sīlr corp; t epar, ppie aut ē sanū sim
plicit vel parz lapsū aut lapsū valde. octo vel ātuor p
tactis modis. Supponat ēt in bis que corp; sanum
simplr idebite vtat sex rerū administratōe vt sanitatem
ēt obtineat actualē t nō hitudinalē tm t alia corpa
distēpata regimine vtant icōueniēti marie. Dico ita
qz q bōores ēt quātūcunqz tpato t cibo similit non
oz in vno instanti oēs generari. Casu tm sortassis pōt
interdū ꝓtingere qbusdā: sz generato cuiuslibet exi
stat p se in instanti: si formā recipiat inde sudstantialē
Quod euenit pp diuersitatē materie agētis t instri tā
grandē: q vno instanti non oz in vnū effectū ꝓcurre
re. Suscipiunt ēt humores diuersitatē ex aspectu in
ꝑparatione t gnātione superno. Nec ēt oio in eodez
loco epatis generant: imo alig magis supra versus
cor: quidā magis infra alij in medio. t sic fm alias lo
ci dnas reddūt distātes. Neqz ēt chilus cū p venas
adducat strictas in brevissimo tpis ꝓcurrit in epar.
Est ēt nāe intētio ad sanguinē maior q̄ ad alios hu
mores valde: est nāqz alijs prior nā. Sic igitur cuz i
possibile sit tā drntes q̄si cās in instāti ad eo diuersos
effectus inducere non poterunt vna oēs in indiuisibi
li vniuersali gnāri: sed cio q; possūt fil tpe qnqz sicri
Quantum vero spaciū tale simul tpe contineat diffi

nire non possū cā termini nālr non percipiant ꝑcisi
neqz ēt tpe ꝑscriptum reperit quo chilus in epar du
ctus in humores conuertat sicut tertio. ij. ca. de ve
locitate t tarditate descēsus cibi de stomacho tpe no
tatur quo vētris ꝑficitur digestio sub qdā indetermi
natione: tī ceu. 12. bonis vsqz ad. 22. dria. 10. sed cū
epar materiā suscipiat ad iformationē q̄ vēter babi
lio: ē fit sortassis calor epatis magis cōuertiuus i bre
uiori tpe suum ipsimet effectū in chilū. in humorem
ipsum traducens puta oibus parificatis in cōiori tē
poris spacio qd. 7. fit horaz egnotialium totū persi
cial t in vna dicatur horarū media vel tertia: q quat
tuor generent bu. in quattuor istantib; eiusdē. Hoc
autem dico euenire ꝑcipue cū corpus seu epar sue
rit simpliciter sanū aut breuiter lapsū alimentū ꝓtem
peramentū ac decenē vnaquaqz administratū. Qd t
sapere vt scdo naturaliū ca. vltio p exemplū de vino
non calcato inductū: t q̄rto de tuamentis cū cibus
post ꝑparationē eius a venis mesaraicis venerit in
epar: ita q; factus est, ppinqu; specuci sanguinis tunc
epar icipit in ꝓplemēto opationis: quouisqz facit euz
sanguinē purū. Et demū oīdit quo ex cibo separent
tres supfluitates. vna qdē seculēs vt vuarū; cortī
ces que i stercus secedit: alia que est sicut seculentuz
vuarū que i vinū descēdit mtie attributa. reliq̄ quod
dā spumosū cholē assimulata. b ēt Isaac in ꝓcipio
vrinax sentire vī. Et baly. q̄ sba chili peruenit ad
epar: decoquit ipz itez t lumīr et eo bu. ātuor. Pri
mo Ro prima ca. 8 q̄nātōe bu. In oi decoctione que
est bmōi idē simultanea: est res que ē sicut spuma ve
lut res supflue decocta: que est cholera: t res que fi
cut hipostasis vt melancholia: t res diminute deco
cta ceu phlegma: t res tpate cocta vt sanguis. Mi er
go satis oēs innuere vident q; humorū gnātio i epa
te tpe fiat simultaneo: qd ēt monstratur q: actus agē
tium sunt in patiēte t dispositio. Cuz igitur sz materia
videat esse vna: est tī differens eo q ex differenti
bus fit ꝓposita elemētis. Et calor q̄ nus in cōi sit vn;
variat tī ex materie applicatione t ex alijs iā predi
ctis: ita q; vno tpe latitudinē brīte potest calor mo
dicū diuersificatus. drntes in materiaz diuersimode
dispositā effectus impmere t sic distantes simul tpe
cāre bu. q; t pretecta oīderūt antemissa. Si Ro ali
mentū distēperatū extiterit ad frigiditatē t humidita
tē vel ad frigiditatē t siccitatē t c. t corpori vel epa
tis occurrerit sic distēperato, ꝓportiōabiliter: aut sal
tē qñ corpus fuerit lapsum valde suppositū cibo; tē
perantia: nō generabunt bu. simul tpe sed successi
ue nisi gs simultatē tpis in longum multū extende
rit. t ita sortassis voluit Ba. re. a. scdo: q; prius ge
neretur alijs bu. phlegma dicēs q; generatio phleg
matis ꝑcedit semper i cibis: in qbus vincēs est phle
gma generationē sanguis: t ꝑcerto cibus cui; dispo
sitio est hec ex cibis ad sanguinē fit mediāte sanguie.
Et nos qdē iuenim; hoc accidere nō in cibis malis
tm: sed in vnoquoqz ēt ciborū de qbus putat q; fiat
in fine bonitatis sicut panis t triticū qd dicit canda
rusū t pisces. In q̄rto quoqz re. sa. Humores cru
di cōiter sunt oēs albi t nondū digesti perfecte a na
tura imo sunt adhuc crudi. in medio enim san. est t
cholericoz humoz t horuz qui vocatur crudus vel
phlegma. sīli nāqz super digesto persiciuntur san. hi
autē mundus facto quia non bu. quidem sunt anteq̄

certissime san. cibus fiat t velut semidigesti. alij Ro
i digestio oio: alteri Ro parz deficientes a sanguie spē
alij Ro vltime sanguis effecti in imensitatē caloris
t horz bi gdem paruz a sanguine distant qdā Ro pl;
alij a ir plm. Et post quedā subdit: coctio crudorum
bu. vel semicrudoz qcūqz ante sanguinē gnānt. In
bus itaqz sermonib; expresse apget ordo prioris t po
steriorū gnātōis humoz in epate t venis. vñ Theo
philus. Humoz bi qdē prius sanguinē fiūt i phleg
ma t bycol. i. sanguis aquosus: bi Ro cuz sanguine
vt coolera ru. t mlia humor sincerus Ve san. in me
dio ē amboz. Eti. cōfirmatur vt. n. bu. in gnātione
se excedūt rōe maioris quātitatis: ita ex pte filr tpis
, ppter. n. maiorem aptitudinē ex pte mātis t agētis in
ipsam efficariaz amplius t prius generatum ē ꝗ hoc
bu. q̄ de reliquo. qd etiā indicat phlebotomie secte
plures sub arto cū ante inductis in qb; nibil sanguis
aut modicū repire vez totū appens phlegmancum.
In bis. n. ,ppter mātis in vnū distēpantie tendentes
excessum fer: totus calor illi acgescēs in ipsis se agē
do conuertit. Et filr cū corpus fuerit cholericum aut
mlicuz supflue t alimētū multū ,pportionabile mul
tū plus t prius gnātōis ex massa ēt ptisinaria ex hoc
q̄ et alio, pportōe q̄ritatis t simultatis tpance cor
rupta: sicut nāqz vincēs ē quātitas generati bōris
cū ,pportōe ad alios ita t prioritas gnātōis humoris
cete os antecedet. vñ nālium Ro ca. 8. Mel in iuue
nescentibus t calidis nā anticipat cholera fiens non
sanguis. quare alimētoz tertio. c. 37. Mel i calidis
corporū peruenit conuersū in cholerā anteq̄ in san
guinē ꝑtatur. quare t. Ā. vī sentire cū dixit i epatis
ꝑacta oi decoctōe sortasse soze rē adustaz vel adusti
onē attinētem si decoctio supflua fuerit. Si Ro cor
pus fuerit tpatum t alimētū distēpatum: aut ecē tra
tūc humores medio quābūtur tpe vt nec oio simul
tpe neqz drntī valde fm tī magis t minus ,put ma
ior t minor fuerit excessus aut eqlitas. Qd si bu. nō
generent in epate: duplr pōt ꝓtingere: aut. n. gnān
tur anteq̄ in ipm ꝓcurrāt aut postq̄ p id transierit
sigdem pmo duplr aut vniuersaliter: t tūc gnāntur
bōrib; vis pus supfluitatē dicte ab Ar. t Auer.
phlegmatice alimentū. n. totū i gddā sub phlegma
tica mucillaginosū cōuertit t i mesaraicis marie vel
pricularitet vt ꝓsone aut nō min; alimento. vnde
Ba. de cbo. ni. Demōstratū a nobis q; phlegmati
cus hāc ex phlegmaticis cibis fm primā in ventre
genit; est digōnez sicut t colericus t mlicus i epate
trāsmutat t in ipo digōne q phlegmaticus in sangui
nē: q̄re de re. san. 5. Frigidi cōpsone mox phlegma
gnānt in vētre. Sz id possibile nō vt q; oē phlegma
nālr ē albū: apborismoz. 7. vñ Ba. de cbo. ni. hūc
humorē q̄lscūqz vriqz fuerit nomiant phlegma fi al
bū solū erriterit: sed supfluitates dicte phlegmatice
qñ saltē venerint in mesaraicas in aliquā cōuertunt
subrubedinē. vñ quarto iuuāntoz. c. i. Bene attra
hētes cibū ex stomacho anteq̄ emittant epati ꝑpant
t alterāt ipm alteratōe ,ppinqua epatis alterationi
puta in nām sanguinis modicā. Rursus bōr non ē
supfluitas cū egeat ipso. sz phlegma fm Ar. ē super
fluitas. Adhuc bu. solū dnr in epate t gnāri. Amp.
Ba. nālium scdo. ca. vltio. vī pdictas supfluitates
nō debere pblā vocari: dicēs fmalr in digōne phleg
matis icelligē oz eā que fe digōnis vz cā que i venis

s. epatis digōem. n. epatis digōem solet vocare ve
narū. Nō n. vtiqz ,pprie demū: que fm ventrez aut
nequaq̄ gnātus ēt fm principū. s. epar t suas ve
nas bōr: hic sed hoc effugit. s. cū nōdū vz in ep ve
nit. Sic itaqz in epate vī t nō aī gnāri ad hoc dicen
dū t primir sciendū. q; phlegma duplr assumit vt
,pprie cui; ꝓlo fri. ē t bu. q decoctōem in epate di
minutā generatū. vnde in Ro nālium. c. vlt. Semi
digestū dr aliquod alimentū cuius ēt color albedini
ptinet. t hoc Ba. cū alijs solet noie pblatus intelige
re. Est t aliud phlegma ipropie dictū puta chilosi
tas vētris t mesaraicaz pretacta: eo q in ipsa frigi
ditas t hūiditas t mālis imaginētur t tenacitas t vi
scositas veri phlegmatis. qre tertio. ij. de egritu
dinibus stōachi. Plin qd inuenit in stōacho: aut qd
gnātur in ipo ex humore ē phlegma. Cū qdē cā est
qm chilus ē ve ,ppinquus phlegmati. Et iō Auer.
nō hoc simplr vocauit phlegma: verū phlegmaticaz
supflutatē. Nosce quoqz quod ,pprie phlegmatis ē
albū sore siue certe vt phlegma gipseū. Ipsum. n. ē
albū primo prima. c. i. de humorib; colore vz termi
nato seu cōiter mālucētī ficut pblatū reliq̄ ,pprie ār
san. coagulari sp t vbiqz siue sozis aut itus: dūm ꝗ
prius egrediat: locū sz cholē amarizare qre fmo sortas
sis baly. t. Ā. nō ,pprie est diuidēs choleram ru. i nā
lē t inālez ad alios ita t prioritas gnātōis humoris
cete os antecedet. vñ nālium Ro ca. 8. Mel in iuue
nescentibus t calidis nā anticipat cholera fiens non
sanguis. quare alimētoz tertio. c. 37. Mel i calidis
corporū peruenit conuersū in cholerā anteq̄ in san
guinē ꝑtatur. quare t. Ā. vī sentire cū dixit i epatis
ꝑacta oi decoctōe sortasse soze rē adustaz vel adusti
onē attinētem si decoctio supflua fuerit. Si Ro cor
pus fuerit tpatum t alimētū distēpatum: aut ecē tra
tūc humores medio quābūtur tpe vt nec oio simul
tpe neqz drntī valde fm tī magis t minus ,put ma
ior t minor fuerit excessus aut eqlitas. Qd si bu. nō
generent in epate: duplr pōt ꝓtingere: aut. n. gnān
tur anteq̄ in ipm ꝓcurrāt aut postq̄ p id transierit
sigdem pmo duplr aut vniuersaliter: t tūc gnāntur
bōrib; vis pus supfluitates dicte ab Ar. t Auer.
phlegmatice alimentū. n. totū i gddā sub phlegma
tica mucillaginosū cōuertit t i mesaraicis marie vel
pricularitet vt ꝓsone aut nō min; alimento. vnde
Ba. de cbo. ni. Demōstratū a nobis q; phlegmati
cus hāc ex phlegmaticis cibis fm primā in ventre
genit; est digōnez sicut t colericus t mlicus i epate
trāsmutat t in ipo digōne q phlegmaticus in sangui
nē: q̄re de re. san. 5. Frigidi cōpsone mox phlegma
gnānt in vētre. Sz id possibile nō vt q; oē phlegma
nālr ē albū: apborismoz. 7. vñ Ba. de cbo. ni. hūc
humorē q̄lscūqz vriqz fuerit nomiant phlegma fi al
bū solū erriterit: sed supfluitates dicte phlegmatice
qñ saltē venerint in mesaraicas in aliquā cōuertunt
subrubedinē. vñ quarto iuuāntoz. c. i. Bene attra
hētes cibū ex stomacho anteq̄ emittant epati ꝑpant
t alterāt ipm alteratōe ,ppinqua epatis alterationi
puta in nām sanguinis modicā. Rursus bōr non ē
supfluitas cū egeat ipso. sz phlegma fm Ar. ē super
fluitas. Adhuc bu. solū dnr in epate t gnāri. Amp.
Ba. nālium scdo. ca. vltio. vī pdictas supfluitates
nō debere pblā vocari: dicēs fmalr in digōne phleg
matis icelligē oz eā que fe digōnis vz cā que i venis

cum hic defuerit. Ipm enī est in potēcia san. cū sit ꝺ ficiens ab ipo solū decoctiōe abbreviata. Est nanq; sanguis ipersecte decoct⁹ vel inālr ceu cū bu. reddū tur innāles vt ex san. subtili p supdecoctōē cholera: ex grosso mlīg: ⁊ ex colera iādē successiue: itidē mlia oēs enī in mlīam bu. ꝓuertunt randē velut in pmaz mām ⁊ deinde regressio nō est possibilis: cū icrudet assatū aut coctū theorice. i. c. vlīso: collz scbo: ⁊ ter tio ⁊ lcbo re. s. Hoc aut sic fore idicat caloris diuer sitas in magis ⁊ minus ampliata ⁊ mae in adiuuicez trāsmutabilitas cū ꝓtinue irregressibilē in frigidum ⁊ ficcū ꝓtrālear. Si aūt generētur a corde aut ꝓtu te eius fiunt in epate. ⁊ et in venis cū ab ipso randez fit ois virtus ⁊ tūc declaratū simul tpe aut successiue generārtur. ⁊ figdē in ipsī⁹ cordis dextro ,ppie ve ntriculo generent sicut vult Ar. p oē ⁊ marie tertio ꝺ partib⁹ sicut in istam bu. poterūt gnāri: qm solus il lic fit san. i actu cū solus sit būoz ⁊ nutriat. alij ꝓ i potēcia sūt i ipso: dzia ꝓnti. q. āt cor fit generatinū bu mozū itra se pmordiale pncipiū ,pbat Ar. qm ipsum est veneratū pncipiū p ꝗs decurrit: dzia. 47. Adhuc in ipo sanguis repīt ḡtitas maior tāq; i quodā sōte li pncipio. ⁊ iō dicūt q nullus dignificabat epar fore pncipiū totius corpis neq; sanguis. Hoc. n. sāguis susceptiuū ñ ē i seipo: quēadmodū cor. Ꝺ ⁊ et collz se cūdo ca. de mēbro pncipali ꝓtuis nutritiue demīa tur p plura. Sic igīt appeat qūo bu. nō generētur in īstanti ⁊ qūo simul tpe ⁊ ḡliter nō: ⁊ i gbus locis ⁊ i buī⁹ dzia figdē dzia auxiliabitur. 35. Nosce quoq; ⁊ cbili gnātio vt ad multū simultanea. que aūt būidita tū successiua: ea ꝓ que bumox fere media. Pro pter ḡtum gdē dicēdum ad pmā p Ar. ⁊ Auer. indu cta iaz appere ⁊ fimilr ad id qō per Ba. ⁊ Theophr luz monstrabatur. Ad aliud dicendū q huius genera tio est in venis ⁊ mēbris in gbus concessū bu. suc cessiue generari, Ad aliud dicēdū q. lz agēs sit diuer sum non tñ multuz. vnde ,ppter huiusmōi ⁊ materie ,pportionabilitatē agenti pōt diuersos effectus insi mul tpe hīre latitudinē ,pduci, Ad aliud dicēduz q nō ē simile oio in generato p nām ⁊ calidū ipsī⁹ mul cebie ⁊ suaue ⁊ artē cū calido igneo exceděti cum nā sit principiū intrinsecū sufficiens mām palpare p oē ars autem extrinsecus insufficiēs ipsam oisariā tan gere: de aialiū generatione ca. ii. ⁊ nāliū scbis. calidū enī vingentium regulatur ab aia: nō aūt clare ḡle qō artis? Ad aliud dicendū q in eiusdē nūero prius est iperfectū: deinde plectū nā insans in virā pmutat in his aūt que distant nūero secus existit: metha. 9. aut q bumoz qlibet in sui generatione pmitus ē iper fectus: deinde decogtur ⁊ pficitur. Ad aliud dicen dum q generatio bu. ⁊ humiditatū quo ad qd simi lis existit; quantū vero ad aliud dissimilis cū bu. ꝑmi generent interdū successiue aliqñ vez fimul. humi ditates aūt videtur ordinē seruare pioris ⁊ posterio ris velut est ordo digōnus ventris ad eā que eparis. Ad aliud ondūm qd dicēdū iampudū. per secta enī generatōe ⁊ vltīa bu. generatur in corde diminuta vero ⁊ prima in epate amplius. Ad aliud dicendū q intentionalū prius generabitur san. q̄ alij bu. Ip se nanq; solus necessarius: alij vero magis ad bene eius ⁊ iuuamentū generati. quare nā magis ,pdurit epar vt est instrumētū aptuz generationi san. q̄ alio rum bu. in ipso tñ generantur licet superentur ⁊ tin gantur excessu sanguinis ⁊ cholere. Ad pmā in oppo situm inductum qd dicendū monstratū est prius. Et alia demā allata dicendū: qm concludant bu. simul tpe generari cū corpus fuerit sufficienter tēperatum ⁊ alimentum cum demum administrationis modo il li continue occurrens huius.

Ratia figdem eis qs dictū est ꝺ phlegmatis generatoe dubitare itidē ,ꝓtingit. an sanguis generatus ex alimētis fit eiusdē speciei cum eo q ex phlegmate. Et videt q non qz diuersoz ple ctibiliū: diuersē sūt pfectōes cū vnūqōq; seo: sū ordi netur in suū finē. sed phlegma ⁊ alimēta sūt diuer sa pfectibilia cū realiū distent. Rursus bu. cū pmu tant a sui nāli dispōe reddunt innāles. Paly. ⁊. A. sed phlegma ē būoz. alterabil vniqz in dispōe pīter nām: cib⁹ aūt in nālē puta in sanguinē. Eti. phleg ma est corporis res frigidior primi prima ⁊ comple xionum vltimo. nō pauca ꝓ alimentoz sūt calida nāe ,pportionata humane. Que āt adeo dīnt nō vi denī in idē ꝓcidere. nō igīt san. gnātus ex alimētis ⁊ phlegmate spēi extat eiusdē. In oppositū vbicun qz repitur ꝓ ,ppietas alicui inuenī ⁊ ipm: cū insepa bilit id ꝓseqt. sed in sanguine gnāto ex phlegmate ⁊ cibis repīt ,ppietas san. ,ppia puta coagulari. ga. decbo. vi. Itaqz eiusdē reddet nāe specifice gnātus ex vtriusqz. Propī pmū gdē sciendū q terminus audiāt suis expositū ḡitis cum dzia. 61. vt et videbit ꝓñr. Propī lcōz ꝓ sciēdū ipm satis fore vnisoz mū enūciatū: lz in eius ,pportionabili sit mor appe bit dubitatū. Propter tertū aūt sciēdū q san. ge neratus ex phlegmate ac ex alimētis sit eiusdē speciei ⁊ marie si genitus fuit ex ipso i epate. qō ondit qz vir tus epatis cuz calido pōt huiōi mās alimētoz ⁊ phle gmatis apparenter ordīes disponere ⁊ preparare ad eandē formā sanguinis suscipiendā. Quod significat sanguis generat⁹ ex napello vel aliquo huius exneo ⁊ ex vitello vel vino cū ex vtroqz re ⁊ pdicatione cō stituatur san. i 42. dzia appens. Amplius cuz finis ⁊ forma sint idē etiam nūero: phyficoz scōo. sed finis sanguinis ex vtrusqz constructus est corpus nutrire spiritūqz generare. In bos enī sanguis tanq; i prio rium finem ordinatur: differentia. 13. Itaqz sun. ex ambob⁹ q generat⁹ eiusdē speciei. Quod fimilr eue nit si trālducat vr in sanguine alibi q̄ in epate: qm id erit i virtute ipsius epatis. dictū nanq; dzia. 29. q in venis venīctibus ad stomachū ⁊ ad oia mēbra fuit ali qd virtutis generatiue sanguinis. Et huius gdē ve ritas annexi appropiatur consequētēr nō modicuz.

Propter quartū gdem ad primū q lz pfectibilia sint diuersa idētantur tamen vt vsum epatis ⁊ calo ris virtute cū idem mām disponat ⁊ formā inducat. Et sic dicēdum ad scōm. Epar. n. cū his que ipsius hz calefacere ⁊ alterare. Ad aliud dicēdum q. pbleg ma cū fit san. diminute decoctus pōt calore mēbra to alteri digestiōe vlteriori ⁊ non i id qō pīter nām vez in sanguinē ꝓuertī qs nō sic in erit choleris dua bus cum peccet q̄litate vel substātia: dzia 30.

Vinus et occasione quesitū itroducit diutius defitatū vt an gnāta et coitu siue cōbinatiōe animalia ⁊ putrefactiōe seu casu fint eadem spe cie. Et videt q nō: qz primo de ge. aialiū. c. i. Que cūqz nō ex aialib⁹ fūt lz ex corrupta materia: hec ge ner āt quidē: alterū aūt genus. ⁊ qō factum est neqz

mella: neqz masculus. Eti. 6. historiar. Sāt autē et ālia genera muriū multa circa quos egdem nō parū ꝓfatur quesitū. Adhuc qrcūqz hō bīt eādē actuz nō ꝓcidūt in spēm vnā. rotū⁹. n. vnus actus. sed cō dinatōe genita ⁊ casu eodē nō pticipāt actu: cum illa possint nālissime gnāre: tale alterz quale ipsa. hec ve ro mirc. vnde ꝓ de aia. Quecūqz pfecta ⁊ non or bata neqz spontaneā neqz causalē habuit gnātionez sacere: qd valēt tale alterū q̄le ipsa vt aial figdē aial ⁊ planta plantā? Eti. 8. metha. alterius mās alter ē actus. Et cōmētator. 8. phyfi. qñ mā fuerit diuersa: diuersificabitur ⁊ forma. Et. 8. idē metha. In entī bus nālibus quelibz forma hz mās,ppriā. sed diuer sa ⁊ iappropriata ē mā mēstrualis: et qua aial qs ge nerat ⁊ mā putrefactaz? Rursus oporteret si aliq fie rent sponte: spēqz eadē aliqs calidū determinās cō naturale: fisr ⁊ ꝓtus actius. neutrū aūt vt hoz adest se cū calor ille fit celestis cōia ac putredinalis: neqz agens qs appens ptiale forme impressiuz? Adhuc quo cū nihil agat vltra suā spēm celāqz fit icorrupti bile ⁊ cōe gnābit corruptibile app: opuādo. non igīt gnāta coitu ⁊ per se cōcidūt in spēm vnā. In op positū qz si magis visa distare sūt eiusdē spēi ⁊ ea que minus: sed celi magis videnī iter se distantes q̄z ge neratū cōbinatōne ⁊ a pscuano. qs ondit diuersitas orbis ⁊ stelle: ac qualitatū efficacia cū cetroz causal aliēitate vt ondi lucidatoris: dzia. 4. celi ꝓ oēs sūt idē spē. cōmētator primo ce. ⁊ mū. Amp. cū ars imi tetur nām sicut ē in factis ⁊ disponibus: ita ⁊ in enti bus nature. ꝓ ēt metha. sed in illis idē spē fit ab in tellectu practico ⁊ casu vt precisoli acgfitio. Sanitas ⁊ salus fit nā ⁊ arte. Posteri. ēt secūdo: eriis speci ei eiusdē vt denotāt actus fisr igīt in entibus erit nāe sint itaqz eadē spē que coitu,pducta ⁊ spōte. Pro pter primū gdē sciēdū q genita: cōbinatōe vel coitu dicūtur: que pīter nām determinatā ⁊ agens vniuer sale puta celū. agens ēt erpetūt priculare vt boiem. Ja. n. ⁊ sol boiez generat phy. ꝓ. Qui ēt pter alia pfectiora: ponitur entiū vniuersalissimo idigere aiaz ifundendo cū solus intellectus veniat ab his que so ris: de ge. aialium. 16. Casu aūt genita sponte pseua ne que absqz agente pticulari,pducūtur. Quid autē fit spēs tactum dzia. 65. dictū. n. ibidē genus nō esse vnā quādā nām. sed circa ipm latere multa. Eguo cutōes enī latent in eo: quaz gppe quedā sūt diuer tes nō parū vt cāis aial ⁊ sidus: alie fiktudinem iter se hīres aliquā: sicut hō verus ⁊ pictus. nōnulle āt ,prime genere vel similitudine: ita vt in eo nō videā tur equocatōes: cū ñ sint ceu corpus nālr loquēdo equoce dr de celesti ⁊ huius corruptibili cum ambo rū nō fit vna mā: cōueniūt tamē in genere logico: si militudine gdē vt magister scholarū ⁊ familie dr eq uoce. ,ppie tñ hic figdem hax doctoz illius ꝓ dñs alter. Propter scōm ꝓ sciēdū ē. A. voluisse ge nerata coitu ⁊ putrefactōe eadē fore spē: at vnūqōq; in spēm posse idiuiduū duplici hoc pucnire. Senfit nāqz in libro de diluuijs ⁊. ij. appet eius aialiuz: q post corruptōem spēi totius diluuio peste aut volūta te stellarū vigore ac itelligētie agentis possit species itidem ex elementis ,preeri ⁊ nō egeri semella: nisi ,ppter locum ⁊ sic matricem in generatōe non expe ri: nisi,ppter melius accidere vt embryonem foueri persectius. Et qz rarius inuenīr pfectus generatīs in locus in elemētis. ,ppter repentinas ipsoz transmu tatōes: ,puisum gdez fuit de loco determinato puta matrice ablqz tñ ipsa nihilominus cū locus reperiatur i elemētis cōtempatus pficietur gnātio. Cui⁹ pluri ma iducit figna: qz videmus ex putrefactiōe alicubi mures generari ⁊ demū p coitū multiplicari: fisr pi sces ⁊ huiusmōi. Eti. serpentes in monumēntis plu ⁊ ex capillis mulierū maxime ab eoz longitudine cum humiditate viscosa generari ⁊ denuo coitu multipli cari mare ac semella cōstitutis. Adhuc. 15. aialium: habui amicū q secit scorpiōes. q alios demā genera uerūt scorpiones. Subdēs nō debere aliquo eē mō q res generata p virtutem generatiuz: qn ēt possit aliter generari: qm gnātio est in spēi cōsci natoz. sed semella circa indiuiduū extat. Testatur itidē se crede re quādā castoz fiue binariū se secisse in riuo iocton dcō cū sit parui tpis nimiez amari distātie ita vt ide nō potuisset ad hūc puenire locū. Adhuc visum ē ca put vnū⁹ aialis vel alia pars seu ipm totū in matrice alterius generari. distantū ēt adinuicē mole ac gestatōis tpe ceu homis ⁊ pecudis. Stelle. n. ⁊ ,ppie que aricus habēt mōstruosa generari funisqz pulcius sicut opposite oppositā ceu vlsuz ē aliquāt lapides in scipe formas gnum humanax. Quod fortasse sentī tur tbimei ꝓ: vt iductū differentia. 101. Cōmētator ꝓ. 8. phyfi. cotra illos plurib⁹ vadit vīs: pone ne nihil idē spē casu generari ⁊ coitu. Primo gdez qz transferēs se ad boiem magis ait: q tuc homo gene rarek ex nō semine bois ficqz fore bō equoce cuz co g generatus ex semine. Cū. n. materia fuerit diuer sa diuersificabit ⁊ forma. Eti. si materie ⁊ forme nō ent appropriate tūc quodlibet gnāreī ex quolibet: foreniqz oio materie iā ociose ac supflue. Rut sus si bo ex terra vt mus gnāreī: tūc aut fore semp: aut in pluribus vel pauciorib⁹. figdem primo fic bo nō ge neraret ab boie cio. si aūt cōm tūc homo generaret ab boie raro ⁊ a casu. figdem tertio fic eadē spēs p ducek natura ⁊ casu tamen fit opposita. Palin: hoc dato tolerent cōpato ⁊ respectus cāe ad effectū: sic qz cesseret necessitatis natura. Subdit etiaz q nulla spēs fit a casu. fz inuenī aliqd simile ei qd, fit a casu. Octauo metha. ēt: Que aūt inuenīuntur casu fit mō strucsa nō naturalia. Dicimus qdem ista cōtra negā tes id manifestū fore p se: sicut. A. qui dicit possibile eē boiem generari ex terra cū eius famositate. Sub ditur ēt ꝓ metha. sed conueniēt tius in matrice. Et ꝓ mo ab homine q dat se scic fatuus est valde. Aris. aūt vt amp. tertio videbitur dicēdoz medium horū tenuit viam. Non enī oia possunt fieri casu sicut aia aialium perfecto cum plura expetant in sui pioduc tionem ⁊ esse vt visum: dzia. 36. similiter etā vt tac tum: quedam semiduminata ⁊ imperfecta similiū qz partium vt pisces mures ⁊ talia possunt vigore stellarum ex materia putrefactibili i pioduci: taliter vt vteqz verum dicat pro pte. Quid autem ex dicē dis pamplius apparebit. Quis etiam fortassis dice ret q vtraqz fint specie logica eadem nō aūt natura li cū ille cōsideret intentiones qualdāccidentes. Ja āt res,ppriores ita vt fint eadē spē equinocatione terra que vir fore videtur: nō autem prima aut secunda. Sed hic magis respon. ad hominē. Propter ter tium ꝓ sciēdū q aialia quedā generata ex putrefac tōe mor eiusdē extāt spēi: qdā ꝓ ,pīr trālmutatōe

sterueniente media. Nā quedam fūt quoꝝ gnātio est
pfecta sicut ea in quoꝝ generatione agens adueniet p
ticulare. aliqua vero imꝑfecta non aliter q̄ ex patre
sectione ꝓducta neqꝫ vnq̄ generātia vt anguille bi
stonarū lābrīs: lumbrici terrestres: t huiōi. quedam
vero media. Et boꝝ nulla mor ꝓducta casu extūt ea
dē specie cū his que coitu vt mures t serpētes: que
dam vero nunq̄ efficiūtur eadē specie cum ꝓducen
tibus ceu lēdines a pediculis ꝓducte. quedā Ro fūt
media sere in specie ꝓducentis trāsmutatōe redeun
tis sicut rane. ꝓducūt enī oua: ex quib⁹ fiunt ꝑmitus
rancūli oblōgi cuꝝ capite grandiori t canda subtili
admodū marionū pisciculoꝝ. qō t vermes ostēdūt
Syrici. vnde hysto. 5. Fūt quidē vocate pfiche. i. pa
piliones ex cāpis. i. rugis: in raphano t calue qui fi
unt vermes crescētes: deinde in tribus diebus que
cāpe: deinde augmētare latitant t ꝑmutant formam
t vocant kirisalides: que dur ā babētes tunicā tacte
fiunt aūt vt grancale o t folliculi figura: tpe vero mlto
interueniēte circūrūpit tunica t euolant aialia pfi
che dicta. Sic igit apparet: quō ꝑ multa intermedia
paulatim ex his que minores milio rugalibus fiunt
pfiche tande seu papilones. Propter huius qui
dē veritatis indagationē ꝑmitū tangātur q̄tuor cāe
sicut alioꝝ pluriū aialia generati casu vniuersales cū
elemento elementari putrefacibili t celesti formaq; fi
ne imago er. 48. stellaris quasi ꝓticulari mālis gene
ratione talis determinata vt serpens scorpio vel que
buslibet huismodi qō differētia expositū sufficiēter. ioi. Cō
sequēter aūt veritas subiūgatur. dico igitur q̄ geni
ta ꝓpagatione t casu fine mor aut tandē ꝓtracta: eiusdem
sunt speciei et entis: qō ostendūtur qr metba. 7.
In factis quidē a nā. quedam nāq; t illic eadē; t ex
spermate fiunt t fine spermate. hec aūt identitas aut
erit vniuersalis aut generalis aut specialis. nō ꝓma
quia illa sunt numero eadē: quoꝝ mā vna quantita
te determinata. dria. 3. non scōa. quoniā sic sermo in
artificialis oio: cū omne participās sensu fit aial. spe
cialis igit erit idētitas. Et ideo Ar. videt hoc sermo
ne opinionē euellere vtrozq; Auic. qdem cuꝝ dixit
quedā ponentis vt visuꝝ. quecunq; fiunt coitu casu
posse ꝓduci. Auer. vero cū subiunxit eadē volentis
nullatenus ficut oēsum cālia t ꝓpaganabilia specie
vnitari. Eti: ꝓbleu. querit. io. ꝓpter qd huismodi
quidē fiunt aialiū non solū ex se inuicē sz t a casu. alia
qdeꝫ ex se inuicē solū vt homo t equus. sic itāq; sen
tit quedā fieri a casu solū: alia copula tm nonnulla ve
rovtroq; modo. Adhuc qñ caule aderunt sufficien
tes idētitatis speciei huius: quoꝝ erunt specie eadē.
sed talia reperiūtur in generatis sponte cum his que
coitu: qr in illis est calidum elementale ꝓparans ma
teriā. non enī est putrefactibile oio: differentia. ioi.
similiter t celeste illuminatiuū vnificū aiatium i eē
ꝓtentiuū t eius forme determinate vehemēs in ꝓdu
cēdo. Ad quod nō parum opatur locus cū ficut est
operek ita natura. ꝓbleu. io. vt locs oēdunt calida
temperate in quibus generata non raro sponte per
fectiora q̄ cōbinationē ꝓducta in locis his oppositis
vt oēdunt que vtrozq; oīa cum illorum multitudi
ne ad ꝓpagata: ceu in his que anime sunt: quidam
boium per se potentes intelligentie coniungi egēti:
terminosq; inuenire medios demōstratiuos t oīa q̄
fita sui igenij subtilitate vt de Hippocrate ꝓsert ba
ly. quos et plij cum tota doctone quē habent instruē
do t dearticulādo nūq̄ vel vix valent suscipere. A.
5. de aia: Potētie nāq; ꝓditōnate circūstātijs diuer
sificantur nō paꝝ nūc t pu⁰. Amp. quoꝝ est eadem
cōpositio figura t ꝓtractio sunt eusdē specici. nā com
positio cōsequatur ꝓplexionē: differentia. 65. arguit
illā: hic vere eandē formā vel aiam cū sit ꝓprij illi⁹
instrumentū: differētia. 13. ca vero vt ostenduꝝ speciē
causat. simulq; ꝓmenta. Ro. ce. t mū. probat q: si vna
stella est rotūda t alia: t ideo que sunt eiusdeꝫ figure
cōclusit eiusdē fore speciei: ingens iā declarātū eē q̄
figura est ex rebus cēntialib⁹ in corporib⁹ celestib⁹:
qr sūt animata. sicut enī vna stella est rotunda: t alia
qr sunt eiusdē specici. Eodē vtiq; modo erit in his
vtrusq; figuratis cōpositio t ꝓtractio oino eadē. Et
firmat qr in tertio eius figure sunt ex q̄litatibus asso
ciatis formis sbalibus perfectis: arguit igitur ipsas
Palin: quoꝝ sunis t actus sunt idē t ipa cuꝝ omnia
ordinētur in fine t actio ducat nos in formā ceu trās
mutatio in materiā: differētia. 13. sed hij oio idē appa
rent. sunt itaq; specie eadeꝫ sponte genita t copula.

Propter quartū vero ad pmū dicendū vt appa
ruit q: sz sit alteꝝ genus ꝑmo: ꝑnr rū reddit idē spe
cie transmutatōe superueniēte plurima t tempore.
Aut dicendū verificari hic in gbusdam imꝑfectioribus
vt entbomis. subdit enī: talia enī sunt entbomo
rū quedā. Ad aliud dicendū q: genus sumit impro
prie. p manerie t modo generatois diuersificate acci
dēte alqualiter ceu Partbi sic diuersificant t indi.
vnde. pemio metba. hominū gen⁹ arte t rationibus
viuit. Aut dicendū esse plura marū genera eoꝝ no
men extē dēdo. nā qdam sunt parui sulfi in ai bozib⁹
habitātes magis sicut nechelle dicte alij sub terra vt
talpe. qdam sub aquis in ripis cū longiori musida pā
togari appellati: nonnulli q̄ magni Pbaraonis dī
cti cū ꝓtis magnis aspis. t alij et habitant in domi
bus: alteriq; in agris: quoꝝ aliqui ꝑnr inter se forte
spēi eiusdē atbome: reliqui vero differentes. Ad ali
ud dicendū q: sermo. Ar. non verificatur in oibus q
non possint generare. sed in qbusdam vt tactum de
entbomis imꝑfectioribus. Ad aliud dicendū q: licet
materia videat diuersa entis virtute tū reddunt ea
dem. ꝓpter que operant in ipa vt ostensum. nec essi
tas et forme non sumenda est a materia: oio vero ma
gis a fine cum reliquis cārum necessitatē imponat: ē
nāq; cā cārum. Ad aliud qd dicendū visum. Ad ali
ud dicendū q: sz celum fit icorruptibile fm sbz: cor
rūpitur tū continue fm situm motū t lumē: quibus
hec hz cāre. similiter ꝓpter impotentiā materie non
potentis plene suscipere. ob enī distare a cōmodo di
uino. hec infinita sunt infirma t plena multi tur bi
nis. Ar. de mūdo: Rationem autē ex cōmēto suscep
tam in partē contrariā nō cōcederet. A. sicut com
mentator testatur. putauit nāq; auicēna celestia ge
nere idē esse t specie diuersa. ꝓpter diuersitatē par
tium motuū suoꝝ t difformitatē vt tactum centroꝝ.
Ad hoc et facit diuersus eorum actus: cū quedā sint
calida effectiue: alia frigida t fic. t bu. q̄dam mascu
lina t alia seminia. Cōmentator autē id tollit. d. stel
las in rei veritate nō agere frigiditatē: sz calores si
miles vnicuiq; elemētoꝝ: qō manifestus est in luna
in aliquibus operantibus manifeste. Sz dicendū ve
rius q̄ licz non sint formaliter talia: sunt tū effectiue

huiusmodi. sed tamē vlr motu t luce caliditatē indu
cūt oia. Webz et sicri cōpatio actus frigidi calidi vel
alterius ad rpatū iter elemēta: qlis aer vel aqueus ad
mirtū rpatiuū: vt corpus humanū. Adhuc aqua nō
eēt sūme frigida cū terra ꝓsequēter aut calidires ali
quorū eēt vt frigiditas boꝝ. Et firmat: qr substātie
appent eoꝝ oio diuerse: vt lune ad plura. vnde ter
tio de ge. aialium. Terra vr cōicans quarte sube pu
ta terre. Silr et sunt in cōtinua: nō aūt vt aialib⁹ pri
bus in adinuicē cōtinuata. vñ fortassis meli⁹ē dr̄e su
piora genere cōuenire: spēqꝫ differre: t marie que i
diuersis sūt speris. Que aūt in vna eadē ceu q̄ in. 9.
oia mouebāt Ro in idvt tactū cōmētator: qr oia supi
ora sūt figure vni⁹ puta rotūde. Sed qs forte volet
et alijs rotūdis aduersā idētitatē specificā huic adap
tare. tū et qr si eēnt generē eadē vt subdit t plura spē
cōposita foret ex mā t forma diuersa. t si ita eēnt ge
nerabilia t corruptibilia eēnt ergo ab aliquo: igitur
eēt illic corpa pora eis: qō ꝓsibile oē. Nō et aliqs
ipediet dicēdo corpa celestia māz hr̄e lz aliā t alterā
q̄ hāc subiectā trāsmutatōi: cū dicat prio celi t mū
di celū eē qddā singularū: t eoꝝ q̄ er mā qō Rificat
i celo triplr. dico et celū totū appellādo vnicum. s.
quoq; metba. distinguitur duplex mā: intellectualis
vz t sensibilis. vñ Auer. Multorīes ingt celestia ñ
hr̄e māz: aut eq̄uoce hicide dici. O crauo Ro his ait
metba. in scia dedinatū nāli eē: q: celū hz māz loca
lē fine ad vbi: t tū nō hz māz gnabilē t corruptibilē
t iō videm⁹ q̄ celū nō cōponit ex mā q̄ c in potētia t
forma que e in actu: qō dictū e certū distinctōe Rifi
catū. De qua t. 8. Ar. metba. i nālibus sempiternis
aut substantijs alia rō. Forsan. n. quedā nō habent
māz aut nō talē: sed solū fm locū mobilē: t. in. eius
dē oia bnt materiā quecūqꝫ trāsmutātur: sz t alia: et
sempiternoꝝ quecūqꝫ nō gnabilia. mobilia Ro lati
one vel nō generabilē habēt: sed vnde quo. Vitas
nāq; q̄ vna e materia oium ꝓsideratā i se p puatōes
oīs forme sed diuersificatur rōne. Sint igitur q̄ ma
ture hec icidēter cōsecutōe sermōis dcā: cū et ꝓside
ratōem nō. ꝓprius huius opis. prēdat: de qbus tra
ditū sufficiēter in expositōib⁹ ꝓbl. pte. io:

Ausa eius qō. d. e in venis aliqd eē Rtutis
sanguis gnātiue dubitat an digō cōis fiat in
venis. Et vt q̄ fic per Ba. in plerisqꝫ locis
exprimētē fam digōnem fieri in venis. Eti. tertio de
re. san. Audire oz digestiua Rtutē nō eam que i ven
tre solū aut venis. vel fm epa. sed t sz vnāquāq; p
riculū. Et. A. asserentē in eis perfici tertiā digōem
quartā Ro in singulis mēbris. Et subiciūt qr primo
ꝓnosticoꝝ. O ñ di in libro de spermate q: san. videt
multotiēs in venis ex qbus nutritur hō: ancedere t
recipe aliquā imutatōem ad gnātōem spmatis: hoc
aūt digēne pficit. Adhuc primo de somno t vigilia.
de sons igrediēte alimēto i suscepta loca: fit evapora
tio ad venas. ibi Ro pmutatū in sanguine Rtitur: t
vadit ad primū pura cor. hec aūt cōuersio nō fit nisi p
digōnem. Rursus: cuius e supfluitas cōis: ei⁹ est et
innumētū cōe sed talis e que vēarū. vnde de accīti.
6. c. i. Digōnis supfluitas venarum e tripler: quaꝝ
vna cholere ru. feces: fa cholere nigre. tertia Ro e
aquositas. t prio dicit de re. san. arteriarū t venarū
superfluitas e: quale serū in coagulato lacte. Amplius
digō e quedā pfectio cū fit cōplerio a ꝓprio t nā
li calore. dria. 50. sed hec dak in venis: qr locus san.
sunt vēne: primo de somno t vigilia. loc⁹ aūt hz vir
tutē saluatiuā: appel qrto physi. vr. n. ꝓncipue gnā
tōis ceu patet Porphiri⁹. vñ quantū nā dat de forma
t de loco ꝓnte illā: qrto ce. t mū. Fridem qō pōt
plus poterit t minus. sz vene pūt sanguinem gnare
qō plus vr q̄ simplr digerere. hoc. n. imutare: illis
Ro informare. vñ dictū fuit in venis venētibus ad
stomachū t aliū. Dūtur et a corde in quo digōnis
solū e radix t pfectio ceu t aliorū actuū dria. 38. Eti.
q̄ marime pbla transit p venas cū sanguie vt supple
at illius defectū cū mēbra carēt alumēto. Est nanq;
semidigestū aliqō nutrimētū. Id aūt oz pfici digēne
qō nō vr nisi venarū cū nō reuertat deiceps i epar.
Cōis itaq; digō erit in venis. In oppositū coiter
sunt medici t Auer. ꝓprie tres tm ponētes digōes
ventris. s. epatis: t mēbroꝝ. Amp. vnius mēbri vni
cus e actus baly. certus saltē t principalis vti hic ex
petitur cū ꝓcedat ab esse qō e vnicū p vnā formā cu
iusq;. sed venarū actus e seruire epati defendendo.
vñ de ptibus tētis. Eius qō in corpus distribuit to
tū vene cā. Rursus digō t cōis sit p calidū t hūidū.
sed vene frigide sūt t sicce: cum sint neruose. Igitur
vene digōem nō opabūtur cōem. Propter pmū
qdē sciendū q: quid sit vena: qdue digō t quot dicat
modis differentijs oēsum ē. 47. t. 50. Est aūt digō
cōis que ordinatur principalr in fine ꝓprij digerētis
ꝑnr Ro in oīs ptis alitiōem qualis que vētris t epa
tis. be nāq; ptes laborāt ꝓ omni corpe lz directr̄ tm
ꝓpter seipsas: vt de motibus apparet ligdis: ꝓpria
qdē e quā vnaquaq; hz ꝓticula: in quā figdem ordi
nātur coēs qui immediatius: vt que epatis vel media
te sicut illa que ventris. sole aūt he sufficiūt in aialib
bus pfectionibus et transmutare alimētū in ptes ne
qꝫ absqꝫ vna earū valet perfici: vt ostendūt passides
hidropicales maxime. vna. n. digōnum aliā corrige
re nō valet. Propter fm qdem sciendū. A. sensi
sse quatuor sore digōes et cōes. ingens prio pria
ca. de generatione humorū. Webes scire q: sanguis
t qō cū eo labitur tertiā hz digōnem in venis t cum
i mēbra diuidūtur et vnūquodqꝫ recipit suū nutrimē
tū hz quartā. Sz hic Ozium sentit tertio collī apte:
ita ca. de egritudinibus et accidētibus superueniēti
bus stomacho. Mihi melius vr vt nō ponatur ter
tia inuenis digō sicut posuit hō quē tu scis: eo q: san
guis i eis non transit ad aliā formā; sicut sit in vētre
epate et aliis mēbris: Ba. Ro sedam digōnem in lo
cis q̄ multis ascribit epati: verū in gbusdā sonat ve
nis attribuere ipsaꝫ tm. Quid aūt de his monstrabit
ꝓsequēter et dicēdis. Propter tertiū qdē oēsden
dū pus nulla digō pōt simplr in venis de se cōis pōt
pfici. Scōo aūt qualr fit audiēdus sermo Ba. ostē
detur. et ex hoc actus venarus appebit in amplius.

Propter primū huius sciēdū q: digō cōis fa fit i
epate: vt sentūt medicorū oēs et nō inuenis directe
vñ ptiū tertio. Epar ē digestionis grā. Nō oēsdiur
qm ad digestionē et pcipue cōem. 5. aut. 6. uidēt ex
peti. Vnū qdē ut adsit organū digestiuū ꝓcauitates
habēs: i quo ꝓtrehēdat et gestat degerēdū digō. n.
pficit gete. dria. 61. Cū et Rt⁹ fit inata q̄litatib⁹ utēs
Amplis calditate et hūiditate. ac obiectū determi
tū in qō opek in qō et cēntialr fm medicū ipsa trans
format. Et supfluitas determiate imutatōe extet bo.

fm plures nutriatur r imediatius co q digestũ in ipo
ceu.hec ven i bz. Concauũ nãqz ẽ organũ i quo quic
ſcẽs alimentũ: vt obiectũ determinatũ Xrute qdẽ ſibi
indits ⁊ cosdimũ tidas nõ paucis vt tactũ digeritur
ac cẽntualiter trãſmutat. Sentiũt ẽt cẽs ex parioſi p
te chili digõe ipius facti: tunicã eius intrisecã ſaltez
nutriri. dria. 53. bz ẽt ſupfluitatẽ q̃ p intestinox egre
diũt vlã. Que ẽt repiunt in digõe mẽbrox tertio. ſũt
enĩ illic ptes ꝓcauitates bũtes ⁊ poros in qbus ge
ſcẽs alimentũ: iã elaboratã digestionẽ duplici ownio
ipax Xrute rubeũ pertis in albedinẽ pertrãſit. trans
mutatã vt ſile corpi reddat: habetqz ſupfluũ vt cere
bri mucosa: ſpmata: ſudorẽ: ſordicẽ: pilũ: vnguẽ: ⁊
occultã a medicis abſqz noie dictã trãſpirationẽ. Ex
eo aũt qõ ſic digerũ: ꝓſitẽtur oẽs corpus imediatius
nutriri. Que vtiqz nõ min⁹ ẽ i epate repire. Apluz
nãqz ẽ organũ ꝓcauitates bũs ⁊ ſciſſuras i quo chil⁹
refidẽs: velut obiectũ diſtinctũ meſaraicis delatum
Xrute ipſius ſba ⁊ colore in ſanguinẽ i ealiẽ trãſmu
tatũ ꝓuertit. Subã enĩ epatis ẽ ꝓpinq̃ nãe ſanguis:
de inuamẽtis qrto: ca. 3. vñ pducti ẽ: epar creatũ eſt
rubeũ: vt ſanguis cẽt ꝓueniẽs gnãtioni: velut mã ma
mille ⁊ teſtes albi, pducti ſũt vt ſpma ⁊ lac, pcrearet
vt talia. bz ẽt ſicut tactũ ſupfluitatẽ trinã: vt cholerã
⁊ melãz: ⁊ aquoſũz vrine nutritur ⁊ ſanguine. In B
enĩ ſaccr e dr opationẽ p mo p ma. in de gnãtiõe bõo
rũ de quo tactũ dria. 33. In uenis aũt nulla vt pau-
ciſſima repiunt iſtox. non enĩ ij habẽt ꝓcuitatẽ in
ea contentũ getatur. ſz poti⁹ i delationẽ pducit. ita
enĩ dicte ſunt epati Fuire. neqz virtus eis ieſt trãſmu
tandi: qõ ſubã ipax ⁊ pplexio denorãt. Haud aliud
bz ſubiectũ q̃ epatis digeſtio ſanguinẽ vz. Neqz ip
ſum ẽntialr trãſformant imo ſub nã ꝓtinue magis i
cis remanet ſanguis. vñ alimẽtox tertio: Digeſtio q̃
in epate ⁊ venis ſignificatio. Neqz adhuc nutriunt
eo: vex magis humiditate dealbata: cũ ſint ptes ſpma-
tice. Haud ẽt aliq̃ venax digõis ſupfluitas aſſi-
gnatur ipax: ita q̃. A. ,ptes tertiã digeſtionẽ cõem
in venis non eidẽ ſupfluitatẽ appropriauit. ſz ſpndit
cũ ea q̃ digeſtionis tertie vel qrte apud ij m ing ens:
Quax digeſtionũ ſupfluitates remanẽtiũ p reſolutõ
nẽ ⁊ reliq̃. Ampli⁹ vnũqõqz qõ gnãt aliqd gnãtiõe
ſaltẽ vt dic vnuoca: ꝓſile gnãto criſtit: ꝓncipalia enĩ
ꝓteſtanẽ ortis ⁊ eꝝ. Epar aũt ꝓportionat ſãguini: cũ
ſit ſan. cõgelatus gnãtũ ex ſanguie meſtruo: tiredoice
tertio. ca. 28. dictũ aũt ẽ colore ru. bre qlis q ſangui
nis. Q nãtitas ẽt ipius q̃grãdis: ⁊ organizatio mira
bilis id oñdit: quox fere nullũ ieriſtit vene. Nõ ira-
qz in venis cõis ſit digõ: ſz i epate B tm. Propter
ſcom bui⁹ ſciendũ q̃ vene ſunt duplices. qdã enim
ſint cadẽtes i epatis ꝓſtructionẽ: alia Xo extra ipm.
Que aũt prime ſubtiliores ertãt q̃ ſcbe reliq̃: vt iuf
epatis ei qõ digerĩ imediatius poſſet occurrere. vñ
inuamẽtox q̃rto ca. 3. Corpus epatis primũ inſtr̃ox
gnãntiũ ſanguinẽ: quanto magis cibus fuerit ꝓpin
quus ei: tãto veloci⁹ i ſuã alterabit nãm: ac meli⁹ re
cipe ſaciet ſanguis ſpẽm. ⁊ iõ tele venax i epate ſunt
tenuiores tclis venax refidui corpis. ⁊ qz iſte ꝓtinẽt
qõ digerĩ imediate in ſeipſis epatis vigore velut le
bes pulmẽtũ decoquendũ: ſed act⁹ decoctõis attri-
buĩ nõ igni vere decoquẽti ſz lebeti multotiẽs. Ira-
qz ⁊ digeſtio p lei ũqz non epati ꝓncipali organo ſed
mitro ꝓtẽtino. Ille aũt vene q̃ extra epatis exiſtunt
ſubõz: magis ſunt ab b⁹ actu remote: teſaſqz habe-
runt groſſiores: qr ſũt remote a ſba gnãne ſãguinẽ.
In Xrute tũ epatis ſentiũ oibus venis i eſſe aliquaz
Xrutẽ ſan. gnãtiũ vt ptactũ i eſſe ⁊ marie iſtax me
ſaraicis. vñ. 3. 14. cap. i. Epar eſt mẽbrũ qõ gnãt ſã-
guinẽ. q̃uis meſaraice ꝓuertant qnqz chilũ ad ſan-
guinẽ ꝓuertione aliq̃: pp id qõ ipſis eſt de Xrute epa
tis. Sic igit meſaraice videt ⁊ parare digõnẽ epatis
ccu masticatio facta i ore habilitat ⁊ diſponit ad ven
tris digõnẽ: de ptib⁹ ſcõ. Diuiſio enĩ alimẽti i mo-
dica ſcile exhibet calido opatõcz: ceu ⁊ vaſa ſpmatis
fm Ar. dicta inoluta coeganĩ ad digeſtionẽ teſti
um fm alias: dria. 35. Venc itaqz delatrices reliq̃:
ſanguinẽ i ptes magis diſponẽt ad digẽcz tertiã: q̃
aliqd ſupaddãt ſcbe. ⁊ marie verſus cutẽ ipax extre
ma. Q ꝓ fortaſſe ſenſit. A. tertiã digõnẽ ẽt cõcz po-
nẽs i eis. Q eni digerit i bis ptim obtinet formam
bũoris: ⁊ fm aliqd bũiditatis cũ ſit i via. Q idi at
febzis etbica ⁊ putrida fm tale qnqz ſcã dria. 93. Vt
fortaſſis. A. mouet id: q̃ cũ ſãguie labũ p venas vt
tacti pura pbla qõ loco ſanguis in ipm ꝓuerſũ flare
ponit: qõ gdẽ vt oportere nõ alit i: q̃ in ipis ad euz
ꝓuerti. Sed dicã id vt Xrute ꝓtingere epatis ⁊ non
venax. Aut tertiã hãc ſorte ponit digõnẽ cõcz: mo-
dũ obſuans ſuũ vtpote aliox ſ. mp apliur fmones
cũ eox recitatẽ diſlocta. Sic igit digeſtio ſolũ fit in
epate ꝓncipalr: ⁊ ipus gia. i venis aut p ſe efficiẽter
nullatenus. Propi q̃rtũ Xo ad primũ Ba. ⁊. A.
viſũ qd dicẽdũ. Q d aliud Xo dicẽdũ Ba. q̃ illic idẽ
eſt Theutõem logſ vñ vt ipi Cludar ſuſcipit nume
rũ digõnũ: q̃liter cũqz fuerit epinatũ cũ ſp in ipſum
eat. Et enĩ cũ ſit debilis cẽ paginis ccu ſan. coagula-
tus ſui ſubã ⁊ colore ſanguie tingit ẽt: ac ſi aliqd eius
admiſcet ei ceu ſpõgia q̃ſi tictura iſicit p ipam liquo-
rẽ trãſeuntẽ: cũ hoc q̃ in epate Xtus eſt imutatus ⁊
ſanguifica. Q aũt tale nõ potuit i ſe liquorẽ ꝓtinere
ſubtilẽ: ⁊ iõ i ipo fuerũt venule ſubtiliſſime plẽs di
ſptite: vt cõtact⁹ iterueniret imediat⁹ fet e i gt.⁹ cõ-
tinerẽt chilus. Nã enĩ hic velut i aliis igeminata ex
ceſſũ coequauit. Q d ꝓſirmatõcz dicẽdũ q̃ illa ẽ ſerie
trãſlatõis arabice: q̃ vſr ñ rar o diſlocta repitur ⁊ mẽ
doſa: qõ ⁊ ſic imediate a greco deduxi: Q ñdi aũt in
his q de ſpmate: q̃ i tunicis vaſox a gbus nutriunẽ
teſes multoriẽ appet trãſmutat⁹ iã ſan. ad ſpmat.
gnãtẽz. neqz enĩ ipſae vaſox tunicae ab alio aliquo
ꝓueniẽs eſt nutriri. Appet itaqz ex hac ſerie q̃ ñ fiat
i venis de gbus fmo digeſtio: vex de tertia q̃ mẽbro
rũ vñ teſticuli nutriũt. Q d aliud dicendũ: q̃ aquoſi-
tas vrinalis ẽ ſupfluitas digõnis venax: put ſunt i
epate Xtureqz ipſi⁹ vt expoſitũ ſacta q̃ inducz dige-
ſtio venax dr. vrina enĩ cũ cerci is bu. i epate gnãt.
Q d aliud dicẽdũ: q̃ lec⁹ bz Xrutẽ ſaluatiũ ⁊ eẽ da
tinã: nõ ſic a ſe mãlit vt ẽ extrema ſupficies ꝓtinẽtis
vex formalr magl qõ recipit ab orbe fm talen: aſpe
ctũ vel, ꝓportõez: aut altex: ita ⁊ vene lz ſanguificã-
dũ collocẽt mãlit: formalr tñ ⁊ Xrute re locat ab epa
te. Q d aliud dicẽdũ: q̃ illud qõ eſſe venis vt de p-
mutatõe verſus ſanguinẽ: nõ ẽ ipſax, pprũ ẽt meſa
raicax: vex eis vt viſũ ab epate accõmodatũ. vbi aũt
vnum pp alterum vtrobiqz vnum nã nãqz ipſax eſt
deferre, ppria. ſũt enĩ vt riuuli quidam de partibus
tertio ſubintulit etiã aliquid diminutionis videlicet
notã. Dicendum ẽt q̃ licz vene oriantur a corde: in

quo principaliter digeſtio pficitur ſanguis ⁊ ſpãs nõ
tñ in eis digõ efficitur ſed potius delatio vt iducuz
ad Xr. Q d aliud ẽt qd dicẽdum apparuit ſi. n. vene
transducũt phlegma in ſanguinẽ aliquaſ tiã ex Xtu
ſe contingit epatis ⁊ noia venarum.

Nonã dicti ẽ aia: q̃ plurimũ iuenit in ſto
macho: aut gnãtuz ex humoribus in ipſo, eſt
phlegma qõ tandẽ vltertuz pigõne i ſanguĩ
nẽ põt cõuerti: beliretur an digeſtio ſubſequens ꝓcedẽ
tẽ valeat corrigere. Et vt q̃ bũs ẽt. Rurſus: ſicut
bz mẽbrũ ad mẽbriũ eſt ſe habẽt actus ad acpũ: cuz ex
eiſdẽ, pcedat: ſed mẽbrũ vnũ põt aliud corrigere ⁊ cõ
parare: vt cerebrũ cor poſitũ i ſitus oppoſitũ: dria. 15.
Q d huc ſi epar mẽbrũ debile cordis reſpectu. 7. dr i
ge. põt cõtra oparĩ ſi caliditatẽ illi⁹ remittẽdo: mal
to amplius epar ſorte relatõe vẽtris eius actui pura
digõni poterit obſtare: ipſaqz pfectius deducere: vt
canon firmat dialecticus. Illud aũt valz in tegni. Et
ſuficitur qz epar caliditũ ⁊ humidũ nã quo digõ pficit
qla: ita vt digeſtio vẽtris lapſũ nãt⁹ in frigiditatez et
ſiccitatẽ ꝓtempetur ac roborẽt idem. Galin: qũ plu-
ra ordinãtur in aliquẽ actũ: fortioza pũt emẽdare ac
ſupplere debiliora defectũ. Sic [illegible] ſe bre epar ⁊
mẽbra digõnis ad ventrẽ: cũ [illegible] erit ãplius vtcũ
qz lapſum ad frigiditatẽ ⁊ ſiccitatẽ: reliquum Xo ad
caliditatẽ ⁊ humiditatẽ. Et ſi. agẽs debile pl⁹ põt ſu
per maz diſpoſitũ: q̃ ſorte ſup eã que i diſpoſita: cuz
oẽ gẽs a materiari expetat diſpõnem. Sz vẽter ſuſci
pit quod rude atqz i diſpoſitũ: epar Xo mẽbraqz ma
xime quod diſpoſitũ: poterit digõ ꝓis ꝓcedẽtez cor
rigere. Oppoſitũ Xo hui⁹ vr ſentire ſimplr Ba.
apbotis. ⁊ alimento ſcõis. 6. n. de accidenti vult: q̃
opatio triplr digõnis leſa: in vẽtre: in epate: ac mẽ
bziz: trib⁹ ſilr ledatur modis: pmutatõe vz: debilita
te ac corrupt[illegible] quod criſiũ primo ẽt indicat: ac in lo
cis q̃ malẽ. vnde de re. ſan. q̃rto. Panẽ quidem
deficienter aſſatũ aut carnẽ vel legumẽ ipſecte deco
ctũ: ipoſſibile in ventre digeri benigne. Rõne vero
eandẽ habẽt que fm ventrẽ elaborata prius ad ſcdam
que in venis digõnem: q̃ ex principio male ꝓſtructa
cibaria ad eã que i vẽtre ac q̃ fm venas nõ recte di
geſta eandẽ habẽt rõem ad eã q̃ in carne quã habue
rũt cibaria qdẽ ad illã que i vẽtre. Ex ipo aũt reddita
ad eã que i venis: nec igit diligẽter exteriora venter
digerit: aut vene illa que ex vẽtre: neqz carnes que
ex venis. qñ nõ bene fuerint elaborata. vñ Ifaac et
vrinis. Qũ cib⁹ in ſtõacho ⁊ epate nõ fuerit excoct⁹
⁊ digeſtus: ipoſſibile ſit vt digerat in mẽbris ⁊ eorũ
aſſimilet ſubẽ. Siſr ſi cibus fuerit ipſecte digeſt⁹ in
ſtõacho crud⁹ ꝓueniẽs ad epar nõ ide recipit coctõez
neqz in pfectũ mutat⁹ ſanguinẽ ſz remanet clar⁹ ro-
ſeus ⁊ crudus ita vt ꝓueniẽs nõ poterit i eis digeri
nec ipſorũ ſubſtãtie aſſimulari. Q ñ ⁊ idicat pũ ter
tis. c. de eo qõ comedit ⁊ bibit. ita nutriẽto multo
⁊ ſuperfluo: ſz accidat vt digerat in ſtõacho. raro tñ
digerĩ in venis imo i ipſis remanet crud⁹ ⁊ cribẽdũ
ipſas ⁊ ſcindãt qnqz ⁊ tertio. i 4. de debilitate epatis
Debilitas cãtur epatis: cũ ſtõach⁹ mãdat ad ipz cbi
lũ nõ bone digõnis imo digõnis debilis aut corrup-
tũ. Et vt ad vnũ nõdũ pcipi quẽ oppoſitũ bui⁹ ſenti
entẽ Rurſus: oris cã primaria pl⁹ eſt influẽs ſup ſuũ
cãtuz: q̃ cã vſus: fa de cãis. ſz digõ vẽtris ẽ pma re
ſpectu ei⁹ que epatis ac mẽbrox: ⁊ illa que epatis bo

rum relatõe plura. n. digerũtur ſtomachi digõne q̃
epatis: ⁊ hui⁹ q̃ mẽbrox. Iridẽ in ẽntialr ordinatis
ablato prioze ſuſcep⁹ posteri⁹ ⁊ nõ ẽ: vt eodẽ apper
de cãis. ſz digõnes huius tres, videtur ẽntialr ſimpli
lice: vt vna ſit ſub alia ordinate ꝓtente. Q ñdinãt nũ
qz oẽs tandẽ in deꝑditi reſtaurãtẽm. Q d huc ſi defi
cit ages fortius: multo ãplius ⁊ debil⁹. ſed ventri ꝓ
ficit ſupponẽ q̃ digerit nõ ſolũ caliditate ⁊ humidi-
tate qdã eidẽ iſertã ſubẽ: vex vt propter ptes illi caliditatẽ cũ humiditate pſtantes q̃ plurimũ vt tactum
Siſr epar cũ ſit mẽbrũ principale ca. ⁊ bu. alijs fere oẽ
bus pfecti⁹ ptib⁹ principabit digõne pfectio: i. nõ igit
digõ ꝓis ancedentẽ poterit corrigere. Propter
primũ gdẽ ſciẽdũ q̃ eẽ digõnis viſũ ẽ aĩ oẽ: ⁊ qd ma
tritõis: dria. 30. ⁊. 56. Corrigere aũt intelligo: nõ ſo
lũ cũ vna digõ alteri ſuffragat in modicuz: vex cum
vna pfecti⁹ alterũ corrigat vel emẽdet: velut cũ cor-
pus egrotãe in priſtinã reducit nãz. Propi tcẽs
vero ſciendũ q̃ auctores vt appuit cõmũ ſentiũt: q̃
digõ ſubſequens ꝓeuntẽ nõ valeat corrigere. Fortaſ-
ſis ad corpora ſufficiẽter ſana: vel ad plurimũ ſe trãſ
ferẽtes cõtingentia urta iducuz. A. raro tñ digerit
de quo amplius mõſtrabit ex dicẽdis. Propi ter
tiũ qppe ſciendũ q̃ corpus in quo tales attẽdũt digõ
nes: aut erit ſufficienter ſanũ vel lapſuz ſeu diſcraſia
tũ. Quod ſi primũ dico mallatens⁹ posterã digõnem
ſatis paribus ceteris anteriorẽ corrigere. Si. n. prie
deficienter adfit digõis act⁹ q̃ ãplũ alterabit ad fuz
q̃ masticatio ad primã nihil poterit digeſtio ſequẽs
i prioris correctõem. quod idicãt ampli⁹ ducta fo.
Sigdẽ lapſo corpus criterit: aut vniformit ſeu pro
portõatuz declinat in aliquã octo ꝓſonã diſtempe-
tarũ aut differẽter ⁊ cũ iproportõe. Q ñ ⁊ ſi primitus
tũc huius lapſus vel erit paucus ab eĩ⁹ tpamẽto exce
dẽs: aut multus: q̃ ſi modic⁹ ⁊ marie vſus q̃litates
que nõ ſunt pprie in digõne mẽbri ſufficiẽter pcedẽ
tis, pprie Xo digeſtine ꝓtis puta ſi vẽter digerẽs
bz eẽ calidus i medio ꝓmi grad⁹ vel talr: ⁊ epar i ꝓn
cipio ſcõi. tũc ſi vẽter ge fuerit calid⁹ in ꝓncipio pri
mi grad⁹ ⁊ epar i medio ſcõi: poterit vtiqz digõ epa
tis eãqz vẽtris corrigere. tũ qz quãtũ vẽter ſubſiſtit
i caliditate ea tñ epar vigorat: tũ ẽt qñ cũ bui⁹ mo-
dico epatis exceſſu vis digõnis ſaluat ſanguifica. tũ
qz vẽter in modicũ lapſus digõem nõ ifirmat: ita vt
diſpoſitũ ei nõ attribuat aliqualr: qõ ⁊ rõnes pſuadẽt potes. Si aũt lapſus fuerit q̃ plurimus: tũc dico
posterã digõnem nequaq̃ pcedentẽ poſſe corrigere
vex potius pcedẽtẽ corrũpe ꝓſitẽ: vt inductuz p. A.
pura ſi vẽter fuerit calid⁹ in mãſiõe prioris grad⁹ pri
mi ⁊ epar calidũ in tertio itense. Sui nãqz caliditate
multa cũ ſiccitate: nõ poterit epar ſufficiẽter vicere
Xrute ſanguifica: cũ excedẽs ſatis diſcraſia tãdẽ, actũ
proprie corrũpat Xrutis. Q d huc epar calidi⁹ adeo
modicã caliditatẽ ad ſe trahit vẽtris ficut maior flã-
ma minorẽ: ita vt venter quantũcũqz ſubiaceat epa
ri: depauperat⁹ calido digerẽ poterit mũme. Sicqz pra
uiſſime ꝓpabit epati chilũ gnãns crudũ ⁊ corruptuz
quẽ nẽpe epar calidius attrahet ẽt ante tpe: vt inde
opilatio ⁊ debilitas ſicut tactũ epatis conſurgat. vñ
plurimos taliũ ẽ videre hidropẽ ſcabiẽ lepram ⁊ ha
iuſmõi defedatões incurrere. Talia. n. ſunt diſcraſi
ata: vt oppoſitõe in vnã nequeant concidere armo
niam. potius enim incitant in furiam q̃ ſe corrigant

quod ⁊ secunda itidem pessundent inducta. Quod si corpus fuerit dissolutum fuerit p̃ proportionabilis lapsū seu si vna ptiū ipsi⁹ declinet ab aliquā ꝓplexione, speciale simile: aut adauctū vtrū id qd ipsius est cōplexionis ⁊ illa hab⁹ i oppositū, tūc nūqz duplex est lapsus qm declinat ab ipsi⁹ opposito: tuz ⁊ qz nō cōfimilitat ⁊ deficit ab alia ptē i vna quādā cōcidēs nātu: velut cū cor fit frigidū vel sānē calidū ⁊ cerebꝝ calidus: vel frigidissimus ac epar siccius: aut epar frigidum ⁊c. i tegni: ⁊.6. de re. san. tunc hui⁹ ccu dictum hus ei it lapsus modic⁹: ⁊ sic poterit vtrq; corrigi: pu ta cuz epar fuerit calidū ⁊ bu. in principio dicat sc̄di gradus aut parū ꝓplus: vēre qz frigidus ⁊ siccus i opposito. Et par eni tm potes fuit caliditate ⁊ humiditate digestiuis intēsis: quantū vēter caliditate ⁊ siccitate submissus cōrectione iducet: cū i his ꝓplexionibus virtus saluēt adhuc chilificatiua: sanguifica: ⁊ ꝓprie cū vēter fuerit purus: cui cibi parū hbēt ⁊ sepe i tegni delectusqz ab epate: ac ipsi sufficient magnū: Nō ⁊ his iam plusqm non modicum. Nō si lapsus fuerit grādis: ceu si epar cs. ⁊ sic. i tertio gradu, vēter vero frigidus et sicc⁹ vt humidus in eodez vel magꝭ ēpposite hitibus: digestio sequens precedentez nō cōfriget imo cōnūper. Ecōtra potius se vt pbatū sc̄dō Cū i his fit ꝓplonib⁹ aduersus ac ceedētib⁹: vires si alq; eni sufficient mēbroꝝ imutatiue. Nō aūt dictū est de digōe vētris ⁊ epatis: fili audisti de es q̄ membroꝝ: ac de medijs ꝓplonibus iter hec mēbroꝝ extrema mediocrit iudicandū. Propī q̄rtū Ro dicēdū q̄ iducta suis vijs ꝓcedāt. logica eni sūt altrisecus aliqd Vitatis ꝓludētia. Pbla nāqz natū i ventre: aut delatū fi nō fuerit corrupt ū: ē ma i sanguine apta vteriori ꝓuerti digōne. nā digestio nō peccauit ventris circa ipm oio: ⁊ ꝓprie cū peccatū fuerit vt visuz ex pte cibi. Ad aliud dicēdū: q̄ mēbꝝ ⁊ ac tus actū: qñ non fuerit exceſſus in nā vltimatis: adeo vt actus destruat virtutis. Ad aliud fili apparet p̄ huius. Ad aliud dicendū q̄ nō q̄libet dispositio sufficit digōni epatis ⁊ mēbroꝝ: sed debita ⁊ eoꝝ actionib⁹ ꝓportionata. qd deficit sicut visū non raro. Ad auctoritates qdē alterius ptis visū ēt qd dicēdū Ad alia duo dicendū q̄ digestio ꝓcedens nō deficit olo sed disponē adhuc valet epati ac mēbris. Cā etiā vltis prima: lz amplius influat vlr ac extensiue: nō tamen intensiue ac pticularit vt secūdaria: qd actioni attinet in amplius. Ad aliud dicendū q̄ venter operatur circa materiā rudē ⁊ indispositā valde. non autem sic alis.

Differentia.30.

Quod solus sanguis nō nutriat vt auctoritate fere oium medicoꝝ. Amplius.6. de iuuamentis.c.6. Generaliē nihil ē i corpore simplex puꝝ: sed oia mēbra cōicant i materiā: ⁊ oēs materie inueniunt i oibus mēbris. mā vero sunt hu. nutrient itaqz ex oibus cū nutrimētū fiat a similib⁹ Rursus de hūana nā: ⁊ elemētoꝝ sc̄dō.c.3.4.⁊.5. Alij, bu. tres repiunt in sanguie vt ēt apparet in phlomijs hos aūt nō est frustra ponē Adhuc cū alimētū transmutet tandē alitū: ⁊ si sol⁹ san. nutriret oia mēbra in suis naturis: formis ⁊ virtutibus a alijs dispōnibus ꝓnitibus sozēt filia. Sed hoc ē falsū: cū grandis eoꝝ apparet diuersitas. Itidē nutrino est assimilatio eiꝰ qd nutrit ei qd nutrit p̄mo nāliū. ca.6. Cum aūt mēbrorum quedā sunt cholerica: quedā melica ⁊ pblegmatica: oportuit i eoꝝ nutrimēto determinatos fore humores inter sanguinē nutrientes. Polin: siccabi pellicula ficiū, vt cōiter sentiūt: dria. 53. ex mālia natū imediate cōstituit ē nōdū i sanguinē trāsiuit igit non et solus sanguis nutrire. ⁊ p̄ pis neqz embryonē pfitiuit. In oppositū Ar. i pleriq; locis dicēs sanguinē dā nutrire aut p se aut simpliciter intendere seu tm. Et ut ei cū qbusdā medicis dria. 53. Amplius de p̄ prietate bonā hu. est vt solus vt cū alio nutriat secundum optim⁹ est humor: ꝓplerionū sc̄dō.c.5. Et distinctius ē artis ⁊ nō p̄ nonis vtz p̄ncēs copulatione. vt Phily. dria. 53. Sāguis pur⁹ ē mā nutrimēti mēbroꝝ. Eti: pbla nō nutrit: cū sit frigida ⁊ humida ⁊ lenis digestū aliqs nutrimētā. id eni calido sit op⁹ pfici ⁊ hu. quēadmodū ⁊ vita. neqz cholera ⁊ melica qz qd vtr nutrit oz i venas trāsduci. Sz cholera ē pucniāt ad venas i gbus ē san. neqz ipse nutrit corp⁹ iuuamēto. ⁊.c.3. vt nāliū sc̄dō.c.i. Falsū Erasistratus pōnēs cholerā i venas cū sanguie ptrāsire gra vz rigrime ei aut qz sozālē id ad ei legit pōnē. sanguis igitur solus nutriet: ⁊ alia ēt cōponet Aui. tū dxēt solū san. nutrire mēbra sanguinea: nō aūt alia. Propī primū qdē sciēdū q̄ san. ē hūor calidus ⁊ humidus sapore dulcis: odore suauis: mime coagulabilis sol⁹ cui⁹ali⁹ est i artarijs: q̄ tenuis ē liquōis in tu. clarū vergēs ad flauū. alter Ro in venis cōse rubēs plūs multiplicitas aūt ei⁹ dria videbit ꝓsti: ac ēt. 33. ⁊ ēt aūt actus nutritiūs seu nutritio p̄m Ba. assimilatio ei⁹ qd nutrit i ꝓprīā q̄litatē ⁊ subam ei⁹ qd nutritur In q̄ qdē assimilatōe oz ap̄ positoz ⁊ vnitione ꝓcedē cū posteriora prioib⁹ nequeāt ab solui. Est ēt nutritio ex aliq̄ fili sub̄a fuo euacuate restauratio. Quare oppositio cuisdē fine dimēsiōe nāliū primo.c.3.⁊ qz tālis acꝰ fiue effect⁹ relatēez ad eius cāz ipozat: qne qd est Rtus ē nutritiua: oz ēt videre qd fu ipsa. Est aūt vis q̄ nutriēs i nutriti ꝓprīā similitudinē: iō vt p ipm restauratōez recipiat ei⁹ qd dissoluit p̄mo f ma de Vtutib⁹ fi. sc̄o. ⁊ qz huiusmōdi Vtus depēdēs est ⁊ mālis ifra tps: nō solū quo ad opatōez sed ēt q̄tū nā ad su bam: iō ⁊ ipse sicut cetere talū mā idiguit corpoꝝ. Equit aūt mā duplici. vna qdē in q̄ tanq̄z i ꝓpo fundata subiecto sustētaret. sc̄dā aūt ceu ea i quā opatur. Prima qdē nēbꝝ existit rōe q̄ ꝓsite magis: eo q̄ hec vna Vtutū erat nāliuz. Nāles vero Vtutes cū sint māles eis quoꝝ sunt vehemēt ꝓcrete ad oppositā nō potētes. velut vitales ⁊ aiales magis primo p̄ma de Vtutibus caplis. 4.⁊.5. Immo potius vicini ⁊ ordini vni adherētes singulari: pp qd Vtutes dicte sunt nature. subiectā nālibus equerūt sibi pro portōabilib⁹: q̄lia sūt mēbra dicta mēbra nāeuū ⁊ eorum opposita q̄ſi membra vz officialia: vocantur aie sinistra. ⁊ iō videmus q̄ hec Vtus plantis lezistit: pp earuz mālitatē minime organizatis: i gbus non sunt alie repte due. Materia deniqz l quā virtus hec eiꝰ actū exercet alimentū existit. ⁊ qz omne alimentum primo Vtium existit alendo: de ge. ⁊ cor. primo: sc̄dō de aia: tertio ꝓplerionū. ca.9. oportuit primū remouendo ab ipso Stacentes passiones corpozi assimilari. hoc aūt fieri non potuit nisi retineretur in corpore determīato tpe. Sic igitur indiguit mēbris pluribus sibi deseruientibus ⁊ virtutibus ac tpe. Mēbris quidē duplicibus. gbusdam quidē propter retinere tādiu alimentū: donec p tres digestiones alteratum

tandē in subam filem convertat ei: qd deperditū extitit: ⁊ iō in oze idiguit tanto detineri: quo primū eo alimētū alterat rude. deinde codē in vētre transmisso: ipse ⁊ alijs egunt digestis: vt tandē gnāta q̄dā in de suba simili sibi aliter ptisane attrahat p quasdā vlar epatis manus dictas melaricas formā venarum bītes p exsuccatōem puri ab ipuro in epatis cōcauitate digerēda i quo ⁊ substantijs. 5. seu sez gnātis Vtute digestiua dria p̄ozi: vna eaz san. vz vtraqz cholera supflua ⁊ aquositate purgatus i venas vlteriꝰ i pellit digerēdus: ⁊ vt tandē p digōem in mēbroꝝ fontibus ex venaz oriciijs delapsus: depditi corp⁹ restauratōem suscipiat. Et qz a tali alimēto in qualibet digōne expelleat supfluū: fuerūt ptes ēt necessarie hoc colligētes: ne purū maculet supfluo secnlē to. duplex hec cā purificatōis ptiū existit nāliū p̄mo. Sunt ēt Vtutes quedā huic nutritiue velut famule subseruiētes i attrahēdo ipso alimētū digerēde: ⁊ supfluū ex purgādo: q̄les sūt Vtutes q̄tuor prime: attractiua: digestiua: retētiua: ⁊ expulsiua: cū discretiua: Vtutes ministrātes appellare. be nāqz opantur circa alimētū: velut plures circa vnū laborātes op⁹ Indiguit ēt tpe. nā i oi actōe q̄tuor oz cōcurrē: agēs vz potēs in mām sibi dispositā agere fo. iuxta illō se cūdi de aia. Actus actuoꝝ sūt in patiēte ⁊ dispositio Regritur ēt coractus tertio cū ois actio fiat p cōtactū: p̄mo de ge. Ipse nāqz Stitis excitat q̄litatibus: affecta adinuicē mixta ad agēdū. Regritur ⁊ quarto cū his tēpus Ro de cā. c.2. cū sit Vtus vt dictum sub tpe cōstituta in eno agēs tādiu fit attrigēs passuz vt effectū iudecōuenientē educat. Istus āt Vtutib⁹ et ptibus nutritiuis fulcita in alimētū tanq̄z ad finē duplicīter vt operi: sicut ipsa duplex existit vt ⁊ virtus gnātiua: vna qdem ꝓpatiua siue imutatiua: scōa que calido ⁊ cōplexione mēbri operatur velut istris. altera Ro defectus seu iformatiua: Ba aut alimēti i mēbra Cuius qdē tria sūt opa: apponere vnire: ⁊ tādē assimilare: vt per eaz. pbat defectus nāliū Vtutū p̄mo ca.6. Dupliciter qdē in eno vt ⁊ mēbra p̄m medicos sunt duplicia ex spmate vz ⁊ sanguie generata. In mēbris nāqz spmaticis vniformiter ⁊ irregressibiliter opatur qd apparet co q̄ in puerilia plus restaurat q̄z depdat: ⁊ iō necessario ꝓsequitur augmētari. in iuuentute Ro eq̄liter restaurat: ppter qd status. In senectute aūt ⁊ senio minus intelligibilit: magis autē manifeste valde: vñ ⁊ diffoꝝmis secq̄ declinatio. Et neqz demū ordo irregressibilit fit de min⁹ ad pl⁹: seu ad medū. In mēbris aūt sanguineis diffoꝝmit ⁊ irregressibiliter opatur: q̄ qdē diuersitas ex varietate cōplerionū penes tpa ⁊ alias res cātur nō nāles: ⁊ hoc ē q̄ videmus quosdā vno tpe carnib⁹ minozari: alio Ro tpe diffoꝝmiter ig rossari. Est aūt hui⁹ Vtutis officiū nutrimentū triplex erīs: tertio cōplerionū ca. 3. ⁊ nāliuz primo ca.6. vnū qdē actu nutriēs: qd verū dicit nutrimētū: vt qd apponit vnit ⁊ assimilat alicui nutrimētū: ceu qd nōdum nutriēs apponi incipit ⁊ vniri. tertiū Ro futurū nutrimētū ficut quod ē adhuc i venis vel vētre iā imutatū p̄m q̄ alimentum ēt remotius pōt extendendo nutrimētū appellari. iuxta illud primi p̄me. Nutriēs masticatōe Duoꝝ qdē primū sub̄e Sponit effluium: scōm sanguinis fluui tertiū aūt vomitū ⁊ lyenterie. de re. sani. p̄mo.c.2. ⁊.6. Propter Ro scōm sciendū q̄ tertio elementum. Ba. istā gōnem difficiliorē reputat ex ēt q̄ qd elementoꝝ mixtōis mō: ⁊ pbabiles vtrinqz fore cū ea ipsaz positiones. Aiz. n. nō ē simplicit possibile dē mōstrare vez hic vt in primis elementis. Vterqz. n. sermo hz qd, p̄ptiū ⁊ pbabile. ⁊ tabdit post alia. Iō qz ⁊ quicūqz medicoꝝ ⁊ pboꝝ ex sanguie solo nutriri aial nūcupauerūt: oz laudare eozū ſmam vt conuenientia cognoscētiū. Sz Pip. naturalius adhuc ⁊ his ēt q̄tuor hu. gnatōem ⁊ augmētatōem adhuc ⁊ nutrimētū ingt corporibus nostris. vitū. n. fuit hippo. nā libus fore ex q̄tuor hu. gnari corpa ⁊ nutriri: cū me lius saluēt trāsmutatio ⁊ medicinalia appētia. Impugnat ēt unū ponētes elementū ⁊ hu. dria. n. Et iō gdam ad id quesitū rūderūt p̄ distinctōem Pali. dicētis nomē san. fore cōe. fi ꝓnificat. n. aggregationē hūoꝝ p̄mixtorū in venis: sicut appz in phlebotomia Illic. n. nō ē san. purus: sed i eo oēs existūt hu. Vt aūt san. a supabūdanti in mixtura: eo q̄ ceteroꝝ excellat sui quātitate: ⁊ rubeo ꝓfundit colore: ⁊ b̄ mat sa a medicis vt sanguines. Significat ēt sanguis nomē purū cūdē ab alijs oio distinctū: ⁊ hic parū seu raro inuenit singularis ⁊ purificatus ita q̄ ei nō ali⁹ associet humor iuxta illud sc̄di, prosticoꝝ. Hippo. vt ne aliqs humor sit purus siue syncer. Iz oēs sint permixti. p̄iō eoꝝ ēt humiditates sanguinē vocat Ba. Dicūt ergo hi q̄ si hec dictio sol⁹ exclusiue ponat qz clusionē sanguinis. i. masse aggregate in venis: intellectus propositōis est falsus. tūc. n. pur⁹ sc̄dō mō dictus sanguis nutriret: qd dicūt eē falsū. tū qz nō ē hūorē purū dare in corpe. tū qz cū mēbra sint in naturis suis diuersa oportuit ipsa ex diuersis nutriri hu. vt a cōsumptōe restauratōe, ꝓportōali seruētur illesa. tū ēt qz hu. alij a sanguie nisi nutrirent: frustra viderētur i venis existere. Si Ro solus dicat exclusionē cholere supflue tēdētis ad sacculū fellis: ⁊ melancholie ad splenē ⁊ aquositatis vrinalis tēdentis p renes ad vesicā: fic dicūt vez esse solū sanguinē nutrire qd idē ēipm nutrire: put oēs hu. ē deserēs. Iz qd de hoc appebit in dicēdoꝝ tertio. Circa p̄dicta euēit dubitare: eo q̄ dictū ē i corpe hūorē puꝝ vel syncer mime repiri cuz dicat p̄io ō morbo. c.i. Raro ē in ucīre humoꝝ singulaz syncer. Nō āt raro repit iuenit interduz. Dicēdū q̄ p̄mo Ba. ē in aphorib⁹ pticularit: ⁊ nō i hūorib⁹ corpis vniuersalit. pax. n. est q̄ in aphate nō sint hu. plures cōmixti. Propī tertiū qdē sciendum: q̄ sol⁹ san. nutrit, put ēt hec dictio exclusionē facit san. p̄mo mō dicti. In quo ceti hu. sunt aggregati: includēdo p̄m modum sanguinis vz puri. tuz qz sol⁹ san. fic acceptus idē sonat q̄ purus Iō distinguendum q̄ pur⁹ duplicit dr vt qd oio nulla hz admixtōem: ficut vinuz aiſarie aq̄ nō mixtum: aut qd modicā admixtōem recipit ceu vinuz rā modice mixtuz aque: vt stati oio trāsit⁹ fiat idominans. Et isto qdē mō visuz ē hippocrati puruz nutrimētū in corpe repiri. Enūcio igit sanguinē nutrire nō solum mēbra sanguinea: qd ēt aduersario nō dz onerosum videri: vez ēt cetera mēbra: quātūcūqz videat diuersaz nāz: cuz rū illa diuersitas nō grādis: i vnā stati cōcidat cōplexionis ex coalternatōe insultantis vnionē: ꝓpter quod ⁊ nutrumentuz opoꝝtuit eē cōe qd p Vtutis imissuz vlterior: ē actōem cōitas illa specificaret in ptiū naturis. Nō āt hoc verum: scribus ꝓfirmat pbozuz illustriuz et medicoꝝ: vt Ar. ō aialū

b⁹ ⁊ aliꝰ. Auer. pbl. ⁊ medici. Et ga. videt tandem hoc fuisse fnia. Ait enim scdo nāliū. ca. vltio. Quod sufficienti grossū est ⁊ terrestre: refugiēs plectā trāl mutatoem q in epate trahit ad splenē. Qd aūt moderate grossū cū decocto. i. sanguine fert. Indiget eni i multis alis pticulis sanguis grossicie aliq: sicut i latis inulis ,pter retēctione: sūt eni retentiui. Indiget aūt nō mūne ⁊ citrino hu. q nōdū igneus vltie factus est sanguis. Et q ei vtilitas dicet imo i eodem scdo. c. 1. vult cholerā nē diffundi p venas ad nutritoem ſ baudi. In hāc quoq sniaꝫ vsus ē ꝓcidere: ārto de unamētis pticularū simplr choleras supfluitates appellans. vñ in qnto. c. 2. Cholera citrina non hz vtilitatē: vt vadat i venis ad epar ⁊ ad stomachū ⁊ ad refidū corp⁹: neq; nutrit aliqd mēbroꝝ ſ exit ad intestina. Sic er go vult q mlia ⁊ cholera cū sanguine trāsfer amt vtilitatis cā: nō aūt necessitatis nisi forte mlia in Vtute tū san. arterialis splenē nutrit in unamētoꝝ ārto ca. 2. quc qdē necessitas iuxta elementoꝝ fm. A. ⁊ Haliab. vlr in nutriēdo existit. Hoc ēt vident sapē de pblate ipm volēt eo fiē ⁊ sanguinē purū oia posse mēbra nutrire: cū id ī eū puersū fuerit Est eni velut semidigestū aliqd nutrimētū. vñ ipsuꝫ sanguinē testant diminute decoctuꝫ. Ampli⁹ Ysaac i pncipio vrinar: Cor melioē ⁊ laudabiliorē; atq; tpariorē sibi ptē san. attrahit: ex q se pfortat ⁊ nutrit ⁊ refiduū sbtiliat: ⁊ ō cholis ⁊ pblate ⁊ aliā putredinē mūdificat: ⁊ arterias ad mūdificādū calorē hālē mādat: ⁊ p totū corp⁹ diuidit: quo ⁊ ipm nutrit ⁊ vificat. Itidē i pncipio dictar vrinꝫ ⁊ febriū. 5. Nā qm odio habuit cholerā ru. pp amaritudis sue acumē: i cistis fellis collocauit; neq; aliqd sui sanguini admiscuit: nisi quātū necessitas exposcuit ad Vtute ⁊ toto corpe expulsiū exercitādā. sicr ⁊ melācholicū hu. splene icarcerauit: ne ei⁹ sanguini ꝓmisceret: nisi qtū lucrat ad Vtute ꝓfortādū ⁊ ꝓtēnū i qlibꝫ corpis pte. Ad hu. alerādē i, phlematib⁹ igit colerā ru. ⁊ amplius nigrā i corpe morari ⁊ nō nutrire. cholera cni ru. ē acuta ⁊ adhuc min⁹ mlia. q nāe inimica ⁊ pticulax corrosiua ⁊ ,pprie adusta. Qd vr tandē sentiri tertio. 15. cū cholere nō ponat inuamētū cū aliis i alimentū subire. Pdiopt qd cū eis audio asserere: solū sanguinē nutrire adiectōe tū appositā. qd hoc veritē hz in corpe sub sanitatis latitudine collocato: rebus sex nō nālib⁹ debita sibi administratōe applicatis Cōtigit nāq; egrotatiuo aut sanclico: nā indigentia coacta: nō solū pblate vri imediate ,p nutrimēto. sicr snuit. A. absq; ei⁹ trāsmutatōe i sanguinē. vex fortassis ēt duab⁹ choleris: cū tpe famis videam⁹ imē se supfluā ⁊ stercorosa ex succare cōmarie qd fame sectes oūdunt imense a sanguie excelsima in sua corpa nutrimēti trāsducētes cā: dria. 53. Cōtr mak tandem pdictū oibus ex causis ārtuor acceptis. Prima qdem ex māli suscipit. eadē nāq; est mā nutrimēti ⁊ gnātionis. et gbus eni sumus et eisdē nutrimur vñ de ge. aialiū: ⁊ colliꝫ scdis ca. de ꝓinnctōe spmatis In gnātōe idē est dator nutrimenti ⁊ mae. sed sumus ex sanguie tanqꝫ ex mā fm ar. ist. p totū primū ⁊ fm de ge. aialiū: ⁊ scdo nāliū. c. 2. dicentē venā arteriā nervū cartilaginē pinguedinē adipē mēbranā ⁊ medullā in sanguies fore ex sā. tū gnata. Qd pbat qm in vulnere est cholera neq; mlia in actu collꝫ. 2. c. 1. ⁊ nālinꝫ totidē. San. est mā vna ⁊ vniformis sūmissa semini

qd ēt apbozist. gnto sentire vī ingens Ba. embryonē ex portiōi ptc san. mēstrui mulieris gnari ⁊ nutriri. Amp. si mlia; dicam⁹ cū sanguie mēbr aliqd nutrire: velut ossa ⁊ bmoi: aut ipsa ē pūcta cū sanguie aut separata i nutritōe taliū mēbroꝝ. Nō qdē separata: qm. A. dicit eā cū san. mitti p venas ad mēbr. Qd ēt ondit qr si mēbr divisim a sanguie nutrirē ⁊ mlia rūc mēbra nō minus forme Vtutis ⁊ instii existerē: qd nō est dare: cū vnaqeq; res p vnā formā vnicā hēat esse. Nec ēt mlia mixta cū sanguie nutriēs melī ca Vtutē obtinet mixtōis: cū ipropositissime ,p nersarios ēt mēbr quodlibet plus a sanguine q̄ ab alio nutriat bōoze. Et iō collꝫ scdo ca. i. Neqnt colere gnātis ela cū cristāt potēia tm i mēstruo. Elementū nūqꝫ ex actu peristē scunctū ⁊ Vtute demus cū aliis imirto. Cū pp candē formā Vtutē ⁊ instrm calidū vꝫ ad vnā actualī ducat nām: potētia tūn est secū deferēs bu. Qd itidē in cerebro declarat pblationē. qd tū sanguie vī ⁊ nō pblate pdicta via nutriri vñ fmo de sōno: Sāguis tenuissim⁹ ⁊ purissim⁹: q i capite densissim⁹ ⁊ tur bidissim⁹ q i sterior⁹ ptib⁹. Quod appet eo q̄ diu sunt ꝓtinu⁹ cū corde per ipsuꝫ trāsitū faciēt cerebr: cū spū vitali q calidissimi erūt Nec ēt pōt dici q pblatic⁹ efficiat oisariā: eo q qd corcū ē icrudari mime pōt fm Paly. ⁊ auer. Similiē ⁊ medulla sanguiei vltimi distributi ossa interceptū supfluū digestū. scdo de ptib⁹: calida ⁊ humida ossa mlica nutrit intrisecus: dria. 52. Scda Vo ex forma li: qm qdē de ge. aialiū ⁊ de simplicib⁹ ārtis. c. i. distinctōis. 3. Nihil gnāt neq; nutrit nisi ab eo qd dulce. vñ i dictis vlib⁹. Nihil nisi dulce nutrit eo q̄ nutritio fit p assimilatē eꝫ nutriēntis ei qd nutrit. nūc āt solū dulce nutrite nāe assilat humane: eo q dulce calidū existit ⁊ bu. i scdo gradu quādmodū ⁊ ꝓplexio bōana ibidē. sed sol⁹ san. est dulcis ceu dnt ar. bistoriax trio: ⁊ medici vniuersi nāq; familiaris ⁊ ,pnus cholera nāq; amaritudine mixta pticipat et acuitate mlia ponticitate et acredie: cū aliq sanguis acētali dulcedine. Pbla Vo fipiditate: pp qd soli sāguini remanebit nutrire. Neq; potes exponē dulce solus nutrire: B est amicabile cū nullus sapor nisi q dulcis actu existit: amicabilis iseniat nāe pticularū bōane. Et iō ex duab⁹ cholerib⁹ nedū fit nutrimentū: sz neq; aialia vt lumbrici et ascarides ab eis gnānt: dria. ioi. Qd ēt declarat ex effectu nutritōis: q cū alimētū rādez trāsmutet aliū: si mēbr aliqd ex colera aut mlia nutrirēt actualī: cax sapoies mālestos eēt in nutritio repire: qd ñ est: eo q primo ex san. nutritur cholerecissimo. 6. de inuamentis. 4. c. amar⁹ tū i cono gustat sapor. Qd absq; istātia ꝓtigeret repire in corde: cū nō vterēt euaporatōib⁹ pblatū. Sumit et tertia ex pte efficiētis qm Vtus imutatiua opans i ci bū p calidū et bu. opat quo et mām pparat: et formā ad restaurādū iducit. nā ex pte calidi facilis fit actio i mām: cū calidū marie fit actiuū. Et pte Vo humidi facillima fit receptio: cū agens mām regrat dispositā vt declaratū. ,pter qd cum ipm et patiens vt ,p barum debeāt esse, ,proportionata ꝓsimilia: patiēs vero tale est san. cum natura sit calidus humor et bu. Adhuc peccatū est fieri per plura qd pōt pauciorib⁹ pfici. pbr. indicatū primo. sed sanguine solo pñt cetera mēbra nutriri: cum insunt alij bu. in potentia: sicut in cibo quantūcunqꝫ temperato. Rursus et ārte

ex parte finis: q ad hoc est gnātio ⁊ nutritio etias ordinata: vt diuino pfruamur ⁊ optimo. Ro de anima: hoc āt fiet per id qd optimū puta sanguinē. vñ Isaac primo febriū: cū nature filū vocauit ⁊ elemētoꝝ ac cōplexionū secūdis dr marie nāe ,pprius. ,pter qd cū nutritio ordinet ad vite ,seruatōem: que hāc ipediunt neq; dicēda sūt nutrire. mlia Vo ipsaꝫ impedit cū sit frigida ⁊ ficca q̄ mortis ē dispō cātiua: de mort ⁊ vita. ⁊ iō Hali. Melācholia iter cetias ,plexionū breviores iudicat vite: similiē cholera ru. vnde ⁊ ārto de pribus. Fel nō ē pp nutrire cū nō fit alicuius grā: sz purificatio quedā. Et iō gratiosissime angtg dixerūt cāz eē vincēdi plurimi tpe nō bre fel: ⁊ maxime circa epar copulatū sicut ceruis ⁊ gbusdā aialium atq; boium. Et ēt cā putrefactōis ⁊ se. tū pp dc stitutōem ci⁹ a regimie nāe ex odiositate ipsius ad eā tū ,pter similitudinē eius cū fe. q est caloris inan in igneū puersio. Sic igit ex his cōcludit efficacit: solū sanguinē seu purū singulat ē nutrire: ,pter cholerā oio ⁊ pblegma plerūq; ⁊ eo q ipsꝫ ,pmi vtilis alimenti ē supfluitas. Cui⁹ qdē signū ē q mirtū alimēto puro nutrit: ⁊ laborātib⁹ hoc ex ianitis ⁊ excitatōib⁹ cōsumitur. ,pro ō ge. aialiū. c. 4. nō Ro colliꝫ. Pblegma ē sicut cibus ,paratus mēstrū qñ cib⁹ tardat eis: ⁊ sic ē mā sanguis, ,pinq; qd in duab⁹ nō cōtingit cholerib⁹ neq; n. ,pinqua neq; ēt remota sūt mā ⁊ nutrimētū mēbroꝝ: ⁊ iō impossibile eas realiter in san guinē cōuerti. sūt tū in potētia in illo. nā multotiēs i ei⁹ cōuersiōe subtile ,puertitur in cholerā: ⁊ grossuꝫ i mliaꝫ: nō aūt cōuertātur in sanguinē ⁊ in corpis nutrimētū: q calor i eis vlteri⁹ agēs cū vna fit vehemēter calida vī magis iflāmare ipsaꝫ ⁊ corrūpe: in bōo res puertēdo ināles q̄ in vex corpis nutrimētum. Reliq Vo cū eo q ,plexione derelinq ei⁹ suba oio a sanguis recessit nā. Propter Vo ārtū ad primus dicendū: q hec fuit illoꝝ opinio q non seruat in presentī. Ad aliud dicēdū: q ēt san. non ē simplex cū in eo vt oīsum ē fīt alij tres hu. potētia velut i alimētis. Ad aliud dicēdū: q alij humores a sanguie non sunt frustra: cū habeāt inuamētū ,pter nutriēdi necessitatē vt ipsa explicat. Ad aliud dicēdū q nō multū valet apō phlosophū; ātē ergfite ⁊ si fuerit bip. ō bōana nā. Ba. Ro. alimentorū theorice ⁊ primo primus. Eo q necessitas alicui⁹ effectus q̄lis ē nutriri: nō ex necessitate sumēda ē mātē: imo magis agentis ⁊ forme seu finis: vt appet phy. scdo: ⁊ de ge. aialiū primo: rephendentē Empedoclē: volentē effectuum necessitatem in māz reducere quācāqꝫ. nō. n. iō mēbra sunt diuersa eoqꝫ nutrimētuꝫ eorū diuersum existat: cū diuersitas materie seqtur ex diuersitate vlsor me vel finis ⁊ nō ecōtra. vñ cōmētator primo ō aia Nō differūt mēbra leonis a mēbris ceruī nisi q eorū dīnt aīe. Qd sentit Ba. nāliū scdo. c. 2. voles vnū quodqꝫ ex eadē mā vꝫ sanguinea gnāri: pp diuersitatē ꝓtigentē a Vtute iformatiua: ⁊ non ex materia. Ad pdictā. n. rōem multa sequūtur icōueniētia subtili⁹ ꝓsiderāti: tū q ia Vt⁹ fere frustrarēt: tū ēt q diuersificat i mēbris vltra diuersitatē materie nutribilis nulla deberēt bre: tū ēt q videret iam q pmutatio ⁊ assimilatio nutriēntis in nutritū a materia cōtigeret. Sic ēt mēbr deberet si ex plurib⁹ nutrirēt hu. ꝓ eos plura eē: q oia absurdū in natura. vnde ārto de inuamētis. c. 4. verior fmo duoruꝫ est: q necessarium fuit vt caro fit fm sunꝫ esse. vñ patus sui ēpi pulmoni ⁊ ,pleni cib⁹ āptius: q̄ dīe q̄ suba carnis cuius liber istoꝝ triū sit filis subie sanguis a quo nutrit: ,pro pter qd pato Ba in Ro elementoꝝ. c. 1. ⁊ 2. seductuꝫ fore: aliud dīe bip. amore. Ad aliud dicendū: q nutritio scā per sanguinē sit p simile oiquaqꝫ: eo q i sāguine repiūtur alij hu. in potētia. Sāguis. n. corrūptus fm ei⁹ subtilitatē mutat in cholerazꝫ. Ei⁹ aūt qd grossuꝫ cōuertitur in mliaꝫ. Et ipso aūt cū amplio decoqtur pblaticus elicit bōoz. Et iō cā ipso alios defecat hu. in potētia vlteriori digōne decoct⁹: a Vtute nutritiua ,paratus sbseruiēte nutritiue ,pfectiue: iuxta illud Ar. Immutatōem potest i mēbra nō solum sanguinea: verū ctiā pblatica melācholica ⁊ cholerica nutrire suo mō. Et merito qm i hu. ordo qdē irregressibilis cōuersiōis vm⁹ in alterā existit: Ro re. a. ⁊ primo theorice. Pblegma nāq; p ei⁹ vlteriorē decoctōem cōuertitur in sanguinē ⁊ sāguis in melācholiam: saltē qd in ei⁹ grossuꝫ rōne subē ⁊ ipsius subtili⁹ in cholerā: ,pter qd nō oꝫ dicere cholerā vtrāq; cā sanguine trāsire p venas: ,pter necessitatē nō ē nutrire: sed magis ,pter iuuamētū. qd. A. cū alis tetigit sufficiēter. Qd si queras qd ex illis cōtigat cholerībus: dicēdū cholerā rubeā ,pter alias expulsiones in sudorē expelli cū sudor fit aqitas san. cui pus cholericū ē admistū: secūdo canonis: p secessum: vrinaꝫ ⁊ sensibilē euacuatōem re. san. fmo. De melancholia Vo dicēdū q dc ipsa nō multū trāsit ad vēas cuꝫ sanguine cū ei⁹ ētā quātitas sit in corpe parua dria. 31. Expellit ēt in expulsiōe tertie digōis ⁊ ārte. Vel fortassis ei⁹ quātitas aliqua ad albedinē aliqlēz pmutata in materiā hipostatica retrāsit. Ad aliud Vo qd dicēdū videbitur. 53. Differentia. 31.

Quod sanguis arterialis seu vitalis nō nutriat ondit: q: epar nutritur ⁊ viuit. Vita nā q̄ ē cōsistentia p alimētū ⁊ tamen ramoꝝ sibi nullus a magna descrī arteria vnde ,pro historiarū. Adberet qdē magne vene epar: arteric aūt non cōiceat. Eorundē quoqꝫ ⁊ primum tertius. In epar et splenē nulla ,ptendit aboꝫ: ti hoc ē arteria recta grādis. san. Vo arterialis p arterias ptibus dirigitur. Adhuc collꝫ Ro. c. de inuamētis humoruꝫ. Ba. sentit q san nō fuit factus nisi ,pter vnā duarū rerum. Aut ,pter nutrire sicut sanguis ge est in epate ⁊ i venis q̄s opinātur medici nasci ab epate: aut vt fit vehiculū spūs cordis: ⁊ iste sanguis ē arterialis. Non igitur. Auer. ponit sanguis vitalis inuamētū nutrire: sed spm cordis vehiculare tū. Idēq; inuamētoruꝫ ac pria primis ⁊ theorice scdo. c. 12. Pdali Isaac diffinitor. Ex san. prūpēte ab epate p venas ad oia mēbra fit nutrimētū Vtus ⁊ cōstitutio. Ex sanguie quoqꝫ currēte p arterias spūs nutrit vital sicut ignis oleo nō remanentē nutritōis mēbroꝝ. amp. primo primū. Sanguis ēntie bone per venā magnā a gibbositate epatis ad ascendētē vadit: ⁊ tēdit p venas que ab eo vt rami separatur. deinde in guideguil venarū ⁊c. demuꝫ in venas qui sunt sicut rami capillares postea san. ab eorū orificijs resudādo labit in mēbra et pte diuina. sanguis aūt trāsiens p venas ē naturalis solus; Rursus. ii. tertij. c. i. cor nutrit cū Vtutib⁹ suis naturalib⁹ si ergo faciēs Vt⁹ ad nutritōēz cordis ē naturalis: tūc ⁊ nutrimētū ei⁹ vt sāguis erit naturale. itaq; si cordi hoc ifit quod ē radix arteriarum

ꝛ sanguinis vitalis: multo amplius alia mēbra sanguine solum nutriuentur naturali. Itidem nutricatio per calidū siū ꝛ humidū: quod ostenditur digestione per huiusmodi plectra in eā ordinata. Sanguis autē naturalis calidus est ꝛ humidus nā: qui autem arterialis calidus ꝛ siccus. Et ideo vita ꝛ nutrimētum sunt diuersi actus. cū igitur vita detur ex sanguine arteriali. ipe eni appellatur vitalis. nutrimētū itaq; ex sanguine erit naturali: nō igit nutrit vitalis. Huius quoq; oppositū scribitur de ge. maxime alialiū: ꝛ secundo colli. sub Ar. sententia cap. de inuamēto vena. Adhuc q̄ potest in plus poterit ꝛ in min°. sanguis quoq; arterialis potest dare vitā: q̄ ē plus q̄ nutrimentū exhibere: ergo nutrimentū poterit partibus ꝓferre: ꝛ merito cū dare vitā ꝛ nutrimentū tādē ad eandē ptinent rationē. Propter primā vero sciendū: q̄ sanguis rōe cōtinentis duplex est in presenti. vnus siquidē arterialis seu vitalis appellatus a corde nascens: ꝛ p arterias ab eodē ozas in totum diffunditur corpus. alter vero naturalis dictus siue venalis generatus in epate: a quo p venas in totum corpus dirigitur: quox qui in venis rubrūdior qui aūt in arteriis pauior: qplurimū Ba. de mlis libro. Quid aūt sit vena: aut ēt arteria: dria ostendet. 47. ꝛ. 54. Conueniunt quoq; vene cū arteriis noie quidem ꝛ re. Primo quidē: quia interdū cēitate nois arterie dīr vene: sed nō ecōtra. Arabes eni magis hoc nomē vena determinant p pulsare q̄ dīr esse arteria: ꝛ non pulsare q̄ est vene simplicit dicte cōiter tamen nomine venax intelligit aliud: q̄ vna ambit tunica: motu carens diuisionis ꝛ constrictiōis re aūt quia ambo sunt corpora longa cōcaua ligamentalia. distant qppe eos q̄ vnā habēt solū tunicam vene: pter dictā venā arteriālē. q̄ est in pulmone. Arterie aūt habent duas tunicas: arteria venali pulmonis excepta: in qbus eē motus localis: oriunturq; a corde: vene ab epate apud medicos: dria. 47. Quid aūt sit nutritio ꝛ eius modus differentia ostendit premissa. Propter quidē scēm sciendus q̄ principia Ba. ꝛ quorundā philosophox ꝛ platonicox quos imitat: plerāq; magis sapiunt: q̄ solus san. nutriat naturalis solidas aialis partes. arterialis aūt fit materia spiritū nutrimentū ꝛ vehiculus ipsorum sicut iam apparuit vtcunq; pc fuerunt eni animā triplicē fore in corpore: ꝛ tria possidere principalia. differentia. i7. quod ēt videtur primo interiox indicari cap. vltimo vbi differentia inter animaū ꝛ nāle assignatur organū. Naturale nāq; coinatā sibi actus Xtutem habet: velut magnes virtutem sm quas trahit ferrum: ꝛ sic aialium singulus organox. Itaq; si de mū esset permansibilis eius substantia nihil indigeret neq; venis neq; arteriis: uuia vero nutriri indiget ꝛ cōmensurationes custodiri innati caloris: propter ea ei opus fuit venis ꝛ arteriis. Sic igit venas ordinat solus sanguini: arterias aūt coinato calori vñ ex sententia ipsius talis videt ratio posse deduci: Quorū anime seu virtutes ꝛ instrumēta sunt diuersa: operationes inde pcedētes sunt diuerse. predicte vero vt apparuit sunt diuersē. Sed operatio Xtutis vitalis cum eius instrumento est dare vitā: ergo naturalis cum suo erit nutritionem ministrare. Preinducta quoq; Ba. primo prima de membris. ca. i. non recipiunt: quoniā si inter eos ꝛ epar via clauderetur ꝛ os nutrimentū aptū haberet eius actio in ipso destrueret. non igit se habet in relatione magnetis ad ferrū: nullo adhuc auxilio indigente. Dec tñ instantis contra Ba. A. non valet cēu ncq; alie: q̄ per primanonē deportationis alimēti ab epate in os nō tollitur ipsius inanitas: sed tantū eius permanētia ꝛ cōseruatio: Iz sermo Ba. pbabilitati magis q̄ veritati attineat. Sed tñ q̄ san. tantum nutriat nālis non reputo: aut apparebit sufficienter dcm ncq; hinc ad plenā radices recipio. Ba. O miserie medicinales! tamen sunt ꝛ apparentes non eni virtus naturalis ꝛ aialis ad vitalem se habent vt disperata oio: imo vt inferius ad superius. fundanē nāq; he due in terra vt vitali que oiuz existit radix prima. Possunt nāq; tales virtutes dupliciter considerari aut quatus ad esse eorum perfectū ꝛ formale: puta fm q̄ organis ꝛ terminatis alligantur: cum spiritibus sibi cognatis: ad suas peragendas manifeste operationes: ꝛ sic vt cunqz rōes seruant disperatox: ꝛ hoc quidē patenit Ba. sufficere. vel quantū ad esse implectum ꝛ materiale: ꝛ ita sola formalis ꝛ perfecta vna erat Xtus puta vitalis in corde: imperfecta vero ꝛ materialis duplex in eo: vt aialis ꝛ naturalis: ꝛ sic habent rationē inferioris ad superius. Est eni vitalis tanq̄ corpus genus ꝛ principiū. In corde nanq; sunt oēs virtutes: cum oium sit prima radix ꝛ minera in animali tanq̄ primus benedictus in vniuerso. non tamen omnes possunt manifestari eo per opera: q̄ hic mediante efficitur instrumēto disposito. In corde aūt solus est vitalis instrumentū cōpletum: pestea spiritus vitalis tendens ad cerebrum p arterias digerit in rhete mirabili ꝛ in cerebro: tanq̄ sibi deputato organo nā ꝛ reliqua: differētia. 38. Apparet ēt q̄ ratio preinducta Ba. sic precedentib? non pcludū eo q̄ anime seu virtutes ꝛ organa nō sunt oino diuersa imo vnum subcōtinet in alio. vnde scdo de aialium gnatione In corde est epatis forma. Propter tertius 57
qdem dicendū: q̄ san. arterialis hz ctiā nutrire ꝛ nō nālis tantū: quod ꝛ auctoritatibus ostenditur ꝛ rōibus non pbōrum tñ verum medicox Ba. nāq; de marasmo: Cor forte existit attractōe ꝛ hāt omnes partiule aialis pprium alimēum ex corde: hic aūt san. erit vitalis. Adhuc tertio de inuamentis. cap. 4. In venis pulsatilibus ꝛ nō pulsatilibus: inuenitur san. ꝛ spiritus. sed illud q̄ est in venis pulsatibus ex sanguine est pax porum ꝛ pinquū nature vapoze. ꝛ illud q̄ est in venis non pulsantibus ex spiritu ē parum ꝛ nebulosum. Et subdit vt inductum dria poni: q̄ medicicine corporis cōicant omnib? mēbris ꝛ q̄ omnes medicine inueniunt in ipsis membris Fz tamen quantitates inequales. he aūt non videnē nisi pdicti san. ꝛ spūs. pter q̄ vterq; san. nutriet ꝛ spiritus spumabit. Hoc aūt potest ibidē pticularitēr ēt ex mēbris pticularibus bri. Scribit enim ibidē: fuit vena pulsatilis in pulmone hīs coopertoriū tenue: ad similitudinē creationis vene nō pulsatilis in aliis mēbris: vt de pulmōni ex sanguine subtili q̄ est in eo multū. hoc aūt nō erit nisi pter nutrire eundē. vñ scdo theorice. cap. i3. Arteria venalis vnam hīs tunicā teorea ꝛ fragilis intrat pulmonē: ꝛ in eo in multas diuidit ptes. Accipitq; ab eo aerē: ꝛ ad ipm sanguinē deferi quo pascatur. In idem quoq; cum his consentitur ita primo prima: ca. 2. in. doctrina quita

vna arteriarum ad pulmonē vadit: ꝛ in ipso patit q̄ pteres vt aer attrahatur: ꝛ san. q̄ pulmones nutrit a corde de erat q̄ transitus nutrimēti pulmonis est ad cor: ꝛ a corde ad pulmonē vadit. Appz itaq; ex hoc membra vitalē sanguinē nutrire. Sz quis mox isurgens dicet nō esse simile de pulmone ꝛ aliis mēbris ita q̄ per eū possit de aliis cōcludere. nam dispositio pulmonis in venis suis ē contraria dispositioni: aliorū membrorum: de inuamētis. 6. c. 4. Est. n. pulmo mēbrum calidū ꝛ siccū multi caloris ꝛ motus aliqui nutrimēto calidioū ꝛ pluri. plurimo siqdem ꝓpter tres cās. Vna quarū multitudo ē caloris. pter quē cibus eius factus q̄si ad similitudinē vaporis velociter exterminat. Scda ē pulmonis expansio in hora receptōis aeris. hoc. n. adiuuat ipm ad attrahēdus cibū et locis. pfundis ꝛ spissis. Tertia quoq; qr sol? pulmo inter oia mēbra ex cordis cibat sanguie: quez cor digerit ꝛ subtiliat valde. nō aūt ē de aliis pnbus ita cā istis nō pticipet natura ꝛ dispone. Ducēdus q̄ Iz ex his deducatur q̄ pulmo p multis partibus magis debeat nutriri sanguine ēt arteriali: nihilominus ꝛ alia ēt nutriūtur ex eo. nutrit nāq; splen inde mēbrum mlicum: de quo minus vt: pter q̄ ꝛ alia magis sanguini ppinqua poterūt inde nutriri. vñ quarto inuamētorū. c. 4. plicta vtilitas venarū pulsatilium in splene ē; q̄ cibant ꝛ nutriūt ipm: cū eo q̄ tegūdat ex eis; sicr quoq; tertio. i5. c. 2. In splene qdē sunt vene pulsatiles ꝛ nō pulsatiles plurime: in qb? sanguis digerit ꝛ assimilat subē ipsius: ꝛ iō inuamētox quarto. c. 4. splen nutritur ex sanguie subtili nigro. Epar Vo et sanguine spisso rubeo. Circa q̄ ac cidit dcitare qm. i3. de nig. ca. c. Mōstratū est splē vt ꝛ alia ex sanguine grosso nutriri: q̄ q̄si limus ē purioris. Licendū q̄ splen vt ꝛ alia ex sanguine nutrit duplici: arteriali. s. ꝛ venali: ꝛ q̄ arterialis magis in sune ordinat ipsius. Iz. n. sanguis mlicus attrahat in splenis nutrimētū: digeritur tñ ꝛ subtiliatur ante q̄ nutriat: sicut tactū ex Aui. iducto vnde fmo rōpletus erit Ba. cā vterq; copulabitur vna. Quare inuamētox quarto loco pdicto: mlia digeritur i splene: anteq̄ transmutatur in stomachum. Iuuat q̄ is motū arteriarū pluriū in ipso existentiū: deferentius ei Xtutē cordis spūs ꝛ sanguinē: ita vt digēe fiat fā. ipsius subtilis cōimilis eius nāe. Dr: renum quoq; nutrimēto inuamentorum gnto. c. 2. ꝛ nō idigent renes vena tertia venīēte eis ad cibandum ease: ꝛ sufficiūt eis due vene copulate cum vtroq; illorum. s. vena pulsatilis que oritur a maiori vena pulsatili. q̄ est versus dorsum ꝛ vena non pulsatilis: que oritur ex vena ampla: que ex gibbo nascitur epatis. Isaac quoq; in elementis de nutricatōe mēbrorum ꝛ marie cordis: dicimus q̄ nō intendimus dicēdo q̄ sanguis cordis ē purus mūdus ꝛ mundus ab humoribus sanguinē q̄ dirigitur et ab epate vt nutriatur corp? eius imo non intendimus nisi de sanguine pcedente i arteries ad totū corpus q̄ est vehiculū caloris insti ꝛ ex quo est materia ꝛ ipsius nutrimentū. a sanguine Vo qui ei transmittitur ab epate ad nutriendum corpus ipsius: non sūt hn. separi. nam si illud ēt pstaretur opationibus nālibus. Cauſa aūt ꝓpter quam fit san. arteriarum purus mūdus nudus ab hu. ꝛ sordibus ē. q̄ ad cor non vadit ex sanguine nisi quod ē melius ꝛ laudabilius, deinde discernit ipsum ꝛ accipit ad nutrimenti sui ꝛ nutrimentum caloris innati quod in ipso est melius: ꝛ transmittit quod ex ip'o superest post illud ad membra pectoris ꝛ pulmonem ꝛ caput: vt eo nutriantur quoniā cibus horum mēbrorum est ex superfluitate cibi cordis. Id autem quod dicit: q̄ cor nutriatur a sanguine epatis non separato a ceteris hu. fortassis veritatem non: eo q̄ cor antequā nutriatur a sanguine naturali: cum alterius digerit ꝛ in vitalem convertit. vnde Isaac israhelita l vinis. Sanguine de vtrisq; choleribus: phlegmate: ac aquositate sui mundificato: cor melioriez ꝛ laudabiliorem sibi trahit partem vnde se consortet atq; nutriat. Sic igitur san. cor nutriens vitalis erit et coleribus mūdificatus actu: in ipso tamen sunt impotentia. Ad Isaac probationem dicendum q̄ non patitur propter hoc cor virtutibus naturalibus: quoniam iste sunt in quolibet membro particulate et cōtracte. In epate vero sunt in cōi secūdum medicos maxime. Iste tamen virtutes naturales in corde reducuntur alterius nāe q̄ iste que erant in epate. Subdit autem post antedicta. Caloris residuum subtiliat et de coloribus et phlegmate et alia putredie mundificat per arteriis ad mundificandum calorem naturalem: mandans vt pinguedine sua nutriat: et per totum corpus diuidat. cor enim est fundamentū naturalis caloris: quod si constat partem qua sibi trahit sue nature nutrimentum et substantie assimilat. partēq; superfluam ad membra capitis et pectoris mandat: vnāquodq; inde nutriens: et sue vniuscuiusq; nature assimilans. Auer. autem colli. secundo de inuamentis venarum. Hebes scire Ar. velle q̄ cibus et nutrimentum omniū mēbrorum fit ex duobus sanguinibus simul mixtis: et q̄ san. qui est in epate et venis non pulsatilibus: est sicut materia sanguinis in arteriis cordis: et q̄ san. arteriarum est sicut forma sanguinis et: hoc est q̄ dat ei complementum et coctionem: et facit ipsum cibum ppinquum actui. Quod ratione firmatur: quoniam ex quibus sumus ex eisdem nutrimur: vt dictus p'ius. sumus autem ex sanguine naturali et vitali. a partibus eni vitalibus et naturalibus sperma et sanguis decidūt mēstruus: vnde tertio theorice. Cor est san. fit arteriarum: epar vero ex menstruo et omnia mēbra carnea. Ex vtroq; enim sanguinum vnaqueq; generatur particula et nutritur: sed quedam ex vitali amplius. alia vero ex naturali: vitaliq; dempto magis non parum nutritio perficitur ex sanguine naturali. Et subdit praesumptum quoniam embryo nutrit? p vmbilicū fm q̄ ad cotilidones cōsolidat matricis: ſo de ge. aialium. In quo sunt quatuor vasa: et duo interdum: aliqñ vnū tantum et istox duo sunt vene et alterū: et due arterie et reliquū: fm q̄ aialia sunt maiora media vel minora. Tertio quoq; theorice. c. 34. ponūtur vene due et arterie fiūt a matrice ad vmbilicū puenire: cū a i ꝛ vmbilicum transiet in: tūc vt plrm cōgregātur due vene in vnaz. Vene quoq; ad hoc fuerūt nate vt sanguie i ipsis cōtento sētū pascerēt mēstruo: arterie Vo ꝛ spūs ferrēt et sanguinem. Sic igit san. p arterias attract? i chronē hāt nutrire nō enim datus est ꝓpter solum spiritus generationē cū spūs ēt attrahatur a matrice: q̄ san. tante nō sorget productus quantitatis: cum ex modico ei? plurimū generetur spiritus. neq; spūs potest resolui ve

locius vt qs diceret pp ꝓtinens solidi⁹ i quo babet. Ad hoc oē mēbꝝ qs pricipat venis: pricipat ꝛ arteriis. cū igit nutrimētū fiat nō solū p vasa imo ēt per simplicē cōfluxū ꝛ emanationē: vt i ossib⁹ ꝛ cartilaginib⁹ pp spiritus aquox ē vitā ꝛ ſtaurare: nō erit arterias tātas ꝛ tales assignare: ſz pp ſanguinē vitalē: cuius est ēt nutrire sit a simili. ſz mēbꝝ qs nutriē nō solum est nāe sanguis vt nālis: imo plura sūt nā vite ꝛ marie cū vnūqq̄q; ex oibus cōmisceat elementis non est prē pura i corpe assignar. vñ Auer. de inuamēto venax: Vlu trimētū ds fieri ex aliquo qs ꝓportione māe qle san. ē nālis q̄ est crudus ꝛ alio forme relato sicut arterialis q est coctus: vt q̄ puenētior fiat proportio: ds in nutricatōe crud ū cocto admisceri: vt cō tēpgrent ābo. Palin oē qs nutrit vt asserit ds membris aduenire. ſz duo sanguies mēbris occurrunt. q̄ bis duob⁹ ds nutriri. Et de mū subdit apparere gasser ere: q mēbra supiora cibēt a sanguine arteriali: ꝛ hoc qꝛ pcepit icidi artarias in passione emigranca ꝛ i epbilesie pleuerātia. pcipit ēt. iꝛ. ō ig ēnio ca. vl. pp oculox passionē artarias tempoꝝ abscidi. Et ſb dit: vtinā ego scirē q d, phibet eū credere: q isle sanguis artariax non nutriat aliās ptes corpis: Ex isto tn Ba. f mone iterior tertio. c. 8. in quo non potest Auer. bre, pper artariax icisionē i pdictis passionibus ſanguinē artarialē supiora mēbra nutrire. Dicax nāqz hāc fieri: nō pper euacuationē ſanguis artarialis: ſz q: p eā alterat mala cōplexio calida: aut fum⁹ vt agte Ba. ibidē apparet p eas ad caput delat⁹ doloꝛ pflans: diuertit in alia. vñ licet ꝛclo sit vera: nō tn iuste deducit exp̄missis. Itaqz pbabilē ꝛcludēdū ſanguinē artarialē: nutriē ſz potissime spūar sit ei⁹ ꝛ vegetare. Attendendū tn vt ēt sentitur collz fo: ca. de inuamento venax q sanguis vitalis ꝛ naturalis ꝓmtrio pōt fieri duplē. vñ qdē vt ſanguis nālis p venam ꝓcedentē a gibbositate epatis trāscendat i cor: alter vero p attractionē extremitatū artariax capillarium ab extremitatibus venax capillariū ꝛ econtra. diuisio eni venax ꝛ concursus pulsatiliū cū venis nō pulsatilibus est, pper duas cās: quax qdē vna vt sit inuamentū per telas coopientes venas nō pulsatiles ꝛ ligātes ipsas cū mēbris vicinātibus eis: altera vt trāseat ab vtroqz genere venax ad alterum: et eo qd ꝓtinet i eis: de inuamētis gnto. c. i. ꝛ pmo pma In extremitatibus itaqz venax ꝛ artariax capillaribus san. arterialis associabit sanguini nāli ad nutrimentū. Sz ſ pmo pma: de generatōe humox dr: q san. eēntie bone vadit per venā magnā a gibbositate epatis ascēdentē. Dicendū q plectitur dr alialium. iꝛ. ita San. rem ſit i gibbo mūdificax vadēs ibi i magna vena q̄ diuidit in duas ptes. q̄rū vna tendit deorsū reliq̄ sursū. Nosce quoqz q mēbꝝ aliqd est qd maxime nutritur ex sanguine nāli vt epar ꝛ marie pars supior gibbosa q̄ caret arteria. hoc aūt euenit qꝛ nutrimentū fit a fili ꝛ epar sanguini similatur. Est eni sanguis ꝓgelatus seu ispissatus ꝓ ossa eisdē affinia eor aūt cum pulmone multū relatōe aliox et arteriali. splen Vo ꝛ renes cōiter ex vtroqz. Propī qdem q̄rtū: ad pimū dicendū de inuamentis scribi gnto. ca. i. q in epate est arteria non tn p eius oē ſz p ptem magis diſseminat iferiorē ꝓcanā: fueruntqz protestate vene pulsatiles in ꝓcauo epatis ꝛ nō in connexo: qm̄ ꝓcexū epatis quod est ꝓtinuū cum pirate est multi motus: ꝛ sufficit ei ex suffletatōe motē ei⁹: ꝛ ñ idiget alia suffletatōe. Et fuerūt vere pulsates in ꝓcauo epatis, pper suā necessitatē ad h: quomā ipse sunt misse a corde ad epar ad custodiendū tpantē calorīs. Et hoc ēt apparet f m Ba. q epar nō solum ex san. nutriatur nāli. Cum aūt dr id Ax. velle: dico vt mcip sum non itelligere: vtx voluerit q ad splenē ꝛ epar nullatenus pueniat arteria adorti qꝛ hoc cōprobatur falsū: aut fi venit nō distribuit p ptes epatis vt iā apparuit p Ba. fic per ptes aliox distribuit mēbrorū. Iple ēt Ax. tertio historiax nullaz venā vult i matrices a ꝓcaua, ptēdi sed solū ab arteria: ē ut⁹ oppositū experimentat anothomizās. vel fortassis Ar. peccpit arteriā ad epar puenientē per anothomiā: cū ipsa sit pua in partes iferiores eius exterminata ab iferiori parte ab arteria per dorsū tendentes sursum ab epar, ptensa. Potest eni dici de eo q idē de parmenides, pstitetur q̄si ipz ere usās pbicox fo pmo i diuersitate rōis subiecti ꝛ accidētis ita: h aūt parmenides nondū vidit. vñ scbo collz. de inuamēto instrox anbelitus. tpe Ax. aūt non cognoscebatur aliqd iuamentū dyaphatis nisi, pper separationē mēbrox spiritualiū a nutritiis ad hoc vt non accideret tempore digestionis eis aliqd ex calore illo: dña. 99. Erratur ēt collz. fo ca. de inuamento mēbrox nutrimenti cōtinente multas artarias epati a corde venire. tū quia vt visum falsū existit: tū qꝛ peina qm̄ id iponit Ba. cū apertura testatur ipse sensu anothomicus oppositum. h nāqz anothomiā ignorauit vt i bus indicat septimo. Ad aliud dicendū auer. aut loq ſz opi. ga. vel q inuamentū san. artarialis est vt sit vehiculum spiritus cordis qꝛ ad hoc pncipalit est natus: non tn, pper h tollitur qs ēt vt ofīsum nutrire cū sanguine non hēat naturali. veruntamen nālis pncipalit ds nutrire. h aūt vt dictum est vinificare. Et per hunc modum dicendū alijs ꝛ Isaac ꝛ diffinitā. Ad aliud dicendū q ſz superficietenus. A. f mo sonet san. naturalem solū nutrire: perspicacius tn audiens dicet noie vene ēt arteriā intelligi. Ad aliud dicendus: q si cor Xtutibus nutriat nālibus sunt tn ut apparuit alterius ordinis ꝛ q̄si equoce relatione ad Xtutes nāles epatis. aut ſz virtus nālis sit in quolibet mēbro ipsa tn variatur per complexionē membri diuersam. alia. n. est cōplexio carnis ꝛ alia ossis: pper quā sequit ꝛ nutritētis diuersitas. Ad aliud dicendus: q ſz san. arterialis sit calidus ꝛ siccus per ꝓparationē ad sanguinē naturalē: est tn calidus ꝛ hu. ad cutē: ꝓplonū f mo. c. vl. sic. n. ois sā. ē cali. ꝛ hu. ſz quidam sit magis talis: qdam vero minus. magis Vo ꝛ minus ñ diuersificāt spēs cū baly. io. methaphysice. nō. n. tanta est calidites sanguinis arterialis ꝛ siccitas q. pper h ratio ab ipso rollatur nutritōis. Ad aliud dicendū q dare vitam ꝛ nutrimentū sicut ostensū non sunt opposita vt aliqua disparata quorum vnum nō coadiuuat alterum ad esse: verum tribuere vitam ē tanq̄ superius ꝛ velut genus ad id quod est nutrimentum ministrare: ꝛ quod plus potest potest vtrq̄ ꝛ quod minus.

Ratio quidem huius quod suppositum videtur san. in venis tantum contineri dubitatur: quia cum secūdū Aristotelem vt visum differentia priori: solus sanguis nutriat cerebrum: in quo tertio de hystorijs: Non est, vena neque ma

gna aut pua nō poterit nutriri. Sīr neqz ossa ꝛ filia neqz renes. 86. 7. Ad hoc pmo p ria. san. labit in mēbra ex pte diuina, pluruma Vo vt tactū carēs venis. Rursus cū subtilius soluta ꝓtinitate mor effluat sā. si h tn egrederet ex venis: tūc totū solet corpus vena: qs absurdū. Nō igit sanguis ē i venis tn. In oppositū ē Ar. de alatib⁹ nō raro cū medicis vniuersi. Vene nāqz duplices pulsātes ꝛ gete sūt loca sanguinis eo q deseriant cordi ꝛ epati. Et. euacuatis venis necubi ex corpe san. educit. In venis igit cōtinet sol. Propter pmā qdē sciēdū: q qd sit san. pactū: ꝛ oñdet q tripler existit dña. 33. p venā vero hic audio ēt arteriā ffm vt tactū i eis ꝓtinet i sanguinē vitalē: ꝛ in venis simplē dictis nālē. Propī f m qdē sciēdū quosdā ob practa sēsisse ſanguinē nō i vēis tn ēē: quox salsitas oñdet ꝓsesti. Propī tertium Vo sciēdū q san. solū ꝓtinet i vēis ꝛ arteriis ꝛ bis p portōatis: puta corde ꝛ lacūa sanguis: duob⁹ f mis suscep⁹ mōis. q̄re historiax tertio. Q is sā. ē i vase ꝛ vocatis vēis: i alio nōnullo pterq̄z in corde solū. ꝛ tertio de ptib⁹. Sine vena nō ē san. cor ēt ipz ꝓtiet in hsitib⁹ vñ ꝓsonū. f mo. c. vl. Cor ē ſanguissimus viscer. Cōstrui ait lacūa ſanguis seu torcular f z Erasteus sup glādulā ex opimēti plicatōe. Ipaqz nō ēvena Ve: sed qꝛ figura ei⁹ rotūda ē ꝓcaua ꝛ ēt curua sanguinisqz i eis iuenit sicut i vēis. Iōqz vena tertia vocat ab Paly. tertio theorice ca. ii. Quare cū reducat ad venā f mo Ar. Vilical dicētis i vēis solis pteriz i corde sanguinē cōtineri: ceu ēt ipz ad vēas deducit. Est nāqz cor sicut ps ipsarū historiarū tertio. Est ait is eor q̄ i capite sū i cordo qꝛ f mū os palati: deinde rete mirabile vel serinum: inde postea glādula sup quā san. ꝓtacta lacūa: deide dura mr: deiceps pia mr: postea cerebꝝ ꝛ vētres ei⁹: sup cui⁹ medium sūt due nates lateralr: ꝛ neru⁹ ē i medio supius ō in namēbis nono. c. 2. Probat aūt q san. f m duos pri mos modos tn in venis cōtineat ac sibi cōpib⁹. qm̄ vbi aliqd gnat ibi solū pficitur ꝛ ꝓfuatur pmanens tale. quātū. n. nā dat de forma ꝛ ō loco ac ceteis ꝓtribⁿ: vt appet q̄rto ce. ꝛ mū. huiusmōi Vo ē san. gnat nāqz i epate ꝛ corde. Rursus illō solū ꝓtinetur i eo quo saluat loco. Xtutē nāqz bis hz salutiā: phy. q̄rto: ſz iā solū saluatur i venis ꝛ sibi cōpib⁹: nā i vētrē. i. cōcamitatē effusus ex necessitate putrefit apborismox. 6. vū Ba. de nigra cholera scribit sanguiez turbari: nō solū excidēs a corpe: vex itra vt pulmonē pect⁹ vesicā ꝛ matricē. itaqz san. solū i venis ꝛ sibi ꝓtinib⁹ ꝓtinetur. Sānguis Vo tertio dict⁹ mō egressus ē venas i mēbrox pozositatib⁹ locat⁹. qō ondit qꝛ ordinatur in iīox nutritōem tāquā in sine assimilatur. n. iā eis nō parū suba ꝛ q̄litate. marie q̄z cum āpli⁹ digeritur ꝛ ingrossatur: ꝛ ab ābitu venarū separatur exp̄ssio ēt mēbrox denotat ipm ēt i eox spōgiositatib⁹ ꝓtineri dña. 33. Propī q̄rtū qdē ad primus qd dicēdū visus pri⁹: fīr ſz nō hēant huiusmodi: attrahūt tn sanguinē ex venis, ppinqs ꝓtiguitate q̄dez ꝛ alterāt ac trāsmutāt in seip⁹a. sanguis. n. renū pro fūdatur cū tota carne eos q̄si vapor: ꝛ ꝓtinuatur cū ea paulati efficiūrqz eorū cib⁹: de inuamentis gnto ca. i. ¶ Ad aliud dicēdū vt appuit: q sā. cū labit extra venas iā fit san. q cōcessuz ē nō i eis ꝓtineri. Ad aliū dicēdū nō oportere totū corp⁹ venā ēē: ſz p totū i. p maiorē ptē sui diffūdatur. tn. n., pciēdūtur vt oculētur ꝛ minorētur amplio⁹ alimēto: qō p eas ocurrit: ceu riuuli mimi tādē ꝛ i appēte lactis gbus ortē irrigatur aut foliorū vitis, ptractōes ꝛ vie: tertio de ptib⁹ venula manifesta nulla. Peoculātur aūt venā tū plime i decrepita etate: vt dicūtū denotat man⁹. Cū igit deserātur diſsemiate plm p corp⁹ si pictura subtilior ꝛ nullj earū occurrat: ppiqtate tn ꝛ dolore attrahēte loci ad quē ēt nā cū spiritib⁹ cōuadit: mor ꝛ hūoribⁿ sā. relaxate educit vene timio. Dña. 32.

Dod eadē fit cā efficiēs san. ꝛ melancholie hypostasis mōstrat: qm̄ illa videt habere idē efficiēt que ab eodē, pducūtur agēte. agēt aūt ē calor sed san. ꝛ mlia: imo ꝛ alij humores, pducunt a calore epatis. hic aūt ē vnus cū fit et forma ei⁹. Est eni calor forma corporis collz fo. c. de declaratione actōis ꝛ passionis i quolibet mēbro. Et vni⁹ rei vna ē forma ꝛ ēē: Q ēt fit vnus calor humorū ſanguīs⁹ innitur primo prima de gnatōe humorū. Amplio⁹ q retinēt eosdē sapores: ꝛ cām vident efficientē eādez habere: cū p sapores magis in cognitōem alicui⁹ p uenīat dña. 145. fit aūt in sanguie euenit et mlia: qꝛ sanguis sapor est dulcis: et mlie fiīt iter dulcedinez et pontictatē existit. Et firmat qꝛ solus sā. vt, pbat A. habuit hypostasim p modū residentie: que melancholie ē nālis. Q ō aūt tale sanguini extat cōtrarium Palin: cū tripler appeat calor gnātium humorum aut diminutus supfluus vel tpatus non ē dare quod mlie fit calor diminutus: cū isle fit pblatis neqz excedens qz h cholere. Itaqz erit tēpatus is aūt sanguinis. Non. n. potes dicere q fit calor mlie huiusmōi intensior calore san. qꝛ tūc illū caliditate superaret: neqz remissiorē ipo: vt q̄si q pblatis qꝛ iā mlia erit insufficiēter decocta ex calorīs abbreuiatōe: ficqz ex vlteriori decoctione posset in sanguinē cōuerti: qō negatū dña. 29. hu. igitur ab eodē calore, pducūtur: et magis idem sanguinis et mlie nālis efficiens. Pozū quoqz oppositū sentit f o nālium. ca. 5. et crisium. ca. 10. Et i. quozū mā extat diuersa et agens: cum id vtcunqz diuersificetur f m māe disponem. alia. n. est materia sanguinis: alia mlie cum hec fit mediocris: illa vero grossa et terrestris. Et roboratur qꝛ san. ē filio amicissimus nature: melāchola Vo frigida et ficca vt senū complexio et via ad mortem. Amplio⁹ cā materialis melācholic ē quod de nutrientib⁹ est vehementer grossuz pauce humiditatis: ꝛ eozū calidu; ē fortius i illo prio pma. Sic igitur videt cū efficiens melācholic caliditas eleuata: ncdū q ſanguis caliditati adeq̄tra. Nō itaqz sā. et mlie eadē ē cā efficiēs sed diuersa. Propī pmū qdē sciēdū q melāchola ē hūor frid⁹ et sicc⁹ et duplex existit nāliset inālis. Nālis qdē f z. A. est boni sanguis sex turbulentia et supfluitas cui⁹ sapor dulcedinis et pōticitatis medius obtinet. Et hic qdez f m Ba. hūor, ppe uocat niger. Melāchola Vo inālis cholera nigra que est subsidentia p modū adustōis cineritatis: ac ēt humidi exp̄ssionis et cōterminatōis. et ipsa qdē q̄drupler rōe adustōis, p ducit. n. vt oñdetur aliis etiā de cāis f m q glibz humox q̄tuor f m. A. et Pali. pōt icinerari. nā qdā ex pblegmatis efficit adustōne q melāchola dr pblegmatica; duplex existit. Fa q pblegma cui melancholia cōmisceat nālis subtile aut grossuz sicerit rari⁹ tn accidens, ppter iobedientiā ipsi⁹ adustōi et icieratōi alijs maiorē. sinulla ex sā. cōbustōe mlia dcā sanguica et

quedã er cholē adustōe vt cholerica: ⁊ alia mlie adustiōe duplex ertie ꝓ q melia q adurit fuerit subtilior q ꝓtua ē valde fermētāa trā: ⁊ ebullāa vt acetū acerimū. Ba. i de cholera nigra aphozis. ḡrta. 1. nālii. c. 8. ⁊. 9. ktio iterioꝝ. c. 7. ⁊. 14. ⁊ de ingenio. c. 7. Jn qb⁹ figdē locis tāgi vt magis melia nālis ⁊ q ex hui⁹ adustiōe q duplr gnātur: adustiōe: ac putrefactōe. 14. de igc. fugēqz ab hac sefit muscas ⁊ si alium cetera: vel grossa q mun⁹ extat effrenis i iferēdo. est tñ ea difficilioris eradicatōis ex pte isira: Multi plicaḡqz nālis mlia plurib⁹ de cāis tā calidis q̃ frigidis ⁊ aliis: ⁊ iō nō imerito dictū ē iterioꝝ ktis. c. 7. q̃ decē mlia fūt ab eo imaginata. ⁊ tertio pma de signis mlie: spēs rimozis ex ꝓfuetudinē sunt ifinite. p mo gdē si ꝓpso corpis fuerit mlica ⁊ ppe cordis aut pp caliditatē epatis. ac ēt ꝓ Diocle ⁊ testinoꝝ: quez mendose anicenna theopbilū sicut modus arabū appellat: vel pp splenis debilitatē i mlia attrahēdo ⁊ sanguinē ab ea mūdificādo: vel pp opilationē ⁊ apāta eiusdē vel ēt melsaraicaꝝ aut pp frigus vehemens congelās humidū ⁊ idurās: vt i speciē melancholie trāseat: sicut pblī accidit vitreo: vel pp longā ꝓstrictionē humoris alicui⁹ ⁊ affectōis ꝓuationē a calore nāe: aut pp egritudines, pliras: ⁊ precipue loco calido ac estate. Jpse nāq; tandē humorē icinerāt. sc̄bo ꝓnosticoꝝ: niger humor vel supassatione pessima ⁊ corrosissima efficit cho. mi. aut grosso sanguie similiē exficcato: vel mortis ⁊ fridi tatis ratione: ⁊ vlr cāe ipsi⁹ fūt regimē sex rerꝝ nālii ad frigidū ⁊ siccū declinane: ⁊ ꝓpie aer cibus ⁊ potus: ⁊ supfluitas tristitie ⁊ timoris. Diluz ēt qbusdā medicoꝝ melisz a demonio ꝓtigere. gbus gdē dicit. A. se non curare cū phy sicā doceat an ꝓtingat vel nō a demonio: qd euenit pp mira cogitata ⁊ dicta ab eisdē: vt ⁊ nālī ꝓtigere posse non putēt cū mulier idiota melācholica scā fuerit audita ꝓgrue latinū, pferre: que gdē sanata destitit vt illius oblita. Propē scōm vero sciēdū pmo scribi pma: candē fore cāz sanguinis ⁊ melācholie calorē puta tēperatū. Nāliū aūt. c. 8. ⁊ crisiū sc̄bis. c. 10. Videt ꝓ ūium sic ꝓtendi alterato cibo i venis ineto calore sanguinē gdez fieri a cōmoderatione q̃ sc̄bz eum. alij Vo humores pp imoderationes fientes: ⁊ huic ꝓmoni oia concordat q̃ videt. sed melancholia humor est aliius a sanguie ⁊ marie cū fit ei ꝓtius ope ⁊ nā. Quid āt ō hac ꝓsir videbit ex dicēdis. Propter tertiā gdē vt tantoꝝ vitioꝝ non ꝓtictatem colligentiū cum eis veritas extiterit cognita: vnusq; alterius iter pres itellectus pcipiat: sciendū q̃ qsicūq; aliqd medium geometrice vel arithmetice nosciē: i ter duo extrema id nō vere vnū existit: cū latitudine pticipet; sz tripler magis: ita vt extrema cū medio resultent. ⁊. Qd euenit i ꝓpohto. nā sessū est cholerā ab excedēte calido gnāri: phlegma Vo a diminuto. qd āt iter medū hoꝝ cū latitudine tēperatū: aut declinat magis ad latus vni⁹ extremoꝝ: vt excedentis calidi: ⁊ tūc san. gnābit choleric⁹ ifra cholere calorē vel ad ptē alteri⁹ extremi: puta calidi diminuti: ⁊ tal calor melācholie ꝓcreatiua erit: aut rōe mediū obtinebit ⁊ tēperamentū: vez in huiusmōi genere ⁊ a tali san. generabit calore. Nō autē itendit dicē. A. q̃ oio idez fit calor sāguinis ⁊ melācholie: ipsis i adinicē ꝓpatis. sed respectu phlatis ⁊ colere ceu expositū eūdē fore calorē puerorꝝ ⁊ iuuenū ꝓtis. 27. nō. n.

melācholie sic ē diminut⁹ calor vt pblatū: ne q̃ adeo sup acut⁹ sicut q cholere: sz medi⁹ cū latitudine iter istos. Qd aūt ita fit oppet: q̃ demū is diuersificat in formis ipoꝝ. nā ponit sānguis formā decoctionē tpatā: melācholie Vo seccē hipostaticā. fi. n. forme eēnt eedē: iā bm ; i eēnt eadē cū forme sit dare. esse ⁊ vnuz eē. Qd si ifinuat: q̃ mox p⁹ ista ponēs cās vlres hūorū vt q̃tuor q̃litates calidiātē eq̃lē poluit sanguinē ⁊ melancholiā gnāre: vez excedentē. Sic itaq; supfit A. calorē tpatū a latitudine grādi: q̃ dicit ipm fore cāz sāguinis ⁊ melācholie, pductiuā. ga. Vo cū angustia: put tpatū ē vere illud q̃ oio medū obtinet ex tremoꝝ ita vt calor remissus a calore tpato se teneat cū calore diminuto. pax vero excedēs cū illo cū sup excedere. A. Vo. potu⁹ pdicta duo medū ꝓnentia cū certo medio locauit. Sā. igit fm Ba. fit a calore simplicit tpato ; relīq vero a distempato i m magi tū ⁊ min⁹: q̃ a maiori distempantia ipsi⁹ cāt pblā ⁊ cholera: sz a minori melācholia. q̃ ēt innit Ba. cū de mū subiunxit ibidē cibos calidiores nā cholericiores fridiores phlegmatiores ⁊ i etatib⁹ fiīr. Deiceps quoq; sciēdū q̃ calor humoꝝ gnātium duplicit pōt ꝓsiderari: aut i se ⁊ i cōi: ⁊ sic extat vnus: aut pticularit ⁊ put referr ad aliū q̃ triplicit euenit: aut ad alias seu intentionē nāe: vel ad ptē epatis aut materiei. Si gdez rōne aie: dico ipm diuersificari: ⁊ per ꝓis humqm ipsa pncipaliē itendit sāguinē: ꝓir vero phlegma ⁊ demū alios: ⁊ iō calore dr̄iter vtit ad ipoꝝ, pductōes ita vt hic possit i tpe ēt cūre diuersitatē gnationis ipoꝝ. Diuersificat ēt ex pte ⁊ loca epatis: q̃m purior erit iuxta ptē supiorē ipius itraneā cordi, p pinquā: vbi sozrassis magis gnātur sanguis. Jn pte Vo iseriori extrseca ide plus distāte phla aut melāchola: i eminētia vero supiori itrinseca calidiori vt dicāt plus cholera. Variat ēt ex pte māe in q̃ fit actio cū resistētia ipius. Aptitudo. n. diuersificat actionē agētis: Vo de cā. nā qdā est mā tpata: alia calida: ñ nulla frida ⁊ c̄. Adhuc alia subtilis: alia grossa: q̃dā Vo media: ktis. 19. Qd ⁊ mōstrat rōe q̃m agens variatū p applicationē ad aliū: nō remanet idē: ēt si cōiter fuerit i se idē ꝓsideratū. cū ⁊ accidētia i subiecto alterationē iducāt. talis quoq; est calor humoꝝ gnātuus ex applicatōe: vt ostū; ad diuersa. Rursus cā ⁊ effect⁹ sī, pportōales. vñ si effect⁹ singularis: ⁊ cā singularis ⁊ si vniuocus ⁊ vniuoca: ⁊ ex phyficoꝝ Vo sz sā. calid⁹ ē ⁊ humid⁹ melāchola Vo hipostasia fri. ⁊ sic. Est ēt san. mediocris sbe: melāchola Vo grosse terree. Erit itaq; altera: ⁊ altera cā ipoꝝ, pductiua. Sūt ⁊ diuersoꝝ effectuū oio. Que āt huiusmōi a diuersis saltē imediatis, pducūt cāis. Sāguis igit ⁊ melāchole nō erit cā eadez ꝓcise. Scias quoq; q̃ se hīte corpe nālī plus extat sāguis deinde phlatis ꝓir: postea cholere: ac tūdez melāchole min⁹: vt fit ktis 30. 8. 3. 2. vel aliqd ponderis ita, pportionati. Qd ⁊ accidit pp necessitates ⁊ iuuamenta hoꝝ nāe āplius vel min⁹ accōmodas Alex. in pbleu. Nosce n nqz q̃ sā. nutriens corp⁹ abundat q̃titate: deinde pblā: q̃nqz. n. id i fame nutrit. postea miorata est flaua cholera vt non nutriens ⁊ acuta. Adhuc aūt plus minoratur nigra cholera tāq̃ nāe inimica. Audio quoq; huius, pportionē q̃tritatū visu magis q̃ pōdere cuz melancholie terrestris ponderose fit amplius: ita in corpore cholera ignea leuis ceu indicat agarici ⁊

lapidis lazuli nā. de cholere Vo amare nā plurima tangent. 91. Propter qdē quartū ad primū iam oēs, sz qd dicēdū vt ꝓtua, fiōr ab eodē colore ceu epa tis in cōi sicut ēt calor totius corporis pōt aliqualē vnus dici: diuersificat tamē valde vt declaratum ex applicatōe. Ad aliud dicēdū q̃ hūt eosdē sapores cū latitudine grādi ferat calor: idē hoc mō dr̄ aplox. nez sapor san. est simplr dulcis mlie nō solū dulcedinez obtinēs: vez ēt cum acrodine pomicitatē non. n. cū Vo perfecte potuit grossitudine subē dīnari. Ad aliū dicēdū q̃ contingit nō eūdem oio fore calorē sanguis ⁊ mlie: sed magis q̃ affiniores habēt calores q̃z pblā ⁊ cholera inadinicē ⁊ fortassis lōgius permanet re mixta mlia san. q̃z alij hu. vnde cōcessū calorem amborū fore eūdē vtrāq; nō aūt simplr neq; mlia convertetur in san. per vlteriorē decoctiōem sicut pblā eo q̃ calor mlie simplr fit remissior illo sanguine: q̃ sub grossa terrestrisiobediēs humectationi sāguinī resistit. q̃. n. humor non convertatur naturalis ēt qs in sanguinē duplr pōt euenire. aut rōne calidi tatis excedētis ut cholera: vel rōe subē ceu mlia. pblegma vero: ⁊ q̃ sub am minus bz excedentē tpamentū q̃z cholera ⁊ mlia: estq; frigidū. tū rōe subē humorositatis apte: tū ēt rōne vlteriōis caloris pōt tpe necessitatis in sanguinē convertī. Sed cōtra. Dura corpa vt ossa cartilagines ⁊ talia mlica pūt in sāguinem convertī: nō mīmus itaq; mlia. Dicendū q̃ hec transeūt p epar q̃ē humoꝝ gnātuū. mlia Vo recessit ab ipso neq; ad idūtis sy rbomatice pōt aduenire: si tñ cōcederet aliud fozet: neq; ēt sanguis Ve gnātur nisi in epate ac corde marine a quo remouetur mlica nā. Que aūt sunt partis alterius pz ex his q̃ i dutra. neq; calidū mlie fortius ē in eius materia nisi q̃ fundatur in sbo grossiori a quo tamē repatitur nō potens ipm omnifariā superare. aut est fortius i illo cum fortiter ipimatur in ipm sicut euenit cum i epate mlia generatur immaturalis: vt sentit Auic.

Differentia. 33.

Vod humiditates humores dicti secūdi nō sint ostenditur. q̃ primo de somno ⁊ vigilia

Nutrimentū oibus extremuz bis q̃ san. hūt san. natura. Adhuc de suuētute ⁊ senectute san. habentibus sanguinē ē vltimū alimentū ex quo sunt pticule. Rursus Vo de pribus: manifestū q̃ san. vltimū alimentū aliibus san. ē hūtibus. ⁊ vlr b est sermo ipsius in locis vniuersis. pbat nāq; q̃ embryo nutriatur imediate sang. q̃ in nouiter natis medulla sanguinea reperitur ex sang. n. constitute sūt pres Amo. in tegni tertio libro talē ēt tantū oz san. influere ossibus ex quali ⁊ quāto fiat poxus. Tertio ēt cōNonum. c. 1. sanguis convertitur in carnē non p medium aliam trāsmutationem. Et primo primo ō generatōe humoꝝ. Sanguis ab orificijs venarꝝ resudādo labitur in mēbra ex pte diuina. Palin idem: nō indiget sanguis in quotūdaz nutrimento multotiens cōuerti sicut carnis: imo ilico cū ei nutrimētum occurrit in ipsaz cōuertitur. Eti. ibidē. Epar inquā tū digōnem secūdā adeo pfectā efficit quoad san. ad ipm nutriendū sit bonus actōem oparuz est. Adhuc collz. 2. c. de iuuamēto venarꝝ: sennitur san. simpliciter nutrire: ⁊ oio plures huiusmōi sermōes reperiūtur a medicis ⁊ phyficis. Amplius⁹ si hūditates essent febris aut apa ex eis manifeste sierēt sz nō sebris: q̃ ista erit ethica: nō aūt hec. q̃ tertio collz de gnātōne egritudinū calidarū ⁊ siccarū: ethica ē calor extraneus fixus in subā mēbri. q̃ aūt inde fiant apostemata extant in uditū. Itidē: eadē ē mā nutrimēti ⁊ gnātionis: ktis. 30. Ex qbus cū sūmus: ex eisdē nutrimur ibidē. fm Ar. Vo ⁊ cōmentatoꝝ sumus ex sanguine nutriemur itaq; ex eo. Rursus effectus arguit cām sed caro vt dictū est sanguis effectus: ipsa vero ē ru. quod idicat caro epatis cordis ⁊ renū maxime vnde primo nālium. c. 6. Jn conversione sanguinis in carnem non ponitur nisi inspissatio ipsius quedā in substantia: non aūt in calore alteratio: vt cū panis pmatur in sanguinē. humiditates igitur mime sūt. Quo eedem date ostenditur solū vnā existere: q̃ quanto aliqd eius magis appropinquat fini: tāto cin⁹ ⁊ paucioribus iterpositis gradibus attingit illum. sed sanguis magis appropinq̃t mēbris cibo exteriori q̃ vno iterposito medio aut duobus factus ē vs chilus vt masticatōe cū eo q̃ locus ⁊ accētia indicant illuz cōsequētia. Rursus cū humiditates ex humoribus sint: sunt nāq; humores secūdi, ꝓportionabiles igit erāt humoribus ⁊ vnus solus est humor vt san. ceteri vero sunt superfluitates: ktis. 30. Palin. q̃ ē humor primus non est humiditas secunda existens cū ex opposito distinguatur. sed humiditas prima nomine carēs que potest appellari sanguinea ē humor q̃ extat in venis vt in earū tradunt extremus orificiis. quod aūt in venis locatur est humor. Eti. quod non facit simplr ad nutritionez aut corporis colligātōem nō vr̄ humiditas cū sit vt insinuatū hec ipsius rō. talis qdem humiditas secūda est dicta ros. quia fm. A. solum cum corpus alimēto indiget corpi ab aliqua causarum, pbibito cōuertitur in alimētū neq; connectit corpis ptes: cū sit humida vt res subtilis fluida. Adhuc illud quod pfecta transmutatō trāsmutatū est ⁊ pars iā mēbri factum nō videt humiditas sed potius mēbꝝ: q̃m humiditates sunt humores q̃ a principali dispositione conuersi intrā q̃ sunt potētes transire in mēbra eis demandati: tū nondum alicuius mēbroruz simpliciū cōplex pe. sunt effecti: primo prima humiditas de gnātione humoꝝ ⁊ aialium i. A. huiusmōi Vo non ē q̃rta gluten dcā: cū colligāt ⁊ cōtinuet corpis ptes. Ad cui⁹ qdem dissolutōez dr̄ corpus redigi in cineres. Palin idē ibidē nō ponit nisi tres. omittit. n. pmā pretactā: ex qbus elicit hūiditates vnā ore aut duas: aut tres tmmō. Vo rū quoq; duoꝝ oppositū postensoꝝ sentiāt gratiosissimi medicoꝝ. Ba. Jo. Sapio Mali. Jsaac. ⁊ A. cū alijs. Mi nāq; oēs ipsas fore asserūt ⁊ numero p manere q̃terno. Rursus nutritio fit a filij sz mēbra sūt ispissata plima ēt alba itaq; nutriēt ⁊ huiusmodi hūiditatib⁹. Itē hūiditates sensus pcipit cū mēbra sortiter exprimūt tenera mollia: vt mani lepor: ⁊ marie in etate iātili q̃z supfluitates denotāt iscibilr ēt; sozas demādate. Qd ⁊ oñdūt aliq subito decollati lac dātes ex vēis. Adhuc hūiditates debēt ex clemētis q̃ ꝓsequūt et hūorib⁹ nūero, pportionari. hi āt sunt q̃tuor: ex qb⁹ cōuincitur ipsas: fore numeroq;, pbabilr q̃tetno existere. Propter primū Vo sciēdū q̃ hūsunt duplices. primū san. fl. cho. ⁊. in. ⁊ secūdi ktis 29. secundi vero sunt humiditates dicte quaꝝ rō apparuit i iā argutis. sūtq; q̃tuor numero. ⁊. hūiditas sanguinea que ⁊ nomē ñ hās, dr̄ ros cambiū ⁊ gluten

Est aūt primus humor adhuc in extremitatibus parū venax contēctus mēbris simplicibus ꝓpinquarū illa ibidētiū ac irrigantiū q̄ cuiqz appropriat suo mēbro attractōe; quē sīgdē humiditas ꝗ Ysaac sed. tertio: et i vegetabilib⁹ repiunt. Hoc nāqz est velut humiditas extrīs i humiditatib⁹ arboꝝ: vt quo i ramis vitis existit. Alia Ho ē humor in quo nōdū cortex ꝓfecta est digestio p oia trāsīēs mēbra simplicia: sicut roos que i alimētū ꝑverti ē apta cū eo cōuenerit corp⁹ et vt mēbra hūectet cū aliq̄ sorti fuerit cā ōficcata q̄ est sibi sp et vt eēntiale ꝑmū Ho adueniet nō sepe: fīt aquosa humiditas arboꝝ et terre nascētiū velut que in frumēto et vuis nondū maturis. Tertia quoqz parū ē coagulata et est vex mēbroꝝ alimentū cōuersum siue alteratū ꝑm spēn ꝓsonis ꝗ nōdū puenit ad cōplementū vt ꝓfectā obtineat ipoꝝ duricīē ac filitudinē: sicut caro tenera que nōdū est mēbris assilata et ē sicut humiditas frumēti que cepit coagulari et saporē fere fieri mollis tū adhuc ꝑmanet. vt vue humiditas coagulari et dulcis fieri incipiēs: ꝗ tū nondū ē deficcata neqz ad duricīē ꝑuersa. Quarta Ho ē ꝑtinēs et colligās ꝑtes nrī corpis. a ꝑncipio nāqz ꝓstructionis eius in mēbris ē dissemiata simplicib⁹ ipa Ho velut ligamē i adinuicē coagulās et conflās et cū ipsis vnū effecta dū ea ꝑn paluerē resolnāt. cui⁹ gdē ꝑnciplū fuit ex ꝑmate seu a mā embryonis. hec aūt ex humorib⁹. A. et est veluti humiditas frumēti coagulata et sbe ipsius assilata id a putrefactōe custodīēs: et vt humiditas vuaꝝ passulaꝝ ees a corruptione defēdēs: Propī qdē ꝛcōs sciendū q: gdā scioli negauerunt humiditates oio et mar:e ꝑmā et vltimū volētes sanguinē imediate ꝑuerti i mēbra. Quoꝝ moriuas est aliq̄ in arguts ꝑtacta. abhorrui. n. cūcta q: ridiculosa: accusātqz. A. et Jo. Kapionē eo q: has potuissent humiditates soli. Ba. Mali. Ysaac et auer. non icrepāt: q: tyrli hos forte nō viderūt. Et dicunt Auer. Mali. Ba. et scdo crisiū humiditates non ponere. neqz Ysaac i viatico. qō ridiculū est grādē cū auer. tāgat ipsas et haliabbas. Ba. vero. 2. de crisi. c. vi. nihil logt de ipsis excusans se de signis etbice cū sere pp alias seqtur sebres. Et mirabilī⁹: q: Ysaac inducit in viatico cū illic de etbica non agat nisi has tetigisset. Sunt et alij plures ibidē errores quos vile fit tāgere cū stultū fit forte stultos ꝗmones exgrere valde: tertio de ꝑtibus. Nō ne illis q tāte inscitie seq̄ūt didascolos cū non dupli tū: septio curatiue artis. c. 2. egeāt ꝛpe ꝗ multiplici. Et boꝝ qdē defect⁹ apparent clarescet dicendoꝝ tertio. Propī tertiū vero sciendū q: humiditates opus fit ponere et q̄tuor ꝑprie. qō auctoritatib⁹ monstrat et rōibus. Primo qdem q: septimo terapentice. c. 4. has q̄tuor tangit Ba. distinguēs q̄tuor siccitates his oppositas. Inquit. n. q: certissima siccitas est i eo q: solida sbe corporū similiū facta est siccior: hec fuare icipit humidatez q̄rtā gluten dictā. Alia qdē est siccitas eoꝝ que ꝓsistunt ex sbe humide et coagulata q̄le qdē est pinguedo et liquefactoꝝ caro: et est huario humiditatis tertie. Tertia qdē est cū pdīt humiditas familiaris ex q̄ corp⁹ nutrit: que ꝗm oēs ipsi⁹ ꝑticules rozisormit est disseminata. et hec est humiditas scdā ros dicta vt satis exprimit. Alia qdez est siccitas consistens ꝗm p nas arterias et venas vniculqz ꝑticulaꝝ. ꝑprias que ex indigentia cātur sanguis: et hec humiditati oppo-

nitur sicut apper sanguinee. Hoc ēt humiditates intangit. io. curatiue: et ꝑmo febriū: non tū adeo expresse et filr i scdo de tebe q me trāsleto ita fit graciliū vna disposito cū humiditatis degit ex solidis corporibus quā ꝑprii eoꝝ dicim⁹ esse cibū et molles ꝑteri cornes. altera vero corporis ipsoꝝ sequit solida que ꝑma et ꝓsilis sunt appellata. In primo ē puosticoꝝ idicat ipsas dicēs oēs um fore i his que de ꝑmate qđ in valoꝝ tunicis a gbus testes nutriunt multoties apper trāsmutatus tam san. ad ꝑmatis gnātōem: neqz ipsas valoꝝ tunicas ab aliquo alio nisi ex ē sanguine est cōueniēs nutriri: dzia ēt. 36. q̄ aūt ipsas asserat Ysaac Mali. Auer. ac ēt almansor. io. apparet oibus non desipientibus. nullus nāqz pōt etbicas distinguē rectē nisi ponēs siccitates minores maiores et medias: gbus humiditates sunt opposite. Rōne sīgdē cōsir mat duplici: qm̄ digestio fit i addendo et assimilando nutriēs nutrito: ꝓsticoꝝ. i. filr et nutritio. sed nutritū omne inspissatū est fere et dealbatū ita vt sbe et colore non paꝝ immutatum fit a sanguis sbe. Amplī⁹ de rōne calōris insti mulcebris et suauis existis est ꝗ inspissare et dealbare vt in lacte apper seminibus ex sāguine ꝑductis circa quē agit expoliando et addēdo. Quod oēdit. q: ꝑsaue lactificantes aquosum et citrinū lac bīt et multū cocuntes sanguinē emittunt. Rursus tertiū virtutū nālū cap. vltio. bis que similē bīt sbam in se inuicē trāsmutare ꝓtingit: bis vero que q̄m̄ultū distant imacbinabile sibiipsis assimilari fine transmutatōibus que in medio. nā que adinuicez trāsmutant symbolū oz bre: scdo de ge. et cor. sed sanguis et membroꝝ plurima multū distant. oz itaqz aliq̄ intermediū aduenire. Palin: natura non cōmitit saltum imo paulatine progredīt de extremo p mediū in extremū. 7. bistoriaꝝ. si aūt ex sanguine fiat in membꝝ transitus imediatus instātaneus saltus et inordinatio quedā cōcidet in nām. aliquid igit inter hoc oz medū itercidere. Amp. gnto pby. et nono terapēutice. c. i. Motus fit de extremo p medium i extremū. cū itaqz is fit de sanguine i mēbra: aliquo fiet medio supoccurrēte non motus tū sed rei magis et forme. Et quid amplī⁹ videm⁹ humiditates ꝗspissatas et dealbatas anotbomizando ꝑtes solidas et maxime ossa binc defluere: qō et ꝑma supfluitas oēdit nālis. indiuidui tū et nō spēi. ipsa vero et ꝑprie naturalis cōtestat non paꝝ inuatiuo. Ex gbus conuincit ēt ꝗm Ar. medium quoddā humiditatū noie signatū in ter san. et membra existere. ipsas igitur opus fit ponere. Est demqz numerus earū q̄ternus pretactus et si non possit ita necessario precise oēdi vt ꝑbatus est ipsas fore monstrēt tū inquantū fit possibile. Simile nanqz videtur esse de causis efficientibus et materia libus appropriatis vt cūqz cum ab eodem depēdeāt principio vel sia sicut que i codē organo pata corpe sed in agētibus conspicio inter cidere media inter eorum principiū primū vt siam et mēbꝝ qō agit imediate: vz virtutem: cōplexionem: spiritū: et calorē. Similiter inter ꝑticulam nutritā et animā quattuor iter cidēt media humiditates dictas cui⁹ necessitas est. quia inter multū distantia cū fint valde disparia: oz non solum mediuz vez et media iteruenire ꝑima vt etiā apper q: inter craneū duriſſimū et cerebꝝ mollissimū duo interueniunt in medio pāniculi: dura mr. et pia. Adhuc conspicimus quandā humiditatem

mēbris inserrā adeo vt de eoꝝ apparent sbe vt q̄rtam aliam remotorē sanguini ꝓpinquā sicut ꝑmam cū igitur iste dilent duc: vnū non fuit sufficiēs inter hec medū iteruenire sed duo. Rursus oēdit ex ficcitatibus q̄tuor distinctis q̄tuor humiditatibus oppositis cū vnū ꝓxioꝝ totiēs vt aliud ꝑdicet. Silr et scd. etbica triplici exrite. qz pruna spēs dzia. 93. dans possidet humiditates primas: ex gbus ꝑbabilius ꝓtinditur q̄tuor humiditates existere. Circa ꝑdcā dubitare ꝓtingit an ex ꝑtia humiditate causet imedia te: tertia vel ꝗa mediate. et vī q: ex ꝗa fiat tertia sine medio. Sicut. n. ē rerū eē et ordo: sic debēt act⁹ existere. sed primo ex ꝑma: deide scda et tertia: q̄re tertia cābit a secūda imediate. Hicendū q: ꝗm. A. vt ꝑm ex ꝑtima inuitur tertiā fieri. Regulariter. n. cū nutrimētum fuerit copiosum corporū imediate ꝗ generat ex ꝑtima tertia. Cū aūt defuerit ꝑtima ex aliqua cāꝝ exiccantiū illa nā digerēs et sic ꝗspissans humiditatē secūdā ꝑuertit in tertiā. Imaginatur nāqz q: ex digōne ꝑtime humiditatis vt i tertiā ꝑuertat eliciat quoddā subtile rozidū quasi superfluū ipsi⁹: cum oīs digō saltez in inuatiuo. pcedat inspissando dzia. 50. Nā. n. sagax banc velut quoddā ꝓmptuariū in mēbris recōdit simplicib⁹ vt tpe indigētie humiditatis ꝑme cōuertat in tertiā velut cū pblegma indigentia san. ab aliq̄ cāꝝ inducta ꝑuertīt in san. vt idē cū ceteris testat et san. cū dirigit ꝓblatic⁹ aquosus alias aūt madefacit. Sermōes tū Ba. cū alijs videt sonare amplī⁹ q: ex ꝑtia, ꝑducatur scda: et ex hac tertia. Dicit nāqz ex ꝗa corporis ꝑticulas nutriri: tertiā Ho ē q̄si pinguedinis et carnis humiditatē. vñ. A. nō vitupo q vī q̄si mentē quādā instictu isitā ꝓstare nāe ut ꝑuidēs qd velut ꝓmptuariū ꝓpet sibi ꝓtruitos euētus. Deinducte ēt qs pōt satis dicere rōni: qm̄ nō sp vt ordo ꝑductōis affuit: sic et actus attēdīt. Cū cor cerebꝝ et epar ceteris vere ꝑtiora: vt ore et stomacho et talibus et tamē hec ꝑus opantur in cibū illis. Hō et oēdit nutritio embryōis in vtero et extra. A. huc insurgit ancietas cū nā breuiori semita vt tactud ē semp ad finē satagat puenire ꝓstrū. Amplī⁹ peccez tū fieri plurimis qō pauciorib⁹ pōt explicari. Cū igitur nā cbilū albū cōuertit in cbimū rubeū. et demuz i humiditates dealbatas: qō in aialibus nō fecit i sanguineis et plantis: de gbus nō fic fuit sollicita vt de aialibus perfectis et, ꝑprie hoie nō. n. natura fic ꝓtinguenter opatur q: ꝑcurās vilia desiciat ꝑciosa: sicut celi et mūdi. Frustra itaqz et ad qd tot satagit transmutatōes inducere. Dicēdū sicut apper ex libris aialiū. io. ꝑblematū: q: quāto aliq̄ ꝑfectiora rāto i eorū ꝑductōe plurib⁹ indigēt ita vt quedā generentur ab agētes solo vī. modica ēt trāsmutatōe circa materiā scā: sicut que putrefactōe ꝓfistūt. alia Ho cū hoc indigēt agēte ꝑticulari et disponibus plurib⁹ et motibus et que ꝑfecta: et maxime hō. Cū aūt modus cōservatōis ꝓsurgat et, ꝑportōetur mō, ꝑductōis: filr ꝑtribus egebūt organis et trāsmutatoibus in coꝝ permanētia et ꝓxijs in adinuicē sicut ex ꝓxijs, ꝑducit: cū vnū ꝓxū ex altero, ꝑducat subiecto mediāte: primo pby. Eti. i corporibus ꝑfectoꝝ aialium ē diuersitas maior rōne sube ac accritiū: q̄ in aialibus ipefectis: vt in sanguineis et plantis partes nāqz aialū quedaz sūt al be valde: sicut ossa nerui cerebꝝ et huiusmodi. alie Ho in rubore Hgentes vt epar cor et renes. alie aū et medie cen musculi pulmo splen. et iō, ꝑpter eorū diuersitatē oz alimētū diuersificari: vt quedā nutriāt ex albiori: alie ex eo q: aliquā, ꝑtendit rubedinem nō nulle vero medie. Palin: in homie ꝑcipue naturali pulchritudo quedā cōsurgit ex coloꝝ varietate. color nāqz ipsius dz esse ex albo rubeoqz ꝑfusus in tegni. Soluēdū igitur q nā inquātū pōt sine semp per breuia itendit. ꝑpter aūt ꝑfectius ꝑducere accidit multotiēs, ꝑtelare. Silr si qd pōt eque ꝑfici pauciorib⁹ vt plurimis eligēdū magis. sed dz: oēsum nō posse ꝑfectū quod natura ex pauciorib⁹ construere et iō potius eligit ipersectis pluralitatē in ꝑfectione. Adhuc quedā mēbroꝝ nutriūtur ex alimēto ꝑtimus sanguineo cen caro: ꝑpterea opus fuit alimētum ad rubore ꝑmutari. quedā Ho ex ab eo elongato: vt os sa et quē taliū. et iō cōueniēs fuit ꝑmutatoem in albedinē causare. Vt aūt Vitas amplī⁹ appeat sciendū cen tactū dzia. 30. q: sanguis tripl⁹ accipit. vne q dē pro massa sanguinea siue humoꝝ oium congeneraliter, ꝑut humoꝝ vn⁹ est liqdus: rubedine ꝑticipās et dulcedine sincerus vt possibile cōtra alios tres et aquositatē distinct⁹. sicut ēt cū medicis sentit bistoriarū tertio: aut, ꝑut iā inspissatus existit: et rubedie ac dulcedine excedēti expoliatus. Humor. n. nutricis actu omni caret excessu. vnde aphorisq̄rta. Nutrimētū quod simplr humectat ē fine qualitate forti. nō ē nī acerbū neqz acutū neqz salsuz neqz amarū. Nutre primo, ꝓsticorū. Impossibile fit tunices valoꝝ nisi ex hoc sanguine nutriri. vnde tertio. 20. c. i. Sp ma est superfluitas cibi quarti in toto corpore: et est sanguis magis digestus. Et quarto collz ō hipostasi vrine. Materia qua nutriūtur mēbra radicata ē sanguis dealbatus. Et Haliabbas. Sanguis purus ē materia nutrimenti membroꝝ. Impurus vero ē qui insulsus in venis similis existens humoribus reliquis oibus quem idistinguens de formatōe embrionis errani: hercmita. Hiopter q̄rtū qdē ad primā fīgdem dicendū q: Ar. accepit sanguinē tertio modo dictum et nō aliꝝ. et ideo errāt plurimū putātes nos ex sanguine solo generari et nutriri. Aut forte fuit illius opi. que nō seruatur in pnti q: voluit forte p hoc q: ēt in nouiter ingt natis medullā sanguineā reperiri. Diceret tū aliqs q: id non ꝓuincit ro q: sicut sanguis cū nutrire habeat oz dealbari: filr et medullā sanguineā os nutriturā. Ad aliud q: Ba. hoc dicēdus mō in de ꝓsonib⁹ Ho tertio. c. 2. subditur minima transmutatōe sanguē indigēte ad carnis gnationē. Ad aliud dicēdū ipm hac via ꝑcedere aut sanguinē nō sumpsit pro nutrimēto mēbroꝝ imediate: sed mediate: sicut apparuit ex sma ei⁹ manifeste. quo et dicimus modo panē nutrire sub actu nutritionis: et sanguinē longingozem: neqz ēt. 12. aliū dixit labi sanguinē simplr in mēbra: sed addidit paulatim imbibit mēbra. Ad aliud dicendus q: non intendit. A. dicere, ꝑ ilico conuertatur sanguis in carnē cū eo oc currit: sed modica eget alteratione cum in carnē dz conuerti respectu alterationis qua idiget cū in membra dz radicalia transmutari. Conuenit. n. satis i cōsone et su Ba. et hoc ē qō dicit. Nō. n. idiget sāguis in nutrimēto multotiēs cōuerti sicut carnis: ac si dicat pauca eget conuersione. vñ in fine nāliū. c. vlti. Carnes gdem et que viscerū oium et q̄ musculoꝝ ex sanguie ipso nutriūtur breuem alteratoez suscipiēte

Si enim .n. mēbrā remotis a sanguine ꝓstituit ꝓcuitates ⁊ sozamuna vt appet in ossibus in qb⁹ nutrimētū ꝓtin ef vt paulatim ꝓuertat in ipa. distantia nanq; vt in se trāsmutenē plurima egent ꝓuersiōe media. q̄ aūt sūt sanguini ꝓpinqua hac indigerunt minore. Ad aliud dicendū q̄ qz epatis nutrimentū saltē quo ad eius verioze ſbaz que est san. coagulat⁹ paulatine pmutat in colore marie dicit ſpm opationē facere vt sanguis quo ad nutriat aliqd: conuertitur tñ i humiditates suo modo. hoc ēt concesso non simplr sed hic solū humiditates tollit. Ad aliud Auer. iam etiā quid dicendū visum. Ad aliud dicendū q̄ oñduntur humiditates p erbicā. i bis .n. fundat differētia. 93. Et si dicat ſm Auer. ⁊ alios plures erbicā fieri i substantia mēbri. Dicendū q̄ mēbrū cōiter sumit etiaz ad ipsas humiditates ⁊ marie ad iam coagulatiōem ſscipiēt es. ⁊ merito qz tendūt ⁊ terminant ad ipa ⁊ vnūquodq; sumit nomē a termio ad quē: qnto phy. ⁊ scdo de aia: Justū est vnūquodq; a fine appellari. Et q̄ hoc fit oñditur: qz imediate Auer. tres distinguit spēs erbice ſm tres humiditates. Sunt ēt apostematū humiditates factive: sicut sentitur primo p̄ma: ⁊ iuuant ipsa cāri. non tamē apparet ꝓpter sanguinē humores ēt alios sui quantitate ⁊ colore denigrantē. Ad aliud quid dicendū visum q̄ non simus ex sanguine neq; nutrimur nisi tertio modo eo accepto. Ad aliud dicendū q̄ caro non est rubea vere sz tendit versus albū amplius cū bene sanguis ab ea exprimit ⁊ lauatur: aut si aliqua sit rubea vel purpurea vt que epatis. hoc non iest sibi sanguinis rubore sed magis ea que epatis a natura ſpsius sibi iexistit. ideo .n. factū est epar rubeū vt sanguinē generet rubeum q̄rto ō inusmēris: ⁊ tertio ac qrto theorice. c. 4. Renes sozassis remanēt rubei. qz rubore aquositatis sanguinis non pūt pfecte imature cū nullā habeāt venā in quarū extremis incipiat dealbari nisi emulgētes que tñ disseminantur i eos o;o differentia. 87. ⁊. 31. Ad aliud dicendū q̄ sanguis magis distat a mēbro matre radicali q̄ſi a cibo exteriori: aut qz motus intrēditur in fine eo q̄ natura tūc efficitur oposa. io. ꝓblematū. oibus enī vijs ⁊ mediis gbus pōt expeditiori bus satagit in sinē pringere Quis .n. ad terminū citum volēs puenire semitas inuenit plurimas ⁊ breuiores. Ad aliud dicendū q̄ humiditates nō dicunt q̄tuor ſm quatuor transmutatōes ⁊ formas quas suscipiunt anteq̄ in mēbrā traducant vere. Ista nāq; vī natura conuersionis alimēti vt semp plurificādo ꝓcedat posq̄ in ventrē fuerit digestione ipsius immutatū dum mēbro fuerit assimilatū. nā primitus i secē conuertit ⁊ icozē: deinde icoz in q̄tuor bu. notos ⁊ aquositatē. sanguis vero in supfluitates ⁊ quattuor humiditates: ⁊ hoc in supfluitates eax. Tandē mēbro fit appositio vnio ⁊ assimilatio ⁊ hoc rōni satisfacit ⁊ imediante anteposite. Ad aliud dicendū q̄ prima humiditas non est simplr in venis sed i earū orificijs extremis iam mēbris ꝓnnguis potās ipa. Sapit .n. ꝓpter terminū ad quē ⁊ finē iam magis nām mēbri q̄ humoris: ⁊ si cōiter humiditates nominentur aliqliter humores: ⁊ forte ꝓpter hoc cam tacuit. Ad. aialiū. i. ⁊ per hoc ēt ad illud. Ad aliud dicēdū q̄ ſm. A. Ros nō erit adeo pura humiditas ad nutritionē ordinata vt prima ⁊ tertia: cum rarius actu conuertatur ā nutrimentum. Est tamen humiditas quia apta est conuerti ad id cum corpus ceruerit sufficienti alimento sicut phlegma ſm q̄ est bōz sanguinis respectu. Aut sozassis non est simplr humiditatis officium cuiuslibet nutrire: sicut neq; humorum. nam et humiditas q̄rta nō dicitur nutrire. Ad aliud dicēdā q̄ i corpe gnāti nō sunt q̄tuor būiditates be sed tres solū. nā q̄rta pura gluten nō est būiditas sed ꝓs corpis magis fuit tñ būiditas cū fuit spma. vnde id ꝓpendēs. A. antioma subdidit ꝓncipiuz huius ex spmate fore: spermatis aūt ex humore. Aut dicēduz q̄ in mēbro est dare ꝓtes solidiores ⁊ ꝓncipaliores ⁊ molliores non sic ꝓncipales. ꝓme quidem sunt vera ſba solida mēbri. scba vero sunt ꝓnectētes ⁊ cōtinētes in adinuicē primas vt in lapidibus ostēditur cōiectis adinuicē in muro per calcē: ⁊ in lignis p collā

Quesita circa generationem ex spermate dependentem. Differentia. 34.

Quod sperma a toto corpore fiat ab omnib⁹ decidat mēbris ostenditur: qz de aere ⁊ aqua sperma ab oibus corporis descēdit mēbris: sanū quidem ex sanis: egrum quoq; currēs ab egris ⁊ primo de generatōe animaliū. Amplius ꝓblematum quarta: Quare coeuntes dissoluūtur ⁊ infirmātur in coitu vt frequēter vtrū ꝓpter illud qō ob oibus expurgatio est spma. Quod ⁊ ꝓfirmat rōnibus qm̄ in emissione seminis vehementia inest delectōis per totū corpus diffusa que non videt ēuenire nisi ꝓpter emissionē spermatis. cū igitur fiat in toto corpe a toto emittetur. Itidem illud videtur decidi a toto corpe per cui⁹ superfluū emissionē totū nocet corp⁹ cū vlla nō ertet alia cā. sed id accidit in spmatis supflua emissione vt sensus indicāt. Rursus colobi seu mutilati colobos generūt seu mutilatos. qō qdē nō accidit nisi qz sperma a ꝓte colobata descendere non valet: cū corpus careat eadē. Amplis genita gignētibus assimilāt nō solū ſm nālia imo ⁊ ſm acqsita cicatrices vz ⁊ stigmata. patre nāq; calcedonico i bracbio cōfusam ⁊ non dearticulatā bñte picturam similem ⁊ filius contrarie ibidē. vnde post permissos de aere ⁊ aqua Simones sic opationes sunt: vt calui calnos varij varios oculos: strabozq; strabonem generat. Malin: vnūquodq; perfectū generat sibi simile metbaurox. 4. hoc autem nō euenit nisi sperma decidatur a toto vt per oē fiat assimilatio. Adhuc rōabile videtur sicut totius est aliquid ex quo fit primo similiter ⁊ ꝓticulax vniuscuiusq; cū eadē fit ratio totius ⁊ ꝓtis historiarū primo. vt igit aliqd decidit ad generationē totius ita qd decidit ad generationē: ꝓtis: cum totū nil aliud sit q̄ partiz aggregatio. cōmētator phy. i. deriuat iraq; semē a toto. Huiusmodi quoq; oppositū sentit Ar. cuz. a. primo de generatōe animaliū. Quod firmat rōibus qm̄ videmus aliquos ad osculū mulieris aut ad minimū tactū repente semē emittere. hoc aūt sic fieri non posset si a toto corpe decideret. Adhuc perpendere plures mutilatos pfectos generare: secus aūt contingere oporteret si a toto pueniret corpe. Et: materia nō decidit a toto sicut sanguis sz a matrice plurimum: itaq; ab oibus non decidit mēbris. Propter primū vero sciēdū q̄ lz genitura ⁊ spma cōiter vt noia synonyma audiant: ꝓmo tñ de generatione aialiū distare ponūtur. Videt nanq; q̄ genitura vocat que a generāte puenit nato coire quocūq; ꝓncipiū hūs generatōis

principium. Sperma quoq; dr qō bz ex ambobus ꝓncipia copulatis velut in plantis euenit ⁊ in gbusdā aialium: in gbus nō ē femella a mare semota vel seiūcta. sic ergo nomē cadit sup imperfectiora vniuersalius ēt cōtinens vtpote principiuz: vnde motus et mām. Scniture Xo nomē iperfectioribus ꝓticulariter cām vnde motus importat. Est igdem spma seu genitura vtilis supfluitas vltimi alimēti sanguinei distributi in ꝓtes. Sperma nāq; tñ cum alijs supfluitatibus corporis sufficiēten⁹ cōuenire videat. multū tñ distat. Non .n. ē tabes aut dissolutio sicut antiq sensere: talis nāq; ꝓter naturā oio: hoc aūt nālissimū existit. neq; .n. est oīs supfluitas vel vtilis. qm̄ simplr supfluitas nihil ꝓficit ad nām sed tanquā oio excernitur imptinēs. hoc Xo vtilissimū: imo necessariū spēi pfectoz oino. neq; quecūq; supfluitas vtilis ē. nō .n. prima sed fa eo q̄ pbla est prim alimēti vtilis superfluitas. Est nāq; primū indigestoz ad uenīēs ex cibis: dria. 19. quare cōiter descriptū sperma eē vtile superfluitatem vltimi. Tōtū Xo dupliciter dr. vno qdem mō cū nulla prima deficit ex gbus eē bz ⁊ hoc triplr: aut vnūquodq; sub eo ꝓtentoruz dr vnū: sicut vle multa continet in predicari vt aial vel er his vnū vt totū dictū integrale. Et id aut quoniā Xe tale seu continuum sicut corpus naturale vel mimevt quod arte velut domus seu demū inter hec duo mediū obtinēs ficut totū dictū potestatiuū ut aia Aliter Xo quod ē quantū habēs principiū medium ⁊ vltimū. quod ēt ꝓprie ⁊ aliquādo trāsumptiue dr totū ⁊ oē, numerus. n. ⁊ aqua nō dr totū nisi metbaphorice: metba. 5. ⁊ de hoc Xo q̄stiō audit. Corpus aūt est quoddā quātū nāle ⁊ nō mathematicū ex mēbris cōsilibus ⁊ officialibus cōstitutū. Propī secūdū Xo sciendū q̄ sperma ōcidi a toto corpe duplr pōt intelligi: aut mediate aut imediate. immediate quoq; ꝓcedēdu ē sperma nō descēdere a toto verum a testibus ⁊ vasis seminarijs. In eis nāq; interduz sperma ꝓtinetur sermētatū quod ad motū quēlibz citissime lasciuie decidit sicut in argutis tangebat. Si Xo audiat spma mediate a toto deriuari duplr hoc euenire pōt: aut quātum ad materiā ipsius spmatis vel Vtutē cū ipso decisaz: quod Vificabat cum materia sibi ēt, ꝓportionabili. Primus ēt modus duplicē pōt recipe intellectū. aut .n. auditur decidi a toto corpe. i. a mēbris ꝓncipalioribus ⁊ notabiliorib⁹ respicientibus ꝓncipaliora. In gbus magis omiomeritas ⁊ corporis continet totalitas: ⁊ sic visum tertō 10. c. 6 cāis spermatis sperma a toto deriuari. Scribitur .n. Oz vt fit ex oi mēbro ꝓncipali fons: ⁊ vt fit ex mēbris oīs: resudatio ēt ad istas radices ꝓpter illud ē assimilatio. ⁊ iō ex mēbro diminuto mēbruz generat diminutū: lz illud fiat dū vene nō vltimū sinē sequūtur: ⁊ nō ꝓcedit appetitus vltimus cū digōne cōpleta quasi velut q̄ assimilatio iterdum deficit eo q̄ Vtus assimilatiua ⁊ cōpletiua nō bñs materiā spmaticā ex toto corpore, ꝓpter eius idebilitatem indigestā exūtē ex materia inexistentium mēbroꝝ pfectaz filitudinem ⁊ cōplementū nō valet ducere humana ⁊ iō contingit colobos generare. Cōcedendū nāq; ēt sperma sic a toto decidi cū ipm fit vtilis supfluitas vltimi alimēti sanguinei distributi in ꝓtes a partibus nāq; principaliorib⁹ ⁊ nobilioribus oz mari me ipm sperma decidi eo q̄ in ipsio, ꝓprie vltimū distribuitur alimēti sanguinei. Neq; dicēduz sperma a cerebro solo descendere: verūtamen fermentū ipsius ē ex illo. nā, ꝓportionalr concedēdū ē plus de spmate descendere a cerebro q̄z ab aliquo mēbroꝝ aliorū cū grandē secū bēat filitudinē quod ēt ostēdit nocumētū magnū factū in cerebro: ⁊ in eis oriis vt oculis: ꝓbl. 4. ex coitu multotiēs iterato. ⁊ ideo. A. i gbusdam eius intentōibus plurimū materie sperma tis est ex cerebro: ꝓpter quod de aere ⁊ aqua. Quibuscūq; icidūtur vene que post aures bi ꝓtius omni orbant generatōe: quod. A. verū testatur dicens Ba. ignorasse an inciso barū venarū sterilitatem incurrere faciat an non. quod si Ar. dicat. io. ꝓbl. semē a cerebro tendere ꝓ spinā: dicēdum euz intellexisse aut ꝓdicto mō q̄ maior pe spmatis compobilr a cerebro deriuē q̄z ab vno aliquorū mēbroꝝ: vel fa alioz: vt hypocratis fuisse locutū opinonē. Si autē intelligat sperma decidi a toto corpe eo q̄ a qualibz ꝓticula qd decidat minima stare nō pōt q̄q; id antiquoz qdam senserint de ge. aialium primo: quorūz qdam aialiū generādi poluerūt ꝓtes sore dispsas in spermate volētes ēt semellā habere spma q̄ natiuuz imaginātes filr sperma de substantia sore generātis q̄ ēt priti fuerūt. qdam .n. eorum hoc iesse per se ⁊ totaliter masculo ⁊ femelle. alij Xo vt Empedocles ꝓticipaliter ⁊ ꝓticulariter ⁊ seorsum: quos Ar. improbat ibidē. Si .n. ita ēt vt dictū ꝓtes in femine dispse tūc vitam habere nō possent: cū vita in quadā vnitate consistat ⁊ colligatiōe. Si Xo fuerint continue iā parū quoddā aial erit spma: quod erit cōtra eundem in fa. Amplius nūquā mas generaret nisi mascūlū vt assistario veniret in pudēdis. hoc aūt non videmus neq; sore cōtingit. Rursus si a mare ⁊ femella fiēr, pueniēt: duo vtiq; erūt aialia cum vtrūq; ꝓnat bre oia generationis initia. Et iō Empedocles contra eos iuebit dicēs. Propter qd femelle nō generārēt ex seipsis: sigdem a toto, pueniē ⁊ habent suscepōem. i. matricē: ꝓpterea modū aliū elegit Empedocles in antea dictū ē Qui ēt ſm Ar. stare non pōt. Ad ipm nāq; multa sequūtur impossibilia: non eni sic generate dispersē ꝓtes seorsuz a mare ⁊ femella siam ⁊ vitaz possent habere: neq; .n. possent coniungi ⁊ continuari velut partus quorūdam aialium plurificatus. Adhuc nō ē possibile ꝓtinuas ꝓtes fieri ⁊ in vnū locū cōcurrere ꝓpter amicitiaz: vt ponebat Empedocles. Indē: quo distinguerent ꝓtes ⁊ in aiali ⁊ sursum ⁊ deorsuz ⁊ dextra ⁊ sinistra ⁊ anterius ⁊ posterius. nō .n. ſm eū modus posset aliqs inueniri. Amplius nō est possibile cū mēbra Vtute ad seinuicē determinētur vt officialia. Vtus .n. opatiua appenē saltē in ꝓte ē officiali: ꝓtie historiaꝝ quod ofidit: dria. 63. ⁊ passionib⁹ vt cōsisa durine ⁊ mollicie: et huiusmōi ab istis sic diuersis vnū aliqd actuaiit, ꝓcedere. Rursus iā nō seruarēt filitudinis rō si nō ꝓcederet ab vno in vnū Vtute. tūc iā non ēt aliqd filitudinis iductiū. Est aūt rō cōis contra istos āboz i hoc q̄ dicūt sperma sore de suba gnātis. dia eni et iāducū cessasset gnātio suba gnāntis paulatiz et successine attenuata et tādē corrupta dria. 9. Nec ꝓpter hoc tollitur gnātionis vninoca cā: qō bi timerūt cū ea seqtur effectiua gnātionis potēcia et ñ mollis filitudinē alicuī⁹. Ipsi nāq; sine religa materialē solum cognouerūt cām: metba. primo, ita vt Vtutem

ignorarent informatiuā corporis cōstructiuā. vnde coacti ex hoc ex mā dicere: qua ꝓpter positū genera tionē fieri no ex suba generātis sed ex superfluo eiusdē alimēto: quod ondit ipsius cū delectatione emissio. Impugnat ēt Ar. illos q̄ posuerāt sperma esse superfluū alimēti a qualibet mima corpis decisuz pticula qm̄ si taliter pueniat a toto vel mebris ꝓsilibus solis: vt carne osse ⁊ neruo aut officialib⁹: vt facie manu vel ab vtrisq̄s: cū plura dare non ꝓtigat: nō gdē a consilibus quoma in eis non existit assimilatio imo in officialib⁹ magis: pmo de ge. ⁊ metheo. 4. Neq̄z ab officialibus tm̄ quoniā tūc non ab oibus pueniret corporis partib⁹. verifiſe. n. magis, pcedere a cō similibus. priora. n. illa sūt ⁊ officialia cōponāt. Similiter ⁊ tertius modus dari non potest: qm̄ totum su pra partes nihil habere vt nisi ordinē ⁊ compositionē quādā. Propter qd̄ ꝓcludit Ar. contra hos sperma non dic a toto deriuari modo. Amplius nūq̄z sic esset q̄ colobus pfectū generaret sīt ac filitudines semp̄ pueniremt generantium ad generata: cui⁹ oppositū ꝓspicim⁹ sepius euenire. Galin: Cū sperma sit modice quātitatis valde si totū in fumos dissolueret vaporosos: non posset esse cuilibz parti mime applicatū imo forma ipsi naturalis non suane debitum quātitatē in materia deperderet: ⁊ ideo nec a toto ita venire posset genitura. Amplius sequeret corpus destrui i coitu. si. n. ponat mimā particulā spermatis diuidi a mima corporis parte: cū minimi nō fit minimā in coitib⁹ corpus dissolutione destrueret. Propter aūt tertiū sciēdū pmo quō sperma ad testiculos adducat: ⁊ tandē q̄ a toto seu notabilioribus pribus ⁊ non a mimis decidat. Propter hoc primū sciendū q̄ cū sperma sit superfluitas vltimi alimēti sanguinei iā distributi in partes i quo vltima iā celebrata ē digestio existens in mēbris simplicibus ⁊ spongiosis venax capita ⁊ arteriarū ingredit mima ⁊ marie cū corpus materia careat in vasis spermatis sermētata ex qbus pueniat ad venas ⁊ arterias illis maiores: ⁊ sic demū ꝓsit de minore ad maius pertrāsit quousq̄z ad venā pueniat dictā concauā ⁊ arteriā maiorē sup dorsū trānseunte: qd̄ sorte de aere ⁊ aqua ⁊. io. pdē sentitā: ita semē a cerebro tendit p spinā ⁊ sic ponet sperma ad testiculos puenire: vt ondit dria. 81. qualiter hypostasis ad renes ⁊ tandē ad vesicā ptransit quo ⁊ modo dabit pharmacū humores ad ventrem attrahere: dria. 141. Spermatis aūt trāsitus anothomia ad testiculos: dria monstrabit sequenti. Dicūt ⁊ aliqui sperma deriuari ⁊ ad testiculos p vasa seminaria dicta inuoluta peruenire vigore vehementis caliditatis ⁊ subtilitatis spiritus deportantis. in hoc. n. actu corpus intrm̄ aperiri ⁊ pozificari aiunt: vt sperma venas ēt magnas ⁊ arterias subtilitatū p resudationē ingrediat absq̄z pcessu antedicto: ō venis parvis ⁊ arterijs ad maiores: qd̄ modo codē sicri videt quo pharmacū existēs in stomacho materiā attrahit ad se entē in pulmone absq̄z hoc q̄ venas ⁊ arterias ingrediat: dria. 91. Hic aūt modus forsasse calūniabit illis eo q̄ visus est sanguis qñq̄z in coitu frequentato ⁊ conato emitti de venis imediate egrediens. Rursus in tpis quasi momēto non videt sic illa materia spermatis subtiliari vt possit in venas ⁊ arterias solidas penetrare. Propter huius scōni sciēdum q̄ ipse instruit auctoritate Ar. ⁊ aliorum ipsuz

sequentiū: ⁊ rōibus confirmat. Ait nanq̄z primo de gnatione aialiū: Contrariū quidē qua antiq̄ diterūt dicendū. Di gdē. n. voluerūt q̄ fit pueniens ab oi nos aūt qd̄ ad oē natuz est sperma dicimus. bz. n. in se vi tutē decisā a toto: per quaz ipm̄ valet informare qd̄ generat ex eo. vti trāslato arabica: Sperma ē id qd̄ bz virtutē essendi pueniēs toti. Cui ēt consonat. Ar. ibidē: Et nō est opus vt veniat sperma ab oi parte in vna. n. pte sunt oēs partes ⁊ vbi partus nō est cā materia q̄ sit influxa ab oi membro sed cū sua est virtus informatiua sicut est scāmū i carpentarijs: Haly: quoq̄z qualitercūq̄z diuersificēt dispositiones virtū que facit sperma deserēs ipm̄ in dispōe coitus sez virtus generatiua currit ex oibus virtutibus corpis ad testiculos: ⁊ fit sperma ꝓcedēdens eā. In hora. n. coitus spiritus vnus i virtute magis cordis ex trib⁹ cōflatus spiritib⁹ cū virtutib⁹ ꝓportionabilibus de scēdit a tribus pncipalioribus mēbris corpis virtutē bñitibus p arterias venas ⁊ cānales totius corporis ad testiculos vel ad vasa ron⁹ seminaria sm̄ Ar. in voluta in qbus iuitatus ⁊ pseruus sperma iformat cū virtutē generatiuā exhibēs sup totum. Ō ēt ratione mōstrat: qm̄ sperma est pruncipiū gnationis. pncipis Ho sunt mima quātitate ⁊ maria ptāte elencoz ⁊ aliū fine huiusmōi vero est sperma tali decisū. Amplius hoc valde rōabile existit q̄ virtus gnationis i formatiua a toto decisa materiā quādā generationis ⁊ si non decidat a toto possit forma gnationis i oma re: cū videā virtutē solā celestē ex sere ptinua ⁊ eadē materia diuersa aialia ēt specie pcreare. Et i. Duō semen q̄parū q̄liter a tota maxima decideret arbore. Rursus hoc posito oēs ꝓtrarietes ⁊ impossibilia remouent: ceu apparebit intuēti antedicta. Propt qd̄ ex his ꝓcludat sperma a toto corpe demādari nō gdem mole sed vigore. Propter Ho quartū ad primū hypocratis dicendū q̄m intelligere in vigore aut q̄ a pnncipalibus ⁊ notabilibus materia descendit eiusdē. Ad aliud dicendū q̄ loquit sm̄ alioz opinionē. qd̄ indicat vtrū vt mos eius in illo codice vel ab oibus partibus notabilibus vt consricatio denorat vlcerosa interius pncipue. Ad aliud dicendum qd̄ nō, ppter hoc ꝓcludit sperma puenire a toto q̄ non, ppter puenire a toto ē euenit: sed q̄ pnritus in ptibus illis est fortis. Ex mā. n. spermatica transeunte supra mēbra sensitiua: titillatio cātur quedaz ex qua inducit delectatio vt apparet in scabiosis cuz caluda balneant aqua. Videmus ēt q̄ mulroriēs ore delectationē huiusmōi, psternit valde: primo de ge. aliū. Et t. Ar. eoz nono: Scum⁹ ēt sm̄ arū. pueros adhuc imporētes in coitu delectari ex spūs ventosi emissione sola. Et iō delectatio sperma non arguit euenire ab omni. Ad aliud dicēdū p iteremptōnē. Spiritus. n. ⁊ hydropicorum aqua seu sanies ex vna ēt parte corporis repente dimissa interimit aial aphorismoz. 6. Ad aliud dicendū sepius oppositū ꝓtingere, ppter quod magis cōrariū q̄ ppositū sermo concludit. q̄ quare colobus colobū generet ita er sermonibus apparuit Alexan. Ad aliud dicendū cum dicebatur genita gignētibus similari: dicendū simpliciter in plerisq̄z secus se habere ⁊ maxime similitudine particulari. virtus nanq̄z iformatiua aut ꝓpter eius debilitatem vel aliquam materie seu alterius dispositionem non omnimodam valet gene-

rantis, pprium filitudinem inducere: sed remotuz vt aui vel atani: patrui seu auūculi: vt dria ondet. 37. Adhuc videmus assimilari gignētibus genita ꝓ vo cē vngues ⁊ pilos ⁊ sm̄ motū: ex qbus tñ nullā decidatur sperma cū sit superfluū corporis ⁊ ptium eius subaliū. Silr generātes habent barbā ⁊ canos iterdū qbus tum genita carent. Ad aliud dicendū q̄ generatio filitudinis illius fit forma ⁊ vigore non autē vt iā apparuit materia ⁊ mole. Ad aliud dicendum huiusmōi decisionē seminis ⁊ generatōem fieri non rōne seminis sed vigore magis virtutis informatiue ipm̄ ad gnātōem aptū reddentis: neq̄z in vigore mēbroꝝ oium: sed magis vni⁹ ceu cordis in quo oia cōuenīt ⁊ cui etum famulantur.

Causione pte ⁊ delectat ōis in coitu consurgit amicitia qui amplius delectet i eo: mas aut femella. vt nanq̄z ipsa amplius masculo ipso voluptuari. Scribitur. n. theo. 6. c. 16. Voluptas que mulieri fit ex coitu maior ē q̄ que viro. Ho luptuat nāq̄z in circiendo suuz sperma ⁊ in eius q̄ viri susceptione: hic autē in emissione tm̄modo. quarto ēt de accidēti. c. 7. vnde. A. aialium. 9. Voluptat delectatio seminarū qm̄ ipse delectantur nō solū in motu sui spermatis ⁊ in motu orificij matricis in sugēdo sed ēt delectant adhuc in diuersitate motus matricis Dico ēt voluptuari eas ex consricatōe non modicū ⁊ ꝓprie in orificij matricis parte fita in opposito pectinis directe. Ipsa. n. balano correspondet virge vbi viget delectatio grādis ita vt multū cocūtes solū voluptuent in illo. Hanc similiter delectationez mulieris sensit Thiresia maiorē qui vir fuit ⁊ mulier postea tandē vir redditus. Ouidius in transfigurationē hmo libro metbamorfosios tertio: fabula quarta. Delectatur itaq̄z mulier mare amplius in coitu.

In oppositū qr delectatio seu delicia cātur ex cōiunctione, ppōnionata conueniētis cum conuenienti, sed hec vehemētior erit in viro cum sit temperatioris complexionis femella hac nāq̄z causatur. Intēsior igitur voluptas in viro. Dicendum ad vnū q̄ extensiue plus delectat mulier. pdurat. n. voluptas in ea diutius ceu ⁊ cāe ostendūt que ipsis cū plus spermatis vel gutte emittit rarius tamen suscipit etiam viri sperma successiue longior est diuersitas motus matricis cū fricatione diutina. vir vero intensiue voluptatur peramplius, in modica. n. hora qua delectat plus ipsius intendit voluptas ⁊ semp̄ cū emittit cōtinue: nō aūt mulier in quo eius amplior est delectatio. quod ostendit: q̄ hec voluptas cōsistit in tactu vbi vero is erit perfectior ⁊ hec intensio: sz hic ē in viro cum vt tactum temperatioris sit crasis illa. Rursus sperma viri calidius magis inducit pritū delectationis titillatione quadam incitatiuum. Et. Ad eatus viri ex quibus educitur sperma sunt longiores angustiores ac inuolutiores vt amplius percipiant spermatis pertranscūtis per eos delectationez Galin. Sperma viri velocius ⁊ subito quod ē delectationis inductiuū transit per huiusmōi meatus ex pulsiuo in ipso ente sortiori: sed in femella secus sunt oia. quod ⁊ indicat velor grandis viri ex supfluo cōtu cum exterminatōe consumptio: sic itaq̄z delectat muliere bis amplius in coitu. Ex quibus gdem qd dicendum ad preargua visus.

Differentia .35.

Quod testiculi non sunt ad generationem necessarij sed aliquine melioris gratia ostendit per tertiū historiarū: ⁊ primū de ge. testātes testiculos simplr non esse necessarios sed, ppter bene esse. Rursus primo prima. c. de venis habēte vētrem descendēntē ⁊. ij. de aialibus. In venis protē sis a vena concaua ⁊ a renibus ad testiculos digerit sperma ⁊ albificatur cuz prius cēt rubcū, ppter multitudinē tortuositatis eax ⁊ reuolutionuz ⁊ q̄ ad eas ēt peruenit a corde. Hoc gdem ostendit rōe: qm̄ testiculi si eēnt necessarij oibus iensisterent generantibus. multa Ho bis generant carentia. Et i. nō ipsorum ponitur necessitas nisi, ppter spermatis generationem. sed huiusmōi generatio in toto aut pricipalioribus pribus extat corpis. Generatiua nāq̄z in totū videt corpus diffūdi velut ⁊ nutritiua cū circa idem diuersificatum tñ vt ho apparet de aia operatur obiectum. Amplius illud ē necessariū fine quo res eē nō pōt. 5: meta: Animal aūt sine testiculis esse potest ⁊ maxime cū sperma decidatur a pnncipalioribus corporis pribus ⁊ virtus generatiua vt ostensum. 18. labatur a corde. non igitur testes sunt necessarij. Huius aūt oppositum i. inserit medici ⁊ philosophi oēs pene. Adhuc illud ē necessariū quo ablato reliquuz nō sufficit sed ablatis testibus generatio nō perficit vt appebit necessitatem ēt ipsoꝝ demonstrat cōpositio figura ⁊ sensus: testiculi ergo necessarij. Propter primū figdem sciendum q̄ necessariū quot dicatur modis: dria ostensū prima. Testes quoq̄z sūt carnes quedam glādose in folliculo vno osseo dicto cōgregate albe ad humiditatē spermaticā generandaz create velut carnes māmillaz glādose albe ad lac generandū construte sicut ⁊ epar rubcū in sanguis rubozem generandū. Testiculis quoq̄z iam dictis meatus qdam continuātur qui duplices existunt. Sunt eni qdam eozum iter renes ⁊ testiculos existētes vasa ab Ar. dicta inoluta in quibus posuit sperma generari: nō aūt in testiculis. huiusmodi aūt vasa ura sunt disposita qm̄ in dextra corporis pte cozā rene dextro a corpore arterie ac vene chilus p dorsum descendētium originātur rami fere p totū ⁊ rarissime a venis ⁊ arterijs emulgentibus dicti oin renez tendētibus dextrū: q̄ figdem rami, ptensi per corpus ampliant sub renibus deorsuz directe qd̄ per siphac penetrās ad caput testiculi tendit dextri intra se colorē rubedinis obtinēs ex vnoquoq̄z testiculi capite in alterum transit ⁊ demū reflectitur hūs testiculi caput priuſ dictū. In quo ponit historiarū tertio humiditatē spermaticā albā generari ⁊ cōtinere. vbi ēt termin⁹ liax more geometrico situatōem eozū conatur ostendere In pte ho finistra rami hui⁹ venarū ⁊ arteriaruz nō ꝓtendūtur a corporibus venax ⁊ arteriax descendentiū p dorsū: sed q̄plurimū a vena ⁊ arteria emulgente: q̄ demū deiceps ramificant vt in latere dictū dextro. Et iō tertio. ii. c. de signis albamni volētes rustici marē generare finistrū thauri testiculū ligant vt ex dextro fiat calidiori ⁊ fortiori proiecto. Multotiens quoq̄z contingit relaxatio. aut aduenit ruptura meatib⁹ vbi biper siphac penetrant vt zirbus vel itestina cadant in osseū ⁊ pcipue in pte dextra in qua intestinū habet monoculū dictū q̄parua alligatōne pricipās ⁊ huiusmōi qdē vasa inoluta dicūt didimi 25. aialium. A. ⁊ pblematib⁹ qbusdā Ar. ascriptis

Sunt ⁊ alij meatus vasa a medicis dicta seminaria qui incipientes testiculorꝫ capitibus supra collū vesice exterminant in virgā quos dicunt fuire testiculis seruitio delatorio eo q̃ ab ipsis i virgā ⁊ tandē in matrice adducit semen. qd ait gnātio: dria. 19. ostēdit.

Propter hoc sciendū Aꝝ. fuisse studiū ⁊ ipsum i locis p allegatis testiculos nō fore necessarios ad gnātionē necessitate maxime pmi modi necessarij: sz ipos fore gra cuius da meliorationis ⁊ iuuamēti. voluit. n. testiculos fore qdā suspensoria q̃ eorꝫ pondere meatus intrectiuos inferiꝰ trahēdo stare cogerēt aptos: ⁊ iō aliquibus eos apponi quēadmodum terētes lapides adaptāt luctatorijs. hoc quidē ē in testiculis conspicere. Suspedūt. n. illis retendis pondera vt vie trahēdo inferius remaneāt apte q̃ p eas iacere nauculā valeāt liuere. qbꝰ amoris obtūrāt huiusmōi meatus Sic ⁊ aliquis testiꝰ pozos voluit seu meatꝰ retrahit interius vt ⁊ opilatio interueniat coarctatio: ⁊ iō nō posse generare excusa. Hāc quoqꝫ positionē Aꝝ. sicut ⁊ alias conat̄ astruere. Primo egdē q̃ si testiculi forēt necessarij oibus simplr iessent aliqbꝰ Hūc aūt neqꝫ pisces neqꝫ serpētes testiculos hnt ⁊ in vsi sunt coeuntes ⁊ plenoo fm sma pozos hic Concludebat igit ipos meliorisꝫ alicuꝰ fore gratia. Amplꝰ ait: Iam thaurū quendā post excisionē mox coeunte ipregnasse: eo q̃ meatus nōdū erāt retracti Si igit careret testiculis apparet eos i gnātionē necessitate non hre. q̃ aūt fortassis ipm mouit q̃marie sint: qm̄ nullā pticulā estimant testiculos pozos tore pductos sed eos pon̄ ꝓtinuos a renibus sup testiculos appodiari ⁊ reflen dem̄ sic pterāfite ad virgā. Hec aūt omni reuerētia pt bomagistro exhibita cuꝫ forte ipm non intelligā stare vident nō posse vt ⁊ amplius tertio apparebit dicendo: neqꝫ fortitan illa q̃ bus id conat̄ asserere. Primū qdē nō valet non. n. si testiculi non sunt aliqbꝰ imperfectis: ꝓpter hoc cōcludēdū aliis pfectionibus non opus illos esse cū plura expetēt in ipsoꝝ pstitutione. vsi sz nō simplicit necessarij fm quā tm ⁊ aliqui vt pfectioꝝ sunt necessarij, specie. q̃ aut asserit thaurū ipsemisse excisum: cōcesso ita quoqꝫ eundē vaccā asseēdisse vt coiret: nō hinc tm hꝫ inferre testiculos non opus fore in gnātione: ac sma in vasis iō generari inoluctis: qm̄ et. idēst aut abiecdit osseū solū: ⁊ testiculos demuꝫ violenter extraxit: ceu cōiter agunt excidentes. Et q̃ meatus illi vehemēter inherebāt testiculi ab rupti fuerunt: ita vt semen a vasis inoluctis deueniēs ad osseū iam dimisū ⁊ uet et decorsū. Si autem diceret Aꝝ. sperma fore contentū in meatibꝰ existentibꝰ iter testes ⁊ virgā cū huiusmōi aliis sint longissima. Rūdebit aduersarius si sma id fuerit hominū ꝓpter testiculos oꝫ accidere a gbus prius fuerat generatū iaz. n. sup ipos trāsiuit. vnde Aꝝ. non ꝓcludet hic itentū. Vel excidēs qō non sit testis pānicula excisit: ⁊ tunc non minꝰ ide lequet qō antea. q̃ autē tertio dixit testiculos nullā ptez fore meatuū fortassis veritatē non cōtinet cū alijs ⁊ mihi plurimū sensibili apparuit anothomia ꝓtū. visū est n. aqꝫ sperma in sbam verā testium cadere qō sma oēdit in eis inuentū ⁊ ipsoꝝ augmētū cum coiter prius ūmanifestatoꝝ ⁊ inestimatoꝝ nō habere vt peruicibus isit ⁊ safianis: historiarū tertio Fuerunt et incidentes vasa seminaria nequaq̃ cum inoluctis continuari s. pioribus resluxiuis: sed magis oriri ex testiculoꝝ capite altero. Quidā Ro reuerentiā Aꝝ. exhibere tel dixerunt testiculos posse omplici iter ꝓsideran: aut in ea vt in oi aliis ambiū: ⁊ ut nō necessarij cū aliquā plurima carent illis ⁊ quoniā Aꝝ. fmo erat vniuersalis in oibus ipsoꝝ, putat eos nō fore necessarios absolute vel in speciali: vt i generē pfectoꝝ: ⁊ tūc esse allerūt opus hre. Hi autē ⁊ si veritatē sapiāt non in fideliores exterit expositores Nā opus boni expositoris non est fmonē verificare sed scribētis manifestare magis itentionē q̃ suis fit falsa: ꝓnosti. pmo. Ipsi. n. ante contra intentionē exponit Aꝝ. Ie nāqꝫ in aliqbꝰ et pfectionibus undecens voluit testiculos iuuamētū ⁊ nō necessitatē obtinere puta mozosiorē motū materie spmatice super fluitates cāre pozosiꝫ seruare aptos ⁊ in hus maxie quoꝝ exterior est situs. Aiē. n. in aliis ficis puta egē ⁊ talibus alijs ⁊ in boibus saluantes redupliciatoꝝ inductus est silr thaurus excisus iplens que oia sunt aliis pfectioꝝ. Et iō dicendū q̃ Aꝝ. tpe nondum erat pfecta sciētia vsqueqꝫ anothomie vt ōnīt dria 99. Haly. quoqꝫ sma gnātur i testiculis sicut gnāt spuma in onibꝰ equoꝝ cū stimulant̄ ⁊ a pcussione vndarū maris. Da. Ro dixit q̃ testiculi sunt q̃ gnānt sma: sed Aꝝ. ingt q̃ generat̄ i venis inolutis i vasis spmatis ⁊ cōplet eius in testiculis gnātio. Id vero vtrumq̃ qō aris. iponit nō ab eo repto. Nicol. aūt in pblemtib̄ attulit qd ambiguū serie aris. recusata ingens: Sunt tm̄ testiculi vtiles ad spmatis digōnez quēadmodum māmille ad lactis gnātionē. Hūc qdē dicunt lac in māmis gnāri. Propter tertio Ro sciendū q̃ testes nō solū sunt iuuatiui: vez necessarij modi et primi seu ārti necessitate: qm̄ ea que fit silr aris. ꝓcedu: qō significant auctoritates ⁊ silr cētrones. Ba. qdē in locis ōmultis. A. et. 15. aliuꝫ sniam pracat Aꝝ. pstā cū dixit magister prim̄ q̃ testiculi exeunt vt, e spmatis: n. luit iteligere q̃ mibi faceret ad generationē spmatis: sed q̃ sua s. Ba est diuersa ⁊ viarū suba q̃ ꝓtinuant cū illis: qm̄ non ē vna via. sed sustentant̄ viarū. ⁊ subdit: Et nō ē mēdacium qō dicit medicus qō inoluctū explicuit: pmo pima ca. de anothomia vene descēdētis. Am biguus est. n. nō raro de aliqbꝰ. A. ingēs: Testes sūt necessari, ad sma generandū q̃ geonologiā conseruat ⁊ iuuatur vt somne cōplemētū dcf a ꝓpterio masculina ꝓs. ruef ⁊ feminina. vii tertio. 20. c. i. dixit eos fore mēbra principalia in qbus gnātur sma ex humiditate delata in venis ad eos. Qui aūt his amplius angit est Auer. Ar. fidelissimus interps ⁊ collega ipm non tenēs colli sc 60. capitulis de iuuamētis mēbroꝝ gnātionis ⁊ ārto ca. de signis tempantie testium. In quo et medicinā conat̄ tradere fm aris. fundamēta. sed potꝰ via gradūs cōiori ait: Testiculi fuerunt ordinata ad faciēdū sma: ⁊ iō fuit coꝝ caro alba: sicut caro māmillarū. Et ꝓpterea qn̄ coꝝ uertit sanguis ꝓuertit ad fil̄ tudinē coꝝ. ⁊ facit ipm albū sicut epar facit cbū rubeū: qz vis agētis ē sibi patiēs assimilari. Rōibus qdē firmat̄ qm̄ vnūqdqꝫ gnātur a sibi simili ⁊ cōuenienti. 7. metbaphy. Spmatis vero suba cōplexiōe ⁊ colore magis testiculoꝝ cornibus assimilat̄ q̃ vasis inoluctis cum sint corpora neruosa frigida ⁊ ficca colore versus eorū principium subrubeo. Amplius quanto aliquid est perfectius tanto plura requirit ad eius constitutionem

in de aialibus. e. 10. pbl. apparēs. Natura. n. plus laborat ⁊ intētius in, pductōe pfecti q̃ imperfecti. Sz hō ⁊ plurima quadrupedū sūt alijs perfectiora. vnō bis nō solū vasa sufficerūt spmatica in spmatis gnātōem vez opus testiculoꝝ affuit: ⁊ qz eoꝝ icisio adeo grandē in aali pmutatōem inducit qō oēdāt enunchi. Rōnabile os supra sma gnāndum potentiā bēre. Adhuc si testiculi solū eēnt vt suspensoria deorsum trahentia vasa nō forent inoluta cū eis adeo cōtinua ita vt sma super subam caderet testiculi sz di recte p eundē tenderet: cui oppositū exprimitur icisoꝝ. Palin: Si testes nō eēnt oportum ad spmatis gnātōem: sed solū pondere suo vt lapides in luctatoribus inuatiui: tūc nūq̃ redderet qs sterilis frigidoꝝ sup eos appositōe vt oppij insqmi mandragore fiui illa cū talis eorū pondus nō minuēs neqꝫ meatus sic frigiditate coangustant̄ qd deberent caloze posties relaxatōe ampliari. neqꝫ similr ē dicendū vasa inoluta vt testiculos frigidoꝝ suppositione noceri cum interius tendētia vbi calor intensior occultent. Exptuꝫ aūt frigidoꝝ testibus applicatio sterilitatē inducere. Eti. Quibus testiū situs intrinsecus vt habentibus colligatōem dorse firmius inherentē sicut rhecodcis elephantibus ⁊ volatilibꝰ nullā suam pondere testes amplicatōem vasis inoluctis possunt prestare ad modū lapidū in luctatoribus pendentiū cum suspensiōe carent exemplarius. Fortassis aūt qs diceret pondere opus nō eē cū meatus remaneāt caloze iteriꝰ aris. quereē et, ꝓpter qd testiculi hora cursus semis adeo virge adherēt. Propterea saniꝰ cōcludendū necessarios testiculos pfectioribꝰ simplr fore. Nosce quo qꝫ qꝫ lz dictā sit testibus iesse necessitatē generatōis ⁊ vigorē: hō tamē principalr ⁊ primo: sed sibi fore a corde infusam. ipm. n. est radix ⁊ principiū virtutū oium nō solū qdem vitalis vez et nālis ⁊ aialis: dria 39. vnde primo ⁊ qnto de aialium gnātōe. Non est suspicandū vt qdā estimāt testiculos eē ꝓuentū multorū principioꝝ eo q̃ ipsoꝝ fiat magnarū corporis transmutationū cā. nō. n. ab ipsis euenit vt ipsis: vez, ꝓpter cordis trāsmutatōem cū quo cōitatem habet non minimā p arterias neruos ⁊ aspectū. Sūt. n. carnes solidiores velut speculū caliditatē cordis in eos delapsaꝫ in corpus refrangentes oē. Propterea dicēdum cā nō sit principia discepta ponere: vez in vnū tandē oia coordinare: dria. 39. vtutē ⁊ spm̄ eisdem a corde dirigi qui tandem istā pmutatōnem vigore cordis tm in testibus suscipit: sicut spus a corde delapsus in cerebꝝ ab eodē. vnde colli 60. c. de iuuamēto mēbroꝝ gnātionis. Scire debes q̃ istud membꝝ pura testiculi nō est princeps virtutis gnātiue q̃ius virtus i eo fit vt opinat̄ Ba. qz illō nō pōt agere sua opatōem p se nisi p spm̄ eidē missuꝫ a corde tpatum quālitate ⁊ qualitate. Propter qō appet q̃ virtus cordialis que mēsurat hūc calorē vt possit facē suas opationes sit principalis gnātiua. Et virtus que ē in hoc mēbro ē eius seruiēs. ⁊ si aliqō in hoc hꝫ dñium ē illud pticulare. Propter qdē ārtū ad primū qd dicēdū apparuit. Ad aliud sit visum. Illa. n. fuit Ar. que in presentiarū nō tenet opinio. Ad aliud dicēdū q̃. A. nō intelligit sperma in venis illis pfecte digeri ⁊ dealbari ⁊ formari sicut nec sanguis olo digerit i epate ad cordis relatōēz: aut in mesaraicis epatis recepta. vel id vigore accidit testiculoꝝ vt iā p eundē apparuit manifeste: sicut mesaraice tanq̃ epatis manus ipsius virtute chilū in rubore immutant aliqualez de iuuamētis: ārto. c. i. ⁊. 5. ⁊ interiorū. 5. c. 7. Ad aliud dicēdū vt visuꝫ q̃ sermo extat in aialibus pfectis. Ad aliud dicēdū verū esse de virtute gnātiua materiei spermatice: nō aūt de datiua forme ⁊ vigoris spermatici eo q̃ nālis ostensuꝫ fiuat̄ in testiculis vigore tm̄ cordis. Mēbra figdem generāt sma materiale: testes vero in vigore principali formalr Ad aliud dicendū testiculoꝝ necessitatē nō fore propter singulare sed spēi grā. Nam primo qdē mō fuit necessarij: alio vero iuuatiui vt dictū prius. lz. n. sma decidat a principalioribus corporis ptibꝰ id tm̄ maliter existit: qd si subdat gnātiuā virtutē a corde deriuari dicendū sicut apparet in aliquo mēbroꝝ vt testiculi ⁊ nō alibi determinari. Sit inaqꝫ de hoc tale cū modestia diffinitū cuꝫ sit Ar. sme cōtrariū quo minoris ē ambiguitatis ⁊ a cōtradictōe remotioꝝ. Et iō dixit Alexander nos fumus fuisse ati sup sniam huius hois fo celi ⁊ mūdi cōmentatoꝝ cē mento. 36.

Differentia. 36.

Quod genitura siue sperma viri non sit pe cōstitutiua embryonis monstrat qm̄ sperma fiat sicut que ab arte: hz. n. ptēm spēm. 7. meta. ⁊ primo de ge. aialium. Ex spermate. n. ⁊ sanguine mēstruo nō ponitur ibidē vnuꝫ fieri: nisi sicut lectus ex ligno ⁊ carpētario: ⁊ spera ex cera ⁊ forma ⁊ vt sanatus a medicinali ⁊ vlr sicut ex monētē ⁊ mobili. ac ēt q̃ masculus exhibeat spēm ⁊ principiū motus: femella vero corpus ⁊ mātēriam sicut in lactis fit coagulatōe: Corpus. n. lac ē: formas aūt coagulum ⁊ principiū cōstare facies. Et eoꝫdem fo: femella exhibet corpus ⁊ molē: masculuꝫ aūt nō: ⁊ corpus ē ex femina: ala vero ex masculo. Adhuc nāliuꝫ fo. c. 2. Ba Sperma velut ārtifex ⁊ lydias existit: sanguis vero vt cera. ⁊ iō subdit. Ds vena arteria neruꝫ cartilago pinguedo adeps mēbranā ⁊ medulla insanguines qdē et sanguine vero sicā sunt. Expsitus. n. cuꝫ Ar. sensit qcqd aut ipsi iponat aliqbi q̃ ēbrio cōstruat et mēstruo soluꝫ tāqua ex mā et spmate vero velut ab agente ⁊ dante spēm quod aūt tale nō pars existit molis vnde de re. sa. pzio. Sanguis ⁊ sperma generatōis nostre sunt principia. Sanguis qdē tāq̃ materia quedā ꝓportionata et bene per oē acgelēs cōditori: sperma vero rēm obtinet conditoris. Palin: tertio. 21. Conceptio et spermate viri virtutez hz odoris fm sniam phi. Et firmat̄ qm̄ a plurimis aialium cū sint paruissima nihil poterit fm molez educi. dissoluerent. n. quedā et ita paruo cōplicant̄ tēpore vt nullaꝫ possit ab eis decidi quātuꝫ. Et ti. fm medicum cuꝫ. 10. historiaꝝ. Si hz ipregnato perfici opus sit vna, picere: quo qdez accidēte vtrūlibet alterutrꝫ vtrunqꝫ impediet ad susceptionez. Rursus ars imitatur naturam: physi: sc 60. in arte vero ita euenit q̃ agens non ingreditur artificiatum nisi in virtute tātum. Amplius posita genitura partem constituiuā embryonis inexistere materialem cum sit et actiua tunc idem erit agens et patiens mouens et motum loco quoqꝫ et subiecto entia indistincta agens etiaꝫ in idem concidet cum materia agetqꝫ aliquid in seipso primo: et similiter generatio non differt ab augmento que extant cōtra in phyficis septimo et fo ac de ge. et coꝫ. determiata. Nō igit gēitura pars ē em

bryonis constitutiua. In oppositum hippocrates de embryonis generatoe volēs nō solū viri sperma cō stituunoē generati subingredi: verum etiā muliebris: qō & vi sentiri buffonax. io: ꝓplexionū fo. c. 2. apho ris. i. & i locus ālmultus cū iuitatione ad libū de sper mate nōdū trāslatū. Similiū q3. A. nō solū in cano ne verū in tractatib⁹ alialū qnq3: qō & fulciant argu mēta. Ceptū nāq3 primā mixturā dico ex masculo & femina: de ge. aialium primo. mixtura vo solum ertat corpoꝝ. primo de ge. & cor. Amplius delinquitur cū qd possit pauciorib⁹ ꝓstrui ampliorib⁹ idē psi cere phyficoꝝ apparēs primo: cū nā & ars respiant semp qō suplinuz vt theozice denotat aialiū pcipue. hoc aūt euenit si relicto sperma ꝓportionaliori ipa cō stituant ex sanguie incōueniētion esse cū oporeat fā guinē primū ad nām tranſmutari spmatica q3 in pres quo sperma non eget cū sit tale. Rursus diuersitas i posteris diuersitate arguit in prioribus ꝓsalte imediatis cū causes ab eis: nūc aūt partiū qdā spmati similant: alie vo sanguini vt caro marie: pp qō cā ortū suo at testet principio in tegni fo. libro. Que sanguinee p tiū gnādum ex sanguie: reliquē vo ex sperate esse ꝓportionate. Itaq3 genitura pa embryonis ertat cō stituta. Propter p mū gdē sciendū q qd fit genitura & sperma oria vtum. 34. Dico aūt partē cōstituā corporeā magis māz ꝓpriāte & molē. Embryo quoq3 & si dicatur esse q3 ex principijs gnationis i matrice conficit tertio tri theozice intra veterē huic fm ipa confecto duei se notā iponunt altera fm nāq3 ie qtuor variatur ipa in quoꝝ primo sub spermatis repit forma: & tūc spmaticus appellat. fm vo in quo sperma repletum apparet sanguie nō tri cor aut cerebū aut epar adhuc discernunt: diuisio tri partiū incipit apparere: quo tpe setū Hip. notauit. Est & tertium qd informatio cordis cerebri & epatis manifestius appz & reliquē partiū incipiūt iformari notatū tunc q conciptur embryo. qrtū vero tpe existit qd discernunt & apparent singula mēbra formatione eēli perfecta quāto ī mimorata & tūc ꝓceptus vocat. eo q moueā tur & pedib⁹ calcitret manifeste. Propē vero fm sciendū q qdā ceu Hip. & Ba. ex ꝓcepto marie nālium fo vbi non parū ac ēt de vtilitate particularū se peripatheticū replentat qnq3 posuerūt q sperma fit pe mālis etiā constitutiua embryonis. Mouenk. n. videntes mēbra dicta illi spermatica consimilari vt sanguinea sanguini: & qdā restaurari: alia vero mima ac per cetera talū signoꝝ posterā: qō gdē non oz cum virtus dicta iformatiua spermati iexistens huiusmōi plasmationē & similitudinē possit ex mēstruo coagulando & dealoādo inducere. Ba. imisās. Ar. nālium sen fit fo ca. antedicto. Non. n. necessitas generati sumenda est oisariā a mā verum ampli⁹ ab agēte & forma cum fine contra Empedoclē phyficoꝝ fo de ge. aialū. 5. quod ēt dria inotuit. 30. Dicēt⁹ quoq3 sperma fore ptē embryonis materialē multa cōsequunē in maturis pnōstra i argutis absurda. Quidā vero sequatū Pol. & Ba. vtriusq3 partis rōes vitare volentes dixerunt in spermate tria fore considerāda: pte vz grossam tenacē: quā qdam in substantiā: cedere possunt mēbroꝝ spermaticoꝝ. partē quoq3 subtilē aerē vaporosam & hāc dicunt in spiritus subam conuerti & partē tertiā puta virtutē informatiuā operantē velut que arte constituant. Cuius gdez positio

nio falsitas quo ad primā partiū manifesta ex indūctis existit. Quid vero tenendū in reliquis duob⁹ ex cōsequētib⁹ apparebit ſ uerit & tei tio ali; dicentes sperma fm ſbam ipsius nullo modo fore qtē embryonis cōstitutiuā ſ virtute tri. Audictes Ar. fmones i prioribus arguionib⁹ iductos. Cui⁹ gdē opi. videt Ba. naturalis fo ca. 2. Ilibil. n. molis spmatis veri vigor solus & odor quēdā ex ipo ꝓstituoz embryonis intrare: qō plures exponētes Ar. incōplete sentere: que fili positio itellecta subtili Ar. sniis pmanere non valet. Sequeret nāq3 virtute vehemēter actiuā perfectiuā ꝓpriū delinquē subiectuz. Et hoc ēt nā videret insipiēter operari. Cuius gdē sapiētie non est finis cū relicto subiecto puenientiori ꝓprio extraneo ibereter & ipoproportionato. Adhuc q perfectiora genere aialiū non solū virtutē expetūt sed & subiectū cū in sui plura expetant cōstitutione dria pori. Dicūt quoq3 prime Ar. exponētes ꝓtra ipius mentē vt ertio dicendoz elucescet aperte. Ad aliud vero qō sic perficiēt⁹ audius Ar. sermo sonare putat: sperma. s. embryonē ingredi vigoze solū. Dicendus aliquos q huiusmōi virtutē intelligere informatiuā intellectū vocatā fo de ge. aialiū. hec. n. embryonis cōstitutionē nō subit in virtute ceu forme artificiati vel filitudo existētis in aia qō artificiatū subintrat vt medicinali sanatū disciplina: mole aūt mime. Sed certius dicendū q Ar. ō ge. aialiū primo sermo cōs ertat in omni aialū aū: qō oīdunt inducta entbona: & pisces omficentiū qdā. a qbus moles non vī decidi spermatica in femella: ppter eoz impfectionē aut abeadē fulcipi vez potius calidita & virtus aliqua ac odor in vetositate aut fumo imitatē sustentata cū accēdēs fit primo i susceptiuo ꝓprio pmanere. Propter qdē tertiū sciēdū q perfectoꝝ genitura embryonem ingredit non eqdē vt pars que materialis constitutiua eoz verū magis. vnde motus initiuz & forme ipressiuū. Et ideo id in talib⁹ sentiens Ar. pnālium qtitum q vniuersaliuz in primo de ge. tcingerat aialium relamit in fo. In quo qd de substantia accidēs spmatis oīdit quid ēt & qualiter habeat esse virtus q fulcitur idē. ait eni: Beniture aūt corpus & cetera. vult nāq3 q cū ipso spermate virtus emittit quidem intellectus vocata que generatōis est principiū existens a corpore separata. nō. n. mēbrū hz organizatum ceu virtutū alie nālium. Ea ꝓpter virtus diuina & itellectualis appellatur a cōmentato. 7. metaphy. dria. 48. Et hec qdem virtus cōplectit sperma & inde pcedit in gnationē embryonis fulcitata & mota cōcutis impulsione quouisq3 coz generet: demūq3 illius vigore mēbra generant reliq. dria. 38. vsi Ar. in corde est forma & spēs cpatis: qre epar est quasi ex superfluitate nutrimenti cordis. A. aialiū no to: qō fili euenit in alijs. ab actu. n. ente qō potentia ex fio fit in natura ceu arte factis. Subdit aūt postea q corpus geniture fit a corpore inseparabile qō q dem sperma geniture. i. actio generationis principio & spiritu repletur naturam habens humida & aquosam. Propter qō ait non esse querendus ipm semq forma exire neq3 particulā tri aliquam esse constituta forme qō declarat velut vtriq3 neq3 coagulū lac constare sacicus: eterum hoc permutat & particula constituta molū est nulla. Sic igit sapit q sperma subtiliatū & vaporosum reddituz in spiritus conuertatur

forma entes & factores embryonis. neqz. n. coagulū Ptus in lac ipriuit: nisi vaporatione coagulū fulcitur vnde. A. ibidē. Et nō putes q Ar. dicat q sperma dissoluat pereat & mutet ōñ ad nibilū: imo rō eius ē q ego inui tibi in. 9. s. ei iusdem aialium dicentis ita. Et putant boies q Ar. putauerit q sperma viri nō eēt pa pueri: n eqz imitatum cum materia eius. Sed hoc nō fuit eius cōsiliū: sed suā errat consultum q in uolutatur cū materia ipsius: & pfundet in materiā vt fit operator mēbroꝝ & ducat idoneā materiā ad membra & erit id sperma mā spūs in creatura & efficit multum subtile & habile vt in spū transeat. Et dicamus q sperma sine pfundatōe operator fit in mēstruo sāguine & nō fit sperma muliēris opans sed materia: q re is tertio. 10. de cā spermatis pūm studū spermatis ē in particularitate spūs infantis: & nō est nisi velut coagulū agens in lacte. vñ primo prima: de etatib⁹ Parū est ex quo pueri fuerūt sperma & spūs vaporalis quorū qdem hie ꝓsonū ē colli fo. c. de vtilitate gnationis mēbroꝝ ita. Nō ē credendū q sperma p beat inuamētū qlitate solum sed confert in inuamento caloris qualitatiui ac si dicat non solum ingredi tur caliditas in abstracto vt Ptus. sed calor quē sentit eē corpus seu calidū in concreto quo notauit sperma in vapore & spū dissolutum embryonē subintrat vigore nāq3 spūs a corde alijsue principalijs partiuz decisi vnus perficit in testiculis spūs gignitiu⁹: cui⁹ Ptute sperma euaporans in spūs dissoluit: & tri ipse eis generat in corde: prio testiculis aūt fo. Preidictū aūt rōne firmatur: qm quāto aliq perfectiora: tāto pluribus egent in ipsoꝝ pductōe: dria priori: qō modus aie oñdit i productōis humane atq3 artificiatorū elegantiora. hō aūt maxime & plura huiusmodi fūt aialiū pfecta. Quāmultis itaq3 idigēt in eoz cōstitōne. Cum igitur iperfecta ēt vt iductū imitāt caliditatē & Ptutē que pfectiora tāquā poētiora Ptutis ēt fulcimētū prestabūt. Amplius cū sperma decidit i matricē: mox cōstat hyemē: historiaꝝ. 9. aut pysceto i. circū ficū vel granū notata: de ge. aialium. fo q fit fic vallatū calido affectū nō hz viā ad resolutionez sed euaporatōe in spūum cōuersionē: quod de generatōe infantis indicat veteris hippocratis spermatis ser dierū visio in pellicula more albugīnis contenti. Rursus actio cōtactu pficit oia: hic aūt verius coz porū: de ge. prio. Cum autem corpus geniture sub natura corporeitatis pmanet spūali: perfectius salvant que premisse q si Ptus sola vel caliditas igre deretur: que qdem ars obseruat tenorē: & iō materiam solam ozuat exterius vt eā palpare valet. nā vo p omne plasmā extendit eminēs seu pfundū. natu raliū fo. c. 2. Palin: Aliter non saluaretur similitudo generatōis calei ex coagulo & lacte & embryonis ex spermate & sanguine. Itaq3 genitura consonem ingreditur ēbryonis nō mole neq3 vigore solū vez eo spmate in spūs resoluto q modus fere obtinet medium. Propter qdē ārtū ad primū quid dicendum appuit ex notatis. Ad aliud dicēdū q. A. fo de aia voluit odorē mālē olfatū imutare: nō aīt intentionaliter cōmentator de aia fo. vñ fm. A. in generatōe locabit corporū. Ad aliud dicendū q licz ars fit nāe sequēla quedā: tri pōt ars quod nō natura & ecōtra: dria. 18. & 164. Natura. n. vt tactū materiā tangit & plasmat per oē: ars vo qō extrinsecū tri pōt & cā tri aliud generādo mutare quod non nā valet. nāliū fo. Ad aliud dicēdū q gutta muliēris tūc nō emittitur ad extra: & ad colli matricis ipediens spermatis virilis attractōem verū ad intrinsecū matricis magis quod demū enomitur aut euanescit instata matrice ad susceptōem spermatis viri. Ad aliud dicendū q nō accidit incōuenientia in argutis iducta: eo q si positū sit sperma essentiā ingredi embryonis: non tā tanq̄ pars existens materialis sed velut formalis et efficiēs magis: qz spūs seu calor inatus tanq̄ forma ēt mēbroꝝ ertat & motor collz fo. c. de actōe & passione in quolibet mēbro vnde de motu aialium. Dia videnī aialia spm habentia cōplantatum & potentia isto. id aūt quo aliqd pōt agere ertat eius forma. Autoritates seu rōnes ptis aduerse q̄tum inserāt filtrum. nam medici vt ad multū tenuere sperma mālier ēt embryonē intrare. Ad aliud dicendū q Ar. io. historiarū logtur de muliez passionibus nō ſz p primā intentionē vez medicinalē amplius. Ad aliud dicendum q ibidē interuenit mixtura corporuz. vnā tamē locā tenet factoris & forme: reliquum vo patientis & materie. ceu mēstruum & non patientis & materialis vtraq3. Aut dicendū q sperma nō euanescit verum sub suba remanet vt oñsum spūali. Ad aliud dicendū verum fore si eque construatur bene ex pauciis. oñsum autē q perfectioribus aialium pluribus opus ē in eorum constōne. Ad aliud qd dicendū apparuit & dria notatum. 30. Ptus nanq3 informativa sanguine ad naturam spermaticam permatato: velz mediante spermate in spū resoluto ex menstruo omnes gignere ptes absq3 eo q ipm in māz cedat generati.

Differentia. 37.

Quod sperma dictuz femelle aut humidiras dealbata seu gutta ingrediatur constitutiōes embryonis ostenditur. Ex vetere de isamis formatione. & Ba. in locis q̄tmultis extra naturalium kalabbate filr & A. taz in aialibus q̄z in canone amplius historiarum. io. Si dz setus fieri oz vtreq3 marē. s. & femellā cōmensuratos esse ad simul emittendus. si. n. multum dissonent non erunt pueri. Et similiter tertio. 20. c. de causa spermatis ibi etiā Ar. concedit mulierem habere sperma. quod autē eijcit vna videtur vtriusq3 sperma: cum sanguis nō emittatur in coitu filiante. amplius mulieres curiose solicite in coitu cuz ipregnātur testant ceu & signāt medici os matricis & pudendu post coitū exsiccata repiri denotātes se bin: cōcepisse: habētes & in hoc delectationē nō parua. Id aūt nō vī aliter contingere nisi qz matrix simul gutta mulieris cum spermate virili attrahit & reseruat. Eti. Muliereo habent testiculos occultatos iuxta duo matricis cornua. hi autē cum non sint frustra ceu nālium nullus: vez in spmatis gnationem ordinati: dria 35. adhuc agens & patiēs ꝓportionari oz que quāto amplius talia magis efficiēt: primo de ge. & cor. Sz mulieris gutta plus spermati viri anologizat q̄z menstruum cuz ꝓuenit ei dē digestione interueniente vlteriori suba & corpore Palin: Si femelle non ingrediatur gutta partium erit tunc ex mēstruo generatio solum tanq̄z ex materia. cuz igit mēbra sanguinea etate dicāt quelibet deperdita posse restaurari in qō prius. omne igit mēbrum regenerabit mutillatum: cuius sensus edocet oppositum. Itaq3 femelle gutta constitutionem in

greditur embryonis. Cuius oppositum martirizant Arist. per omne animalium colls & naturalium virtutum secundis: firmantes ex menstruo & genitura embryonē compaginari tñ. Itidem si gutta ingrediat semelle cum virtutem habeat non tñ passiuā verus & actiuam sicut Ba. maltorieno impingit Auic. habentq3 menstruū pro materia tūc posset concipere p seipsam absq3 altero agentis auxilio qd sensus cum Ar. deludit. Adhuc differētia prioꝝ. peccatū concidere cū potens pauciorib⁹ fieri constituatur pluribus vt et apparebit. Sed embryo pōt ex genitura vt actio & menstruo passiuo construi. Nec. n. velut forma & materia extant cōuenientes. Ex his ā fine reliquis vnum per essentiā consurgit etiā. Butta igit semelle constitutionem nō ingredictur embryonis.

Propter primū quidē sciendū q̄ quid fit embryo differentia visum est p̄missa: quidq3 aliqualit mulieris gutta cuꝝ eo qd amplius ex dicendis apparebit. Propter quod sciendū Hip. & Ba. cum eorū complicibus senserūt semellā habere sperma etiāꝝ verus constitutiū embryonis & constitutionē eiꝰ ingrediens nono aialium relatū. A. vnde tertio. 20. de cāis spermatis: Apud Ba. quidē & medicos masculo & semelle sunt simul duo semina de quibus ambobus dicitur nomen spermatis non cōitate nois tñ ꝗ vna uece. Voluit enim q̄ gutte mulieris nō solum iesset vis coagulationē suscipiens verum coagulationem imprimens. Remissior tamen vigore virili coagulationem imprimente: in gutta vero mulieris suscepiua coagulationū intensior: primo prima. ca. de mēbris Sed id vt monstrabit ēt absurdū dicere sit semellaꝝ habere sperma: repugnat prenonstratis de ge. aialium primo ita habente: duas non contingere fieri spermaticas segregationes. manifestum. n. q̄ est semelle non confert sperma ad generationē. Si enī sperma esset menstrua vnq3 non essent. nunc autem ppter hoc esse: reliquum non adcrit: qd plurimis astruit signis. Multoriens nāq3 semella concepit nulla et facta delectatione in coitu & similiter eidem facta nihilominus. Itidem equaliter concurrentibus masculo & semella humidis nil generatur nisi adsit humor menstrualis cōmensuratus. Amplius non valet qd estimant quidem semellā sperma habere: ppter delectationem fieri homo geneā semellis vt maribus i coitu quia huiusmodi non est humiditas spermatica totius: sed loci proprius magis vt matricis superfluū neq3 eius delectatio spermatis arguit emissionē. fit enīꝝ interdū ex spiritus emissione velut in pueris apparet prius adhuc coire ipotentibus. Palin: Quibusdā aduenit vt colore albis. alijs autem non sit vt subnigris & virilibus. Adhuc multitudo eius quod emittitur non est fm spermatis emissionē: imo multum excedit. Eti: Causatur ex alimentis ceu fūt acuta mordicatiua. Nec enī notabilē eius faciunt segregationē. Itaq3 semella non habet sperma viri spermati analogizatū verū magis dicitur equinoce. vnde nomo animalinꝝ. A. dico q̄ sperma viri & mulieris equinocatur in nomine spermatis: sicut hoc nomen oculus est equinocuꝝ cuꝝ dicitur oculus solis & bois. quod non cognoscitur in spermate viri & mulieris per participationē nisi in nomine: quare tertio 20. Nomen quidem spermatis cuꝝ de duobus dicitur est per cōitatē nominis. & subditur: Sperma viri est calidū digestū spissum & sperma semelle genus est sanguinis menstrui parū conuersū & non est longinquū a virtute sanguinea elongatione spermatis viri. Et ppter hoc assimilauerunt ipꝝ phi anteceden tes mēstruo. vnde pmo & quarto de ge. aialiū: Mēstrua sunt sperma indigestū: & ideo. A. plerāq3 non spma qd mulieris vocat sed gutta & aqua quandoq3

Propier fm vero sciendū q̄ Hip. Ba. cū. A. cū Haliabba. dixerunt sperma mulieris siue guttaꝝ ingredi embryonis constitutionē: quoꝝ quidā voluerunt id fore non p modū materie solūꝝ sed agentis. vt tertio theorice: ca. 34. Hip. & Ba. arbitrātur q̄ sperma agētis & materie obtineat locū in fetus gnātione: ꝗ aūt mēstruus solūꝝ materie. Id autē Ba. vt ei nono iponitur aialiū. A. pluribus nitit rōnibus & fignis minus sufficientib⁹ astruere qd puto i libro de spermate ipsius fore. Primitus nāq3 garēpbendit illū qui dixit q̄ sperma nō mozat in matrice: quoniā iā fozet appetitus matricis ꝑa sperma si ipꝝ eijceret: imo retinet illud decoquit & digerit: facies circa ipꝝ euenire corticē terreuꝝ duruꝝ sicut accidit pani in furno assato. Hip. de gen. infantis. Eti: Matrices facte sunt aspere vt spma ꝑtineant ne foras labatur. Adhuc ossa nerui vene & talia dura alba ex materia fluida nō possunt fieri: sed ex materia viscosa contēperata nō fluēte qualis est sperma mulieris nō aūt sanguis. Itidem: gutta mulieris amplius cōiocat mēbris radicabilib⁹ qualitate q̄ sanguis. Cū n. gnātū habeat generanti assimilari: gutta mulieris materia pueniētior & ppinquior erit sanguine partiū generationi. Rursus spma ꝗ proijciat interduꝝ retinet tñ cū est opus sicut sanguis menstruus retinetur & emittit q̄nāq3. Amplius ppter quid facta fozent testiculi in muliere & vasa spmatis si non faciūt ad spmatis generationē: iā. n. ēnt ociosi. Recitat autē se vidisse in muliere vasa spermatis plena hūiditate spmatica: ꝗ spma illud fuisset humidus eo q̄ d̄ mari. Didit ēt mulierē ppter retentionē spermatis suffocationē pati ex viri abstinentia deinde sanata fuit cuꝝ euacuatione ipsi⁹ quando extitit delectatio. Similē somniat semella & delectat & spma emittit. Eti: Si mulieris nō ingredit gutta. tunc ossa: nerui vene ac huiusmōi fozēt d̄ genere carnis. Et deiceps diminuta & fracta possent restaurari ex oēm parte & dispositionē: cui⁹ oppositū experimur. Adhuc filius assimilat matrinō aūt fit ppter sanguinē ipsi⁹ cū sit mā & materie nō fit assimilare sed forme assimilat etiāꝝ patri & matri. Id aūt erit ppter aliud ambobus cōe quod erat sperma & non sanguis cuꝝ vir careat mēstruo. Itaq3 sperma mulieris ingredit ceu quod viri embryonē. Et subiungit deniq3. A. q̄ ga. putauit his filibus magnā fecisse probationē. Deinde sibi ipse contraguit Ba. oportere filiū semp patri assimilari cū maris sperma sit eo quod semelle efficacius. Respondet autē sperma mulieris seipsū semper a menstruo maturari. vnde sēper comalescit vigor eiꝰ Sperma vero non hz adiutoriū quod viri. Alibi etiā dixit q̄ sperma mulieris reddit se cibū spmati viri. hec igitur sunt Ba. ratiocinata. Maliabbas autē duplicē assignat cāz quare sperma mulieris gnātionē ingrediat. vna vt sperma mulieris esset conueniens spmati viri. ipsuꝝ. n. grossiꝝ est cōplexione calidiꝝ mulieris vero subtile ac frigidum econtra: propter quod

vnum alteri cōmisceretur ad temperandā & p̄mixtōeꝝ faciendam bonam. Est & altera operimenti generatio quod spermaticā circādens. virile nāq3 sperma non potest se per omne distendere: sed occultat magis: propter quod spermate idiguit mulieris: vt pellicula construatur huiusmodi: & ea sperma roborēt virile: ad hoc vt spermatice plurime possent ex his duobus generare quod altero fieri dicunt non posse Ba. autem inducta & que similiter Haliab. stare nō possunt: vt asserit. A. ibidem. Nos. n. inquit mirati sumus super illud q̄ olsecit medietatem cuiusli d et rei: & dixit se scire philosophum qāo dixit istas rōes rares. Videamus nanq3 q̄quid dixit medicus iste contra Ar. putans se aliquid dicere cum nihil dixit: ꝗ scinerit multā de ramis ignotans radices scientie Quod autem dixit Ba. primo reprehendo illum q̄ dixit sperma non mozari in matrice dicendum nō valere: q̄ mēbrum attrahit. Cuius quidem attractionis cum expleuerit vtilitatem id expelli ficut apparꝝ in attractione aquositatis ab epate & venis & mēbris que medicinas attrahunt: vt rectificetur mala eorū complexio. aut materia dissoluatur quas ipsoꝝ potito expellunt auxilio. Nono etiam aialium. A. scribitur illum fozesultum. qui dixit eo modo opari matricem in sperma quo furnus in tortaꝝ. ꝗ enī matrix sit calidissima eius tamē interior superficies ē humida valde. & ideo non est de sui natura coassare aliq̄ subam & relam ac coziale generare in ipsa. Si enim hoc accideret venter & epar calidi circa illa que continētur in seipsis mēbranaꝝ iduceret calidiātē. Ac ne nanq3 circa sperma constituitur mēbrana virtute se re constituitur informatiue. Si enīꝝ potest esse generare: multo amplius & mēbranaꝝ ambiēntes sperma Quod. n. in plus fm dialecticuꝝ potest & min⁹. Ne q3 etiā dicendā est secūdo q̄ matrices fint facte aspere, ppter retinere mulieris guttaꝝ sed viri sperma: et conceptum lenificantur etiāꝝ ex superfluo humiditatis fluxu. Neq3 dicenduꝝ postea q̄ mēbrana dura vt offa & que taliū: non possunt a materia generari fluida rubea. Cum Ptus informatiua valeat huiusmōi ex sanguine generare: naturalium fo. c. 2. necessitas enīꝝ generari nō dependet a materia sed amplius ab alijs causis & maxime siue in alijs: & de ge. aialium. 5. Similiter non est dicenduꝝ q̄ gutta mulieris magis cōmunicet mēbris radicalibus: cuꝝ hec fit ipura liquida frigida: & matricis superfluitas est qua mulier frigide cōplexionis langozosa non paruꝝ abūdat: aialiūꝝ generatōnis primo. Et non est dicendū q̄ fit simile de sanguine & mulieris gutta: cuꝝ hic fit necessarius sine quo generatio fieri non potest: illa ꝗ minime. Neq3 cōuincit ēt q̄ dicebat testes iaꝝ ociosos fore: cū fo collꝝ. c. de inuentione spermatis in generatōe hec tollatur instāta. Viri nāq3 habēt mamas nō tamē obtinēt in generatōe lactis inuentōem. Testiculi enī huiusmōi aliaꝝ p̄stant vtilitatē: q̄ sperma causare aptuꝝ generationi. gignūt enīꝝ humiditates incitantē desideriuꝝ ad susceptionem seminis virilis pueniētior: ppter qd nec ipsi neq3 huiusmōi est humiditatis ociosa. cōplementū ēt forme tribuūt semine ac cōplexionis preseruationē: primo prima. c. d mēbris. Ad aliud dicendū: euꝝ fallituꝝ fore lana qdā colozis fillitudine. plus. a. a spermate distat ea gutta q̄ ēt sanguis ab eodē vt apparuit. Et similit dicēduꝝ ei quod de suffocatōe inductum. Neq3 qd de somnio affertur & delectatōe conuincit: qm pueri somniāt adhuc ipotentes in actu & delectantur spās emissione absq3 spermate. Mulieres. n. fm matricē multipliciter delectantur: in suscipiendo virile sperma: in eijciendo suuꝝ: & in diuersitate motus matricis: apparens: dzia. 34. Et fitꝝ in confricatōne ppzie circa orificiuꝝ supremū: versus pecten: ita vt in hoc curio si bas ad syncopim perducant. ppozionatur nanq3 delectatio huiusmōi ptis ei que Ptge sūmitatis. Nō est ēt necessariuꝝ guttaꝝ mulieris ponere: vt ide spermatica generent mēbra irrestaurabilia. hoc. n. ex sāguine ostensuꝝ est. Ptutꝝ posse agere informatiuaꝝ. dicūt ēt ipsi medici sanguineꝝ in generatōis exordio in spermatis cedere nām: & q̄ partes primitus inde generate vt sanguinee secūde restaurari nō possunt: quod sapio. Quod & de assimilatōe inductuꝝ vltio minus valet: sed ꝗ̄ cōmittitur magis: cū ex oratione hic multiplr verificata peruentiatur in vnū ipsius simplices intellectum. vna enī res fm. A. ibidē plures causas habere pōt: vt apparet in calore propica iqnit q̄ syllogismi quos Ba. induxit non sunt resolubiles recte in figurā veram & modū imperfecte nā q3 adduxit. Similitudo figdem vt in presentiaruꝝ ē dicere a duobus videtur causare: quoꝝ vnum est vniuersale magis: alterum vero particulare. Vniuersale qdem nāe vniuersalis spei intentio. Nō. n. que vniuersalis nā solum intendit generatōnem: imo ēt corruptōes: cū vna absq3 altera fore non possit. Corrupno. n. vnius est gnātio alterius: & ecōtra ō ge. & cor. primo. ꝗ enī natura particularis gnātōem semper & conseruatōem intendat. Omne nāq3 aial saltez tueri conatur: mortē pernicie q3 deuitat: de cōsolatione terno. fitꝝ non solum masculū intendit: imo & semellā cuꝝ fine his non possū duobus perfici gnātio. Natura ꝗ singularis peroptat masculuꝝ continue: ea ppter de ge. aialium fo. F emella ē mas obtatus. Quare in sermōibus genesticis legis Moysaice scribitur. Adā ex eus ipsius semp binos maresꝝ & semellā vꝝ suscipere: vt inuicem columbox more possent genus propagare humanū. Causat & similitudo ab ente pticulari amplius triplici puta celesti aliquo vigore & imensa imaginatōe semelle maxime ac informatiua Ptute indita semini. Vis aūt celestis aliqua ē forme & imagines celestes: quas Indi & Chaldei imaginati sunt. 8. celozum existere. vñ Ptholemeus centiloquij. 9. Vultus huiusmōi seculi sit fore subiectos vultib⁹ seu figuratōibus celestibus & in 95. eidē. F orme semp accidit vt id qd accēdit ex gradibus fit sile illi quod appetet natus. Qd Mali. rodoan declarat: quadā longiozis principis vnius iducta historia: & merito q̄ motus seu mūdus supior omnium huc motū inferiorum ē causa: vt omnis virtus gubernetur inde. methau. primo. Dependet ēt similitudo a virtute imaginatiua non parum & viribꝰ aie vnde problematum. 10. satisfaciens quesito. Cur i hominibus minoꝝ fit assimilatio geniti ad generans q̄ in cereris animalium: qm homo multifariam sim animaꝝ disponitur in coitu. fm enim q̄ pater & mater in coitu fuerint dispositi: ita afficiuntur & genita. De vigore quoq3 imaginationis q̄plurima locuti sunt. A. maxime de anima quarto & Algazel ipsius collega: volentes vt vi imaginatōis ītēte deficia

tur hō i pateā ⁊ camel⁹ i calcadriū ita vt opeā ñ solā
i corpe ꝓpꝛio vex ⁊ i alieno dꝛia. 15. ⁊ iō nō ē mirū
si materiā passibilē adeo vt sperma ⁊ mēstruū valeat
imutare. vnde ꝓmo ꝓma ca. de q̄litate gnātionis ba
mox: Ipemet estimationes monēt bōores: ceu san/
guinē mouet res intuēri rubeas. ⁊ scōa eiusdē: Con
tingit corp⁹ pp affectiōes pati aiales. plerūq; enim
res ip⁹imunt nāles sicut accidit: vt puer illi similat:
cui⁹ forma imaginata fuit cū extirit cōuētio ⁊ vt fit co
lor ꝓpinquus colori ei⁹ quē viderūt: cū fuit casus.
Talia tū credē abhorrēt q difficilis dispōis nō nove
rūt hūtudines: nō āt sapientiā diligētes. Quare ter
tio. 21. ca. de gnātione embryonis. Et dicerūt qdam
sapientū: ⁊ nō sūt elongati a iudīcio possibilitatis: q
de causis assimulatōis ē illud qō exemplificat: cū di
spō ꝓceptionis i mēte mulieris aut viri ex forma ima
ginata exēplificatōe firma. We bufōi Ro imaginatō
nis assimilatōe i Beneli repēt exēplū: qūo Labā ei⁹
decipiebat, annuēlū Jacob. sacta nāqz ꝓius agno/
rū pturione oriendoꝝ colores distinctōes: Labā vnā
spēm coloris eoꝝ eligente: ⁊ tūc virgulas colore op
posito coloratas: in flumē quo potabant oues coitus
tpe ⁊ ꝓceptionis ponebat: vt ex imaginatione talis
coloris: illo agni reddant genti coloratī, put sibi ce
debat i sorte. Ex qte qdē Rutus ifoꝛmatiue: q̄ pnci
pū ē quoddā diuinū desup a supiorib⁹: ꝓplexionū p
mo ca. 2. iurta illud scōi de ge. aialiū. In gbuscūq;
apprehendit qd diuinū. tale Ro ē qō vocat intellect⁹
qz cū ea fuerit valētior oīmode obtinēs: ⁊ i eo q opti
me sit dispōsit⁹ sba ⁊ nā: paternā filitudinē impmet
oifariā: vt albamni faciēs masculos vir sortis corpo
ris: tertio. 21. hic eni non fm spēz tm assimilat aut ra
dicalia i diuidui: imo ⁊ fm accidētia vt figna ⁊ stigma
ta. vii de ge. aialiū primo: Nō solū fm nālia paren
tib⁹ assimilati sūt pueri: sed ⁊ fm acqsita: cū. n. gnān
tes cicatrices haberēt: genitri locis susceperūt eiusdē
q̄re visū ē in calcedone pre bōte in brachio vocatum
stigma: i filio affuit ꝓsula tū ⁊ nō de arriculata pictu/
ra: ⁊ ego Ro a figua in ambobus asperi qñqz. Quare
de acre ⁊ aq̄: Albi albos: varij varios: ⁊ strabi stra
bones gnānt. Cū aūt Rtus informatiua existet ꝓtie
ssitudo iperfectionis ⁊ remotionis iducetur vt mris
vel aui. Et nosce id tractari de ge. aialiū q̄rto vbi cū
solū ex motu ⁊ vigoꝛe assignat pncipij marie actiui.
Et iō. A. ibidē pmus magister declinat ad frequētio
nā qñ fortis extiterit gnātur hic bō vt Socrates. cū
Ro debilitari ceperit, pducit hō q si āpli⁹ ifirmetur
aial seu monstrā. ⁊ hinc silr hēt: q cū huiusmōi mo
tus fortior extiterit: natus similabil pri. cū vero ibe
cillat mri: aut fugiorꝝ alicui: fm q magis aut minus
ꝓtingit debilitari: ceu motus socratis aut masculi vl
hoīs saluat Rtus vel corrumpit. vii. A. assimilatio
ē cōis ⁊ ꝓpria. Cōis qdē fm spēz: vt i ptis ant ebio
pib⁹: ꝓpria Ro fm ordines: qrū filij, ꝓpriētates hnt
a parentib⁹. Cū ergo fuerit assimilatio fm oēm ptez
obediēs fit genitū simile pri. ⁊ si fuerit obdiens mae
assimilabil mri. ⁊ si nō fuerit ita similabil uno ꝗz alte
rū terminoꝝ aliquē. q si nō fuerit i seculo amittet as
similationē humanoꝝ. q si amittat induiduitatē ac
cipiet humanitatē. ⁊ si illā assalitatē sicut in reb⁹ mō/
struosis: vt qñ filius hoīs habuerit caput arietis ⁊ a
gnus caput thauri. virtus eni indurit i eo formā fm
figuras celestes que accidunt ⁊ vincūt. Sz circa pre
dicta ꝓtingit hesitare q: suppositū ē similitudinē op
parente solū dari cū in nō paucis videat genitū simili
larū mri. Dicendū q: similitudo ē duplex. vna qdē i di/
uidualis q sequit figurā ⁊ tali mri raro, pducta simi
lat mri ⁊ ē alia specifica nō figurā sed ꝓplonē sequēs
⁊ marie cordis q forma masculinitatis pstat aut semi
neitatis: ⁊ ita ꝓceptū semp parenti similat. radicalē
eni ꝓplonē hec pmi scil sequit dꝛia. 28. Semella. n.
nūqz agit neqz filitudinē suā iprimit nisi per accidēs
valde, phibēdo agēs ipsius filitudinē impmē eo q
se mām reddeat indispōsita ceu qa volens aliquem
effectū cāre disturbatus ⁊ inclinatus ab aliquo et il/
lū non potente iducere: iurta illius ipetum causabit
nō aūt fm ꝓpriā electionē oio. Sic igit apparēt dic
ta Ba. nequaq̄ valē. vnde ea ꝓscriplisse opinādū
aut magistroꝝ veteri obediendo vel tpe quo adhuc
rudis existebat i nāe pitis vt oñdit huiusmōi oppoſi/
tū nāliū scōo noratū. Dicta ēt Melis. ei⁹ fidelioris
imitatoris nō ē difficile remouē. nō eni sperma viri
adeo grossuz existit vt asserit sba q humidiozi egeat
eliquāte humore ⁊ subtiliāte cū necessaria sit ēt pri
mitus igrossatio illius vt ꝓgregatione vigozet i seip
so q̄, ꝓpteri generalici ponūt Saturnū frigidū vl ficū
eidē pmitus dꝛia. 48. d fiari. Estq; silr i ipo Rtus
ifoꝛmatiua cū spiritib⁹ ca. liquātibus ⁊ subtiliāntibus
qō seis oē. Jd ēt posset opus sanguis explē mēstru⁹
neqz ipm intrā est calidū ꝓplone vt frigido egeat cō
temperante cū ea. sit ⁊ bu. moderate qō eius albedo
grādinea ⁊ spirituū denotāt copia. Neqz ⁊ pp operi
mentū ⁊ mēbranū fieri spmari necessariū sit mulieri
humidū virili semini cōmisceri: cum id ex virili sper
mate valeat pfici. vnde dꝛia post: Cum acceptū sue
rit ꝓma a mrice ⁊ intus morā secerit hymē circun
stat ⁊ humidis corporeis calefactis circūstat: quem
admodū decocris ifrigidatis perirrō. i. circūficcuz.
Sicut eni ibidē in ma spmatica suppletū aliquū ꝓpac
tionis alimētū ē cū nōduz attraxerit aliunde: ita ex ip
sius spmate viri minus puro pōt hymē ceu mēbra/
nā ꝓma involuens generari ⁊ san. tādē pfici. Pro/
pter tertiū qdē sciendū q ar. ⁊ eius imitatores semel
lā neqz ꝓma hre neqz ēt embryonis igredi ꝓstitutō
nē sensere. Ob pmitus oñdit experiētia Nā arist. ⁊
auer. qō ē mibi ꝓsesse sūt aliq mulierē volucrūt ipre/
gnationē posse ꝓsistere absqz ipsaz gutte sub admi
stratōe cui⁹ signū delectatōis absentia cū emissione
nāqz huiusmōi gutte delectatio existit. nōnulle sigdē
masculine fuerāt ipregnate q̄q̄ eis displicuisset co
pula collz. 2. c. de mutatōe spmatis i gnātōe Vbi q
dē testimōiū iducit sacrāntale cuiusdā vicine fidedi
gne intrātis se impgnatā fuisse i balneo lauelli: i quo
prauī spmatiz auerunt viri. Quod fatetur soze auer.
possibile cū matrix spma attrahat a virtute specifica
vt Auendadich testat. Hāc Ro experientiā conant
qui dā vel multiplicit falsificare. ꝓmo qdē dicentes
q ideo mulier delectationē nō sentit qr multotiens
multūqz coit. vñ sensus debetatur delectationis aā
lium. anic. 9: Jd aūt non valet qr tunc gutta mulie/
ris non eēt generationi apto imo ⁊ neqz viri semen.
Spma nāqz multū coeūtis parā cocuntis decrepiti
ebrij ifantis ⁊ patiētis acutarū aliquā non gnāt ter/
tio. 20. ca. de spmate gnānte ⁊ nō gnānte. Impedit
⁊ alr emperis predicta qrū dicunt mēbra delectatio
nis esse paralytica vel humiditatibus plena. Quod

silr nō tollit qr nunc sfrigidaretur gutta mulieris. sp
ma quoqz virile extinguereet ⁊ suffocaret neqz ēt va
leret attrahi: q̄re inde gesceret gnātio. Quis ēt sorte
adhuc ex. 15. obiuiuit aialiū. A. bōte ita sortalle licz
mulier nō pcipiat emissionē a se cou⁹ bozā i alia tū ex
fuit vel aū coitū: aut p expulsionē: ⁊ itrauit matricez
⁊ custodiebat ab ipa: quousq; potuit ponē ipm iuue
nātū Et hoc cū post aduēit spma masculi directe ad
ip n fine alij attractōe. Dicēdū q. A. id sub dubita
tōe cū sorte aducit, fuit ⁊ opiniōis nāe deēse oppoſi
te. Cui⁹ ēt oppositū apparet iā illo. Eti. dicēte Ar. id
ē si. spmati prave attribuit. A. vel q illis spma non
potuit nisi p aliquē motū delectatōis i mrice cadere
ex semelle testiculis. vel si cecidit fuit corruptū pp i
uigoratōz ei⁹ ⁊ bāiditates q̄s regit i mrice. sicut. n.
ipossibile sit vtrusq; vesicas iuēire vacuas nāliū ter
tio. c. 4. ita vēte ⁊ mrice. Aut si gutta retineret illa
mulieris a mri ⁊ oporteret dem i aut ea deorsū ruere
aut mrice claudi: qi si claudereet. tūc viri nō possz sp
ma subitrare. Q̄ sigdē rōcinatio firma postea non
subigredi: qm b nōi gutta ē ipura fetida ⁊ superfluitas
mricis senosa vine vt dcm a similata. digna magis
eiectōe q̄z susceptōe quātitatisqz cū sit superflue ligda
subtilis spmati viri occurrēs: id suffocarz ⁊ extinguēt
Est ⁊ tonno nov⁹r mulierib⁹ cūtū albus ⁊ lanzorosis
āpli⁹ nō āt sub nigrū ⁊ viraginib⁹ vt inducū. Rursus
idē ē dator nutrimēti ⁊ mēc cū nutrimētū i m iz cedat
vñ Ro de aialiū gnātōe. Mō eadē ē q angē ⁊ q̄ osti
tuit pmū. ꝗz san. māz erbi⁹ nutrimēti: dꝛia. 30. non
āt gutta mulieris supflua. Adhuc ē ingre
dereet matrix nō illā sorans eijceret tāq̄z supfluā ipsam
Ro eijcit. Enomir. n. a mrice vt spma viri ad se tra
hat. diffillat nāqz ab ea ceu saliua ex ore famelici: cū
aliquē ispererit comedētē collz Ro. huusm ꝗ tū Rtiū
scribit tertio. 20. ⁊. 21. qō oñdit siccitas istroꝝ gnāti
onis post coitū. Sz forte id euenit tpe. Neqz ēt pōt
dici: q gnātōis act⁹ prim ex spmate pficiat viri: pri/
qz mulieris gutta: ita vt vnū quedā opeā mēbroꝝ al
terūqz alterā. ꝗz. n. fiat mēbra plura ipa tū vno sunt
plurificata in principio puta corde: nā dator oiuz ex
tat mēbroꝝ in Rture. Non. n. dicendū ē q possit ex
spmate viri ⁊ gutta semelle vnuz fieri: velut ormel
cōstituit ex melle ⁊ aceto: qm aliqd oz ad eē ꝓstituti
uā ⁊ forme datiuā sicut ē Rtus ifoꝛmatiua cui⁹ respe
ctu oīs extant sgredientia ebryōis cōstōem velut mā.
Palin: mulieris gutta embryonis igredit gnātōez
Rtute actiua ⁊ passiua si actiua qz sic Rt⁹ igredit seis
virilis: neqz etiā passiua: qz hoc iest mātē. m i Ro so
lū ē vni⁹ vna qz māz forme, ꝓportionari oz. Vni⁹. n.
rei vnica ē forma ⁊ vnicū distinctū ēt: cū ergo sit vna mā embryōis nō poterit eē ipsius mā gutta mu
lieris. Nō igit q semelle humidā ꝓstōnem ingredit
embryonis. Propter q̄rtū qd dicēdū q auctori/
tas Hip. Ba. ac ceterozꝝ recipe nō habeas medico
rū cū huic fuerit snie oppoſiti. Ad aliud dicēdum q
Ar. ibidē loqtur fm medicoꝝ opinionē velut et Ro
dis ei⁹ apparet nō multū post iducta. Nō. n. necessa
ria ē mulieris gutta ad gnātōem cū fine hac vt oñsū
pficiat. Cōfert tū vt occasio pleraqz cū mrice incitat
i semē suscipiēdo virile. Ad aliud dicēdū nō valere
cū plures mihi testent oppoſitū: aut gutta semelle se
ptur attractōem ⁊ motū spmatis virilis sursū: nō tū
q secuz cōmisceat in vnū mricis nāqz collū longitu
dinē bz grandē mēbris virilis respectu. Ad aliud di
cendū p interempticōem assumpte vt visum ꝓus. Ad
aliud dicendū q ꝗz ex sāguie vt iā oñsuz oz cōtinū ē
mēbra: nō tū pōt circta reintegrari: q: nō illa in qua
in primordio gneneratōis sanguis i naturā cōsersus
ē spmatica cū Rtus iā adhederit ifoꝛmatiua: i durue
ritqz materiam.

Cauionē sigdem huius sinōi qō tactū ē de re
stauratōe ptiū dubitat an sperm atica possint
Ro vnitōe sola restaurari. Et vt q fic. Ba.
eni. 14. de ige. c. 13. Vrinas sensibiles qñqz gene/
rās dem ē pti⁹. Et ꝓto q̄rta. Vbaz rami multoti/
eminēt ⁊ nascūtur sicut caro. he āt spmatice q si gene
rant multo āplius pfecta poterūt cōsolidatōe ꝓglu/
tinari. Et. 5. de ige. c. 7. post q̄rtā diē soluto bracuio
venā pulsatile pfecte solidatā iueni. amplⁿ ptes de
ꝓdite in qbusdā restaurant aialib⁹ vt pedes: ⁊ in pfe
ctioribⁿ vt bolie: ⁊ ifibus reficient aut saltē reunicē
pfectissime solute: cū nā nihil faciat ꝓtingent vt qō
de aialib⁹ curet ipfectis ⁊ vilib⁹: perfecta Ro ⁊ pcio
sa despiciat apparet Ro de ce. ⁊ m i. Adhuc dicites sper
matici entes qō pl⁹ē post casū renascūtur. Rursus
ptes natriātur per oē adeq̄z cābiū siue sp. naticum
qō vlteri⁹ coctā ⁊ iduratā poterit in locū vmēdo de
ꝓditi poni. Radicalia igit soluta pfecta poterūt vni
ri. Cui⁹ oppoſitū colligit ex apho. 6. qm cū os fuerit
icisuz aut cartillago vel neru⁹ aut mirille tenues vel
ꝓpu iū neqz crescat neqz ꝓglutinātur. Inuiscant tū
fm Cōmētatorē. vñ quosdā detestāt volentes ossa
fracta: neqz cōsolidari neqz iucta reparari: qō potest
oñdit gnāt⁹ cū subtilr pergrit ligāa fractura coꝝ in
circuitu. Adhuc in tegni fractura ossis q ꝓtimutatio
ertat solutio insanabilis ē q̄z tū i pria ꝓsideratōe: sed
iurta fm quēdā modū curabilis quodāmō fit vt ap/
parebit ꝓiter. Eti. cū nō eēt dꝛia mēbroꝝ ptacta q
que sūt ex spermate nō pōt restaurari: q āt ex sāguie
pōt. Rursus bāidā ꝓglutinatā qō soluit erat simplr
vel a gnātōe. Illud āt per qō fieri bz reunitō vt nāe
scu a tpe: hic āt cū opposite diuisa i tegmino ꝓcid int
Nō ergo spmatica soluta poterūt copulari. Pro
pter primū qdē sciēdū q qd fit mēbr spermaticu qd
qz sanguineū iam vsū. Est qdē cōsolidatio solū du/
plex. Vna qdē certa vt redeāt tali vnitōe q̄li erāt p
ius q pria itentio vnitōis vocat. Altera Ro ē quedā
applicatio ⁊ Sct⁹ partiuz adinuicē scā per sāguinē in
spissatuz colligātē labia vulneris i adinuicē. vñ in te
gni tertio lib10. Scōa ē ligatio cōtinēs fieri per poz
ligātē in circuitu fracturā. Propē fm Ro sciēdā
q fmones superficialr sapiētuz vident vtriqz oppo
sita vt tactū qdē de fractura ossis ꝓus. vii. 5. de ige.
c. 7. Vulnera q sūt i pulsu dem ē a qbusdā medicis
nō posse sanari: quo ⁊ experimētuz alig putāt m hoc
sufficere sibi. Nōnulli Ro sue credāt rōni dicētes p
vna ex pelliculis pulsatiliū venaz dura fit cartillagi
nosa. ⁊ buz corp⁹ nō pōt ꝓsolidari eo q solidatio nō
fit nisi i teneris corporib⁹ neqz ossa ꝓiungunt fm cō
solidationē sz fm id qō super eis sit ⁊ coagulat qō a
medicis vocat ossium coagulatio. Subdirqz bozum
opposituz sere i gēs dico me vidisse pulsātes venas
eē solidatas ⁊ carnē circa eas gnārā. In pueris qdē
⁊ mulierib⁹ i frōte oculū plāta ⁊ i rafeta man⁹. Sub
iūgitqz ōnno: dico nāz nene pulsātis o idē pelliculas
ei⁹ duras ⁊ difficil ad solidādā. Nō ē tū necessariuz

q̃ nõ possint solidari. ꝓpter hoc non oꝫ te desperatũ esse de sui soldatione marie si vulnus sit parũ ⁊ cor pus nãliter mole. Videmus eni multotiens pulsan tes venas icisas i pueris ⁊ mulieribꝰ ꝓpter eoꝝ mo licie consolidari. de tñ difficilius alijs venis ꝓsolidã tur. vnde ꝑmo prima ca. de mẽbris: Mẽbra q̃ ex spꝰmate sũt creata cũ solutione ꝓtinuitatis patiunt cer ta ꝓtinuitate nõ restaurari: nisi parua ex eis: ⁊ i pau cis habitudinibꝰ: ⁊ i etate puerile: sicut ossa ⁊ romi venaꝝ pui. nõ eni magni neqꝫ arteriaꝝ: cũ eni aliq̃ eorũ q̃ sanguĩ: nihil loco eius nascit ⁊ hec qdẽ fit sicut ossa ⁊ nerui. Quare q̃rto q̃rta. A. recitans ser monẽ. Ba. ingt: Dico q̃ q̃ nos conamur i qbusdaꝫ mẽbris quoꝝ ꝓtinuitas est soluta: vt redeat eoꝝ ꝓti nuitas: sicut fuit ⁊ illud sicut i carne. Et conamur i qbusdã coꝝ vt remaneat ꝓtactꝰ coꝝ cũ ꝓsecutiõe: lꝫ nõ redeat ipoꝝ cõtinuitas: ⁊ illud in ossibꝰ insãtũ ⁊ puerorꝝ. Jn eis eni quiqꝫ sperat redit ꝰ illic. De ner vis Vo ⁊ venis dixerũt qdã medicorꝝ q̃ nõ redeunt ꝓtinuitari imo fortasse remanẽt i eius ꝓtactꝰ ꝓglutinationis confusiõe currẽte sup eos: ⁊ ꝑiũgit eos. Et dixerũt q̃ dã q̃ illud non pucnit nisi i arteriis solum Ba. Vo lã ꝓdixit eis istud: ⁊ dixit imo q̃niqꝫ icarnãt ur arterie p testimoniũ experientie: ⁊ cũ ꝓcessione rõcina tionis. Testimonio Vo q̃m nos iã vidimꝰ arteriã q̃ ẽ sub basilica: ⁊ caput arterie rpis ⁊ curtis incarnari. Cõcessione Vo q̃ ex rõcinatione: q̃m os ẽ extremitas i duricie: ⁊ nõ icarnãt nisi parũ ⁊ in isanũ: ⁊ caro ex tremitas i lenitate icarnãt: lꝫ vene ⁊ arterie sũt me die iter ossa ⁊ carnẽ: q̃ sũt mꝰ recipientes icarnatio nẽ q̃ caro: ⁊ facilꝰ suscipientes eã q̃ ossa: ⁊ icarnãt q̃n sectio est nsima ⁊ pua ⁊ corpꝰ est humidũ ⁊ lene ⁊ non icarnãt i diuersificato ab eo. Et hẽ modus dis putatis theoreꝰ. Et illud i quo ꝓsidit ẽ exprimetur ⁊ is qdẽ ẽ fmo de h Ba. cũ. A. h quo videbit ꝓsir.

Secꝫ pi tertiũ Vo sciẽdũ q̃ mẽbra spmatica si solu ant solutione maiori: vl et media: ⁊ i corpibꝰ iã in duratis ꝓuectis ⁊ prane dispositis: ⁊ ꝓpue hãdiuꝫ bus: nõ reuniunt ꝓtinuatee Vo: ⁊ ꝓcipue ossa: ⁊ ꝓsir cartilagies: deide ligamẽta. corde tunica interior ar tarie neruꝰ ⁊ pãniculus ⁊ vene tunica ⁊ arteria sozi seca ñ reuniuntur; vel fm quãdã applicationẽ magis vl cõtactũ pñt i adunuẽ vt visũ copulari. qõ ꝓbat: tũ sortassis pp abstiã Vtutis isformatis: abscedit eni set figurato: dzia. 48. tũ pp defectũ mãc spmatice: ex q̃ mẽbꝫ pmanebat vnitũ: tũ pp Vtutis debilitatẽ cũtaꝫ i ipso pp solutionẽ eiusdẽ: tũ pp ipius duricies lã natã. Per oppositũ q̃ scã ex sanguie pñt oia vere reuniri. vn i tegm: Soluta ꝓtinuitate i tentio curatio ms ẽ vnio: ipossibilis qdẽ i ꝓtibꝰ organicis: lꝫ i ꝓsibi bus nõ ipossibilis. nã i qbusdã possibilis vt i carno sis ꝓglutinatio sanatio ẽ. Si ãt solutio cõtinui fuerit ꝓpauca: ⁊ i sanibꝰ bonaqꝫ habitudine sufficiẽter possi bilis erit ꝑmo vnitẽs intentio: ⁊ marie i tunicis vẽto sis ꝓsir pãniculus tunicis itrinsecis arterie cordis li gamẽtis cartillaginibꝰ: ⁊ ossibꝰ pp cãrũ pñtiã adhuc sere ꝓtractꝫ. Nã vigor qs i mẽbris ꝓncipalibꝰ ⁊ ma tric corde remanet i formative: subest ẽt aliqd mãe sp matice disseminate i mẽbroꝝ fontibꝰ: Sũt ⁊ adhuc mollia: neqꝫ debilitas iterueniet de q̃ curandũ i eoꝝ solutiõe. Sic itaqꝫ breuis Vitae elucescat ex primis.

Propt q̃rtũ ãt ad pmũ qd dicẽdũ visũ. tã cũ mo dica põt eẽ vene abscisio i ramo eiꝰ adeo quo ⁊ i cor poꝛe simili bũ habuisset: q̃ non soli veri reuniuntur vel renasciũt post. deqdunonẽ denuo: nõ tñ alie ptes talis solute. Facilꝰ eni põt ẽt certe ꝑs cõsolidari: q̃ deqdum restaurari. Ad aliud dicẽdũ ñ eẽ file: qm in ꝓductoe ꝓfectu aialis nã vnitũ suũ posse facit: vt id ꝓficiat a ꝓncipio: nõ ãt ipfectoris eductõe ita. Cõsi derãs eni nã q̃ ꝓfecta poterãt ad multu pmanere: si ꝑtes ꝓpletas habuerit aio: cũ facte fuerit vortes cõte miste. Jmpfecta Vo mime cũ multotiẽs depereãt decreuitoꝝ i bis nõ totũ suũ posse ꝓmitus expande re: vel aliqd mãe apud se reunẽ aut hutõi ꝓtes Fꝫ Vali. ex supfluis sũt renate: neqꝫ ẽt tales reuenũt ⁊ tãte vt pozes. Vl ẽt idicant plãte nõ potẽtes i di rectũ cõcrescẽ. Nõ igit nã desperit ꝓciosa ꝓfecta: ve rũ magl dignificant ꝓfectiora oiqꝫ reddendo. Ad aliud dicẽdũ q̃ ẽt nõ ẽ file: mã eni dentiũ latitat iten tõe nãc cũ nõ egeat f us eis: neqꝫ sonibꝰ: humidiꝰ i eni aliẽ aliméto. nõ sic ãt i alijs euenit ꝓtibꝰ cũ semp sit q̃ necesse saltẽ q̃litate sen nõ. Ad aliud dicẽ dũ q̃ pp debilitatẽ ꝓtis solute: atqꝫ alias cãs ꝓtractũ ex humido nutrimẽtali quocũqꝫ si põt vt ad pl'mũ Vo i ꝓtibꝰ radicuibꝰ vnito fieri. sacuꝰ nãqꝫ fit eas nu trire q̃ reunire cũ nutriẽs fit humidus magisqꝫ i ꝓtes munitati cofsũ: debilitata nãqꝫ ꝓte: solutõe nutrim ti iperi' reddit vt ꝓtaua ẽt decrepitorũ nutriuo cruũ ciat. Et filꝰ ad q̃ alteriꝰ ꝓtis appeat: cũ fmo fit i bis q̃ magis ꝓtingũt ẽt i solutõibꝰ ꝓtinuatis ne puts. vñ apbo. 6. Hec icisa e filia. Hip. dicit nõ posse solida ri: tũ q̃ loca sũt neruosa: subtilia: neqꝫ tñ ꝓpter h sed qꝫ sũt separa magis spacio. Dicẽdũ ⁊ q̃ lꝫ Fꝫ loquecẽ q̃ ẽ q̃ gnãtione ⁊ tpe differãt rõe concidũt tñ subiecto. Omne nãqꝫ corpus ⁊ vere a gnãtione tale sicut sensit Vali. perfecte fm tñ magis ⁊ minus.

Differẽtia. 56. Quefita circa membra.

Vod plura sint mẽbra ꝓncipalia ondũt Ba. ⁊ medicorꝝ alioꝝ cuꝝ stoicis auctoritate. Ait eni i tegni ꝓncipalia sozt cerebꝫ cor epar ⁊ ne sticuli. vñ cõmẽtatoꝝ ꝑmo de aia: O pinat ar. q̃ aia p Vtutes diuersas ⁊ mẽbra vnica. s. ꝓncipalia ⁊ mem bra diuersa ꝓncipia: ea Vo pluralitatẽ ipozãt. Rur sus fm vnitatẽ aut pluralitatẽ ꝓfectionũ nũerabunt ꝓfectibilia: ea nãqꝫ ad eas tãq̃ ad fines ordinãt. per fectẽes Vo sũt. 3. aut. 4. vt vbiqꝫ fere voluit cũ pla tonicis ga. aialis vꝫ virtꝰ vitalis ⁊ nãlis. hec ãt du plex alimẽts vtẽs ⁊ gnãtiua. Quarũ qdẽ pmã i cere bro locuit scõdꝫ i corde ⁊ tertiã i epate: q̃rtã i testibꝰ dzia. 57. Pc suit nãqꝫ cũ pductis aiam sbꝫ aggre gatõnẽ sozt ꝑmo ꝓma. vñ fmo de aia: qdã dicũt aiaꝫ ꝓbilẽ: ⁊ alio qdẽ itelligẽ: alio vero cõcupiscẽ. Cõ mẽtator figdẽ inuit platonẽ q̃ opinat q̃ aia cẽntialiẽ diuidit i corpe fm diuisionẽ mẽbroꝝ i gbꝰ agu suas actiones diuersas: ⁊ q̃ nõ cõcat i aliquo mẽbro: ita q̃ pars itelligibilis ẽ in cerebro tñ ⁊ defideriũ vl cõ cupiscibilis in corde tñ ⁊ nãlis. s. nutritiua in epate. Adhuc idẽ. 8. metba. Sicut transmutatio fecit scire mãz: sic ⁊ actio formã. h. 3. vel. 4. ꝓcupiscim' mani feste actões erũt igit tres vel q̃tuor forme. forma ve ro hic ordinat ad subiectũ vel materiã. tria igit vel q̃ tuor erunt subiecta: Jridem eius particulare subij ciũt enti et ꝓportionentur vniuersali: sed in ipso sunt plura principia potis materia forma: ⁊ ꝓnatio pbꝰ ficorum primo. Jurta illud quod positum in

huiusmodi ꝓmio tria in vnaquaqꝫ rẽ existere. vñ trinitas attribuit diuinoꝝ entiũ nobilissimo. Plura igit vno mẽbra existent ꝓncipalia. Jn oppositum Ar. in oi eꝰ phia. Palin: de cã motꝰ aialiũ: estim an dũ aial ꝓstare velut ciuitatẽ bñ legibꝰ rectã. Jn hac Vo vnꝰ pest in quẽ oia tẽdãt tandẽ vt docẽt ciuiẽ. Rursus cũ recitet pbꝰ ficoꝝ. 8. boiez microcosmꝫ sozt: q̃ in ipso file erũt bis q̃ i maiori mũdo. Jn eo ãt vnũ existit in qõ tãdẽ ordinãt oia ceu sine ꝓcludi tur. ii. meta. vnũ ergo solũ erat membꝫ ꝓncipale. Vl testes mẽbꝫ nõ sũt ꝓncipale ondũt q̃ ipsius ab latis reliquũ pdurat. Ablato Vo qõ ꝓncipale cor rũpit oẽ. Eti. ꝓncipale vnicũ ẽ illud in qõ ꝓtẽdãt or gana. Jn alijs ẽt nobilibꝰ ꝓtibꝰ vsa existere vel cere bro. tale Vo cor. vñ ꝓio ꝓbarmacoꝝ Fꝫ Thimeum Res q̃ submergũt i venis lingue ab ea ꝓtẽdunt ad cor. Itaqꝫ vnũ ꝓcipale. Propt primũ Vo sciẽ dũ q̃ mẽbra sũt corpa solida q̃ ex hãoꝝ gnãnt cõmix tõe: ꝓio ꝓma. Est ẽt ꝑs aialis inspissata ex hũiditati bus genita nãe virib' insignita. Et nosce q̃ corpꝰ ite grantia dicitur ꝑtes vel mẽbra sine me li grece. Mẽ bra nãqꝫ dicũt q̃cũqꝫ ꝓtiũ tota entia ꝑtes aliaꝰ hãt i se ipsis ꝓpas puta caput ⁊ pes aialiũ initio dicunt ẽt loca iteriora ꝓncipio. Noiant Vo ꝓticule ipsoꝝ mio res portões Ba. tñ mẽbꝫ oẽ multotiẽs ꝓticulas ap pellat. Mẽbꝫ et duplꝰ accipit, ꝓpe, put notificatus ẽ fo: marie: Fꝫ q̃ Vtus nãlis sibi ieristit. Et cõiẽ ꝓ oi subaidurata i aliqõ offiõ ordiata q̃le. i. qõ ex sup fluitatibꝰ q̃litatiuis et gnãt. vñ haly. manifestũ q̃ cu pilli ⁊ vngues sũt ingrediẽtes in nũero mẽbroꝝ. Vo rũ ãt q̃dã sũt ꝓsisia bõgenea simplicia ꝓtia incõpositi vel omiomera: quoꝝ ꝑs q̃libꝫ fẽsata ꝓcũt toti noie ac rõe aialiũ ꝓcipio ac ꝓio ꝓima ceu os cartillago neruꝰ vẽa arteria pãniculꝰ ligamẽtũ corda caro sim plex vt q̃ epatis pulmõis ⁊ splenis adepa ⁊ pinguedo cutis capillꝰ ⁊ vngues. Quedã Vo officialia istis in noie ⁊ diffinitõe opposita q̃ sit aie ꝓtra in offiõ aliqõ ordinata etherogenea ꝓpsita. Fa cõmixta. aut anomiomera dcã. Cõmiscent nãqꝫ ex simplicibus: ceu caput manꝰ duplex pes thorax ⁊ vẽtralia. Jn his. n. 7. pl'una erũt ꝓlitũtia Vfilia. Et sciẽdũ q̃ cor ⁊ ce teri viscerꝫ quãtũ ad mãz qꝫ scã sũt ex sãg. ide q̃ nutri unt sũt omiomera: q̃tũ Vo ad formã figure siue cõ positõem ertãt anomiomera: Fo de ꝓtibꝰ. Nihil. n. adeo ꝓsile q̃ nõ valeat ita difficile dici. Jn vnoquo qꝫ. n. ꝓsilium q̃druplex cõpositõis regit nã. Adhuc mẽbroꝝ que dicũt a medicis aialia: nõnulla vitalia ⁊ alia nãlia fm q̃ i eis plm Vꝰ talis fuerit primarie apẽter tñ ifta. nã que aialia sensui extãt ꝓpurata mo tui voluntario ⁊ discretõi i hoie tñ puta cerebꝫ oculi odorat' organa nares ligua nervi lacerti ⁊ dyaphꝛa Vitalia Vo sũt p que vitã ꝓstat ⁊ spũs fit euentatio ad caloris nãlis custodiã. Vitaleqꝫ ꝑficiunt actões ceu pectꝰ pãniculi eiꝰ cor pulmo cãales illiꝰ guttur diaphꝛa ⁊ artarie. Mẽbra quoqꝫ nãlia sũt duplicia: quedã vt alimẽtũ p ipsa alteratũ ꝓcurrãt i caput vt restaurẽt qõ deqdũ ipso ad hoc vt pmãeat idiuiduũ sũt ãt hec os dẽtes hysophagꝰ vẽter intestina epar sel splẽ renes vesica glãdula secꝰ eũ ⁊ vene, alia Vo vt genitalia dcã istitura a nã in spẽ pm mẽtiaꝫ. Nõ. n. poterãt idiuidua diuti' superesse: de aia ⁊ de gnãtõne aliũ scõis. vñ cõmẽtator. Solicitudo diuia cuꝫ nõ potuit facere pmanere i idiuiduũ mãsata ẽ in dãdo ei virtutẽ quo põt pmanere in spẽ. Mẽbra Vo hulc g man ẽtie desiẽtia si matrix veretrũ testiculi vtriqꝫ vasa spmatica ãbo ⁊ mãmille. Hax ãt ptiũ oiꝫ quẽ dã sũt ꝓcipalcs tãquã radices ⁊ fũdamẽta vtutum existẽs: ceu cerebrũ cor ep ⁊ reliqs. Aut fꝫ Ar. dzia 35. vasa spmatis dcã inuoluta. reliq̃ Vo bis sũt adiu tortiũ ꝑsistãtiã: quoꝝ quedã fuisse deserẽdo sicut nerui cerebro ar tarie cordi vene epati ⁊ vasa testibꝰ leiaria Sũt ⁊ quedã Vtutẽ hãtia instã ⁊ influentẽ. i. infusaꝫ vt stõachꝰ intestina renes ⁊ talia: nõnulla instã solã sicut cartillago glãdula mẽbrana: ⁊ vl q̃ sit ista et li gamẽto solã eo applicato cõstructa ⁊ que huiusmõi. Sũt ⁊ alia desiẽtia vt pãniculi ⁊ cruces: aliq̃ Vo su pfluũ ꝓtinẽtia: sicut intestina ⁊ vesica: nõnulla ligan tia vt colligatões: ⁊ quedã i adiutortiũ digõnis ꝓse rẽtia vt ꝑtes que oiis. Eoꝝ ẽt quedaꝫ egũt actũ tñ vt cor: alia inuamẽtũ solũ ceu pulmo ⁊ ei' cãnales: nõnulla Vo vtrãqꝫ vt cerebrũ ⁊ epar. 7. ẽt vtrunqꝫ de ige. c. 1. Quedã quoqꝫ spmatica: ⁊ alia sãguinea vt caro pinguedo ⁊ adepsi: reliq̃ Vo ex spmate put ex positũ i eiꝰ quesitus. Et sãguiea qdẽ restaurãt depdi ta nõ ãt spmatica dzia. 36. Jridẽ quoqꝫ dã motꝰ ẽ nã lis vt mũcis ⁊ vẽaꝫ: aliquoꝝ Vo aiatus ceu muscu loꝝ. Sũt ⁊ vnã tunicã hãtia vt kistis felꝰ ⁊ vesica. ap pẽter saltẽ ⁊ duas sicut intestia ⁊ arterie. Quoꝝ oiꝫ ont enidẽtia ẽ a pãniculo sipbac vel sub costali. dzia 44. Est ãt mẽbꝫ ꝓcipale dũs ꝓprie ⁊ ꝓie Vtutis ꝓcipiũ i corpe necessarie ꝓsistẽtis vt singulare per mãeat aut spꝰs ꝓio ꝓtia ⁊ theorice. Propt q̃ dẽ Fꝫ sciẽdũ q̃ iuxta vnitatẽ aut diuersitatẽ aie vnitã tur: aut diuersificãt ꝑtes cũ earũ rõ sumẽda fit a for ma vel sine ꝓtiũ ꝓio. Sciẽdũ quoqꝫ de aia differen tes fuisse opt. Fꝫ Ar. 1. de aia. Nã qdã putauerũt aliꝫ sore vnã cẽntiã faciẽtẽ p se actões suas sine istrorum diuersitate. Putauerũt ⁊ alij q̃ aia fit sapiẽs p seip sã sciẽs oia ⁊ nõ agit sensibꝰ et istris nisi vt p ipsa exci tet ad id qõ hꝫ nãt in seipsa. Quidã ẽt dixerũt hoc fi eri q̃si reminiscẽdo: nã accidit ei iterdum obliuisci vt platõici. vnde Boe. de ꝓsolatõe: q̃ ꝓ Platõis mu sa ꝓsonat vel. Dõ glꝫ discit i memoꝝ recordatur. Nõnulli fuerũt dicẽtes aiam nõ cẽ vnã sed multas: et q̃ aia que ẽ i vno corpe aiaꝫ erat collectio regẽtũ vꝫ aie et apphendentis et irascibilis et ꝓcupiscibilis Hec istis ẽt fuit q̃ dixit q̃ aia ꝓcupiscibilis ẽ nutritiua dixitqꝫ locũ eiꝰ esse cor cui cõcupiscentiã nutriẽdi at tribuit sicꝰ et gnãndi. Et istoꝝ fiũ qdã voluit q̃ gnã re fit ex q̃dã Vtute cuiusdã ꝓtis aie in testiculos ma ris emanãte ac semelle. Tenuit ẽt qdã q̃ aia fit vna cẽntia ex qua iste Vtutes emanãt: quarũ vnequeqꝫ ꝓpriã hꝫ actõem et q̃ ipsa nihil agit nisi mediãtibus huiusmõi Vtutibꝰ que Ar. vt fuisse snia. Quas eq dẽ. A. fere cũctas extermiat ãplc. Positio Vo Pla tonis ac p ꝓnis Ba. ꝓio ãnullãt sufficiẽter ẽ aia gre cũ id istãtis ẽt nõ fit i ghtõis suspẽdãt ad pnis. Scõꝫ hocigit oportuit Plato. ⁊ Ba. ꝑfectibilia ponẽ plu ra cũ multas posuerint ꝑfectões: iuxta Vo Ar. sniaꝫ vnã ponẽtis aie subaꝫ diuersificata tñ viribus vnuꝫ expedit mẽbroꝝ ꝓncipaliũ assignare Reliqua scõa ria eidẽ subseruiẽtia. vnde. A. primo ꝓia vt medicꝰ tandẽ diffiniẽs asserit mẽbra ꝓncipalia existere tria fm singularitatis pmanẽtiam: cor. s. cerebꝫ et epar q̃rtũ Vo ad spẽi durabilitatẽ ceu ꝓtactũ. Propt tertiũ qdẽ mõstrãdũ ꝑmo q̃ vnũ ẽ mẽbꝫ ꝓncipale

scdo q illud dicendũ: tertio qdo pōt vtrũq; cōcedi plura sc: pncipalia ondendũ. Quod ꝛ tãdẽ qtuor declarat crēplus. Propter pmũ huiusmōi ē scẗ: dũ q vnũ ē mēbrorꝫ aliis pncipalius vt cēsuit ar. per oē. vnde de ptibus sialiū tertio pncipiū corꝫ que sūt in corpore necessariū, vnũ ē. vbi aūt pngit vnũ melius q̃ plura. Dō ēt satis vt concedē Ba. sterior 4. ca. i. Idq; rōibus ondit: qm in vnoquoq; genere oꝫ tandẽ dare vnũ pmũ: qd aliorꝫ oium cā existat ꝛ p cuius attributionē cetera dicūtur esse: scdo ꝛ. io. metbaphy. fi. Oportet nãq; oēm pluralitatē iperfectionis ꝛ pfusionis potentiã demũ in vnũ aliqd supremũ regulans adducē cū id entia appetāt nã. Nolunt eni male disponi nec bonũ pluralitas pncipatũ vnius igit princeps. ix. metbaphys. fi. In genere itaq; sialis vniuersi fi structionē unitas pmum existet vnũ. Amplius lucidatoris speculationis astrologie dicit. 3. Omne qd in multis p vnã rōnē vniuocā reperit in aliquo ē illis prior qd illorꝫ oium existit cā vt omne calidũ iuxta ar. peritiã in pmũ calidorꝫ reducit qd est ignis. Diuersitas aūt virtutũ reperit tã vitalis q̃ nãlis ꝛ sialis. Oportet igit demũ ad vnã reducere in q̃ vniuocēt. Rursus in essentialiꝫ ordinatis cũ non fit ꝓcessus in infinitũ neq; status i multis opus fit ad vnũ deuenire supremũ. si eni pringit multa pncipia ꝛ discepta facere de ptibus tertio. igit in genere membrorꝫ sialium vnũ extat pncipiũ primus ceu in ceteris vniuersi. Propt scõm huiusmodi sciendũ q tale incmbꝫ cor existit: non aūt cerebꝫ vel epar qd ondit ipsius locus. vñ tertio de ptibus: posito cordis principatũ obtinet locũ cum ipm sit circa medũ: magis tñ parti attinens superiori q̃ inferiori ꝛ anteriori q̃ posteriori: bonorabile nã semp in bonorabili locorꝫ collocat nisi qd impediat. Si aūt quo ad eius acumẽ cor parũ declinet ad sinistru; euenit pp contēpcrare finistre partis frigiditatē. vnde pmo historiarꝫ ꝛ tertio de ptib⁹: Cor aliis sialibus ꝗ medium pectoralis loci existit: boibus vo parũ iclinat ad sinistrã ad finistrorꝫ infrigidationē equandã. Maxie nãq; aliorꝫ sialiũ frigefacta finistra ꝗ homo. Dō ēt epatis dico caliditate pringere ꝛ magnitudine cor poris ipsius respectu splenisq; mole. Quare colls scdo ca. de mēbro pncipali virtutis nutritiue: locus cordis fuit in medio qr ꝗ est locus regis ad hoc vt sit regnũ ipsius ꝓportionatum eq̃liter oibus suis circũ serentijs. Quod ēt euenit vt diligentius custodiat. Hoc aūt ꝛ domicilũ sibi ꝓpriũ cassula dicta eiusq; ꝓstructio naturalissima ꝛ mirabilis declarat. Itidẽ: illud est pncipiũ membrorꝫ cui primo iserit sia ꝛ marie motiua: ꝗ aūt est cor. pmitus nãq; oibus vegetat ꝛ mouet. vñ vitalis: virtus aliorꝫ oium radix i ipsũ cōfigit primo. Quod ondit descrtio vite in illo adueniens vltio differētijs. 47. ꝛ. 57. Quare pmo prima pborꝫ: magnus dixit q mēbꝫ tribuēs ꝛ nõ suscipiens ē cor. Iprm eni oium virtutuꝫ est pma radix ꝛ oibus alijs mēbris suas attribuit virtutes quibus nutriunt ꝛ viuũt: ꝛ quibus ꝓrebēdunt ꝛ mouēt. Cor nãq; nõ suscipit simplicit. Nõ eni recipit qd prius non datũ ab eo vel fin qd solũ ceu taliter pmutatum: sicut nihil accipio ab aurifabro q mihi aurũ massã ei datam restituit nũmismatũ caracterib⁹ isculpatũ. Palin: cor est pncipiũ virtutis nãlis cũ sanguinis principiũ ꝛ fons ꝛ susceptaculũ fit primum dicit. 47. sicut

ꝛ sialis extat initiũ. nã motus mobilium ꝛ vir oris sensus ab eo vt incipere ꝛ i ipsũ terminare iudicẗ. vñ secũdo de gnatione sialium: Fouma ꝛ spes epatis est i corde. Adhuc illud primũ ē mēbrorꝫ in sialiqd primitus statuit ꝛ posti cmo ablcedit. hoc aūt ē cor differēta pducta. Ceteris igitur mēbris cor pncipalius Dō ēt eius mirabilis ondit opositio. Nosce quoq; quosdã posuisse epar ꝛ cerebrũ corde pora ꝛ principalioꝫ: qd innuit metba. 5. ita pncipiũ dr qd gnatur pmũ in existente vt alig cor: aliũ cerebꝫ: n. nulli qd sorit tale putant. vñ tertio. ii. ca. de gnatione embryonis: Veritas ē q pmũ mēbꝫ qd i corpe creat ē cor. q̃ius de Hip. dicit q ipe dixerit pmũ cerebꝫ creari ꝛ oculos fm q testificat illud dispositio pulloꝝ ouiꝝ. hec eni ꝗ mitus apparēt q̃ magna. Propt qd scdo de gnatione sialiũ: Dubitationē ꝗ qd accidit circa oculos sialiũ. marie eni a principio vident oibus sialiũ nouissimi cũ fiunt ptium pp plurimã cerebri frigiditatē ꝛ humiditatē. Sicꝫ cerebꝫ in principio humidũ ꝛ multuꝫ. hec tũ pollea ꝓcidunt digene humido minorato. sed Hip. dicendũ q ꝗ cor nõ appareat eo q latens iferius primũ tũ format. vñ. A. Cor cũ creat in primis nõ est in oi re apparens manifestũ. Subdit tũ his q consequitur capitula in qb⁹ Hip. dicit q rectius ē vt sit primũ qd creat epar. eo q prima corpis operio est nutrimentũ q̃ sit res fm appetitũ ipsius. Quã fiquidẽ ipugnat opinionẽ ingens q sermo huiusmōi ondit esse corruptus expiẽtia cũ studiosi in hac arte nõ testificent rez sore fm q existimant oio. Sicꝫq; rōe qr nihil nutritur qd non pricipat vita cũ calore nãli: hic autẽ a corde dat ꝛ nõ epate: pp qd oꝫ prius creari mēbꝫ a quo ꝓcedit calor ꝛ spus vitalis creatione ipm nutriẗis. Propter quidẽ huiusmōi tertiũ sciendum, vt verificet aliq̃liter dictũ Ba. q aliqd pōt dici principium alicui: dupliciter: aut radicaliter ꝛ primo vel manifestatione ꝛ scdo primo figdẽ modo ē vnũ mēbꝫ principale aliter vo plura. pri⁹ qdẽ sicut cor cũ apud Ar. vna fit sia saltẽ inquantũ motus principium ꝛ sensus illi magis inditũ. tota enim ipius sba i ipa fundatur nõ tñ oēs virtutes in eo, pducunt in actus cũ instrumentis careant determinans sed solũ vitalis q̃ extat radicaliter in illo ꝛ formaliter: ac ēt manifestatur. Alis vo virtus ꝛ nãlis radicaliter solũ: formaꝫ vo alis ꝛ pficitur in cerebro ꝛ nãlis i epate sicꝫ apud. A. marie de aia. 5. Spus ex corde p arterias innemiles demãdatur ad cerebꝫ q primo digeritur ꝛ subtiliat in replicatōe quadã sub cerebro dicta rhete mirabile: ꝛ tũc spiritus sialis efficitur vitã potens prestare ꝛ sẗ fum cũ motu vbicũq; expendi:tur. Eodẽ quoq; modo a corde spiritus demãdatur in epar qui in eodẽ p mutatur in nãlem. Scõm vero medicorꝫ plures: spiritus nãlis in epate creatur nõ aliunde adueniẽs: qr to theorice: scdo ca. ꝛ interior appens primo ca. vlti. vñ. A. in pble. Sanguine in epate digesto ꝛ trãsmisso a cõmensuratarꝫ caliditate pedagogato ꝛ hũiditate generatur spus vaporosus qui p cõcauã venã cum san. in cor ascendens amplius calefactus ꝛ subtilisatus fit aereus: qui quidem rursus p innemiles arterias ad cerebri t afis deueniens ꝛ deponens si iditate cerebri imensuratum seruorem spiritus efficitur etbereus qui organũ existit ad actũ velut equ⁹ agrestis ãnyonitus a freno. Cuius quidem spiritus aer

eibus substituitur. Inspiratōe. u. sgredicẗ cor subtilius tus per arterias ascendit ad cerebrũ. Quã egdez nu tritōem aio cōcedere Ba. cũ Mali. ꝛ fi Ar. Auer. displiceat. ꝛ. A. dicit. iccc. g figdem spus corpus existat ꝓ figurat corpori. Si vo subtilissimus ꝛ purissimus ꝛ splendidissimꝰ aia diligit rōnali. Corꝰ virũ q̃ incorporeũ ens ꝛ ligatio media existit extremitarũ subꝫ ꝓiam bntiũ. hic qppe bene ꝓsistens dat aie oia fm rōnem operari fm q tali vel huiusmōi sueti q̃litate: ceu affectus subꝫ vt in editōe physionomie ꝗ clarauit. Nõ tamẽ in his audio aiam corpori aliquo mediãte vinculo alligari: cũ forma p se occurrat materie ꝗ de aia. ꝛ. 8. metba. Rediens igit dico ita videri sc hic cerebꝫ ꝛ epar ad cor vt Ar⁹ visus ad aiã lẽ. vnde. A. ii. aialium: dixit Ar. q sensus tactus ꝗ pncipiũ a corde ꝛ nõ a capite: ꝛ sic gustus q quodãmodo ē tractus. ꝛ subdit. Si visus auditus olfat⁹ ꝗ habeat principiũ a corde tñ neq; cor audit neq; odorat sed instrm istarum opationũ ē cerebꝫ. Et dixit q instrm tactus ē caro ꝛ nerius ꝛ ambo inuenunt in corde: ꝛ q quedã istarꝫ virtutũ cõplex in radice qdaꝫ nõ sicut dicũt medici q cerebꝫ palpat p se ꝛ non videt p se. Primo quoq; pma ca. de mēbris. Maiorꝫ oibus philosophis vt q oium istarũ virtutũ principiũ existit cor sed manifestatio primarꝫ actionũ ipsarũ extat in cerebro corde ꝛ epate ꝛ testiculis. Sicut enim cerebꝫ fm medicos est principiũ sentiẽdi ꝛ mouẽdi: ꝛ post hoc vnusq; sensus ꝛ motus mēbrum ꝗ sibi ꝓpriũ in quo ipsius manifestatur actio. Visus nãq; aut gustus per spũ non pficitur sialem q est in cerebro nisi penetret ad cristallinã aut ad linguã. Sic ēt actiones nõ euenũt a cerebro epate ꝛ testiculis nisi cordis virtute ꝛ spus. vnde q̃rto de aia ꝛ in eo q de medicinis cordis inde sublato. Cor ē primũ principiũ: ꝛ ab ipso emanauit virtutes ad cerebrũ. quarũ q dã sinas actōes perficiũt in cerebro a partibus eius fiunt imaginatio ꝛ cetere quedã vo emanãt a cerebro ad alia mēbra que sunt extra illud sicut ad pupillam ꝛ ad musculos mouēdos. Et sicꝫ a corde ad epar emanat virtus nutriendi. deinde ab epate ad totũ corpus mediantibus venis: ꝛ nutrit ēt cor qr virtutis principiũ est a corde: materie vo ab epate. Quare tertio ꝗ pribus. Cor figdem ꝛ epar oibus necessaria sialib⁹ cor qdem ꝓpter caliditatis principiũ. oꝫ. n. aliquod eē velut caminũ seu fornax in quo ponetur nature ui uificãs: ꝛ hoc bene custoditũ velut arx cinitatis existens corporis: epar aūt digõnis gratia. cor nãq; sor malꝛ ꝛ perfecte oēs possēt actōes perficere si ei afforent instrã. Ipsa vo non potuit habere ne id in eius actu nobiliori q̃ est vitã dare impediret: ꝛ iõ ab ipo sue rũt disiuncta. Ba. vero in libris de sententijs Hip. ꝛ Plato de accidenti q̃rto. c. vlt. ꝛ de interioribus nõ raro conatus ē qbusdã manifestioribus santasijs gratis veritatē primi cõstringere magistri ibidẽ. Arcbigenẽ dicens dignificantẽ suiam ꝓbodidascbali: eo q in memorie lectione: sicias. i. ventosam iussit capiti ꝛ nõ pectori in quo cor continet apponi. Et iõ collz. ꝛ. qñ Ba. vituperauit Arcbigenẽ qr curabat virtutẽ memoriabilẽ cũ medicis cordialibus credendo q eēt transmissa a corde ꝛ dicebat. Si credis q virtus memorialis sit in corde q̃re nõ apponis ventosã sup id in medicãdo ipm. Ingr Auer. Dico q ē vna rō q̃ ē magis vituperabilis q̃ vera Arcbigẽis. Quar

to vero ꝗ accñti eodẽ. c. Et si Ar. sufficientissimꝰ fuerit ad quodcunq; voluit sei monẽ inducere tñ nihil habuit suasibile inuenire pp qd capite repleto gescit ad primũ sensitiuũ in corde formatũ vt ipse suspicabatur. vnde ꝛ medici sibi nuda experientia obuiãt in curis nõ cor sed curãtes. Hec aūt veritas quasdã pōt sensibiliorib⁹ quarto padigmatib⁹ declarari. Cor nã q; ꝓportionat pelago vẽtis agitato. a quo fluuij derivantur tres magni: quorꝫ vnꝰ p totũ corpus diffudit spũ deportans ꝛ linguẽ arteria dcã adorti. Relꝫ quã vero agitat pulmonẽ ꝛ arcẗ ipso attrahit ispirationẽ ac ide cepinosos vapores expirat. de depellit: Est ꝛ fluuius alius demãdat⁹ ab ipso sursũ tendẽs in cerebrũ vt nerui q gnãtur ab eo ex mã continuante inter cordis et cerebri mãm cum impellit sursuꝫ. Ita aūt superfluus in eius expansiõe inueniẽs supius obstaculũ refractus vnũ generat lacũ pura cerebrũ a quo fi qdẽ lateralꝫ originant riuuli multi quorꝫ vnꝰ extat i. maior vt nucha. septẽ vero minores sicut paria septem neruorũ. Ipsa nãq; ceu vicarius et nũcius cerebri p totũ dirigitur dorsum ex qua vtrinq; lateraliter plures emergũt nerui et spondiliuꝫ foraminib⁹ egredictes. A prefacto ēt pelago, pcedit apud eius dextrã cordis auriculã: fluuius alius magnus pura vena grandis magis q̃ arteria pus epari dlata. Cuius qdem vene vna pars ascendit: altera vero descẽdit. Que ex mã, pducitur qua cordis mã cōnectebatur epatis materie cũ ea spumabat deorsum versus latus dextrũ a cordis materia cius vigore que modi cũ, pgressa locũ ampliata, pducit epar vꝫ a quo plures vt demũ fluuius maior tendit in deorsum riui ac riuuli sicut vena chilis cũ mesaraicis et alijs. Et q̃bus tandẽ cum alijs cõsurgũt testiculi. Amplius ali ad padigma huiusmōi declarariuũ. Sit eteni qs tres bñs ptãtes puta cantandi: suendi et domificãdi hec in oēs tres pōt: differenter tñ qr cantare valet quãdo mox voluerit: cũ huiusmōi eidẽ sint organa ista: et iõ sibi hoc, pprie formalior et pfectior: i duas vo alias nõ poterit nisi cũ ista habuerit debita acqsita. Sic et in corde ē ois virtꝰ radicalꝫ aut formalꝫ spẗ et instrm vnꝰ virtutis puta vitalis illic fulcite pfecte. In reliqs aūt secus est duabꝰ. Quare ondit cor istis aliũde acqrere q̃ sunt cerebꝫ epar aut testes. Et his itaq; contingit cape firmamẽtuꝫ Ar. vel et medicorũ, phabilẽ santasiuꝫ. vñ primo prima. c. antedicto. Philosophi sermo cuꝫ certificat subtilꝫ ē veracior: sed medicorꝫ sermo in primis cũ attenditur ē magis manifestus. Et demũ cũ cõsiderãt sicut debẽt et certificant inueniũt rẗ sicut vꝫ Ar. et non quẽadmodum medicis. Nã tractatus suos extractos inueniũt ex, ꝓpositionibus sufficiẽtibus. i. phabilib⁹ et nõ veris. i. necessarijs in qbus nõ assequũtur nisi qd de reb⁹ apparet sicut pulchre ondunt pfigurata. Propter q̃rtum qdẽ: ad primũ qd dicẽduꝫ apparuit. ad confirmatiõem Cõmentatoris dicẽdũ Ar. audiuisse q illa mēbra diuersa cuꝫ virtutib⁹ vnitenẗ in membro vno pncipali puta corde qd voluit cuꝫ dixit mēbra vnica. i. pricipalia: aliqn decideret in Platonis opinionẽ A dalind dicẽduꝫ q perfectōes apparentes et secundarie due vel tres existunt. realis vero et prima tñ vnica. A d alind similiter dicẽdum q actio facit scire formã apparentem aut exñtem. qiod⁹. n. qs vlterius et non sistens i huiusmōi appẽtibus sciis vel ad p

mariū deuenienē actionē inuenit verū: ex cordis vir
tute ꝓcuntem. Ad aliud dicendū q̄ ij ꝓncipes en
tis naturalis in cōmuni sunt tria: scīo phys. ipa tan
dem in vnum reducunt qō est oium primū aliorum
q̄ cunctorum causatiuum. sicut enī in cōmuni sunt
tria principia vt mā forma ⁊ priuatio: ⁊ vnū primū
sicut deus: ita in ꝑticulari extant scīa: tria vt cerebꝫ
cor ⁊ epar ⁊ vnū principalius ceu cor illis correspon
dentibus in cōi. Cor enī ꝓportionat deo: cerebrum
ꝓnter nobilius. 7. de inge. ca. vltī. pme ītelligentie
sed epar scīe: testes tertie: ficq̄ deinceps. Similiū
⁊ trinitas diuinoꝝ reducit in vnū vt cēntiaꝫ vel nāꝫ.
Inducta quoq̄ alterius partis veritatē ꝓcludunt
necessario ⁊ si apparenter inspiciens aliter quis atte
tet indicare. Testibus aūt q̄ꝫ in indiuiduum non
egeat necessario ad speciei tamen sunt genealogiam
propagandam necessarij: vt apparuit differētia. 35.

Differentia. 39.

Quod craneum vno constituat osse monstrat
q̄m illud est vnū ⁊ continuū cuius motus est
vnus fm se ⁊ indiuidualis. 5. metbaphysice
tale vero est craneū: iunctura enī capitis super p mā
spondilium colli mota totum mouet caput. Et fulci
tur q̄ superius os capitis continuū est extremis spō
dilibus q̄ō vocatur craneū: historiaꝝ tertio: Palin:
si craneum esset ex multis ossibus constructum cum
cerebrum sit mēbrum existens in vltia partiū molli
cie tueri sufficienter non posset: cuꝫ iuncture nō sint
ꝓpter defendere: sed motus gratia facte: ꝓpter q̄ō
vt perfectius minuatur opus fuit ex osse vnico fore.
Quod aūt ex pluribus onditur: q̄ cum cerebrū tā
sīn debili digestione multas colligat superfluitates: tā
etiam q̄m caminū totius corporis: vapores ⁊ fumos
recipiens eductione egentes: nisi transpirent poris
corumpereē: ⁊ ideo iuncturis seratilibus carentes
cranei: doloribus ⁊ vlr passionibus sunt capitis ex
positi q̄ꝫ multis. Amplius cor cum cerebro sortīs
fit ⁊ duriusq̄ plura ⁊ diuisa bꝫ ossa: vt costas ipsuꝫ per
tuentia: ⁊ cerebrum itaq̄ꝫ amplius Quod aūt ex duo
bus ꝓponatur pei suadet: q̄m iuxta diuisionē conten
ti vt cerebri: diuidetur continens pura craneū: cum
id ordinet ad aliud. sed cerebrum in duas diuisuꝫ est
partes fm longuꝫ q̄ō dura mater oñdit subscindens
fm longitudinis directū: non parum filr ⁊ capilli al
ternatinq̄ꝫ in dextrā cadentes ⁊ sinistram. q̄ō aūt ex
tribus vr: q̄m ex futuris seratilib⁹ reliquūtur ex di
uisione. hc aūt sunt. 3. vnde primo ⁊ tertio historiaꝝ
viroꝝ. 3. suture in vnum copulate. Amplius ⁊ tres
fūt cerebri ventres ad quos craneum vt ad finē or
dinatur. q̄ō ⁊ quattuor vel qnq̄ꝫ ostenditur: q̄ cum
his futuris tribus veris medici cōmunius duas ad
dunt nō veras: ex quaꝝ ꝑtensione ossa reliquent q̄t
tuor aut qnq̄ꝫ. Itaq̄ꝫ craneū ex diuersis diuersimo
de cōpaginabit ossibus. In oppositū Ar. ⁊ Almā.
ex. 6. cōstituentes ipsi ossibus. Propter fmā qui
dem sciēdum q̄ corpus ex pluribus cōstituitur ossi
bus; ⁊ vlr partibus sexcuplicis vtilitatis cā. aut enī
ꝓpter motū vt cum vnum iterū oportet fine alte
ro moueri ceu manus parua fine vinis: vel ꝓpter re
solutionē vaporosaꝝ superfluitatū. Facte nāq̄ꝫ sunt
in partibus distinctōes ⁊ spacia. p q̄s emitti valeāt
in extrinseca: seu ꝓpter incōmoda ossibus superue
nientia. Si nāq̄ꝫ vnū foret ipsius corruptionem ta
tius inde sequeret nocumētū. Aut ꝓpter diuersita
tē in magnitudie partis ⁊ paruitate: nā quasdā ma
gnas oportuit partiū existere: ⁊ grādioribꝫ ossibus i
digentes. paruas Po ecōtra vel ꝓpter fortitudinē
⁊ stabilitatē: vt ossibus mādibule opus fuit superio
ne ipsi⁹ istabilitate mobili q̄ supra ipsa nobilia ꝓtinē
tur icurrēt nocumētū. vnde mādibula superior descēdit
sialium oi cocodrillo excepto fluuiali. Inferior Po
agitat vel ꝓpter motus leuitatē: quare facta sūt cō
cauā quedā vt leuiora existant: in quoꝝ ꝓcuitatibus
firmat medulla nutriens ea: ceu admonitoriū ⁊ cōtarū
ossa. Est aūt craneū totum os rotundū: nō carnosa
pelle cōtectum: historiarū primo. vnde theorice. 2.
craneū est os capitis figura acutū ante ⁊ retro: cui⁹
quidē rotunditas adest. tam vt sit a susceptione lon
ginquius incōmodoꝝ cuꝫ non ꝓtingat eneam sperā
tangere nisi in puncto: aie proemio. q̄re colls. 2. de
dignotione sensuū ⁊ ipsorum instrorum. Castellani
faciunt turres rotūdas vt machina nō possit eis no
cere: tum ēt vt caporio⁹ reddat. F figura enī circula
ris cū vndiq̄ꝫ distet vniformiter lateribus capacissi
ma extat: scīo celi ⁊ mun. Acutū Po anterius extat
⁊ posterius vt mucha cū oiū saluetur neruoꝝ. Craneum Po transumit a cranion q̄ō grece ꝓtentiū im
portat multa enī locant sub eo celata. Ipm ēt multi
pliciter accipit: nā sumit, ꝓprissime p parte verticis
cōterminabili aderē sagittali: fm illud pme primi de
anotomia ossiū cap. tertio. Quattuor parietes ca
pitis facte sunt craneo duriores: q̄ casus ⁊ percussio
nes vt multū eis occurrant: ⁊ q̄ necesse fuit vt cra
neū esset rarū ⁊ medullū. Sumit ⁊ ꝓprius, p q̄t
tuor parietib⁹ ante ⁊ retro: dextra ⁊ sinistra: que sūt
sex cū duobus superimporaneis dictis ossibus. Iux
ta illud scīi theorice ca. 3. Cranei ossa diuidunt i sex
fm illuꝫ ibidē. 6. craneo extant, ꝓpria: vel q̄ ponet
fortasse, p duabus pariū ossa in duo redacta: ⁊ si ve
re q̄tuor extent. Suscipit ⁊ ꝓprie pro oibus ossibus
cerebꝫ deferentib⁹: fm illud primi prime: Iuuamē
tum oium ossium cranei est q̄ clipeus extant cerebꝫ
defendens ab isurgentib⁹ lesionibus eidem vñ scīo
theorice loco dicto. O ia que in craneo sunt ossa. 15.
sunt: ita vt hic os q̄ō cerebꝫ basis ꝓtrehendat basi
lare dictum. Accipit ⁊ quarto cōter, p oibus capi
tis ossibus: iuxta illud Almansoris primi: O ssa cra
nei cōnumerata. 23. erunt dentibus exceptis Qua q̄
dē significatione hic craneū amplius denotat. Craneum quoq̄ꝫ verius qnq̄ꝫ habē: seu seratiles su
turas: cōmissuras siue cōpulsiones quaꝝ tres fūt ve
re eo q̄ penetrāt directe ab extrisecus ad itrinsecum
de qbus vna dicta sagittalis transit p Verticem capi
tis: ipm i duas separans ptes ita: Alia coronalis no
minata trāsiens de tpe per supius ad tpe versus an
terius taliter. Supra ipam nāq̄ꝫ firmat corona que
qdem cum fuerit sagittali cōiuncta Surgit vernalis
figura huiusmōi. Est ⁊ tertia laudalis dicta eo q̄ ad
similitudinē laude grece est lre aut figure i algoris
mo septē repꝛesentāns ita: que pars ymō. i. vomer
appellat historiaꝝ primo gerit enī illius filtrudinem
aliqualē cuius cum predictis adiunctio talē cōstituit
figurationē. Sunt ⁊ alie due aderē mendose cortica
les. nō enī penetrāt vt pdicte ad iterius directe que
supius iuxta semicirculū alterutrinq̄ꝫ perträseūt de
lacbrymali maiori ad aurē. que si prioribꝫ iungunt

tribus. talis consurget figura ut descriptō
patitur planius. Hec aūt aderē fer in craneo ꝓpue
determināt ⁊ reliquāt ossa. in quo tñ fūt alia q̄ꝫpluri
ma: et alijs diuisionib⁹ ⁊ futuris ꝓsurgētia: pp hnes
⁊ vtilitates nō posse q̄ꝫ vna fumit ex pte ossis: ⁊ al
tera ex pte illi⁹ q̄ō sub ipso ꝓtentū. pria qdē duplex
existit: vna ne si craneū lederet: in ptiū altera ꝓtinui
tate cōlceretur toti lesio: ⁊ id ē iuuamentū cōe oium
pluralitatis ptiū. Alia q̄m in vno nō potuit iterueni
ri osse diuersitas ꝑfecte in duricie ⁊ mollicie raritudi
ne ⁊ spissitudine subtilitate ⁊ grossitie. hec. n. va
rietates diuerse exgfierāt cerebri dispōes vt ne gra
uereē grossicie ⁊ duricie: ac fumi expellerenē raritate
⁊ subtilitate. Scīa qdē p serratiles ꝑficīūtur:
⁊ id multiplicit: aut vt vapores ⁊ fumi paderē resol
uātur a cerebro: vel vt dura mr in aderē craneo alli
gef ne cerebꝫ grauet ⁊, ꝓpie hoīa ītuēscētie illi⁹ vt
vocis maioris ⁊ furoris: aut villi neruorum ⁊ nerui
egrediātur a cerebro ⁊ vasa subitrēt vite ⁊ alimenti.
Quot āt fim cranei ⁊ demū capitis figure ⁊ quales:
dria docebit. 79. Est āt os corp⁹ duru albū sustētāñ
tū corpis ⁊ erectio: et semie iputrioi a calido gnātur
affatino: de ge. aialiū fo. Et nostre q̄ sermo pmissus
ꝑficat vt ad multuꝫ ⁊ in corporibus nālib⁹ magis.

Propter fm Po sciendū q̄ in hac dria auctores
apparenter saltē videnī nō modicū variari: ⁊ primitul
qdē in ossibus cranei: ac deinceps i futuris. Pro
pter huius primū sciēdū q̄ caput ꝓponit nō ex q̄tuor
ptibus: ⁊ ex sex tertio de histoziis. vñ almāsor. Sex
ossa sunt, ꝓpria carnei ⁊ colls prio. cui⁹ anotomia il
la fere extat almāsorii. Alexāder Po: caput. 5. bꝫ os
sa: sed balisbbas: oia que i cranio sunt ossa. 15. sunt.
Adhuc almāsor: oia cranei ossa cū fuerint ꝓmunera
ta erūt dētib⁹ exceptis. 13. Propter fm hui⁹ sciē
dū q̄ quedā bñt craneū vnius ossis sicut canis: hoc
āt cōpositū vt hō ⁊ huiusmōi. Mulierā Po caput fu
turā bꝫ: vnā qdē in circuitu: viroꝝ Po tres in vnuꝫ
coniuntas vt in plurib⁹. Iā āt visū caput ē viri nullā
bñs futurā historiarū tertio. vñ. A. ibidē. In capite
bois fūt plures suture ⁊ iā vidit Ar. boiem nō bñtē
futurā in capite ⁊ sepe accidit hoc mulierib⁹. Cōter
Po medici: vt iducūt. 5. distinguūt vt ad multū ap
parent futurae: tres qdē Pus: ⁊ duas mēdosas quo
rū qdē Vtras tertio dicēdoꝝ oñdē. Propē terti
um primum enumerēē cranei ossa cōter accepti: et
deinceps hic duplex ꝑtacta sopiat discolia ⁊ discor
dia. Propter hui⁹ primū sciēdū q̄ frōtis corona
le primū ē capitis osseū: demū os laude sibi correspō
dēs et opposito: postes duo plans ossa fere: dextra ⁊
sinistra fm Almāsorē ⁊. A. Hoc fm Baliabbatem
vtriq̄ꝫ ertāt duplicia. nā vtraq̄ꝫ eoꝝ subtilior ps la
teralē circa aderē sagittalē q̄drāgulate figure ex ñs
duo Vtricis appellātur ossa. Hoc āt eoꝝ ps inferior
dura circa aures fita: vbi aderē pmāet tenuis super
tpanea dicūtur ossa figurā triāgularē repēt ātia quo
rū vtrūq̄ꝫ in tres sepat ptes. q̄rū vna qdē solida la
pidi filis: lapides ob id dcā in qua fitā ē foramen an
ditus vt incōmodoꝝ tollat occursus. Alia Po ē os
augmētatuꝫ in acutū ex illa ortū capiti assimilata mā
mille, ꝓhibēs mādibulā iferiorē egredi in qua extra
tertia Po ps tpe dr q̄ vtrinq̄ꝫ ossib⁹ elevata ꝓiungit
tempoꝝ cui⁹ solidites nō est tāta vt duaꝝ ptium pri
marū. Et hec qdē subdiuisio magis differt officio q̄ꝫ

aderē sit discreta ⁊ cēntia: sicut os anche fm Alexā
drū ē quadruplex. Apud Po balisbbatē triplex ē tñ
vnū fit ⁊ continuū. videtur. n. k. ⁊ hec ossa pros exire
me duoꝝ secūdariorū ossiū maioꝝ inferiores vtriq̄ꝫ
fm eūdem: deinde fm fere vniuersoe est os dictum
basilare: aut algeredi seu canalis sustinēs ⁊ dispōdis
oia cerebri ossa: ⁊ iō basis ipsius nō cuparū. Ipsūq̄ꝫ
vr filr ꝓtinuari cū osse laude supr⁹. vñ Baliab. ⁊ of
quod cōtinuat ossi puppis caput i loco q̄ di basis ea
pitis durū creatum fuit vt melius sustineat ⁊ deferat
⁊ ne sud gbus sup fluis fitū ē cōpatrēsat: fūt ⁊ q̄tuor
iequalia ossa parte dcā. duo qdē in dextra ⁊ totidem
in sinistra fm longitudinē tpis ex transuerso fitata.
quoꝝ vtilitas existit neruos occultat ⁊ plongat ⁊ p
tegere: pdcūtes in q̄ extra et gnto pari neruoꝝ cere
bri. vñ fm Alexādru nouē bui⁹ fūt tñ ossa. Apō Po
Baliabatē. 15. extant ⁊ deinceps oēs cōcidētes po
nūt gnq̄ginta quatuor ossa mādibule superioris que ab
aderē relinquūtur notis pota oculoꝝ lex: genas uꝫ si
ne maxillaꝫ duo: nasi duo: sorāminū ei⁹ priorib⁹
entes duo. q̄tuor. n. in malo fūt repta duo i qb⁹ den
tes fituant vtrinq̄ꝫ. sed nōqd vnū adest aliud nasum
ptiēs: aut ad q̄tuor reducit prioraꝫ: cū ex illis consur
gat vt diazoma ex fipbac ⁊ pāniculo sub costali. vnō
ānectit basillo: aut vn⁹ ertat p se pranitate itact⁹ fere
Inferior āt mādibula duo ꝓtinet ossa q̄ forti sub mē
to nectūtur iūctura vt vnū os tñ appeat cū fuerit tē
pore idurata: deiceps in vtraq̄ꝫ mādibula vt multū
et antigtus maxie ꝓtinētur. 32. nūc aūt iuenūt. 28. ñ
raro dria. 9. nā in extremitanb⁹ mādibularuꝫ: q̄tuor
fūt dentes molares magni: q̄ nō parū ouūtur i me
dio ꝓpis augmēti et post semi. eductōem et ānēcti fi
stentiā circa trigita ānos: et iō dētes fm Alexādrū
dicūtur sensus fine ītellect⁹. vñ Po de histoziis. Ila
scūtur vltimi boibus gunfei idest dētes sensus: cir
ca viginti ānos et viris et mulieribus. Etiā gbusdā
mulierib⁹. 8. annoꝝ existentibus nati sunt gunfei: et
viris filr. q̄ō accidit gbusq̄ꝫ in etate nō fozn fuerit
canni. Ditiq̄ꝫ ego militē fortē et carnosū dicentes
q̄ i termino. 43. anni natus ei fuit vn⁹ istoꝝ dentiuꝫ
et i q̄dragesimo q̄rto: alij et i q̄dragesimo qnto i quo
erat tūc tertū⁹, sicut alīū vel alios q̄ amittētes oēs ań
sexagesimū ānū dētes regnāti fūt denuo fozib⁹ rñ mi
nores et ibecilliores. vñ cōmētatoꝝ q̄rto q̄dripartiti
Bñ teneo q̄ dētes vice alis renascātur trāseūtibus
etatē saturni: de q̄ vitiuꝫ: dria. 16. Cui⁹ oppositū esti
mat nono theorice ita. Nōnullos audiui q̄ dicerent
senes se vidisse qb⁹ cū cecidissent dētes redierunt et
eoꝝ alij ꝓducti fūt loco. nec ego vere id credo. Ob
eteni, pductōi dentiū pata ē mā: in senū corporibus
nō babet. Dicēdū q̄ Vtras extat q̄ aliqñ renati sunt
vt tactū nō tñ prioribꝫ eqles et merito. bñt. n. q̄dā
ꝓprietates ꝑter alia ossa vt sensū et relīq̄ narrādas
dria. 43. etsi 30ar. senserit oia sentire ossa Itaq̄ꝫ fm
almāsorē q̄ duo vr omittere miora paris ossa cranei
seu caputis in vniuerso fūt tñ. 55. fm Alexādrū Po
ea colligentē. 57. Apud baliabbatē āt subdiuidē tē
que tpanea et sex ide constituentē. 65. dentib⁹ sp. 52.
suppositis existere. Sz mulier pp diuisionē ossis co
ronalis bēat vnū pl⁹. Numeꝝ Po hoꝝ sufficētia et
ꝓbatōeꝫ oñdit ipsoꝝ act⁹ et finis. Propter secun
dū hui⁹ sciēdū primū q̄ Ar. Almāsor: baliabbas et
Auer. cū dicūt sex capitis ossa craneū accipiūt, ꝓpus

p ossib⁹ frontis laude verticis ⁊ tpis: ⁊ marie fꝭ be
liabatꝫ. aut fortassis duo istoꝝ sꝭ, sunt ossa pariū in
vnū collecta. Ad aliud dicēdū q̃ Alexander ad illa
quq ossa reducit demū alia: qđ appꝫ cū subdat dein
cepo pariū q̃uoꝝ ossa. craneū. n. accipiens ꝓprie in
ci⁹ ꝓstitutionē iterserit os basillare. Ad aliud ſſr di
cēdū q̃ balyrabbas Cranēū accepit ꝓprie: qđ innit
ꝓcludens. Q̃ ia igit q̃ in craneo ꝓpria sunt ossa. ſꝭ.
sunt quoꝝ sex craneo, ꝓpria sunt. Ad aliud dicēdū q̃
almāl⁹ ut apparuit craneū cōtēr accepit ut iem cō
tulit distinctio. Ad aliud Vo fꝭ sciendū q̃ gdā crpo
nūt q̃ mulier ut multū bꝫ vnā tm̄ futurā ⁊ i circuitu
q: pp frigiditatē ⁊ humiditatē ei⁹ bu. redunt frigidi
viscosi vt sint ilozmatiue inobedientes virtuti tali vt
non solū opus sit vnā habere i circuitu imo q̃nqꝫ ois
dep erdatur i circuitu apparenter futura: iuxta illud
Alex. Sepe accidit mulierib⁹ caput earū nō habere
futurā cū multrotiēs vsuꝫ fit caput ⁊ absq̃ futura: q̃ſi
velit dicere q̃ sepius ꝓtingit futuraꝝ diminutio ⁊ ob
ductio i mulieribus q̃ i viris. nā sagittalis i tpis ter
minat i coronalē, i mulierib⁹ Vo penetrat vsq̃ i na/
sū. Ipm ēt diuidens i duo. ⁊ iō crponēdus vnū i cir
cuitu p Vtutē capitis trāseuntē ab acuto triāguli lau
de vsq̃ i nasū cū duab⁹ reliqs in viro reptis. Vō ⁊
serices satis ironat aris. talis Vul⁹ craneū mulierum
bꝫ futuras su. tres sicut viroꝝ ⁊ de illis vnā i circui
tu. nā pp earum multas supfluitates expurgandas:
nā in ipsi⁹ futuras adaurit Ad aliud dicēdū q̃ ar. lo
quit de futuris certis q̃ tm̄ sūt tres posite ⁊ nō salla/
cibus. Aut ꝓfectius dicēdū q̃ nō dicit simplr tres fꝭ
subdit in adinuicē copulates ⁊ ꝓiunctas. Cōiūgunt
n. ⁊ tāgūt se vt descriptū vere: nō āt corticales men
dose. qđ autē vidit ar. caput sine futura fiē ego q̃nqꝫ
nō est ꝑ medicū relatum ad qđ nālus craneū quēad
modū caput mulieris ꝓsperi futuras septē bris. Nā
interi⁹ ab acuto laude descēdebat aderē i deozsuꝫ q̃ꝭ
altera: ſꝭ latū diuidebat ita. Prop̄ q̃rtū Vo ad p
muꝫ dicēdū q̃ bꝫ ossa carnei non sint penit⁹ vnuꝫ fin
essentiā vt magnes: sunt tm̄ vnuꝫ ꝓnexione ac iclusa
tione serratili: aut lata seu lōga vel alia: qđ motuꝫ suf
sicit vnū cāre. nā vnū aliud multipl⁹ reddit aut col
ligatōe vt onus viculo ⁊ ligna visco ⁊ linea ēt reflē
xa vna dr ⁊ ꝓtinua: ⁊ ptiū singule vt tibia ⁊ brachiū
q̃z magis vnuꝫ sunt ꝓtinua q̃ nā bis q̃ i arte: metha.
q̃rto. Ad sulcimētū expositōe dicēduꝫ ꝓtinuū. i. ap/
plicatuꝫ fm aliā trāslatōeꝫ. vel q̃ idē accepit ꝓtinuū
ꝓprie. p ꝓtiguo. nā oē ꝓtinuū cōtiguat fꝭ non eꝫ
thopicoꝝ q̃rto. Ista tm̄ ꝓtiguitas vel applicatio non
ad pteos iter se cēsēt cranei: vex ad colli spōdiles q̃
bus supponit craneū. Ad aliud dicēdū p iteremptio
nē p ozis. ꝭ eni craneū fit ex multis ossib⁹ ꝓstructuꝫ:
sunt tm̄ ꝓnexa iūctura adinuicē firma sicut eoꝝ plura
litate nō seq̃t cerebri lesio: sed pot⁹ inuamēta p suta
ras postēsa. Ad aliud Vo ꝓcēdēduꝫ. Ad aliud cum
expositōe dicēduꝫ q̃ ꝭ coꝝ fit cerebro nobili⁹ est tm̄ so
lidius ⁊ sortius itra cōcauitatē latioꝛē locat⁹. Ad due
cuꝫ coꝝ fit calidissimuꝫ eget euentatōe ſꝭ euētari non
posset nisi p motuꝫ. mot⁹ āt non cōstat nisi p muscu
los ⁊ mazie vbi aliqs act⁹ fuerit voluntati admixt⁹
Euentatio āt b⁹ ossiuꝫ oia ipedieret circunstātia: pp
qđ oportuit iter costas coꝝ muniētes supius ⁊ iferi⁹
⁊ i medio musculos ꝓcurrere cū essdē. Ad aliud di/
cēduꝫ q̃ ꝭ diuisio cerebri p lōguꝫ fit manifestior: ni

bil ominꝰ tm̄ sunt distinctiones alie p relātā futuras de
notate ⁊ tm̄ nō apparēt adeo: qđ ossidit vētriculoꝝ se
paratio fm latuꝫ itercidēs ⁊ nō longuꝫ. Ad aliud di
cēduꝫ q̃ tres sunt vt dictuꝫ est adinuicē copulate nō
aūt ide tollunt relāq̃ duo. aut vētres cerebri nō ꝓpan
tur futuris cū q̃nqꝫ sint ille ⁊ iterdū vt iductuꝫ ē ipsos
vētres Vo tres tm̄. Ad aliud dicendus q̃ vt linee se
cāt se aut nō secāt, puenīāt ꝓla vel pauciora iterme/
dia. Si. n. se crucialiū secāt q̃uoꝝ pducūt iterualla.
Si Vo fm iuxta positionē ex q̃nqꝫ q̃uoꝝ pducunt i
tercluſa. Capitis autē lineatio vtroq̃ſ fit mō. ita vt
ab his q̃nqꝫ ser, iteruenīāt interstitia. Dria. 40.

Dod caput non fit pp cerebꝝ sed pp oculos
creatuꝫ oñdiur ex octauo de inuamētis ⁊ pn
cipio certo canonis tertij, amp. ſi cerebꝝ eēt
ꝓpter oculos vnuꝫ nō separarēt ab alio: aliocqn qđ
ante sinē esset ociosuꝫ. nunc aūt vt scribit in pdictis
cerebꝝ in gbusdā aialibus repitur in pectore: oculi
vero in locoꝝ eminētioꝝ vt sup quedā ipoꝝ cornua
Dicunt q̃ gdā apē croceā oculos bre in posterioꝝ p
te corpis post succictoriū. Rursus cū oculus fit ceu
gdam ex longinquo speculatoꝝ bꝫ in excelso fituari:
velut custodes nauiuꝫ ⁊ vinceaꝝ ac exercituū explora
tores ꝑ autē nō erit i cerebro cū quedā ꝑ habēt cir
ca meduꝫ sui ac ifra q̃rto bistoriaꝝ aristotelis ⁊ ale
xandri. Palin: qđ ante sinē bꝫ ꝓncipalius ⁊ digni⁹
ordinari cum fit amplⁿitentuꝫ reliquo: ſꝭ oculus pri
cipalioꝝ pe ⁊ nobilioꝝ est cerebro cum fit aiantioꝝ co
vegetatiuo eni sensitiua in cōi ⁊ vitus ꝓticipat aia a
qua ois cē surgit nobilitas. vñ in editione pbysono/
mie scripsi oculos velut flores aie sore ac cordis nū
cios fideles: cerebꝝ autē solum vegetatiuu. Tactus
n. multum reddit sensum: de pribus ſ. cō. vñ q̃rto ꝑ
accidenti ca. nono: Cerebꝝ est sensuū orgauū a nā.
Itaq̃ pp oculos factum est caput ⁊ non cerebri cā.
Cuius oppositū colligit ex pluribus aialiū libris. Ad
hoc id est factū, ꝓpter illud cuius quantitatē figurā ⁊
tegmē rēsentat Ita Vo caput vt apparēt se bꝫ ad
cerebꝝ non ad oculos. Cerebꝝ. n. cum eēt molle ꝑ
facili passiū eguit tegmine defēsiuo. Ē āt fuit crane
um cū pribus illi suppositis. vñ primo prima ca. de
anthomia cranei Q̃ inꝫ ossiuꝫ cranei inuamētuꝫ est
q̃ sunt clypeus cerebri ipsuꝫ coopientia ⁊ ab oibus
mal⁹ descēdentia. Eri: oculi vt tactū in supmo corpis
hūt fituari. Ē āt est cerebꝝ. vñ tertio theorice. ca. ii.
Cerebꝝ ceteris est mēbris excellentissimuꝫ. Ipsuꝫ
aūt capiti subiciſ. cetera nāq̃ sunt ei mēbra subiecta
thimeusc⁹ō. Itaq̃ caput factum est pp cerebruꝫ. id
autem pp oculos ⁊ alios sensus ⁊ ꝓprie visuꝫ: collꝫ
sc⁹o ca. de dignotione. sensuuꝫ. Propter primū
quidez sciendū q̃ caput iuxta Thimeū est preter cete
rum corp⁹ honoratius optimati quadā eminētia cui
reliqua mēbra dfianti parēt. atq̃ obsequunt inre me
tritoq̃ subiecta. Ut cussius scilr. Caput est arx sūme
corporis ⁊ honorabile ac necessariū ſſimum sensuum
domicilium. Caput dr autem simpliciter a capio: eo
q̃ ipso mediante aliquo velut orificio capitur alimen
tum: vel a cepbali grece caput: inde cephaleon siue
capituluꝫ: eo q̃ caput sub se vigore ac etiam actu plu
rima continet in sūma. Quod in quibusdam erectū
sursum directe vt sursum in eis fit, simpliciter seu in
vniuerso superius cen hominibus. In gbusdam ve
ro his repit opposituꝫ sicut in plantis ⁊ ostrachader

mis. vnde de prib⁹ q̃rto. O strachaderma sicut plan
te caput deorsuꝫ bīt: q: deſubtus accipiūt alimētuꝫ
velut plāte radicib⁹ vt qđ sursuꝫ simplr hēant deor/
sum ⁊ eō. plurima Vo istoꝝ bīt mediū quoꝝ aliq̃ al
teri magis approphāt extremoꝝ vel aues hō: ac
sonipes: cū caput nō hēant ceu a'ia deflectū bruta nec
idirectū vt hō. Quedā Vo plātis ⁊ ostreis appropi
quāt pampli⁹ ceu repētia postque pedes plures ha
bētia: ⁊ demū bruta q̃ſi mediū obseruantia extremo
rū. Et q: habēt alalia caput plurima in extremitate
corporis fitū ⁊ determinatū circa simplr sursum: aut
fm qd ⁊ eis. iō pōt vtrūq̃ſ caput audiri: qđ i tali ex/
tremo corporis determinatōe fituat. Quid āt fit ce
rebꝝ. dria oñdit. 24. Dec quoq̃ ꝓpositio, ꝓpter cāli
tatē ipoꝝ. Cāe sūt q̃uoꝝ mālis formali ⁊ efficiens
⁊ finalis: phy. Fo gbus Ba. instrālem associat inua
mētorū q̃rto: ⁊ de ac tertio ad efficientē tm̄ reducēdā
Ad hanc q̃ qdem ꝓpositōem pp ois pōt eaꝫ reddi vt
ꝓpter qd oculus talis assistās m'im dicit, ꝓpter ce
rebꝝ. Et illo. n. ei⁹ suscipit mā cū ipsius fit ortū in te
gni reddēs Vo formā dicet rōem talem. bans vero
aēr Vtutē quādā repētrabit cū istoꝝ tali fꝭ assignāl
sinē in eius reducet actōem magis: q̃ fiādē finis er
perif in q̃stro: cū intentōa'r fit cā cāx: operatiue tm̄ fꝭ bo
ctiū ipsaꝝ effectus. Ex his qđē tripler ponit de gnā
rōe aialiū Fo: ⁊ collꝫ sctto. c. i. vn⁹ nāq̃ dr finis cu
ius grā q̃ est ad quā rēdit ⁊ ordinat. Alter Vo finis
dicitur absolute vt coꝝ in mēbroꝝ gnātōe. sunt et alij
duo fines hui⁹ cā. Alter quoꝝ finis dr ꝓfectōis entis
inseparabilis ceu forma finis dr mātc. nā factiuū ⁊ gnā
tiuū igit tm̄. sed q̃ talia ad factū ordinat ⁊ gnātuꝫ vt
post coꝝ rorū ꝓseqt aial finitū ⁊ ꝓfectū. Reliqu⁹ qđē
ē finis vtilis ⁊ quo vtil ga finitis ⁊ ꝓpletio qno ecōte
sunt ⁊ ipm. ⁊ ꝑ finis cāe appellat vt organicarum
ptiū finis vsus fm hos ēt serra finis dr valoꝝ p eā fa
ctoꝝ. Sc⁹o Vo de aia dr finis duplex: vt cui⁹ ⁊ quo
q̃ fm repētrat ⁊ idi' iduū. Propter odē sc⁹ꝭ sci
endū q̃ a'iq̃ idiscrete, pnīciauerūt caput factū esse p
ter cerebꝝ gnātū ad suam quantitatē ⁊ figuram:
quo Vo ad fitū, ꝓpter oculos. Quoꝝ n'mirū desce/
tus ē appens cū posteri⁹ absolnat a fori. fitus. n. su
per priora fūdatus gnā neqnaq̃ poterit diuidi cōtra
illa. Rursus neq̃ vt oppebit discordes ꝓciliāt: ⁊ iō
aliq̃ diretūr q̃ in aialib⁹ ꝓsectis caput sem̄ ē, ꝓpter ce
rebꝝ in gbusdā Vo ipsectoꝝ, ꝓpter oculos: cū hi in
aalib⁹ inueniant absq̃ capite ⁊ cerebro. quoꝝ anulla
tio mōstrabit ꝓnr cū oculi nequeant a ꝓdictis separi
oio. sed potius accidat ecōtra. Alij Vo sicut Ba. ⁊
Alex. diterūt q̃ nō oꝝ dicere q̃ caput fuerit ꝓp cere/
brū q: ipsm qđ sensus ⁊ mot⁹ certar hncipiū. i. soib⁹
aialib⁹ q̃nis iueniat in locis diuersis in gbusdā aiali
bus: q: aliqbus in pectore. ⁊ iō nō oꝝ dicere q̃ caput
fuerit ꝓpter cerebꝝ neq̃ ꝓpter orificiū: qm̄ os inūit
in aialib⁹ carētib⁹ capite in pectore: neq̃ aures ⁊ na
res ⁊ alia istra: cū inueniat in aialib⁹ capite carētibus
in pectore: quare oꝝ dicere q̃ caput fuerit, ꝓpter mē/
bra q̃ nō inuenīūtur in pectore aialium carētiū capi/
te. Inuenīūtur. n. oculi in aialib⁹ carētib⁹ capite po
siti sup ad litamēta sīa cornibus longis. ⁊ hui⁹ sub
ditur motinū practū. Indigēt. n. oculi vt sint in alto
q: ipsorū actio ē aspicere ⁊ ꝓseruare: sūt nāq̃ i excel
so siti velut viarū exploratores. Et tali nāq̃ situ i re
motioꝝ conspiciūt si locētur ita huiusmōi: nō tū pa/

tiūtur ab occurentibus cū sint dure sube ceu q̃ molles
paterent. ⁊ iō Alex. nō est necessariū oi oculi creare
caput absolute: ſꝭ aiali oculū lenē habēti: cui⁹ ⁊ con
tela idiget multa ⁊ loci affirmatōe. nā plurib⁹ aialiū
duos caput p'inatis duos creata sūt additamēta a coꝝ
pore sublimata sup que oculi eoꝝ decent ꝓstituti fue
rūt. Vō āt hoꝝ sermo nō simplr acceptād⁹ oñdetur
deiceps mōstrādo q̃ oculi situant circa caput sp ⁊ ce
rebꝝ: vel quo loco ei⁹ ⁊ nō supra cornua, ptenta: ve
rū magis ifra ⁊ q̃ oia capita sūt aialia. Propt ter
tiū qđē sciēdū primus q̃ certa capite pticipant aia
lia ⁊ fine oculis: sicut mōstrat bistoriarū q̃rto dicur
rēdo per oia: de gbus vt dubiū existere: qualia sunt
exangua ēt q̃drupluia vt ostrachaderma. i. duri co/
rij ceu chochie spolete vtices ⁊ humiuoꝝ. Malla/
costra. i. mollis teste. eoꝝ. n. principiū fuit a molli te
sta nūc idurata vt cāeri q̃ vrepigio. i. caudali carent
soli grāci dicti caridi. hoc est gābari carabi. i. locuste
maris. Mallachia. i. mollia ceu pulpi scpie ac tēchi
des. Euthomiaq̃ꝭ. i. diuisa sicut velpe apes ⁊ talia:
⁊ extra aqā plura degētia. De ostrachadermis vero
Ar. ꝓt. Immanifestū ē eē, ꝓp̄ caput ⁊ accidit dcm
caput ⁊ os ericiū deorsuꝫ bīe. ⁊ q̃rto de prib⁹. Pōt
caput oia. Partes āt corporis q̃ secus alimēti fulce
rōem alia inoiate. de vitu aūt ⁊ auditu coꝝ fuꝫ
gdubil neq̃ valde manifestū. Carchinū aūt. i. ara
nea marina mediū ostrachadermoꝝ ⁊ mala ostracho
ruꝫ ponit coꝝ habere duo fubtilia raffa ⁊ oculos
sub his longos rectos vt Ba. cū Alex. Malacostra
ca quoq̃ ait caput et sub oculis os bre. Ifr ⁊ mala
chis iter mediū vē ris ⁊ pedū in esse caput et nata
re lateraliter aduocatum caput pedes extendētia q: sic
narātibus accidit puidere qđ in anterius supius eni
fit oculi: os āt posterius: adhuc sup os oculi magni
duo. Anthomoꝝ habēt oculos qđē oia: aliud autē
sensitiuū nullū manifestū pter in gbusdā linguaꝫ hoc
ēt illic Alex. testat Ar. breuiatoꝝ. n. Vō ⁊ fu mat rō
q: illud bꝫ caput quod capit et recepit alimētū: cum
inde caput oriunē trahere it. ſꝭ oē aial id bꝫ cū huic cō
stat vita. igit oē capite pticipat ita et plante. Aut q:
hō bꝫ caput directū supius et arbor inferius. ꝓnūci
aut Plato oēm art⁹ oꝝ trāsuersā. Q̃ oculi ēt illc ha
bentib⁹ debēt circa hui⁹ caput et orificia locari: ut ali
mētū pcipiāt inducētibus et discernār. Q̃ uod āt so
caput fit, ꝓpter cerebrū. q̃rto de pribus scribitur ita:
In sanguinē habentibus caput ē maxime cerebri gra
tia: q: in habētibus sanguinē: hec ps in opposito lo
catur cordis vt caliditatē ipsius refrigeret ac ptēpet
Calida. n natura innatescēs facit i cremētū a medio
fm, ꝓpriā latēem. nā ad multā caliditatē frigiditas
opponit et humiditas. Q̃ potuit ēt cerebrum loca
ri supius vt eēt tutuꝫ, ꝓpter eius debiles q̃litates et
supercedētes ac ipsius fragilē passionē celeriter ob/
uiārēs. vñ primo fa. c. 29. Secunde summe doctrine
sc⁹unde: locus cerebri ꝓpriuus si altus non esset ex
tali modo, pueniret res quas tolerare non possꝭ nec
eius virtus cum ipso remaneret. Ipsū quoq̃ apud
medicos non parum ordinat ad cordis euentatōem
Propt̄ eni motū pectoris et diaphragmatis ꝓcipue
modo pulmo id flabellans quod ostendit subita suf
focatio apopleticorum ⁊ similium: cum spūs a cere/
bro ad lacertos pectoris nequeat, puenire. Itaq̃ ōi
cere cerebrū, ꝓpter oculos creatū pcipue iuxta aris. et

Auer. sinē tangāt iuramētū amplius necessario. In hoibus ãt est etiã diuinitatis manifestatiõ pamplꝰ Quod aũt tertio caput ꝛ cerebꝝ sint oculoꝝ subiecta sentit de priuus scõo. Auditus qdē ꝛ visus maxime i capite ꝛ hoꝝ visus oib⁹: qꝛ pisces ꝛ huiusmõi audiũt ꝛ odorãt. nullã tñ sensituũ inenit i capite manifestie: sed visus oibus hãtibus rõnabile ē circa cerebꝝ. Qõ ꝓbat qꝛ oculus est de nã aq: de sensu ꝛ sensato: ꝛ gnto de gnatõe aialiũ. cerebꝝ autē cũ humori cũ sit frigidus ꝛ humidus. Adhuc oculꝰ dꝫ eē diafanus sufficiens vt recipiat colorꝝ spēs ꝓseruet: talis qdẽ aq̃ reddit ceteris magis elementis. sed cerebꝝ ē humori Amplius si oculi non repiant absq; capite ꝛ cerebro hec ãt fine illis ea non pp oculos creauit sed potius ẽ. vt ut inductũ oia habẽt aialia circa caput ꝛ cerebꝝ oculoꝝ: qꝛ nõ sunt in cranio⁹ ptensi vt dicit gacũ. .ii. sub eis. Que qdẽ plus vident i caridis ꝛ carabus ꝛ carthamus ptendi. ꝛ tñ vt certificat anothomia ergsita fitnant in capite hãtium caput ac ẽt cerebrũ. Et nosce q: sunt sine oculis qdã de genere anguium serpentes ceci vocata hyrũbines lũbrici terrestres ꝛ huiusmõi: saltẽ capite pticipãtia quo sanguinẽ ꝛ alimentũ attrahit necessariũ. talpa vero hꝫ subpelle. q: aũt aliq dicunt ẽt philosophãti cũ idiotis qõ nipbes seu tauanos dictos ꝛ talia sub alis oculos habere: qꝛ idẽ aliatis gbusdã additamentis videnk ex eccari: eo q: i ordinate volãdo discurrũt ridiculũ non eni id euenit ppter oculos ibidẽ bre cum nã boes non bẽat ex pre ostensis i occultis fitnare: sed potius qꝛ corrũpit armonia quedã ꝛ pportio coꝝ q euentabat ipoꝝ casm: dictũ eni dua. 61. q: aialia triplꝝ euentant. pp qõ cõfidẽtius inferendũ caput factuꝝ esse pp cerebꝝ am plius q̃ pp oculos: neq; aliot eos q̃ i capite vel cerebro fitnari. Aliqs tñ volens Ba. ꝛ. a. vulibus ꝓdescendere ingt eos p caput itelligere vt apparuit extri emitatẽ: ana corporis supius fitnatã ꝛ figuratã vt cerebri fit recepta: qm q nõ ita hãt neq; caput aut cerebꝝ viderent bre sed hmoi magis aliqd loco. vñ q̃rto de ptibus: Caput hãt aialia oia sanguinẽ habẽtia. Et ranguiũ ãt gnsdã ideterminata hec pa veluti cancris. pot ẽt dici q: oculoꝝ primo mõ finis dicti est cerebꝝ: tertio vero eꝝ. Propter q̃rtuꝝ gd Ba. ꝛ aut. fit dicẽdũ appuit. Ad aliud dicẽdũ q: vt mõstratum oculi non separant a capite ꝛ cerebro nisi hujusq̃ras determiata situ ꝛ figura oi. neq; est vꝝ q: oculi non repiant circa pectꝰ vt inductũ de malachi o: ꝛ tñ videt suo modo q a longe cũ lateraliũ dictũ ẽ illas inatare vt spiciãt que i ana ꝛ ideo que caput habẽt desubtus oino vt ostrachaderma talẽ capite carent. Ad aliud vt appuit dicendũ q: cũ eo q fuerint circa medium ipoꝝ oculi poterunt ppter figurationẽ i latus: aut talẽ susceptam ita disponi vt valeãt que anteriꝰ ꝓspicere ꝛ pnidere distantia: neq; ẽt in oculis solũ expertẽ celsitudo: vꝝ ẽt salus ac lateralis aspectus. Ita eni plurib⁹ sup bregmate locarent sed nõ sorent ibidẽ saluati pp declinãtes vtcunq; latuerũt sub cerebro ꝛ capite ipsoꝝ. Ad aliud dicendum q: vtruꝝ esset si corpus id ex se haberet qõ non est: ꝗ aliqũ recipit vt a corde cerebro medio: sed tñ cerebri in est virtute ꝛ motui caliditas: ꝛ ebrietas vino: qꝛ alia calefacit a se ac turpificat. ppter eni multã frigiditarẽ ꝛ humiditatẽ cuius oñsum est iuuamẽtũ quã oportuit habere cerebꝝ ꝛ sub am mollẽ quasi fluidã nõ potuit sensum actu inducere ac pfiare. Quod aũt oculis effectus sic ꝛ cordis ostẽdat actio euenit qꝛ vt speculũ sunt alatum apparentes. Cor ãt ꝛ cerebru latetia tangũ a gbus signa non possunt subaliter suscipi i berctia. q ꝛo actus ol. seruãt ꝛ accidẽtia illos phyhonomi. Cerebrum etiã locus est mentis rãq̃ virtutis diuinioris: non autem oculus. Dria. 41.

Quod nerui oriantur a cerebro mõstrat oium fere medicoꝝ auctoritate. Rui sus gnto de aia Auicẽne: Ne pncipium puta cor gruer cresti sint nerui in cerebro ꝛ vene in epate. Iudẽ: illud sumit ortũ ab aliquo quo destructo destruitur ꝛ ipm. Sed destructo cerebro destruitur neruꝰ in sui operatione sensus ꝛ motus. Cuiꝰ qdẽ signuꝝ qꝛ si li gatur aut abscindat via cerebri ad mẽbra destruitur oia eoꝝ actus q prestabat p nerues de motib⁹ liquidus. ca. i. ꝛ filꝝ eo salusto vigorant. Adhuc illud vt nasci ab illo a quo deriuat immediate ipsq; nõ pitran fit de pribus tertio. Sic aũt videt p anothomiã nerui ad cerebꝝ se habere. Amplius nerui sui albedine ꝛ mollicie flexibili ꝛ ppricin eoꝝ exitu a cerebro assimulant et marie. Qtrũ eni auestant principio ac cõ in regni. vii Seneca tertio nãliuꝝ questionũ. Nulla res est que non cuiꝰ quo nascit notã reddat. Nerues aũt vt tactũ videmus in eoꝝ exordio similimos cerebro ꝛ non cordi. Et: nei uoꝝ principiuꝝ os esse elementi exordiũ potentis in opposita qõ cordi: inesse nõ potest: cũ motus ipsius fit amplius nãlis adherens ordini vni ꝛ vie. Itaq; nerui orient a cerebro ꝛ non cordc. Cuiꝰ oppositus ꝗ Ar. aialium libris cũ. A. ꝛ Auer. Et. de iuramentis. c. i. Nerus q est vnum de trib⁹ que appropriant vene cõcaue neruꝰ est fortis ꝛ ortũ ex auricula cordis dextra. Rursus ibidẽ. ca. vlt. In epate ꝛ corde fuerunt nerui qi qõlibet eoꝝ ẽ pncipium alicuius virtutis. Et par. n. appetitue: cor vero irascibilis. Iꝫ in corde nõ sic diuidant sicut i epate splene ac renibus Qõ aũt ante id diterat paꝝ nerui non oino iueniunk diuisi in corpe cordis: audiẽdũ est non q: nullo mõ iueniatur i eo: sed q pauci ꝓpatõ ne ad quedã membroꝝ. vñ oino. i. vniuersaliẽ non i uenũtur nerui ꝛcetera: non eni pricula negatiua non cadit sup signum vniuersale. ꝛ ꝛo ipm nõ perimit vꝝ quaq̃. cũ igitur nerui oriant in corde qõ aliqꝝ est pncipiuꝝ: inde originẽ ꝗbent sicut aliꝝ oia. Dali: cor amplius ꝓportionatur neruis q̃ cerebꝝ cũ vtruq; sit sba quedã indurata sicut ꝛ motiuũ alterutrũ: secus aũt se habent ꝛ iam oñsum ad cerebꝝ. Igit nerui oriuntur a corde ꝛ non a cerebro. Propt pmũ gdem sciendũ qd fit cerebꝝ: ostẽsum est: dria. 34. Est autem cor fui 3oar mẽbrum principale cuius virtutes sunt potentes in corpore ac effectus maximi. Ipsum nãq; cõcertum est ex carne dura virtutũ organũ i corporis medio ꝛ velut sonar fitũ duobus vẽtriculis pariete ac quattuor hostiis intercisum: cuius domicilium ipsius existit casule ꝓprium. Est eni in microcosmo ramq̃ sol aut primus in megacosmo. Nomen siquidẽ nerui iuxta fm interiorꝝ ꝛ Italy triplicitẽr accipitur. Bene quidẽ pro substãtia subalbida ad flectendũ habilis ꝛ ad separandũ dura que organũ sensus fm medicos existit ꝛ motus. Cuius ortus apud eos ad cerebrũ est vel nucha de quo presens hefitario. Alterq; pro substãtia pori magis indurata sb albida etiã visibilis ex ossibus nata ipsa in admixcetur

coniungẽs ac pincẽ filꝝq; musculuꝝ cũ reliquo corpore. ꝛ iõ dꝫ ligamẽtum. Tertio Ro ẽ corde nascẽs ex musculo fm eius alteꝝ matrine extremũ ex nerno ꝛ ligamẽto cõpositu. Oriri quoq; vt aliqd duplicẽ nũc dꝫ ab alio: fꝫ q ab vel a seu ex pot imponare cũ efficientẽ aut mãm. primitus qdem ex corporꝝ celesti dicũtur aliqua pduci: Ro aũt ex menstruo mcmbra Propter fm vero sciendũ q: Plato ꝛ Ba. imitans ipm nõ raro senserũt nerues oriri ex cerebro nõ fm Virtutem sicut plures peripatheticoꝝ: imo ẽt radicaliꝰ fm mãm. posuerunt. n. aiam sore sbarum ag gregatõe p tria mẽbra equaliꝰ distributa dria appẽs 36. Fuerunt ꝛ qdam posteriorũ conãtes multas ad inuenire vias gbus possent Ar. ꝛ Ba. concordare Quod ꝛ primo pria conaꝰ. A. ꝛ baly. quasi pserens sniam Ba. ei quẽ Ar. in medicinam volens sniam Ar. medicos ducere in errorẽ ignaros su. distingue re. Iudẽ aliq dixerũt q: nerui possunt duplicẽ confiderari. aut quãtuꝝ ad ipsoꝝ diaphenitatem ꝛ ita oriunk a cerebro: qꝛ vtruq; tale vel quo ad eoꝝ subam ꝛ fic a corde. Sed id saltẽ quãtum ad primũ stare nõ pot cum nerui vbi facti diaphani sunt luminosi frigidi et sicci sufficiẽter distent a cerebro quod oñdit immobilitas ꝛ insensibilitas eiusdẽ. dria. 47. Dixerũt ꝛ aliq nerues posse considerari quãtum ad sensuꝝ ꝛ motũ pfectos: ꝛ ita nasci a cerebro cũ fit datoꝝ ꝛ instrꝝ istorũ pfecte aut iperfectos ꝛ sic a corde. Ipsorum eniꝝ pncipiũ ẽ impfectũ ꝛ confusum. Id ẽt non valet vt videbiꝰ cũ sensus pfectior ꝛ acutior fit in corde q̃ in neruis. Quod idicãt eius ictorabiles dolores cum eo q: hui⁹ distinctõe nõ euacuat qñtum vsquequaq;. Voluerũt ꝛ aliq nerues nasci a cerebro mãifesta origine: qõ idicunt eoꝝ actus a corde aũt occulta: de q bus cũ aliis appebit. Senserũt aũt qdam virtualiter eos a corde oriri: cũ fit oium primũ radix: mãiꝰ vero a cerebro. Et hi qdem. A. olfecerũt quinto de aia: Iꝫ eni cũ non explicẽt pfecte quo plenius exposito ñ tñ suffragabitur eisdẽ. Voluit eiꝫ ibidẽ pricipiũ nerworũ eẽ a cerebro: Iꝫ trãsmittiꝰ sibi Vtuꝰ a corde: qm nõ oꝝ vti mẽbro est alicui⁹ Vtutis pncipiũ sint opationes pricipales ipsi⁹ Vtutis ꝛ vt hũ instrm actionis Vtutis illi⁹ quod scm ẽ ne pncipium grauerẽt. qm possibile sit vt istrꝝ fit creatũ ad suscipiẽdũ ex aliquo quod nõ suscipit nisi postq̃ ẽ gnãtum: ita q: in cerebro illud qõ primũ creat nõ fit pncipiũ sensus ꝛ motus in actu Iꝫ fit aptũ fieri aliqꝝ pncipiũ mẽbrorum q̃ sunt post illud cũ sumpserit ab illo. vñ cuꝝ cerebro creati fuerint nerui ꝓtingentes ad cor suscipit sensũ ꝛ motũ ab illo: ꝛ postq̃ ei gnãtum fuerit instrm suscipiẽdi ab alio. Quare cum geniti fuerint illi nerui ꝓtingentes ad cor suscepit sensuꝝ ꝛ motũ ab eo: cum eni creat cerebꝝ creat cũ eo ex mã eius aliqd prigẽs ad cor. A licnũ qdẽ a corde per quod trãsmittiꝰ sensus ꝛ motus q̃uis ortus eoꝝ fit a cerebro ꝛ puentio ipsoꝝ ad cor nõ fit adeo manifesta vt putauit ille qui ꝓsumpsit dicere q: ortus neruorũ q sũt iter cerebruꝝ ꝛ cor sũt a cerebro ad cor: nõ a corde ad cerebꝝ. qõ q dem exẽplo declarat vt primo notificat prima. c. i. de Vtutibus: sicut nãq; cerebꝝ est pncipium sensus ꝛ motus fm medicos: non tñ cõplea puta visus aut gustus nisi postq̃ Vtus visiua peruenerit ad cristallinã vel motiuã in musculos gessionis: ita Vtꝰ cor de ipso nõ pficiꝰ pter vitalẽ: Iꝫ cum ad aliud peuenerit instrm vꝝ cerebꝝ aut cpar vel testiculos. Sic igit vult neruos a cerebro magis oriri suscipe tñ ortum Vtualẽ a corde quod oium ẽ primũ radix ꝛ hoc nerues mediãtibus quoꝝ ortus magis ẽ a corde ad cerebꝝ q̃ ẽcõtra: qõ ẽt initiũ in canone. Tertio tñ aliũ sentiẽs Ar. visus ẽ vtrũq; fibimet aduersari vt patebit. Voluit. n. neruos oriri a corde sub aliꝰ modo quocũq;. Propter tertiũ Ro sciendũ q: nerui oriunk a corde tꝫ quãtũ ad mãm siue radicẽ q̃ etiꝫ quo ad formã ꝛ Vtutẽ imediate tñ vel cũ medio quorũ vtrũq; auctoritatibus ꝛ rõnibus fulcitur. Tertio eni historiarũ pncipiũ neruoꝝ a alibus est ex corde eteni in seipso cor hꝫ neruos in maximo ventriculo ꝛ vocata adorti nerua ẽ vena: ꝛ maxime cũ ex hpositio cãm dicur mãlẽ. Iudẽ de gtib⁹ Ro: q: cerebũ non hꝫ pximitatẽ neq; viã ad sensitiuas pticulas: palꝫ qõ ꝛ per visuꝫ. Adhuc tertio aliũ. A. de nerno dembꝰ dicere q: appropriaꝰ ppter applicatõem ꝛ non nasciꝰ a corde in quãtũ carnosuꝫ: fꝫ a quadã sub dura occulta in sub a cordis: ꝛ nervꝰ fuit creatus in corde ꝛ nõ assimilaꝰ illi sicut vena ꝛ glãdula in carne ꝛ nõ nascitur istud ex ipsa sub a q ei appet: sed ex mãque ei coadunaꝰ ꝛ occultaꝰ Et si res ẽ ita nõ oꝝ vꝝ dixisse Ba. in pignore suo qõ posuit cõtra custodes altaris q: daret multũ aurum ei q mõstraret q: nerui nascerent a corde. Iudẽ Ro eiusdẽ de aia cum pncipiũ fuerit in illo erit sentiẽs p seipm q̃uis sit caro sicut est cor. Iꝫ. n. separent in corde sita neruoꝝ non ẽ tamẽ longe gn excipiãt ab eo sensum ꝛ reddant vni origini ꝛ ab eo cerebro ꝛ ab alijs mẽbris. Preauto rizatũ vero firmaꝰ rõne. uono ẽt aliũm. A. ꝛ tertũ. de gnãtione embryonis cũ tertio theorice. c. 34. Quãdo spermata in matrice colligũtur eoꝝ exsoflatio repitur tota ipelli ad mediũ humiditatis vt ꝓpek locus cordis: demũ sunt a latere ipsius dextro ꝛ a latere ipsius supmo duo vesice ramificate q̃si ab eo ipsum vsq; ad hozã tangentes: deide separantur ab eo ꝛ discernũtur ꝛ fit prima illud ex quo creaꝰ cor: et dextra illud ex quo creaꝰ epar: et impleꝰ alia sanguiẽ ad albedinẽ declini ex qua cerebꝝ concreatur. Sic igit primũ fuit oẽ ẽt radicaliter et vere in mã ex qua creatum ẽ cor prio et in virtute ipsius scã est separatio i deorsum dextrando cũ creatũ est epar et sursum diri gẽdo cum cerebꝝ fuit ꝓductum. Occultantur autẽ et euanescere videnk nerui cũ in cerebꝝ ꝓtendunk a corde ceu fluui⁹ ante ex pelago in lacũ disseminãtur: ampliorẽ. Adhuc cũ ex mã cordis sequestraꝰ et eleuaꝰ sursuꝫ ps mãe vt cerebꝝ cõcreetur pmanet iter cordis mãm et cerebri, ppego quedã cõtinuatiua ex hec aũt efficiꝰ neruꝰ. cuius pcessus ẽ a corde ad cerebrũ vt ẽt tactum gnto de aia. A. Ipso. n. medio cor cerebro coillgetur sicut ẽt cũ materia epatis deorsũ tendit dextraliter quod iter cor et epar cõtinuat scm est vena: dria. 47. Id aũt fulcitur qꝛ qcqd est causa cause: causa est causati. Rursus aialium tertio vbi ẽ pncipium Vtutis ibi et pncipium existit istrumenti vnum enim ordinatur ad aliud vt tandem operatio prouenisset et finis. Sed in corde virtutis est initiuꝝ sicut cum ipsa radix. In vnoquoq; enim generuꝝ oꝝ vnum primuꝝ ponere aliorum: ne pcessus accidat i finitus Ro er. ii. metha. Amplius nervꝰ est organuꝝ maxime sensus ac ctiam motus differentia consequẽti: sed cerebrum non sentit. vnde secundo de ptib⁹

tio Brutis aialis que mēbris pficitur instrālib⁹. ipsa eni ordinat ad actū huius Bruta potissime pficiēdā Nō ergo neruus tact⁹ē organū. Cui⁹ oppositū Ba. tenet cū medicis volēs neruū eē sensus ⁊ mot⁹ ⁊ ꝓceptōis occurrētis ab extrineco cōtributiū. amp. ⁊ sensu ⁊ sensato tactū fore tenere. neruus ait terreus frigidus ē ⁊ siccus. Rursus aial ꝓter sensus ſ3 Ar. existit. sensus. n. educētes vegetabile aial ꝓstituit Esse aūt aialium ⁊ vniuersaliter mixtorū magis ꝓstat terra ⁊ aq̄ q̄ aere ⁊ igne: metallorū q̄rto. neru⁹ āt terreus ⁊ aq̄tic⁹. q̄ āt caro ⁊ neru⁹ sint tactus instrs vt ex. 12. aialiū. A. dixit pbs q̄ instrm tactus nō sit caro ⁊ neruus: ⁊ ambo inueniūtur in corde ⁊ non in capite q̄ aūt nullū sit bonū vt: q̄ de aialibus ⁊ de gtibus secādis. Organū tactus fore dr quodā quod intus ⁊ de sensu quoq⁹ ⁊ sensato asserit: sensitiuū tact⁹ ⁊ gustus intra cor fore. quod apparet ex de somno ⁊ vigilia: ⁊ de ptibus tertio: in qbus motus delectabilius ⁊ tristiū ⁊ totaliter oīs sensus a corde scribitur icipe ⁊ ad ipm tei minari: qō maxie verificat in tactu cum forma quedā vt aialis. Itaq⁹ q̄ intus ante cor erit tactus sensitiuū. Cōtrariū quoq⁹ ēdicit vehemēs caliditas ⁊ siccitas cordis ip̄proportionata eq̄litati tangibiliū. nā vehemēs calidū sensus iped. ⁊ adeo q̄ solutiones ēt ꝓtinuatis calefacti nō percipiūt ex pugnis Nō igitur cor tact⁹ est organū neq⁹ ēt q̄ intus cū sensus videatur pfici in qō extra ceu in superficie cutis oīs exteriori. Propter primus qdē sciendū q̄ caro est suba mollis terminata ab initio creatōis aialis ⁊ p⁹ ex sanguine gnāta iter os ⁊ cutē situata. Que figdes cōiter sumpta duplex existit: Ba vs ⁊ que filis ē carni. Vera quoq⁹ caro. io. ⁊. 14. de igenio cōp'onum theorice secādis. Alma⁹ tertio ac colis primo gnatuplex extat. Quedā nāq⁹ ē lacertosa vt que ptiū nō qua musculi. ipse. n. cōponit ex simplici ac prima carne ⁊ neruis i tegni: ꝓpter quos dicūt medici hāc sentire que veri⁹ dicit caro. Est ⁊ alia pura dcā: nō q̄ ipsi neruoꝝ nō insint villi cōmixti alig. ſ3 q̄ ei ꝓpauci respectu ante dcō icrīt. ⁊ iō dicūt carnē purā non regiri que qdē reperitur i gigiuis circa ossa dorsi ⁊ narū ⁊ in balano ⁊ hoc sentit fili rōne q̄ prior. Et tia vero dr caro fm Erasistratē parēchima seu ifusa vel ifusio vt que viscera circa pabulū i liborū marie ceu que epatis splenis renū ⁊ pulmōis: humido eni ifundūtur. Et iō vt cornelius celsus ifinuat viscera noiant Aliq Bo vim sermōis audiētes mime ꝓsuā noiant eo q̄ nullā fibi deter minate ꝓprōē appropriēt ſ3 illā q̄ ptes sibi, ꝓprie vēdicat ⁊ cōfundit pura que epatis ca. bu. splenis frigida ⁊ fic: sicq⁹ deiceps. Quarta q̄ dē ē caro simpler ⁊ oīsariū certa: in qua sola sanguis ispissatio attendit. vñ Ba. Caro epatis splenis pulmonis ⁊ renū simpler ē nā q̄ qdē eo q̄ oī carent sicut corpore nerūoso ifensibili iudicat cū sanguis sola cō densatio nullū pster sensū erdē. Iōq⁹ hui⁹ mēbra pronūciant nō sentire. Quinta Bo ē caro dcā glandosa duplex extis. vna qdē ordinata in gnātēm humiditatis ⁊ huius vel phlatice ceu meseteriū faringa lariga: aut vniuersaliorīs vlteriori digōne perfecte ⁊ id qdē vel adesse idiuiduū vt caro glādosa post radices linguē situata: aut i esse spēi sicut testicula⁹ caro spermatis gnātiua ⁊ māmillaꝝ lacīs. Est ⁊ alia i aliōs fines minus nobiles ordinata vt aut ad supfluitates cerebri recipiēdas sicut caro sau cū suꝝ fluitatū cerebri receptiua ⁊ que subascellarū cordis ⁊ que inguinū epatis vel ad fulciēdū deputata ceu glādula sub basi cerebri locata cui recte submuntk dcm mirabile vel ad loca replēda vacua in suffentatēem et ordiata vt glādule mesēterij sine ad humectādū sicut que circa cordis vetice aut ad fouēdū vt glādula moziū dcā: soluet. n. ⁊ subsidet vt culcidra vene cōcauc circa cordis auriculā dexterā site. hec quoq⁹ caro ⁊ maxime glādosa vltia posita est non sentire. Que Bo filis ē carni triplex existit. aut q̄ locū tenet carnis in sāguine carētib⁹ ceu in spiis ⁊ polipis qō carni. A. noiat, proportionabile: vel q̄ eq̄litati assimilat ꝓnis carnis maxime sensitiue velut dētes. Ipsi. n. cē mētatores fectaꝝ nō sunt ossa vel nō q̄lia relicq. vñ Bo de ge. aiaiū accedit neq⁹ eandē nām aliis ossibus dētes i. fe: videtur. n. i plurimū et pcipue sensitiue cē sonare. nā ēt sentiūt apud Ba. et. A. dzia ꝓnti. Et rescūt etiam oī tpe vt ex casu manifestat eoꝝ p oppositos macie p manētes opposita: fluāt ēt ac reflūāt tanq̄ caro. cuꝝ ēt regenerēt i senio qñq⁹ dzia. 39. Tertio Bo mō aliud dr filse carni: eo q̄ vehemēter eidē fit insertū sustentationē ⁊ nutritōem suscipiēs vt neruī et filis: et hoc ē quod iterdū totū corpus i carnē sequ⁹ sti al et ossa: et marie a vulgo q̄ egdē noie ossis cartilaginē ēt audiūt. Reliquū āt oē carnē esse fatet. Organū quoq⁹ seu instrm est ꝓs per quā pncipale opar cū. n. ipsi fit simpler. mām in qua agit stringere, ꝓpter impropōtōem nō pōt absq⁹ medio. et iō collis Bo: primū aliū stim ponit corpus quodā calidū: deide corpus reliquū cēplone tri primit q̄lificatū. Medū figdes hoc ē interstitiū in quo pus suscipit sensibile q̄ i organo. Cui⁹ euidēs apparet necessitas in sensitiuis: que ipsoꝝ de lōge sua recipiūt sensata. qd āt fit tact⁹ apparebit ex dicēdis. Tact⁹ si qdē duplr acciptur. vnc qdē ꝓ Brute tactiua organo affira in mediocritate tangibili ꝓfira q̄litatū ceu in ꝓposito. Aliter Bo fm ipa p eius obiectū in actū deducit quod ē formale i ea: puta ipsi tactus sensatio actualis: et ita quot sunt ꝓnectes in actu tot et ipsi. Pui⁹ aūt vn⁹ tm cu ei⁹ subiectū sit vnicū: cor vs aut neru⁹. Vnitas tñ et pluralitas tactus verius et formali⁹ si sumpsit ab orto q̄ ab organo. Adhuc tact⁹ cristlit. vnus qdē nālis cū tāgibilis organo occurrūt lesionē mime iserē ia vex gsectōes magis. Est et ali⁹ inālis: q̄lis ē solutio cōtinui cordis aut neruo imediate occurrēs ab itus seu ab extra. qd aut fit cor qdue neruus dra inotuit prior. Propter fm sciēdum q̄ historiaꝝ prio scribit tactus fore i omiomera pte: puta in carne aut tali aliquo. in tertio quoq⁹ earū dē pellis icisa ꝓ se hoc ē sine carne insensitilis ē et marie que i capite cū sit ad os sine carne. Scdo āt de ptibus ca. fri. fic. et bu. et alioꝝ ralium scribit sensitiuū fore carnē et q̄ huic, ꝓportōale eo q̄ corpulētissimū sēsitiuoꝝ existit. Et subdit demū aial fm sensitiuā particulā: caro āt, ꝓportionale sēsitiuus vñ Auer. de et sensu sēsato istrm tact⁹ ē caro. Scdo Bo collis. c. de iuuamento carnis. Carnis due sunt spēs vs lacertosa et pura. Et Ar. dicit sup hos duos q̄ sunt isti a sensu tactus, ꝓprie stātia cū ꝓ ficut stat oculus cū visu et demōstrat hoc: q̄ sensus simpler ñ inuenit nisi a corpore simplici. et q̄ neruus ē seruitor carnis i hac apl̄ bēfiōe ad tpandū spm sēsus q̄ mittit a corde: v. Init igit io q̄ sicut cerebrum certat saluatōis gia ꝓtpando ex situ opposito cordis calidutatem et i

Cerebrum nullū facit sensum tactus sicut neq⁹ sāguinē neq⁹ superfluā aliū. sed aialibus iesti cerebrum ad nāe saluationē ne cor suffocēt caliditate superflua inflāmaret oio. ⁊ io positū ad frigidissimū pticular in oppositū ipius vt b ꝓtemper. Nā eni sp ad excessū vnius sui superq⁹ igenial ibidē ⁊ colis Bo. Cerebr. n. nō letit ne q̄ mouēt q̄ pp ꝓtēpare cordis calidutatē ⁊ siccitatē egnū plūma frigiditate ⁊ humiditate q̄ ⁊ in se acū putare inde cāta tollit sensu. Eri: si cerebr⁹ debil ꝓpagines sui nā sentiret intrā suis secēdētib⁹ ⁊ alijs lederet occurrētib⁹ vt dolore spasmū occurreret celerie. silr si mouerēt ob ei⁹ debilē lederet nō pax cōpeginē. Nō eni monet nisi qdā sortasse alterationis aut quātitatis dilatōe aut ꝓstrictione. Cū q̄ localis b sufficiēti pficiat calido. ⁊ q̄ vigorosior religs multo eget ⁊ fortiori ꝓstitūēte. quare sortassis calūniabit dictū q̄rto de accidēti cerebr⁹ esse ifensiū organū a nā. ſ3 sensitiuoꝝ sensuū organū factū est. i. q̄ sensatū i potētia non āt sensibile actu. vñ monachi trāslatio. Cerebr⁹ nō fuit ꝓstitutū vt esset sēsibile: sed vt sensatū existeret. potētia nāq⁹ ipius deducit i actū aut p metipsum vel p aliud. Non qdē pmo cū sit fridissimū oīū pticularū ⁊ remotissimū sensus ⁊ mot⁹ nā q̄ pficit calido. Si aūt p aliud ceu p caliditatē cordis sibi delatā vt declaratu ēt per. A. tunc sibi p accidēs ierit ⁊ Bo. nihil eni sic ens se in actū deducit cū ab exīte id pagatur actu. Cōsert itaq⁹ ad sensū ⁊ motū p aliud vt apparuit saluatōis grā. ꝓtēperat eni refocillat ⁊ gerat spus caliditate dissolutos laboris aut alterius bos a supfluā remittēdo ⁊ gēsere faciēdo. Pali: in corde est pncipiū sensitiuū: ⁊ p ꝓnē motiuū ante creationeꝝ ēt cerebri pfectā ⁊ neruoꝝ. Q̄ is nāq⁹ pluralitas reducit ad vnitatē ⁊ oē in primis p vnā rōē vniuocē tande inuentū ꝓbit in vnā aliqō illis pus inexistēs. q̄ le qdē cor i genere gressus ⁊ mot⁹ ac ēt sensus ierstit Bo firmat q̄ illud est pncipiū neruoꝝ q̄ sunt organa sensus ⁊ mot⁹: in quo bi marie vigent: b aūt cor. vñ de somno ⁊ vigilia pmo: Pricipius sensus ⁊ motus pncipale est a corde: doloreo ēt in ipo fūt i tolerabiles fm Ar. ⁊. A. gnto de aia: Ipm ēt est pmū qō mouet i vtumo. getatū. Adduc in corde spēs ē ⁊ forma epatis de gnatōe aialiū scdo ⁊ eadē rōe q̄ cerebri Id ēt cuꝝ. 47. declarāt padigmata. 38. Itaq⁹ cor ē pncipium neruoꝝ ⁊ non cerebr⁹ vt oñsum. dria. 38. vtroq⁹ mō pncipationis ⁊ originis. Sic igit radicaliter appet ocē neruos cū cerebro ꝓcreatos ex corde aut i mediatione vt q̄ pmi: vel mediate ficut cerebrum cum scdis. Propt q̄rtum qdē ad pmas medicorum auctoritates qd dicēdum apparuit ⁊ marie Ba. qm̄ ortum aut accipit imediatum: vel non verificat in neruoꝝ oium ortu. Ad aliud dicēdum q̄ Alex. nō negauit pncipium neruoꝝ ⁊ sensus ⁊ mot⁹ nō esse a corde: sed q̄ non oēs imediate originē ꝓbāt a corde. Ad aliud dicēdum q̄ ls pderet sensum ⁊ motū ifra ligaturas aut icisionē: nō est q̄ Bruta cum spū supfluat a cerebro pncipaliū sed magis a corde. Aut ro Bo ludit cerebrum esse pncipium neruoꝝ imediatū q̄ iplantātur in eo qō orit a corde pura cerebro: aut passumptus non est vniuersaliter vex vt oñsum. ij. Ad aliud dicēdum q̄ qdam neruoꝝ ptrāseunt vt oñsum a corde in cerebrum. in ipso tñ, ꝓpter eius magnitudinē ⁊ humiditatē remolliti occultātur ⁊ ad nām ꝓuertuntur ipius sere. Nervi nāq⁹ humectati ciui⁹ reddunt molliores ⁊ ꝓmutati valde sicut ēt vene ꝓmutant trāseuntis per eper. Sunt eni que valde tunicas hītes crassiores: q̄rto de iuuamētis cap. 4. Aut verificat i mo de neruis ortis a cerebro absq⁹ medio. Ad aliud dicēdū q̄ nervi albedine in pcessu nō simulant cerebro ls cum et ipso pcedunt simulent ſ3 tamē distant sicut color in terminat⁹ distat a termiaro. Color eni cerebri est terminatus neruoꝝ aūt i terminatus sere ⁊ pelarus. vt filstudo sumpta ex colore nō arguit similitudinē i sbo oio: ⁊ q̄ color est res extrinseca valde spēalis ⁊ pmutabilis de leui: dria. 145. Ad aliud dicēdū q̄ nō oportuit vt neru⁹ ois fit pncipiū motus voluntarij nisi ex ipso cū alijs q̄ regrunt ꝓstituāt musculus. Motus. n. matricis ⁊ venaꝝ est nālis pmo ꝓmus: ⁊ tñ in ipsis sunt nervi. silr ⁊ motus cordis est nāli reductus motu magis: dria. 48. Ad auctoritatē Ba. alterius partis dicendū q̄ aut illa series nō est Ba. oino vt dria dictū. 47. vel alter⁹ illic fuit opinionis a cōi ceu nālium libro. aut oīū illā itellectus quādā detectionē ⁊ mānifestationē ipsi⁹ nervi circa auriculā cordis dextrā ad saluationē vene ample. Aliqnicni fibi adnersaret non euitē ponētis nervos oēs oriri a cerebro vel nucha ⁊ si aliquos ꝓcedat cordi inesse: nō tamē vult ab ipso eos oriri: verum potius a cerebro fibi delinari sicut nervi maxime quos a sexto pari neruorum cerebri ponit oriri. Differentia. 41.

Nod caro fit organū tactus: sentit arist. i pleriq⁹ libri aialiū locis: cum auer. testātur alter. ⁊ Themistium idē ēt sensisse amplius firmat ēt rōne: q̄m tactus existit in quadā media ꝓportione qualitatū tāgibiliū. huius aūt, ꝓportio in carne magis repit cū sit ca. ⁊ bu. nāe humane ⁊ tpamēto magis, proportionata. nerū⁹ vero frigidus ē ⁊ siccus: imo frigidus multiplicit collis Bo. Adduc id oñdit dra organi ad medium: eo q̄ medium recipit ⁊ nō discernit sed organū recipit ⁊ discernit vt inductione posset oñdi. ca rosūt recipit ⁊ discernit tangibiliū q̄litates ceu sensus ifinuat. ipsa igit organum est tactus non medium. Oppositū vero b⁹ sentit de aia ⁊ de ptibus aialium scdis. Iridē rōne fulcit q̄ sensibile sup sensitiuum positū nullū cāt sensum velut color oculo imissus: de aia Bo. sed sensibilia tāgibilium carni occurrētia mor ꝓstituunt sensum. Adduc apud medicos nulla caro sentit nisi ex neruoꝝ admixtōe. Dicunt eni carnē solum fore sanguis coagulationē quandā. hec autē de se nullū sensum facit. vñ pmo de iuuamētis. Nulla caro in se sensibilis est essentialit. Caro igit est medium ⁊ nō organū. q̄ aūt neq⁹ neruus fit organum tactus monstrat ⁊ pmo de aia ita: Quecunq⁹ insunt i aialium corporibus simplr terre vt ossa nervi ⁊ pili nihil sentire videntur eo q̄ terree existant nāe. Amplius vt dictum tactus cristis in quadam media ꝓportione tangibilium. hac aūt neru⁹ caret cū frigidus sit ⁊ siccus: ⁊ ideo organum esse non poterit. Et i. a. Bo de aia: Si sentiens esset neruus solum oporteret ipsum fore in toto corpore expansum velut pāniculus: per ꝓnē corpus oē neruum esset: aut tactū non p oēs ptes diffundi. Que ambo sunt absurda: neq⁹. n. totū corpus est neruus neq⁹ aliq̄ pars insensibilis saltem extrinseca cū tactus p totum distendat aial: ne qd ei lesiuum ignorante occurrat. Palin neruus membrum est consimile cum nomine ac rōne huiusmodi cōcidant totum ⁊ ptes in vnum. Sentire aūt est opa

medāū qdā ꝓportionatū vite ac sensui adducēdo. scdo appens de pribus ita opet neruꝰ subfuiēs carni. Subdit ēt post qdā ca. de unamēto sensus tactus Dicimꝰ q caro est ꝓprū instrm sensus tactꝰ: ꝓpter res q illud est mēbꝝ qd cōicat oibus sialibus sicut tactus ē sensus oibus cōis aialibꝰ. ⁊ in carnibꝰ precroꝝ aialiū fūt dispsi multi nerui ad ꝓtrandū ꝓstōes carnis: ⁊ q nerui sunt fixi ꝓstōi cerebri est unamēt tū coꝝ de gnē unamēti cerebri. Cōtrariū quoq; isto rā scribit Ar. cū cōmētator de aia fo. qrit. n. qd sit tāgibile sensitiuū vtꝝ caro: ⁊ i alijs ꝓportionale aut nō. Rnsi sit: sed ꝑ qdē est mediū pmū ut sensitiuū ali ud qdā est intus. vñ fo de gnibꝰ vbi vnūqdq; sēsitinoꝝ oñdit duplex existere: dextrum vz ⁊ sinistrū, vt pz, in oculis ⁊ aurib⁹ dicit i tactu ꝑ imanifestū existere. Cui⁹ qdē cā q: nō est pmū sensitiuū caro ⁊ tal⁹ pe sed intus. De sensu Ao ⁊ sensato fortassis qd itue: ꝑ exponēs ait tactū qdē terre gustatū Ao spēs qdā tactus: ⁊ iō uxta cor sensitiuū est eoꝝ. sic ꝗ appet Ar. ⁊ cōmētatorē fidi eisdē aduersari. Scdo quoq; ꝑ aia Ar. ex ꝓprietatib⁹ tact⁹ est q instrm nālē ex ꝑ q sēt q est caro neruose aut caro ⁊ neruꝰ sentit ex tactu q̄ uis ibi nō sit medi: aliquosmō. vñ auer. de sensu ⁊ se sato appropriat tactui ⁊ gustui ꝑ q nō idigēt medio Ꝑ qdē nō pax vñ aduersū Ar. in. scdo de aia scribēti mediū in tactu non solū itrinsecū vez interuenir fortisecū. Idē aūt idē fi pncipiū sentiēdi fuerit i carne: erit sentēs p seipsaz q̄uis sit caro sicut est cor. si eni sepenk in corde sila neruoꝝ: nō est tā lōge qm̄ excipiāt ab eo sensū ⁊ reddāt vni origini ⁊ ab ea origine reddat cerebro ac alijs mēbris. q̄re gnto eiusdē sensus cordis ⁊ pcipue, tactus maior ē q̄ sensus ipius cerebri. vñ irolerabiles sunt ei⁹ dolores ⁊ iō cor est pri mū pncipiū ⁊ ab ipso manāt Ao tactus ad cerebꝝ. ga. quoq; cū ei⁹ stola vt visū. posuit neruū fore instrm sensus tact⁹ pmū. Itaq; appet circa organū tactus grādis discolia. Propi tertiū qdē sciendū q op⁹ sit pmitus ex hoꝝ diuersitate veritatē colligē ⁊ deinceps cosdē ad se inicē ꝓciliare. Propi pmū qdem h⁹ sciēdū q organū tactus duplex. existit vnū qdē radicale ac pmu ceu cor nālipm pncipium est ⁊ radix oiuꝝ virtutū: ⁊ fore magis subiectū: cuꝝ tactus nō solū videat virtus. imo ēt forma fm aliquos cuꝝ aial esse bēat ꝑ ipm ⁊ hec fortassis Ar. sentit: cuꝝ dixit organū pmū tactus fore qd intus. vñ. Ar. vt appuit cor ē posuit cordis ꝑ se sentire. Alij Ao tact⁹ ꝑ modū cuiusdā medie, ꝓportiōis tāgibiliū q̄litatū. cuꝝ enī cordis separio accidit ꝓnnui ab itra vel ab ēx tactus actu iterueniit inālis: i quo idē recipiēs existit ⁊ reddēs. nā fm. Ar. caro recipiēs alia ē a carne cordis. Caro ipsi⁹ ēcipiēs ⁊ reddēs sīlr ⁊ neruꝰ qd organū ponit tactus. q aūt dicit ar. tactū fieri medio Ꝑ sicat de sensu dicto nālī cuꝝ de illo būerit ptractare q̄ neruo iest cute mediāte ⁊ carne: ac vlr hymence seu pellicula subtilissima isensibili sup oē corpis superficiem ertēla: dria, sequēti. vñ fo de aia figs circa carnē extēderit vt imē faciēs. Nec fortassis est icōueniens tactus alicubi absq; medio pfici: marie ⁊ i crāeo cum videam⁹ neruos ⁊ cor discooptos tactos sine carne sensuꝝ ⁊ dolorē pstare. Non. n. sīlr de tactu ē ⁊ alijs sensib⁹: cuꝝ ipse iuxta auer. de sensu ⁊ sensato preter alios ex his q pcipit elatis vtcūq; ꝓstinat. ⁊ iō non eia sentit tāgibilia: quēadmodū visus oēs colores;

q nisi fꝝ q̄ fuerit sufficieni excedētia: q̄rto methau. Alex. Ad hac nō solū potētia imo qdā vt dictū vt tactus forma fore aiali datina: pp eni sensuꝝ aial positū existere. Interuenit, nī aliqd mediū ex neuꝝ ceu bādū aqueū vel sereuꝝ: cū aliq duo corpa se i aq vl aere ꝓtangāt: fo de aia. Est āt ⁊ aliud organū qd qdē est scdariū ⁊ ptiale: q̄lis est neruꝰ q ⁊ duplicē pōt accipi: aut q̄tū ad ei⁹ originē scdaꝝ, pur. s. a cerebro ime diati⁹ oriē medi āte nucha aut corde. Et fm h⁹ fortassis nō sentit cuꝝ nō fit illicitū Ao tactes fieri fortiores ⁊ validiores ex sua pncipia: eo q fortiunk mās p q̄s fiunt bmōi. vñ cordarū extremitas maior ē potentia ad ꝓhendū q̄s potētias suoꝝ pncipioꝝ que versus ptē neruoꝝ existunt. A. d aia qnto. Et fꝝ id forte q̄ verificabit fmonē ar. dūtē sensibile supra sensū positū: nullū ꝓstitu ē sensū. Accipit ēt neruꝰ fo mō, pur, tēdi tur ⁊ separat a nucha ⁊ cerebro diaphenitatē acgrēa; q̄ nō pus sentiēdi est cā: cerni āt admixtus. Cōtpat. n. ea si opus fut ipsi⁹ fritus. ⁊ ita qdem pono neruū esse instrm tact⁹ inālis vt declaratuꝝ fine medio. nālis aūt cū, medio ceu carne cute ac imene. qd āt neruꝰ talr sum ptus sit organū tact⁹ sentit pter Ba. A. pmo de aia. d. Tactus ē vis ordiata i neruis catis totī corpis ⁊ eius carnib⁹ ad apphēdendū id qd tāgit illud ⁊ afficit Frietatez pmutāte ꝓpiēnez ⁊ affectionē ꝓpositōis vñ algazel: Tactus est Ao diffusa p oēm cutē ⁊ carnez mediāte corpe subtilē qd est vehiculū qd spās dr ⁊ discurrit p cōpagines neruoꝝ qbus mediātib⁹ ad ptes cutis ptingit ⁊ carni qd satis cōmētator innuit fo de aia: ita fmo aris. dat instrā esse aialibus tāgibiliuꝝ itra carnez. ⁊ ꝑ quenit ei qd post appuit p ono thomiā. s. q neruū bīt itroitū in tactu ⁊ motu. qd igr scuit aris. rōe appuit post scīui. vñ post qdā ꝑdicens alex. ponēti carnez fore organū tact⁹ idiff solutōe argumētatōis ipsius mgr qd dicit alex. ꝑdicendo huic opinioni. s. q fi caro esꝝ. q. mediū ꝓtigeret vt sb carne fore aliqd mēbꝝ q qd sieret iste sensus aut vnū fi sensus ꝑ eliget vnū aut pla: si plēs nihil est iā eni apparuit post Ar. tpe alex. q ⁊ ai alib⁹ fūt quedā corpa que dūr nerui ⁊ bīt itroitū i sensuꝝ ⁊ motuꝝ. qd igr scuit aris. rōe manifestū est post sensui ⁊ nihil est qd bīt posteriores pipatbetici q nerui nō bīt itroitū i sensū tact⁹. Est. n. fmo aris. i potētia ꝓpinq ⁊ est ēt sensibil. Sic igr appet q ar. olsecit vt inuit ꝓmentator neruū esse instrm tact⁹: Ritate. q. ꝓpulsus ipsum itelligens p id qd itue. Predictū Ao idicat experienta dolores vz vehementiores ei occurrentes q̄s carni. qd fit eo q sensus simplex pti ꝑ dbet simplici vt iter ea accidat, ꝓportio. sensus āt tact⁹ ē simplex ⁊ neruꝰ sīlr: nō āt caro ⁊ ꝓpe sensitiua cū ex carne simplici ⁊ neruoꝝ villis vt oñsuꝝ ꝓonat. Idē vt predictum Tact⁹ est media, ꝓportio q̄litatū tāgibiliū. vbi q̄ repperiet mediocritatis, ꝓportio tāgibiliū ⁊ instrm illic erit tact⁹. Id aūt i neruo ⁊ nō i carne: eo q neruus ⁊ ꝓpie sensus in siccitate ⁊ humiditate ꝓtatus est sere ꝓpionū ⁊ ꝑmo pmis: nec est multū fridus ceu salso collꝝ scribit scdo: Cui⁹ qdēs friditas modica carnis remittit caliditate: ita vt sere ad tpmentū accedat. Itaq; tact⁹ organū erit neruꝰ ⁊ non caro nisi carnis noie caro cordis audiat aut neruꝰ latius ꝓtendat sub carne: ⁊ marie cum videamus dētes sentire: i q̄bus caro nullatenus inexistit. Propter scōm huius sciendum q id difficilius est quesitum ⁊ precipue

q: Ar. nō perfecte visus est nām nerui cognoscere: vt oñdit: q: aialium sermones ⁊ ꝓprie historiaꝝ tritij ita: O ia ossa quecūq; se tangūt vt adinuicē cōpondit colligata sunt nervis: ⁊ circa oia ossa ē multitudo neruoꝝ. in capite aūt nō ē aliqs sed future ipsoruꝝ ossiuꝝ ꝓtinent ipꝝ. nōdū. n. tpe suo perfecte cognita fuerat ictusionis scia: dria. 99. ⁊ iō distantes facti sunt pipatbetici in eo. Ad hac id dependet et pmoto secūdo ꝑ aia. an tactus fit vnus sensus aut plures. vnde com mētator. si fuerit declaratū q̄ ista Ao tus fuerit plures vna necesse ē vt caro sit q̄si mediū ⁊ vt non fit. q. instrm. Veritas tñ est q sensus tactus sunt plures sensus vno: lꝝ bui⁹ rōem visi sunt ignorare. A. ⁊ Themisti⁹. Cuius iducit rōem: qm̄ illa fūt vnū que vni⁹ cuiusdā generis vniuoce ꝑdicatōem suscipiūt qnto appens metaphysice vt al bū ⁊ nigrum ⁊ ceteri colores medij in colore. Brane āt ⁊ acutū cum alijs differentijs medijs in sono: ⁊ ita de alijs duob⁹ sensib⁹ vt olfactu ⁊ gustu. ⁊ iō vnusqq; vnus ē sensus: que cūq; Ao nō vniuocānt in vno aliquo. 10. genez: nō sunt vnū velut tangibiliū drie. nam quedā caruꝝ fūt in genere q̄litatis vt ca. fri. fic. ⁊ bu. qdā in pdicamēto subē vt graue leue. nō. n. Ao tus que cōprehendit graue ⁊ leue: cōprehendit ea nisi mediāte motu quia graue aut leue nō cōprehēdit nisi qñ mouet ea corpꝰ graue vel leue. ⁊ iō oꝝ opinari q vt Ar. q sensus tactus ē plus q̄ vnus ⁊ q caro ē illi q̄si mediū. sīlr rax ⁊ densum sunt in genere positōis apparēs in predicamētis. ⁊ iō cum istis nihil fit vnū cōe vniuocū non erit vnus sensus. q̄lr Ao grane leueq; sunt subē q̄lia p amplius visa. Dicēdum pro tanto id cōmentatorē sennire q p alijs verbemētius iberent q̄litatibus subē. vnde q̄rto ce. ⁊ mū. grane ⁊ leue magis: altero vz augmētatio ⁊ minoratō hoꝝ in seipsis bre videnk ꝓncipiū motus, ppinquissima esse subē ipsorum materiam. Cuius figdē signū: qm̄ latio absolutoꝝ sine sbarū extra: ⁊ ꝑ gnātōe vltimus motuū. vñ cōmētator. Materia motus in graui ⁊ leui valde ē, ppinq̄ materie grauis ⁊ leuis: ⁊ ita eo, ppinquat subē: fꝝ alijs ac cidētibus Frium iexistit: ⁊ iō cū acgrīt aliq̄ pa forme grauis ⁊ leuis mor cū illa parte adipiscit aliqua pars vbi nisi q impediēs supueniat: nō aūt in alijs oio fit moribus. Nosce et benitatū fore circa quesitū eo q Ar. ponit tactum duplici vt apparuit medio p fici et trinseco vz vt aqua ⁊ aere: ⁊ intrinseco puta carne. Circa extrinsecū āt Themisti⁹ Alex. ⁊ Ar. nō tenuere. Et iō ne huius mediū extraneū alteret tāgibilia organū immet. Cōmētator motus fuit ad dicēdum q aialia nō sentiūt, ppias q̄lias elementoꝝ cuꝝ sint simplicia puta aeris aut aq: qñ sunt in eis. Posuit ēt q frigiditas nālis ab aqua separi non pōt neq; humiditas ab aere: sicut neq; caliditas ab igne: ⁊ q aial se tiat calorē aut frigus in his elementis: non euenit nisi cū eis associank corpora calida vel frigida: ab aere ⁊ aqua aliena. Hoc aūt dcm cum affirmatōe vt q lo cus nālis locato sit similis: patīt calumniā apud posteriores hūc locū iterpretātes cū, ppie sit alteratio in qualitatū ꝑmis: ⁊ per ꝓñs in substantijs qb⁹ ꝑmitus insūt. Videmus ⁊ aquā ⁊ aerē simplici, ppingores: celerius ad caliditatē ⁊ frigiditatē alterari. Nosce quoq; Ar. voluisse mediū extraneū fore i, tactu tā q̄s fine quo necessariū, vnde Cōmētator cū declarasset nōdū fm quē dr q aq ⁊ aer sūt media i tactu: si debent dici media reuersus ē ad dicendū illud quod ē mediū in rei Ritate in hoc sensu. s. q ē ip offibile vt fine eo sentat sensus iste. ⁊ ē caro ei⁹ cui⁹, ꝓportio ad ipm est sicut, ꝓporno aque ⁊ aeris ad hos tres. Sic igīt ex cōmētatore ēt apparet q mediū extrinsecū i tactu nō est necessariū ⁊ marie cuꝝ aer cessibilis valde expmat eio cōtactu co: poꝝ solidoꝝ verū p accidēs magis. ꝓpter ifusionē vlimoꝝ ab hūido aq vel aeris: ⁊ iō tangibilia nō sentiūt fimul cū medio quod i fundit vltima. Cui⁹ fise in pcusso ē mediāte clypeo: nō minus sic pcutiē clypeus: q̄re clypeus pcussus vterius pcutiat clypeatū: ⁊ fit cā percussionis q̄re sed potius ipsa percussio: ⁊. q. in istanti pcutiūt simul cū clypeo clypeatus: qd euenit in his que se tangūt i hūido aque vel aereo ⁊ hoc fortassis ē subtilis Ar sniā de medio tactus extraneo. Medū quoq; intraneum vt plurimū ē necessariū: aliqñ āt nō ē necessariū vt in tactu inālī sicut tactū pti⁹. Deiceps quoq; sciendū q fo de aia: cōmē. volens sermōes Ar. aduersantes nisi ꝓciliare beritās ingt q fmo aris. in libro de aia contrari⁹ est fmoni i de aialibus: q̄re ille fmo sorte fuit fm q appuit. s. q scīuit de mēbris ailiū tpe illo quo libꝝ de aialib⁹ cōdidit. tūc. n. adhuc nesciebat neruos: ⁊ ideo dixit instrm tactus est caro. Hoc āt dcm Cōmētatoris calumniā recipit nō pauca: q: vt pciductū ex aialium libris aris. non solū posuit carnē organū tactus: sed q ⁊ ius sicut in de aia ēt Eti., phabile fit aris. melius sciuisse neruos tpe constructōis libri aialium q̄s eius q de aia cū fuerit pdētissimus vniuersalib⁹ prius q̄s pticularioribus ista dans: experientia longo tpe bitis idigente. ꝓpter qd ethicoꝝ pmo: puer p̄ ē bon⁹ mathematic⁹: non āt moralis: ⁊ per ꝓñs neq; nālis aut medicus minus. Rursus de sensu ⁊ sensato ⁊ collꝝ fo: vt iducū suaꝝ nō fuerit legislatōem: cū idē posuerit carnē organum tact⁹ in de aia Ao quod itue. Propter qd dicēdū vel tūc aris. illā renuisse opi. et marie q: credidit sensuꝝ tact⁹ vnuꝝ tūc ēē et nō plures vr ēt dicit cōmētator. vtraq; nāq; fortassis aris. tpe fuit opinio sumata et postea: qd apparet qz. A. p. fuit carnē tact⁹ istrm: et Themistius abbreuiator eiusdē. aut dulci⁹ dicēdū q aris. cuꝝ carnē dicit tact⁹ ēē organum, p carne carni simile auditū puta neruū aut fortassis qd ē intus vt cordis carnē: et bui⁹ qdē via non pōt. auer. ꝓdir er maxime collꝝ fo: cū neruum exprimat et carnē: ipsaq; ponat principali⁹ instrm: tactus q̄s nei uū Ꝑ appet qz dicit neruū seruire carni ꝓpando. Cui⁹ qdē defect⁹ apparuit cuꝝ ipsa p se non sentiat neq; ēt fit corporis pricula pncipalis: nisi qs carnē illā audiat cordis. Ꝑ aūt dicit. A. carnē neruosam tact⁹ fore instrm: nō est itelligendum q ꝑ insit ipsi carni nisi put radiata fuerit a virtute et nā nerui ceu primo ꝑ aia tetigit expsius. Ex his igīt vtcūq; appet concordia grandis in hac dria discolie. Et ad vnum ē aial: aial, ppter sensum. ergo, ppter illud qd principali⁹ ē in animali: hoc autem cor. ipm itaq; organū tactus

Propter q̄rtū qdē ad aris. et auer. et reliquorum sermones apparuit qd dicēdum apparentes tenuisse carnē organuꝝ tactus. Ad aliud dicēduꝝ vt iā visum q i carne nō ē tanta tangibiliū mediocritas vt i neruo: cuꝝ caliditas carnis et humiditas valde plus remoueat a tpamento absoluto vt cutis q̄s frigiditas nerui et siccitas modica. ed aliud dicēdū q medius

recipiat ⁊ nõ discernat verificat in medio extraneo: quale in tribus est sensibius ꝓpter bene cẽ inuentis. nõ aũt de medio intraneo eo ꝙ illud cũ sit cõiunctus organo sensitiuo irradiatur ⁊ sensum recipit illi⁹ gratia. Ad autem dicebatur in ꝓtrarium carnem esse medium: eo sensibile positus ⁊ reliqua: dicendũ verificari in tactu dico naturali ⁊ non inaturali cuj positũ sit illum pfici absq; itrinseco medio. Ad primum autẽ illoruj quod idacebatur neruus non sentire ex sermone ar. dicendum ipsuj ꝙ neruum vt apparuit ligamẽtum audisse: cum cãm assignet terreitstes nãe ipsi⁹: Aut ꝙ neruus nõ sentit i pncipio pnciplãte cũ a cerebro egrediat vel nucha: vel sentit rõne cuius dã diaphenitatis ⁊ trãslucẽtie: tũc eni spãs possit digredi. Insensibilis aũt est rõe eius qõ terra ⁊ cõpacti. Ad aliud dicendũ vt ofisum est ꝙ frigiditas nerui ⁊ siccitas magis stat cũ tpamento absoluto q̃ alicuius ꝑter cutẽ alterius mẽbri complexio quãdo spiritus ei occurrit cum hic calidus sit ⁊ humidus. Ad aliud dicendũ ꝙ non oꝫ sicut dixit Alex. neruũ diffudi per oẽ corpus vt fit organum tactus sensũ administrando in toto sicut i arteriã aut venã cum spãs ꝓ neruum trãseuntes alterẽt ⁊ assimilent carnẽ sibi cõiunctã ⁊ eã sensitiuã reddant: imo qõ durius ea valde pura dens irradiatiõe spũs ꝑ ipm redditus sensitiuus absq; oia in ipso nerui sparsione: ⁊ caro post deperditionẽ reddita: dria pñti. vnde tertio coll3 ca. 6 accidentibus sugueniẽtib⁹ sensui tactus: Videm⁹ ꝙ mẽbra sentiunt per neruũ ẽt in locis que non sunt nerusa. Ad aliud dicendũ ꝙ ly neruus sit mẽbum consimile: eo ꝙ pars cõicat toti noie ⁊ diffinitione: Est tamen mẽbꝝ officiale ꝓfideratũ, put nãq; plasmatis induit. Compositũ eni omne consimile nã quadruplici: ly non ita manifestum ceu istrumentale. ꝓpter enim formã figure amomeruj est de pribus ho. Ad alia vero alterius ptis dicendum ꝙ tactiuũ dicit esse terre non simplicii sed ad alios tres sensus comparatione: in gbus magis dominant alia alimenta puta ignis in odoratu aer in auditu: aq̃ in visu: de sensu ⁊ sensato. vnde in scbo de aia: tactus non est simpliciũ sed compositoꝝ reductoꝝ in vnã quãdaj mediocritatẽ: imo ibi scribitur ꝙ sensitiua solum est ex duob⁹ simplicibus vt aere ⁊ aqua. Nã pupilla est aque auditus aeris: sed olfatus est alterius boꝝ Ignis eniꝫ aut nullus est vel cõis oibus cũ nihil fit sensitiuum absq; calore: terra vero nullius est: aut in tactu miscetur marie. Ad aliud dicendũ ꝙ neruꝰ ⁊ caro sunt organũ tactus fm opinionẽ loco ⁊ tpe vel respectu dñtẽ vt apparuit aut vnũ pncipale reliquũ scõariuj ⁊ contẽperans. Ad aliud dicendũ ⁊ ꝙ concedendus vt qõ intus est pmũ tactus organũ puta cordis caro aut nerus. Ad primum quidem alterius partis dicendum ꝙ licet coꝫ respectu temperamenti vniuersalis calidum fit ⁊ siccum: ipsum tamen vite comparatione: ac sensibilium excellentiarum sibi occurrentium quales sunt suffocationes repentine ⁊ solutio i paris tanq̃ in quadam mediocritate locatuj existit. Et ideo non solum tactus primo modo dictus: vezꝫ etiam secundo vt tactum repertus est in corde. Ad aliud dicendum ꝙ sensus superficialiter exterius reperius per virtutem nerui causatur interius magis locatum. vnde siquis hymen cuti superponat ⁊ tangebat: sensuj faciat secundo de anima. Continuitate nanq; partium virtus defertur ad extra.

Quod cutis non sentiat vt: qm̃ coll3 ꝓ: ca. 8 iuamento cutis: ipsi⁹ iuamenta ponunt desendere solũ ⁊ abscondere. id aũt non ẽ sentire. Adduc de generatione aialium gnto: Totaliter pellis nã supponit terrestris: que aũt talis non sentit ⁊ ideo tertio de aia ⁊ ꝑibus pilis: ⁊ huiusmodi ptibus non sentim⁹ qz terrere sunt. Et subiicit qz ꝓ complexionũ: Cutis extat ficcissima. huiusmodi aũt non sentit cum sensus sit mediocritas quedã excellentiũ vt dictũ prius qualitatum. Et i: qõ adest ⁊ abest subiecto manente accidẽtis more nõ sentit cuj sensus sit cuius dã esse pfecti. Sensus eni animal prius vt positum constituit. talis non est cutis: qõ eius defectationes ⁊ inflãmationes ⁊ venenatões denotant: ac excoriationes ⁊ que huiusmodi. Rursus dictuj prius oẽm sensũ perfici medio: quod non ẽet si cutis sentiret: et nãq; absq; medio occurreret sensibile. Pali: si cutis sentiret oꝫ eam venudari a natura ab oibus q̃ litaribus sensibiliũ quas recipit. aliocqn non susciperet illas cum receptiuũ soni opus sit sore absonũ ⁊ colozis absq; colore: ꝓ de aia. Ex huiusmodi aũt mor positũ constituit cutis ipsa igit nõ sentit. In oppositum cõiter sunt medici ponẽtes eã regulã ⁊ mensurã ois sensus ⁊ tpamenti. Sicut eni cõplexio temperata totius ꝓ coaltertionẽ quãdam ⁊ cõfractionem causata est tpatissima ⁊ Sriematum excellentiũ potissime perceptiua: ita ⁊ in vno mẽbroꝝ sere per se cutis existit. Amplius illud qõ temperatũ porosum diaphanum sentit: cũ per ipm valeat spiritus pertrãsire animalis vero vt apparebis est cutis. Adduc ossib⁹ valde frigidis ⁊ siccis cõpactis ac imperuijs ly soꝫ inest aliquid sensus. cutis aũt in bis mensurata vtrisq; sentit itaq; cutis: Propter quidẽ primũ scien dum ꝙ cutis seu pellis est mẽbum ex neruo carneq; contertũ superficietenus corpus ambiens oẽ ac ipsius protectiuum. vnde primo ꝓplexioni .ca.ii. Cutis est velut sanguineus quis neruus certissima media existens neruo ⁊ carni. q. ambobus facta fit consusio. Descendit aũt vel qõ interius abscondendo ⁊ molle. q. duro conterminando: qõ in bruis euenit marime: aut sensũ pstando. ꝓpter enim dolorem sensus passionẽ refugium animalia que contristant. Cutis quoq; diuersificatur. nã quozũdaj est dura testes vt plurimum eranguiũ: aliorujaũt mollis rara sicut hominũ: quorundam vero media vt sanguineorujꝫ. Cutis nãq; humana est tanq̃ passio carnis: aliorujꝫ autẽ velut pars existens: pbl. 10. Cutis etiam hominis ly reliquis fit subtilior: gnto de gene. aialium: ⁊ theorice ho ca. 15. rarior ac mollior existit intantum vt quis persaꝫ rex eam iubeat fm Dibasium i apbo rismis senestris applicari: ꝓpter ipsius substantiam porosam tanq̃ diaphanam nõ obstantes lumini. Diuersificatur tamẽ quoniam alicubi est subtilior sicut que faciei: qõ imutatio coloris ostendit in eu celeritẽ facta: in quandam vero parte grossior vt que plantarum pedis ⁊ volarum: deinde alicubi autem media ceu in alijs partium locis. Cuius quidem temperamentuj temperati non pertractantis manu que aspera vt gubernatoris in vola est eius intensius. vnde quarto. 7. cap. de scabie ⁊ pruritu: Ad vltimum materia pruritus aggregatur inter duas cutes. Que autem huiusmodi reliqua complexionum ⁊ theorice requiruntur secundũ. quid vero sentire differentia

inotuit priori. Propter fm Ro sciendũ ꝙ i hoc q̃sito sapiẽtũ fmões videt aduersi. trio nãq; historiaꝝ. In scibilib⁹ẽ pellis scisa ꝑ se idẽ sine carne. marime aũt talis ẽ q̃ i capite qz qõ intermedũ sine carne ẽ ad os. sitẽ quoq; sere de cã. 2. c. 6. ita. Est cutis velut tegmẽ ⁊ iduimtũ qõdã aialis coinatum: neqꝫ igit digõem neqꝫ reddito ꝫ cibi neqꝫ san. neqꝫ pulsũ neqꝫ respiratõꝫ neqꝫ motũ fm ipetuꝫ: neqꝫ vlr actũ aliquẽ aialiꝫ pbens. Sil aũt ẽ ⁊ oiuꝫ extroꝫsũ positu rõsbiliẽ recipit supfluitates corpis tõn⁹. Cui⁹ gdẽ oppositũ scribit ꝓponũ. 1. ⁊. 2. c. ii imo adeo sentit ꝙ ipa cetera pcipiũt occurrẽtia: dria pori. A. Ro aialium. 3. Dicit arist. ꝙ cutis nõ hꝫ sensuꝫ: nisi fuerit carnosa ⁊ marie cutis capitis: ⁊ i Pitate cutis que appropinq̃t neruis hꝫ lẽsũ: ly ista que i superficie exteriori nõ hꝫ sẽsũ: qzi ea ñ ẽ neruꝰ: quoꝫ gdẽ practatio dicẽdoꝝ apebit. 3. Propt tertiũ gdẽ sciẽdũ i ãcedẽtis ꝙ cutis sentit ex semib⁹ scu principij a gnãte primis. vnde A. 2. de aia: Ex pnciptib⁹ tact⁹ est ꝙ tota cutis quae circãdat totũ corpus ẽ sentiẽs ꝑ tactũ: ⁊ nõ vna eius pe sola: cũ ꝑ sensus nãlr corp⁹ ab accũtib⁹ conseruẽ nã cutis duplex existit ceu ẽt innit. quedã nãqꝫ ñ Pa velut hymẽ: ac illẽsibile tegmẽ oꝫquaq; corpis: iuxta iductũ pri⁹ si ge circa carnẽ extẽderit hymẽ faciẽs. 2. de aia. Ro firmat qz si sorset sensibili ea deperdita non restauraret: cũ id ex nã bꝫet nerui i quo principiũ manifestat sensus: sil⁹ ⁊ nã in principio totũ ei⁹ posse i sibi tã nobile attribuẽdo Pturẽ exposuit. vñ que nobilitatis ptes nequeunt cõpẽsari delete: ly restaurat hac Prime gb⁹ qñqꝫ fluit oisaris. Rursus. Pũcta nullã reddit tactũ: que qdẽ nã pstrui. q. ex quodã cutis interioris supfluo alimẽti: ⁊ ea sorta sis vt positũ pri⁹ apud Ar. mediũ extat tact⁹ qõ itraneũ. nõ igit huiusmõi sẽtu ly sere tegmẽ ⁊ salsũ cutis ãdicte ⁊ obtusiotact⁹ ne aial doleat ãpli⁹ ex occurrẽtib⁹ sensibiliũ. Est ⁊ cutis alia Pa spmatica sb priori locata spissior: illa valde que ponit sẽsũ bꝫe. Ro fulcit qm̃ illũ sẽtit qd ex neruo cõponit. Ad ipsã Ro neruꝫ vndiqꝫ duciũt vt i extrema: cũ positũ bꝫit locũ organi tact⁹ bꝫe. Cutis aũt dcã ẽ ꝓponi ex neruo ⁊ carne. Rursus. Si cutis nõ sẽtirẽt. ly sorset aialis corp⁹ lesionib⁹ expositus ⁊ corruptõib⁹ obnuũ oiquaq; qz sensus tact⁹ ẽ nã cõsulis corp⁹ ab accũtib⁹ lesiuis occurrẽtib⁹ iccirco necesse fuit vt totã corp⁹ sentiẽs superficieten⁹ poneret. A. 2. ⁊ aia. ⁊ aũt sorset ꝑ nãe pducẽtis itẽtõẽs. Nũq̃ eni ea pducit aliqd gn ⁊ ei⁹ nõ pcuret pmanẽtia ⁊ salute: de ge. aialiũ. 2. Iraq; cutis hmõi sẽtit ñ tũ ab itensus ẽ sẽsus ipsi⁹ vt q neruoꝝ: cũ ex carne ẽt cõposuat ipsa: que ⁊ se sẽtiẽs ẽ mime vt ofisuj ẽ pri⁹: neqꝫ oportuit illẽ: tũc nãq; alẽatõib⁹ cũctis obuia i ãpli⁹ pateret. Ex gb⁹ appꝫ qd dicẽduj ho: qz Ba. sermo illic ⁊ cute vt bificari supficiali exteriori: quã indicauit sensibilẽ: cũ careat copulatõe ad pricipũ sẽtitiũ Alibi Ro cũ aliis ⁊ cute spmatica sb hac fita. Ro aũt arist. diterit hãc nõ sentire dicẽdũ ꝙ fuit tũc opinionis ꝙ caro ꝑ se instꝫ sorset sẽsus: ⁊ qz cutis capitis supi⁹ marie absq; carne pfistit: cũ ibi muscul⁹ extet mime ẽdicauit eã nõ sentire. ly qꝫ ⁊ ꝓ romãũ pus: neqꝫ ẽ ut cõit exponit illẽ ⁊ cute pura: neqꝫ vlr actũ pdẽte aliquẽ aialiꝫ ifignẽ vꝫ ⁊ nobilẽ: qz hoc soli⁹ mẽbri cõpositi: in Pture tũ pfistis dria. 63. hꝫ tũ actũ sibi pprũ nã ly ⁊ occultũ qdruplicẽ quo ei⁹ actio pficit aliuti. Sꝫ sistuũ sẽtũ vt apparet: iã. n. sorte mẽbꝝ certe hui⁹ cutis ⁊ nõ tegmen soluꝫ priuat ẽt Ba. ꝓ actibus ptialibus occultis cutẽ talẽ. Nosce quoq; ꝙ cutis cum eo ꝙ ceteris mẽbris vt dcm̃ tpatio: existit: supfluũ tũ a toto suscipit corpe. Suũ nãq; officiũ ẽ pati ⁊ suscipe interioꝝ. n. recipit nãm ad ipsuj trãsmissa ⁊ exteriora occurrẽtia: ⁊ fulcit qz mẽbroꝝ pfectio nõ solũ ẽ actio veꝝ ⁊ quotidã passio. vñ prio pria de cõplexib⁹ mẽbroꝝ: cũ suaꝝ Pturã Pueniẽtia qbus agit ⁊ patit: et coll3. 2. c. i. Sanitas ẽ bona dispo i mẽbro cũ q̃ opeꝫ actõeꝫ ꝑ sui nãꝫ: aut patit passionem quã hꝫ pati: aut spmatica ꝓprie sentit. Supficialis Ro qõ supfluum suscipit. Alij Ro dicũt cutẽ suscipe qõ supfluũ ad sinẽ et intentõe ac idustria nãe. coriãpet. n. ais si nos suscipet supfluũ qõ corporis: ly primũ certi⁹ ⁊ subtilius. Propt qrtũ Ro ad primũ dicẽdũ ꝙ per defẽdere ite lligit ẽt sẽtire: nõ. n. sui duricie tuet vt clipeus testiuudialis resistẽdo veꝝ nõ minus sẽsu refugiẽdo nocius. Ad aliũ dicẽduj ꝙ nã pellis ñ ẽ adeo terrestris vt tactũ excludat: ly talis sudicũ carnis respectu qñ ab ea supficiali ẽte bãidũ euaporãs: solida ꝑ li gẽ ⁊ terestris: neqꝫ ẽt cutis aialiũ sãguineoꝝ ẽ: ⁊ ꝓ prie nrs ficcissima: ly ea que ostracbadermoꝝ ⁊ filiꝫ dria. 120. Ad aliũ qd dõm appuit cũ pellẽ denotet. ly pficialẽ extriseca. Ad aliũ qd dõm dria visuꝫ prioꝫ. nã iter cutẽ spmatica verã: ⁊ obiectũ sensus tac⁹ ẽ cutis supficialis i termediũ nõ Pa: cũ tact⁹ fuerit nãlis qñ Ro i nãlis penetrãs cutẽ vt ad neruũ pueniẽs: aut nõ extat illic mediũ vl bãidũ qõ influẽs mediat velut cã duo se ꝓãgũt ẽ tãcñqꝫ i sere vl ãq̃ corpa. Ad aliud dõm ꝙ ꝑter alios sensus tact⁹ ꝓponit ex bus que ꝑcipit dcm̃. n. pri⁹, pprũ ẽt oib⁹ istris sensui: nihil bre i actu ex eis que ꝓbẽdãt nisi istrm tact⁹. Cõpreheditur. n. i cõi q̃litates ex gb⁹ cõstituit: nõ aũt i spãli cũ ex ꝓpatis pstituat. pcipit aũt extrẽsa tãq̃ alos: ⁊ iõ prio pria. Cutis cũ sit tpata nõ patit. q. a corpe pstructo ex aq̃ seruẽti ⁊ nive: et aliquo ficcioꝝ corpoꝝ ac humidoꝝ: sentire nãq; qõdã ẽ pati. 2. de aia: ⁊ q̃rto de accidenti: passio autẽ ois ab oppositis.

Diuisũ dicti occasiõe ꝑ soar supi⁹ introducti an ossa sentiãt defitat: vt. n. id opinari cuius rões iducit. Expiẽtie nãq; pp abbotatõeꝫ is nõ potuit ceu testat supesse. Primit⁹ gdẽ qz sicut pt⁹ nãl ptrãsit ab epate i ossa nõ existib⁹ venis ꝑ ipa di psalio qn. n. nõ eẽnt vegetabilia nutribilia neqꝫ suũ diligẽtia alimẽtũ: ita vt ꝑ se pt⁹ aial puẽiet i ossa. Et ꝑcipue appꝫ cũ videam⁹ nerusos ãpli⁹ ꝑ ea transire q̃ venas qõ ⁊ fulcit. Nõ. n. pt⁹ nãlis sortior ẽ suo processu ad mẽbra q̃ pt⁹ aialis vezꝫ ẽ. amp. ait. Sẽsus ossiũ ẽ debilis valde q̃re occultat: ly iõ nõ repũtat cũ ad ea puenire nõ possim⁹ nisi ꝑ icisiõeꝫ ptiũ circũstãtiuꝫ: q̃r sẽsus ẽ sortis ⁊ acut⁹ valde cũ fm Hipp. Vnoꝝ doloꝝ nõ fm eãdẽ regionẽ factoꝝ maior de nigret minorẽ vt mor⁹ remissior itẽsiorẽ depellit. hec que soar. Rursus. Obicũqꝫ ꝓtigit inuenire passionẽ ⁊ subiectũ cũ ea ly Ar. ab eo nõ possit separi intellectu consto ẽt dñio. Tũc. n. sciderẽt ꝑdictoris qõ negat et hꝫ oꝫ agatio. 6. et i ossib⁹ repit passio sensus pta dolor cũ sit sensus rei nocine ꝓiuꝫ: dria. 79. Primo. n. crisium. c. 4. in pleuresi ẽ dolor coste pungitiuus ipsa figdẽ os: ac fa tertio. e. de signis torture. Et signis cuẽtus torture ẽ ꝙ hõ inuenit dolorẽ in ossibus faciei suae. Iridem qd verius iest alicui magis inerit qõ illi filius cum amplius eius gaudet natus

sed tact⁹ plus ceteris elemētis terre vī attribui. vū de sēsu ⁊ sensato: Tactinū terre os āt appropinq̄t aer plius ipi tā rōe ꝓpōnū: q̄z ſbe getis ac fulcimēti Ad hac aia sensitiua ē forma qd oñdit: qm̄ dat eē ꝓfectū pp eni sensū aial ē aial de aia ⁊ gnātōe aialiū ꝓis: de rōe bmōi ē forme q̄ diffundat p totū cū det simplicitter eē: erit igit in ossib⁹. Palin: Utilitas nerui ē reddito sensus ⁊ motus ad oēs corpis: ptes de iuus. i. ca. 3. ⁊. A. de aia. 2. O portet vt totū corp⁹ ponat sē tiens p tactū: ⁊ ñ vna ps. Sēsus. n. ē nā ꝓpriūs ipm ab accidētib⁹ ipugnātib⁹ marie. Tertioq̄z de accidētib⁹ ca. 3. Nocumentū tact⁹ i toto corpe est: sed ossa sunt ps corpis aliq̄: ⁊ sub toti⁹ corpis abitu ꝓtenta. Eti: si ligamēta sentiūt ⁊ ossa cū ab eoꝝ extremis ponant ꝓnasci. Q̄ntūq̄z illi a quo pducit attestet i tegni sed ligamēta sentiūt. vñ theorice. 9. c. vi. Altera cā rū grauis dolor i uuncturis ē pp sensus Vtutē q̄i ligamētis ē ⁊ neruis. Rursus fm ga. ⁊. a. dentes sentiunt: sed bi sūt ossa: ꝓmo ꝓma. sunt eni nām bntes eā dē ossib⁹: ⁊ fiunt ex ossib⁹: de gnā. aialiū. 2. Itaq̄z sē tiunt ossa. In oppositū sūt medici fere vniuersi ⁊ pbi. ꝓmo eni de aia ⁊ tertio: O ossibus nervis pilis ⁊ bmōi ptibus nō sentiem⁹: q̄r terr ee sunt nāe: pp qd ⁊ plāte nullū b ñt sensū. vñ Alex. medic⁹ O e est ilensibile. Adhuc si ossa sentirēt ut pp motū laborē ꝓfractionē ⁊ ꝓpressionē nimius tact⁹ adesset dolor: vt nō diu aial posset viuē: nullū eni ſynthomatū vt dolor ē interēptiuū: hic āt euitādus. Itidē: In cēntialiū ordinatis ſp qd pus vlius posteris: ita vt ab eis possit segan: sed bis eō de cāis appens: tūc igit si ossa sentirēt ⁊ q̄ taliū sensus: nō esset angustior vita: cū ficut itellectus se bz ad sensū ita b ad vitā sed itellect⁹ nō bnis organū in corpe alligat operatione illi nō tñ toti: vex santasticis solū vtrib⁹ repsentatio i cerebro per āplius. Nō eni aialiū corpa sunt sic q̄celoꝝ bōgenis vt vna posset eadē aificare aia tota Itaq̄z mime sentiūt ossa. Propē hmā Vo scīdū q̄ qd sint ossa dzis visū. 39. qd āt sensus pori. Propē scōz āt sciendū q̄ zoar solus āplius expressit estimare se oibus ossib⁹ inesse aliqd sensus deductus motiuis ptactis ilsufficiētib⁹ vt appebit. Isaac Vo bamgrā elemētoꝝ. 3. cuz Isaac ifrtus sebriū. 5. inuit ossa ⁊ q̄ taliuz sentire oia cēu plātas. Triplicē enidistinguit sensū: nālē q̄ ppriū est aialibus ⁊ plātis: recipiūt eni ⁊ delectant nutrimēto ꝓuenienti refugiētes oppositū: Et aialē quo dolor pficit corpore⁹ ⁊ mouet volūtarie: ⁊ itellectualē siue spūalem q̄ est in estigatio: discretio: iterpretatio: ⁊ cognitio Vitatū. Post q̄ subdit: Corpora celestia sria sunt: sed nō patiētia: neq̄z pmutabilia a nā ⁊ essentia sua: ⁊ ppē b nō dolēt b ēt sensit pmo celi ⁊ mā. simplicib⁹ gbusdā min⁹ sufficientib⁹ motibus argutis: qd pñtis nō extat ingsitionis. Hmōi figdē Isaac distractione gradus entiū cōfundit. Adhuc sensus nō solum erit virtus passiua verū ēt actiua. Cui⁹ oppositum Fo mōstratū est de aia: cū b q̄ sensū ipropie accipit, p q̄libet idifferenē susceptōe: ita vt ignis etiā aut q̄libet inalatū sibi alliciēs aliqd sentire dicat. Rursus: Quidā ex zoar pduxerunt q̄ sensus est duplex cōfusus occultus q̄lis q̄ ossiuz ⁊ bmōi. aliusq̄z determinatus ⁊ mānifestus. Sz qd de bis cū porib⁹ tertio q̄rto videbit dicendoꝝ. Propē tertiū Vo scīdus ꝓmitus q̄ ossa nō sentiunt oio. Et demuz grā cuiusdā ptecti ex argutis oñdendum dentes mō sentire aliquo. Propē ꝓmuz bmōi sciendū q̄ ossa nō sentire multiplicit pōt oñdi. Primit⁹ qm̄ sensus ē medietas quedā excellentiū qutatuz ꝓxia pori. hoc āt in ossib⁹ nō inest cuz sint fridiora ⁊ ficciora mēbris ceteris: de ꝓpōnib⁹. i. ⁊. 2. sensitiuū ēt nihil sine calore. 2. de aia. sūt ⁊ duriora reliqs min⁹: q̄r porosa trās parētia: si spūs aialis b⁹ Vtutis organuz susceptius. Palin: Q̄ nullā bz ꝓximitatē ad s. ñsitiuas ptic. las nō sentit de gtib⁹. 2. ⁊ q̄ nō ꝓterminat dissimilate cū organo careat delario. bmōi Vo ē os: nō eni cordi ꝓtinuat aut neruis. neq̄z bi cōterminat in ipz. Eti: Sensus dat⁹ ē aiali pp custodiā. 2. de aia aris. ⁊ A. sed ossa nō egēt custodia ⁊ salute bmōi cū fint tiere ⁊ ossa nō egēt custodia ⁊ salute bmōi cū fint tiere rinus sepulta duraq̄z creata: q̄r sunt ab occasionib⁹ remota. Rursus: Peripat⁹ vī q̄ ligamētū sentiat q̄z cū os sit nervo⁹ fili ⁊ nō ꝓ ita vt ⁊ nerv⁹ dicat dzia pori q̄ positū est organū sensus ⁊ ipz nō sentit primo ꝓma ca. de mēbris. ārc. 2. theorice. c. ii. ligamentoꝝ origo ab ossiū ē extremitatib⁹: vñ ⁊ sensus expl. Itaq̄z nullo sentiūt ossa mō. Propē bmōi fm scīdūz q̄ de sensu dentiū videnē discordari. vñ theorice 2. ca. 10. Aiūt medicoꝝ primi dētib⁹ sensū iesse inter ossa reliq̄ que ēt titillāt ⁊ tremūt velut labia. bmōi āt rei dicūt signū dolor q̄ accidit illis qm̄ ñ fit dolor aliius nisi sentētis. Cōtēnūt āt b q̄dā ēt dr̄ aphenitate plucida ⁊ porositate pticipēt aliq̄. Et q̄r talis ē ipoꝝ sensus: nō dolēt ꝓtinui distātia suficieten⁹ tactu pcipue vel ēgmime pcipiūt terrestrioꝝ occurrētia. Qualitates āt prias: ⁊ pcipue efficationes marieq̄z itensas sētiūt ⁊ dolores illas iferūt mox alteruriq̄z occurrētes cuz sint spialiores, pmitigat dolor cuz deuēit eo q̄ neru⁹ nō distēdit. loc⁹ eni illi dilatat⁹ ē: ⁊ apostemate locus adiect⁹ quo dissoluat: ⁊ medicamē loco patiēti obijciat ⁊ supponit ac trāgit Et hic qdē fmo vī ab alerādro. pdijsse dicēte ita: Quidā dicūt dolorē fore i dentis ꝓfundo. gb⁹ rñdēt aliq̄ q̄ dens ē os ⁊ fine dolore pōt eē. O e eni ilensibile qd lima ei oñdit adhibita. qd absq̄z rōe logica ⁊ phōfica oñdo. Cū eni aliqñ dolerē dentē diligēt cognoui q̄ me ipz sic audiuerā alicationes: q̄r ñ solū dol ent dētes: ſz ⁊ ꝓstrigunt ⁊ trucidant: silr ⁊ iflāmatōz patiunt. ceteri aliquo tpe dolui dentē: ⁊ mānifeste fine ipo dente: ſz i gigiuis eē dolorē iflāmantē. O ppssione igr dolēt ea que vicinā: ⁊ dentib⁹ duris exñtib⁹: dolor pp oppssionē augmētat: vt v treq̄z sensibiliores i exprimēto fint. alia eni i gigiuis: alia Vo i dentis ſba. mānifeste nāq̄z scio ⁊ testimoniū phibeo bis q̄ dicūt dolē dētes: q̄r i neruo q̄ surgit i radicib⁹ dētū ⁊ circūligat cū mēbranā gbus circūtenē ⁊ ipis orta iflāmatōe dolor gnāt vt mānifestius cognoscas si dentē ſz nerū aut mēbranā dolē: ablato nāq̄z doloroso dēte dolor minuit: ñ q̄r tollit: ſz qm̄ ñ oppriuit loc⁹ q̄ pblōne bz: ⁊ liberare nanq̄z ab oppssiōe scō cessat dolor. vñ serapio a quo bmōi p us vidēt. fmones emanasse: qñ egritudo ē i neruis ⁊ pellicul⁹ ginginaꝝ imaginā mlti q̄ dolor fit i ipo dēte: ⁊ cognoscit b ex dēte qñ eradicat: qm̄ si remanet aliqd doloris post eradicatōez dētis tūc significat q̄ apostema ē i nervo: diminutio āt doloris qn eradicat molaris est qm̄ alguiuur non extendunt extēsionē a q̄stirate: cū q̄ cadit percusio ⁊ lesio nocet ex continuatione sua cum osse: propter quod est tensio ⁊c. vt dictum per alios ab eo. Nō ergo sentiunt dentes. In contrarium quia primo prima nullum ossium nulle

modo sentit preter dētes. Ba. n. dixit q̄ experimētuz nobis demōstrat eos bre sensuz: ō quo nā solicita fuit: ⁊ fecit ipsos cū Vtute que de cerebro puenit: vt ter calidā ⁊ frūm discernāt. vñ tertio septīa. c. i. Et vt scias q̄ dētes sūt ex fūma ossiū gbus icst sensus, pter illud qd venit ad eos ex neruis a cerebro, pcedē tib⁹ lenib⁹. Et qñ dolēt sentiūt illis qd accidit eis ex pcussione ⁊ saltu: ⁊ qñq̄z sentiūt fricatiōem suā ⁊ cō motōem suā. Eti. Scias qd dētes dolēt qñq̄z pp cāz doloroſaz erñtē in subā ipoꝝ: ⁊ aliquando in nervo quod est in radice ipsorum: et iterdū i gigiuis. ⁊ reliqua. Adhuc tertio d accidēti. c. 3. In dolore dētium tact⁹ pati vī: ⁊ pbl. 21. dētes velocē dolēt. Et. 54. sentiūt frig⁹ magis ⁊ facit dolorē. Ad poros. n. sunt spti nati: doloꝝ quoq̄z icurrit supefactiuū: iterioꝝ 2. c. 7. Qui ei⁹ subiectū pars sensuz argunt. Sentiūt igit dētes b q̄ ab alijs de bis sūt practa. Dicēdum q̄ dētes sentiūt: tū, ppter neruos pueniētes ad radices eoꝝ: ⁊ in eas dissciatos ex tertio pari neruoꝝ cerebri tū, ppter finē ⁊ curā nāe pendētē ide marie: vt tueāt a nociuis elicitēs sibi ꝓuenientia. Sensus tñ eoꝝ debilis ē: ⁊ bebes valde friditate ⁊ ficcitate: ac eoꝝ durīcie: quā oz, ppter ipsoꝝ ꝓfricatōem ⁊ icisionē bre: ne f-āgāt ⁊ doleāt: cū q̄dā ēt dr̄ aphenitate plucida ⁊ porositate pticipēt aliq̄. Et q̄r talis ē ipoꝝ sensus: nō dolēt ꝓtinui distātia suficieten⁹ tactu pcipue vel ēgmime pcipiūt terrestrioꝝ occurrētia. Qualitates āt prias: ⁊ pcipne efficationes marieq̄z itensas sētiūt ⁊ doloꝝ illas iferūt mox alteruriq̄z occurrētes cuz sint spialiores, pmitigat dolor cuz deuēit eo q̄ neru⁹ nō distēdit. loc⁹ eni illi dilatat⁹ ē: ⁊ apostemate locus adiect⁹ quo dissoluat: ⁊ medicamē loco patiēti obijciat ⁊ supponit ac trāgit Et hic qdē fmo vī ab alerādro. pdijsse dicēte ita: Quidā dicūt dolorē fore i dentis ꝓfundo. gb⁹ rñdēt aliq̄ q̄ dens ē os ⁊ fine dolore pōt eē. O e eni ilensibile qd lima ei oñdit adhibita. qd absq̄z rōe logica ⁊ phōfica oñdo. Cū eni aliqñ dolerē dentē diligēt cognoui q̄ me ipz sic audiuerā alicationes: q̄r ñ solū dol ent dētes: ſz ⁊ ꝓstrigunt ⁊ trucidant: silr ⁊ iflāmatōz patiunt. ceteri aliquo tpe dolui dentē: ⁊ mānifeste fine ipo dente: ſz i gigiuis eē dolorē iflāmantē. O ppssione igr dolēt ea que vicinā: ⁊ dentib⁹ duris exñtib⁹: dolor pp oppssionē augmētat: vt v treq̄z sensibiliores i exprimēto fint. alia eni i gigiuis: alia Vo i dentis ſba. mānifeste nāq̄z scio ⁊ testimoniū phibeo bis q̄ dicūt dolē dētes: q̄r i neruo q̄ surgit i radicib⁹ dētū ⁊ circūligat cū mēbranā gbus circūtenē ⁊ ipis orta iflāmatōe dolor gnāt vt mānifestius cognoscas si dentē ſz nerū aut mēbranā dolē: ablato nāq̄z doloroso dēte dolor minuit: ñ q̄r tollit: ſz qm̄ ñ oppriuit loc⁹ q̄ pblōne bz: ⁊ liberare nanq̄z ab oppssiōe scō cessat dolor. vñ serapio a quo bmōi p us vidēt. fmones emanasse: qñ egritudo ē i neruis ⁊ pellicul⁹ ginginaꝝ imaginā mlti q̄ dolor fit i ipo dēte: ⁊ cognoscit b ex dēte qñ eradicat: qm̄ si remanet aliqd doloris post eradicatōez dētis tūc significat q̄ apostema ē i nervo: diminutio āt doloris qn eradicat molaris est qm̄ alguiuur non extendunt extēsionē a q̄stirate: cū q̄ cadit percusio ⁊ lesio nocet ex continuatione sua cum osse: propter quod est tensio ⁊c. vt dictum per alios ab eo. Nō ergo sentiunt dentes. In contrarium quia primo prima nullum ossium nulle bit ferrū aialis Vo per aliud iterioꝝ. i. c. vlti. Adhuc nālis Vtutis vī attribui, ab agente cū eo quod immittit. id aut qd aialiū imutti. Ad aliud dicēdū q̄ q̄ nis sensus eoꝝ fit debilis tuz p q̄litates actiuas mor violētius occurrētes māiscstarē vtcūq̄z: ceu q ⁊ carnis renate: cū ēt impossibile nos optimos habere dbitus ⁊ latere metba. appens. i. Simili nāq̄z id dcō pythagorico Fo ce. ⁊ mū. ac musicoꝝ dicētiū corporis celestis sonū causare armonicū nō tñ sentim⁹ pp hāc eē a nā in auribus cōplantatū nostris: vt cris malestorez oñdant. Pōt ēt os a pte sensibili frigido vel alio medicamie taliter separi in quod Adhuc sensibile offi occurrēs igeret doloris in eam. Eti. Etsi dolor maior minorē denigret ⁊ demulceat: nō tñ ipz tollit ex toto: in osse aut nullo pcipit certe dolor: aut sensus igenio. Ad aliud dicēdū q̄ Ba. p costā audiuit eam cōiter fm q̄ tegmē fuerit colligatōne firmata: dupl⁹ eni suscipi pōt. A. ēt nō dicit q̄ ossa doleāt: ſz q̄ bō i uenit dolorē in ossibus facici. nam nervi transeuntes per foramina ossium faciet sunt illi q̄ dolēt. non āt ossa. Vel ipsa, ppter quādā cōfusionē vel ꝓtigutatē ptiū ibidē oēs videnē dolere: ⁊ si tm̄ que neruosa veraciter doleāt. vnde de re. san. tertio musculi, pfundiores cū sensuz bnt dolorē in ossibus ipis dispō vī ex ceu caliditas et frites vī vna in eadē pte sentiri dzia 91. Ad aliū dicēdū q̄ tact⁹ nō cōmisceē terre p cetis āpli⁹: q̄r in nullū ipsa sensuz ⁊ de dñāt: ſz fi aliqui punit is erit act⁹. vñ Fo de aia. Terra vel nullius aut i tactu miscē: marie su. fi miscē alicui. Quare relinqtur nullū esse sensitiuū extra aerē ⁊ aquā. Si igit b duo magis tactui inerūt q̄z ēt terra. Vel dicēduz q̄ de sensu aris. loqtur ⁊ sensato fm opi. illoꝝ q̄ qtuor elementis conati sūt qtuor sensus attribuere: vt igni olfatū: aeri auditū: aque visuz. et terre tactū: cū tamē Fo de aia dcm̄ fit q̄ ipsa fit nullī⁹ ⁊c. ac q̄ ignis aut q̄ nullius fit vel eōis oibus. nihil. n. fine calore sensitū nū ē. Ad aliud dicēduz q̄ ſz aia sensitiua fit i toto tota: ⁊ in corde principalr nō tamē potētia sentiēdi a q̄ pgredit imediatius sentire. vnde ſz fit i ossib⁹: q̄r tū organa nō sunt i sentiēdo dispōsita nō sentiūt ea velut cere⁹ꝝ principiū fm medicos sensus ē et motus os tñ in se nō cōtinet actu dzia oñsum. 41. Ceu cārū prima oibus de se vniformiter influunt dūmō apta fit recipere susceptiua. A. de aia quarto: aut aial est per se sensuz, put etiāt potentia. Ad aliud dicēdū q̄ vtilitas nerui ⁊c. ad oēs ptes et totū corpus natas sentire: q̄les nō sunt ossa et que ipsi⁹: vt oñsum pus cū Ad aliud dicēdū q̄ ligamētū vt appuit p eūdē Mali abbatē sensus exps existu: et q̄ p ligamēta nono the orice. c. vlt. audiūtur corde que ēt ligant cum ēt corde ligamēta sore dicant de inuamentis. 6. c. 3. ficq̄z oīs pars ei⁹ fm Ar. sensitiua osse ē in bntibus excepto sortalle: aut trās erentis intercidit salsa. Ad aliud dicēduz q̄ ſz dentes fint ossa: nō tñ qualia reliq̄. differunt enim in ꝓprietatum plūmis q̄ruis in quodā conueniāt cōi. vnde de ge. aialium. 1. Accidit neq̄z eandē bre nāz ossibus alijs dētes. O ſsa. n. in prima cōpōne fiūt oia et nihil posteri⁹: dētes Vo posterius et iō deperditi pñt renasci: augenē: p vitā sētiūt vt etiam oñsum: carent medulla qua pticipant ossiū: nōnulla dislocati relocari non pñt: neq̄z fracti restaurari vt ossium cētā: et iō nō imerito dcm ibidem de dentib⁹. Dubitabit vtiq̄z qs: sunt. n. nāz eandem habentes

ossibus ꝛc. differentia etiaꝫ. 96. Differentia. 44.

Vod pãniculus sit simplex pa. ꝛ nõ ꝓpositus ondit ex ibeorice fo. c. 1. ꝛ. 15. Indé: illud est mẽbꝝ simplex incõpositum vidicunt cui⁹ ẕcunqꝫ particulã assumpteris sensibilẽ: erit suo totiꝫ ncie cõicans ꝛ diffinitõe. huiusmodi cum ꝓ est pãniculus amp. de discrepantia inedii ca. 2. Ꝓ ẽd ꝛ enumerãtur ꝓfilia in quibus locant pãniculi. Et subdit huiusmodi ãt non ãplius ꝓtingit dividere i aliã spẽm: sed sunt ꝓfilia ꝛ pma pleteꝛ venas ꝛ arterias. Rum igit pãniculus sit sensus ꝛ ꝛ nerꝝ ꝓpri⁹ dria. 41. cõãt solũ creari ex neꝝ nerꝝ filꝝ textura. Sicꝛ nullũ. i. Inter oia simplicia cl. mẽta ꝛ. c. 4. ad sensũ sensibilia locat pãniculus. Rursus: Nihil cõponit ex eo q̃d est ꝓriu suo fini: cũ ꝓpositio ꝛ ꝓpletio ad opus ordinẽ fiat ad finẽ. Sꝫ si pãniculus ꝓponeret ex al. quo sortet ex nerꝝ ꝛ ligamẽto: nõ qdẽ ex b cũ sit sensibile. Iterꝝ ãit ꝛ vtilitas pãniculi est sensũ dare i mẽbꝝ non sentiẽti ꝓtestare: qd ipediꝛ colligatiõe. Ett: Si un pãniculi ꝓtonez cederet ligamẽtũ cũ nerꝝ in cã i dat: tũ dolor sortet ipsius aggregatiꝝ sicut mẽbꝝ in fit pauci sensus vt patꝝ ꝛ splen no hũtibus de se tacẽtũ sed pãniculo tm: ſ, in ipꝝ dolor huiusmodi verũ puntgitiꝝ. Itaqꝫ pãniculus simplex ẽ ꝛ incõpositꝝ In oppositũ pmo pma ca. de mẽbris pãniculus: ꝓponit ex nerꝝ ꝛ ligamẽto. amp. si solũ ꝓponeret ex nerꝝ solo ꝓtinuitatis ipꝝ iduceret spasmũ velut ea q̃ nervi: ſ b no: verũ tm nervi aut corde: iuxta illud tegni libro. 3. Nervi ꝓ ꝛ tenãtos. 1. corde pãctura. Palin: Ad ligat ꝛ sensũ ꝓ stat cõstituit ex colligatꝝ e nerꝝ. Talis qdẽ pãniculꝝ ligat eni vt renes cũ dorso ꝛ mẽbꝝ insensibili cõtinuitat pbet sensũ: igit pãniculus ex nerꝝ ꝓstituit ꝛ ligamẽto. Propi primũ q de scicdũ q̃ pãniculꝝ ẽ co: ꝓ expãsũ tenue cõtertũ ex filis nerꝝ ofio ñ fei su pceptis q̃ ẽt dr cooptorũ. hymẽ miriga: tela: ꝛ mẽbrana. Quẽ qdẽ oꝫ nã ec fortẽ vt desẽdat nõ carnosũ vt attrahat: neqꝫ bẽat humiditatẽ ꝛ subtile vt ens icus: nullã faciat grauedinẽ: q̃ eq de sortiꝫ ẽ circa n. biliosa mẽbra. cultodia eni egẽt vt cor ꝛ cerebꝝ. Circa opposita ꝓ oppositꝝ de pti b⁹. 3. Ex innamẽta li pluma. Vnũ qdẽ vt facturaꝫ vt figurã mẽbꝝ custodiat ne labãt. Aliud vt corpa lusp dat adinuicẽ ꝛ ãnectat: sic renes dorso pãniculo eni tũ sociãt ei. Ilẽ nullũ vt mẽbra sensu carẽtia: pãniculi superficie sensum recipiãt ceu pimo epar renes splẽ. Aliũ vt vnũ lacertũ legat ab alio. Reliquũ ꝓ q̃ fiũt vni accidat nocumentũ ne alij efficiat cõe si ne motu vni⁹ alio patiat musculꝝ. Est ẽt ipsi⁹ intramentũ mẽbꝝ ꝓstruẽ simplex: vt chistum fellis: aut cõpositũ sicut corneã testuũ ꝛ velicã. Nosce quoqꝫ ibeorice fo. ca. 15. atqꝫ pmo pma de mẽbris duos poi pãniculos ꝓcipaliores sicut coegientẽ costas iteꝝ pectoris: et quo mẽbra oriũt oia pãniculosa: ꝛ pãniculꝝ involuta. Et pãniculũ sipbar seu pytineõ dictũ vetrisiterius musculos obtegẽtẽ: a quo vt a ꝓri pãniculosa ꝛ involuta pãniculꝝ originãt ꝛ marie q̃tũ ad eoꝝ tunicã extrinsecã. nã tunica interior vesice scribit nãliũ. i. ca. 8. de ꝓstatis ipsi⁹ soꝫ. ꝓpius. Que ꝓ exterior ab omẽto seu sipbac, percari. tertio vero. 13. ca. 1. oia mẽbra pãniculosa ꝛ pãniculꝝ involuta originẽ a panniculo coopiente musculos vẽtris in inserto ꝓber: q̃ sortassis cuenit: qꝫ pozu maior: hic eni ut⁹ sensitiuus appẽs erat magꝫ q̃ veritas astrict⁹. qd ãt, fit nerꝝ ꝛ ligamentũ dria visũ. 4. Propꝫ fm vero sciẽdus q̃ in hac dria tueni. ni fmones aduersi ꝛ pcipue. A. Exprimit eni pmo pma loco suprãducto q̃ pãniculus cõponat ex nerꝝ ꝛ ligamẽto. tertio ꝓ. 15. c. 1. Rem aduenit nervus pꝝ ex quo creant pãniculi eoꝝ ãrio ꝓ ꝛ iteriꝝ ca. 7. dr mẽbranã extrorsũ pulmonis ꝓstruit ex duob⁹ nervis minis venientib⁹ a sexta cõiugatõe cerebri: q̃ qd de b manifestadit ex dicendis. Propꝫ ternũ qdẽ sciendũ q̃ vt ad multa panniculus cõponat ex nervo ꝛ ligamẽto ubi tũ pe supat nõ raro nervi eã q̃ ligamenti: aliquãdi tũ fortassis pãniculus erat solũ nervus dilatatꝝ. Dui ãt nõ raro: q̃ aliqꝫ pãniculꝝ ẽt i quo fortassis vicit na ligamenti eã q̃ nervus cũ sit principatus pp vicire: vt pãniculus ligãs i adinuicẽ digitoꝝ ossa. vñ ẽmo pria ca. de anatomia digitoꝝ: Digitoꝝ iũcturas ligamenta cõprehendunt fortia q̃ fibra. butãt cũ pãniculis cartilagino fis. q̃ãt hanc finõi nõ parũ ꝓticipãt ligamẽto. Aut fortassis qꝫ vt pãniculus ẽ ex ligamẽto tũ ceu circa iũcturas. pp ligare ꝛ doloꝛ no lederẽ: quoꝫ primuꝫ oñdit: qm cõplexionũ pmo ca. vlti. post ligamentũ i frigiditate locatur corda: deinde pãniculus ꝛ postea nervus eo q̃ ligamentũ simplꝝ ozif ob esse frigido: ꝛ iõ frum: deinde corda post ipm: cũ i ea nõ pua fit pozno colligatois: deiceplꝫ pãniculus: ꝛ postea nervꝝ quãnotat ordine pãniculũ ꝓtupare nervo ꝛ ligamẽto: plus ãit vt positũ est nervo. h eni pãniculo sortet nervus exãpliatus solũ iaꝫ nervo nõ poneret fridior ãdhuc cui⁹ innamentũ est vincire suspẽdere ꝛ ꝓbere: frũ extat: cũ is nã ligamenti hac ente ꝓticipant. huiusmodi ꝓ pãniculus est ad multũ. Rursus: Ad musculũ appent vt ca⁹ principũ ꝛ ãsmittit nervus ꝛ ligamentũ. circa medũ vero boꝝ nihil manifestat nisi corpus tenue dilatatũ. tale ꝓ dictũ est pãniculũ fore. Igitur vt q̃multa pãniculus ex nervo cõtextur ꝛ ligamẽto. Sed q̃ dẽ psuadetur qm̃ pti sensibilissime pp eius finẽ na pte i diget huiusmodi. hec ãt est cor: qre. A. 5. de aia. sensus tactus maior cordis q̃ ipsi⁹ cerebri. vñ intollerabiles sũt huiusmodi dolores: ꝛ iõ de ptibus. 3. Cor nullã grauẽ sustinet passionẽ. Et iuxta qꝫ cor i eius extremo pãniculũ hꝫ ꝓ ca. 1. ꝛ demũ cassulã vel vaginã eius pãniculare: seceden tẽ ab ipo post basim, ꝓprie tales ꝓ pãniculi ꝛ marie pmus videnꝫ ligamento ꝓticipare mime cũ ligamẽtũ originetur ab osse. Cor ãt cũ cis pãniculo, ꝓductũ sunt ante os oẽ: cũ ipm vltimoꝝ extat. Sicꝛ ꝛ q̃ cassule pãniculus ãncedit cordis gnãtionẽ. Sicut eni cuꝫ spma cadit in mricez: mox circunstat hymẽ: dria. 36. ita generato corde qõ est principium ante ossis gnãtionem: pãniculus perstitit cassule illius. Ꝓ a quoqꝫ stomachi sensibilissimũ qõ nervi sem denotant paris cerebri, pringentẽ in ipm ꝛ sensum animatũ eidem prestantes spãliter super ceteras partes imensum adeo vt ꝓceteris possit appetere partibus. Cui quidem ꝛ si animato careant sensu oculorũ coniunctine appropinquãt cum oculus sit particularum sensibilissima. ſ, de un ge. cap. 8. Quod de renibus fortassis sensit in esse. A. ꝛ merito cum nullum de se habeat sensuꝫ. Sunt enim ptes dure cẽ pacte ad quas non pervenunt aliter nervi: aut pãniculus renũ non cõponitur ex ligamẽto: qꝫ qõ eius perpax suscipit vel nervi nomine audiuit ẽt ligamentũ cum nervus multiplicitate nois dicat dria. 41. Cũ ꝛ pmo subdit panniculum

renũ ꝓterti ex nervo ꝛ ligamẽto ꝛ sicꝛ ꝓ illo qõ interiozũ. 4. Et ad vnũ vt sit dicere pãniculi ligãtes ossa i adinuicẽ: vt rasete ꝛ que digitoꝝ, ꝓpe ãplꝝ ꝓticipãt ligamẽto deinde q̃ musculoꝝ: ac deiceps q̃ iteriozũ ꝛ min⁹. Qui ãt cordis ꝛ stomachi oriũ mime fm q̃ pl⁹ vel min⁹ hoc vel illud exhibet innamẽtuꝫ. Itaꝫ vt ad multũ pãnicul⁹ ex nervo ꝓterit ꝛ ligamẽto. Rursus ãit is nervi mñ erat textura. Propter q̃tũ vero ad primũ dicẽdus q̃ simplex ꝛ incõpositũ dr duplꝝ aut q̃ nullã hꝫ cõpositõem olo fm vitatẽ: ꝛ ita pãniculꝝ neqꝫ aliqd corporis ẽ simplex cũ saltẽ cõponant ex pricipijs gnãtõis: ꝛ mã ꝛ forma: aut q̃ non sensu pceptibile: ꝛ tũc pãnicul⁹ corda ꝛ caro ẽt dicũt simplicia cũ tũ chorda ex nervo vt cõuenium cõponat ꝛ ligamẽto ac caro ex mã Ꝓ carnis vt sanguis ispissato ꝛ nervoꝝ villis quod dria explicabit ãplius. 58. Ad aliudqd dicẽdũ p id appꝫ qm̃ illa rõ ꝓtis simplꝝ daꝫ per id qõ tale in sensu vt ꝛ nõ vt ita dr exstit Ꝓ Ad aliud dicẽdũ sicꝛ cũ Ba. enumerat cordã ꝛ carnẽ simplices q̃ nõ mun⁹ extãt pãniculo cõposite. Ad aliud dicẽdus q̃ vt multũ pãnicul⁹ nõ ẽ, ꝓpter sensuꝫ ꝓtare solũ: ſ, ꝓpter alia innamẽta ꝓmostrata. Ad aliud dicẽdũ q̃ nõ valet qm̃ vbi ligamẽtoꝝ cõcurrit in pãniculo potõ nõ ẽ tanta vt ei⁹ sensu multũ puertat ceu cũ pti occurrit ifensibili molliciei q̃ grãdis: ꝛ iõ i eo doloꝛ nõ accidit granatiꝝ: vez vt dcñ pungiti uus. Ad ea ẽ que alteri⁹ ꝓtis dicẽdus vt datũ q̃plurimũ pãnicul⁹ ex nervo cõponit ꝛ ligamẽto: aliqñ tũ ex nervo solũ. Ad aliud dicẽdus q̃ nõ ẽ cã q̃ puncura pãniculi nõ iducat spasmũ eo q̃ fit tũ ex ligamẽto aut ipsius pe potissima: sed diuersitas corporis tertia re vtroꝫq̃ grossicies ac subtilitas sbe: q̃rto q̃rta. c. i. tractat⁹ q̃rti. nã villi nervi i corda directe fm lõgũ, ꝓtẽdunt: ita vt vapoꝫ horribilis ex ipsius pictura directi⁹ cerebꝝ petat: in pãniculo ꝓ fm omnẽ dimẽsionẽ: vt vapoꝫ hic elevat⁹, ꝓhibeat ad cerebꝝ pervenire dispius. Adhuc. Corda ẽ grossa dura q̃mulũ nõ cedẽs occurrẽti: fuãs ẽt lesionis illatiuã. In ea, n. q̃ sensus vnitia ẽ amplꝝ: pãnicul⁹ aũt lenis sbtilis cedẽs ipimẽti de facili. Vnus ẽt in ipso nõ ẽ velut in chorda vnita: ꝓpter qõ doloꝛ nõ tãtus eidez i fit vt corde: pũctuaqꝫ ipsius spasmũ nõ ponit incidere sicut ea que corde. Aliud ẽt quantũ concludat scitum antea. Differentia. 45.

Vod aũt nares sint organũ olfatus ꝛ nõ carũcule seu additamẽta mãmillaria ostendit.

Primo, n. historiaꝝ olfatus fit p hanc ptez nariũ: vꝫ hic aũt sensus ẽ odoris. Itidẽ. In quarto carũdẽ: hec qdem aialium habẽt nares: hec autẽ poros quos olfaciũt. Rursus: quarto de accidẽti. c. 9 Nares noianuntur q̃ sunt instra duabus ꝓtubus sicut lingua olfatui. ſ, ꝛ anbelitui. Amp. colliꝫ ꝓ b in namentis odoratus. Manifestũ q̃ instrũ olfatus ẽ nasus. Itidẽ quoqꝫ se sensu ꝛ sensato. Instrũ odoratus est ꝛ impositus naso. Palin: firmatur rõne quoniam. 8. de innamentis: venit vtriqꝫ narium pe nervi maior: illa que venit ad auriculas. cuꝫ igit nervus sit aliozũ oium sensuꝫ istrũ erit odoratꝝ. Eti. Cõmenta. 1. de anima. In hoc q̃ aris. dixit. Amplianꝝ vene ꝛ vie: demõstrat q̃ nasus, ẽ, ꝓpter necessitatẽ: ꝛ nõ, ꝓpter melius. Quod aũt, ꝓpter necessitatez existit tale organũ est principaliter eius in qõ ordinatur; ꝛ nõ subseruiẽs, ꝓpter melius illi, Adhuc illud qõ est frigidus ꝛ humidus: nõ põt esse organus ꝛ pãcipius alicuꝝ sensus cuꝫ frigiditas sit mortificãs ꝛ paliticũ faciẽs humiditas ãt remolliẽs ꝛ hebetans. ce rebꝝ ꝓ frigidissimũ ꝛ humidissimũ ẽ ꝓticularũ corꝓris: dria. 24. Itidẽ quod ẽ organus alicuꝝ vtuti ipsius oꝫ ei actualꝝ inerit ere. aliogn nõ poterit i opẽ tõem ꝓuenire: qõ palysis nervoꝝ ofidit. Cerebrus ꝓtute sensitiua caret vsꝝ. tactũ enim nullũ facit sicut ficut neqꝫ san. aut alia superfluitas sialis: dria pdcã qõ expũnctum edocet. amp. sensibile positũ sup sensuꝫ nullũ ꝓstituit sensuꝫ. 2. de aia: cũ oia sensus medio ꝓficiãt quodã vidẽ. Sꝫ odorabile positũ sup nares vt iterius nõ sentit. Palin. Illud vt alicuꝝ obiecti ẽ sensitiuũ: qõ imutatõem recipit ab eodẽ. de rõne nãqꝫ obiectorũ ẽ potentus organis allegatus gelẽtes in actũ adducere. Sꝫ imutatio appet fieri in naribus ꝛ olfaciẽdo: puta extensio q̃dã ꝛ titillatio. Flares ita qꝫ sunt odoratus sensitiua ꝛ nõ pdicta mãmillarũ capitib⁹ filia additamẽta. Cuius oppositũ fere oẽs sentiãt medici: capita prefata mãmis filia ꝛ nõ nares pomẽtes olfat⁹ organa. Rursus alij boies sensus videt a cerebro deriuari: q̃re ꝛ b ꝓfluet filꝝ ab eodeꝫ: neqꝫ ẽt appet in narib⁹ organizatio qõ odorat⁹ sint instra: cũ ꝛ ala habeat organes, ꝓpas ꝛ vni⁹ mẽbri fit vnica iuxta Haly. opatio. ſ, ꝓpria. Eti. Illic ẽ organũ ꝓtatis vbi ꝓtingit eã ꝓcipalius pati et cõformari: sed olfat⁹ nocumẽtũ nõ ẽ poti nasci passio: ſ, vẽtriculoꝝ anterioꝝ cerebri: interioꝝ. 3. c. vlt. ꝓfortat ẽt ab aromanciis. Itaqꝫ capita mãmillaria capitib⁹ sũt organa olfatus. Propter pmũ qdẽ sciendũ q̃ organũ instrũ seu sensitiuũ ẽ subiectũ cui ꝓtus ifligit: aut in qõ ꝓtendit. Est ãt olfat⁹ vis ordinata in duab⁹ carũculis anterioris ꝓtis cerebri filib⁹ mãmillarũ capitibus adhappbendendã id quod offert ei aer attractus de odore: q̃ ẽ id in vapore ꝓmixto cũ aere: aut ꝛ odore impsso in illo ex ꝓmutatõe q̃ fit i corpe odorifero. A. de aia pmo. Ex quo ẽt tũ appet vtcunqꝫ que sint additamẽta ꝓtacta. In oppositum. n. supius dicte lachrymãdũ maioꝝ os eminet vtriqꝫ parũ exterius cõnexũ: ad iteri⁹ ꝓ plus ꝓcauũ: in qõ vtriqꝫ cõdescendit cerebꝝ eminẽs pte vtraqꝫ: et format intra durã matrẽ in figurã mãmillarũ, et pax idurat a suba cerebri: ceu extremũ mãme duri⁹ extat i mãmilla. vñ. A. ii. de aialib⁹. In anteriozi pte nascãt additamẽta que sũt filia mãmillis: p que fit olfat⁹: et diuidãt a mollicie cerebri modicum: et nõ sũt ita dura vt nervi. In principio quoqꝫ tertij canõis. In anteriore ꝓterea cerebri: oriũt duo additamẽta mãmillaria qb⁹ sit odorat⁹ que qdẽ a lenitate cerebri parũ dẽnt i pmis: ſ, postea ꝓsegũt ea neruoꝝ duricies. Ad ista quoqꝫ additamẽta vel carũculas sit p nares aeris et odoris attractio: pforat. n. duob⁹ foraminibus os cõpositũ mãifestis: prio iter b exñs: demũ supꝝ pforat multis velut canalib⁹ quis: et reddit q̃si spongia vt diminuat multitudinẽ frigoris aeris apõ anbelitũ ne pgat ialterat⁹ ad cerebꝝ. Et hoc qdẽ os fitsat ꝓ dura mre ipsaqꝫ filꝝ pforat foramib⁹ sicut clepsedra 8. de iuus. Sũt ãt nares istra delatõis aeris ad pulmonẽ et odoris ad carũculas ꝓfatas ex plib⁹ ossib⁹ et cartilagib⁹ ꝓpositis. Est ẽt meat⁹ puẽicꝰ ꝛ palato i nares et carũculas hmõi: q̃ꝫ inuanta sũt mlta. p eas enizꝫ vt pscriptũ sialis evaporatio ad pdcã puẽit additamẽta et aer pulmõi dimittit. tpat ẽt ide cerebꝝ. Iuuat

B. D. L. D. Z.

fiſt ad aerē incidendū vt ſit articulenk pfecte. Sup
fluitates ēt expellunk ide a cerebro: tegunk q3 a vilu.
Turpe nāq3 ſorget illēq3 ꝓſpicere decurſū. iuuāt quo/
q3 in ipas manib⁹ excutiēdo ⁊ expellēdo. Noſce quo
q3 boiez ſenſū odoramēti deteriozē ceteris bſe aialiū
ſo de aia. ſaltē itenſiue extēſiue āt certiozē cū plm ⁊
plib⁹ alijs aialiū delectek odozib⁹. vñ incane ꝗ alex.
de, pblatib⁹: O latua coitenſior ē eo q bois: in agla
viſus: in aiali ducto ꝓmo guſtabili indico guſtus: ſm
arancas ⁊ aliquas ſuiū tactus q3tū id vz qd eſt obiec
to ſubtilē occurrē: non āt quo ad diſcutiendū quali
tatē tāgibilis q pcipit ex obiecto. ita eni ceteris bō ta
ctus eſt pſectozis: ⁊ ió aialiū prudētiſſimū ſo de aia.
in apris ꝓo audū⁹. Propter ſcdz qdē ſciendū q
Auer. collz. ij. c. de inuamētis odoratus: voluit na
res ſore inſtra odoratus ꝓpria. Ingt. n. ſm ax. F it
iſte ſenſus i duob⁹ incatib⁹ q ſunt i naſo ⁊ ſm ga. ſit
in carūculis duab⁹ ſil'ibus capitibus māmillaruz. ⁊
dicit q pp remotionē iſti⁹ loci attractiōe idiguit. Et
tūc ipugnat Ba. in gens: Si ſorte ita ſicut dicit ga.
q odoraremus: q3uis nares nr̄e ſorent opilate qn ne
rē p os attraberem⁹: qz palatū eſt aptū naſo. F ora
mē eni vt dictū. exrīs i palato ꝓtinuat cū ſozamine na
ſi tranſeūte ad p dictas carūculas. Et ſubdit ꝗ q di
cit Auenaſor. Noſo odorarem⁹ odozē cibozq qñ inci
piūt digerii ſtomacho narib⁹ ſupple opilatis ⁊c. Iti
dē: ſi p illas duas carūculas fieret olfat⁹ aialis olfati
bilis: q3lis vz ſunt olfantia ꝑter boiez nō odorarēt. ip
ſa eni odozē pcipiūt cū paucis ſenſibiliū driis. vñ idē
de ſenſu ⁊ ſenſato: Homo meli⁹ diſtinguit driias ſen
ſibiliū olfat⁹ q3 cetera aialia. ⁊ tñ multa aialia ſozti⁹
ꝓprehendāt odores ex remoto. Quare gnto de ge.
aialiū: Certitudinē ſenſuū de lōge mime vt ē dicere:
bō bz vt ſcm magnitudinē aialiū que aūt circa dras
marie. Ipſe nāq3 quātū ad olfatū ē maioris igenij i
olfaciēdo q3 oia aialia i ,ppalando odores occultos
ꝓfricatōe. qō non bñt cetera: ſo de aia. a. pp qō driā
5. Solus bō alioz aialiū gaudet florib⁹ ⁊ alijs odo/
rib⁹. vñ ,pbleumatū. io. Bō magis alijs aialibus ē
odoratiu⁹. Nō igit p illas duas carūculas erit odorat⁹. Hec aūt poſitio ſtare nō pōt ſicut tertio oñdek
dicendoz. Eſt ēt ipſi⁹ remouere fulcimina Quid āt
fit dicēdū ei qō arguit p ar. tertio ⁊ q̄rto dicēdoz vi
debiſ. Ad aliud dicēdū ip̄z nō valē: qz ſo de aia olfa
tus pſicit opculo remoto: velut viſus amotis palpe
bris i bñtib⁹ eas diſcoopire nobis euenit ſpirātibus
āpliatis venis ⁊ poris. id aūt fieri ñ pōt niſi naribus
olfatibile attrahat: nō. n. b ſtingit ſiqs detinēs ve
lut ore apto ip̄z attrahē. Adhuc magis trāſducek ol
faribile mixtū aeri i pulmōe ⁊ vētrē q3 i ſurſū colato
riū aſcēdat. Pali: Videk rō poti⁹ oppoſitū icludeꝰ
ꝓpoſito: qz ſi fm eundē odorabile pueniret ad carū/
culas pfatas ꝓus ꝓcurreret i nares: cū illa duo ſozamia eaq ⁊ colatoriū ſibi obuient circa eū q ſub oculis
locū: pp qō eis opilatis debē olfatus pſici i loco cō
tactus. Nō eni pōt dicere q i loco;nariū anteriozi fit
organū olfatus eo q quodā imiſſo nares ad interius
valde opilante: odorabiliq3 demū appoſito ad nares
nō fiet odorat⁹ ſenſus. Siſr dicēdū Auenaſori. Ad
aliud dicēdū q ſermo hic eſt de boie nūc: ⁊ nō alioz
Aut ſortaſſis in alijs pſectozū ita vt in boie pſicitur
odoratus. vias tñ liberiozes bñt cerebzūq3 frigidu3
⁊ humidū minus. Sed ꝗ hec ⁊ cū auer. vī aphoriſ.
5: Mulieri ſi i vtero non ꝓcepit: velis aūt ſcire ſi cō
cipiat ꝓteges veſtib⁹ ſuffumiga deoſuz ex aromati/
bus. ⁊ fiqdē trāſire vī odor p corpus ad os ⁊ nares
cognoſce qñ ea nō pp ſe nō gnāt. Si igit p oē corp⁹
ab inſeri⁹ in ſurſū pōt ſumus ad odorat⁹ organū pue
nire: multo denq3 magis qñ appropinqt ſpi de extra
odoratiū. Dicēdū q ſi dēret ſcīri a mulere ſic diſ
poſita odorabile: opus ē os tenere apertū: aliqn ni
hil pcipiet ceu nil quātūcunq3 odoratiū ore clauſo
ſentit ens i eo. Propē tertū ꝓo ſciendū ſniz ſe
re oium medicoz q olfatus ſenſitiua ſunt extremita
tes due vētriculi cerebri duplicis in rotundū acutuz
ꝑminētiſ cū ſba terminatiori ea q cerebri vt ꝓus tactū
qō anothomia deſignat apti⁹: qō ēt vī inui nō parū
de ſenſu ⁊ ſenſato ita: Vtiſ nā reſpiratōe ad duo: vt
opoſe qdē ad thoracis adiutoriū: ⁊ aductitie ad odo
rē. Inſpirāte eni ſicut exſpirante puta boie: facit per
nares motū olfatuz vz. nō ſunt igit nares olfat⁹ cer
tū organū: ſed poti⁹ quoddā delatiuuz. ⁊. 5. de ge.
aialiū. Quotūcunq3 nares lōge vt latonicoz odora
tius pfecte. Erūte nāq3 ,pfundo ſēſus organo lōge:
qz motus nō deſtruunt: ſed recte tēdunt: ſicut p ocu
lis tuum viſū adunātes. vñ ,pbl. ij. exp̄ſius. Ad ce
rebz eni terminat⁹ odor ſenſū facit. Quod exp̄mit
de inuamētis apte. 8. ca. 8. ⁊. 4. Sēſus ꝓprehēdēs
odores iter alios ſenſus: poſitus ē itra teſtā in duo
b⁹ vētriculis anterioub⁹ vētriculoz cerebri: q ꝓti
nent ſpīn vapozoſū. Subdiſ ēt tādē: Vtilitas duo/
rū ſozaminū ptrāſeuntiū a cerebro vſq3 ad nares eſt
ſpīus ſupfluitates euacuare. Et i b eſt vtilitas alia q̄
cerebz cū ſirmat adiuuat. Eſt ⁊ vtilitas ,ppria ante
iſtas. ſ. odoris ꝓſēio: ⁊ aī iſtā alia puta anhelitu ſa
ris ⁊ copulatio et⁹ cū cerebro. Propī oēs igit iſtas
cauſas appropriat ſenſus odoratus vt ſit i cerebro:
qz ps q coopit iſtū ſenſū idiget vt p eā ptranſeat qō
cerebz adiuuat. Quarto ꝓo de accidēti. c. c. Mon
ſtruum⁹ quoq3 q pmū inſtrm odoris ſit vētriculi ce
rebri. Hāc ēt poſitionē fuit baliabbas. ⁊. ⁊. 4. theo
rice. ca. 14. ⁊. iz. qō ēt ſigno rōnabiliſ oñdit: qz ſi do/
mū igrediamur vndiq3 clauſaz multis odoribus bñ
aromaticis repletā: narib⁹ nr̄is aptis replebunk p̄di
ctis odoribus. Si āt tūc cū ipſoz apiōe ⁊ repletione
aerē ꝓtinētes attrahere ceſſauerim⁹: mime ſentiem⁹
tpe illo añdictos odores. cuz ꝓo aerē attrahere mus
eos mor ſentiem⁹: qz bō ſpirās odorat nō ſpirans
āt ſed exſpirās: aut retnēs ſpīn nō odorat: ſo ō aia.
quare ꝓeludū baliabbas: nō nares ſz duo capita ca
pitib⁹ māmillarū ſil'ia ſore olfat⁹ organa. Rurſus:
vt dcm p Ax. O lfatus nr̄ ,pportionat oculis palpe
bris velatis: gbus nō pōt pſici vidēdi act⁹ niſi amo
ueāt palpebre: ſit ēt ſpirādo: ⁊ opculū de regēdo ve
nis āpliatis ⁊ viis nō pcipit ēt homo niſi driias extre
mas odoz: ⁊ valde ſignes. nihil eni odorat odora/
biliū ſine letitia ⁊ triſtitia: cū certū hunc ſenſum mini
me habeat pp multū cerebri frigiditatē ⁊ humidita/
tē vtutē ipedientē olfatiuā ⁊ fumalē extrahendo eua/
poratione q̄ cū odoratōis exiſtit: ⁊ pp h olfat⁹ attriba
tus fuit ignī rōne vz. obiecti ,phe. Cauſat ēt ip ex fu
mali euaporatōe. Cōmenſurat nāq3 calor odorabi/
lis ⁊ motus ipius ad hyperbolē eius que i loco idest
cerebro frigiditatis ⁊ humiditatis Natura eniz ſem
per ingeniatur ad exceſſuz vniuſcuiuſq3: de partibus
ſcdo. O lfatus ſiquidem ratione organi qō eſt circa

cerebz eſt vtute ſen potentia calidū: mā ꝓo frigidā
hec igit ſin vula mōſtrāt ſēſitiuū ,p huz olfat⁹ circa ce
rebz: ⁊ nō ſecus nares exiſtere. Itidē organizatio p
tid arguit vtutē iſtri: ſz i extremitate vtraq3 vētricu
li anteriozis cerebri: pdcā ita extat artificialis orga
niſatio vt nō ob aliū ſit niſi pp odoris pceptōem qō
ſortiā id qs ipediet. d. additamēta illic ſcā ēt ac paz
a mollicie cerebri pmutata: vt eis huic ſortiudie ac
gſita poſſit pari ſupfluitates primi vētriculi expur/
gari ide illes: ceu ſub cerebro locata ſuit glandula:
modicū a ſub a cerebri ſiduitie pmutata: ne ſupfluita
tib⁹ cerebri hic trāſcūrib⁹ ledat. Cui dicēdū q nō pp
hoc oportuiſſz os tñ i extern⁹ cōcauare neq3 vias ſic
angſtas nāe pſtare. Et vētriculis ēt decurrūt circa
medū ſupfluitates: ad glādulā dictā: nō tñ ledūtur
bis ipſi. Aut ſz q objicit inuamēnz iporet qōdā vt
voluit Ba. cū. A. nō tñ illud extat ꝓncipale: ſz odo
rat⁹ magis: cū vn⁹ ſit ſenſuū ſpiciētiū. Adhuc leſa p
te interiori: ⁊ narib⁹ ſanis: ledit ⁊ odorat⁹ qō ⁊ nobis
iducāt collectōes ſctide ſub cerebro anteri⁹ pceptre
ac cozize nullā in narib⁹ leſionē notātes nō pauce.
Itaq3 carūcule pfigura: e organa ſūt odoramēti: ⁊ ñ
nares. Noſce quoq3 ex ſo de aia. A. cē iſtiz duplex
qōdā nāq3 reddēs tñ q Fariū ſubſtituiuū exiſtit: ceu
neru⁹ obtic⁹ cryſtalline ac vaſa ſciaria inuolta teſticu
lis. Aliud ꝓo pcipiēs ſolū qō pricipale extat pfecti
uuz vt criſtallina ⁊ teſticuli quo ad ſeiā gnātōez: nō
nulli quoq3 reddēs ſil'ē ſuſcipiēs: vt neru⁹ tactiuus
cordis ēt caro. p ſe nāq3 ſentit: driā. 42. Itaq3 in, p/
poſito nares ſūt organa reddētia ſolū: carūcule pfate
ſuſcipiētes tñ. O portuit. n. plura iſtra ⁊ figuratōes
cē vt pficerēt hic ſēſus q nobis cū difficultate alligāt
pp cerebri dictā frigiditatē ⁊ hūiditatē in menſuraz.
Propter q̄rtū qdē. Ad primū ,pcedēs ex Ar. di
cto appuit qd dicēdū vel qz noluit nares organū ol
fat⁹ principale ⁊ ſuſceptiuū: ſz deferēt ⁊ Fariū. vñ fus
pbs diſſimmit nares odoz ſore adductōez. Aut ſer/
mo ſo: ta ſiſ Ar. ſuit bona q nōdū pfecte tradita erat
iciſionis ſcia: driā. 97. Ad aliud vt appuit q nares
quoquo mō ſāt iſtra odorat⁹: ſubſtituūr. n. ⁊ deferūt
ꝓpriis iſtris: ⁊ qz nō ſolū bñt inuamētū h ſz vt dcm
ē alta p'ura. iō volēs Ba. eas lingue aſſimilare cui⁹
,ppri⁹ē act⁹ guſtādi: Fari⁹ i vocē ꝓferre. Et ēt vt ma
n⁹ molēdinarij i volutēdo cibū ſ p dētib⁹. Terti⁹. iz.
de aialib⁹. A. nares dixit iſtra ſo: ⁊ odoratōis ⁊ ābe
lit⁹. Ad aliud auer. iā appuit: non. n. tenek mō. Ad
aliud dicēdū qō p rāto dr iſtrm olfat⁹ cē aerē ipoſitū
naſo: qz ipe ꝓferr marie vt act⁹ pſiciat odoratōis. et
iō poluit ibidē q iſtrm andit⁹ ēt aer ip ſi⁹ auri. hic
eni neccſſari⁹ē marie ſo appēl de aia. Ad aliud dicē
dū q illa ps nerui nō ē ps q̄ ſit olfat⁹ ſenſitiuū: ſz ta/
ct⁹. O iſt. n. hec ⁊ ramificat ex tertio neruoz pari ex
cerebro ortoz. Ad aliū dicēdū q ſermonē auer. aut
ei⁹ expoſitōz hic nō recipio cū opiniōis fuerit oppoſi
re. Ad aliud dicēdū q notat difficultatē nō āt ipoſſi/
bilitatē. Quincit. n. tñ q hō deteriozis fit ceteris aia
lib⁹ olfatus neq3 ēt cerebz tñ ē frigidū ⁊ hūidū imo
calidū ⁊ ꝓterminatū vtcū q3: ſz frigidū ē respectu cor
dis ⁊ epatis ⁊ humidū respectu oſſiū p̄ro p̄ria ⁊ qz ce
rebzū ſic frigidū fuit odorat⁹ igni attributus: vt fierz
ceu oñſuz cōplitas habuit ēt hō ſicut tactū ingeniuz in
odoratōe: q̄ odorabile facile agit ad organū puenire
Ad aliud dicēdū q vtus in carūculis actu repitur, p

ut ſaltē formā nolat. Neq3 ,pter hoc q cerebz carz
vtute ſenſitiua tollit: qz circa ipm odorat⁹ nō poſſit
eē organū: cū ñ ſit ,ppe vt declaratū ē in ſba cerebri:
ſz in pfigurātis additamētis: ⁊ qz p paz a cerebri diſ
ſerāt ſba: iō rō vt hoz difficultatē ⁊ nō ipoſſibilitatez
ꝓcludit odoratōis: qō ſi ſermōes qñq3 Ba. ꝓnōet
inſtrm olfat⁹ ſore i cerebro: aut vētriculos duos āte
riozes: vt appuit exponēdi: qz ē circa cerebz ⁊ eius
velamē. Id. n. qō alicui nātr ē anneri: multotiēs id
dr ceu coi dr arteriaz pa. vñ hiſto. 3. Coi ē ſicut pa
arteriaz. Et in pricipio canōiſ ſtio. Cerebz diuidit
in ſubaz velatiuā medullarē: ⁊ vētres plenos ſpā.
ad aliud qd dicēdū oñſuz. 42. Nec eo q odorabile
poſitū itra nares nō ſentiat: arguit ibidē ,ppriū ſore
olfat⁹ organū. ſz eueit: qz cū odorare cōſiſtat in ſuali
euaporatōe: opilatōe tūc iteruenīte ipa nō pōt in p
faras deuenire carūculas: qō oñdit. ſi. n. qō itra na/
res ponit pauce fuerit quātitatis: vt effumatio vapo
roſa nō ,phibeat trāſire adhuc odor pcipiet. ad aliud
dicēdū q nō oia imutatio, pprīū arguit ſēſitiuū velut
neru⁹: vt oñſuz driā. 42. organū tact⁹. caro tñ mutat
apō obiectū ipſi⁹: qō qdē nō ꝓncipale arguit inſtrm
ſz magis accēſſoriū ⁊ delatiuum. Driā. 46.

Vod tunica iterior arterie ꝓſtruat ex villis
in lōgitudine, ptēſis oñdit ex tertio nātiū. c.
io. ⁊ prio priā de mēbris. Rurſus pori ⁊ po
ſteriori actōi huiuſmōi debet organū hec āt attractō
dilatōe ſcā. 03. n. figd expellit qō pri⁹ attrahat. villi
āt lōgitudiales attrahit. Erūt igit vt pus ⁊ ,ppius
iſtrm. qō āt tale ſedē bz accipe itrinſecā iurta ,pping
ns āpli⁹ ſitū. Eti. anhelit⁹ ⁊ pulſus ſūt ,pportōales.
ſpe nāq3 currit pulſus tertio. io. c. ſermōis vlis ābe
litus: ſz in anhelitu pcedit attractio: ergo ⁊ ipulſu. h
āt poſita villis pſici lōgitudinalibus: q ei magis crūt
accōmodi crūtes intrinſec⁹. adhuc dignior ſortio
ri actui iſtrm debet aptius ⁊ vigoroſius. ſz id euenit
cū longitudinales fuerint iterius: qz p eoz attractō
nē vita ex corde in cetera demādat mēbra. Fit ēt at
tractio p ipſos meliuſ nutrimēti in ptes arterie. Iri
dē. Si villi latitudiales ēent iterius ſortiores ,ppin
gtare facti, pbiberēt aerē itroduci qō nō faciēt exteri
us poſiti vigōtes q3 minus. Itaq3 tunica iterior ar
terie villis ſm longitudinē diſſoluit. In oppoſi
tū Ba. 6. de inuamētis. c. i. ⁊ baliabbas cuz auer. ō
anothomia arteriarum. Rurſus. Immutatio corpo
ri aduenīēs mor q̄ p arterias inuāte ſpū in coz defer
tur. hec āt pſicit expulſione quā facit arterie interior
tunica villis latitudis itra ſe poſitis. nā longitudins
tes id ipedirent attrahēdo. adhuc longi exterius ſiti
aeri appropinqnt amplius q3 entes itriſecuk ⁊ ita ſa
cilius ſubiducere poterūt aeres. Igit latitudinales
villi extant i tunica exteriori arterie. Propter p
mū qdē ſciēduz q arteria ē mēbz nervoſuz a ſimiliro
cordis ventre ortuz in eius ſubſidū motu ꝓio ordi
natuz in longuz rotundūq3 ,ptēſuz duplici tunica ve
latuz. Vite mediātibus ſanguie et ſpiritu in aliud re
liquum corpus delatinum. Huiuſmōi aurē duplicis
tunice interior eſt multe ſpiſſitudinis et duricie: ex
terior vero mollis tenuis rapa ſimilis tunice vene
non pulſantis. 6. de inuamentis. c. iz. vnde ſecundo
theorice. Interior tunica eſt quinquies duplicior ex
teriori: et ideo abuncalis magiſter Ba. q id bñ men
ſurarit noluit arteriam ſore ſexcuplā groſſitudini ve

ne. habuerit ãt trãsitus duos ne fortitudine findãt ⁊ ne spũs in eis raritate dissoluat. pulsant ãt vt ꝓtẽpentur vitalis: ⁊ vt spũs ptib⁹ cũ sanguie deferat: ac ipe attrahat ex venis i eos. ẽ ãt villus siue ynul⁹ aut fi lũ mẽbr⁹ nerv⁹ ꝓtensu subtilissimũ: ad motu actionis cõis ordinatũ. nã mẽbra que solũ ꝓ seipsis agunt villis nõ egerũt cũ actio fit pua. sufficit. n. calor nãlis loco villis: ceu sunt os cartilago ⁊ hmõi. q ãt pp oẽ corpus opant egerẽt illis cũ vehemẽtior fit actio vt vẽter artaria ⁊ hmõi. Est ãt is triplex vt q̃si trina dimensio lõgitudinalis latitudinalis ⁊ dyagonalis medianti⁹ quoq; is arterie opant. In eis nãq; fũt q̃tuor Vrutes quar q̃dã dilatant: alie ꝓstringunt: q̃dã retinẽt ⁊ faciũt p⁹ getẽ dilatatõs: nõnulle retinẽt ⁊ agũt post getẽ ꝓstrictões: q̃ oẽs villus opant ꝓpis Galy. Et q; dubiũ erat gb⁹ agũt ⁊ quo cos timuit ꝓtibus appropriare arterie. Propt qdẽ sc̃ꝫ pritmitus exponat qd de B fecerũt Pores: deicepsq; vlr dissonantie sapientũ tangãt circa villos. Propt hmõi figdẽ pmũ sciẽdũ q nãliũ. 3. ca. 10. ita ꝓscribit Tunicar arterie q̃ gdẽ extro: fũ ex rotundis: q̃ vero introsũ ex rectis gdẽ plimis: paucis Vo eis gb⁹ ex obliquis. Dico ãt rotundũ latitudinale: obliquũ ãt vlcm. qõ sulcit: qm subdit: Arterie fimilant ventri Vrus quoq; vt ꝓsentiri vsus tũ pmo pma de mẽbris ita: Mẽbror quidẽ hñtiũ duas tunicas: villi latitudinales sp in eor extrinseca fũt tunica: ⁊ alij duo intrinseca tunica: ita vt lõgitudinales declinẽt magis ad supficiẽ eius interiorẽ q̃ trãsuersales: fm hꝛ igitur cõe longitudinales extant i tunica interiori. In Sitũ 6. de inuamẽtis ca. 4. Tunica interior arterie dissoluitur in fila fm latitudinẽ. vñ Fo theorice. ca. 13. oppositũ nãliũ. 3. penitus seriat ita Interio: ai arterie tunica villosa ẽ ⁊ in latũ: sed tunice exterioris sunt in longũ villi: ⁊ in ea pauci ex trãsuerso. Collz aũt. c. i. de anatõia: ꝓtextura interioris arterie tendi in latitudinẽ: exterioris i longitudinẽ. Propt hmõi figdẽ sc̃ꝫ sciendũ q Alex. in ꝓbl'atib⁹ talit seriat: ynuli recti in stomacho. i. isophago attrahũt: obliqui Vo erpellũt. In alijs ãt pticulis obliqui detinent vt in mrice. 3. quoq; 13. c. i. Meri separus ẽa villis trãsuersis cũ non fit ad retinendũ. cui cõsentit collz sc̃ꝫ vbi tm̃ lõgi explicãtur ⁊ lati: nõ ãt trãsuersi. i tio Vo theorice: Meri ẽ cõpositi ex duabus tunicis: altera exterior cornosa: c⁹ villi serũtur in latũ: reliq̃ Vo interior nervosa: ⁊ eius fũt villi in lõgũ ꝓtẽsi: ⁊ i ea pauci p trãsuersũ deducti qõ inuitur nãliũ ẽt tertio: primo ẽt pma: Motus trãgluriẽdi est cõpositus: fit enim villis ꝓprius p formã ex situ longitudis latitudinis ⁊ trãsuersionis: sed iste motus ẽ meri. Appet itaq; q duplicit aduersãtur bi pmitus: q. a. posunt in stomacho seu meri villos transversos cũ baliabbate: ⁊ q demũ fecit trãsuersos expellẽ in stomacho: cũ vbi libet ponãtur retinẽ. Adhuc Fo collz ꝗ vẽtre: Retẽtio ⁊ expulsio fũt p tunicã que ꝓcedit p latitudinẽ: ceteri Vo fere testãtur expulsionẽ fieri p tunicã dissolutã in villos latitudinis ⁊ retẽtionẽ ⁊ p illã que trãsuersicis. Tertio Vo nãliũ ca. 8. vẽter hꝛ ynulos obliques gra circũtractõis. amp. dissonãt circa intestinor villos nõ solũ ad alios Vm ẽt iter se. vñ. 3. nãlium ca. ꝓdicto: Vniciuiq; intestinor rotũdi fm alterũ trã tunicar ynuli sunt circũtrahunt eni solũ. attrapũt ãt nihil ad modũ quo matrix ñ attrahit mẽstrua

ꝗ tm̃ expellit: simpliciũ. 5. c. 4. Quarto Vo ꝗ iuna mẽtis. ca. 2. Intestina qm̃ nõ idigẽt virtute attractiua habuerit fila p que fozet ipis possibile tm̃ expellẽ. 3. fig dẽ theorice. c. 16. Intestina figdẽ fũt ꝓposita ex duab⁹ tunicis villosis ⁊ cuiusq; villi tunica in latũ rotũdat. Tertio vero. 16. c. i. Vincẽs sup duas tunicas intestini ẽ villus rendẽs fm latitudinẽ. collz Vo ꝓmo de anothõia intestinor: Intestina ꝓposita vt ex duabus tunicis: ⁊ hñt tertiũ tendẽtẽ i latitudinẽ solũ. vñ Fo illius: de inuamẽtis mẽbror: Virtus manifestior in eis ẽ expulsiua: non ãt attractiua. Cui⁹ riũ nãliũ ita tertio ca. 10. Sola oiuz organor ex tunicis fit ⁊ vtrisq; obliquo ⁊ hñtib⁹ ynulos facta sunt i testina. Mali. quoq; itestinũ expellit illis qõ aggregat ex egestiõe i eo: ⁊ attrahit sibi aliqd aliud ex superfluitatib⁹. ꝓmo ãt ꝓma de mẽbris: Melius ẽ intestinis vt villi attrahẽdi ⁊ retinẽdi nõ sint fil: sed supplẽ p tunicas separati: nõ enim multa idigẽt retentõe: ꝗ attractõe ⁊ expulsione. sic igr eis villi incrũt lõgi ⁊ lati qõ firmat: subdit eni q aliqñ mẽbrũ ꝗ duas tunicas vt fiat eius attractio ⁊ expulsio motu vehemẽti: vñ facta ẽ eax alter utre singularit instrꝫ sine pmixtõne: vt stomachus ⁊ itestina: itaq; Ba. ⁊. a. sere Sri: ank ne dũ alijs sed sibi ipsimet. Propt tertium q dẽ explicet ꝓpus veritas quesiti. deinceps vero lites circa ꝓinductas sopiant difcolias. Propt hmõi ꝓmũ sciendũ: dicẽdũ cã. 6. de inuamẽtis ca. 4. Galiabate ⁊ auer. q tunica interior arterie ꝓsituit ex villis latis: exterior vero ex lõgis gdẽ plurimis: paucis vero ex trãsuersis: qõ expientia ondit in ãplius cuz ge accipit arteriã magnã ⁊ decoquẽs q̃si excorticãdo seiungẽs appebit eidẽ q̃magis fm latũ seu rotundũ decorticari. qõ ⁊ rõe firmat: suppositis tũ pri⁹ q ispiratio expiratõnẽ ꝓcedit: vñ historiar libro: moriẽtia expirãt q̃re necessariũ cẽ pmũ inspirationẽ. ⁊. 6. de iuamẽne ca. 5. Principiũ met⁹ oiuz istor ẽ vnũ: ⁊ est cordis expãsio que fortior ẽ ꝓtractõe adhuc qũ cor dilatat arterie ꝓstringãt ⁊ eꝗ dzia. 80. ⁊ q arterie vt dicũ extãt i cordis obsego. amp. q dilatatõe fit attractio ꝓstrictõe vero expulsio. Palin: q villi longi attrahũt: lati Vo expellũt trãsuersi detinẽt. Et itidem instrm actõi ãplius necessariũ interi⁹ locat in ꝓpinquũ acẽti. vñ tertio. 13. c. 1. Nõ positi sẽt i vẽtre villi expulsiui et trisect: ⁊ lõgitudiales itrinseci: nisi qr attractio ẽ pma opationũ ei⁹ ⁊ ꝓpingor deide expulsio aduẽit p⁹ illud: qõ nẽpe oñdũt mesopleuri dilatãtes pectus: ⁊ ꝓstringẽtes vna q villos a q̃tuor ptib⁹ recipiũt: ⁊ iõ ynulsqs fm almãsorẽ ⁊. a. q̃ duplex. Apud tũ Ba. ⁊ Maliabbate singularis q̃re fũt. 88. vel. 12. villi cor. Sigdẽ dilatãtiũ in ptẽ magis expãdunt exteriorẽ vt apti⁹ aerẽ q sortis existit attrahãt. Et cõstringentiũ Vo iteri⁹ vt liberi⁹ sumũ vapor: osuz erpellũt i que foras. His itaq; suppositis ꝓcedatur. nam si priori inspiratio expiratione ac cordis expansione: cor ꝓmitus attrahendo aerẽ in sui refrigerationẽ a pulmone per artariam venalẽ dilatat. Et q; hoc deserunt ei cõstringit eo q q̃ vnũ mẽbrũ dilatatur vt attrahat reliquus ꝓstringit vt expellat. nãlium. 1. ca. 3. huiusmodi quidẽ expulsio cũ fit necessario attractione villis perficitur latitudinis iteri⁹ positis quia sic erunt agenti ꝓpinquiores. Ad deinceps in huiusmodi cordis expansione simul artariam os magnam ꝓstringi eidem deseruientẽ: vt in id

sum. expellatur aliqñ ab eo q cordis i calore remissus Et ẽt ne is dilatatõe expandat: cũ ãt cor angustatur arterie dilatant: ita vt in arteria magna ꝓstrictio precedat dilatõnem: in arteria Vo venali cõ. Rursus. Expulsio arterie ẽ fortior motus: ⁊ ãpli⁹ necessaria attractõe: q; per illã expellit vapor fumosus cũ aere ꝓus ꝓducto mirtus: q̃ ꝓpter et⁹ inflãmatõem odi osã iã nãe reddita tanq̃ notabili⁹ consq plus excretis ꝓpellere q̃ aerẽ ad refrigerũ ꝓducere cũ modicus sufficiat eo q is qnãrãcũq; calidus: ẽ frigidus nr⁹ ꝓpũs cõparãe ꝓtio Fa. c. 2. doctrine fe. Est ẽt vapor ꝓtractus grossior ita q fortior ꝓ eneat ipu ꝓtuo: ser Vo subtilior: vt sibi sufficiat remissior. ad fortiorẽ ãt actũ ⁊ ãpli⁹ necessariũ suppositũ ẽ istrm itrinsecũ ⁊ ꝓpinquũ existere. Eti. F ulcit: qm̃ tali⁹ dispositi aeri ꝓpingores exposiri: iꝗm poterũt ꝓfecti⁹ attrahẽ q̃ si fozent itrinseci: gb⁹ dictũ paucos locieri ex trãsuersis. Cõcomitãt nãq; lõgos sp q: mor⁹ fortassis eor attractiu⁹ regrit fulcimẽtuz in ãpli⁹. Itaq; villi lati in tunica erunt itrinseca: longi aũt in extrinseca.

Propter huiusmõi ãt fm sciendũ q villi aliquando opant p se: ⁊ ficut dcm̃ lõgi attrahãt ⁊ reliq̃: iterdũ Vo per accidẽs: ⁊ ita op⁹ agũt aliqñ ab hoc oppositũ: sic. n. retinẽt si solũ trãsuersi: sic ⁊ lati: ẽ ẽt cũ in retẽtiu ꝑdẽt auriliũ q fm latitudinẽ icedũt: ꝓtio pri ma. c. 3. de Vtutib⁹. vñ ad id qõ ponit. A. transuersos i stomacho expellẽ dicẽdũ eo tãq̃ supposito fozet p accñs: ceu nõ oẽs i vehemẽti marie retinẽt tandez ꝓstringẽdo appetitu ad q̃ expulsio ꝓcegk ei⁹ qõ in stomacho ꝓtinet cũ sit longi⁹ colon a⁹ rotund⁹ p se tũ dcm̃ ipsos retinere. Cũ Vo aliq̃ ps trãsuersor opant põt retinere ⁊ getẽ ꝓstare vt attractio fulcimẽto innisa ꝓfecti⁹ attrahat ⁊ ꝓcipue cũ appetit⁹ nõ fuerit imẽ sus: tũc. n. q̃si lõbricor terrestriũ mor⁹ fila⁹ eisdem. Ad aliud q. A. ⁊ Auer. nõ ponũt trãsuersales i stomacho: hos ãt Alexãder ⁊ Maliabbas firmauit dicẽdum q illi tanq̃ p paucos necessarios ⁊ mãifestos reliquere. Actio nãq; stomachi ẽ vehemẽs attractio: in q̃ ꝓpendit ges q̃mime. hi Vo cõsiderãtes mora⁹ quãdã in nervi attractõe: ac q; sociant trãsuersi qdẽ in alijs ptib⁹ ib cũ longis ꝓtuleret ẽt stomachũ eisdẽ p ꝓtui. Ad aliud dicẽdũ q in vẽtre ꝓficit expulsio p se villis latis: ⁊ marie cũ pres strigũtur superiores. qñ Vo ecõtra eueit cãtur vomit⁹. p accñs ãt retinẽt ceu cũ fm fugi⁹ retũdet vẽtris ⁊ fudã ꝓprie: nõ ãt ꝗ medũ: p se nõ cõiter ponit retẽtio trãsuersis muscilis vigere. Ad aliud dicẽdũ q illa lra Ba. ẽ corrupta sortassis trãslatõe nã in greco erat egearsiõ: qõ dico vt iqt Ba. fo. de re. sa. Sriũ recto qõ ẽ rotũdum dr ẽt cõiter egeorsion plagiõ. i. obliquũ. vñ decept⁹ trãsferens noie cũ multiplicitate: cũ debuit trãducẽ egearsiõ. i. rotũdũ seu latũ trãstulit obliquũ. Et fist ad aliud dicẽdũ q errauit pri⁹ nõ rõne trãsferẽs cum trãstulit Fo nãliũ. 3. Sola oium organor ex tunicis fil ⁊ vtrosq; obliquos hñtibus inulos: cuz dicere debuerit rotũdos. Aut dicẽdũ obliquuz equocuz ẽ ad latuz ⁊ trãsuersuz ceu pri⁹ vsuz Ba. inuere. Ad aliud dicẽduz q. A. aliis aduersat pentib⁹ simpl'r inter stina fm ambas tunicas villos hꝛe latos. aut dicẽdũ q. A. ⁊ tellexit itestina supiora: reliqua Vo iseriora. Vel saniꝰ q: ꝗ intestina supiora. 5. solũ habeãt villos latos: vltima tũ vt rectuz ⁊ ꝓcipue ipsi⁹ extremũ longos ẽt hꝛ. vnde tertio. 16. c. primo. In intestino

recto iam appent villi multu; longi: qm̃ ẽ ex itestinis maioris opatõis indigens ad trahendum illud qõ ẽ supra ipm. aut qa dicet hos lõgitudinales villos nõ ẽ de fuba itestini recti: ꝗ musculor duor longitudinaliuz q sunt in eo. q si dicat. A. simpl'r in itestinis attractõem motu fieri vehementi: aut eum non audio: vel fortassis fit ab alio q̃ a longitudinis villis: vel attractõem appropriabit stomacho: expulsionez Vo intestinis: quod qdem non recte interpretabit contra mentẽ nunciãtis. Si. n. cã duplicitatis tunicar fozet in illa: vñ dicẽ tunicas intestinor duplices ex inuamẽto existere cõi: vt ne accidat nocumentum vni: ei⁹ alter cõicet. Nã si qs diligẽter attẽdat i olb⁹ mẽbris ꝓtnẽtib⁹ alienuz ab ipsor fuba duas tunicas inueniet venenosas ꝑter venas: aut fortassis vaginez cordis: ita q ⁊ frenes sunt duplices ino. io. Propter q̃rtuz ãt ad primuz dicẽdũ id dcm̃ eẽ ipe quo nõ duz sciebat anothomis ꝓfecte: cuz restaruz fit dzia. 9 ꝗ se Ba. dicere nõ fore ipossibile inuenire i arte medicine: quod p ipm nõ ẽ inventuz. aucẽne Vo dicẽdũ vel q; secutus ẽ illic Ba. aut ofo ipsius ẽ vlis ceu i ptibus vlr duas hñtib⁹ tunicas. huiusmõi ãt Vitas p vno nõ iteruiil pticulari cuz ad rõnem scie sufficiat ipsa vt ad multuz: pby. 1. metha. 6. Ad aliud qd dicẽdũ appebit. datuz nãq; ẽ q; i alijs arterijs ab ea q̃ vni⁹ tunice cõstrictio: pp obsequm quod pstãt cordi expãsione ꝓcedit. Ad aliud dicẽdũ q ꝗ anbelitus ⁊ pulsus sint ꝓportõales ꝓportõe seu filitudine lata ⁊ nõ Va. nã filitudo ẽ duplex: q̃dã fm Vitatẽ: ⁊ aliq̃ nõ: vt cuz qd alteri filitudine ꝓportõnal longingori Mali. lꝗ. n. anbelit⁹ ⁊ pulsus ꝓueniat in spẽr sere numero: ⁊ in cãis tribus vel Vrute istro ⁊ necessitate differt tm̃ in ãplitudine ⁊ ꝓprie cuz cerebr Sopek cordi. Ad aliud dicẽduz q vigore cordis oia i initio reddunt vinu: q̃ demuz ꝓtrahit in eẽ p debituz defluruz ob ipso ad ea fm dilatatõem ⁊ ꝓstrictõnem: ꝗ in hoc vt oñsum ꝓstrictio arteriar opant dilatõe in amplitudinem q arterias oz villos hꝛe aut qõlibet, ꝓpter ipsius actuz nutritõis pticulare: cuz vt tactuz calor tanq̃ i strm fibi sufficiat natute. ad aliud dicẽdum q, ꝓpi necessitatẽ sere vacui quod sequtur ad ꝓstrictionem nisi mox subsequat attractio: dzia. 8 i. ac, ꝓpter aeris subtilitatẽ: ⁊ ipsius modicã respectu euẽtatõis necessitatẽ non, phibetur villis latis intus existibus: sed cogitur subintrare. Differentia. 47.

Vod venę oriantur ab epate vt per Ba. in tegni: ⁊ alijs locis nõ paucis. A. 5. de aia: ⁊ vlr oẽs mediçoe. vñ prio collz. c. de anothomis venar. Inuẽtum ẽ p viã sensus q̃ vene ramificãtur ab epate. amp. si oriẽtur a corde ipso moto moueren⁹ ⁊ he cũ idẽ fit mor⁹ tori⁹ ⁊ partis vt roti⁹ terre ⁊ vni⁹ boli prio celi ⁊ mundi. Cuz ãt oñs fit falsum falsificabit ⁊ antecedens. Rursus. Si vene oriẽtur a corde cuz ordinẽtur ad finẽ sanguis vt delatione ipsius per eas nutrisãt corpus primo prio. c. i. de venis tunc cor principiuz fozet san. eundem iformans: Et ideo totum sanguis oporteret in ipsuz cõcidere, hoc autem impossibile videtur fore. Sic. n. cum inter epar et cor non sit nisi vnus transitus pta vena concaua per eundem oporteret simul sanguinem ascendere ac plurimum eius nutriturum: partes inferiores plures et maiores superioribus per eundemq; descendere. Ad autem videtur ipos/

sibile cum motus per eandem partē ita occurrāt. opposita fm suā rō & deorsuz sibi resistentes adinuicez in loco intermedio cordis & epatis. Galen. io. metha. Minimū i vnoquoq; gnē pncipiū ē in illo cū sit me trū seu mēsura: venaq; ēt mime sūt i epate nō āt i cor de. Itidē: vene videnē ab illo ꝓbere originē cui magis attestanē. h āt ē epar & marie qātū ad ipāus pāniculū ñ āt cor cū sit dure sbe ac solide. Eti. Pncipiū san. venaq; existet pncipiū cū be ordinēt ad ipſ. epar āt san. existit pncipiū cū sit calm & humidū sibi colore affine. vz. 4. de inuametis. c. 3. cū Galiabbate. 3 c. 8. theorice: epar factū ē purpureū vt sāguinē generet purpureū: vt ēt forma sā. & ois eiꝰ dispō i epati bari. epar itaq; ē venaq; pncipiū. Rursus ofitur venas oriri a cerebro seu ossibꝰ eo q; vena ex pānniculo ostruit. pānculꝰ āt vt ad multū ponit ex nerno & ligamēto: dria. 44. bi āt originē suscipiūt a cerebro & ossibꝰ: qō āt a pāniculo vt: qz theorice & primo fma: O is mēbra pāniculosa vel pānculis involuta oriunt a pāniculo cooperiente costas iterius: & pāniculo musculis vētris succidē te sipbac dicto: rertio Ro. ij. c. 22. scribit ēt panículū ābientē interi pectus cū alijs ꝓbus tactis ab bmōi originari pāniculo: vt. 44. tactū. Cū igr vene pāniculose sint ab isto pāniculo deducēt originē. Bmōi quoq; oppositus sentit aris. in de sialiū libris: & potissime prius. 5. qō rōibus conat astruere nō paucis. amp. de inuamētis 6. ca. 4. fuit origo vene nō pulsatilis veniētis ad pulmonē ex loco ex quo oritur vena pulsatilis ex corde. Eti: Propt diuersitates iter teles istaq; venaq; fuit origo valoxq; hēt vnā tunicā mollē tenuē ex tenuiore pte cordaq;. Et origo illaq; q̄ bēt duas tunicas spissas duras ex spissiori & duriori ptiū eiꝰ. & be sūt sunt cordis dextra & sinistra. Galen: nālii. 3. ca. 14. Si fiū demū maior ē vena q̄ ad pulmonē ducit q̄ ea q̄ i cor nascit. tē. Adhuc sialiū. 3. a. defacili. pbat q; cor fit pncipiuz venarū & neruoq;. Rursus ab illo vene oriunt in quo hme & vltio pcipit vita cū ad ipam ordinet nutrimēto. sed h ē in corde: & i dextro vz vētriculo iuxta eius dextrā auriculā: vbi vena ventrē bñs ꝓtinuat cordi. Peleraq; figdē visu notaui anatomizans q; cessate motu cordis & p ñs vita cū sīet p motū in sinistro vētriculo paulatine motus: & ēt ordinate ꝓstituit is in dextro quousq; ad medium deueniat ꝑcaue vene cordi affixe. Ibi. n. vt rādē apte ois vi te motꝰ cessare eius sdē. Itidē: pncipiū venaq; & alio rū i loco dz eē nobiliori vt ipm eo fulcito valeat pnci pare. vt eni locus ē ita nā opat. pbl. io. talis āt locꝰ ē cordis collz. 2. c. de mēbro: pncipali ꝓtutis nutritiue. Situat nāq; i medio parūpar. tū declinās ad sinistrū vt qātū ad eiꝰ acumē. In oibꝰ eni sialibꝰ cor ē fm mediū pectoris loci. i boibus Ro parūp declinat ad sinistrā ad equandā frigiditatē sinistroq; pmo de historijs: & tertio de ptibus: qre pncipiuz cor erit venaq; & nō epar: cū descēdat in dextrā bñs ex opposito ꝓtingiū sibi splenē. neq; aliqd alioq; vt ofidet in ductoq;. Propt pmū qdē sciēdū q; vena ē corpus pānculare oblongū rotundū vna tunica cōfitū sanguis nālis i nutritōe ꝓtentiuā. Est āt epar san. ispissatus & ipsꝰ pmū gnātōis instrālis organū. dico autē primū pp cor qō illius organū fm & sbectiuū existit. qd āt sit cerebq; & oriri: qd os: qdue cor: & qd pāniculus differētijs ofitū. 24. c. 38. 41. c. 44.

Pro

pter scēz Ro sciendā quoddā dixisse venas oriri a cerebro de ptibus tertio. Cause opi. vt fuisse ēt Galiac vrinaq; libro. quoq; motiuū existit fortassis ādictū a textura pānculoq; et neruis sumptū. ḡ hoq; defectꝰ tertio & ꝓto vicendos appebit. Quā egdē opinionē cū bis q posuerūt venas oriri ab epate tertio de ptibus: repellit p hec plana ira: facūt nāq; pncipalis multa & discepta cū i vnoquoq; gnē ac i toto ēt vniuerso vnū opus fit eē pncipiū in qō tandē reducant cāsa: & p qō regulēt. vñi sine. ix. metha. Entia non lūt mali disponi: nec bonū plūtas pncipatuū vnꝰ igr pncepe. Et ordīe nāq; vniuersi ad vnū pfecto cātur in cuibꝰ. cū igr sial & marie bō fit microcosmꝰ vt. 8. recitat phys. vnū aliqō erit mēbq; i eo quo trahēt originē & gubernant ceta. Est ēt estimandū sial ꝓstare velut cin tatē bñ legibꝰ regulatā de cā motꝰ sialiū. In hac āt oia derivāt ab vno pncipe & tēdūt ꝓpter qō in corpe sialis vnū erit tale vt cor: aut alī qd illius loco: amp. ab eo qō ē frigidissimā mēbroq; corpis nō oriunt vene: cū ad finē ordinent delatōis calidi. Cerebq; āt ē bmōi: extat eni fridissimū ē hūidissimū ptiū corpis oium: drijs. 24. c. 25. Eti. Per alia mēbroq; ptendāt vene ptrāseuntes in oē: p cor Ro nulla. Illud eni qō ptrāsit oisariā ab aliquo: eiꝰ nō pōt eē pncipiuz. Galen: Cor venis ꝓportionat cū sit corpꝰ spissū solidū sanguisq; ꝓtinū soluz pter artarias & venas. Rursus: Anothomis idicat & gnātio filꝰ sialis cor pmo genitū: & sanguinē in se pmit. ꝓtinere. Amp. motus delectabilū & tristium: & vlr ois motus a corde videret i sialis gnātione icipere & in id. determiari. Adhuc ofidit locoq; eius medꝰ & situs ipsꝰ tū artificiose cōpositus cor sore venaq; & alioq; pncipiū. Itidē qō est ex sangue nullus sensum bris: principiū nō extat venaq;. Cerebq; āt est bmōi. ipm āt ē sine sanguie oio & neq; modica neq; magna venula i eo terminat: historiaq;. 3. nullū ēt facit sensum tactus: sicut neq; sanguinē neq; supfluū sialiuz de ptibus. x. Itaq; cor venaq; ē pncipiū: & nō cerebrū epar vl aliud. Fuerūt & alij sic Ba. cū suis seqci bus vt appuit: ponētes venas oriri ab epate: astruētes hoc marie eo q; vene videnē ab ipo oriri & ramificari ac nutrimētū attrahē velut plantaq; radices & terra. qō qdē vt videbit stare nō pōt. ly. n. vene fixe in epate nutrimētū eo mediāte ad cor adducāt: & in h filitudinē bēant ad plātas quasdā nō tū inde oriuntur: cū rotā sbam ēt ꝓtinue maiores eaq; ptrāseāt epatis: qō i eo qō ab alio nascit non euenit velut plātis oritis a terra dūmō in loco, ꝓpo fuerit & nō i vasculo ꝓclusc neq; ēt dilatate ramificāt oēs i terra pp attrahere: veq; ēt pp suffēcari: ne ipulsionibus decidat & venis: & iō ꝓspicere plantaq; plures quarū vnā radicē tū bre. Adhuc mouēt estimātes forma sanguinis i epate pstari eo q; in quandā fiat rubedinē transmutatio ly videat sentiri. 6. de accīti a corde: nō tū ꝓpter h dicendū forma sanguis dari pfecte in ipo: ly dimtnute magis. Introducitur enim aliq; ad rubedinē cbili in melaraicis imutatio: in quibus tū ob hoc san. dē vllaterus generari. cū eni sanguis epatis fit imperfectus in via ad perfectionē & magis & minus speciem non variet vt triuloq; vnuz erit agens forme inductiuum complete: q nāq; vnius cutant species i introducuntur ab vno agēte. id fit cor erit & nō epar cū fit aliaq; ptiularū formalissimum. Quare cor san

guinis & venaq; erit pncipiū. Mouenē ēt sequaces Ba. ex arguts: quoq; defectus quarto mōstrabitur ꝓpositoq;. Tertio Ro. 14. ca. i. Sermo in hoc extat ābiguus icitans querere: talis vena ꝓtinuās iter cor & epar descendit a corde ad ipm aut ascēdit ex ipo ad cor: aut fm ambas intentōes. Ascendere āt vel descēdere talꝰ nō est aliud q̄ oriri a corde vel epate aut indifferenter ab vtroq;. Fuerūt aūt nōnulli cōtemporanei dicētes venas posse duplr considerari. rōne si gdem materie ac continētis: quo dicūt eas idubitanter a corde oriri aut eius quod per eas deserī ceu sanguinis. & q: is duplex ē: iperfectus ab epate: pfectꝰ Ro a corde. fm hoc eas duplicē originē ꝓbere: im pfectionis ab epate: pfectionis Ro a corde. Sed hi ly quo ad primū veritatē sapiant quātū Ro ad fm cor dem desipiūt: cū hec nō queraē ortus ꝓtenti veq; cōtinētis solū. Amplius pmissuz ē pfectū & impfectum ab eodē introduci agente specificato. Fuerunt et alij ponētes venas oriri a corde velut a principio primo mediato ab epate Ro tanq; ab imediato & vario: qō ēt stare nō pōt: eo q; mōstrabit p plura cor principiū venaq; & imediatū existere. Propter tertiū qdez veritas primit enodet & deinceps qs ventriculoq; cordis fit nobilior ofidat. Propter primū dui scien dū q; cor venarū extat principiū sicut sapiūt pipathetici non solū virtute verā ēt materia: quod & ly dria vlr ostensum. 38. Et rōne monstratur nō min. nas Galium. 9. & tertio. 21. c. de generatione embryonis cū tertio theorice. c. 34. Ā matrix colligitur super sperma tandē sicut dictuz dria. 41. vigore calidi & iformative virtutis fiūt tres spumante spermate vesicule. q̄q; prima et principalior ē cordis mā: reliqua ascendēs cerebri & tertia in dextera descendens epatis ita vt hec separet ab ea que cordis quodā iter medio vtraq; colligante: hec āt non nisi materia vene magne cū nihil aliud iter hec fit ꝓtinuās duo. qō fit/matur qz Ro de ge. sialium forma & spēs epatis ē in corde. hec aūt vena principiū est aliarū venaq; & origo sicut eius ramificatio idicat. Qō & anothomia oñdit cū ps istius vene chilis ꝓtinua epatis p vnū transeat additamēto q; descēdēs in renē opposituz gbus vtriq; venas imittit emulgētes dictas. Sicr & rami vene porte dicte ramificari in cōcauo epatis cōtinuant ramis vene cōcaue oriētis a corde ramificantis a gibbo epatis ad mediū q̄q; hoc ꝓpter puitatē sensus nō valeat diligētius discernere. Vñ quarto de ptibus Vocatū meseteriū imen ꝓtendit cōtinuum a ꝓtensiōe itestinoq; ad venē magnā & adhoritē plenū venis multū & spissis ab itestinis tendētibus ad eas. Neq; ē dicēdū q; ꝓtinuatio epatis cū corde fit ex arteria tm & nō ex vena pdcā cū hec fit nobilior vt mōstrabitur arteria fit ēt ic cōpabilr maior illa. hec nāq; arteria que ad epar dirigit pus ē valde & ab inferiori pte multū magne arterie trāscūt. s. p dorsuz ramificata i epatis cōcauū occurrit vñ tū ꝓpter eiꝰ puitatē tū ēt ꝓpter eius occultatōem Ar. in plurimis locorū aliū nō cognouit testās nulli adoritbi venā attēdere i epar sicut primi anothomizātes ipsā nesciūt repire. Quare ēt praue auer. Fo collz. c. de inuamēto mēbroū nutrimēti voluit multas arterias ad epar venire. De hac quoq; arteria Ba. anothōie priceps melius eam cognoscēs alio de inuamentis gnro. c. i. testat solum partis epatis vinificare inferiorē

superior nāq; gibbosa ex motu delationis & constrictōis cordis mediāte vitalitat diaffantis dria etiam zi. Et si hic modus ofitionis monstrauerit. 41. dria. neruos a corde oriri declarat in amplius venas ab eodem nasci cuz nerui nō ita subam cerebri ptransēant neq; sic cordi cōtinuētur appenter vt vene. Amplius oriū attestanē suo pncipio, pductiuo in regni. Vene aūt non cōtestanē epati cū non fit nisi san. fm A. cōgclatꝰ. Neq; vt qdā rudiū ingunt dicēdū eas oriri ab epate: qz filitudinē bēant cum eius pāniculo qz eadē rōe nascerenē a pulmōe vel splene. Adhuc ita nasci nō est oriri ab epate veq; a pāniculo. Eti. nō ptransirēt in epar pso: ando sbam pānículi totalit fiēt neq; artarie penetrāt cor. Itidē pāniculus epatis nō est de cōpone ipsius vere. vene Ro attestanē cordi & precipue illiꝰ dextro vētriculo tū rōe sue corporeitatis tūq; capacitatis tū ēt cōtēti vtpote sāguis in vtrisq; repti solū. Amplius illud ē pncipiū venarū qō ē pncipiū sanguis. vene nāq; ordināt ad sanguinē. ly sane pncipiātur in corde cū cor calidū sit ē bu. collz Fo. vñ cōplonū prio. Cor ē nā sanguinissimū & calidissimū oium viscez sialis. qō aūt fic cuēit cū sanguine pncipiū erit ipsꝰ pfecti & impfecti cum inocenē tādē. Rursus vita ē cōsistentia p alimētum ij. d aia. sed alimētū primitꝰ ē in corde tertio d prib & c. ij. de ge. sialium. Neq; tū vt qdam scioli dicēdū a matrice deuenire, ppiū alimētū i cordis nutritōem ānno pus oz imutari ab eo vt degestione sibi ppium reddat simile: quare cū cor sanguinis buiꝰ sit principium erit sisr & venarū. Propter huius vero fm sciēdum q; qz vena oritur a dextero cordis vētriculo ipsa nobilior ē arteria sicut cā super illū dignificat Ar. vult eni dextrū ventrē nobiliore sinistro. & vita liorē amplius sicut nobiliꝰ & fuisse anteq; retro & surgum eo qō deorsuz ac dextrū sinistro que qdē dextro insunt ventri reliq Ro sinistro. Qō particulariꝰ mōstrat qz cor idicat principiū corporis ois eo q; pmitꝰ in ipso repitur motꝰ & vita. & vlt. de ge. sialium Fo nūc āt cum eadem sit rō totius & ptis principio historiarū ps se habeat ad ptē vt totum ad totum in illa pte in qua posterius cessat motꝰ & vita ipsa erit nobilior & prior. hec āt ē dextra. motu. n. & vita cessante in vētriculo sinistro per bozulā percipiē in dextro. cuz eni tēdit in iteritum sicut per incensionē pluris percipi cessat moueri latꝰ sinistz deueniēdo versus dextruz cōstituēdo sēper ad qō mouē & ad imobile circa motū donec perueniat ad locuz vbi h vena nascit a corde. cuius qdē medio imobili posito percipit motus circa illud q̄q; tēporis modico vt tādē h cesset oismotꝰ & vita. Videt itaq; vena itentē alr amplius oriri a corde arteria. vñ. ij. sialium. A. melior & nobilior duarū partiū cordis ē ad dexterā & ab illa vultū emanat de sua vi. Sz qs forte obediēs. Ba. sentit enim is hic oppositum expresse. 6. de inuamentis. c. 3. ubi enim scribit dextrum cordis ventrem ꝓpter pulmonem scm esse vt ei puta tribuat alimētum dicet motū cordis reflexum sore cōpositum ex duobus motibus & duabꝰ getibus velut cum qui pulsus. in tali āt motu cum ges semper interueniat medio pbicoq; & primo fo. c. primo de pulsibus particulam quandā oz in ipso corde imobilem constituere cum, pbatuz fit ō cā motus sialium motuz omnem imobili alicui initi & fulciri: huius autem in corde parics qdā extat me

dius ⁊ marie i hñtib⁹ duos vẽtres i eo. Cũ igit vtu
re deficiẽte i tali pdict⁹ cordis mot⁹ vẽtris finistro so
lido spisso nõ possit inesse. partes eni sic spisse ⁊ soli
de iobedientes moui vtrinq; latcraliter nõ pñt mõ
dilatationis ⁊ cõstrictõis ad vnũ parietẽ constitutũ
imobilem moueri vtute deficiente pulsatua. s; mo
tus hic ad lat⁹ pueniet dextrũ cordis vbi ptes mol
liores ⁊ marie ad locũ i quo vena grãdis ꝓtinuat cũ
corde. Illic nãq; vt⁹ pulsatiua innata habilitate pti
um ad motũ vnã põt ptẽ imobilẽ pstituere fm spũ
parietis pmi a qua mot⁹ pueniet pozi. nõ igit dexter
vẽter hinc erit finistro nobilior. Cui dicẽdũ nõ vale
re qõ inductũ co q organa i act⁹ ordinãt tãq; i fines
ꝓpriuq; ⁊ nõ e⁹. ꝗ istule nãq; apponunt fistularoꝝ ⁊
nõ fistulatoꝝ fistulis q̃rto de ptib⁹. vñ cum nã pdure
rit organa talia in pte dextra qbus vt monstratũ ẽ ⁊
motus cũ vita põt vltio pdurare non aũt in finistra.
Eocludendũ ḡ simplr lat⁹ dextrũ finistro nobili⁹. nã
in eo plata ordinaffet fi tandẽ foret nobilitas vt dex
trũ. Cui⁹ qdẽ signũ qs faciet qm qntu ps pulmonis
q vtriq; duoꝝ est media ad lat⁹ pueniet dextrũ: vt qñ
culcitra stramentũ qc firmitas vene ample de inua-
mẽtis. 6. ca. i. Balien⁹ aũt fortassis rñdet hãc ptem
pulmonis pncipalẽ minime ꝓfistere. Aut ei⁹ magni
tudo id coindicat rñdebit. Et i istabit Ba. q finister
vẽtriculus alias habuit vtilitates ppter q̃s fuit den
sior dextro. s; ẽt non valet qm act⁹ cordis pncipalis
est vegetare ad quẽ organa spiritus ordinant potis
sima. Rursus aliquos pcipi pulsus non parũ bñtes
natura ⁊ morbo nonabilioꝝẽ i sinistris q̃s in dextris:
appropinquãtes Vo morti ipos e⁹. Resumẽtes aũt
vires in qõ prius deveniebãt. Adduc in sialiũ suffo
catis ois sanguis reperit in venis nisq; i arterijs qõ
in venis nisi qr virtus regit iua cũ spiritib⁹ ⁊ sanguie
totis exñtib⁹ i arterijs strãgulationis rpe ꝓcurrit ad
cor tanq̃ in arcẽ ptraseuntq; hi ipsi⁹ parietẽ psoratũ
vtcũq; ceu possibile ondit naturaliũ tertio. c. 14. in
ptem dextram tanq̃ i eoꝝ maius refugiũ. Neq; di
cendũ q spiritus exñs i sinistro vẽtriculo fit nobilior
eo q in dextro. Est nãq; ille supercedẽs vtrũq; in ca
liditate ac siccitate, ppter motũ necessariũ vite. Vi
ta eni motu constat ⁊ alimẽto. Cui⁹ forma magis fir
mat in dextro ventre cuꝝ spiritus ⁊ sanguis ibidẽ fit
plurimus ⁊ q̃titatiu⁹ ⁊ nõ adeo q̃litatiu⁹ vt i sinistro
videt nãq; forte, pportio eoꝝ que sunt in dextro ad ea
que sunt i sinistro q̃lis est sanguis sanguifici ad coleri
cũ. Pono nãq; q dexter vẽtriculus cordis pncipali
ter, ppter eẽ ipsi⁹ existat. finister aũt magis vt vita i
pellat in alio et quo tandem inuamẽtũ fiat cordi. In
Prium Ba. Propter q̃rtũ qdẽ ad primũ dicendum
q Ba. ad multũ ⁊ sui seq̃ces fuerunt alteri⁹ opi. qui
nõ tenẽt in pñti vt locuti sunt scnsibiliter vt medici
quoꝝ fmones apparentes existunt. Ad Auer. dicen
dũ similiter eum fuisse locutũ ⁊ ,pprie collꝝ pmo. cũ il
lic anothomia subscribat Almansoris. Nõ ondit eo
q dixit p viã sensus ⁊ ramificari venas ab epate qõ
forte inuit in tegni ita an epati q̃si a pncipio venarũ
⁊ nõ oriri. Ad aliud dicendũ q motus est dupler ap
parẽs pby ficoꝝ. 8. Quidã eni est a forma ipressa ge
nerãte sp deteriatũ locũ ꝓñte vt nãq; natura formaꝝ
exhibet ita ⁊ locũ cum bis ipsi⁹ fit saluatiu⁹. 4. pby
ficoꝝ de ce. ⁊ mũ. hic autẽ motus elemẽtis i est ⁊ ele
mẽtatis i qõ motũ ea sequunt elemẽti pdñantis i eis

q̃rto celi ⁊ mũ. quo gnẽ totũ mouet ⁊ ps fit mõ. Est
⁊ alter motus ⁊ forma vt aia inditus aialib⁹ q multo
tiens nõ ꝓsequit motũ elemẽti predñantis sicut appa
ret i mlis graui terrestri que vigore aie sursũ tẽdit ad
apetitũ ozis stomachi excirãdũ colera Vo levis ignea
deorsũ ad itestina stimulãda vt eijciãt qõ i eis ꝓtinet
supfluitatis ⁊ iõ primo aui. pma ca. de humoribus cõ
siderans b⁹ motũ ita priori nãlioꝝ Prium deo grates
ꝓtribuit oibus factoribus meliori. Vene igit si moue
rent isto scdo moueretur motu q est ⁊ alterius q̃s to
tius vt mot⁹ ondit cordis ⁊ arteriaꝝ alius dria. 80.
Prioꝝ nãq; mõ vene nõ pñt lõgius moueri cũ sint
molles flexibiles nõ valẽtes motũ pseq cordis. Ad
aliud dicendũ fili Aut nõ fore necessariũ totũ sãguinẽ
in cor trãsire vt formã acqrãt vt san. nãlis possit
reddi vitalis ex attractione extrema q; ampliatũ ab ex
tremitatib⁹ venaꝝ ac e⁹: dria. 31. occurrit eni b⁹ ad
inuicẽ. fit nãq; cõspiratio ⁊ pfluxus ois inter p eundẽ
et poꝝ. nãlum tertio ca. 12. Ex quo etiã appet non
esse incõuenies p venã cõcauã sãguinẽ fil ascẽdere ⁊
descendere lateralit tñ cum motus nãe fint ordinati
fintq; illic Vtutes attractiue ⁊ expulsiue determinã-
te seu itestinũ orbẽ bz vnuꝝ forame tñ p qõ ingredit
nutrimẽtuꝝ iã seculentum. ⁊ demũ iã maiori facta ex
cusatõe egredit inde. Ad aliud dicẽduꝝ q̃ fortasse vt
aliqõ fit pncipiũ fore mimuꝝ in quãtitate solum s; oꝝ
maximũ fil⁹ esse Vtute. Hec eni F3 Ar. est pncipio
rũ rõ'elencoꝝ ⁊ aialium sme. Vene aũt exñtes i epa
te quãuis mime fint quãtitate nõ tñ marie vigore cũ
de se nõ fit pncipiuꝝ grãdiuꝝ actuuꝝ aliquoꝝ s; cordis
Vtute. Adduc ẽt ipsis minores q epatis fint i simpli
cib⁹ ramificare mẽbris de qb⁹ tertio de ptib⁹ scribit
eaꝝ meatus fore minores q̃s sanguis grossities per
quos trãsmittit ⁊ iõ primo dr pma ca. scdo de humo
rib⁹: sanguinẽ ab his i mẽbra labi ex pte dinia. Aue
qdẽ ⁊ si adeo fit mime nullus tñ eas posuit venarum
magnaꝝ pncipia vel pncipiata. Ad aliud dicẽdũ q
vene nõ attestant epati vel ei⁹ pãniculo vt declara
tũ fuit magis q̃s cordi imo min⁹. Ad aliud dicẽdũ q
epar s; fit caliduꝝ ⁊ humidũ ⁊ colore bẽat purpureuꝝ
nõ tñ vt appuit est sanguis forme datiuũ s; potius p
paratiuũ vt ⁊ mesaraice man⁹ epatis apud Ba. ap
pellate interior gnto. c. 7. pparãt cbilũ i quẽdã icor
rẽ subrubescentẽ trãsmutando pncipiũ nãq; simplr
sanguis forme ondsuꝝ est cor pri⁹. Ad aliud dicẽdum
venas vt ondsuꝝ nõ nasci a cerebro co q; sint pãniculo
se. cor eni hz pãniculũ a quo nascunt id ꝓtinentẽ sibi
vehemẽter vt sensus ondit applicatũ q videtur fore
cõtinuatio quedã ipsi⁹ fortis texture alteri⁹ exñs rõ
nis, pprie a pãniculo due fines nerouꝝ pterũtur ⁊ la
gamẽtoꝝ dria. 44. Nerui ẽt cuꝝ pãniculus oriuntur
a corde dria. 41. Ad aliud dicẽduꝝ q sermo ipoꝝ est
apparẽs medicinalis multũ nõ aũt exgitus ꝓcertus
vbi visuꝝ est dria. 44. Cũ dicatur nãliuꝝ fmo ca. 8.
q tunica interior vesice fit plusq̃s dupla exteriori ci, p
pria illa eadẽ ab omẽto innata Balienũ aũt i alia pte
Priuꝝ medicis ex de inuamentis dico fuisse tunc alte
rius opinionis sicut in libris nãlium est is aristoteli
cus ois ⁊ i de inuamẽtis nõ paruꝝ. Aut error subseri
bẽtis cum pmo bni⁹ q̃rto ⁊ gnto iam positum fit ve
nas oriri a corde. Nõ eni de hoc dr libro est abbre
viatio quedã cũ libros i greco cõtineat. 17. vñ seneca
greca cinsdẽ sexti. Vene qdẽ ex epate icipiũt seu i.

per plura in dogmatibus que fm Hip. ⁊ Platonẽ
ostum. Et ois que adinuicẽ ꝓsterent et ꝓtestant Vo.
Ad aliud dicẽdum q logtur fm Ar. positõem tenẽ
tes vẽas vt visus a corde nasci. vñ nãliũ. 2. c. 3. Ego
cognosco dogmata que pipati alia Vo nõ neq; ppe.
Aut dicẽdũ qcqd illic diterit q vt appet ibidẽ. i. nã
liũ. 3. c. 14. notuit venas oriri a corde qm nasci e ori
ri: inasci aũt iplãtari. i. directe i aliud figi sicut exna-
sci seu explãtari ẽ lateralr i aliud ipingi: vñ ibidem
Vena tendẽs i palmonẽ i ipsi dr explãtari, eu emul
gentes vene i renes illoꝝ. 2. c. 3. Dria. 48.

Vod sperma decisum nõ fit aiatum ondit
qm quod fit aiatum nõ ẽ aiatum. ꝗ ies nãq;
i pmanẽtibus nõdũ existit sed spma fit vnaq
q; particularũ ⁊ aiatum fo de ge. aialiuꝝ. Ampli
us de hoc aiatum nutrit: viuũ. n. ẽ per aiam. vita eq
dẽ ꝓfistẽtia existit per alimẽtũ: spma Vo nõ vt nutri
ri: cũ nutritõis nõdum bẽat actus ⁊ organa. Adduc
nulla supfluitas ẽ aiata cũ oẽ aiatum necessarium fit
⁊ innatiuũ. sed spma ẽ supfluitas dria. 34. hec aũt abij
ciẽda. Rursus oẽ aiatum pticipat aia cũ ide rẽ fortie
tur ⁊ nomẽ. sed spma nõ pticipat ea ita. n. essẽ plãta
vel aial: he nãq; hic aia pticipant sola cui⁹ act⁹ deno
tant falsitatẽ. Palin: Aut erit aiatum ex spmate. vñ
ẽ sperma vel ex cocũtis aia nõ qdẽ primo cũ fit super
fluitas neq; fo qr in ptibus ẽ aia ceu formaꝝ alie: vñ
nõ põt ex cocũtis fm ptẽ aia separi. Sperma igitur
decisuꝝ nõ ẽ aiatum. In oppositũ Ar. ō ge. aialiũ. 2.
Eti. Nõ nõ abijcit aiam imo hãc i ei⁹ ꝓtinet abitu ẽ
aiatum, ppter. n. ipsaꝝ cẽ aligd dr aiatuꝝ. Spma Vo
ẽ humoꝝ. nõ. n. ẽ. abijciẽs aiam potẽtia ens vt vi
tat: sed ẽ qõ hũs vt semẽ ⁊ fructus: vo de aia. Itidem
illud ẽ aiatum in quo aie ondit act⁹: cũ ipsi deducãt
in cognitõem potentiarũ aie: fo eiusdẽ. In spmate
Vo aie repit actio ⁊ mirabilis: cũ nõ solũ seruet oẽ
s; ducat ad illud qõ appet: stati. n. cuꝝ ceciderit in
matricẽ circũstat imen: dria. 36. deinde sanguineꝝ ad
se trahit ⁊ que deiceps vt ondet ex dicẽdis. Adduc
illud ẽ aiatum in quo sit ondit act⁹: cũ ipsi deducãt
in cognitõem potentiarũ aie: fo eiusdẽ. In spmate
Vo aie repit actio ⁊ mirabilis: cũ nõ solũ seruet oẽ
s; ducat ad illud qõ appet: stati. n. cuꝝ ceciderit in
matricẽ circũstat imen: dria. 36. deinde sanguineꝝ ad
se trahit ⁊ que deiceps vt ondet ex dicẽdis. Adduc
illud ẽ aiatum in nã quod opat vt ea q̃ sũt ab arte qm
ficut ars p qõdã principiũ opat itaq; nã. distat tñ qr
artis principiũ ẽ ab extra: nãe Vo ab itra: de ge. aiali
um ⁊ nãlium secũdus. c. 2. Spma Vo ẽ tale: nã facit
sicut que ab arte. 36. dria. Aiatuꝝ igit spma ẽ ꝓcisuꝝ

Propter primũ qdẽ sciẽdũ q gd spma: dcm dria
34. Est aũt aiatuꝝ corpus pticipãs aia mõ quodã q ẽ
sua seu forma corporis phyfici potẽtia vitã habẽtis
aut principiũ vinẽdi sentẽdi mouẽdi ⁊ itelligẽdi. Fo
de aia. Decisuꝝ aũt dr spma: cũ separũ fuerit a coeũ
te i loco cõuenienti susceptũ spiritib⁹ pncipaliũ sulcitũ
ab isformatiua Vtute possessuꝝ. Propter fm Vo sci
endũ q antiquoꝝ qdã ponẽtes spma s; balr a toto de
cidi corpe cogũtur cõfiteri ipm nõ potẽtia tñ: veruꝝ
ẽt actu eẽ aiatum. vñ prio de ge. aialiũ: si ptes disple
fint in semie quo viuũt. ac si dicat impossibile fore.
Que nãq; viuũt oꝝ vnitꝝ fore si Vo fuerint cõtinue:
tũc semẽ erit ꝓtinue quoddã aial paruũ: qõ ẽt ridicu
lũ. Contingeret eni aiam generãtis secari subamq;
ipsius ac gnãtioni citissime cessare siue dudũ anihila
tũ fuisse: dria. 24. Rursus si semẽ eẽt exñter aial sen
tiret: sensu. n. discernit aiatum ab aiato: de aia pmo
sed non sentit. nõ. n. cõstringitur cõpunctũ, ppe qõ
sperma non erit actualr aiatum. Propter tertiũ
Vo sciendũ primitus q sperma ẽ aiatuꝝ potẽtia post

q̃s nõ actu: hec. n. in hio ptitio totũ entis nãm euacu
at: demũ videndum q̃lis sit ista potentia: ⁊ postea q̃lis
pgrediat in actũ ac quarto qd accidat de pticipio id
monẽte. Propter primũ huius sciẽdũ qm sicut in
vegetabilibus primũ ẽ ex rñs potẽtia pri⁹ a quo emit
tit semen ⁊ radix: ita ⁊ in semi mõ quodã i exnitibus oi
bus pticulis potẽtia principiũ in pmptu marie inerit
sint, ppter quod segregat primuꝝ cor actu ⁊ nutritiue
gdẽ aia pria ⁊ semi bnt sepabiles s; tũc fint cõiuncti
vnde Vtute eadem ois ponẽduꝝ actu Vo non bñtia
prius q̃s separent ⁊ faciãt aie opus de ge. aialiuꝝ Fo
Adduc illud ẽ potẽtia qõ in actũ deducis nisi aligd
pediat: tale qdẽ ẽ spma potentia nãq; in actũ nãlr i
clinat velut iperfectũ ad perfectũ. Et ō si dicat oẽm
potentiã in actũ fil⁹ duci eo q ociosa foret nisi pueni
ret in ipm: nihil aũt frustrat in rep nã, ppio sine. Di
cendũ aũt nõ de oi potentia practũ Vtutẽ bre sed ō
ppinqiora le per modũ habit⁹ bñte que velut que
dã necessitas existit vt ei⁹ ostendet distinctõ. Aut qs
forsitan hoc ipediat ondendo hanc potẽtiã nondũ fo
re in rep nã. Principale quoq; quesitũ soluit ō ge.
aialiũ Fo. ponenti spmatis nãm quasi mediã inter id
qõ hz eẽ vnuoce pure ⁊ equoce. nec. n. aiaꝝ hz actu
vt aial pfectũ nec est pinatũ ea sicut mortuũ sed eaꝝ
hz in virtute longius tñ. Est. n. sicut dormiens geo
metra q potentia Fa seu actu primo geometrizat vi
gilãs Vo, pping⁹ vt actu geometrizãs Fo. Pro
pter fm qdem sciendũ q potentia fm prius ⁊ poste-
rius tripliẽ ẽ dcã primo de ania. A. vna qdem aptitu
do absoluta a qua nihil exit in actũ nondũ eni fibi ali
qd incst, ppter quod in ipm egrediat ⁊ hec potẽtia vo
catur malis absolute nullã formã bñs ad istar marie
q̃lis ẽ infantis nũc nati ad scribendũ ⁊ spmatis ma
teria cũ adduc in fontibus sepulta iacet mẽbroꝝ. alia
vero ẽ aptitudo ad actũ magis nõ tñ potest in illuꝝ fi
ne medio ac alteratione puenire que potẽtia dr potẽ
tionalis sicut que pueri ad scribendũ cum cognouerit
instrã iam scripture ⁊ spmatis cũ scm fuerit i testi
bus. ⁊ hec potẽtia ẽ media inter dictã ⁊ dicẽdã. Est
⁊ tertia que ẽ aptitudo actui fine alteratõe coniuncta:
Nõ. n. bene hz dicere sapientẽ cũ sapiat alterari fi
cut neq; edificatorẽ cũ edificat Fo de aia que potẽtia
vocat pfectio velut que scriptoris cuꝝ actu nõ scribit
potẽs scribere cũ voluerit ipedite q̃ eadem potentia
spma in matricẽ iniectũ ex cocũtis motu affectũ ⁊ in
actũ quẽdã cõcitatũ pticipat vt declarabit p ampli⁹
Que ẽt duplex põt existere fm q min⁹ aut magis ap
propinqt vt vna potẽtia dicat habitudis altera ne-
ro habit⁹. dria ẽt. 67. Scdo quoq; de aia duplex di
stinguit solũ potẽtia prima ceu que prioꝝ ꝓtinet du
as ⁊ Fa que ẽ act⁹ prim⁹ ⁊ pfectio vel forma. Actus/
q; fil⁹ duplex quoꝝ prim⁹ ẽ potentia iã dicta. Reliq̃
vero ipsa exrat actio: dria ẽt. 16. Propter tertiuꝝ
vero bni⁹ sciẽdũ q spma pfectũ a cocũte primit⁹ ipel
lit in matricẽ motũ ⁊ mouẽs i illi⁹ Vtute que habita
ceu in anthomatib⁹. i. p se cãlib⁹ accidit mirabilissi
mũ gb⁹ qdẽ inest q prio tactu mouent ordine quodã
successiuo, reliq̃ quo ad primum tãgẽtis pdurauerit
mouere virt⁹ vt appꝝ tertio ō accñti. c. i. i lapill seu
laterib⁹ fibi inicẽ ordinatis i gb⁹ vno prioꝝ tacto il
le scꝝ tãgit. ⁊ ita deiceps oẽs ruũt. Nõ ondunt fil⁹
machine ⁊ molẽdina. vnde de ge. aialium Fo. Cõti
git ō qdẽ mouẽ ō ãt nõ et eẽ velut anthomata mira

bilii. ptes enī gestētes existūt se alijtiū bītes vt po
tētia ārū cū aliqd extrinlecox moueritipsa mor qō
est habitu sit actu in qb⁹ nō tāgēs nāc pti⁹ nī retigit
Sūr euenit circa sperma cū tetigerit pti⁹ aliqd nō tī
nāc tāgens mō aliquo lexistit mot⁹. sicut enī edificā
di ars domū ⁊struit ita egdē a matrice factū iuuat in
b spma qz ab ipsa susceptū ipi⁹ adeo angustat orificiū
q ⁊ scolope sumē i gredi si valeret: nālū tertio. ca. 3.

Primā aūt qō i eo ita suscepto appet quedā spu-
mositas vaporosa mediāte ipsi⁹ extat calido. vñ ter-
tio. 21. Dispositio pma q̄ aduenit spmati a matrice cō
cluso ē spumositas ei⁹ qō ex operatione ⁊tutis accidit
⁊formatiue tunc et ipsa calido semis mediāte ⁊ matri
cis pellicula talis q̄lis oui existit interior spma circun-
dat. Hip. de embrionis formatione vñ. 9. historiax
Cū spma susceptū fuerit a matrice ⁊ motā fecerit cir
cūstat imē qō sic ipz circūdat quēadmodū i humidis
corporeis calefactū ⁊ demū ifrigidatis perusteron. i.
circuncisū de ge. aialiū scdo vt i pulmētis appet ifri-
datis. Hoc aūt spma si adhuc ex q̄dā pte ipsi⁹ iparo
ri ⁊ aquosiori sustē tationis puriorīs existit alimētum
ceu semē plantax terre iniectū seipso vt soueri. vnde
Ax. Quēadmodū i spmatib⁹ plātax stati inest aliqd
tale qō lacteū pmā ita ⁊ in mā aialiuz vt spmate sup
fluū cōpactionis ⁊ ⁊innctōis puri cū ipuro est alimē
tū partis puriorīs iā in spm̄ expumātis. Virt⁹ aūt p
quā nutrit ab ea q̄ patris deriuata vel demū corūpit
alia nobiliori venīte. vñ. 16. aialiū. A. alia qdē vir-
tus post ⁊tutē nutritiuā acqsitiuā a pre venit. Cre
dūt nāq̄z q̄ nutritiua veniēs a pre fit veterascēs do-
nec cōplerio aliq̄ mutatione mutet ⁊ cū illa ⁊plerio
ne q̄ iam dat ex nouo post veterascentē cōtinuat vir
tus nutritiua q̄ est ppria ei: ita q̄ istud qō acquirit a
patre nō pōt sufficē illi regimēto ad vltimū ⁊ remanz
ex eo qō acqsiuit a pre ⁊ non pōt sufficē nisi ei succur
rat alia nutritiua fortiq̄ aliter nutrit q̄ illa prior bita
a patre, ppter qō tertio. 21. ca. 2. Virt⁹ ⁊formatiua ñ
indiget in dispositione ⁊formationis nutrimēto dum
nō accidit resolutio sensibilis sensibile faciēs nocu-
mentū. Neqz est dicē q̄ supfluit ati spmate mulieris
viri semē alimēti cā cōmisceat cū non igrediat setus
⁊stitutionē: dria. 37. Ipso deniqz spermate sic seipso
fulcito spumositas vaporosa itumescit prius mota i
spm̄ seqz de hinc a cētro spmatis ad circūferentia ⁊
tute calidi permutans. b enī motus ē ipsius q̄ cuz ob
stacula prestatū imē circunstans vndiqz spermati iue
nit refracta i centrū ipsius secedit illicqz basim iā sibi
⁊stituit vñ tertio. 21. ca. 2. Repit exsufflatio tota ipel
li ad medū humiditatis vt ppparet corporis. Nō
aūt ex spumositate ac spmatica mediāte calido ⁊ ⁊for
matiua opante spūs inde causat ⁊tēplatus qō tumor
⁊ albedo denotāt iā facti semis. vñ Ax. spūs spmati
mollē facit imirtus ⁊ albedine pluftrat iōqz semis cō
spiciūtur alba nisi fuerit nimia caliditate decocta vt
piper. Que qdē apparēdo cāt ex spumoso subtili ae-
reo vt nix idicat ⁊ spuma qō sūam spūs spmatis defi
gnat cum pmo ispirat⁹ a calido loci ⁊ nāe excitat⁹ vi
scosum humidū mox dissoluit. Nō in exteriora dela
tum i tex ⁊stare icipit infridatus, ppter a pncipio ca-
loris distantiā Hic qdē spūs reflexus ⁊ pulsās in se
mine bus⁹ humidū distēdit ⁊tute calidi ad mēbrorū
figurationes suscipiendas. vñ. A. Semēi tres parti
tur vesicas q̄ri. pncipalis ⁊ media cordis est ⁊stituti

ua. ascēdēs aūt directe cerebri: tertia Ho dextra dscē
dens epatis. replenīqz iste vesice due sicut antea ⁊ p
ma filis sānguineis velut venis gbus trabūt māz san
guis a matrice. demū formari coz incipit cū alijs duo
bus mēbris ⁊ vmbilic⁹, nā iz istox pcedit creationis
pncipiū creationē vmbilici tñ ⁊plementū illox trinz ⁊
duox maxie aūcedit. Rector aūt b⁹ tā diuini opis vir
tus ē dicta ⁊formatiua ab aia parētis decisa i actū per
ipulsionē eventis icitata. quā Ba. de nālib⁹ scdo.
ca. 2. appellat sūmā artē phdē ⁊ intellectiuā sine mēte
Ax. aūt i itellectū vocatū siue intellectiuaz diuinā ceu
ei Haly ascripsit. Noluit aūt eā Ax. itellectū voca
tū ad driz itellect⁹ potētialis ⁊ agētis pars exūtiū
aie itellectiue vt tertio de aia ingr: Dico aūt itellectū
quo aia opinat ⁊ sapit ad driz itellect⁹ quē ponebat
Anaxagoras chaos dicta ex eodē ⁊ fili⁹ seqntis. ⁊
Et iō appet b errone⁹ itellect⁹ Iacobitax me pse
quētiū dicēs poneri aiam itellectiuā de potētia educi
mās: dria. 9. cū alijs mihi. 54. ascriptis errorib⁹.
A. quox manib⁹ gra dei ⁊ aplica mediāte me laude
bilit euasi. De q̄ qdē ⁊tute. 16. aialiū. A. ⁊tus ⁊for-
matiua ē illa que dat vitā ⁊ ē ⁊proportionalis ⁊tuti sup
celestiū ⁊ ista ⁊tus facit filia ⁊m qd ⁊tutib⁹ supcele
stibus quouqz fit possibile illā recipe vitā ⁊ ē dispsa
per vniuersā ⁊ sam corpis siue fit humidū siue siccux
⁊ i spermate ⁊sa ē potēta potens recipe hāc ⁊tutez
⁊ ē spūs ⁊m⁹ deferēs calorē celestē ⁊ ipse est cā oinz
ptiz spmati. Estqz hec ⁊t⁹ a corpe abstracta cui ēt
ab ax. accipiens ⁊mentator. 7. ⁊mentat methaphy
sice. ax. dixit i libro d aialiū ⁊ ipsa fit filia intellectui
i b ⁊ nō egit p istrm corporale mēbox ppriū quo a ⁊tu
tib⁹ differt alijs nālib⁹ qm̄ ille ñ agāt actōe itellect⁹
opatiui iz per istra terminata ⁊ mēbra ppria. Et iō du
bitat i ea ga. d. Nescio vtx ista ⁊t⁹ fit creator aut ñ
Et scdo collz ca. de declaratōe actōis ⁊ passionis p
pric i quolz mēbro. ga. i vno librox suox assimilat eā
adamāti ⁊ venit ad videndū eā ⁊ id nālū scdo. ponit
enī ipsā ⁊tutē quādā sine mēte attractēz ⁊menstura
ti vt magnes attractiuā potentiā bz ferri. Bz vlr oio
nō egit nisi per calorez q̄ est i scie nō ita ⁊ fit forma in
eis sic aia est iclusa i corpib⁹ celestib⁹. Et iō Ar. ma
gnificat hāc ⁊tutē ⁊ attribuit illā pncipijs dinis nō
nālib⁹ ⁊ ge. aialiū scdo de ipsa ingēs: Beniture cor
pus i qō egredit qō aialis pncipij ⁊ b q̄dem separa-
bile extis a corpore i gbuscūqz apprehēdit qd diuinū
tal aūt qō vocat⁹ intellect⁹. Cōsiderās itaqz Ax. q̄ ea
nō bz organū adhuc figuratū i massa spmatica voca-
uit eā separabilē. ipsi⁹ tñ sepabilitas est alia ab ea q̄ i
tellect⁹ lōgeqz mior: ille nāqz separabil est oio. Hec
aūt virtus diua practica pre alijs nobilitata gnātio-
nis ⁊tutibus cū ipsa fit simplex ⁊ imālis sere nō ime
diate mām attingēs idiguit ⁊ bo magis distincto eam
vehiculante ad mēbrox figuratōes ⁊ formas dādas
cōuenientes. hoc aūt fuit spūs. est enī corpus subtile
vehiculum virtutis. Eguit ēt instrō cum sit simplex
sic alie mixtorū virtutes. Duⁿ aūt virtutis duplex
existit instrm. vnum qdem est calidū celeste qō est vi
vificatiuū cōtinue. nāqz vero perēptiuū faciēs alata
ad aliquā celi ⁊formitatē accedere. Agit enī ad cōsi-
stentiam ⁊ continentiā coz maxime ceu ois virtus ce
lestis facit cōstitui ⁊ inesse ⁊tineri sūbas generates ⁊
id dignus est instrox: quo ea medio actus nobilio-
res exercet: generatum magis inesse tali suntantes

Est ēt ipsi aliud instrm Fariū. s. calidū elemētare qō
qdem nō bz oiariam vivificare ⁊ continētiā cāre ve
rū potius corūpe nisi calido reuelē celesti: ⁊ hoc q̄
dē calido mā ⁊ alimētū cū ⁊tute, attrahit ⁊ ppat ⁊for
matiue separando ipm a fiacētibus passionib⁹ digerē
do ⁊ pmutādo dispgregat et heterogenea ⁊ hōgenea cō
gregat Fo de ge. ⁊ coz. ppat nā ita māz ⁊formatiue fi
cut ignis ⁊ aq̄ ⁊m Ar. i ferro glādificari mollificādo
dura ⁊ idurādo mollia. In cui⁹ demū aia exīte ideo
forma introducitur gladij in ferx. Et dui⁹ qdē duplex
calidū i frugū distinguit maturatōe simpliciū quarto
c. 4. distinctōis Fe. Nuā eqdem ⁊tutē ⁊formatiue ta
liter ppantez medici vocāt primā imutatiuā ad driz
Fe alimētaz in tertia digōne, mutātis vt Fa ⁊formati
ua id ⁊formet ⁊ stare faciat loco a ptibus depditi ⁊ be
due ⁊tutes nutriētes exīt. Mā ⁊o inq̄ ⁊tus ⁊for
matiua opat bis instrīs sanguis ēmēstruus attract⁹
a matrice i gnātōis locū q̄ formas recipit mēbrox ⁊
bitas ⁊ ea demū nutricatoe cū augmēto custo dit vñ
Ar. Dium qdē in spmate icristir quod gonima facit
eē spmata vocatū calidū pura celeste. hoc aūt ñ ignis
neqz talis ⁊tus ē ⁊ ⁊tercepitus i spmate ⁊ in spumo
so. i. in spmate spmate spūs aliqs ⁊ in spū nā ppor
tionalis extis astrox ordinatōi. vñ. A. in libro d coz
de. Spūs ē suba corporea gnāta ex elemētox cōmix
tōe vergēs in filitudinē supcelestiū corpox. In q̄r-
to ⁊o inq̄t de aia ipm effigiare vult⁹ suos ad filitudi
nē celestiū corpox, ppter qō ignis multū gnāt aial:
neqz vī cōsistēs in ignitis neqz i humidis neqz i fic
cis nihil ⁊ solis caliditas ⁊ q̄ aialiū gnāt. bō. n. ho-
minē gnāt ⁊ sol phyficox Fo. In prefatū aūt spm ⁊
tus suscipitur primit⁹ vitalis. vñ prio pria ⁊t⁹ vital
ē pria. c. 4. de ⁊tutib⁹ ⁊tus que i hāc, pueīt spm cū
ex subtilitate, pcedit humiditatū cōtiū in gnātionis
massa spūs. n. ex hūox gnāt subtilitate. b āt erit spūs
inatus cōplātat⁹: demū ⁊o fm Ar. spūs p hāc ⁊tu
tē suscipit pncipiū primū ⁊ p. i. aiam primā i cui⁹ ⁊
tute creato corde motu et⁹ ⁊ artariax spūs gnāt secū
dus mālis vel fluēs dict⁹. In. 6. ⁊o idē aialiū in sp
mate ē ⁊sa pria potēs recipe hāc ⁊tutē puta vitalē ⁊
spūs primⁿ deferēs hūc calorē ē cā oiuz ptiū spmatis
hūc āt dico celestē. vñ ibidē vī q̄ calor isleveniens a
supcelestib⁹ bz effectū in ⁊tute q̄ nō possz dre calor
ignis. Qui fig dē vī q̄tuor actus circa princ ipiū gnā
tionis exercere quox primⁿ ē dissolvere ac extendere
humidū semis ⁊tute calidi sibi adiūcti vt receptabi
le fiat forma⁊. Secūdus ē ferire ⁊ pulsare fortiter p
totū humidū quo plura causat foramina ⁊ cōcauita-
tes cōstituūt vt coz ⁊ artarie ipsi⁹ vasa cōstituūt. Ter
ti⁹ ē ⁊formatiuā ⁊tutē hui⁹ opis ⁊ phdē ad oēs mēbro
rū ⁊formatōes deferre b nāqz dcm ē spūs officiuz eēt
Quart⁹ quoqz ē separe vias suas a vijs humidi non
enī, ppter grossitiē ipsi⁹ ⁊ cōpactionem posset spūs p
vias illius velociter trāsire cū oporteat ipm celeriter
totū corpus irradiare vt illuminās domū velut cāde
la. Iōqz fcā fuit via spūs iuxta viā humidi radicalis
Et iste qdē fūt opatōes nāles spūs in scie cōtempla
ti. Nō āt ita fit mōstrat. naz oē quod monet necesse
fit habere motorē, sibi appropriatū. Ex his q̄ de audi
tu apparēs phyfico. cū igit videam⁹ principia gnāti
onis mālis marie moueri transmutādo se ad debitas
formas aiarox ⁊ figuras recipiēdas oz motorē adesse
Nō aūt nō pōt eē nisi ⁊tus informatiua. ⁊ iō vocat

quandoqz a phyficis aia. Bz qz hui⁹modi ⁊t⁹ cū sit
formalis ⁊ simplex per se nō potēs ⁊formare diuersa
eguit instro qō qdē diuersificatū figuratum inducat
diuersitatē. sicut. n. idiguit eā vehiculātē ⁊ hiecto qō
⁊ aliquo mō ēt rōne assumpsit instri. Adhuc qz sicut
forma idealis artificiis cū nō imediate attigat māz i
diget istris ita ⁊ hec virtus ⁊formatōis cū ex arte cō
comitātiū vni⁹ ad alterū arguat i māz ⁊ ecōtra. His
qdē gnātionis pncipijs sic adinuicē agētib⁹ et pati
entib⁹ coz cū alijs format pribus. Quo pacto vigor
⁊formatiue cū alijs ei⁹ pncipijs ex mā mēstruali virtu
te potis spūs ⁊ calidi vehemēter cordi iberēti spūs p
tact⁹ fluēs gnāt secūd⁹ q̄ motū cordis et artariax iaz
et cōfricatōem ex illi⁹ materie vaporib⁹ q̄ et priorez
fili⁹ spm̄ et calidū iuuat in extendēdo et attrahēdo ma
teriā ad oium mēbrox figuratōnes cōplendas et ad
māz prepādā mēstrualē decoquēdā vt nō soluz i mē
brox transeat ⁊formatōez ⁊ ⁊ in ipsox ēt nutrimētuz:
et marie cordis cū prius pficiat illis. Sic igit vī iste
spūs duo facere i mā mēstruali et differt a pdicto i eo
q̄ nō est cā formationis cordis ⁊ poti⁹ format ab eo
corpore dcmū iā organizato. b figdē spūs solū vide
tur virtutē vitalē deferre p corpus vniuersū et dare
illi potentiā vinēdi actualē et nutrēdi āplioze. Huic
ēt spūi sicut priori ītuor assignātur opatōes: quarū
pria et principalis ē qm̄ vivificus extat q̄s ab ei⁹ mo-
tore acqsiuit q̄ ē aia. Scda qz est calefactiuⁿ quod ei
a corde quod fons caloris ē deriuat. Tertia qm̄ eue
tatiuus existit p quā qdem dissoluit et verberan
do et pulsādo subtiliat ea que viscosa sūt i corpis nu
trimēto et hāc ab ei⁹ ppo motu obtiet. Quarto quo
qz ipsi⁹ opatio ficut cōter dr qz oēm virtutē aime ad
opatōes ēntiales et sibi ppias expedit. hi egdē ac
tus spūs cōes vtriusqz elicūt exinde formatōe setus
Hippocratis ō quo vriqz duplici spū cū calido dria
sermo erit ēt. 59. Sic igit appet q̄liter et qbus medi
is spmatis potētia deducat ad actū vt aial ide consti
tuat. Propter q̄rtū vero hui⁹ sciendū q̄ principiuz
mouēs intrinsecū vt virt⁹ ⁊formatiua itellect⁹ voca
tus dcā vī non corūpi per Ar. dicentez fi corūpat
qō faciēs siue oēs ptes ipsius seu aliqs incōueniens
reliqs enī qd faciat. q. d. mbil. si enī facit coz deinde
corūpat alterx mēbx cīusdē fit rōnis aut corūpenē
et manebāt oia. Int⁹, igit saluat hui⁹ virt⁹. Dicēdū
q̄ virt⁹ corūpit ⁊formatiua cū embrione plasmauer-
rit sicut nutritiua veterascēs ex patre vt dcm prius.
vna nāqz eēt ei⁹ pmanētia postq̄ ei⁹ pfecerit actū vt
appet ēt in augmētatiua. Nō ostenditur qz ipa intra
Ar. ē qd separabile extis a corpore in gbuscūqz appre
hēdit qd diuinū. hoc āt ē qz nō bz vt tactuz ē mēbrū
aliqō velut instrm sibi deputatū. et iō virtutib⁹ fuit
assimilata celestib⁹. Nō nō eēt si corpe pduraret iā
organizato: tūc. n. cōiungeret organo et virt⁹ esset
simplex nālis; ppter qō abolet corpe formato. Cui⁹
qdē igitur corruptio erit vt dicat circa. 35. dies i ma
re. in femellis vero circa. 45. et inde dria. 49. Em/
dria enī circa hec formāt tēpa. Quidā vero dixerūt
ipsā corūpi cū aia introducit intellectiua ita vt oēs em
brionis opatōes fint ipsius qō conat et Ar. ⁊o ō ge.
aialium psuadere. Nō egdē ⁊ sallz appet ex psatis
fuie vī ipsius oiariā repugnare cum velit embrionē
primⁿ vita viuere plante vt vegetatiua: demū aial
puta sēsitiua; deiceps vero itellectiua. Informatiua

eni qd & nonē oñdit nō B agit verus informationis cū alijs ad B suffragātib⁹ actū solū exercet. Propē qd cōiores diterūt q exīte informatione iā adest ēt natiuitas sicut oñsū ex Ar. Quo gdē recedēte & embrione vsq3 ad mām pmā deducto sensitiua aia pozi supuenit corrupta: Vtutē bñs vegetādi & nutriēdi. hec deniq3 vt poz ad mām deducta pmā, ppter alterationes ad hec pcedētes aia itroducitur pozi abolita intellectua duab⁹ potētijs predictis & itellectiua sulcitabus vr. A. 6. aialiū Sentire & tēpus denotās quo ī mittit ipa ingens: Cū coz & cerebz iuenīūtur cū eis aia ziūgitur rōalis. Ab fm generalicos qrto existit mēse. sol eni tūc dñat embrioni pncipatū & aiaz denotans rōis. & subdit: Et separatur ab ipo aia sensibilis nālis q iterdū erit mālis: & aliqñ non mālis: verū ñ nondū erit adhuc discreta: imo velut iebzio & epilēptico: ſz cēplet ab extrinseco itellectu cōserēte. Cete re aūt Vtures cōplentur corpe & corpozeis reb⁹. Sz circa pdicta dubitare pringit: cur nō mox & pncipio itroducitur aia itellectiua vt semina nā, pcedat breuiori pluralitatī respuēs pectū. Adhuc si embrio reducitur bis vt datū ē vsq3 ad mām pmā & corrūpit. corruptōis vtiq3 appz b modus magis q̃ gnātiōis: ac dispōeo precedētes itroductionē forme i mām vi dētur ipm debilitare pri & extermiare: pducētes eū dē ad corruptionē: ficat cū ge morti iā nat⁹ accedit p mo ibeciliratur: deiceps corrūpit: Ab nō pcipitur imo vigorari pinue ppēdit i ampli⁹. Dicēdū q nā sp qd meli⁹ est ogat & p brevia: cū ei⁹ sapie nō fit finis Ad boz igit pmā dicēdū q nā paulati & latenī ex imperfectis tēdit i ea q sunt pfecta: & q forma iuꝝ Plato nē nō ip̄imitur nisi fm dispōnē & meritū mātē cū igitur pmo non fuisset ea dispōsita i aie itellectiue suscepticnē: neq3 ēt ipsa e geret eā nō suscipiet sed alterā. Et hūc gdē ordinē vt natura docta ī bus q̃ sunt corporea obseruare. pmit⁹ eni dētes, pducit: deinde cū opus fit illus eiectis fortiores subministrat. Ad aliū dicēdū q qz id euenit i instāti nō pcipitur cā mutatione introducitur & nō motu physicoz. 5. Ab & sentire appet Ar. volēs de ge. & coz. pmo ipsā fieri: cū hoc totū trālmutat i b totū qb non eēt nisi ad mām pmam pueniret. alio gn sigdē nō esset gnātio: verū poti⁹ alteratio subo pmanēte. Adhuc nisi pma corrumpet forma: altera eni eueniret exīti in actu qb aūt fit occurrit ē accidēs. Silr & cū eē fit a forma substantiali bñti gdē plures formas: & plura eē haberet: vt & nihil hic vere vnū existeret. Dicendū ēt q dispōes precedētes i eo q ppārāt ad susceptionē forme pfectioris & si corrūpat pcedēs: nihil tñ sentit longoziorita tis dato ēt tpe. Neq3 sile de corruptione qb iduceba tur iā nati: qz dispōnes precedētes ad corruptionē tale ppārātes simplr ad ipsā disponūt: & nō ad pfectus vt i susceptione formax ebzionis ipsū pficientiū i amplius. Ad pmū igitur itroductoz dicendū q gdā in plerisq3 puertētes fmonē ex hoc Ar. volāt argumētū assumē q fi pmanet iformatiua gradū fit i formis assignare: ceu Auicebron fontis vite tractatu. Ab aūt p Ar. assumūt ex puerso pcedit ipsi⁹ eoz intellectu. Nō eni ibidē determinādo vez opponēdo pcedit sicut ex ei⁹ demū determinatione appet. Dicendū ēt q saluatur Vtus hec intus dā ptes iformauerit oēs: fiuc simul fiue aliqs prius & alias posteri⁹ informet. Nā sicut dicit aliq posuerūt partes oēs fiſ

fieri: alij Vo vnā post aliā: sicut Vtus vocati o:phei Nosce quoq3 q plura i hac dzia collecta sparsz i alijs sūt cōscripta. Propter qrtū gdē ad pmū dicēdus q spma fit aiatū actu: non aūt potētia cum illā obtineat sufficienē actui ppinquā. Ad aliud gd dicēdus apparuit. Ad aliud dicendū q nulla superfluitas fim pliciter vt quāto & qlī est aiata spma vero est superfluitas non qlis sed quanti. Adhuc non est superfluitas specieiimo necessaria: nō solum iuuatiua sed inditui dui. solū. Ad aliud dicendum q sperma est aiatum vt dictum. participat eni aia potentia q̃ declaratum & non actu: vñ & aial existit potentia. Ad aliud dicendum q iam dictum quō superfluitas extat aiata & qlī ter non: neq3 partitur aia sed & recedit: sed Vtus quedam deciditur cū semine: sicut ēt impellens virtutē tribuit impulso: non tamen inde vt hic forma aliqua sibi inditur naturalis: ethycoz. 3. Differētia. 49.

Vod natus octimensis viuat oñditur cx. 9. historiax & qrto de ge. aialiū: ac pbleumatū io. fisr ex Aui. aialium. 9. & 3. 21. c. i. scdi tractatus. Rursus si qd min⁹ visuz inerit & qd magis. plus aūt vt debere viuere octimēsis q̃ septimēsis: cū ampli⁹ pmanēs i vtero vigozē & augmentū pestās adesse vite pampli⁹ possit suscipere. ſz vt plenitunt septimēsis viuit. Adhuc tēp⁹ iformationis & motus i semella tardat plus q̃ i mare p dies. 6. vt scribunt aut alij: cū igit triplabitur tēp⁹ iformationis & mot⁹: vt tēp⁹ bēatur ortus fm Hipocratis astutias & baliab. tertio theorice ca. 34. ſz semella nascetur in nono mēse qd plurimū euenit. Mas Vo tēp⁹ preoccupans nascetur i. 8. & multū: vt tūc viuet vtplimū aliqn nāl impfecte qdem et nō, ppter finem oparet qd ē absurdū. nihil eni iperfectū neq3 fm tēp⁹ neq3 fm plasmationē & gnātionē fit a nā, pbleumatū. A. Galin: Natus vt mori, ppter friditatē qlitatū gem priuā nāe oio aduersā. Quare ponunt generalici natuz sub ptāte saturni nō viuere vt oñdetur. Sz nunc ponat nouimēsis qs oziri boza gelu vel bcmētis. octimēsis aūt tpe calido contēperabitur adeo q hoc non minus viuet nouimēse. fortassis i egypto viuet octimensis regionis caliditate inuāt. Eti: Sicut in alijs diuersitates fiunt in boibus q̃ grandes: alicubi eni viuūt in diutine: alibi aūt secus pingit ita & circa octauū eueniet mēsez: itaq3 qs natus viuet octimēsis. Qui⁹ quoq3 pium scribunt Haliabas. A. & generalici ceteri. Ab experientia iuxta nos oñdit. Adhuc si pariētes octauo mense pericitant multo magis & parti cū ipsis beforiores ertāt. ipse aūt piclitantur de historijs nono. Rursus more natox matrū in vtribus a genetalicis tm̄ tres ponuntur: quarū vna minor dicta est. 288. dierum pinens. 8. menses. & 18. dies: alia media bñs. 273. que in. 9. b⁹ menses & tres consurgit dies. tertia Vo pinet. 288. maior dicta ex qua. 9. surgunt menses. & 18. dies: q̃re cū nulla harū cadat i octauum mēsem nullū vr i ea nasci & p ñs neq3 viuere i ipso. nō eni nascit in ea nisi qz vegetari pōt: cum nā nunq̃ pducat aliqd quin id conseruare sollicitet: de ge. aialium scdo. Nō itaq3 viuet natus octimēsis. Propter primū quidem sciendū q gd fit menfis: quot ēt dicatur modis dzia ostendet. io 4. per mēses autem hic fm baliabatem videtur lunaris intelligi. Apud vero. a. & cōiter dicentes menfis videtur p eo q solis accipi. Non tū id multum refert

vno tpe sacīt ptus perfectōem: vnū. n. determinatū est pmo tpe oibus: boi aūt multa soli aialiā. eteni 7. mēsiū. & 8. mēs. & 9. mēs fiūt & 10. mēs. fm plurimū. Quidā Vo suppacipiūt in. 10. mēs. vñ, pb. 10. Ab solū aialium multa bz tpa gnātōis. etenim. 7. mēs. & 8. mēs. & 10. mēs. fiūt. alijs aūt vnū tpe pfectōis hoc idē suscepit. A. aialiū. 9. bis q̃ deiceps cōnectēs. Ā dixit mihi vnus fidelis q vna mulier pepit post. 14. mēs. & bene dixit. Natus quoq3 fine ptus ē tripler. nā gdā est nālis oio & cōsuetus q̃lis q nouimēs. cū aliqb⁹. 10. dieb⁹: alijs inālis & ex ne⁹ penitus vt. 8. reliqu⁹ Vo medi⁹ & b fisr tripler. aut. n. oio mediū possidet sicut q. 7. aut declinat ad latēam pli⁹ nālis & pueri ceu decimi vel ad ptē sui oppositi: vt. ii. & 14. Secm figdem D mar ryberiadi diffinitōes natiuitatū in nutritōe sūt qtuor. Vna eoz q nō gustāt cibū: cū bis. n. nō ē vita. Reliq̃ q gustāt cibū sed nō nutriunt. Tertia gustantiū & nutrientiū vitez tñ nō pleqūtur longā. Quarta gustantiū nutriētiū cibū & ad senecturē puniētiū finalē. Est aūt apud generalicos nutritio spacū tpis qtuor ānox vt sup natus oēs ptranseāt quatuor eōx nāe. gdā tamē ascribāt ptolemeo nutritōem spaciū vni⁹ anni intra solis motū cōtinere: quos baly qrto repellit q̃drigitiū confirmās vt ceteros voluisse nutritōem qtuor annos cōtinere: dzia. 16. fm igit tertiā & quartā pre plate distrctōis: nō aūt fm primā & secūdā df qs viuere. Propter fm qdem sciendū q au. fi bi videnē b saltē apte aduersari. A lexāder. n. pbleumatibus simplr astruit octimēsez natū vitalē nō fore currēs, ppter qd septimēses isantes vitales: octimēses aūt mūme. Haliabbas Vo tertio theorice. c. 34. qrit. Si qs āt dicat cur puer g. 8. nasck mēse nō viuit. quod fisr Alcabitius. vñ abzaā de natiuitatib⁹: fi qs nascit i. 8. euenit cā pter nām matri occurrēte vel ex pte corpis vt morbus aut aie ceu timor pfectiz accidēs. vñ si egre diak hoc mēse moziek ipse & mater ipsius: cui⁹ oppositū sentitur historiax. 9. & pbl. 10. ita. Aue. 8. mē. circa egyptū quidē & in gbusdā locis vbi bñ mulieres efferētes & ferūt multa facile pariūt & genita pñt viuere q̃uis mōstruosa siāt. hec qdē viuūt que. 8. mē fiū & enutriūt. Cui nimirū pponat. A. aialiū. 9. & 3. 21. c. de gnātōe embrionis. Propter tertiū vero sciendū prius q octimēs rīr & vt ad multū valde nō viuit: deiceps q̃ priculariter & extrance magis siue i panciozib⁹ viuit cū sit qd mōstruosus: qd raro cōmittit a nā. Propter primū bui⁹ sciendū q ipm veritatē cū ei⁹ mundificatōe pinet vt sere oium locox docet emperis. & ō subdit Ar. post serlē psatam. In locis aūt circa gtecia in. 8. men. pauca oio saluantur: plura vero pereūt q̃to ergo magis non viuet i alijs regionib⁹ distempatis. grecox. n. terra tpatioz ceteris ponit sb. A. & marie terra Hipo. col. 2. ca. vlti. Ampli⁹ premissus firmat rōne, triplici: q̃x vna suscipit ex scia medicie seu nature. Alia et ea que numeri Tertia Vo ex indicioz astrologie peritia capit exordiū. Propter primā qdē sciendū fm Hip. de ebzionis formatōe sexto epidimie theorice tertio atq3. 9. aialium. A. & tertio. 11. cū Ar. in libzis aialiuz q p⁹ collectōem spermatis in matrice mox circūdat imen siue pellicula cōtinēs & fouēs idē vt scriptum prius ficut ēt oñdit spma. 6. diex decidēs a puella pcepto Hip. retro septies saliēte: quā i vtero nō oportebat

concipe quod velut oui albumē inuolutū pellicula terra visum ē delapsum. aliqñ qdē nō. 6. tm̄ verū ēt 7. septē diex fic pmanet spacio. Cum āt fic fuerit vt notatū: informatiua virt⁹ nihil adhuc petit a matrice sicut. A. fatetur: cū arist. Demū trium diex ex hinc spacio ipa punctorum & linearx iceptōem in massam spermatis induci. Demuz post. 6. diex mozā g iā cuz pozib⁹ fiūt. 15. sanguineitas in totū penetrat & fit illō vñ cātur: & iterduz vno die aut duobus añcedit seu postponit. deiceps. 12. dieb⁹ ab hic fit humiditas caro & iā frusta incipiūt carnis discerni & mēbra principalia tria manifestari: & nunc qdem alia sequntur ab aliax pactu & hu miditas extendit nunc hoc ēt añcedit & postponit duob⁹ aut trib⁹ dieb⁹. demū post. 9. dies separat caput ab humeris ac extremitates a latera b⁹ & vētre vt & sensus discernat in gbusdā eox. In aliqbus tñ occultatur & spaciuz qdē iā. 36. pinet dies ita q fi qtuor addant in qbus accultatio ierat spacium oē in quelembrio iformabit. 40. erit diex. et b qdem tres ē quasi cōis plasmatōis q iterduz format 50. q vnus ē prior: aliqñ in. 50. & ppie semella eis eni iformatio tardat & motus ē: & aliud spacium. 35. diex: aliud vero. 65. & ita bincinde fm diuersitatem celi & pinētis ac materie, ppie cum iformata dzite in magis & minus q̃ minus. & ō dictum ē ab aris. tpe ortus hois fore varia q̃plurimuz. dicunt etiam vt asserit. A. & b videt Hip. cuz Haliabbate fuisse: septima ēt particula. 6. epidimie q fi tpe informatio nis dupletur tpe inde cōsurget motus. Si vero hic tripletur duplatum tempus dabit ptus vnde forma tus in. 30. dieb⁹ mouebitur in. 40. & nascetur in. 180 qui sunt sex mens. integri triteni. Plasmatus autē ī 35. mouebit in 70. & nascet in. 210. g. 7. extant menses. Formatus vero in. 40. motus sibi aderit in. 80 natiuitas in. 240. qui sunt. 8. mens. & qz talis rarissime vtuit et formatōem ponit. A. cōiter in. 40. ō re sert canonē prefatuz sub alioz snia. plasmatus quoqz in. 45. mouet et in. 90. et nascet in. 270. et. 9. cōstituūt mēses. Qui autē in. 50. formatur in. 100. mouetur: nasceturq3 in. 300. qui erunt. 10. men. Vnde de huiusmōi sexto epidimie. 7. Aborcs in periodis q in. 70. mouentur in triplicibus finiuntur, et qui in 90. mouentur in triplicitate terminant: b igitur motus ē terminationis et ptus embrioīs. Ampli⁹ sciendū q ptus nō fit nisi, ppter matricē cū tumore gratuito distendit amplius: vel mozdicatōe vt qn ei⁹ serosa reddita et acuta pānicules tendunt qbus cōtinebat vt sensui occurrā matricis: nāliuz. 3. c. 3. & 12. Aut, ppter cōtentum vt qz satagat exire ob penuriaz nutriēti fm Hip. tūc enim calcitrans pannicules rumpit et exitum petit. Apud vero. A. cōueniente cā supadditur: alia non pus indigentie euentatōis et aeris attractōis cum loci angustia: cū igitur setus fuerit fortis et matrix debilis angusta tūc puer mēse 7. oiquaq3 pfectus tālad ea q̃litate saltez que corpis q̃ aie idigens aere loco et cibo amplioziū mouetur et calcitrat vt pateat exitus sibi: quē si adipiscit pfectus eius vt ita viuere poterit. vñ. A. Bnānt septimēses ppter plasmatiuā Vtutē i mātice fortissimā exītē et i uenīte sanguinē vtilē et cōmēsuratū: et ō celeriū p ficit op⁹: q aūt Vtus attendatur ebzīōis et matricis dispositio restatur Hip. ita: Hec autem semp fit et i natura setus vz et genere matricum: et quia prime

purpere bñt sanguinem bu. ⁊ tractabilē matricem p
tum ⁊ debilē: vt plurimū aliqs pariūt septio men. si
aūt septio non pareſ fatigatus ēt dissolutus ex motu
plasmatuo ⁊ conamine appetibili egressus: octauo
pausat mense vt labor ablcindat pceděs ⁊ vigor eius
dem cū corpe augmētet ⁊ iō vsq ad nonū mozat mē
sis. quo figdē egrediat q; refectus vigorat⁹ ⁊ auct⁹
ptus adeat nālis marie: nālū tertio .ca.3. ⁊ viuet
alijs pcipue. Ipsius.n.egredit ꝓtute valida ⁊ mri/
ce diutius ipm cōpletius fouēte: tūc aūtē expellente
Si āt egrediat i octauo debilis existit fatigatus ⁊ nō
a ꝓtute faciēte ipm nasci vex ampli⁹ a cā ſyntomati
ce bunc ipellēte. Jo.n. apud. A. ē ipsecti⁹ fm excel
sum ⁊ inordinationē mā alia plasmatus forma Ma
liabas quoq: q; in ipso est bitudo turbationis lan
gons ⁊ debilitatis non viuit. nō.n. iest sibi ꝓtus nu
tritionis ⁊ augmēti. Cui⁹ gdē signus q; setui septio
mē. turbatio ⁊ morbus ⁊ mala pgnantiū i.8 .mē. sit
bitudo ⁊ guitas iōaꝝ cum pgnātuus bitudo sēq; eam
que setu ū bitudinē. vñ historiaꝝ.9. Volēt gdē mu
lieres marie mē.4.⁊.8. ⁊ si corrūpat.4.aui.8. cor
rūpunt vt frequēt⁹ ⁊ ipe. q̃re nō solū q octo mēsius
nō viuant sz ⁊ pariēdus piclitant pientes: ⁊ iō bñ si
bi pcaueāt adulterātes meretricule i quo mēsius p/
cūrēt abortus. multe nāq; binc sunt iā extincte si igit
vt iductus pus piclitat gestās pfecta ⁊ robusta qsto
pamplius ⁊ fetus. q aūt mēse corrumpat q̃rto euēit
q; tunc trahere icipit embrio sanguis plurimū: ⁊ ma
trici vehementius alligari ⁊ initi: ceu fructus medio
tpis arbori colligat q̃ magne: apborismoꝝ.4. In oc
tauo quoq; ꝑpter laborē quē tolerāt ⁊ discrahā quā
incurrūt grauant marie filr ⁊ fluxus sequit fan. grā
dis ex innāti solutione ita vt sepius corrūpant. Si āt
puer nō nascat in nono vex ad decimū pueniat ad q̃
deiceps Jngt. A. q indicū eius ē indicū nati infir/
mi debilis. plurimū.n. q desiderabat pari nono sed
nō potuit nascit in decimo cui accidit qd accidit fere
nato in octauo. significat.n. virtutis ipsi⁹ debilitas.
hec igit pbabilis est rō quā medici cū nālib⁹ pñt i cāe
quesiti assignationē aducere. Sz circa p̄dicta ꝓtigit
dubitari. vt nāq; octimēsis vitalior septimēsi. B.n.
fatigat motu ⁊ calcitratōne egredit coangustiatur ēt
⁊ leditur i ptu. Ad aerē filr puenit in quo sunt oia si
bi necua ⁊ ēnea: apborismoꝝ appens.3. A lino āt
pmanens octauo nō fatigat⁹ intm neq; cogāustat⁹:
neq; in extrisecus aerē deductus spacio diex.20. aut
25. vel huiusmōi a fatigatione liberat: magnificat ⁊
roborat quare vitalis āplius septimēse vt reddi.
Dicēdus gdē iuxta.3. theorice. cap.34. dispōnes cō
tingētes setui septimē. ⁊ deicepsi.8. spacio sere.40.
dierū ꝓtinentius admodus q̃si cuiusdā egritudis acu
te puersiue in.40. dieb⁹ cr eticare. vñ ait: be dispōes
a fetibus cessant circiter.40. dies. bi nanq; dies in.
9. ꝓcidunt mēses vñ ⁊ tunc vitalis efficitur. Est ⁊ cā
subdenda hui⁹ astrologica. Dali: Dubitatur q; oi
crisis plus est salutifera q̃ mortalis nisi pestilēs sue/
rit morbus apborismoꝝ scba. sed pt⁹ est modus ge
crisis: dria. io9. A liquis igit natus in huiusmōi bitu
dinibus vt ad multū vitalis existet. Dicendum q vi
uere nō poterit q; lesus prius: ledit ⁊ i ptu. nocet q;
tio minus ab extrinsecis cūctis occurrētibus. Est ēt
pestilēs ⁊ monstruosus q̃re nō poterit pmanere i vi/
ta. Scba quoq; deductio est arithmetica p Alexan

drū tacta in hui⁹ q̃stū dissolutione. Dit.n.7. est nu/
merus pfect⁹ vt testat pythagoras arithmetici ⁊ ma
gici. 8. vero ipsectus. q.7. fit pfectus p filē iducit i
multis q; multa pncipiaꝝ ⁊ marie bois numero cō/
stituta sūt septenario. deus.n. mūdus.7. gubernat
astris. Septimēses vero ifantes dētes pducūt: sep
tēnes vero deponūt. In his aūt.7. pubescūt: ter āt
7. virilizāt. Mozbi ēt ꝓportionalū septenario iudi
cant numero. Luna filr tanto nūero figurant: mēsis
q; septimanis. ⁊ ebdomada.7. ꝓstat diebus. Voca
les filr dicte.7. extāt apud grecos fz inꝝ latinos.5.
solū ⁊ realius. lz.n. duas sp̄ paddēdo grecus figurā
variet sonū tñ Fuat. quotcūq; n. grece ponat. i. ifa
puta tertia simplicia. u. i. ver. ⁊ duo ꝓposita seu diph
tōga vt ei oy: ⁊ duo puū vs ⁊ magnū: ita o eo. fingu
larē tñ hz sonū ꝓtinuc Bree⁹.n. tāq; nāe curiosior
imitator.7. voluit vocales.7. plātēti adaptāt. fic.24
scriptur⁹ ela ꝓstituit.24. dici nālis hozas silando. Ma
crobius quoq; in exp̄one somni Scipionis siue tulij
permulta ad idē conatur exp̄la pſuadere ponēs oia
lere.7. numerari ⁊ que bois marie. Jngt.n. mens
ꝓsurgē ex prio cubo pariū seia. s. qui ē.8. ⁊ prio ipa
riū velut mare q ē.27.8. āt ⁊.27. ꝓstituit.35. q mul
tiplicati per.6. numeꝝ pfectoꝝ pmū. iio. cōsurgunt
dies.7. menses directe ꝓstituentes triennos. vñ cō
cludit ita: Est g nā secundus, h numerus vt primus
humani ptus pfectionē q̃si arbitri gddā maturitatis
absolutat. Cubus āt numerus dē q̃n numerus his i
seipsum ꝓducit vt bis duo bis octo: ter tria: ter.27:
Prefatū figdē onditē rōe: q;.7. est numerus ipar ⁊
ois h est pfectus. existit.n. velut forma parē in se cō/
tinēs ⁊ imparē. ꝓsurgit ēt ⁊ numero trinario fm ei⁹
ptes in quo q̃libet repit pfectio vt in editione fmo
nū mōstrani. Ser.n.⁊ vnus.7. ꝓstituunt duo ēt. ⁊.
5. ac tria. ⁊ q̃tuor.7. reddunt. Nouē filr nūerus est
perfectus. attribuit.n. itelligentiaꝝ ordinibus quos
9. ponūt diuinoꝝ tractatores vt sunt cherubin ⁊ se/
raphin ⁊ qui deincepſ. Sunt ⁊ celoꝝ orbes.9. pbl.
i5. qō nunc cōiter testantur astrologi vt onīum luci
datoris antiota cum astrologie differentia tertia. q
autem is pfectus fit ratio similiter angit cum ⁊ ipse
numerus impar existit. Adhuc partes constituentes
ipm eundem recōmendant. Consurgit enim.5. pti/
bus: Quaꝝ vna numero ꝓportionatur trinario per
fectissimo puta per tria nouē. hic.n. sunt tres trina/
rij quoꝝ glibet ex tribus cōsurgit. vnde in huiusmōi
numero nouenario potissime concernatur trinitatis
pfectio. Sūt quoq; hui⁹ numeri ale q̃tuor ⁊ tria qn
q; ⁊ q̃tuor que quidem q̃tuor ꝓportionātur elemen
tis cum eorum interstitijs. Sic igit i hoc numero ita
perfectius ptus erit marie nālis. Nālis ēt post hōc
existit denarius. ipse nāq; pfectus extat nūerus pbl.
i6. vñ. A. Denarius nūerus est pfectus: qm ois nu
merus per.io. ꝓstituit fm circulationē. ⁊ io aris. phy
ficorum tertio ait Platones fecisse numerū vsq ad
io. Nunc quoq; numeꝝ multū dignificauit Pytha
goras ponens ordines reꝝ duos: vnum gdez perfe
cti ⁊ alterus imperfecti: quorus glibet constat ex. io.
volens ipsos esse pncipia conclatiōe dicta. In quo
rum primo locauit simtum impar singulare dextrus
masculum quiescēs rectum lucem bonum ⁊ q̃dratū
in altero vero bis opposita: puta infinitum par plu/
rale sinistrū feminā motum curuū tenebram malū ⁊

altera p te longius. Alone ēt existibus speris manifes
tis decimā antichonā. i. in Jrium motū seu extensus
faciūt pythagorici metaphisice. i. Vndecim⁹ ꝓ nu
merus modicū perfectōis hz in his ⁊ iō rari⁹ ortū ip
so fet⁹. Sext⁹ aūt ⁊ octau⁹ marie ⁊ duodecim⁹ ut fic
extāt imperfecti olfariū ⁊ iō in octauo nō viuit. Est eiz
par vt ⁊ alij duo. estq; imperfectus magis diminutus
vt videbit pfir q̃re in ipso n at⁹ nō viuet. In alijs āt
vt duodecimo ⁊ sexto aut nō nascit vel initialis occur
rit. Sūt.n. bi numeri oppositi antedictoꝝ pfectis et
marie octau⁹ ⁊ duodecim⁹. vñ prio creticoꝝ. Ego ñ
vidi aliquē iudicatū in die duodecimo neq; sexdecio
in octauo āt sit rarius ⁊ prius. Nosce quoq; arisme
tres numerū iparez pferri pari eo q̃ h rōem hz perfe
ctōis ⁊ forme. ille aūt imperfectōis ⁊ mā. vñ ⁊ de⁹
fm Virgilij numero impari gaudet. Et iō Pytha
gorici primū iparē actu vt trinariū ad dicendorum si
gnificatōes offerrebāt primo ce. ⁊ mū. Et hoc ēt cāz
assignarent quare vsus fuerit vt pillule in numero
denē impari laxatue; debēt nāq; agere. actōis autē
rō sumit a forma tam q̃ ab eo qd ipsius ē pncipium
sustentatiuū ⁊ nō a mā. Impar ꝓ hz rōnem forme
par āt mā. Circa pſata figdem ꝓtingit hesitare qm
Jnono Euclidis dr q; perfect⁹ numer⁹ appellat q oi
bus ptib⁹ q̃b⁹ numerat ē eqlis. Et Boetij arithmeti
ce fo: qualis numer⁹ ē sex ifra. io. nā tres sūt ei⁹ pte
s quibus cōsurgit. medietas gdē vt tria: tertia pe duo:
sexta vnū. tria enī duo ⁊ vnū senariū nñ ꝓstituūt nu
merū. Infra ꝓ.100. pfectus ē numer⁹.28. ifra fig
dē mille ē.496. Et ifra quoq; decē milia centū vigi
tiocto. Est tā numer⁹ abūdāz q oibus suis ptib⁹ q̃b⁹
numerat ē maior velut.12. nā ei⁹ medietas ē sex: ter
tia pe q̃tuor: q̃rta tria: sexta duo: duodecima vnus:
q̃ fit numerate in decimōctauū crescūt numerū. Di
minutus ꝓ q oibus suis ptib⁹ minor numerātib⁹
ē inuent⁹ ceu octo. Cui⁹ gdē medietas q̃tuor q̃rta pe
duo octauus vnū que in.7. tñ collecte ꝓsurgūt. Sic
igit hic ēt appz numeri octaui ipsectio. Ē ōcludit
⁊ filr q.7.9.⁊.10. numeri nō extāt perfecti. Ad qd
dicēdū q numerus perfectus ad pſens triplr dr. vnde
gdē eo q ptes eius fil sumpte oēs totū pcise reddant
integrū vt decē ē antea de.6. ⁊ vigesimonono q̃lis ñ
q̃rit hic per ectio que perfectio mālis videt magis.
ptes.n. sūt mā totius phyficorum.2. Est ⁊ perfectus
dicēs per modū forme ⁊ dātis eē q̃lis ē impar. ⁊ iso
q; trinarius prim⁹ ē taliū idicat primo ce. ⁊ mū. forte
pfectus. de ipso enī primus dr oē totū ⁊ perfectū i bi
dē sunt idifferentia spē. Appellat ēt numerus perfe
ctus rōne similitudinis cuiusdā ⁊ recirculatōis q ob/
seruatur ad ipz ⁊ ita denarius ē dictus pfectus ⁊ iste
gdē pfectionis vltime realiores extant primo. Hec
tñ rō ⁊ si sit grata ⁊ accepta pythagoricis ⁊ vir arith
meticis ponētib⁹ numeros eē substātias rerūq; cās
eo q nesciuerūt distinguere i ter vnū quod enti adeq̃
tur ⁊ vnū quod numero extat principiū putantes id
sicut ē principiū nūeri ipsūq; variat ita ⁊ entis Scho
la tamē peripatheticoꝝ cū Bo. creticorum tertio ser
monibus nō acgescit huiusmōi sed eos magis extra
neos a Vitate ac accidētales estimat ꝓpriā querēs ⁊
nālē m vnoquoq; genere rōem. dictū tñ illoꝝ ꝑba
b sistatē id ut aliqua nūeroꝝ reb⁹ assimilatōe q̃dam.
Tertia quoq; rō assumit ex genetalica ea exercitatie
ꝓte astrologie vsus ex superioꝝ motū boꝝ olum iscrio

rum cās assignate. Jurta istud initū centilogi. Re/
rū cās rimaturus primo celestia cōtemplare. nā mā
danoꝝ mutatio ad hoc ⁊ ad illud corporū mutatōne
contingit celestiū. Vt hui⁹ igit effect⁹ puta octimen
sez nō viuere cā darek tale planetarū ordinē ⁊ modū
in embrijs ducatu adiuenit in vnoquoq; mēse dñan
tiū. Posuit nāq; mēse primo sup conceptōem satur
nū dñari frigidū entē ⁊ siccū: tūc nāq; semē aquosus
ens ⁊ fluxibile idiguit aliquo quod ipm sisteret ꝓsti
geret ⁊ fixaret ⁊ calidū ipsius vigorek vnitatuz cuius
modi ē rigiditas ⁊ sic saturni, est.n. origo ꝓtuis re
tentiue in centilogo. Secūdo quoq; mēse sup ipsuz
iupiter dñat fortunas calidus ⁊ humidus augmēta
tiu⁹. Est nāq; ꝓtutis crescentis origo: tūc eni con/
ceptus eget calido dilatāte ipsius mām ⁊ humidita/
te ad extensionē dilactāte, ꝓtractionēq; linearū ⁊ pū
ctoꝝ ⁊ tandē ad iformatōem ⁊ vt ēi frigiditas ⁊ sicci
tas repimat saturni. Reliquo figdez mensis mars
occurrit q; sui caliditate iam sientē embrionē calefa/
cit ⁊ deficcat superfluus ipsi⁹ humiditates ⁊ ad mo
tū cōcitat. tūc eni moueri pcipit in calidū eni ⁊ siccuz
motius valde. Mense aūt q̃rto supuenit sol cor celi
mūdiq; pnceps qm sui caliditate vim ifica imm pficit
embrionē vt spūs in ipm igrediat rōnalis vt apparu
it i priori. Est nāq; origo ⁊ forma ꝓtutis vite. Qui
to ꝓ mense ven⁹ ordine supocurrit frigidita e et
humiditate cōtempans qō calidū martis ⁊ siccuz ac
solis carnēq; augmētat ⁊ que ipsius ⁊ oia mēbra p/
pat figurane decora plasmat cadē. Reliquo nimirus
mēse aduenit mercuri⁹ humida exficcās supfluu cō/
tempantia iducēdo sacieēq; ad motū q ptes miores
separat extrinsecas marie ac distinguit coequalizatū
oē. Luna quoq; septimo sup adijcit mense carnez ⁊
pinguedinē sui humiditate ifantē nutriens ⁊ augmē
tans cum ipsa ꝓtutis nālis fit origo. humectat etiaz
matricis ptes. vnde q; sic pfectus oiquaq; recepto
iam oium planetarū beneficio et q; sub prāte nascit
lune saluat egressus cum ipsa fortuna et vite cā tri/
stat. vnde Albumasar in sadan. Vita viuentiū p⁹ be
um et sol et luna et iō Ptolemeus hoc in suis indi/
cijs significat q̃ magne. Demū mense octauo reuer
tirur Saturn⁹ in fortuna si igid⁹ et siccus q ifrigidat
infantem et coangustat et in matrice pmanere cōpe
scit q si egrediat lesus ēt ab alijs extrinsecis saturni
malitiā tolerare nō poterit ipse nāq; nō solum qua/
litate destructōem machinat vex ēt quadā ei⁹ mali/
uola impssione occulta vt declaratum dria decima.
Demū mense nono supuenit iupiter ordine fortune
calidus et bu. tempate q cuz sit pater deoꝝ viroruūq;
tertio de aia fm homeruz politicorū prio plures sub
ei⁹ nascūtur dñio viuētes q̃ maxime. Si aūt decimo
mozek in vtero mēse sub martis nascek dñio et q; bis
laborosis moueē motibus binc iste agitat⁹ egreditur
at q; i fortuna calid⁹ et siccus q̃ plurie natos sub eo
ponit Abrahā euenare viuere paꝝ. Cui ēt. A. ꝓcor
dat tertio. ri. Ego tñ ānō exīs.53 velut a mīe soler
tissima potui ꝓhēdere ac p trutinā Hermetis nati
uitatis grad⁹ ascēdēris occulti inestigatōez repi mo
rā nouē mēsiū. et.14. diex me i vtero Jrisse. Si ꝓ
ri. nascat mēse q; tunc ad potestatem reuertitur soliſ
eidem natus poterit viuere cum sol vt dictū post de
um cum luna sit causa vite non tamen partus erit na
turalis omnino. Circa prēdicta gdē dubitatur q;

cū Saturnus significet finē rex: antiqtatē ⁊ senectutē
vt tradūt Astrologi: nō vt sup principiū ⁊ nouitatē
ip̄egnationis significare neq; luna sup finē ip̄egna
tionis q̄si vt septimo ascripta mēsi cū ea significet ini
tia inouationis ⁊ mot⁹. Nō sulcit eo q ipsa denotat
an. qtuor p̄mos nati dr̄ia ēt. 26. Dicēdū q huiusmōi
attributiones planetar̄ ad corpor̄ habitudines fm
q̄sdā siūt similitudines ⁊ ꝓpetates. In gnātione nanq;
embr̄ionis aspexerūt ꝓpr̄ietatē que ē ꝓstringē ⁊ oc/
cultare sui frigiditate ⁊ siccitate. h enā vt dictū ege-
bat spma in ꝓncipio iō sibi saturnū ꝑmitus attribue-
re ⁊ demā ceu ꝑdictū dcinceps. Cōsiderātes autē
tarditatē mot⁹ ⁊ opationis q̄ in senectute aduenit na
to frigiditatē quoq; etatis ⁊ siccitatē Impedimenta
ēt corpis ⁊ aie vt morbos tristiciā ⁊ mortē ⁊ talia ⁊ q
hec saturnū ipm ascripsere senectuti. Ex his igit ap/
paret qd dicendū. Itaq; ex his trib⁹ cōuincit natum
octimēsē regularit ⁊ vt fere semp nō viuē. Pro
pter seōm h⁹ sciendū q interdū ⁊ velut rari⁹ pōt vi
uere q; vt dictū i solis egypti qbusdā locis calidis ñ
tñ excedētibus plurimū vbi sūt mulieres viragines
fortes ⁊ bene efferēte ⁊ ples ꝓpate regionis calo-
re ⁊ iō i illis locis q̄nq; rōes ñ ꝑuicāt oio ꝑfate. Ne
q; qdē pria pp fortitudinē set⁹ ⁊ magitudinē corpis
acghitā a mre ac ēt a pre ꝑdētib⁹ sāguinē cal; ⁊ spma
dignū sufficiēter vt spāolus spiritib⁹ oio. Nec sicit sūt
illic vtcūq; scōa q̄n octauo natus ibidē viuit impfe/
cto pficit tamē vtcūq; ꝓpter affinitatē mediastinam
quā h; cū septimo ⁊ non ꝑfectissimū declaratū. Ab
scindit ēt non pax tertia ꝓpter eni caliditatē inatam
vigorē ⁊ pfectionē quā ifans ꝑrit a matre huius a pa
tre regionis; caliditatē poterit malitie saturni occul
te ac ipsius fridirati ⁊ ficcitati obuiari. Nō sulcit eo
q sic nata quedā nāe sūt monstra cū rari⁹ ⁊ ꝑter ei⁹
intentionē ꝓtingāt. talia ꝓ ꝑmissa sunt i nāz q̄nq;
ꝓcidē sicut q̄dā mulor̄ gen⁹ sit totū sterile ꝓceptū
habuit mula ij nō enutriēs vsq; in finē: de ge. aiali/
um scō. Nō aūt i his regionib⁹ ab egyptijs estime
tur qs natus octauo mēse vita potui euenit q; latet
mulierū ꝓceptionis ꝓncipiū. frequēter eni retinent
mēstrua instant ⁊ spumant vētositates ⁊ tūc credunt
esse p̄egnātes cū tñ coeuntes ip̄egnent postea: bi-
storar̄. 9. vñ Hip. Quidā cpinati sūt puer̄ hr̄e pl⁹
io. mensib⁹ iā eni multotiēs h audiui. Iq; quō h cō tin
gāt dico p̄raue nāq; acceperunt p̄gnatiōis initū hoc
mō. Cum eni matrices spiritu quodā replent vēto/
so putāt se iā esse p̄gnātes eo q ēt mēstrua retinētur
defluētia i matrices deide cum mēstrua spōte rūpun
tur aut alijs illis occurrētib⁹ egrediunt hec ⁊ ꝓpria
cū vētositate demūq; sic purgatis appropinquāt vi/
ris ⁊ coeuntes ip̄egnant tunc aut post pax: ⁊ iō pu/
tāt mulieres aliqū septimēsē octimēsem fore: ⁊ no/
uimēsē decimēsē ac hunc vndecimēsē. Ar. figdē
ponit eas ablq; mēstruor̄ eruptione ip̄egnari qd ꝑ
babili⁹ vr indefinite. si nāq; mēstruāt cōiter non se p/
gnātes estimāt. Propter q̄rtū qdē ad pimū qd di-
cendū apparuit. Ad aliud dicendū q nō magis vr
vitalis octimēsis q̄ septimēsis vt oñsum sufficienī i
mo min⁹ valde. Nō. n. ois mora tpis augmētat ⁊ vi
gorat fetum ſ; mora determiata cuī dispositionibus
debitis oñsis ad illud opantib⁹. Ad aliud dicēdū q
ſ; iformatio aut motus p̄cedat eā que semelle pōt tñ
fieri retardatio ⁊ eq̄litas in tpe ortus ⁊ iō q; fortassis
ista tpa non ſ̄ sunt ꝓportionabilia vt dictū i canone
duplatōis ⁊ triplatōis. Al. alior̄ vt plurū testat illō
opinione. Aut dicēdū q non⁹ mensis latitudinē h;
grandē quā ꝓsequit ꝓcipiū decimi ita q mas nascet
circa ꝓncipiū ap̄lius noni: feminā ꝓ circa finem seu
initiū. io. Ad aliud dicendū q nō solū qs ꝓpter q̄lī-
tates p̄mas pemptiue in ipſ agētes excessū deperit
Nec ēt ꝓpter debilitatē ⁊ ꝓpotentiā i octauo mense
cū orit ꝓpotētie ocurrēti ⁊ lāguor̄ neq; saturni p̄mit
friditate cū ficcitate solum nec ēt nois Vtute quadā
sibi occulta ista vt ostū dr̄ia. io. q ablq; medij ope
tur inuitatione. Ad illud qd dicendū appuit. Ꝓcel/
sū eni est rari⁹ m̄ peccāte nā hāc diuersitatē puta vi-
uere i octauo ⁊ alijs inentur̄ ē accidere q̄nq;. Quan
tur̄ aūt arguūt auctoritates ꝑtis aduerse appuit an/
tea. Ad aliud dicēdū q rari⁹ est valde vt nō ꝓdicitē
tur nascentes i octauo qs āt tale vniuersale nō cozrū
pit cum ꝓpar ⁊ i loco accidat ꝑticulari. Ad aliō di/
cendū q genetalici moras distinxerūt soluz cadētes
i nono mēse aut circa qm̄ sicut i plerisq; ꝓtingit na/
sci. Nō āt alio nascant tpe nō ꝓbident sed id rarius
euenit fit testat abrabā euenare. vñ trutina Herme
tis: aut ali⁹ inentionis gradus natiuitat̄ modus oc
culti ex nonuz menses mime ꝓtendunt vt idicāt mo
re fetuū i vtero ꝑmanentiuz. Nosce quoq; non esse
ꝑteriendū i huiusmodi termiationib⁹ mensius ꝑci
sis ⁊ vlr cuinsluet artis mām sensibilem concernen-
tis ꝓpter ipsius vagā ⁊ indetermiatā nām vt tactus
est differentia. 26.

Differentia. 50.

Nod digestiua procedat subtiliando vr qm̄
ꝓtentū ꝓportionat ꝓtinēti ⁊ disponit fm ip-
sius dispōnez cū ipſ i mutet ad sui crisiz ⁊ filī
tudinē sed ꝓtinēs vt vasa gb⁹ qs digerit demādatur
ad mēbra vt appet subtiliādo ꝑcedunt. Est nāq; ad
venas de maximis puenire ad capillares ex gbus sā
guis i mēbra labit ex pre diuina: ꝑmo ꝑma ve gnātio
ne humor̄. Et merito qm̄ vene ex maiorib⁹ fit mio-
res ꝑcedunt donec fiant mestus mi ores q̄ sanguis
grossities de ꝑtibus. 3. Adhuc qs h; penetrare in p
tes angustiores meli⁹ penetrat si subtiliando ꝑcedat
cum tale motui fit expofituz magis est huiusmōi vero
qs digerit. Amplius cbilus est sub̄a ligda ꝑtisane
i spissitudine filis q̄ vl teri⁹ tunc ducit mediāte licore
gnāto in mesaraici i sanguinē ab epate. h āt grossior
vt sensus idicat est licor̄ ⁊ sanguis Silr sanguinis ex
pblegmate p digestionē gnātus subtilior̄ apparet eo
cū plegma plurimū fit grossius sanguine. Humidi/
tas ēt ros dicta subtilior̄ monstratur humiditate san
guiea. Sanguis ēt arterialis subtilior̄ venali ex quo
cōcreatur. Itidē: spūs cordis vaporosus digestus ⁊
alteratus in rete mirabili subtilior̄ reddit ita ēt spūs
vaporosus qui est sicut mā comprehēsus in locis ve
cuis vt arterijs ⁊ corde canuertit digestione in spm̄
innatū in oibus mēbris imꝓꝓortionabilit tñ in his
cōprehensū g reddit tandem potus ⁊ innatus in q̄li
tate sua cum ꝑius fuerit vt mā vaporosus: quinto
simplicium ca. 5. distinctionis scōe. Rursus quod
deciditur ab aliquo contestat ipsi in tegni sed supflui
tates digestionum procedunt subtiliando grossiores
enim sunt egestiones vrine suodoribus ⁊ transpira
tionibus sensui occultis. Palin: Secunda apho/
rismorum ponuntur humores indigesti grossi so-
lum ⁊ viscosi. Di autem in eorum digestione egent

subtiliatione et icisione que subtiliatio sūt importat
digestio igit subtiliādo ꝑcedit. Opposito b⁹ videt sa
pe Ar. metbauror̄. 2. Digesta oia cōstare nata sunt
vnde Alexander ibidē. O ia digesta primo ꝓstant et
grossa sūt. Et q̄rto earūdē. Accidit digesta grossio-
ra ⁊ calidiora ē ex pumonis siue ex pumalib⁹ aquo/
sa ex ralib⁹ que trrestria ꝓsistūt Quarto quoq; re. a.
Digestio oia coquit adunat ⁊ igrossat. Adhuc ꝓ ꝑ
nosticor̄. Ne nā digōnis ē vt igrosset nō vnum tñ
sed egestōem ⁊ i cis que recipiūt digestōem i stoma
cho ⁊ sputū i eo g h; pleuresim aut pipleumoniaz et
humiditatē descēdentē ex naso ⁊ corriza ⁊ lippitudi-
nē in egritudine obtalmie ⁊ sanie ēt in vlcerib⁹. Vn
de q̄rto metbauror̄. Et q̄ in nascētis ꝓstātia scā fue-
rūt q̄les in obtolmia puta lachryma cum scā fuerit li
mes siue lippitudo. Amplio licet subtilior̄ ē sanguie
⁊ sanguis humiditatib⁹ ⁊ ipse mēbris in que vltimo
ꝓuertunt. Et i. Subtile idiget igrossatōe que dige/
stione ꝓstatur vt cōprehensuz fit a Vtute expulsiua li
berius excernat. Itaq; digestio igrossando ꝑcedit.
Propter primū qdē sciēduz q digestio ē pfectio seu
complectio a nālicalido ⁊ ꝓporcio ex oppositis pas/
siuis siue Siactionib⁹ passionib⁹. Est igit calidi dige
stio triplex exis. Vna qdē pepāsis dcā que attendi
tur i fructib⁹ ⁊ vlr in aialium spmatib⁹. Alia epsesis
molitis oio aialiū humorib⁹. Tertia ꝓ obtesis i as/
saris ⁊ vlr in ossibus ⁊ solidiorib⁹ calido ꝓ fūt assa
tino vt regula in formace de ge. aialium. 2. Frigidi-
tatis ꝓ in digestio que ēt opposite triplex existit pu
ta hometes molisis ⁊ statesis metbauror̄. 4. Que
qdē digestio existit duplex. nā quedā ē in inuatino al
tera ꝓ in nocitiuo siue in supfluitatib⁹: prio prima
c. 3. de Vtutib⁹. ē aūt digestio in inuatino alteratio
q̄dā siue trāsmutatio eius qs nutrit in, ꝓpriā ei⁹ quod
nutrit q̄litatē ac ēt ēntiā fm. A. prio pria primo ele
mentor̄ tertio ꝓplonū ⁊ ꝓ nālium. hec eni nil aliud
ē nisi vt alimētum in tñ elaborētur vt Vtus nutriti
ua ipſ stare faciat loco deperditi. Digestio vero i no
citiuo duplex qm̄ illud aut nō adeo ē nociuū qn pos
sit ad benignū reduci vt salsa dulce fm Haly. cū in
sanguine pmutatur sicut vinū pōt reduci cum est in
via pmutatōis ad acetum ⁊ tunc saltem rōne termi
ni ad quem sibi cōpetit digestio ante dicta vel ē sup/
fluū vel nociuū scm̄ intm̄ vt nunq̄ possit corrigi ceu
salsuz salsificatū oio ⁊ vinuz pfectōe in acetum pmu
tatū. tunc qdem sibi debetur indigestio que ē p̄cepa
tio vt ipm̄ faciliter expellatur victū a natura. vñ q̄r/
to primo. c. de cura febris putride in ⁊ niuersali. In
tentio in digerendo ē adequare substātiaz materie ut
fit preparata ad expulsionem facilem. hec aūt apho/
rismor̄ secūda ꝓ terapentice. ⁊ ab haly. Huius āt
indispositio aut ip̄eparatio humoris vt a natura vi
ci ⁊ expelli non valeat tripl⁹ fore. Aut rōne substan
tie ipsius puta si fuerit grossus. hic enim incuneatus
⁊ inclusus obstruens ductus non potest expelli. vñ
ipm̄ primitus oꝑ subtiliare. vel viscosus. Ie aūt eius
adherentia sūt non pōt reduci q; oꝑ hunc primitus
incidere. Aut subtilis. Iste nāq; imbibitur ⁊ inserit
fic mēbro vt natura non possit ipm̄ in expulsione cō
prehendere ⁊ educere, ꝑpter quod ipm̄ oꝑ primitus
ꝓgrossere. non enim digestio ois in nocitiuo ꝑcedit
subtiliādo sicut qdam impugnātur quarta prio. c. de
cura putridar̄ in generali. Humores qdez bi ad crisiz
laudabile egent diuisione ⁊ excretione: apho. 21. mor̄
quarto. Aut hoc erit rōne quātitatis cum. n. humor
fuerit multe quātitatis nō pōt simul digeri q̄re opus
est ⁊ marie cuī vrt⁹ fuerit imbecillis cum paulatim
p intervalla evacuare ⁊ ita quasi digerere. evacuatio
eni humo sicut ꝑs digōnis existit vel rōne qualitatis
t hoc duplr aut primarū vt si fuerit calidior aut frigi
dior ⁊c. aut calidior ⁊ ficcior ⁊ reliqua, q̄n̄ tunc oꝑ ip
sum ad moderatū p Zitium adducere. aut p q̄litates
subsequētes vt q; fit putridus aut mordar ⁊ acutus
tūc. n. oꝑ ipm̄ rectificare ⁊ expugnare cum abstergen
tibus ⁊ mūdificātibus aut venenosus quē oꝑ corrige
re cū his que virtute, ꝑria veniēa habēt resistere in
tegni ⁊ ꝓfitr de ingenio. Nosce quoq; q vnaquaq;
istarū digōnū siue fit in inuatiuo siue nocitiuo seu me
dio aut fit totalr a natura vel principalr ⁊ initialiter:
pficitur aūt per artē. vnde in tegni alterunt hu. aut
digesti ab ipso corpore vel aliqbus farmacis Vtuti/
bus. In inuatiuo qdem cum q̄ perfecte fuerit dige
stionis velut puer seu iuuenis excratus. Iuuat aūt
ab arte cuī debilis fuerit digōnis vt senex melācoli/
cus. Electuaria eni ⁊ inunctiōes sibi administrāt et
hui⁹ regimina calefaciētia: vnde prio tertia. c. ō regi
mine ei⁹ qs comedit ⁊ bibit. Ingredi ad loca calefa
cientia ⁊ hr̄e cerualcales eleuatos sūt de his q ad dige
stōem iuuāt ita q tales artis opatio cū seminalū re/
ducit ad benignū necessaria ē nō pax digō ēt simplr
nocitiui aliqñ solū pficit a nā vt qñ ipsa potēs digerit
māz ablq; medici auxilio ac expellit iuuat ⁊ non pa/
rum sepe ab arte et, ꝑpie cū imbecillis fuerit. fic. n.
oꝑ cibis et potib⁹ et medicinis sicut siruꝑis electua/
rijs fricatōib⁹ exercitijs maturare et digerere. Sci
endū tñ q digōnis in simplr inuatiuo qdā ordinat
in restauratōem sube grossioris deperdite sicut sūt ossa
aliud in restauratōez subtilis et ipsius facile penetra
tōem ceu spūs: qdā i mediū vt carnes. Digō qdē
que absolute in supfluitatib⁹ existit duplr variat. naz
aut tale nocitiuū ē sparsuz p corp⁹ plurimū ⁊ hoc aut
ira venas aut extra vel i loco collectū sicut apostema
qs et duplr euenit fm q apostematis mā poterit ēē
calida siue p essentiā q; in seipsa fit calida vel san. et
colera siue per putre actōem vt cancer et vndia vel
q; fit nā his opposita mōis vt scrosula et nod⁹. Est
et digō tertia circa horū duorū mediū qs duplr euēit
aut q; supfluitas est nālis vel humor pat⁹ ad corrup
tōem q in benignū redigit. Vlterius aduertēte sunt
digōnis cāe q; illius que ē simplr in inuatiuo cū his
que mediū obtinēt sūt Vt⁹ cōplexio et calor mēbris
insit nālū lib. 10. c. 100. et prio prima de Vtutib⁹. c.
3. Cāe ꝓ inocitiue digōnis absolute possūt signari
3. vel fortasse. 4. q; digestio cū fit accidēs nō hz māz
et q̄ hz i q̄. 4. metaphysice. vñ de mālis ē in ipa, ꝑpe
hz illud i quo ei⁹ fundat mā. Cā ꝓ formalis erit de
coctio sufficiēs digerēdo, ꝓportionata. Finis ꝓ est
in huiusmōi digōne in expulsiōe oꝑ diatio. Efficiens
quoq; vna ꝓncipalis et velut artifex virtus regitiua
tot⁹. altera instralis sed vario que duplex existit: iteri
or. et h ē duplex vna simplex i corpore vt ē cōplexio
altera huic opposita ut calidū in mēbrū: sūt et exteri
or hec duplex vnaq; respicit Vtutem magis in dieta
quedā ꝓ cām et dispositionē vt medicine. In egri
tudine nāq; frigida cibi et pot⁹ inspecta virtute cō-
petunt frigidi et ecōtra et similiter medicine suo mō

Dico autē sic q: in medicinis magis est oppositio q̄ obseruanda dicta. Ipsa nāq; plus expedit per sile ad ministrari sicut p Sriū medicine. Sunt aūt grossiz ⁊ subtile q̄litates quedā māles: siccū ⁊ humidū magis cōdistantes dria. 85. In grosso eni ptes sunt admi cē cōgregate ⁊ densate: i subtili aūt ccētra. Propē fm quidē sci endus quendā dixisse q̄ digestio ꝓcedit subtiliādo: q̄rto prima de cura febriū putridax i generali. cuius motiū potuit esse qm̄ huic acciderunt experimēta. q̄ ad hoc ipm̄ duxerunt vt illa ac gesceret ⁊ q: hec nō fuerāt fm canones nō valent: neq; ali qd̄ eox est sufficiēs in hoc oīendo. fortassis nāq; i materia ēt subtili calidū medicamen exhibuit cuidaz q̄ poros aperens ⁊ mām i sumos dissolues: ⁊ magis ⁊ subtilians sanatus est patiēs. Potuit ⁊ rōe frinola persuaderi qm̄ de rōe calidi est subtiliare dissoluere eliq̄re ⁊ penetrare. sed digestio pficiet ꝓprie calido ⁊ magis absolute nocitui: pp qd̄ ꝓcludit digestionē subtiliando, ꝓcedere Hec aūt positio falsa vt plurimū est in se: cū vt i multis sicut oīdet digestio ingrossando ꝓcedat. Ad ipam eni sequunt incōuenientia nō pauca q: fm id natura mox initio egritudinū in g bus est huiusmodi subtilitas euacuaret: ⁊ ipa digōne pata euacuaret ⁊ ars imitatrix nāe in principio egritudinū talium: ēt radicaliter euacuaret cū pceptū fit arte digesta medicari. Adhuc nūq̄ subtile imbibitū est inobediens euacuationi: cui⁹ indicat sensus Sriū falsitas aūt ipsius magis apparebit i tertio dicēdox. Motiua et huius nō valent: q: i illis expimentis im pressio fuit accidentalis vt isinuat Qui. vñ cauendū est ne te impssio decipiat accidētalis: pmo q̄rta. c. 2. Nāq; eni vidimus ex febre curari, ppter aliq̄ calida nām disturbantia ⁊ ipam ad primuz incitantia. B tñ q: accidentalit est factū, ppter irritationē nature ad pugnā ⁊ ꝓprie cum nā fuerit indigesta nō est tāq̄ artificiale imitandū. Si eni calidā materiā in quodam sic subtiliauerūt vt ipsā resoluerēt, ppter qd̄ generit morbus: alijs q dem potuerūt plus ad intēsiorē ifla mationē ⁊ ꝓsumptionē pducere. Ad aliud dicendū q̄ calidum subtiliat resoluit ⁊ eliquat bōgenes. In his aūt que sunt eiusdē n ib⁹ opposituz operat scōd de ge. ⁊ co:. Materia vero digesta reddit vnigenea duplicit, bone nāq; digestionis nā est vt rem oēm similē ponat quocunq; modo. Dictū est etiā qd̄ digestio non solū pficit calore tanq̄ instrō: sed ⁊ nā regitiua magis tanq̄ artifice. F uerūt ēt aliqui positionē aio Sriam firmantes: volentes digestionē omnē ꝓcedere ingrossando. Quox fortassis motiū sumpserunt et sermone Ax. ⁊ Ba. i argutis iam pmissis. Adhuc calidū calefaciendo poros aperit ⁊ qd̄ est subtile materie eliquat vaporat ⁊ resoluit: reliquumq; tunc relinqt ingrossatū. passio eni magis facta abijcit a substantia. Quod aūt subtile vt amplius abijcibile. sed digestionē dictū calido persici magis, ppter qd̄ videtur ingrossando semp digestionez ꝓcedere.

Dicendum q: hz hec positio plus contineat veritatis ꝓcedenti vt magis nāq; qd̄ digerit grossescit: tñ calōnium patitur non modicū ⁊ in se ⁊ i eius motib⁹. Vt eni in repudiatione antemisse opus esset nature ⁊ arti humores grossus ⁊ filiter viscosos a pncipio ēt radicaliter euacuare cū fint sua grossitudine ⁊ cōparatione digesti. Similiē ⁊ grossum ⁊ viscosū esset euacuationi aptū: impediriuz vero carnes. Cui⁹ sal

Si aūt sanat testatur ipm digōne ingrossari: apbozis mox prima. Si eni fuerit apostema fm exteriorē cutem desudant in principio liquores qdā subtiles: de inde digōne grossiores fm q̄ plus aut minus digeritur sicut in pblonib⁹ euenit ozis ⁊ occultox: ⁊ vlt i bis fm vnāquāq; pticulam. Silr ēt in pluresib⁹ cōtigit. nam primitus qdē ē idigestissima vt cum nihil expuit: deinde liquores reddūtur subtiles: tertō grossiores: quarto aūt vt in fine digesti fiūt: vnde Ho pronosticox: de nā digōnis est vt i grosset sputum in eo q hz pleuresiz aut peripsamoniam: quod rōne monstrat: qm̄ hec apostemata per viā plus fiūt reumatis Quod āt reumatizat existit subtile: aliter eni apte ñ adeo ciuo decurrere posset in spongiositatē filium pties: venas minimas egrediēs: sicut ē modus gnātionis apostemarū datus in tegni: ⁊ de diffempantia in equali ⁊. ir. de igenio. Quod aūt subtile oportet p cōtrariū ispissatione pata curari. qd̄: plurimuz solet euenire: Intertdū tamen cū materia fuerit subtilis ⁊ virtus fortis i resolutionē digestio apostematis que ab ipsius terminatōem ordinat plurimū subtiliatōe pficit. Si vero fuerit frigidū ēntia ⁊ accite ⁊ iduratū: tūc eius digestio subtiliādo, ꝓcedet: cū ois cura cōtrarietatis pficiat rōne. vnde in nodis scrophulis ⁊ huiusmōi tra frigidis apostematib⁹ calida cū humiditate administram⁹ primo naturantia ⁊ subtiliantia demū calidiora siccis adiūcta: vt mollificata ⁊ subtilata: mā in v apozē resoluat ⁊ fumū: hūc modū fuādo quo ad materia euanescat vniuersa. Si aūt digō fuerit in hoz medio: vt humore pato putrefieri velit dulci pblate: aut crudo si ad benignū cōuertat simiiter iudicādū vt de simplr innatiuo quod ingrossando ꝓcedit. Quod si in nālibus supfluitatibus codē mō Ba. in locis nō paucis: quod ⁊ rō cōfirmat naturalis. nāq; superfluitates eius a quo decidit sapit naturā. decisum eni decidenti, ꝓportionat: quod ostēdit egestio vrina sudoz salina corrīza sordicies oculox si ue lippa. Ar. ⁊ Ba. Sz circa predicta accidit dubitare. nō eniz videt q̄ digestio ꝓcedat vt multuz in grossando: iterdū aūt subtiliando: cū digestio potētia quadā pficiat naturali: hec aūt crisis irrōnalis ñ valet ad opposita sed opposita rōnalis: dria. 77. et metaphysice nono. vñ prio pria. c. 4. de Virtutibus. Virtutes nāles nō ex volūtate, pueniūt: vñ pfluūt Ad id dicendū q̄ hz sit vna digestiua in cōi: nō tamē spāli: diuersificatur eni per cōplexionē caloriē ⁊ ptes gbus dependet. vnde oibus idēntatis dico ad oppositā nō valere: vex multipliciter variatis: aut ita differentes euidēter sūt actus Virtutis naturalis ceu aliarū. Propter quartū Ho ad primū dicendū: nō esse vex vasa semp ꝓcedere coangustando: imo aliquādo ita: interdū vero aliter vt appet in meri: vēre venis mesaraicis ⁊ his que sūt in substantia epatis cruribus angustis: altē Ho sunt latiores donec ad capillares perueniāt. Adhuc oz id in quo digerendū digerit fore angustum: vt melius adherentius amplectatur vt inde perfectior cōsurgat digestio vt quc in epate designāt vene. Ad aliud dicendum q: hz digestum grossescat: sequestratur tamen in partes paruas. est ⁊ illic virtus expulsiua pris a qua recedit ⁊ attractiua illius ad quam accedit. vnde transitus poterit pfici huiusmodi. Ad aliud ⁊ similes instantias dicendū q̄ per ctbilum duo possumus intelligere: ad mixtura m ex grosso futuro sculento ⁊ subtili: vel ipsuz subtile tm̄ quod puer mesaraicus emittit ⁊ attrahit digerendū: fīqdem primo sortasse quis cōcedet digōnē hic subtiliādo, ꝓcedere: hz q: intellect⁹ secūdus est samus: vt dicat digestio respectu illi⁹ qd̄ primo digerit ⁊ depurat pertranseuns vsq; in mēbra paulatiz et cōtinue: ita talis semp ꝓcedet ingrossando: donec mēbris fuerit vnita ⁊ oiariam assimulata. Ad aliud dicendū eo modo: aut q: ros nō est innatiuū nisi in casu vt tpe famis sed est superfluitas humiditatis sanguinez: dria. 33. cum āt egetur digōne ingrossatur ⁊ in cambiū trāsducit. Ad aliud qd dicendum q̄ patuit. Ad aliud dicēdum q: non est fīe quocunque mō sed vtcūq; cū filitudo fit q̄dā vniuoca: q̄dā analoga: nōnulla ēt equoca. 37. dria. Vel supfluitates i grossando ꝓcedūt fuerit ē innatiuo decise vt ipsum. Vltimū tñ innatiuuz q: grossius est: nō hz habere superfluitatē grossiorem: vex potius ecōtra: cuz semper qd̄ digerit amplius purū ⁊ bōgeneum ⁊ amplius ingrossatū: quare qd̄ elicit eo erit subtile quū cū modicū etherogeneitatis hēat: per poroso; ad multū isensibiliter delatū: vt sudor ⁊ supfluitas occulte trāspirās oīdit. ad aliud dicendū q̄ Ba. nō solū fecit illic sermonē de idigōne humox rōe grossicici ⁊ viscositatis q: hec sepius eucnit. Indigestio Ho subtilitatis rarius accidit: q̄re cuz itelligēs omisit. Ipsam tñ ponit i. ii. de igenio. c. 2. ⁊. 3. ⁊ in alijs. Inducta ēt aduersē ptis cū hoc q̄ sua tendūt via dicēdū arist. magis locutum fuisse de digōne que est in innatiuo, put ordinat in restauratōem grossioris depditi. Ba. vero de supfluitatibus naturalibus amplius ⁊ multib⁹ in loco collectis que suppuratione iudicantur. Silr quod reliquū instat concedendum suo modo.

Differentia. 51.

Quod attractio que a calido: non reducat ad eam que a vacuo monstrat: q: cā positiua nō reducitur in primatiuaz: cum primatio potius in habitu concidat et nō ecōtra. sed ⁊ calidi attractio positiuz q̄d importat: que vero a vacuo aliqd primatiū vt apparebit. Amplius attractio est actio cū fm eam in id quod subiicitur agi dicatur. Q is autez Sriētate perficitur qualificatiua et caliditate proprij cum fit qualitatum efficacissima: et motus causatiua dria. 60. vacuo autem non est actio neq; cōtrarietas aut qualitas cum sit non ens. Rursus: pbl. prima. Multus ignis modicū ad se rapit: velut oīdit candele lumen: iuxta quod scere approximatum: et ipa itidē nouit extincta lumē ab ardētē p iuxta positōez ēt suscipit is deorsum. Non autē potes talis ꝓpter vacuū cē fingere: cum aer circūstet copiosus subtiliat calido loci repletus. Erit itaq; calido flāmeo cum a simili fiat attractio: simplicium tertio. c. penultimo. Ignis autem proportionatur igni: non autē vacuū Quod adhuc testantur signa. Que nāq; necessitas vacui et timor: cum vapores radiorum celestium caliditate ac sua indita in aerem eleuentur. Et cur sub monte Custodie arte concauo cupalo dicto estate vētus ab interius mouetur ad extra: hyeme vero econtra nisi propter calidum nunc exterius, aut quare ventrum matrix: et que huiusmodi calida posita inter dentes phlegma liquefaciendo attrahunt: non autem ita quē frigida. Igitur attractio que a calido nō reducitur in eam que a vacuo: sed econuerso. In

cōtrariū gdē tertio naturaliū ponūt tantū duo attrac-
tionis mōi vt que a vacuo ⁊ ꝓprietate qualitatis: i
nueno illā q̄ a calido ad eā q̄ a vacuo reduci: cū non
fit insufficiētiā illic assignare. Q̄ d exp̄mit ꝑmo ꝓma
⁊.5. simpliciū. Rursus si vacuū ē: motus nō est quia
mouēs oē fulciri ⁊ initi oportet cuidā imobili: de mo
tu qualiū: q̄ in vacuo nō suppetit. Si aūt nō ē mot⁹
neq; calidū: q̄ ipſ motu cārt ⁊ luce: sc̄bo. ce. ⁊. m.
q̄re vt id fit tandē opus sit vacuū nō cristere. Adhuc
nā intendēs q̄ melius ⁊ pfectius quecūq; sunt ordi
nat in illud cāe removēs oppositū. hoc aūt est plenū
illud aūt vacuū defectū ⁊ priuationē ipoꝛtat: ꝓpt q̄ d
calidā erit ne vacuū ꝓcudat in nāꝫ. Ꝑalin: calidum
resolut ⁊ ꝓsumit ad q̄ opus fit ꝓnr aliud subsidere:
aliogn non ens ꝓmisceret enti q̄ extat: possibile en
tibus ꝑdictoꝛis. Igit q̄ a calido attractio ad eā duce
tur q̄ vacui. Propt p̄mū q̄ sciēdus q̄ attractio
est q̄ mot⁹. Ipse aūt est act⁹ entis i potētia: sc̄m q̄
huiusmōi seu mobilī eo q̄ mobile. phi. 3. Nosce fili
et boꝛ. 7. ꝑmēto. io. q̄ mouēs duplex ē quoddā gdē
vt cuius grā fiue ꝓpter finē: q̄ aliq̄n distat a motu:
ceu motus ēt separus i se attrahit locatū: ⁊ q̄ ama-
tū amans. Aliud Ro sicut vnde mot⁹ initiū: ⁊ simul
ens cū eo q̄ mouet: vt i gyratione ⁊ attractōe appꝫ
ꝓpris. Et q̄ mouet oē: aut a seipso: vel ab altero.
A. se quidē cū mouēs ⁊ motū sit intercedāt fine me-
dio ꝫ pnūciatū fit oē q̄ mouet ab alio moueri. Aut
intra se p aliq̄s pncipiū mouēs pmuꝫ. vel a superiori
fm ordinē vniuersi. Sed q̄ ab alio sertur q̄drifarie
mouetur: q̄m qui ab altero mot⁹ seu violēti quatuoꝛ
ertāt pulsio: tractio: vectio: ⁊ vertigo: ad quos siqui
alij sūt reducūt. Quibus q̄dē i pscentiaꝫ relictis: so-
luꝫ de attractōe itendat: que ē cū ad scipſ vel ad alte
rū velocioꝛ fiat mot⁹ trahētis q̄ attracti: nō separat
ab attracto. Et iō attēde fm cōmētatoꝛē ibidē q̄ at-
tractio duplex existit. vna gdē vera: in q̄ mouetur at
trahēs cuꝫ attracto: ⁊ mot⁹ attrahētis velocioꝛ exi-
stit: q̄ is q̄ attracti. Quod inuentū ē i virtutib⁹ volun
tarijs ⁊ naltū plurimis. ⁊ ideo in alialib⁹ posite sūt cō
iunctiones q̄bus pficit actio. Est ⁊ attractio reliqua
non Ro: in q̄ q̄ attrahit gesciſ. q̄ vero attrahit mo
uetur vt pficiatur a mouēte: ceu lapis mouetur deoꝛ
suꝫ: ⁊ ignis sursuꝫ: ⁊ ferrū ad magnetē: ac nutrimen
tū ad ptes cū san. ad superiora tēdit corpis. Extet tū
differētia inter ista ⁊ ea q̄ mouent ad locū, ꝓpriū tan-
q̄ ad eoꝛ finē: q̄m illa mouent ad ipſ fine fuerit pꝛo-
pinquius aut remotus ab eisdē. hec āt vt alimentuꝫ
nō mouent ad nutriendū nisi fuerint sufficiēter, pri-
ma ⁊ habilitata fiſr ⁊ ferrū non attrahit: nisi cū inter
eos oio dispositio actiui iteruenerit ⁊ passiui. Naꝫ si
magnes fricet alleo: ferrū nō attrahet. quadriptiti ēt
primo: Q̄ d erpentus sane nō regi nisi sanguie foztal
fis vna die itingatur hircino. Regritur ēt debita di-
stantia. nā cū multa fuerit non attrahit nisi maximus
existat: cū mediuꝫ nō valeat imutare Siſr pinnctio
erpetiſ ⁊ pficatio pꝛioꝛ ferri cū illo. vñ ⁊ karabe con
fricatōe calefactū ꝓtecti⁹ paleas rapit Caliditas nā-
q̄ attractionē fortē iniciat ⁊ vigoꝛat: cea dissolutiua
oñdunt vehemēter calida: ⁊ speciesꝫ alephāgine sar
macijs ꝓmixtio. vnde naturalium tertio: ca. penul.
Que ꝓna dilatantur eius q̄ cuacuat a longe possūt
attrahere. que Ro qualitate familiari ꝓprio solum.
Nā siphōe. i. antitoꝛio q̄ lon gissime misso in aquaꝫ
euelli pōt ad os p cū eandē. nō tñ ferrū āplius ab era
dio lapide abductū vl frumētū poterit euelli a testa.
Nosce q̄ inenit magnes q̄ ferrū vno latere attrahit:
⁊ altero fugat. Habeo gdē cultellū ferreū vehemē-
tius attrahēs ferrū magnete. Quidā ēt ipsi carnes
euellit humanas: cū ⁊ eius puri frustū accipit grāde
serratureq̄ applicat ex opposito reserat eandeꝫ. Eo
ēt vtunt q̄multi magi. qd aūt calidus: dria innotuit.
15. Vacuū quoq; pōt duplicit sumi: aut quātū ad no
mē cuius rō vacuū locus ē priuat⁹ corpe repleri pos
sibilis: phy. 4. vulgus eni idē fore vacuū ⁊ plenū se
re dicunt. topicoꝛ. 7. huiusmōi siquidē diffinitio est
rō quā signat nomē q̄rto metaphysice: vel quo ad
rē: ⁊ ita nō fit ipſ in reꝫ nā locare. vñ termino sic ca-
ret qui oio existit signāo rei qd est esse: topicoꝛ ꝑmo.
Propter fm quidē sciendus q̄ Ar. fuit sma vt oio
attractio pficiatur calido: vt metrologica oñdunt eo
q̄ est motus q̄ ab alio oio aūt huiusmōi fit caliditate
calidus nāq; bñ mobile. ad se nāq; homogeneoꝛ est
attractiuus: et heregeneoꝛ ē expulsiuū. F rigidū aut
si attrahit id magis est ita se oia coangustādo ⁊ imo
bilitādo. Est āt attractio quedā actio sed oio ꝓpria-
re pficit qualitatiua: cuꝫ a ꝑta non peruenīat ūmedia
te actio: dria. 60. nihil eni contrariat ei q̄ fm Alex.
philosophū de suba verificatur cōpositā q̄ directe lo
catur in genere ⁊ nō simplici. Cōmentatoꝛ physico
rū ꝑmo: In ea nāq; sopit cōtrarietas potētie ⁊ act⁹
⁊ elemētoꝛ fit adunatione: cū eius vnū ꝓstituat p
essentiā: ita vt ꝓprie i simplici ꝓprietas reperiat: i cō
posita vero nisi late: ceu pfecti ⁊ iperfecti suscipiatur
fm q̄ in vnoquoq; genere vna ꝑma existit ꝓprietas:
phy. primo. Alexander siquidē medicus in ꝓblema
tibus: Attractio quoq; timore fit vacui velut quod
simphonis: ⁊ firinge trahit: ⁊ caliditate vt rapsie: ⁊
ab vsu ⁊ a forti ōbile: ⁊ ꝓprietate ceu ferrū a magne
te: ⁊ a priculis san. vñ theoꝛice q̄rto. ca. 2. Attractio
fit tribus modis. ꝓius qdē ex necessitate euacuatio
nis ⁊ consecutionis eoꝛuꝫ que euacuantur ceu cuꝫ si
stula fugatuꝫ aqua secundo caloꝛe velut ignis oleuꝫ
lucerne ad se trahit iposituꝫ. tertio aūt per potentiaꝫ
nālē. vt magnes ferrū q̄ mēbra sibi alimentū trahāt
ꝓueniens q̄ colligit a Ba. Fo eni sebriū. c. io. Ca-
taplasmata caloꝛe attrahunt: vt que ex tapsia pice vl
resina: ⁊ filibus. similiter ⁊ ignis cū iuxta iōm mota
fuerit aliq̄a ꝑticula: Ex talibus nāq; in tumoꝛē ele
uatur caloꝛ, ꝓpter attrahere ad scipſm: vel reuma su-
scipere a toto. Cataplasma nāq; attrahit velut ven-
tosa. ii. curatine artis. ca. 8. Secundo quoq; natu-
ralium tangens: que a vacuo attractioncꝫ in calamis
⁊ clysteribus inquit Erasistratem que in aquaꝫ imit
tuntur: verum dicere quoniam euacuato aere qui cō
tinetur fm spaciositatem eoꝛuꝫ aut vacuus simul re
perietur locus: aut quod continuum sequetur. No
sce duas esse species attractionis hec quidem conse
quentie ad id quod euacuatur: hec vero ꝓpriētate
qualitatis fiens. nam aliter quidem ad utres aer: ali
ter aūt ferrum ab eradio euellitur lapide. Vocat au
tem attractionē a vacuo fieri ꝓsequentia eius q̄ eua
cuatur quia vna parte humidi euacuata: ꝓnr concur
rit ⁊ reliqua: aliōquin intercideret vacuum. ⁊ ista q̄
dem cōsequentia apparet maxime in decursu humi
di qui deoꝛsum aut in latum. In sursum aūt minime
nisi eius motus initiū ab eo q̄ tantū superius descē-

derit primitus quātū est in q̄ tendit q̄ ipulsione fit
amplius. Cū eni fistula liquoꝛ sursuꝫ oze attrahit nō
iteruenit ꝓna eius q̄ euacuat tm eo q̄ motus ei⁹ de
oꝛsuꝫ velocioꝛ existit: q̄ aer descēdens ipellit. Cum
aūt fuerit iscrius ⁊ trāsmiserit instrumēti angulū talis
velocioꝛ erit liquoꝛis motꝫ in deoꝛsum sozzioꝛ q̄ ae-
ris in sursuꝫ. Et ideo ꝓna accidit eius quod euacuat
S. tas q̄ humidū sursuꝫ motū, ꝓpter eiꝫ ex alto descē
sum: quāto fuerit densius icōgelatū: tāto ampli⁹, pfi
cit in altū: ⁊ quāto rarius minus, ꝓpter ipulsionem
vehemētioꝛē: ⁊ remissioꝛē a grosso vel subtili cātuꝫ
quod fontes arte deducti oñdūt tpe frigido ⁊ calido
⁊ nocte fiſr ⁊ die. Auicēna Ro cū tres cum aliis mo
dos dederit attractionis: attuli demo q̄ attractio q̄
a caloze apud certificātes necessario reducit ad iplē
dū vacuū imo ipsamet existit: Q̄ ai fortassis inserit
magis Ba. nālium libro: fm certificatōem tradito
cū, prestet se ibidē noscere solū dogmata peripatbe.
Propter tertiū Ro sciendū q̄ fi attractio motus
exñs fiat, ꝓpter finē quem a calido attractio ēt que a
Ptute attractiua reducitur ad eaꝫ que a vacuo. i. ne
vacuū accidat in natura: cū id fit ci odiosū ⁊ spretuꝫ
oisarīā. Conatur eni corpus quodlibꝫ cētra iclinati
onē ēt suā mouere vt oēm repleat locū vacuo penit⁹
ꝓpulso intrā vt potius celū subsidere faciat illius re
pletiuū: q̄ vacuū aduenire permittens vt aerispere
Auicēne. Quod fortassis sentit cuꝫ inqt imo ipsamet
existit. Merito eni vacuū bꝫ ipugnare natu a: cum
defectus ⁊ iordinatio iaꝫ sequeret in vniuersio prima
tōem nāq; ⁊ iperfectōeꝫ ipoꝛtat: is aūt pfectissimus
ēt ⁊ locus fine corpore. Et adhuc nō ēt gēs neq;
motus: cū fulciri fit opus: neq; termini mot⁹ ⁊ die.
Neq; si motus fieret ēt in tpe sed i instāti: cū nō ob
sisteret quod mediū: vas ēt obturatū submergeret i
humidū. quod nō fit: q̄m aere plenū: ⁊ ideo Philo.
in de igenijs cū alijs conat aerē, pbare corpus fore:
q̄ pbōꝛ rudes vacuū ēē putauerunt. Sequerēt ex
alia icōueniētia plurima phy. quarto mēst: ata. Si
Ro attendat motus, put fit a principio. vnde motus
seu ab agente q̄ ad simul ē cū motu: ⁊ nō a fine: dicē
dū q̄ oio actio vniuersalr ac imtialr fit a calido. vnde
colliꝫ quinto. c. de medicinis opantibus a ꝓprietate
⁊ qualitate ꝑma. Et gnālr oio attractio q̄ocunq; fi
at: nō fit nisi per caloze. nā attractio inquātuꝫ est at
tractio: ē appropriata caloꝛi: quod voluit vt tactū p
Ar. Attractio eni que a vacuo cōsegtur eā que a ca
lido. Nā in azaracha ⁊ filibus quod magis vī coge
re dzie attractōem a vacuo calido initiari cōtinētis ⁊
ne vacuū interueniat pficit calido ēt humidū q̄ at-
trahitur remanet icōgelatuꝫ. si eni vehemēter ifrigi
dare cōgelaret vt nō ēt ꝓna eius quod euacuatur
educi: vbi ēt a calido humidū remanet eliquatuꝫ: vt
vna ps aliā ꝓnr impellat ⁊ cōsequatur. Mot⁹ fiſr a
calido fit in azaracha. Virtus nāq; motua calido i-
berens quod in eius cōstat cōcauitate sursuꝫ aere d
ducto cōsequit tandē humidū: quod in sollib⁹ codeꝫ
accidit mō: Ventose quoq; applicant igne aut spiri
tu calido. vnde potius attractio que a vacuo in eam
que calidi reducitur q̄ ecōtra: ⁊ multo ampli⁹ que
a ꝓprietate seu forma specifica initiat calido: cum ea
fit ꝓprietas quedā rei ꝓna subaꝫ. 71. a qua actio vt
ab alijs, puenit rebus in cōi: ⁊ cōplone primarieve
lut ab instro: quod nomē ostendit ꝓprietas dictuꝫ a
Ba. qualitatis. vnde simplicīā quinto. c. 4. diffini-
tionis q̄rte. Medicina attractiua ē: que a pro'ūdo
corporis euelit attractōe: cuius suba ē calida subti-
lis: ⁊ dec dupler: naꝫ quedā est talis fꝫ naturā vt pu
legiū sordes alueaꝫ seraptū ⁊ huiusmōi altera ve
ro accēte in putrefactōe: ceu fermentum stercus: et
ꝓprie colūbinaꝫ. Est alia, ꝓprietate attractiua sue q̄
litatis: qua ēt mēbra sibi alum ētuꝫ rapiūt cōuenient
Et oꝫ vt huiusmodi oīs medicina cui⁹ talis ē, ꝓprie
tas fit calida. vnde que vehemētioꝛis extat calidita
tis: plus attrahit nō tali: eo q̄ ipsa caliditate iuuatur
trāc nāq; duplici trahit de cā: ⁊ ideo aphoꝛismoꝛum
ꝑma. O ia purgatiua pharmaca calida sūt Ptutibus
Quod si nō sint per se talia: illis iubēt spēs alephan
gines cōmisceri. Cū eni magnes ferꝫ attrahit vt ka
rabe sestuchas: vel anastach ignē: ꝓius mediū ima
tat qualitatū primis ⁊ alterat: quaꝫ quidē, ꝓpria ē al
teratio. Et quāquā oīs tandē actio vlr ⁊ primarie si
at a calido: inquātuꝫ tñ talis attractio perficiē vacuo
vel Ptute. vnde colliꝫ qnto de differentia medicina
rū opatiuaruꝫ a qualitate ⁊ a tota substantia vel foꝛ-
ma specifica: ꝫ attractio inquātū attractio sit appꝛo
priata caloꝛi nō, ꝓpter attractōem absolutaꝫ magnes
attrahit ferrū: vel ꝓpter talē attractōem, ꝓpriaꝫ: ⁊
que fit: dria extendet. 71. Et sic audiendus ē. A. d.
firingā nō attrahere caliditatejant, ꝓprietate. Q̄ d āt
tandē oīs attractio imtialiter ⁊ absolute fiat a calido
⁊ ad ipm reducat monstrat: qꝫ oē quod in multis, p
vnā rōem vniuocā reputur ē in aliquo illis pꝛioꝛe q̄d
oiuꝫ illoꝛ existit cā sicut oē calidā in primū caloꝛ re
ducit q̄d ē ignis. ⁊. io. et metaphysice. Minimo
di āt ē attractio cū tripler ponat aut bina. Rursus:
opus ē multitudinē oēm in vmtatē reducere aliquā
vt infinitas tollat ⁊ iordinatio: ꝓpter q̄d attractionē
oēm diuersā oꝫ in vnā reddere: nō āt in illā que a va
cuo neq; a Ptute sed in eā que a calido vt oñsuꝫ pri-
mū. hoc eni mō attractōis saltē initialr ⁊ in cēi egēt
ea: ipsa Ro aliaꝫ neutra: ꝫ possint oēs in vnū. 3. cō
uenire: vt fortassis in alimenti ad mēbra emulsione.
Sic itaq; calidū attrahit efficiēter: vacuū Ro finaliē
siue intentōaliē. Est āt dubiū de liquoze alcēdēte sur
sum ⁊ extra decidente a vase min⁹ ēt q̄ semupleno p
filtrū tangente illā. Quo vriq; ingenio aḋ rectificāt
turbide. Aut nō ē hic attractio ꝫ magis impulsio: ⁊
spēi aque multiplicatio. q. pri⁹ euaporādo sursū cum
eo q̄ aer leniter cedit ad q̄d oparus trāsitus filtri dis
positus sui raritate: et ptū ipsius colligatiōe calidus
ēt pōt ipsius. et cōtinētis imo ēt liquoꝛū coadiuua-
re. Propter quartū Ro sciendū q̄ q̄nis gd dicē
dū appeat sua scmita dicēdum tñ doctrine faciliozis
gratia vnicuiq;. Dñ ad primū gd dicēdus apparuit
q̄m vacuū hic itellectū nō ē cā pꝛinatiua, vel potius
positiua: F it eni attractio a vacuo. i. ne fiat vacuuꝫ
nō tamē oꝫ q̄ attractio a vacuo fic exposito que a ca-
lido reducat ad ipm: sed magis ecōtra nisi rōe foztal
se vt expositum ē finis e' intentōis nature vltic. Ad
aliud dicēdus vt visuꝫ ē assercione. Ꝓrietas nāq; qua
litatū: et precipue actiuaꝫ est ea principalis: et imedi
ata actōis: est nāq; velut forme subalis instrm. me-
diata vero et prima est substantia dria. 60. et vltri⁹
apparꝫ per ādictum: Ad alia quid dicendum simi-
liter apparuit. Nam vult calidum per se q̄ attractio
nem pficiat: aut saltem initiet quālibꝫ. Ad primum

eorꝝ g partis adueꝛse dicēdū ꝓ exprimꝭ nāliuꝫ ꝓmo duas esse attractionis spēs. In alijs plurimis ponit vt tactū: ⁊ que a calido tertia. imo etiaꝫ nālium ſcdo dicit omnem attractionē ꝓ veteꝛe q̄litatiuꝫ pſici cra ſi. Ad aliud dicēdū aut q̄ attractio a vacuo cā est alia rā: vt ꝓceſſū ē p modū finis. Vel is ꝓmo imotu exrat ⁊ attractione: que dic: ⁊ nō ſupno. Aut ſortaſſis hic p vacuū quoddā nō tollit motū fulcientē dria. .12. Ad aliud qd dicendum apparuit: quoniaꝫ de vacuo arguit ꝓout finaliter ſpꝛetā natura oiſariū. Ad aliud dicendū: q̄ pōt aliud ſub eſſe ne vacuū accidat vt aer aut aqua: vel ſi contingat vt iuuetur a vacuo: eius tamen principium fuit a calido. Differentia. .52.

Quod medulla non nutriat oſſa oſtendit: qm̄ ſm ariſ. ſan. per ſe ⁊ imediate nutrit: ⁊ vltimū est ali mentū: dria. 30. ſed medulla nō est ſanguis vt cū alijs denotat locus. Adhuc q̄ ſimpliciter est ſupfluitas nō nutrie ſed abijciēdū velut iperfectēs vſqꝫ quaqꝫ huiuſmōi ꝙ est medulla: collꝫ. .ii. ca. de inuamēto cerebri ⁊ medulle. Eti: quod nutrit ex ſan. non nutrit ex medulla: cū vnius partis vnuꝫ fit nutrimentū: eo q̄ eē habeat ⁊ materiā vnā. ſꝫ oſſa nutriuntur ex ſan. vñ baly. Q̄ nutritur ex ſan. groſſo ⁊ ſpiſſo: v iō in oſſis fractura indigetur deductione talis ⁊ tanti ſanguis: ex q̄li ⁊ quanto fiat potus in regni li. 3. ⁊ ꝓmo ꝓma. ca. de cōpletionibus mēbroꝝ. Situs oſſis est humoꝝ nāles exſuccans locatus in eis. Rurſus ex quibus ꝓſtituti ſumus ex eiſdē nutrimur cum eadē ſit mā ex qua augeꝫ ⁊ conſtituit ꝓmuꝫ dria fracta. ſed oſſis generatio est ex ſanguine. ꝓmo prima: ca. eodē: non aūt ex medulla. Amplius nutritio fit per aſſimilationē nutrientis ei q̄ nutrit: hec enī ipſius extat rō ſed medulla nō est ſimilis oſſi: cū calida fit ⁊ humida labens: os aūt frigidū ⁊ ſiccum ſirū. Palin ſic oſſa ⁊ marie ſolida ⁊ dura vt que leonis habeꝛet medullā ſed ea careꝫt. vt. .12. aialiuꝫ. A. aial q̄ habet ſtructurā in oſſe multūqꝫ oſſeitatea: nec egens ſuſtentamento medulle: nō habꝫ medullā ſicut leo. Multa ēt parnoꝝ: ⁊ maxime auiū nō vident medullam habere. Nō igit os nutrit medulla. In oppoſitum medici. vñ de diſtēperātis iequali. ca. 2. Oſſium quedā habent ſciſſuras: i quibus natura est humidum croſſū albū in nutrimento eis ꝓparatū: ſo vero de vtilitate ꝑticularū. c. quarto: Oſſa magna ſucrūt conceua: ⁊ hāt medullā vt ſint leuia ſicut ꝺdiuꝛoꝝ ⁊ coxe. ⁊ cū hoc fuit medulla in eis ad cibāda ca. Tertio quoqꝫ nāliuꝫ. ca. vltimo: Qualis ſanguis carnibus: talis medulla oſſibus. ille vero ipas nutrit. Et ꝺcoſ. ſo. c. 2. In concauitatibus quorūdam oſſium ſunt medulle vt eis paſcant. Primo aūt prima. c. primo de anothomia oſſium: Iuuamentū medulle ē vt nutriatos. tertio quoqꝫ aialium. A. Iuuamentū medulle est vt nutriat ⁊ remolliat os ne ficcē a motu. Amplius q̄ naturalit ſitum retinet in mēbro in aliud ineuacuatū: idꝫ nutrit aut nutrire valet ita vt phla id agant ⁊ ros ea vero est medulla vt dictuꝫ in ſua i oſſis vētre locata. Nutriet igit hec oſſa. Propter primū qnidē ſciendum quod qd fit os dictū est: dria. 39. Eſt ꝺ ēt medulla corpus molle primitus ſanguineū calidum ⁊ humidū in oſſis ꝺcamate ſitū: in albedinē calore permutatū. Mollicie aūt ipſius oñdit tactus ⁊ ſanguineā eius viſus naturā in aialibus mouiter natis. In his nāqꝫ apparet medulla ſanguinea: ſed deinceps alterat ab oſſe. vñ. A. .12. aialium: medulla est ſanguis alteratꝰ ab oſſis nā. Quō autꝫ ipſa differat a cerebro vl' nucha oñ ſum est dria. 35. ſi tuaſ quoqꝫ in quibuſdā oſſiuꝫ vt i magnis dariis ceuque pedū plus ⁊ manuū magnoꝝ: nō cni ꝓfundius pñt humectari ab extra ⁊ nutriri: i minoribus vero ⁊ rarioribus ierſiſt mime. Quoꝫundā ēt aliuꝫ fic ſolida ſunt oſſa ⁊ cōpreſſa vt ꝺcanitatē modicā habeāt ⁊ medullā. vñ biſtoꝝ. 3. ⁊ partiū ſo: que oſſia ſunt ſolida ⁊ forma vt que leonis modicā ⁊ ſubtilē hāt medullā: ⁊ in paucis oſſibꝰ vt i crurib⁹ ⁊ brachijs: nō aūt est imutabilis ita vt vidcant non habere totaliē medullā. In oſſa. n. cōſumit alimentū nō ita enī ſolida extāt vt excuſſe ſicut ex lapidibus effulgeant ignis quedā Vo nullatenus hāt vt q̄ paruoꝝ ⁊ ſiccoꝝ aialiū: Oſſa ēt maiora hāt ⁊ aliqua eādē ſepoſā ⁊ cōter minarā magis vt cornigera: qdā Vo ſanguinoſuꝫ ⁊ humidioꝝ ceu alia vī ⁊ mlica: cū denſioꝝ habeant oſſa ⁊ ſolidioꝝ phlaticis aut alijs magꝭ ꝑticipare medulla. vñ modicā habꝫ porꝰ. A. aialiū tertio. Propter ſcōm Vo ſciendū ſniam ſore ſupſiſtentes ſalem Ar. medullā oſſa mime nutrire volētis per oia ſanguinē imediate ſore alimentū totꝰ. Q̄ oñdit eo q̄ medulla in nouiter ortis ē ſanguinea: ſi ſanguine alimento embryōis exiſte ſicut ex ipſo ꝺſtitutus. Vnūquod q̄ aūt ex eo nutrit ex quo generationē ſuſcepit. Qui buſdā nāqꝫ ait ieriſſiere medullā intercepto alimento ſ. ſanguine ex quo ſunt oſſa. Sed q̄ ſanguis fit oibꝰ alimentum dictū: dria. 30. Et iō fortaſſis aduertens auer. collꝫ. ſo. ait: Medulla q̄ i oſſibus penitus est ſupfluitas cibi eoꝝ ⁊ est ꝑpata. Quid autē medici de hoc ſentiāt ipo inducū aña. A. vero ſere mediū ſeruans viā: ſentit os ab eius ſanguine nutriri quo adptes ipſius magꝭ extriſecas: ⁊ demū huiuſmōi nutrimentū ſupfluū exprimit ſterius i oſſis antrū paidēte nā ⁊ medullā ꝺſtituī q̄ ipm humecter deintus ⁊ nutri at ita vt ſere idēꝫ fit ſupfluū ptium vni ⁊ reliquē inuatiuū: ceu colere ſaguini ſuperfluū p venas decurrenti vtiles ſūt felli ⁊ ſpleni. Cui⁹ gdē ſeries. Medulla ē ſuſtentamentū oſſis: ⁊ ē ſupfluitas cibi oſſis que vertit intra i expreſſione: ⁊ eſt ēt cibus ad os: ⁊ ī ter iſtos ꝓmones nō est diuerſitas: ⁊ nō est id mirū: q̄ medulla cū ē multa: poterit ex ea qd ꝺuerti ad cibū. ⁊ tūc nō est opus i hoc modico diſputare vult nā qꝫ q̄ veritatem a naturali venatam medicus ſuppnat. Sed ſortitan aduerſarius nō concedet. Ar. mē bra ex ſanguine fieri niſi dealbato ad naturam ſpermatis ducto iuxta illud ſcōi naturalium: Q̄ vena arteria neruus cartilago pinguedo adepe mēbrana ⁊ medulla. i ſanguinea quidē ex ſanguine facta ſunt. demūqꝫ ex ſanguine nutrientur taliter pmutato. vnde non dicet q̄ vt ſuperfluum generationis oſſis fit humidum ſanguineuꝫ in eis repertum eo q̄ ex ſanguine ſub eius forma permanente cōſtruatur: ſed id natura ꝑordinātē inexiſtit velut quoddā ipſius ꝓmptuariū. Oſſa nāqꝫ in principia ſunt mollia rara: ita put ſanguis mutatus per omne ipſa valeat ab extriſecus occurrens nutrire. Cum autem proceditur ⁊ indurantur tempore minime: tuncqꝫ natura huius humidum ſanguineum condecoquens in ſubſtantiā permutat oſſium dupliciter vt declarabitur, ꝑportionatum iuuamento. Propter tertium autem ſciendum q̄ ſicut ex ſermōibus de iuuamētis ⁊ de anima

libus poteſt colligi. A. Medulle finis duplex extat humectare oſſa vꝫ ⁊ nutrire. Cuius qdem principalior est ipſa humectare q̄ nutrire: ita vt medulla ſere vicem obtineat phlatus humectantis ac ēt nutriētis cū neceſſitas occurrerit ēt cāe. vnde primo ꝓma Medulla os mollificat ne frangat. motus. n. ipſuꝫ exiccat. Dico itaqꝫ cū medicis amplius iſudantibꝰ in his poſterius ⁊ ꝑticularius medullā intrinſecꝰ nutrire vtcūqꝫ oſſa quod monſtrat. Illud. n. q̄ nutritionis colligit moduꝫ nutrire hꝫ. talis qdem medulla cū. n. prius eſſet ſanguinea ſubtilis ſanguis more digerit ingroſſatur ⁊ dealbat: vt oſſi reddatur cōſimilis velut ſapiunt qui in antea. Rurſus illud nutriet q̄ maximē natura ꝑticipat qua ꝑficitur nutritio. hoc āt est medulla cū calida fit ⁊ humida. p huiuſmōi enim conſtat nutricatio cū in ea qdam obſeruetur digōnis actus ⁊ nutritionis q̄ calido cōpletur ⁊ hu. vnā enī ſe vt materia ſubdit: altera vero ſuperest ſicut agens Palin ꝑtractū est nutritōem fiſſitudine perfici: medulla Vo cōfigurat oſſi: vtraqꝫ enī ꝓportionabiliꝰ ē ſuba inſpiſſata dura ita vt nō minus aſſimilet oſſi q̄ ſan. carni fiſſa alba: iuxtaqꝫ ipm vndiq̄ intentꝰ ſparſa. Medulla itaqꝫ poterit oſſa nutrire. Sed circa p̄dicta cuenit et ſiſtitudine ſumpta nutritionis dubitare: cū medulla ſit calida ⁊ humida: oſſa Vo frigida ⁊ ſicca illi oppoſita. Dicendum q̄ illud quod nutrit non oꝫ q̄ vt nutritio actu ſimile ſed potentia cum alimentuꝫ in principio ſit ſm Ar. contrarium ⁊ complerionū tertio. ⁊ merito: q̄ nutritio est quedaꝫ trāſmutatio ſiue generatio: omnis autem ex oppoſitis. vnde alimento alito ēt ſtante contrario natura ꝑtis id cōtrarium transmutat ⁊ in ſe cōuertit: dria q̄ mōſtratā. 30. hꝫ ⁊ aliud inuamētuꝫ non minus iſto q̄ ē humectare os ⁊ remollire vt ꝑtractuꝫ: que neceſſe fuit eā ꝑticipare caliditate ⁊ hu. Propter quartū Vo ad primū dicēduꝫ q̄ Ar. videtur fuiſſe ſaltē apparēs opinio: q̄ ſan. ſub forma ens ipſius cetera nutriat mēbra ſine tranſitōe in ſubalbidā humiditatem Et ſi expoſituꝫ ſit dria. 30. eū p ſan. audiuiſſe iaꝫ de albatā humiditatē. Ad aliud ſiſt dicendum: aut q̄ dicet auer. dixiſſe medullā ſimpliciter oſſis ſupfluitatē respectu ꝑtis ipſi⁹ exterioris: nō āt interioris. Sꝫ q̄ hic nō ſolū cū. A. cōcidere cui⁹ hec extat ſnia: iō potius dꝫ auer. cū ar. tēuiſſe illā ſimpliciter ſupfluitatē Superest nāqꝫ ſm eum ab oſſis generationis materia. Ad aliud dicendū Ba. cuꝫ alijs medicis per ſāguineꝫ intelligere humidū in albedinem iam cōuerſum: quod ipſe voluit quandoqꝫ nomine ſanguinis appellare: dria. 33. ⁊ q̄ porus ſit ad dextra nō apparens interius os ex ſanguine permutato nutriri videtur maxime: ex medulla vero q̄ ꝓpa. Ad aliud dicēdū vt ad primā: ꝓcedit enim ex ſuppoſitis ab Ar. ⁊ auer. neqꝫ. A. ſenſit os nutriri ex ſanguine ſub natura, ꝑtia permanēte ſed iſpiſſitudinē pmutatio. Ad aliud dicēdū q̄ medulla nō ideo fuit calida ⁊ humida: q̄ ſolum eius vt oñſum est fit nutrire. vel' principalius humectare ad quod calidū plus agit ⁊ humidū id. n. poꝰos apit et humidū diſſolvit quo ōmā illud os mollificat, deficcatū. ⁊ q̄ q̄ humida fit medulla ⁊ calida paulatine digeſta vlterius ob oſſe ⁊ aſſimilata in naturā trāſducitur ei⁹ mō quo ⁊ phla elaboratū oēs potens ē corporis ꝑticulas nutrire. Ad aliud qd dicendū iam apparuit: quoniā nō dicit oſſa leonis carere medulla: eo q̄ multaꝫ hēant oio ſed q̄ ceu qs dr fine pede: aut q̄ pede careat omniſariā vt turpem poſſideat quinto metaphyſice. Quod apparet q̄ idēꝫ inquit aialiuꝫ tertio dicit ariſ. q̄ leo nō hꝫ medullaꝫ niſi in adiaſtolio ⁊ coxis: que autem paruorum aialium non egent medulla cuꝫ ſint ſubtilia porоſa per totum ab alimento de ſoris occurrente potentia nutriri. Differentia. .53.

Quod venter nutriatur chilo monſtratur oium medicorum teſtimonio. Amplius rationē firmat: quoniaꝫ nutricatōis rō in aſſimilatione conſiſtit. ſed chilus ventri ſimilat: generat enī in ipſo ⁊ per ipm. Generat aūt ſibi gnāns conſimile aphorismo x. 5. vnde. 7. metaphyſice. Vnūq̄qꝫ gnātur a ſibi ſimili et conuenienti. Rurſus illo debꝫ nutriri venter quod ꝑfecte digeſtum eſt in ipſo digō nāqꝫ in nutritōem ordinat: ſed chilus ꝑfecte digerit in ventre: digeſtuſqꝫ contribuitur epati. vnde ꝓmo prima. Cibus in ſtomacho digeritur integra digeſtione. Palin ex illo nutritur venter ex quo ſacili⁹ poteſt ⁊ celerius nutriri: eo q̄ id melius: ſed vero et ab ipſo natura ſemper agunt quod melius. Eti. q̄ deſideratur ⁊ cum magna auiditate amplectitur ac delectatione retinetur nutrit: alioquin circa cibum ocioſa exiſteret iam actio ⁊ ab eo etiaꝫ quod virtutem roborat. Virtus enim non niſi conſortatione ſuorū fortificatur inſtrumentoruꝫ vt membri ſeu ſpiritus. .ii. curatiue. c. primo. ſed facilius poteſt ⁊ citius venter nutriri ex chilo cum ex conſimilis extet. non autē ſic ſanguis: eſt nāqꝫ ſpiſſus vt venter. Ipſeqꝫ grandi amplectitur chilum auiditate ac delectatione retinet imenſa: ceu ſenſus ſctionis ipſius poſt cōmeſtionem idicat circa euꝫ naturaliuꝫ etiā tertio. c. 4. Chilus ſiſt conſortatur virtutem quod non accidit eius cōuerſione in partē cuꝫ id ſanguie ꝑficiat imediate: neq̄ꝫ in ſpm cuꝫ ex ſanguine generet. Est nanq̄ꝫ vapor ſanguis ꝑratus de iuuamentis. 6. c. 6. chilus aūt nō duꝫ est ſanguis. Et cuꝫ plures non ſint conſortatōis modi. Ipe itaqꝫ nutriet ventrē. Quinq̄ quoqꝫ non dū viſus quis de directe oppoſitū exprimere: quod tñ nō paucis poteſt aſtruī ronibus. Tertio idem cōpſonū. c. primo. vnuꝫ est facile pre ceteris trāſmutabile ex quo tamē vī maxime non ē poſſibile aialis nutrimentū anteq̄ in digōnis organis ventre epate ⁊ venis ſuſcipiat transmutatōem ⁊ ſi per totam diem ⁊ noctem ſupiacens exterius fuerit ſorporis: neqꝫ frumentum aut bis coctū vel blitim: nihil igitur aliud nutriet niſi per hec tria digōnis tranſiuerit loca q̄ ſe. p me particule nutriūtur primū ex humiditate totius corpis diſſeminate ſm medias mēbroruꝫ regiones hoc enī tertia conſicitur digōne. Eti. Ar. et cōmentatoris ſermones cōter reperiuntur huiuſmodi: ſolus ſan. nutrit ſan. imediate nutrit ſanguis per ſe nutrit. ſan. eſt vltimū alimentum. ſed chilus nō eſt ſā. Adhuc eadē eſt mā nutrimenti augmenti ⁊ generationis: dria. 30. generantur aūt ex partes ex ſanguie dria. 36. et. 37. non autē chilus eſt ſanguis. Itidem elemētorū ſo. Corpora ponūtur fieri et nutriri ex ꝺtuoꝝ hu. chilus aūt nōduꝫ ē humoꝝ quare venter minime nutrit chilo. Propter primū qdem ſciendū q̄ venter duplr inuenitur dici ſm cōmū et ꝓpriū: ſumitur enim vniuerſaliter pro omni concauitate. vnde primo de criſi. Venter apud Hippo. eſt nomen

cōmune oīs mēbri habentis concauitatē ceu accipit
aphorismoꝝ. 6. cū dicitur Si sanguis i vētre effūdā-
tur: ⁊ reliqua. Quod ⁊ nomē sapit. kilia. n. grece vē
ter: kilon nāq; ꝓcauū: Inde vena chilis: ⁊ vētres ce
rebri ⁊ cordis. Sumit aūt ⁊ venter, ꝓprie pro cōcaui-
tate membroꝝ spiritualiū ⁊ nālium q̄ est a pectoris
clausi ad pectinis os. vnde Almansoris primo. c. de
figura pectoris. Cōcauitas totius vētris que a furcu
lis vsq; ad anchas ossa rē. Sumit ⁊ tertio proprius
p concauitate nālium tantum: ⁊ ita venter dr stoma
chus ⁊ intestina, phlematum pma: ⁊ a ventre dīte
In perturbationibus ventris: ⁊ alia. Accipitur ⁊ pro
prijssime, p cōcauitate dūtaxat stomachus cōuer di-
cta: iuxta illud in tegni libro Ho: Vētris vero cogni
tiones ceu suscipit in questio. Scōm vero Ba. sto-
machus dicitur isophagus seu meri proprie a stoma
quod est os: inde stomachus. i. orificiū. O ā ūt stoma
ci est locꝰ in opposito gladiate vbi is amplisꝰ iferius
quod p̄cordiū dr cor: ⁊ sibi tb filr. vnde aphorismo
rum q̄rta: O s ventris cor veteres noiauerūt. Ad
aūt fit nutritio ⁊ modus illius dria visus. 30. Chilos
aūt grecū qui cibus i porta. Indeq; achilles ab a qd
priuationē notat velut in q̄nq; ⁊ chilos. i. quasi inci
batus. nō eni cōi cibo vescebat sed istructꝰ ab hypo
cētbauro eiꝰ p̄ceptore medullis vt fieret fortior cer-
uoꝝ nutriebat. Chilos quoq; fm baly. Ar.. p l: cō
scripsit denotans q̄ digerit in ventre. qd Ba. eligit
Quod aūt gnātur i epate p. m. Ar. chimū noiauit:
qd ⁊ Ba. cōcessit. Est aūt chilus substātia liqda pti
sane in similitudine similie: pmo pma. c. de humori-
bus. dictus ēt ptisanaris massa pultiū similitudie pti
sane. Bene aūt dixit spisitudine similis vt i substan-
tia: nē eni colore similitudine erat olo cū chilus co-
lore plus tingat assumptoꝝ. Ad egestiones oīdunt
q̄nq; cū quis colerata sumpserit vehementer. Non
eni adeo pfecta sit in stomacho trāsmutatio ⁊ iestinis
vt color oīsariū imutet. Nosce quoq; Hippo. sen-
sisse cibū decoqui i ventre calore: Pbilisimicūq; pa
raragore discipulū i eo putrescere. Erasistrates qdē
eundem in ipo conteri. Asclepiadis aūt emulos oīa
huiusmodi vana eē ⁊ supuacanea promere. nihil eni
decoqui sed crudā materiā sicut assumpta est i corpꝰ
omne reduci ex virtutibus apparēs Id ēt Ba. 6. nā
lium. Cornelius eteni saragat saluare Asclepiades:
imitatur eni nō parū eundē. Propter fm vero di
cendū. q̄ quidā priores sequentiū tales, prulerunt di
stinctionē: volētes ex ipsa vtrisq; ptis anriomara eui
tare. Dixerunt nāq; q̄ venter quantū ad tunicā ite-
riorē sufficienī nutritur ex chilo. q̄tus vero ad extri
seca ex sanguie, pfluentes ab epate ad eundē. Quod
⁊ sentē tijs volūt fulcire maioꝝ puta tertio tredecimo
ca. i. vt ꝓhr dicēt. Firmant ⁊ id filr rōe dicentes vē
tres nutriri ex illis qbus conuenienti ⁊ facilius nu-
tritur: vt dictū pri. facilius aūt ⁊ cōmodius quo ad
tunicā interiorē alimentat chilo: cū ci similetur pam
pinus. Hanc quidem positionē nō approbo: vt ostē
detur per amplius: cū in tunicā interiores satis spissā
corpulentā concidāt vene q̄plurime: i sui ēt substan
tia satis cōprehense visu prestantes eides nutrimen-
tus. non eni illas sit portere cāsuales. Ad huc hec p-
ticula q̄ maior idiget vero alimēto per venas. Eti:
vere cōsumptioni eides p oppositū veras oportet re
staurationes aduenire. vera figdem consumptio ad

uenit in hac ventris tunica: ⁊ ꝓprie ꝓpter quas mo
tus appetitus se, ñtes: vt dicetur in illa. Quod aūt
dicūt chilū illi tunice assimilari nō recipio cum ea sit
nerusa spermatica: egens alimento fm deperditio
nem factā: quod in eā multis trāsmutationibꝰ cōcr
tetur: imo tunice chilus plus assimilatur carnosē sā
guinee. Quod eni in carnē cōuertit minori eget trās
mutatione: q̄ q̄ in alias cōuertitur partes: dria. 33.
Istis vero priores medicoꝝ illustres testant ore oēs
vnico: partem interiorē ventris chilo per contractus
nutriri. Et ne id videar fingere eoꝝ subdātur fmo-
nes. Aphorismoꝝ eni scōa eoꝝ que nutriuntur ⁊ c.
Venter deniq; frui mōstrat cibarus hic primiꝰ ipse
ex eis, ꝓprius trahens ⁊ disponēs i sui ipsius tunicas
Cū aūt satiatus fuerit ea: tunc ad secessiones emittit
Tertio vero nālium. ca. 7. Venter attrahit cibario
rum q̄tus suauissimū euaporatiue ⁊ paulatim: ⁊ hec
tunicis suis iponit ⁊ apponit. Cū aūt sufficienter re-
pletus fuerit velut onus aliquod reliquum deponit
cibū. Quarto quoq; de re. san. Venter sui ipius pri
mū gratia cibū, suscipit ⁊ vt accipiat ⁊ repleat quod
deest sibi: ⁊ propterea, circūplectit vndiq; ipsi: ⁊ reti
net omnem donec sufficienter satietur. Quarto autē
theorice. ca. 3. Actio imutationis ⁊ alterationis duo
bus de causis est: altera est, vt illi cibus cōpotens fiat
sumatq; quod ipsi erat in eo ꝓueniens: id quod suus
proximū nature sui addat operimēntis ⁊ tunicis. Al-
tera Ho vt epati facile fiat vt mutare i sanguinē. Ita
ac vero in vrinis: Cibus ⁊ potus digerunt a stoma
cho ⁊ succus. q. ptisane efficiuntur: deinde nutrimē
tus fluitipius stomachus trahit quod nature sue ac cō
plexioni est simile: superfluaq; deponit. Hebrius ve
ro Isaac scilicet primo. Stomachꝰ sua, ꝓprietate di
gerit cibum ⁊ conuertit eum ad suā nutriendam eēn
tiam. Prime siquidem pma. ca. de anathomia ve
narum: O eculum stomachi primum nutrimentum
qd est in ipso tāgit: ⁊ ex eo p cōtactū nutritur: Tertio
aūt. ij. c. primo. Stomachus tribus nutritur modis
vnus est quo souet cibo in ipo adhuc existente: ⁊ se-
cundus nutrimentum ei delatū per venas que sunt
i eo. Et tertius quia ad ipsū tempore famis vehemē
tis effūditur sibi sanguis rubeus purus ab epate: eo
q; nutritur. Collis figdem Ho ca. de iuuamento mē
brorum nutrimenti: Et accidit vt aliquis ex nostris
socijs dubitet ex hoc quia membra ex chilo nō debēt
nutriri: nisi postq̄ conuersus fuerit in sanguinē: ⁊ nō
est adhuc conuersus in sanguinē in stomacho. Dici
mus ergo q̄ stomachus nutritur ab eo ex re modica
que plus assimilat qualitati q̄ quantitati Video er-
go omnes in hoc concordare q̄ venter nutriat chilo
nō solū quantū ad pelliculam interiorē: ex q̄tum
ad tunicas: ceu exprimunt q̄nq; aut quantū ad eēn
tiam ventris. Solus aūt Auer. q. dubitans addidit
huiusmodi nutrimentum fore magis qualitatiuū q̄
quantitatiuum. Horum etiā dictum contingit ratio
ne persuadere quoniam illud nutrit quod cōsumptio
ni resistit vt fami ⁊ siti. Ad hoc eni alimentus ordina
tur. Sed huiusmodi mox quiescunt assumpti cibo ⁊
po in. Ad huc ceu plura animalia nutriuntur ex qui-
busdam humiditatibꝰ absq; sanguine: ita in ventre
possibile fore prē subtilē q̄ nutriat chilo, ꝓpter aliq̄
humiditatē q̄tus nō sit san. cum igitur illa nutriunt
alialia totaliter sine sāguine: stomachus fm partē

eius subtilez nutritur chilo. Et fulcitur q̄ venter in
alialibus terre similat in vegetabilibus. vti q̄rto de p
tibus. Vēter ⁊ iestina potentia ē terre: ex qua oz ac
cipere alimētū. Et ethymologia ꝓ Ho. Nualis terra
plantis talis ventris nā alialibus. Quare q̄rto de ac
cidēti ⁊ morbo. Vēter in alialibus ē cōstitut ꝓ vt cella
cibi: sicut terra nascētibus. Vegetabilia Ho humidi
tates trahāt a terra: ⁊ nutriūtur ex eis modica altera
tōe scū: itaq; venter poterit ꝓportionabilr fm eius
quādā ptē nutriri ex humiditatibus: ⁊ precipue cuꝝ
gnaq; motus sibiinnicē ordinate succedentes deside-
rij terminētur ad ipm. Quorum qdem primꝰ mem-
brorum extat inanitio. Secūdus naturale ipsoꝝ defi-
derium. Alius suctio venaꝝ. Quartus sensus stoma-
chi sentiens eandē. Vltimus vero desiderium alia-
tum: quod qdem omnium finis existit. Solus. n. vē
ter sentit alialiter suam inanitionem quarto de inua-
mentis. c. 1. ⁊ de accidēti. 4. c. 4. ⁊ Isaac febrū pri
mo. Rursus sicut stomachus sensus solus habuit ali
tum: ita ⁊ modū nutritionis poterit prē alijs habere
ptibus singularē: qualis qui dictus per chilū. Igit
opus sunt aliri ventrē nō tm ex sanguine verum etiaz
ex humiditate sibi p cōtactum ꝓpata velut natura bo
ra imense penurie sang. conuertit se super phlegma
iuxta mēbra eriis: ideoq; nutrit eadez ptio pria. c. 6
humoribus absq; fortassis q̄ in sanguinē conuertat
Hanc aūt cōem oium positōem cum eiusdem moti-
nis in pūtiarū cū reuerentia, pferēs non approbo ne
q; multū afficior ad eā: eo q̄ omnes vnico cōcordēt
fmone. Id. n. euenit q̄ vnū primū dfitem ab illo in
dūter passi secuti sūt ceteri: ceu creticoꝝ primo. c. 2
de affirmatōe diez creticoꝝ tangit hmōi: ⁊ ideo ser-
mones sic sūpti successione cōes reputantur mēdaces
q̄nq;. Coactus enim fuit Ba. vrcūq; in aphorismis
pmo id ponere vt oñderet quō ex eo quod est repen
te ⁊ cito nutrire: velox sbsequat superfluitatis egres
sus: in oī triplici digestione ⁊ nutritiua: indeq; ptu-
lit in alijs. Sicq; deinceps ab hinc ceteri. Admoti-
ua igit dicēdū ipsoꝝ: ⁊ primo q̄ fames ⁊ sitis nō ces
sant eo q̄ aliq̄ ps ventris nutriat ex chilo: sz potiꝰ qz
ps inanita irrigat ⁊ eruga reddit: sicq; ñter fames
⁊ sitis videntur mitigari: virtusq; roborari: ceu sin
copizatus vel dissolutꝰ ex frigide aque sorticat i eū
effusione: ita vt anxietas ⁊ estuatio sopiant. Cuz igi
tur quod exterius id opetur applicatū multo amplis
quod i teriꝰ assumptū poterit roborare. Itidem post
cōmestionē mox ac ēt in ipsa eleuant fumi mulcedi est
⁊ suaues. q. petentes cū alijs ptibus cerebꝝ spiritibꝰ
associant: ipsosq; reddūt vigorosos: velut ēt aere fri
gido spūs reintegratur calore dissolutus. Adhuc na
tura sagax totius alterius corporis ꝓsentiens alimē
tum iam in ventrē puenisse cōcedit eidem sanguinis
tm attrahere vt sufficiat quo ad suam perficiat digō
nem. Expectat nāq; ipsa ex eius digestione bnficiuz
grande suscipe: ceu in pollitijs ispectuz ē fieri. Dial
eni constitutū ē vt cimtas bene legibus gubernata:
dria. 38. Ad aliud dicēdū q̄ nō est simile cū in vētre
vt oñdetur sint vene ipm sufficienter nutrire poten-
tes: nō āt in exanguibꝰ inductis. Siquido ēt vētris
in alialibus ad terrā in vegetabilibꝰ ē latitudinis im
mēse. Nō. n. vez est q̄ vēter nutriat vt vegetabilia
ex humiditatibus terre: sz q̄ sicut terra continet ea q
bus alātur vegetabilia ita ⁊ venter cibos retinet et

digerit ⁊ in humida conuertit: qbus facto sanguine
ptes nutriant. Ex quo ēt quid dicēdū appet ad reli
quā. Nō enim necessitas fuit, ꝓpter quā oportuerit
vētrē ex chilo nutriri ceu hāc sensuz aiarum hic cum
ꝓpter ceteras corpis appetat ptes. vñ nā, puidit ei
dē in hoc regimine fuerūt ⁊ alij maioꝝ cupientes ser-
monē exponere duplicē distinguētes: nutritōem ve
rā vz in q̄ oēs ꝓditōes nutritis obseruāt: ⁊ nō ve-
rum in qua sub q̄dā obseruant filitudine aliq̄. Pria
qdē dicūt cetera mēbra nutriri. Scōa Ho quo ad p
tē q̄ndam ventrē. Sunt ⁊ alij dicētes q̄ ventris chi
lo nutritio pficitur tertie digōnis et secunde virtute
quā venter possidet vigore mēbroꝝ: in quibus cele
brantur digōes perfecte iuxta illud dria. 29. In ne
nis venientibus ad stomachū et inuentis venientibus
ad oia mēbra fuit aliqd virtutis generatiue san. Qui
dā vero clamant ventrē nutrire chilo nutritione defi
derio satisfaciente idq; gerante. Qui oēs nec fmo-
nes salnant maiorū: quoruz se iterptes infinuāt fore
cū ingant illi ventrē aut tunicas eius simplr nutriri
aut satiari frui seu voluptari cibo in ipso succificato.
filr neq; vitatē enūciant quoꝝ defectus in sequenti
monstrabit dicendorū. Propter qd dicendū tertō
suppofito vētre ac alimēto cōmensuratis nāe q̄ ven
ter fm nām exist nutritur nō ex chilo sed ex sanguine
solū ad humiditates ꝓuerso vt ptium alie. Ad ⁊ ve
ritas cogit pferre. Cōstat. n. q̄ nutrimētum, ꝓprius
vt dr ptibus sit per vasa: ea Ho ēt oculis subiacētia
p totā disseminata sūt ventris sbam vt sensibilis ois
denotat anothomie discretio. Ipse nāq; lz duas cōi
ter ponatur tunicas habere sensus: tm in ipso q̄tuor
pcipit sore manifeste ceu nālium primo. c. 8. ⁊ tertio
18. c. primo: vesica ponitur duas tunicas hre vna tm
nālium tertio. c. 10. et primo pma. c. de mēbris ceu
appens dr eē sicut et tertio tertis. c. 1. cornea ponit
tunica ex q̄tuor cōstructa: cū tm, pferat vnam tm a ce
teris habere. Tunicarū Ho quatuor ventris hec ex
tat anothomia: qm tunica vna existit exterior sbtilis
nerusa cooperiens tunicā grossam carnosaz que vt
quarto inuamētoꝝ tangi. c. 2. cuius ortus ē a panni
culo siphac dicto: ē et subcarnea dcā: et demuz tuni
ca nerusa iterior supra quā quarta sternitur tunica
interius positōe per omne alba mollis et lenis simi-
lis ymeni sorinseco cuius albedo iterior ē isophage
in has figdem tunicas vene quas non frustra fit po-
nere diffundunt q̄plurie sanguinē ēt oñdentes a su
perficiali primarū icipientes per fm ⁊ tertiū, ptendū
tur in q̄rtā manifeste. Neq; ozie fit q̄, ꝓpter eaꝝ pui
tatē ventrē nō possit sufficiēter nutrire cuz plurime
pmaneāt ipsei tunica carnosa matie q̄ lz dicat carno
sa nerositate tm ꝓticipat plurima. Parū. n. a nerno-
sis dissoluitur et eo parua idigēt restauratōe. Am
plius si chilo nutrir ex vētre appetitus nō accideret
caninus q̄ stomachi exter fame cum ciborum sati-
ate. Sz fortasse dices id mala cōpsone oriante sibi
ꝓtingere. Sic āt reliquū corpus tunc dicetur neq̄q̄
nutriri debere. Ad huc qd ē, ꝓpiquū sāguificatōis
loco remotꝰ valz melis ad se nutrimētuz p venas at
trahere. hmōi āt est vētre. Et iō ipse ac q̄ ipsis p cete
ris ipugnātur ptibꝰ, pblematuz gnta. Amplis quo
venter in tunicis nerusis tā cito nutriet vt cōsorta
tio ex alimēto mōstrat mox scā suscepto cum nutritō
eius tpe regrat medium iter illō qd cōcidit i nutrin

one carnis ⁊ ossis vt rei oñdit natura tertijs naturali
ꝫ apparẽs ca.4.ac cõplexionũ.ca.3. Rursus mõs
nutritionis seq debet modũ gnãtõis cũ o:dinet i ipẽ
ita vt ꝑmitus qõ gnãtur hẽ nutriri primũ ceu cor: qõ
vero ho postea. Nõ sic obseruatũ ē i seru matris san
guine nutriente. Antea eni nutrimentũ ad cor ⁊ epar
deferebat q̃ ad ventrẽ filr post partũ ante vẽtrẽ nu/
trient ista. Fortassis Vo ge ipediet istũ �means, ꝑbabile
ex alio mõ nutritõis assũptiõis aliměri añ ortum
⁊ postea. Sz dicẽdũ q̃ lz assũpto ⁊ repositio fit alũ/
de ⁊ alibi nũc ⁊ pri⁹ ⁊ mõs tñ nutritõil vt alia ꝺducũt
ꝑplius idē: Pali cũ fit vnus mõus gnãtõis vn⁹
erit ꝓseruatiõis ⁊ nutritõnis. Propē q̃ alia ꝑdicta ⁊
marie pp id qõ venax vẽtris plmax oñdit anothomia. Concludẽ vẽtrẽ ex chilo mime nutriri nisi irrora
tionē quãdã ⁊ exsudationē quã ex eleñtis suscepit gl
velit extrance nutritionē appellare. Vex eni nutri/
mẽtũ ē actu nutricis qõ i tertia digõe elaborabil: ter
tio ꝓplexionũ.ca.i.⁊ nãlizz.i.ca.6. Sit igit rõabilit
id ꝓ alijs tactũ. Propē figdē q̃rtũ ꝑmitus ad aucto
ritates qd dicẽdũ apparuit. Ad aliud dicẽdũ q̃ chi/
lus vẽtri ñ filat vsqueq̃qz ⁊ fi generet ipm nõ tũ fim
plr vt introducat i eũ formã talẽ q̃ ipo valeat enutriri
Latius ẽt dcm ē generãti generatũ similari. Ad ali/
ad dicẽdũ filr p iterẽptionē. ⁊ tũc ad ꝑbationē dicen
dũ q̃ lz chilus ꝑfecte digerat i vẽtre q̃tõ ad b.l. vt i
sãguine trãsmutet i epate: ꝑpat.n. vẽter epati: ñ tñ i
tñ reddit digest⁹ q̃ valeat p se nutrire: cũ nutrimen
tũ oportet a trib⁹ digõibus instrox triuz possideri.
Ad aliud dicendũ q̃ nõ ē venter facilius ⁊ citi⁹ imo
difficilius ⁊ tardi⁹ nutriri. Et ꝓ possibile tũc ex sãgui
ne vt apparuit. Et si dicat sibi fore filius: dicẽdũ q̃ ta
lis filitudo ē accũtalis valde ⁊ exnea qlis est doloris
filitudo ⁊ non sbe ipsecte trãsmutate ac assimilate ad
aliud dicẽdũ q̃ chilus nõ defideraẽ ⁊ ãplectit gdē de
lectabiliter q̃z retinet rõe pñtis nutritõis hẽ future cũ
fuerit factus sãguis. hu.pñter. Aut hẽ euenit vt oñsum ē ꝑpter vẽtrẽ irrigare ac sudare ⁊ rõe sumoruz
eusporosox sursuz delatorum ꝑpter consortare ac p
hoc iam cessat consequens aliud omne.

Ratia figdē istius q̃stiõis dubitat an submissuz
p anuz possit nutrire. Et vr q̃ nõ q̃m inuna/
mẽtox.4.c.i. Nõ fuit via p quã itrat cibus
quousq̃z pueniat ad corp⁹ nisi vna. l.ñ os. Eti: dictũ
ꝑus nihil nutrire: nisi p tria loca pmeet digõnis. qõ
aũt subimittit nõ ea pagrat. Nõ.n. puenit ad vẽtrẽ
vbi forma chilositatis acgrit: q̃m que imittunt neq̃
q̃z ascẽdere pñt ad ieiunũ: qõ fi⁹ valde violẽtia fora
tasse ꝓgẽt intestina subtilia sola de igenio.ꝗ.c.6. Et
fulcit qz tũc ẽt epar nõ poterit ab intestinis p mesarai
cas q̃ vt manus sint ipsi⁹ attrahere cũ sint iter intesti
nũ ieiunũ p epar situate fm Ysaac i vrinis: ad qõ i/
missũ vt dictũ nõ ꝓtingere vz. Adhuc si deberet qõ
i mittit i vẽtrẽ puenire oporteret id pax virtute intesti
nox attractiua fieri. Ipa Ho nihil attrahunt: ejciunt
aũt solũ: nãlizz tertio ca.8. Et firmat qz i ꝑblema/
tibus ghuldã ar. p me trãslatis et eo h iserius vẽtre
trahere ⁊ naturã. Rursus i cẽntialit ordinatis vnũ
nõ pōt ab altero separi. huiusmõi aũt videt tres fore
digões. hma nãqz ordinat ad hz ⁊ illa in tertiã: i q
bus cũ deficiat qõ hmũ oẽ gumit ꝓsecutiuũ. O ñsum
sit iã porẽ vt q̃ vẽtris digestio aboleri cessabit ⁊ ha fi
ent q̃ epatis: cũ nõ possit in ipz imissuz p mesaraicas

mãdari. Deficiet tãdē igit ⁊ tertia. Amplius ptes
ordinat ad actus. Sz q̃ intestinox recipere ⁊ expellere
qõ superfluũ: ventris aũt attrahere recipe ⁊ digerẽ qõ
purũ. Nõ itaqz qõ imissũ eno poterit nutrire. In
oppositũ zoar Eti: si qõ transit p vna digõnẽ nutri/
re valet vt chilus vẽtris tunicas: poterit ⁊ qõ p du
as. Sz ꝑmũ pōt vt sctũt oẽs ꝑus. Scõz aũt videbi
tur tertio ꝓpositox. Itidẽ tertio, ꝑbat nãlium.c.13.
eē ꝓfluxũ ⁊ ꝓspirationē totius i totũ p calidẽ viat ꝑte
tñ altero. poterit q̃ ex intestinis ad vẽtrẽ ac epar sub i
missũ puenire: ⁊ tãdē puenienz inq̃z tertio digõnis
locis trãsire. Nutrit itaqz subipositũ p anũ. Pro
pter ꝑmũ aũt sciẽdũ q̃ anus ē extremitas recti intestini
fictiris dicta i q̃ tres vr q̃tuor situat musculi. Qõ aũt
subimittit fm zoar ē lac recẽter mulsum aũt ptisana
subtilis. Vico aũt laudabilius fore pultes meliores i
vino decoctas cũ specib⁹ aromatizaato Su tũ vt re
grit dispositio: dcmũqz i succũ expressos. Aut zoar
fore respert discrasiã calidã. Quid aũt sit nutrito ⁊
motus ipsi⁹: dria oñdit.30. Propē fz Vo sciẽduz
q̃ aliq negãtes qõ sõmittit p anũ posse nutrire i ge/
neriati fuerũt i prelocatiomb⁹ quõ alimẽtũ i vẽtre idu
cerẽt. Quox aliq ꝓstruerũt arundinẽ ꝓcauã de ar/
gẽto vl stagno. cui⁹ q̃ imittebat extremitas erat suo/
lilis ⁊ reliq̃ ãpla: q pluries conati sũt facere vt gur/
gulioni expellẽti aliq̃ iducerẽ ꝓsuetudo: tũcqz suc/
cũ ptisane aut lac per arundinẽ intromittebãt i vẽtrẽ
Sz id quidẽ ingeniũ causat lesionē nõ quã in locis
gurgionis ⁊ gutturis. Et ideo alij ũxerũt q̃ patiens
ꝓtromitteret i vas lacte predicto vt ptisana tenui vl
qz ad hoc volẽtes nutritionē talẽ p os: cui⁹ attra
ctione fieri. Qõ sorset subdo melius si esset prebal/
neatus ⁊ fricatus. Sz apud zoar modus hic nutritio
nis est debilis. Nõ eni hinc nutrimentũ possz sufficiẽ
enter in ptes puenire. Adhuc dictũ ꝑus sup apposi/
ta cordi per diẽ ⁊ noctẽ imanẽtia nõ id nutrire. Ve
rũ igeniatus sũ modũ iuxta primũ hus laudabilioriz
vt q̃ intestinũ aliqõ hẽatur subtile satisqz forte ⁊ per
virgã argenti stanni seu plũbi subtilẽ imittat i stoma
chũ. Et ũ aũt sufficiẽter itrauerit impellat adeo virga
vt intestinũ pforet. Aut ei⁹ ligatio vl inuolutio facta p
ns absoluat: tũcqz ipsa extracta remanẽs intestinũ er/
terius aperiat ⁊ i id succus pallox predictus intro/
mittatur paulatim. Modus eni is submissionis gur
gulioni aut gutturi nõ nocebit vt q̃ prior. Sed for/
tassis aliquando fit difficilius predictã etiã virgam i
ponere: intestinũqz imissum sustinere Quidam dcro
negarunt natrumentum refocilationē concedentes:
sed hoc insufficiens est vt prius tactum. Propter
tertiũ siquidẽ sciẽduz q̃ predictũ subimissum succũ
possime potest nutrire in testinis mundatis i antea
Vnde zoar mõs ꝑprius prestis ꝑculdubio corpori
nutrimẽtũ ē vt accipiat vesica alicuius animalis: ca
pre videlicet aut bouis: ⁊ implcatur lacte aut ptisa/
na: ⁊ ligetur cum orificio rostrum perforatus quod i
mittatur in anum ⁊ prematur vesica illa plena presa
to nutrimẽto cum manu vt ipellat qõ i ipsa i intesti/
num rectum. Accipiet eni inde intestinuz predictuz
aliquid nutrimenti: residuumqz impellet ad aliud si
bi conuinctum: quod demuz ad aliud impulsabit do
nec ad pileron peruenianr vẽtris: Ex quo possibile
fiet ipsuz qõ fiui vtile attrahere digerere: demumqz
epi per mesaraicas descendens per intestina man

dari. Mihi tñ visum q̃ cum clysteri vsuli possit me
lius imitti ⁊ marime cum cãnulz habuerit longam
mollez idirectũ perforatũ. q̃ aũt hõ modus nutritiõis
fit possibilis firmat: q̃m quod imittit aut pueniet ad
ventrẽ vel mime quox figdem vtroqz dato habet i/
tentuz. Quod aũt in ventrẽ ꝑtactuz a zoar imittitur
possit puenire mõstrat qz si q̃m quod magis extrane/
um pōt subimissuz in ventrẽ puenire cum ꝑute im
becilliori poterit ⁊ qõ amicabili⁹ ipa fortiori cum ea
motus tũc dirigat i que vtilia. Sz clystere puẽit q̃m
qz ẽt quãtitatis pauce respectu ei⁹ qõ h expeik ad vẽ
trẽ vt in colica vel iliaca in q̃ ꝑtus in ibecillis. Mul
to igit h magis cuz imissuz fit amenũ ⁊ nã ꝑstet vt ad
multũ in suffocatõibus hmõi. Qõ aũt clystere ita ele
uet scribit ō accsiti. 6.c.3. ita. Sepius et clysteri as/
picim⁹ prem ascendẽtẽ supius, ꝑpulsari. Sterc⁹ quo
qz pariter eũatõi ficut ꝓtingit in ileos q̃ spẽs ē mota
lis: qõ in breuiario ẽt recitat Serapionis. Et fulcit
q̃m colaz aliosqz hu. ⁊ marie subtiles ꝓspicim⁹i ven
trẽ ascẽdere. vñ primo tertia.c. de eo qõ comedit et
bibit. Tolerare famẽ stomachũ putridis replet hu.
Inspicim⁹ filr nãm cũ vehemẽter eget oparões idu
cere mirabiles vt sanie expellere possis meditulium
aphoris.7. Et mãz in cerebro ꝓtentã cuz ⁊ apoplia:
⁊ ꝑprie minor in alterã duarũ ptium expellere corpo
ris. Ac mãz mobox in ptes diuersas ⁊ longinquas
expellere: vt oñdit terminatio pectoris passionum.
Si aũt mime puenat ad vẽtrẽ poterit tñ nutrire q̃m
ad intestina valebit puenire longiori p clystere ipulsi
one atqz ꝓtinuiori scã: ẽt gracilia vbi sunt vene me/
saraice oibus intestinis ꝓtinue fm. A. ⁊ Halya. De
to.n. venax ortax a porta epis qnqz infigunt: ⁊ sp
gũtur p oia ob attractõem in epar intestina. Tres Vo
in nutritõem ptium ordinãtur circũiacentiũ. Mesa
raici Vo quod imissuz aptuz penetratõi tuz subtilita
te: tũ aromaticitate ẽt: tuz nature ipsius amicabilita
te, ꝑprie q̃ fuerit idigentia cuz Virtutis robore i epar
deducẽt. Qõ Vo ad ipm deuenit sic habilitatũ pote
rit in sanguinẽ conuerti demũqz nutrire. Et firmat
qz ceu ꝑtractuz sicut in venis venientib⁹ ad oia mem
bra inest aliqd Virtutis gnãtionis san. vigore iecoris
cuius sũt manus ita intestinis aderit vis chilosandi
vigore ventris cuius sunt ptes vtcũqz. Qõ ostẽdit
oris pellicula in qua digõnis repitur aliqualis parti
cipatio, ꝑpter ꝓtinuitatẽ ac affinitatem quaz obtinet
cum ventris tunica. vrobiqz.n. filis videt rõ. Et
quod submittit nutritõi aptum fit marime vt intesti
na sui quadã digõe fi ⁊ in ventrẽ nõ pueniat possint
illum modicuz defectum remouere cuz id fit ãplius
nutrire aptuz q̃ ꝑplura p ventrez transeuntia. Nutri
tus.n. qñqz hoium qs feno fuit diu ⁊ paleis cum aq̃
nõnulli Vo corijs armox glandih⁹ ⁊ filibus q̃m mul
tũ a Vo nutrimẽto ⁊ ãplius subimisso distãtib⁹. Vi
nũ ẽt nutrit subtili⁹ indigentẽ mox penetrãs ventrẽ
Nõ.n. qd diuinuz acgritur vt extimãt qdam in ipso
vt fine eo nõ possit fieri alitio ⁊ ꝑprie in nutrimento
subtili quale ꝑtractuz vehemẽter alimẽtare apto cuz
concessum fit hu quasdaz interdum nutrire absqz in
sanguinis conuersione: dria.30. Itaqz subimissum
poterit nutrire ad ventrẽ puemẽdo vel ẽt mime at
tingendo. Propter quartũ Vo dicendũ ad hmũ
q̃ fuit via nãlis cõis: ⁊ vt super ꝓtingẽs cũ aial sue
rit in suo ē naturali de quo Ysaac sermo. Ad aliũ di
cendũ q̃ illud subimissum per tria vt declaratum lo
ca digõnis ꝑtransit simplr aut fm aliquid. Qõ Vo
dicat dcm subimissuz per clystere nequaq̃ valere ad
ieiunũ ascendere hificat vt ad multũ cuz ẽt ipz opor
teat eē minoris quantitatis cum sit acutum seroium
m.nuũ hinc timendo eracuitõem phlonis de cuius
fidẽ agit cura. Tale Vo qõ itromittitur hic non exi
stit cum subtile suaue ac nature accõmodum et quo
vicissim potest tanta quantitas subimitti vt attractũ
⁊ impulsuz ventrem pertingat: cũ eliaz dictuz fit cly
stere ad stomachuz interdum ascendere. Ad confir
tõem dicendum q̃ pro tanto dixit Ysaac mesaraicas
eē inter ieiunuz et epar: qz plures sunt in eo q̃ in ali
is intestinis: ⁊ ideo semper vacuum reperitur de tu
mentis. c.ca.1. Ad aliud qd dicendum apparuit
vtcunqz differentia. 4°. cum. A. videatur Ba. con
traire. Vel q̃ intestina nil attrahunt sed solum ejici
unt cum aliquid in ipsa intromittitur modo naturali
consueto. Quando vero aliter secus contingit sicut
conspicimus stomachũ prauatũ q̃nqz susceptum sur
sum expellere vomitu cum tamẽ naturaliter habeat
attrahere ad intest na expellere. Ad aliud dicendum
iam apparuisse quomodo in subimissione per annuz
remaneat ordo attractionis essentialis. Ad aliud si/
militer visum quoniam id est cum naturalis modus
⁊ vsus fuerit obseruatus subimmissionis alimenti.

Differentia.54.

Vod pili ⁊ vngues nutriant oñditur ex qn
to de aialium ge.⁊ ꝑbl.r. Idẽ aphorismox
qnta ꝓnuz Ho.c.6.⁊.8.⁊ de inuamentis p
mo.c.2. Qõ firmat rõe: q̃m mẽbra nutriũtur alio/
quin consumerentur irrestaurabilia rata: sed pili et
vngues sunt membra. Ingrediuntur nanqz in nu/
merum membrorum Haliab. Rursus pili crescunt
de histori. tertio: similiter ⁊ vngues. Crementũ ve
ro non nisi perficitur nutritione. Adhuc capillorum
⁊ vnguium est generatio in tegni lib.ro.2. sed cui ge
neratio inerit ⁊ augmentum ⁊ nutritio: vnguiuz.n.
ad alteruz ordinatur. generatur nãqz ipsorum si i eē
non permaneat facto existet ociosa: non perduret aũt
nisi per alimentum. Et qõ intentione ꝓposito ⁊ ar/
te, ꝑductum nature regũen hẽ eiusdẽ ⁊ qõ tale nu
trit cum nutritionis actus fit permanẽtie fundamen
tum. hoc autem inest pilis palpebrarum ⁊ supercili
orum coniunctionũ.2.c.8.⁊ theorice Ho.c.16. Am
plius cũ deficiunt pili aut vngues plerũqz docet co
piosius nutrimentuz corpori administrari q̃ non fie
rent nisi susciperent alimentuz inde. Pili ergo nu/
triuntur ⁊ vngues. In opposituz in tegni. Capil
lorum ⁊ vnguiũ non ē regimen quod autem caret re
gimine cum a virtute dicatur regitiua carebit ⁊ ipsa
⁊ per consequens nutritione ac alijs minime potie
tur virtutum effectibus. Itidẽz si nutrirentur hi ha
berent regimen aliquod: sed non habent qz vel prin
cipalitatis quod non cum principia sint tria vel qua
tuor solum: aut deseruientium quod etiam non cue
nit: qz ea sunt quatuor non principalioribus quatu
or deseruientia neqz virtutem habent influentem ⁊
inatam quoniam carent virtutis receptione a ꝑmis
neqz regimie participant inatoeo q̃ habentia ipz fi
bi a primis acquisiuerunt generationis principijs et
inatũ eē ⁊ firũ a semetipsis habuere: non autẽ postea
primo interiorum appens.c. vlt. Adhuc pistoriarũ

tertio: Crescũt pili i infirmitatib⁹ qbusdã pueris i pri
ficis magis aũt ꝛ i senectu. ꝛ ꝯ ge. aialiũ scõo: augẽt ꝛ
moriuꝝ pili: ſz i calibus passionib⁹ inutrif ꝛ miorat
corpus oẽ ꝛ marie post mortẽ. Et iõ ꝓmo de ge. aiali
um dr: A pilis ꝛ vngulib⁹ nihil mã ſpmanis i corpꝰ ꝯ
cidi. Nõ q̃ nutrimẽto crescũt substantifico pp qõ pili
ñ nutriũt ꝛ vngues. Propr pmũ qdẽ sciẽdũ pmit⁹
qd fit pil⁹ cũ mõ, pductionis ipsi⁹: q̃ fue loc⁹. Eorũ
qs inuamẽtũ oñdat: ꝛ qd vnguis cũ eius pductiõis
via. qd ẽt noie iportet nutrimẽti. Propr hmõi p
mũ sciendũ q̃ pilus ẽ corp⁹ est sumo adusto resolutũ
p poꝛos egrediẽs cutis ab exteriori aere exiccatũ in
longũ rotũdũq̃z ꝓtensuz. Nec quoq̃z descriptio de
p se existit ex plib⁹ aggregata de pilis ꝓmonib⁹. Est
aũt pductio ei⁹ p cutẽ extroꝛsuz: cõplexionuz. 2. ca.
7. ꝛ. 8. ꝛ theor. ca. 16. Caliditas ꝛ ꝓprie ficticati cõ
iuncta cũ i corpe obtinuerit humidũ supfluũ ex ꝓnci
piis germinatiis assumptũ calefaciẽdo ꝛ exiccãdo ispi
rat rarefacit ꝛ pozificat iter. q. ꝓmitus parãs pilis de
mã vigorata humoꝝ qddã in fumos resolutũ adurẽt
ad poꝛos iã ꝓparatos expellit seu aliud ꝓsequeni ad
iungit ꝛ deinceps ratiõ organs pilũ in longũ extendit
ꝓrimue radicẽ ipius semp intrinseco, ꝓpellẽdo: vnum
eni coadiuuat aliud i expellẽdo ceu cũ liquidũ qddã
ꝓpellerẽt ex vase. Nõ apparet ex lanugine capilla
ri sup stercora hãida in vmbra marie aut arboꝛes, p
ducta. Propr hmõi vero scõz sciendũ q̃ capilli, p
ducũt per corp⁹ sere oẽ nõ aũt i,manuũ volis ꝛ pe
dũ plãtis pp musculũ corꝛosũ frigidũ ꝓpactũ sub ip
sis existentẽ: inuamentoꝝ scõo ca. 2. Quẽ ẽt solũ te
stat ꝓimo ꝓma. ca. de musculoꝝ anatomia. Ba.
Qui. cognouisse. In facie vero tũ ne visus ipediret
ꝛ ne facies deformaret gnãntur q̃ pauci ꝛ breues pi
li ꝛ marie i femella. i capite Vo mlti ꝛ lõgissimi. Est
nãq̃z hõ hispidissimũ aialiũ circa caput de ptib⁹ scõo
ꝓnter aũt circa femora sub asellas ꝛ sauces. Pro
pter qd aũt tanti ꝛ tales i capite sunt cũ sit frigidissi
ma ꝛ humidissima cerebꝝ pticulꝝ: dria. 24. q̃ autẽ
talis eoꝝ ipedit, pductionẽ cuz dictuz fit pilũ a calita
te ꝛ siccitate, pduci. Siccũ ad id fitũ ñ modicũ opa
ri. Est nãq̃z caput tãq̃ corpis caminũ cordis calidi
tati suppositũ fumos tot⁹ corpis recipiẽs indirectũ
Estq̃z cranciũ cuz ipius cute poꝛosũ. In ipso eni poꝛo
sitates ꝛ suture serratiles extant q̃plurime: dria. 39.
Que siquidẽ frigiditati resistũt ꝛ humiditati cerebri
cũ ẽt in ipso spũs augeant subtiles mobiles qõ rhe
te ostdit mirabile nosaruz cũ caliditate sub mento re
fracta. Et q̃ alioꝝ aialiũ piloꝝ mã in cornua trãsmit
tit aut in vngues dẽtes plumas seu rostra nõ tanto
rũ adeoq̃z ꝓtẽsoꝝ est in eoꝝ capitib⁹ piloꝝ aut pẽna
rũ extrinsi. Est eni caput in eis nõ sic i cordis directe
oppositus sitũ: sed i anterius lateralr magis dria. 79.
Et iõ in iuba circa dorsum anterius ꝛ collũ: ꝛ ꝓprie
nõ cornuta pilosiora reddunt. In caudis Vo plmũ
pp sinẽ abundant vt tegãt ꝛ occurrẽtia, ꝓpellãt ve
lut i ergs ꝛ hmõi. pilosi aũt i corpe multũ idigent ha
bẽt circa caudas qõ euẽit i vrsis. de ptibus secundo.
Propr hmõi q̃dẽ tertiũ sciẽdũz q̃ ol piloꝝ vtcunq̃z
inuamẽtũ existit duplex. Vnũ siquidẽ quãtũ ad iterio
ra: reliquũ Vo quo ad exteriora. Primuz qdẽ qz in va
pore adusto ex quo, percrant pili, mã mala supflua e
ducũt de corpe q̃ cũ poterat egritudinũ eẽ: ꝛ iõ hũtes
capilos ꝓtes ꝓpectos aderẽ carentes fore: vt fumi, cũ
nerui in capillos vt egrediantur inde sepe in dolorẽ
concidunt capitis. Nã pilus trahit malã ex corpore
materiã ꝛ inde mãdificat ipm collz. 2. ca. de pilorum
inuamentis. sicut georgici cum terram volant fertiliorẽ reddere: in eã ptem nitrosam amarã ꝛ adustam
semina, pijciunt attrahẽtia vt ficlam ꝛ lupinos: theo
rice ꝛ q̃rto. ca. 2. Cũ enim nutrimentũ tendẽ p fimi
le attrahant huiusmodi nitrosa ꝛ amara: ꝓprie nam
q̃ sunt ipsorum. vnde terra remanens. q. vnctuosa
ꝛ dulcificata fertilior efficitur cuius oppositum idu
cunt rape: cum humorẽ ex ea sibi dulcẽ allicũt qua
re ipsam demacrant. Tali nãq̃z modo pili oẽs intrin
secis cõe prestant corpori subsidium. Iuuant etiam
ptes extrinsecas: Quod ẽt dupliciter euẽit: aut p se
magis ex intentione ac arte nature sm propriã pro
nemens plasmationẽ. velut in plantis pingit seria
se, pductis: vel per accidens magis. q. materia vel
complexionis necessitate cõsecutuz. Primi siquidẽ
inuamenti sũt palpebraꝝ, ꝓprie pili ꝛ supciliorũ. de
mũ ꝓsequẽter aũt q̃ capitis. Et istorum quidẽ aliqui
sunt, ꝓpter defendere magis: sicut marie qui palpe
brarum ꝛ supercilioꝝ: prohibent enim ne ad oculos
concurrant extrinseca: vt pluuia imber seu pulvis ꝛ
preter tim qui palpebraꝝ: ꝛ ideo non fuerunt in sur
sum ꝓtensi vt alioꝝ quidam: neq̃z in deorsum: sed i
anterius ꝛ in rectum extensi. hanc eni hi pre alijs pi
lis habuerunt naturam ꝛ alterã: q̃ vite animalis cõ
formes sunt nõ eni ꝓlongat ꝓtinue vt relig: neq̃z de
finum, pducti ẽt nativitatis initio. hiſ fig dẽ rostra dẽ
tes ꝛ vngues quorundã, ꝓportionãt aialiuz; ꝛ iõ de
inuamẽtis vt. 2. ꝓplexionũ. ca. 8. sentit ga. pilos pal
pebraꝝ ꝛ supciliorũ ex intentione ꝛ arte, pduci nãe. vñ
q̃ palpebraꝝ pcipue videnẽt nutrimẽtũ ꝛ regimẽ sere
verũ hre: cũ ita pstũ hẽant originis tps ꝛ pmanẽte.
Nõ ꝛ non oio sic euenit in his q̃ supciliorũ. Augent
eni senescẽtibus vt abstinẽte idigẽt. pp eni humidi
tatis ꝓsumptionẽ ꝓiũgẽtis ꝛ obturãtis sectões ples
q̃ sunt in ossib⁹ supciliorũ: sumus hic emissus ũpior
pilos, ptẽdit. In senectute nãq̃z corpis, ppago: vt
antiquũ rimosũ ꝛ trãsparẽs reddũt edificiũ: tio histo
riaꝝ. ꝛ de ptib⁹ scõo Alij Vo piloꝝ sunt pp ꝓcupi
scẽtiã ceu q̃ barbe. hi eni i decore ac venustate ipsum
ti sũt viris ꝛ ꝓprie religs a romanis nũc nationib⁹.
obtegunt ẽt faciei rugas: virũq̃z a muliere distinguũt
cum ipi barba oriũt nisi valde srõ ꝛ eunuchato a nã
vel arte: nõ aũt fit mlieri nisi fortassis pili grignonũ
dicti. q̃ aut pp calidũ multũ euenit ꝓplexionẽ ꝛ acu
toꝝ visum vel mẽstruosuz defectionẽ cuz spermatis
retentione. quibus mulier deturpat ceu vir decorat
Sed, ꝓpter qd viris adest barba: femellis aũt mini
me. Dicendum q̃ est multiplex causa: vel quia vir
vniversalior calidior ꝛ ficcior muliere differẽtia. 38.
pili autem in complexione generantur calida ꝛ ficca
In frigida vero ꝛ hu. ei abolentur opposita propter
vaporem non potentẽ i eis perfecte inflãmari: vel q̃
nã sunt mulieres venustiores: ꝛ viris impilose ama
biliores. Protenditur etiam huiusmodi fumi pares
omnis in caput. Reputãtur enim cõius ex capillis
pulchriores ac honestiores: aut quia vt ad multum
sunt ociose sub vmbra morantes i amplius humidũ
q̃z ac fridis se alimẽtis ꝛplẽtes. Sũt ꝛ his mẽstrua i
qua nõ modica materia trãsmittit piloꝝ cum igr vir
vt ad multum opponatur cãrum pcessio barbaz ob

tinuit ꝛ maxime circa mãdibulaz inseriorẽ. Nõ etiã
nõ vt cũ hec sit fria ꝛ ficca ossuosa nervosa. Siccẽdũ
id ꝓtingere pp cerebꝝ motũ mãdibule quo caliditas
suscitata ꝛ aporẽ i pilũ adustõe, pducit. Aut q̃z calidi
tas a corpe oi delata i cerebꝝ frigidũ ꝛ hu. refrigit i
de i hãc locũ deoꝛsũ: ꝛ iõ ptẽ submẽto sentim⁹ certis
nudis calidionẽ ꝓsistere vt ꝛ frigescẽtes: q̃ illuc ma
n⁹ gra calefieri adducãt. In hoc ẽt testes coadiuuãt
nõ paꝝ cũ sint carnes dilatate dure caliditatẽ corpis
ꝛ, ꝓprie cordis refrãgẽtes i que sursũ: ꝛ velut solaris
radi⁹ speculo cõcauo calibino refract⁹: ꝛ iõ ex ipsorũ
abscisiõe corp⁹ ifrigidat oẽ: barba inata nõ oriũ. act⁹
ꝛ moꝛes imulieꝛes puertũ. Nõnulli Vo sũt pili pp
tatelã ꝛ oriuamẽtũ: vt q̃ capitis supioriz: ꝛ i mulieri
b⁹ marie. Viriq̃z sere pter gallicos oib⁹ ꝛ marie q̃ le
gũ extãt aliaꝝ: ostendũt. n. caput ab ibrib⁹ caumatib⁹
ꝛ alijs ab extra i surgẽtib⁹ lesiuis. oriunt ãt caput et
mẽtũ ſz aplm ꝛ, mulieres pserti. Protẽdãt ẽt capil
li mulieꝝ ãpli⁹ virũ: aut q̃ pl⁹ eaꝝ hũidũ passibile co
extẽsibile: carẽtq̃z vt dcm barba. Rursus: viris ca
pilloꝝ accidit detrũcatio: nõ ãt mulieris talr. Passi
ones ãt recipiũt pilũ capitis, ꝓprie tã i sua q̃ i accũ
tib⁹. In sua qdẽ q̃m abscidũt q̃nq̃z oio i loco caluari
es dcõ pp ipsi⁹ siccitatẽ plumũ ꝓplonũ fo. c. 8. Et q̃z
pp caliditatẽ ꝛ siccitatẽ cerebꝝ distat a craneo vt nõ
sic immediati⁹ valeat q̃ capitis supi⁹ irroꝛatõe buectat
qõ mulierib⁹ ꝛ eunuchis pp eoꝝ multã fritatẽ ꝛ hũi
ditatẽ nõ euenit. Et pp qd ergo vir alioꝝ marie aia
lũ caluriẽ i currit cũ cerebꝝ fit frigidissimũ ꝛ hũidis
simũ oiuz corpis mẽbroꝝ. dicẽduz ãt pp fitũ id ipsi⁹
euenire cũ fit fumoꝝ susceptiuũ adustoꝝ i sursũ dela
toꝝ directe: q̃m caluaries ẽ ficca valde: ac q̃ pluris
sũt mot⁹ spũs aiales pp act⁹ varios in vita necessari
os. aut q̃z luxurie multe; historiaꝝ. 5. vñ caluicies ñ
ꝓtigit eunuchis. Me nãq̃z cãe sũt calefaciẽtes ꝛ de
ficcãtes tãdẽ oẽs. Sunt ẽt capillorũ qdã grossi: aliq̃
subtiles: alij medij: ꝛ molles nõnulli: alij aspi hirsũ
ti qdã mediocres. In accũtib⁹ qdẽ ipsi pmutãtur et
figuris: nã sũt aliqui plani: iterdũ crispi: q̃nq̃z Vo me
dij. Crispi Vo reddũt aut multa caliditate vt i etbio
pib⁹ in gb⁹ adeo conuigãt vt ꝛ pipi silent: prio fa. c.
de signis ꝓplonũ. Carẽtes nãq̃z humiditate nõ pnt
extẽsi pmanere: ſz velut corrigia igni exposita ꝓbun
tur: vel, ꝓpter poꝛoꝝ ex gb⁹ egrediũt roꝛtuositatem
Ita eni disponũtur exteri⁹ vt meat⁹ p quos transeũt
ꝓpter qõ i capite frido ꝛ hu. ẽ ꝓspicere capillos crisi
pos q̃nq̃z. Cãnt ꝛ iterdũ poꝛorũ angustia. fum⁹ eniz
adeo egrediũt exilis vt exteri⁹ i capillos dẽsatus ipm
ꝓtinere nõ possit. ſz plicat ꝛ retoꝛãtur: ceu cũ filũ ex
arto subito extrahit foramie ꝛ hec seda ꝛ modica ẽ crisi
pitudo mimeq̃z capillosa. vex a cãis appositis red
dũtur plani: ex medijs quoq̃z mediocres simplicius
ꝛ crispoꝝ. Variant ẽt in quãtitate aut rõne locorũ in
quibus oriũtur vt ptactũ vel ex pte ꝓplonis etatis cõ
suetudis seruꝰ ꝛ alter⁹ regis circa nõnãlia versãtis
Diuersificant ẽt i colorẽ: q̃m alij sunt albi: qdã nigri
nõnulli Vo medij: hiq̃z plres. Nõ ãt nãr euenit vel
accidẽte: vt ꝛ adustõe nimia vel hũore tigẽte super
flue melico efficiũt nigri. Nã ẽt ipsoꝝ ad pblaticũ et
modũ putredis qdã ꝓversa circa senecturẽ et ipoten
tia calidi digerẽtis sit i hoie pcipue ac ergs color alb⁹
canicies dcã: de ge. ai aliũ. c. Fit aũt hoc in tpibus
primũ ꝛ magis pp hũiditatẽ pblaticã i musculoꝝ tpi
bus iterceptũ eosdẽ irroꝛãtẽ. Et iõ Homer⁹ holes
tipositus nol appellauit. A ler. pbl. oiuz pmo. Et no
lce de cã caniciei pmo fa. c. de signis ꝓplonũ talii se
rieri ãbigue. Caniciei qdẽ cã apd Ar. ẽ cõuersio ad
colorẽ pblatis. Et apd Ba. ẽ atbacherugi q̃ nutrimẽ
tũ comitat qõ ad capillos venit cũ frigidũ fuerit ꝛ fu
erit tps mot⁹ ei⁹: ꝛ ipsi⁹ penetratio i poris pus. Sed
vt hmõi vitati appeat ꝓcordis vtriusq̃z plati fies ſb
scribat. Quito nãq̃z de aliũ ge. Est fig dẽ putrefac
tio aq̃ ꝛ terre: ꝛ corpoꝝ oiuz taliũ pp qõ ꝛ terrestrũ
vapoꝛ virputa dcũ elixis eteni ẽbroꝝ ẽ putrefactio
frestris vaporis q̃re ꝛ i, pilis tale alimẽtũ exñs nõ di
gestũ putrefit vocata canicies: alba Vo q̃z ẽbroꝝ so
lũ putridoꝝ vt ẽ dicẽ albũ. Cã Vo humismõi q̃z mul
tũ hz aerẽ. Scõo Vo ꝓplonũ. c. 2. Pili sũt ibecilles
ꝛ albi quos noiant canos. Imbecilles qdẽ idigẽtia
, pbi nutriũti: albi ãt quõ ꝛ nutriẽs eos tale q̃le cari
es aliũ pblatis i tpe putrefaci ẽ ãt caries, ꝓprie ligno
rũ putrefactio: vñ ouidi⁹ Vtiũ in putrẽ cariẽ rimisq̃z
dehiscit. Et his igit serieb⁹ appz ꝛ iductis apte q̃ gd
videat dicẽ. A. ꝛ atbacherugi nutrimẽtũ comitãte q̃
eadẽ cã oiariã a Ba. assignat ꝛ Ar. caniciei: ꝛ iõ sb
iuxit. A. Cũq̃z duas dictoes ꝓsideraueri: iuctus eas
ppinq̃e p certo: q̃m cã i albedine colozis pblatus ꝛ
cã i albedie atbacherugi ẽ vna. Et sortasse ad ẽ ipsa
, pduxit mẽdositas arabicaꝝ trãslationũ. visũ ẽ ẽt q̃m
q̃z caniciẽ fieri ex ꝓctõe spũz pp timorẽ sbito iductũ
velut mortẽ ꝓtigit expectãtib⁹ repẽtinã. Et dicit apho
ri q̃: illa incipit a capillo q̃ reddũtib⁹: ẽ ãt ab eozũ ex
tremis vt sbalbedo i plãtis icipiẽtib⁹ exiccare adhuc
pcedẽs pededẽti occurrit ea Vo repẽte fit. Est ꝛ alte
rũ inuamẽtũ piloꝝ ptib⁹ extrilecis tãq̃ farũ minus
pdcẽ: qõ Ba. dicit ex necessitate ꝓnis euenire. q̃z
calo exite mã, ꝓpellit i pilos ad extra quoq̃z p accũs
Maly asserit, pucire: qõ i nris itelligit iptib⁹: i aliis
ãt inuamẽtũ faciũt testiũ ꝛ ptegẽtiũ ꝛ mamẽtoꝝ. Et
si dicãt ess i nobis ex necessitate mãe seu p accũ pue
nire nihilominꝰ põt piloꝝ sozise eoꝝ oiuz inuamẽtũ at
signari aliq̃le sicut eoꝝ q̃ si circa uerẽda hypocõdria
pect⁹ ꝛ subascellas: , pducti nãq̃z sũt illi pp tegere ac
occultare pudẽda ꝛ sũt ab extrilecis tueri ꝛ calefacẽ
Qui ãt si circa ptiũ alias, ptegũt ꝛ calefaciũt qõ aliq̃
q̃si boinz ꝛ aggrestib⁹ sunt expediẽs plurimũ cũ si ha
beãt vt nos arte calefaciẽtia et defẽsiua sibi para. Et
iõ nãz oportuit q̃ ad excessũ vniuscuiusq̃z igentiũ ap
ponit ꝓ ptib⁹ ꝓo laborare vt pili plures his ꝛ longio
res extẽderẽt p oẽ. Propr hmõi q̃rtũ sciẽdũ q̃ va
guis ẽ corp⁹ expãsũ petale ex su pfluitatib⁹, pductũ i
duratũ sup digitoꝝ extrema inuamẽto plurio situatũ
solũ. n. i vltimis oriũt digitoꝝ manuũ sine pedũ: ceu
pili i cute pticula corpis extrẽa. vñ si qd ꝓ ossib⁹ punt
i sumis manuũ aut pedũ pdat ñ ibidẽ vnguet crescũt
sicut neq̃z i nobis pili cute depdita ppea i cicatricib⁹
nõ fiũt. vñ, pbl. r. pp qd ergo ꝛ afinis oriũt i cicatrici
b⁹ eoꝝ pili heib⁹ ãt nõ: aut q̃z i his coriũ ẽ tãq̃ ps cor
nis: i nob ãt cutis ñ vt pa: ſz magis velut passio car
nis. Modo⁹ quoq̃z ipsaꝝ origis, ꝓportõsbil ẽ piloꝝ
, pductõi et superfluitatib⁹ tũ grossioꝝ⁹ nõ adeo adu
stus gnãnt qõ eoꝝ mollicies idicãt. Ipsi ẽt diuersi
ficãt multipsr: tã rõe sube q̃ accũtis . qdam. n. sunt
grossi aspi duri: alij sbtiles lenes molliores. Sũt ꝛ
alij magis expãsi: qdam pui angusti. Existunꝰ equi
dem planiores, ꝛ rectiꝰ nõnulli: alij vncosi et recurui

quedã sunt lucidi ⁊ splendentes: reliqui obscuri tene
brosi alij albi: alij fulci: qdã permixti ex albo ⁊ ru. vi
uidiores entes ⁊ nitidi: quox significatiõe i sufficiẽt
mõstraui i tractatu quẽ ꝺ physionoia ꝓstruxi. Nam
vngues ampliꝰ regimie ꝓticipãt nãe q̃ plures pilo
rũ: cũ ponãt nõ parũ ex supfluitate cordis ꝓducti. Et iõ
pilis palpebrarum supciliorũ ⁊ capillis ꝓportionã
tur secũdũ Plonẽ. In qbusdã vero animalibus videt intrin
uatui: vt i terminis necessitatis existũt. Preter et in
uamẽtũ qõ pribus afferũt intrisecis piloꝝ more de
latione i que ex q̃drupler ipsoꝝ extrisecis exhibẽt in
uamentũ. vnũ qdẽ qz sicut ⁊ tutela cerniũ exit digi
toꝝ ne ledãt cũ sup re ꝓtesserit durã. Pseruãt nãqz
ipsoꝝ vltima ceu serrũ extremitatẽ haste. Aliud qz p
ipsos digiti res capiũt minutiores: ⁊ firmiꝰ retinent.
Tertiũ qm̃ eis scalpit ⁊ mũdat. Aliud qz qñqz sũt i
defensiõe armis: qõ magis alijs ab hoie eneit animalibꝰ
Sup hoc aũt venustiores reddũt digitoꝝ extremita
tes aspectu: sicut i artificiatis euenit: i qbꝰ aurũ sup
ponit aut ebur. qd aũt fit nutrimentũ: quotiẽs et di
cãt ꝺ ria ondidit. 30. Propt scẽs vero sciendus aliquos
ꝓtulisse idiscrete q̃ vngues ⁊ capilli nutriant
fm veritatẽ: nõ aũt fm apparẽtiã. Hoc aũt fz vtrũ
qz mẽbꝝ apet inartificialit dcm. qz vt declarabitur
mime nutriũt ipi. Adhuc si nutrient quõ in tã lõgo
tpis spacio nos lateret. vñ dñi sciaꝝ ꝓncipia ideas
assimilant platoni. ⁊tra quẽ ꝓmo scribit methaphy
sice: Mirũ quõ lateat hñtes potissimã sciam. Stu
pendũ igit quõ hñtibus capillis ⁊ vnguibus virtutẽ
fm eos pfecta pura nutritiuã indita nos lateat in p
ceptos. Et: apparent magis pili ⁊ vngues nutrium
tur ⁊ creseũt q̃ mẽbꝝ ẽt ꝓncipalia: cũ ꝓtensiones
ipsoꝝ videcam̃ ꝓtinue fieri talr: vt ⁊ abscisiõe idige
ant: pp qõ cũ tales fibꝰ ꝺicant manifestiꝰ omittant.
Quare fuerũt alij, pbabilr dicẽtes q̃ pili ⁊ vngues
pñt duplr ꝓsiderari. vel fm q̃ sũt supfluitates a nã i
extrisecã, ppulse: ⁊ ita cũ mẽbra nõ sint neqz fruent
alimẽto: aut fm q̃ i ptẽ aliq̃ hmõi supfluitatis sunt con
desata ex qbus innumẽtoꝝ aliqõ puenit iã tactoꝝ. ⁊
sic cũ aliquo mõ rõnẽ mẽbri acgrãt fortassis ⁊ p ꝓsis
nutriri poterũt. Qõ et forte stare nõ põt: qm̃ piloꝝ
vt onsum aliq ⁊ vnguiũ nõ ex supfluitatibus oisariã
nec pter intentionẽ vident eẽ nãe neqz et supfluita
tuz in prez aliquã solidã ꝓdensatio mẽbꝝ ꝓstituit: vt
nutrimẽto vtaf: cũ eis virtus vt ondetur deficiat re
gitiua, pter qõ cuz determinatõe de hoc dicendum
ãplioꝝ. Auer. Ro collz scõo ca. de innamẽtis piloꝝ
cõtra ꝓdicta ga. vi ire: volẽtis pilos ex ꝓtinua fumi
emissiõe ad cutẽ generari dicẽs q̃ qdã piloꝝ generã
tur ex necessitate materie: vt subascellaꝝ pectinis ⁊
plres alij. qz pilus fm Ba. gnãtur ab vno vapore fu
moso adusto. qõ speculatione idiget. Et subdit i de
testationẽ Ba. videri pilũ fore corpus extẽsibile sic
cũ. ⁊ talis est supfluitas cibi ficci: qñ nimis excoctur
durãte i illo pinguedis admistõe. Et demũ ꝓcludit:
Igit non ẽ iste vapor cui⁹ fit aggregatio ptis super
ptẽ. sed est corpus ꝓtinuuz fortis ꝓtinuitatis exten
sinuz crescẽs in lõguz. Vult igit q̃ pilus cum fit cor
pus huiusmõi vt non p modũ cuiusdã ꝓtinue gene
rek emissionis: imo magis pmanens sibi ꝓuenies re
cipiat nutrimentuz. Cui figdẽ, pbl. io. vi suffragari
querẽdo: pter qd oniuz crines q̃ton. agis, ptendũ
tur duriores efficiunt: boium Ro molliores. Rnde

tur id ꝓtingẽ qz oniũ crines ex corpis supficie oriant
qz vero bois ex pfuditate: q̃re oniũ pilis alimentũ ẽ
modicũ boiuz aũt oppositũ. Cũ igit cũ fit id digestũ
qz digesta vt ingt sũt i digestis mollioza: oniũ crines
circa ꝓncipiũ reddet molles. Cuz aũt plus ꝓcedẽdo
versus finẽ ipoꝝ ebetat humidũ ⁊ exicat: duriores
reddent ⁊ ipi. Sz i boiuz crinib⁹ cuz pmuz fit alimẽ
tũ idigestuz: ⁊ ita durũ idurabit crines: cũ vero pten
suz fuerit digeret. ⁊ humidus efficiet adeo vt crines
molleatur circa extrema. Ex his igit vi tñ haberi:
vt pilo manẽte nutrimẽtuz deferat p ipm: ⁊ non tñ
puenisse ad radices. q̃re nõ solũ ex qdã ꝓtinua succes
sius fumatõe in extrisecã eẽ pilus hẽbit vt visuz ga.
Ad hoc dicẽdũ q̃ i pilis palpebraꝝ ac et supciliorũ
simplr ꝓinductũ ꝓcedendũ: cũ terminũ videant sue
ptẽsionis ⁊ marie ciliorũ. q. iuariatũ obfuare. Sz in
pilis alijs ⁊ vnguib⁹ q̃ ꝓtinue videt extẽdi nõ absolu
te dicẽdũ. Magis enĩ videt ex ꝓtinua effumatũ, plõ
gari: q̃ ex assũptõe alimẽti p totũ ipsoꝝ. ita q̃ i talib⁹
ponẽdũ ꝓncipalr ptẽsionẽ eoꝝ fieri ex cõtinua sumi
submissiõe. Nihil. min⁹ humidũ põt aliũ i ipsos tãz
ꝺẽsatos dessemiari: ex quo humiditatẽ aliquã acq
rũt: ⁊ pferti cũ humidus fuerit subtile aqueũ ⁊ mẽbꝝ
vaporosuz: vt ⁊ ipsuz aduri valeat mime. Et id ẽ q̃
videm⁹ quorundã capillos fere ꝓtinue licore made
factos: ⁊ precipue cũ fuerit implati. Et ad aliũ auer.
dicẽdũ vex eẽ pilũ corp⁹ extẽsibile siccuz fortis ꝓti
nuat õis cũ fuerit exterius ab aere frõ iduratuz. nõ ãt
cuz ẽ pmanẽs i poris vl sub fumi nã: vbi sit eidẽ ad
ditis vñ hic male iserit vapore nõ fore aggregatõem
ptis sup ptẽ: vex corp⁹ ꝓtinũ ꝓtinuatõis fortis in
lõgitudie recipiẽs augmẽtũ. ar. Ro rndere possz ga.
nõ puenire predictã diuersitatẽ i crinib⁹ oniũ ⁊ bo
minũ pp humidus nutribile p ipsos delapsũ: vex ma
gis pp aeris friditatẽ sic aut alr pp diuersitatez mãe
iduranẽ. Cũ enĩ crines oniuz ex cute ꝓcedant ad
huc humiditate ꝓticipãt sufficiẽti. ⁊ qz pno tpe fue
runt i aere molles adhuc extãt. cũ Ro pl⁹ pmãserũt
ericcãt ⁊ idurãt ab ipso. In crib⁹ Ro boiuz mor hu
midũ iest grossũ viscosuz cũ calĩditate sufficiẽti expul
sius idurãs eos. qñ ãt i aere pmãserint ispirabũt ab
eo: subtilisbunt ⁊ digerẽt ꝓsortato calido cõtinẽtis
friditate magis q̃ ea ꝺẽsek ⁊ idurẽtur cũ eis calĩtes
illi repugnat ita vt pamẽtuz aliqõ ꝓsurgat. Aut for
tassis meli⁹ ꝓcedẽdũ vt datuz añ a humiduz qõdã dif
semiari i criniũ pmanẽtis: cũ effumatõis ꝓtinua emis
siõe. Propt tertiũ qdẽ sciẽduz q̃ ex pretactis pote
rit Ritas gnti bri cũ dicẽdis. pmo. n. de innamẽtis.
ca. 2. Vngues nõ pñt stare apõ visuz scalptiõis vel
abrasiõis ⁊ aliaꝝ opationũ: iõ ipsis appropriat ad re
cipiẽduz cremẽtuz i oibus tpib⁹. sed coꝝ cremẽtum
nõ ẽ i oibus dimẽsionib⁹. s. lõgitudie latitudine ac, p
funditate sicut i alijs mẽbris. sed i longitudinẽ tñ vt
capilloꝝ cremẽtuz. Cũ enĩ humiditas fuerit multa
⁊ exitus facilis ⁊ adustio imbecillis: bene augmen
tabile fiunt ⁊ grossi commoderate abundantis eos
nutrimentum superfluitatum: compositionum secũ
do capitu. 7. ⁊. 8. vnde Maliabbas secundo theori
ce capitulo. vltimo. Tendunt ad vngues nerui ve
ne ⁊ arterie ad quos cibum deferunt: quo vinifican
tur: nisi q̃ eorum cibus non eos auget ⁊ crescere
facit in loco lato quemadmodum alia membra ⁊ pro
fundo simul: sed in longum tantum producit sicut

ostensum in capillis. Vt aũt huiusmõi Ritas ligdẽ
elucescat: sciendũ q̃ nutritio duobus fit mõis. Vno
qdem p sbationẽ: sicut qñ alimẽtum ꝓuertitur. ⁊ et
formã accipit fm oẽm signatã prem. qõ ⁊ opat nu
trimẽtũ tertio suscepta mõ quo mẽbra alunt. Ra: cũ
ea q̃tuor deãnt Rtutes ministrantes: ⁊ ꝓprie digesti
uã immutatiuã secũdã alimẽti ⁊ iformãtẽ nutritiuã pu
ta secũdã illud i mẽbro. Est ⁊ altera nutritio p iuxta
positõem sicut cũ nutrimẽtũ secus ponãt aligbꝰ pti
bus mẽbri quo qdam direrũt membra mõ nutriri et
certa qõ tã in his ipugnabiẽ ꝓria. c. 12. hoc tñ ponen
dũ ẽ mõ mẽbra cõiter sumpta nutriri vt piloꝝ pl⁹mi
⁊ vngues. Ad radices nãqz hoꝝ pertinũ fumus p
uenit adustus ⁊ ipsos, ppellit i aña. Emittit et hũdã
i eos ⁊ defertur in capillos ⁊ vngues p ipsos ex nã ex
pellẽte: vel ex qdã fm Auer. attractõe ⁊ ppue i pal
pebraꝝ ⁊ supciliorũ pilis. Nõ enĩ ipsoꝝ alimẽtũ trãs
substantiat p oẽm ꝓimi⁹ ptẽ sz p quãdã iuxta positi i
onẽ eoꝝ, ppellit mã in que foras. Et hac qdẽ diuisio
ne intellectu sufficiẽter relingt q̃d dicẽdũ ad, v trius q̃z
ptis argute. Sz circa pdcã euenit dubitare: qz in te
gni vt nutritõem verã et p iuxta perfici positionem
cũ scribit mẽbroꝝ similes ꝓtes habentiũ nutrimẽtuz
ꝓprũ ex appositõe scñ eẽ: ⁊ non per vasa talis autẽ
appositio quãdã iuxta positõem vl ipozare cũ oẽ nu
triẽs oporteat nutrimẽto applicari. Dicẽdũ q̃ Ba.
nõ intendit dicere q̃liter ꝓtes nutriant cũ id ampli⁹
appeat nãlium. 2. c. 2. de ge. animalium. 2. c. 4. sz ma
gis, ꝓprie ꝓimo rangit nãlium. c. 6. sed potius nutri
menti distinctõnem in ut hypostatica dicta tacta. 30.
vt quod nutrimentũ quoddã est vex sicut qõ appo
nit vnitur ⁊ assimilat pti: aliud futuꝝ seu humor erã
stens in venis q̃ nõdũ apponit. Sz vt sermo is apta
tur in amplius ⁊ Ritas declaret quesiti sciẽdũ q̃ re
gimẽ ẽ, duplex. quoddã nãqz est mẽbroꝝ et mã pura
iuuatiua gnãtoꝝ: aliud Ro et supfluitatibus, pductũ
Primũ aũt est q̃drupler iuxta quod q̃tuor sumũtur
mẽbroꝝ ꝓrie. Nã quedã eoꝝ habẽt regi medio pin
cipali vt per ea plurima reganẽt mẽbra. sicut prima vl
q̃tuor principalia noiata: quedã Ro regimẽ habent
quo illis deserẽdo qdem deseruiũt principantibus.
Est ⁊ regimẽ alioꝝ minus vt habentiũ Rtutẽ inna
tã ⁊ influentẽ. i. infusaz vel receptã. quozũdã Ro est
regimẽ vilius: eo q̃ solã Rtutem hẽant inatam i sui
gnãtõe indita sibi a natura primo interioꝝ. c. vi. Et
huiusmõi qdem nã est prima ⁊ velut basis existens q̃
mẽbꝝ in eẽ locat ipsius. Quãq̃z. n. tres añdicte ꝓrie
mẽbroꝝ hac ꝓticipẽt Rtute seu natura: qz tñ nobili
oribus Rtutibus ꝓticipant ea ipsis ponãtur i eẽ spe
cifico ⁊ nõ ista: ceu hõ in eẽ ipsius spẽi constituit per
rõale: non aũt per aliã aut corpus. Et qz mẽbra cõi
ter dcã regimie non ꝓticipant vero nisi fortassis qui
palpebrarũ pili ⁊ supercilioꝝ fere sũt velut pene me
iores marime in quib⁹ determinate nõ certa existent
mẽbra: aliquãs tñ ⁊ impfecte. potest ipsa et dici regi
mine frui: vt vngues ⁊ capitis pili magis: mime Ro
qui aliarum partiũ. Considerans itaqz Ba. hoc re
gimẽ in, ꝓprie fore. ac. q. filitudinarie suptuz ait. Ca
pilloꝝ ⁊ vnguiũ non esse regimẽ ⁊ per ꝓsis neqz di
gestõem cũ alijs: neqz et nutrimẽtũ seu augmentuz
neqz gnãtõem multo amplius verã: ⁊ si eã ipozpi⁹
sumẽs dicat sed generatio sola. Quod oñditur qz ꝺ
rõne ꝓtis vere nutriẽ existit: vt simul fere tempore

generetur tota: ⁊ nõ successiue multuz ⁊ paulatim ⁊
q̃ terminũ hẽat sui cremẽti pfitũ q̃ nõ redeat deqdã
tã ac p trãsbationẽ nõ per secus appositõem ipsi⁹ fit
nutricatio adhuc q̃ sensibilis appeat ipsi⁹ resolutõ
cũ igit pili ⁊ vngues nulloistoꝝ pacipent aut pauci
actã nutritõi perdẽt vere. Pili tñ preserũ pariores
rũ vñr pl⁹ istoꝝ habere. vtcũqz enĩz fere simul a pri
cipio ꝓcreant. habẽt ⁊ terminũ sui cremẽti quod nõ
habẽt dentes, pter finẽ: ne attritõe qdam ꝓtinua
fit et ipsorum per transbationem nutricano magis.
Tertio aũt ⁊ quinto vñr carere. vnde Ar. in quibus
dam, pblematibus dicit eos nõ cancscere: q̃les fig
dẽ pfati pili fere sũt ⁊ vngues. ⁊ rostra i aialium aliis
Vngues aũt ⁊ pili ceteri nullũ istoꝝ hũt: nisi fortas
sis resolutõem seu deqditõem manifestiorẽ. Pro
pter qõ ipozpiis valde regimẽ ꝓticipãt nãe seu nu
tricatõe. Propter q̃rũ qdã ad primas auctoritã
tes dicẽdũ q̃ ipozpie sumit nutritio ⁊ nutrimẽtũ aut
q̃ nõ per trãsbationẽ vex magis p iuxta positõez nu
triũtur. q. oẽs neqz pili ⁊ vngues sũt mẽbra: nisi no
mẽ extendat vt hic Malv. fecit mẽbri. Ad aliud di
cendũ q̃ sicut cremẽtũ nõ ẽ vex: ita neqz nutrimẽtũ
vnde. i. 4. de ige. c. 16. ubi defectũ transitõis supple
ui quantũ trãspirãtium hum⁹ ⁊ limosuz ẽ mor a pri
cipio capillos gnãt ⁊ reliquũ fm subam augmẽtat si
eni simplr sũt sed determinatõe, pfectẽ vex nãqz aug
mentũ ẽ fm tres dimẽsiões extensio nãlius ꝓtio. c. 2
Ad aliud dicẽdũ q̃ gnãtio cõiter accipit, p oi donati
one forme subalie mõ quocũqz; ita q̃ generatio hu
iusmodi fit calus q̃ actus expulsine. nã verã gnãtio
nẽ ꝓcedit permixtio in qua fit actõ ⁊ passio fm oẽs p
tes ⁊ non fm alterũ ⁊ alterũ: non q̃ inde simul cõ
surgat fere totũ quod gnãtur: nec tamen phitco fo
mã substantialem imprimi et instanti. Ad aliud dicẽ
dũ posse concedi de pilis palpebrarum ⁊ supercilio
rum vtcunqz de alijs vero ⁊ vnguibus minime: qm̃
natura multa, pducit nõ, pter simplr eẽ. sz magis, p
pter hñ eẽ quales sunt vngues ⁊ ceteri pili. Ad aliũ
dicendũ q̃ nõ cõcludit de nutricatẽ trãsbationẽ sed
vex per iuxtapositionẽ: vt ostensum dcã. Inducta
quoqz alterius pris de nutricatione cõcludunt circa
per transubstantiationem ⁊ regimine virtuos.

Differentia. 55.

Quod virtus augmentatiua non sit altera oñ
ditur a nutritiua: quoniam vegetatiue que ẽ
virtus naturalis duo sunt opera generare ⁊
alimento vti. secundo de anima. Igitur et due actus
⁊ due forme vt nutritiua ⁊ generatiua cuz opera om
nis ex Rtute deducatur in esse proprio. Kursus quo
rum substantia subiectum instrumentum obiectum
⁊ opus sunt eadem illa videntur eadem fore ita ve
ro nutritiua ⁊ augmentatiua se habent. idem nanqz
sunt in substantia. Nam diuisio anime in suas partes
est sicut pomi in odorem saporem ⁊ colorem: cõmen
tator primo de anima. Est ⁊ subiecto idem in mẽbro
et instrumento sicut calido vel spiritu et alimẽtum ẽ
ambaꝝ vnũ obiectũ ac ipsaꝝ cõe opus sicut appositõ
vnitio et assimilatio. Est. nutritiua interdum asserit
plusq̃z dissoluatur aliquando eque nonnunq̃z vero
minus. tũc qdem cum plus adetur qõ ẽ augmentari
opus erit nutritiue. Aut si augmẽtatiue eadẽ rõe q̃
huic ponit augmẽtatiua erit et equatiuã et minoratiu
uz ponere et marime equatiuum cum op⁹ hẽat pfici

Adhuc saltē videbit q augmētatiua fit effectꝰ nutri
tiue ⁊ nō vt qd alterꝫ cōtra ipsꝫ diuisa drīs opposite
Erit tracꝫ crescitiua eadē virtus cū nutritiua. Eadꝫ
oppositū tenēt cū philosophis medici. Palin: illa ñ
sunt eadē quorꝫ vno destructo ñ destruit reliquū: cū
ad vnius ptis destructionē perimat totū: tancꝫ bris
in oibus pribus consistere. ita vero ⁊ se habēt nutri
tiua ⁊ augmētatiua. destruit nāq; ipsa permanēte nu
tritiua cū aiatis semp nutriant nō aūt semp augeant
topicorꝫ ⁊ de aia scōs. A. igit virtꝰ nutritiua ē a cre
scitiua diuersa. Propt primū quidē sciēdus q ve
getabilis aia seu Vitus a medicis dicta nālis est plec
tio ꝑma corpis naturalis instrialis. cuiꝰ tres sūt vi
res. s. nutritiua q̄ est vis ꝓuertēs corpus a corpori
tate in qua erat in filitudinē corpis i quo est ⁊ appo
nit ei vnit ⁊ assimilat, p restauratione illiꝰ qd dissolu
tū fuit ex illo. Et augmētatiua Vo est vis augēs cor
pus i quo est ex corpe qd ipa illi assimilat augmēto, p
portionali i oibus suis dimēsionibꝰ que sunt lōgitu
do latitudo ⁊, pfunditas vt pducat rē ad pfectionem
Est aūt gnātiua vis que accipit de corpe in quo est p
tes illi similē in potētia ⁊ opatur in ea p attractiones
alioꝝ corporꝝ que illi assimilat generari ⁊ cōmisceri ⁊
cōuertit ea in similitudinē ipsius in effectu Aris. de
aia primo. c. 3. nāliuꝫ Vo primo actus baꝫ describū
tur virtutū. Est eni nutritio solidis oppositio fine di
mēsione aialis priculis. Augmētatio aūt dimensio
nū ꝑm longitudinē latitudinē ⁊ pfunditatē in eisdē
additio. Beneratio quoq; est i sba ductio vel, pgres
sus de nō esse ꝑ formā substantialē in esse. Ipsa eni
accritur ⁊ supuenit i materia ea. Vrīt de figdē tres
Vitutes multiplicīt: qm̄ nutritiua est vlior alijs ⁊, tpe
superior: cū sere semp pmaneat permanete vita. Fe
re aūt dictū est qr interdū aial non nutritur. 6. de acci
denti ca. primo ꝓ eo modica careat bozula. Sz augmē
tatiua dū est corpus ꝓsequitur statū demūq; abscē
dit. Beneratiua liquidē priculariorꝫ nutritiua: vlior
crescitiua. Nā circa. 14. incipiēs annū vsq; ad. 75.
vel inde porrigit alī. Crescitiua vero ad magis etiā
vsq; ad. 35. solū dria. 26. Habent ēt be ordinē pnci
palitatis ⁊ seruilitatis i adinuicē: cū nutritiua in cre
scitiā ordinet. ⁊ hic i generatiua tancꝫ in finē nāliū
virtutū. Vrīt ⁊ instro vt calore. nā alio vtīt nutriti
ua ab augmētatiua qr hec fortior ⁊ extēfior. Et be a
gnātiua qm̄ hec spiritosior ⁊ cōpositior illis duabus
calore cū tres spūs vnū ꝓstituāt Vistant ēt obiecto
qm̄ alimentū, put qd hoc aliqd ⁊ sba nutritiue obie
ctū existit vt aūt quantuꝫ augmentatiue sed vt quale
generatiue: de aia scōs. Itideꝫ actu eo q nutritiua
vnit nutrimentuꝫ ꝑm mensurā quā hz mō equali aut
pene augmentū faciēs ꝑm grossū: sed augmentatiua
ꝑm oēs dimetruꝫ augmētat ⁊ magis ꝑm longitudi
nē qd est difficilius: cuꝫ i mēbris fiat spmatcis durif
cā in augmēto latitudinis ⁊ pfunditatis seu grossi
ciei. ⁊ inde fit q mēbra quedā iterduꝫ in gnātiōis pn
cipio sunt magna ⁊ supiora marie i viris ⁊ alia pua
vt iseriora qd ꝓnter euenit ecōtra. Non ergo vis id
opatur nutritiua qr tunc equa fieret, ppotiōe. Sed
augmētatiua id agit cū vniat sempere. Finis ēt aliꝰ
vt diffinitionibus pretactis indicatum Itideꝫ quo
qꝫ hic ⁊ diuersū sumit, put numero ascribit. Quoti
ens autē dicatur differentis ofidit tertia. Propt
scōm qdem sciendus q aliq posuerunt nutrimentum ⁊
crescitiuā sore virtutē eandē. Rōe qdē solus drītes
ficut i cæteris sic virtꝰ sentere. Volebāt eni sic po
tētias sola rōe differre dria. 38. Quod etiam Augus.
monachꝰ sentit. Falsitas quantū hic sufficit ostendet
ex dicendis. Propt tertiā figdē dicēdus q de due
vires vnius ptis sunt sic que lz sibi multuꝫ sint affi
nes nō tm̄ realit sunt eadē sicut medici cū phyficis se
tere. Ob. oppet: qr sicut aial pp esse nutrimēto eget
nutritiua ꝓparato cū vita fit p alimentuꝫ ꝓfistētia. ita
⁊ augmēto ex alimēto p crescitiuā inductu cuꝫ ex ma
teria fuerit modica, pductū. nō eni posset i actus, p
prios nisi susciperet crementū. vñ i hoc oꝫ duplicem
virtutē ponere sicut in gnātione ⁊ āplius vt immu
tuā primā ⁊ iformatiuā: dria. 48. Amplꝰ quoꝫ dif
finitōes drīt ⁊ ipsa distāt. sed diffinitōes vt positum
sunt alie generatiue ⁊ augmētatiue. Eti: quoꝫ nō ē
idē instrm obiectuꝫ tpe actus modus ⁊ finis illorꝫ
nō est eadē essentia cū ex his i cognitionē taliū deue
niat. huiusmōi vero ē nutritiua vt oñsum ⁊ augmen
tatiua. Itaq; nutritiua erit a crescitiua diuersa. Est
tm̄ sciendus q he due vires sunt affines valde cū cir
ca idē sint ⁊ obiectū pura corpꝰ oē pluscā gnātiua cum
crescitiua. vñ collꝫ tōo de instrumentis vcfice: Vir
tus augmētatiua nō hz ppa mēbra sibi sz eadē sunt
eiꝰ q Vitutis nutritiue: ⁊ lō gnātiua pōt ab illa sepe
ri nō tm̄ a nutritiua. ⁊ qm̄ subiectū hz saltē forme da
tiuū vt testiculos: lz nō mās qd totuꝫ est corpus neu
tra tm̄ pōt a nutritiua secedere cū fit eaꝫ pncipiū ⁊ ra
dix. Propt quartū vero ad primū dicendū q ar
fic breuiloquus sub alimēto vtī nutritiuā ⁊ augmen
tatiuā ꝓprehendit vt cōmentator exposit. Ob. et ap
paret qr demū eaꝫ distinguit vt oñsum est obiecta.
Ad aliud dicendū q lz quedā videant habere eadē:
nō tm̄ nisi quedā identitate cōion sunt eadē: non aūt
vt apparuit, pprie. Brandis eni affinitas inter istas p
tacta apparentia idētitatis: ⁊ ita decepti nonē hāc idu
cit. Ad aliud dicendū q nō est simile de alijs opibus
nutritiue eo q est plus addere circa qd opat crescīti
ua qm̄ circa illud qd minus restaurat cā fit dependituꝫ
non cadit virtꝰ qr ipsa perfectionē ipozat: illud aūt
imperfectōeꝫ. non eni minoratiua virtus est sed pec
catum magis ⁊ iperfectio. neqꝫ est Vtꝰ eātiua dict a
circa, pportionalē restauratōem dependitiom assignā
da cū virtus egeat vtpficiat in diuidū vel spēm tpe
āplioꝝ qd ē non euenit cū talis restauratio modico p
duret tpe valde. Adhuc nullū ostenderet opus eiꝰ
vltra id qd est nutrire ac esse per alimentū habē. Ad
aliud dicendū q crescitiua non est nutritiue effectus
immo virtus per se stans ab illa vt ostensum separa
ta habꝫ tamen esse valde secum vniforme: sicut ⁊
omnes virtutes etiam diuersarum adinuicem natu
rarum. subseruit tamen sibi materiam ppurando ap
tam. et qua demum operatꝰ est augmentum iducen
do. q aūt quandoqꝫ plus addatur non fit vigore ip
sius sed augmentatiue. Differentia. 56.

Quod augmentum fiat ꝑm partes materia
les ostenditur ⁊ non formales: quoniaꝫ par
tes officiales augmentantur eo q partes cō
similes augmententur. Vnde primo de gen. ⁊ cor.
Anomiomera augentur cum augentur omiomera.
sed omiomera sunt vt materia. Anomiomera eni cō
ponunt ex illis quarto metheo. ⁊ ō partib secundo
Augmentū itaq; fit p ptes consimiles ⁊ nō officiales

Rursus quantitas substantiam consequitur compo
sitā ex pte mātē: q̄litas Vo ex pte forme magis. Aug
mentū aūt quantitatē ipozare vt cū fit pteexistentis
q̄titatis additētū: de ge. ⁊ cor. prio. Adhuc illud
augēt ō cuiꝰ rōne ē extēdi, huiusmōi ē mā non forma
cū ipsa simpler ⁊ idiuisibilis occurrat ꝓposito i ser pri
cipijs. ē. n. ꝓōi ꝓtingēs i simplici ⁊ inuariabili ēntia
ꝓfistēs. c. i. Palin: si q̄libz pticula aucti fit aucta vt
vna suppōnū ē augmētāi ptib omiomeris tūc dato
pticulaꝫ mimā augmētari omiomerū, cū mimi non
fit mimū augebit ex mimo tūc nutriméti. Propt q
segt augmētū ꝑm duplā fieri primit ⁊ sic deiceps ꝑz
q̄druplā ⁊ cētuplā ⁊ ita i ifinitū sere ⁊ iō āt nō q̄libet
pticula aucti aucta reddet vel i ifinitū augebit aug
mētabile. Que cā adhuc erit ēt ꝑm ipē mālē fluxibilē ⁊ nō formalē ⁊ pmanē
tē. Augmētat igit mātēs ⁊ nō formalis. In ꝑtiū
ꝑmo ō ge. ⁊ cor. q̄cūq; ptē aliquo augeri adueniēte
ꝑm spēm: ō qdē ꝓrigē q qdē spēi nil aliud ē q̄ forma
ꝑm āt mām nō subdit ēt ꝑm ipēm cuiq; ꝑm āt mām
mime. Et n. oꝫ augmētū fieri sup rē stātē firmā, alex.
pipatbetic in tractatulo ō augmēto. Ob. n. fluit au
geri nō pōt cū perēti nō valeat q̄titati adiūgi sicut
dcā rō testat augmēto, mā quoqꝫ nō stat vex fluit et
refluit. vñ aris. hec qdē. s. mātēs ptis ōfluit ō Vo adue
nit forma Vo ⁊ spēs cuiusq̄ pticulare pmāet. Am
pliꝰ augmētū ē vnus q̄tuꝫ motuū cōtinuoꝫ motus
aūt nō fit nisi sup ptem stantē getam: eo q ois motuꝰ
alicui imitīt imobilū de cā motꝰ aialium. ꝓpter
q̄ augmētū ꝑm pticulas erit formalis ⁊ non materia
lis. Propter primū qdem sciendū q augmentuꝫ
⁊ diminutio tribus ē modis ꝑm Cōmētatorē primo
ce. ⁊ mū. Quia āt ꝑm augmētū vex ⁊ diminutionez
⁊ id tm̄ est in plātis ⁊ aialib: aut ꝑm alterātiōem vt
accidit aq ⁊ aeri: cū. n. ifispissant mioris fiūt quātita
tis: qm̄ Vo rare fiūt maioris: ⁊ hoc multū inuenitur i
corporib ꝓfilis nāe vt accidit i musto additio. Ter
tius ē ꝑm accidēs qd inenit in corporib cōsilib cō
positis aut in mineris ⁊ in eis fit ⁊ ē vt sup rē adda
tur aliq extrinseca ⁊ pinuet cū pria ⁊ ꝑm ō dr q ignis
augēt a pdictis. Cōiter quoqꝫ dr q augmētū duplr
accipit. aut vlr pro additōe quacūq; ⁊ quātacūq; si
ue in aiatis seu i aiatis siue ꝑm oēs tres dimēsiones
duas ⁊ el vnā. quod Aris. notificat magnitudinez p
extrīsis additamētū. Cōmētator gdem ingt q augm
tū nō est aliud q̄ quātitas inquātū obtinet formam.
Vel, pprius, put in corpibus repitur solū aiatis ꝑm
tres notas dimēsiones extensis quod ꝑm mēbra sp
matica solū attendit naturaliū primo. c. 3. ⁊. 5. vt ex
vefice manifestat rumefactōe, ⁊ ideo primo pria. c.
2. de Vtutibus. Imping uari eni post macredinē in
etate cōfistētie q̄uis contingat plerūq; nō tamen ē
crescentia cū non ꝑm naturalem fiat, ppotiōem vt in
tribus diametrij. Extensio tā vt tactū in priori ma
ioꝝ in sursuꝫ ⁊ deorsum efficit q̄ in dextrū ⁊ sinistruꝫ
⁊ adhuc ꝑm ante et retro istaꝫ dimēsionū ē minima
magis ēt ꝑm longū ꝓnter ꝑm latū ⁊ demū ꝑm, pfun
dū. de cuius actu Ba. nālium prio. c. 3. Augmenta
tio ē additamentum dimensionū ꝑm longitudinem
, pfunditatem ⁊ latitudinē solidarū aialis priculaꝫ
quarū ⁊ plasmatio fuit. Sic itaq; triplr sumitur aug
mentū: aut cōiter pro additōe quacūq; rei ad rē. vel
, pprie, p ea q̄ fit in ptib sanguineis quolibz tpe. vel
, pprijssime ꝑm q in mēbris ē solū spermaticis omni
dimēsione extētis. In augmēti figdem huiusmōi rō
ne ptes ꝑm materiā repiūtur ⁊ ꝑm formā vtreq; du
plices entes vt inuit prio de ge. ⁊ cor. ārto metheo
rozꝫ: ⁊ de pribus Pa. Quedā. n. sunt notiores ⁊ tan
q̄ priores. alie occultiores ⁊ velut postreme quarū
prime cū secūdis mediū obtinēt quoddā. Sūt. n. q
dā ꝑm māz formā debiliter respicientes ad actū aie ve
getatiue ⁊ sensitiue magis deputate q̄les omiomere
fūt dicte. In quaꝫ vna puta carne sensus iesse poni
tur prio disto. primo ⁊ ptiū Fo. de gbus sūt adeps et
⁊ pinguedo et vniuersa. Sunt ⁊ alie ꝑm formā māz
in se cōtinētes ad actū aie seu Vtutis ordinate vt in
strales dicte p eas eni aie motꝰ cōplētur ⁊ opa mani
festatiue saltē ceu de hoc ⁊ de carnis sensu dria mon
strat. 63. ⁊. 42. Quedā Vo inter has medie triplices
extāt. nā ipsaꝫ alie magis se tenēt cū ptib mālib vt
os ⁊ cartilago que basis sūt corpis ⁊ tutamē. Que
dā Vo cū formalib amplꝰ ceu nerui pāniculi ligatō
nes vene ⁊ artarie cū vasis seiarijs mēbris deseruiē
tib pricipalib gbus formalitatis rō iezit. Nōnulle
āt mediū obtinēt ab vtriusq; extremoꝫ eq̄lr distātes
veluti musculus cōpositꝰ ex carne simplici tancꝫ pte
mālī ⁊ nerui ligamēto pāniculo ⁊ corda velut forma
libꝰ. Partes quoqꝫ ꝑm māz occultiores ⁊ velut po
strème sūt in ptib omiomeris ēt ꝓtēte nō caro et os
et vnūquodqꝫ taliū duplr dr: hoc ꝑm formā: hoc āt
ꝑm matetiā de gbus quesitū principalis existit. Di
cit aūt sic pro ꝑm formā illa que, pprīā in cōpositō re
tinet formā ex se in stuꝫ valēs opatōeꝫ. pe nāq; hec
debitā quātitatē regrit in mā: cū fit mimā carne repi
re nā: phyficoꝝ prio. Que āpliꝰ ptita caro nō rema
net naturalis: lz in matbematicā magis pmutat cuꝫ
nō, pprīā formā et actū obtineat in mā. Pars quo
qꝫ ꝑm māz dr que per se, nō pōt in, pprius actū lz alte
ri adiūcta puta bītī actū priori opposita. mā eni non
seipsā mouebit: lz tectonica. 12. metha. cū ipa sbetur
p posse de suba orbis cuiꝰ p se nō ē passio neqꝫ actio
, pter qd appꝫ q nō quelibz pe quātūcūq; mima ē
pe ꝑz formā cū ea careat actu oiseriā et fit pe ꝑz māz
et quātū ꝓnis illā. Sic ēt ꝑz Ar. duplices sūt ptes ꝑz
formā et ꝑz māz in vno quodā puta manu. nā ē pe i
illa notior ceu ipsi coeq̄litas ex ꝓfilib orta puta osse
cartillagie nerso ligamēto pāniculo corda venis cū
artarijs et cute. Que qdē ptes extāt ꝑm māz pdicte
corrūdētes forme. Reliq̄ uero pe ꝑz formā et mām
extat ꝑm q pdictoꝝ vnūqdqꝫ simplicīū organicū cō
ponētiū duplr vt declaratū ē dr: hoc qdē ꝑm formā
illud Vo ꝑm māz. Propter ꝑm Vo sciēdū q ru
dissimorū aliq supficieten solū audiētes Ar. dicē tē
ꝑm spēm fieri augmētū ꝑm māz Vo mime, ptulerūt
simplr augmētū fieri ꝑm ptes formales nō āt mātes
quod qdē nō est aliud q̄ in gnābilib et corruptibili
bus a mā formā absoluere. Ex gbus figdem omnia
in huiusmōi gnātur. sicut enim solum compositū ge
neratur et corrumpitur. 7. metha. ita nutrit et auge
tur id ipsum: cū idem fit modus, pductōis et salutis
Cuius qdem discolie veritas ex dicendis in ampli
us apparebit. Fuit quoqꝫ et opinio alexandri huic
opposita ponētis augmētuꝫ ꝑm māz: non autem ꝑm
formā fieri vt ei cōmētator ꝑmo de ge. et cor. impo
nit. Dixit. n. Alex. q dictum Ar. in ista qōne non ē
dictuꝫ coactōe, pbationū sed qr anima gerit i huiusꝫ

modi. materia enim fm totū dissoluit vt vult alex. sed in ea quēdā res pmanet fixa. si enim aliter esset iam ꝓtingeret vel formā separi: aut eā plibus subesse materiis. Que cū sint absurda posuit q; i materia pe fixa illa necessario augmēteret ⁊ diminueret: denuo augmēta ex humiditatibus cibor; adueniēntibus illi materie aut recedētib⁹ fm partē oēm. ⁊ q; natura sit ꝓlertiua figure mēbri illius hoīa augmenti ⁊ diminutionis. Et subdit: si hoc sit verū quō fuit q; is magister primitus ista ꝓcessit sine ꝓbatione cū nanq; aliqd dixisse credit sine forte ꝓbatōe. Dico aūt i ar. lamentū; qd ly huius ꝓbatōz hic nō multū adducat et dictis tñ ipius loco ⁊ pluris duplex huius rō assignet. Illud enim augeri i quo ꝑncipiū motus alterādi existit ⁊ augendi. principiū nāq; motus primū q; nō augeri neq; alteratur est in ꝑncipio motus qd augeri primitus coꝑ bz i se obtinet a principio ꝑmo. sed virtus operatiua alteratiua ⁊ augmentiua ⁊ taliū ceterē sunt i ꝑte anomiomera seu formali vt i plibus aliis apparet locis. Rursus: actus oīs a forma q; ipsa ⁊ actus sunt idē. Vnūquodq; vero agit inquantū est actu: passio aūt a mā q̄libet apud tñ opationē ꝑtus in eā agētis q; materia per se nō patitur neq; creatur: primo ꝑma. ca. de ꝑplexionib⁹ etatuz: dictum enim seipsā mime moueri ly tectomicā. Augmentatio aūt est actus augmetabilis nāliter ꝑmo ca. 3. t. 5: pp qd ꝓcludit rōe formē augmētatuz augmentabili aduenire: nō aūt materie. Cōmētator figdē redargut Alex. dicentē augmentū fz mā fieri. Tunc nāq; se quereť illud fieri aut fm accumulatōēz puta p iuxta positionē ꝑtis ad partez vel per subintrationē aduenientis in id qd existit ⁊ adueniens suscipit. quē qdē sufficient sunt absurda cū miscibilia non cedant ꝑtibus subintrantib⁹ eq̄liter neq; adueniēt esset nisi in quantū forma hēt determinatā. Sic enim fozet possibile oīa ꝓmisceri qd tñ nō est vt⁹ ⁊ forma pmissionē cooperās hic existat. Palin. alex. fm ꝓmentatorem nō solvit qōnem verū potius cōmutat illā: qm adhuc restat q̄rere quō augmentet ex humiditate oīb⁹ occurrente ꝑtibus si virt⁹ ⁊ forma nō supponat augmentās. Et: alex. dare non poterit quomodo figura fitus ⁊ alie dispōes mēbri officialis augmēt entur cū non sint miscibiles materiales vez formales magis. Et ideo ꝓcludit cū Ar. dicendu; vt apparebit. cū enim ipsius ⁊ modus i augmēto vlis existit in reb⁹ que miscent ⁊ oppositis: alex. vero in miscibilibus. ōm. Propter tertiū quidē ꝑmitus intra arist. ⁊ ꝓmentatorē veritas subdat q̄siti. Demū modus considerē augmēti. Propter primū huiusmodi sciendū q; augmentū fit fm formā non tñ vt forma existit tūc n. fm oēm esset formaz augeri sed fit in eo quod est quid quantū habens formā nō aūt fm māz eo q; mā fluit ⁊ refluit non candē quā prius dispositionē obtinās. Augmentū vero super rē firmam stantez fozet dz q̄lis est forma. non tñ intelligendū q; augmentū fit i materia sine forma sicut iponitur alexandro. vñ hic in tractatulo de augmento sibi ascripto: dicamus q; forma rei ⁊ ille crescit simul ⁊ q; ille assimilatur quātitati ⁊ forma qualitati. Quantitas aūt permutatur ⁊ alteratur neq; figitur fm dispositionē suā propriaz qualitas aūt eius que est forma ipsius est fixa remanens fm dispositionē suam propriā absq; permutatione. Quod arist. declarat inquiens: Siquis eadez mensura puta lagena mēsaret aquā sp alia ⁊ alia mensuratur aqua mēsura tñ vt lagena pmanet formā propriā obseruans icōcusse. Que figdē aq̄ parti ꝑportō nat mālī: mēsura vero vt lagena formali. Nec ab diuersitas seu dzia in ꝓtibus anomiomeris oñdit magis hīs que omiomere. q̄re magis latet equocatio in eis q̄ i anomiomoris. man⁹ enim ⁊ caput mortue minus rōnē man⁹ ⁊ capitis obtinet q̄ caro ⁊ os: de gen. ⁊ cor. ꝓmo methauroruq; q̄rto. Sic itaq; cū aris. vidēret partē formalē pmanere ꝓtinue: materialē vero successiue aduenire ⁊ recedere augmētū posuit principalē ꝑficī forma tāq̄ p id i quo augmētatōis rō seruatur ꝑcipue. p materiā vero alimēti puta velut per id quo mediāte ꝑficit augmētū. p materiā aūt mēbri tanq̄ p id in qō per qtez formalē introductū est augmentū: ita q; tandē pōt fieri pars fm formā. Quicqd vero iponatur alexādro in tractatulo tñ de hoc sibi cōparato q̄sitū oio vt Ar. ꝓterminat. vñ cōmētator vt restat tertio de aia nō videt libros alex. prime sortassis suscipit eius dicta. Quod idē suscipit: eo q; augmentū nō fit nisi super rē stantez fixez. hec aūt est forma ⁊ nō materia cū ea fluat ⁊ refluat tanq̄ de se cōterminationē hīs nulla: q̄re methaphysice secundo Materia oz imaginari i remota. forma aūt pmanet i variabilis sub corruptōe cadēs mime. Amplius oñdit qz oīs ꝑfectio rei aderit rōe ꝑfectionis i ipsa entis Augmentū vero quēdā eius extat ꝑfectio necessario cū p quitate i rē ꝑmitus nō possit aliqd ꝓprīā. Augmentū itaq; fiet fm formā ⁊ nō materiā. Audio tñ: q; augmētū fit ꝑtis formalis p formā non tñ q; forma p se augmentet sicut neq; p se gnātur vt prætactū ly tanq̄ p id quo: forma enim rō quo efficit augmentuz. nihil enim augeť nisi cōpositū ceu neq; gnātur. vnde alex. Crescēs q̄ntis crescat cū ille sua ⁊ forma sua: ñ tñ rōne materie cū nō ligat sed formē. Quare i his q̄ augētur verius ceu aiatis aia rōnē obtinet formalis ⁊ efficiens causē augmētū. Silr etiā cōpositū per forma totū agit vt ꝑs primo de aia ⁊ non forma aut mā ceu aia neq; intelligit neq; corpus verū hō per aiam.

Propter scōs huiusmodi sciendū primo tres poni ab ar. conditiones augmēti. Illā oportet quidē vnā quāq; partē augmentabilis augmentatuz fore ficq; maior: ē reddita. ⁊ q; aliquo de fortis adueniente augmentū ꝑficī. Et qd augeť ꝓprīū seruare dz formaz: Deinceps quoq; nosce q; fm Comen. mēbris iā in omnē dimensionē extēsis quēdā cibalis occurrit hāditas que p oēs ꝑtes ipius mimas ⁊ forāmia dissemi nať. q̄ figdē extendenť forāmia ⁊ ꝓdēsāť in ꝑtes trāsmutatur carnosas mimas augmentantes mēbra ꝓtesta. Adhuc fiquidē partibus illis carnis iā factis foramina relinguntur mima q̄ humiditate cibali rursus repleta in partes demū carnis minime permutabitur extensionē ⁊ augmentū itez faciēs. Iridē quoq; tertio ⁊ quarto ⁊ deinceps erit talē trāsmutatōez ⁊ per ꝓtis augmenti ꝑficī virtute naturē mēbri ⁊ cibi trāsmutationē cibalis hāditatis i ꝑtes corpis facientiū continue hunc permanserint talis. Itaq; augmentū non est nisi fm huiusmodi virtutem per quam quod augmentatur formā habet: quā quidem arist. intendit cum dixit augmentum fm formā non autem fm materiam fieri. Si enim non esset ista virtus impossibilis fozet in omnibus sensibiliū partibus augmentatio nisi corpus penetraret corpus aut accumulatio

contingeret Ba. siqdem nālium secundo. c. 2. quarens q̄r vnduq; augebātur extensa sil ⁊ nutrita tanq̄ oppe, ꝓprie, plugus rñdetur q; id discitur magis si ad memoriā reducatur quod dictuz de vesice in prīa extensione p pueros iducta ⁊ ex nūc ēt dicendū. Colligetur n. coz a principio ita parus vt a milio nō differat vel saba. Et quere qāo pōt fieri magnuz fine b q; vnduq; extensuz nutriat p totū id vt parz aīa monstrabat corpus nutritū. Promittens igit nutritois modū nō dat illū aut qz nō suū. Propter q̄ruz q dē dicēdū ad primā hanc augmentatōem i equoco p cedere nā ⁊ ꝑtes omiomere vt oñtur ē nō solū dicāt fm māz vez ēt fm formā: cuz vnūqōqz duplr dicat sintq; ꝑtes duplices fm māz ⁊ sālr fm formaz oñse. Ad aliud dicēdū augmentuz quātitatē importare in cōiter dcō nō aūt in ꝓprio de quo principaliuz sermo vt ex rōe apparet fm Ba. augmētatōis. aut ly augmentū māz respiciat tanq̄ id quo aliqd augmētatur nihilominus vnū amplius respicit formā eius qō augmētat rōe. Ad aliud dicendū q; extendi ⁊ augeri nō iest mālē cuz eius subā fit in posse qō aūt tale caret actu nisi p nām forme. Ipsez nāqz māz dcm ē per se nō pati neq; creari. Forma quoq; q̄q̄ in se simplex in extensibilis sit ⁊ idiuisibilis mā tñ super signata quātitate cōdonat hmōi. Ad aliud dicendū nō cōseq; qō inducit ꝓpter ꝓsumptōem seu deperditiōem hus fatē in qua succedit alimētum adueniēs Fo. neq; propter hoc ꝓtingit vacuū in cialibus cum ꝑtes ipsoruz fiunt molles potentes cōcidere e extendi vt ait Asclepiades ⁊ Erasistratum nālium Fo. c. j. Neq; et segq augmētuz fieri fm duplū vez fm aliquā ꝓportōem ex nutrimento vt nā expetit augmentabilis puta de pdatur mna vna ex corpore toto tunc erit necessaria grā nutritionis vna mna ⁊. 20. pa vnius nutritiōis vt dicatur cā: Aut dicūt q; illud quod adueniť dū additur, ꝓprīez nō seruat quantitatē sed mēbri cui additur suscipit quantitatē quā qdem potentiā obtinet ⁊ nō actu, ꝓpter qd cū adueniēs secū nō adducat quātitatē nec vt eq̄le neq; ceu maior nec aut minor ad id cui additur se bēdit sed velut mā poti influens vasi qō ad fluxū eius maior ē vel minor ē extendit, ꝓportōe. nō aūt dicendū vt qdam sentere q; ly humidū sub maiori quantitate extet q̄z ficcū cū tñ minuz humidus in minimū ꝓuertit ficcū cōdēsabitur humidū dissolutū liquatū in ficcū se cōformando ita q; nō tñ sed min⁹ ꝓstituet ficco. tūc. n. sequereť q; ad minus decupla vel sexcupla, ꝓportōe crescereť qō augetur: quod absurduz vel vacuū grande in corporibus augmētādū tercederet vt in cinere nō min⁹ aque recipiente.

Differentia. 57.

Nod virtus vitalis nō fit altera ostenditur a nāli ⁊ aīali per Ba. naturalium initio: tertio de accidenti. c. 3. apbo. 2. ⁊ q̄rto theorice. c. 8. Deinde virtutes distinguuntur ⁊ numerantur fm subiecta cum fundentur in eis illic, pdcūtes. Ipsa vero sunt anima tantum ⁊ natura: naturaliū prīo c. primo. Adhuc plura sunt vitam habentia virtute vitali carentia cum eius origo ⁊ sortitudo fit co⁹. hu iusmōi āt non habent illud. Rursus illa sunt eadē q̄ formaz habent eandem specificam cum det eē ac idē eē, tales vero sunt virtutes omnes cum etiam omnia indiuidua eiusdez spēi habeant fm pipatheticos vnaz formaz neq; differunt nisi accidente. Omnes eni holes spēi participatione sunt vnus hō. Et. vt vitalis eadē cū nali qz dat vitā. ea vo ē ꝓsistentia p alimētuz qō nāle existit. Iridez q; eadē cū aiali qz motiua sub aiali ꝓtinet: vitalis vo vt ira cibilis ⁊ ꝓcupiscibilis ipat moueri de aīa primo. A. Itaq; nō ē ab aliū hanc duaz vitalis altera. Cui⁹ oppositum cōiter sentiūt medici. Amplior tria sūt mēbra principalia cor ⁊ cerebez ⁊ epar. ad ipsa igit tanq̄ ad bases seu radices ordinātur ꝑtes. Rursus illa nō sūt eadē verū potius duā quorum vnū ab altero separat. Epate aūt nōdū ente aut mortuo qō nālis ē ꝓncipiū adhuc stat vitalis vt oñdit. Igit ab alius ē vitalis alia. Propter primū vo scīēdū q; vr⁹ ē cā efficiēs: pharmacorū primo. c. prio. ⁊ oīs opis imitū: prio prīa. c. i. de vtutib⁹. ipsez quoq; i pātiaz q̄drupler recipe ab arist. suscipi. Vne qdā, p q̄litate cū ab ipsa oīs, pceder opatio in nā wxts illud primi prīa. c. i. de ꝓnib⁹. Cūq; elemēta agūt ⁊ patiūtur suis vtutib⁹. A liter qdem p vltio alicui⁹ posse, vñ prio ce. ⁊. m. Virt⁹ ē excellētie qō ē vltimā potētie. Adhuc p vtute moraliū habitus electiu⁹ imediate quo ad nos erūs determinatē ē vt vtiqz sapiens determinabit eibi. Fo. Sumit ⁊ prio potētia sic fm q; eaz Ar. diuidit i vegetatiuā sensitiuā ⁊ rōalem. Quid aūt sit vtus vegetatiua seu nālis qdqz nutritiua ⁊ gnātiua ipsiusq; ꝑtes dzia oñtum. ⁊ Et ipsa qdē ē duplex: ministrans et ministrata. Et hec aut ad eē spēi ⁊ ita generatiuaz vna ē sicut supius vlis spmata gnāns in testibus masculi ⁊ femelle. ⁊ altera particularis ⁊ ea duplex: vna imutatiua dcā prima alterans ⁊ imutans gnātionis principia absqz iformatione. ⁊ hec duplex: vna cōis vlr negocians circa gnātionis principia ceu imutatiua fa cōis in epate: reliq̄ prialis vt que ꝑpat iformatiue in cuinslibz mēbri a corde plasmatione sicut imutatiua singularis vnius scūqz ꝑtis fa: ⁊ altera cuz formatōe dcā iformatiua diuina principia sm pline nā: dzia. 49. Vel ad eē idiuidui ⁊ id duplr vt perficiat diminutū erūs a nā ⁊ ita augmentatiua aut vt saluet ⁊ sic nutritiua. Que itidē vt gnātiua particularis ē duplex immutatiua dcā fa: alterat. n. alimētū ⁊ imutat. ⁊ iformatiua ēt fa: que illud iformat cōsistr oīsariā ci quod depditur: qō dzia actū pallegata. Fumulās qdē ādrupler extat qz alimētū distans opus sit corpori adici qō agit atti actiua. Est ⁊ ꝓtiū ac corpori disforme. vnō opus ē ꝓpatōe vt ei reddat sile quod opat digestiua. Sed qz id fit tpe necessario fuit retentuaque tāto tpe ꝓtingat quo ad imutatiua suum perficez actū in eo: ly qz alimentū non pōt tota lr assimilari alito: de re. sa. vi. hūs duplicis superfluā serosa humida ⁊ fumosa: aphōr tertia opus fuit expulsiua hec i que foras excernēs. coll; Fo. c. de declaratione actōis ⁊ passionis ꝓprie in quolibz membro. Vane. q. addit discretiua cū ēt ipsa sub expulsiua locet ⁊ attractiua. In plurimis. n. cū attrahit ptium alia reliqua expellit et quo accidit discretez sieri. Et hinc filr necessitas ꝑtium filtudinis hētur nālium primo. c. 6. His vo quatuor vtutib⁹ imediate demūqz aliis cunctis tanq̄ iequalr quatuor deriuāt q̄ligates prime: calitas vz frigiditas siccitas ⁊ humiditas. Virtus aūt sensitiua seu aīa ē perfectio organici corpis fm q; apphendit et mouet appetitu duplex exis motiuus. l. ⁊ ꝓtrebēliua. Et illa filr duplex nā vna mouet eo q; iperat motui: vel qz efficit motū

m

Prima quidē est appetitiua seu desiderativa cordis. 5s. infita duplex et cna. Vna gdē vis cōcupiscibilis q̄ iperat moueri i appetitiui adijciāt ꝓgressu: relīq̄ irascibilis dcā iperās moueri vt repellāt nocitua. vis āt motiua motū efficiēs nervis ⁊ musculis ē infusa que cordes ⁊ ligamēta Sbut ⁊ itidē relaxat pp qd mouēt mēbra ⁊ tēcture dilatatōe ⁊ frictione. Cui gdē mot diuersificat fm q̄ ita vel alr moueri pceperit desiderative estimativa. Que āt phēsius duplex extitit: q̄ dā gdē manifesta q̄ i gnqs diuidit sensus: vt visū: auditū: odoratū: gustū ⁊ tactū. ⁊ b gdē multiplex fm Sirietates differētes. Cōprehēdit. n. calm. fri. s. ⁊ durā ⁊ molle asperū ⁊ lene ⁊ huiōi qr tñ fingit i vno i stro ⁊ vtus ē quodāmō vna ipsius cōis putat huiōi sensus ecntia ⁊ de b dīs visū. 42. Altera occulta ⁊ illa bina qr vt negociat circa formā vel intentionē: ⁊ fi primū operet circa formā simplicē: ⁊ b triplr. aut eā ꝓtrahēdo ⁊ ita sensus cōis: vel ꝓseruando ⁊ retinēdo ⁊ tunc imaginatio vel fantasia q̄ fm Algazel ē formax archa: aut ꝓponēdo. cōpōit. n. ⁊ diuidit eā ⁊ ita imaginatiua Vtus ⁊ brutalis seu cogitativa rōnalis. Sigdē circa intentionē seipsam exercet: aut hāc abstrahēdo a forma cū appēditiis tñ mātē vt b ⁊ nūc seu absq̄ sed vlr. Ad fi primū duplicit: aut ipsā denudādo ptcularit vl a forma ⁊ tūc estimativa vel eā retinēdo. ⁊ b triplr: aut fine interruptione aliq̄ ipsius tpis. q. distātia ⁊ hec dr ꝓseruativa vel cx: ⁊ sic reminiscitiua que velut gs extat sylr is aut mediocri ⁊ tūc memoria que cōiter illa cū fit in oibus pfectis. ea Vo i hoie tñ sylrizat cni solus. Si Vo absq̄ fit vtus rōalis vel humana q̄ ē pfectio ptacti organici corpis cuz deliberat ōe vel meditatione vlia suscipiens. Et hec duplex: vna gdē specularia: ⁊ alia activa que pncipium ē mouēs ad actōes cogitatōis singulas. Activa gdē duplex extitit: aut cni ipius actio i exteriorē inci pit māz sicut est arsq̄ ē recta rō factibilis: dria. 3. i. 7. distributa mechāicas: dria. 4. vel opar ⁊ ira seipsam. q. circa hoiuz actus Vtans sicut prudētia que ē recta rō agibilis. Et multiplicit: aut circa semetipz vt monastica que tradit i ethicis magis: vel familiā dispensat ceu iconomica: aut ciuitatē vt politica. Speculativa Vo est virtus que iso: mat a forma vlr nuda a mā Duplex aūt hec extitit ⁊ p. tentia ⁊ actu. Potentis quoq̄ tripler ē. quedā eni absolute remota nō parus ab actu mālis dcā velut ifantis potētia ad scribēdū. Est ⁊ alia minus distāta hac ab actu potētialis noiata ceu pueri potētia ad scribēdū cū instrā cognouerit scripture. Tertia Vo est adhuc ꝓpior hac actui pfectionis dcā cū scriptor nō scribit pfectus vt tactum. 43. Quib⁹ quidē potētijs tripler ꝓportionat itellectus vt mālis nullā hās forma sed subiectū extra ois vt ipsius potētia pma. Est ⁊ alius relatus potētie secunde vt cū in potētia māli habent de itelligibilibus p se nota ex ghus accedit ad intelligibilia scda ex eis nota: pma nāq̄ sūt ꝓpositīces pozes p se ad hās venientes. 4. methaphy. ceu de quolibet eē aut nō eē ac oē totū maius sua pte ⁊ b itellectus ē potentialis dict⁹ vt ei⁹ potentia. Tertius quoq̄ ē dictus pfectōnis itellectus q pōt actu cū voluerit intelligere. ⁊ b tripler pōt ab Ar. itellectus potētionalis dici. Cum aūt is actu itelligit itelligēs se itelligere itellectus ē appellatus i effectu ⁊ tunc sibi cōungit ⁊ vnit intellect⁹ dictus accōmodatus ab extrinseco. A. pma de

ais. Vel acgitus vt ab itelligētia quē pestū agentē methaphy. 9. Et iō itellectū nō posui alii agētē aie prē ficut neqz Plato cū posuerit is p se vtia subsistere. Intellect⁹ āt q nām bz actus fm Ar. ē agens aie ge exīs humane le hās ad potētialē vt lumē ad colores. ipe nāq̄ mēb⁹ imersa ⁊ dispōibus idividualib⁹ ꝓinctis vt spēs eax extrahit ⁊ reponit ipossibile itellectū ⁊ sup eundē ꝓpiciēs lumē: actu reddit itelligibile. Cōmētator quoq̄ itio de aia volēs dare modū ꝓtingēdi nos cū separatis vt itelligam⁹ ea ponit q̄ intellecta i nobis sī duplicis vel nālē vt pme, ꝓpositōnes sine itellectus i bitu: aut volūtarie sicut itellecta ex illis pmis ꝓpositionib⁹ acqsita. Et pma gdē itellecta scā sūt ab itellectu agēte. Intellecta Vo acqsita sunt i nobis ex itellectu pmax ꝓpositionū ⁊ agēte. Intellectusq̄ b ꝓsurgēs ⁊ speculativus fact⁹ volūtarie ex itellectu i bitu ⁊ pmis. s. ꝓpositōib⁹ ⁊ agēte. Et in hac sigdē actione ex duob⁹ bis intellectus itellectus in bitu ē, sicut mā vl instrm sz agēs vt sorma aut sufficiēs. Cūgit itellectus mālis actu itelligit formatus speculativo ⁊ agēte postremo effic it intellectus i actu separatus ꝓtinuatus ⁊ ꝓprie cum oia speculativa itellecta i nobis fuerint scā. Cuz aūt ita fuerit itelliget oia entia. Et hō fm hūc modū iquit Themist⁹ afimilat deo i b q̄ est oia entia quodāmō ⁊ sentiēs ipa quodāmō. Et o q̄mirabilis ē iste ordo ⁊ ꝓcēcnus iste modus essendi. Et id gdē i sermonū editione latina declarui. Ex his itaq̄ diligēter cōparati appet q̄ viriū aie cateno. 34. aut. 35. cū eisdez deseruiēnb⁹ ꝓstitut ānulis: q̄tuor vz q̄litatib⁹: quatuor nālibus viribus ꝓmulātib⁹. sex dnannb⁹: duab⁹ vitalib⁹ vna motiua i cōe: que penes lacertox apropriationē in. 529. fz cox numex sequestrat. 5. apprehendētibus manifeste. 7. occulte ꝓcipientib⁹. 5. aut 6. vlr agentibus. Int quos ānulos itellectus i actu vel accōmodatus seu acqsitus pncipians extat tñ ⁊ suius oisa iam. Qualitates Vo q̄tuor pme fundantes dñate oino. que Vo i medio se mediocrē hās Hec autem ꝓnia oroms sī dicta: ⁊ b Vtutis numer⁹ comprehendat ois. Medicus aūt artifex singularior Vtutē diuidit in nālem vitalē ⁊ aialē: cū tria vel quatuor sibi manifestent membra velut pncipia cor cerebrum ⁊ epar cū testiculis. Est aūt nālis vis cuius sedes est epar ⁊ ab eo icipiēs tendit cum san. ⁊ spū nālī per venas i oēs corporis ptes vt easdē nutriat. Vitalis vero ē vis p quā est vita: cuius fundamētū orgo ac fornax est cor: a q̄ incipiēs ad oia corporis mēbra mittit per arterias. vitāq̄ ministrat. 4. theorice ca. 5. vnde primo pma ca. 4. de Vtutib⁹. Vit⁹ aialis est vis que cū in mēbris recepta fuerit ꝓparabit ea ad recipiendā Vtutē sensus ⁊ motus ⁊ operationis vite: qbus ēt timoris ⁊ ire admiscent motiones. Ipa nāq̄ duplex extitit vna gdē agēs seu opativa q̄ cor ⁊ artaries vicissim ex hio dilatat ⁊ ꝓstringit. alta Vo patiens siue ad hec opata a q̄ passiones seu accīa ꝓueniūt aie: vt ira timor gaudiū ⁊ tristitia ⁊ que talium ⁊ ista fere vl desiderativa dcā sub q̄ irascibilis ⁊ cōcupiscibilis continet. Aialis Vo est vis cuius cerebrū ē deputata ⁊ formar: ⁊ de his gdem tactū. 38.

Propt scōm gdem sciendum q̄ sermones inuenīunt maiorum differentes in hoc: qnto. Quidam alicubi tres scribunt fore Vtutes ⁊ distinctas ⁊ realiter differētes oisariā. vt Ba. ⁊ Maliab. Johānitius ⁊

A. vnde. 9. de inge. c. 6. dcm̄ est in libro de dogmatibus Hippocratis ⁊ Platonis: tres alteri⁹ generis ad se iuicem Vtutes aial dispensare. Cuiq̄ ꝓpo corpori tanq̄ ex fonte distributas: q̄o plato vocauit aias, ꝓpriā vniuscuiusq̄ sūbam iueniēs: vna quarū necessaria ē in nutritione aialis ⁊ plāte: cōis. n. ē am bob⁹ cuius fons positū ē epar: ex quo rīui p oē corp⁹ disseminati sūt vene, pdeūtes ab ipso: quā idēnter cō cup. scitiuā siue nutritiuā vel nālē aut aiam vel virtutē noiant. Alia solū extrīsn aialibus fm cor locata tā q̄ innati foo caloris: cui⁹ rīui extāt artarie: q̄ vitalis Vtutis irascibilis ⁊ aia nūcupat vitalis. Tertia Vo aia locat in cerebro actuū excogitativa q fm electionez fil⁹ cū sensib⁹ expōsita: cui⁹ rīuuli sunt nervi: qb⁹ sensus ⁊ motū exhibet aiali. Quidā Vo vitalē videntur sub nāli collocare. vñ aphōx. 2. Cerebr⁹ ipsi⁹ pānīculi spiritalis medulla. diaphsa ⁊ vlr neruose pticule ⁊ marie quecūq̄ sūt ꝓrie cerebro sane signāt oino mēte roborata: sicut denotant sana q̄ fz vētrē ⁊ epar ⁊ ipm cor cū fuerint ad oblatōes cibox pati. hoc aūt nāli vl ptinere virtun. In de accidēti ēt tertio. c. 3. Pulsus accīa in synthomatib⁹ scribūtur nālibus. Adhuc primo pria. Videt poti⁹ sub nāli q̄ sub aiali vitalis collocari. Scōo Vo colliz. c. de declaratōe actōis ⁊ passionis i qualib⁹ mēbro. Virtus pulsatil de necessitate vis ē ꝓcilativa ⁊ diuisiua ⁊ princeps: qr cū ipsa dat cor calorē alijs mēbris ⁊ ē sicut fuiens pncipalis Vtuti cibative: qr cū ipsa cōseruat. Et ita nō est ꝓueniēs ponere ta̧ vnā Vtutē sicut alie gnqs. Attractiua. s. digestiua: retentiua: expulsiua: ⁊ discretiua: q̄uis pulsatilis pl⁹ appropriet vite pp multū calorē q̄ ē in ea. Et aliq̄ eā plantatiuā seu vegetatiuā. Et forsitan medici nō vocauerūt istā Vtutē vitalē nisi, ppter hoc qr plus appropriat vite q̄uis ipa sit de genere Vtutis nutritiue. ⁊ firmat qr cuius actio nālis ipm nāle cū ea forma arguat. Sz pulsus vitalis actio ē nālis. vnde gnto de accīti. ca. 2. Cognoscim⁹ moueri pulsuz nālr. Et. iz. c. sermonis vlis de banelit⁹: Mot⁹ pulsus ē nālis purus de substantiā metis quoq̄. 6. c. 6. O patio cordis ē nālis. Igit vitalis Vtus ē nālis. Alij aūt vident vitalē sub aiali locare vt in nālium initio: cū dr, quedā fore nāe opa vt que cōia plantis ⁊ aialibus: nonulla Vo aie ceu q̄ aialium. Et subdit q̄ figa dicat plantis aiam iesse tūc diuidens noiabit plātariuā gdez bāc: sensitiuam Vo aliā Innuit igit q̄ vitalis sb aiali cōtinet cuz ipsa exter cū sensu. Ad ēt vl sentire tertio de accīti. c. 3. dicēs actōem aliā fore: aliā Vo nature: atq̄ aie alia sentit alia mouet: ⁊ alia regit ⁊ ordinat. Que āt nāe diuidit in attractiuā: digestiuā: retētiuā: ⁊ expulsiuā vnde q̄rto theori. c. i. O z nature ac aie Vtutes esse per q̄s possit suas opari actōes. Nature figdem actōes sunt gnāre augere ⁊ nutrire. Actōnes aūt aie quedā sunt vita dilatatio cordis vz ⁊ venax pulsatiū ⁊ ipsarū cōstrictio: quedā per quas aius ⁊ discretio ⁊ volūtarius motus ⁊ sensus. Quod ēt sctit. A. primo diuidēs motiuā in eā que motui iperat vt desiderativa sub q̄ cōcupiscibilis locat ⁊ irascibilis vnde huiusmōi Vtutē vocat sensibilē vl vitalē. Et Dama scenus cū ingt. Virtus siue Vtutes nāles ⁊ spūales p spūales eni audiūt aiales, put ēt sub se ꝓtinet vita les: ⁊ si vocet Johannitius vitalē spūalem Vtutem Quidā Vo, ꝓtulerunt Vtutē vitalem fore realū eā dem cū nāli appentur Vo aliam. Quox gdem desertus in ꝓnibus appebit cum, phabitur nō solū essentia sz ēt apparētia certissime a nāli differre. Propter gdem tertiū sciendū pmo: q̄ vitalis pōt dici nālis ⁊ aialis differenter tñ. Scōo q̄ ipsa ē prima Vtus ⁊ pncipalis aialis essentialr differens ab alijs. Et tertio ex his appētes discolie sōptāt inducte. Propter huiusmōi primū sciendū q̄ nā pōt duplr accipi: aut cōiter, put distinguit ꝓ artem. duo eni sunt rerum pncipia natura ⁊ ars: iuxta illud scōi phy sicox. Natura ē pncipiū motus ⁊ qetis in eo in quo ē primo ⁊ per se ⁊ nō fm accīa. vnde Fo de ge. aialium. Natura est hās pncipiū motus in seipso ab altera natura hāte spēm actu. Ars vero pncipiū ē ⁊ spēs eius qd fit in altero. Et ita cū ois ista virt⁹ tripler fit a principio quodā itrinseco erit nālis. Aut, ꝓprie, put natura quedā ē ordinata vie vni adherens ⁊ ordini q̄lis ē supernozū. Est ⁊ altera huic opposita oio variationi ⁊ diuersitati oisariam subiecta: vt nā cōox, ppē multū distare ab ordine nāe supiozis. Reliqua vero extat media vt que mixtox. Cuius gdem alia ē ordinata ceu que hois: alia minus vt iperfectozum nēnulla mediocriter sicut que mediox fm q̄ maior fit accessus vel recessus hinc inde. Si in nāq̄s per nām ordinā̄t supiozem sicut per ifimaz inordinata reddūtur qr oē bonum pulcx ⁊ quod ordini vni adheret ⁊ vie ⁊ oñditur in iplo vestigiū sapientie: non est aliud nisi defursuz a natura vz supiema ordinata ipermutabili ⁊ icorruptibili: creticox fo. c. 2. Hāc itaq̄ Vtus nālis cū adhereat ordini vni et vie determinate cōtinue. q. quodā instinctu pficiens eius nature ac Vtus vt fic, ꝓportionet prime cū opus eius fit opus intelligentie magis q̄ virtutis aialis. Aialis aūt cum eius act⁹ fit varij ordini nō adherētes et marie i hāte rōez. Plātēs. n. rōales valēt ad oppositū. Perig. fo nāe vt tals, ꝓportōat ifime. vitalis āt media i media reducit sbam. Ipsa nāq̄ in eo q̄ diuersa operat vt dilatat et ꝓstringit fit prio prima. c. 4. b virtutib⁹ cū virtute ꝓuenit aiali et separat a nāli. Sz qr in huiusmōi diuersitate ordinē fuat illesuz ꝓuenit cū natura li et seiūgit ab aiali. Appz igit qd nomē et rō nō vni uoce de his dr tribus sz magis analogice. Sil⁹ virtus aialis pōt different sumi: vl, put dr ab aia fm q̄ actus vel pncipiū extat ꝓpendēdi et mouēdi ex aliqua, pueniēs volūtaria ꝓpensione. Et nālis, put est initiū spationū virtutis q̄ in ipsi⁹, pueniūt corpore ⁊ ita erit aialis a nāli diuersa ⁊ cadē cū vitali. Quod si nālis artius sumat, put opat nutrimētū in salutē individui aut spēi. Et vitalis vt pncipal⁹ opat ad vitaz singulariū tūc ipsa erit alia a nāli. Amplius sciendum q̄ quesitū pōt referri ad totū genus viuentū vel pticulariter ad aial ⁊ pcipue pfectum. Et itidē nosce q̄ diuisio aie in suas potentias ē diuisio subiecti in sua accīdentia ceu potui i colorē saporē et odorem et nō generis in spēs. Cōmētator fo de aia. Quānis attendens lib. diuisionū Boe. cōcs intentionū et pdicatiōes dicat diuisionē aie cōez qd hīc fiet diuisiom generis i spēs totiusq̄ integri i ptes. In eo. n. q̄ aie, ps quelibz pdicatōem recipit ipsi⁹ diuisioni aniger generis. Sz qr nō ois aia oibus ptibus iungit ad nām totū bz referri. nō. n. i qualibz pte aie totaro salusē ipsi⁹ Propter huiusmōi fm sciendum q̄ virt⁹ vitalis est oium radix virtutum prima nō solum natura verus ēt tpe

Is in scie in pncipio sint oēs sit cōfuse non pores aut posteriores. Ipa tñ pus agit ⁊ mālisestat alijs ceu eiꝰ subiectū cui innitit vt col.38. Querit sigdem scto ō ge. aialis. vñ spermaticū nutriet mlici iniectū cū alimentā nō possit bre ab extriseco. Solvit qdē non eē vera q semp alimētū fit ab extrinseco cū itrinsecis inueniat i setpo. Quēadmodū. n. mor i semibꝰ plātarū pitur qd tale qd lacteū pus anteq possit alimētū suscipe a cōmixto ⁊re fibi ꝓiuncto ex quo lateo tanq germie supfluo pomit ipm nutrire: sic ⁊ in mā aialiū supfluū ꝓpactionis alimētū ē: Vñ. A. ibidē: Ē restare pme vnā sore virtutē: spēs aūt ples. Aut lz sit vna subiecto vt dictū ō aia i cōi ē tñ drās officijs p mēbra Quare idē damascenꝰ: Virtutes sz diuersa i subiectis mēbris officia diuersis vocabulis nūcupant. Alibi vero bmōi appet ca.38. Propter bmōi tertiū sciēdum q aliq ꝓiderantes subtilius qd firmatū po sucrūt vitalē ab alijs alterā duobus. Alij vero attendētes q vita reperit i plantis ita vtcunq3 vtus vitalis. Vel qz locuti fuerūt in toto ente hic viuenti ceu pbi: aut qm ofīum ipam vigorē nutritionis sub se cōtinere. vñ tertio vndecima ca.i. Ē or nutrit cū vtutibus suis nālibus. Et qz sicut tactū eiꝰ actus est i suo corpe non ab obiectio vt aialis motiua. Adheret ēt vie ⁊ ordini vni respectu aialis marie vt ofīuz ante tpam ad nālem reduxerunt. Qui aūt ipam vident ad aialem reducere addunt qz in eodē subiecto repit sēp sumpta ppzie cū aiali. ⁊ qz pueniet cū motiua q ē ps aialis ⁊ pcipue vtus patiēs seu ad hac opata ipsi q que motiue lacertorū impat moueri. Propt quartū quidē ad pmū quid dicēdū apparuit. Ad aliud dicendū q nō simplicit diuidunt ex opposito cū alia oēs sit nā ⁊ non eē. ofīuz ēt q vitalis non minus verū amplius pōt alteq istoq eē. Ad aliud dicēdum q hic marie sermo ē de vita priculari pfecta que fundat in corde nō āt de cōi in cuius pte quedaz cor non repit vt plantis. Ad aliud dicēduz q lz exqsius loquēdo non solū que idiuidui sūt spē idrntia imo ēt idiuidua eiusdē spēi oia dzia. 29. cum spēs p forma substārialē ꝓstituat inesse. Nā essentia solū est vsium. 7. metha phy. ⁊ ita vtutes sūt oēs spē differētes ⁊ marie si ponat nām sape diuisionis generis i spēs aut diuisio ale vt dictū est subi in accntia. Virtꝰ. n. aialis vitalis ⁊ nālis inherent alc tāq forme subiecto loquēdo tñ sz apparentiā medicorū magis ⁊ formarū graduales dicendū sicut ofīum has vires ēntialiter diferre. Ad aliud dicendum q vita per alimētū est mālis: que āt vitalis vtutis formalis. Et itidē in vitali ostensum mām vitā similiter existere. Ad aliud quid dicenduz visum dudum. que autem alterius partis per hec apparent.

Differentia.58.

Qod vtus aialis motiua primitus influat in musculum q nerū vt. Primo eni de inuamentis ca.2. omnes motus volantarij sunt per musculos ⁊ ex hoc sequit q musculus est ipsa pars movens alie vero partes create sunt ad adiuuandū ⁊ per musculos ⁊ eorū extrema que dicuntur corde est motus volūtarius. Et i de voce. ca.i. Musculus organū extat motus voluntarij. De cā vero scto ca. Musculi sunt q primo movent Et de accntia qrto ca.6. Ablata cute qui subiect est musculus nudus crns imobilis qdē apparet lesione in eo facta sēticns tamē. Et consimiles bis. Bal. plures profert sermones quibus vt indicari motuz pmitus lacertorū nutritius p prius i se cōtineat māliter fortassis. perū cit aūt ⁊ formal epatis vigore sicut ⁊ de sensu cordis alij sensere. Nāliter aūt simplr est i aialibus pcipue alimēti prestantis Itaqz vitalis ēntialit differt a nāli ⁊ aiali. Sed dubitat circa virtutū pluralitatē Ma/masceno dicente: Virtus sine virtutes nāles ⁊ spūalis varia nomina hītes vna ⁊ eadē est. Adhuc vnū mēbrū est principale dzia. 38. Dicendū q est genere vna sed different ⁊ multiformis spē. vnde apbōr. 2. Virtus vna ⁊ sba: fm gdē genus Hippocras indicans vnā fore virtutē: spēs aūt ples. Aut lz sit vna subiecto vt dictū ō aia i cōi ē tñ drās officijs p mēbra Quare idē damascenꝰ: Virtutes sz diuersa i subiectis mēbris officia diuersis vocabulis nūcupant. Alibi vero bmōi appet ca. 38. Propter bmōi tertiū sciēdum q aliq ꝓiderantes subtilius qd firmatū po sucrūt vitalē ab alijs alterā duobus. Alij vero attendētes q vita reperit i plantis ita vtcunq3 vtus vitalis. Vel qz locuti fuerūt in toto ente hic viuenti ceu pbi: aut qm ofīum ipam vigorē nutritionis sub se cōtinere. vñ tertio vndecima ca.i. Ē or nutrit cū vtutibus suis nālibus. Et qz sicut tactū eiꝰ actus est i suo corpe non ab obiectio vt aialis motiua. Adheret ēt vie ⁊ ordini vni respectu aialis marie vt ofīuz ante tpam ad nālem reduxerunt. Qui aūt ipam vident ad aialem reducere addunt qz in eodē subiecto repit sēp sumpta ppzie cū aiali. ⁊ qz pueniet cū motiua q ē ps aialis ⁊ pcipue vtus patiēs seu ad hac opata ipsi q que motiue lacertorū impat moueri. Propt quartū quidē ad pmū quid dicēdū apparuit. Ad aliud dicendū q nō simplicit diuidunt ex opposito cū alia oēs sit nā ⁊ non eē. ofīuz ēt q vitalis non minus verū amplius pōt alteq istoq eē. Ad aliud dicēdum q hic marie sermo ē de vita priculari pfecta que fundat in corde nō āt de cōi in cuius pte quedaz cor non repit vt plantis. Ad aliud dicēduz q lz exqsius loquēdo non solū que idiuidui sūt spē idrntia imo ēt idiuidua eiusdē spēi oia dzia. 29. cum spēs p forma substārialē ꝓstituat inesse. Nā essentia solū est vsium. 7. metha phy. ⁊ ita vtutes sūt oēs spē differētes ⁊ marie si ponat nām sape diuisionis generis i spēs aut diuisio ale vt dictū est subi in accntia. Virtꝰ. n. aialis vitalis ⁊ nālis inherent alc tāq forme subiecto loquēdo tñ sz apparentiā medicorū magis ⁊ formarū graduales dicendū sicut ofīum has vires ēntialiter diferre. Ad aliud dicendum q vita per alimētū est mālis: que āt vitalis vtutis formalis. Et itidē in vitali ostensum mām vitā similiter existere. Ad aliud quid dicenduz visum dudum. que autem alterius partis per hec apparent.

Differentia.58.

Qod vtus aialis motiua primitus influat in musculum q nerū vt. Primo eni de inuamentis ca.2. omnes motus volantarij sunt per musculos ⁊ ex hoc sequit q musculus est ipsa pars movens alie vero partes create sunt ad adiuuandū ⁊ per musculos ⁊ eorū extrema que dicuntur corde est motus volūtarius. Et i de voce. ca.i. Musculus organū extat motus voluntarij. De cā vero scto ca. Musculi sunt q primo movent Et de accntia qrto ca.6. Ablata cute qui subiect est musculus nudus crns imobilis qdē apparet lesione in eo facta sēticns tamē. Et consimiles bis. Bal. plures profert sermones quibus vt indicari motuz pmitus lacertorū ab aia imitti Palin Johānitius. Virtus voluntarie mobilis movet lacertos gbus ⁊c. Itidē. A. prio de aia. Virtuti irascibili ⁊ concupiscibili fuit vtꝰ movēs que ē in lacertis. Qō ⁊ rō pstadet qm organicus p/tes idonee ppant passiones. Sz musculꝰ est qd organicū cū cū sit officiale cōpositū magis: nervꝰ aūt simpler. Rursus motꝰ ptium ē multiplex extensus Scitius ⁊ icurvatiuꝰ ⁊c. Est. n. ad oēm dzium situs sercuplam buiusm ōi aūt movēdi diuersitas i musculo magis ppter eiꝰ potētiores in oēm ptem dimēsiones saluari pōt q̄z i nervo gracili, pducto. Ampliꝰ in oi motu oz aliqd eē quo fulciat movēs. id āt i musculo, ppter eiꝰ magnitudinē erit repire: mim ē aūt nervo corpe subtiliente. Palin: vniꝰ ptis vnica ē actio Mali. cuz sit a forma tandē que vniuscuiusq3 ē vna: sz nervꝰ vnaz bz opatōem q̄ sentit: dzia. 42. Itaqz vtus movens imediatiꝰ indita ē musculo q̄z nervo. In oppositū q nervo motiua sit prius: nervꝰ. n. reddit virtutes aialem ex cerebro: ⁊ vtilitas nervi ē reductio sensus ⁊ motus ad oēs corporis ptes. de inuamētis primo ⁊ primo primā. Plerūq3 principia sensus ⁊ motꝰ sūt ē vnꝰ nervus ⁊c. Et ibidē simplr penetratio vtutis motiue ē in nervis q sunt in lacertis cōtinui. Itidē de morbus ligdis. c.i. medici diligenī ingnuerunt an nervi vtilitatē motus bēant ex sui sba ⁊ nā an sup ꝑa nervos fit aliqd mēbra qd nervis hanc vtutē tribuat sicut lacertis exhibere vident q gdez adherent nervis videtes oēm ptem sbra icusionem nervi sensuz ⁊ motū, put pgrediebat ab illo nervo eē ablatum vt hi i ortu nervorū declarāt a cerebro ⁊ medulla. Ex his itaqz sermonib⁹ longius illic tactis huiusmōi cōsurgit rōcinatio. Omne illud quo ablato auferē reliquū cā erat illius cū fuerit tota ipsius cā: sed ablato nervo vel multū leso sensus tollit ⁊ motꝰ de accntī ēt q̄rto c. Erit igit nervus principia motus ⁊ primū irradiatꝰ ab aia ⁊ nō musculus qz ipso ablato adhuc sensus ⁊ motus remanet in pte sup abscisionem sita. Primitus itaqz irradiat movēs vtus nervū q̄z musculū

Propter primū vo sciendū q gd sit vtus motiua cū eius cōparibꝰ dzia inormit pzioi. Modus aūt ipsius movēdi extat huiusmōi. pmius. n. spēs cōuenientis aut tristabilis imatat aerē q sensuz pticularē demū imitat ⁊ hic cōcu quā figdem imitatōem sāsatis seu imaginatio recipit ⁊ ꝓservat. deinde ipsius spēs recepta imitat cogitatiuā, ⁊ hec estimatiuā que aliqñ i memoria locat cū alijs. Estimatiua vero imitat cordis actiuā sive opatiuā ⁊ ea passiuā vel ad hoc opatū que demū ipat irascibili aut cōcupiscibili sz q spēs appēsa fugiēda ē vel, psequēda q tandē impetrat motiue lacertis affixe movētis p eius musculos dzites sūt. n. 29. fm Ba. dzia pzioi: et quo ēt apparet q motiua pōt dici vtus aialis ⁊ vitalis vtcunq3 put ei hec iperat vel illa. ⁊ hic qdez motus dzia mō strabit. 155. Quid aūt fit nervus. quot ēt dicat mōis dzia inotuit. 41. qd vero fit musculus ⁊ eius necessitas tertio dñdoz appebit. Est āt horum mobile pzimū quod puꝰ suscipit vtutē motiuā qua motū ofīr movet que deiceps. Que figdem apud Ar. est aia bnāq3 lz vt forma diffundat per oēm ipsius māz ptes nullā sibi determinās vexatiō, put est motor alligatur amplius corpi. vnde cōmētator pbyfi. 8. Musculꝰ ē qd motū per se ⁊ cōponitur ex tribꝰ puta carne musculi ⁊ ē postremū motuz: ⁊ ex calore naturali qui est motor ⁊ motuz q transit i nervos: ⁊ ala movēte que ē forma in illo calore nālī. Nervū apud medicos et pcipue Ba. artificū sensibiliores primū movens in motū volūtarie ē cerebro. vnde de motibꝰ mālisestus Primā movēs ac principiū vniuersa movēs aialis mēbra volūtario motu ē cerebro. que āt extrema pūta manus ⁊ pedes sūt mota tñ. Intermedio vero vnūquodq3 motū ⁊ movēs velut nervi musculi corde ⁊ huiusmōi. Motꝰ ē multiplex existit. Nālis qdē cuius principia ē ab itra sive passiuū fit vt grauium ⁊ levia: vo celi. hec eni nō bīt ppzie principia motus actiuū itra: vero magis iditū ab extra. Vtrauib⁹ eniz ⁊ levib⁹ gnāne motū idisdit qd extra pmanet: nam āt alia accīa ꝓsequūtur forma sublem ita ⁊ locꝰ et ꝓnter ad locū moveri: nā motꝰ ē pp locū non tñ forma nālis ē motor sed q forma huiusmōi impressit ad quā motꝰ talis ꝓsegt. Celestia ēt movent p principium separū qd ē in eis tractatu de sub orbis. Ipsum nāq3 est ab eis separū ēntialt: ꝓiunctū tñ fm vtutē ⁊ in eis fitutū per quē fortassis modū ponitur celuz fo ce. ⁊ mū. aiatuz fore. Aut fm plurimos p eiꝰ anima cui exterior intelligentia vtutē influit suā per quēz modū arbitratus ē cōmētator sām quādā separaz i hoi s cogitativā ipimere ⁊ influere. Principiū āt motus actiuū in aialib⁹ intrinsecū existit: ⁊ ō gdē motus pōt dici ēt voluntariꝰ fi a motore, pcedat vītē rōe cuius ptās ē ad opposita dzia pzior: ⁊ metaphy. 9. Est ⁊ motus violētus huic oppositꝰ cuiꝰ principiū extat extrinsecū. Violentū. n. ē cuiꝰ principiū ē ab extra ñ ꝓferēte vi. i. forma nālem passo: ethico. 3. vñ in magnis moralib⁹. Ipm ē cuius principiū ē ab extra ⁊ a quo cogit operi. Est ⁊ medꝰ ter nālē ⁊ violētuz vt aialis gradiēno i altū. Naz rōe forme seu aie ē nālis cū de ipa dicat ē p pzi nā obicor fo. ex pte vo violētꝰ. Propter fm vo sciendū fo collz. c. de inuamētis vtutis motiue scribi expssius primuz ab aia motu seu calore nālī musculū fore mobile ita. Primū mobile a calore nālī ē musculus tanq̄z idito ab istro. Aia. n. movet pluribus medijs cē currentibus i corporeis ⁊ corporeis puta vtute locuz situationis ⁊ actōis determinante cōpsone qlificate calo ⁊ spū calefaciēte: ⁊ vtutē ad actū vehiculāte: ac membro ō oia sustētāte. Cū. n. aia multuz diuet ab organo corpulētiori i quo vt manifestari actio mlta oportuit iteruenire, pportōabilia cū nā saltū nō cōmittat sz paulatī et ordinate valde, pcedit ō vno i aliū ex tremor p media itm vt eiꝰ ꝓtinuitatē ꝓtinuum latet et medū histo. 7. Hāc quoq3 pōem Auer. rōe minuit. Cōueniēt. n. ē vt motor, pportōē mobili. Calor āt ē ca. et bu. et musculꝰ fit, ppē eiꝰ cōpōnē. Ē compositum. n. vt ait ex carne simplici et nervositate et nascit a corde. Nervꝰ aūt solus frigidus ē multuz non hīs filitudinē cum calore nālī. Neqz dicēduz est q vena vel arteria fit primā a calore motum insto qm vena oritur a mēbro nō pzio. Subdit ēt q de rōe nō est q istm quod dat nutrimēntum fit istm motus. magis eni cōuenies ē vt nutritio fiat per getis instm. Neqz ēt arteria cū fit eadem via alterius actōis datus puta pulsationum operatrix dissilium et non cōuenientū motui voluntario. ppē qd ꝓcludit primuz mobile fore musculū nō āt nervū. Sup hoc quoq3 sulcsitur nō post multa Ba. c. de inuamētis banelit⁹ tur pit aggredit, et sortitur sophistice assumens rationis

vim in argutis ꝓtacte. Si motus ē voluntarius nervus ē. sed nerv⁹ nō est posita eius detruncātione: q̄re a destructēne ꝓtinus ꝓcludit destructionē aūtis puta motū voluntariū nō eē. Itaq; motus volūtarī erit i nervo. Aūt figdē hunc sylm falsū forē i ꝓncipijs r i figura corruptū ita vt peccet i māz r formā fil' qm qn remouēt vnū ꝑdicatum rei q̄ data ē a ꝑiecto non dz semp remoueri ꝑdicatū ab illa q̄ remotū est subiectū Et q opinant ꝑ tenent credē cum negatione oppositi aūtis i tota mā negationē oppositi ꝓtinis. Et ideo hec Vba nō sunt digna vt audiant. Et iste modus ē vnus i quo manifestū ē q Ba. nō habuit verā radicē i logica q: si p remotionē nervi remouet aliqs motus iō non ē de necessitate vt qn nerv⁹ est q dicat, p pria cā in hac re. Sentire igit vī auer. vtcūq; ꝓmones pegrini Ba. vident cōmittē deceptionē ꝓtinis. a ꝓpositione figdē bñte ples Vificatōis cās in vnaz tm ꝓcedendo. Vbi ēt termini vt sic ꝓuertibiles non extāt: tūc nāq; lz vis tenēt illa cōis grā māc nō tm rōne forme. Nō. n. daf si dolor ē solo extat iparis. ꝑ āt non repit itaq; neq; dolor: eo q is ex mala cātur ꝓ ne: dria. 76. Subdit aūt demū idē i sue positionis fulcimētū iā visos fuisse bōes percussos supra nervos dormitarios ramificatos et qnto pariter nervoz cerebri delatos extrorsum ex craneo sub ossiū pūū tecturis r tūc illis ꝑuate sunt oē opationes voluntarie r ideo dormitarij appellant. Vnde subdit Rasis dicere q qn rex Indie nobiles volebat interficere aliquos per hūc iter faciebat modū. Et visus dicere pp hoc q oēs voluntarij mot⁹ his duob⁹ affixi sūt nervis. Iste igit est sermo auer. Q ō autē hmōi positio fortassis stare non possit tno vicēdox appebit. Nūc aūt qs forte ō sectum argumētationis eius ꝗ Ba. ostdet talit: Q ō eni dicit ꝓmo calorem nālem ꝓuenire musculo eo q vtrūq; calin fortassis non ē verx qz i motu non solus regritur calidū quo ꝓficiat imo frigidū quo contēperatur vt ingrossēt frigido r fulciat. Adhuc moueri i est ibi per nervoz vt ostendet ꝓmo. Amplius quo musculⁿ nascit a corde nisi Vtute vt ꝓm alia. Esset nāq; de nā musculi id ipm qō negatur tertio. ii. c. i. motusq; illius voluntarⁿ qō ridiculū. Q ō aūt dicit nervoz multoz frigidū hoc manifeste ꝗdicit veritati r sermoni Ba. ꝓnoz ꝓmo ca. ix. theo. ꝓmo ca. 9. r primo ꝓma ca. de ꝓnibus mēbroz. Scribunt. n. hi nervos forē frigiditatis pauce qz ipsos iuxta cutē ꝓnē situant: verx ex eius ēt magis potest concludi dictis q nervus fit mobile ꝓius cū ipse sit frigiditatis pauce r calefit caloze inato quo contēperatus is ad motum r fulcimentum eius reddit aprior musculo. Ad hi dico non sufficit: verx moles ēt requirit corpores que āplius repitur in musculo q̄ in nervo. Et iō motus i musculo plus q̄ in nervo manifestatur: imo r in cordis magis. vnde p eas describitur motus ꝓmo ꝓprima. q̄re illas nouit idiota: non aūt sic musculos. Quod ēt dicit venā nasci a mēbro non ꝓmo vī mobilis levis non servans positionē eius Ax. magistri volentis venas a corde imediate nasci dria. 47. Impugnat ēt Ba. non iuste cū musculus non bēat qō in ipo motus manifestet ꝓmo nisi per eius principalius principū ceu nervū sicut p cerebrum movent voluntaria. Motus eni voluntarⁿ nunq̄ separari pōt a nervo: sicut dñe tres a gradato cū p nulla indictus fit motus voluntarius musculo nisi p nervoz. q̄

ipso abscisso bene sequit q motus removeat a musculo cū eius virtutē nō suscipiat aliunde vī accīs non cōmittit vt sibi ponit Ba. In nervo tm cum fit cōe instrm sensus si motus nō manifestatur ita mot⁹ cuius fit exilis flexibilis. Motus aūt indiget fixione q̄ nervus ꝑstare non pōt lz sensum valeat exhibere: eo q difficilius est movere q̄ sentire cū illud sit agere ꝑ vero pati. Ad agendū autē plus vigoris requiritur q̄ ad patiendū de accīti qrto ca. 6. r interioz primo ca. pe. Neq; ēt valet quod de nervis inducit auer. Dormitarijs cū motus possit aliūde ꝓtingere q̄ pp percussionē nervoz illo r vlter absq; nervoz causa non aūt motus voluntarius vllatenus pōt ꝓfici sine nervo. Sermo tū Auer. apud veritatem pferentem pōt admitti lz fortassis nō ex sufficientibus deducat vt q primū mobile a calore nāli est musculus quantū ceu ꝓtactū ad ipsius manifestationē. motus eni repsentat in musculo amplius ꝓpter sufficientia habere que necessaria sūt motini ꝓtacta q̄ nervus, ꝓpter illis carere: ita vt nervus quo ad motū tribuendū proportionat cerebro quantū vero ad sensum cordi. hoc eni bz cerebr virtutis tm. Popt tertiū qdem sciendū q virtus motiva imediatius irridiat nervū r imitiuit ipsi ꝓnter: aūt tanq̄ quoddā ex ipso r alijs ꝓpositū i musculū dirigit. vnde interioz ꝓmo. c. pe. Nervus nullus est ipse ꝗm seipm fine musculo nullatenus operans in aialis ꝓticulis tales actus; sed p medios musculos oēs electiones noiatos motus p ficit. Cernant aūt ad movendus particulas quādoq; qz quidem manifeste musculi ipsi: quandoq; quidez p medium corde. Ac eorundez tertio: Principium motus ꝓmuz quidez nervis: per ipos āt musculis datur. Et itidē alie cognoscunt a medicis radices nervoz qui movent musculos a radicibus nervoruz cuti manus ꝑstantiū sensum vī de moribus ligdis ꝓmo. Postq̄ lacertoz motū artarijs r venis ꝓstrictis in suo deprehendant manere statu eāq; strictis nervis ipediri: quedā ad lacertos quidē dirigit a nervis virtus aliqs p quā fit coꝝ actio iudicaverunt. vī subditur virtutē ordinatiū transmitti per nervos a cerebro ad lacertos q̄re dria priori virtus excogitatus i cerebro locata vtitur ꝓticulis quēadmodum rivis q buldam nervis sensuz r motū mittens per eos aialis. Quarto vero theorice ca. i7. Virtus mēbra voluntarie movēs a cerebro ꝓcedit r per nervos ab ipso orientes mittitur r a nucha atq; ad lacertos pvenit voluntariū illis dans motū. Primo quoq; ꝓma ca. i. de musculoz sermone. Vbi musculi datur necessitas dr motuz voluntariū mēbris non cō pleri nisi virtute mediantibus nervis a cerebro illis adveniente. Non fuit ēt conveniens nervos ossibus continuari ne ledrentur eorum duritie iō egressa est suba filis nervo ex ossiuz extremitate ligamentum dictuz q nervo fuit adiuncta r vna res cum illo facta. Et qz huiusmodi suba sic cōposita erat adhuc subtilis nimium r ifirma neq; posset ad multū extendi nisi sustentaret alio r marie cū oritur a cerebro vel nucha supori r, ꝓprie cum hec suba dividat in partes plurimas ꝓpter eas sibi admirta fuit simplex caro q sibi ꝓiuncta sustentaret r vacuitates eius dē repleret. r qz hec iūcte erant sube subtilitatis r nervus r lagamētū r divisi i fila r ex eis cōserta ē suba pāniculus dcā colgāa r ꝓtinens in adinuicē predicta r separa ēt vbi

oz r dī flin gueno. Pars quoq; huiusmōi sūt compositē q a d mēbrū tendit movēdā colligit subtilisāt r i durat ita vt funiculi assumēs filitudinē corda dicat. Et nervo. n. ꝓponit r ligamēto qz caro defilit tm ꝓtendi r pāniculus i nervū idurat r ligamētū i corda cū pertransēūt. Et hēc suba ex his quoz ꝓposita musculus appellat siue lacertus qō diversitatē nō ꝓportat realē. Ex his igit scrib⁹ recte auditis appz Vtutes motiuā ꝓmit⁹ in nervū influere q̄ i musculuz. Apper ēt necessitas musculi eiusq; cēntis r p ꝓnis qō erit mobile ꝓmū seu imediatū cū in eo rō mot⁹ r fulcimētū aptius reptat in Vtute m ipsi⁹. Nerv⁹. n. ē sicut pa cōfilis principalis instrm. ſ. musculi. Nūc āt ꝓclusa cōfirment rōe. Q z eteni mobilis ad motorē ꝓportionē iteruenire vt intelligibili sad intellectū vt edocent q̄ de physico auditu. Sz nervⁿ cū sit simpler magis ꝓportionat Vtuti simplici ēt enti q̄ musculo cōposito saltē cōpositē ꝓticulari. Thozar r huiusmōi cōstruunt vlī theo. 5. c. 22. vī r ipse idi locat i anotomia cōpositoz. Adhuc cū hec Vtus regrat subiectū per qō deferat r quo per se nāq; nō moveret cū nūbil sic moneat nisi corpus. 6. phyſi. illud nō erit nisi nervⁿ eo q imediate oriā a cerebro vel nucha manifestatur e saltē. Musculus Vo nō itm extendit vī cerebrū vel nucha tanq̄ sensui subiacēs attingat. Est ēt nervus lucidus puius porosus r tale meret eē aialis Vtutis spū mediante receptiuū primū r delatiuū hec autem musculo nō iunt nisi forte per nervū r iō in opilationē r obstrutionē nervoz videm⁹ palysiz r fitis cāre: nō sic āt que musculi. Rursus in vnoquoq; mēbroz officialiū ē ꝓticula cōfilis q̄ illi⁹ ꝓficit principalr opatio: alie āt pres ꝓpter bñ forē dria. 73. Talis āt ꝓticula iuste cē fideratī nervⁿ erit. nō āt ligamentum cū nō sentiat neq; ꝓcipio alligat. Fit ēt ꝓpter iuvare nervū principaliter vt apponit ex musculi cōpone Neq; pāniculus cū sit fortio. haud caro qz nō ē principalis sz ex san. cāte fluxū bñs r restituū: neq; ēt motus musculus cū tori iūnt mot⁹ ꝓtē magis: phyſi. 8. Palin: ꝑ nos docet experientia qz videm⁹ motum cessare r sensuz nervo ꝓcioso nō āt musculo, motus tm tūc nō iest nervo nisi fortassis Sctōis seu spasmationis sz musculo magis sensus tm iest ꝓter musculum nervo ēt manifestus. Sic igit sufficienē concludatur q nervus ē id qō imediatius r ꝓncipalis vigorē recipit aialis Vtutis: motus vz atq; sensus. Et q demū manifestat in musculo. Propter q̄rtuz qdem ad ꝓias auctoritates oēs vna, ꝓcedētes Vtute dicē dū id grā manifestatōis mod⁹ existere cū videm⁹ musculū movē nō āt q Vtus i ipso primit⁹ recipiat imo i nervo velut principiū opatōis vsus posita ē crystalina manifestat tm magis i pribus cōiacentib⁹: dria 63. Ad aliud dicendū q pres nō audiūtur illic organice ꝗm q organicū r ꝓsile opponūtur, sed organicū dr eē per relatōem ad simplices cōceptus aie. aut ꝑ i motus Vificatur vt dcm est manifestatōe: nō aūt in principio ꝓmitus motoris suscepitiuo. Ad aliud iaz appz qd dicendū fit mō antedicto. Ad vltimū dicendū q nervus rōe ꝓpnis ipsius r subē magis fulcum tū ꝑstat musculo moles tm deficit nervo in illo repta Vel qntū petit organū cui primit⁹ imitrit Vt⁹ motus: nō āt id cui Vtutis ifit appentia seu manifestatio i mensor. Ad aliud dicendū q verū est qn illō mem bruz fucrit vnū modo oi nervus aūt alius ē sensitius

plerūq; r motiuus. Aut non est ol idem modo vno ēt dato nervo. Nā in ipso ē dare frigiditatē r siccitatē minorē r mollicie r ita erit organū sensui aptum. Et ē reqrre ꝑdictas in eo ālitates i tenſiones r pluris diaphenitatis porositatis qb⁹ reddit inſtrz motui aptius. Ea ēt que ꝓtus nota sunt opposite.

Nonā dcm est inuamētum nervi existere dī strībutōem sensus r motus in oēs ꝓtes bestiare ꝓtingit: dcincepa ne vn⁹ nervⁿ possit eē sensus r motus principiū. Q ō est nō: vī cm quoruz Vtus ē alia ꝓpō sba r finis seu opatio in idē nō cōcēdēt principiū, talis vtiq; nervⁿ ē sensitivⁿ r motiuus cū Vt⁹ sensibilis ordinet in sensitiuū: r motiuus i motiuū fitq; motiuⁿ ficcior r durior lēfitiuo ꝓtio r theo. primis. Finis ēt sensitiui ē sensuz ꝑstare: motiui Vo motū. Palin: illa nō cōcidū r in vnū principiū quoq; eē diversis ꝓtinet generibus: cū ꝑdicamētoz coordinatōes sūt i pmixte: posterioz ꝓtio. Sz qō sensitiui in passiōis cadit genⁿ: motiui āt in id qō actionis. Sentire nāq; pati ē quoddā r movere agere q̄re ō accīti r iterioz. i. Et fulcit qz ibidē sentire suscepit actōem ab alio vt ab obiecto qō ei extat tanq̄ pati. Mot⁹ aūt eā nō suscipit verx potⁿ cāt in alio. d. Et si vnⁿ est nervⁿ principiās sensuz r motū tūc r Vt⁹ erit tm vna corrūdēs eidē cū ēi cause quadā sensitiua r relīq̄ motiua. Rursus i tegni lib. 2. vt ad multā ner, ut sensitiui oriūtur a pte anteriori mouui Vo a poster ori. Indē ꝓpter qd ergo alⁿ erit nervⁿ sensuz principias alteraq motū. Ba. n. vī solus sufficere non igit vnⁿ nervⁿ poterit eē fons r motⁿ principiū. Q p pcsitū Vo cōitas sentit medicoz. Amplⁿ ficut ē i ꝓmo istio r fo: ita filr r erit i tertio: puta cerebro nucha r nervo: sz vtrorūq; illoz alteꝝ vnū exīs sensū iniciat r motū. Rursus quoz nemē r rō sāt eadē et actⁿ principiū filr erit vnū cū hēant eandē nāz lz talis ē nervⁿ sensitivⁿ r motivⁿ. Vteraq nāq; bī vnⁿ r est sba flexibilis subtilis ꝓtēta colore alba ex cerebro et nucha ꝓducta. Nervⁿ igit poterit vnⁿ forē principiū sensus r motⁿ. Propē primū qdē sciēdū q vnū quoticēs dr dria onīum tertia. vnū āt ꝑ sumptū vnitates iportat numerale. Quid āt nervⁿ dria. 41. qdq; sensus. 42. Sz motus li. cū eoꝝ multiplicitate. Principiū Vo multiplr dr. vne qdez vnde motus initiat vt distīctie cuⁿ oppositū eius term nus: alit vī e ꝓtie fiet qōcūq; ceu in doctrina nō ē incipiēdū a rei principio vel vī discit facilⁿ. Tertio quod primū, ꝓducitur vel gnātur in exīte sicut fundamentū in domo r cor in aiali. Adhuc vnde primus initiat motus vt pater r mater filij: et his certant principiū belli ali ſm voluntatē ac ipetuz movēs et mutās sicut princeps aut tyrānus et artiū architectōica. Sexto vī cognoscit res primo vt suppositiōes et priores dignitatum principia sunt cognitōis conclusionum. hic aūt principiū audiūtur q̄rto potius dictū mō. Propter ſm qdem sciendum q Ar. vt tactū dria. 42. fortassis nō cognoscēs ꝑfecte nervi nēm posunt ei opa dria et alterā magis vt vnū ligare ossa et adinuicē cōnectere ꝑterq̄ in cranco in quo suturalis siue serratus est. o ꝓtia et is vere non ē nervus nisi vt eguoce verx ligamentū ac ad sensuz vt inuit ꝑstercius n capit vtiq; neq; stupor vbi nō ē nervus corpis. Plurimi āt sunt nervi circa pedes manus costas cellum et brachia. Stupor Vo sensus ē passio: dria. 73. Collz tm fo Ar.

Ponit q̃ voluerit nerui solãmodo calidã sui fridi a te ꝓtẽperare nõ potẽt ẽ excellẽtioti sẽtire caloze. Aut nũq̃ appere ex ar. sniꝗ q̃ non fit factus neruꝰ nisi ad cõtẽperandã calozẽ intrinsecũ ad ꝗ vt det ꝓtutẽ senti endi ꝯ carni vt subdit post multa. t hec optimo plus sequtur in iuuamẽto cerebri Sꝫ sorte Auer. stare nõ pot cũ nũcubi diligent ignois tale nerui reperã iuuamẽtũ cũ hec ẽt tẽpies causẽ a cerebro sufficient: de ꝯtibus l. 6o. Adhuc caro cordis reliq̃ calidissima carnisq̃ p se posita ẽ sentire: dria. 41. Vbi hesitatio apparuit circa nerui nãz silr Auer. instãa. Propẽ tertiũ qdẽ sciẽdã q̃ vnus t idẽ neruꝰ pot nõ raro inutã lesius t motꝰ sore sicut restatũ ẽ de accẽti: q̃rto iterioriã. i. de motibꝰ mãifestis: t theo. 6. Volut eni q̃ multoties deẽ sensus t motꝰ p vnũ neruũ. t plerunq̃ q̃dez vnus nerꝰ ꝓ singulariẽ pstat sensũ t alter motũ Tunc q̃z nõ ꝓcidet dubio si sensus pot esse sine motu aut ẽ i lingua t oculo: vez pn magis cũ idẽ vtusq̃ fuerit nerꝰ. Veritas tũ sunior q̃ vbicunq̃ est sensus nõ est motꝰ cũ mouẽ fit quoddã agere: sentire vero pati. Ad agendũ vtiq̃ plus regnẽ ꝓtutis t caloris. ad patiendũ ãt modicũ ꝓbidẽ. Vbi ãt ꝓcptus est motꝰ p oppositũ t sensus dũmodo ei occurit sensibile. Dico ãt ita q̃ dictũ ẽ aliquẽ nerui ꝯ pncipiũ mouẽdi t nõ sentiẽdi ñ qm̃ non possit sentire qz sepultꝰ sorinsecũ fibi nõ valet nãlit adueniẽre sensibile. vñ p mo bma: Mẽbꝰ ꝯ qdez sentientiũ mobiliũ plerũq̃ sensiꝗ t motus fit pncipiũ ẽ vnus neruꝰ t plerũq̃ sepꝰ t erit pncipiũ alterutrꝰ ꝓtutis neruꝰ. Vt ãt p aplius appeat sciendã q̃ neruꝰ nõ ẽ pncipiũ sensus t motus pmũ. sed co: aut cerebꝰ cũ nucha vnũ seꝗarium magis pura respectu carnis t pãniculorũ musculoꝰ t cordaꝰ ceu t mucha talit se bꝫ cerebro relata t nervis. Vnsup t neruꝰ amplꝰ exrat sensus pnꝛipiũ q̃ motꝰ. sentit eni e rñter in seipso ac alia sentire facit qbus superpãditur ita q̃ etiã pãniculos t cordas qbus ꝓtexunt nisi paꝛ ex eo. Sꝫ motus initiũ nõ est actu sed ꝓtute magis. Nõ eni mouere pot seipm localiẽ neq̃z aliuꝫ actualiẽ: illatus tũ in musculi ꝓstructionẽ cuius ꝯ est nõ mima cuꝫ fiat ex neruo t carne simplicii tegni facit ad motuꝫ: t q̃ organuꝫ delatuꝫ extrat ꝓtutis t caloze nãli musculuꝫ. Est igit organũ motus reddens ipm tũ seu deferens sensus ãt non solus q̃ hmõi vez pcipiens siue idicãs magis. Sic eni se hꝫ de his vt de neruis obticis t crystallina: dria. 45. Propositum ãt firmat rõne: qm̃ in his marie quoꝫ vnuꝫ ordinat i aliud q̃ pot amplius poterit vnq̃ t minus. talis ꝯ est motꝰ ad sensuꝫ: ipe nãq̃z i motuꝫ: sensus ãt in salutez aialiẽ sistit ergꝫ motꝰ eo eni adipiscit q̃ apprehensuꝫ. Sed neruꝰ q̃ ꝯ moueꝰ cũ mouere fit agẽ ad q̃ plurimuꝫ repitur ꝓtutis poterit t sẽtire: cũ pati modicuꝫ ꝓtutis expectat Amplius q̃ virtꝰ seu aia t calor nãlis vigorosi extiterint fm q̃ aplius aut minus iberent organo vm poterunt operi diuersa pura currere ac stare i aiali: quorũ alterꝫ experit ꝓtutis: reliquuꝫ ãt minꝰ. hmõi ꝯ neruus est organum respectu caloris nãe ac ꝓtutis. plurimuꝫ nãq̃z ipoꝫ imissum neruo motuꝫ pncipiabit minimuꝫ vero sensuꝫ. Rursus quoꝫ ꝯplexio modicuꝫ distat i adinuicez vnuꝫ poterit i q̃ alterꝫ ad sensum q̃ talit efficiet nãe calor t virtute. talis vero ꝯ nerꝰ est vtreq̃z cuꝫ fridus fit t siccus mẽsurate: ita vt illis q̃amplius receptis remittet fridum t in-

tendet siccuꝫ: sicũ vero minus eꝫ. non erit sufficiẽs calidã q̃ inuatã operi nisi occurrat illucno caloze. eidẽ reddẽs alterꝫ quoddã tertiuꝫ velut formale calidũ. t ti: ab organo cuiꝰ sba vtcũq̃ diuersa existit cuꝫ ꝯ quod agens sicut tactũ variari ꝓtingit diuersius potent cõsurgere pnceps effectꝰ. Sꝫ hmõi est nerui sub a nã i ea est diaphenẽitatẽ seu pueitatẽ attendere e sensu existentẽ consoni. Cũ maxime spiritꝰ sensitiuus ut hmõi ac ẽt terrestreitatez t dorutẽ qbus neruꝰ motui efficitur cõsormis cũ motus sortius expectat subiectum ob actõẽm t dorius pp quietis fulcimentuꝫ. Itidez vnuꝫ t idem numero pot i duo etiã dissona vt ligua i gustum t ꝓmonem: tertio de aia dicunt tũ q̃ in alterũ pncipalius vt gustuꝫ t reliquuꝫ ex pnꝛi puta i sermone: nã t si vnum q̃ exter lingua subiecto est in oui sa rõe. Vustat eni pp neruos fibi a ẽtio pari neruoꝫ cerebri delapsos. Sermone vero motu dearticulat p eos q̃ a septimo: ita fiqdẽ in neruo duplex vt tactuꝫ rõe sbe amplius nã pncipalius quoq̃z ordinat i sensum cũ cum suscipiat ẽt actu sensibili occurrente non autem motuꝫ vt tactum nisi virtute tũ. itaq̃z q̃ nerꝰ motuꝫ t sensum poterit iniuare. Qm̃ ãt egẽ q̃nq̃z sensu simplicit t intenso non deficiet in pla nã neruuꝫ hic adiuuenit simplr sensitiuum q̃ltis obticus ac q̃z interdum idigẽt motu solum t imitatiõi neruũ tanq̃z cõstituit motus absolute q̃les plures sepultũ vt manuum et pedũ. Vtrusq̃z vero neruꝰ vnus p ticipat q̃m̃ cum eo egere ceu quini tertij et gnti partũ ex cerebro, pducte ꝯ. Propẽ q̃ tum ãt ad primuꝫ dicendum q̃ q̃ais hec sint dissona in spãli puenunt tũ in cõi talit q̃ aia cum caloze nãe delaro in eoꝫ organum possit i eum diuersum effectuꝫ ipimere. Ad aliud dicendum q̃ ꝫ pati q̃ est nerui sensitiui et agere q̃ motui sint diuersi sortez generum nihil tũ, pbibet idem sore subiecto ceu q̃ relatione gnãri dr pi in generẽ locatꝰ ad aliquid. put vero i seipso subtilitꝰ in pdicamento sbe. silr et de neruo fm diuersa et in corpere ci eum ipumentia. Omne quoq̃z sil actuum et passiuuꝫ et mouens pbice mobile erit: pbicoꝫ iterio. Ad cõfirmationẽ silter apparet ex multis. Ad aliud dicendum q̃ virtus est vna in cõi: diuersificat tũ fm organa in spãli. Organũq̃z vt visũ fm eius nãm alterã et receptionẽ pot silr diuersificari. Ad aliud dicendum q̃ nõ ipedit qn ẽt neruus q̃ possit cẽ sensus et motus initiũ vt declaratum ꝫ sentitui simplicioꝫ. Plus pdeant a pte anteriori et motui a pte posteriori. Ad aliud qd dicendum apparuit. Et ad q̃ partis alterius etiam satis his iam apparet.

Cauſione illius q̃ dictuꝫ est musculos virtutem hre tũ innatã hesitat deniq̃z. Videt. n. q̃ musculus nõ hẽat solã hãc vez et influentẽ cum ea sibi sulã Jobãnitium enumerantẽ inter mẽbꝰ hãtia virtutẽ inatã et influentẽ cuꝫ inq̃t omnes tres lacerti. Qꝫ inuit i tegni lib. 2. vbi enumeratis pncipalibꝰ ꝓtibus deseruientibusq̃z ipsis et hãtibus virtutẽ innatã solũ in qbus nõ reponit musculus subditur demum Alie oẽs ꝓtes cõc his hãtes sui ipsius regimen venis et neruis indigẽt. sub qbus vt musculus locari: Et: nullum membꝰ officiale hꝫ virtutem innatã tũ sed et cum hac influentem et sic cõpositum. Quod ãt tale incipit a simplici. musculus vero est paꝛs officialis: tertio theo. cũ fit instrũ virtutis aialis. Et firmatur quia recipit sensum et motum

cerebro: dria. 58. Adhuc hãtis ꝓtutẽ inatã tũ sunt ossa t caro nõ sẽtiẽtia musculꝰ vtiq̃z sentit. hꝫ igitur musculꝰ ꝓtutẽ inatã t influentẽ t no solũ inatã. In oppositũ idẽ Jobãnitiꝰ cõnumerãs musculuꝫ i his q̃ hãt. hãtia inatã tũ. Et i tegni vbi agit de qtibꝰ que hãt ꝓtutẽ inatã t vbi ꝗ habitudie tractat totũ q̃ musculꝰ repitat cõsecũs coꝫ cõtractionem t nãz. Ad hoc fi cõponẽtia musculũ hãt ꝓtutẽ inatã tũ t ipse cũ rõ totũ pfurgat ex pribus. hc ꝯ hãt q̃ sũt prima t simplex caro cũ fit san. pspiratꝰ: t nerui p quos ẽt nõ recipit musculꝰ cũ careat sensu. Sũt nãq̃z terrestre nãe que vero talia nõ sentiũt: primo de aia t tertio. ne q̃z motũ hãt: dria. 58. ligamentũ ẽt q̃ de ipsi est cõpone Almãsor. t prime primũ. Et ꝯ hic despiciunt Maly rodoan separa ligamẽtuꝫ hat ppu: a. ẽt pãnculũ a musculo tanq̃ eiꝰ nõ igrediẽs ꝯ pncm. Et firmat q̃z magis dcm ẽ dria. 58. musculuꝫ cõponi ex carne ipsius caloze nãli t aia. Caro ãt ꝓtutem hꝫ innatã solũ. Malin. Igitur agere dr quod motũ hꝫ a seipso: iterioꝫ primo, talis q̃dem musculus in genere motus collꝫ appens primo t phy. 3. Sꝫ ergo musculus virtutẽ inatã tũ. Propter primũ sciendũ q̃ qd fit musculꝰ seu lacertꝰ: dria vlusꝫ. 58. Habere ãt virtutẽ inatã solũ quod ẽ vnũ mẽbꝰ q̃tuꝫ diuisis ꝓtuꝫ q̃drinõẽtis p̃ncte tripꝫ pot auduri. Aut aliqd hꝫ virtutẽ inatam solũ. i. coinditã nãlem, put eiꝰ pncipiũ ẽ magis intrinsecum vie vni adherẽs amplꝰ t sic nãlis dcã mẽbra contra diuisa aialibus quoꝫ actꝰ exordiũ a formis matrine hãt ꝓtutem inatam solum Aliter dr in mẽbꝰ habere ꝓtutem inatꝫ t fiat sufficientẽ indiram q̃ nullo simplr egens ab eodẽ nequa q̃ suscipiat absolute. Vrũ suam inditã virtutem ceteris p modũ primi i vniuerso cõtribuat q̃le coꝫ ꝗ Ar. exrat sniam exqhitam. vel qd tertio possidet virtutẽ inatꝫ solũ q̃ talr fibi in sue generatois exordio idirum fuit eo q̃ prima radix t pncipiũ ceterorum. Ante nãq̃z aduenit t vltimo recedit primusꝫ ceteris icipit t antea cõplex. nã ꝫ ptes sil generent lata q̃ã partrate: prius tũ sũt supioꝫ q̃ inferiores: interioꝫ q̃ extrinseca: pncipalia q̃ secnia: dria ẽt. 49. Et ꝯ dcm ꝯ de ge. aialium vbi appens que bumsmõi sormã cpatis Persistere in corde: sicq̃z nullus a corde mẽoꝫ virtutẽ hẽbit inatam cuꝫ oia videant ab eo vtcunq̃z dependere vt ẽt appꝫ interioꝫ tertio. Et id vez certũ vel appentius imaginet q̃ ex massa generationis spmatica piacente ꝓtium vnaqueq̃z suscipit sorc sil quod suũ: nõ ãt sic in ꝓtute vnius aut successione idã vt primũ. Et ita estimauit sensibilius Ba. ꝓtacta virtutẽ inatam tũ obtinere. Cũ ẽ apparẽter in plura ipsoꝫ nõ perceperit artariã venã aut neruũ deferri ceu cartilago cũ ligamẽto mõstrant t piguia Fuit igit sermo Ba pulchrior apparẽs Ar. vero, p sundior coeristẽs. Propter hꝫ vero sciendũ quod a sensisse musculũ hre virtutẽ inatam tũ, put reddit calidũ frigidũ ꝛc. pingue t extenuatũ pilosuꝫ vel oppositũ corpus sic aut aliter collocatũ. Prout co vero pficit motꝰ ac ẽt sensus virtutẽ hꝫ inatã t influẽtẽ. Sꝫ id dicẽtes nõ sapiũt hesitãtes cũ modũ t cãm nõ assignẽt neq̃z difficultatẽ apiant. Insup t horum q̃dam voluerũt dicere musculũ pro dici mõ altero aut lacertũ conãtes idẽ Jobãnitio cũ tegni astruere Sꝫ id ẽt nõ valꝫ cũ noia magis extẽt synonia dr̃ites hꝫ plus transl ationẽ q̃ natura, Vno igitur indusse

renter vtenduꝫ pro alio. Musculꝰ tũ vr a greco trãl formari. Mus. n. apud euꝫ mure t musculũ iporter q̃ ẽt in rustro dr. Lacertꝰ qdẽ q̃si lacertulꝰ ad moduꝫ nãq̃z muri et lacertiꝰ eo cõpaginat coꝫ: q̃ t ꝫ vsr musculũ iportet, ppus tũ cũ q̃ brachio ꝯ ad pueros q̃ re t brachia lacertos denorãt poete. Propẽ tertiũ q̃ dẽ sciendũ q̃ musculꝰ seu lacertꝰ signus virtute suꝛcit fluẽti t inata vt denotarũt in hoc adducta cũ pter eiꝰ nãlis sulciat aialibus pura sensu t motu, vene nãq̃z ac artarie nõ sunt de ꝯpõne cẽntialr musculi: vez vt meatꝰ qbꝰ ipse ꝓcruat ei vitã t alimentũ deferendo. Cõsequenter ãt virtute inata poterit soluꝫ vt ostẽdit iã caro musculi pscuꝫ fit ceu sanguis ispsissat motu vt sic carẽs t sensu cuꝫ musculo ꝓcitat t neruo. vñ dcm ẽ ab. A. ossa t caro nõ sẽtiẽtia i eiꝰ cõpoꝫ nõ cadit ligamẽtuꝫ qcqd dixerit Maly. mẽbꝰ ꝯ directius hãs virtutẽ inatã solã. Neruꝰ ãt in musculi cadens constructõẽ pter id quod hꝫ vt dcm tribuere sensuꝫ t motũ pot t aliter inenirl puta magis rõe sue terrestreitatis q̃ diaphenitatis t, put dissoluitur in sila carnẽ primã t simplicẽ ligãtia cũ non possꝫ aliter pmanere: sicq̃z actũ inducit ligamẽti cũ illũ non sufficiebat vt min: ió alig id nõ audiẽtes dixerunt musculũ sumi, p pte quadã illiꝰ vt carne. Sꝫ circa id ꝓtingit anxietas cũ scriptuꝫ fit in tegni mẽbra hãtia virtutẽ inatã tũ seipa regere ita vt neq̃z alijs dñent neq̃z alis dñent eisdẽ inatas hãtia regẽtes ea virtutes. vñ Jobãnitiꝰ. Sãt hãtia ppria virtutẽ q̃ regũt t eoꝫ q̃itas cõstat. Cui opposituꝫ qm̃ hmõi mẽbra sãt nãlia istra q̃ hꝫ. n. scriptui iterioꝫ pro q̃ ꝫ coidata ifit eis virt q̃ suũ pficiunt actũ ceu magnes trahit virtute libi idita ferꝫ: ita q̃ si pmãfibilis ẽt coꝫ sba nullo demũ idigerẽt vt neq̃z artarijs neq̃z vẽis. Sꝫ qz egẽt nutritõe ac custodia cõmensurationis caloze eguerũt ió illis: suscip ũt ergo aliunde virtutẽ nõ hãtes tũ inatã Dicẽduꝫ q̃ suscipiũt nõ pp acgrere vivacitatẽ qz i pricipio vt tactuꝫ recepunt ipsoꝫ, pducẽtes vez pp ꝓfuatõẽ vivacitatis pri suscepte ceu ãpli in de iterioꝫ vt expositoꝫ mãifestauit Ba. cũ i tegni fuerit eiꝰ ꝓzeuitas vt ea que Jobãnitij oncrosa. Et filear. A. igẽs pria pro ó virtutib: si claudẽ rẽt via iter epar t os t id hret nutrimẽtũ aprũ eiꝰ ac tio destruerẽt i ipso, ñ. n. hic tollit vivacitatẽ vez ipsius cõseruatõẽ magis etiam concessit Ba.. Propter q̃rtuꝫ qdẽ ad primuꝫ t fm qd dicẽduꝫ ex primusisvisuꝫ. veriꝰ nãq̃z musculꝰ virtute viget vtraq̃z vt oñsum. Ad tertiuꝫ dcm q̃ iquãtuꝫ ẽ simplicib cõstructuꝫ vt ipsis rõem quãdã hꝫ mẽbri hãtis virtutẽ inatã tũ: put vero positus magis vt cõpositus vtraq̃z participat virtute neq̃z simplr ẽ officiale t ꝯpositus musculꝰ mẽbꝰ qz nõ ꝯpõne ulꝰ ut caput vez potꝰ particulari ut fere mediuꝫ obtiẽat simplicis t cõpositẽ ptis theori. 3. Ad aliud ẽt appꝫ qz caro ps musculi maior vl ó anotbomia q̃rto quẽ transtuli. Carnes aialium marimaps musculoꝫ sbe aialiũ sũt disseminati que in ipsis lig mẽtis t neruis musculus gnãtur que ꝫ de se sensu careat t motu hoc suscipit tũ vigorẽ sibi a cerebro delapso p neruũ: dria. 58. Ad ea ẽt que alterius similiter qd sentiendum visum. Nam Ba. cuꝫ Jobãnitio considerãs q̃ in musculo magis repũtantur membra fruentia virtute inata sola q̃ in alia parrium posuit vt declaratum musculũ talꝫ existere nã in ipso est caro t ligamẽtũ ac vtcunq̃z pinguedo ma-

gis ad carnē reducta. Innoluit.n.ea ⁊ circūdat os ⁊ cartilaginē q̄ oia exīāt Vtrūq; inatā bñs solā. neruo⁹ et sicut ligans ⁊ ptuēs carneas ptes rōez induit hanc ⁊ p ipsis pāniculus cū ex ligamēto pstituat ⁊ neruo: dria. 44. Id et ampli⁹ dria. 42. sumit ⁊ caro q̄ntz, p oi sba vsq; ad os ⁊ cartilagines: dria. 42. cen dic cuz musculū cōponi'er carne dicam⁹. Ad aliud qd dicē dum dria videbitur. 58.

Differentia. 59.

Qod calor ⁊ spiritus sint idē monstrat ex. 5. pharmacox: Hippocrate dicēte calorē spm fore ampliusꝝ rōe Quecūq; bñt idē agens ⁊ ex eadē pducunt mā, pducat et bora eadē videt eadē existere cū be sint idēntitatis cāe. hec autē calor bñt ⁊ spūs. siunt nāq; a corde ex humox subtilitatibus vel cox vaporositate codē et tpe. Adhuc quox eadē est opatio ac et ppetas illa sūt eadē: hec nāq; fecit scire sormā velut trāsmutatio māz. Est aūt calor resolubilis ⁊ subtilis ⁊ motiu⁹ materie vt ⁊ spūs de distēpantia inēqli ca. 6. Et si calor ⁊ spiritus eēnt diuersi cum calor ens corp⁹ vt videbit diffundat per oē corp⁹ ⁊ spiritus sint duo corpa eūdē obtinere et sitū qd ipossibile. Iridē: cū calor nō sit res nō nālis neq; et pter nām verū nālis: tam res nāles sorent octo: cui⁹ ptrariū dictū ab oib⁹ ponūt. n. pcordit septē tm. Erit ita q; calor ⁊ spūs idē. In Ꝑiū qr cū ⁊ diuersitatis notā calorē, pferunt tāq; a spū diuersū. vñ de cā motus ialiū in alijs pot idē maius ⁊ min⁹ fieri et ppter calorē ⁊ spm ⁊ friditatē. Et primo pma. ca. 1, 6 mēbris cerebr ⁊ epar virtutē vite suscipiunt ⁊ calorē nālem ⁊ spm acorde: ⁊ aphorisi. 5a. Vt exteriora bēant spm ⁊ sanguinem ⁊ calorē sicut iteriora. ⁊ ie multe reperiunt locutiones hmōi. Adhuc calor nālis deseribit ipatus mulcedris ⁊ suauis: pma aphorisi. Spūs vero calidior corpis est res: pmo pma: ca. de pponib⁹ mēbrox. Amplius illa differūt quox locus est diuersus cū locus nām salus tiuū imitet forme. Quantuz eteni nā dat de sorma tm ⁊ de loco: de celo ⁊. m. q̄rto. Locus aūt ⁊ transitus caloris diffinitionū libro est ira arteriarū tunicas. spiritus Vo intra tunicā ⁊ tunicā: pp que calor nō est idez cū spū. Propter primū vero sciendū q̄ caloris ad pscns duplex datur distinctio. quax vna ab ei⁹ sumitur pncipio ꝓcessiuo: altera aūt ab ipsi⁹ cē. sm quoq; pmā calor est duplex: Vnus gdē simplex impm.ixt⁹: Alter Vo cōpositus ⁊ pmixtus. Sunplex gdē duplex ēt repitur. hi gdem elementaris q gdē est q̄litas, ppria ignis iō ipsius sormā isepabiliter cōcomitās vt plures antiquū estimauerit ipm sore eius sormā essentialem: qd i pugnatū dria. 13. hic aūt calor generatiuus mime existit. Calidiras nāq; vegetabiliū neq; est ignis neq; ab eo pncipiū sumit. Cōsert tū ad materie ppartionem alterādo ⁊ trāsmutando vt sorma introducat in eā: velut calidiras ⁊ friditas i susceptionē sorme ab aia artificis gladij. Est ⁊ alter calor simplex celestis vinificās ⁊ in esse pseruās oium viuentiū germia nū q̄ consuptionē ⁊ pemptionē inducens qd in spmate oium inexistit vocatū calidū. Et hoc gdē instrm ime diatum existit cui inuisa sulcit oia in esse ⁊ operatiōib⁹ dria. 48. Est aūt calor alius ꝓpositus ex his antedictis duob⁹ q gdem est alialiū calor ⁊ vegetabiliū vt cunq;. Est nāq; aie quox alter velut ppagatiu⁹ existit materie: vnus Vo datiu⁹ q̄si sorme. Quismōi si gdem calor duplex est q Fo collz ca. de declarationē ppie actionis ⁊ passionis æquolibet mēbro calor dr ꝓpionis in oibus distinctus reptus mēbris ⁊ potissime in corde calorizq; appellat⁹ inatus. Ex virtute aūt caloris istius i corde sulciti calor ali⁹ generat vt fluēs ⁊ ad mēbra diuersa discurrēs. Ex quo ⁊ calore añdicto ꝓsicit tertiū q ceu sorma mēbrox existit quo mediante ⁊ Vtute aīc velut pncipaliori mēbrox oē suā pficit debita ꝓōne suppositā actionē ⁊ passionē: qd et ca. de pulsuū tāgit vtilitate. Calor gppe cordis cōseruat respiratōe. q Vo in religo ptiū hac ⁊ trāsmissione caloris a corde ad ipa. Istos et calores i plerisq; locis canonis tetigit. A. ingens Calor inatus q in nobis existit vel'ius est p quē calor inatus indicat ⁊ ifluens: dria. 3. Hūc quoq; calorē nō simplr ꝓ in natū et nālem multotiens appellam qd aūt calor sit i nat⁹ iam apparuit. vī. n. Ꝑctior sore nāli. Ita nanq; sm quosdā vt cōior inatū calorē iportat ⁊ fluentē tāq; a nā deriuat⁹ regitiua. Isaac āt sedriū p mo calorē nālē appellat illuz q a corde p arterias demandat in corp⁹: cui⁹ fūdamētū spm dicit vitalē viū et ipsi⁹ per arterias. Auer. Vo calorē vī appellare corpus cantedictū vaporosū demādatū a corde i mēbra arteries. Est ⁊ distinctio altera caloris: suscipit nanq; duplr, ppie qdē, p caliditate. ipropie Vo, p concreto corpe ⁊ calore vt inuit aphorisi. pma: ⁊ collz sedo cū ipe in gnē locet caliditatis. Spūs sigdē multiplr dr, sumit nāq; p vna triū psonax diuinax iuxta illō Iobānis: spūs vbi vult spirat ⁊ p suba demoniaca gratificata vel deprauata ⁊ pro sia sm illud euāgelij Spūs gdē, pmptus caro aūt ifirma. ⁊ p vento metbau. 2. ac p banelitu: vt pnosti. pmo. ⁊ p corpib⁹ alchimicis sublimatis subtilibus metalla trāsmutantibus: ex qbus elixir. i. lapis pbox pstruit ac p corpore subtili aereo virtutū latore q duplex ē inat⁹ cōplātatus q ppriuz ē sba corpea ex elemētox pmixtōne gnāta vergens i celestiū siritudinē corpox: dria. 48. cū religo hic recitatis. Et pstuēti suscipit magis seu currēti ceu ibidē ostum q ē vapor sanguis rpat⁹ 6, de iuuentis. c. 6. seu sba subtilis ex humox vaporib⁹ vel cox genita subtilitate sm aliquā pstructōnē cui⁹ cor exīat pncipiuz de quo Isaac diffinitiuis: Cōuenerūt antiq q spūs est corp⁹ subtile pcedēs a corde i arterias ad totū corp⁹ ⁊ facit ipm bre vitez banelitū p pulmonez ⁊ ascēdit ad cerebr ⁊ pcedit ab eo i neruos p totū corp⁹ ⁊ facit ipsū bre sensū ⁊ motū. Ex his gdem vī, pprius spūs dici q̄ inatus cū de rōe spūs ⁊ vt ne mē sonat sint subtiliras ⁊ cita mobilitas que nō ita spūi adsūt ꝓplātato. Nosce quoq; q ppius loquēdo nō sūt nisi duo. spūs vitalis. s. ⁊ aīalis. vñ collz pmo ca. de anothomia spiritū Spūs sunt duo. s. spūs appens i corde: ⁊ spūs appens i cerebro. sed i epate non appet p viū sensus eē spūs qd inuit Isaac de diffinitōib⁹ spm notificās. vñ i tegni: Et cū san. appellatus spūs vitalis i nullo nālē rangens. 12. gdē de ige. ca. 4. Si Vo est aliq; nālis spūs cōtinet ē. Medicus Vo extendēs spūs nomē multotiēs spm exprmit nālem pncipians ipsū ex epate solum qd verius calidū extat vaporosū corpus ⁊ turbidū. q. qd ex nā spūs appebit subscribēda. Quid aūt sit vnū ⁊ idē ac quotiēs dicat dria visum tertia ⁊ apparebit etiā. 109. Propter sm sciendum q Ba. simplicium. 5. c. 5. distinctionis scbe iponit hipocrati q calor ⁊ spūs idem existunt nō solum accidente

verum etiam eēntia naturali. cuius series. Conuēit aūt nobis ne erremus in intellectu nostre intentōis sm onis eius: Et sciam⁹ q ipse nō voluit p sermonē suū vt calor inatus nisi illud qd nos iterum noiam⁹ spm ⁊ est ille qui sirus est in corpe cuiusq; animalis. Et Ar. gdem sam dixit ipm iterum in libro suo ⁊ nō est iterum quod, pbideat nos quin intelligamus ab Hippocrate q ipe inuit per sermonē suum calor inatus ad sbam san. ⁊ ad subz spermatis cū spū cum sit vnicuiq; bax subarus ipse calor inatus naturalis quod ⁊ vī sapere Ba. aphorisi. prima: ⁊ naturaliuz Vo capitulis Vo ⁊ tertio cuz Hippocrate volens calidiuz quod inatuz soluz omnia in aīalis operari ⁊ substantiz; nostre generationis tria: spm qdez: sanguinē ⁊ aereā humiditatē cōplere. Quinto quoq; de accidenti: sermo reptitur ambiguus quo auditur vt calor sit idem cuz spū ⁊ aliud quod sortasse cōtingit errore monachi. Hoc sigdez sortassis sensit Auer. collz 2. c. de declaratōe, ppie actionis ⁊ passionis in quo libz mēbro. 8. oportere speculari q sit primū corp⁹ quod mouet ⁊ apparet q sit calor naturalis qui est in nobis ⁊ hoc sortitur ē illud corpus calidiuz in sine vaporosuz in corde inuentuz quod mittitur ab eo ad cetera mēbroruz per arteriax viam sed quid de hoc tertio videbit dicendorū ⁊ q̄rto. Sed q̄q̄ calor ⁊ spūs sic idez realiter subiecto dicantur: nihilominus differant rōne. Calor eteniz dictus ē eo q calefacit subtiliat digerit ⁊ maturat congregat homogenea ⁊ eibe rogenea disgregat ⁊ cetera taliū. Spūs autem ab eo q spirat pulsat ⁊ illuminat ⁊ virtutez ad suas deserat peragendas actiones differētia. 48. Sīt ait Maly. opinio q spūs ⁊ caliditas inata sint duo vapores naturales in corpore: corpora vz aerea subtilia inē quos existit differentia eo q spūs subtilior est calore innato ⁊ calor innatus grossior ⁊ pluris humiditatis. Hec autē positio sicut sonat stare non potest. Est eniz contraria ponentibus in corruptione animalis calorem sui subtilitate ad ignē conuerti: spm autem ad aerem primo theori. c. 5. ⁊ Isaac in plerisq; quod etiaz nomen indicat caloris: cū sit quid ab igne descendens subtilissimo corporuz ⁊ leuissimo. Adhuc vnū separi non potest ab alio velut cāe sue effectus continue iberens ⁊ ipm inseparabilr cōcomitans ceu illuminatio illuminās. Est āt sortassis ⁊ modus eius dicendi aliqs iuxta Isaac diffinitiuū calorē ponentē transire cū sanguine per mediuz tunice arterie interioris: spm aūt inter tunicaz ⁊ tunicā ipsius ne grosticiei sānguis opilante si per interiorem transiret, tunicaz arterie. motus. n. ipediretur a sanguine. vult. n. spm subito p omne corpus diffundi velut lumen per domū. qd quidem dcm ⁊ si apparens stare non pōt cum magis i pedirek inter tunicā transiens ⁊ tunicaz arterie propter eax adinuicez connexionē. Amplius iterius nō impediretur cū arteria non sit sanguine repleta oio. Rursus cuz calor ille inatus qui transit per arterias spūi sit insertus ⁊ spūs transiens inter tunicā arterie ⁊ tunicā calor sit coniunctus: mouet nāq;. Nihil āt mouet randē nisi calido: dria. 61. quare calor locum differentē non possidebit a spū: nisi sorte sm quādaz additionez aut diminutionē. quidaz. n. spūs plures afficiuntur calido: alij aūt minus. Fuerunt ⁊ alij dicentes calorez nālem ⁊ spm naturalem sore idem vi talem vero ⁊ aialem differre. Hi autem sic dicētes naturalem virtuti solum attribuere sm medicos situate in epate: quod sortassis mouit eos sermo Hip. ⁊ Ba. volens vt tactum calorem vsem oium operaciū causuz existere. Hoc aūt, contra plurima de terminatox existit: cuz calorez naturalem sapiant q natura vz regitiue instrumentū existit. Vnde q̄s naturalis, ppric dicit spūs cum ipse spiratiōem pulsationem delationē ⁊ motū vehementer importet. Spūs autem hic grece pneuma quod anhelitus seu inspiratio vel expiratio dr quod motuz attractionis vī ex pulsionis velocē ⁊ grandē importat. Propē tertiuz vero sciendū q calor ⁊ spūs nec sunt idem ⁊ caliter differentes sola rōne neq; duo differentia corpora neq; calor naturalis cum spiritu idem naturali. Sed testor ipsos solum subiectum sore idem: neq; distant sm exquisituz considerationem ⁊ moduz loquendi rectuz ex pprietatibus eox assumptū ⁊ et modis eēndi cuz sarū. Modus nāq; significandi ex modo consurgit essendi: calorē dicere quātū ad et eēntiaz aut calorez inatum seu calorem naturalē denominatiuū. Et enim appositiuz nunq̄ principale ⁊ primariuz permutat infigmtū. Qualibuscūq; eniz pro prietatibus calor varietur semp eius essentia in pdicamento locat qualitatis. Ab autem sint idem subiecto tm̄ ceu que qualitas idez existit cuz eius subiecto sententijs diffinit ⁊ rōne firmatur. Calor enim immediatus anime adheret q̄q̄ spiritui: ⁊ spirit⁹ denuo ex his habz esse ⁊ operari Sicut nanq; calor igne sustentatus in eo ex aere ignes generat ita calor anime linz ex vigore informatiue aut anime spiritum conficit ex spermate: quod Hip. de formatione sensit cum bryonis inquiens sperma colligi ⁊ ingrossari calefactum ⁊ habere spirituz tanq̄ existentem in calido et spm extra tendere p sperma calido existente. dicit etiam humidū calefactū spm constituere ⁊ sperma calefactuz in matrice spiritū habere ⁊ emittere. vnde primo prima. c. 4. de virtutibus. Vitalis est prima virtus que in spm prouenit cuz spiritus ex subtilitate, p cedat humoruz. hec autez causatur a calido: eius. n. vt dictuz subtiliare. Ex hoc ergo apparet calorē spiritum precellere alio tamen sulcitum subiecto ⁊ ipsum velut causaz effectum causare. hic autē qualitas existit. Amplius secundo generationis animaliū sentitur sperma calido spirituari ⁊ moueri ita. Sperma ab intrinseco egreditur coniscens. i. adunatū spissuz ⁊ album ab interior caliditate spm multū habet calidū. Exeunte autē cum expirauerit calidum ⁊ aer infrigidetur humidus fit ⁊ nigruz ab aere. Quod autē spūs fit aliud a calore apparet secundo naturalium c. 9. aperte. Ipse enim digestionis est causa. Quod vero denuo calor sit accidens ⁊ qualitas sanguinis non tm̄ sed et spiritus hoc idem testatur aphorisi. secunda Cōmentario ⁊ sic. In principijs porismorum iubemus laborantes vigilare reordinantes eaz que a vigilatione ad que extra allationem spiritus et sanguinis et eius qui in eis caloris. Hic autem modus essendi inde non est alius q̄q̄ forme in subiecto et accidentalis propie. vnde eox primo. c. 10. Recordet te et multus calor circa corpus animalis ignem spūs āt nā fine quo vitū ipossibile cōstare. aerē qdē maxime cum eo aūt ignis memoretur. Sic igitur cū calor principalis attribuat igni et spiritus aeri erunt aliteri. Et qz spūs primitus ē aeris, pñr vero ignis

quod spiꝰ erit q̃litas spiritus dispositiua. qõ ⁊ sen/
sit Isaac in sebrib⁹ ponẽs calozis nãlis fundamẽtuꝫ
fore spm̃ vitalẽ eiusq̃ viã arterias. Accidentis autẽ
esse est in subiecto fundari. Istud quoq̃ nõ min⁹ rõ
ne firmat: qm̃ p̃dicamentoꝝ coordinationes sunt im
permixte: posterioꝝ pmo. vt q̃ vnũ pdicamẽtũ i ali
ad trãsire non põt: dria. ij. ⁊. 16. oñsũ. Cuꝫ igit calor
seu caliditas inatus vel nãlis sit q̃litas tertie spẽi vel
prime nõ minus spũs q̃ est sba corporea ex subtilite
te humoꝝ vel eoꝝ vaporib⁹ fm aliquã ꝓplexione in
corde generata calor ens q̃litas esse non potcrit. Ad
hoc q̃cũq̃ se hãt sicut cã ⁊ causatũ pri⁹ ⁊ posteri⁹ vt
accidẽs ⁊ subiectũ nõ sunt idẽ vere. sic aũt vt declara
tũ calor se hꝫ ad spm̃. Est. n. qd partis aduenientis corpo
rib⁹ tã simplicib⁹ corruptibilibus q̃ corruptibili
bus. hoc tũ calidus ꝓprũ hꝫ humidũ spũari aptum i
quo fundat primi⁹. Rursus illa nõ sũt eadẽ fm eẽn
tiã quoꝝ vnũ se hꝫ vt moseẽs: reliqua aũt vt motuꝫ.
hoc aũt mõ calor se hꝫ ad spm̃. Calor nãq̃ inat⁹ mo
uet spm̃ ⁊ impellit in vapores extraneos ⁊ calidum i
nãle ad resoluendũ ⁊ destruẽdũꝫ eos: pmo fa. Id idẽ
quoꝝ nature ⁊ ꝓprietates reales differũt: ⁊ ipsa di
stant. Ex talibus. n. i cognitõe occultoꝝ tãẽq̃ a po/
steriorib⁹ deuenim⁹, huiõi aũt sunt nature ⁊ ꝓpetatel
vt pretactũ calozis ⁊ spirit⁹ ⁊ iõ diuersi existunt. Sic
i git ex his appet calozes ⁊ spm̃ realit̃ differre: esse tũ
idẽ accidente seu subiecto plus tũ ẽ idem subiecto.
Apparet ẽt calozẽ esse quo vis aie fulcit imediatius.
Huic quoq̃ forte fmoni nouissimo gl aduersabit ex
A. sumẽs originẽ dicẽte de medicinis cordis spm̃ ap
pẽdiculũ pnũ aie virtũ ⁊ emanationẽ fas i mẽbro cor
poris fieri ipo mediãte. Propt qõ dicendũ. a. illic p
esse spm̃ accipe, put est q̃lificatus ⁊ iformatus calido
pmario qõ appet ex attributione opatiõis calozis ibi
dẽ sub noie spũs denotata. Iste nãq̃ est ordo, pgres
sionis aie in mẽbra: vt ipsa viuificet gubernet ⁊ debi
tas ex eis faciat opationes cõsurgere. pmo sigdẽ aia i
mediate sue aduenit mãe organizate: apparẽs ꝓ de
aia ⁊. 8. metaphy. pans esse pmũ substãtiale. deinde
in vires sequestrat mẽbris ipsas appẽdendẽdo: qõ q
dem sit ꝓpone formali ⁊ calido et duob⁹ calozibus
cõfracto primo postea hec societas suscipit in spiritu.
Spũs aũt mouet a corde ac ipm̃ mouet ghus duob⁹
mouet̃ effectiue cerebꝫ ⁊ nucha et ghus motus con
surgit in neruos: ex neruis ꝓ i lacertos. ex lacertis
aũt tandẽ pcedit ad cordes ⁊ demũ ad mẽbꝫ qõ est
motũ tm̃ velut digitus manus aut pedis. Mẽbrꝫ
aũt quedã sunt mouentia tm̃ vt cerebꝫ cũ nucha: q̃
dã mota tm̃ sicut ptes extreme: nõnulla aũt mota ⁊
mouentia ceu lacerti. mouent̃. n. a cerebro ⁊ deinde
ptes mouent extremas vt tactũ fas. Propt q̃r/
tũ vero ad primũ iã apparuit ⁊ ad scõm qd dicendũ.
Cõmittendo. n. ꝓprietatẽ in fmone calor. i. cali/
dã corpus ⁊ spũs idem sunt realit̃ hꝫ differant ita vt
oñsum est rõe Improprietas ꝓ locutionis apparet
qm̃ cõcretum p prius noũat accidẽs q̃ subiectũ ꝓtra
A. cõmentator. 4. meta. Ad aliud dicendũ q bec ñ
se habent eodẽ modo sz differenti pticularit̃ valde.
neq̃ ẽt eundẽ habent finẽ: vt oñsum ad que predi
cta vt apparuit ex ꝓprietatibus calozis ⁊ spiritus or
dinant̃. Ad aliud iam dictum sufficienter. Ad aliud
dicendũ hoc verum esse si calor ⁊ spiritus essent cor/
poꝛa dria per grossum ⁊ subtile vt contra Maly. in/
ductũ. Ad vltimũ dicendum q res nãles sunt solũ
septem. nã calor qdem p corpe calido ad spm̃ deduc
cit tanq̃ cõpositum ex calore ⁊ ex corpore vaporoso
quodam ipso informato. prout vero qualitas calor
sub ꝓne locatur maxime. Rõnes aũt partis aduer
se hꝫ probabiles sint earum quedam grata discussio
nis inducte. quia vero conant̃ veritatem concludẽ
re nunc dimittant̃ illese. Monachi tamen translatio
corrupta diuertit ab alterius veritate.

Efitare aũt circa pdicta ꝓtingit an spiritus p
maneat idẽ numero in oi vita aialis cum pos
tum sit qnẽ forte inatũ cõplantatũ vt tm̃ nõ p
pter b pdurat qm̃ spũs calidior corpis res pmo pma
ca. de ꝓnibus mẽbrorꝫ. qõ ait tale cõtestat̃ igni ma
xime cũ eius hoc exiet nã: dria. ij. Sed hic idẽ n. ini
me pmanet: imo mor generat̃ ex mã alter ⁊ alius fa
ctus: pmo de ge. ⁊ cor. ⁊ metheauroꝫ. 2. vñ de inuẽ
tute ⁊ senectute: Ignis pmanet semp factus ⁊ fluẽs
sicut fluui⁹: sed latet pp velocitatẽ. Adhuc illud qõ
maxie alteraf cũ alteratio fit bmõi via in corruptõẽs
ac subtile q̃magne non pdurat. sub. a. n. subtilis pas
sionẽ tolerat mime: pmo sebriũ ca. 3. ⁊. 4. ⁊ pharma
cor. 4. c. 4. sed spũs est bmõi: q̃re de iequali distem
perantia ca. 6. Fcile alterabilissimus spũs q ⁊ sub
tilissim⁹. Rursus san. imo ẽt carnisformis sba: de in
ge. xi. ca. i. de ghus magis vt cuꝫ fint grossiores spũ
non pmanẽt verũ pmutant̃ vicissim. nã si qõ magis
non aderit multo ãpli⁹ neq̃ qõ min⁹: per topicã re
gulã. Eti: Si is passio ampli⁹ facta abijcit a sba topi
corꝫ sexto. sed talis est q spũs. vñ. xi. de inge. cap. i.
Spũs suba sere fm vnãquãcq̃ reptionẽ ãpliꝰ fit ⁊
minoꝰ. Ampli⁹ id oñdit somn⁹ pp spũs resolutionẽ
factus: dria. ios. Non igit in oi permanet bois vita
spũs idẽ numero. In opofitũ qr si non pmaneret
corrũperet̃. sed non põt corrũpi quia vnũqõq̃ inte
rimit̃ ⁊ corrũpit̃ a suo ꝓio: de ineqli discrasia ca. 9. sz
spũi nihil est ꝓriũ cum sit suba. Et firmat̃ qm̃ oẽ cor
rumpit̃ aut talit̃ vel sui corruptõẽ subiecti vt scientia
ignorãtia ⁊ sanitas ⁊ egritudo aialis iteritu: de cãis
longitudinis ⁊ breuitatis vite. Sed non prius qr ni
hil dare contingit in corpe adeo fridum q spũs imen
sam caliditatẽ supet pretactã cũ forte nihil friduꝫ fit
actu in eo. neq̃ ꝓ potius habeat suũ saluat̃ suscepti
uum vel receptaculũ aliogn in sui emolitet̃ corruptõ
nẽ quã nullũ nãliuꝫ itendit ⁊ operat̃. Amplius cum
sit duplex inatus cõplantatus ⁊ finẽs. ꝓmus qdẽ p/
durat idẽ cõtinue qõ nomẽ ipsius ofidit. Ipsum. n.
symbolũ debet eẽ ⁊ ꝓportionale rei: de sensu ⁊ sen/
sato. Salr ⁊ scõs actiuus. n. ⁊ motiuus cõseruatiu⁹
maxie ac cõplantarũ excitãs in actum Manet inaq̃
spũs idẽ numero in pmanẽtia aialis tota. Propt
ꝓmũ gdez sciendũ q gd fit spiritus quotiens ẽt dica
tur ⁊ idẽ fit̃r numero visũ prius ⁊ dria etiã. 38. a qua
cũ. 56. id dependet sub questiũ. Propt scõm ꝓ
sciendũ aliquos voluisse spm̃ permanere eundẽz nu
mero cũ sit aialis permanẽtia idẽ cassata. nõnullos
pmutari alteratum cõtinue hora ẽt breuiori. Quof/
dam vero sub dubitatione id fere omittere. vnde de
cã motus aialium. vtruꝫ qdẽ igit̃ est idẽ semp aut fit
semp alter: alter fmo pura pmo de ge. ⁊ cor. sed qd
de hoc sentiendũ tertio ⁊ quarto videbit̃ dicendoꝝ.

Propter tertium aũt sciendum q spũs inatus cõ
plantatus ꝓncipalius in corde ceterisq̃ ptibus eius

virtute permanet numero ⁊ nus idẽq̃ ꝓtinue. Eõ/
figurat̃ nãq̃ ptibus formaliorib⁹ ⁊ spmaticis altera
tur tũ ⁊ trãlmutat̃ ficut ⁊ ipe nõ min⁹. Fluens vero
seu currẽs vt nomẽ denotat nõ pmanet idẽ sp verũ
alius efficit ⁊ ali⁹ tpe nõ lõgo mãlibusq̃ pticulis ⁊ sã
gnineis, ꝓportõatus quõ ãt spũs inat⁹ educat̃ in eẽ
cũ spmate ac de ipso aũ cordis cõstructõẽz ac fluens
corde genito ⁊ eoꝝ actib⁹: dria visum. 48. qõ ãt in
natus pmaneat idẽ nũero ꝓtinue fulcit̃ rõne: qm̃ tria
corpa circa principiũ gnãtionis nostre cõplẽt subam
spũs san. ⁊ aerea humiditas ex qua fm principia vt i
libro de spmate gnãtio ẽ aialis pticulis. aphoris. pri
ma. Huiusmõi igit̃ pmanet tũc sp. Silr ⁊ san. cũ in
spmatica cõuertit̃ sbam mẽbrorꝫ solidorꝫ gnãtionam:
dria. 36. ⁊. 37. Et sper ma oẽ marie resolutẽo ⁊ dila
tando coadiuuabit̃ calidũ ꝓpionis in spũs i nati con/
structõem. Hic. n. spũs vnus ẽ numero gnãtẽ pri
mus ⁊ gnãbiles plures sicut vnũ ẽ mẽbrorꝫ gnãtiõ:
primũ vt cor gnãbilia ꝓ mẽbra plura de medicinis
cordis. A. Adhuc aia permanet vna eadẽq̃ conti/
nue: sed is spũs creatus ẽ primũ appẽdiculũ virium
aie ac emanatio fa in corpis mẽbra ipso efficitur me
diante idẽ spũs vꝫ fluẽs. Rursus si pmanet illud
i quo aligd insepabilr fundat ⁊ id permanet ceu sũt
materia ⁊ forma. Sed humidũ radicale resturatuꝫ
aut fm plurimos irrestitutũ pmanet nũero cõtinue
idẽ. spũs aũt inatus ipm cõplectit ⁊ q̃ti iformat. Iti
dẽ: illũ qõ ꝓportionabilr se hꝫ vt pa formalis ⁊ soli
da pmanet idem nũero continue vt visuꝫ dria. 56. sz
talis ẽ spũs vt tactum. vnde post pmissa de cã mot⁹
aialium subdit̃. Idem. n. est ⁊ de aliis ptib⁹. i. filiis
dubitatio an remaneat sp idem nũero quod nutritur
nutritio. n. in pmanẽtia ordinat̃ aialis sed spũs inat⁹
nutrit̃ ex fluenti: dria. 155. Itaq̃ spũs inatus cõplã
tatus idẽ pmanet semp nũero nutrit⁹ ⁊ auct⁹ vt oñ/
sum de ptibus formalib⁹: dria. 56. q aũt currẽs non
pmaneat numero idẽ ꝓtinue hoꝝ monstrãt oppofita
Et firmat̃ itidẽ seorsum: qm̃ illud quod ẽ vt materia
de se resolubile q̃magne ordinatũq̃ alteri⁹ in subsi
diũ nusq̃ insertũ inuiscatũ non stat continue: huius/
mõi ꝓ est fluẽs. generat̃ nãq̃ vt tactum ex vapore
sanguinis vel ei⁹ subtilitate. hic aũt marie alterabilis
corruptibilis. vñ Eraclit⁹ ⁊ Eratillus vaporẽ ponẽ
tes rex oium principiũ diterũt nihil, ꝓpter eius repẽ
tinã mutatõem posse Hisicari: dria. 3. Ordinat̃ ẽt
in spũs cõplantati altõem ⁊ excitatõem eius de potẽ
tia fere in actũ: in huiusmodi tm̃ Vrute cũ qualitates
currẽtes sint aptiores inati neq̃ ẽt humido iferiꝰ et
ꝓstrictus pmanet vt plantat⁹: vex in locis vacuis
cõtinet q̃ in nobis simpliciũ gnto. c. 5. distinctionis
fe vt corde artarijs ⁊ fm aligd in venis. Adhuc id
ꝓportõat⁹ ẽ sanguini ⁊ sbe carnisformi ⁊ vlr̃ ptibus
materialib⁹ mime pdurãtib⁹ hꝫ effluẽtib⁹ cõtinue. nõ
pmanet igit̃ spũs fluẽs sp idẽ nũero sz labit q̃multũ
rõe sube q̃ ꝓpionis. Qui aũt minori pmanet tpe
ẽ aialis cũ sit subtilior resol. bilior ⁊ marie q motiu⁹
actiuior. n. marie: non ãt adeo sensitiu⁹ deinde per
manẽtior talis vitalis isto. grossior nãq̃ ⁊ vigorosi
or: ⁊ tandẽ mime resolutõi exponet̃ horũ cõpatione
figs naturalis cũ rõe sbe pinguioris cõplexionis sb
missioris calido ⁊ mot⁹ nõ laboriosi. Propter q̃r
tũ vero dicendũ ⁊ si appareat ad primũ gdem qm̃ cõ
cludit de spũ currenti q breuiter pmanet tpe non tã
in lapsum vt ignis oio cũ fit qd mixtuꝫ grosso igne.
Ad aliud fit̃r dicendũ alteraf. n. ⁊ patit̃ q̃marie: ne
q̃ aligd in ei⁹ ordinat̃ pmanẽtiã ficut tpe incõplẽta
ti subsistentiã. Ad aliud qd dicendũ mor apparebit.
San. n. ⁊ carnisformis suba ẽt minus cõsumit spũ cur
renti cũ sint ampli⁹ terminati tũ q ⁊ iã in aliud ordi
nat̃ ficut san. in alimẽtũ atq̃ spũs: caro aũt nõ princi
pali intendit̃ a natura ⁊ marie q eius repit̃ semp ma
teria in corpe prepata pura sanguis. Spũs autem in
natus idẽ permanet numero tanq̃ intentus necessa
rius marie. vnde substantia carnisformis cuꝫ sangui
ne videt̃ quoddã medium inter istos duos spũs obti
nere. Et, ꝓpter hoc ꝓsir appet ad aliud. Currẽs nã/
q̃ patit̃ in, phibente q̃magne ita vt corrumpat̃ non
raro. Innatus vero non sic cum defendat̃ vigore ac
fomento fitq̃ non adeo vt alter subtilis mobilis agi
tatus: sed potius sere getus ⁊ icertus. Ad aliud etiã
apparet: ꝓtendit nãq̃ spm̃ amplius cõplantatũ cur
rentẽ cum eis expandat̃ de centro in circũferentiam
⁊ econtra: vt dria visum. ios. Ad es ẽt que ptis alte
rius apparet qd dicendũ cuꝫ de spũ magis cõuincãt
cõplantato. Verũtũ dicendũ ad primũ q hꝫ spũi ni/
hil ꝓrietur inquãtũ est suba per se subsistens: ei tũ in
quãtũ ẽ suba passionib⁹ plurimis affecta primis ⁊ ꝓ
tertijs ei contrariant̃ q̃plura ipm alterantia ⁊ cor/
rũpentia deniq̃. Sed vn igitur ꝓrietas cauletur hic
sermo cũ totũ quod huiusmõi oriat a sba pntis nõ ex
tat cõsiderationis. Et ad fulcimẽtuꝫ dicẽdũ q vita
ctũ a suo destruit̃ spũs ꝓio vt frido pblatico ⁊ vitreo
vel melico cũ spũs inati fit caliditas non excedẽs ve
rũ magis subtipata. Silr ẽt alia nõ pauca spm̃ corrũ
pentia vt excellẽtie cetere ⁊ motus fortes syntboma
tq̃ resoluẽtia ⁊ marime dolor: pmo fa. c. de cã de
bilitatis mẽbrorꝫ: ⁊ merito: qr subtilis extat sube pas
sibilis q̃potissime ⁊ fluẽs q̃ precipue. Corrũpit eti
am subiectuꝫ suũ vel fulcimentũ ⁊ si accidẽte dria. 3.
Satagens nanq̃ se in ipo sustentare ⁊ proprie in eo
qõ afficit̃ caliditate pabulatina ⁊ plũptiua. p se aũt ⁊
ꝓprie inat⁹ itẽdit ⁊ conat̃ saluare cõtinue. Ad aliõ
dicẽdũ q de spũ ꝓcedẽdũ inato: de fluẽti ꝓ mine
cũ ei⁹ actiuitas ⁊ plectõis euidẽtia nõ fit seipso sz ab i
nato cõplantato ac corde: ordineturq̃ in illuꝫ succes
siue ceu oñsum tanq̃ fomẽtũ ac excitatiũ ipsius nõ
nullum.

Differentia. 60.

Nod omnis actio a qualitate fiat tm̃ videtur
quoniam quatuor determinate equalitates
in secundo de ge. ⁊ cor. sunt eorum cãe: q̃r
to metheauroꝝ. Si ergo eorum ⁊ earum magis
Et q simplex ⁊ naturalis ens permutato ab his eri
fit virtutibus ibidem. Amplius prima problema/
tum assignatur causa solutionis medicinarum per p
tem superiorem aut inferiorem: seu per vtranque ex
qualitatibus tantum elementorum predominantiuꝫ
in eis. Elleborus enim albus quia calidus ⁊ leuis
purgat superius. Scamonea eo q fit calida ⁊ grauis
inferius. electerium autem et gũmi apsie propter
vtraq̃ alterutro purgãt mõ. vñ Oribasius apbonis
moꝝ quarto. Qr ellus albus leuis est vt mituꝫ facit
⁊ leuis purgat ac superiora petit. Niger ꝓ grauior
ẽ ⁊ grauior tanto inferiora petit. grauiora enim semp
inferius petunt. Rursus oio actio ẽ a contrario: p/
mo de ge. ⁊ cor. Contrariet̃ãt, ꝓprie reptur i qua
litate cum in eis fit vere maxime distare propter ne

turā actiui ⁊ passiui in ipa pri⁹ reptum. Cōmentator
tñ metaphy. 8. ⁊. 10. voluit pmo Zietatē in situ re
periri pp maxime distare vt qd centri ad circūferētiā
⁊ inde in aliā ꝓfluere. Cōtraria nāq; sūt que sub eo
dē gnē posita marie a se distāt: dzia. 72. Adhuc actō
ois hec p motū existit vel saltē icipit. ꝓpriū eteni ac
tionis est esse i motu in ser pncipijs. ois aūt motus
sit a Zio. itaq; actio oiſ sit a qualitate. Oppositū mō
strat q; pmo pma ca. de Virtutib⁹: neq; puenit aliā
opatio nisi a virtute. Et eodē scribit scōa actionē sie
ri a mā ⁊ a virtute specifica seu forma: qd ⁊ Ba. i pli
bus sensit libro: Itidē qd ab alioq; a qlitate fiat vt
a subā. Cōmentator. n. 7. ⁊. 12. metaphy. qlitates sūt
in sīa formar: substātialiū: ita q sba fit pncipale opa
tionis pncipiū. Rursus ar. 2tra quosdā fo de aia:
Ignis non est cā nutrimenti ⁊ augmenti sed aia ūmo
cōcausa. Aia aūt est substantia pp quod a suba egre
diet actio. Amplius illud qd dat simplr esse dat actio
nē ꝓsequentē inde ſ sba simplr dat esse: q; accidēn
tia non sūt entia sed entis. 7. metaphy. Adhuc vt q
fit actio a quadā Virtute occulta dicta forma specifica
seu ꝓprietas: qm si ois actio fieret a qlitate: tūc sēp i
tali actione eēt inenire nām ⁊ ꝓpetares qlitatis. mūc
aūt inuenimus quēdā opationes q nullo modo videt
posse qlitatib⁹ attribui sicut medicinar attractio: qm
quēdā graues purgāt sursū vt lapis lazuli; quēdā le
ues deorsū seu pulpa collocynthide. silr ⁊ aurū in ven
tre strutionis positū: vlico extractū inuentū ē minora
ri qd non accidit ab igne calidiore calore strutionis
coll. 3. c. ca. si opatio medicinar possit demonstrati/
ne cōpēdi. Inuenim⁹ ēt q acus tacta cuspide a ma
gnete puertit ad polū artic. Ostēdit ⁊ ārto q actio
fiat a qlitate. ponit nāq; medici quosdā bu. ⁊ egri
tudinis corrūpere ⁊ necē inducere qlitate alios autē
quātitate vt apparuit de athlera: cūonis necessitate
Pali: San. tpatus sui qlitate venas scindit sui qtā
tate: ⁊ liquor tpatus vt iterdū vasa corrūpe. Rur
sus cū vnūqq; fit determinatū, ꝓpria forma Virtute
⁊ fine inde ꝓsequente: ārto methaurox. si quātitas
bis caruerit ⁊ marie actione videbit eē frustra cum
vnūqq; fit pp ei⁹ actionē in finē ordinatū. In nā
aūt nihil ociosū repit: pmo ō celo ⁊ tertio de aia. Ita
q; nō ois actio pficit: qlitate sed a suba, ꝓprietate ⁊
qtitate silr. Propt qdē pmū sciendū q actio ē
fm quā i id qd subijcit agere dr dzia sequenti ⁊ in de
ser pncipij. Bilbert⁹: Qualitas vero ē fm quā qles
eē dicimur in pdicamentis. q triplex existit vt appa/
rebit ꝓnr. Propt scōs qdē sciendū q plures anti
quox posuerūt indifferenti oēm actionē qtuor qlita
tib⁹ fieri eorx ita q ⁊ actōes a formis occultis, pueni
entes dicris specificis in eorx conati sūt reducere nāq;
Cui⁹ positionis vt Ar. ēt cū auer. dzia. 71. quā fig/
dez Alex. pipatheric⁹ aris. por expositor nitit defen
dere volēs formas oēs ex eorx mixtione cū qlitatib⁹
suscitari. Cui egdē positioni tñ initit qd ⁊ itelle/
crū possibilē voluit de potentia mae p actionē qlita/
tū educi. Et iō solus iter ceteros pipatericos hunc
posuit corrūpi sicut appz in ei⁹ tractatu ⁊ a cōmenta
tore terrio de aia. In cui⁹ qdē positionis psuasionē
inducit nos in eorx mixtionis admirationē. Aut nāq;
q ex simplicib⁹ ēlis aut ex ipsis non grādez mixtionis
gradū suscipientib⁹ mime puenire posse nobiles sor
mas dignax actionū ⁊ virtutū susceptinax. cū vero
i mixtione ēla adinuicē cōponunt ⁊ alterant: gradus
altiores ⁊ nobiliores mixtionis suscipiūt pp eox exco
ctionē ⁊ depuratores formax nobiles cū actionib⁹ mi
rādis vltra id qd oio reptū fuerat i aliquo simpliciū
puenire: qd ex spiritib⁹ alchimicis conant ondere.
videm⁹ nāq; cū huiusi fuerit simplices aut nō p artez
⁊ ingenio subtilii ꝓparati et cocti ⁊ depurati non grā
dez effectū bre i metallox cōuersione. Cū aūt ꝓparāt
⁊ adinuicez ꝓiūgunt, pueniūt actiones ex eis mira-
biles eox trāsfigurationē excellenī vltra id qd ē sim/
plicib⁹ aut i prauc pueniret ꝓparatis. Hec aūt posi
no ⁊ si prima fronte quādā pbabilitatē videat bre: ita;
tñ est ⁊ veritates ⁊ sniaz ar. ⁊ marie i intellectu possi
bili qd ēt ostendit rōe: qm qlibet calidū simplex seu
cōmixtū ꝗ diuersas ꝗ opationes in pticulari: cōue
niunt tñ in gnē. Calidū nāq; oē dicit homogenea cō
gregare ⁊ eiberogenea disgregare: fo de ge. ⁊ cor.
⁊ methau. 4. Silr est de frido ficco ⁊ hu. i eox acti-
bus. nūc aūt multas actiones cōspicim⁹ vt declara-
bit i sequētib⁹ q neq; in gnē neq; ēt i specie qlitati/
bus pueniūt eorx pp qd non est dare actionē oēm a
sola tñ effici qlitate. Adhuc insufficiēs est valde nihil
durigere ⁊ isormare qlitates eorx nisi p mixtionē ipsā
⁊ cōplexionē. Sic. n. non esset spēs ⁊ forma alia nisi
ꝓplexio qd oio salsū nāc. n. nō fieret gnātio aut solus
accūs generet Rursus virtutes disponētes ad gnātio-
nē ⁊ formax sbaliū receptionē videret ociose. Am
plius nihil agit vltra suas spēm ⁊ formā: qm sicut ꝗ
esse res ⁊ opari et ē. 2. metaphy. Multas aūt i mix
tis marie actiones vt apparebit videm⁹ trāseuntes
sensibilit qlitatuz eorx nās. itaq; ab alio qꝗ a qlitati-
bus, puenit actio: vt ēt dzia videbit. 71. Propter
tertiū qdem pmirus ondak in q actione verificet ma
gis eā a qlitate pfici. Scōo monstret quō actio qlibz
vtcūq; pōt dici effici qlitate. Propt pmū hui⁹ sci
endā q actio est duplex: eteni quedez corpores: alia
vero incorpores in ser pncipijs. Intelligo aūt actō
nem corpoream illam que fit mediante corpore cum
motu et transmutatione. Incorpoream vero que si/
ne qualis est actio intelligentiax et dei si actio pōt ap
pellari que opatio verius dicit dzia ꝓsequēti. Actio
aūt corpores duplex existit. vna quidem iconuersiua
ita q agens actionez suā imprimit in passuz absq; ali
cuius agentis repassione qualis est actio corporis su
perceleſtis in ista inseriora. cum enim superiora et in
feriora in materia non conueniant nisi vt equinoc
vnum vicissim non aget et patiet ab altero cum na
tura posuerit corpus celeste inalterabile perpetuum
incorruptibile a contrarietatibus exemptum neq; pe
regrinarum impressionum susceptiuum. Est et alia
actio conuersiua ita q agens reparit a passo alterna/
tim et agit: qualis est actio istorum inferiox generabi
lium et corruptibiliū in mā cōicantiz de quib⁹ phy
sicox tertio. Omne simul actiuum et passiuū et mo-
uens physice mobile erit, et phy. 3. cōmentator. 16.
cōmento: Quod ratione cōiccatōis in mā cū Zieta/
tibus accidit. et iōpmo de ge. Albedo non patit a li
nea cū earū sint mae diuerse. Si itaq; querat an ois
actio fiat a qlitate: manifestū est i actione conuersiua
corpali verificari marie vt cōmentator. 7. metaph.
Apparet q ēla nō patunt neq; agunt nisi per qlita-
tes: no aūt per formas subales. Forme nanq; sub-
stantiales materiales non sunt actiue neq; passiue,

passiue nāq; ⁊ actiue prime sunt qualitates quod et
Ar. primo de ge. ⁊ ārto vt tertū methaurox vt si con
fisse. vñ de cā motus aliū cā motū tali. s. illox in
qbus sunt passiones alterātes fantasiā ⁊ appetitum
sūt calidites ⁊ frites que de sorte ⁊ deitus existes nā
les: quare vt sentire qd ēt in apprehensionibus sic
aliq; fit, motus qlitas que monet agentem opari vt
bonū aut appens bonum. Neq; ēt pōt dici actionez
q quantitate principaliter, pcedere cum omnis actus fit
cū motu. mathematica aūt sunt imobilia tertio me/
taphy. In imobilibus nāq; motus principiū inesse
nō pōt. 13. n. fit in re motu non tñ moueat nisi accīte
liter cōmentator. Et iō scribit pdē in mathemati/
cis nulla sore rōem finis aut boni. In eis nāq; neq;
deterius iest neq; meli⁹. Hoc ēt roborat rōe: qm Zia
oia in eodē sunt genere. ois actio ē per cōtrarium
Qualitati aūt appens de se Zietas inerisit. ⁊ neq; substan
tie neq; quātitati in predicamētis: qd affirmat q si-
mile occurrēs sili nō solū iducit actōem imo neq; pas
sionē: pura sentire qd ē pati quodā vt ostendit duo
corpora in adinuicē sili se tangentia: cōpsonum p
mo. c. 10. ⁊ prima primi. Propter qd actio primitus
pcedit rōne qlitatis ⁊ nō subsantie neq; quātitatis
Sciendū quoq; ceu app; fo de ge. ⁊ cor. ⁊ septimo
metaphy. a cōmentatore q qualitates duplices exist
pme: vz calidites fri. fic. ⁊ hu. secide at ārplures ut
app ver et obiectis sensuū: sicut duricies mollicies
⁊ cetere. Sūt ⁊ tertie sicut albedo nigredo dulcedo
amaritudo sonus ⁊ silentiū qua ceu cē habent p
mas sic ⁊ operari cū silis sit dispō rei i entitate ⁊ ope
Reducūtur nāq; qlitates huiusmodi fere ⁊ tertie ad
primas qm in eis primitus saluar rō Zietatis: pmo
de ge. ⁊ cor. Si vo loquamur de actione corpali non
cōuersiua dicendū ꝓprius q nō ois actio ē a qualita
te huiusmodi cū oīsum fit p ter hāc aut cē alias qua
litates vel quēdā modū qualitatiū haberi. videm⁹
nāq; actōes quasdā occultas quas negare nō conti
git et aliis qꝗ ex qualitatib⁹ sensibilib⁹ cōuertuis ene
nire: sicut apparet de auro assumpto in corpe strutio
nis quod statim extractum repertū est diminutiuum
quod ab igne nō contingit ut tactū. Cōspicimus etiā
lapides pciosos ⁊ medicinas Virtutes mirabiles ⁊ oc
cultas hēc que ex qlitatibus ⁊ naturis nō pōt consur
gere eorx cū nihil agat vltra suā spēm ⁊ agens oē ef
fectū sibi, pportōabile in mā introducat. Et iō bene
sensit pharma eox. 3. capitulis primo ⁊ tertio distin
ctōis secūde Ba. q huiusmōi actōes p rōes a quali
tatib⁹ sumptas eorx inuestigari nō pōt: sed per erpi
entiā magis cū ex alia natura, pdeant altiori in cōpo
sitū qꝗ sit elaris natura pura celesti. Propter qd ex
tra actōem a qualitate cōuersiuā ꝗ aliam subiūgere
qua actio proprietatis occulte seu forme specifice sine
spēi totius appellat. Et fortassis Vificat in his Ar.
pmo initiū: liter saltez eo q oēm actiōem Virtutis oc-
culte pcedat actio quēdā seu affectio ⁊ dispō qlitati-
ua. vñ pharmacox tertio. c. penul. Ois medicina si
milis in sīa que vehemētioris extat calidiratis ē plus
attractiua. Auriliat. n. calidites ei quod per silitudi
nē facit. attrahitur. n. duplici de cā. Primo Vo fa
c. 15. de eo quod comeditur ⁊ bibitur. Napellus et
alia venena que Virtute opantur occulta per quālibz
cōuersionē agunt in sui qualitate. venenū aūt serpen
tis agere dr ibidez ipsemet obuiatione eo q calidum
actu cuz sit alalis superfluū vt fit qd actu huiusmodi
qd nō in venenis repit inalatox cū sint potētia tālis
Pōt ēt silr quod āmō extendēdo nomē qlitatis ēt in
actōe corpali non conuersiua ⁊ in actōe non corpali
verificari: eo q ois actio a principali agente vt de-
pendere ghuadā medijs velut instrumentis modū. q.
pretendentib⁹ qlitatis per quē dr primū agere per in
tellectū mediārib⁹ spēb⁹ ghuadam vel ideas sicut fo
te vt Plato sensisse ad qs gdez aspicēs diuersas re
rū spēs, pducit. 13. n. vnus semp ⁊ idē pmanent oio
trāsmutnōe carēs reali. ponit tñ idē per spēs has di
uersificari ideales p quas ēt suo mō ⁊ min⁹ vles po/
nūt itelligentiae: tōem suā q ē itelligere mouere ēt
exercere. Silr que actōem corpoze nō conuersiuā
pōt ge ad actōem qlitatiuā adducere. Corpora nā-
q; supiora in qbus dem hanc actōem fore mediante
luce ⁊ motu in hec agāt inseriora. Aut aūt in predi/
cmēto suscipit qlitatis: sic ⁊ motus considerat⁹ vel
penes perfectōem ad quā tendit ⁊ terminū nō diffe
rens nisi fm magis ⁊ minus erit in suba quantitate
qualitate ⁊ vbi. Tot. n. sunt spēs motus ⁊ mutatōis
quot ⁊ entis supple ⁊ huiusmōi. Aut so: tassis entis
ēt causlib; hlicamēti fm q ē dare pfectum ⁊ iperfe
ctū in eo. Scōm Vo qd ē in via magis ad ptactā p-
fectōem ē in genere passionis tertio physi. ⁊ cōmēta
tor ibidem. Propter fm huius sciendā q actōez
ab aliquo pgredi dnpt pōt euenire: aut q illud fit
velut principiū primū et fundamenuz ipius actōis
in quo rō Zietatis sustentet et sic. s. me ēt substantū
ales sunt actiue ⁊ passiue: nō tamen ēentialr. Cōme
tator. 7. metaphy. cū in eis Zietas non fit rō. quod
etiam vt Ar. fo de anima sensisse vbi contra quosdā
ponit aiam que ē suba corporis physici organici esse
cām alimenti: non autem ignez sed magis cōcausa:
vitactū quodāmō esse: ac fo de ge. aiatum scribens
calidiratē ⁊ frigiditatē dura mollificare ⁊ viscosa frā
gibilia reddere ⁊ huiusmōi talia fm rōem ⁊ formā q
quā hoc gdem iez ē caro: hoc āt os nō faciunt verus
hoc agit motus q ab operante existit: pura vocat⁹ in
tellectus seu virtus fm medicos dā informatiua.
Pōt ⁊ fo ab aliquo actu puenire eo q fit ꝗ mū ⁊ i
mediatum a quo puenit actio: ꝗ per viaz istri ⁊ mā
magis videatur hoc facere qꝗ per modum principa-
lis agentis actionem s. sustentantis vt euidēs q cōme
tatorē: secundo de anima: ita q actionem dignis vt
dek attribuere forme que est anima qꝗ igni qui est in
strm ⁊ materia. vnde quinto coll. capi. 3. Decoctio
fit per calorem qui est in cibato non tamen calor est
primus motor in hac re: sed anima nutritiua. Ipsa
enim est que ordinat et determinat ad vnum finem
et non ignis: secundo de anima. Et ideo Aristo. se-
cundo de ge. et cor. nitit improbare illos qui quod
quid est et vnde motus principium auferentes actio
nem omnem ex qualitatibus tñ videntur adducere
Sic igit breuit declaratuz existet quomodo actio om
nis fiat a qualitate et quomodo non et qualit quali/
tas potest suscipi differenter. Testor tamen Aris. de
cere omnem actōem qualitate perfici inijtialr saltem
quod oīdit attractiua caliditate cōtracta et calefactō
ne attractōe meliorata vt karabe in rapiēdo paleas
fricatōe calefcm denotat. Propt quartū Vo ad p
mū dicendu Ar. loqui de actōne corporea puersiua
que ois qlitate pficit vt declaratum est. Ad aliud q

cendā q̃ hoc forte ar. mondā vdit vt iste dicit de permenide ꝓmo physi. ar. nāqz nulla actione vt in his i ferionib⁹ posuisse nisi ex virtutib⁹ ꝓgrederet eloq. posteriores ñ ꝑter hanc actionē inuenere dependēte vt declaratū existit ex virtutib⁹ superiorib⁹ occultis a tota specie seu forma specifica. Aut dicendā omne actione fore a qualitate aut essentialiter aut initialiter et coadiuuatiue. Virtutes nāqz occulte i eqz inuiuāt actione q̃litates eloq vt tactū. Sicuti in aliis⁹ apparet magis q̃ alis ꝓmū est actionis ꝓncipiū: ꝓter hoc virtus sup illam sulcita: et deinceps calor. ita in hmōi insiatoq ꝓmitus est sba rei: deinde virtus in g bus est occulta: demūqz cōplo vt ois tandē hic actⁿ ꝓgrediat cōplexione. Ad aliud dicendū vez fore in actione corporeo cōuersiua istoq gnādiliam et corpus ptibiliū de qua sermo de ge. et coz. Sāt ñ alie actiones que ex ꝓiectate ꝓfurgunt aut ꝓiectates in eis eg uoce sumet figo dicat hmōi actiones fore ex ꝓiio velut et q̃litas in eisdē sumebat eguoce. Ad aliud eodē modo dicendū cū motus i tali existat actione q̃litatiua. In plurib⁹ nāqz actionib⁹ non reperit motus velut in entib⁹ diuinis ꝓbus. Ad eoq̃ et q̃ alterius ptis ꝓmuz dicendus q̃ q̃litas claris est virtus q̃dā: dria. 57. et q̃ actio a mā et a substātia subtiliter ꝓsiderantibus ad actionē reducūtur q̃litatis. In actionib⁹ nāqz q̃ busdā q̃litates alterant solū et pmanēt substātie: et hāc actionē vocat a q̃litate. In nonnullis aūt corrūpit et sba q̃ a mā. Improprie tñ vocat actionē ꝓprius. n. a q̃litate ac speciei forma ꝓuenīāt. Ad aliud dicendū vt iā apparuit quō a q̃litate fiat actio et q̃liter a substātia nāqz ab eo qd̄ sustentat et defert subiectū ꝓiectatis a qua pm⁹ ac mediate aliqd operat. A q̃litatib⁹ Vo deinceps magis et imediatius ꝓgredit actio et si modus quendā instrālitatis respectu formaq̃ sbalius videant bfe. Ad aliud dicendū q̃ sicut ex ꝓiunctione materiei cum forma multa consurgūt in ꝓposito q̃ in neutro cōponentiū fuerāt ita fit suo modo ex aplicatione accidentis ad sbam. Aut lz sba fit cā sustentatōnis et subiectū accidētiū non tñ est imediata cā actionis ꝓiectatis. Ad aliud dicendū hoc verū ꝓcludere figo totaliter qd̄ est et vñ motus ꝓncipius ab actione excluderet sicut arguit ꝓtra quosdā: de ge. et coz. fo. Ad aliud ꝓcedendū est vt iā apparuit. Q̃ portet nāqz ꝑter hmā actionē ex tria hanc scōam ponere si sensui nolum⁹ ꝓdicere et effectus rōabiliter i ꝓprias sic causas adducere. Ad aliud dicēdū q̃ a quātitate vt quātitas est qualitatib⁹ sensibilibus separata nullo mō fit actio eo q̃ mathematica q̃ sāt de quantitate: imobilia sunt: tertio methaphysice. qd̄ aūt tale actionē non hz cū dictus actū oēm cū motu existere fili et locū vti ārto physi. Q̃ stendunt aūt et mathematica q̃ non fint in loco q̃ si tñ locum dicant bfe vt dextera et sinistra et c. hoc positione ad nos ꝓsurgit. hmo de ge. et coz. vbi dicit mathematicis dandis filr tactus et locus. que aūt locū non hāt actionē nō suscipiunt: qm̄ sicut locus est ita operat natura. io. phl. vnde si medici quasdā actiones dicant ex q̃litatibus humoq̃ consurgere; quasdā aūt ex quātitatibus: dicendum illud fore fm iudiciū sensibile cū fm Maly. medicinalis specularia sensū ñ supgredit. Importuna enim diligentissima subtilitas sebiū fo. c. 4. Videtes nanqz quosdam hu. sensibili q̃litatibus effrenebos ponunt qualitate peccare: alios vero in eisdem minores velut plurimū est fam. et phlis dicunt actione quantitatiua corrumpere cum tñ subtiliter considerantē vt apparuit oporteat hāc actionem a q̃litate existere. Iuxta ñ per quātitatē maxime cū agens oē multe eq̃ est q̃titatis. de cā. 2. c. 2. potētie nāqz corpoq̃ sequunt magnitudines eqz. Cōmentator hmo celi et mundi. Ad aliud dicēdū p iteremptionē. huic nāqz quantati superexcellenti mala iā associata q̃litas existit tñ imperceptibilis videt: et iō dicunt q̃ repletio quo ad vasa non pmanet diu quin sibi repletionē associet quo ad virtutem. Ad aliud dicendum arisloqui in esse istorum generabilium et corruptibilium in quibus posita est actio conuersiua. quantitas autē vt ostensum actionem non habet nisi actio equiuoce et improprie extendatur valde cum sit posita in ratione contrariorum existere.

Recedentiū rurusus grā q̃ ledere alicuius morbi fiat q̃titate mōstrat: lz qd hmōi dria fuerit indicatū. 60. qm̄ aphoris. hmo Athletarū qdā in vlt imā repletionē deuenientes pierunt repētine: aut i eis scissa sunt vasa: sed repletio ūmensurata dicit quātitatē. Itidē. 5. aphoris. 2. Vbicunqz nutrimentū ꝑter naturā āplius intrat hoc egritudinē facit: Sed amplⁿ est, ꝑ ꝑtes quātitatis: qre Cōmentator manifestuz q̃ in egritudinē venit pp multitudinē nutrimenti. Et ꝓsirmat qz hmo fa repletio venā findit et ad suffocantia fit fluxus: et accidit suffocatio aut apopleris vl epilepsia cui⁹ qdā sanatio vt cito cū minutione succurrat pp quātitatē: quare aris. colls. 3. F ebris sanguinis fūt due species. Vna fit pp augmentū quātitatis solū. ait et humores q̃nqz calorem pp quātitatē extinguere. Sīl de inge. ix. In tumoribus qui ꝑter nām fm magnitudinem desistunt mēbra ab eo qd̄ fm nāz. Amplius si phlebotomia cuidam ꝓpetit morbo is ledit quātitate: qm̄ phlomia ē est cuio vsis multitudinem euacuās: de pharmacijs et hmo ārta Ipsa Vo eidem cōpetit vt et sanatio minisestat. Rursus est dare humorē tpatum ceu quem sanguinē. hic aūt venas pōt fingere vt sermo pugilū ondit non qdē qualitatis rōne cū sit tpatus. Quātitate igit fractura opabit ceu ser q̃plurimus contēpratus vtre inclusus. Ledere igit alicuius erit morbi quātitate. In oppositū qz si aliqs q̃tirate morbus lederet tūc cum id fit actio quedā iā pficeret ipsa quātrate et non qualitate sola sicut onīuz dria. 60. Eri: Q̃ is actio est cū motu. 3. metaphy. vñ auctor. 6. ꝓncipioq: Proprū actionis est esse in motu. sed in quātitate non est motus qd̄ oñdunt mathematica quātitati subiacentia: separa nāqz sunt a motu et vlr ab omnib⁹ sensibiliū qualitatibus: quare. ri. meta. Mathematicⁿ circa ea que ex ablone scoriā facit: circūtollēs. n. oia sensibilia speculat puta granitatez et leuitatē duritiē et mollicie: adhuc aūt caliditatē et frīditatē et alias sensibiles ꝓiectates. solum ait derelinquit quantū et continuū. Palin: Id non ledit quod hz rōnem materie cum minime agat eo q̃ ipsa materia fm q̃ materia est passiuum primo de gene. et coz. Non igitur morbus quis aget quantitate. Proꝑter primum quidem sciendum q̃ morbi ledere actus corporis est sensibiliter nocere ac tandem perimere. ratio nanqz ipsius est operationū corporis lesio manifesta ceu visum dria materie. 72. Quantitas vero seu quantū dicit vnum entiuz. io. qd̄ diuisibile in ea que i sunt: quoq̃ vtrāqz aut singulū vnuz aliqd aut hoc aliqd natuz est esse. Mutus Vo quantitatis duplex existit. nam quedam dis. rete ceu numerus et oratio: altera continua vt linea superficies et corpus et cū his cohe. inter locus et tēp⁹. Et hui⁹ itidē alter utra quedā est per se: alia Vo per accīs. Per se quidem aut fm sub̄am puta lineam superficies et corpus vel fm passionē et habitum. Et id aut passio quantitatis discrete vt nūerus: et tūc multū et paucū vel cōtinue et sic magnū et parū: qd̄ aūt respicit lineā et sic lōgū et brcue. vel superficiē et tūc latū et strictū. aut corp⁹ et ita altū et profundū. Subdit et graue et leue que tigdem quantitatē respiciunt his minus. hec enī numerant in accīntib⁹ quantitatis intentōe fa. Dividūtur enī granitas et leuitas eadē diuisiōe qua magnitudo In maiori enim quantitate maximeqz ꝓportionali plus est granitatis. in opposita Vo secus. Per accidens figdem quantitas est que tōne magnitudinis cui ea iberet quanti aliquam sortitur rōnem vt albā musicā et huiusmōi. subiecta enim ipsorum fūt quāta quedā. et filr motus primi mobilis tōe magnitudis quā cātur quantus existit ac temp⁹ consequēter motu cātum. Plosce et q̃ magnū et parū multuz et pauū filr cū accipiūtur fm q̃ sunt d. spōnes e. n. ia ea in quantitatibus dicūtur passiones et accidentia quantitatis: sed cū respiciunt vnū in alterius respectu vt dentur in capitulo relationis collocati. Rel tuo nāqz accidit quantitati et ceteris predicamentis. Ar. i predicamentis. c. 5. metaphy. ac cōmēterator. Amplius vt veritas diligentius idagetur. siendū q̃ quātitas potest dupⁿ accipi aut simplⁿ vel fm qd. Primo quippe aut fm rōem cōem vel magis ptcular. Quod si primo aut fm rōnem intentōalem fm q̃ in eius cōitate omnis concludat inferior quantitas p. ut subiectibilis extat et predicabilis et ita de conide. a tōe logici existit. vel fm rōem realem in quantū ens extat: et tūc de ea metaphysicus speculat cōtemplat eni ens inquantū ens. 6. metaphysice. Si vero rō ispiciatur ꝑticularior: realis tñ puta, put est multiplicabilis vnitate sicut quantitas discreta vel mensurabilis puncto vt linea et superficies de cōtdeiatōe tūc extat mathematici ipse nāqz circa talem negociatur quantitatē. Si aūt iueatur quantitas fm qd puta, put terminus ē et mensura physicorum corporuz et vlr quantitatibus sensibilibus subtracta negocij existit physici. Propter fm vero sciendū q̃ cōis factus ē vt apparuit ex argutis medicoq̃ sermo q̃ morbus qa ledit qualitate: alius Vo quātitate. Ad oñditur nam si sanitas dz adesse oz humores quantitatis mēsura determinatos fore ac qualitatis ꝓportionatos apparens hmo prima. cum rōnes contrariorum extent ꝓtie. Vt aūt medicoq̃ verificet sermo: ita ꝓducētū id quesitū physicū nō parum: cuius Vitas dicendoq̃ videbit tertio. Propter tertiū Vo sciendū q̃ a quantitate simplⁿ et per se nō pucnit alicuⁿ morbi lesio et vlr neqz actio. Cōsequēter āt et coadiuuatiue accidit magis. Primuz qppe oñditur qm̄ ledere agere quoddā existit. Sed m. n. hoc in id qd̄ subiacit agere qd dr: sed omne agere fine actio contrario p̄ficit dria. 60. quantitati aūt nihil extat ꝓtium in predicamētis. Amplius nihil principalⁿ et per se agit vl tra suā spēm. Sicut. n. se hz aliquid ad ee fic ad operari: so metaphy. sed si morbus lederet quantitate cū simplⁿ fit qualitas: dria. 74. ad vltra fuam spēz ageret, ppriā per quā haberet eē. Indē illud qd ablolutū a qualitatibus sensibilib⁹ a qbus dependet iesio et vlr actus ois nō ledit aut agit. tale qppe quātitas existit cū ea fit prior q̃litate: possitqz quod prius a posterioriib⁹ absolui. Et ait nō debet locus motus aut ipse neqz cōtact⁹. et iō neqz rō boni apparens tertio metaphysice: ni forte per accidēs et quo ad nos dr ia 60. Rursus quicqd inest vni spēcrum rōe superioris inest et alteri: sed morbo inanitionis iest ledere qualitate: puta ꝓne q̃ntis quantitatē minorē videatur ipoztare: vt ostendūt simplex etbica et sinectuti etbica. is aūt contrariat repletōis morbo. Quod fumatur qz magis et minus ad eadē deducāt dria in tegni. quantitate igitur simplⁿ et per se nō ꝓuent ledere. Declarat et q̃ accidat id consequenter et adminculatiue qz forma naturalis debitam quantitatez vt eē habeat et operet expostulat in materia ita q̃ in maiori extensā quāto amplius agit: iuxta illud cōmentatoris primo celi et mū. Potētie et corpoq̃ sequūtur magnitudines que sunt in eis. Et ppter ea Vo de cā. Omne agens opus fit magne quātitatis ex stere: in minori aūt minus ita vt ignis actuissimus minima susceptus q̃titate nō sentiet nedū q̃ ledat: ꝓnū tertio Quod et venena ostendūt receptā quātitate q̃mminima. Est nāqz minā carnez repire que āplius duula formā carnis nō retinebit: physicoq̃ hmo. Ledit igitur morbⁿ vt cūqz quātitate qa et vlr agit. Ea enī q̃ maxie manifestat actois iteēio vel remissio. Et iō qz medicus artifex sensibilitatis et euidētie āplioris no inerito, ptulit ledere alicuⁿ morbi et actus vlr per sici quantitate dria et tactū. 60. Circa qdē pdicta scīā dubitare qz dcīn quātitati nihil fore contrarium: et motū in ea non concidere: et per ꝓnō ēt cuz ois exiet de ꝓtio in ꝓtium per medū physicorum. 5. cu eodē scribat boq̃ opposita ceu relig fm quale quantuz et vbi motū esse solum: in vnoquoqz nāqz boq̃ ē ꝓtrietas. Dicendū vtiqz q̃ quantitati simplⁿ considerate vt a logico metaphysico et mathematico nihil extat contrarū. Q̃ oñdit qm̄ contraria sūt que sub eodē posita genere iter se distantia maxie vicissim se de sbo expellūt. io. metaphy. vnde in predicamentis aliquo in cōtrariis erīte sul. cptibili possibile in alterū trāsmutarī cū ferret nisi alterum nā extitet et ficut igni calm. hec aūt ro verio: ꝓtioq̃ per prius iesit q̃litati: cū oia ptacta amplius eidē iesiliant q̃s vbi act quātitati. In vbi nāqz oppositā nō se mutuo exclut de sbo. nō. n. quod ē sursū vniuersuz nūqz poterit eē deorsuz aut ecōtra a quo tamen cē mētator tangit a priori. 8. et. io. metaphy. ponit contrarietate, i alia genere emanasse. quod minus approbo. Ad ea auctor. 6. principioq̃ confirmat a loco remoueās. ō trarietatē mō quo tollit Ar. hanc a quantitate q̃ qd contra eos clentice conentur alig dicere. nō. n. per se forte ac primo contrarietas inexistit; verum forte. sus per accidens magis puta rōne qualitatis vt grauitatis et leuitatis. nam earum vna in locum deorsum inclinat: altera vero in eius qui sursum similiter et in quantitate contrarietas fm quid inexistit et cōsequenē principalē vero in qualitate. cum enim aliqua completā simplⁿ attingunt magnitudinē in augmento sunt perfecta quando autem existunt circa aliuz imperfecta sunt et diminuta. et sicut pfectio et ig

lectio fm quantitatē circa idē habent fieri in phyficis huius quoqz rōne in quātitate Zrietas ierftit. vnde ceu confequēter puta qualitate magis eidē inest ꝓtra rietas ita ⁊ ledere ⁊ vfr agere. Talr etiā in ea est motus: oisqz qualitas fenfibilis. quare cōmētator terno metbaphyfice. Licz mathematica funt in re mota: ñ tamē monent nifi accidētalr. Hec aūt veritas idica tur crefcoꝝ ſcdo ita: Numeri quidē in ſcipis nō fu ciunt aliquid fed ſbas Zfequūtur q̄ in aliqbus agunt boris. Nofce q̄ motus ille q̄ ꝓmplius fubftātie inhe rer eſt i vbi cū fit grauitate ac leuitate que magis fub ſtantiā Zfequunt his que in q̄litate aut quātitate mo nent ita vt cōmētator ſcdo de aia graue dicat ⁊ leue fubſtātias exiſtere: ſunt ñ veritas q̄litates gnto me/thaphyfice: aut quātitates vt tactū eſt ⁊ vidē. latio eni motus eſt ꝓfectoꝝ poſtq̄ generatione ſunt per fecta. Conſequūtur eni formā pamplius fubalcz. vi denf nāqz grave ac leve in ſeipis motus habere pnci piū ⁊ modicū de ſoris ipediri poſſe q̄ nō fic euenit in augmentabili ⁊ alterabili. Sanabile nāqz ex ſeipſo in ſanitatē deuenit: puta cū arte nō iuuat medicie ple rīqz illius auxilio ſubleuat: ce. ⁊ mū. 4. Sic igif mo tus in vbi eſt alijs ꝓfectior tanq̄z fubſtantiā plus at tingēs: ⁊ velut alteratōis effect⁹ ⁊ vtcūqz augmēti ⁊ decremēti. nā i bis q̄ gnūtur ⁊ corrūpūtur ea prior exiſtit motuū ceteris: nālium pmo. In vniuerſo aūt ꝓbatur phyficoꝝ octauo latione priozē motuū exiſte re. Prōpf quartū Ro ⁊ ſi apparet quid iā dicēdū tamen gratia perfectioris didaſcalie vtriuſqz partis reſpōdeatur argutis. Ad primū nāqz dicēdū q̄ ta lis repletio aut amplius nutrimentuz ſeu multitudo perimit ſuffocando aut vaſa ſcindendo: ſeu apoplexi am aut aliā egritudinē ex multitudine humoꝝ indu/cendo: non quidē quantitate vt ſimplicit quantitas ſed magis ,put fm quid ⁊ naturalis. qualitatis enim hoc magis euenit gratia: puta calido cōcitante prinſ vt motus ſuppliuus in athletis: aut frigido coartante ceu ſub eo iuncrādo dominio vel viſcoſo groſſo du ro vel molli ac ſimilibus. vñ colls. 3. pūgitur ga. eo q̄ viſus eſt morbū conſimilē omnē a primis cauſari qualitatibus: non eni bis ſolis verū etiam duritie ⁊ mollicie. Quod f.rmatur qz fe. de repletione ſan. de qua ſubditur magis ledit ratione qua febrīs ⁊ q̄lis q̄z ea qua quātā cū febrīs fit mala complerio calida ⁊ ficca. Quod ſi dicat Auer. fieri ,ppter quantitatez ſolum: dicēdū illud fm apparentiā cōtingere medici nālē: cū tamē qualitatū aliqua primo eius vt tactum materiā in opilationē cōcitauerit. groſſum eni viſco ſum ⁊ multū habet magis rōnem q̄litatis opilatiōis cauſa. Plurimis quidē ſic apparet inductoꝝ gd di/cendū. Ad aliud dicēdū q̄ phlebotomia quantitatez nō ſimpliciter euacuat: ſed naturalē magis cum etiā dicat. A. ea quādoqz euacuari multitudinē ſan. iter dum malitiā ipſius ⁊ q̄liqz vtrūqz. Ad aliud etiā ap pa/et: quoniā ſz ut vidcatur inceſſe humoꝝ tempe/ramentū primaꝝ qualitatū: ſupercedit tñ quedaz ſe cundarū. Ad p imū aūt eoꝝ que partis alteri⁹ di/cendū q̄ a quātitate ſimplicit vt officinſz nō ſit ledef aut agere ſed a quaitate. ſola dria. 60. fm quid autez ⁊ cōſequēter euenit. Ad aliud ēt gd dicendum ap pa/ret ſunt quāta quippe vt talia abſoluta ⁊ ea de gbus mathematica a motu tpe ꝓtractu ⁊ actu ſimplr vt vi/ſum ſeparata ſdr a loco qui vere ſolū nālibus deberē

ab ipo tñ minus ſunt abſtracta. vñ cōmentator ꝓmo de ge. ⁊ cor. Impoſſibile ſit mathematica abſtrahi a loco vt mathematici abſtrahūt ea ab aliis accīdibus tñ corpus nō eſt in loco niſi p ſuas dimenſiones non p accidētia alia. Ad aliud dicēdū q̄ quātitas vt q̄ti tas nō ledit aut agit, put conſegtur materiā ſed ma/gis q̄litas. Et ſi eni tanq̄ ratio quo plicitur actio ⁊ i ſtrumentū immediati ipius ,ppter rōnez Zrietatis in ip ſa primo inaerentā. ſubſtantia vero eſt vt baſis ⁊ fulci/mentum actus primum ⁊ imediatum: quatitas autez ceu adminiculū quoddā. nā ea qualitas extendit acti ua. Quātā eni ſupficies fuerit tñ albū eſſe dices in predicamentis. totū igit cōpoſitum aget: verū quali tate amplius: Differentia .61.

Quod frigiditas non ingrediatur in gationē nature eſſentialiū ſed p accidens oñditur. qz q̄rto metbaurorꝝ: f actiuū aut friduz aut cor ruptiuum aut vt fm accidens. Adhuc. 6. de accīti. ca. vltimo: Dico q̄ caloris augmentatio vtilis ſi nō ,pceſſerit ad vtilitatē vt mēbra diſſoluat ⁊ liquefa/ciat: fritas vero nullū in actē conſert iuuamentuz. Amplius Haly. ⁊ primo ꝓma ca. 6 Vtutibus: f ri g.ditas eſſentialis in operationē nāe ingreſſum non hz vertum p accīs diponendo inſtrm vt villum aut ve toſitatē ⁊ lpīn ingroſſatione ſuſtentando vñ pmo ſer tn nālium: f rigiditas non hz ordinem in virtutibus que conueniant appetitibus nālib⁹ niſi quaſi ſeruiti um vtilis conſequentis. Quod ⁊ oſtendit rōnc: qz omniū virtutū operationes p motū exīt. 6 aūt pficit calido: qre l. 6 de ge. animal ⁊ pbl. 13. Calidū moti num: frigidū aūt eꝝ o pmanſiuū. f ritas eni paly ti cum facies ⁊ mortificāo motui educrāt primā pme ca. pdicto. Et: q̄ vni adeſt Zriozꝝ remouet ab alte/ro. Cotrario nanqz mutuo ſe adinuicē expellunt de ſubiecto cum rō eoꝝ in maria ,ſtet diſtātia dria. 153. ſed caliditati eſſentialr inest opatōem ſub igredi cuz calidi vt tactū fit mouere. Rurſus: opatio p ꝓpōnē exiſtit tanq̄z per nāe inſtrm. Cōplo autē humana ma rie ad caliditatē ⁊ humiditatez declinat ſcōt gradus reſpectu ꝓmis pōdere cēlis: dria. 193. ⁊ Iſaac. Sp/pitū erit igit calo frigidū. Et ꝓſit maf qm caliduz eſt duplex i ea. vnū quidē ꝓpōnale mēbri cuiuſlibz q̄ velut male ꝓſiſtit: ⁊ aliud vt forma membro cuiqz a corde demandatū: ita q̄ ex his duobus calidis ꝓuin cius efficit vnū calidū q̄ eſt. q. forma membri: dria. 59. hec aūt duo calida ſic in vnuz augmētata frigidi/tatē in opationē nāe eſſentialiū ꝓcurrere non permit tant. Non igit frites opatōez ingredit nāe ēntialr ſed p accidēs. In Zrium qz ſcōo de ge. animalium Et ra mollia ⁊ viſcoſa frangibilia ⁊ quecūqz alia talea paſſionales animalis exīt priculis. Lalitas ⁊ fritas faci ent vtrqz. Dicit etiā q̄ ex alimento nutritiue aie vir tus facit augmentū vtens vt organis calitate ⁊ frigi ditate. Et q̄ plus ſubdit: qz in his mot⁹ exiſtit illius ac qd in his que fiunt gīa alicuius accidit. hoc quidē inſrigidare ipozum: hoc autem calefacere ⁊ fieri i pti culorum vnam quāqz hauc quidem carnem mollem rē. Rurſus metbaurorꝝ quarto: Deneriant calidū ⁊ frigidū obtinentia mātū ⁊ in ſine illius: Talea qui dem ptes calitate ⁊ frigiditate ⁊ motibus ab his cō tingit fieri coagulatas calido ⁊ frigido ſicut ⁊ ſicindif os quidem aut argentū tam caliditas ⁊ frigiditas ⁊ motus. Adhuc idē videt ſentiri naturaliū ita primo

c. 4. Submiſſo ſpmate in mficē vel in terraz nil dīt ꝓbus gbaſdā determinatis vt q̄plurime ꝓtinuāt ꝓticule eꝝ que gnātur ſbe ficcitate caliditate. fritate ⁊ humiditate. vñ prio de inuamētis. c. 2. Et opſo eſt ſubē opatō cuiuſlibz mēbroꝝ p ca. frig. fic. ⁊ hu. Et colls. 3. c. de accīdib⁹ ſcdus iacī⁹. O gatōes oriū ille machi iuuant ⁊ cōplent fritate tpatis. Amplius rō cinatio ꝓfirmat idē. Illud. n. quod ē nāle opus igre dit eēntialr nāe Ipſo eni hoc dr nale. talis Ro ē fri giditas. un q̄rto metbau. Sicōm vnāquāqz ꝓfectio nē termināt a nāli calitate ⁊ fritate. Rurſus: qō eēn tialr facit ad gnātū eē eēntialī igredit opus nāe qm gnātum ſore opus ē nature. ſz fritas eēntialiter facit ad gnātuz eē vt apparz in niue glacie ⁊ cryſtallo ⁊ plu rib⁹ metalloꝝ ⁊ in pblate ⁊ ꝓprie vitreo. quod ⁊ in corpib⁹ animalium fortaſſis ꝓtingit actu fridi i cpu ⁊ fri giditas igit opus eēntialī igredit nāe. Prōpi p mū gdem ſ. tendū q̄ fritas ē nālis aque paſſio ſeu ,p/prietas ſibi nālī primo inherēs: ire Ro acgſita ro. Vniūquq dqs eloꝝ vnā ſibi q̄litatē obſeruat i ſimo ex q̄ aliā acgrit dria. 12. Quotiēs aūt dr ipſa: dria vſuz 15. 6 ſumit pro fritate actuali repſſa. Ingredit vero deinā vnū in aliud multiplicit. Aut. n. ſicut ptes eſ ſentiales q̄ diffinitōe ſignātur igrediuntur q̄ gd eſt ⁊ ſuā vſe: vel vt ptes itegrales q̄ totū itegrāt vt con ſilia ⁊ officialia corp⁹ aut vt accīs igredit ꝓnōe ſub iecti q̄ ,ppius tñ egredi dr cū mā cū ſcdm aiuz ſit cā velut mater accīnū phyſicoꝝ prio: leu ſicut iſtrm iſtrumētatū. Ro gd. illi m ſi corporeū virtualiū ſo/lū ⁊ nō ſ m ſeipm iſtratū ingredit vt apparz in organis a principali motis agēte. Si Ro ſcorpe ā tū fuerit fz id q̄ eſt eēntialī inopatū bēbit ingreſſuz cū pe. le ſa ciat ad motū ⁊ ſic ad forma ⁊ eē vt in eloꝝ q̄litatibus exīt ⁊ videre i mixto. Amplius opatio actio ⁊ facto ⁊ ſi videant ſatis cōuenire: dria iſi diuāt ꝓ ſi. quod ex eoꝝ notificatōe ⁊ ꝓprietatibus appebit. Et ā opa tio illō i quo euanescit forma opati ⁊ cor. ūp tur post getem faciēs cā diffinitionū libro vipote ambula/tio ⁊ locutio que euanescit neqz inenit eꝝ vestigium post geē ambulātis ⁊ loqntis. p. lo āt prīa. c. i. de v tutibus ē effect⁹ vtutis immediatus. In ſex principijs vero. actio ē fm quā in id q̄ ſubijcu agere dicimur. q̄rto Ro pātegni. Actio nihil aliud ē q̄z q̄dā vtutis mot⁹ ad id q̄ efficit nō tñ dico q̄ actio eēntialr fit mot⁹. vñ de re. ſa. Ro. Quicūqz motuū nō ſūt actus triplex ⁊c. Mouere nāqz in plus eipo agere prio de ge. ⁊ cor. Ipſa tñ cū motu exiſtit actio. nā ,ppriū actī onis ē cē in motu: ⁊ mot⁹ in actōe fīrmat in ſex prīcipijs fm Ro Haly. ibidem q̄rto. c. 8. Singularuz actionū mot⁹ q̄dē ſūt: mouet. ,z cos agēs. f actio Ro reſpicit ea q̄ artis ceu actio, ,ppri⁹ q̄ motis: iuxta illō differē tie tertie. Ars ē recta rō factibiliū: prudentia Ro agibiliū. Subtili⁹ aūt ꝓſideratī appebit q̄ ,pa/tio pdictis duob⁹ vlior exiſtit: ſz vnuz ,p alio i ccipiat ſepe. nā actō vr mā; ſupponē extriſecā i quaz agit ſz pri⁹ actio duplex ſit poſita corpis: vz ⁊ aie. O patio quoqz ⁊ rē vt extriſecā in qua agat agēs ipozare vt ſecare ⁊ vrere ⁊ itriſecā vt intelligere. Eſt nāqz opatō q̄dā trāſiēs vt vrere ⁊ ſecare. alia Ro i opāte perma nēs vt intelligere ⁊ velle: diffinitionū libro. Rurſus acto oīs vr a motu iſcpabilis ſore tāē ab eꝝ nā ⁊ ,p prietate. opatio Ro cū motu ⁊ fine motu vt i diuinis vñ etbicoꝝ. 7. nō ſolū mot⁹ ē opatio ſz ⁊ immobilitatis

c. 4. Submiſſo ſpmate in mficē vel in terraz nil dīt ꝓbus gbaſdā determinatis vt q̄plurime ꝓtinuāt ꝓticule eꝝ que gnātur ſbe ficcitate caliditate. fritate ⁊ humiditate. vñ prio de inuamētis. c. 2. Et opſo eſt ſubē opatō cuiuſlibz mēbroꝝ p ca. frig. fic. ⁊ hu. Et colls. 3. c. de accīdib⁹ ſcdus iacī⁹. O gatōes oriū ille machi iuuant ⁊ cōplent fritate tpatis. Amplius rō cinatio ꝓfirmat idē. Illud. n. quod ē nāle opus igre dit eēntialr nāe Ipſo eni hoc dr nale. talis Ro ē fri giditas. un q̄rto metbau. Sicōm vnāquāqz ꝓfectio nē termināt a nāli calitate ⁊ fritate. Rurſus: qō eēn tialr facit ad gnātū eē eēntialī igredit opus nāe qm gnātum ſore opus ē nature. ſz fritas eēntialiter facit ad gnātuz eē vt apparz in niue glacie ⁊ cryſtallo ⁊ plu rib⁹ metalloꝝ ⁊ in pblate ⁊ ꝓprie vitreo. quod ⁊ in corpib⁹ animalium fortaſſis ꝓtingit actu fridi i cpu ⁊ fri giditas igit opus eēntialī igredit nāe. Prōpi p mū gdem ſ. tendū q̄ fritas ē nālis aque paſſio ſeu ,p/prietas ſibi nālī primo inherēs: ire Ro acgſita ro. Vniūquq dqs eloꝝ vnā ſibi q̄litatē obſeruat i ſimo ex q̄ aliā acgrit dria. 12. Quotiēs aūt dr ipſa: dria vſuz 15. 6 ſumit pro fritate actuali repſſa. Ingredit vero deinā vnū in aliud multiplicit. Aut. n. ſicut ptes eſ ſentiales q̄ diffinitōe ſignātur igrediuntur q̄ gd eſt ⁊ ſuā vſe: vel vt ptes itegrales q̄ totū itegrāt vt con ſilia ⁊ officialia corp⁹ aut vt accīs igredit ꝓnōe ſub iecti q̄ ,ppius tñ egredi dr cū mā cū ſcdm aiuz ſit cā velut mater accīnū phyſicoꝝ prio: leu ſicut iſtrm iſtrumētatū. Ro gd. illi m ſi corporeū virtualiū ſo/lū ⁊ nō ſ m ſeipm iſtratū ingredit vt apparz in organis a principali motis agēte. Si Ro ſcorpe ā tū fuerit fz id q̄ eſt eēntialī inopatū bēbit ingreſſuz cū pe. le ſa ciat ad motū ⁊ ſic ad forma ⁊ eē vt in eloꝝ q̄litatibus exīt ⁊ videre i mixto. Amplius opatio actio ⁊ facto ⁊ ſi videant ſatis cōuenire: dria iſi diuāt ꝓ ſi. quod ex eoꝝ notificatōe ⁊ ꝓprietatibus appebit. Et ā opa tio illō i quo euanescit forma opati ⁊ cor. ūp tur post getem faciēs cā diffinitionū libro vipote ambula/tio ⁊ locutio que euanescit neqz inenit eꝝ vestigium post geē ambulātis ⁊ loqntis. p. lo āt prīa. c. i. de v tutibus ē effect⁹ vtutis immediatus. In ſex principijs vero. actio ē fm quā in id q̄ ſubijcu agere dicimur. q̄rto Ro pātegni. Actio nihil aliud ē q̄z q̄dā vtutis mot⁹ ad id q̄ efficit nō tñ dico q̄ actio eēntialr fit mot⁹. vñ de re. ſa. Ro. Quicūqz motuū nō ſūt actus triplex ⁊c. Mouere nāqz in plus eipo agere prio de ge. ⁊ cor. Ipſa tñ cū motu exiſtit actio. nā ,ppriū actī onis ē cē in motu: ⁊ mot⁹ in actōe fīrmat in ſex prīcipijs fm Ro Haly. ibidem q̄rto. c. 8. Singularuz actionū mot⁹ q̄dē ſūt: mouet. ,z cos agēs. f actio Ro reſpicit ea q̄ artis ceu actio, ,ppri⁹ q̄ motis: iuxta illō differē tie tertie. Ars ē recta rō factibiliū: prudentia Ro agibiliū. Subtili⁹ aūt ꝓſideratī appebit q̄ ,pa/tio pdictis duob⁹ vlior exiſtit: ſz vnuz ,p alio i ccipiat ſepe. nā actō vr mā; ſupponē extriſecā i quaz agit ſz pri⁹ actio duplex ſit poſita corpis: vz ⁊ aie. O patio quoqz ⁊ rē vt extriſecā in qua agat agēs ipozare vt ſecare ⁊ vrere ⁊ itriſecā vt intelligere. Eſt nāqz opatō q̄dā trāſiēs vt vrere ⁊ ſecare. alia Ro i opāte perma nēs vt intelligere ⁊ velle: diffinitionū libro. Rurſus acto oīs vr a motu iſcpabilis ſore tāē ab eꝝ nā ⁊ ,p prietate. opatio Ro cū motu ⁊ fine motu vt i diuinis vñ etbicoꝝ. 7. nō ſolū mot⁹ ē opatio ſz ⁊ immobilitatis

Quā ēt fine motu exiſtere in opatōe eſſidīt retenti/ne. gd āt fit nā dria vſuz. 9. dic aut ſumit ,p Natura re gitiua ⁊ ,ppric nāli. Eſſentialr Ro ab ēntia ne men denoiatue ſuſcipit. Eſſentia ſeu gdditas ex ſtib⁹ lor malibus ampli⁹ p diffinitōem ipozatis qō gd eſt rei indicātib⁹ denotat. 7. metaphy. In eo āt q̄ ēntia liter exiſtit ⁊ dicī de oī ⁊ per ſe ⁊ vſr ⁊ ſm q̄ ipſm im portat. Cuius eēntialr ēē oppoſitū quod ē accīti⁹ exiſtit. Q̄ō in Zrio iam notificatōe cognoſcitur. Ito tandē q̄ per accīs regitur in his q̄ ſūt eēntialī ordi nata ⁊ in his appoſitis ⁊ in ābob⁹ duplr. in primis q̄ dē vel, put oimditur Z p. imū. vñ pr o prima. c. ꝓmo ſūme tertie. Verum ꝓ iuuamēta quedā ſut fm eēntī am puta preſtare ſenſuz ⁊ motū alia per accīdēs ſicut carnē corobborare ⁊ corpus fortificare ceu hic ſumit magis. Aut Z imediatus quare in tegni magnitudo vocis aut eius puitas nō hit ſp neqz imediate pnci palr calidtate ⁊ fritate ſed fm accīdes. i. p aliū. In ſecūdis ēt duplr vel, put dūdit Z id quod ē ſemp ⁊ in plurib⁹ ceu caſuale ⁊ fortuitū aut Z illud qō ē p ſe vt calin inſi igidare frigidūqz calefacere. Prōpf fm Ro ſcicndū q̄ Haly. ⁊ A. marie prima ꝓ tio. c. de Vtutibus ⁊ nālium ſcīa primis nitū oñdere frigi ditatē nō habere igreſſum in opatiōem nature neqz ordinē i Vtutibus ipſius. Supponit. n. oium opati ones Vtutū p motū criſtere. f rigiditas ſigdē mo/tū tollit cū palyticatū ⁊ mortificatū qō mobile red/dat. Z p. ludit opatōem Vtutū que euenit appe titib⁹ nō igredi nālib⁹ eēntialr eo de tollat motū quē ponit in rōem opatōis ꝓcidere ſz per accīs ꝓgando inſtrm puta ſpm ⁊ ventoſitatē in ex nihilō igi ollan/do. Hi⁹ aūt poſitōis defect⁹ in tertio oñdet ,ppoſi toꝝ. Adonuū ēt eius fortaſſe non valz. Ponit nā qz Ar. vt pbabiū q̄ motus ceſſat nō ſolū caliditate vel ēt fritate ⁊ q̄ ptes animalium calido ⁊ frido ⁊ moti bus eorū dem coagulatōem ſuſcipiunt. Rurſus eēs cōſentūt q̄ frigiditatis fit Z bendo mouet ⁊ ceſſat cū ferentiis ad ceſſū. Cōtrahendo. n. ogregat que ſſ ciuldē tributus ⁊ alicne. 2. de ge. ⁊ cor. ⁊ q̄rto metbau roꝝ. Caliditas quoqz motū vt Z ſiū ꝓ 3 ſ. mogcia lo lu cōgregās ⁊ eiberogeia, ,ppellos. Inde nālia puo c. 2. Dens et ſingulū alioꝝ organoꝝ opaī ,ppiet cpa tiuā cōpoſitē que ex q̄tuor q̄litatib⁹. Tertioqz q̄ laꝝ c. 3. Matrices oi collo clauſas cōtinere in pluribus mulieribus nouē mēſibus factus pmāſio aūt et cōſtructō pficit fritate, pble. 13. A. ēt volens ,pbare detentiuā i etus cpatce motu vtī nō inſte videtur rationari. aut nāqz. Retentiua opatur mouendo villos tranſuer ſos fm figuram ccmp benſionis bene actā: cēſi retē tioni motus attribuāt locales ſicut attractiōi et expul ſioni de accīti. 6. c. 2. Dicā etcni hoc vez fore cu ip ſa inſtrm contrabit ſuperi idī quo demū opabit dīge ſtiua ſibi ſamulando: aut gnātiue detentiua. Cū aūt contractum fuerit inſtrm et hec figura bone cempre benſionis lucru facta motus cuiuſ cēſſabit detenti ue. Et ideo dcmuz. q. ſe caſtigans ſubdit due locali ter mutate et retentiua quod et nemen videtur ipoz tare et ſic detentiue operatio ſine motu exiſtit cū ſup poſuerit omnem operationem per ſui motu vt tactū Et hoc quidem detentionis tempus longius eſt val de tempore figurationis villorū in ſm comprehenſi onis formam. Quod ſi quis dicat illu eſſe con motī onem ſpiritualem vt quidam dicūt: dicendus hoc nō

fore in retentiua vt retentiua sed digestiua. Similiꝗ
in digestione nõ est motus localis nisi ꝓpter ⁊ p acci
dens in rõe permixtionis ptiũ consequẽtis ad motũ
alterationis. vñ quarto de accũti: In ꝓuersione ꝓuer
siue nõ est necesse moueri locali mutatione. nã ꝓxi
mitate plicit ⁊ nõ in utilis: Et ideo ois motus est
a calido quocũq; mõ: neq; et ois opatio p motũ tan
q̃ p suũ est: et cẽntale cũ ipm vt tactũ ꝑtingit aliqũ
ab opatione separi. Quidã Ro deaurantiũ volẽtes
arma in defensione sumere. A. dixerũt ⁊ friditas cẽn
tialiꝗ ꝑmã ꝓpositionẽ igrediatur mixti cũ oia ꝓstet ex
elis ⁊ eorũ naturis: d. ria. 16. Quo ad opationẽ Ro cẽn
tialiꝗ nõ ingrediat sed accidentaliꝗ magis vtilꝗ iustẽ
tando aut vẽtositatẽ ⁊ spũm ignosscãdo: eorũ ꝓbibẽ
do dissolutionẽ qõ ridiculũ grande frustrant nãq; sic
dicẽtes nãm semp pp smem opamẽ: ponunt enim ⁊
est ad finẽ resciudẽtes eundẽ. Propt tertiũ vero
sciendũ ꝑmitus oñdatur ⁊ friditas ingredit essentia
liter opatõem ⁊ nõ p accis tm. Scdo ⁊ nõ adeo re
manet friditas elata in aialibus ⁊ marie in nobis vt
caliditas. Propt primũ huius sciendũ ⁊ frigidi
tas essentialiꝗ opationẽ igreditur nãe quocunq; mo
do ꝓdictorũ sumatur nã. Constat enim ⁊ si nã iuxta ar.
generaliter sumat ⁊ friditas fere equalit opationem
ingredit nãe vt ⁊ caliditas quod nõ in nã generabili
⁊ corruptibili apparet solũ: verũ etiã in ea ꝓpetua
⁊ incorruptibili efficient duntaxat q̃lis que corporũ
superiorũ. Est nãq; saturnũ dare venereꝗ ⁊ lunã cuꝫ
alijs eorundẽ ꝓnis fixis stellaꝝ per se virtutẽ friditatis hic mõ efficere aliquo: ꝓ quo dicit cõmentator:
scdo ce. ⁊ mũ. cum oẽ multiplex ⁊ diffoime oporteat
tandẽ in vnũ ꝑmũ vnicũ ac vniforme reducere luci
datoris: d. ria tertia. In hac quẽq; nã interiori gnãbili
⁊ corruptibili quecunq; dcã fritas remissa essentialiꝗ
in opus eiꝰ obtinentiꝗ egressũ: qõ ⁊ auctoritate approbatur: ⁊ rõibus ꝓuincit. Ar. nãq; scdo de gc. aialiuꝫ:
Fiunt aũt carnes aut bis ꝓportionale a frõ ꝓstante
ꝓpter qõ ⁊ solnũt ab igne. Canõ nãq; q̃rti metbau
rorũ ⁊ quecũq; fiunt a frigido a calido dissoluũtur ⁊
ecõtra. In bis gdẽ marie q̃ non fiunt ab aia. Neq;
et sane ꝑm aduersarios nõ ingredit qz tollat motuꝫ:
cum dictũ sit de motu aialiũ: Cause motũ caliditas
⁊ frigiditas q̃ de sorũ ⁊ intus erũ nãles. Adhuc ibi
dem ois motus alicui inittitur imobili: sed initio fit
a frõ ficut motus a calido. q̃ frigidũ regrit et ad mo
tum. Rursus ꝓnũ scdo ca. 6. dr pinguedinẽ ꝓpter
frigiditatẽ pãniculorũ gnãri. vñ ꝑmo ꝑma adcpa fri
giditate coagulat. Et ⁊ cause gnãtiõs humorũ cum
alijs erit calitas ⁊ friditas Siꝗ videmus ⁊ marime
et corpora aialiũ ꝓcesita ꝓpria frigiditate ꝓstare: vt
oñditur in nive glacie crystallo ⁊ metallorũ quibusdã
Ꝑbla et actu frigidũ in corporibus nãis vt vitreũ p
cipit gnãri. Amplius rõe monstrat. nã vnũq dqꝫ fi
cit se bz ad esse sic ⁊ ad opari vt dictũ ꝑus eo ⁊ esse
ordinat ad actũ. similis nanq; dispositio rei i entitate
veritate ⁊ opatõ: sc do methaphysice. Frigiditas aũt
cum alijs q̃litatibus vt ostensum. 15. essentialiꝗ cum
earũ subiectis ad esse faciunt in rẽ: ꝓpꝑ quod ⁊ essen
tiã ingrediunt opationis sicut nãq; se bz subiectum
ita ⁊ passio seu ꝓprietas nãlis ab ipo derivata. Indẽ
nisi frigiditas essentialiter opationẽ ingredere nãe
caliditatis excessus cõpositum destrueret. Indignũ
ergo frigiditate saltem contẽperante. Paliũ. sanitas

et operatione nãe consurgit directe. causaꝫ nanq; et
debita ꝓportione ꝓnis ⁊ ꝓnis mẽbrorũ ꝓsimi
lium ⁊ officialiũ adinuicem. sed frigiditas caliditatẽ
sibi obuiã vt sedulẽ extinguendo corpus ad tpamen
tum ⁊ sanitatẽ reducit. id aũt non fiet nisi virtꝰ vte
ret ea in eius actu. Quod si. A. dẽt frigiditatẽ in:ẽ
sam opus nãe non ingredi sed remissã: dicendũ hoc
parum valere eo ⁊ et caliditas non nisi remissa ⁊ fri
giditati ꝓtemperata ⁊ cõstitutionẽ ⁊ operatcẽꝫ ꝓpo
siti essentialiꝗ ingredit. In nãm nanq; ingredit regi
tiuã virtutũ vꝫ cogericm vt apparuit in retentiua ⁊
expulsiua virtutes entes nãles. Et parte quo aialiuꝫ
s. virtutum ꝓprehendentium occulte in ꝓseruatiuꝫ
⁊ memoratiuam. Quantũ vero ad virtutes vitales
in visione motus ptium lateraliũ cordis ipius paric
ti. Ois eni motus innittit cuidã imobili. Quod etiã
manifestẽ apparet in eorũ nã ⁊ forma seu cõpositiõe
que a nã dependet clementorũ. vnde ꝓplectionũ pri
mo ca. 2. Plasma fore sequit q̃tuor elorũ eucrasiam
aut sorũitas aliquod ꝓncipiuꝫ diuinius desuper ex su
perioribus. plasmatio nãq; p frigidum non parũ cri
stere eo ⁊ ipm cõgregat ⁊ in esse retinet non solũ bo
mogenia verum etiam etherogenia. Calidum autẽ
homogenia congregat etherogenia autem disperdit
⁊ disgregat. vñ. A. scdo de anima: Primuꝫ instru
mẽtũ nutritiue est calor nãlis calor enim est aptus
ad mouendum mãs. ꝓ hunc sequit frigiditas ad sa
ciendum ens quiescere in suis perfectionibus crea
turarum. Hoc itidem quod dictum in alijs naturis
verificat. In nã etiam de consuetudine dicta sunt se
cunda quedã regitiua nã etiam in nã ꝑm ⁊ epati tan
q̃ eius principio primo: dialis ⁊ fundamenta ꝑm me
dicos attribuit. In cuius solum nãe operationes ne
gauit. A. frigiditatem essentialiꝗ ingressum habere
Cuius tñ datum est Ꝑium in virtute detentiua ⁊ ex
pulsiua. O flẽsum et fuit ⁊ motus non solũ est a cali
do vere etiã a frigido: ⁊ ⁊ opatio nõ ois est cum mo
tu imo quedam eius cum quiete. Et pbis et concludi
tur Heben Mesue ⁊ Ysaac israhelita ꝑm ⁊ eis ipo
nit Paly. errorẽ ac Joannitiũ ⁊ Paliab. nõ incurrere poncentes detentiuã frigido ⁊ sicco opari: expul
siuam vero frõ ⁊ humido. Propt scõm huius sci
endum ⁊ in corporibus aialium ⁊ marie nostris cali
ditas minꝰ remissa in cõstitutionẽ operis nãe ⁊ ope
rationẽ eorum ꝓcuit q̃ frigiditas eo ⁊ ꝓplectio no
stra declinat ad caliditatẽ ⁊ bu. 20. Et iõ licꝫ ponam
frigiditatẽ essentialiꝗ ingredi operatõem nã: magis
tamen remissa valde puta s. b minorẽ excessu caliditatem remittendo ingredit q̃ caliditas. vñ Ro. 8 ꝓ
po ex calido ⁊ frigido ꝓstat mixtio: licꝫ ipsum calidũ
principaliter sit de intentione nature. quia per ipsuꝫ
fiunt motus ⁊ operationes nature oẽs quibus regu
gnat contrarium attamen frigiditas magnum simili
ter exhibet iuuamentum. ⁊ hoc quia cum de natura
calidi sit mẽ moueri sursum ⁊ secus appositum trahere si frigidum non impediret festinaret ad distantiaꝫ
valde lõgam: sed id impedit quemadmodũ dispergi de celeri non finit. Quare Auer. tertio collꝫ. ca.
primo. Membra non agunt ⁊ patiuntur nisi cum
quoddam calore temperato ex frigiditate proportionali ei. Ostensum enim est naturali phylosophia frigiditatem esse in corpore sicut instrumentum
temperans naturalem calorem. Idẽ quoq; de cau-

sis longitudinis ⁊ breuitatis vite. Calor mensuratꝰ
cũ frigore dat gnãtõem ⁊, ꝑptiꝫ formã naturalẽ. vñ
primo ꝑtia. c. i. ꝓlonũ. Tu nõ ex hoc intellige q̃ equa
litas ⁊ sanitas magis ptiet caliditati q̃ fritati. Et eo
dẽ Ro. c. de pulsũ ꝓne. Caliditas calori magis est
sõueniẽs inato q̃ supple fritas. Adhuc tertio ꝑma
c. 6. Caliditas ẽ sueniẽs Ꝑtutibꝰ frigori ꝓpata ⁊ iõ
ponit seq debilitatẽ ⁊ destructões opatio fritatis cã:
nõ aũt caliditatis nisi vehemẽter fuerit excedẽs. Ter
tio et. 13. c. de stomachi debilitate nõ fuãs primi pri
me legislatõem ingt ita. Retentiua oꝫ consruet ꝑm
ꝑtiũ siccitate cũ declinatõe ad fritatẽ. Expulsiua cuꝫ
bu. ⁊ fri. Nõ sufficitur qz illud plꝰ elcuat in aliquo vt
i mixto qõ magis sanit ad eẽ ⁊ opatõem eius opposito. talis qdẽ est fritatis relatõe caliditas vt forme de
norat ipressio ⁊ motus. Est nãq; hoc formalis: fritas
aũt nãlis magis. caliditas itaq; intensio: errat fritate i
mixto. Propter q̃rtũ qdẽ ad primũ dõm ⁊ aris.
nõ dixit simplr fritatem accũtalr opari. i 13. q. p accis
respectu caliditatis. minꝰ. n. opat per se ad eẽ qz solũ: ãpliꝰ cõrpando d. ria. 48. Sub. alr Ro opatur ad
corruptõem gnãtorũ. cõmẽtator ibidẽq; accis vero
ad eorũ eẽ. Aut illic sermo ẽ de frõ in cõi ꝑparãte ad
mixtõem. b aũt in ꝑticulari ꝓut ordinat ad aialia. ad
aliud dõm ⁊ Ba. dicit actõem nõ aũt oparõn. m aut
fritatẽ nullũ in actõe ⁊ stare iuuamẽtũ vere ẽ vltima
ta vt caliditas et vltimata: remittit tũ magis fritas
q̃ caliditas vt dcũ. ⁊ hoc sortassis intellexit: aut iuuamẽtũ de quo fit curãdũ. Et fil'em mox subdit Ba. F
monẽ igẽs. In ceteris actõibus nihil valꝫ bũiditas
nisi i nutritõe ⁊ augmẽtatõe marie. vel illꝰ fuit opi.
quã in pñtiaꝝ nõ approbo. Et filr dõs Mali. ⁊. A.
Ad aliud dõm nõ eẽ vere oꝫ opatõem p motũ existẽ
vere quandã gete magis fieri vt i diuinis. Ro ⁊ i de
sentiue iã appuit actu. neq; ois fritas vt oñsuꝫ paly
licat: ⁊ mortiferẽ reddit: imo fritas ꝓpata secũ motuꝫ
cõpatit vt in plurib⁹ appuit actib⁹. Ad aliud dõs cõ
cedẽdo vere fore qã Ꝑtijs p nãm ꝓsorũ icrit ⁊ nõ per
nãm generis supioris sicut albo ⁊ nigro p nãm colo
ris iest videri. Dicẽdũ est caliditati nõ p nãm sibi ꝓ
prii igredi opatõem nãe que opponit fritati: verũ p
vsem magis supiorẽ celestẽ: cũ calidũ celeste et fridũ
super sicut apꝫ ex stellaꝝ naturis cõsũ d. ria. 10. Aut
dõm q̃ B caliditas facit i corporibus nostris fritate cõ
ꝓpata. ꝓbibet. n. assatões cõmẽtator metbau. q̃rto.
Ad aliud dõm cum calido humano associari frigidũ
no excedens calidũ remittẽdo. oñsum nãq; q̃ fritas
in nobis magis remittitur: ⁊ in minori ꝑmanet caliditatis excessu. Et hinc qdẽ dicendũ ad aliud ⁊c.

Differentia. 62.

Quod digestio fiat frigiditate ostẽditur ex me
dicorum operis: cum enim volũt materias
digerere calidas cibos ⁊ potus exhibẽt frigi
dos ac medicinas: vt oxizacarã sirupũ frigidorũ zuc
carũ violatũ ⁊ triasandalorũ ꝓsectões. Adhuc digõ
ẽ quedã generatõ ficut putrefactio aliqua corruptio
q̃rto methaurorũ. fz gnãtio fit fritate vt ẽ videre i mul
tis. sit enim vermis i nive: histori. gnto. Rui fus qõ
nãle ẽ digõem põt cãre: ca. n. est nature act⁹. talis q
dẽ ẽ fritas. vñ ꝑius circa vnãquãq; ꝓsectõem circa
ea que terminãt a nãli caliditate ⁊ fritate. Pali: qõ
facit ad eẽ ⁊ ad opatõem: id. n. ordinat ad illud: sed
fritas facit ad eẽ cũ ingrediat vt alie qualitatũ mixtõ

nẽ d. ria ꝑti. Et Ꝑ tandẽ ꝓplerio resultat sicut igr ad
opationẽ. fz digõ ẽ Ꝑtutis digerẽtis opano. Adhuc
digõ d. ria. 50. ẽ materici ꝓpatio vt a Ꝑtute liberꝰ et
pellit excretiua. hec Ro fritas opat mãm calidam i
frigidãdo. ⁊ subtilitatẽ ipsius ipcditiuã expulsiõs re
mouẽdo saltẽ: nãq; hãc digerere bz mãs. vñ Paly.
ꝑtm quod ifridat ⁊ humectat, ꝓbibet digõem ꝑter q̃
i materijs colericis calidis ⁊ siccis. s. colera citrina
sola. Fritas igit digõem iducit. In oppositũ me
theuroꝝ q̃rto. Fritas cteni indigõem. vñ alex. ibi
dẽ. Nõ fit aliq̃ digõ a fritate. ponit. n. digõ a calidi
tate scã eẽ. Et cõmẽtator. Oꝰ fritatis, ꝓbibꝫ digõ
nẽ q̃ ipsaꝫ opano oibus modis calor ẽ nãlis. Quare, ꝓnsticorũ ꝑmo, maturatio nõ cõplet nisi per caliditatẽ. ampliuꝰ digõ ẽ cõpletio a nãli ⁊ ꝓprio calido
Indigõ Ro ẽ imꝑfectio, ꝓpter indigentiã, ꝓprie calidi
tatis d. ria. 50. vñ de ge. aialium tertio. Digõ calitas
quedã ẽ. Et q̃rto. Digõ ois opat calo., ꝓpter qõ fri
giditate nõ erit digõ. Propter primũ ãt sciẽdũ
ipm satis fore notũ et d. ria. 50. ⁊ ꝑmissa. Propter
ꝑm gdẽ sciẽdũ q̃ aui. simplr p se negaret fritatẽ idã
cere digõem cũ ea fit opus nãe. fritas aũt ꝑm eũ ma
gis nõ bz inuentõem neq; ordinẽ i Ꝑtutib⁹ nãe d. ria
ꝑdicta. Sz qd de hoc videbit ꝓnter. Propter ter
tiũ Ro sciẽdũ q̃ duplici d. ria. 50. suppositũ digõem
iuuari ⁊ nociti vtrãq; cãt mõ quodam. Duplr nãq;
põt ea digõne inducere: aut p se vel p accis: p accis
qdẽ ad digõem facit iuuati eo q̃ corpis poros vndẽ
q; ꝓcludẽs calidũ iterius nãe cõpellẽs coadunat et
sortificat iuxta illud hippocraticũ. Vẽtres hyeme ⁊
vere extãt nã calidissimi quo accũte itendũt digestio.
Facit et ad digõem nociti qz quod curat egritudinẽ
malem digõnẽ iducit cuꝫ ipsiꝰ curationes oporteat ꝑ
nil ipediat digõem ꝓcedere ꝑm illud veteris. Digesta medicari ⁊ mouere nõ cruda sed fritas curationẽ
iducit. vñ gnto aphoriz. Est aũt vbi in tetano fine vulnere inuene bñ carnoso estate media fride aq̃ multe i
sufio caloris reuocationẽ facit. calor Ro b libat. Fri
gidũ nãq; calefacit ꝓuersuꝫ quodãmodo ⁊ abscẽdẽt
vt calm iteriꝰ: phyficorũ. 8. Sic igit oñsũ fit q̃ fritas
vtcũq; digõem cõducit p accis vtrãq;. Pet se Ro
dico ⁊ prio fritatẽ digõem ẽt satis itẽsaꝫ cãre cuꝫ fue
rit alijs vt in ꝓsone vnus q̃litatib⁹. Et oib⁹ nanq;
mixti q̃litatib⁹ ipsiꝰ resultat ꝓpso Sicut nãq; dicunꝰ
aliquẽ fore calm ⁊ siccũ aut hmõi: eo q̃ de duc q̃lita
tes excedãt i eo nihilominus tũ q̃ eiꝰ com pso non fit
frido confractata ⁊ bu. ita. n. in ꝓposito qõ. n. digerit oꝫ ex q̃tuor naturis fore ꝓstitutũ ⁊ qõ digerit filr.
vñ q̃rto methau. Nullũ bũidũ ipm ꝑm sciẽm pepasim patit. i. maturat fine siccõ. Et ꝑ ⁊ ꝑmẽ valde fri
giditas facit ad digestionẽ caliditas nãq; humiditas
qz digestio ꝓncipalr ꝑficit calitate demũ bũiditate vñ
Paly. Digestiue caliditat ẽ adducta ⁊ bũiditas ꝓpa
ta. Quare ꝑio ꝑtia. c. de Ꝑtutib⁹. Que oibus plus
idiget caliditate est digestio que siccitate non idiget
de q̃ fit curandũ subaudi fz humiditate. vnde sci mo
tertio. 13. c. de debilitate stomachi inscriptione cor
ruptus est habens digestionẽ fieri per siccitatem cuꝫ
caliditate. vult nãq; dicere per humiditatem cuꝫ ca
liditate. aut sortassis quis diceret iꝫ sum velle siccitatem ad digestionem operari: iuxta illud sexti de acci
dente capi. vltimo. Digestio si temperatam habuerit siccitatem est talis qualis si fuerit nutrimentum

tum huius. Frigiditas enim vt ad digestionē facere eo q̃ tpat calidū illi ꝓiūcta qd esset exceděo acutū: ac ipsū reddit cū humido q̃ triturat. Cōgregat ēt pres mēbrox: ꝛ potēriores facit in cali retētōe ꝛ ipius vigorātōe. vñ dictū pus: Calitas est ꝓueniēs ꝛturib⁹ orgna frigori. Sic igit digestio pficit pncipaliē caliditate scēdo humiditate: tertio siccitate ꝛ frigore. Qd rōibus pōt oīdi qbus mīratū est frigiditatē in op⁹ ēcōnalit nāe etiā hēc ingressuz: dria pdcā. Quod āt dicat frigiditates digestionē nō cāre audiendus est dñantes. ipsa enim pficit potissime calo ꝛ hu. nihilominꝰ tñ alijs ꝓsiderata est q̃litatibus. Sic dicimꝰ aliā nām fore colerici ꝛ phlatici. Et tñ vterq; ex eisdē est ꝓfectus modo tñ alio. Quod āt scdo frigiditas digestionē, pcuret nocitini actus i morbis calidis medicox defignat pretereri. Itaq; hzeuit sit oīsum quō frigiditas se habeat ad digestionē pp alia plima hꝰ in alijs differentijs declarata. Propē q̃rtū Vo ad pmū dicendū q̃ frida nō semp exhibent grā digōis mātē sed magis pp sebrilē discrasiā: nisi si tales discrasiā velimꝰ ad digestiones materiei: reducere: vt i sebribus euenit: q̃ruz mā ñ est calida: In colericis āt febrius frida qdez alterāt ꝛ mām digerunt ingrossando. hui⁹ etiā nō sunt multuz frida sebrium colericax ꝓpatōe. Ad aliud dicendū vt apparuit q̃ ficut frigiditas facit ad gnātionē: ita e ad digōem. neq; aligd i alialibus gnātur a frido potēti velut metrologica vel mineraliū aliq̃: ꝗ neq; a calo Sed ꝗ in fonte Aboni fernēritissimo gnānt vermes q̃ extracti motiunt ꝓsestim. Dicēdū q̃ aut nō sunt i loco seruenti ꝓmo eius oio sed a latere. Vel canonem modica instāria nō pmit sicut Vmis i mue. i. Aut nit becantiquata sicut i terra huius ponit ipsū ar. gnāri puta gnātur sup terre supficie nine tecta ea iam calore solari effecta. Vel q̃ non logice ꝓcludit dicendū Ad aliud dicendū eodem mō. F rigiditas enim, put ad esse cū alijs agit q̃litatibus caliditates remittit ꝛ congregat ad digōnē opaf non aūt cuz fuerit excedens. Ad aliud sīr dicendū. Ad aliud qd dicendū apparet cū digōnez tāgat nocitiui. Ad iducta vero alteri⁹ pārtis qd dicendum apparuit qm negatum frigiditatem ex quo calidirati ꝛ hn. digestionem inducere ꝛ quomodo operet ꝛ quātuz ostensum. Dria. 63.

Quod actio membris officialibus cōiter attributa ex ꝓpositione dependeat vt cum fit mēbrox officialium nā. Primo. n. de historijs alalium: Tacꝰ qdem i omiomera sit pte: factiue vero Brutesi anomiomera puta separtio i alimenti: ore Morma Vo ꝛ fm locū pedibꝰ aut alis seu ꝓportionalibus. vñ scdo ō partibꝰ: O miomera anomiomera gra sunt. Illox enim opa ꝛ operationes externa pta oculi ꝛ nasi ꝛ sactici totius ꝛ digiti ꝛ manus ꝛ totiꝰ brachij. Subditq; demum: Sensus qdem omiomeris opationes per anomiomera existent ipsis. Primo quoq; de ge. alalium ptes officiales per se aliqd faciunt: vt lingua ꝛ manus. Dicit etiam in principio methaphysice sensum visus per oculos fieri. Amplius interiorum scdo. ca. vltimo per oculos qdē videre: per aures vero audire. Et de inge. pmo ca. 6. dicit visum esse actionem oculox: loquelam lingue: ꝛ gressum pedum. Ad hoc in tegni: amplius ꝛ inherētium eius officialib⁹ puta effectuum virtute. Idem pmo de re. sa. actus er necessitate seqt̃ benignas cōpositiones sine q̃rela. Et subdit demū, F orma Vo positio numerus ꝛ quātitas actuz sunt cā. O io enim heresis. i. opinio in ō ibidem dr conuenire. Rursus mēbria qbus ꝓpositio debet sunt officialia. hec āt ordinata sunt ad motus ꝛ opationes aie fm. A. ꝛ half perficiendas. Et: eo quo destructo redditur qd magis equocum ꝛ implectū q̃ alio: in ipso plus vigebit nā illus q̃ in reliquo. Sic enim vt se habere in ōne que debet mēbris ꝓsilibus ꝛ ꝓpositione officialibus attributa. nā eqnoce magis dicit manꝰ abscisa manꝰ q̃ os ꝛ caro methaurox q̃rto. ꝛ pmo. de ge. ꝛ cor. apparet ō aūt non vt cuenire nisi qz in nā ꝓpositōis magis virtus mēbri salnabat q̃ in ōne. Itidē si cōpositio est cā actuū q ꝓponi videt ascribi: multo magis erit cā operationū sui. glibet enim est porētius i te q̃ i alio. sed ꝓpositōe fiunt opatōes alicui⁹ ꝓsilis qz enim neruꝰ est porosus longus ita fituat ficq; numerat ipsi⁹ pficit opus: ꝛ fisr os. Digestiua ēt q̃ est i parte maxicq; carnosa vētris operatōez vt explere sua cōcauitate ꝛ rotūditate tali seu figuratione filiq; attractua ꝛ expulsiua. Palin: motus fit p lacertū q̃ membrū est officiale tertio theo. ca. i. Cōponit enim ex carne simplici nerus ligamēto pāniculo ꝛ ēt corda Sisr qz i ceteris iducendo sensibus tā extrinsecis q̃z intrinsecis videbunt per mēbra officialia crerceri. sua. natalia sunt sensituum. Rursus q̃ ab vtriusq; debeat, venire ꝛ nō ab alterutro m̄rat ex pmo de aia. qz totū ꝓpositū agit: non aūt ptiū altera. vñ dzie aiam irasci fil'e est si gl dicat cā terere vel edificare. Et: q̃ a neutris ptiū: qz fm ar. ipse sunt potētia in toto. qd autē in potentia non agit cū ois operatio ab ente fiat actu nono metaphy. Et est enim nō cne qd potētia ꝓpletionū. 3. c. 1. Itaq; ꝓcludit operatōes officialiū ꝓpositionū attribui ꝛ ꝓpletioni: ꝛ q̃ ēt vni istax sed vtriq; aut neutri. Huius quoq; oppositū vt sapere gatin q̃ plurib⁹ locox volēs mēbri actū quātuncūq; officialis: per vnā ptē ꝓsimilē i eo exūtez ōne perfici eiusdē vñ pmo de mo. bo ca. 6. ꝛ iterior. 3. ca. 8. Et omiomeris sunt actꝰ. sed aliax particulax vtilitas q̃dam est: actꝰ Vo nō. Quare iō de ige. ab omiomeris noiatis alialib⁹ fiunt actus oīb⁹. Amplius qd est pus ꝛ simplici⁹ se bz per modū cāe: eius Vo oppositū per viā effectus. talis aūt ē ꝓpletio cū fit cā ꝓpōnis maioris qz simplicitatis vt oīdet tāq̃ siam imediatius attingēs. Adhuc musculū apud Joānitiū ꝛ aui. mēbr exrat ꝓsimile cū ō ipo agat pmo pma. vbi de anotomia ꝓsimiliū tractat: vt, pmissū i ,pemio: ꝛ tñ per ipsū perficiunt motꝰ ꝛ operatōz plurie. Etiam actus cristit ex pma particulax sbā si expōne iteriox serto ca. vlt. hec āt nāz officialitatis ꝓportat. Igitur operatōes officialiū cōpletioni ꝛ ñ ꝓpōni attribuātur. Propē pmū qdem sciendū q̃ qd fit actio qd qz factio ꝛ operatio ꝛ quō ꝓueniāt ꝛ dr̄ant oīsum. 61. dria. Deinceps vero sciendū sicut apparet pmo de historij. ꝛ scdo de partibus q̃ mēbrox quedā sunt omiomera q̃ ꝛ homogenea consimilia simplicia ꝛ in composita esse dr̄. alia uero anomiomera vel etherogenea officialia vel instrialia aut organica composita ꝛ scdā. Sunt aūt fm primuz pma: ꝛ Maly. inembra ꝓsimilia quox si sensibilē quācunq; assumpseris partem erit toti cōicans in nomine ꝛ diffinitione vt os: quelibet enim pars ossis est os: ꝛ est substantia indurata alba ex superfluis pincipiorum generatio nis producta talis quidem sunt os cartilago nerus

ligamentū cordę pāniculus adepo pinguedo caro vngues ꝛ capilli: si nomē qs mēbri velit oīdere. O sicialia vero erūt per oppositū quox vz quantūcunqz sensibilē ptem suscepis toti nō cōicabit noie et diffinitōe vt pars man⁹ puta digitus nō est manꝰ neq; ē vnguū organox. hec nāqz ē rō manus: tertio ō aia: ꝛ q̃rto de ptibus: ꝛ primo de vtilitate pticulax. c. i. Positive Vo s predictis notificant mēbra cōposita q̃ sint instra ad cōplendum motus ꝛ aie opatōes. sūt aūt hec: cor cerebrx epar testes oculi aures nasus os pulmo cāna venter intestina splen fel renes vesica manus pedes collū pectus dorsum ꝛ femur vt tactum 38. dria. Attendendū tñ q̃ hox q̃dā sunt pure ꝓsilia ceu que verius extant prima ꝛ simplicia vt os cartilago neruꝰ colligatio pinguedo adepo caro epatis splenis ꝛ renū. Que simplex nā ꝛ fisr etiam pulmonis cū caro cox fine aliquo suscipitur corpox alioꝝ ꝓmixtōne. Sūt ꝛ alia officialia pure facta puta manus pectus ꝛ alia que ꝛ grandē diuersitatē in se recipiunt Etenim cōpositiora sunt corde cerebro epate ꝛ talibus. in manu nāqz seu pede magno precipue ō distē pantis inequli. c. 2. multiplex est compositio. Cōponit. n. ipsa ex adiutorio vlnis duabus seu socilibus ꝛ manu dcā pus. hec vero ex digitis pectine ꝛ rasceta q̃ ia sunt cōposita. vnūquodq; aūt hox trium ex partibus ꝓsiruit magis ꝓsilibus ceu osse cartilagie nerno ligamēto corda carne pinguedine vena pāniculo ꝛ digitis ꝛ vngue. Quedā Vo extant media iter pdicta duo extrema lata. que ēt sunt triplicia. nā horā reliqua magis declināt ad latus officialiū ceu musculus. ipse nāqz cōpositus est cōpositōe pticulari pdicta vero officialia vt tertio theo. c. vlt. dcm est arteria duplici pāniculo ꝛ villis contexta. Quedā vero plus ad latus declinat ꝓsilius vt pāniculus ꝛ cutis. deinde corda: dem ū caro pura. Alia quoq; sūt i medio vere vt vena filia villosis ꝓserta. Est āt ꝓsiderādū q̃ hz quedā dicant mēbrox simplicia. ipsa tñ ex suis prioribus ꝓponūtur nō qdem ex his que eiusdem sūt nature cū illis: ꝛ iō in mēbrox gener ꝛ simplicia ꝛ prima dicūt. Nā tripler est in corpore cōpositio: Fo de pribus ꝛ elox primo. c. 15. de morbo primo. c. 3. vna qdem qua ꝓsilia dñr ex elis cōpōi: Fa qua officialia ex ꝓsilibus. tertia quoq; per quā totum ex his constituit corpus. prioꝝ tñ cōpositio ē ex spermatib⁹ illox aūt ex cibis cibi ex terre nascētibus huius autē ex elis vt. bus. ꝛ ista ex ile. i. materia prima ꝓsurgūt ꝛ qualitate seu forma. Dixi aūt vt si attendendū q̃m nō est aliqd mēbr adeo ꝓsile qn aliquo nō possit mēbici sub alia rōne officiale. O ia. n. quantūcunqz sorma quantitate numero pricipent ꝛ fitu ꝛ vnitate sīr ꝛ ,pprie ꝗz Auer. ꝓsilis nec aliquod ita ē officiale qn necessario in eo fistitudinis nō repiatur nā cā officiale ex cōsisi cōstituat. vnde de ptibus Fo. O miomeron ,pter formā figure anomiomerō existit. Quid autē cōpō quot ēt dicatur modis dria visum. 17. Z icēdū tñ q̃ ipsa dr̄ natura mēbris sub rōne fistitudinis attributa que f m q̃ tripler ē mēbrorum dcā cōpositio: sic ꝛ tripler constat cōpō. vna qdem cōsilium pria: Fa cōpositorū ex his ex alter natōe cōsurgēs ex hox secundox coalternatōe ꝛ cōfractōe ōnis in tertium. vñ Maly. completio cuiusq; mēbrox cōpositorū ē cōposita ex ōne mēbrorū cōsimiliū ptiū ex qb⁹ cōponitur. Et similiter cōpositio vnaquaeq; nāe ꝓuocat obtinet coeqlitatis vt dicet hz in secūda ꝛ tertia ad vigeat magis cōpōne. Est āt cōpositio fine coeqlitate vel plasma dispō quedā siue ordinatio mēbris officialibus attributa ōne aut sortasse desuper ex superioribus diminius cōseqns principiū quoddā hec aūt sunt Vtus certat iso: matius vel quis stellaris siluris q̃ sigdem in quatuor distribuit naturas formā quantitātē numex ꝛ fitū seu positōem: quoruz vnūquodq; in suos partit bries quod pritis non est speculationis.

Propter fm qdem sciendū q̃ quorūdam sermones vident simplicii sonare q̃ opationes instrālium ōni attribuatur: quod plurib⁹ euenit sortasse eo q̃ locutōes iexpositas recipiūt cōes. Sunt ꝛ alij idem rōnibus astruētes vt qz viuti corrūdet aiali organizatio sola mēbrox: sed hec cōpositione perficit ꝛ instraqz aialibus. In opabitur cōpositione. Amplius mēbra cē similia qbus debet cōpletio sit vt materia: et ordinātur ad officialia tāq̃ ad formā qbus attribuit cōpositio. In formā Vo reducit actus nō aut i mātā Concludūtur igitur opatōes mēbrox in cōpositōem reduci. Sz hec qdē positio velut sonat stare nō pōt: sicut tertio mōstrabit dicendox. Se mniāt. n. q̃ cōpositio fit quedam nā separta: vsqueq̃ a cēpōne qs qdē absurdū. Nō. n. nā corporis de his dr̄ bus ꝛ genus predicat de spē sed magis ordinez cāe ipositus ꝛ effectus. Est. n. oīsus q̃ compositio diffunditur p oēm compositōem ꝛ cōtra. neqz ipsorū motiua vt videbitur sufficit. Quāq̃. n. loquendū vt plures insicendū tam vt pauci: topicorum fo. Nō. n. verū ē q̃ Vtuti aiali sola correspondeat organizatio: imo ēt cōpletio cum ipsa fit instrm q̃ virtus dicta iso: matiana corpus plasmat. vñ Ba. diligēter adueretēdo mēbra officialia magis per complexionē q̃z per cōpositionē vt apparet in tegni decet cognoscere cū cēpletio fit cārum potiss. ma cōpositionis, pductus. Ad aliū dicēdū q̃ cū mēbra consilia ordinātur ad officialia velut mā ad formā. nō tñ complexio ad compositionē q̃z eo q̃ hoc non solū ē mēbrox cēsimiliū prioꝝ sed ēt ā cōpositorū illorū Vtute cū oīsum sit complexionem multiplicē sore sicut compōnē. neqz ēt illa rōne oīsum hāt materie hec forme. Propter tertiū Vo sciendū q̃ opationes officialiū nedū consimiliuz mēbrorū radicaliter ꝛ primo complexioni tribūtur Fario Vo ꝛ manifestatiue compositioi. Est nāqz ea velut partiū ordo ꝛ habilitatio quedā vt liberius opationes perficiātur. Ita ēt actio consimiliū per organa manifestat. vñ colliz. 2. c. de actōe ꝛ passione i quolibet mēbro. Vnūquodq; consimiliū hz operationē ,prias que manifestatur plus in compōsito. Sciendū tñ q̃ illis duabus naturis operationes attribuūt non tanq̃ principalibus agentibus si primis hz sicut instrālibus ꝛ secundarijs. Cū. n. medicus artifex fit sensibilis postera ꝛ secūdaria plerūqz magis aducrtit q̃z alia vt tactū. 17. prioꝝ Vo his sūt Vtꝰ ꝛ adiutoria cū subiecto. Ipsa nāqz imālis ētis si in opatōes ,pgredi bz in materiā transeūtes extrinsecā oz in has per multa media deuenire. ꝛ iō post aiam seruit virtus ipsius vel potentia que partibus determinate alligatur tanq̃ principale agens: deinde fuerint istis multiplicis. Quox aliqua fuere corporea vt spūs ꝛ organū alterius materiale. alia vero incorporea puta complexio tanq̃ ad pricipale aie vel virtutis ime/

Justius coinherens. Ipsa enim in ulsa q̃lificat corpo
rea: ⁊ in suo esse ꝓseruat: demũ est instrorum corpo
reorum cõpositio. Quod autẗ radicaliẗ ⁊ ꝑmo opa
tiones officialiũ ꝑõni attribuunt ⁊ nõ coeq̃litati tem
auctoritates testant q̃ rões ꝓnincunt. ar. nãq; de cã
motus aialium: motũ ⁊ per ꝑis actionẗ oẽm v̄ ꝑ calo
ri ⁊ spũ atq; frigidirati attribuere. In gnta etiam
ꝓbl. vult gressũ lacertis ⁊ neruis ꝑficiingens. Qui
similibus gradiũtur gressibus lacertis cruriũ disten
sis laborẗ hũt: distensionem gressus faciũt lacertis ⁊
neruis in ipis factis violentis fulcitati: bi aũt partiuz
ꝓsiles. Adhuc de optima ꝓõne ca. 2. de morbo pri
mo: scõ curatiue artis ⁊. 7. ⁊ i locis alijs nõ paucis
q̃libet officiale mẽbꝝ vnã pticulam consimilẽ bz p
quã principaliẗ ipsius ꝑficiunt actus alie ẗ partes sũt
velut iuuatiue atq; meliorative sicut crystallina i ocu
lo musculus gdam maior, ꝓprie in crure. caro epatis
simpler in eo: ⁊ in corde aũt locus ortus vene ꝓcaue
vel quid hꝫ, vñ ꝑmo de inge. ca. 6. Crystallina que
necessario ꝑm exteriores mutatur colores vt aial vi
dear. mutari vero ñ posset nisi lucidissima esset ⁊ cla
rissima. hoc aũt non esset nisi ꝓpo sua talẗ extinsset
Quidã tñ mẽdose direrũt in corde id esse: vẗres spi
ritibꝫ plenos cũ nõ partes dant cordis ꝓpriã. Hoc
ẗ videẗ sapere cũ dixit cõplexionẗ subam sone mẽbri
⁊ ipsius sactricẗ: de iuuamẽtis ꝑmo ca. 2. ⁊ de secre
tis. In his eni locis intrñ vñ ꝓplexionẗ extollere vt
siam. q. ⁊ formã ponat ẗ cũ corpis humani. vñ baly.
In oi mẽbro est Xtus fixa q̃ eius, ꝓpriã ꝑficit opatio
nẽ. Et sñba huius virtutis ꝑm sniam Ba. est ꝓpo
ꝓpria ei: forma vs ꝓpria ꝓplexionis: Sed ꝑm ar.
sniam est complexio instralis cordis. s. ꝓpria qna X
tus operaẗ. In scõ ẗ nãlium capsis. 8. ⁊. 9. q̃litati
na sentiẗ crasi ẗ ꝑm sniaz Hip. ait perfici. Et apho
ris. prima: Non vtiq; aliud aialibus q̃ innatũ opaẗ
calidum nã est ꝑm hippocraticã rõnem q̃ hoc qd de
tabe explicat marie. Adhuc. A. gnto de aia: Instru
virtutum apprehensibiliũ satigãtur et vigili motu ⁊
destruiẗ eoꝝ complexio que est eis nãlis ⁊ subalis ⁊
hec sunt mẽbra officialia sicut apparet p inductionẗ
eius in quolibet sensuũ pticulari: dria hoc. i7. Eti: si
cut se habẗ in agẗibus principaliꝫ ⁊ primis rei cõ
stitutis ita ẗ in scõarijs ⁊ instralibus. hec eni sicut aũ
finẽ i illa rancẗ in finẽ ordinãtur. Talia vero oz eius
dẗ sore rõnis ⁊ nature. Sed i ꝑmis sic est q̃ lz opatio
non fit nisi ꝓpositi est tñ p alterã partiũ principali ve
lut rancẗ id quo fit actus sicut est respectu corpis aia
bõ enim propie p animã itelligit ⁊ operaẗ. Similiẗ
⁊ operationes lz sint ꝓpositi ex vtraq; s. cõplexione ⁊
ꝓpõne, ꝓprius tñ ꝓplexioni ascribẗur cũ ipa sit istiz
ĩmediatius aie vires attingẽs cõpositione. Palin:
ois actio fit a q̃litate, ꝓpter rõem Aristotelis in ipa se
re sola imediatius vere repertã dria. 60. Ex ꝓplexio
ĩmediate a q̃litate cãtur eiusꝫ. Cõpositio aũt non est
de q̃litatibus primis aut scõis marie de postremis.
vñ. 7. dria ꝑm ga. primas q̃litates ⁊ ꝓplexionẗ q̃ est
vt mẽbroꝝ suba cõsequunẗ ex necessitate saporis hu
mores colores duities ⁊ mollities ⁊ alia et necessi
tate accidentia: vt situs magnitudo numerus ⁊ plas
matio. Aut sortassis potius dicit ordinẽ quendã par
tium ⁊ situatõem vel si sub q̃litate locaẗ: non est rer
tie speẗ. cuius, ꝓprie alteratio cristit vt actio physico
rũ. 7. vezꝫ est q̃litas quedã ipropie puta vel in quã

titate cõtinua seu discreta vel figura aut situ. in qbꝫ
non est Virtus vere sed p accidẗs magis dria etiaz.
72. ⁊ iõ neq; actio seu passio. Amplius calidus nãle
cum sit mãe instrñ quo actus ꝑficiunẗ ceteri. Cui er
go plus erit a sine: magis in eius opationes ꝓseret.
hec aũt est ꝓplexio cuz id q̃lificat non aũt cõpositio.
Rursus: actus officialiũ cãe ꝑncipaliozi existẗti i eo
dẗ genere: ⁊ non scõarie dz ascribi. hec aũt cõplexio
cũ ipsa vere ꝓpositionis sp sit cã. gcquid nãq; est cũ
cause filr exrat ⁊ cãti. Segtur nazz. s. ꝓpositio ⁊ qd
dã sorte defuꝫ diuinꝫ ꝑncipiũ vt pretactũ: qd tñ per
ꝑus ꝓplexionẗ imutat Iridẗ destructa ꝓplexione in
mẽbro quãtuncũq; ꝑfecte organizato mox tollit ac
tus. non aũt sic ecõtra: cũ partis aliculus cõpositiõe
valde lesa videat actus ide vtcũq; puenire. vt i nul
litatis q vncis sua manũ manuũ, ꝑtẗdentibus opatões
veraꝫ conãtur manuũ exercere vñ ⁊ mulierẗ caren
tẗ manibꝫ vidi pedibꝫ nere: cũ tñ ꝑfecta deficeret cõ
positio ad talẗ exercendũ actũ. Cõuincit iraq; offici
alii actus radicitus ⁊ ꝑmo a cõplexiõe cõsistere. Ex
iã dictis vtcunq; appet ẗ q̃ scõarie ⁊ manifestatiue
cõpositio in opatões officialiũ consert velut vlteriꝫ
instrñ cũ sit quedã ad operatões habilitatio. ⁊ iõ est
videre a ialia imperfectiora qbus pauce sufficiũt opera
tiões i vita dearticulationẗ in qtibus modicã habeẗ
Que Vo ꝑfectiora q̃ multa sicut bõ qui ceteroꝝ est
clarissimũ ⁊ cõpositissimũ aialiuz cũ dearticulatione
curiosiori. B nãq; qz fidi ad plmos mouet actus in
vita necessarios opus exritit: cũ multis organis ege
at id qd ẗ viuere: politicoꝝ. 7. Nã. n. multiplicit est
sus ꝑncipio metaphysice. Ad ẗ in physionomia re
firmat ar. Alexãdro trãsmissa i gens Palme longe
cũ digitis lõgis significãt dñm suũ bñ dispositum ad
multas artes ⁊ ꝑcipue mechanicas. he nãq; magis cũ
i sieri ꝑfiũt ptiũ expetunt dearticulatõem subtilio
rẗ. Et pp hoc sortassis videẗres ꝑmi medicoꝝ cõpo
sitionẗ intrñ a ꝓplexione deficere iter res nãles com
positionẗ mime exprssere. Propꝫ q̃tũ qdẗ ad ar.
primitius auctoritates dicẗdũ q ipse non negauit: q
actus officialiuz radicalius ⁊ ꝑmo nõ, puenirẗ per
cõplexionẗ: sed voluit q̃ scõarie ⁊ manifestatiue fie
rẗ p cõpositionẗ. In Xtute tñ cõplexionis vnius p
ticule cõsimilis vt eius apparet etiã superiꝫ nia vt tñ
ad vnũ fit dicere sufficieteꝫ ꝑmones ar. videnẗ so
nare q operationes officialiũ a ꝓpositõe, pcedere sicut
cõsimiliũ a ꝓõne. Quod ⁊ qdã ab eo sensere. Ad ali
ud ar. ⁊ Ba. dicẗdus q aut locuti fuerunt in plures
cum peccatũ fit positũ transgredi locutionẗ: topico
rum scõ Fere nanq; oẽ tales ⁊ proferunt ⁊ recipi
unt locutiones: oculos videt: auris audit: odoratus
olfacit cũ tamẽ iste potẗie sint passiuꝫ dria sequen
ti. Sũt eni sub potẗia sensitiua locate. que tota scõa
de aia ponitur passiua. designatur tamen noie actiua
rum in eo q eis actus sic ascribitur. vñ potentia sen
sitiua aliqualiẗ agit in eo q indicat obiectũ suum esse
B ul alind: vt albũ visus aliud a nigro dria sequenti.
Aut dicẗdũ q saltẗ codẗ ꝑmo de ingenio concludẗ
do oculos esse instrumentũ quoꝝ actio est visus locu
tionem mox contigit subdens: huius primũ instrñ ẗ
crystallina. Ad aliud dicendũ q in tegni sua bacuits
te indistincte secutus est modum loquendi cõmunẗ.
Ad aliud similiter dicendum. Ad aliud dicẗdũ q iõ
vocaẗ officialis instrumẽta omne potius q̃ nature

qz in ipsis apparenter plus manifestaẗ aie operatio.
⁊ iõ. 33., pbl. dẗ caput diuinissimũ sore eoꝝ que circa
nos exrãt. Cerebriũ. n. ẗ membꝝ diuinũ ⁊ eius ibabi
tator ẗ aia. 79. Quod aũt in officialibus mẽbroꝝ aie
manifestent opationes ⁊ non perficiant oio fortasse
inuit. A. cum ditit ipsa sore ad cõplendũ motꝫ opa
tiones potius hic denotãs iuuamẽtum q̃ necessitatẗ.
videẗ. n. contingere ceu in alijs actibꝫ vniuersis
nam et alis actio ꝑcipitur marie: minus que celi: mi
nime Vo que intelligentiarũ ⁊ dei: ⁊ si potior ⁊ poz
exstat religs. Ad aliud dõm q nõ solum destruitur
cõpositio imo magis cõplexio actualis saltẗ: qz B ca
lidã regrit in actu. Cõpositio seu organizatio vt ad
minꝫ ꝑm appentiã pmanere. magis. n. vt onsus i cõ
plexione nã sulcitur q̃ in cõpositione. Quod aũt pl
dicanẗ egnoca insstralis vita priuata et defectu stin
git mani estationis opationũ que ꝓõne perficiebanẗ
Ad aliud dõm q compositio nõ est cã operationum
consilium nisi remota valde ⁊ coadiuuatrix velut q̃
dã occasio. q. extranea: sed cõplexio ẗ eaꝫ eẗntialis
cã: cõpositio aũt ipsaꝫ cã vñ: qz actus sũt totius ⁊ nõ
pris. Ad aliud dõm q lacertus qz mediũ obtinet cõ
similiũ ⁊ officialiũ diuersimode compatũ poterit ⁊ of
ficiale cõsimile mẽbꝝ appellari: cũ media designent
iterdũ noibus extremoꝝ: aphoris. q̃rta. mediũ enim
extremozũ vniꝫ comꝫatũ vñ ab altero re diuersũ. cuz
eni ipse compaẗ ad caput qd ẗ officiale potissime pre
cipueq; in eius pte consideratũ media reputabiẗ qd
consile. Sũ Vo ad os vel neruuz officiale dria. 58.
Et iõ qdã medicorũ videnẗ lacertum sub pte locare
consili: alij Vo sub officiali. Ad aliud tã dudũ inotu
it qd dõm qm̃ lz actus fit cõpositi: vnũ tñ componẗ
tiũ ẗ altero principaliꝫ ⁊ rõ quo actus efficiẗ, ꝓprie:
reliquũ Vo adiuuantnũ ⁊ illiꝫ meliorativiũ. Ad aliud
dõm q ptes nõ sunt simplicit in potentia sz respectu
totius. ⁊ iõ lz totũ ⁊ t tactũ principaliꝫ agat: nihil tñ
ꝓhibet ptẗ opari vigore totius sicut monstratuz. 8.
phycoꝝ totũ moueri p aliqnã eiꝫ pticulã. vñ suppos
to q totũ directius agat qd magis ꝓsit an complexio
vel compositio dubitaẗ: ⁊ ea ẗ q̃ alterius ptis tã hic
apparent.

Differentia. 64.

Vod visus fiat et transmittẗdo ⁊ non intus su
scipiendo oñdunt auctoritatibus q̃ multis.

Primitus qdem Platonis vt declarabiẗ
et thimei fo. Et aris. 33. pbl. dñtis. Coadunate eri
ens visus magis videt: expanso aũt oculo diuellitur
Et ibi ẗ. Visus magis adunatus puus erit: ⁊ non
consesti et expanso eriẗs disgregaẗ. Adhuc tertõ me
than. Cuidã accidit passio debiliter videẗ ita vt sep
idolũ suũ ambulãs ante se videret pcedere: qd euẗit
qz visus refrangebaẗ ad ipm. Sic. n. visus erat de
bilis ⁊ tẗnis vt aerẗ nõ possz ipellere ⁊ diuidere. Et
hic qdẗ ꝑm Alex. pipatheticũ fuit: vt alibi dixit aris.
antiseron. erithos. qd iterp̃tans ait. Aere spisso scõ
non pñt per ipm ptransire radij emissi sed refrangi.
Boetiũ ẗ qnto de consolatione. Visus mancẗ totũ
simul iactio radijs iruẗ. Qd ⁊ medici sentiere quo
rũ gratia ẗ itromissiuz quesitũ. vñ, pnost. ꝓio. Lumẗ
visibile penetrat et pupilla ad aerẗ extriseciũ cũ q̃ cõ
tinnatur in humiditate sub tili clara. Idq; denotaẗ q
accidentẗ ⁊ de intentio. quartis: capitulis secundis.
vniuersaliter nanq; spiritum visibilem multuz ⁊ cla
rum egredientem loras propinqua ⁊ remota bñ vi

dere ac secernere: oppositum aũt opposite: clare Vo
⁊ paucũ deprope bñ videre ⁊ discernere: nõ ãt q̃ lon
ge. Multũ figdem ⁊ turbidũ ꝑfecte de longe non ãt
de prope. Vñ. n. in medio clareẗere. vñ senes videẗ
dã elongãt. Alex. Vo afrodisee medicus in, pble.
Visibilis spũs subtilis ⁊ pur longiꝫ gdem adiens re
soluiẗ ⁊ non bñ firmaẗ. Isaac quoq; Salomonis in
dictis vlium. Splẗdoz visibilis cã palpebras exie
rit in aerẗ extẗdit: ⁊ videẗda comprehendit. Quarto
figdem theo. c. ii. Opinio thimei manifesti hui exp
mis videẗis spũs nã ẗ aeris ignei illuminari: q cũ ad
ea. pueneriẗ crystallinũ soras egrediẗ: continuaẗ et
vniẗ aeri illuminato diurno, ꝓpter eã que iter utrun
qz ẗ configurationẗ. vterqz nãq; hoz facilis ẗ ima
tationis ⁊ alteratõis. ⁊ aer exterior i colores facile ac
celeriẗ alteraẗ. Spũs quoq; egressus aeri continua
tus ⁊ vniꝫ in eũ i quẗ aer priꝫ alteratꝫ ẗ alterat colo
rẗ ⁊ ad oculũ eãdẗ defert alterationẗ: ⁊ alteraẗ ea ba
miditas crystallina cũ alteratõis fit susceptibilis facil
le. Idẗq; Augustinꝫ. 3. d. libero arbitrio. Amplius
B sulciũt rões: qz cũ color nõ fi q̃litaẗ actius ẗ per se
alicuiꝫ corpis imutatiua vt q̃litatũ prime nõ poterit
imutationẗ in oculũ cãre. ꝓpter qd opꝫ erit eũdẗ ab
oculo imutari. Et firmaẗ qz alij sensus vñr sue quo
dã motu suscipe aba: visus Vo mime. Adhuc si vi
sio perficeret susceptione: tũc oculꝫ iuxta diligentez i
spectionẗ dilataret cũ ampliatꝫ fiat magis apt suscip
pe vt in alijs euenit cõpꝫ ebẗdẗnbꝫ. cuiꝫ spps oppo
sitũ. Sbitur. n. ⁊ coangustaẗ a vehemẗ iruẗte. Rur
sus ispiciens qs alterius pupillam idolum causat in
illam ab aspicientẗ visum ⁊ cãnte: non aũt ab illo i cu
ius pupillã ipimitur. Si ergo in suscipiẗdo ꝑficeret
visio: id magis perciperet cuius firmaretur pupilla
q̃ alius gspiam. Itidem speculo glq; oppositus se
iruetur eius idolo consurgente in illo. Quod radio
rũ videtur emissione ad ipm conningere refractozuz
ab eodem vt solares radij causantes iridez a nuba re
franguntur rẗati aquosa. Palin: quod suscipitur ite
rius substantia ẗ vel accidens. non qdem suba: tunc
in pupillũ transfundereẗ ipsa destructa ⁊ destruente
visuz. accidens Vo non cuz id subiectuz nõ pmutat
Scõm Boetiũ nãq; accidentia sũt i dignantur natu
re perimi quidez possunt: pmutari vero mime. Eti
si fiet itus suscipiendo hoc erit ꝑm Ar. spẽm intentõ
naliter coloris. cũ aũt forma intentionalis nullũ pa
tiatur obstaculum visus fieret quoq; glaucesim pati
ente que ex siccitate imoderate ⁊ densitate contigit
maxime corneẗ: de generatõe quinto. Facta est igit
porosa pernis vt quid binc ab oculo emandẗ. Rur
sus si hoc tũc visus vt alij sensus ꝑm omnẗ partez vt
ẗ de posterius suũ susciperet qd non fit obm. Pa
lin coloris quidem susceptiuuz ẗ quod sine colore fo
de aia: sed oculum nñt colorarum terno vel quater
no colore. Hoc qdem ipm denotat lumen ẗ signa.
Lumen nãq; nõ raro vñ ex oculo descendens super
nasuz micaẗ: ⁊ precipue cuz qs confricauerit ipz. filr
expgefactus id pcipit mane. Amplius qdam aiaẗ q̃
in tm radios emittũt ex oculis vt medium sufficiant
illuminare velut leones lupi gatti yene serpẗes qd
opus ẗ, ꝓpter venationem quã exercent nocturnam
Rursus cum mulier menstruans speculum nouum
ter sum inspicit: nubẗ in illud inducit sanguineam vt
fit difficilis illud abstergere: fo de somno et vigilia

Adhuc pupilla vni⁹ oculi altero clauso replet ⁊ magnificat eo q ꝓ ſpũs totus volẽs egre di deſerat i ipam dicũt ẽt baſiliſcũ ſolo viſu interficere. Iudẽ dr viſus videt. Videre ⁊o actionez iportat ⁊ foras emittere Suſcipere ⁊o intus paſſionẽ videt denotare. Amplius venefici ꝓcipiunt cũ qs voluerit quã in eius ꝓ socare amore aut exterminare vehemẽter itueri carmine quodã ꝓlato ac ſi ſpũs amoris vel odij ex oculis in eandẽ dirigat vt ualer. indicat i ꝓbl. Et his ita qz ꝛcludit viſũ ẽmittẽdo pficiſ. Huius ſiquidẽ oppositũ ſentit ar. de ſenſu ⁊ ſenſato cũ ꝓipatheticis reliquis ⁊ platone. Quod ⁊ rõibus moſtratur qz ſm auer. ſigd extra mittat viſione poſſibile fiet in obſcuro videre ſicut in luce: neqz indigebit medio vt luce neqz ẽt retibus. i. tunicis oculi: neqz aliquo iſtoz deſtructo oſtruit viſus. Adhuc fiat huiuſmõi egreſſus rũc eodẽ modo ⁊ ſub eiſdẽ dimẽſionib⁹ ⁊ figuris ꝓ prehẽderent viſa delõge ⁊ de ꝓpe. Rurſus algazel in his q̃ de aia: Multi videtes iuꝛ ſtãtes melius viderẽt ⁊ debilis viſus vna cũ illis ꝓſectius inſpiceret cũ illumineꝛ mediũ. Quoz oiuz exprimur oppoſitũ amplius tpe vẽtoſo cũ emiſſũ ex agitet ⁊ materie triãgulare aut piramidale aut priamidale ꝓtingit videre. Adhuc cũ radius vl lumẽ q emittit ſz ꝑ ſit corp⁹ ꝓtingeret plꝰ corpa eſſe in eodẽ loco vt emiſſu ⁊ aer Eſſetqz viſus tactus cũ ſozet ablq; medio extrifeco. Eſſet ⁊ baſis emiſſi ad oculũ ⁊ acumẽ ⁊ ſus rẽ viſã. Talis nãqz eſt corpis emiſſio; vt piramidal ſozma denotat ignis: cui⁹ ꝓtiũ tradunt ꝓſpectiui. Deſtrueret ẽt videns quãtuſcũqz ex emiſſiõe bui⁹ ad aſtra. Neqz emittit aer cũ abundat i eꝛ. neqz ignis qz videret q̃ in aq̃ extinctus ea. neqz niſi i ſurſũ cũ ꝑ ignis motus ſit ſoluꝰ ⁊ nõ ad oẽm loci dziz. Fit igit viſus intus ſuſcipiẽdo ⁊ nõ extramittẽdo. Argumẽtationes quoqz ſumptas ex libris geometricoꝝ ac ꝓſpectiuorũ vt Euclidis algazelis ⁊ alioꝝ litteris alphabeti denotatas taceo qz plimi eoꝝ q̃bus ſcribit nõ familiares erũt hmõi. Propt primũ qdẽ qz viſio ẽ mediij luce mediãte ꝑ pupillã ſpẽi coloris ſuſceptio. vñ de ge. gnto: Viſio eſt oculi motus ſm qõ dyaphanus: Sciẽdũ qd fit pupilla: qd lux ⁊ color ac illis ꝓpria Eſt aũt pupilla ſozamẽ vuee tunice q̃rto de accidẽti Oculus ⁊o inſtim uidendi ꝓne aqueũ cũ q̃dã anterioꝛi planicie rotũdã in ſupmo anterioꝛe ptu capitis locatã. Ex ſeptẽ tunicis ⁊ tribus hu. ꝓſtitutũ ſex muſculis motũ ⁊ vno vel duob⁹ ſeu trib⁹ ſultũ particulare aũt oculi ꝓnẽ ſcribunt medici ⁊ ꝓſpectiui Dicũt nãqz q̃ ex cerebrio duo ꝓgrediunt nerui ſoli intro ꝓos cõcaui q̃rto de accẽti. ca. 2. q ante cranei egreſſionẽ crutiãt cũ reuerſione tandẽ dextri ad dextrũ: ſiniſtriqz ad ſiniſtrũ. vt vnũ ſit deſerẽs velanẽ ẽt pãniculis dure matris ⁊ pie q̃ q̃s trãſeunt Cũ igitur poſt cruciationẽ illoꝝ ad orbitã queuiunt ex cranciũ figurã bñt. q. emiſpij. ab alterutro pãniculus ſcpat groſſus dure mri ꝓpar q̃ tunica dr ſclirotica ſup os emiſpice concauatũ locata. Poſt quã ex neruo ſcẽſtrat alius pãniculus pie matri cõpar q ſcõna noiat ⁊ ſup prioꝛẽ locat. Et demũ nerus enterius ,pducit in cryſtallinũ cuius gdẽ ſuba in pãniculũ dilatata tunicã cõſtituit locatã ſup prioꝛem retinã dicta. In cuius capacitate humoꝛ locat vitreus vitro ſiꝰ liquefacto. Ante ⁊o hũc cryſtallinus vel glacialis ſituat humoꝛ. Sup quẽ tunica ponit aranea dcã tela vt inter ꝓncipale ⁊ ſcõnũ ac nutritũ ⁊ eius ſupfluũ diſtinguat. Cryſtallinus enim nutrit ex vitreo: ꝓtinuſq; ſup fluitas albugineus extat. ⁊ ipſa gdẽ emiſperice anterius extenſa aũt ex retina. poſt quaz humoꝛ locatur albugine⁹ albugini oui ꝓpatuſ. Deinceps tunica dicta eſt vuea colozi vne cũ colozat ſimillima: q̃ oriꝛur a ſcõna pfoꝛata ens. Cuius ſozemẽ ẽ pupilla ne ipſius coloꝛe ,phibeat videẽdi actus. Eſt nãqz receptiuũ coloꝛis q̃ ſine coloꝛe: ſoni ⁊o abonũ ſo de aia. Et ſup hãc ſituat cornea lucida poroſa: ⁊ iõ nõ opꝰ fuit ipam pfoꝛatã apparenẽ eriſtere. Que ſm veritatẽ lz nõ ſenſu q̃druplex extat ⁊ oriꝛur a ſclirotica: vt ⁊ oẽs tunice ſubales oculi ſunt mũ tres. Deinceps ex pãniculo tertio poſt duos nerui ex pãniculo craneũ exterius veſtiẽte ꝓiunctius ſeu ꝓſolidatina noſcitur: oculũ: in eius orbitã cũ muſculis ſtare cõpellẽs: quoꝝ q dẽ ſer monẽtũ ⁊ vnus vel duo aut tres ſuſtentãtiũ. Palpebra ⁊o ſupioꝛ vt oculũ in ſuũ actũ ordinet: ⁊ tueat mouet ſola. Cuius gdẽ tres extãt muſculi: duo ſecus lachrymalia deoꝛſũ ꝑdẽdo: ſicqz oculum claudẽdo: ⁊ vnus ſupius circa palpebre medũ eundẽ ſublevatõe aperiẽdo. Sz circa ꝑdicta dubitare ꝓtingit qz dictũ ẽ poſt cruciationẽ vtriqz neruoꝝ ad ſuuz dextruz vel ſiniſtrũ vñ ,pceſſit redire: cũ huius ꝓtiũ trãſferat per Stephanonẽ ſo theoꝛ. ca. io. ita: Porrectis deniqz duob⁹ bis neruis ad oculos fit qz latere cerebri ori⁹ ẽ ſiniſtro dextri oculi q̃ autẽ a latere dextro ſiniſtri. Et ꝓſirmat qz cũ capitis pfoꝛat mi ringa i pte dextra paliricat ſiniſtra: ⁊ eꝛ eo q̃ nerui orti a pte dextra capitis ferunt i ſiniſtrã: ⁊ eꝛ. Jacet nãqz alterutriqz coinuicẽ. Cauſſius i ,pbl. ſuis: Contrariũ tñ Stephanoni monach⁹ trãſtulit: ⁊ iõ ꝓmo p̃ ma ca. 2. de anothomia neruoꝝ: Quidã q nõ eſt gauduit q̃ ad ſectõnẽ cruceã ſine reflexiõe penetrãt. Inquit q nõ eſt Ba. ne putareẽ q̃ b ꝓmo ſozet eius cuz Haliab. fuerit diligẽtioꝛ imitatoꝛ. Dicẽdũ cũ app: obatione ꝓmonis pozis. A. niſi q id qõ eſt nõ reuerti ad eã vñ neruus icepit ptem. vellet haliab. ipz audire cũ vnus clauditur oculoꝝ: qõ ſeries tñ tolerat illius. Qõ firmatur qz vnumq̃qz qõ oriꝛur ⁊ recipit ab aliquo dignius eſt vt ꝓtendat in parte a qua directius ,pcedit cũ ꝓſectius a ſuo pficiente qõ ipſius ſuſcipiat qõ in oibus eſt cõſpicere. ita vero ſe hz dextera ad dexterã ⁊ ſiniſtra ad ſiniſtrã. ſiniſter igitur nerus dextrat ſiniſtrat⁹ dexter ⁊o ecõuerſo ſiniſtratur dextratus rãdẽ. Rideo ẽt Cauſſio qz nõ eſt, vt ait oio oppoſitã pcuſſioni molliſicari ptez eo q̃ neruoꝝ poſitio tẽdat i oppoſita vñ ſurrexit. Sz magis ex maioꝛi leſione acutioꝛiqz cãta ex ipulſione inſtri in ptẽ oppoſitã pti percuſſe. Plaga ẽt illic ſtrictioꝛ nõ valet vt reliqua expurgeꝛi. Eſt aũt oculus cõplexionis a quec ⁊ de ſenſu ⁊ ſenſato: ⁊ gnto de ge. aialũ. In ipſo nãqz ꝑdominabit alijs alimẽtis magis. Cuiuſcũqz. n. plus ſm potẽtiã huius vnũq̃qz ſm nãm q̃rto methau. Qõ oſtenditur qz aqua eſt ipreſſionũ ſuſceptiua ⁊ reditiua: qõ ⁊ indicat oculi perforatio. non enim aliquis humoꝛ hinc vñ intantum vt aqueꝰ eius cuari ncqz etiam aereus adeo quoniam virtus viſiua in extremo ſozet tunc oculi ſed interius eſt magis quod ſirus denotat cryſtallini. Quod vero non fit terreus apparet: neqz igneus cum ignis nimium agitetur ⁊ reſoluatur de facili nihil retinẽs qõ tamen poſuerunt quidam ſigno iſto ꝓcipi q̃ oculo

moto vñ lucere: quoꝝ ſuitacie cã apletur dicendoꝝ quarto. Quod ſi arij. 3i. ,pbl. viſum dicat eẽ ignis: dicendũ ipm ſm alioꝝ opiniõẽ fuiſſe locutuz qõ ſit in illo multoties liꝛo. Aut dõm q̃ ad ſpũs oculum nãz ignis obtinere. ſimplr tñ in ipſo pdũat aq̃. Aut qz nãqz ſenſibus entib⁹ tact⁹ ⁊ guſtus: cũ gdã ſint tactus terre: oculus aq̃: auditus aeris: olfat⁹ ⁊o ignis Et ſumali nãqz vaporatõe cãtur que igne pficiẽ driis 155. Eſt aũt lux actus ſiue perfectio dyaphani ſm q̃ dyaphanũ ſo de anima. Eſt ⁊ illud quo ſit vmbra in corpore opaco. vñ tertio ſerti nãlium. Eſt qualitas q̃ ex ſua cẽtria perfectio ẽ translucẽtis ſm q̃ trãſlucẽs Lumen ⁊o eſt qualitas quã corpus non translucẽs mutuat a lucido: ⁊ efficitur ea translucẽs actu. Differt. n. a luce qz lux ẽ in corpore per ſe lucido vt ſole vel igne. lumen ⁊o receptũ ex ipſa in medio. Eſt eiz corporis bñtis lucem. Radius quoqz dr lumẽ rectilineũ pictuaſr a corpore lucido imiſſum dyaphano. Vñ radius lumẽ extat ⁊ nõ eꝛ: cũ ex refractõe lumẽ ẽt cãetur. Splendoꝛ aũt vel radioſitas ẽ qualitas ex re ractõe lucentis ad aliquod terſum i medio ꝓrelicta ſicut cũ ſolares radij ex ſpeculis ⁊ materie concauis refranũt. Eſt ãt dyaphanũ corp⁹ peruiũ translucẽs nõ ſm ſe viſibile lucis ⁊ tenebre vicifiz ſuſcepriuum vt aere ⁊ aqua. Coloꝛ ſigdem eſt motiuus viſus ſm actũ dyaphani: de aia ſo. De ſenſu quoqz ⁊ ſenſato ẽ extremitas perſpicui i corpore termiato. vñ cõmẽtatoꝛ. Coloꝛ ẽ vltimũ dyaphani terminati. Tertõve ro ſerti ꝺ nãlibus: qualitas eſt q̃ pficiẽ ex luce: ⁊ ſolet ponere corp⁹ phibẽs affectõem lucẽtis ab eo iter qõ ⁊ lucẽs fuerit ipm mediũ. Coloꝛ eteni intrũ perficiẽ luce: vt aui. videtur ſonare ſermões coloꝛes in obſcuro ſolũ exiſtere in potẽtia. Quod ⁊ alig eidẽ ipo fuere. vox ãt dicã eẽ non rõne coloꝛis vt coloꝛ ſz ſm p̃ vñ actu. De luce quoqz qd fit plures fuerũt opiniones. Quidã. n. antiqſſimi vt Empedocles dixerũt corpus ſoze. vñ Auguſtin⁹ de libro arbitrio. Aut in corporib⁹ primũ obtinet locũ. Voluerũt ⁊ alij lucẽ ſoze corporeã ſubam in corpe lucentẽ: in illuminato ⁊o receptã. Alij ⁊o poſuerũt lucẽ coloꝛis quandã euidentiã ſeu manifeſtatões ac ſi gdã formalioꝛ ⁊ nobiliꝛ fit iter coloꝛes coloꝛ q̃ Aueꝛpace dñt ſenſiſſe Alig quoqz ꝑbabiſr dixerũt q̃ lux nõ hz eẽ ratũ i nãſz intentõale vel ſpũale tñ. dixerũt. n. lucẽ eẽ intentõem forme corpis luminoſi in ſpũcio ſm eẽ ſpũale generatã. Deriores aũt ꝓipatheticoꝝ ponũt lucẽ vel lumen q̃litatem ſoze realẽ. Hazꝝ quoqz opiniõnũ deſtructio aut approbatio nõ eſt pũtis ingſitionis q̃o ſigdem ,pbl. ii. pertractaut. Extra ſigdem mittere dꝰ cũ qd ab oculo ,pducit in medium. Intuſ ⁊o qñ aliqd ſuſcipiſ ab his que exterius. Propt ſm vero ſciendũ q̃ de hoc tres iueniũt poſitões. Quidã nanq; prioꝛ dixerũt viſionẽ pfici extramittẽdo: alij iterius aſſumẽdo. Alig aũt modernoꝝ vtrũq̃z in vnum collegerũt. Primi ⁊o lz conuenirẽt in cõi: differebãt tñ multipliꝛ in priculari. nã ipſoꝝ alig poſuerunt vt Empedocles: cui aſſiſtit Jacob alkindi in de diuerſitate aſpectus lune: lucẽ ſeu radiũ corporeũ ſub forma piramidis bñtis acumen in oculo ⁊ baſin rotũdã i re viſa vſqz ad ipſa p mediũ dirigi: ⁊ talit viſi eriẽ perſiri. ipſũqz ex oculoꝝ tunicis egredi quemadmodũ lumẽ p lãtetne mẽbranũ. Quidã ⁊o vt Timeus aduertens q̃ maximũ ẽt corpoꝝ cito diſſoluitur ex tali vſqz ad extra emiſſione corporali: volunt igne elemẽtoꝝ mulcebrẽ nobis cognatũ i mediũ extre vbi coherẽs lumẽ aeris exterioris digrediat ita vt ad rẽ ſub forma piramidali pueniat viſuz. debilis eiz nõ per ſe ſufficiẽs exiſtebat: ⁊ ꝓpter hoc dixit res i tenebris nõ videre. Extinguit. n. lumẽ oculoꝝ i tenebris. vñ opus ẽ ipm lumine iuuari extriſeco. Sic aũt iuuat⁹ coloris ſpẽ ſuſcepta repcutit demũ ad oculos quodã recurſu: ⁊ ita ſenſus pficiẽ q̃ viſus vocat. alij ⁊o Euclides cũ ſibi cõpatis ꝓſpectiuis poſuerũt lineas ſolũ ab oculo egrediẽtes: ⁊ triãgulũ ꝓſtituentes cui⁹ carbenis quãtitas exiſtit rei viſe. hypothemiſa ⁊o radi⁹ vel linea ſupioꝛ ptẽ rei viſibilis attingẽs: baſis ⁊o radius ſeu linea ptẽ iſerioꝛẽ attigens cuius diameter ẽ mobilis ſup ptes rei viſe vbi certio: viſio accidit in diametro mobilꝰ ſiue ſm. A. in ſagitta In hypothẽſis ⁊o ⁊ baſi debilitat viſio quod euenit eo q̃ a corpe ſperico luminoſo radij pene pũctalit emittũtur. vñ in theoꝛematib⁹ ꝓſpectiue ponat ab oculo eductas lineas fieri ſpacio magnitudinuz i mẽſux ⁊ ſub viſib⁹ ꝓtentã figurã conũ eꝛ: Vtcẽ qdẽ i oculo bñtẽ: baſiz aũt in terminis cõſpectoꝝ. Octõz ẽt drites viſũ ſuſcepte itranea pfici diuerſificari ſũt Quidã nãqz vt democritus ſicut ariſ. ſane dicẽs oculũ aquee ſoze nature ⁊ viſionẽ ſuſcepte cõpleri irranea. Sz qz putauit ipm videre quãdã apparitõẽz exiſtere nõ recte dixit. Eſtimauit. n. q̃ forma viſibilis ſozet diſcurſus qdã rei viſibilis ad oculos: ita vt qd male reſoluerẽt a re viſa ad oculuz veniret ⁊ tñ nihil de ipſa re diminui viſa cũ ſuperficies careat ſpiſſitudine oio. Voluit ẽt viſuz perſici ex pictura imaginis ſupficialis a re diſcurrẽtis in tunica cornea terſa polita: vt ſpeculo in aq̃ viz ſenſit ſoze viſiuã: cũ dixerit oculũ ſoze ſpeculũ alatuz. Motus aũt ẽ hic eo q̃ nõ fiat notitia ei⁹ alicuius niſi per aligd illi⁹. Viſus ⁊o ẽ notitia ei⁹ qõ vñ aliqua, ꝓpter qõ aligd deferre tur ad videntẽ. Tertiũ quoqz mediũ tenere volẽtes dicere viſũ ſoze per emiſſionẽ alicui⁹ ad extra ⁊ ſperã ſuſceptõem ad extra. ſed qd de his tertio ⁊ q̃rto dicẽdoꝝ apparebit. Propter tertiũ aũt ſciẽdũ q̃ ariſtiia ⁊ alioꝝ peripatheticoꝝ q̃ coloꝛ intentionalit ſeu ſpũaliter multiplicet ſpẽm ſuã in medio lumine affectus ceu aere vel aq̃. hic autem illam ſuſceptam deferet oculo. Aer eteni mediante lumine recipit prius ſpẽs rerum: deinde reddit ipſas reti extriſeco vt cornee: ⁊ hic reddit eas donec earum mot⁹ ad vltimum pueniat retis. in medio quoqz iſtoꝛum retiuz humoꝛ extat grandinoſus ſpẽm coloꝛis cõprehendẽs ⁊ diiudicãs: ⁊ eſt quaſi mediũ obtinẽs inter naturã aeris ⁊ aque. Eſt nanqz natura eius bis duabus cõis naturis. Ab hinc nãqz per neruos obticos ſpẽs deferẽt ſenſui cõi vbi hec ſpũalioꝛ redditur. Forme nãqz habent tres vel quatuoꝛ ordines ſui gradus. Vn⁹ quorum eſt materialis ⁊ eſt quẽ ſeruant in natura alius in ſenſu communi ⁊ eſt ſpiritualis: tertiꝰ eſt hoc ſpiritualioꝛ magis in virtute factus eſtimatiua. ⁊ tãdez ſpirituatur deinceps amplius donec in intellectũ ſim pliciter ſpũalem ⁊ vniuerſalem deducatur. Ꝓ eniz ẽ q̃ res pticulares extra exiſtentes vſes reddit dziaſ tertia. Sciendũ ẽt q̃ in videndo vtimur gbuſdã lineis intentionibus. vñ auer. tertio. collz. c. de accidentibus virtutis viſiue: ⁊ de ſenſu ⁊ ſenſato. Inuentio ſtarum lineaꝝ nõ hz intentõem ſm ſenſum ſed ſm i

tellectū: vt. q. ex oculo stelligāt exire. pslecte nanq; videri ꝛ qd accit ab eo nō pfici nisi p intentionē hax li neax ꝛ piramidā i figura nova: ꝛ nova ē vex. Nullū tn bz subiectū nisi medīū diaphanū. Ipm eni a sua nā habz recipe lumē ꝛ colorē buiōt receptōe. Qd āt visio fiat suscipiēdo qdē itra, phak duplr: directe vz ꝛ ex pnti. pmo qdē id imediatius iferēdo qm intus suscipe quoddā ē pati: sozas Vo sicut tactū emittere agere: vt ex sētire ꝛ itelligere bēt ex de aia virt? aūt visiua ē passiua cō sbijciat sēsitiue q vlr passiua cristit Amplius cū color luie affect? fit qd actiuū si visio ex mittēdo pficeret Vtus tūc visiua cristeret actiua: ꝛ ita sit sozet actu ꝛ potētia respectu einsdē. Neq; ēt in visione vnū eēt actiuū reliquū passiuū: sed ābo magi actiua: cū tn Fo de aia scribat in oi nā esse aliqd. B qdē vt māz ꝛ potētā: alterx Vo vt formā ꝛ factiuum. Et alii sēsus visui ꝓpares pficiūt i suscipiēdo ꝛ non aliqd a se sozas emittēdo. Et pnti quoq; mīat i, pbā do vz visi onē fieri p alic? exīssiōz qz illō qd emittit aut erit suba corpea vel qd accidens: non qdē sba quocūq; modo ꝓponat cū videte ꝛ re uisa vel ab eo, dē sepet. Qd q̄ drupler pōt accidere, aut. n. erit ꝓiuncta cū viso ꝛ videte vel separa a videte reiq; ꝓiūcta vise: aut cū vna pte visi adiecta ꝛ ñ cū alia. q̄rto quoq; mō fit ipius dispositio cū videte vel separa a viso ꝛ videte. Primū qdē cē nō pōt. qz cū i finitis fere vicibus die ēt vna possum? ad libitū oculū apire claudere ꝛ reapire stellas ispiciēdo: si oculus vt orbis soret magn? bēret inaiari ꝛ dissolui. Neq; ēt potes dicere q cū oculus claudit qd emissū ē ab eo regrediat in ipz cū nihil talē fit possibile facer reductionē. Etires quātūcūq; eminus. i. lōge viderek oio i eadē figura ꝛ q̄titate sicut de, ppe. Adduc fm auer. ꝓtigit vt visio fit in tpe ꝛ, ppe qn res visa fuerit remota. nā pbatū ē. 6. pbicox oē corpus moueri i tpe. Qua q/ dē rōne nō dignificar vr. A. d. sortasse auctores ponētes visū fieri ituo suscipiēdo rōcinā ℥ au. ō radio lineari nesciētes qm b friuolū ē q ℥ eos adducūt. qz au. de radio pnt ponere tpe ꝛ nō sēsatū eo q ē breuissimū i quo radius ē motus vsq; ad stellas fixas. volunt nāq; pspectiui illuminationē fieri i tpe ipceptibili tn. sicut terrā nullā q̄titatē, pbāt astrologi p ꝓpationez ad vltimū orbiū bre. Et si vere bēat q̄titatez illud tū ē ℥ Ar. Fo de aia dicentē q ex rōez existit ꝛ sēsū q lateat nos illuminatio i tpe facta i tāto spacio q̄tū est ab oriēte ꝛ occidēs i spacio Vo quo sortasse posset latere. Rursus Vtus visiua ē in calore: nullū. n. corp? est subiectū ipius nisi calor nālis q fi ab oculo sepek tendēs ad rē visā ibi idaret stati: ꝛ eius ānichilaret actus. Neq; pōt dici fm vt q egrediēs de oculo sepek a videte: ꝛ rei iūgāt visē puta stellis cū nulla intercidat ꝓtinuatio iter rez visā ꝛ videntē. Sisē nāq; sozet ac si diceres aliquē tāgere manu abscisa vl corpori fpentis reddit id qd cauda tangit ipius abscisa. Sisr ꝛ tertiū destruit vz q cū vna pte visi ꝓtinuet ꝛ non cū alia: qm nō videret totū sed illud tm qd offende: et seu tāgeret Et si ēt non cōiungāt cū re non videbit ipaz. Neq; pōt dici visū pmutari in nāz extentis radij ꝛ fieri. q. vnū. Tunc eni cū videremus celuz oporteret dicere ipm in nāz extētis radij pmutari: vt fiat cū eo sentiēs. q. fit vnū aliqd: ita vt oñdat vl tangat stellā saturni aut iouis: ꝛ eā videat totā: cui? sēsus est apparēs. Quartū ēt nō pōt poni vt q egrediens nullā ꝓtinuationē bēat cū videte ꝛ viso: qz nō possit fieri actio cū nihil separū fm ar. ꝛ Cōmenta. valeat opari. aut quō forma deferret rei vise ad oculū vel qd agat copulationē cū eo. Propē qd emissuz ab oculo ñ pōt cē corp?. Nūc āt ondat q nō pōt esse accēs aliqd extis i eo qd ē iter videntē ꝛ visibile cen aer aut q ex oculo sozas emittat. qm id erit vel medium aut instrm. si āt instrm vel sentiēs aut reddēs: ñ āt sentiēs vt q stellas sentiat reddēs visui qd sentit ide. Adduc aer nō tāgit qequid vr vt stellas firas. Rursuo oporteret q lux eēt corp? dispsū in aere ꝛ i celo vnita cū nris visib?. Absurdū ēt est dicere q celi nro visui patiāt ita vt aer fit eax sēsitiuū instrm qd crimē auer. ipingit ga. ingens: Galien? intrm applicat errori q estimauit aerē sentiētez. Qd eius vr sermo pmo, pnos. pene sonare dicit. n. se oñdisse i libro de visu q aer lucid? cū quo ꝓtinuat lumē visibile stat loco instri nālis cuius Vtus ē fil'is Vtuti nerui i corpore. Si āt fit instrm reddens seu deferens ꝛ sentiēs tunc tot? aer sensibilē Vtutē a nobis recipit sepius ac multoties pdet: ꝛ nō b solus sz celū totū; ꝛ fic celi nā tonēs magna pmutabit mutatōe quotiēs ad ipm ꝓuertat iuitus: qd est absurdū. Neq; est vt medius qd pmo patiat a visu postea pficiatur vt fit medius. Nuā. n. Vtutē recipiet a visu. nō qdez vite cū ipm fit ēm simplex. neq; sensitiuū ea nāqz sentiret qd impobatū est antea. Neq; quietatē ex ipo acqret: cum soli b efficatio: cristat. Neq; lumē qm ipm est medium quo vt dictū pficit visus. Nec calorē aut frigus qz si calorez frigore ente i medio nō esset visio. aut si frig? nō calore stāre neq; aliqd i noiatū qz qd ꝓtigit scirī cōtigit vtcūq; significari Scōz quoq; auer. nō pōt emitti accēs cū aie subiectū fit suba tm qz aia nō ponit i luce illa sz itra oculū. nō eni posset cōprehendere sensibilia cū nō tāgeret: qz ois actio ꝛ passio sit per cōtactū. Adduc lux nō est i oculo p nāz oculi: sed intrat ipm ab extrīseco: qm si esset de eius nā tunc videret i obscuro. pp quod accidit oculos claudente crebre ꝛ aperienti vt videat nō certe nisi postq; fuerit illuminatus. Receptio box fuit qz ipm p quē fit visio cōuenientē luci estimauerūt esse lucez: credēdo ipsā fore corp?. Decepti sunt non pax ex visus fallacijs: quax fm. A. matie extat q vnū oculo cōpressū altero videat duo Huic quoq; fmoni vt q ois actio fiat p offensionez vel cōtactū non vr. A. oio assentire. d. q nō est p se notū nec oio manifestū q oē corpus efficiēs debeat ipaticns offendere q̄uis id p inductionē i plerisq; iueniat corpox: nō tn est necesse vt oio actio ꝛ passio p offensionē fiat vt cōtactū. possibile nāq; est aliquox actiones sine offensione fieri sicut ē possibile vt non corp? agat i aliud corp? absq; offensione puta itelligētia. Si q̄ qdā corpa tāgendo alia Vo fi: nemo pōt ꝓbare b esse ipossibile pp distātiā ꝛ sitū q est iter duo corpa vnū in aliud sine offensione opari. Quia tn p contactū opari in plibus cuenit cadit admiratio q fiat contactu sicut si famatuz esset actionē fine cōtactu euenire de ci? tūc oppofito consurgeret admirari. Et hec quidē rō nigromāticos vigorat ꝛ veneficos sz prior fit Ar. verior snia. Vult eni separata nequaq̄ agere. vnde Fo de ge. aialiū: mouere non tangens est impossibile. Amplius secundū Algazelem quod emittitur ab oculo si esset accidēs impossibile foret ipsum moueri cum nihil moueatur

nisi corpus. Hec itaq; ē huius rōnis. A. ꝛ alioꝝ bonus, plure snie abbreuiatio. Ex vniuersis igit his cōcludat visum fieri intus suscipiēdo ꝛ nō extramittendo. Neq; fit ēt itus suscipiēdo vt sentit Democrit? qm visa tūc diminuerent corpa ꝛ cōsumerent, ppter discursum ab eis sēm quod nō est. Ledereť ēt simulū oculus et receptōe huius diffinitōnis cōtinue. Aut res videret tota vez tm fm quantitatē quā suscipere valeret pupilla. Cuius ēt motuū in his q dr ge. vlr tollitur ꝛ cor. Positio quoq; modernorum tertia ex duabus ꝓsecta impugnat vt ꝛ prima. secū. n. cōcitū in visionis extramissione. qualis ēt vr que Platōis cum ponat spm retro denuo ad oculum refrangi que nō tm opinio est nouella q̄ tum insana. Sufficit ita qz bzeuitatis grā hax opinionū sic fere in cōi destructioē. Propter q̄rtū qdē ad primū dōm q Platonis fuit snia ꝛ Empedoclis vlū fieri extramittēdo quos Ar. ipugnat de sensu ꝛ sensato. Empedoclem qdē quō eni visus extendereť vsq; ad astra figd corporū erit ut quod ab oculis emittitur. hoc nāqz ipossibilitatem vt oñsum pti?. Platonē Vo qm melior erat dōc in principio statim aerē lumini oculoꝝ cōiungi: ꝛ ita eax laborez extendere q ipsos in spacū aeris delatos copulari. Neq; ēt est modū assignare quo lumen lumini cōiungat qz cōiunctio vel separatio ē, ppr. q. o. porū ꝛ nō qualitatis: quale ē lumen. Neq; et quodcūq; cōiungit cuilibz cū non fit ciusdē rōnis sz determinatū determinatio magis. Adduc tunica oculi intercidit iter ābo luia, pbibens eadez copulari. Neq; ēt valz q dicit lumē nocte tenebris extinguī: ꝛ iō visus nō fieri. Vnde gppe extingueret nō caldo neq; frigido nō sicco aut humido qz in his fit videre dūmodo fuerint puia illuminata. Ad alia arst. cū alex. dicē dū q logtur fm opinionē predictoꝝ cū nōdū vnpro bassz ipsoꝝ positōem qz ordo idicat nature ibrozu et modus ciusdē: q fuit alioꝝ opiniones nondum ipro bataas suscipere. Adt dōm ad fm magis tactū idolū nō fore fm veritatem in aere exteriori vez in humiditate albuginei que medio, ppoꝝōat extrinseco quē crystallinus irradiat. apparitōca. n. suffusoꝝ. i. patientiū in oculis imaginationes freneticoꝝ melancoli coꝝ ꝛ cretcārīū repūtat ibidem. vnde Ba. pmo, p nosticoꝝ. Res quas extimēt videre desoris intra ipsoꝝ erūt oculos. Ad alia auctoꝝ idicta dōm eos cū his q illius fuerunt opinionis ꝓsensisse. Qd. n. visus fieret extramittēdo, pbabilius vr fronte pina vt manifestius ac hinc passionū circa visuz ꝓtingentius ꝓmptius ē cās assignare. Et iō medic? sensitiu? hāc idunt opinionē. Fieri āt intus suscipiendo verius et oculitus. Sic. n. hoc se bz vt snia Ar. ꝛ medicorum qz illa irellectualio certa. hec aūt, pbabilis sensitiua dria. 38. Et tale ēt quod patit optimo de vnitate oriūc ꝛ eius gradualitate. Ad aliud rōis dōm q color ē q̄litas actiua ficut sensibilis sensuū alioꝝ q̄rto methauroꝝ. Quidā ꝛ sensibile voluerūt qdā cōe metiuū poneť aut si nō eēt red. ēt tn medij illuiati vigore ita q dicū ē color ē motiuū eē visus fm actū lucidi. Si. n. visibile tangeret oculā imediate nō fieret visio. Duplex nāq; oz intercidere medīū. vnū actinum qō c lumen agens in colorib? eē spuale in eo q reddūtur visibiles: alterz dyaphanū vt deferēs: non tn illud, pgredit ab oculo: qz nūq̄z inuenitur potētia passiua forma sui actiui agere ꝛ io visus non bz aliqd quo in se agat forma sensibilis sed hoc potius lumē perficit q act? est dyaphani. Neq; oz i hoc sensu motū itercidere sz mutatōem magis cum fit ceterus spū alior: q̄rto de accēti capitulis. 2. ꝛ. 7. Ad aliud dōz q non ꝓtingit coangustari oculū in pspicacitvisōe qz lumen ex ipso exprimat sz potius vt Vtus visiua cuz spū circa crystallinā aduncē ex qua visus ꝓsortat. nec Vtus ois vnita vigorozior dispsa ꝛ multiplicata. ex qua vigoratōe pupilla reddit ad suscipiendā aprior. vnde volentes acutius videre manu oculo vmbras facūt: ꝛ ideo oculi pni coadunati sepulti vt perspicatiozes approbātur quod q tartaroꝝ oñdunt. Fortissi catur. n. spūs visibilis ꝛ, pprie grossus ex motu ꝛ cōstrictōe vt perfectius ꝛ longius videat. Vñ tertio tertia. c. de signis debilitatis visus. Et apud illos q dicūt puū vebere formas videdi ꝛ reliqua ē q glad alis motus fit sozio cū videt illud quod elongatur. Et illud ē ex his q subtiliāt ipm spm grossum habitā tē in ipso. ꝛ resoluit spm visibilē ꝛ, pprie paucuz. Ad aliud dōm q illud quod videt ē spēs colōris per medīū ad crystallinuz delata. idolum aūt in cornea ipsa aspicētis nō tanq̄ visibilis a Vtute vitus suscepnbile iducit sed potius, put quoddā corpus existit tersū ad modū speculi idolum repūtantis. hoc tamē volunt Democritus mō visum fieri vt ipugnatus ē pti?. Ad aliud dōm q idolum repūtatum in speculo nō ē forma nālis sed intentō alis magis imutatoez medij ꝛ organi intentōaliter seu spūalr causans nō aūt realiter aut mālitēr. neq; permanēt in speculo sed continue ad motū inspicētis inducitur priori corupto alio? ꝛ diuersum vt in scr inuitur principi. s. Neq; oz radios semp a corpore luminoso excellenter ad speculū emitti velut in uridē mittitur longi? a sole distātē: ꝛ impssionis ꝛ ebemētiozis existēm materia ēt in dispositiori ente susceptiua. vnde ꝛ lumen medij sufficit ēt debile idolum in speculum repūtare. Ad aliud dōm q est a. cōs intentionale: ꝛ in oculo suscipit puta spēs colōris: id vero pōt se multiplicare in medīū quoqz crystalline occurrat: vt declaratum pti ns. Accidens ēt nāle sz subiectuz non permutet: potest tamen seipm in medium multiplicare sicut de candiditate apparet ab igne i aerem emissa hunc alterādo successiue. Ad aliud dicendum vt apparet q spēs colōris suscipit in aere illuminat qz oculus ex illuminatōe medij ita q pozificata cornea ꝛ dyaphana spēs suscipit aere mediāte illuiat luce qō nō fiez si ficca i tempate fozet ꝛ cōdensata. ad aliō dōm q secus est quo ad hoc de visu ꝛ alijs sensib?. nā ipsoꝝ sēsiua i exteri? āpliata velut a cētro erpādunt vt appz i odoratu auditu ac gustu cū tactu: organū Vo visus coangustat vue: nāqz foramē ē artum fitr ipm coartant ꝛ palpebre cen se ibit Thime? vt hinc nō ad oēm pteez sz in directum suscipiat magis. visus ēt pozos requirit subalterno ꝛ ꝛ fibi corpi spōdētes ꝛ directū audit? āt nō sed hos ꝛ alios idrnter. pbl. n. ad aliud qd dicēdū appēditio videbit ꝓsequēti. Signoꝝ Vo dicēdū: ad primū qdem q hiius lumē añ oculos apgens aut ē vt dcm ītra humiditatē albuginem vel q non emittitur ab oculo tanq̄ visioni conferens sed potis qz cornea polita vt alia prout tactum relucens tersa. ad aliud i espondet anic. q pupilla est de his que nocte lucent ꝛ illumināt ꝛ iactant radios super fibi oppositum. Huius aūt sunt multoꝝ aialiuz oculi sicut

ꝑdictoꝝ antea l quibus viget lumẽ intentũ pp ipoꝝ cerebroꝝ caliditatẽ vt nocte possint meditũ illuminare luce ꝓcedẽte ex oculis virtute suoꝝ elemẽtoꝝ. Alig tñ simplr dicũt lumẽ b exterſione oculoꝝ procedere ⁊ illumiare ad modũ quo noctiluca vt squame piſciũ putredies q̃rcuũ ⁊ talia ⁊ nõ a:gelscẽtes ciqua qꝫ. a. qꝫ ſi lumẽ emitterẽt dicũt meditũ ſic illuminari vt coloꝝ oſnderẽt i nobis. Qd nõ mltũ cogit qꝫ aliqd pôt illis apparere: qõ tñ nobis nõ oſndũt cuꝫ fit poteſtic viſiue illoꝝ mltũ a nã drũtes. illa tñ emiſſio ſi erit non pp hoc arguit viſionẽ pſici extriſeca miſſione vt ſpẽs coloris ſuſcipiat: ſꝫ magis vt mediuꝫ diſponat. Qd aũt dicunt radios iactari vr veritatẽ non bñe qꝫ ſic radius cẽt corpus. qõ eni iactat ⁊ mouetur ẽ corpus. Quid ẽt oſtẽdunt pſpectiui eo q̃ radius offẽdit in aliqd ſiue tãgit deſcẽdit ⁊ refrãgit. Quibus rñdet Ar. q̃ talcs argumẽtationes ſunt ſalſe: qm̃ predicta de radio non ſũt, ꝓpria noia ſed trãſumptiue dicta cũ nihil de his bẽat vere. q̃ eni accidit ab alto putatur deſcẽdere. Radius igit cum nõ fit corpus motũ minime bꝫ: ſed mutationẽ ſactã i iſtanti ſicut illuminatio ⁊ viſio. Ad aliud dicẽdũ q̃ ꝫ oculus alĩ maioꝝ altero clauſo: nõ tñ eſt vt aliqd ex eo emittat: ſꝫ magis vt vigoꝝ ⁊ illuminetur qu aſi ſpũ aggregato ad ſuſcipiendũ qõ occurrit ab extra. Ad alia duo dicendũ q̃ illud qõ emittitur ab oculis mẽſtruate ac baſiliſci non eſt vt eius viſio perficiat extramittẽdo ſꝫ ſunt q̃dam vapoꝝ corrupti venenoſi. Qd apparet ex corũ groſſicie nebul ſa cũ in ſpeculo velut nubes appareat ſãguinea. hi aũt ſpũs magis eẽnt viſionis ipeditiui. Ad aliud dicẽdũ q̃ ꝫ ſuſceptẽes ⁊ pfectioes organoꝝ ſenſus ſigmficẽt actiue ſm rẽ itelligẽde fũt paſſiue. vñ i ralib⁹ locutio ẽ ꝓpria ita q̃ verbũ actiuꝫ vere denotat paſſionẽ ⁊ paſſio actionẽ ſepe more greco. Aut i virtute ſẽſitiua vt viſiua ẽ ꝑmit⁹ ſuſceptio paſſiua: deinde actus q̃ initiatiuus colorati. Qd ſortaſſe inittitur de ſono ⁊ vigilia ſo ita. Quẽad modũ visus patiẽ ſic ⁊ aliqd agit vel magis agit vt oculꝰ mẽſtruate ⁊ baſiliſci, vapore fumoſo iſectus vt ꝓcedẽtia tetigerũt argnta. Ad aliud dicẽdũ q̃ ꝑdcã ꝑmiſſio quã amãs i amatũ iſert aut odiẽs i oditũ nihil vt dicit ꝓſert viſioni ſꝫ quedã ſit mutatio intentionis q̃ ſortaſſis ꝓteſſionẽ cauſat i vires fantaſticas eꝰ cui imittitur. Sciendũ aũt quoſdã iterpẽtantes ſmones ſapientuꝫ imaginuꝫ drie ipũ ⁊ ſibi cõparia efficatiaꝫ bñe ſm q̃ ars mouet a nã in quã ſicut in ſuperius pncipiuꝫ ordinat. Luꝫ eni q̃d boni aut praui debeat alicui ex aſtralitate natiuitatis ſue ꝓtingere hoc incitat artẽ ad ꝓſtruendũ imagines vel q̃d ſiles. Cuiꝰ gratia hoc imperitis euenire. Sꝫ qꝫ hoc vr eſſe a cãu re ſpectu artis: ⁊ q̃ nihil opereẽ cum ẽt videamus taleſ imagines indrũter et pte ſubi ⁊ tpis ipreſſiones cãre cum tñ qõ natũ ſit differẽs ⁊ ordinatũ. vñ q̃ ab hac ſecedet poſitione. Propi qõ theologizãtes digerũt hoc et vigore magis ꝓtingere demonũ ſe actibus implicantiuꝫ talibus q̃ dicant ſimplicibꝰ ⁊ ꝓcipue mulierculꝰ pluꝰ q̃ ꝓudẽtibus hinc effectus cõſurgere has eterni amplius poſſunt aſtutioribꝰ decipe. Quia tñ hec ꝓſuaſio a ſpiritibꝰ ſumpta pñtis non eſt metbodi. dicẽdũ ſortitan magis ꝓ it q̃ mã ſtellis, ꝓportionali ſuſcepta ⁊ liquata ſic aut alĩ vt cõſonũ eſt illis ⁊ ꝑ quo ſit ſigurata tpe cõueniẽti lux celeſtis que eſt i teſligentiaꝝ velut inſtrũ motu ſi radius in hãc diſpoſitã ſpiritũ materiã vt virtus queda decidat intẽtio naliter ſeu ſpũaliẽ vim eſtimatiuã illius ꝑ quo agit ꝓprius imutando quia aliis ſpũalioꝝ eſt virtutũ alligatꝝ huiuſmõi tunc intẽtio ſi lumine ſtellaꝝ cũ itelligẽtiis ſuſcitare vt qõ itentionale exiſtit ſibi, ꝓportõnabilẽ ꝓpius imutet ad amoꝝ ſed odiũ incitãdo. vñ huius opanẽ de nocte plus q̃ die ne virtute ſolis radij alioꝝ corporꝝ celeſtũ obtenebrẽt ⁊ diſſoluãt conanẽ ẽt radios directe ſup id qõ ſundit facere ꝓcidere. Et q̃ ſimplices magis aliis ꝓſ: quanẽ effectũ ſortaſſis cuenit qꝫ firmiuꝫ i his credunt ⁊ iõ in his magis pñt extimatiuas illoꝝ, ꝑ quos talia fiunt alterare ⁊ imutare. Cũ geneaſticis magis ꝓſentio vt q̃ quid nãliẽ boi accidit opus ſit mã diſpoſita ex eius aſtralitate quocũq; mõ ꝓſurgere iuuari tũ arte. Scõm nã qꝫ Ptolemeũ aia ſapiens opus adiuuat ſtellaꝝ cẽtu ſcminatoꝝ ſortitudines nãles. Aut ſortaſſe veneficꝰ ex ſui habuit natiuitate vt talũ ſortiret effectũ ſicut cum ex aſtralitate principis ſeꝰ infiniti cadunt i bello: qõ non erat ex natuitate tante multitudinis oiꝰ euenire neceſſe per modica tamen valde ſepe illic ente inclinatione. A. vero ⁊ Algazel ponunt talia ex virtute anime contingere qualis eſt que prophete:

Sed differentia. 135. ⁊. 136. modus datur alius.

Ad circa ꝑdicta huius vltime rõis ex oculoꝝ ſumpte coloribꝰ dubitare ꝓtigit qm̃ ſi vt terminatũ viſio pficiat iterius ſuſcipiẽdo tunc oculꝰ erit at: ſꝫ coloꝝ cũ coloꝝ iterſtẽs, ꝓhiberet alios videri vt apparet de aia tertio. nã intus appens, ꝓhibebit aliũ ⁊ obſtruct. Rurſus, oculus ẽ diaphanus quius ⁊, ꝓprie cornea quã ingunt coloribus variari ſꝫ diaphanũ ẽ fine coloꝝ: cuiuſdẽ ſo amplꝰ vt ꝑtactũ coloꝝ ẽ vltimũ ſiue finis diaphani terminan ſed oculi diaphanũ ẽ iterminatũ cũ hit trãſparẽs quiũ ⁊ ꝑ pte ſm corneã. Oculus itaq; nõ ẽ coloratꝰ. In oppoſitũ ſt phi ⁊ medici ponẽtes coloꝝ oculoꝝ iteſſex q̃tuoꝝ. Pal in de ſẽſu ⁊ ſenſato: O ia corpa colore participant: oculus aũt corpus. itaq; is coloratꝰ eſt ſtit. Propi pmũ qdẽ ſciẽduꝫ q̃ quotiẽs dicat coloꝝ gd nãq; viſum: ⁊ deinceps q̃lit cauſẽ. Prioris huius gia ſciẽduꝫ q̃ coloꝝ duꝫ licit vr accipi. Vne q̃dem cõter ⁊ extẽſe, put idẽ extat qõ viſibile. Ipſuꝫ autẽ ẽ coloꝝ iuxta illud qõ dictũ eſt coloꝝ ẽ motiuum eſſe. visus ſm actũ diaphani ⁊ talũ oculus eſa imo ẽt ſupercelestia dñr colorata. vñ Ar. de coloribus: aer quidem ⁊ aqua ſm ſeipos nã albi. Ignis vero ⁊ ſol fiunt rubicundi. Terra vero eſt nã alba: ſed, ꝑpẽ tinctura dicit multicoloꝝ. qõ fulcit quia illud quod videt eſt coloratum., ꝓprius nãq; obũm visus eſt coloꝝ ſo de aia. ſed oculus vr cum ceteris ẽt. coloratꝰ itaq; erit tali mõ. Suſ. ipſi ẽt coloꝝ, ꝓprius ⁊ ãguſte, ꝓut in minus vr ſe bñe q̃ viſibile iuxta illud qõ dcm eſt ipm ſore extremitatẽ ſiue vltimam pſpicui in corꝑe terminato. Nã de ratione huius coloris apparent duo eſſe. vnum qdem qõ ſit in corꝑe terin. nato non diaphane cũ illud ſit potius meduꝫ coloris delatiuũ in organũ: aliud qõ ſit immixtus ſolũ. Eſt nãq; coloꝝ ſicut ſonꝰ odoꝝ ⁊ ſaporꝝ q̃litas tertiaꝝ q̃dam cauſataꝝ a ꝑmis mediãtibꝰ ſiis: circa q̃s tactꝰ exiſtit ⁊ fit, guſtus, put quie tactus exiſtit vt viſum. 42. .b aũt ſo coloꝝ cãtur et ꝑmixtoꝝ diaphani luminoſi in corꝑe nõ pſpicuo ſue terminato. vñ coloꝝ bvel ulle cãbitur ſm talem vel huius mixtionis proportionem.

Quare Auer. de ſenſu ⁊ ſenſato: Coloꝝ albus fit ex admittione ignis clari ſine lucis cũ elemento marie diaphano puta aere. Quaꝫ ẽ ge. aialiũ gnto: Albũ vapoꝝ ſolus aer exbibet iclusus i oibus. Nigredo vo cãtur ex ignis turbidi ꝑmixtione cũ elemẽto minime diafano ceu terra. Medius autẽ coloꝝ ex his cauſis ſm mediocritatẽ ꝓducit. Et qꝫ poſſũt multiplicũ variari colores erũt multi ⁊ fere iſiniti: theorice: puto c. ii. ſꝫ numero diffiniti vocent. Propter qdẽ ſꝫ ſciendũ q̃ coloꝝ colores diuci ſimode repiunt expſſi. Quidã. n. tres poſuerũt. Nã, pbl. io. ⁊ tbe. 3. ſcribitur niger ſubniger ⁊ glaucus. ⁊ gnto de gene. niger glaucꝰ varius. In tegni vo glaucꝰ niger ⁊ medius A. demũ Viridis varius ⁊ niger. Quidã vero q̃tuoꝝ poſuere ſicut Jobãnitius. vtpote ſubalbidũ glaucũ variũ ⁊ nigrũ. A. ẽt rubinũ citrinũ plũbiuꝫ ⁊ ſuſcũ. Sꝫ Auer. rubꝝ ſubalbidũ nigrũ ⁊ variuꝫ. Quiꝫ videant diſſonare: pñt tñ in vnũ reduci ſufficiẽter Nã Ar. ſmus ⁊ Maliab. ꝑ coloꝝ ſubnigrum audierũt coloꝝ ẽ lũ quem Ba. vocat meduꝫ. Sꝫ Ar. poſtea ꝑ coloꝝ variũ itellexit meduũ vel ſubnigrum A. aũt per viridẽ itellexit glaucũ: per variũ vo medium vel ſubnigꝝ: ita vt hi cõcordẽt optime nõ tñ i numero vꝝ ẽt in ſorma. Joãnitius vero ponẽs q̃tuoꝝ qõ ꝓpacti dixerũt glaucũ tãq̃s extremum in locanti medio ponẽs ſubalbidũ vltimoꝝ alteꝝ: meduũ ẽt coloꝝ ẽ rãplianiti duos tanq̃s itroducẽdũ gra. Qui aũ ab Ar. pſcripm multũ a ꝓnotatio diſſonare appẽt numero q̃litate. Pôr tñ dici q̃ plũbinꝰ ⁊ ſuſcꝰ reducũt ad nigrũ: ⁊ citrinꝰ ad glaucũ: rubꝝ ad meduũ vt ſubnigꝝ ſeu variũ. Vel meliꝰ ꝑ coloꝝ nõ ſũt ſubſtantie oculoꝝ puta cornee vꝝ magis humoꝝ repſentariũ ſe in vcnis ãplius cõiũctue. qõ appꝫ cum igr. Coloꝝ ſignificat bũoꝝ dñantẽ, ꝓportõale. nã rubꝝ oſndit dñũ; ſan. citrinꝰ cholere: plũbꝰ phlatis: ⁊ ſuſcus melie. Auer. vo vt alter ponit q̃tuoꝝ coloꝝ ⁊ videnẽ magis q̃ ſũt in vcnis ꝓuictue ponens eos ſup põnẽ cerebri ſignificare. Qõ erit verũ ſi caput totũ fuerit vniformiter ꝓſonatũ. Et ſũt rubꝝ vt oculi bũti venas ru. ſignificat ſup ꝓpõnẽ cerebri calidã. Et ſubalbidꝰ g fritatẽ notat: ac niger caliditatẽ. Et meduũ boꝝ duoꝝ vt varius tẽpantiam oſndit. Propter tertiũ ſigdẽ dicẽdũ ꝑ Empedocles voluit cãꝫ coloꝝ oculoꝝ aſcribere igni ⁊ aque putãs glaucos plus bñe ignis ⁊ minus aque: ⁊ iõ ipſos de die non acute videre, ꝓpter idigentiã aque: nigros vo econtra: ⁊, ꝓpter ipſos nocte nõ ꝓſecte videre, ꝑ ꝓ ignis penuriã. Varius aũt ad hoc qdẽ melius exiſtit. Sed hoc Ar. ſnpueniẽs ipugnat ſupponẽs q̃ ꝑmoſtratũ oculũ nõ eſſe ignis ſed aque ⁊ iõ contingere cãm coloꝝ oculoꝝ aliter aſſignare. Naꝫ oculorum gdam ſũt habẽtes humidũ aqueũ plurimũ cõmẽſurato: hi aũt minꝰ nõnulli vo cõmẽſurate. hũtes nãq; ãplius humidũ ſũt nigri, ꝓpter nõ puiuꝫ ipm redd. de facili ſi vo modicũ habuerit cõtio, ꝓpter oppoſitũ. hũtes autẽ mediocriter medij erũt cerites boꝝ. Qõ maris oſndit aqua cũ. n., pſuda uerit appet nigra: erpanſe vo ſubalbida: ſꝫ in media mediocritꝰ vt ſit ſuſca vl bu iuſmõi. hec ſigdem cã cõioꝝ ſatis de gnãtõe aialium gnto ꝓticularioꝝ ãt ſubdit in tegni gntuplex cã ſumpta ex ꝑte humoris cꝰ ſtallini ⁊ albigici. nã ſi cryſtallina fuerit multa vel rutilãs ſplẽdida aut eminẽtius puta vſue extroſuꝫ locata bũoꝝ ẽt albuginiꝰ oui cõſimilis vt pauꝰ aut purus oculus reddẽt glaucꝰ imo glauciſſimus cũ oia cõcurrerint in vnũ. Si aũt ꝓpoſitũ cryſtallinꝰ fuerit puꝰ ſub turbidus i, ꝓ fudo oculi ſitus cũ multitudine albuginei ⁊ eiꝰ pturbatõe nigerrimꝰ cõſtituet. Ex oiis aũt his bicinde medioctũ ꝓcurrentibus oculi coloꝝ ſurget medꝰ. Joannitius vo has in ſeptẽ exãplianit cãs: duas addens ex pte viſibilis ſpũs vt abũdantiũ eiꝰ ⁊ claritas cũ eis oi potiꝰ: ⁊ vnã ab humoris vuei q̃litate itenſa vel emiſſa. O milit ſi eã q̃ ſumpta fuerit ꝑ Ba. a cryſtallina tranſlãta eiuſqꝫ oppoſito. Propter q̃rtũ qdẽ apꝑet gd dicẽdũ. ſuis eni inducta viſus ꝓpria, ꝓcedũ vſi ad primũ gd dicendũ notũ. Nõ. n. coloꝝ oculus ẽ coloratꝰ vero q̃ eſt corꝑis terminati, ꝓhibente ipſius ſuſceptiuũ aliũ coloꝝ recipe: ſed coloꝝ ipropo ⁊ extenſo, put diaphanũ qõcũqꝫ ⁊ vlr visibile qõlibꝫ coloꝝ noie cenſẽt. Ad alia duo ſiſr dicẽduꝫ ſubſequẽtia. Nã de coloꝝ cõcludũt, ꝓprius ſumpto. 2. d ea ẽt q̃ alteriꝰ ꝑtus iducta gd dõm viſuꝫ. Louenius eni de coloꝝ coiter, ꝑ ipſo viſibili motuo viſus ſuſcepto. Quefita circa ſanitatẽ nãlium rerum effectũ exiſtentem. Differentia. 65.

Quid ſanitas ſit ſpecies ſubalterna ſi cuꝫ egritudo ita q̃ interpoſita vel diſiunctõis nota diſtinui debeat velut egritudo monſtratur.

Qm̃ ſanitas ẽ caliduꝝ ⁊ frigidoꝝ cõmẽſuratio quedã: aut eoꝝ que ſunt ſitra aut ad ꝓtinẽs ꝓbyſticoꝝ 7. Luꝫ itaq; iterponaꝰ: aut ſeꝑationis ⁊ diuci ſit aliis denotãs pluralitatẽ ſpẽs nõ erit ſpecialiſſima. Rurſus cõſũdẽ gnto. Nihil eſt magis ſanatio aut egritatio ſm nãm aut naturã aut extra. Dicẽt igitur ꝓpliter ſi eni ſanitas eẽt ſpẽs ſpecialiſſima: ⁊ egritudo ſubalterna eẽt vtiq; ſanatio dcã a ſanitate magis ꝓ nãm cũ oia ipſius cꝰprehendẽtꝫ copulatue q̃s egritatio ab egritudine noiata contra naturã. Adhuc integni. Qm̃ vero ad totũ genus referentes ſanit. egritꝰ. genus aũt relatõe dr ſpẽ ꝓum. Palin ibidẽ. Venera lapſuũ ſunt eadem. i. cõſtia bꝰ que virtutem borum cõplent aut ſorte ſũt eadem genere. Sꝫ genera lapſuũ ſũt trꝫ: ꝓſonis compõnis ⁊ nature ceis. q̃re ſane conſiſtente tria ẽt exiſtant genera. Amplius io. metaphyſice tñ: vnum vni ẽ oppoſituꝫ. ſi ergo ſanitas eẽt ſpẽs ſpãliſſ. ma ⁊ egritudo ſubalterna vnũ pluribꝰ opponeret vt ſanitas vna egritudinibꝰ pluribus. Itidẽ quotiẽs dicit vnũ contrariorum tocuſ ⁊ reliquũ in topicis. Et Jnioꝝ Jue ſunt rões ⁊ cãſo de ge. ⁊ cor. ⁊ metbau. quarto. Sanitas autem ⁊ egritudo ſunt contraria cum maxime diſtent adinuicem. Luꝫ igitur egritudo ſit multiplex. Sanitas itaq; ſpecies eſt ſubalterna et non ſpecialiſſima. In oppoſitum: quoniam de humana natura. Sanitas eſt corpus cum moderate habuerit ea adinuicem: q̃ multitudinis et uirtutis et precipue cum fuerint cõmixta. Volet autem quando aliquid horum minus aut pluꝰ fuerit i corꝑe: aut diſcedat ⁊ icõmixtũ fuerit oibus: vnde Ba. ſuper hoc in de colera nigra. Nõ igitur ſi ſanum eſt quando habuerit hec adinuicẽ tẽperata. Egrotatio vero quãdo aut ſm totũ corꝑis. i. oibus vaſis abundantia ẽ aliq̃: aut ſi ſm vnã quãdã generatur particulam quia operibus artis copulatiue verificat i dicit Hipocratem: Vult igitur q̃ ſanitas ſit vna copulata: egritudo vero multiplex. quare in tegni diffiniens ſanitatem: ſeu corꝑis ſanitas

simpliciter nõ denotat in ipso diffinitione verũ corpu/
lationẽ magis igens ipm sore eucrat: na gnãtione i
simplicibus ⁊ pmis priculis. Coequale ꝟo bus q ex
bis coponũt organicis. Diffinitio aut corpus simplr
egrũ notã aut diffinitõis apponit aliens id ex genera
tione aut distẽperatu in bis q filces bñt ptes aut non
coẽ ⁊ in organis aut i vtrisq. Ꝟ nãlũ fo. c. 9. in
dua ita eucrasiã qõ optimũ semp dicere: dis. rasiam
aut que deteriora. Indẽ in tegm: Sanis oia isunt ꝗ
naturã: egrotãtibus aũt ꝑter naturã iquãtũ egrotãt.
Cũ itaq nõ repetat in egrotantibus oia inquãtũq
addat egrotant indicat portionẽ sanitatis cũ egritu/
dine simul existere: ⁊ ita sanitas erit vna simplex ⁊ p/
fecta. Egritudo aũt multiplex. Et: primo fo. c. 2. Sa
nitas est dispositio seu habitus p quã corpus hois in
sua cõplexione ⁊ ꝓpõe tale existit: vt ex eo opationes
omne pueniant icolumes. Egritudo ꝟo est dispoſi
tio non nãlis in corpore humano: ex q̃ in operatione
ecinaliter prouenit nocumentũ aduentu primo. Et
est aut cõplexio non nãlis aut cõpositio non natura/
lis. Amplius sanitas ꝗ ratione integri ⁊ pfecti egri
tudo autem opponit. Quod tale, vero existit idiuidu/
bile ⁊ simpler: fo et hipocr: ⁊ primo magnor inozali
um. Malũ eni ⁊ imperfectũ ronẽ ꝗ infiniti: bonũ aũt
finiti sicut dixerũt pitagorici. Sanitas ergo spes est
specialissima. Propter primu vero sciendũ q gd sit
sanitas quidq egritudo hic ⁊. 72. ostẽdet. Species
quoq est sub assignato ponit genere. Cui quedaq
est subalterna dicta bns vices generis et vnde dicit
logicus ipsam vicẽ generis ⁊ speciei obtinere. Bene
ris gdem, put ad inferiora ꝓparat: speciei ꝟo pro
ut ad suprora. Cuius ratio q ipsa pdicat in gd ꝗ plu
ribus differentibus non solũ numero ꝗ et spe. Spe/
cies quoq specialissima est atbomia seu idiuisibilis p
dias essentiales dividit tũ in accsia cuius notificatio
est vt ipa sit tm spes ⁊ genus nullo modo vñ porphyri
us dicit eã pdicari de pluribus differẽtibus num. to
in eo q gd. Consurgit aũt spes cũ sit ens rationis ab
ente nature reali. Logica eni oia cui spei ꝓsideratio
subest intẽtiones seu pceptus ꝓsiderat fos, put pri
mis applicant. vnde. A. in principio metaphysice.
Subm logice sicut scientiis sunt intentiones intellecte
fo que apponunt intentionibus primo intellectis sm
hoc q peruenit de cognito ad incognitũ non inquan
tũ spe sint intellecte ⁊ bñt esse intelligibile q eẽ nullo
modo pendet ex mã sed nõ corpea. Sicut. n. ens na
ture realius vt cõpositũ ꝓstituit ex mã ⁊ forma ita ⁊
spes constat ex genere locũ materie obtinẽte ex dria
forme ꝗ vtraq oicat totũ per modũ tũ partis. Cu/
ius quidẽ spei est, pprietas vt dissiniat sola. genꝰ eni
vt genus cu genei e careat eo q ipo nihil superꝰ dis/
sunt minime pot. nec indiuiduũ cum dria careat cẽn
tiali. sic eni sunt idiuisibilia dria. ii. Nosce siquidem
genus ⁊ spem differre non solũ vt cõmis ⁊ deteri ni/
natũ vera in non esse vnã quandã naturã aut esse: nã
genus nõ est vnuz aliqd phicor. 7. Spes vero vna
quedam est natura eo q ipsa sumit a forma vltima
cõpletiua que simpli est vna ente in natura ꝗ genus
non sumpit ab aliqua ente vna i rerum natura verũ
rõe tantũ. Non eni est aliq̃ forma qua hõ est animal
ꝑter illam ex q̃ est hõ. Omnes eni boies qui sũt vni
us spei ꝓueniunt in forma ꝓstructiua gliber nanq ꝗ
aiam rationalẽ. sed non est in hoie aliud ⁊ equo cons

aliqua anima que constituit animal preter illam que
constituit hominem aliud vel equum. Quod si esset
iam genus vna quedã esset natura co: porali vt spe
cies. sed in sola consideratione accipitur forma gene/
ris per abstractionem intellectus a differentijs. Et
ita vnde genus erit logice non autem physice: ⁊ de
hoc differentia tactum quid. 29. Sed quia de sanita
te ⁊ egritudine loqui non intenditur prout sunt con
ceptus quidam sed ceu bas considerat logicus ve/
rum magis prout primi ⁊ forme quedam naturales
particulare concernentes subiectum Sciendum hic
q sanitas ad tria potest comparari. aut ad cuius causas
vel subiectum aut ad operationes Prima quidem
comparatio duplex existit, quoniam aut ad causas p
mas mediatas vt quales sunt causantes sanitatem a
generatione simpliciter aut a generatione in tempo
re presenti. Quedam enim sanitas est simpliciter:
alia vero vt nunc. ⁊ est tamen vtraq a generatione
nam quedam est continua semper talis vt que corpo
ris semper sani. Alia paruz deficiens ab illa ceu que
multum sani: tertia non multuz sicut nunc sani. a na
tiuitate nanq contraxit vt sit nunc siue breui sanum
hora. Et hoc mens exta Ba. velut Haly. intelle/
xit sane non autem vt cõmuniter exponitur de sani
tate a tempore vt vsu scx rerum administratione cau
sata debita Balienum faciendo inordinatum in re/
gni. Vel quo ad causas secundarias ⁊ immediatas
vt est complexio compositio ⁊ natura cõmunis ex his
vtrisq. Iquidem ad subiectum facta fuerit compara
tio hoc enim dupliciter euenit: aut sect in partes sub
iecti sicut sanitas que determinato inest in modo vt
sanitas ossis carnis ⁊ oculi vel sm totum ipsius ve/
rum per gradus distinguitur differentes sm q diffe
runt corpora sana triplicia esse: scilicet sanum leni
multum ⁊ vt nunc. Aut fit ad operationes sanitatis
relatio secundum q melius aut deterius perficiun/
tur. Et est etiam causa sanitatis antecedens complexio
⁊ compositio consimilium. Complexio vero compo
sitio officialiuz est causa conuncta. sed proportio cõ
mensurata harum est sanitas corporis totius: simili
terq de egritudine ⁊ neutralitate suo modo. Ꝟ o
pter secundum quidem sciendum q Auer. quinto
physicor videtur sentire sanitatem esse speciem sub
alternam. Movens enim hanc questionem ait: Qõ
dicitur scilicet per Aristo. estimatur non sequi quo
niam e si infinitus est multitudinem speciei estima/
tur vt non sequatur q earum sint species contrarie
sanitatis: quoniam sanitas est vna ⁊ egritudines sũt
multe. Respondens inquit: Sz forte videt q vna
sanitas contineat multas particulares sanitates oppo
sitas illis multis egritudinibus. sed non habent no
mina ⁊ ideo latet. Tertio quoq colligitur capitulo primo
hanc simplicius cõfirmat opinionem inquiens: Nu
merus speciei um egritudinis est sicut numerus spe
cierum sanitatis: ⁊ a cognitione sanitatis cognoscit
tur egritudo Quia opinatam fit q notiores sunt spe
cies egritudinis speciebus sanitatum: propterea qz
multe egritudines habent nomina: ⁊ sanitates illis
opposite nomina non habent. In hanc enim potius
nem cõmune concidunt logici in suis verborũ ver
sutijs intentiones ecfidrantes nõ parũ gdditatibus
separat. i. vnde ⁊ magis puto auer. in hac scidisse opi
nionẽ vt eius Dicit et prib? vt motus existit eius ad

Ego etiam aliquando dogmatizaui q sanitas potest
referri ad duo: ad subiectum vz quod disponit ⁊ sic
spes extat subalterna quaz puto auer. habuisse men
tionem. quod ostendit qz phicorꝫ ⁊ colliz fio: sanita
tẽ diffinit nõ in cõi, put cõpetit toti corpori vt ceteri i
vez magis sm q vnicuiqz debetur pti siens ipsam
bonã disponem in mẽbro cuz qua ipm opatur actio/
nẽ quã bz per sui nãm aut patit passionem quã bz pa
ti sm q dcm est de re. sa. primo: q sanitates sut q plu
rime. Sed illud non sufficit: qm sicut queritur vna tã
dem cõplexio totius p coalternatiõem cõplexionũ p
ticula. tũ mẽbrorꝫ ⁊ cõpositio vna vlis in toto ex co/
positionibꝰ partialibꝰ ipsorꝫ vt ꝗ et voluit colliz fo. c. i.
ita ꝑter sanitates mẽbrorꝫ singulares vnã totꝰ opus
fit ponere sanitatẽ ex cõplexionibus ⁊ cõpositionibꝰ
ꝓsurgentẽ partialibꝰ mẽbrorũ que spes erit spãlissima
Aut sanitas ꝓsideraf sm q ad opationes refertur et
sic spes non est subalterna. Sz gd de his terno et di
cendorꝫ apparebit ⁊ quarto. Propter tertiũ vero
sciendũ q sanitas nullo mõ pot verius dici spes sub
alterna. Quod appebit si ex ghus mẽbris diffinitio
nis phabite monstrek quão sanitatis cẽ specificum cõ
stituat. Intuenti. n. videbitur q sanitas, put ad sub/
iectũ quod qualificat compat sm singulorꝫ mẽbrorũ
diuersitatẽ in spẽ sanitatis pluralitatẽ trãsire nõ po
terit cũ sic sanitas nõ dñat nisi subõ a sanitate et talit
aũt dña sanitatis spes nõ constituit drñs ceu albedo
i piete ⁊ nine nõ differt spẽ cuz oia alba sint spẽ idria
topicorꝫ q̃rto. Adhuc et specifica ⁊ finalis dficit dria
vt opationũ itegritas neqz et, put gradum den. tat
maioritatis aut minoritatis sanitatis in subiecto cuz
magis ⁊ minus spẽm fit positum nõ variare. Neqz
fiet tertio rõne cãꝫ primarũ: eo q sanitas ꝓcta a gnã
tione simpler ⁊ pñt sanitas existit spẽ nõ drñs cũ opa
tẽes possut satis in idẽ cõcidere que forma ⁊ spem ar
gumẽtant. Nõ igitur in his pot pluralitas subalterna
spẽ sanitatis regiri. Restat ergo tandez intueri gd
spẽm que sm Boetiũ sola diffinitur ⁊ rei gdditatem
cõstituat in eẽ quod erit facile si reliquas distinctis
plate gs adueritat ptes remanẽtes velut sunt cãe i
mediate ⁊ fedaric ⁊ opationes ex sanitate pcedentes
Cum. n. rõ spẽi vltime pstituat et genere ppinqua
⁊ dria vltima cõuertibili cõpletiua cũ co cui est dria
sanitatẽ spẽm rei spãlissimaz tũ dicere: eo q comple
xio cõpositio ⁊ nã tertia dicta cõis in genere dispõis
aut habitus locatur quod genus sanitatis existit si
cut apparet p sanitate notificãtes. Perfecte quoqz
opationes sunt dria cõpletiua sanitatez tanẽ gd for
male i esse constituẽtes: ⁊ maxie q: sanitas ⁊ egritu/
do perfectius diffiniũtur per actũ sm quã primũ ap
pirens: de morbo primo. c. i. O patõnes aũt plene
sore nõ fit nisi vtriusq existant nature cẽ plerionis:
vz ⁊ cõpositionis ⁊ tertie tandez dispõnis cum spes
atba totũ dicat indiuiduorꝫ cẽ. Sic itaq concludit
sanitatem cẽ spẽm spãlissimaz non autem subalternã.
Logici tũ volentes quendã cõceptum cẽem predi
cetis duabus aut tribus abstrahere naturis dicũt sani
tatẽ spẽm sore subalternã. Ipsi tũ opatõem nõ cẽ si
derant que formalior extat dria sanitatis a qua tanẽ
a fine denoiatur ipsa. Hoc aũt ꝓfirmatur ampliꝰ au
ctoritate figdem ⁊ rõne. Ar. n. primo magnorꝫ mo/
ralũ. Malũ gdem. n. multiformẽ: bonũ ãt vniform
me: puta sanitas gdem simplex morbꝰ aũt multifor/

mis. hec et sma eiusdem fo et hicorꝫ pretacta. Id idẽ
visus e et quarto topicorꝫ lẽtire ꝗ aliter sup lacrtem
exponãt logicorꝫ plurimi huius Vitatis ignari. vult
eni q fi generi fit aliqd dria ⁊ spei. sicut nãqz Vitus
opponit vitiũ sic ⁊ iustiche iustiche. aliqũ tũ erit dria
aliqd generi quod nõ spei. Instantia quoqz i sanita/
te ⁊ egritudine qz simpler sanitati. i. vere ⁊ pfecte ea
ius rõ consistit in adunatione copulatiua ꝓnis ꝓpõ
nis ⁊ nãe cõis egritudo e dria, put ipsa et cẽuãte i ta
psu triplicis pot eẽ nãe ptacte. sed qdam egritudo cẽ
fit spes egritudinis puta põnis aut compositõis vel
vtriusqz nãe cõis nulli driatur: qm nõ p. ⁊ sanitati di
recte opponi cũ ipsa in copulatõe consistat. opponẽ
tũ quodãmodo ⁊ sm qd velut mediũ extremis vt fe
bris que est in cõplone egritudo, ppie nõ contrariat
sanitati vere. neqz et obtalmie: aposcma vz in oculi
coniunctiua, morbus. n. organicus e apa: dria. 5.
Auer. tũ exponit nihil cẽ dria sanitati ⁊ obtalmie
noiatũ. Alij ꝟo vno noie noiatum ceu in vitio ꝟiu
te iustitia ⁊ iniustitia cõtingit. Amp. sexto re. sa. c. i.
O ptimũ in oi genere rez vnũ est: male ꝟo mamifes
tũ e qm ãplures sũt. sanitas ꝟo e gd optimu. existit
eni bona dispõ per quã aial suas exercet actẽes: part
tnrqz passiones nãles: egritudo aũt opponitur. sanitas
igitur ois vna. quod ãt tale atbomu e ⁊ primatũ diui
sione in ptes cẽntiales. ad hoc cui cã eu vna siue sim
pler, prima ⁊ imediata ⁊ effectus e talis cũ cã ⁊ effect
tus huiusmõi oio, pportionales existãt. talis quoqz
e pportio calidorꝫ frigidorꝫ siccorꝫ ⁊ hu. inadiuniccẽ
debita que respicit ꝓponem ⁊ mẽbra cõstitu. ab hoc
nãqz cãtur oẽ sm Ba. cũ ipsa suba mẽbrorꝫ ⁊ sozum
existat. i7. dria. Cõpositio aũt dcã naturali officialiũ
aut vnitas natura cõis potius est effectus gdam re/
sultãs ex cõplone. 63. sicut ptes officiales constituũt
et ꝓfibus. ⁊ ptes sunt materia totius physicorꝫ fo.
Rursus opatio e effectus ex pdictis naturis velut i
instrũs ⁊ in virtute seu aia vt principali cãtas. Sz opa
tio e vna cõis ergo ⁊ cã sanitatis erit vna. Sentias
eni est cã nãlis opationis primo de morbo. ca. i. Si
enim quis est sanus in complone ⁊ non fit sanus i cõ
positione: aut ecõtra non erit hic sanus appellãdus
sed neuter magis: in regni. Adhuc plura regũtur
ad constõnem ⁊ maxime alicui? perfecti q̃ ad eꝰ de
structõem: imo quolibz illorꝫ destructo plurimũ de
struit ⁊ totum vt apparet de voce ⁊ locutõe. ii. pbl.
⁊ interiorꝫ quarto. c. 2. ⁊. 4. sed sanitas e gd factum
Est. n. sm Ba. constructio oium particularũ corpo
ris sm naturã: egritudo vero iperfectio qdam ⁊ de/
fectus sanitatis. Itidem sicut est in arte ita ⁊ in nã cẽ
ars imitek: sed in arte ita e q artificiatũ non ꝗ cẽ ar
tificiati nisi eius ptes oẽs integrãt habeat velut i do
mo cuius perfectõe regrit pimcte fundamẽtuz pre
tem ⁊ tectũ existere. per oium aũt subtractõem aut p
duarum aut p solius vnius corrãpitur et de m?ua et
erit in nã vt in sanitate ⁊ egritudine que maxime sor
me nãles existũt. Nõ. n. sequitur q fi est sanitas i cõ
plerione aut in cõpositione q ꝓpter hoc corpori insit
simpler sanitas cum hec potius sapiant naturam toti
us vniuersalis. In egritudine vero secus est cuz ex
lapsu in qualibet natura ledatur opatio omnino i to
to. amplius res rõnũ cuz sumatur a rebus nature p
portionantur eisdem. sed in rebus rationis puta dñ
finitione requiruntur partes omnes coniunctim vt

sit perfecta diffinitio. Interimit aut per vnius pticule interemptionē sicut generis aut dzie alicui⁹. 7. topicorū. Si igit erit in rebus nature vt in sanitate ⁊ egritudine. nam sanitas est sicut quoddā finitum ⁊ ē terminatus. Egritudo aūt vt vagū ⁊ indeterminatū. Egritudo cim potius dicit defectū pfectionis que ē sanitas q̄ nām aliquam realitatis ponat. Itaq; sanitas est spēs specialissima ⁊ nō subalterna. Propē ārtum vero ad primū dicendū q̄ sanitas ēentialiter ⁊ absolute est cōmensuratio calidoꝝ frigidorum ⁊c. Sed qd subdit postea aut infra aut ad ꝓximens nō dicit essentiā egritudinis: sed potius subiectum in quo fundat aut cām remotā a qua pōt cāri. Aut ar. exemplari loquit vbi manifestatio ⁊ nō veritas expetit: quia exemplis non requirit verificatio: ſz manifestatio q̄ exempla ponuntur non q̄ ita sint ⁊c. Ad aliud dicēdum q̄ peccat p fallaciā ꝓpōnis ⁊ diuisionis. nō enī est ar. intentio diuisim dre q̄ sanitas sit fm naturā ⁊ egritudo pter nām equalit: sed ꝓunctim q̄ sanitas non est magis fm nām aut eē q̄ egritudo: qd apparet. subdit enī q̄ gnātio nō est fz nām ⁊ corruptio ex nām: imo vtrūq; fm nām. senescere enī fm nām. ⁊ neq; gnātionē videm⁹ aliā qdem fm nām: aliā vero ex natura cōmunis sumpta nā put principiū mort⁹ est ab intra: phyticoꝝ. 2. Ad aliud dicēdū q̄ illic genus sumit cōit ⁊ i. ppte. p aliquo superiori incōuertibili Nō enī oē qd sequit ⁊ non ꝓuertit est genus. ſz fit difficile separe gn fit topicoꝝ. 4. Illud enī cōe ad totū ē sanitatis non est cōe generis veri fm q̄ ipm in. p. prias sequestrat ordias ex gbus spēs cōsurgit: sed est cōitas potius latitudinis subiectoꝝ fm q̄ sanitas reperit in corpe sp sano multū sano: ⁊ ēt simplr egro ⁊ medio fm ga. Est enī sanitas latitudo magna vt tegni ⁊ de morbo pncipio velut ex pmo de re. sa. dcm q̄ sanitates sūt q̄plurime. Ad aliud dicēdū q̄ ſz genera lapsuū sunt equalia non tm eodē modo ordinātur ad sanitatis ꝓtōez ⁊ egritudinis. In sanitatis nāq; vt declaratū est ꝓstōne debent nāe corpis ꝓiungi cū cre. In egritudinis āt ꝓstōne non requirit q̄ adsint copulatiue verū sufficit q̄ disiuncti. Ad aliud dicendū q̄ tm vnū vni est oppositū eodē oppositiōis genere ⁊ recto: Aut q̄ sanitas spēs specialissima opponit spēi egritudinis sicut extremū opponit extremo ⁊ extremū medio. directe nāq; vt apparuit sanitas opponit egritudini fm lapsū in omni triplici nā. Et opponit tm qd egritudini fm lapsum in vna ptiū solū seu duab⁹. Ad aliud dicendū q̄ verū est de bis q̄ opposita sunt p se ⁊ vere. Sanus āt ⁊ egrus sortassis ñ sunt huiusmodi cū se adinuicē cōpatiant vicinaq; vt ondē dzia. 72. ex qua veritas amplius apparebit q̄ sīti. cum enī ratio ꝓuoꝝ sit marie distare: ⁊ mutuo se ex subō expellere hec pcisecte huiusmodi non sunt contraria. Aut verificat ratione superioris nature in qua conueniunt: ⁊ non fm naturas eorū ppias Ad aliud huic simile dicendum est eodem modo.

Differentia. 66.

Bod ver calidum ⁊ humidum existat vī qz de natura humana: maxime fm annū humidus ⁊ calidus est ver. Et quarta ꝑbl. Natura veris ca. ⁊ hu. ⁊ in in libro secretoꝝ ad alex. qd ⁊ 8. innuit de inge. ca. 8. Itidē albumasar. 2. introductorij: Tps veris est calidum ⁊ humidū. Adhuc auctor ter principioꝝ aut sanguineos scipsis veteriores i vere speculari qd euenit eo q̄ simile ꝓiunctū sibi facit id iuerec: ⁊ velut ignis in igne cū sāgumei calidi sint ⁊ humidi ⁊ ver silr. amp. 2. celi ⁊ mundi. Si vnum Zinoꝝ est in nā: ⁊ reliquū cum ipa duidant fm oppositas ordias: sed frigidum ⁊ siccū est in nā velut autūnus. amp. uxta nam fi de ge. ⁊ cor. ⁊ cōplexionū. i. ca. 2. Ex quatuor incōplexis in elis reptis resultāt ter cōbinationes: quaꝝ quatuor sunt possibiles: vt calidi ⁊ siccī. calidi ⁊ humidi: frigidi ⁊ humidi: frigidi ⁊ siccī: ⁊ duo incōpossibiles sicut calidi ⁊ frigidi: siccī ⁊ humidi cū se non ꝓpatiant Zria. Et quib⁹ i aliis ꝓsistunt hec oibus cū cla sint ceterorū pmaria forma ⁊ qualitas: quod ⁊ ꝓsensum in humoribus reperitur: cū filij fm Hali. ⁊ Isaac sint eloꝝ Itidē illud ipe i quo sudor abundat calm est ⁊ humidus: qm sudor a caliditate causat ⁊ humiditate tertia apbous. hoc ār est ver. vñ hip. ibidem: Dū estas fuerit verinmilis sudores in sedibus expectare oz. Eti. Illud tempū in quo humoꝝ causat fluxus ⁊ repletio cōtingit ⁊ marie sanguinis est calm ⁊ humidū. id aūt euenit in vere: tertia apbous. Palm: Quod plures egritudines ac seuas adducit non est tpatum: sed pestiferum amplius. huiusmōi vero ē ver. nā in ipo ibidē accidit maie nisie aut reliqua. ver itaq; calm est ⁊ humidus. Oppositū quoq; hmōi ver sorte tēperatū senit Ba. ꝓpletionū. 1. ca. ,. marie ⁊ in alijo locoꝝ marie cum sequacibus plurimis. vñ Isaac i dietis particularibus Ver ceteris tpibus tpatius: est enī mediocre inter q̄tuor q̄litates. Et: Circa qd natū est vnum Zioū ⁊ reliquū cum sub eodē ipa locent: sed circa tpa natum est fieri disperatū vt hyems ⁊ autūnus. amp. qd est sanissimū ⁊ mime mortiferū extat tpatum. propter enī tpatum sanitas ⁊ vita consistit. hmōi aūt est ver apbous. 5. Adhuc bonitas dispōnis ⁊ robur virtutis ꝓtestatur tpamento. Hec āt pceteris tēpoꝝ cōtingunt in vere. Palm: Generatio i quoddā crescit tpamento. sed hec multiplic. ⁊ possunt in vere. tūc enī aialia mouent ad coitū qd et sol causat et demonstrat in ipius exaltatione ꝓstens vt arietis signo sufficiēter vt dicunt astrologi tpamēto. Similit et nobis incōrpata extat dispositione: neq; n. ppingus ē vt in estate: neq; plurimū distans sicut hyeme iuām ēt inuenit in q̄ operat dispositā et medio. ver igitur tpatum extat. Propī pmuz gdem sciendū q̄ qd fit ver et quō causet. iij. ondē dzia. Tpatum quoq; qd querit hic vt in alijs est qd institie et nō pondere cū hoc fit dzia. is. ipossibile reperire. Tpamentū aūt qd iustitie reperit ad calidū declinans tn et humidum. Presupponēdo etiā ver in sui nālitate pmare ⁊c. Propter fm vero sciendū q̄ ga. ꝓpletionū. i: ca. 4. nitit ostendere ver sorte tpatum ꝗ quosdam dicētes ipsuz calm et humiduz firmatione ar. Theofrasti: et stoicoꝝ ceterorum. Primitusq; illoꝝ tangens mortua. estimant enī aut eucrasiā ex validis natūre actibus: mortem vero ad frigiditatem et siccitatem animal perducere. Vitā ēt dicunt humido ꝓstare et calido: mortem vero eꝗ hec autē in ꝓpletione sibi ꝓportionalem tempoꝝ oz deducere quorum: alterum adaptabitur veri: reliquum vero autumno Et hoc quidem vlterius probant veris etiam completionem esse optimā et temperatā cum eo qd calida est et humida: qm dnt non vt hyems frigidum et humidum: neq; vt estas calidum et siccum. vñ et tē

peramentū volūt ꝓcludere. Elementoꝝq; q̄tuor cōbinatōes anni quatuor tpibus adaptare. Hos figdem ingt duplr deceptas. Primo qz conant in anni tpibus quartā oio inuenire coniugatōem. Secō qz ver hyemc calidius ⁊ humidius estimant estate. Si aūt hoc ait cum ver fit estate humidius ⁊ hyeme siccius: tūc humidū ipm erit ⁊ siccū. vñ subdit q̄ oz ab ambobus ordiam nō ex semisse sed ītegraz sumere. calidū figdem erit ⁊ siccū si hyemi cōparet: frigidū aūt ⁊ humidū si estati. fm neutrū igit cōpatōem integre scām calidū erit ⁊ humidū: ppter qd ipm oz per se scrutari: ⁊ nō ad alia tpa rm. Amp. ſz huiusmōi cōpatōes autūnus ēt poterit dici tpatus cū nō fit frigidus aut humidus vt hyems: neq; calidus ⁊ siccus vt estas: q̄re inuste ꝓbant ver calidū sore ⁊ humidū cōpatōe ad alia tpa scā. Rōcinatōem vero q̄tuor cōbinatōuz in tpibus ipugnat ingens. Nō. n. si quatuor sunt cō ꝓnū cōiugatōes oēs imēsurataꝝ ipsas iam ad q̄tuor tpa oz eē distributas: quod quadā hoc magis ꝓsafione q̄ demōstratōe ondit ita. Si aliqs ē i mundo eucratie⁹ ordo ⁊ oia sint fm melius ⁊ nō deterius ordinata ꝓbabilius fuit cōmēsurata sorte plurima tpa ⁊ vnū ex ipsis distempatum fieri. Si vo Zinz demōstrare student vt qd nullus fit tpoꝝ tpatum cū in eis dominet: nūc gdem frūm: mō vo calidum: ⁊ rursus siccū: tūc vo humidū. Subdit ēt rōem ex sermōib⁹ Hip. per longū ꝓstructā: cuius vis hec extat. Illō tpe quod patum est putrefactioni ⁊ vt ad vnū fit dicere pestilentie nō ē tpatum. tale vo calidū ⁊ hūdū sicut adducit ex epidimijs Hippocratis. Hec ēt rō introducitur. 5. thoonice. c. 3. Dic igitur fmo abbreuiatus Ba. Sz fortassis aduersario nō syllogizabit volenti pinducta ipugnare. Pdime gdem qm quādo aliq̄ cōpantur gbusdam ſz non sint talia oio vt ea gbus cōpant pñt cū eis magis vel minus sore similia vel diuersa. ppter quod nō segtur q̄ sicut ē cōpatio ad vnū ita ad aliud velut euenit in pñti. nam ver cōpatum hyemi ē calidū caliditate multa: sed cōpatū estati paꝝ est frūm. silr cōpatum estati humidū est plurimū. hyemi vo modicū: ppter qd calidū relinquet ⁊ humidū. Neq; sil erit humidū ver ⁊ siccū cū hec sit ipossibilis cōbinatio respectiue tn. Et ita si autūno dicēdū cū cōpatus estati plus sit fridus: parū vero sicus: hyemi vo ecōtra: sed fridus ē ⁊ siccus verius ēt seipso cognoscitur q̄ alterius ex semisse sal tē cōparōe. Id ēt quo Ba. cōbinatōes srāgebat dicet aduersarius nō valere cū de repte in elis conseruentur vlr in ali, s: nō enī postera pñt a prioribus vnq̄ separi. Adhuc tpamentū datum in entib⁹ cū fit insticiale cū calido ⁊ hu. ⁊, ppte nīm nā. n. declinat humana ad calidū ⁊ hu. ceteris amplius. vñ cū calidū ⁊ hu. hoc latitudinē grandē obtineat ad ipz poterit cōtempatū adduci: quod oēs ante Ba. cōsensere. Sz go suffragans Ba. rñdebit tpa non solū cāri ab elementis: verū magis a supicibus: Dicendū q̄ b concurrūt vna duo: ppter enī superioza non parū dispōnunt ela: ⁊ ecōtra per viā cāe ⁊ effectus. Sol nanq; solus cāt estatem hyemē ver ⁊ autūnuz: creticoꝝ. 3. c. 2. ſz per alia intensio accidat ⁊ remissio. Dicet ēt illud quo hoc cōfirmat nō sufficere: sed suspitōem sore quandā. Quod fortasse sensit in eo quod dicit, probabilius eo q̄ plura mala sunt studiosis. 4. tcpl. c. 2 sibicoꝝ. malū. n. multifaria patitur diuisiōe: qd nō solum in bis que sunt moris: verum etiam in rebus videmus nature contingere: cum hic sermo bonū tangat tpamentū ⁊ perfectū valde. Adhuc fimiliter dicet q̄ calidus ⁊ humidū superfluum parat ad putrefactōem ⁊ pestilentiam nō aūt remissum cōpatū quale calidū est ⁊ humidū veris. vnde Haly. Que dā est complexio calida ⁊ humida accidtalis: ⁊ hec est vitupabilis: qz est velox ad putrefactōnem: ⁊ altera naturalis ab initio creatōis. vnde accidtali assimilat ver multuz calidum ⁊ humidum: nālivero qd humidate ⁊ caliditate cōmēsuratuz. Et ideo inget quis mirandum de Ba. sore cū in destructōem positōis alicuius: ⁊ sui cōfirmatōem non achiligina vtitur ar gumentatione. Sermo enī vī ipsius ꝓbabilis seu ꝓsuasiuus magis hic ois. vñ Alfarabius in didascalis super arist. retborica. O zones passionales ⁊ morales ⁊ si matue virtutis doctoris non pertinēt i aliquo scientijs: neq; oz vt aliquis eis vtatur cum sciant errare. Et tu inuenies oēs istas in libris Ba. si hoc per quod cōfirmat seu, ꝓbat in plerisq; libroꝝ suoꝝ virtutes suas intendit seu vigorat ipsas per bonorationem ⁊ reuerentias ab hoibus sibi exhibitas ꝓpter expientiam egritudinis sue ⁊ iustitie deinde per tractatoem sui ⁊ depressionē aliorum medicorum. Proinde. A. Ba. huiusmōi suscepit sermonē. primo fac. de naturis tpum non simplicē sed modificatum in gens. Natura veris trahit ad equalitatem in humiditate ⁊ siccitate sicut est tpamentuz inter caliditatez ⁊ humiditatem ſz non, ꝓbideamus gn principius veris trahat ad humiditatem quandā: ⁊ tñ non est longinquū ab equalitate sicut est siccitas autūni. silr dōz ⁊ finem ipsius attrahere ad caliditatem. vnde pruna apbous. Ver fm principium sile magis ē crasi hyemis q̄ estatis: in fine vero econuerso. i medio vero tpatus existet. vñ. 2. pulsuū ꝓmen. c. de pulsu tpus Veris in medio euertatissime constitutio est ꝓtinentis: q̄re ⁊ corpa sana sunt. fm tñ anic. totuz declinat ad caliditatē subtilē paꝝ soptam ⁊ humiditatē nālē. Quidā vero volentes Ba. cū suis pdecessoribus cōcordare dixerunt q̄ ver pōt duplr cōsiderari aut sormaliter vel effectiue hoc ē in se: aut effectus rēne resultantis ex ipso in corpe. sormalr gdem id, ꝓnunciat tpatum: effectiue vero calidū ⁊ humiduz. Sed hi deficiunt tñ qz Ba. derogant cuz ipse simplr tpatuz sore asserit: volens tpatum ⁊ calidum ⁊ humiduz opponi. Adhuc quod formaliter ꝗ ē ita efficit cum res sic operet vt sortita ē esse. Sz sormaliter vet tpatuz vt dicunt, ppter qd formalis ⁊ ñ effectiua erit ipsius actio. Adhuc talem effectuz oz a forma pcedere cuz oīs operatio originaliter inde ꝓsurgat ⁊ maxime in bis i qb⁹ agens semper existit a. tu. vñ potentia suscitat ad actuz per aliqd sorinsecuz. qd dcm ē, ꝓpter ebrietatis ex mero effectuz. Amp. tolerabilius ēt dicere ecōtra puta calidus formaliter sore ⁊ humidum: effectiue vo tēperatuz. Cōmentator vo primo qdripartiti vbi ait Ba. Sic Ptolemeo dec. hoc ingt. Nos iter hos duos sapiētes cōuenientia volumus apponere hac rōne. Tenet enī Ptolemeus q̄ calor veris est talis q̄lis calor ⁊ humiditas ic uio q̄ ē cum tēperamento: hic enī voluit potius seq opinionē magis famosas qz tēperata cōplexio q̄ ē vite pucīcē ⁊ crescimento tēdit magis ad calorē et humiditatē et ꝓpter hoc inter duos sapientes non est contrarietas.

Propter tertiū ãt sciendum q̃ sol cũ puenit circa eq̃litatem lunē sui effectiua caliditate aerem reddit calidū ⁊ calefaciẽdo humiditatẽ superfluã euaporare facit hyemis ita vt quasi humiditas accidẽtalis eradet aquosa: ⁊ remãet mãlos aerea: ꝓpterea qdem reddi tur minus humectũ hyeme. Et q̃r caliditatis p̃ius erit calefacere deinde euaporationẽ facere ⁊ exiccare: vel magis elongat ab hyeme caliditate q̃ humiditate. Quin vero sol circa principium peruenit cancri amplꝰ calefaciẽs mã pdisposita: efficit adeo vt tpe calidū id reddat ⁊ hiccũ qd est estatis. Demũ sol a nobis ꝓpicuus recedere ad frigiditatẽ quandã couertit aer respectu estatis siccitate modicũ in eo mutata cũ qlitate caliditas crescet: non ãt quelibet frigiditas humectet: ꝓmo fa. Qñ vero sol oio a nobis recesserit tunc ⁊ frigiditas i aere itendit: non eni radij fibi occurrũt inspissati: qd potissima cã caloris. i. metbau. neq̃ ẽt mora iteruenit. frigiditatis. Vo intẽhone humidus non sabtilat: sed remanet vaporosus aqueũ. Similiter ⁊ fumi vaporosi ex occultis terre ⁊ aquis q̃ a circũstante mime resoluti ex humectãt aerẽ. pp qd hyems frigida reddit ⁊ humida. Vt ãt veritas amplꝰ inotescat attendẽdus q̃ ver pot dupliciter ꝓsiderari vt appet de calido frigido sicco ⁊ humido: ꝓmo fa. aut eni iquantũ vnus tpum q̃tuor ꝯ alia distinctũ ⁊ sic: ca. est ⁊ hu. cũ tpamento tũ vtcunq̃ cus, ꝓportionẽ aeri. Nõ eni iplꝰ tanta est caliditas vt estatis neq̃ humiditas vt hyemis: ꝓportionatus. n. ẽ aeri: qd indicatus de nã humana ita: Mãtie ꝓm annũ humidus ⁊ calidũ ẽ ver. Aut p relationẽ ad corꝑ nirm ⁊ sic corꝑatus. magis eni alius nã sua ⁊ i se ac relatãe actionis quã facit in corꝑe eis. ꝓportionabile existit q̃ aliqd aliox cũ fit tpatum. Ita ⁊ ver dicet ꝓpatũ suo mõ. vñ colls. 2. c. vlt. Coplexio veris ẽ pp caliditatẽ ⁊ humiditatẽ. Sed ls possit dici q̃ est tpe tpatum ꝓparatõe corꝑis humani: nõ tũ tpatum. ꝓportione eq̃litas q̃litatus. Sicis ẽt cauillatio q̃lis hec q̃ veris pot de langue ad alios humores ⁊ distictio silis fieri. nã sanguis pot ꝓsideran, put est vnus humor ꝯ alios distinctus: ⁊ sic calidus ẽ ⁊ humidus. Est ⁊ talis relatõe tpamenti iusticialis angusti puta fi modi ⁊ cutis. Aut ,put refert ad corꝑus: ⁊ ita pa tus existit: cũ sit magis dilectus a mã: ⁊ tanq̃ filiꝰ ꝓprius eiꝰ matre Ysaac scbtũ. 5. ⁊ eleinẽtor. 1. Quorus vtrunq̃ bremit oindit. Primo gdẽ q̃r ipossibile sit vt postera vnq̃ a priorib⁹ absoluant cũ ipa dependeant ẽntialiter ab eis ⁊ nõ ẽ: sed tpa sunt posteriora q̃tuor elis q̃ suis q̃litatibus hic oinꝭ sunt cã. igitur dispoibus disponent elor. Qꝰ apparet q̃r sibi succedunt fm elor ordinẽ inuicẽ tpa. Mã estas ꝓportionat igni: ver aeri: hyems aque: autũnus vero terre. Quorus itaq̃ in elis nõ fit ponere aliqd tpatum cus oia sint in vltimo alia: id ẽt esset aer qꝰ non ẽ cus calidꝰ sit ⁊ humidus. Et firmat q̃r nãlium. 2. c. 9. ⁊ Et astratẽ arguit non ponentẽ mlia humor vnũ qꝰ q̃rta ꝓiugatio crasiũ in oibus existit alis: q̃re ⁊ humoribus: pp qꝰ ver calin est ⁊ humidũ alijs tẽporibus relatum. Et ti. Scꝯo cum medicus oia ꝓsideret fm effectum q̃ ex ipsis in corꝑibꝰ resultat n ris: illud erit tẽperatum qꝰ effectum ꝓtẽperatum inducet. tale ãt exstit ver nãle vt sensus ondit. Propter quod ꝓcludendum ipm ad corꝑus nim tẽperatum inter cetera tempor existere. Et tã aer sit frigide ꝓplexionis valde spãs cõparatione ꝓmo secũda ca. de affectiones aeris q̃ nos circũdat. Propter quartũ quidẽ ad primũ ꝓbm q̃ auctoritates inducte colideran ver le cũdũ naturã, put alius cõparatur tẽpus naturis. Ad alia duo apparuit quid dõm: verũ eni cõcludit aere colideratũ, put alius refert tẽporũ naturis. Ad aliud dom q̃ vel cu co qꝰ ẽ calidus ⁊ humidus pet dici corꝑori tẽperatus q̃ et caliditatis ipozat et humiditatẽ Ad aliud dom verũ fore si per se cõtigat. p accidens eni aut plectoria prius aliũde acqlite vel virtutis i becillitate secus pot cõtingere. Ad arguincta et parte alterius ofiu cõmunit qd dõm ⁊ quo fer mo vertitur. Ea. ⁊ quãtus eius cõcludit i oes. Ad aliud dõm q̃ tẽperatu ⁊ distẽperatũ non sũt directe cõtraria cu non sit iter ea maxima distãtia que cõtrariorũ ẽ nã. 72. dria. nã tẽperatũ ẽ et medũ. distẽperatu vero vt alterũ extremũ q̃ alteri aduersat ex directo. vñ ãxioma dutusin nõ verificat idirecte ꝓtrario. Ad aliud dõm q̃ A in est per relationẽ ad corꝑus. nõ tñ ad tẽpora nih late calidus et humidũ dicat temperatũ. Ad aliud dõm q̃ Vin est per se: per accides aut potest vel non minus plus ib⁹ alijs fore pt aue disponis et roboris inseri manum. Ad aliud pet dici q̃ illud tẽperamentus generationis ẽ tanq̃ valde: et ex omnibus pot cõtigere temporũ in vere aptius. hoc ẽt calidus non refugit humidus cũ sit vite causa: et q̃ bꝰ inõi dꝰ causa generationis fore cus generatio ad vitas ordinet Et quid similiter dicendũ ad aliud apparuit. Ob ibus tamẽ vna pot antedicta distinctione solo coaptari

Circa pdicta belitare ꝓtingit. Judicatus eni autumnũ distemperatus fore puta frũm ⁊ sic cum: qd nõ vt cu Pbilaretus scribat ver ⁊ autũnus existere tpata tpa. Et ti: Theo. 7. ca. 4. Ver ⁊ autũni ꝓpio tpata est i frigore ⁊ calor. Dumo vero ha ca. de natuis tẽpor: Si vero idicauerim⁹ q̃ in autuno sit fortis eq̃litas iter caliditatẽ ⁊ frigiditatẽ: non tñ erit ab eq̃litate i. giqu⁹. Rursus: Quꝰ cãe ac effectus sunt tpati ⁊ ipm cũ vnus causet ⁊ reliquus oindat: sed id in autũno efficit i media, ꝓportione nobis, ꝓpinquius ⁊ distantie ceu i vere cus ipe initiat circa ingressũ solis in librã sic illud arietis. Pulsus et qui potior est nae actus vere ⁊ autumno scribitur magꝰ ⁊ lonis: Theon. 7. ca. 4. cum ꝓplexionis tpantis virtute augeat ⁊ ꝓseruet. vñ Ba. ad teucũ fm bonas veris medias maximos ⁊ vehemẽtissimos vt in bonis hiit pulsus velocitate ⁊ inspissitudine cõmoderatos: similiter autem ⁊ autumni media. Autũnus igit tẽperatus. Oppositus qñ autumnꝰ est tpe vite primi: pmo fa: ca. de pulsu tẽpor: Egritudinũ acutarum ⁊ mortalium generatius: aphoris. tertia. vnde colls. 4. c. de causis pulsuum exterinsecis: Autumnus erati senectutis assimilat que ad mortem est semita: complexionum fo. ca. 2. quod autem tale distemperatum maxime. Adhuc tẽperatum dicit oiꝭ qualitatum medio critatem sufficientem i se ut tem siccissimus cum estate tei et ea. n. siccior autumnus: medaurorum ⁊ ꝓplenionum primis. Audio tamẽ q̃ id accidente magis contingat q̃ natura, ꝓpria cum silictur a terra. Autũnus itaq̃ distẽperat⁹. Propter primum vero ⁊ scõm dicendum q̃ ex prioribus innotuit primum ac in argutis scõm. Ob bis enim q̃tuor videntur superficicterus opi. fuisse. Propter tertium vero sciendũ q̃ autumnus est distẽperatus

potissime tam in actuis q̃ in passiuis. Primo qdẽ q̃r ls nõ fit adeo intensa frigus vt hyemis: neq̃ caliditas velut in estate subita tñ imutatio que in eo existit in eadẽ nãli die: nũc ad frigiditatẽ: tũc mox ad caliditatẽ magis corꝑus p̃iaue alterat ⁊ pmutat q̃ distinta mã fiua frigus aut caliditas intensior: nã. n. quod repentinum nõ patit. Cuius eqdem ineq̃litatis cã aeris resolutio ⁊ subtilitas extat imẽsa ꝓpter caliditatẽ precedentẽ estatis ac ẽtveris. suba. n. subtilis accipit alteratõem ⁊ passionem incurrit: dria. 14. Quod autẽ fit distempatus in passiuis et argutis apparuit cu cã caliditatis pretacta: quod firmat ea qm̃ sol in autũno puenit ad librã vbi cadit ⁊ maxime in via cõbusta ente a. i. 9. gradu ipsius ad tertiũ scorpionis ceu exaltat in ariete, ꝓpteq̃ in oppositõe loci cõbusti. In eo. n. planete oẽs ⁊ maxime sol ⁊ luna detrimentũ patiunt nisi fortassis saturnus cũ exaltet in libra: ⁊ ꝓpte. 21. gradu ita vt ab eis non sic quc vite p̃fluãt velut cus in alijs fuerint signor ꝓtibus. Perceptiones q̃ spe q̃ tpe ꝓnutulosum serenũ redditur cũm. 19. gradus pueneriit arictis ibi fm Mercurẽ singularũ exaltat. Oppositũ Vo cum ad gradũ libre occurrerit ꝓximum sicut luna bonorat in tertio tbaur: deprimit aut i eiꝰ opposito. Nõ igitur ex pte solis vt alij senserẽ autũnus ẽ tpatus: cũ sol nõ sit ipsimat in vere ⁊ autuno q̃re bis distempatus oio. Propter Vo quartum qd dicendũ apet. Ad primũ igitur dicẽdũ q̃ Pbilaretus vt dicũt voluit autũnũ fore tpatum rot ritus ad nos solis. sed q̃ id stare nõ possit monstratũ. Aut ipropie sensit autũnũ tpatum eo q̃ nõ est in eo tanta caliditas ⁊ fritas ceu in estate ⁊ hyeme. Et, ꝓpte vero dixi: q̃r tale tpatum nõ est vere mixtũ cõtractum: sed potius iurta positẽ cm quandã sensibili amplius tempamento causatũ. Ad aliud sicr dicẽdum: aut q̃ nolũt oio pulsus veris ⁊ autũni assimilari: sed aliqs magis. Est nãq̃ sistindo magis in motu ⁊ gete pulsus: nõ aũt in quantitate ac virtutis tenor: ipsiꝰ. Ad aliud qd dõm apparuit. Cum ẽt solis similis distantia nõ codẽ mo ipzimat vere ⁊ autuno. Et ti Lucr. detestans pulsus similes ponẽtes in bis duobus tpibus ingt eos errare penitus. In autũno enim virtutes iminute, pter paucũ colorem sꝯium: pulsus eni in eo est. q̃. similis pulsui senectutis: quod ostendunt vegetabilia siccitate senescentia. Dña. 67.

Dod sub equatore diei fine linea equinoctialis non fit possibilis habitatio ostendit per Aris. primitus id sentientẽ. 2. meibau. ⁊ plures vt apparebit aliorũ. Adhuc constiratur rotibus non paucis ⁊ signis: qm̃ si locus ille foret habitabilis aliqs ex illis ad has nostras iam puenisset regiones aut qs nostrum iuisset ad illos ad nos demum i euer tẽs: sed nil hoc nõdum interuenit. Ptolemeus et Albategni. Rursus. Dic fo quadripartiti: ⁊ Alfraganus cum astrologor ceteris distinguentes sufficien er climata: ⁊ hominum habitationes incipiunt primum clima circa lineam equalitatis per. 12. gradum cum dimidio ⁊ quarta. Amp. vbi congregantur potiori modo plures cause caliditatis intantum augmentabitur ea q̃ esse nõ poterit illic habitatio cũ vita consiet in habitatione ⁊ dispositiõe ipata potissime humana: sed hoc est sub equatore: quoniam cum tres sint cãe caloris precipue dii ectio: pꝛpinquitas ⁊ mora: ⁊ circa hunc locum i cperiatur potissime. Illic enim adest directio cum sol bis in anno super cenith capitum ptranseat eorum ceu cum fuerit in principio arietis ⁊ libre: ⁊ cum in alijs fit minus elongatur. 24. gradibus cũ ifra hos sit solis maxima declinatio puta. 23. ⁊. 33. minuta. Est ẽt ꝓpinquitas magna q̃r cum terra sit rotũda ⁊ rotundũ circa pcem sꝯ piozem ⁊ mediã magis fit elevatum terra ubidẽ plus elevabitur ⁊ magis soli appropinq̃bit. quod ẽt cõsitmatur ex solis circuli eccentricitate vt apparet tertio Almagesti. sol enim nunc obtinet augem seu longitudinẽ longiozem altera in. 26. gradu geminorũ que eccentricitas ẽ duoꝝ graduũ cum dimidio. Oppoitum autem augis in. 29. est sagittarij magis appropiquans terre per duos gradus fitr ⁊ semis. Propter quã nimirũ appropinquatõem qdam maiorem aerum zonam iterceptam iter circulũ tropici capricorni: ⁊ circulũ puum antarticum in ibabitabilem fore pnũciauerunt sicut in sequẽtibus videbitur. Sic igitur apparet q̃ sol in ariete ⁊ libra magis appropinquat terre q̃ transeundo geminos ⁊ cancri: ꝓpter qꝰ plus calefaciet. Silr ẽt mora condidit cum alijs causis cum dies semper adequentur noctibus. hec tamen non adeo interuenit vt causarum due predicte. Rursus. Sub tropico cancri de quo dꝰ in amplius non est habitatio aut p̃iaua ⁊ rara a qua sol vt dictus elongat plurimũ respectu sub equatore habitantũ ⁊ non transit ẽt nisi semel super illorum caput i anno vt cum fuerit in principio cancri, pter quod sub linea egnoctialis cum sol habitatoribus appropinquet ⁊ bis super illoꝝ caput transeat in anno ibidem ibabitatõem caliditate causabit. Indem radij, pter diretõem pretactam cadentes recti arales ad terram refrangũtur in seipsos. vnde inspissantur maxime et sortificantur primo Fa. c. 8. Fe doctrine. aer cin inimũ igitur calefacient vt vite fit humane tpate cotrarius adhuc est reperire terram inhabitabilem, pter eius nimiã remotõem a sole vt cnitem sub poli. Erit igitur repire inhabitabile, ppꝛ nimiã ipsius appꝛꝛpinquãtõem ad solem cum calm ⁊ frigidũ fint Dia: contrariũq̃ rẽ num erit virũ q̃ distempatu oppositę: ꝓpter quod cum terra egnoctiali suppofita soli maxime appropinquet ipsa videt inhabitabilis fieri. Oppositum monstratur cõi fama componẽtium tabulas in per arym ciuitates qua predicatur recte cẽ in medio mundi distans ab vnoquoq̃ quatuor angulorꝝ mundi. f. oriente occidente meridie ⁊ septẽtrione per. 9. gradus. Compositores autem tabularum super ciuitatem predicram bi in theorica plarum hipsal fiu fuisse dicũtur. Alembroth gigas yconem⁹. Ptholemeus Albategni: Albumasar: ⁊ algorismꝰ. amplocus egnoctialis est medius distans eqlr ab vtroq̃ polo: mediũ aũt vir tuosius pfectus ⁊ tpatius extremis: Cum ergo vel sus extrema sit habitatio ⁊ tẽpamentum multo itaq̃ magis erit circa medũ quale locus ẽ q̃ sub eqtore habitabilis itaq̃ erit. Propter primũ qdem sciendum q̃ circulus egnoctialis siue equator est vnus de fr circulis maioribus diuidens sperã transeundo ab oriente in occidentem in duas partes equales: equaliterq̃ distans ab a. terra tro polorum zodiacum in principio arietis ⁊ libre intersecãs: ⁊ ideo dicitur equator q̃r cum sol fit in bis duobus signis nor dieiu vnuctisa ee equator terra: huic etiam circulo pars terre suppofita sub equatore

esse notat. Vt aũt apparet zonax seu plagax terre di
uncto sciendũ q̃ quatuor paleli circulox cognoscu
li collaterales; quox duo sunt Pfus meridiem puta
palellus antartic⁹ ⁊ paleliuf tropici hyemalis ⁊ duo
versus septẽtrionẽ velut palellus artiuus ⁊ palellus
tropici cancri denotãt in celo. 5. zonas: ⁊ ꝓ ꝓnsecti
ais. 5. illas oppositas dullunguntur terra iuxta illud.
Ouidij maiorius: Totidẽq̃ plage tellure premunt.
Ille quoq̃ lx paralelli dicant. 1. eq̃ distantes nõ uidẽtur
tum distat sci ius a cõro ⁊ c. Sed iõ ita dicunt: quia
vtrobiq̃ equalit distãt no magis vnus accedẽs: aut
minus alio: Q̃ ꝓ apparet p eax distantias oiquaq̃ i
tensas. nã a polo artico ad palellum artiũ seu polux
zodiaci. 33. gradus cũ. 33. minutis interuenit. ab ꝗ
quoq̃ circulo ad tropicũ cancri. 41. gradus ⁊ .54. i
terciduint minuta. Inde quoq̃ ad equatorẽ. 23. gra
dus ⁊ .33. minuta fiũt. Et inde adhuc ad tropicũ ca
pricornij. 23. gradus. ⁊ .33. Quare. 47. ꝓsurgunt p
tes ⁊ ter minuta: ⁊ tanta fert distãtia aliox paelliox
adinuicẽ quanta fuit poli mũdi ad poli zodiaci: ⁊ hc
demũ inde ad tropicũ capricorni. Habitatio quoq̃
duplex cristit: quedã nãq̃ est bona vtcunq̃ ꝓpata
que habitatio simplex est dicenda: nonulla quoq̃ pra
ua discempata valde: aut pp frigiditate sicut partes
due poli appropinquantes: aut pp calaustate velut
loca sub tropicis suppofita adeo q̃ quedã habitatio
nũ pp ipsarũ intẽperiẽ inhabitabiles denunciant sic
turpes hõs pedes aut prauos non bre dr. 5. metha.

Propter fm vero sciendũ q̃ ꝓdam dubitauerũt
vtrũ sub linea equalitatis eẽt habitatio: aut non de
quox numero Ptolomeus fuisse vt fa dictione Al
magesti. Ait enũ ꝓdam dicunt q̃ est possibile vt illud
quod est sub linea equidistante ex terra habitabile: ro
q̃ eius cõplexio est valde bona eo q̃ solis non ꝓlon
gat obumbratio sup puncta sumitatis capitũ propter
velocitatẽ sue declinationis in latitudine ab equato
re dici: ⁊ pp hoc sunt estas ⁊ hyems bone ꝓnis ꝓ
pter breuitatẽ tõgitudinis solis a lumitate capitũ in
vtrisq̃ tropicis. Et subdit q̃ dicimus esse fm estima
tione. Vtruꝫ vero illud q̃ est sub hac linea habitẽ
nos huiusmodi sciam no cophendimus: qm aliqs no
pueniu ad eã q̃ sunt in nostris regiomb⁹ habitabili
bus vsq̃ in dic nrm hunc. vñ Albategni fo ca. Li
nea nõ lentur egnoctialis habitatio. Neminẽ enim huius
modi nisi ipse le hanc vidisse ꝓstentẽ nouum⁹. Pto
lomeũ ẽt i libro suo nullã inde mẽtionẽ fecisse de phẽ
dum⁹. Nos quoq̃ vt imitari Ametus alfragranus
dicens: Incip. am⁹ nunc rememorari loca habitabilia
terre fm q̃ licim⁹ ⁊ puenit ad nos vñ post qdã: Et in
uenim⁹ latitudinẽ loci habitati huiusmodi q̃rte fm
q̃ cõphendimus ⁊ puenit ad nos: Quidã quoq̃ i al
terã pstenderunt qtem asserẽtes a. sq̃ ãbiguitate lo
ca sub eq̃: ore diei no habitari vñ. 2. metha. Quad⁹
exitibus decisionib⁹ possibilis habitationis regionis.
Hac qdẽ ad superiorẽ polum q̃ fm nos: hac aũt ad
alterꝫ ⁊ ad meridiẽ. Iste qdẽ due sole habitari possi
biles: ⁊ neq̃ vltrauẽ. fiocl. 1. tropicos vmbra eni nõ
vtiq̃ eru sp ad artũ: nunc aũt ihabitabilia fiunt prius
loca anteq̃ subdeficiat aut pmutẽt vmbra ad meridiẽ. Succunq̃ vo sub vrsa. i. sub polo artico a fri
gore ibat inabitilia. Et subdit demũ: Et qdẽ ad latitu
dinẽ vsq̃ ad ihabitabilia scim⁹ habitata. hoc ligdem
enim ꝓ frigus non habitata vt iã: hec aũt ꝓpter estũ

vñ que extra indicuꝫ mare puta in oriente ⁊ colũnas
eracleas: vt in occidẽte ꝓpter mare vident copulari pp ꝓtinuã esse oẽm habitabilẽ. Sic igit sentit du
as plagas terre vꝫ interiacentẽ palello artico ⁊ tropi
co cancri: ⁊ interceptã inter tropicũ capricorni: ⁊ pa
lelliũ articũ ꝓpter tẽperiẽ caus atã ex calo ⁊ frigido bi
tari. Mediã quoq̃ duab⁹ interceptã tropicis ab boi
bus minẽ icolari: duas quoq̃ filr extremas ꝓpter
gelu minẽ ihabitari. Huic quoq̃ ꝓsentit per ora tul
lius de s. no Scipionis cuꝫ eius interpte Macrobio
ait quoq̃: Cernis aũt eandẽ terrã. q. gbuldã redum
tã ⁊ circundatã circulis. Ex quibus duos iter se ma
xime diuersos ⁊ celi verticibus ipsis ex vtraq̃ parte
submissos obliquisse video pruina: medui aut illud
maximũ solis ardore torreri duo habitabiles: quox
australis ille in quo q̃ insistunt aduersa nobis vestigia
vestigia nil ad nrm genus. hic aũt alter subiectus alio
qn quẽ coltis. vnde interpẽ eius Macrobius: Do
rũ vterq̃ hitationis ipatiens eñ qrorpor ille glacia
lis nec aiali nec frugi vtrã ministrat. Illo enim acre
corpus aliter quo vita nutrit. Medius quoq̃ ei⁹ ci
gulus ⁊ oloxmaximus eterno afflatu continui caloris
vstus spacium q̃ lato ambitu plurius occupauit ne
mierate caloris facit inhabitabile visuris. Inter ex
tremos vero medium duo maiores vltimis medio
minores ex vtrisq̃ vicinitatis intemperie tgant. In
his trã vitales aures nã dedit incolis capere. Nox
per oia consors hiis virgilius nullius fm Macrobi
um sic expers i georgicis inquit: Quinq̃ tenent ce
lum zone: quarum vna coruisco. Sẽper sole rubens
⁊ torrida sp ab igni. Quam circum extreme dextra
leuaq̃ trahunt. Cerulee glatie cõcrete ibidus atris
Has inter mediãq̃ due mortalibus egris Munere
cõcesse duũ ⁊ via lecta per ambas. Obliquus quo
se signoꝫ verteret ordo. vnde eius contpaneus muri
ficus verificator Ouidius transfiguratos ero. ait:
Vtq̃ due dextra celi totidẽq̃ sinistra: Parte lecãt
zone quinta est ardentior illis. Sic orbis inclusu na
mero distinxit eodem: Cura dei rondẽ plage tellure
munt: Quaꝫ que media non est hitabilis estu. Nix
tegit alta duas: totidẽ inter vtraq̃ locauit. Tempe
riẽq̃ dedit mixta cum f. igore flãmat In hãc ẽt vt ap
parebit auer. opinionẽ ꝓcidit cordubensis. Plures
nãq̃ antiquox videnẽ in eã cõuenire. vñ tẽporibus
Ar. ⁊ ante ẽt vt vsq̃ ad tps maxime legis machome
ti vr hec plus opinio valuisse. Quã ẽt quidam inex
perti affirmant adhuc politionẽ modernox dicentes
quoq̃ predicta loca inhabitabilia fore duplicit mo
uebant: quidam nanq̃ ꝓpter solis calidiratẽ in illis
locis imensã adustiũã licut psuadent pallegani: quo
rũ defectus aut expositio in tertio ondũ dicendorũ.
Nõnulli autem phox antiquorum quorum vnus fu
it Belenus alroguani quem etiam Laritcs secutus
est Vificator. Dixerunt enim q̃ mare oceanum ẽ ex
pansum in latitudinem duorum t. opicorum. Quos
quidem annullat Ptolomeus in libro sibi ad artem
Ipericam coparato inquiens q̃ nullus narrauit opi
sicum disciplinarum sicut dixit Larides verificator
Verum illud quod visum est tpe nostro inuentuꝫ est
plm habitatũ ⁊ non est inuentum in illo pclagus quo
continear. Et inuenta sunt a tropico estuꝫ ad lineã
equaliter robuch vnum. i. decẽmilia stadia indeq̃.
6000. stadia: ⁊ .8. stadia: illud iam perambulatũ est.

Et scripte sunt enũciationes eius auxilio regis Egy
pti. Que qdem habitatões ẽnotant⁹ Ptholomeo
fo q̃dr. ptuli: ⁊ Alfagrano cũ alijs saltẽ q̃tum ad ha
bitatões que circa tropicũ exit cancri qõ ẽt magis i
tertio appebit dicendox. Adhuc nõ est dare nãm se
cisse locũ medii ⁊ tparum ago detentũ vt nullã pfe
ctissunox aialium in eo valeat habitare: ꝓpter quod
mare iter vtrosq̃ nõ intercipiet poloꝫ. Propter
tertiũ qdem primitus sciendũ q̃ locus sub equatore
habitabilis ac ẽt tpatus ẽ. Scdo qd fit de habitatõe
plage nostre opposite tenẽdũ. Propter hmõi pri
mũ sciendũ q̃ p lineã egnoctialẽ duo ꝓtingit ite llige
aut oẽm iter vtrosq̃ poloꝫ latitudinẽ distantie ⁊ hic
pfes fuit ei⁹ ptiã hitatões prane aut ibitabiles ⁊ marie
q̃ sub tropicis ⁊ ei⁹ vicine vel latitudinẽ distãtie vnũ
grad⁹ Plus tropicũ cãcri ⁊ alteri⁹ Pfus tropicũ cap
cornij a medio idiuisibili eq̃toris ⁊ ẽ re spacij latitu
do fic ex pti fuit saracenox sapẽtes cẽtũ ⁊ terdecẽ cõ
tinet miliaria ⁊ ter tiã portõem miliarij; ꝓtinẽte vno
gradu celi. 5. milia ⁊ duas tertias miliarij atq̃ mili
aria. 4. milie ⁊. 5. cubitox fm mẽsurã corpis tpati.
Cubito ẽt pedẽ cũ dimidio ꝓtinẽte. Cuius qdẽ spa
cij latitudinẽ ingo fore fꝫ. A. marie habitabilẽ ⁊ tpa
taꝫ tpamento insticiali ⁊ toti⁹ corpis humani: aut cu
ti tpate, pportionato vt vñ inuere. A. Ne aũt vide
er pdcã gratis astruere adducãt sermões sapientũ et
rões. Ptholemeus quoq̃ i libro sibi ad artẽ speri
cã cõpato pdictã sniam pfirmãs ingt. Et os ne opi
nemur q̃ zona pusta cũ totalitate sue sit ihabitabilis
Jã. n. venerũt qdam s diuersis locis ei⁹ inuentum ẽ
plm ei⁹ inhabitari. Et ꝓpter hoc narrãt qdã locũ me
die zone puste magis habitatũ q̃ sines ei⁹. Et apolo
nius qdẽ auctor enũciatõis fecit librũ ⁊ scripsit eũ de
locis habitatõis q̃ fuit sub eq̃tore dici. Et illa habita
tõis loca fuit illa que fuit in medio hmõi puste zone: ⁊
sunt loca habitatõis ei⁹ q̃ habitat tpationis ꝓsonis
q̃ loca habitatõis duox sumũ ei⁹. vñ Albategni p⁹
sermonẽ ei⁹ premissuꝫ antes subdit. A. Sane trã itel
ligentib⁹ istius linee ꝓsonem tparam ẽ ꝓcipiẽduꝫ
ẽ. ⁊ ꝓbat qꝫ neq̃ sol multũ remouet ab ea neq̃ dia
tinã moꝫã in ei⁹ directo. facit iõ tam estiuale q̃ hye
male spaciũ in ea bone ꝓsonis habet. Nõ ẽt ondit
ex regionibus circũiacentibus in gb⁹ fere attigit hoc
idẽ. Eã quoq̃ filr habitabilẽ testat Jo. damascenus
in aphorismis. In india ⁊ apnd habitãtes sub egnoc
tiali due hyemes duc estates: duo autũni ⁊ duo ꝓ
in anno fiunt. vñ illis fructus abũdantiã arboꝫ, p
creant: ⁊ memoria subtilis ẽ ⁊ alia multa. Paly aũt
rodoan medicus ⁊ astrologus pspi uus fo q̃dripriti
Dies ⁊ nox ẽ apud illos q̃ moꝫant in linea egnoctiali
sp equalis ⁊ hoc facit q̃ dies nõ fit vllo tpe supremi
caloris. Et ꝓpter hoc moꝫãtes in ipsa linea fuit cro
ceicoloris ⁊ nõ nigri aut bruni sicut Pfus tropicum
cancri cõmoꝫãtes ⁊ in toto ẽ aer ꝓtebẽdẽs ipos mi
norus caloris co q̃ cõprehẽdit nigros. Hanc quoq̃
sniam marie astruit. A. prio p. ii. c. i. de ꝓsonib⁹ et
prio Fa. c. 8. doctrine fe. ⁊. 9. aialium. Nõ. n. solũ
vlr hunc locũ habitabilẽ vcꝫ oibus cõtpanoẽ fore
nisi adfint montes aut maria vel aliud occurrẽs tpa
mentũ puertẽs: ⁊ q̃ oẽs dispõnes moꝫantiũ in linea
egnoctiali sunt nobiles files: neq̃ aer illic nocumen
to ipeditur sensibili: sed eox cõsonibus sp est filis.
Ipse. n. pre ceteris virilior extitit in hãc ꝓfirmando
sniam. Testans ẽt ad hoc ꝓfirmandũ demõstratões
alibi attulisse. Cum his ẽt fuit Nicolaus ⁊ Jude⁹, al
magesti cõmẽtatores. Hoc idẽ astruit signis: quoni
am Albumasar dislogox ad sadam libro suꝫ. In re
gionibus zinzox apget stella magna vt sacc⁹ ⁊ nouã
holem q̃ vidit ipsaꝫ ⁊ dixit mihi q̃ hs lumen modicũ
sicut petia nobis ⁊ est semp australis. De ipa quoq̃
cũ alijs mihi retulit Marcus venetus oium quos
vnq̃ scitũ orbis maior circuitor ⁊ diligẽs idagator
q̃ eandẽ vidit stellã sub polo antartico: ⁊ ẽ magnos
hõs candã cuius pinxit talẽ fore figurã. Rettulit ẽt
q̃ vidit polũ antarticũ a terra elevatũ q̃tuate lancee
militis longe in appentia ⁊ articum occultatũ. In
de ẽt nobis cãphorã lignum aloes ⁊ verzi exportari
nũciãt. Testatur illic calorẽ intensum ⁊ habitatiões
paucas: hec qdem vidit in quadã insula ad quaꝫ per
mare adimit. Dicit ẽt illic boies fore ⁊ arietes q̃ma
gnos valde hõtes lanas grossas ⁊ duras vt sete fuit
porcox nostrox. Et q̃ ad huiusmõi loca nõ pꝫ nsi q̃
mare accessus. Adhuc baly fo quadripiti. Et aliq̃
dicũt q̃ in ambobus capitib⁹ tꝫ in septẽtrione q̃ in
meridie sunt boies alios boies comedẽtes: ⁊ isti fuit
hõtes facies corruptas ⁊ turpes. Et ego vidi ex istis
boies q̃ dicebant p mũdum euntes seipsos vidisse ne
lut ẽ reperire ⁊ phalarin. Ethicox ẽt. 7. Et hermes
dixit in libro latitudinis q̃ in fine septẽtrionis ⁊ meri
diei moꝫant spũs ⁊ diabali ⁊ bestie ledentes alios.
Quod aũt sub polo artico sint boies alios pdentes
adhuc hodie reperiẽ sicut mihi petro padubanẽh re
latũ ẽ a dignis fide viris in perusia. Sicr. n. gallicis
ens pribus audiui a fociõ fidelissimo. in sinib⁹ No
roegie fore spũs q̃multos quos homies fignaꝫ alis
crucis expellũt ex illis semitas lateralẽ construentes
a gbus diuersis abolet inuisus. Ex his igit testimo
nijs indicat lineã eq̃litatis fore habitabilẽ: ⁊ aliquos
illuc iuisse: ⁊ itex aduenisse postq̃ fit trãsit⁹ de hac
habitatõe ad illã i qua polus antarticus elevat⁹ ap
pet: quod nullo mõ fieri potuit nisi p subeq̃tore trã
seũdo cum toti ab oriente in occidẽs imi ciatur orbi.
Predictũ totũ ẽt rõib⁹ cõuincit plurimis: qm̃ intra
tropicũ cancri ⁊ capricorni ẽ ẽt habitatio vbi ⁊ sol trã
fit bis in anno super capitũ illox zenitib: ⁊ p modicũ
tpis spaciũ puto mẽsis aut duox vel triũ seu quatuor
Est ẽt sub tropico cãcri vbi ⁊ sol trãsit ad zenitb in ãno
caput eox diu pmanẽs accedit: iuxta illud Lucani:
Nascq̃ flectentes vmbras sperne. Est. n. civitas sub
tropico cancri firmata: i q̃ cum sol accedit ad primũ
minutũ cancri vna die anni in meridie hꝫ rectam vm
brã in seipsaꝫ versaꝫ: ⁊ ad nullã qtem declinatã. mul
to igit melius sub linea erit egnoctiali cum spacium
vni⁹ trãsitus super zenitb ibi crãtũ distet ab alio ser
mensiũ spacio: ⁊ vt oñdetur super eox transiens nõ
moꝫatur zenitb capitũ. Quod autem preinducta ha
bitentur loca testant ẽt Ptholemeus fo q̃dripriti:
⁊ Alfagranus cum alijs in climatũ distinctionibus.
De his quoq̃ istis fere diebus hec incolentibus cli
mata transcripsit epistolam frater Jo. Cordelarius
ex regione mohabar in die in horis in gbus corpus
iacet Thome apostoli dicens q̃ in indis sp est estas ⁊
non estus: qꝫ cõiter sunt venti q̃ temperant calorem
Hyems non est ibi: qꝫ sol. q. semper directe super
illic habitantium transit capita parum declinãdo in
meridiẽ ⁊ artbon. vnde. 23. die augusti vidi oculis

ꝓpiſis ⁊ ꝑbeat q̃ radius ſolis ita directe ſup capita
cadebat hiatuũ q̃ non faciebat umbrã aliquã ex ad
verſo: ⁊ fiſt circa ſinẽ ꝓtingit martij. Sic igit ſm hoc
vt q̃ circulus paſcillus in quo illoꝝ figurat capitũ ce
nith trãſeat ꝑ ſeptimũ aut octauũ gradũ Virginis. tũc
eni. 23. die augusti ſol illic erat: ⁊ per. 22. aut. 33. gra
dum arietis: ꝓp qd non vident ſic diſtare ab idinuiſi
bilita: ⁊ ẽt equatoris niſi ſpaciũ octo graduũ ⁊. q. 40.
minutoꝝ latitudinali diſtãtia. Teſtat ẽt q̃ ſtella tra
montana dicta ſic i baſſo illic extitit q̃ vix pot videri
ꝓpter qd arbitrat q̃ de aliquo loco alto poſſet vide
ri altera tramõtana Viſus meridiẽ. Hoc tñ verũ nõ
exiſtit ſi vt, phant aſtrologi terra mlt̃ſ fit q̃ titatis ad
celũ dũmodo i loco depſſo nõ eſſet qd ipediens viſi
onẽ fieri. Dicit ẽt q̃ vidit ſigna circũnoluctia ſe circa
ꝓtes alteriꝰ tramõtane: ipam tñ nõ vidit. Et hoc ſor
te refert eſſe ꝓpter vapores multos aſcẽdentes cir
ca ꝓtes illas. Apparet igit declarata rõcinationis al
ſiptio: vñ ⁊ ꝓclyſio inſeret neceſſario Et: Sol pax
moꝝt ſupra capitũ eoꝝ cenith: imo celeriꝰ tranſit vñ
Ptolomeꝰ in libro ꝑdicto ſibi cõpato ⁊ ꝓmo fa: cre
di dz ſmo q̃ terra que ẽ ſub cgnoctiali ẽ circa equali
tatẽ: qm̃ cã caleſaciẽs vna exiſtit q̃ eſt ſolis oppoſitiõ
capitũ: que gdẽ ſola nõ grandẽ facit ipreſſionẽ: ſz q̃
magnã inſert ipreſſionẽ eſt pdiuratio oppoſitõis. Et
ideo videmꝰ in autũm ꝓncipio: ⁊ circa hora nona, p
ter mora maiorẽ caliditatẽ generari q̃ i eſtate ⁊ me
ridie: ⁊ ſi tunc ſit rectior oppoſitio. nã i terra linee ſup
poſita cgnoctiali ſol cenith capitũ hiatuũ non oppo
nit niſi diebꝰ paucis deinde cito elongat. Sz ſol cuz
puenit ad tropicũ cancri aut capricorni p eandẽ viaz
accedẽs ⁊ recedẽs diu ſtat ſup illoꝝ cenith capitũ. ſpa
cio eni gnqz dierũ aut pluriũ nõ apparet remotꝰ ab i
de ꝓpter qd eos inceſſanti caleſacit. Et ſi terra linee
ſuppoſita cgnoctiali erit temperata Suppoſite autẽ
tropicis diſtempate ad caliditatẽ maxie: ſub tropicis
eni occurrit mora ⁊ ꝓpinquitas rectitudinis ⁊ ꝓpin
quitas Vtualis: qd ſic non ſub linea ꝓtingit equato
ris: ꝓpter qd Ptolemeus: Dz vt ſit locus hmõi in
habitabilis ꝓpter ſupfluitatẽ caliditatis: ⁊ ſi hiatur
tunc cũ labore quodã ⁊ nõ cõtinua hitatione. Inceſ
ſus ãt ſolis ſup equatorẽ diei: ⁊ eius pmutatio ab eo
fit cũ velocitate. Oportet ẽ ex hoc q̃ ſint loca hitatõ
nis que ſunt ſub equatore diei ꝑpetua. amp. ſub linea
eq̃litatis cũ dies calidus nocti adequet ſp vnus alte
rum contrabit frigidum vz ⁊ calidus adeo q̃ hiatario
⁊ contempamentũ ꝓſurget: qd apud illos q̃ circa ſta
tim: aut ſub tropico habitant nõ euenit cancri aut ca
pricorni. Adhuc et multis parũ diſtempatis ⁊ breui
bus vnum ꝓſurgit ꝑpamentum. Si ãt ſub linea ꝓtin
git cgnoctiali, dictum enĩ eſt illic ſore octo ꝑpa i an
no: nullum ẽt ꝑpum ipſoꝝ in aliqua qualitatẽ excedit
vt nra. Itidẽ vbi pflant venti pſimi aerẽ cõtpantes
⁊ radioꝝ refractões ſolarũ, phibentes: ⁊ leuant va
pores multi a maribꝰ flaminibus ⁊ lacubꝰ color red
dit ꝑpatus. Sed hoc euenit ſub eq̃tore: qz idem ꝓtin
git intra equatorẽ tropicũ cancri: puta in india vt re
citatione adduxi Cordellarij vbi minus vr: q̃re mul
to amplius ſub eq̃litate his caliditas intẽperamentũ
remittere. Rurſus: Radij ſup celeſtium: qz ſub eq̃
tore, pteniunt ad apices conuexi terre diſperſi nõ po
terunt ſic refrangi vt ſpercuienientes ad ſupficiem pla
nam aut concauaz ſicut ſentiunt ẽt perſpectiui quod
aliis non fit ꝓtingit locis. Adhuc vbi eſt multa corꝑ
porum celeſtiũ radioꝝ reflexio ⁊ concurſus adinuicẽ
illic poſſibilis eſt habitatio ⁊ ꝑpata: cum mãe ſuperio
rum compate in adinuicẽ ad caliditatẽ ⁊ humiditatẽ
cõplexioni humane tendant, ꝓportionatã: vt declara
tum dzia. io. Similiꝑ ⁊ ſol cum aliis planetis p eius
ad nos accesſum cã gnationis ⁊ vtẽ ⁊ per receſſũ op
poſiti de ge. ⁊ cor. Fo. cum igit hec meliori occuri ãt
modo ſub equatore locus erit hitabilis ⁊ temperatꝰ
q̃ aũt perſuadent qdam eo q̃ ſpũs circa natiuitatẽ ſi
bi ſicus attulit recenter maturas non valz: qm̃ ab in
dia potuiſſz portaſſe in q̃ fructus ſunt bona omni rece
tes maturi ſicut Damaſcenus ⁊ Cordelarius teſtãt
ꝓt hoc igit ⁊ ſimilia ꝓcludendũ eſt ſub lunes equali
tatis ſore habitationẽ ⁊ tẽperatuz adeo q̃ ſm. A. in
hoc erit ꝑpamentum iuſtitiale modo ẽt ſ. bõ relatuz.

Circa extrema Vo quarti climatis ⁊ ide erit tẽpera
mentũ relatũ alicui cõpletionum quatuor ſimplicuz
diſtemperatarũ ſm partem ⁊ contpatarum. In pri
mo aũt ⁊ ſcõo climate principio tertij ⁊ fine quiti ſex
to ⁊ ſeptimo erit diſtempantia q̃tuor diſtempatus oi
no cõpletionibus cõpoſitis relata. Necq̃z eſt dicen
dum q̃ ꝓpter caliditatem tollat ab equatore ꝑpamẽ
tum: qz vita ẽt noſtra cũ calido ſtat valde extenſo nõ
aũt ſic cum frigido. Qd ẽt apparet per primũ fa: ca.
2. doctrine ſecunde dicentẽ aerem quantuncũq̃z cali
dum ſore frigidum noſtro corꝑpori ⁊ marie ſpiritibus
ꝓparatuz. Calidior igit aer multũ hic noſtro erit cor
ꝓori ꝓparatus. Circa quoq̃z ꝑdicta dubitare ꝓtin
git: qz Ba. tertia ꝑticula aphoriſmoꝝ ⁊ alibi videt
ponere regionez temperatã inquiens. Que vere cer
tiſſime eucrata ⁊ media zona orbis terraꝝ oriens eſt
⁊ occidens que per indiam ⁊ cbum eſt ⁊ per regio
nes quecunqz non multuz ab his ſeceſſerunt aut ad
ortum: vel ad occaſum. Excogitare vero te oz quas
dicit. ſ. Hipocrates: regiones ⁊ orientem occidentẽ
rectam quandã lineam tanſam vt vocatã encratam
zonam a verſutus qui circa talia certiſſime intelligas
Vult igit temperatiorem habitationẽ certiſſime cõ
tineri a duabus lincis, ꝑtenſis ab oriente in occiden
tem quarum vna tranſeat per indiam que eſt locus
in oppoſito. Conſtantinopolis Vſus oriens fituatꝰ
⁊ altera per cbou dictum: hodie lango inſulã terraz
Hipocratis quoꝝ diſtantia latitudinalis circa. 300.
eſt miliaria. be aũt linee continent aliquid quinti cli
matis: ⁊ magnam partem quarti. vñ. i. theorice ca.
10. Temperate regiones que ſub recta poſite ſunt li
nea ab oriente vſqz ad occidens: ⁊ que his ꝓxime
ſunt ⁊ confines vt quartum clima inhabitantes in
ter duo extrema caliditatis ⁊ frigiditatis ſunt medij
Maly. quoq̃z approbat temperamentum climatis
quarti ⁊ tertij declinantis ſupra mare ſalſum. Ad
huc Albumaſar tertio introductorij dicit ibidem ſo
re terram ꝓpheratum ⁊ ſapientum ſicut in ſecũdo
etiam apparet quadripartiti. Auer. quoq̃z ſecundo
collz: cap. vltimo. Aicbo ſimilatus laudat quintum
ꝑte ceteris quod ſorte euenit quia regionem voluit
cõmendare ſuam. Quilibet enim locum naturaliter
ꝓprium diligit cum ad ipſius generationem faciat
⁊ conſeruationem. Nullus quoq̃z iſtorum locorum
eſt ſub equatore ꝓpter quod cum tantos non ſit da
re inſufficientes negligendo equalitatis linee tem
peramentum id non videt fore. Subdit etiã: ſub lan

ce dicit non eſt ſpe ꝑpatum vt multi opinant hominũ
⁊ dicit alias declaratũ fuiſſe. Ad primũ qdem dõm
ſinia premiſſa icõcuſſa ſeruata q̃ bi medici exiſtentes
tangẽ ſenſibiles ⁊ appentes cũ medicoꝝ perſcrutatõ
ſenſũ nõ tranſcendat: ⁊ quod pm̃ euenit cõſiderant
Ꝑpamentũ Vo equatoris qz plurimis ẽ ignotum vt
tangẽt tacuerũt: que nãqz in medicina ꝓſiderant ex
primento ꝓcipiũtur ſenſibiliori marie Auer. quoq̃z ſi
nõ teneo cũ ſe deſpatide. i2. metha. reddidert ſuſpe
ctũ in his que aſtrologie ꝓſideratõi ſubdũt gcgd, p
miſerit iuuenescẽs: Fo celi ⁊ mũdi. Aut fortaſſis aſ
ſerit ſub lance diei. i. ſub equatore vbi radius direcꝰ
ẽ ⁊ acutꝰ velut lancea: vel vt lances libze vt obuiet
A. hec ſentienti. Eius. n. ſolicitudo pluria exiſtit in
illiꝰ ꝑ alias obutaroẽ. Propter hmõi ſm ſciẽdum
q̃ gdã mathematicoꝝ dixerũt regionẽ iterceptã iter
tropicũ capricorni ⁊ palellũ antarticũ nõ hitari: tum
ꝓp ſolis circuli ecẽtricitatẽ, pbatã a Ptholemeo. 3.
vt dcm̃ Almageſti: ⁊ ita ꝓp, ꝓpigtatẽ: tũ ꝓp directõ
nẽ: tãqz ꝓpter morazz. be. n. tres cãe caliditatis ſub
tropico capricorni videt ꝓcurrẽ: due ãt ẽ ſub tropi
co cãcri. Quidã quoq̃z voluerũt ibabitabilẽ ipſa ſo
re, ꝓpter aquaz imẽſitatẽ eo q̃ terra ſit verſus artuz
eleuata metbau. Fo. Primis ꝓgdẽ ꝓij ſũt fmões p
inducti. Adhuc, ꝓpigras duaz gnũ cũ dimidia. ſ. ad
terrã maior ſole i tunc ſa gittarij ente nõ p.t ob calidi
tatẽ habitaroẽm penitꝰ remouerat. Aut tñ concludit
ſolũ q̃ circa tropicũ capricorni non adeo ſit poſſibile
vt ſic habitari velut ſub circa tropicũ cãcri: aut fortaſ
ſis capricorni ſignũ ſubſequns frigidũ ⁊ ſiccũ calidita
tẽ remittit ſolarẽ, ꝓpter ẽt ſaturni ꝓximitatẽ ibi domi
ficati. Alijs ẽt ſoinẽdũ qz l; loca illa nõ ſint vt appu
ſit ſicut hec nra habitata ſintq̃z maris illic ⁊ aq̃ q̃s plu
rime. vñ Maly. Fo q̃driptiti. Pars tropici hyema
lis depopulata. Inſule tñ ⁊ terra hitabiles ſunt non
pauce. Qõ ⁊ vt poſſe oſidi eo q̃ ille locꝰ eſt dexter ⁊
ſupior magis vt ſenſit aris. Fo celi ⁊ mũdi. Duiꝰ tñ
oppoſitũ Fo indicat metbauroꝝ: ponẽs hũc poluz ſu
ꝑiorẽ noſtrũ vt ceteri aſtrologi ⁊ alteꝝ inferiorem.

Propter q̃rũ ſigdem ad auctoritates ꝑtes aris.
⁊ alioꝝ dicẽdũ aut eos illius fuiſſe opinionis: quam
nũc nõ approbo. vel rotridã zonã itellexerũt ꝑtes il
lius tropici, ꝓpinq̃e que ſũt ibabitabiles ꝓp imẽſã ca
liditatẽ. Sermo tñ relinq̃t aris. ne vltra tropicũ can
cri ſit hitatio: qd appz ex eo q̃ dicit vmbrã ſp ſore ad
artũ ⁊ pti deficẽt hitatio q̃ mutet ad meridiẽ. Pro
pter qd dõm q̃ aris. tũc nõdum experientia qd declara
tũ eſt audiuerat. alique. n. ꝑtes nũc habitant q̃ olim
nõ habitabant. ſm nãqz eundem metbauroꝝ Fo.
Vbi nũc eſt mare olim fuit arida ⁊ eꝗ. ⁊, pbl. iſ. idi
cat libyam vltra verſiones eſtiuas ſore ac vmbraz in
meridie iacere. Alexãder quoq̃z Fo eorũdem ibidez
recitat qũo dr q̃ circa ſyenẽ ſunt ethiopes habitãtes
⁊ q̃ in quolibet ethiopum vmbra cadit ad ꝑtes meri
dianas. Quibꝰ reſpondet q̃ ſi buiꝰ ꝑtes ſunt habita
te ⁊ ex dicẽtibus de his ⁊ putãtibus cõtradicẽ. aris.
oncroſis credit, ꝓpter cauma ibabitabiles has ꝑtes
ſore. aiunt. n. ipſos quãtum ad plurima in aqua mo
rari ⁊ ꝓter nãm quandam viuere: aut ſub tropicis
habitãtes vel breue a ligd diſtantes. vlteriora qdem
tropicũ habitabilia, ꝓpter cauma. Huius quoq̃z ſer
monis ꝓimũ Alexandri. A. pungit q̃ linea cgnocti
alem poſuit ꝑtem. Scõo vero ſuſpectum ſe reddit
cum o iſum ſit q̃ ſub tropicis verbis linea cgnoctia
lem remittit continue calidũ ⁊ acgritur ꝑpatuz neqz
ſaluat, aris. vt oſtſum ꝓtius. Ad aliud dõm q̃ aliqui
vt apparet ex recitationibus fidelium poſt ꝑa Ptho
lemei ad nos illinc tranſcũtes puenere: aut vt inda
ctũ ẽ per libzũ ad artẽ ſpericã ⁊ ſm Ptholemeũ alig
puenerũt ad has regiones de locis cgnoctialiũ. Nõ
eni incõueniẽs q̃ idẽ bõ ſenſerit diuerſis temporib
oppoſita. Dictũ ẽ illic ẽt arim cultatem indie exiſte
re. Quidã tñ aiunt hinc illud aut ecõuerſo nõ poſſe
tranſitũ ꝓpleri: qm̃ illic ſunt montes qui nãm habẽt
homines ad ſe trahendi ſicut adamas attrahit ferrũ
Dicũt ẽt q̃ rident dum attrahũtur ⁊ attracti retinen
tur. adhuc Seneca quinto naturalũ q̃onum. Cũ ſar
gdem vt aliaz virtutum ita veritatis in primis amũ
tiſſimus ad inueſtigandũ caput Alili miſerat centu
riones duos audiri narrantes illos longũ iter pegiſ
ſe cũ a Rege ethiopie inſtructi auxilio cõmendatiq̃z
primis regibus penetraſſent vlteriora q̃ diebãt pue
nimus ad imenſas paludes quarũ exitũ nec icolenõ
uerant: nec ſepare quiſq̃z pot ita implicate ag ber
be ſunt ⁊ aqua nec pediti eluctabilis nec nauigio ibi
ingũt vidimus duas petras: ex qbus ingẽs vbi fluis
excidebat: ſz ſiue caput illa ſiue acceſſio eſt niliꝰ: ſiue
tũc naſcatur in terras ſeu ex prioze recepta curſu re
dit neſciẽ. Referũt nõnulli tñ ſore deſertuz ⁊ locã
arenoſũ plenũq̃z ſerpentibus ⁊ aialibus venenoſis
⁊ aqs dulcibꝰ vt ⁊ nullus de facili illinc tranſire poſ
ſit. vñ ⁊ pax ante iſta ꝑa ianuenſes duas parauere
oibus neceſſarijs munitas galeas q̃ per gades ber
culis in fine hiſpanie fituatas tranſiere. Quid ãt ſi
illis contigerit tã ſpacio fere trigeſimo ignorat anno
Tranſitus tñ nũc patens ẽ per magnos tartaros cũ
do verſus aglonem deinde ſe in oriẽs ⁊ meridiẽ con
girando. Quidã nãqz dixerũt hoc euenire, ꝓp oces
nã in vtroſq̃z tropicos expanſum quoꝝ tã pem; ta ẽ
põ. alij Vo caliditatem ſub duobus aduſtinã exiſtez
tropicis. Huius ẽt poſitionis falſitas iam apparuit
manifeſta. Et hi qdem coalludũt ei quod dicũt ſide
leſ noſtri paradiſum terrenũ ſeu delitiaz ſub linea eq
noctiali verſus oriens fituataz ⁊ muro igneo a terra
vſqz ad celum perfecte vallatum. Dicẽt cherubin
aſſerũt flãmineo gladio antefare, phibentẽ volẽtes
adire. In quo Adam ⁊ Eua fuerũt, pducti: demum
peccato gulle expulſi. In eoq̃z poſiti Enoch volu
ꝑunt ⁊ Helyas mozituri manibus antirpi. Hũc
quoq̃z allegorice flãmeũ gladiũ audire q̃ volũt cali
ditatẽ imẽſaz ſub capite cancri ⁊ capricorni exiſtentẽ
vñ. Iſy dorus etbymologiarũ teſtatur paduſum deli
ciarum in loco alto verſus orientem ſitum ad gladũ
lune fere attingentem, quod idem Beda teſtatur an
glicus. Quod autem in tantum eleuetur vt ad glo
bum lunarem. q. peruenint ignis ſperam incurrens
veritatem non continet: niſi naſo cereo alius ſub
iungatur contorto intellectus. In mappis quoque
mundi et figurationibus terre conſcribitur q̃ ſit lo
cus omni amenitate conſpicuus hominibus inhabi
tabilis igneo muro vſqz in celum incinctus in quo
⁊ vite conſita permanet arbor ⁊ alia q̃plurima: vt
expoſitores geneſeos profitentur. Martyres autẽ
huius rei preinducti teſtantur vnaniniter de para
diſo huiuſmodi nihil ſentire. Ad aliud iam oſten
ſum quid dicendum per predicta. Ad nota enim et

plurimū ꝓtangentia se transtulerunt. Ad aliud dicendū q̃ sub linea equalitatis nō ꝓueniūt caliditatis cāe ꝓcipue. Motus enim potissime calorīs cā i: lic mime vt dictū repit. Effectus ēt directionis puta reflexio in rectū ꝛ arem, phibetur radioꝝ: tū ,pter apices sū mam rotūditatis ibidē: tū etiam ,pter ventos ꝛ va pores illic motos radios dispgentes ꝛ remouentes Neq3 ,ppinquitas tm maior reddit: qn non sibi eidē ꝓperatio accidat ,pter motus velocitates in locis eisdē vt oñsum est prius. Ad aliud dicēdū q̃ trāsitus in anno semel sup cenith capitū habitantiū sub capite cancri aut capricorni valde plus vt declaratū locū inflāmat ꝛ distempat q̃ bini ftus sup sumitate capitū habitātiū sub eqlitatis linea cū nor diei equet cōtinue ꝛ nō iteruenīat motus. Ad aliud dicēdū ia apparise quō radij disgregent ꝛ impotentes reddant. Ipsi eni sub linea eqlitatis icidunt in cōuexum: nō aūt in ꝓcanū aut planū. q aūt tales satis minime calefaciūt fm pspectiuos. Ipi. n. scipos ꝓtpant. Ad aliud dicēdū q: nō est simile. nam vita stat cū elementiōe maiori i calido vt oñsū. 61. dria q̃ cū frigido eo q̃ caliditas est amica nāe: frigiditas aūt paralyticās ꝛ mortiferum reddens ibidē. Adhuc ratio hec non cōuincit calidi tates excedentē sore sub equatore vt apparuit. Is alibi magis vt sub duob⁹ tropicis denotatis. Ad aliū dicendum q̃ est dare locum inhabilitatem ,pter caliditatem sicut ,pter frigiditatem vt sub tropico cāri ꝛ capricorni: non aūt sub equnoctiali determinato.

Huic circa id quod dictum ventos aeres cōtemperare dubitatur: quomā ventus ois frigidus: ,pbl. quita. Palin: ventus fit ab exalatione sicca vt fluat a frigore pulsa: in de mundo sed quod tale non contemperat imo infrigidat ampliuſ. Et: ventus causatur ex motu aeris: est nāq3 ipsius ,ppie passio talis aūt infrigidat. nam motus facit frigidum. Cuius signum quia mota infrigidant calida ,pbl. 25. Et vt in pflantibus ꝛ mouentibus ollas q̃ bullīunt accidit ,pbl. 5. qō mota denotat aq̃. Amplius quod calefacit non ꝓtempat huiusmodi est vētus cum fit in motu vt tactum. Omnis aūt calefacit vnde ,pbl. ibidem: Motus caliditatem facit. quare in eorundē. 13. ꝛ de ge. aialium scō: Calidum motiuū vnde ,pbl. 16. ,pter quid venti frigidi existentes a motu calidi. Adhuc non cōtemperant ,pter aerem humidissimū huius impeditiuū cuius est passio Itidem quia dictū ab exalatione ipos causari sicca. ventus igitur aerē non temperat. In oppositum quia illud aerē cōtemperat quod depurat clarificat ꝛ subtiliat ipm eius alterationem ,phibens ꝛ corruptionē talis vero ventus certat vt aqua etiam ostēdit mota.

Propter pmū quidē sciendū primitus qd fit ventus ꝛ vnde causetur ꝛ quomodo. Scō quot sunt ꝛ quales monstretur. Tertio eoꝝ repesentatiua periaphta depingatur vt ꝛ tandem appareant arguta.

Propter igitur pmum sciendū q̃ ventus est aer motus a determinato loco ab exalatōis sicce fumose multitudine, scō apparens methauroꝝ. Quidaꝝ vero dicunt ventum sore aerem motū qui detestatur topicoꝝ. 6. ꝛ methauroꝝ secundo. Non eni quomodolibet aer motus causat ventum ceu neq3 aqua fluuium sed solū cuius principium est a fonte originali a quo continue aque cōfluit multitudo. Quod firmatur quia illud quod fm naturā suam humidus est non est illud quod siccum. sed aer naturaliter est humidus. Primitus eni humiditas sibi adest vt vitā iz. dria. ventus autem est siccus cum sit exalatio fumosa sicca. Itidē sequeretur ventos vt aerē omnes esse cōtinuos ꝛ vnam ventuꝝ sicut vnus est aer. Ad huc q̃ omnes simul flarent si oēs partes aeris simul moueantur: qō est contra fm methauroꝝ: continentem duos ventos contrarios non posse simul flare: ꝛ de hoc amplius mōstraui ,pbl. 15. De mundo vero dicitur q̃ fit aer multus fluens ꝛ subtilis subtilis. Seneca questionum naturaliū quarto est aer agitatus in vnā partē. Quinto autem theof. ca. 8. Vapor est siccus a terre resolutus. cuius siquidē descriptiones calumniari possunt ercepta prima vtcunq3.

Propter fm autem huius sciendū q̃ eius causa est duplex. Vna quidē materialis vt exalatio sicca fumosa resolura maxime a terra fs: tamē amplius ꝛ minus diuersificata vt iam indicatū. Altera vero efficiens sicut sol potissime motu suo ꝛ calido ac etiam cū aliis plānetis signa. nā saturn⁹ cū eo mouet vētos oriētales: ven⁹ meridionales. luna cū marte occidētales. Iupit cū mercurio septētrionales. Triplicitas ēt ignea vt arietis leonis ꝛ sagitarij ꝓcitat vētos oriētales. Terrea ceu thauri virginis ꝛ capricorni meridionales. Aerea sicut geminoꝝ libre ꝛ aquarij occidētales. sed aquea q̃lis cācri scorpionis piscis septētrionales. Is. etiam stelle fixe potis magnitudinis ortu suo ꝛ occasu cōmouent ventos: ,pbl. pma: ꝛ arte sperica Ptolemei: ꝛ de aere ꝛ aqua cum aphorismorum tertia. Fit autem ita quia ,pter calidum subinclusum in potis terre exalatio causatur fumosa ficca que eius virtute directe deducitur sursum donec infinitum aeris medium contingat srūm quo refrangit lateraliter ꝛ oblique insufflando deorsum. vnde methauroꝝ secundo: Motus quidē venti desuper: sed materie generationis principium de subtus ꝛ obliq ipsius latio. Circa enim terram flat. quare primo fa: Licet pmū materieri. ventoꝝ principiū fit ab iferiori motuū ꝛ exsufflationū ac turbinis initiuꝝ ē a superiori ꝛ id est indiciū cōe aut fm plurimos. Propi scōs quidem sciendū ventos sore. iz. in mre plaga habitationis nocte fm q̃. iz. sunt puncta in ipsa. vñ originē habunt vel sutra. iz. apud astrologos signa. Primus autē punctus est qō proportionat loco equatoris a parte orientis vbi zodiaco intersecat imobili: aut vbi ortus equinoctialis ꝛ dicitur apoliotes seu solanus ꝛ aliqñ eurus. Sunt ꝛ alij duo huic collaterales sinistra equidem sicut eurus propie dextra vero vt kersias siue vulturnus. quorum primus notatur i puncto paralelli tropici capricorni seu ortu hyemali. alter vero in puncto proportionato paralello cancri vel ortu estiuali. In parte vero meridiei sub tropico cancri notetur punctus a quo nascitur auster siue notus. cui siquidem dextra locatur sinichias siue euro auster vel euro notbus inter eurum ꝛ austrum. a sinistra vero vt ab. m. puncto nullus ponitur flare methauro. secundo. sed in de mundo dicitur: Inter libam ꝛ notum quidam libanctum. alij vero libaphynta vocant. Cōmuniter vero austro africum. Qui. puncto quoq3 proportionato sectioni zodiaci immobilis ab equatore siue ab occasu equinoctiali per oppositum subsolano. Consurgit Zephyrus seu fauonius: cui equidem dextra correspondet puncto tropici capricorni vel occasu hyemalis siue aphricus. A. sinistra vo apud parallellum tropici cācri vel occidēs estiuale siruat argestes olympia yapia syrosona siue cbonus. Is m puncto septentrionis circa polū articū nascitur aptias boreas vel septētrio cui nimiꝝ collateralis dexter ē trechias vel circius: sinister vo messes siue aglo. Hec aūt ventorū situatio sumpta plus ē ex methau. q̃ varro. Seneca de qōnibus naturalibus. ꝛ Isydorus ethymologiarꝝ imitant. Paliabbas tū qnto theo. c. 8. parū se cedit ab istis. nam cboꝝ scribit vbi ponitur curtius. In oibus aūt cōcicit cū alijs. Propter qō dcm cōs videtur satis deuians ab his saisari vt poete. Sunt sabiolanus vulturn⁹ eurus eous. Arq3 die medio noth⁹ beret aphricus austro. Circti⁹ occasuꝝ zephyrusq3 fauon⁹ afflant. Eueniūt aglo boreas ꝛ cboꝝ ab arbo. Sunt āt horum q̃tuor principales vt a q̃tuor puncris denotatis veniētes oriētali meridionali occidētali ꝛ septētrionali. signis ēt q̃tuor attributi arien. l. capricorno libre ꝛ cācro. Octo vo collaterales ꝛ consocij. Soli aūt nante. 16. ponūt eos emperia suas in mari nauca gubernātes quoꝝ octo vocat principales ꝛ octo medūcula inter illos alternatim q3 sitos. Diri aūt in nostra plaga. iz. sore qñ in plaga que, pportionatur huic iter tropicum cancri ꝛ parallellum antarticū locata que habitabilis extat methauroꝝ vo sunt. iz. fili itidē dispofin: ꝛ ita. 24. erūt Apud antipodes vo, i. eoꝝ q̃ habitant fm oppositū pedū iuxta Ptholemeū in arte sperica. 24. similiter erūt. Scōm nāq3 duplicem habitatiōem superiorem pteractā duplex erit ꝛ iserior: vt in vniuerso. 48 fiunt venti. Differūt tū gdam ventorū exitium m superior emisperio ab his q̃ sunt in iserior: q: qui i superiori orientales in iseriori occidētales ꝛ econuerso hic. 26. apparent ,pbl. ꝛ methauroꝝ vtcūq3 fo. Ozibasius aūt tertia aphoris. dicit q̃ oldam posuisse duos venios ,pter oriēs ꝛ occidēs. Alij quatuor propter quatuor plagas mūdi. Alij. iz. ,pter ipa quatuor: diuiso vnoquoq3 in tres mēses. Ꝓ valitas ꝛ natura ois venti rōe materie ē sicca magis ac ēt frigida Sz ex parte forme diuersificatur per loca vñ transit tam ex gte solis q̃ elementaris materie. nam vētorū orientales: q: nascuntur sub radijs solis cū nōdum tamē extat in suo vigore neq3 duo fint sub eo erūt calidi mē sutate: ac q: transeūt per loca altiora sicca ꝛ modicū aquosa induūt aliquā siccitatem. Notbi vo q: venit unt de sub sole cū est in eius potētia: suntq3 diu secū Et q: per maria ꝛ aquatica paludosa pmeant calidi sunt ꝛ humidi distempate. zephyri autē q: flant sole recedente ꝛ inuigorato frigidi sunt vtcūq3: ꝛ q: loca pmeant multū aquosa. vnde, pbl. 16. Magnitudo et pfunditas maris est apud occasum reddunt amplius humidi. Septētrionales vo q: distant a solis incessu ꝛ super loca transeūt arida cōgelata frigidi sunt et sicci valde. Temperationis igitur nāe sunt oriētales deinde occidentales distempati aūt reliqui. Auorū saniores ēt per se orientales extant magis. Septentrionales qdem per accidens: deteriores vero meridionales; quah aūt medij occidentales. Hec aūt verificant vt ad multū. dispō. n. ma is montiuꝝ ꝛ locorū desertoꝝ adustoꝝ huiusmōi permatat quandoq3 vt assamaym dicti primo fa. c. 8. doctrine Pe oñdunt venti. Propter tertiū vo sciendum q̃ ꝛ cōiter si-

guretur descriptio ventoꝝ circularis ceu que mappe e tmp analis: audiēda tū magis cū talis fit terrena fm arij. habitatio. Describat igit figura cū circulis lineis pūctis ꝛ ventis in eis opportunis. Cuius hec fit repitatio. Propter quartū aūt dōm q̃ omnis vent⁹ est frigidus vt vsuꝝ roe māe. vel melius ꝟ dicendū q̃ frigidus est ,pterea q: depellens aerē nobis ꝓtiguū tepefactum calore nostro frigidus sentit vnde, pbl. 5. Semper corpus nostꝝ ,pprium quēdā tepidū q̃ vapore emittit a se q̃ calefacit ,ppinquū aeres sicut tirio pñs. Ad aliud qd dicendū apparet. ventus nāq3 siccus ē multū ꝛ frigidus rōe māe. Ad aliud dicendū q̃ motus vt motus nō ifridat: imo calefacit i dispōne quacunq3 vt tū in rebus subtilib⁹ vt aere ac ēt aqua ifridare ,pter quod declaratum in pergati solutiōe. vel q: remouet aliam cām que erat preeptiorꝝ ifrigidatōis cā q̃ ventus calefactōis vt in sufflantibus ꝛ mouētibus ollas ,pter aerē quē impellāt in eas ꝛ diuisionē liquoris ebuliēnis q̃ calidū exalans remittitur ꝛ ,phibitōe refractōis radiorū motaque in ea cōcidēte ꝛ ,ppie velociorꝝ vt declaratum ,pbl. 5. Ad aliud ēt qd dōm apparet motus eni per se calefacit. per accīs vo vt ofisum ifrigidat. Ad ali ꝟ dōm q̃ ꝛ aer fit humidus nō tū ventus q: talis pallio nō est ipsius tū sed magis acqsita ab exalatoe sicca fumosa ꝛ solis motu. Similr ēt ad aliud qd dicendum apparet. Differentia. 69.

Quod carnes limaciarum sint ceteris laudabiliores nutrimenti ostenditur: q: etiam ex habentur. fili ꝛ cancroꝝ e, entibus laudabili nutrimento quod eorum indicat extenuatio cuꝝ virtutis debilitate. Quod autē que piscium vt: quoniā vna conditionū vt ostendetur laudabilis alimēti est quod fit facile digestibile. huiusmodi aūt sunt que piscium cum sint molles quod ipsa cita ostendit decoctio. ,pter quod carnes limaciarū ꝛ piscium sut aliis laudabliores. Cuius oppositum tenēt pre cēteris his carnū vt monstrabitur plures. Sed q̃ quadrupedum extent meliores ostenditur ceterꝝ: q: nutritionis ratio filitudine persicitur. Nutritio enim ē assimilatio nutrientis in nutritum perfecta. Tales aūt reliqe nobis similiores erūt vt notant pōnes figure ac dispōnes omnis corporis vtrinq3. ꝛ ideo deducē humanas ceteris sore laudabliores tanq̃ proportionales maxime: quod ostendit bonitas lactis hūani ad id qō aliorū. Propter qō Ba. vñ in de ingenio 7. c. 5. porcinas cunctis in nutrimento pferre cū filiorꝝ ipsa reliqe nobis incidet existere. vñ alimētorū tertio. c. 1. Porcinarum carnium filitudinem est adiscere ex eo q̃ qdam comedebāt humanas carnes vt porcinas nullam suspitionem hītes fm gustū ipsarum ꝛ odorem. Compertum enim idem ita a malis receptoribus hospitum ꝛ alijs gbusdā ꝛ occultum fuit quousq3 inuenti fuerunt in eis digiti hominū. fo. c. de sanguine qō nūc ēt actum in alpis⁹ florentinis ab hospite scelerato qui aduemētes decollans ꝛ expolians ,p carnibus vendebat porcinis in quarum contectōe concitati sapore mouebant homines auide. adhuc his vñ q̃ testudinū carnes ifirmeꝝ ꝛ eriorum sint laudabliores cum eoꝝ superfluitates in teitas emittant ꝛ spinas ceu pisces laudant squamosiores pp qō hmōi elegāriores. oppositū quoq3 hoꝝ carnes ondunt volatiliū ꝛ maxie gallorū cum sint.

ꝑate ⁊ ꝓpſoni humane ſpiritus affines humanis erce
pitus: collꝫ gnto ca. ſi organo medicinax poſſit demõ
ſtratõe ꝓbẽdi. Sũt etiã mollioris ſoꝫ ac rarioris.
q̃ ait hõ plus digõni obediẽs ẽ ⁊ penetratõis ⁊ de
mũ nutritõis celerrime. Itaqꝫ be laude ceteras ãte
cedunt. Propẽ pmũ qdẽ ſcend. q̃ gd fit caro q̃
tũ ad ipius ꝓpõnẽ actuale ſufficit ẽ oniuꝫ ẽ dria. 42.
Licet nãqꝫ caro ꝓprie dicat corp⁹ calidũ ⁊ humiduꝫ
mollẽ ex ſãguie gnãtũ ⁊ ita tũ aliaiũ: metbapt⁹ora in
pot dicit in carcinbus ex ſanguie q̃ ex ꝓportionabileca
ro. Quod ãt fit nutrimẽtũ ⁊ quotiẽ d̃ dria oñdit. 53.
ſuſcipit ãt hic alimẽtũ ſ3 q̃ eſt qd remotiſſimũ adhuc
extiſtens ex corpue: iuxta illud pmũ pme. Nutritẽs ma
ſticatõe: Laus vero attendit nutrimẽti in eo q̃ fit ſa
cile digeſtibile non viſcoſũ groſſũ modicũ biis super
fluitatẽ neqꝫ tũ adeo ſubtile vt celeriue ex ptib⁹ eius
potest ac familiarẽ ⁊ connatũ bñs ei qd̃ nutrit Vtutẽ
7. ca. 6. appens de ige. ⁊ alimẽtox 10. Quedã nãqꝫ
multi extãt nutrimẽti ſuntqꝫ nãc humane aſtutes ſed
dure lunt digõis ⁊ tardi p ꝑtes iceſſus vt porcox car
nes cuꝫ ſint viſcole ac ſupfluus plene. Ad hũ Vo ſunt
digõnis celeris nõ viſcoſe: ſ3 q̃ cutius euaporãt mo
dicuꝫ alimentũ ⁊ imãſinũ dant corpori vt qd̃ autiure
mimax. Diuerſificat et carnũ plato penes elementa
in eis dñantia. nã quedã ſunt terreſtria: nonnulla Vo
ãqnea ⁊ quedã aerea: ſ3 oia ex q̃tuor ꝓponant elemẽ
tis. Nec et diuerſificant rõe ꝓnis loci tpis vite ac
exercitij ſicut libri alimẽtox oñdunt ⁊ dietarũ. Que
ſitũ nãqꝫ b⁹ exiſtit adeo ꝓlixũ vt iñ non ꝓuus poſſit
tract⁹ ꝓponi: tũ, ꝓter naturã, rei: tũqꝫ, ꝓter loquẽ
tium in ipo diſcordiã cuidentẽ Breuiter tũ veritas i
dagabit euidẽ. Vſr. n. terreſtria ⁊ aerea laudabilio-
ria ⁊ plꝫ ſunt nutrimẽti q̃ ãqtica ⁊ que terre pluris
q̃ que aeris ſed nõ ita laudabile. Diuerſificat et nu
trimo triplicit ⁊ rõe alimenti qꝫ bñs ꝓdicta extrat lau
dabile. Ac ex ꝑte aliti. qd̃. n. bñ ſupit nutribilius ſit
⁊ laudabilius iuxta illud veteris Parũ deterior cib⁹
⁊ potus. vñ Malia. Bonus cib⁹ generat malũ ſan
guinẽ maluſqꝫ bonũ. Et ex ꝑte vtriuſq̃ vt ſit virtuſ
qdã occulta iter vtrunq̃. Hã ſ3 determinat⁹ cibus
diſſinit: ſpẽbus aſcribat: biſtor. 7. velut bobus oro
bũ porcis glans. Indiuiduũ ẽt attribuit: imo ⁊ mẽbro
⁊ ideo videm⁹ aliquos vnã nutrimẽtũ adoptare ide
qꝫ laudabiliꝫ ꝓnutriri. ſecus Vo i aliis: ceu ego ipſe
gaudens videns lac comedentẽ ⁊ marie panẽ imiſcen
tes mox ad vomitũ icitor cũ tũ id alimentũ fit pluriby
amenũ. Cui⁹ qdẽ cãm centiloquũ conat aſſignare.
vñ. 7. de inge. ca. 6. Duplex eſt aptitudinis cibario
rũ intẽtio. vna qdem cibarij nã. relũ familiaris ⁊ coi
nata virtus alẽdi. Et ſ3 hic ſermo i corpe ẽt audien
dus menſuratio magis. vñ alimentox. 3. ca. 14. Ad
ꝓmenſuratã ꝓnem referre fmonẽ dignificant ſemp
fm tractatus meos oẽs ⁊ i regimine magis ſanatiuo.
ſiſrqꝫ cañ. ꝓparationis poſtenſo: dria. 22. q̃re cordem
tertio. ca. i. qñ audies ine cõparantes adinuicẽ ſpẽs
aliaiũ ingre diſcernere ac diſcute ſermones ẽt exper
entia non bene nutritũ ⁊ pingue gracili ⁊ non ꝓ
pares neqꝫ qd̃ iuuene ſenieſcẽti. Praua. n. bec ⁊ in
iuſta ꝓpatio. Propẽ fm Vo ſcendũ q̃ ſ3 a plurimis
gentiũ appetunt piſces q̃ italio ãplius: cum eis
habeant meliores: nullus tũ oio ꝑpe ſuit vniformi
nutrimenta corp⁹ ei qd̃ terreſtriũ ⁊ volatiliũ. Ipſorum
tũ laudat Ba. Pceteris marinos. Quidã. n. naſcun
tur i mari ⁊ illic morãtur. Aliij Vo hinc ad aqs pue
nunt dulces. qdã vero in aq̃ oriunt dulci: ⁊ vtpluri
mũ paſcũt in cadẽs rari⁹ accedẽtes ad ſalſa. Aliij Vo
in vtraqꝫ naſcunt ⁊ vſcunt q̃ oẽs diuerſificant vt ra
ctũ ratione ſpẽi loci ⁊ exercitij. Speciali ãt comẽdat
piſces petrinos cũ aliis cox bonitatibus ouiscos bu
glossas torpigues icaros laurices trilias pelagines
cephalos codios ſpinulas ⁊ ſimiles. De q̃drupedib⁹
ãt p. eſert non pax q̃ porcox carnes ⁊ marie in pluri
mũ nutrire. vñ Dionocrit⁹: Porcine carnes qñ bñ
digeſte fuerint ſanguinẽ nutriunt optimũ. Nihil. n.
melius in nutrimento corpis inuenimus maiores tũ
etate vitam⁹. q̃re alimentox tertio ca. i. O iuni edu
lio: caro porcox eſt marie nutritiua cui⁹ expientias
hũt euidentiſſimũ atbiete ⁊. 8. de inge. ca. 2. Porco
rum meliores carnes be que ex montib⁹ deiceps ãt
eis bedi. Et gnto theorice ca. 21. Quadrupedũ caro
laudabilior eſt porcina in calore ⁊ i humiditate ſpa
ta cuiuſq̃ cibus plum⁹ ⁊ ſanguis ab ea gnãtus ci me
lior eſt ſanguie. vñ cañ. Vo. ca. de carne. Chriſtiani
dicũt ⁊ q̃ eos imitant q̃ melior caro eſt caro porci fil
neſtris. Et tũ iponit collꝫ gnto. ca. de bonitate ⁊ ma
lina carnũ hec ſeriebat. A. inqꝫ: Melior carniũ eſt ca
ro porcina. ⁊ ſentit q̃ iſta caro ſit. q. nãlior boibus q̃
alia caro aliaiũ ambulantiũ ⁊ expientia h̃ docet. Et
hi alio reſpexerũt magis has carnes, ꝓt plurimum
dant alimentum corporibuſq̃ nriis ſimili⁹. Dicũt
valeſcentes oriunt inde celerius reſtaurati. ſunt. tũ
dificilis digenis ⁊ alimenti viſcoſi niſi locus ⁊ exer
citium ⁊ vſr vita ea remitãt. vñ. 7. de inge. c. 6. Si
cibus ſeipſum digereret ⁊ aſſimilare ſed nutriendis tũc
opus eſſet nutriuus cibarijs. ſed qꝫ nõn idem eſt qd̃
nutrit ⁊ digeſtionẽ ꝑerat ideo non ſolũ eligere oꝫ
qd̃ nutricatiuiſſimum eſt de ſe alimentum ſed qd̃ poſ
ſit celeriter digeri nutrimentum etiã tpatum exbibꝫ
oiquaqꝫ. Nõ enim nutricatiuiſſimũ pot eſſe digeſti-
biliſſimuꝫ. Tertio quoqꝫ Almãſorio. c. i. preferẽ be
dulina: eſt nanqꝫ tpata nullã habẽs in ſe malitie ad
mixtionem. vnde in dictis ꝑticularibus lactẽtes bir
corum ceteris aialibus ſunt meliores in ſapore. ſ. nu
trimento digẽne ac boni ſanguinis gnãtione. O riba
fius vero. Media caro ſit indigeſta ⁊ caro agnorum.
vñ quinto collꝫ. ca. ꝑdicto: Maior ꝓs medicox ab
boiant carnes agnorum co q̃ multa humiditas do
minat ſup eos ⁊ laudãt carnes arietum iuuenum. ſ3
conuenies dicere q̃ carnes agnox ſunt poſt bonita
tem carnium beduloꝫ. Et ratis ita ſentit ac etiã. A.
cum baly. Inter vero ſiluſtres prelaudant que ca
preolox. vnde Almanſor ⁊. A. Caro gazel inter fil
uestres carnes melio: babet cum ſua inclinatione ad
mediam: ꝓter qd̃ eligenda que iuuenum. Et q̃ua i
dictis vlibus oia ſiluſtria anialia non ſaporiſa neqꝫ
nutribilia ſunt ſicut domeſtica ꝑter capriolos qui
ſunt ſiluatici ſapo:oſiores nutribiliores ⁊ laudabilio
res. Ex nimio. n. motu. ⁊ laboꝫ ſanguis ſubtiliatur
pori apertuntur: ⁊ eorum ſuperfluitates ꝓpelluntur
Eſt ẽt predicta diſſidia. i. diſcordia in volatilibus
maior. Ba. nanqꝫ alimentorum tertio. ca. i7. Dige
ſtibilior eſt caro volatilium ⁊ maxime gdicis fraguel
lini cotũbẽ galline ac galli turdorum aut merlox ac
paruox paſſerũ inter quos ſunt turtles dulcore ipsis
eſt ⁊ adhuc magis turturis ſaſſe ⁊ anatis. Similis
autem ei que galliorum ⁊ ſaſianorum ad digeſtionem

⁊ alimentũ extis ea que fm eius delectatõe. Duriori
ãt ⁊ difficile digeſtibilis ⁊ magis idonea ẽ bis q̃pa
uonũ. Octauo ãt d̃ ige. c. 2. Ex volatilib⁹ãt optime g
dẽ gdices fil cũ molantis oibus paſſeribꝫ deiceps ãt
galline ⁊ ſaſiani ⁊ noue colũbe nec cohibẽãt mi⁹ ma
nere nec be. Talia. n. ſupfluitatẽ colligũt vniuerſa q̃
exercitata ⁊ oio que ſtagnodea ⁊ plaudeſtria. p paſ
ſeres ãt pmiſſos audio aues minutas ⁊ non paſſeres
Vo dictos. Calidiſſimi. n. ſũt ⁊ luxuriã incitãtes Iſa
ac. ad Almãſor Vo cõmẽdat ꝑe ceteris carnã. Starne
caro oi carne auiũ leuior iucniũ atqꝫ bis q̃ ſubtili vo
lũt cuſtodiri regimine ꝓuenictior poſt quã coturnicis
caro i bonitate extrat Ba. Caro item pullox poſt iſtam
ponit. Coturnicis tũ caro melior ẽ gnãtua ſan. et
ſ. in atis augmẽtatiua: gdicũ nãqꝫ caro iſtis groſſior
extis vetrẽ ſtrugit ⁊ multũ nutrit. In vlioub⁹ Vo di
etio: quedã tpata ſũt ꝓnẽ vt galline galli: alia frio
ra tpamẽto iñ attinctis ſicut ſtarne pulli. In gnicula
ribus Vo ceteris volatilibus ſtarna ẽ ſubtilior ⁊ pul
li gdicũ ⁊ pulli gallinax: poſt quos gdũ ſaſian⁹ ⁊ gal
lina. Religo Vo volatilibus ſut durioza ⁊ grauioza
grues ⁊ pauones. Et demũ pulli ſũt leuiores digõe
ceteris domeſticis volatilib⁹: ⁊ laudabiliorꝫ gnãnt
ſanguinẽ: ⁊ appetitus ꝓ ortatiui ſũt ⁊ oib⁹ nãs ꝓuci
entes. Baly. quoqꝫ ꝓar aucr. ⁊ Mesue ꝑ ceteris
laudãt que pullox carnes ⁊ marie galline que nõdũ
pepit ⁊ galli q̃ nõdũ calcauit. ſũt. n. facilis ꝓuerſiõis
i ſan. ⁊ ſupfluitatũ paucax ꝓprietatẽ mirabilẽ bũtes
in tpande ꝓnẽ ⁊ bũores. Cui⁹ brodiũ optia lepro
ſis ẽ medicina. A. Vo. Volucris qdem caro melior
ẽ caro adurã. i. turturis ⁊ gallinax ⁊ ſubtilior carũ ⁊
nõ ſunt cũ nutrimẽto alcobueã. i. pdicum ⁊ alteã. i.
adexari q̃ demũ de durã ait. Caro durã melior ẽ car
ne pullox ſortaſſe: qꝫ pluris ẽ alimẽti. Nec igit ẽ di
uerſitas plurima ⁊ fortaſſis alia nõ pua q̃ iter auctor
res in hac repit mã. Scõm nãqꝫ diuerſias laudabili
oris nutrimẽti, ꝓprietates ac ei⁹ quod nutrit ſanita-
tis vel roboris intẽtõem carnes laudãt varie. vnde
Ba. reſpiciẽs facile alteratoem ⁊ ſubtilitatẽ in car
nib⁹ gdicũ ⁊ paſſex expoſitarũ ꝑtulit eaſdẽ. q̃re. A.
Caro alcubugi ẽ de ſubtiliorib⁹ carnib⁹. Almanſor
Vo cũ Iſaac aduertẽs ſubtilitatẽ ſtarne ac leuitates
ipſã ceteris ꝑtulit Per ſtarnã quoqꝫ pot̃ intelligi aut
auis magna velut anſer griſea cinerea cuius caro lau
dabilis marie cũ iuuenis fuerit, ab Almãſore iaꝫ cete
ris plata vel maneries perdicis parue iuxta Tulcos
quã Moyſes videt audire Iudeis igens. Sũt ſtar
ne nõ videnẽ, p bño nro q̃ ventrẽ coſtringũt. Hãc
Vo, ꝓprietatẽ gdicib⁹ pſtant ceteri: ſ3 q̃ poſt ſtarnaꝫ
ſubdidit Almanſor coturnicẽ; dubitandũ ẽ q̃ vel eo i
telligit auẽ gdicẽ maiorẽ eiuſdẽ, Vo coloris cũ rube
io pedibus ⁊ roſtro: ſaporis delectabilioris dicta co
turnix italica lingua. ⁊ ita ei⁹ audiẽdus ẽ ſermo: vel
per hãc intelligitur ortigo hue gſcula ⁊ tuc cũ nõ ac
cepto cũ hec ſit carniũ volatiliũ deterio: ſere ſ3 ſapo
roſior. vñ ſo cañ. Et comeſtione carniuꝫ coturnicis
tunek ictanus ⁊ ſpaſm⁹ nõ q̃ comedũt eiſin tũ ſ3 q̃
in ſuba cax eſt hec Vtus. Iſaac quoqꝫ. Coturnices
ceteris ſit peiores ſicut nec nutrimẽto nec digõi lau
dabiles. ꝓter quox comeſtõem accũa quãdoqꝫ ip
ſe perſenſi ſpaſmoſa vt ⁊ aliorꝫ ſenſibiliſſimi. Iſaac
ẽt fm diuerſa intentões carnes volatiliuꝫ laudauit
diuerſas. Et de galinis ſiſr ẽ diuerſitas. A. tũ plus
ab aliis vt diſcedere cum adeo turturum laudet car
nes. Et ſortaſſis in eius terris ẽ ipſarũ tãta bonitas
ꝑter religõ. aut aduertit ad ꝓprietatẽ qua roborãt in
tellectũ fm tũ Ba. poſtponitur vt appuꝫ pluribus
multũ. Iuxta Vo auer. aut ẽt Mo ſen caliditari et
tinẽt et ficcitati: laudabiliores tũ ſũt colũbis. Pro
pter tertiũ qdem ſcendũ vt ad ſũmũ dicere q̃ ilaguꝫ
neox carnes dicte et que aquaticox vſr illaudabilio
res ſũt religo. Et que volatiliũ bis q̃ terreſtriũ lau
dabiliores ſ3 minoris extẽt nutrimẽti et ſortitudinis
fiſr vt oio dicere q̃ ad augmẽtũ tendũt ceteris melio
res: que tũ ſicce ſũt cõpſonis vt bedox q̃ puox ſunt
ꝓuenientiores. Cũ tũ capriua, predẽs non ſit bona.
Dis. n. ſetus bũidus iuxta veteris ꝑitiã quãto ꝓtui
ꝓpingor tanto deterior et quãto, ꝓportiabiliꝫ remo
tior laudabilior. In ſicco Vo eccõtra. Et que inſcu
lox laudabiliores ſunt bis que ſeiax. vñ baly. Dis
ſeiea caro ſanguinẽ gnãt malũ. Iſaac Vo ab hoc ex
cipit capras. vult. n. eas minus illaudabiliores bir
cis ſore nutrimẽti. Adhuc fm oribaſiuꝫ. Oium cre
ſcentũ caro melius digerit ea que declinãtũ. Que
Vo medie habitudinis iter pinguedinẽ ⁊ ſubtilitatẽ
ſanioxes: et que caſtratox aliis eligibiliorẽſ. Adhuc
carnes nigrox aialium ſanioreo et leuiores aliis et
marie albis. que itidẽ inotu exercitanẽ ſufficiẽti con
uenientiores oppoſitis. Deiceps quoqꝫ ꝑticularius
dicẽdũ q̃ cancri in ſontib⁹ repti quox ſoma et mol
les ſũt vt eox q̃ dicũtur grãci laudabiliꝫ bi cũ ſoma
les fuerint bñ ceteris qd̃ ſiſſe carni. vñ etbicis valẽt
et ꝓſumptis cũ ſint bãdi molles ꝓuerſiui facile et in
pingatiui cũ ꝑdictox remittant caloẽ et ficcitatẽ. bi
eni, ꝓprie dicũtur cãcri: q̃re biſto. q̃rto et ptuꝫ. Lan
cer ſolus taliũ ſiue vrcpigio. i. caudali de gbus audi
endus cũ etbicis bari inbẽtur et cõſumptus: eo q̃ cã
cri cõiter vocati bis pſerũt mune nocẽtes ampu⁹ cũ
ſint digõnis dure niſi ſortaſſis cuꝫ fuerint mollo cbie
appellati. Piſces ãt laudati apud nos martui ſunt
pectines aurate guy cephali ſolia et tilie. De aqua
Vo dulci pcba quã et Ba. comẽdat pui pectunculus
carpio lucius et truta marie deaurata ſpinola. ſa
pidiſſimus ãt piſcium eſt ſalmo. cſor Vo carnis ter
reſtris ſil'uudinẽ ducit. Quadrupedum aut domeſti
corũ bedũ apud paruos marie pſerco lactentẽ. Et
co ãr ita qñ i regiõibus calidis multũ et ſiccis munus
appẽtãdus eſt agno; deide annualẽ agnũ et poſtea vi
tulũ lactãtes et deide porcũ. Silueſtriũ ãt pferendꝫ
eſt capol⁹ et, ꝓprie lactẽs. Caro nãqꝫ b⁹ eo q̃ ſ. ãgi
bilis digeſtibilis neqꝫ abboiabilis eius piguedine la
pori cõuertẽtis fm Iſaac: deide porc⁹ ſuueſtris cer
nus lep⁹ cunicul⁹ erut⁹ vſus et qui delecep. De vo
latilib⁹ quoqꝫ caponũ gallinarum iuuenũ laudabilio
res ſunt carnes. Quod ip ſorum oſtendunt ova cuꝫ
gallorũ teſticul et marie q̃ circuit pñt iteri ẽ cabidi
te habitare: et demuꝫ qui columbarum anſeruꝫ et a-
natuꝫ iuuenuꝫ. Silueſtriuꝫ quoqꝫ laudabiliores ſũt
ſaſiani ⁊ ad ſanitatẽ ⁊ robur. Et ſortaſſis etiã vniuer
ſaliter domeſticis cum ſint gallinis propinquiſſimi ⁊
eiuſdẽ ſpeciei ſere: ſintq̃ illis ſicciores acres ⁊ altiũ
ri ac exercicij ampliores. Poſt quos ſunt perdices/
ſtarne coturnices maiores laudati franguelli laudi
le turtures columbe turdi merule paones
grues et que demum. Sed circa predicta dubita
tur quoniaꝫ. 6. 6. r. ſ. ca. 7. ꝓponũt q̃ gdicib⁹ ita:

Oprta caro ad sales disponēs est qlitū pdicū ꝛ ata
gnox ꝛc. de aūt vitupnte sūt coturnicū decione. Di
cendū q̄ scriptor seu trāslator ifam corrupit. vbi enī
s. ripsit qlearu debuit scribē montanarū: sicut dicit
in gr eco ozinon qd apget qz inor filr scribit grece l
co ozinō originox voluerū volēs sonnā latinā iducē
qd ,pbat ꝛ fit iaz motum qm̄ capones laudatissimos
cū fuerint pingues detestat in dispōne de qua fmo
calculosa corpe sicco. Vitupantur igr matie qualie
cū sint pingues ꝛ abhōibiles. Adhuc dicit qualea
rū sine copula. vnde apget q̄ nō diuersitatē denotat
sed vniformitatē. Breccus. n. ꝛ matie ga. sp vtit in
di sia copula ꝛ nō loco illi pūcto. quarū qdē ordina
tionū cām ꝛ fac mētū ex ādictis i bis q ad nutrimē
ti laudē dicta sunt diligēs gra breuitatis poterit itel
lectus assignari. laudātur ēt aut vitupant carnes a
pibus: qm̄ que dcr ꝛ ox laudabiliores. filr ꝛ que cir
ca ossa ꝛ inul ox media ꝛ q̄ b⁹ aut alterius mēbri
ceu pticulari⁹ tertis alimētox ꝛ in dietis mīk. Iri
dē domesticox vtilior est nā ea q̄ siluestrū ,ppter aere
vitā ꝛ octū illis aūt oppositū inest ꝛ matie mōtanis.
Caro ēt box minus ,putrescit meliorīs chimi ꝛ sup
fluitatis pauce. Hec āt ,testare faciunt exprimētū ꝛ
rō ex bōgenciate ac eius ,rio box ad corpus nutri tē
dū sumpta ꝛ ex nā ipox fm q̄ facile alterabilia fran
gibilia vel difficile seu celerius aut tardius penetra
bilia vt fmo alimētox oñdit. Propter q̄rū vero
ad primū dōm q̄ limacie dant ,sūptis qz alūt matie
Est iaz adherēs ipax alimentū: digōnis tñ sunt diffici
lis. vñ alimentox. 3. c. 2. Cochias quotidie oēs
greci comedunt bnīces qdē durā carnē ꝛ pp hoc idi
gestibilis: fi tñ digerat matie nutritiua. Ad aliud de
cācris appuit qd dōm. 15. n. laudabile nutrimentū i
suo exhibeāt gnē ,sūptio non simplr tñ ampli⁹ pluri
mis. Ad aliud dōm q̄ pisces nō sunt digōnis simplr
facilis cum sint fri aquosi: nec mollicies eox est acrea
ca. ꝛ bu. digōni aptā 15 frā aquea. laudandi tñ sūt suo
modo ,ptati mediocriū carniū entes. g eni mollū car
niū valde aut duax mīme alimentox ēt io. Ad aliud
dicēdū q̄ 15 q̄drupedia nob plm fisent actu non tñ
Vtute que i b petit qsito. Vlo. n. vt dictū est alimen
tū sumet corpi imergit sed Vtute idiget digerēte ve
hiculāte ꝛ apponēte qō i eis nō euenit ,ppter carniū
ipox duriciē ꝛ viscositatē cuz sint distempata terrea
multū copsonto humane respectu ꝛ sube. At q̄ ca
ro hominis carni ,pportionat humane mō quocūq;
laudabilior 15 ꝛ alimēti nisi abbominio intercideret.
Fozassis quoq; pp eī facile nutrire ac multū egri
tudinē celerius icaute replonalē cāret. Quidā tamē
brutalū subaliū utroq; poloꝛ degentiū boies truci
dātes comedūt: d. ia. 67. Et filr de porcox carnib⁹
qd dicendū appuit. nā illa fimilitudinē ipedit digōis
granitas ꝛ alimēti viscositas. Ad aliud dōm q̄ 15 te
studines pp supfluitates q̄ in extrifeca ,ppellūt lau
dabiliores reddant nutrimēti nō tñ ita vt alioꝛ pla
tima cū nutrimētū ipax fit vnctuosū valde ꝛ abbomi
bile cūis ipes ponat Isaac ex mā cui eqlit q̄uo cl'a
. 1. grauia ꝛ leuia sūt intermixta. Ista tñ mixtura nō est
vera vt q̄ corporis humani in q̄ matie minimū vni⁹
tangit alterius mimū: 15 p iuxta positionē fere. Eri
tij filr fm Isaac ac bistrices cū eo q̄ plures ab eis su
perfluitates excidūt p iaui remanēt adhuc alimēti ꝛ
medicinalis magis. Drinā. n. pronocat eritij caro ꝛ
vēnē solnit q̄ magne ,tpe matie coitus ꝛ semelle ,p
cipue. Ad aliud qd dicendū apparuit. Dria. 69.

Vod oui albumen hit caliū ꝛ vitellus frigi
dus: monstrat ex tertio de ge. ialiū. ai mpli
ua id in quo ialis principiū incrēsit est cali
dum. In calido. n. ,pncipiū ialis ibidē: cuz aia ꝛ vi
ta ,stent corporis per caliū. B āt est albū cū iōm sp
matis assimilatum idq; fit ex quo ,cresat pulius. Ru
beum aut est terrestre grossū ex quo nutrit: tale vero
frigidum. Adhuc in aniū paludosis supabundat vi
tellus minus tñ ru. ꝛ humidus ꝛ minus albumen.
In cāpestribus Vo ⊙. sed ille frigidiores ꝛ humidi
ores sunt fm nām cāpestrib⁹ in codē. albumē vero
ꝛ vitellus oui ,ptes ab illis deciit cap retinebūt nām
cum ,ducentia sp nora obtineat qd ,ductū. Rur
sus qd segregat circulariē a ,iūcto g modū cuiusdā
ebullitōis fiuc feruēscēte caliū exiat cū huiusmodi
fit eius na. Sic āt albumē cū esset ,pus vnitū rubeo
vt oñdet sequestratur ab ipso ibidē rubeo intus tan
q̄ terrestre subsidēte. qd oñdunt ouā in patella con
fracta ignis motui occurētia leui. Eius. n. qd albuz
circularīter videbit assistere rubeo. Et i: qd attrahit
ꝛ qd transmutat est calidum. talē āt quendā actum
albumē inducit in rubeum. ipsū attrahēs ꝛ in alimen
tum pulli ,mutano. Est nāq; tanq̄ i lac agēs coagu
lum. Rursus albumē ,pportionat sperm. rubeum
āt san. vñ in dietis ,ribus: Sicut san. : sperma sunt.
mā ꝛ nutrimētuz ialiū gradiētiū ita ouā mā ꝛ nutri
mentuz volatiliū. Sperma Vo calidius sanguie deno
tat. Itaq; albuz ē calidus rubeuz āt fi m. In op
posito est ois medicox turba ponēs q̄ 15 ouuz totuz
equitati attineat albū tñ friditati gnnet vtcunq; ꝛ is
ipsum grossū ꝛ difficile digestibile. 12. de inge. c. 5.
vitellus vero caliditati: qre huic opposita testant in
esse. Palui: qd est infipiduz est frm qd āt dulce cali
dum. talia Vo sunt albumen ꝛ rubeū. Adhuc qd ce
lerit digerit ꝛ in corp⁹ trāsmutatur humanuz calidū
exiat ꝛ bu. tale naq; ipsuz. buino āt dicunt fore vitel
lum ꝛ no albumen. Et i: rubeus color vitelli attesta
tur caliditati: albus vero albuminis frigidi. vñ Ar.
in quibuldā ,pbl. libi attributis: Testeuz oui vt ter
re frigidum ꝛ siccū: humidum et⁹ aqueum: ipsū aūt
qui in ipso humidus ꝛ calidus ꝛ ,tpate siccus. Vide
tur eni mūdi huius ouū imago. Similiē apparet et⁹
album tacti ,pportionari: rubeū āt sanguini. B autem
calidior existit lacte. Rursus qd cōferi egritudini⁹
calidus id est frm cum ,ciremia in his pliciat ,rio.
huiusmodi vero album. vnde. 15. de inge. c. 5. Vi
di vir veteres cū multa circunscrutatione ad humi
dum ouorum ocueniisse qd in ordacissimum ꝛ vi. o
sum eligentes. quare Diascorides. Album oui cō
bustionis medicat. Itaq; albumez est fri ꝛ: vitel
lus aut calidus. Propi primū qdem sciendum q̄
ouuz est aial potentia ex ouisicātis ,ductum super
fluo. Nō. n. ipsuz ,ppter et⁹ imp̄fectionē pōt intra se
imediate aial ,ducere vt qd plectū: sed alio vt ouo
mediāte. Constituit ēt et aialis superfluitatē: qz si de
suba fozet gnantis dudū iā cessasset ꝛ ipsa: dria. 34.
hoc aūt superfluū ex quo cōstituit est sanguis mestruo
,pportionat⁹ g in sub rubeū ,densat colorez in quo
ma ,tinetur adhuc albugis. Ex vitello demū caliū
orib⁹ ouātiuz p viā cuiusdā ebulitiōis vt praetactū al
bū segregatur ꝛ vndiq; circūstās efficit rubeo vt ꝛ

ifm in medio albo ,mneat velut terra in aq̄ ꝛ aeris
i ter medio. A. ialium. 17. Que aūt ouisicātiuz sunt.
frioza qd ictertus oui oē ,mnet idiscretū. Talr. n. al
bū ,sundit ꝛ rubeū vna vt monocolorata eē appeāt
In auib⁹ quoq; ouū alligat matrici p q̄ⁿ acumē quo
ad se ,bit alimētū ita vt ab eo absoluat ,fectio. Sic
eni exterminat vt eius nihil appeat: cū egredit vesti
gij alligantis velut ombiculu. Testa quoq; submolt
ertis ouo iam ,fectio iteri⁹ ,mnēte cū sorde educit:
idurat celeriter euaporāte ipsius hūido iā paucisica
to ꝛ derelicto quo terrestri. q̄ egdē diuertisicāt ex bis
q̄ ,p seipsis iertit ꝛ occurrētibus aliūde. Prio qdem
multiplr: q: aut rōe illox a gb⁹ ,ducūt: qm̄ qdā pta
uissimi sūt chumi vt que aniū paludestriū. quēdā opti
mi ceu plurū cāpestrū vt galline fasiani ꝛ perdices:
alia Vo media: multū tñ ab bis declinātia sicut anse
rū ꝛ anarū: vel ex gte ,ōnis qz aliq̄ sūt ex aialib⁹ ,pa
tis laudabilis ertibus nutrimēn: quedā ex distanti
labēub⁹ nō pax i excessus ,ortib⁹ bū opposita. vt eta
uenib⁹: nōnulla Vo ex decreptis quox media sūt lau
dabiliora: seu ex gte habit⁹: qm̄ aui sunt piguuz aut
extenuataꝛ vel mediocriū que cetis ,fectioza: vel rō
ne mōi coꝛ ,ductōis: qz que calcata delectabiliora
erūtia pp magis ē digesta. In oib⁹. n. qd digestuz
dulci⁹ 5 ge. ialiū. aut nō calcata ouā ipeneia fiue ze
phyria dcā ,ptatis opposita, que ēt gallo su pascēdēte
valēt adhuc ,pici dum nō iternencrit albi a vitello di
scretio ita vt ꝛ gall⁹ alteri⁹ ēt spēi supcoies suā in q̄
busq; ouox ipingat soumā: vel ex gte loci ceu ,gio
cū sicut loc⁹ ē ita nā opet. Que. n. fiūt i regiōib⁹ calī
orib⁹ aut frioriib⁹ ,ptati ertāt bōnis ꝛ ,ispidi. que Vo
i medio laudabilis ꝛ saporosi cum sapores medij vt
vnctuosus ꝛ dulcis nutribilei ex mēsuratis assurgāt
cāis. Et bis quoq; q̄ fozinsec⁹ aduenīunt vel pp tpe
qm̄ quedā sūt ,tui, pria: alia remota nōnulla media
quox optia sunt ,ptia ceu pessima opposita medijs ve
ro iter vtraq; iudicatis: aut ,ppter ,ficiū decoctio
nis ipsox: qd ēt variat dupl⁹: vel rōe mōi decoctōis
vel quātitate. Primit⁹ qdem qm̄ quedā sub cineri
b⁹ coquūtur. alia Vo in riganis frir āt que ābo ,ptaua
aliq̄ Vo fracta cū oleo garo ꝛ modico vino ,ptūdunt
admirta ꝛ in vas ,pijciunt obturatū in lebete positū
sub quo ebuliat aq̄ donec ,sistentiam recipiat medio
crē. Si 15 quoq; fere sūt ,fracta sup aquā bulētē in
riganū vel caldariā, plectā: alimētox. c. 10. Quinto
Vo colli. c. de ouis. Dnū q̄ssatā cū oleo ꝛ aceto ꝛ
tremulū scm̄ est valde bonū. Decoctū. n. cū oleo me
lioraꝛ ꝛ matie nouo: qm̄ est ,tpatum attinēs calitati ꝛ
ipinguat epar ipsius adaugēs ,bam. Et ,ppterea re
ligion oleo vtentes piguēs sūt ꝛ rotūdi. ꝛ bu⁹ ,ppa
tionis modi laudabiliores exīt. Nōnulla vero igne
i tegra assant: quedā aqua eliraut: alia cū carne ꝛ ber
bis viscerata. nōnulla Vo aqua decoquūtur oleo sa
le ,dimētis vt cepe pipe cinamomo ꝛ filibus que ma
dia iudicant iter ,dicta. Ex gte qdem quantitatis ꝛ
coctionis: qm̄ alia minus: quedā amplius: nōnulla
Vo mediocriter decoquūt: quox laudabiliora sūt ,p
ma ficut reliq̄ deteriora. Et si fozassis que media ,p
corpori exhibeāt alimēti ceu alteꝛ extremoꝛ manifi
num in ampli⁹. qd aūt calidū ꝛ frigidū dria signat. 15
Propter fm qdē sciendū q̄ alig dixerūt albū oui
oē calidi⁹ rubeo q̄tuz ad et⁹ gtem acutā in qua caput

dcm̄ fitūatur galli: Ituz Vo ad alias ,ptes mā
nime. qō ꝛ stare nō pōt qm̄ sicut se bz ,po circa quam
caput ē galli ad quandā ,gtē vitelli: sic alia ad aliaz ꝛ
g ,ntis ois ad oēm. Sz que circa caput galli ponūtur
rubeo calidior ē ꝛ mertio qz totū albū bz calefieri ex
capite galli ꝛ insormari totū ēt scm̄ est per modū cba
litionis cuiusdā ꝛ ascēsus calidioris ac leuioris vndi
qz. Sisr Ar. ,pnūciare vt absolute albū calidius ru
beo ,ffitere: quare ꝛc. Alij Vo dixerūt ,ntr. exponē
tes albū calidius fore rubeo caliditate que in actu vo
lētes medicus audiuisse vitellū illo calidiore calidi
tate potētiali. quod ēt nō valet: qm̄ sicut se bz actus
ad actū ita potētia ad potētiā vlteriorīs act⁹ respectu
a corpe acqsiti qō in ceteris ē declarare. Iam sicut
leo viuēs aut anas ē calidior sue vel ,dice actu: ita ꝛ
mortua potētia talia scā nutrimētū corporib⁹ prestāt
illis calidi⁹. Ad quod filr in vegetabilib⁹ respitur 15 nō
adeo extet diuersitas in bis manifesta qz ipsox calīs
magis est in potentia q̄ actu: ēt viuētia vegetabiliū
colli. 5. potentia ponūtur calida. Est. n. coꝛ calidū
,fractū sopitū respectu ialium calidi. Adhuc ouū i
frigidat oui sicatum vt calidū euolet actuale. Nolo igi
tur sic dicentē incōueniēs cōtingit euadere. Prio
pter tertiū Vo sciendū q̄ id quesitū pōt termmari ex
26. calidū esse, duplex quoddā nāq; vinificū seretū ꝛ
vtcūq; aquosuz mulcedie ꝛ delectabile plurima etiā
caliditate affectū celesti gonima facētē ,sperma: dria
36. Et ita q̄ albū calidius vitello. qō sic inuit de ge.
36. Et ita q̄ albū calidius vitello. qō sic inuit de ge.
accipit ial. In caso. n. ialē principiū ꝛ demū albū
nā qdem būidū in seipso caliditatē bz ialem. Est et
alterū calidū cōsuptiuū igneū ,bo ifitū terrestrium an
riabile ꝛ insuane q̄ minus calido participās celesti
quo vitellus calidior ē albo qō indicat ,dē cuz dr.
cū sit terrestre siccū. Cui⁹ calor ē tanq̄ corpoꝛ terre
striū albumis Vo ē ceu corpoꝛ aereoꝛ aliquātulum
aquosoꝛ. Et ,ppterea albū magis cōueniēs vt fiant
ex ipso corporis radicalia ꝛ vitell⁹. q. nutrimētū qm̄
ē sanguis mutat⁹ ad ,bam ,sperma is cōpete. qō aūt
albumē vitello calidi⁹ appet qz illō calidi⁹ qō magis
pticipat principijs aie introductinis cū bui⁹ calidū sit
istrm nāe principali⁹: tale qō albumis ,ductū. qō
ꝛ caput dcm̄ oñdit galli in ipsi⁹ repsentatū acūine. Ru
beū aūt per oppositū: qz terrestre grossaꝛ ptū cidez
vehemētius iberet: calidū fere igneū. Calidū nāq; 5
bis duob⁹ ita se vt hīc velut in liquore ac lapide im
pssum. Sic itaq; albū vno mō calidi⁹: reliquo aute
erit rubeū. Nolsce tñ q̄ vitellus corpi relat⁹ ,pato hu
mano: nō aūt vt pulli gnātio calidior sicut rone ,pi
unt medici ē albo ,ppter calidū sortn⁹ inberis cidē tñ
q̄ terrestrior ,sibiecto fulcito tñ ēt ,ppter saporē ipsi
us dulcē ac eius etherogeneitatem corpori humano
albumine affiniorem: secus autem contingit in al
bumine. Adhuc quid potentia minus calidum eri
ens in vlteriorem actum caliditatis potest elevari
alio calidiori ,ppter calidum corporis ipsum extermi
nās eiquaq; vt omne quod ipsius calidum potentia

in actum vltra fere ipsam elewek caliditatis. Carnes nãq; anatis in vlteriore gradũ deueniunt caliditatis in colerico ꝗ̃ in phlatico: aut in appetente fortiũ vel minume. Euaporat ẽt calidũ aereũ ab albumine cuo qõ ofidit ipsius minoratio cũ post ptum pmanserit tpe. que ãt huiusmodi reliqua ex dria sumatur. 26.

Sed circa pdicta ptingit dubitare: qr in pullorũ ex ouis gnãtione principiũ ipsius primũ dcm est in extremo vt albo circa caput galli maxime situat qõ nãpaue vt ordinatũ cum in medio vt salnek bẽat locari sicut in aliis aialificantibus r casu etiã generatis. Semen eni aut gnãtionis qõcunq; principiũ habet quod loci medium de ge. aialiũ apparens. Dicendũ ẽt non esse simile oisartum de gnatione horũ r pullorum cũ in aialificantibus matrix fit in matre: in ouis ãt e ontra. r mater situat in matrice ibidẽ. Rubeus eni tanq; mater situat sub pellicula subtili cotinente vndiq; ouũ que velut matrix existit. Vel dicendum generatio pulli non est in extremo albi sicpiorio vex magis inferiorio vbi rubeũ ptingit ipm. vii. 17. animaliũ. A. pullus fit ex parte vitelli qui est in album albumis attractus: r ro inuenit creatura iter albũ r vitellũ. Propk quartũ Ro ad pmũ qd dicẽdũ apparuit qm ar. loquit de ca. i. viuisico: medicus autẽ de reliquo. Ad aliud fitr dicendũ. Ad aliud dicendus q̃ non solũ ,pter frigidũ plus participant talũ autus ouũ vitello: vel ũ ẽt ,pter grossitudinẽ r etheroge/neitatẽ partiũ ipsius. dictũ est ãt r calidũ exalare q̃ albi cum fuerit ouificatũ. Ad aliud dicendus q̃ non pp calidus solũ sit segregatio albi a rubeo eleuatione verum amplius pp ptium ipsius leuitatẽ cũ viscositate. rubeus eni ,pnunciati est terrestre. Licet ẽt gl fortasse ptes albuminis esse viscosas cũ aliqua leuitate ita vt calidũ in eas pueniẽs r negens separe sub leuat calẽ: qõ fitr accidit in his q̃ fiunt leuit ouis: ceu in ebullitione ostendit lebetis a quo viscosus non graue inexistẽs celeri⁹ effluit aqua. Ad aliud fitr qd dicẽdus apparuit: qm̃ de calido est fino poni non parum calidũ ate incũbantis exterius adunato. Ad aliud dicẽdus q̃ ꝗ caliditate vinifica spina calidius fit sanguine caliditate tm̃ acuta r terrestri sãgus põt ee calidior illo. Ad q vero alterius ptis iã ad pmus qd dicẽdus apparuit. Ad alia duo fitr apparet qm̃ cũ calido albi aereo admiscek multũ aqueus bebetis ipm calidum ẽt ipsius dictũ est exalare. Dñsum ẽt q̃ rubeum magis albumine ,proportionat corpi. Ad aliud dõm q̃ rubedo non est in vitello pp caliditatẽ tm̃: verum ẽt magis ,pter nãm vt sanguinẽ ex quo generat ceu caro rubrior ceteris pribus sanguine. Me q̃ dicẽdum albũ lacti assimilari: ẽsi boies id putent coloris decepti filitudine. Cuius gdẽ ꝗ̃ sium sensit rubeum cõpans lacti cuꝫ id velut lac alimentum fit pullo: de gc. aialium. 3. Ad aliud dicẽdum q̃ ab albumine calidus cuꝫ frangit euadit non fit ãt a rubeo. Adhuc non solus ponit cõferre ,pter frigiditatẽ vex ẽt ,pter viscositatẽ q̃ cum imordacitate participat adherentia. vñ ibidẽ Bal. viscosus fine mordendo cum moderate fuerit calidum indolorosissimum existit.

Differentia. 70.

Qod vinum calidum sit r siccum ostendit: qm̃ meri complexio vsr est calida r sicca: gnto theorice ca. 30. Est autem mcrũ fin hunc vinum vuax r racemox. Adhuc illud qõ competit phlaticis calidis dꝫ esse r siccũ cum pseruatio naturã sustentis inducat vtcunq; phlaticis ãt vinum ꝓpetit: tum qr eox mitigat fiditatẽ: tũ qr phla digerit r subtiliat: qõ ãt tale calidũ existit r siccũ. Et: Illud qõ bꝫ dissoluere exiccare demacrare vlcera abstergere calidũ existit r siccũ. vinum vero est huiusmodi tpantur tertio Rursus: Quod inducit accitia caliditatis r siccitatis vt esse calidũ r siccũ: qm̃ effectus r cũ sunt ,proportionales. nũc ãt vinũ siccum r siccitatem vt cãre: vt denotant bibu li parani tabernã petẽtes ante luciferũ: r egritudines calidas r siccas ceu vigiliax instantia febres frenticas spasmos cõsumptois r desipientias: aphoris. r interiox fis. Pali: Eurat appetuuꝫ cannũ ptingentẽ a frigiditate fim plicit vel cũ humor frigido accido: aphoris. 2. potus i digentia soluit. qõ ãt tale calidũ r siccũ cum sanatio pliciat ꝓio: quare vinũ calidum erit r siccuꝫ. Rursus: Dõ calidus r humidũ r fm nãs: ,pbl. ita tertia. Adhuc qõ vaporosũ vent. sum r somniferũ existit calidus est r humidũ hec nãq; a calido in humido agẽte cãusank. sed vinũ ẽ huiusmodi: de somno r vigilia i. Palin: Quod calefacit r humectat calidũ est r humidus: tale vero ẽ vinũ qrto pima. In tertia ẽt viget calidis r humidis ,temperatus: calidũ itaq; r humidũ. Quod ãt frũm r bu. vina idicant gallicana: r q̃ frigidum r siccũ anglicana. Propk primũ vero sciendus q̃ vinus ex multo vt apparet per Diascoride ex primũ succosus: potissime tũ ex vuis qõ est liquor ceteris nature humãe amplꝰ accẽ modus. gaudet eni ipso q̃ ꝗ marie cũ ,proportionẽ eidẽ magne: de quo gdem pñs extat questiũ. Quod duplicit potest ꝓsideran: aut q̃tum ad ca q̃ magis sibi existunt intrance vel quo ad illa q fozinsecus aduenient. Primo figdes in vino est gnq; ꝓsiderare liquorẽ eius seu substas virtutẽ: odore: sapore: r colorẽ: re. sani. 3. ca. i. theorice. 5. r dietis ,pticularib⁹. Rõe nãq; liquoris vinum colligit diuersitatẽ. nã quoddã existit subtilis: quoddã grossi: aliud vero mediocris quoddã spissi turbidi: nõnullũ subtilis clari: aliud vero mediocris r reliqua. Ex pte quoq; virtutis: qm̃ eius quoddaꝫ est vehemẽtis virtutis: aliud debil: quoddã mediocris fin eiꝰ põnis diuersitatẽ. Diuersificat rõne sere omnium generum saporuꝫ: Ilam quoddaꝫ est insipidũ sere vt aqua: aliũ stipticuꝫ ponticũ: quoddaꝫ vero acetosum: nõnulluꝫ vero dulce. quoddam aũt amaritudini attinens r acuitati q̃lia sunt vina vetustora r artificiata: ceu que tẽde picis medicinalia nõ nutritiua collꝫ. 5. r. 7. Aliud vero iaisedini pertinet sicut mari mutum. u. de inge. Sumit. r quarto vinum diuersitatem ex parte odoris. qm̃ quoddam est aromaticum qualc dictum fin Haly. richanum delectabile apud sensum. quoddam odoris horribilis indelectabilis sanguinem generans malum r cephaleam inducens: aliud medium inter hec. q̃ddaꝫ vero r odoris mortificati sicut aqua. Variatur deniq; vinum rõne coloris quinto. quod multipliciter existit fin q̃ eius est inuenire colores. nã quoddã est album aque virtutẽ r colore r sapore filitudine propinquum: quoddam pallidũ aliud vero citrinuꝫ seu tantũ: quoddam roseum nonnullum rubeum. aliud rubore participans in lubrugredinem vergẽs. Propriores sunt tũ drie vini sumpte rõne subtilitatis r saporis q̃ odoris r coloris. Si autem vinũ fin eiꝰ

extrinsecus attendatur quadruplꝰ. i. põt euenire aut rõne intentois assumẽtis: vel alicuius cõmixtois eius extrance: aut originis ipsius vel tpis. Qõ fi prio dupliciter: aut ex pte ipsius vini amplius: vel relatiõe ad suscipientem plus scã. Primitus gdem põt tripꝰ variari: qm̃ aut ẽ cibus r potus fil: aut potus tm̃ vel medicine locũ occupat. Cibi aũt r potus vinum nãm obtinet qõ r gra restauratois exhibetur hepẽti cui ẽ cibi officiũ: aut deportationis nutrimẽti p corpus quod potus existit nã. tertio gdẽ de alimentis ꝗ quoꝫdam medicox volẽtes vinũ nõ alimẽtox ꝗ potius potũ aliquẽ appellare. Exhibek quoq; iterdum vinũ sub rõe potus tm̃ vt deportatois alumẽti p corpus qualis ẽ potus triũ delatiuus appellat⁹: q exhibek stõachi digẽe ,pleta r epatis sere dimidiata. Triplex nãq; potus existit: pmirtinus: delatiuꝰ r alteratiuus: dria. iii. Sumitur r vinũ gra medicine seu potus alteratiui q̃re illud qõ in digõne hũox exhibetur fridox viax apertẽ: r in syncopis releuatione. Diuersificatur aũt r vini nũ q̃s magne rõne assumentis r id vel q̃litatis: aut quãitatis: vel etatis. Nam vt ,plone tpatus: vel colericus r reliq̃: seu fortis aut debilis vel mediocris q assumit aut sibi multã quantitatẽ vel paucã aut mediocrẽ assumit. penes que r vini effectus reddit diuersus; ,pbl. 30. Vinũ nãq; occupans ifrigidatos reddit taciturnos r sobrios prio paulo plus potatũ liq̃tiores facit. plus aũt adhuc sũptum rhetoricos r audaces: adhuc magis iniuriosos demũ maniacos: multũ Ro amplius stupidos r epilepticos reddit. vñ Isaac pticularis. Vinũ assarũt tyriace magne eo q̃ ipm ꝓstatum ẽ naturarũ. Infrigidatos. n. calefacit: calefactos ifrigidat ficcatos humectat: r humectatos exiccat. Ex pte figdes etatis q: pueris nõ cõsei ũt vina neq; nutricib⁹ de somno r vigilia. quare tertia primo. Pueris vinũ dare ad bibendũ ẽ sicut ignẽ igni addere in lignis debilib⁹. Sꝫ seni quantũ põt tolerare ba. r inuenibus da ipm tempate. Consert eni bis eductione cholere in vrinaꝫ et humectatõe deficcatorũ. Senibus aũt qr calefacit r humectat: vinã ,pnocat cũ superfluis eorũq; virtutẽ itendit. Cõe nãq; est oibus vinis Virtutis ,portatio. ,pter aũt nullũ istox ceu euidẽs puerio cõuenit Et iõ de re. sa. 5. Sicut vinũ est pueris ꝓfissimũ ita senibus ẽ vtilissimũ. Si aũt vino aliqd extraneũ permisceak eiꝰ pmutak nã sicut pp thedã pici. nã ad acuitatẽ r amaritudinẽ deducit ficciꝰ r inutribilius fm. Aut et miscenk rose r tunc ad tpatam fritatẽ ꝓuertik vel saluia r fic pmutatur ad caliditatẽ cuꝫ stipticitate aut absynthiũ iuxta gallos r cũ his sub amaritudinẽ acgrit. Admiscenk ẽt ei alephangine spẽs zuccarum aut mel. Et vinũ artificiatum fit qõ clarea seu stellaria appellant. Ex multis ẽt ei admixtis herbis r aliis. Diascorides ꝓstruit vinũ: sibi cõmiscetur r aqua in ebulitõe qõ fanius gdam patani rustici faciũt r alii qñ post. Quod si sorte fuerit ipm eaq; p modica velocius iebriat. si aũt ei permisceak multa r ,pprie horaq̃ bibitur ventrẽ r itestina ifirmat: r ventosuꝫ dolorẽ cãt. Quare re. a. fo. Vinũ aquatũ cõmixtuꝫ stomachũ debilitat r gnãt ventositatẽ in itestinis r maxime cũ estate fuerit ifrigidatũ valde. Et iõ prac. primo iubet tpari aq̃ per sex horas antecq̃s sumatur. Diuersificat ẽt vinũ ex parte originis. r hoc aut rõne regionis q: ũ regionũ quedã ẽ ca. quedã fri. alia medio

cris. In frigidis nãq; regionibus vinũ frũ r imuigorosum gnãtur nisi per accũ rõne subclusiõis vapox calox. Aler. in ,pble. vt ẽt inuit cõmẽtator re. a. tertio: qõ ebullitium ofidit: in calis Ro ca. per scac portẽs l. m̃ vt tactũ ceu egyptiũ accẽte: in mediocribus aũt mediocre. Aut rõe altitudinis, profunditatis r mediocritatis regiõis: qm̃ in regiõe alta vẽtis exposita vinũ vt fic subtilm gnãbitur r ibecille. In concauis Ro secus. In mediocri Ro qõ mediocre. Vel ex pte diuersitatis ipsius terre qr in terra fra ficca sabulosa vinũ gnãbit ũbile calore primatũ. In petrosa quo dãmõ argillosa r caroposa eccõtra. ita q̃ medius multiplꝰ variatio grãdis inuenick vinorum diuersitas. Plante nãq; potissime p alis a terra diuersitatem grãdẽ sortiũtur cum velut cax venter extet: dria. 53 r merito. nã. n. sicut locus ẽ ita: ogatur, pbl. 10. Et de lege nã nsa q̃lis ẽ regio r iõ. 20. dẽ eorũdẽ q̃ caparis nõ vult in opatis terris facile gnãri. Ut ut ex pte tpis. Vinũ nãq; quoddã est nouũ aliud antiquus qõdã Ro mediũ iter duo. 7. de ige. r Isaac amplꝰ i dietis pticularibus fm quẽ vinũ nouũ dẽ ab exessione torcularis vsq; ad annũ vel pax amplius: qõ penes hanc fritati attinet r hũiditati. Vetus Ro post q̃tuor vsq; ad septimũ calidũ r siccũ in tertio. Mediocre qdem a duob⁹ annis vsq; ad q̃tuor calidũ r sic. in fo. sic igitur eluescat vinũ eẽ diuersum. Calidũ ãt r siccũ seu frm r reliq̃ fm potentiã Virtutem seu ,pse audio hoc ẽ cũ eius potẽtia calore nãli effecta in actũ deuenit sc̃m siue opatõem calefaciet ficcabit vl ifridabit re. Nõ aũt q̃ actu: ,sr exister seu p accidens cũ huiusmõi multotiẽs ex impssione accẽtali exẽs ex pimenti pulliceak errorẽ fm Ba. in plerisq; cum sit calidũ interdũ infrigidet: r f. m calefaciat. Propter fm Ro sciẽdũ q̃ ca. r fic. vinũ, pnũciat vulgata opi. aut praue de hoc sentiẽs vel vinũ medicinale antiquũ magis audiẽs q̃s quod alimẽtale. Isaac figdẽ sentit nã ca. vinũ r fic. frũm Ro r bu. accẽte qr imsũtilitate r per sorator aquã deseri p mẽbra infridantẽ r humectantẽ qõ valde simplꝰ dcm ẽ r extrance quoruꝫ ,ppe pãplius defectus apparebit ,pter ex dñs.

Propter tertiũ gdẽ sciẽdus q̃ qr sermo enũciat simplꝰ in eius potiori suscipiẽdus significatõe re. a. tertio: ita gdẽ vinũ susceptũ cale ,plonis erit r buꝫ ipsius ꝓsiderata in oibus dictis priꝰ mediocritate r pfectõe vt ẽ cuidã per ipsa cũ comparẽe discernere suscipienti quod mediuꝫ r in etate qõ primũ. Ex pp auctoritatib⁹ suffragat⁹ Ar. vt pri⁹ r Ba. medicox ducis r alioꝝ idubitãter ofionib⁹ adiectis r maxime ,pur cibi et pot⁹ obtinet rõem ca. et bu. vinum testor existere. vñ cõmẽtator tertio introductorij pulsũ. Ex que a vino appositio cita qr bu. est et ca. Et gnto de re. sa. pcip: t seni volenti bumectari vino vti bono apto nato calefacẽ r hũectar mor ẽt p⁹ oleũ balneũ calidũ dulciuꝫ aq̃x et vini potũ dixerat senib⁹ fore vtilia qm̃ eos humectãt et somnũ moderate mouẽt pp qõ in fo de nãlib⁹ dr. Vinuꝫ dr paucissimaꝫ colerã gnãre: hoc quoq; satis elicik aphox Fo et ex te gni. Qõ ẽt sensit Isaac i dietis pticularibus ũ vino nouo b subclusõ igens ei⁹ calore in prio gradu fore. vñ ptinere fritati et bu. quantuꝫ ad alia duo genera vinoruꝫ cõparãdo et iccirco ceteris nutribilib⁹ Haly. Ro bis cõsentiẽs ait vinum colerã nigrã sua calefactions et humefactione temperare: nãm mollite

et uidetur humectare ꝓcipalis. Quare Almã. nono
Vinũ iubet dari subtile clarũ et bene odoriferũ mli/
cis: p Ziã enarrat. Jõq; colliz. 6. Vinũ efficit mlie
a tota spẽ. Tertio quoq; ꝓma: Sicut ꝓplo fritatis et
humiditatis vt vini ꝓplo ꝓfortãs ẽ et ꝓueniẽs. Et q̃r
to ꝓma: humectat et calefacit. Qd ãt dictuz ronibus
cõfirmat: qm̃ nutrimentũ ca. ẽ et hu. et eius digõ ca.
et hu. celebrat aphõr scõa. Vinũ ãt ceteris ẽ nutriti
lius ibidẽ. qd pz co q vinũ cũ vitellis ouoꝝ et iur car
nũ i nutritiuis pamplius numerat: qd et eis nutribi
lius existit cũ magis penetratiuũ sit et spiritib⁹ ꝓpor
tionabili⁹: et iõ ipinguant tempate ipo vrẽtes. Rur
sus qd spãs restaurat et aiam dilatat ca. ẽ et humi. hi
nãq; ꝑ ceteris nutribilib⁹ ꝓfortant a vino et i gandiũ
et alacritatẽ iducit. tertio ẽt ꝓma: Vinũ eni est cõsile
et ꝓueniẽs calori inato: de cũ scõo. Qd pz p Almã.
q̃rto et auer. colliz. 7. testantẽ vinũ p ceteris fore rele
uariũ a syncopi: imũ q et saracenis i tali iz casu ipz as
sumẽ. vñ scõs ꝓmo. Vinũ semp hz p eius effectiã ad
spũm pueri. ii. qdẽ tertij. Vinũ magis nutrimẽtuz
ẽ spãs. Esse ãt spiritũ et virtũ, i ca. extitit et humi.
Spãs nãq; calidus ponit ibidẽ et hu. ac colliz scõo:
Et ipo nãq; et virtutibus cũ alijs nã cõpaginat huma
na tanq̃ ex formalioribus q̃ ca. et hu. Itidẽ vinum h
ꝑ deriat et vua matura dulcificata caloze celesti edu
cit q̃ sigdẽ gnto theo. ca. dr et hu. qd eius indicat sa
por et nutritionis vbertas. Custoditores vãq; vinea
rũ ficus et vuas cõmedentes et modicũ qd panis iter
ponẽtes ipinguant satis de alimẽtis scõo. ꝓductum
ãt ab aliquo nãm eius a quo educit retinet. Amplius
hmõi vinũ saporosũ et amicabile dulcedine p̃ cipãs
existit pp qd dr ꝓbl. tertia bibulũ nõ amicũ vini sed
dulcis existẽ. Qd vo hmõi ca. extat et hu. Rursus
ex effectib⁹ oñdit plinis diuersis stingẽtib⁹ alterni/
qs i poratib⁹ mẽsurate vinũ et i alios ꝓsumtib⁹ liquo
res aut aquã: Nã ꝓmos carnosiores ꝓspicim⁹ spina
ticiores magis gnãtiuos alacriores et meli⁹ coloratos
secundos vo oppositos. Que ola et filia caliditatẽ i
ducant et humiditatẽ. Adhuc ca. ipsi⁹ et hu. oñdit ci
ta ei⁹ ad ignẽ ꝓuersio. qd nãq; tale ignis pabulũ sit
marie. q. n. h nutrit hũido vt denotat cãdela oze va
sis ebulictis eo pleni ipsa cito tacto, phe cũ dulce fue
rit rubeũ ad qd sal opat imissus sua icisione euaporat
et flãmam stinuãs. Eti: qd flectit nocumẽtũ cholere
mi. ppt Zietatẽ ca. et hu. cũ ea fra fit ficca oisq; flexio
et destructio Zietate pficit. tale gdẽ est vinum: ꝓmo
tertia. Vinũ iraq; talis ꝓditionatũ ca. et hu. Pro
pter q̃rtuz gdẽ ad ꝓmuz dicendũ q̃ iz merum na ca.
fit et hu. cõparatũ tñ ad potũ ꝑes ca. et ficcũ. Com
paraf eni is ad vinũ de passis mellinũ dactillinũ: cer
nisiã soca et hmõi in cõi: aut illius estimationis sortaf
se. Ad aliud concedendũ in via reductionis et preser
uationis: non ãt conseruatõis. Sed cũ dr q̃ vinũ cõ
perit phlaticis: dicendum q̃ id de quo ẽ h sermo cõ/
perit eis put calidus est grã reductionis vel pserua
tionis q̃ ꝓio mensuranf: vt ãt est humidũ cã conser
uationis que per simile existit. phlaticus eni magis ẽ
frigidus q̃ hu. Aut dicendũ q̃ vinum proportiona
bile phlaticis non solum grã cibi et potus competit i
mo magis medicine. Ad aliud dicendum id intelligi
de vino ꝓut est medicina: non ãt vt cibus et potus h
quo hic est sermo. Ad aliud dicendum hoc fore per
accũs a vino hic intellecto: cum propter eius grandez

quantitatem assumptum non digerat sed potius cor
ruptum in humores subacidos et nitrosos fitiseros
conuertat vt et pisciuz corrupta oñdit digõe. hz et vi
nũ huiusmõi humiditatẽ passibilem valde que in di
gestione insortunata et motu spiritum sugcalefacta
in effectũ ere siccitatis deducit. Aut melius dicẽdũz
q̃ huiusmõi vinũ extat medicinale potens q̃le fili qd
appetitũ curat caninuz. vñ Ba. Sit eoz q sufficient
calefaciunt. Et per id ad aliud. Ad aliũ dicenduz q̃
vinum tangunt nõ alimentale hic q̃situm sed medici
nale potius. Nã vinorum quoddã est ca. et hu. quod
dam ca. et sic. aliud frigidum et hu. nõnullus vero fri
gidum et siccũ temperamento institie relatũ et cetera.

Eincepa besitaf: an vinum competat pueris
cum dictum sit eis nocẽ. Et vt ipsis conuen/
re qm̃ cõseruatio perficitur fili: dzia. iio. sed
pueri sunt ca. et hu. dzia. 27. ac filr vinum. 70. dzia.
Eti: pueri egent alimẽto pluri cũ multuz reselutaf ab
eis: aphõr scõa. Indigent ẽt augmento cũ sint iper
fecti: sed vinũ est alimentũ marie: dzia. 70. Amplius
hec perficiunt cum spiritibus sanguine propziissime
Ipso nãq; gaudet nõ parũ et souet nã cũ ci fit ꝓprius
marime eloꝝ scõo. Sed vinũ et precipue rubeũ pro/
portionat sanguini: cum illus vt indicatuz tam rõne
ꝓnis q̃ sbe saporis: odoris: et calozis. Adhuc illud
quod euacuat supfluitates et marie pblaticas cõsert
pueris: cum in eis abundent. Sunt eni humiditate
superflua: ꝓmo ꝓima. similit quod digerit humores
crudos quibus superfluunt eorum gulositate sed ta
le quidẽ est vinũ. Vniuersas eni mouet excreciões
ii. de inge. humoresq; pblegmaticos et crudos ma/
turat apparens de re. sa. 5. igitur vinum cõpetit pue
ris. In oppositũ vt visũ ar. et Ba. A. cum ceteris
Rursus vinum quod dabit erit aut sorte ac calidum
et tũc subam subtilem ipsoruz calidã istãmabit: et hu
midam exiccabit cum ea fit passibilis et consumptibi
lis valde tanq̃ a se resoluta. vel debile ficq; ipsoruz
superfluũ coaugebit humidũ. Adhuc appetitui con
descendendum nãli: cum nãlis oporteat unitari: sed
pueri quorum nãlis extat appetitus non desiderant
vinũ. vnde pble. tertia: Propter quod pueri calidi
existentes non amatores vini sunt. Sithe autez et vi
ri sortes calidi existentes amatores vini. Non ergo
vinum competit pueris: Propter primuz quidẽ
sciendum q̃ quid sit puer: dzia visuz. 26. et q̃ puer si
cut et puericia gnq; dicitur modis. Quid autẽ vinuz
cũ omni eius esse iam monstratum. et q̃ vinum h au
dit put vinũ absolutuz alimentoꝝ extitit. Propẽ
scõm vero sciendum q̃ aliqui pre arguris concitati di
cerunt vinum absolutum pueris competere: sed me
dium cũ cunstantiarum alimentale: sorte vero et ca/
lidius minime quorum defectus apparebit ex dicen
dis. Propter tertium vero dicendum q̃ vinũ vt
alimentũ sumptũ et in quantate sufficienti et qualita
te cum alijs simpliciter non competit pueris et quã
maxime lactentibus. Quod inuit Ar. cum dixit pue
ris vinum non cõferre haud nutricibus: siter maxi
me dentes iplantibus: deinde magis concussius
ac deinceps nõ pubescentibus et etate sortibus qui/
bus, ppter iuuenibus appropiquare aduersat mini
me. Et iam visus ẽ ar. sermo in hoc. A. Ba. vtcũq;
de quo vnq; ꝓmo eius de re. sa. talis ẽ series: Puer
non gustet vinũ vsq̃ ad pluriũ tpo. Calefacit eni

et humectat potatũ corpus etc. Subdit q̃z. Pueri ve
ro sicut nõ gregantes nullũ talitũ vt colericoꝝ ceu
iuuenes: aut melicoꝝ sicut senes q̃ plurimũ humidi
tatem hãtes non indigent aliquo bonoꝝ a vino indu
ctoꝝ. solam vo suscipiũt illius lesionẽ. vnde primo
pric. Nõ ꝓuenit pueris vinũ ꝓpinari neq; assuescẽ
ipsis. Est nãq; ꝓplo ca. et hu. Corporis eni quoꝝ ꝓ
est ca. et hu. patiũtur accelerationem putrefactois huo
rũ. Sed cũ his que dcã vinũ cogit pueros ad mores
iniquos corrũpit mentẽ. Eadẽq; facit pueris q̃ iam
creuerunt. Sertio vo colliz. Scias q̃ vinum et cer
uisia mala sunt q̃ pueris: eo q̃ eorũ capita replent et
malo calore calefaciũt eos et mentẽ eorum priurbant
Quod firmat: q̃ illud qd replet caput vapores sur
sum deferendo: et demũ deficendẽdo deorsu coartãs
venas et pozos qbus pficitur banelitus parat ad pu
trefactõem cum fit ca. et hu. fit q̃z plus calẽ q̃ pueri
et hu. superflue ceu ipsi: neruis nocẽs cũ sint molles
replẽdo et ibibendo: in furores icitans et ꝓtumeliã i
pudicã et cetera causaliũ causans praua nõ cõfert pu
eris: hz eave notãt ꝓinducti vinũ cãt. Adhuc illus nõ
cõpetit vinũ qbus nullũ ab eo suscipit iuuamẽtũ ve
rũ nocumẽtũ solũ et non modicũ vt apparuit p Ba.
sed tales sunt pueri vt eis visum iaz nocere. Nõ cõ
fert eũ: q̃ cũ humectet et virtutem confert vino eis
nõ egent cũ nõ sint exiccati: fintq; sortes vt eis expe
dit: colerãq; in vinũ excernat iuuenibus quo ẽt nõ
pueris opus: mlãq; fuit habere in semb⁹ quod non
expedit pueris: nõ. n. abundant illa. Concludaf igi
tur vinũ vt conditionatũ brevius pueris nõ ꝓuenire
hz m̃ amplius et minus: grã m̃ medicationis vt alte/
rando ꝓnẽ aliquam pravam frigidã et ꝓpric stoma
ebi vel exiccando humidã: seu ꝓpter bu. crudos di
gerendo vel apiendo et vinã ꝓuocando pot cõpete
re q̃ñq; quãtitate sufficienti: et q̃litate tpe modo vsus
et ordine. Iunat ẽt mlicos nõ pax eorum aias ꝑ ce/
teris dilatando: ac inigandiũ deducendo ita vtmlie
resistat a tota spẽ vt visum. vñ baly. cũ ptactis. De
tur pueris modicũ tñ vini et ꝓuocet vrinam et minu
at ab eis superflua et humectet ficcitatẽ que accidit il
lis ex labore et alias iducit vilitates: nõ tñ pmittat
illis suscipit copia. vñ Ar. concessit vinũ et marie nu
tricibus igens. Differt. n. nihil sortassis ipsos bibe
re vel nutrices: sed oz bibere aquaticũ et modicum:
spume sum. n. vinũ. vnde hic et nunc q̃n pueri mul
tũ abundant humiditatibus crudis et maxime i ven
tre ipsis pot licentia dari nõ raro in vino ꝓuectioni/
busq; maxime. hoꝝ autem forma ostendit se manifes
te. Propter quartum vo ad primum dicendus
vt indicatũ vinum cõpetere: q̃ non filr in spẽ et nã q̃
le quod conseruatiuũ: verum in genere magis cum
fit calidius pueris potentis id de quo sermo vicun/
q; ẽt humidũ superfluens ita vt nõ competat eis rõne
conuersationis minusq; vt ostensum ratione preser
uationis. Ad aliud dicendum q̃ hz pueri egeant pre
dictis becq; fiant a vino verum vbi expedit. hic au
tem non propter nocumenta maiora inde consurgen
tia iuuamento. Interdum nanq; aliqua in se simpli/
cia bona erint cẽ mixta vero corrumpunt: dzia. 143.
vnde alijs quibus sit iuuamentum absq; nocumen/
to fere sunt magis utendi. Et filr ad aliud iam patet
Ad aliud dicendum id sore grã medicine quod con
cessum interdum taliter cõpetere. Dzia. 71.

Quod forma speciei dcã tota sbã rei fit sbã
videtur: qm̃ tertio ꝓnũ Ba. dicit ẽt nãm et
vniuersam sabam: ꝓnẽ Vo que ex quatuor
elis. Et Moyses in epla de re. sa. Forma specifica
ẽ tota ẽntia. i. sbã: nõ simpler q̃litas. Amp. multo
tiẽs forma dr specifica et tota sbã cum voces fint pas
sionũ signa in aia etiãtium et per ꝓsis rex: ꝓmo pr
armenias et de aia tertio. Adhuc forme subales solo
capiũtur itellectu: q̃ quod qd ẽ et vle itellectus ẽ ob
iectũ: tertio eiusdẽ. Forme vo accitales seu sbã dep/
bendãtur quo ẽ experientia. huiusmõi aũt forma nõ q̃
cipitur p sensuz. Est. n. vt aia aut alia forma de non
ꝓceptis sensu: prio fu. et ti. forma specifica tertio de
simplici et. iz. de ige. nõ est demõstrabilis rõe. qd ãt
ñ demõstraf ẽ qd quid est et sbã: posterior fo. pas
sio. n. sola seu ꝓprietas per medũ demõstrabilis ẽ q̃
subiecto illo indemõstrabili existẽte. Rursus qd nõ q̃
struif destructo accidẽte ẽ sbã: cũ rõ accitis fit ad
uẽtus et recessus ꝓter subiecti corruptẽ em: talis aũt
ẽ specifica forma eo q̃ mortuo tyro adhuc in eius car
nũ sbã remanet forma pluriũ alalium perempturu
Iraq; extitit sbã et nõ accitis. Contrariũ huiusmõi
oñditur ex multis locutionũ. Tertio. n. nãlium dr:
attractione fieri ꝓprietate q̃litatis. Et primo ꝓma:
attractõem a virtute attractiua. Et fo lõi: portula
cã radicare verucas efficatis ꝓprietate sua nõ q̃lita
te. hec aũt sunt accidentia. Rursus tertio simpliciũ
ponitur attractõem fieri per similitudinem attrahentis
ad attractum. Similitudo aũt in genere oiũ locat que
litatis cum ipsius fit ꝓprietas f m eaz sile vel dissimi
le dici: gnto metaphi. Amp. quod legitur põnẽ ẽ ac
cidens eo q̃ aduenit entei iam actu. qd aũt fit aduenit
nãm sortitur est accitis. In hoc. n differunt forme
sbales ab accitalib⁹ nã subales enti in potẽtia adue
niũt alie enti in actu. Et mẽtator de aia. 2. sed forma
specifica post ꝓnẽ occurrit f m. A. ꝓpter qd et accl
dens erit. Oñditur ẽt substantiam sore et accidẽs fo
colliz: testante matricem sperma attrahere p vnaz, p
pnaz virtutem quã hz a forma specifica siue a tota spẽ
Adhuc monstraf nõ ẽ nec ab ea operationẽ f. eri eo
q̃ positum tandẽ operationẽ a qualitate puenire: dzia
60. Propter primuz gdem sciendum quod quid
sit forma specifica siue tota spẽs suppositum indaga
re. Aliud aũt substantia quidq; accidens visuz: dzia
17. Propter f m vo sciendum q̃ quidam negaue
runt huiusmodi formas specificas seu virtutes occul
tas: eo q̃ ipsis videbatur eẽm operationẽ a qualita/
tibus elemẽtorũ ꝓcedere. dzia. 60. nõ eleuãtes eorũ
intellectum in principia formalia et si periorem nãm
Negauerunt ẽt eas in mineralibus et huiusmodi eo
q̃ in alijs perfectioribus ipsis existentibus sibi ñ
videbantur reperiri. Alij quoq; ꝓpterea q̃ inerpri
effectus illis attributos conseq̃ nõ poterant: qd gdẽ
virtutis et sensui repugnat manifeste. Apparet nanq;
magnetẽ ferrum attrahere: et eũdem ne attrahat ab
adamante ligari. Visum est ẽt sepe zaphyri antracẽ
fugare: aurum cor letificare: et Jaspidem sanguinis
vndecũq; fluxum compescere et nariũ cicatrẽ. Que
gdem cum fere ab hoibus vulgata sint impossibile
est veritatem non in maiori parte habere: neq; talia
pfit qualitatibus ascribi: dzia. 60. Neq; est dicere q̃
operationes a formis non pueniant specificis mirabi/
lesẽ cũ sint finis et cõplementũ nãe eo q̃ a qualitatib⁹

vt asserunt opationes prouenirant vilioribus ⁊ a nã minus intentis. Qõ vero virtutes occulte non sic i aialibus manifestent velut in mineralibus. Aut dicendũ phlaticã existere: tradunt enĩ circa nãlia ⁊ magica et ꝓsideratica virtutes mirabiles in vegetabilib⁹ ⁊ aialium mẽbris existere q̃si scienter eis operarent ꝓ̃m Hermetẽ qcquid arte cõficiẽt magica vt l peonia scamonea: ⁊ aliis hmõi vgeetabilibus. In epilepsia qdẽ colica ⁊ hmõi oñditur. In craneo quoq; bois q virtus inest ꝗ̃ epilepsia: scõi scõo. In ossibus vero eiusdẽ in egritudinib⁹ iuncturaꝝ virtus grandis: vñ tertio.22. Estimauerunt quidẽ q: de erptis q̃ non diuersificant oio est vt in potu dent bois ossa adusta. ⁊ iam vsi fuerunt qdã de plumptuosis ⁊ sanati sunt et podagra ⁊ doloribus iuncturaꝝ oio. Aut dicendum q: in aialibus hmõi virtutes occulte ideo vtunt latet eo q: nã in illis circa maiora ⁊ nobiliora sit itẽta ficut appet in boie q futura cõtingentia ⁊ pnostica operationibus rõis intẽtus non pcipit vt brutoꝝ plurima In ipso ẽt multoties virtute vna vehementer opante: vt cogitatiua deficit exterior sẽsibilis auditiua seu visiua q: multotiens delata ante oculos nõ videm⁹ de aia: scõo ar. Aut nõ ita ipresse perdurant vt mineralibus. Quid ãt dicendũ fallitis expientia ⁊ ꝓpter hoc negantibus opationes forme specifice tertio apparebit dicendoꝝ. Propẽ tertiũ autẽ sciendum q: videre sit primo an sit ꝑba vel accẽs vt ⁊ qd sit mẽek Scõo modus manifestek introductionis ipsius. Certio an in oibus reperiatur. Et q̃rto eius saluatio ⁊ durabilitas oñdatur. Propter ꝑmũ huiõi sciendum sicut ex sermonibus pboꝝ varijs colligit ⁊ medicoꝝ q: forma spẽi siue tota sba aut qua qd opatur dupliciter põt accipi. vne qdẽ p:o forma sbali mãe per se aduenienti ex qbus ꝗpositũ consurgit ⁊ alia illi ꝗ̃ntia Materia enĩ cũ forma cã oium accidentiũ ⁊ ꝓprietatũ existit sicut mater: phicoꝝ.i. Et cuꝝ p hmõi formã simpler detur eẽ ⁊ spẽs pducatur merito forma dicit ipsi⁹ ⁊ totius sba. Que qdẽ ꝓm. A. ẽ id quo res est id qõ est: qm̃ per formã res hꝫ esse qõ est. Considerãdo tñ demũ formã spẽi put ab ipsa imediate puenit opatio vt ruor amplius appebit: ⁊ cũ sbã imediate nullus pueniat actus ꝓm Cõmentatorẽ.8. metaphyſi. ꝓpter ꝗietatis absentiã erit accidẽs. Quare suplendus sermo. A. formã specificam esse q̃ res est id qõ est opatum: vꝫ vim sermonis pmissi volentes mazie obseruare. dictũ nanq; ꝓm primum ca.15. qõ comeditur ⁊ bibit tribus in corpore humano operari modis: a materia: a qualitate: a forma specifica.

Primũ igitẽ ẽt ratione monstrat. Illud nãq; est forma alicuius p quod res hꝫ eẽ ⁊ distinctuꝫ ab alijs actus enĩ dat eẽ ⁊ separat ⁊ distinguit.7. metaphy. talis aũt vt appuit ẽ forma spẽi.amp. cõmẽtator.8. metaphy. Actio facit scire formã velut trãsmutario materiã. Cũ igit videamus opationes quasdã mirabiles ⁊ occultas nobis: indicant formas hmõi vnde pueniunt existere ipsaꝝ pmitus ⁊ cũ eo causatiuus. Quare videmus membrũ in quo virtus existit speciſica nutrimentũ sibi ꝓprium attrahere qõ a tota sore substantia seu spẽ vniuersi sapiunt medici. Erit itaq; sbã. Considerata siliter modo scõo put ab ipsa imediate ⁊ scõario ꝓgredit actio forma dicenda ẽ accidentalis vt virtus ⁊ ꝓpetas quedã sicut modi locutionũ inducti oñdunt sapientũ. Et hanc qdẽ ipsi⁹ duplicitatẽ inuit. A. inquiẽs: Cũ dicimus aliqua ꝓcoꝝ pore non mutari q̃lia sunt venenũ absolute nolumus dicere q: non calefiant p opationẽ caloris insiti: sꝫ volumus dicere q: non immutant in sua forma nãli: imo nec cessant ab opatione sua virtute ⁊ forma manentibus donec corpus corrũpant. Sic igitur eã dicit virtutẽ ⁊ formã. hmõi aũt virtutes seu ꝓpetates i genef locãtur q̃litatis. Hoc aũt rõe mirae caret. Illud nãq; est accidens qualitatis qõ magis recipit ⁊ minus. hoc vero in hmõi reperit. Nam in eadem spẽ quoddam eius in diuiduũ fortioris extat opationis ⁊ nobilioris: quoddã aũt eꝫ. Amp. illud quod plurificatũ inuenitur in aliqua re non est eius substãtialis forma cũ vnius sit vnica vniũ specificũ inprimens esse. Sꝫ talis forma sic cõsiderata plurificationẽ recipit non parua. Vna nãq; res plures hẽ põt huiusmõi ꝓpetates occultas. In magnete nanq; virtus attractiua ferri: ꝓprietas qua ab adamante ligatur fantasticas illusiones adducit: ac hydropicos curare reperitur imo infinitas entibus comparata. q. infinitꝫ coll.5. Adhuc quo destructo non destruit substãtia naturã includit accidentis: talis aũt hmõi forma. destructa nãq; virtute in scamonea cholere attractiua: ⁊ in auro cordis letificatiua: forme tñ ipsorum adhuc remanent vtcũq; sicut apparebit in amplius magis. Accidens igitur extat taliter sumpta. Hec vero sic describitur forma ꝑmo de cordis medicinis: Proprietas est natura inuenta in mixtis corporibus procedens ab eis a superna ⁊ plenissima influẽtia ꝓpter ꝗnem propriam qua particularem ⁊ proprium disponẽ acquirunt. Hanc etiam proprietatem dicit virtutes ⁊ in cõmixtis inuentam corporibus. vnde ipsa de genere videtur accidentis. Attendendũ tñ q: in accidẽtibus in quibus forme reperiuntur vtcũq; specifice ipsa essentia prima ⁊ mediatum operationis principium accidens est sicut ⁊ forma secunda ⁊ principium operationis imediatum: dria.60. in quibus dissicto non sic concidit pretacta. Quod aũt in accẽtib⁹ forma ẽt attendak specifica testat. A. eã fore colorẽ aut odorẽ: qõ ex hoꝝ oñditur opatione. Refert.n. ꝓrio ꝑma ⁊ scõa: colorẽ rubeũ intueri sanguinis fluxũ excitare. Et itio.ij. Icteritiã patiẽs iuuari ꝓsideratione in reb⁹ citrinis. Illud nãq; monet nãz ad mãz expellendã citrinã totã ad cutẽ. Siſr ⁊ marrix a forma specifica siue ꝓpetate nãli odoribus delectat ⁊ sectoribus agitat: imo in hoc necessario aial existit.6. interioꝝ auctoritate Platonis. Predicta aũt distictio ꝑter alia satis innuit scõo collꝫ in argumẽtationibus ſã inducto. Sic igit appet q: in cõposito forma eius spẽi constitutiua: ꝑmum opationis ꝑncipium forma sbalis existit. Que aũt inhet et idem opationis ꝑncipũ exiis imediatum ẽ accidentalis. In rebus autẽ accẽtis ẽ vtraq; accidentalis: lꝫ ꝑma possit dici esse tialis magis ad modũ forme poꝫ substãtialis Ve.

Propẽ huiusmõi ꝗm ꝑmitis sciendum q: quidam antiquoꝝ hmõi formas specificas cũ earum ꝓprietatibus occultis posuerunt et eis ⁊ cozum qualitatib⁹ solummodo deriuari. Quod ẽt sortassis vt Ar. pl. ꝑma sapere: dria.60. In hanc quoq; opinionem visus ẽ incidere Joannes Serapio in antidotario ingens: Similitudo ꝓpter quã attrahit res nõ ẽ nisi p q̃litatẽ qnãdã ꝗnis eloꝝ. Hi ẽt satis cõsentire videtur Auer.collꝫ.5. volens attrahẽs attrahere attrahibile ꝓportione ac conueniẽtia in vtrisq; inuenta q̃ qdem non nisi in mẽsuris eloꝝ extitit nutritionis. i. in attrahente ac attracto: quae eloꝝ q̃litatib⁹ fere p accidẽs icristit. Infuse nãq; sunt in eis huiusmõi brinb⁹ ꝓprietatẽ. Hanc aũt opinionẽ intũ vt Alex. pipetheticus suscitasse q: ẽt alam humanã posuit ex mixtione ꝗsurgere eloꝝ sicut ꝓclarata dria.60. id ⁊ i.phl. i. Adhuc rõnib⁹ oñdi põt ⁊ signis formas huiusmõi specificas ⁊ earꝫ virtutes ab alio ꝑter q̃ ab eloꝝ mixtõne causari. Cũ vnũquodq; dotatuꝫ sit duplr virtute clari vꝫ ⁊ celesti. vna qdẽ cõi: alia ꝓ̃o ꝓpria de consolone medicinaꝝ prio. Welue. Amp. si hmõi opationes ꝓuenirent a ꝗplone cũ calidi fit supine tendere Dis itaq; medicina dissolutiua cali. ⁊ lenis educerꝫ p vomitũ. oio ẽt grauis ponderosa p secessum: cuius ꝗtum exprimur manifeste. A garicus. n. ⁊ pulpa colognticde calidi ⁊ leues secedũt. lapis ꝓ̃o lazuli terrestris ⁊ ponderosus vomitũ icitat dria.60. Et i. magnes cũ non sit calidus ferrũ attrahit et longinquis Inuentus ẽ ẽt magnes q ferrũ vno capite attraxit ⁊ altero fugauit. Et siſr q ferrũ nõ attraxit imo fuit ab eo attractũ. Palin: in gbusdam lapidum inuente sũt figurõnes mirabiles attestantes oisariam figurã corporũ celestiũ ⁊ nõ iserioꝝ vt appꝫ in lapidibus vero ne inuentis ad formã ⁊ rotũditatem accedentibus testudinalem. In his nãq; stelle quinq; radijs vtrinq; a medio egdistanter ꝓtensis inueniuntur figurate sic mirabili sculptura vt nullus humanus itellectus sua possit talia arte construere. Q. uos qdez estimãt alalia pertitisse ⁊ in lapidem virtute conuersa miserali. A. metheu.4. Quod ẽt arif. dicit sortassis mime apparet valere vt mõstrani in erpõne sup eiusdez pble. Tradũt nãq; erpti scamoneã calidioꝝ ellõ ⁊ tamẽ ducere deoꝝz ellm ꝓ̃o sursuꝫ. siſr elacterium ⁊ gũmi rute sũt calidioꝝ pdictis p vtraq; ducẽtia. Sic igit ꝑter hanc mixtõis nãm virtutẽ aliã huic appropiãtã oꝫ subiũgere. Et iõ fuerũt alii q ꝑter eloꝝ mixtionẽ aliud principiũ posuere extrinsecũ. vñ formę speciſice ⁊ sue causenk virtutes. g ẽt inter se diuersitatẽ receperũt nõ parua. Plato nãq; posuit sub hes separatas q̃s ideas appellauit huiusmõi formas cãre ⁊ vsr oẽ nam ⁊ cognitõem videẽs ꝓticularia in oiuꝫ trãsmutatõe ⁊ fluxu: metaphy. i. Hec aũt positio sic intellecta in pluribus locoꝝ ãnullata ab arif. inuenit: lꝫ ipsam Cõmẽtator aliq̃liter exponere. ij. metaphy. satagat sustinere audiẽdo p ideas ipressiones a superius kãs i hec iseriora per motũ ⁊ lucẽ. Ipsa mũ vt sibi imponitur stare nõ põt eo q: vnũquodq; gnãtur a sibi simili ⁊ cõueniẽti.7. metaphy. Nõ aũt in rebus fit nãlib⁹ nõ ẽ forma neq; sibi simile sꝫ cõpositũ ex mã ⁊ forma Ad hoc n. vt aliqd fit subsistẽs oꝫ vt fit cõpositum: Forma aũt nãlis nõ ẽ subsistens per se sꝫ est quo aliqd subsistit. vñ forma nõ est, ꝓprie id qõ gnãtur: sed cõpositũ eodẽ.7. ꝓpter illẽ qõ res cãt nãles non est forma mñ sed ⁊ mã. Itidẽ huiusmõi idee sũt imobiles cũ motus sit actus entis i potẽtia: phy.3. q: mãe pueniẽt vtcũq; prie. ꝓpter qõ necesse ẽ eas semp eodẽ mõ se hẽre. A. cã aũt eodem mõ se hẽte forme ꝓtedũt vniformiter se hẽtes. Qõ qdẽ in formis iserioꝝ corporũ, ꝓpter gnãtõem ⁊ corruptõem eoꝝ non appet. Adhuc suppositis eis inutiles ẽnt in formarum pductõe vt ẽt visum: dria.3. eo q: materie nõ ꝓportionãtur neq; eã contingerẽt neq; transmutarẽt cuꝫ oia talia videant materie esse ⁊ ab ipsa iseparabilia. Relinquitur ergo principia formaꝝ hmõi corruptibilũ corporis alia existere ab idcio. Fuerunt ⁊ alij sicut hermes babidimõ caput sapientũ dicẽs has formas speciſicas cũ suis ꝓprietatib⁹ a corpib⁹ cãri celestibus ꝓpter diuersas imagines ⁊ figurationes i eis motu ac cessionis ⁊ recessionis ꝗm octauã sperã motus. Qõ ẽt sentit alio ⁊ tñ isti⁹ motu in centilo qn ita. Vult⁹ istius seculi. i. spẽs mineraliũ: plantaꝝ ⁊ aialium vultribus celestib⁹ subiici videẽt. Forme ẽt sine imagini sp accidere vt simile appetat nat⁹ ei q̃ ex gradibus ei⁹ ascendit. Hec aũt positio dulcioꝝ ẽ alijs ⁊ sufficienti oꝝ in astrologia ⁊ arte imaginũ, ꝓprie. In phicis tñ ⁊ medicinalib⁹ magis in gbꝰ determinata formam materie, ꝓprie ⁊ dispositę aduenire nõ ẽ olquaq; sufficiẽs: cũ huiusmodi formã ꝓsideret in mã non. n. abstrahunt.6. metaphyſi. alcẽsibili materia in cõi. Eu puenit ⁊ demã. A. q in diuersis locoꝝ diuersa visus sapere. In nono nãq; metaphy. ponit oẽm formã ⁊ nam totã hanc iseriorẽ ab itelligentia quã vocat agẽtẽ dari. Posuit. n. sub orbe lune intelligentiã quandã gubernatricẽ sapere actiueꝝ ⁊ passiueꝝ quã colchicdeã vocabat. Hec aũt positio cũ eius annullatẽ appuit amplius in expositione decime pticule, pble. ac dria.10i. In gbusdã quoq; suis alchimicis ⁊ magicis secretis visus has formas inprimi ex imaginatione ⁊ appꝫ beusione motorum fugioꝝ. voluit nanq; motores nequaq̃ posse itendere pticulare motum huc vel illũ ꝗm sitõ nisi, ꝓpter appꝫhensionẽ aliquꝫ pticularis: quã qdẽ imaginatõem vocat equoce tñ ad eã q̃ pa aie sensibilis extirit. Voluit. n. mãz gnãbilẽ ⁊ corruptibilẽ motorꝝ orbũ sic obedire velut corpus nostrũ aie obediens. Hec aũt stare nõ põt eo q: motoribus orbũ imaginatõem seu appꝫhensionem huiusmõi non ẽ adaptare: cũ motus eoꝝ fint oio ordinati vie vni ⁊ ordini adherẽtes. creticoꝝ.2. Quod etiꝫ manifestat in nãe ope ita ordinato ſtiq; fine deliberãtõe opante illis suppositis ⁊ ab eisdẽ directo: cũ natura mẽte creat ⁊ itellectũ melioꝝ scrutatiuo re. a. 4 dirigit nãq; ab itelligentia. Et iõ metaphy. elicitur ij. opus nãe opus fore intelligentie. vñ cõ mẽtator. Natura facit aliqd ordinate ⁊ pfecte ⁊ ñ nõ itelligat q. cẽt rememorata ex virtutib⁹ agentibus nobiliorib⁹ que dicũtur itelligentie. In de cordis aũt medicinis dicit pdictas formas speciſicas a principio causarum ac tinis quorũ cã deus est benedictus. Hanc aũt sic leuem phisim oꝝ ex extremo p media in alterꝝ extremorũ vt in deũ benedictũ ad quẽ oia tendũt ceu apparebit adducere. Propter qõ sciendũ vt ex his veritas magis habeat q: mixtio concurrit eſaris certa ⁊ agens ipriměs extrinsecum vt ea introducitur in suscepriuũ forma cũ suis virtutibus occultis ex merito bone ꝗnis p̃ pantis miscibilis pfecte ad receptõem ipsius: prio fa: ⁊ de medicinis cordis: ita q: quãtuꝫ mixtio fuerit pfectioꝝ pp miscibiliũ bonã cõtemiationẽ ⁊ põ temperatioꝝ tanto nobiliꝝ introducet ⁊ virtuosioꝝ adeo q: in mixtione beis, ꝓpter ciꝰ nobilitatẽ ⁊ ꝗnis tpantiaꝝ forma introducit ab ertia. Benauit nãq; deus hoi tpatioꝝ ꝗnẽ quã i hoc mundo fit possibilis inueniri: prio pria: qõ et ciꝰ tpatissimꝰ indicat tactꝰ et eiusdẽ corpis rectitudo. Ela nãq; cuꝫ ad mixtionẽ eius pueniũt sunt magis depurata et a sordẽ seu labe ꝗietatis sequestrata sunt cui ꝓparatione

alioꝝ mixtionis velut auruꝫ ad alia metalla fornace exalatum: ꝓmo ⁊ scdo appensi historiarꝫ aialiũ. Et iõ meretur non solũ formã p virtutẗ celestẗ ex elis suscitarã recipe: vel ẗ ab ex qm̃ solus intellectus vẽit ab extrinseco : de aialiũ ge. scdo: ⁊ ab agente nobilissimo vt deo gloriolo ⁊ suppmo. Est ẗ aliaꝝ formaruꝫ nobilissima diuinitate eius pticipãs q̃plurie: iuxta illud psalmiste: Minuisti eũ paulominus ab angel. vñ Algazel i fmonib⁹ de aia: Cũ ꝓmixtio elꝝ fuerit pulchrioris ⁊ pfectioris eq̃litatis q̃ nibil possit inuenirl subtili⁹ ⁊ pulchrius sicut ẗ spma hois tũc fiet ad recipiendũ a datore formarꝫ: formas pulchrioꝝ q̃ aia ertat humana: dria ẗ. 5. Appellat aũt. a. si mãdo formarꝫ datorẗ intelligentiã iã dictã agentẗ. sic itaqꝫ fere in olibus forma spẗi cuꝫ eius ,pprietatibus occultis er potẗia suscitat mãe virtute corporꝫ supcelestiũ vt senfit Ptolemeus ⁊ Mes. cã Hermete: ⁊ tandẗ vigore itelligẗie ⁊ dei conditoris suppmi. circa figdẗ predẗ dubitare ꝓtingit in eo qõ dictã ex tpamento ꝓnis pfecte mixtionẗ regulantẗ formã cum eius virtutibus sumi specificã i mãꝫ Vñ oꝫ ꝓnẗ ita corũpi perritem qõ ꝓtingere nõ vt posse: cũ dictuꝫ fit i libro de ge. ⁊ cor. ⁊ de distẗpantia ineq̃li oẽm interẗptionẗ ⁊ corruptionẗ eẗ a sijs ꝓõi aũt precrũi nihil sui esse vt. Ad qõ gdẗ dõm q bonitate ꝓnis mixtionis preparata vt dictũ formã cũ suis ,pprietatibus specificã ex mã suscitari a pncipio sorisco ad q̃ ⁊ nouã sequit ꝓõ ⁊ alia vlr ꝓnitia. Aduenientẗ nãqꝫ nouã sbali forma horib⁹ corruptis inouank ceta. sorma eni mãe annectit absqꝫ medio: scdo de aia. ⁊. 8. metaphy. et quo gdẗ netu oia ,pdeunt accũtia. Dicendũ itaqꝫ corruptionẗ duplicẗ fore. vnã gdez a ꝓrio directe inductã quo preexrũs ipropie corũpit ꝓõ alterã gdẗ corruptionez forme seu subiecti accũtis cãta quo ipsa corũpit corrupto eꝰ susceptiuo vt pfectior occurrat sicut pfectior aduenit forma: quã seqũt de cãis lõgitudinis ⁊ breuitatis vite. Propi hmõi ãt tertiũ dubitaꝰ hmo i eo qõ vt hãc formã cũ eis appenditis ex celestiũ aliq̃ virtute signata cãri sub determinata distãtie: ⁊ iõ sortassis appellari specifice ⁊ occulta. Sz q̃ h̃ esse ñ possit mrat Videt nãqꝫ cõis existere non min⁹ ⁊ mixtionis mã ipsi⁹ susceptiua. Scriptũ nãqꝫ in pncipio de sblimib⁹ ex necessitate ꝓtinue motũ iferiorẗ supiorib⁹ lationib⁹ copulari: vt oꝫ ipsius virtus gubernet ide. Dcm̃ ẗ i his ⁊ scdo cc. ⁊ mũ. q calor ⁊ lu mẗ a stellis iducit a certo aere ab ipsoꝝ latione: ⁊ phy. scdo boiez ⁊ solẗ boiez gnãre: ,pter q̃ ⁊ filia hec forma vt specifica forme cõis nõ minus q̃ elaris ⁊ non Scta ,ppẗ sicut testatus ẗ Mes. Propi hoc ãt dicendũ: vt dria appuit. io. q supiorꝫ I hec iferiora duplex ẗ: i pũtiarũ ipressio. vna vlis oi bus ⁊ cõis p motũ ⁊ lucẗ q̃ gdẗ oia in cõi gubernãt iferiora: ita ẗ q elꝝ fm eoꝝ distare aut appropinq̃re Est aũt ⁊ altera ipressio pticularis fine motu ⁊ luce ,ppẗ absqꝫ medij alteratione susceptis ipressa ab aliqua virtute stellarꝫ pticulari ⁊ situ cãta. Cuius modi virtus ferri attractiua magnetis existit ex polo articko vt experimẗ deriuata: quã gdẗ virtutẗ forme specifice cũ eaꝝ ꝓnitib⁹ sũt secute. Et iõ qꝫ ꝓmixtio regulata ⁊ bona ꝓnẗ seu q̃litatib⁹ posita elꝝ non iest singulari forma hmõi non aduenit specifica virtutes habẗs nobiles ⁊ occultas vltra elꝝ q̃litate. vnde de medicinis cordis hãc scribit virtutẗ mirabiles ⁊ occultam

non posse i simplicib⁹ repiri cuꝫ ipsa deẗ ex boni tate ꝓtonis mixtionẗ optie regulãte. Et ,pterea ẗ videre: q i mixtione elari ex q̃ resultat ꝓõ declinãs ad latus caliditatis ⁊ ẗ siccitatis pl'm repit hmõi forma: eo q ex nobili ꝓnẗ cãtur q̃litatib⁹ actis caliditate. s. nobilioꝝ ⁊ siccitate passis. Et iõ apbꝝ. i. pharmaca dissolutiua forma spẗi attrabẗtia ca. fũt ⁊ fic. q̃litatẗ n. h⁹i attractioni ꝓserũt pp qõ ⁊ karabe fricatiõe calefactũ palcas valenti⁹ rapit. In reb⁹ quoq; vehemẗ ter friũ sortassis ad eoꝝ formã specificã mirabiles ñ sequũt fic opationes ⁊ occulte pp ꝓnẗ fridez igno bile mixtionis miscibilis male digerẗtẗ ⁊ cõterminãtẗ nisi extẗt aia ceu scorpio pncipijs subleuat⁹ vite. Et iõ tertio pharmacoꝝ: de medicis iterficientibus sua fritate non ponit aliq̃ tota spẗ iterficiõs imo non iterficit nisi p q̃litates suas. q̃rto quoq; sexte idez vt sentiri. Ponũt eni venena fra sua opari q̃litate sicut opiũ: mãdragora: iusquamus ⁊c. lz pmo fa. exẗplari ter tũ iusquamo videat virtus specifica adaptari. Propter qõ sciendũ dẗceps scdo q hec forma cũ suis appẗditijs spẗi daẗ ⁊ non idiuiduo vñ ⁊ forma dẗ spẗi. Et qꝫ spẗs magis nõ suscipit et min⁹ fz rõez eiusdẗ: fm tũ eẗ idiuiduoꝝ et actõis pncipiũ magis pticipatur et min⁹ pampli⁹ ãt videm⁹ appropinãre aut distare forme vel mãe. Videm⁹ eni a gbus dã idiuiduis spẗi opatões ,puenire nobiliores: vt ab hoie tpato et aloe succotrino. ab alijs ꝓ vilioꝝ sicut a marione hic eni etñ figurationẗ videat hrẗ humanã: opationi buo m̃ illi⁹ mirẗ pticipat velut aloes arabicũ i eius spẗ. Multi quoq; nobilitas et ipfectio pẗ trigẗ pp homogenitatẗ mãe et bonã ,pportionẗ ꝓnis ad cã et pp materiei ꝓsusionẗ et ipsi⁹ ad ꝓnẗ i ,pportionẗ Aut pp virtutes seu alia a gb⁹ forma introducit specifica eo q fint mãe optie ꝓfigurate: vel iconfigurate fm m̃ magis et min⁹. Et iõ videm⁹ iterdũ monstruosa qdã aialia ad formã tẗdẗ hũanã fm ꝓ minus et ẗ. Propi hmõi figdẗ q̃rtũ sciẗdũ q buiusmodi virtutes ñ sp suas consequũt isepabilit formas: imo illis remanẗb⁹ plerũqꝫ corũpunt ipse: qõ euenire potest aut pp i disponẗ mãe cũ distẗpata ꝓnẗ i q̃ cẗrũ fuit suscepta cui inittebat forma vel ex pte loci eo q a locis in gb⁹ ,pducte fuerũt et conseruabãt remoueank. Est eni pma pncipiuꝫ gnãrionis velut pr. vñ pmopria. Corp⁹ indicũ fm ꝓnẗ sclaui q̃le fiet aut i firmabit aut mouet: loc⁹ eni virtutẗ hꝫ contẗtiuã et saluatiuã locati phy. 4. Et ideo. i. phl. fiẗ locus est nã sacrt. vñ de lege: Mra nã ẗ q̃l ẗ regio. Aut h̃ euenit ex pte eoꝝ a gb⁹ illa forma iprimit cũ virtutib⁹. Cũ eni vnũqõqꝫ piodo terminet signato vt magis appet i gencasticis virtutes celoꝝ ad tpe determinatũ i formis et materijs sustẗtãt: iuxta illud sapientie: Produxisti oia i nũero pondẗ et mẗsura. Et ideo apparet defecti multoriẗs erpiẗie illoꝝ q virtutes habẗs occultas erpiẗtes fi fz signatũ tpe obfuãt, ineniẗtes nãqꝫ sbaz et compositũ putãt illic et virtutẗ occultã i ucnire. forma nanqꝫ i compositõ figura: color et bꝰ i diuti⁹ pmanẗt q̃ virtus mirãda occulta cũ hec determinatũ tpis piodũ magis conseq̃t predictis compsonis cucrãtiã. Quare videm⁹ hodie multos lapides virtutib⁹ oli fibi attributis deficẗ tũ pp ab eoꝝ locis separationẗ: tũ ẗ pp tpis antigratẗ. Q̃ ẗ i virtutibus imaginib⁹ conspicit arte ipressis. Existit eni adhuc imagines virtutib⁹ tũ carẗtes velut in ciuitate Con

stantinopolitana, phaui nũc reptũ: vt in decrepit⁹ in hus que fũt hois ondit. Quod autẗ virtutes specificẗ tã nãles q̃ arte magica iducte non fic hodie grandẗ repiũtur efficatiã hrẗ vt scripsere antiq contingere põt: aut ,pter aliquã ꝓiunctõem seu motũ aliũ ut octauẗ spere mime nũc vt pri⁹ cãtũ: vel qꝫ mor⁹ ignoratur mõ specific⁹ sub quo determiate iprimãt cerateres ⁊ figure. i forma ẗ fic ab extrinseco data vt non suscitẗ et mãe potẗia ea seu testant oẽs icorruptibilis ertat ⁊ ppetua. Virtus tũ eius specifica corruptibilis ẗ ⁊ tpe mẗlurata. Insup notandũ q hoies mirãt amplius in opatõe hmõi virtutũ occultarꝫ q̃ sup opationẗ virtutũ simpliciũ appentium cũ tũ ille sint mirãdẗ nõ parũ. Cuius qdẗ cã pẗ euenire eo q hoies nõ mirãtur de his que fũt sp fz de illis q̃ raro ꝓtingũt: de i iteriorib⁹. 6. vt edi manifestat mrẗ non visa exẗplo vñ ꝓ medicis cordis. A reb⁹ assuetis admiratio ñ cadit ⁊ negligẗtã negligit aia de ipsis igrere: ⁊ lz virtus eoꝝ fit mirãda valde vt appet i ignis opatõe stupenda. Virtute nãqꝫ et sua potẗia visuꝫ i actũ deducit ,phibet ẗt ne capras rãgat ascẗditqꝫ surfuꝫ: ⁊ q̃ supat facit ascẗdere. Crescit ẗt fm aris. i multiplicata analogia: i ifinitũ fere corũpit ⁊ trãsmutat i sui sbaz cui obuiat ⁊ neqꝫ diminuit figdẗ sumat ex eo. h ãt ⁊ talia mirabiliora erũt attractõe ferri ⁊ magnete cetis filiũ Qꝫ tũ fũt vfitata ⁊ ꝓinue nob appẗtia nõ admirant hoies ex eis. Qꝫ ꝓ magnetis ⁊ alioꝝ opatio ẗ rara ⁊ extranea nos i admiratõe ⁊ cãe idagatõez iducit ,ꝓpter nãqꝫ admirari nũc ⁊ primũ cepit philosophari: ꝓmo metaphy. Cã quoq; huiusmõi põt eẗ difficultas cognitõis ,ꝓportõis mixtõis i qua forma cuꝫ eius virtus suscipit specifica. Proportõem nãqꝫ simplicũ cãtiũ huiusmõi mixtõem ignoratur q̃ diu vixerimus in hoc mãdo. Auer: gnto collz. Impossibile scire p arbitriũ mẗsurã mixtõnis p quã opatio specifica fit in ipo ente: qm̃ cõmixtio totiꝰ vniuꝰ duoꝝ cũ toto alteri⁹ ex ope dei bñdicti ⁊ sumi ⁊ ope nãe: ꝓ ꝓnib⁹ primo. Est ãt difficultas ⁊ admiratio altera ex ignorãtia pricipioꝝ puẗ⁹ huiusmõi virtus occulte cum ipsa nõ educat oio ꝓ potẗia mãe fz ad hoc agẗs operatur extrinsecũ ẗt vt corp⁹ ptiale celeste: deide intellis plena formis demũqꝫ fm⁹ bñdict⁹. Propẗ q̃rtũ ꝓ ad primũ ⁊ fm dõm formã specificã vt iã appuit fore subaz ,put ipa imediate vnit mãe cõpositũ cõsituẗti. Ad aliud dõm q vt ẗ suba solo ꝓbẗdit itellectu vt aia aut alia forma subalis de nõ pceptis sensu vt ꝓ ẗ virtus ⁊ ,pprietas subẗ vel ,pprietas ipsa vt color aut odor rei p erpimẗtũ dẗ ꝓbendi ccu ex opatõe ab ipsa decisa notat. Ad aliud dõm ,p rãto dicẗ Ba. ipsaꝫ nõ fore rõem demonstrabilẗ eo q occulta cõ nãm super qualitatũ elꝝ ex gbus demõstratões suscipiũt medici per tactũ gustũ odorem ⁊ colorez et subam vt durã ⁊ mollẗ asperã ⁊ leuẗ ⁊c. que medic⁹ subam appellat. cũ. n. ex his pueniam⁹ i cognitionẗ simplicis alicui⁹: in cognitõem huiusmõi forme ⁊ virtutis occulte puenire nõ possum⁹ lz in plurib⁹ fibi ꝓõea. associẗ ⁊ fic. Ipsa quoq; ,put ẗ ,pprietas q̃dã demõstrabilis ẗ velut ⁊ alia. Q̃ ãt nõ demõstrẗ itellerit Ba. ex ignorãtia ,pcedere nostri cũ pdcã q rõnis ,pducẗ nos nequeãt i cogni⁹ez sui act⁹ ⁊ forme Ad aliud dõm q fi accũs corũpit ꝓnẗ sbam ita ⁊ ipsa pp eẗ ort ez q̃ radũ fignat i formis sbalib⁹ ẗt ficut plures loq̃ntũ appẗtẗr pcedũt. aut fm Viorẗ pipa-

teticoꝝ sniaz ponẗtiũ p vnã formã, compositũ existerẗ dẗ q mortuo tyro introducat i instãti alia forma cuꝫ ,pprietatib⁹ ꝓnitib⁹ illã ,ppinquã forme corrupte velut appet in gnãtõe ignis ex aere vbi q̃litas igni proportõbilis introducit eẗntia vel spẗ: aut remanet potentia nõ ãtvt pri⁹ actu. Dicat igit ad pñs ad hoc tm cũ id difficultatẗ rãgat nõ minorẗ ista. Ad argutaverto qtis alteri⁹ cõcedẗdũ ẗ Ba. ⁊. A. Et alijs bñtib⁹ hmõi formã sorz, pprietatẗ virtutẗ ⁊ q̃litatẗ mõ exposito. Ad aliud dõm filitudinẗ eẗ duplicẗ. Vnã gdẗ que ẗ respect⁹ et ,pportio. Vbi gfa: attrabẗtis ad attractũ suppeoꝝ formas specificas fundatã q̃ ẗ q̃litas et ab hac ⁊ onsuꝫ nõ, sit pncipalꝝ actio taliũ virtutum Juuat tũ eadẗ velut ẗ filitudo cali ad calz. Est ⁊ alia magis ipropie dcã que ẗ cõuẗẗtia ⁊ bõgeneitas forme specifice vni⁹ rei ad alterã ad quã figdẗ cõsequũt virtutes gb⁹ vnã agit ad aliud. Et hãc gdẗ filitudinẗ itellerit Ba. cũ dixit spẗs attractõis nõ eẗ nisi p filitudinẗ sbaz ad sons. Ad aliud dõm q. lz forma specifica conseq̃t ꝓnẗ ⁊ aduẗiat iã pri⁹ entiũ actu cũ tũ ei occurrit corũpit actualitas pcris ⁊ ꝓõ et in instanti nouã introducit forma cũ dispõnib⁹ sequẗtib⁹ illaꝫ vt declarat hus. Ad aliꝰ appuit qd dõm. Inmuit eni q huiusmodi forma iquãtũ ẗ dãs eẗ compositõ fim plr ⁊ pricipiũ primũ opationis ẗ sbe. ,put ꝓ ẗ aliqd huiusmodi ꝓnis sbam et pricipium operationis imediatũ ẗ, pprietas quedã occult⁹ virtus ⁊ nãlis potentia. Ad aliud tã visuꝫ dria marẗ. 60. Dria. 72.

Quod iter sanũ ⁊ egrũ accidat mediuꝫ ondẗt ex tegni ⁊ Eracleo prio theor. introducto dicẗte medicinã eẗ sanoꝝ egroꝝ ⁊ neutrorum huiusmodi ẗt mediuꝫ sentit a Joãnitio ⁊ theo. Q̃rtoẗ Qõ ⁊ monstrat rõẗ: qꝫ i predicamẗtis Dria mẗlata fũt quoꝝ non ẗ necessariũ alteꝝ iesse susceptibili Sanũ ꝓ ⁊ egꝝ videẗ huiusmodi. Nã si dicat huic iest albedo ñ segẗ q̃ debeat dici alb⁹ ⁊ filr i nigredie. dubium ẗ. n. an simplr ifinit aut fm qd tepicoꝝ ꝓo. Ita i sano erit ⁊ egro: qm̃ poterũt fm ptẗ ⁊ simplr inesse. Rursus ois motẗ de extremo i extremũ p medꝫ qõ ẗ neutrũ extremoꝝ Ar. ⁊ Ba. fz motẗ ẗ de sano ad egꝝ et ẗ. Ad duc corpus aialis mutat de egritudine in sanitatẗ et econuerso fm nãm sz nulla transmutatio nãe ẗ subita: non. n. ea sustinet repẗtinas i mutationes i tegmi. vñ. 7. histori. Nã fic pcedit paulati et ordiate vt continuate lateat cõterminũ et mediũ. Non. n. hoc eẗt si repẗte imediate fieret trãsit⁹ ꝓ vno extremoꝝ i aliud. Et cũ due nãe corp⁹ constituãt ꝓõ. s. et compositio cũ tertia ẗt dicta cõis ex his vnitas: possibile: nãqꝫ erit tpamẗtũ fore in ꝓnẗ: in compositione ãt distẗpamẗtũ et ẗ: aut i ꝓõe tpamẗtũ i actiuis et distpamẗtũ i passiuis: et filr i compositione drũter fm eꝰ qdruplicẗ nãm: et eodẗ modo in vnitate: qõ põt contigẗ ex ipsoꝝ cãꝝ varietate. Non solũ. n. compõ segẗ ꝓnẗ: imo ẗt rẗ diuinã dclup ex sp̃ioribꝰ ꝓnũ ꝓio: ,pter que mediũ dcũ neutrꝫ seu neutralis dispõ iter sanũ et egꝝ concidet. or poſitũ quoq; boꝝ ñ min⁹ auctoritate cñdit et rõẗ firmatur. Jn pdicamtis. n. sanũ et egꝝ Dria ponũt imediata eo q alteꝝ iſit nãlit suo susceptibili velut par et impar nũero. vñ q̃rto topicoꝝ. Sanitatis et egritudinis nihil ẗ mediũ: boni aũt et mali existit. Itidẗ Ba. vt neutꝝ respuẗ i berchib⁹, ait nãqꝫ fmo vet⁹ medicinalis doctrinam sanatiuorum et egrotatiuorum existit

Adhuc l libro de morbis cāis ⁊ accidentibus ⁊ marie i
primo: ⁊ de ige. primo ⁊ secdo: i qb⁹ inuestigat nāz cēntiā
egritudis ⁊ sanitatis nūq̄ ō medio sāc mētionē iter
ipa. Dēo.n. homes cū actus pticulariū corporis ad ge-
nitōeo q̄ fz vitā iculpabilē bēant famulātes sōo se eē
credūt. Nā ab exitu tpamēti vsq̄ dū morbā q̄l cadit
multi sē gradus. Nociti vo quocūq̄z illoꝝ illa pticu
la egrotare existimāt. Vult.n.q̄ stati cū go egredit
tpamētū būc incidē i tpamētuz ⁊ cō. vñ ait quoꝝ sani
tas ē moderatio boꝝ egriaudo ē icōmoderatio. Ne-
q̄z et⁹ fidelior imitator haly. 6. tbeor. vbi agit ō mor
bis ⁊ coꝝ cāis quos gdē tātos locis nō ē ponē ī sufficiē-
tes. Et primo pima: Dicem⁹ quō iter duas dispōes
inē q̄a ꝓculdubio ñ ē mediū media vocēt. Silr collz
primo: Adhuc ñ attēdo ci de quo dixerī q̄ nō ē sanum
neq̄z egꝝ qō declarat vt dicē i sequētib⁹. Rōe quo
q̄z idē ꝓuincit: qm̄ sanitas est qōdā bonū nūc egritu-
do āt eius oppositū vt malū: Inter bonū āt ⁊ malū
nāe nō cadit mediū: q̄ malū ē boni ꝑuatio nō. n. ma
lū aliquā nāz dicit: sz ꝑuationē solā boni ⁊ defectuz.
vñ dr cūz brē deficiētē. s. a bono. Inī ꝑuatiua vo nō
cadit vt declarabit mediū. Dixit aūt nāe qm̄ iter bo
nū ⁊ malū motus ⁊ politie intercidit mediuz pura bere
mita q̄ ñ est bon⁹ neq̄z malus quo ad politicos act⁹
exercēdos. cōmē. io. metaphy. Adhuc argnūt dicē
tes q̄ sanitas ꝓfistit i pūcto vt i tpamēto ꝓfecto ⁊ idi
uisibili: qdā āt ab illo recedit mor i itpamētum ⁊ egri
tudinē icidit: cū decidat ab illa punctali tpantis. In
ter sanuz igit ⁊ egꝝ mediuz cadit nullū. Propī p
muz gdē scīdūz q̄ sanitas ē ꝓstructio mediū pticularīū
fz nāz. Aut cā nātuz actuū primo de morbo: ⁊ de re-
sa. Sanitas ē ꝓpō fm nāz vniuscuiusq̄z ꝓsuetos ofi-
ciēs actus. vñ Joāniti⁹ Sanitas ē tpamentū ꝓficiēs
res nātes fm cursuz nāe. In pncipio vo canonis p
mi est dispō aut bitus ex q̄ opatōes subi sane ,pueni-
unt. Secdo quoq̄z collz ponit bona dispō in mēbro q̄
ipz opat opationē quā bz aut patit passionē quā bz.
Est āt egritudo huic opposita dispō corpis pter nām
actuz nocēs: primo ō morbo: ⁊ itio de accidenti: aut i
tpantis ex cursuz nāe vñ fit lesionis effect⁹. Prio ve
ro secda est dispō ñ nātis i corpe humano ex q̄ i opatio
ne ,puenit nocumētū ,pūctu primo. Collz vo secdo est
dispō i mēbro p quā agit ⁊ patit pter nāz. Sz qz sanū
⁊ egꝝ sunt ꝓria ⁊ ea oppositoꝝ sunt spēs pus qd sint
opposita dicat: ⁊ demuz ō alijs. 5. quoq̄z metaphy.
Opposita dicunt q̄cunq̄z non ꝓtigunt fīl ad eē ābo-
rū susceptibili. vñ. a. 6. metaphy. Quecunq̄z nō ꝓue
niunt i vno subō ⁊ vno tpe dicunt opposita. Sunt āt
q̄tuo: coꝝ mōi i post pdicamētis positi: ⁊. 5. metha-
phy. Sdictoria: ꝑuatiua: ꝓria ⁊ relativa. Quoꝝ q̄dā
fz. a. neq̄z subiectū sibi ꝓcernunt neq̄z gen⁹ sic Sdic
toria. Opponunt. n. vt affirmatio ⁊ negō. Nā Sdic
tio est cui⁹ñ est mediuz fz se: posterioꝝ primo. talia. n.
circa oē subiectū ꝓtigunt de quolibet ēt vificat eē vl
nō esse metaphy. q̄rto. Neq̄z ēt gen⁹ cū nō ens nul-
li⁹ gēis: imo neq̄z ens qō apperi porphyrio ⁊ ttio p
bar metaphy. Quedā quoq̄z subiectū sibi determināt
⁊ gen⁹ sicut ꝓria sunt eni posita sub codē gnē ⁊ ma-
rie a se distāt i post pdicamētis gnto ⁊ q̄rto metaphy.
sicut ipar ⁊ par numeꝝ ⁊ gen⁹ q̄titatis discrete: ⁊ al
bedo ⁊ nigredo colorē i supficiē. Ipsius eni est ,pri
um tolerari. Relativa quoq̄z determināt ēt sibi ge-
nus ⁊ subiectū; ⁊ aliqn i diuersis iterdū i vno Idem

nāq̄z pōt esse pr ⁊ ñli⁹ oriter. Ben⁹ ēt Scernunt nū
quedā sunt quoꝝ eē est ad aliud se brē vt relativa fz
eē: sic bitus dispō ⁊ discplia: aut quoꝝ eē est i aliō di
ci ⁊ referri vt magnū pnuz: fīle ⁊ dissluē scia ⁊ scibile.
Sunt ⁊ alie ꝑuatiua dcā que subiectū ꝓcernunt ⁊ ge
nus quodāmō. alio āt mō non: sicut ea i gbus ponit
non posse fieri regressionē a ꝑuatione i Litum facto
egressu i eū vclut visio ⁊ cecitas: lux ⁊ tenebre. Sub
iectū nāq̄z cecitatis et visus ē oculus tenebre et iucis
aer. Ben⁹ āt ñ determināt: qz ꝑuatio ē negatio i subō
apto nato: q̄rto metaphy. vñ. a. Bitus et ꝑuatio sī
affirmatio et negō restricta circa genus vl subm i ipe
et dispōne. Dicit āt circa gen⁹: qz pōt vtcūq̄z gen⁹
ꝓcurrere ꝑuatio sicut et subm ꝓcernit puta circa catu
loꝝ visionē aut vulpū debitum et vidēāt tēpus expe
tentium. Deinceps vo aduertēdū qō mediū dr qdā
iter duo locatum extrema. qō triplr solet distingui
a loquentib⁹ i cōibus magis: mediuz vz fz subm ipse
et formā seu dispōnē. Appellat quoq̄z medium fm
subm ipm nullius sit oppositoꝝ receptiuū sicut lapis
sani et egri mediū existit bmōi. non eni sānā aut egꝝ
vificat de ipo. Mediuz vo rōe tpis dr qn ē dare tē
pus i quo neutru iest subō: sicut catuli aut vulpeculi
est mediuz tpis visionis et cecitatis. nō eni ante no-
uem dies dr cecus aut vidēs. Privatio eni ,ppriū
dr qn est aptū natuz subm brē et non bz. Nā cecitas
est ꝑuatio quedā. Cecū āt non dr fm oē tēpus sed qn
natum est brē et non bz qnto methaphy. Est quoq̄z
mediuz fm formā cū ipsa vna media extremis ꝓsecia
inexistit subiecto vt palliduz aut rubeuz ex albo et ni
gro cātum. Si ergo queras quō sit mediuz iter pre-
missa opposita: ⁊ primo i contradictoriis: rndendum
q̄ nullum ꝓdictoꝝ est medium: vlr eni nullum in
terueniet vt diffinitus est fm se mediuz iter ꝓtradicto
ria. De quolibet eni vexꝝ est dicere i sbiecto et i quo
libet tpe q̄ videt et non videt: multo āt minus iter
cidit medium dispōale. In pmitiuis vo est medium
subiecti et tpis Illā subiectum est aliqō puta lapis ō
quo non vificat cecitas aut visio. Est et subiectuz ō
quo vificat relatione ad tēpus vt de cane post nouē
dies et non ante. Ad aliquid quoq̄z medium vt ha-
bere subiecti et temporis fm differētes partes relā-
tionis et forme. idem eni potest diuersa pater ratōe
esse et filius. In contrariis vero medium vz subiec-
ti vt iam apparuit et non temporis. In quolibz eni
tempore est dicere aliquid subo contrariorꝝ inexistere.
Mediuz quoq̄z forme est id de quo pncipalī que
stum existit ita q̄ predicta fūt expositionis gra ꝑtrac-
tata. In quibusdā quidem contrariorꝝ reperit vt in
bis que contraria dicunt mediata: puta rubeum iter
album et nigrum. Et bmōi mediū iterdum est vno
noie forma denotante noiatum vt rubeū seu palliduū
et tepidum: inter calidum et frigi. Aliqn vo noie ca
rens noiat abnegatione extremoꝝ sicut qs nec iustus
neq̄z iiustus: qō iusti et iiusti mediū existit nec bonus
nec malus boni et mali mediū. In gbusdā āt contra
riis non repit mediū quocūq̄z mō dcm̄ que et pp b⁹ i
ꝑtraria dūr imediata velut par et ipar i nūero tanuz
et egꝝ i corpe fm ar. Est āt vlter⁹ scīdū q̄ i gbusdā
sit ꝑtrariis b⁹ i vicissim de vno i aliud ꝑmutatio vt ō
sano in egꝝ et econtra. In gbusdā autē non imo al-
terū nātū videt insertum fore subo puta impar trini
tati par quaternitati et calidū igni. Adhuc cōtraria

vident oio aduersari ⁊ mutuo se ex subo expellere ⁊
vnū fine altero regiat oio qō in sano ⁊ egro nō vt q
busdā penitus eucnire: vnū. n. fm qd ex necessitate
alteꝝ cōpatit eo q̄ ipossibile ē sanitatē aut ifirmitatē
fieri carētib⁹ vita: ō sensu ⁊ sensato. Vita vo stat q̄
tūcūq̄z ꝑtaua ⁊ exigua p aliquā portionē ꝓpantie et
sanitatis: ⁊ tūc fz bos egritudo sp in sanitate locabit
qō nō i alijs iter nenit ita Prijo. Circa pdictū dubita
tur qz vr vt aiūt egꝝ ēt in effectu cū sano existere: cū
Ba. i bis q de ige. velit egros ēt mūc ꝓfuare. Id āt
corpi sanitate pticipāti debet. ⁊ dtia. 65. Sanus oia
ifūt fm nām: egrotāt⁹ pter nām iquātū egrotāt qz
igit dr egrotāt⁹ iquātū egrotāt fit inenit sanuz icri
stere cū egro. Palin: collz. 3. Febus ē calor nātis cū
egritudi ali seu extraneo cōmixt⁹. Ītidez: qs causoni
zās sanat. cū oē āt deducat de potētia in actū p aliqd
exīs actu: oz igit cū egro sanū actu ēt cristere. fūt igi
tur fīl actu. In Prijs qz ea fūt Prija ⁊ imediata quoruz
rō i maria extat distātia. ita vt vna fore nō possint igi
tur secū sanū egꝝ cōpatiet nec eō: De hoc āt vt mox
apparuit direūt alig nullū eē corp⁹ adeo egꝝ qn eidē
sanitatis aliqd ifit ēt i effectu qz sanitatē facit sanitas
aut ps sanitatis metaphy. 7. ita vt i egerrimo corpo
rū fit sanitas actualis q̄ p oē ipsa tādē reddat i effectu
Sz qz egritudo ⁊ sanitas aliud ē q̄ vita qs bi nō vi
dent seqstrare oñdit. Sanitas. n. opponit egritudi-
ni: vite āt moto. manēte nāq̄z vita sanitas ⁊ egritu-
do vicissiz circa ei⁹ pmutāt subiectū. vñ ō cātu longi
tudis ⁊ brevitatis vite saluatis susceptius sit mō la
titas nūc egritudo. Propī qō dōm Foi egritudine
q̄tūcūq̄z sua i aliq̄ pte cordis fuare sanitatē i habitu
seu potētia fa vel actu prio: sopita. n. pmanet tanq̄
vita in semie a matrice susceptō q̄ente bitu mox ꝓir
fit actu. 48. vñ Cōmē. q̄rto ce. ⁊. m. Lor ē qō aliat
mēbꝝ egrotās ad sanitatē: mēbꝝ vo ifirmū ē alter o
bile. Educat āt bmōi potēta seu bitus i actū scōm ō
facili cū pax disset ab illo: qō āt tale potentiā ,pdire
facit in actū ē celestis vigor ceu cū luna ꝓiungit ali-
cui i ēiuolo planetaꝝ vel eūdē aspicit. io. oria ⁊. 104
aut spēs sanitatis exīs i aia medici p quā res necessa
rie applicant sanatiue subo. fic. n. sanitas fit ex sani.a
te ac dom⁹ et domo exīte vz in artificis aia metaphi.
tactū. 7. et hoc itaq̄z appz q̄ cū egrū effectu inexistit
subo sanū illi nō erit i potēta pria vt alis Prioꝝ neq̄z
actu fo vo prio. bīt igit aliā quādā nāz a Pijs cete
ris. Et p id ad ducta qd dōz appuit. Inter sanitatē
figdem ⁊ egritudinē Ba. visus ē mediū fm formā
aut dispōem locare id neutru seu neutralē appellant
dispōnem qō mediū in tres distinxit ꝑias. Nāz aut
forme āe sanitatis. s. ⁊ egritudis ꝓtrāgent ifit i ter
tio: ⁊ sic primū ꝓstituēt neutri significatū qō dicit eē
Ve mediū sanissimi corpis ⁊ egerrimi in quo figdez
ponūt significato pueri senes ⁊ cōualescētes: primo
fa gb⁹ associent ⁊ decidētes. Vel qz ꝑtracte forme in
vno tpe fint eqlr in mēbris copulate ceu in corpe pa
lytici: aut ꝑticipando eqlr sicut in corpe ceci. vñ. A.
velut cū go sanus ē in pōne ⁊ eger in cōpōne vel cō
Aut san⁹ in q̄litatib⁹ actiuis ⁊ eger i passiuis aut ecō
uerso: vel ifirmus in quātitate san⁹ in forma. vel erit
p relatōem ad etates ⁊ tpa ceu pblatic⁹ q̄ ifirmus est
in pueritia ⁊ sanat in iuuētute. Coleric⁹ aūt econtra
dr neuter aut puer q̄ sanus ē in estate: ⁊ ifirm⁹ i hye
me: iuuenis aūt ecōtra. Est quoq̄z fm Ba. scīendū

q̄ neutrū in prio significato ē vere mediū ⁊ reale sani
tatis ⁊ egritudis. Alia vo duo media ⁊ marie terti
um sūt ronis ⁊ relativa. Extrema. n. ipsoꝝ per se cō
fiderata sanitas existit ⁊ egritudo. Sz itellect⁹ ⁊ p
cipue in significatoꝝ tertio ꝓpans vnū ad aliud me-
diū ⁊ neutralitatē ꝓstituit fm q̄ ipz et diuersis ptib⁹
aut dispōnib⁹ colligit i vnū. Nosce igit primū signi-
ficatū ipozitare vnitatē subiecti ⁊ tpis fz vnitatē tpis
⁊ diuersitatē subiectoꝝ. tertiū āt appcit isti. Pro
pter fm qdē scīendū q̄ Haly moues hanc dubitati
onē quedā distinctōe nitit Ar. ⁊ Ba. cōcordare ac
si iter eos nō sit realis sz vocalis magis dissonantia
Dicit. n. arist. voluisse ipossibile fore sanitatē ⁊ egri-
tudinē simul a corpore remoueri ⁊ fieri in eo tertiam
dispōnem non bītem partem sanitatis neq̄z egritu-
dinis. Sic igitur vult Haly arist. intelligere non esse
mediū inter hec q̄ non participat extremis quod per
abnegatōem mediuz dicitur extremozuz sicut q̄ non
est iustum neq̄z iniustum dictū fore mediū iusti ⁊ ini-
sti. Sed ait Bal. velle per dispositionem qua non
est sanitas neq̄z egritudo dispositionem corporis in
qua inteniūtur sanitas ⁊ egritudo simul ita q̄ aut sī
la vna fit bona ⁊ alia in alia vel portōem cuiusq̄z eu-
rū: aut fm semitaz permixtōis vel vicinitatis fz hec
eni tria. vt apparuit Ba. tripler distinguit significa-
tū neutri: ita q̄ Ar. negat mediū ē ētiū alteruz ab
extremis quod Ba. vult hoꝝ participatōe medium
fore. Sed fortassis hec solutio stare nō pōt eū menti
aduersatur magis arist. q̄ ipm conformet Ba. nam
si arist. non negat medū inter predictas dispōnes ni
si id quod non participat extremis tunc ⁊ medium si
mili rōne inter omnia negabitur contraria mediata.
Non enim in ipsis ē medium nisi per participationē
extremoꝝ apparens de sensu ⁊ sensato: sicut tepiduz
constituitur pticipatione calidi ⁊ si igidi ⁊ rubeū glau
cum ⁊ viride ⁊ ceteri colores conficiunt ex albo ⁊ ni
gro. ⁊ ideo phyfi. 5. Medium comparatuz ad vnū
extremozuz videbuur al eruz: ,ppter quod fm arist.
omnia contraria essent imediata cū tamen ipse distin
xerit ea per mediatum ⁊ imediatum. Sed aliquis in
Haly subsidiuz dicet fore ipm voluisse aril. inter sa
num ⁊ egrum nō fore mediū vno noie noiatum ceu
inter albū ⁊ nigrū colores sunt medij. Sed hoc dice
re Haly defectum non sanat cum aris. voluerit expl
se mediuz inter sanum ⁊ egrum non eonciderе quo
cūq̄z modo sicut indicant sermones pinducti eⁿ ,pte
Ileq̄z aliā dic bene explicat Ba. mentē qua intenti
one mediū inter sanum collocet ⁊ egrum et ,ppie in
primo ipsius significato in quo difficilius hoc apper
an id fit per viā transmutatōnis aut alterationis vel
quō. Et iō sortasse ,ppter hoc fuerūt modernoꝝ plu
res alii dicētes quoꝝ multi ꝓ videāt Avis dissonan-
tia tñ cōcidūt. Licit. n. alig sanitatē et egritudinē
posse cōsiderari duplr. aut q̄tū ad cās suas et ita nō
intercidit mediū q̄ cū cāe sint imediate et effcūs crit i
mediat⁹ cāe āt sanitatis et egritudis dūr eqlr et icqlr
iter q̄ mediū ñ existit vel q̄tū ad opatōes fz q̄ corp⁹
sanū dr actōes suas ōbire et itristāt oio exercē egrus
vo cō inī q̄ dicūt mediū cadere. Et iō testant coꝝ q
dā Ba. moribuz diffiniuisse q̄ fit dispō seu bit⁹ pter
nām sensibiliē ledē opatōes. Et q̄ sanitas fit dispō
aut bit⁹ eas fz nām pficiēs. Inter pfectōes vo opa-
tionuz et coꝝ sensibilē lesionē intercidit mediuz vt. q.

insensibilis lesio in opatione quã volũt esse neutram
dispõnẽ. Nec aũt positio stare nõ põt nec ãtum ad
ipius pmã ptẽ neqꝫ quo ad scbaꝫ. Nõ quidẽ quãtuꝫ
ad primã eo q̃ eq̃le ⁊ inequale nõ pñt ppzie esse cãe
sanitatis ⁊ egritudinis: cũ cã, prima ⁊ imediata debe
at eẽ eiusdẽ coordinatõis et nãe cũ effectu: qõ appet
qꝫ p eam diffinit aut p eas eo q̃ plures sũt vniuscu
iusq̃ cãi nãles cãe. Diffiniẽtia Vo ⁊ diffinitũ debẽt
eiusdẽ pdicamẽtalitatis ⁊ coordinationis: topicoꝝ.
6. ⁊ sicꝫ ãrto. Sed eq̃le ⁊ ineq̃le ppriũ ãtitatis in p
dicamẽto magis collocat relationis. Sanitas Vo ⁊
egritudo i dispõe aut bitu q̃ est q̃litatis pmũ genus.
ppter qõ eq̃le ⁊ ineq̃le nõ erũt: sanitatis ⁊ egritudis
cãe. qꝫ tũ plures maioꝝ hoc dixerẽ, dico ipos p eq̃le
tẽperamẽtũ seu cõmensurationẽ iportare: per ineq̃le
aut intẽperiẽ siue ineq̃litatẽ: pmo de morbo. Scbaꝫ
quoq̃ ptẽ distinctõis isti? Auer. pmo colls detestat
neutralẽ respũs dispositionẽ ita: Nõ ẽ iter nocumẽ
tũ opationũ lẽsibiliũ ⁊ inẽ iuuamẽtũ cuꝫ mediũ: nec
est variato nisi fm plus ⁊ min⁹. Et non est mediũ in
ter duo ꝓtia: ita q̃ fit aliq̃s illoꝝ in pte absq̃ parte i
q̃ est aliud. Et p hoc scbꝫ negat neutrius significatũ
nec in tpe absq̃ tpe in quo est aliud q̃tũ ad tertiũ si-
gnificatũ: qõ dicit esse manifestũ ex scia speculatiua.
Si ergo nõ existit iter hec nisi in magis ⁊ minus va-
riatio cũ hec nõ diuersificẽt spẽꝫ ⁊ nãꝫ. 4. metaphy.
⁊ Haly nõ erit mediũ ãtuꝫ ad operatões ꝓsidera-
re. Fuerũt ⁊ alij dicẽtes sanũ ⁊ egruꝫ posse duplicẽ
cõsiderari: Aut fm naturã vel fm iudiciũ intellectus
qõ ad idẽ tendit. ⁊ ita dixerunt iter sanũ ⁊ egruꝫ non
cõcidere mediuꝫ. cũ. n. tẽperamentũ ⁊ sanitas vt di
cunt ꝓstet i puncto idiuisibili: ⁊ q̃licunq̃ aliqd ab il
lo labek idiuisibili in quo sanitas cõsistit confestim de
uenit idiuisibile ⁊ intẽperamentũ: qõ i neutrũ ⁊ egꝫ
volunt postea sequestrare. Et hãc considerationẽ te
stanꝫ ar. habuisse. Vel põt ꝓsiderari q̃tũ ad iudiciũ
sensus: ⁊ hec medicinalis erit ꝓsideratio eo q̃ sensuꝫ
non trãscendũ Haly. vñ idẽ ãrto q̃dripartiti: Ars
phyfice non ispicit nisi in reb⁹ manifestis in sentien
do ⁊ videndo. Ista ẽt sicut ⁊ alie opiniones põt calũ
niari: qꝫ sanitas non est forma simplex absoluta ⁊ ab
stracta: sed nãlis quãtitati sensibili cõcreta ⁊ relata si
cut appebit per Ar. tertio dicendoꝝ. Nõ. n. sic dis
feret medicus a pho nãli cũ vteqꝫ entia ꝓsideret, p
ut in mã sundanꝫ sensibili phyficoꝝ. 3. sed per ãpli⁹
vle ⁊ min⁹ ad aliũ tñ finẽ ⁊ aliũ. Itidẽ: sensus intuitio
super rẽ fundãꝫ Aiunt. n. sensus a re vel ab ei⁹ acci-
dẽtalibus q̃ circa ppriũ obiectũ dr non decipi: Fo de
eia. Fuerũt ⁊ alij dicẽtes sanũ ⁊ egruꝫ posse ad duo
referri: Aut ad medicũ speculantẽ ⁊ ita erit mediuꝫ
i ter sanũ ⁊ egruꝫ dictũ neutrũ: cuꝫ is speculãs atten
dat motũ fieri alteratiuũ de sanitate i egritudinem ⁊
econuerso. Inter aũt ocm hmõi motuꝫ cadit nã me
dia vt dictuꝫ puo: ppter qõ mediũ iter sanũ ⁊ egruꝫ
collocabiꝫ. Aut pnt ad medicũ practicũ referri ⁊ qꝫ
practica duplex existit: ꝓseruatiua vꝫ ⁊ curatiua q̃tũ
ad id qõ corp⁹ hmõi mediũ iter sanũ ⁊ egruꝫ sani
tate ptcipat regek per ea q̃ debenꝫ sano vt ꝓseruãdo
per filia ⁊ reducẽdo ne labak per parã ꝓtia. Inquan
tum Vo pticipat egritudine gubernak regimie cura
tiuo per oio ꝓtia. Et hãc gdeꝫ itentionẽ dicunt gdã
habuisse. A. cũ dixit non esse mediũ iter dispositões.
Sed hoc non valet: qm̃. A. dicit nõ ẽ mediuꝫ vlr:
qõ indicak p hoc qõ dixit, pculdubio nõ ek mediuꝫ:
qõ appet qꝫ de neutro sit pmo Fa ga. ptestãdo sniaꝫ
Hoc aũt ẽt non vr valere: qm̃ cuꝫ theorica ordinek
ad practicã sicut ante finẽ ad suũ finẽ nõ ẽ dare q̃ ali
qd ꝓsiderek i theorica tãq̃ i eo qõ ẽ ante finẽ qõ tan
dẽ nõ ordinek in finẽ vt i practica Sic igiꝫ medic⁹ pra
cticus nõ negociak circa neutrꝫ neqꝫ ẽt medic⁹ theo.
Sicꝫ hec opio aduersak pdictis ponẽtibus, pbabilẽ
non esse mediũ quãtũ ad cãs vel nãs rei siue itellectũ
q̃ cõsiderak a theorico istabilitẽ⁹ mediũ quo ad opa
tiones ⁊ sensũ q̃ pus attendunk a practico. Est ⁊ alia
opio q̃ Ar. ẽt accepit sanitatẽ stricte, put in eq̃litate
cõsistit calidoꝝ frigidoꝝ. s. ⁊ humidoꝝ nõ absolute
tñ sed ad op⁹ fm q̃ meq̃litate ꝓsistit: egritudinẽ ve
ro assumperit ẽt i ineq̃litate eoꝝ. In aũt pdicta non
ꝓcidit vt dictũ ẽ mediũ Sꝫ Ba. accepit sanitates ⁊
egritudinẽ largi⁹ terminãs eas ad duo puncta iter
q̃ spaciũ ẽ itellectũ. Sꝫ hũc pter pdicta ⁊ subdicenda
eã destruẽtia vr̃ le ex suo dicere ifirmare nõ ponens
mediũ iter illa quoꝝ ꝓsideratio ẽ angusta sicut sani
tatis ⁊ egritudis fm ar. sed i bis quoꝝ est lata velut
sanitatis ⁊ egritudinis ꝓsideratax a Ba. qꝫ iter ter
mios vere extremos cadere bꝫ mediũ. nõ aũt sic inẽ
latos eo q̃ vnus terminoꝝ ꝓtinet ẽminũ seu extremũ
⁊ nõ vex ⁊ sicꝫ aliud ita q̃ sub ãbobus locak id quod
erat mediũ terminis acceptis stricte. Sũt ⁊ alij pmo
nes plures ꝓsentiẽtes bis sniaꝫ nõ ꝓbis: ⁊ iõ omit
tank. Propt tertiũ qdẽ sciẽdũ q̃ ar. accepit sani
tatẽ ⁊ egritudinẽ sub ãpliori latitudie exñtes q̃tũ ga.
qõ ondik qm̃ sanitas ⁊ egritudo sũt p se ꝓtia. Cũ igi
tur ꝓtioꝝ per se sint ꝓtie rões ⁊ quotiẽs vnũ ꝓtioꝝ
p se dr rotiẽs ⁊ reliquũ: apparẽs i topicis si sanũ erit
simplex ⁊ egꝫ accõuerso. ⁊ si sanũ multiplex ⁊ egꝫ
⁊ sicꝫ eõ. Sed egrũ ẽ multiplex ⁊ latũ sicut volũt me
dicoꝝ plurimi ⁊ ar. q̃ et sanuꝫ. Et, b est qõ vlt Fo ce.
et. m. ponẽs corpa q̃tuor quoꝝ duo sũt sana et duo i
firma. Et ne videor id gratis dicere ipi⁹ introducak
series. Videt optime gdeꝫ corpi bũti existere qõ bũ
qõ Ba. vocat sp sanũ et sanitatẽ pfectã fuans fine
medicaminis auxilio. Et subdit, ppinqssimo aũt. s.
huic sẽper sano per paucã et vnã. s. actionẽ medica-
minis solũ. n. moderata vt ait idiget ãbulatione vt
fuek sanũ. et b erit corp⁹ qõ ga. vocat sanũ multũ et
sibi ppinquũ: et ita sũt duo corpa sana de de adiũxit
corpa egra ipa filr i duo ptiẽs aĩẽa: Nõ ãt est longi
us ab bis. s. pdictis sanis p plures actões medicami
nis oꝫ ipꝫ ad sanitatẽ reducẽ. Indiget. n. vt sanetur
cursu lucta et pugna. Deide addidit q̃rtũ qõ alteri
corpoꝝ q̃tũcũq̃ laborãti ñ adhuc existet bonũ. i. sa
nuꝫ. nõ. n. põt certã sanitatem acgrere sꝫ altex aliqd
i. egx permanẽ. q. ꝓtinue. Pono tñ q̃ oia hec sint
a gnãtõe talia. Minus ãt bñ ar. itelligẽtes aliũ expo
nũt volẽtes per fm corpuo: aut per fm et tertiũ ar.
inuisse mediũ ii sanũ et egx existẽ sanitatẽ itelligẽtes
per corp⁹ pmũ: egritudinẽ aũt per q̃rtũ. Sed isti ad
huc forte nõ legerũt ab eo i pdicamẽtis et topicis nõ
intelligentes ẽt eius in. 7. phyfi. fundamenta. Ad
huc ibidẽ sanitas est commensuratio quedã calidoꝝ et
fridoꝝ p cõparationẽ ad ea q̃ sũt ifra. i. humidoꝝ ex
ghus componik corp⁹ adinuicẽ aut ad continens. i.
ad aerem nos continentem Fꝫ. Commentatoreꝫ. b
n. sunt sanitatis cã. Penes Vo aliquos ad continẽs
i. ad totum corp⁹. Apparet igiꝫ per hanc dictionem

quedã denotantẽ diminutões ⁊ paucitatẽ: ttio re. a.
Et p id qõ sanitatẽ ꝺscribit i ad aliqd qõ nõ ẽ forma
fm eũ simplex siue absoluta angusta sꝫ magis oppo-
sita. q̃ aũt Ba. sanitatẽ sũpserit ⁊ p ꝓtia egritudinẽ
stricti⁹ arist. oñdik p. A. dicentẽ quã non habere sani
tatis ⁊c. i. q̃ medici. s. Ba. ⁊ sui seq̃ces ⁊ non nãles
vt qdaꝫ p raue expoluerũt ficut appꝫ ex ipso mor sub
iũcto nõ posuerũt q̃ in diffinitõe sanitatis que ẽ bit⁹
vel dispõ er qua opatões subiecti sane pueniũt com
phendak tertia dispõ. s. neutralitas nisi sanitatẽ diffi
nierint quẽadmodũ desiderant. i. punctualr ⁊ stricte
sanitatẽ determinauerũt ⁊ posuerũt in ea. s. diffinitio
ne sanitatis additõem q̃ non idigent. i. ꝓiam qua sa
nitas sequtur ⁊ distinguak a dispõne tertia vt oisariã
seu oio sanitatẽ strictã ⁊ verã accipiẽdo ⁊ demũ ad-
dit. Pceterea cũ medicis i hoc nõ litigem⁹ ⁊c. Ao
gtur ergo ꝗ medicos: ⁊ non aduersus nãles. Et ita
appꝫ q̃ Ba. sanitatẽ voluit angusti⁹ sumere, put inẽ
ipsaꝫ ⁊ egritudinẽ neutralis locak dispõ. Deinceps
quoq̃ sniaꝫ arist. ⁊ Vitas agiak i ãpli⁹. Ecce itaq̃ ar.
nullo mõ voluisse iter sanũ ⁊ egrũ mediũ ꝓcidere cu
ius mariẽ motiuũ vr hoc existere: qm̃ sanitatẽ ⁊ egri
tudinẽ in prima spẽ locauit q̃litatis. Septimo ãt phi
sicoꝝ, pbauit motũ alterationis nõ sore nisi in tertio
genere q̃litatis qõ est passio ⁊ passibilis q̃litas. Nõ
eni sanitas aut egritudo cãtur nisi ex alteratõe prece
dente in primis q̃litatib⁹ sensibilib⁹ caliditate fri. fic.
⁊ humiditate. Sicꝫ forma talis aut figura acgrik mẽ
bũ eo q̃ mã ab aliq̃ q̃litate dispoñũ sensibilium ꝗ ter
tia spẽ q̃litatis exñtium. qꝫ. n. mã densak aut rara red
ditur figura talis aut alia segk. Appꝫ ẽt satis i fa spẽ
q̃litatis nõ sore motũ alterationis intm q̃ aris. tacuit vt
mam⁹estũ eo q̃ nãlis potẽtia aut ipotentia que in fo
genere locak q̃litatis non adducik aut remouek nisi p
alteratõem in sba grã q̃litatũ pcedentũ ⁊ tandẽ p ip
sius aut corrptõem dak vel remouek. vñ cõmẽtator
5. metaphy. Nãles potentie ⁊ ipotentie sũt preparati
onces ⁊ potẽtie nõ q̃litates in actu: ⁊ iste ppatiões cõ
sequũtur qualitates subales. Et inquãtũ sũt pparati
ones sunt pxiũationes. Et iõ non ẽ pscrutatus ꝗ eis
in septimo phy. vtꝫ in eis fit motus aut nõ. Cuꝫ igi
tur sanitas ⁊ egritudo fint bitus ⁊ dispõ ⁊ isti ad ali-
qd sint erũt per ꝓtia in aliqd dicti. In talib⁹ nõ ẽ mo
tus cũ oñsum fit. 3. phyfi. ⁊. ri. metaphy. motũ solũ
in trib⁹ pdicamẽtis existere quãtitate qualitate ⁊ vbi
Erit igiꝫ in bitu ⁊ in dispõne mutatio sola q̃ repik in
sba ⁊ tandẽ in oibus pdicamẽtis alijs a pdictis. fic
in sanitate ⁊ egritudine erit mutatio ⁊ nõ mot⁹. Nõ
ergo inter sanũ ⁊ egrũ aderit mediũ sicut neqꝫ in sub
stantijs cum hoc permotũ acgrak alterationũ tẽpora
neũ ⁊ successiuũ ⁊ nõ per mutatõnem qua forma fine
medio itroducik instãti opposita. Sicut appꝫ cũ vnũ
eꝫ gnãtur ex alio nullã formã mediã pcedere for-
mã in mãm vltimo itroductã. Eti. Cã ⁊ effectus fi-
bi inadinuicẽ, pportionãtur ⁊, ppzie cãe et effect⁹ p se
primi ⁊ imediati. sꝫ cã sanitatis p se, prima ⁊ imedia
ta ẽ tẽperies ⁊ cõmoderatio siue cõmẽsuratio quedã calidoꝝ et
fridoꝝ p cõparationẽ ad ea q̃ sũt ifra. i. humidoꝝ ex
ghus componik corp⁹ adinuicẽ aut ad continens. i.
ad aerem nos continentem Fꝫ. Commentatoreꝫ. b
n. sunt sanitatis cã. Penes Vo aliquos ad continẽs
i. ad totum corp⁹. Apparet igiꝫ per hanc dictionem
pcipue mediuꝫ iter sanũ ⁊ egruꝫ intervenire. aut mo
tũ cõiter suscepit, p mutatõe vt in principio nãtum
aut motũ alterationis posuit in spẽb⁹ aliis q̃litatis: nõ
in passione ⁊ passibili q̃litatũ tñ: qõ verificak ꝓsir et
fmo ficut ẽt visus. A. in sufficientia sentire. Dico ẽt
Ba. i regni motũ sore mediũ iter sanũ ⁊ egrũ locare
⁊ nõ in aliis sere locoꝝ oib⁹ vt suã doctrina diffinitiũ
quã ẽt testak i pricipio sui libri cẽ brevẽ ãplaret et
ordinatã redderet; ꝓtia ⁊ ꝓtinuã tpm in tria separa
significata et subdiuisa. Propter q̃rtũ ad primuꝫ
qd dõm apposuit. Fuit ẽt Ba. secut⁹ Eraclei ⁊ Ero-
phili opinonẽ: q̃rto ꝗ re. sa. Quidã medũ sanitatis
⁊ egritudis neutralr noiant ꝗ quo nõ pus extra qõ i
dicãs cõcidere ac ptẽu hoc ponẽtes: q̃re. 6. eiusdẽ
Meministis eoꝝ que de sanitate ꝺmõstrata sũt: qm̃
q̃multa ẽ ei⁹ latitudo. b ãt ⁊ tertio qdã est dispõ ro
potis q̃ circa Erophili neutra noisk. Haliab. ãt q̃r
to theorice tetigit neutrũ ne videak diminut⁹ i fmo
ne Ba. qui extirit recitator fidelior id nũq̃ noians
Ba. alibi serioꝗ qꝫ explerũ de accũ. 3. Joãnis ãt
secutus fuit itidẽ Ba. in tegni: vt ⁊ oẽs tres ex vna
pdeãt radice. Ad aliud dꝫ q̃ sanitas ⁊ egritudo se
qnũtur pricipia gnationis et vegetabilis inherenti et
vniformiter magis q̃ calor cũ ipe ex prĩs imediatius
et vniformari⁹ cansenk q̃litatib⁹ gnãti. Et iõ p eẽ dẽ
fundit plus eiusdẽ. Color ãt spãlr ampli⁹ et supfi-
cialr. Est. n. extremitas corpis non pspicui de sensu
et sensato. vñ pithagorici colorẽ quãdã epiphaniam
appellarũt. Ad aliud dõm q̃ vt oñsum de sanitate et
egritudine et cõuerso nõ ẽ mot⁹ sꝫ mutatio p quã ñ
acgrik medũ aliqd in tpe. sꝫ forma in istãti itroducik
opposita. Expoita ẽ et sufficiẽter butusmõi argumẽ
tõis maior: ꝓtia. is. Ad aliud dõm q̃ nulla trans-
mutatio nature subita ꝑsupposita iã ipsa existere dcẽs
eni regni nãm non sustinere repẽtinas immutatões in
regimie cõseruatio ipsi⁹ iaꝫ pernitis audik. Ea rem̃
siue ei⁹ subiectũ p subitã itroducik mutatiõem in esse
Ad cõfirmatõem p arist. dõm q̃ fmo ei⁹ est in gradi
bus entiũ vlib⁹ vniuersis cui⁹ vnũ extremũ ẽ mã dic-
ta ile. et aliud cã prĩs nõ in mediis cõcidentibus in
ter aliq̃ pticularia ꝓtia. Ad aliud dõm q̃ hoc concef
so nõ tñ segk q̃, ppter hoc oporteat sore mediũ ad ex
tremis seorsum: qm̃ mor ficut vna nã supabit aliaꝫ i
sanitate aut egritudine dicek sanũ aut egrũ a dñante
in mixtura vt dicebat Anaxagoras in rex distinctõe
Aut formalis cõpo ꝓnẽ imitak vt semp qm̃ qõ facit
varietatẽ in compõne aut vnitate primitus varieta-
tẽ in compõne firmauit que ẽ ficut principiũ et radix
nature componibilis. Differentia. 73.

Quod dolor non possit esse morbus ostendik
qꝫ quod morbũ denotat nõ est morbus cuꝫ si
gnũ ⁊ significatũ lꝫ possint idẽ ẽ subõ nõq̃
tñ rõne. dolor ãt ẽ medico signũ. oñdit nãq̃ subitã
alterationẽ que morbus ẽ in ꝓne aut continuãris
solone quã in vnione in tegni. Adhuc dolor fꝫ Ba.
ẽ actio lesa. morbus Vo actio ledens. hec aũt drũt ff
cut actiuũ et passiuũ. Amplius dolor ẽ alterario que
dã. 5. theo. hec aũt est motus morb⁹ aũt nõ ẽ motus
cũ stabile qd dicat et iaꝫ fixatuꝫ: tertio de accũti. Et
eni bitus vel dispõ in q̃ phak motũ non existẽ ꝓtia p
ori. Rursus que ex opposito diuidũtur vnũ non pẽt
alteruꝫ fieri cũ vnuꝫ oppositoruꝫ non iuuet alterum
ad esse. Boetius quarto topicoꝝ. Sꝫ morb⁹ accũs

e eā etiā diuidunt oppositē. ⁊ dolor ē vt dictū accīs
qdā morbū cōcomitās. Et firmat qz detestat spas/
mā ⁊ febrē dicentes fore accīs cū ex apte cōtigerit
⁊ morbū qñ ex mala ꝯdne: primo de morbo. Palin:
Q3 ledit opatōes imediate morb⁹ existit vt rō ois
denotat morbi. sed dolor nō ledit opationes imedia
te qz tot sūt gnā lapsuū bis q̄ eoꝝ vtutē ꝯplēt i regni
bec aūt sunt tria: ꝯplo ꝯpō ⁊ nā cōis: in gbus dolor
nō locat. q̄ si dicat q̄ dolor possit esse morb⁹ non tñ
ois sz mājus primo fa: ⁊ tertio pma. Cū.n. sigit rō
nē indult morbi. hoc gdez stare non pōt. qz fm A.
dolor ē subito ꝛriū ipressoz ē sentire. Sz qō perman
sua ⁊ furū ē vt morb⁹ subitū eē nō pōt vlqz ādqz: itaqz
dolor morb⁹ fore nō pōt si mājus ēt fuerit. Q ppos
tū bmōi de morbo iterioꝝ pdiꝝ: fa ⁊ tertio pma. Ad
huc qō fine medio vt appuit ledit opatōes ē morb⁹
talis Vo pōt esse dolor cū subiectū ipius vt morb⁹ re
cesserit in quo sustētabat ⁊ rōne induerit morbi vt ⁊
eo recedēte pmaneat. Eri: accīs nō differt a morbo
primo nisi p esse i motu ⁊ alteratione ⁊ in pmanet ⁊ si
gi. sed qō pmutat ⁊ alterat pōt getari ⁊ sigi ceu deal
batio cū in terminū venerit pfectionis ipius. Dolor
itaqz morbus pōt eē. Propter primū sciēdū q̄ ter
mini huiu⁹ q̄stiū apparuerūt ꝯpus ⁊ de his videbit ēt
76. diē. Res quoqz pter nāz lz plures aliqñ ponan
tur tādē ad tres cōiter solent reduci q̄ sūt cū morbus
⁊ accīs. In pncipio Vo de inge. fi: q̄tuor extra nām
supuenīūt: corruptio. s. actiōis: corruptio compōnis
actionē faciētis cū ꝯpōnis ⁊ accidētis ꝯpōnē conco
mitantia. Corruptio tñ actionis ⁊ ꝯpōnis ad idē vt
ad morbū reducīt ita vt ⁊ pri⁹ remaneant tria ad mo
dū quo in reb⁹ extant nature tria: pura mā ⁊ forma ⁊
ex his compositū atqz dispōnes ꝯntes ad ipsuz. Cuz
his gdē trib⁹ pticulari⁹ exp̄mit interdū passio dolor
⁊ nocumētū. Q ia quoqz bmōi i hoc ꝯueniunt cōi qz
q̄litates existūt. Differūt aūt in dispōne ⁊ hitu passio
ne ac passibili q̄litate. Et eoꝝ ēt oia pter nām sunt ni
si q̄ passio in q̄dā eius acceptione qd nature nomiat
vt oñdet. Est aūt cā dispositio seu habitus q̄ lesio cō
surgit mediate. i B.n. differt a morbo. qz bmōi iprē
sio extat imediata: cāe āt cā medio: aut id qō primo ē
⁊ ex quo pueniūt inuētio alicui⁹ dispōnis i corpe hu
mano aut ei⁹ sirionis: primo fa ca. primo dicem⁹ q̄ cā i
libris medicoꝝ ⁊c. Et ipa ē tripler. p̄mitiua aīs ⁊ cō
iuncta siue manifesta pcedēs ⁊ iberēs Paliab. Dif
fert ēt cā a ceteris ꝑactis velut agēs p̄mitiuū ab his
q̄ ab eo pducunt. sicut.n. lapillus seu laterib⁹ coor
dinatus adinuicē vno motu mouent vsqz i vltimū cō
sequent alij tali motu ceu anthomatib⁹ ē videre mira
bilibus: ita ⁊ postea cā ⁊ ppe ꝯiuncta vel primitiua
ponit morb⁹ quo posito ꝯsequit accīs nocumentuz
passo ⁊ dolor sno mō. Differt nāqz morb⁹ ab accīte
qm̄ morbus ē qd pncipalit ledēt ⁊. q. subiectū. Acci
dēs aūt nō ledit vsqz sed secōariū ⁊ velut qddam sub
sequēs. vñ appellat synthoma. i. ꝯcisio vel genimē
seu ꝯsis vt e quocatio rollat. put accīs subaz q̄lificat
⁊ morbū ꝯcomitat tertio de accīti. Adhuc morbus
cū sit dispō dicit rē suā magis i facto esse vt i dispoſi
tione vel hitu. Accīs Vo cū sit alteratio pter nām ⁊
vsr passio ⁊ passibilis q̄litas extra nām extat i fieri ⁊
alterari: ⁊ interdū vt appebit in facto fisr esse. Et qz
morbus ꝯplexionalis ⁊ pdie simpler vitio carens
humorali ceteris amplio⁹ rē suā dicit in facto esse vt i
maiusmo pdie verius sibi rō debet morbi cuz sigat
getatus p ampius. Est ⁊ ꝯplo aliis dignioz naturū
hec. n. p ceteris factū eē denuncīat cū nulla ibi fit al/
teratio rōe cāe: abscessit. n. Sed adhuc in subiecto
fit pus alteratio ꝯpo ita vt hñs etbicā non pcipiat eā
de distēpantia ineq̄li. In aliis tñ morbis licz altereē
subiectū non pap̄. vñ pbl. 7. Egritudo qdē motus
sanitas Vo ges. Causa tñ vtcūqz cū situt getata ⁊ p
pdie ꝯiuncta. ꝯueniunt aūt morb⁹ ⁊ accīdēs ac ēt cū
in eo qō est pter nām fore. Bra bmōi sigdē noscē q̄
egritudo facta triplr dr. aut pdie cū nullā hēat in/
tus cām vt etbica. vel cōius ceu cū cā tota aīs posi
ta est subconiūcta vt in vltio febris parisino: vt apho
ris. q̄rta ⁊ interioꝝ primo. Tertia spēs dysenterie dicit
egritudo facta ⁊ ꝯstructa ⁊ pdie respectu duarū p
cedentiū q̄ magis sunt in fieri. Passio siquidē i fieri
sonat ⁊ alterari q̄ ⁊ multiplr dicit. 5. metaphy. Vne
quidē q̄litas fm quā ꝯtingit alterari vt album aut ni
grū ⁊ talis passio pōt fz nāz esse. sentire. n. est quod
dam pati. 4. de accidēti fo. de aia: ⁊ fisr intelligere i
illius tertio. ⁊ talis passio non est corruptiua sed po
tius salus ⁊ pfectio patiētis. Dicit ⁊ passio que i nāz
egit ⁊ aliqd ab ea abijcit ꝯtinue. vñ serto topicorū:
Q is passio magis facta abijcit a sba ⁊ alterationes si
milē nocine marie tristitie ⁊ calamitates magne pas
sionēs dicunt Differt egdē passio vt apparet ex his
⁊ Ba. testunt a morbo eo q̄ ipse dictus est i facto eē
passio vero semp in fieri. Adhuc passio est pter natu
ram ⁊ aliquando fm nām. morbus autem pret nām
solum. Distat vero ⁊ hec ab accidente cuz passio fit
in motu oio ⁊ fm nām quandoqz. Accīdēs vero nō
in motu solū sed aliquando in habitu vel forma vt cū
sirionez recipit ⁊ pret natura est oio. Nocumentuz
aūt est concisio seu lesio a morbi actione causata. No
cumentum. n. actus synthoma est aialis Ba. Jpm
aūt siue lesio est vt gen⁹ ad passionē pretet nām ⁊ ad
accīs. Nā accīdēs est nocumētū actionis ꝯsis mor
bū. 6. theorice: ⁊ tertio pma. Soda est lesio in mem
bris capitis. Circa ꝑdicta dubitare ꝯtingit. qz di/
ctū est accīs aliqñ fore in habitu vel forma qō nō vi
det: qz tertio de accidēti: Accīdēs est exalteratio ei⁹
qō fm nām q̄ dicit. pdie ipsius rō marie: sed lz mor
bus fit exalteratio bmōi non simplr sed fm qd. Est
nāqz exalteratio in dispōnib⁹ eius qō fm nām ita q̄
morbus est in dispositione vel. q. Et q̄ bmōi in sirio
ne q̄dez consistit et hitu. Accīdēs Vo non est i dispō
ne sed i alteratōe tñ. Propt qō dicendū q̄ accīs
nūq̄ est in hitu siue formā sed solū i alteratōe et mo
tu vt cogit inductuz. Sed accīs id qō est accīs pōt
cum sigit in dispōne vel q̄le fieri sicut oñdet in hac
via dolorē morbū vt monstrabit posse fieri: sed tunc
aduersari⁹ dicet distinctionē hāc tñ adaptari etiaz
passioni. Propt qō fore dicēdū. p tāto dixisse ga.
accīs fore in hitu vel forma qñq̄ vt notet. q. medi
um inē passionē oio hñtē eē in alterari et fieri: et mor
bū in facto esse et alterato: ita vt aliqō seuoꝝ accidē/
tiū ei affinitet non modicum qō indicatū ex inducto
interioꝝ primo. Adhuc dubitat qñ ibidem morbus
nō est aliud nisi motus extra naturā Sed accīdēs ēt
pter naturā extat motus. vñ videt accidens oē mor
buz fore. Dicendū sicut scribit ibidem q̄ alteratio vt
motus est duplex. Vnus cū in pmāsibile deuenerit
dispositionē et talis egritudo existit. vnde dictum q̄

egritudo est motus: sanitas autē ges. ab illa. n. mo
dica in ipsa ꝯcidente transmutatōe vtcūqz pōt mo
tus dici cū ꝯsistione tñ. mor. n. sigit illa modica alte
ratio cēntnat⁹ ledens actēt. Est ⁊ alter motus qua
dā cōmutatione in alteratōe pmanēs totus nōdum
habituās ⁊ aliqd sigens q̄lis motus ē accidens ceu
dealbationi late suscepta ē tripler. Vna qdē qua to
ta ē ia; in termino ad quē itavt manus eēt mot⁹ deal
bātis que morbo assimilat eq̄lt sixo. Alia cui⁹ aliqd ē
i termino. dealbās. n. fuit in ipso sed adhuc reiterat
⁊ fit in via vt pfectius dealbet. ⁊ talis morb⁹ ē stens
Reliq̄ qdem in qua nāq̄ adhuc deuenit in terminū
fz sp etzilit in alterari ⁊ in fieri ⁊ qō accīs est tal: ⁊ ic
iqit alius mot⁹ ē morbus ⁊ alius accidens. Et passio
fisr ē huiusmōi motus. Ipsa. n. est alteratō que circa
nām vel mot⁹ adhuc stens. quē āt pmanet alteratio
dispō seu egritudo. Accīs Vo quod pretet nām se
cidit animali: tertio de accīti. Propter fm vero
sciendū q̄ Q lipicus primo de inge. dixit dolorez eē
morbū. Ita zs hic erit quedā mutatio corp⁹ a nālib⁹
q̄litatibus ad ctra nām deducēs. Dicebat ēt qñq̄z
morbū dolori accidere quē Ba. deridet ex multis.
Sed ipe ac. A. vñ ad istuz quesituz cū distinctōe pre
tacta rndere distinguētes dolorē duplicē. s. mājuz
insitū: ⁊ eius oppositū. Primū dicit fore posse mor
bū: fm aūt mime cum in alteratōe oimoda ⁊ fieri cō
sistat. vnde iterioꝝ pdiꝝ. Ego qdem dico q̄ tūc p/
tes patiūtur solū qñ nondū hñt dispōem pmasibilez
quēadmodū in dolore capitis ꝑpter hūoꝝes in ven/
tre Stentos. Si. n. qs voluerit se noib⁹ litigare pa/
ti, pdie caput dicet cū vētri cōpatit: egrotare Vo cū
se p seipm patiat. vñ i prio de morbo fm mōachum.
Pria qdē spōe morbi ē illa quā dixi necnon ⁊ dolor
cū pmanet i corpe et calore solis seu signi. A. quoqz
prio fa. Plerūqz ēt accīdēs ipm sit egritudo quēad
modū dolor capitis q̄ ex sedre accidit cū qñqz sigitur
⁊ tādiu fit mājuz donec fiat egritudo cū febris re/
cesserit ⁊ pmāserit dolor tūc. n. relinqt nām se q̄le ⁊
vmbre ac nām induit. q. sbiecti ac p se stātio. Pro
pter qdē tertiū scēdū q̄ idē diuersimode pōt eē mor
bus ⁊ dolor sicut idē pōt eē passio ⁊ synthoma ratōe
drñti. vnde tertio de accīti. Cōtingit qñqz idē ⁊ pas
sionē noiari ⁊ synthoma significatis alterutris exñti
bus eis fm aliā ⁊ aliā rōem. Dolor nāqz pōt duplr
accipi formalr vz inquātū dolor ⁊ mālr id qō ē dolor
Primo qdem mō dolor nullo mō pōt eē morbus cū
sit in alteratōe oimoda: ⁊ nūq̄ aliquā adeptus pma
nentiā fuerit seu stabilitatem. vñ qrto de accīti. Do
lor nō fit postq̄ icisum aut scissuz; lz donec in ipa pas
sione sūt incisiones ⁊ scissure. Quis aūt morb⁹ dicat
ēt pter nām motus: hic tñ stabilitatē seu pmanētiam
ē adeptus. Scdo aūt mō dolor pōt morbus eē cum
pmanētiā quandā potest acqrere ⁊ nō in oimoda exi
stat alteratōe ⁊, pdie cū eius absoluatur. q. subiectū
ipse quoqz figatur in prc. tūc. n. morbus reddit cuz
opatōes per se ledat. Huiusmōi qdem declaratō ex
istit. qz dolor primitus acceptus ē qdā passio ⁊ passi
bilis q̄litas pter nām tñ. In his āt, pdie ac imediate
ē motus. s. alteratio: pria oñsum pozi. Nā in hac spē
q̄litatis locant pme q̄litates ⁊ tertie q̄ oio in alteratō
ne ⁊ vicissitudinali pmanēt transmutatōe. Et rō do
lor, pdie ex eis cātus nūq̄ potest ēt rōnem morbi q̄
quādā pmanētiā dicit hre. Z olor aūt susceptus mo
altero cū sirione quādā ⁊ pmanētiā suscepit nō i ter
tia fz post⁹ in pria locat spē q̄litatis in q̄ non ē motus
nisi per accidēs: sicut neqz in aliis nisi, ꝑpter motū p
existentē in passione ⁊ q̄state passibili. Et i tō cū mor/
bus ⁊ cā dicāt pmanēt cū quādā ⁊ sirione lz fm ma
gis ⁊ minus eo q̄ qddā eoꝝ ē hitus: aliō Vo dispō i
primo eas locauit aris. q̄litatis mō. Cū igit dolor talē
adeptus fuerit stabilitatē ⁊ immutatōem nō ē incōue
niēs ipm posse fieri morbū. Et hāc qdem subtiliozez
sniam lz nō exp̄sserit: olfecit tñ Ba. Volo itaqz q̄ i
morbo nō fit aliq̄ motina, pdie sultē rōe cāe alteratio
fz est ēpkm iā terminata i dolore aūt mime nisi cum
figat in mēbro. Et i tō qñ sigit cū magna pe alteratio
nis tollat sentit tamē nō tñ cū iā derelinqne ꝯdnez
malā diuersā eq̄li accedat pōi Moc āt ēt pōt explo
manuduci sensibiliozi velut cū qs imaginet caliditā
tē corpi occurrisse: ad cui⁹ subtractōez mor. q. remo
uet corpio calefieri cū nondū impsserit fz totū adhuc
cōstet in alteratōne ⁊ fieri qō dolori, pportionat, put
aliud ē a morbo ipm ꝯsis tāq̄ corp⁹ vmbra: lz ⁊ it el
ligere caliditatē corpi izz fore impssaz ita vt ⁊ recedē
te calefaciente remaneat caliditas i corpe vt i calefa
cētib⁹ etbicā ⁊ ephimerā, pducētibus. gb⁹ qdē cef/
santibus adhuc remanet caliditas in pte vt oñdit ca
lor ⁊ frigus positus i tertia ⁊ pria spē q̄litatis. Sed
huic filis reddit dolor q̄ eius mors ⁊ marie suo susce
ptiuo ⁊ iberēte remoto morb⁹ efficit. Et hic qdē do
lor erit ex subita cansatus alteratōe magis: qui. n. p
uenit ex continuitatis solone mime pōt figi ⁊ mānū
tus reddi cū ea in alteratōe consistat pampli⁹. Mo
tandū tamē subtilr cōsiderādo q̄ pernis dolor ⁊ g cō
seqnter mājus redditus nō est vnus cū subiectum
fit aliud ⁊ aliud i quo figit ⁊ tps sirionis ipsi⁹ sicut ca
liditas ignis ex ipso iserti impssa. hec. n. a pori gene
rata vel ceu nō est idē oisariā dealbatio ⁊ terminus
ipsi⁹ cū alteratio pcedēs terminet ⁊ vt id ampli⁹ itel
ligat: pria cēsideret. 109. Propter q̄rtū Vo ad p
mū dicendū q̄ dolor inq̄tuz ostendit egritudinē nū
q̄ posset eē morbus cū in alteratōe consistat oimo
da fz morb⁹ efficit qz getat aliqualr illa. Ad aliud ēt
appz qz dolor inquātū ē accīdēs formalr ē actio lesa
inquantū Vo nām induit morbi efficit vt ipe ledens
fit actōem. Ad aliud fisr dōm visuz est. n. qūo dolor
fit alteratio ⁊ qūo non. Ad aliud dōm q̄ quātū est q̄
ex opposito diuidūtur vnū non pōt reliquū fieri. Ad
aūt tamē q̄ vnū est subiecto pōt fieri diuersa fm dis
tantes realitatis ēt rōnes. Scōm. n. q̄ dolor ex tat
in alteratione aut in getatōe sere quadam ⁊ pmanen
tia efficitur alius ⁊ alius. Ad confirmatōem dicē duz
q̄ illi ponebāt fortassis idem fore morbū ⁊ accidens
fm idē non disprientes oio. Aut sedz is quecūqz rō
nem hz magis morbi q̄z accidētis. de quo q̄rti cap.
exordio intende. Ad aliud ēt apparet dolor. n. put
ē accidens non ledit actōes cū sit actio lesa verum p
ut morbus per seipm. Et qz ꝑpri rō doloris est vt
fit accidens ⁊ non morbus iō fuit ratione accidentis
et non morbi cōiter assignat. Ad aliud dicendū q̄ si
dolor ēēt oio insitus habitualis iam sere oē rōnem
doloris amitteret: non tamē cū isigi dē sibi illud oio
aduenit lz tamē quo ad qd insigat nihilominus in al
teratione pmanet quadā non tamē fimli priori: et iō
non tantā hz in sensu lesionem infere cum in malam
complexionem accedat equalem.

Vius occasione subsequenter ḡsiti dubitat: An stupor fit dispō vel accēs puta dolor vſ nāq; dispōnē sore: interiorē fo. vñ Scrapio: Dincēs in hac egritudine humor est frigidus ⁊ tertio. fa: Stupor ē morbꝰ officialis: qđ ga. ptra archi genē conat mōstrare i ptactis ingenio q̄ ficut se hz vlcus ⁊ apa ita dolor ⁊ torpor. sed apa nō ē vlceri dria vel morbus ē alius ceu vlcus ⁊ carnis depditio in tegni libro. 5. Quare neq; dolor is torpor erit cā cuz sit friditas qđā magna verū res qđaz ab ipso altera. Rursus qđ curat dolorē nō ē dolor. Idē. n. nō permit se ipz. hz stupor dolorē curat vñ apborisi. c. Stupor mediocris dolorē minuit. Adhuc morbꝰ pōt cāri a cā primitiua. sed stupor cāt a friditate vehementi vt appet i iter agentib⁹ ipe frigoris intensissimi. Rursus cātur stupor ex cōstructēe ac ex tactu torpiginis adhuc viuētis ⁊ filibus q̄ opilationē vident cārc. amplius fi stupor ect dolor cōtinue dolerēt stupida. sed non dolēt hz sentiāt passionē nisi cū moueant. Eōclude igit ex his ga. q̄ stupor fit morbus ⁊ nō accidens seu dolor. q̄ aūt fit accidēs scribit q̄rto de accidenti puta ppriū sensus tactus: ⁊ qnto eiusdē ac ēt i dempo. vñ baly. Epilepsia spasmus stupor tremor ⁊ saltus est accidēs sequēs egritudinē q̄re stuporē vnam potuit specie doloris pmoq; fa. Et: Interior fo. In dentib⁹ ⁊ gingiuis fit passio qđā quā vocam⁹ stupōrē: hz passio ē accidēs tertio ō accidēti. Palin: q̄rto eiusdē. Torpor pponit ex difficili sensibilitate ac mobilitate. he āt sūt accidentia Itidē. frida discrasia oi vſ torpores facere siales actus. Sz ipa posita est pri⁹ a ga. dispō ab ea Ro consequit accidēs. Torpor i git erit accidēs ⁊ nō morbus. Propī pmū qdez sciendū q̄ torpor stupor obdormitatio siue cōgelatio est q̄litas prana ex penuria delationis spiritū sensibilū in corp⁹ cāta: Dicit aūt qualitas prana: qz cōis est oī rei preter naturā nonduz. n. oñsum est virtū fit morbus aut accēs. Dicit ⁊ penuria qz qñ spūs sufficiēt irradiat corp⁹ sensitiu⁹ sanitas extat. Cū aūt pbbet oio isensibilitas causat: qñ vero medio iterueniente mō stupor efficit. Dictū est aūt sensibiliū spūuz eo q̄ stupor machinat ptra sensū ⁊ tremor i motū. p primo orando. Lesio aūt in vtroq; vna in palysim. p ducit. Impropie Ro stupor pcidit cū tremore maxie qñ fuerit imēsus Et iō dictū est pponi ex difficili sensibilitate ac mobilitate: q̄re tertio fa: Stupor est morbus officialis sociēo euenire i sensu tactuali: nocumentū. s. aut destructionē aut diminutionem cuz tremore si ē debit aut cū mollificatione si est pfirmatus qñ nō solū Ro tus sensibilis. phibet a penetratione vex ⁊ motiua. Dicit Ro qñq; stupor admiratio ceu qñ plus afficit aniā cū ipsi⁹ fit quedā passio iuxta illud: Mapa stupor mūdi. Nō raro aūt corp⁹ per amplius. ⁊ B aut hz totū cerebrū lesio fuerit in cerebro ⁊ marie ꝛpte anteriori. aut fm plures ptes puta qñ adeerit i nucha. vel fm aliquā ptiuz sicut cū fuerit i aliquo nervo ceu dentibus attribuit ex comestione acidoz ⁊ pōticoz. Differt aūt iter stuporē cōem ⁊ epilepsiā: apoplexiaz ⁊ catbelensim. qz ille fit i pte anteriori cerebri ex friditate vel calore ⁊ humiditate: iacetqz patiēs oculis clausis ⁊ subet iportar vſ. Appoplexia ⁊ epilepsia plus accidūt in medio cerebri ex humore marie frido ⁊ humido. Catbelensis qdē ex friditate vel siccitate pmixta cū oculis iacēdo aptis. vñ Ba.

fa aphorisi. tertio cōmēto: Si Ro siccitati pmixta fuerit cathalēsim. i. cōgelationē facit. q̄litates n. ipsius dilatari ⁊ claudi palpebras pbibent: quarto interior. Est āt stupor ua cā multiplex. Interdum nāq; inducit a frigiditate pstringente ac semi mortificante sensus Rutē: aut a calido spiritū resoluente iuxta illud aphorisi. 5. Calidū nocēs frequenī vtentibus mentis stuporē inducit: seu a siccitate ac humiditate: vel a repletione humorali siue vētosa aut a Rture aliq̄ occultaut torpigine ⁊ vſt veneno calido vel frigido. aut ligatura strictioni. Quid aūt sit dispō morbus accidēs ⁊ dolor visū prius: dria. 71. ⁊. 73. Modi āt dolor scribunt ōplures interior ⁊ primo fis: puta stupefactiuus fm Archigenē ⁊ plurimos pulsatiuꝰ grauatiuus pungitiuus extēsiuꝰ cōpressiuus cōquassatiuus pforatiuus mordicatiuus acualis contritiuꝰ insitiuus spōtaneus pruritiuus seu scalpositiuus aspatiuus lassatiuus. Quor cāe ac suba ibidē ostendit.

Propter fm qdem sciendū ipm appere iā argutiū quidqz de ipso tenēdū tertio ⁊ q̄ to aperiet dicēdor.

Propī tertium Ro sciēduz q̄ stupor pōt duplicit accipi: aut p opilatione poror attenuatoria vel coartatoria i nervo accidente spūs sensibilis delatuo vel eor largitate ficq; stupor ē morbus officialis cū accidat i poro sub plasmate locato: qđ. A. fortasse pcepit dicēs eū sore morbū officialē. aut qz i eo pcidit p ter tremorē ptis figuratio prana fm Ba. ⁊. a. opilario nāq; ac largitas siue figuratio prana est morbꝰ sed talis ē stupor. Causax nāq; ipsius plres inducūt opilationē: nonulli Ro dilatationē vt que ptinēt ad liditari: aut pranitatē vt tactū figure. Morbꝰ igit ē officialis. hz Dictum est superi⁹ p Ba. q̄ stupor est friditas quedā magna. Et icendū q̄ friditas duplicit pōt illa pfiderari: autē se, put ipressa ē in pte indeledens sensibilē opationes ⁊ sic ē morbꝰ cōsimilis: vel fm q̄ opilatione cāt i mēbro cui occurrit vt tactū est ⁊ ita est morbꝰ officialis ceu scribit iterior tertio q̄ bu. grossi abundātes qñq; qdē vt organice pricule nocēt. interdū Ro vt pfimili. nā fm obstructōes poror vt organice fm alterātōes crasis pfimili. Si āt pfideret stupor, put ē difficilis quedā sensibilitas ex cāis vel morbis practis coangustātib⁹ aut dilatantibus cāta sic est accidēs cū sequat eos vt umbra corpus. Et verius ē dicere ac ppriꝰ q̄ fit accēs q̄ morbus: qđ ondit modus ipsi⁹ essendi q̄ est fieri ⁊ transmutari. Cū. n. ludē ptrāsiuit spūs ānalis i corp⁹ est sanitas eo q̄ est in facto quodā esse ⁊ ptinuato. Cū Ro nullo pagrat modo eadē rōe est egritudo Sed cū est i medio istor i alterari existit ⁊ pmutari ⁊ tūc torpor efficit quod mēbri ostendit cōpressio. Est igit accēs quod qdā dolor modicus cum eo q̄ aut fiat in membris de se pauci sensus vt dentibus dria. 42. vel quia spiritus sensitiuus impedit liberius transire. Sic igitur consentio cum Archigene magis ⁊ alis non paucis q̄ torpor fit accidens varius. Et quis ēt dolor q̄ dispositio improprius. dicta. Propter quidez q̄rtum quid dicendū apparet. pcedunt. n. suis q̄ ipsi audita curriculis. go tñ gra vidascalie plenioris volet rōnib⁹ sorte dicere Ba. Ad primū ppe rñdens interimat ppe similitudinē quā inducit simpliciter absq; probatione cui⁹ iam visa est interemptio. neq; cōcedet stuporē frigiditatē quādam esse magnā verum potius accidens illius vt apparet de accidāti ⁊

interioribus non pax. Ad aliud dicendū q̄ dolor et torpor pōt curare dolorem ⁊ torporem differēter tamen vt oñsum: dria. 153. Idem pōt ēt leipm per accidens perimere. Ad aliud dicendū q̄ illa cum imediate iducit prana dispōnem in parte a qua demā cātur stupor vt visus. Ad aliud apparet ſſſſ qz concessum est ipropie stuporē predicta cpilationem sore. Ad aliud dicendū q̄ quando stupor intenditur etiaz fine motu aliqualis percipit dolor cum quadā formicatōe mordicatiua. Et vniuersaliter Ba. logtur vt victoria cupiēs obtinere comprehendens qd omne. Ad ea Ro que alterius ptis dicendū magis ipsa cōcessa. Sed tñ ad fm dicendum q̄ passio sumitur aliquando ppie, put est in fieri ⁊ transmutari naturaliter aut preter naturam. Interdum vero impropius pro morbo vt in proposito: differentia. 73. alia qdez iuste plus stuporem conuincunt sore accidens.

Differentia. 74.

Nod non fit morbus qs compōnis ostendi tur qz morbus est qui actiones cēntialiter ledit. per compositōem aūt non fiunt actus cū per ptem perficiant confiksem cuius complo est natura: sed mutamentū consistūt: dria. 93. Itidem. Omnis morbus puratus cōpositionis videt esse pōnis cum ea ab ipsa dependerevr vt effectus a cā: cum cōplexio fit factor membri: dria. 17. Amplius si ēt morbus in compositione cum dividatur in plasma quantitatem numerū ⁊ positōem siue situm iam morbus non esset in genere qualitatis. neq; posset curari saltem existens in numero ⁊ quantitate cuz eis nihil fit contrarium. Plasma nāq; dividit in formā porum seu viam receptaculum vel concauitatē ⁊ superficiē In forma aūt saltem essentiali non reperitur Rietas neq; in superficie cū quantitatis modus extet numerus ēt ⁊ quantitas seu magnitudo sunt quantitates ⁊ situs fit aliud a qualitate genus existu. Adhuc videtur hic morbus in morbo superficiei contineri cuz sit asperitatis ⁊ lenitatis que positionem in predicamentis notant importare. Rursus positio est species quantitatis: morbus aūt non sed qualitatis. Nō igitur in cōpositione ē morbus: cuius oppositū sentiūt medici. Palin: In regni genera laplinuz sit eadem vis que Rutem perficientiū quod ⁊ ipsius oñdit destructio. Propter quod ⁊ morbus eis aliquis erit. Propter primū qdem sciendū q̄ qđ fit morbus qdqz compositio: dria ostendit. 72. Sciendū autez morbū compōnis seu coeqlitatis sore aliū a morbo composito corpis. Compōnis nāq; dr in natura sacrum mēbris officialibus ascripta. Est aūt compositus cū plura cōcurrunt in vnum. ⁊ hic quoq; multipler. aut qz in eo tria morborū componūtur genera pōnis. s. cōpōnis ⁊ nature cōis vt apa primo fa. c. 5. vel qñ plures morbi cōponūtur adinuicē diuersi existēs fm formā aggregatōe qdam vt aceruus lapidū vnū cōstruētes morbū de morbo fmo: vt i huiusmōi appēditio appebit ⁊ dria se. Propter fm vero sciēduz q̄ qdam cōibus motiuis aliquasi tactis a Ritate recessere put ātes tñ in cōpsone sieri morbos ppter ipsi⁹ primordiū supra compōne dria. 63. Quidam ēt estimauerunt solum sedem mālem egritudinem sore: aphorisi. fa. Alij aūt vt videbit pponē solā sore morbū. hz qd de hoc appebit. 3. Propī ipsum qdē sciēdū q̄ morbꝰ in compōne repit. Nā morbus ē dispō vel habitus actioni actuali destructiua talis aūt q̄ in pōne. Si. n. opatio plici dz nō solum regrit ipso sicut aie istrm principalius: verū ēt cōpō q̄ quā actus pducitur in eē cōpositi pfecti hz in Ritate pricule ipsius: dria. 63. Notandū tñ q̄ hz morbus ois sit q̄litas vt dispō vel habitus: dria. 72. qdez tñ in aliis fundant generib⁹: sicut relatio aliis pdicamētis initit. Morbus nāq; plasmatis qualitas ē ⁊ ipsa fundat. forma. n. ⁊ circa aliquid pstans figura q̄rti genus est qualitatis. morbus aūt superficiei demū i portat cum sit lenitatis ⁊ asperitatis que sunt q̄lia qdem circa positōem existentia. Et eo nāq; q̄ partes sic sunt dispōsite ceu vne alterius eminētes vel cāt in planū iacentes talis in sensuz relinqt dispō. Morbus Ro numeri ⁊ quantitatis vt cōtinue ac positōis est qualitas in quantitate vel positione fundata. vñ tertio colz. In officialibus mēbris ē morbus in q̄litate ⁊ ēt ē in quantitate. Et subdit q̄ ēt in positōe ac colligantia. Numerus. n. quātitas seu positio nō ē morbus hz mala qualitas i eis fundata sicut lapis aut vermis morbi nō extant hz malitia dispōnis vel habitus ipsor ēcntialiter lesiua. Vt id Ro pamplius elucescat sciendū q̄ Rutes primarū qualitatū elēriū in gbus ipsor odor salnat formarū: dria. 16. cōstituitur mixtū cui, ppriuz iōnā pōnis iesiit. Qualitand⁹ it id finforme Rtute regulante informatiua deartiulat qualitate quātitate ac positione apertius itavt in ipm resultat qualitas sanitas erris: aut egritudo q̄ in pluribus pdicamentis repit. Ipsa nāq; in prima est vt tactū primitus spē qualitatis dispōne vel habitu. Colegnter fulcitur in q̄rta quei forma ⁊ circa aliqd erris figura: rectitudo curuitas ⁊ que taliū q̄lis i mēbris ē marie cū aliis rectitudo torti ⁊ torturā recti rotūditas q̄drati ac q̄dratura rotūdi. Et is morbꝰ sore vſ in plasmate seu creatura fm q̄ inde actꝰ realiter ledit. Repit ēt huiusmōi qualitas in quātitate ptinua puta in magnitudine ⁊ puritate, put bis vt tactū cēntialiter ledit actꝰ. Aut ēt raliter idiscreta puta numero vt fundat in situ seu positōe: quo nēpe cōiter a medico suscepto in locū siue vbi ⁊ societatē vel colligantiā seu pdicamētū bitus sequestrat. Sic igit magis i gnqz pdicamētis puta quātitate q̄litate pōne ac demū vbi ⁊ bitu repit morbus ⁊ in pōne vt ēt appebit duplici. In bñ aūt, ppie nō eē morbꝰ nisi sore hz q̄ iportat prioritatē ⁊ posterioritatē sicut in egritudine appz principali ac cōpassiua. In sba qdē nō locatur cū sit accidēs ⁊ qđ Ro ē sic accidens nulli. dria. 13. In ad aliqd fiſr nō existit cūsimplr rē suā dicatur sore respectu nisi sortassis pfr eo q̄ dispō nō bitus i qbꝰ locat ē ad aliqd. neq; in passiōe suscepta eadē vere: dria. 73. Aut actōe distinguit cum. n. insit morbo ieni actio ē ledēs ceu actus ibidē actio lesa: qz igit apentius nō nisi q̄tuor tandē modis pñt primū decurtulatōes variari ob hoc tñ q̄tuor morbos in eōpōne siue coequalitate poluere velut q̄tuor sunt in cōplexione solū antiqtus positi: dria. 19. ⁊ de sanitate similiter audiēdū suo modo. Et. Nosce positōem simi multiplicit. Vne qdē, put ē dria quātitatis cōtinue Mā quātitas Mia cōstat ex prib⁹ bñtib⁹ pōnē: altera Ro mime, hec qdem discreta. prima vero continua Continue qdē ptes bñt positōem: non aūt discrete in predicamētis. que siquidem positio est partiuz ad aliquem cōmunem terminum ordinatio. Accipitur

et positio prout est vnū decē generū rerum. ens gdaz partiuz situs et generationis ordinatio. et hic modus et nō primus amplius cōuenit cū positione quā sentit medicus sore naturam quartam cōpositionis seu coequalitatis saltē, put situ siue locum importat. Dicit enim locū et societatē vel cōitatē seu colligantiam primo de morbo sin quē modus tertio colls ea dicit pdicamentū habitus ingredi. Apud tamē medicum considerationē non ades exgrentē perspicacē sufficit hos duos modos in positione locare cuz vtrobiqz gdam situs attendat partiū et ordo quis inter ipas copulationis introducat: Sic igit in cōpositione firma tur morbus dispositio existens seu habitus qui in tribus locat generibus qlitate quātitate et dispositione Auer. ait visus semp alios eminere cōcludit tria genera egritudinū intrare gnqz pdicamenta puta quantitatis qualitatis in quātitate: ac positionē in qlitate quātirate discreta et continua vbi et habere. et postea inuenit hmōi res in quādo hoc est in prioritate et posterioritate. Scōz ordinatōz mēbrox officialiū et prioritatem et posterioritatē plus ponendā sore in sex pdicamentis sequētib⁹. Propter quartū gdē dicendū ad hmū q-lz pncipalē nō fiāt opatōes p. cōpōnez sed magis iuuamentū inde suscipiāt. cz. non tamen sic in eax cōtingit destructione. possunt. n. lesiōe mationi sacra in cōpositione corrūpi: primo de morbo: cuz ad cōstitutionē alicuius plura regrant qz ad destructionē. Ad aliud dicendū p hoc apparere ac etiam p ez. dziam. Ad aliud dicendū q- morbus cōpositionalis est qualitas licet fundet aliqñ vt ostensum in alis pdicamentis et curari inde pōt cuz vere in qualitate reperiat pnctas. Ad hnc neqz medicus contrariū angustū accipere tentat et verus cum dicit omnem curationem suo pfici ptrario dzia. ics. Similiter apparet qnō morbus in positione fundat. Quid autē ad aliud dicendū iaz apparet. Sed hic videt diuersitas ex pdicamentis et ser pncipijs cōsurgere. In predicamentis. n. dictū: dux et molle asperū lene et filia aliena putari et diuisiōe que circa qlitatē. quādā. n. positionē vident quodāmodo partiū vtraqz monstrare. et ser pncipis vero inducni est nō esse ponēs sed qlia circa situm essentia. dicendum q- sunt aliqualiter media in vtroqz pdicamento existentia qd vtriqz denotant sermones diligenter examinari. Men. n. positū est primo simpliciter ponens esse sed dictum putari ac quēdam vident quodāmodo et mōstrare. Similiter non scriptū Fo q- absolute sint qualitates sed qualia et circa situ existentia. fm. n. q- aliquā passionē inserunt in sensu qua dicimur qles dici possunt qualia. put Ro partes rei superficiales sic aut aliter situant positiones habent importare. non. n. incōueniens est vnū gd fz diuersas rōnes in variis catbegoriis numerare Boetius in pdicamētis. Pater. n. et substantiaz importat ac relationē. vnde in pdicamentis vident sumi. positio cōiret p quacūqz situatione partium et generatione: ita q- asperū et lene. pter diuersam partiū situationē aliqualē positionē importent: qd medici vident sentire locantes sub plasmate ceu membrorux figuratione vel forma morbum in supficie vt leui vel aspera sumēdo eriā ipam. put qnale gd errat naturale non aūt qrū mathematicā. In sex quoqz pncipiis sumit angustius positio prout situs partium et ordo differens existit et apparens valde vt sessio mōstrat et statio. Et ideo rarū et densum asperū et lene si vident positionē sic iportare. At qz positio iuxta ser pncipia sensibiliez existit ideo medici hmōi ea imitādo morbū in positione ordinarunt. differunt tamen ab illis quia hi positionē dicunt esse situationē ptiuz in toto naturalē et stabilem magis. Illi Ro nō soluz naturalem verum et acquisitā et celeriter mutabilez.

Erū pter quoddā i preargutis insertū dubitare contingit circa numerū morbox complexionabiliū. nō. n. vident. is. eē vt posituz fo de cā et a Johanniticio cū. A. Quoniam quatuor simplices non apparet esse in quibus tm peccet simpler qualitas cum ez ipsam intendi saltem ad tertiū perueniens gradum si actus ledere debz. Et enim p manet sana cū excessu eriā gradus secundi: dzia. iss. Ea vero sic intensa mor sibi reliquā consociabit qlitatem et ita morbus consurget cōpositus. Et firmat quia hmōi qualitates simplices non pmanet diu qn sibi associent alias sub latitudine sanitatis etiaz entes dzia. ig. caliditas. n. maior qz dz reddit corpus siccū oportet prima primi ca. de complexionibus. Ad hnc nō vt morbus in qualitate simplici possibilis cū materia cum humore omnis duplici participet qualitate qui etiā non numerat tertio pma: in praeuis cerebri cōplexionibus. Eti: Neqz morbus compositus ex duabus qualitatibus absqz hu. vitio. pp. n. ea: ū in adinuicem vigoratione humorem sibi consociat. vnde. 6. theo. Compositus morbus mā vacuus nō erit. Solum igit quatuor relinquunt compositi rōne videliz qualitatis et materie vt sanguineus cholericus tē. Videt etiam q- sint plures qz. ie. puta calidus frigidus siccus et hu. vnde secundo de cā: multotiens Pne dispositiones existunt q- putat esse ipossibile vt calidius simul et frigidius eo q- fm nāz vnū et idem perfici corpus et similiū humidius simul sed cum hoc sit et decent anomala nominat discrasia: qō febres ostendunt empiale: dzia. 92. Sed oppositum scribunt medici: pp primum quidem sciendum ipm sore sufficient notum ex qplurimis. Propt vero secundum sciendū q- Democritus et Epicurus Empedocles et Asclepiades ponētes pncipia mālia impassibilia et inalterabilia vt atomos et quatuor esse famosa nullum posuere morbum in pōne seu in nā consimili inqtum talis cum ipse in alteranone vtcū qz consistat et inde nascat sed tm in compositione puta porozum dilatatione et angustia congregatione vel disgregatione eox. quia tamen consimilibus partium et inest compositio vt sic in eis morbum posuere in compositis ceu primo de morbo contra quos fuit Ar. p multa et Ba. esc. x fmo potissime. Propt tertiū quidē sciendū q-. ie. sunt morbi pōnales cōiores et notiores: quoniā exquisitioni eox distinctione pmissa in. 32. consurgūt pmo apparēs pma: fm q- materia penetrat in membranm vel madefacit sorio permanens tm et fm q- penetrās est apāns vel minime Multotiens tamen occurrentes et apertiores sunt q̄ tuor compositi in se et cū humore: qd ostendit qm pmo secundo ac tertio modo sic aut aliter contingit esse sentialiter consimiliū actionē ledi. hoc. n. de ratione morbi existit. Nosce quoqz q- cē mirtio seu compositio est duplex vt dzia innotuit. ie. Vna quidē vera cū miscibilia i vnū quid tertiū pfecte cōcurrūt. Alia sensibilis apparens quando iuxta se tm miscibilia

locant absqz eo q- vnū resultet vere. Qua gdem vocat Isac in vrinis fm vicinitatē qlis est sanguinis et mlie: phlatis et colere. Oppomit. n. in qlitatib⁹ oio et in substantijs nō pax. San. Ro cū phlate et colera et mlia cū colera et phlate mirtōez fm cū reddūt primā: cū nō sibi opponāt oisariā. Serdeci āt morbox pōnaliū samosiox padigmata subdāt. morb⁹ figdez calidus simpler fm Haly. et Joānitiū sebris ē etbica: vel meli⁹ mala pō cala ignevel aere calidiori cāta cā humore vt sebris putrida. F rigid⁹ simpler ceu algor et spasm⁹ cātus inde: et meli⁹ ei⁹ cā puta frites intensa qñ spasmus ē accns aut egritudo nō pfilis verū officialis. F rigidus Ro cū hu. sicut palysis epilepsia et apoplexia. Sicc⁹ sine humore vt spasm⁹ in animōis et sist tabes ficca vt senectus de marasmo cum mā sicut cancer et elephātia Humid⁹ gdē simpler ceu sim vuln⁹ ac vacuū et setidissimū cū tabiditate sicut i flata hydropicox caro et squalore vacuo torpens et hūiditas corpis ei⁹ q- caro tūida. Ista gdē ē hydropisis hypostarca i que ē iā illnd hūidū adherēs desinēs a nū hūoris primi velut in etbica. A ō si dicat hydropis esse egritudinē mālem dzia. iij. et. ia. dōz q- aut vere id dr de asclite. vel mā sumit cōiter ad primum vt qmoz humores et sam ceu humiditates. Quidez Ro h audiūr corpus hydropici erant ū aq. is tunc vr egritudo cōposita frida et humida cū humore gdem vt hydropisis. Bz qz vere aiaduertēti morb⁹ g ōcla ratur if et qlitate simplici sore cū humore magis ē duplici affectus qlitate. Sic. n. oio hūor disponitur qō appet qz sed zi putride palysi et talib⁹ dictis ab eis duplex errat qlitas. Melius igit dōm q- humore fingulari ente id nō pōt oñdi iz cū adinuicē itelligit cōpositi ceu cū sanguis et colera cōmiscent pō sup extendit prana cala cū vteroz humox fit calidus tpamētez in passinis sere resultās ita vt caliditas fit excedēs tali i humore sūme. F ridus Ro constituit qñ mlia pinnitur et phla. Sicc⁹ gdem qñ cuz colera mlia: vtraqz eni ficca et rōne Pnctatis orpant in actuis. humid⁹ āt qñ sanguis phlati pmisceat. nūc Ro subdant exēpla cū due qlitates simplices sociant. lz dicat haliab. hmōi morbos nō fieri. oposit⁹ gdem morb⁹ mā vacuus nō erit. Tunc sigdem calid⁹ et ficc⁹ erit etbica et tabes cū caliditas i tensiori ea que i tertiana sibi pnoci et siccitatē verius qm morbus calidus solum vt sertbūt. Sicc⁹ aūt et frid⁹ ceu q dict⁹ inanitōis spasm⁹ sine certi⁹ ei⁹ cā. verius sigdem qz scribere ipm simpli cē et etbica senij: calidā Ro et hu. egritudinē ac frigida et hu. sine mā difficile ē imaginari: colls. 3. Dico tm q- duplr pōt pnsurgere: a cā primitiua sicut a balneo calido et hu. vel ab itra ceu cū qs sanguineus fuerit minut⁹ valde: caliditas tm et hūiditas nō separant a pribus. F rigidus et humid⁹ filr duplex vt ab aere aut aqua et talibus: aut cū hydropicus pblegmatic⁹ itelligat euacuat⁹ ab aq. Exēpla quoqz cū due qualitates humores afficiūt in scbrib⁹ mālib⁹ et apatib⁹ apparent agtc. Propter qdē ārtā ad primū dōz q- fz pcedentes Ba. neqz morbos simplices vna qlitate peccantes fine mā posuere: neqz et complexionē hnius dzia. 19. sed pōt dici q- icipiūt et mor qnasi aliam sibi cōsociāt qlitatē: q̄ qualitas dñante altera oppositē nō dñatur remanente late et cāli vt in discrasijs his nālibus adhuc. Sz p tanto dicit simpler qlitas qz fa que acqrit nō coeqt priori pfesti. Et qz non sic apparet aut raro pnctingūt hmōi morbi. vñ de morbo hmo que in qlitatū ipsox sola discrasia egritudines rar⁹ cōsistunt et difficile itelligibiles: nisi magna qñqz pticule ad qō pter nām euersio fiat. Ad aliud iā apparet gd dōm qz datus ē mod⁹ qliter pñt hu. cōponi Nō. n. bis singularib⁹ entib⁹ cōsurgūt pdicti morbi vñ haly. et Joānitij nō sūt padigmata sufficiētia et fi. A. nō hos exponat pria tertij: ipsos tm subaudit subdēs alicubi ipsos. Ad aliud dicēdū q- ille qlitates cōficiēte et fi sint efficaces hūt tm subiectū mēdox in quod agūt pmanētes: neqz aliqd hūidi adducūt nisi forte gd indigōis p accns. Ad id ct haly. appuit gd dōm cū data sint illox padigmata morbox pucnientiora vt appz de morbis hu⁹ tertio pria. Ad aliū gd dōm appuit: qm compō morbox. ie. est pria fm verā magis cōmixtōem: box aūt duox quos supaddidit ga. ē intra vicinitatē quādā cōpōne sensibili: ceu cū gs color de longe aspect⁹ attendit appz simpler de. F pe aūt vt cōpositus vt oñdit illusio vrionis cū aspidet et taliū cōcaua in parietib⁹ apparent pictura: qō color suppōne contingit Alex. in pble. Inter albū. n. et albū deducūt fuscum ita vt albus se magis repriūt vndiqz visui appeat supemnere. fuscū aūt debilius pbensiuz vt subfidere. Similiter quoqz sensus tact⁹ decipitur vtcūqz circa caliditatez et frigitatem idicans eas in vna idiuisibili sore pte cum sit diuisibilis versus et sensatica tactu: dzia. 92. Dzia. 75.

Bod non fit gs morbus cōis oñdit. qz cōis morbus e solutio cōtinuitatis: morb⁹ Ro est qdam compō vel constructio pter naturā a qua nocet actus primū illi opposita. amp. eox q̄ p se ex appositio diuidūtur qō vni iest nō pōt alteri iest se cū vna spēs opposita nō ducat reliquā ad eē. Is mala cōplexio et compō praua ex oppositio diuidūtur. si itaqz eis inerit aliquod cōe vt morb⁹ positus indifferēter cōis. Et ti. ois morbus a quo contingit euadere ārtuor hz tpa: principiū augmētū status et declinationē crisium prio morb⁹ Ro cōis vt iparis solutio vel fieri sere in istanti. Cōis igitur morbus nullus. Oppositū seruāt inuiolate sere cūcti. Ad hnc morb⁹ cōsurgit vt qui idrēter ledit actus pnsimiliū et officialiū talis Ro ē solutio iuncture cū ābo quādā cōtinuitatē seruānt: pter quod morbus dictus existit. Propter primū gdem sciendum q- b morbus cōis dr duplicit aut virtualiter qz totū corp⁹ cōiter cōtineat seu idrēter suis accidat susceptiuis vt febris: apa: et cetera qrto cañ. tradita Aliter qñ in nā pctingat dcā cōi ex cōpositione et pnsplexione resultāte que soluto dr singularis pnuitatis iparis vel iūcture: dzia. 181. Nosce quoqz q- lz morbi pdicti simplices sint tres: possunt multis cōponi mōis iter se et cū aliis. nā iterdū cōponūt duo pnsimiles vt ca. et hu. calidus et ficc⁹. aliqñ organicus cū organico sicut apa opilationē et cortationē idūcēs. aliqñ organicus et cōsimilis vt apa ca. cū febre. iterdūz pnsimiles cū cōi vt cū vulnere febris in quo duo errāt morbi: se. et so. cōtinui. nōnū qz Ro cōstruit ex officiali et cōi vt digiti abscisio. est nāqz morb⁹ in numero et cōis solutio iuncture: aliqñ tres vt apa cum vulnere et febre. Nāqz Ro ois cēiungit in morbi trinus sicut obtalmia cū vulcē i quo acuit egrediēs vuea et ad oculū aq̄ descēdit: vnguia qz pdncit. b. n. ser adsunt morbi ut obtalmia puta ca. apa qō ē morb⁹ compositionis in quantitate cut⁹

calor morbus est similis. Fdus vl⁹ solo ex̄ns iūctu re tem⁹ vnee acumē vel egressio morbi in quāritate quartus foraminis a suo loco exturbatio morb⁹ erit positōis. quatus aū q̄ morbū opilatōis ostruit. sextus vero est vngula morb⁹ ens in nūero addito de morbo pmo: ⁊ rheo. 6. Propi fm vero sciendū q̄ de mocrit⁹ ⁊ Epicur⁹ cū ptactū dria poni nullū pōt tale morbū ppie cōem ponere: cū h⁹i ostituat ex cōsimili ⁊ officiali. ſz similē inquātū similē vt pus oī suz nullū hz ponere. quare neqz cōem cū altera ptes nō ponat ipius. Cōpositū nāqz corrūpit altera eius pte destructa. Cōsiderādo tñ qz i similitū nā saluat q̄ positōis vt tactū pus locat ⁊ b fm istos cōis morbus. Propt qd bis tanq̄ agrestiorib⁹ omissis. sciendus q̄ circa b tripler pbabilis vr opinio extitisse. Valiensus nāqz pmo de morbo sentit mo bū cōem illū esse q in q̄dā mā euenit in q̄ mēbr̄ similē ledit ⁊ organū velut si ligamētū aut arteria euellat. Cōis q dē b morb⁹ totius organi ⁊ pricule similis euulse. Vtrūqz. n. dissolutū ē ab ipsi⁹ continuitate. qd āt euulsum est nō vnū pmanet sz duo efficit. Si āt nō totaliter euellat pticula: sz fm aliqd nō erit toti⁹ organi morbus nisi fm accis eo q̄ vna pticulax ipi⁹ cōstitutiua est passa cui⁹ est morb⁹ ppie. Morb⁹ igr fm b dicōis qz est in quadā mā cōi in q̄ euenit cōsimilia vel officialia puta i cōiūctōe q̄dā ⁊ ipox̄ oncrione. Quidā vero volnerūt morbū cōem esse idifferēter consilib⁹ ⁊ officialib⁹ tingētē: ita tñ q̄ vni pncipali cōtigat ⁊ nō alij de quo curādū supple. vñ pme fa: Morb⁹ cōis ptib⁹ euenit consimilib⁹ ⁊ instrālibus inq̄tum sunt instrālia vt non eis pp accidere confimilib⁹ euenīat. Nāpleriqz accidit iuncture pncipali vt nullo eueniat mō confimilib⁹ de quo curādū subaudi: cuz tñ pmo de morbo dislocatio morbus ponat organicorū ex gbus iūctura fuit opposita. Et multotiēs accidit neruo vel ossi solo solūmodo. Alia Vo cū bis oueni re videnk ⁊ differre. q̄re. 6. theo. Morb⁹ cōis ⁊ similib⁹ ptib⁹ ⁊ suis organicis mēbris separatio est separationū q morb⁹ iō dr cōis: qm aliqn in osse fit ⁊ ñ in carne: nonnūq̄ alias i mēbris consimilib⁹. Inter dū i tota manu vel pede aut alijs opositis mēbris ē ⁊ ptib⁹ oibus consimilib⁹ cōis illi⁹ mēbri. Scdm h̄ itaqz morb⁹ dr cōis eo q̄ idifferēt pōt nūc consimilib⁹ occurrere ptib⁹: nūc āt officialib⁹. Fuit āt sortasis. a. motiuū: qz si sit continuitatis solo aduenīret cō similib⁹ ⁊ officialib⁹ iā sortet morb⁹ vt apa positus cū ipe apte distxerit int b ⁊ simplicē morbū auer. Fo aūt collz ⁊ tertio sentit q̄ continuitatis ppie debet mēbris similib⁹. In mēbris. n. officialib⁹ hec ipropie coexistit: sz magis cōtiguatio ⁊ p̄ois morb⁹ cōis ppie mēbris ierit consilib⁹. vñ ait: Morb⁹ cōis ē duplex: vnus ē solutio cō. veracis vt cōtinuitatis ptis cū pte i consimilib⁹ qd magis dz mēbris consimilib⁹ q̄z officialib⁹ attribui. Nā solo accidit mēbro et pte q̄ opositū ē ex similib⁹: ñ āt ex pte q̄ exit officiale alt Vo ē separatio q̄ ē cōtiguitatis limitatio q̄ non vacit solutio dr continuitatis cū b⁹i continuitas modū hēat magis tiguī ⁊ adūctōis ptis cū pte ⁊ talis solo i egritudinib⁹ locāda ē officialiū ptū vt iūctōe vel separatione q̄ colligātia q̄dā existit. nā velut dico i muro duplex regit cōiūctio. vna gdē est vera sicut lapidū iter se p ipox̄ hūidū. altera Vo non certa fm q̄ vn⁹ p collam aut calcē alteri colligat. Sic i aīalis corpe: vna gdē certa q̄ mēbrox̄ ē consimilī: alia ñ vera fm q̄ ex similib⁹ cōnectit officialia: ⁊ rādē i vtrisqz ex his duobus resultat vna q̄dā cōis nā vt mur⁹ ⁊ aialis corp⁹

Propi tertiū āt sciēdū q̄ tāq̄ oium entū⁹ mihi ppicius suscepta tnia ⁊ marie cū sere idē sonet diligēter dictata: dicendū q̄ morb⁹ cōis pncipalit mēbro ingit cōsimili: qd idicat de cā ū dr: q̄ vniuersa egritudo omomeri ⁊ simplicis ad sensum corpis: aut dissrasia existit aliq̄ vel continuitatis ptuz diuisio: ñ Vo officiali ⁊ non cō. Et sortassis nāq̄ pōt ipsi aduenire qn pus occurrat. Sili: ⁊ tūc calōnia patit i altera pte ⁊ mois. A. nisi vt supplet audiat ille. Ad ō āt ita fit ondit: qm sicut cōpositū segt̄ pplonē pncipalē ita ⁊ qd debet cōpōni. sz morb⁹ hbi debet vt dcm cois. Et firmat qz officialia brit rādē ē p consilia ita ppetas ⁊ passio vni⁹ p ē alterius. sz b ē recipunt ab illis: constat. n. ex cis. amp. his morb⁹ solutio dicta continuitatis pncipalit dz aduenire illi i quo verat⁹ saluat continuitas. tale gdē est mēbr̄ consile cū sit vnū p ēntiā ⁊ ñ p coilligātiā ceu officiale. Adhuc illi nō pncipalit accidit morb⁹ cui nūq̄ pt congere nisi ⁊ nāe occurrat alteri. talis āt est morb⁹ cois. nullo. n. mō pōt nāe officialis cōtigere qn ēt cōsili cōtigat: cō Vo pōt accidere. Cā. n. compōis ē complexio. Morb⁹ gs itaqz est cois q ⁊ pncipalit consimili nāe occurrit. saluat tñ q̄ morb⁹ sit cois qz vni⁹ ptis pncipali⁹: reliq̄ Vo ex ñri. Nosce quoqz q̄ solutio cōtinuitatis ipedicōs actus sensibili toti⁹ ac maioris ptis vel alteri⁹ est morb⁹ illox̄. Si āt alcuius pticule q̄z parue fit solutio modica. vel vl⁹ aliqs talis morbus ñ iā totius: sz illi⁹ tñ ptis vt q̄z parua solutio ipa ris i digito. non fic. n. act⁹ exercet nāleo: dato ēt q̄ i de sequat iuuamētū nāe q̄lio est vene aptura emoroice tertio de accīti. Propi q̄rtū gdē ad pmū dicē duz q̄ Ba. p cōpositionē seu ostructionē disponez aut habitū itellexit. vñ mor subdit manifestū q̄ si dispositionē quādā dixerim⁹ pter nām a q̄ actus nocet idē ondim⁹. Ad aliud dicēdū q̄ dio mēbrox̄ i consimile ⁊ officiale: aut nāe i consimilē officiale ⁊ cōez ñ ē oppositox̄ vlqz q̄qz cū vnū sit alteri⁹ ⁊ ad illud ordinatū dria poni ⁊ .63. Dñsum. n. q̄ id qd ē nāe cois pus iersit pōni ⁊ exinde compositioni. Az. n. fit ali q̄ oppositio rōe modi ñ tñ rei. Ad aliud dicēdū q̄ solutio cōti. cū fit actio oisqz fiat in ipe gnto phicox̄ in ipa erit ptē ⁊ ptē assignar. ⁊ si videat p breuitate tpis ipsi⁹ insensibilis. q. exillere sicut ēt synocum inflatiū in pncipio euacuādā ad syncopi ⁊ ipam remouendo sacimus p artē augmētū brē cū phlebotom⁹ vene impingit flatū cū syncopizat aut illi appropinquat ⁊ si non videatur ipsa fere nisi pncipiū brē. Aut sermo Ba. veritatē hz in egritudinibus que sponte occurrūt que nāe motū imitādo terminuz consequitur Sic. n. nunq̄ in pncipio ars euacuabit cū id nō agat nā. Vel dicendū q̄ qñ inducitur solutio ista hz principiū: deinde augmentum cū humores fluant ⁊ accidentia intendantur: deinceps vero cum oia vltimētur: statum: reliquū autē consequēs erit declinatio.

Circa pdicta Vo dubitat qo morbus fit apa simpler āt cōpositus. vt q̄ simpler qz dictū est q̄ ē organic⁹ Galy. 6. ēt de accidenti ⁊ interiox̄ q̄rto: Peccat nāqz q̄titas in ipso hec āt simpler. Adhuc primo de morbo: Apa morb⁹ est in cōsimilibus membris. tertio vero decima: Pulmoni

accidāt apata mēbris similiuz partium appropriata morbus ār cōtinētēs similib⁹ ptibus est similis passio. n. caracteriak subō. Dubitare ēt facūt talis utq̄ apa sit morbus organic⁹ vel cōsimilis q̄ aūt cōpositus. pbatur pmo. fa. 5. In eo. n. est mala oplo d. sa inepta opositio et solutio ptinui. Propter pmū qui dē sciendū q̄ apa duplicit notat une quidē p essētialia ut apa ē morb⁹ cōposit⁹ trie corporis nāe ledens act⁹ essētialē. Alit p accidētia sicut apa ē tumor seu grossities pter nām q̄rto de accidēti. Hoc. n. nō collligit essētiā apatis cū sit accidēs cōsecutiū cōpositionis aut quālitatis. Tūor. n. nō sp vr cōsequ apa morbus vñ pmo de morbo. Tūor facit desistere membra ab eo q̄ secūdū nām cū i tātā eleuat magnitudinē ut nocear actū aliquē pp b ipz iā egritudinē itellīgēdū. al. i āt synthoma ⁊ passionē solū quēadmōz ⁊ dolorē Ex ictū ē primo de ige. q̄ tūor pōt nām ē accis apatis cōsecutiū calidi. Propter fm vero sciendū qd sēsitiū fuit apputt ex argutis. Apud nāqz A. magis apa est morb⁹ cōpositus mixtōi Ve relat⁹ fm Ba. Vo plus sensuali fantastice. In oi nanqz apate inerta. A. ē solo ptinui saltē occulta quodāmō. Penes Vo Ba. aliqn iest ipsi solutio manifesta vulnus fine vlcus: vt i berisipila. Semp aūt alicubi vt i carbūculo: nōnūq̄ aūt medio mō ceu i herpete ⁊ cūcro

Propter tertū āt sciendū q̄ apa idema cōiter antigtus vocatū ē morb⁹ cōpositus ex triplici nā ptacta drīter tñ: qz pincipalr in ipso peccat complo ñter vnio ⁊ ppie similū: tertioqz cōpositio. vñ de morbo prio. Egritudinū alie sunt primox̄ corpox̄ omi omorox̄: qdā organicox̄ ⁊ opositox̄. pblon gdē primox̄ exarticulatio organicox̄. principalr. n. ⁊ per se apa q̄ ti occurrēs similū pora carni fim lis ē morb⁹ p accis ⁊ fario officialis. est nāqz in quadā pte pfius: sisr dislocatio iūcture primit⁹ est morbus officialis ñir Vo filis. Apa Vo in eo ptingēs ñir. Nosce quoqz oēm morbū radicali⁹ ⁊ primo existere ob malitiaz ōnis: ñir āt aliax̄ nāx delicto ceu actio fit nāe mēbrox̄ cōsimiliū p prius iertar: demūqz alis: dria. 63. fm tñ apparentiā medicinalē qdam pncipalius ē consimilis ⁊ per accis officialis. alius Vo cō vt pretactum Sic igit pōt dici morbus simpler ⁊ opositus. Cōsimiliqz ac officialis: tñ drīter fm q̄ magis vt ledere alterutrāqz nām aut oēs. Et bis igit appz q̄rto quo vnūquodqz inductox̄ suo concludens. pcedat calle veritatis aliqd venatiū. Insuper apa cuz fit tumor pter nām: dria. 95. bicqz compēnem apparentius le dat q̄z als naturas pro tanto pōt morbus organicus appellari ⁊c.

Differentia. 7.

Vod vna fit cā doloris tñ subita. s. alteratio monstrat collz tertio: ponēti hanc solam cām doloris ⁊ non continui solutōem. Rursus theo. 6. Dolor a nāli in extra nālem hitudinez alteratio ē. hec vero solum iersist q̄litati ⁊ spālr tertie speī phicox̄. 7. ppter quod cum solutio cōti. in qualitate nō existat: sed in quantitate magis. Contingit nāqz mēbris, put quantitate recipiūt collz tertio vel fortassis in situ. Amp. ois actio qualitate pficit dria 60. cuius gdem rō: qz actio ex ñietate cōsurgit. Cōtrarietas vero q̄litas, ppie suscepiua existit in pedi camētis. dolor aūt actio quedā ē cum eē eius in sieri consistat vt in alterari quarto de accīti ⁊ de distēpantia inequli. Est ēt in motu q̄ prius est actionis. ppī quod dolor ex alteratōe subita ⁊ nō ex solutōe contī accidit. Quod aūt solutione continuitatis sola cueni at dolor ondit per Ba. dicentem de distemperātis inequli. Hippocratem sensisse omnes morbos fore vlcera cū vlcus solutionem includat conti. ē. n. plaga putrida. Itidē. 6. de accidēti vt ēt. A. iponit Ba. ō clarak solutōem pti. non solū in sensu: vex̄ ēt in oibus sensibus demū dolorem iducere: eo q̄ ad subita alteratōem extendendo in calido ⁊ coartando in frigido sequak iuncture separatio. Rursus fa primi. Dolor ē ñium impssorem subito sentire. sed alteratio subita nō vr dolorem posse mor adducere cū necesse sit pius tpe ōnem alterari ⁊ mutari tandem paulatine. Fit igit tñ solutōe cōtinui dolor. Amp. ostendūt q̄ nulla quarum cāx̄ huius doloē iducat: qm fo ō aia Sensus ē susceptiuus spēx̄ fine mā. vñ. A. fo ō aia Sentire ē recipere formā rei nudā a sui mā: fic āt ē i tentionak suscipe: quod aūt intentionale dolorez p prie nō iducit cū nihil agat vltra suam spēm. Nulla igitur hax̄ duarū doloris erit cā. Et i. monstratur q̄ vna sit tñ eius cā. qm in vnoquoqz genere est dare vnū primuz qd fit oium cā entium in illo vt ignez in genere calidox̄ quare ⁊ in dolor genere. Adhuc vt tres fore: eo q̄ numerus pficientiū pportōnak ⁊ vni formis ē ledentiū numero in tegni. pficientia Vo sūt tria in gbus delitia consistit. s. pō ppō ⁊ natura cōsiuare ⁊ corrūpentia tria ex gbus iducēt dolor: ppter quod ⁊ tres doloris erunt cāe. Ca. sari cniz vt ex permutatōe ōnis subita simili rōne velut a pō ne ⁊ natur ⁊ cōi. Palin: quatuor existere ostenduntur qm ois doloris cā est mutatio ōnis: aut ei⁹ diuersitas vel solutio contī. aut aggregatio ambax̄ sir. A. de soda. q̄ aūt plures videt cum doloris vnaqueoz spēs ex suis constituatur cāis: dolor vero spēs. ij. sunt vt tactum pte afia ⁊ primo fa. Oppositum aūt hox̄ oium sentire videntur q̄plurimi medicox̄ illa stres duas tñ causas doloris ponētes alterationem subitā ⁊ continuitatis solutōnem. ad duc sicut sunt dne nature principaliores in corpore pō et cōpō: ita ēt due doloris erūt cāe illis, pportionate vt effectus reddak in cām eius debitaz. Due igitur sūt cāe doloris. Propter primuz gdem sciendū qd fit sensus prius cū dolor in eius rōne sensum includat. Est āt sensus rō quedam media seu pportio eius que i sensibilibus Dictatis qualitatibus vz primis: dria. 42. Et iō qz in natura humana p alijs qualitatum clarīā maior existit q̄litatis pportio pfectioris sensus int̄ ceteras aialia ēdicatur: Fo de aia: ⁊ de disto. aialium p mo. Et qz dolor privatōem quādā ⁊ defectum iportat: ⁊ privatio habitu cognoscitur qz rectum ē index sui ⁊ oblig de aia pbs pmo dicak qd fit doloris oppositū. qd interdū delicia appellak: aliqn Vo letitia: ⁊ nūq̄ Vo delectatio. vñ quat to de accīti. Delicia ē passio q̄ subito reducimur ad nām. Eius aūt Dñi ns dolor existet passio vz qua repēte a nā in pter nām reducimur. Nā q bene diffinit Dria cō fi. nat. 7. topi cox̄. In fo Vo de interioribus. Letitia ē bil. ris sensus: dolor aūt tristis sensus. Sctto Vo ibeo. Delicia ē ab extra nālem habitudinem in nālem alteratia Intelligo tñ q̄ huius descriptio pōt⁹ cām denotes q̄z formā. Non. n. propie delectatio aut dolor ē alteratio vex̄ ex alteratōe cātur. primo Vo fa. Dolor est sensibilitas rei Dñe repente occurrens: ⁊ ideo iub

ditur tandē dolorē nihil aliud esse nisi subito impsso
rem ꝛium sentire: Reliq̃ vero nota. Propi se
cundū vero sciēdū q̃ circa id quesitū videnť diuersi
ficari medicoꝝ illustres. Illē tertio collꝫ ,pm ciatur
q̃ sola alteratio subita dolorꝭ est cā. qd ctiā nitiť rō
mbus ondere: qz solutio ꝓtinuitatis nō ē cā dolorꝭ
sicut dicit Ba. sed ipa ē cā ꝓnis q̃ facit dolorē. solo
nāqꝫ ꝓtinuitatis cū malo motu ē: z cōueniēs vt talē
motū mala sequat ꝓplo. Nec etiam sunt cāe dolorꝭ
due res simul vꝫ solutio cōti. z caliditas z frigiditas
sicut dicit errās. a. qd demū rōe astruit dicēs fore de
claratū in libro de aia: q̃ sensu sisti. s. tact⁹ pcipit oēs
quatuor q̃litates: pmo sensu calidū vꝫ frigidū siccuꝫ
z hu. q̃ dolores nō sient neqꝫ sentient ab eo sensu ni
si qn supabunt multuꝫ lua ,ppria sensata sicut accidit
alijs sensibus. Itidē subdit q̃ si accideret huic sēsui
tactus dolor ,ppter solutionē ꝓtinuitatis tūc eēt suū
ppriū sensatū sbaliter solutio cōti. nūc aūt nec solutō
ꝓtinuitatis ei⁹ oppositū ponit fo d aia vbi tractat h⁹i
fore obiecta h⁹ sensus: imo calidū frigidū humidū z
siccū asperū z lene durū z molle. z iō pmo fa z nāliū
6. hic sensus ponit quadruplex fm h⁹ enūerata obie
cta seu ꝛietate existere. Addit ēt auer. q̃ aia sensibi
lis nō est nisi ad q̃litates. qd testat ēt Ba. cū siteri di
centē volā manus nō fuisse factā in fine tpantie nisi
ad cōpēdendū ꝛia. z iō apparet q̃ superfluitas ꝛio
rū est cā dolorꝭ q̃ fit in b sensu eo q̃ pax z multuꝫ d
necessitate sunt sub eodē genere. Quid āt de hoc sci
endū dicendoꝝ apparebit tertio. Ba. vero cuꝫ eius
Vificat opinio vt sentire dolorē tandē ex solutōe cō
tinuitatis ꝓtingere: q̃rto de accñti in oibus sensibus
inductionē facies. vñ. a. ei crimē ipingit tribusqꝫ sa
tis ifirmis rōibus ondens duas fore dolorꝭ cās: pu
ta subitā alterationē z separationē continui. Aducr
sari⁹ rñ vel iterimet z petitionē ei⁹ qd in pncipio nota
bit q̃q̃ veritatē cōcludat. Et in ei⁹ fo de aia Iam
putauerūt alig boies q̃ nulle q̃litates sentiūť nisi me
diāte eo qd accidit ex solutōe cōti. sed nō ē ita. Est āt
admiratōe dignū oī qūo. A. Balienuꝫ audeat rabic
fic appenť notare cū io eodē q̃rto dicat dolorē fieri ,p
ter calorē vel humidoꝝ acredinē: z in locis q̃m mul
tis expssius senserit duas fore dolorꝭ cās ꝓtractas vt
i tegni libro scdo cū ingt: Dolores fm quē incūbunt
locū aut solutionē ꝓtinui aut malā ꝓplonē fignant: d
disteperantia inequli: interioꝝ re. a. fis. iz. z. iz. de in
genio. qd ,pbat iterioꝝ fo ex subita expōe ad ignē ex
tremoꝝ infrigidatoꝝ. Neqꝫ A. Balienū non intel
ligēs forte angit decenť habito eius tellecta neqꝫ. n.
vultis q̃ subita alteratio nō fit cā dolorꝭ: sꝫ solutio
ꝓtinuitatis tm. vex magis ꝓuenit dubitationi volēs
efficatores q̃litatuꝫ vt calidiratē z frigiditatē dolorē
cāre non alterationē tm: sꝫ ēt iuncture separione. qd
sufficienť apparet de disteperantia iequali: vbi tandē
post dolorē ꝓtingentē a subita alteratōe ꝓcludit ,p
ter ipm accidere ab inpari ꝓñr solutione q̃ ille sermo
bꝫ ꝓdecentiā vt alicubi Hippocrates ingt dicēs
morbos vlcera oēs esse. Pauset igit. A. hic z alibi
mordere Ba. cū cum nō intelligat fortasse corpti
ens: d ꝛia. s9. apparēs. ipse nāqꝫ sufficiēs alioꝝ sermo
nū dilatator expōe reperit. Impugnator aūt va
nus z recitator dissonus. Propter tertium qdez
pmo veritas subiungat: z deiceps iducta auer. mo
dificenť. Propi b⁹ pmum sciēdum q̃ cā dolorꝭ

radicalis z pma est ꝓportio vehemens mēbro re
pente occurrēs sensibili sicut z delicia ,pportio gran
dis existit ēt repentina. qd autꝫ predicta dolorꝭ exi
sit ēt causa untimat similitudine snie Ar. z rombus.
Sextio nāqꝫ topicoꝝ. Cōsideranduꝫ si nō est suscepti
bile cuius dicit diffinita passio seu dispositio vel aliū
qd libet. q̃ si non peccat: velut si ponat q̃ dolor: fit sa
cta cū vi nālium ptium distantia delingt cū sequat in
iuata dolorꝭ. quibus. n. ꝓstituunt nālibus: propt qd
oꝫ pticula hanc nālium in ptem sensus susceptiuā re
ponere. hoc aūt erit si loco nālium sensibiliū scribat
Addit etiam ꝓñr delictum fore eo q̃ est in effectiuā
magis expzimere predictā dolorꝭ rationē q̃ꝫ in for
mas. non enim dolor est distātia ꝛc. imo potius ex ta
lium partiū distantia dolor efficit. Sic igit post cor
reptionē rōis dolorꝭ antiquus assignate reliquit q̃
distantia sensibilium ptium dolorꝭ cā existat. Ad q
dem non est aliud q̃ꝫ improportio vehemens pdicta
repēte mēbro occurrens sensibili. p distantiā nanq
improportio audit ,iuxta illud ,pbl. quinte. F emora
dolent marie cōtinui distantia. qd enim distat seu dif
fert quocūqꝫ modo ꝓportionabile est oino. Per
hoc quidē qd subiungit cuꝫ vi itelligit ꝓportanum p
id qd est vehemēs z repente. Violentū nanqꝫ oē re
pentinū z grande existit. per hoc aūt qd sensibilium
dictum est ptium subiectū denotat passionis conue
nient susceptiuū. Hoc aūt demū rōe firmat: qm qn i
uenit vna quedā cōis in pluribus passio illā oꝫ in ali
quā cūm tandē suꝫiorē z primā per fas adducere: p
mo posterioꝝ. vbi ostendit q̃ dec passio. 31. Euclidis
pmo triāgulū tres ambitu angulos ꝓtinere duobus
egpotentes rectis. pmitus incēt triāgulo in cōi q̃q̃ re
liquo triū. sed hec cois passio vt dolor ficut verotes
dicunt z ondet in duob⁹ reperit alteratōe. s. subita
z solutione ꝓtinuitatis repentina. quare z ante has
duas cās seꝛsum: tertiā oꝫ subiungere. hec aūt pre
assignata ꝓueniens dē existere. Rursus effectuꝫ oēs
oꝫ in vnam tandem cām primam iurta aris. sniam re
ducere illeqꝫ stare: cum ,pcessus i infinitum fo me
taphysice neget. dolor autē vnus est cōis effect⁹ ab
bis duabus cāis cātus. in magis tñ z minus lꝫ diffe
rant vt ostendet ,ppter qd z tertiā cāꝫ ante has duas
opus subiungere z marie cum oīs multitudo ad vni
tatē oportear redire a qua exiuit. iz. metaphysice. cū
etiam nā saltum in suis opationibus non cōmittat.
Itidem q̃cunqꝫ inuenit aliquid vnum existēs i plu
ribus fm vnam vniuocationis rōnē tandem oꝫ ali
qd illis prius reducere quod illoꝝ causa existit vt ca
lida i ignē oia: z lucida i solē metaphysice scdo. Cū
igit dolor a solutione cōtinui z alteratiē subita vni
uoce saltē logice cristat cū vtrobiqꝫ sit sensus rei no
ciue consesti occurrentis oportedit tandē ipꝫ cū suis
causis imediatis in causam vltiorē z primā reducere
cōuenienť datā. s. ꝓportionē vehementē ꝛc. Du
ius autem causa superior z radicalis in duas media
tas sequestrat causas: ordinem tamen inter se habē
tes que subita sunt alteratio z solutio iuncture. Ad
ostendit ex multis corpus ꝓstituentibus z causis ha
bitudinalib⁹ dolorꝭ tanq̃ ꝓnatiue oppositis. due
etenim videnť primordiales nature corpus consti
tuentes: pō videlicet z ꝓpō: primo prima. Corpus
etenim fm sententiam Hippocratis z ar. ex ꝓmixt
ione ꝓsurgit eloꝝ in qbus duo est ꝓspicere: q̃litates

vꝫ z sbas q̃litatib⁹ cōcretis affectas. Ex qualitatib⁹
quoqꝫ fm quēdā modū vnionis natura quedā resul
tat ꝓpso appellata mēbris pmo ꝓsimilibus dicr⁹ ap
propriata. Ex cōfractiōe vero sbarumin elementis un
nentarū resultat fm quēdā modū cōiunctionis. vnita
tis cū predicto cōpositiōis modo forma qdā mem
bris vt officialia mediāte tamē ꝓplone dicris organi
cis attributa. In pma si quidē natura ꝓnāli mēbris
ꝓsimilibus dedita pmo de histor. z secūdo de pubus
sensus iensist: In alia vero inbris organicis attributa
actus vt declaratū. 63. Secūda tñ natura recipit esse
p pma sicut totū p partes eius cōstruit in esse. Mē
bra nāqꝫ organica sunt ex ptibus ꝓsimilibus ꝓsurgē
tia secūdo de ptib⁹. z pmo de ꝓnibus. Plasma fer
te s. quiť quatuor elemētorū eucrasiā aut sortita ali
qd duum⁹ principia habēs desuper a superioꝝ⁹. dra.
63. z. 74. apparens. Scōm has itaqꝫ duas naturas
z due delicie cē sequūtur corpus fm q̃ sensus ,ppor
nalis subito pencs dispositionē impmētus ab eius
disponit obiecto: qd ex parte sorum e seu vnionis po
terit euenire. dolor autē per oppositū barū cārū im
proportionalitate adueniēte repētina cē surget. Sic
igit his suppositis duas post primam cām doloris
assero subitā ꝓplonis alterationē z solutionē cōti. vñ
secūdo re. a. Et si ꝓportius dolor fit i corporibus
sensibilibus cū eis accidit alteratio grādis es subito
a dispositiōe extrabens naturali. que dupliciter eue
nit aut mutatiōe qualitatis subito violēta vel ꝓtinui
tatis solutiōe: differēter tamē vt ostēdet. De ratōe
nāqꝫ doloris vt p eius apparuit desciptōē duo sunt
sensus videlicꝫ z impssor ꝛrietans subitus: qui vtri
qꝫ sunt causa doloris ex repētina imutatiōe pmo nā
q. sensus existit: eo q̃ mēbro sensibili ,pportio quali
tatū reperit ꝛriarū. Est z ipressor ꝓtran⁹ subito oc
currēs ,ppter alterationē eiusdē generis repētinam.
Sic ergo subita alteratio p se z pmo causa sufficiens
est doloris. In solutōe vero iuncture z si repentinior
occurrat ipressor q̃ꝫ in ꝓplone: nā necessariū vt esse
repentinā simul z violentā trāsmutationē fieri. ii. de
linge. non tñ alter in ea repit vtpote sensus. nā solu
tio ꝓtinuitatis alteratōe ꝓplonis subita sentit. Si. n.
p se solutio pcipere ēt imparis tūc in ea que ptinꝫ sen
sibiliū dolor adesset. In subita vero ꝓplone pmuta
tione qd pcipit z alteras subito qualitatib⁹ afficit p
mis ex qb⁹ ratio dicta est sensus ꝓstitui. Solutio āt
iuncture pcipitur p accidēs inquantū ipsa mēbris ac
cidit vinctis p cōplexionē. Vnitas. n. p pus iest mē
bris ꝓsimilibus: z p ea organicis sicut hec q̃ illa eri
stūt. Ad apparet: vt. n. q̃ solutio ꝓtinuitatis si mē
bro occurrat bñti sensum indispositū zut aut pp calidi
tatē aut pp frigiditatē: aut qz aia cū calore nāli alius
fit intēta nihil aut pax pcipit qd nō accideret si solu
tio cōtinuitatis sentiret p se ipsam. Igit solutio cōti
nuitatis p se sufficiens causa non existit nisi sensus ex
pte cōplexionis pcipiens adueniat. Ad aūt separtio
iuncture dolorē maiorē videat ꝓstare q̃ꝫ subita alte
ratio hoc euenit ,ppter violentū z repētinū occurrēs
dolorꝭ aut de intra vel sortassis: qz deinde ad solu
tionē ꝓtinuitatis cē sequit alta cā doloris vt pote subi
ta alterio. bēbunt se hec itaqꝫ p ordinē: qm subita al
teratio cōplexionis p se dolorē causat z pcipitur a q̃li
tatū sensus nā. z qz alterio repētinū non fic est vio
lentū cum si q̃lita s nō talū cum sbo occurrēs separati

uo eueniet nō tm doloris a subita alteratione velut a
separtōe iuncture cāri nisi tandē ex vehemēti subita al
teratione sequat iuncture solutio. Que gdē ꝛꝫ sorte
eius z violentū fit ipumēs: nō tñ nisi sēsu pcipietur
ad quē sequet z subita alteratio z ad hanc tandē iun
cture separtio ita q̃ tres dolorꝭ existent cāe due gdē
iuncture solutōes z vna subita alteratio. Intelligo
āt nō q̃ adueniēte subito z vehemēti ipressuo solu
tionis instātanea iducat mala ꝓplexio i mēbro. hoc
. n. ipossibile cū hec alteratōe oporteat fieri. Alteratio
aūt tps sibi determiat: pbicoꝝ qnto. ꝛꝫ hoc qd pcipit
id euenit sen. su nondū i mēbro alterato qd apparet.
Cū. n. incipit alterari videm⁹ dolorē solutione cōti
nuitatis pozi cessante augeri q̃ꝫ plurimū Et iō cuꝫ dꝫ
q̃ cā iducēs dolorē oꝫ q̃ fit subita ꝓplexiōis alteratō
aut repētina iūcture separtio non est intelligendum q̃
istud fit subito vsqꝫ quaqꝫ: qm tūc pciperet q̃mime
Et iō cxpimur qn gl acutissimo quodā iciditur z oio
repēte nullū aut q̃minimū dolorē sentiri eo q̃ nō so
lum alteratio. imo operatio glibꝫ alia tempus regrit
sufficiēs in quo sensibile in sen. su possit ipzimere qd
fortassis ēt in sensu visus ꝓtingit. 64. Ad aūt subita
alteratio z solutio cōtinuitatis fint dolorꝭ cāe bzeui
bus deducatur rōib⁹. Sciēdū tñ ex pmo scōa. q̃ calē
dum z frigidū sunt cāe p ic doloris sicū aūt p accñs
humidū vero nullo mō. vñ q̃rto de accñti: In sensis
tactus accidit mutatio sue nāe ,ppter fortitudinē ca
lorꝭ vel frigiditatis: qz humidū z siccum corp⁹ sup
aliud corpus icidēs nisi subito calefaciat vel retrige
ret nō facet nocumētū: q̃re. 13. de in gc. solū calidus
noiatur z frigidū. Cū. n. duplex fit actus caliditatis
z frigiditatis: Prim⁹ qdē z ēntialis calefacere z i
frigidare: Scōs Ro extendere z dilatare cōtrahere
z coangustare: ad quos tādē segtur diuisio iuncture.
Calidiras cgdē z frigiditas cū sint q̃litates efficatio
res p se actu pmo alteratōe subita dolorē inducent z
separtione iuncture p accñs z fo causabunt eundez.
At qz vna q̃litatū passiuaꝝ valētior est vt siccitas z
si nō pmo actu dolorē ipzimet possit cū fit qd passiuū
ꝓiter tamen causabit. vñ. A. Siccitas p accidens
dolorē iducit cum eā sequatur alteri⁹ generis cā vt
pote iūcture solutio. Est enī cū ipsa ,ppter fortitudi
nē sue cōstructionis efficiatur cā solutionis iūcture.
Humiditas aūt vt humiditas ,ppter eius materialē
passibilitatē nec pmo actu nec scōo vt humectando
seu remollēdo vel relaxādo: z sic neqꝫ p se neqꝫ per
accidēs dolorē pōt ꝓstare. verūtamē i ōne q̃ꝫ tatis
mālis multc. vñ Mesue de pharmacis: Humidum
inq̃tum humidū nō inuenim⁹ cām doloris fore: sed
inq̃tum pōt esse cū materia que q̃ꝫ tatis sua mouē
tur ad solutionē cōtinui. Ad ēt sensit Rasis in visis
nibus. Alexander: figdē dolores capitis fortiores si
unt fm operationes qualitates z maxime ex calore.
ex ficcitate autē non fimiliter vehementes generan
tur. humide vero qualitates quantuꝫ ex ipsa humidi
tate nullo mō inferūt dolorē: nisi forte cū calore aut
frigiditate vel plenitudine humoꝝ: aut acredine fit
pmixta huēctatio. A. vero tertio pmo: Humidū enī
dolorē facit aut euaporatiōe aut ventositate cōtinui
solutē: Aucr. vero cui⁹ est ceteros pter. Ar. z 30ar
nauseare diuerit vtcūqꝫ collꝫ q̃rto inquit no: Hu
mida vt ficca ꝓplexio dolorē nō efficit nisi pax z qm
sola est humiditas: tūc sola grauitas sentitur. Pōt

et aliter vt cõãq; declarari eo q; bũidã aut est simplex et sic ãnnumine est actuũ cũ sit qualitatũ passibilissima. vel coniunctum cũ caliditate: et tũc opario magis attribuet calido actuio ri si graduꝫ excedat fm ita q; tale humectare erit magis ꝓpter calidũ evaporare facientes dissolues humidus p partes q; ipsi humidi put humidũ existit. aut copulatũ erit frigiditate et sic et gradum vt per pax excedet scõm. vñ Mesue ibidẽ ca. de phtio. Ho eleuak res frã uncta cũ humiditate supra vna graduꝫ velut inqt Hippocrates i epidimia. Humida et res fm Bu. nõ trasgredit metũ vlq; ad quã pot extẽdi regimẽ hois. Que aũt rerum in 1o gradu sunt tales nõ opant calefactiõe vel infrigidatoe aut exiccatõe seu humectatõe lesiua manifeste simpliciũ qnto. vñ pmo Pa: ca. 15. de eo qõ comedit et bibit: Que in 2o gradu sunt talia nõ queuiunt ad ipediendum opatões manifeste: neq; curũ eorum mutãt nãtẽ nisi p accñs vt qꝫ multa vel sepe iterata. Res aũt doloꝛosa ipedit et pmutat opatões manifeste unim q; ceterus nocitiuis vt ec molestior dzia. 139. Propter qõ humidũ magꝭ humidus doloꝛẽ cãre nõ potest. Sed 3 vt q; humidus vt ipm doloꝛẽ iducat quiq; in tegni. Dolores fm quẽ incũbunt locus aut ꝓtinuitatis solutionẽ aut alteratões subitas ondunt et subdit: Alterat vero ꝓga caliditate frigiditate siccitate: humiditate. Eti: 2o re. a. Doloꝛ fit in corpib; sensibilibus qꝫ in eis accidit alteratio magna subito q attrahit ea a dispõne nãli: que qdẽ alteratio fit per multitudinẽ in qlitatib; agentib; bñ calefunt aut infrigidant siccant vel humectant. Humiditas igꝫ 3 se doloꝛis est cã. Dicẽdum q; ga. aut audit humiditatẽ no fm se: sed p humido co:pe qlitatiuo aut qlitati ꝓsociata alij vt expositũ p Mte. Vel q; induciꝫ de sicco et humido pcipue exemplariꝫ et. q. fmonis qdã est ꝓna super lata. Q indãt et nunc q; subita alteratio doloꝛe p se inducat: eo q; possibile ẽ ipm p totuꝫ corpus diffundi. solutionẽ aũt ꝓtinuitatis vna extitꝫ ipossibile interioꝛ 2o apparẽs. doloꝛẽ aũt per totuꝫ corpꝰ collꝫ tertio: aut salte fm eius plm existere multoties sensus indicant. Rursus doloꝛ cãtus a cõplexione ꝓpter alterationẽ ꝓtingit q; subito occurrit. doloꝛ vero a separatõe iuncture inducꝫ p motũ impmi vt locale. Apparet. n. esse motus gdã localis aut saltem cuꝫ eo existere, sed motus alteratõis potꝫ a motu saltẽ hic separari locali sicut arguit ꝓtra Parmenidez et Melliusꝫ phicoꝛ pmo. In his. n. materialib; motus alteratoꝫ est priꝫ oi motu apparẽs nãliꝫ pmo In vniuerso vero localis: pbat. n. pmus: est cã oim phicoꝛ. 8. Propter q; subita alteratio p se cã erit doloris sine separatõe occurrẽs iuncture. Amp. Suoꝛ 3tie sunt rões. Cum igꝫ delicia ꝓsistat in quadã mediocritate et. q. in paulatina alteratõe pmaꝝ qualitatũ vt qñ ꝓueniens cõueniẽti ꝓiungit eidẽ doloꝛ oppositus existet in dispositõe 2tia earundẽ qlitatum. ꝓpter qõ et subita alteratio vna cãꝫ existet doloris. Probabiliꝫ denuo solutionẽ ꝓtinui cãm esse doloris qm̃ si subita alteratio eius existeret cã semp doloꝛ sentiret eiusdẽ dispositionis oio qualis erit subito alterans qlitas: cuius cõtrariuꝫ pcipim; ꝓtingere. Q; declaraꝫ scõo interioꝛ ex Ba. colicã patiẽte ex phlate qõ pararagoras vitreũ appellauit dicens adeo se doloꝛẽ vehementissimuꝫ sentire vt videret intestina ẽrebelo perforari extimabat tamen lapidem incunctanter in altero poteꝛ vrtitdũ existere: ait ẽt admirandum qualit frigidus excidit hic humoꝛ non calefactꝰ violentia q fm excisionẽ. Clysterizatus nãq; fuerat olco rutaceo. Ex isto demũ fmone apparet q; doloꝛ adeo vehemẽs nõ erat ex alteratõe ꝓplexionis subita quã frigidus exñs hẽbat facere humoꝛ: vel ex solutõne ꝓtinuitatis cum ẽt ꝓforatiꝰ qui non pôt a phlate vitreo ratione alterationis cãri cũ potius phla ita frigidissimũ hẽat qualitate stupefaciẽdo doloꝛẽ placere. Q; apparet qꝫ iterioꝛ et primo fis: Doloꝛ dicit ꝓforationis solutionẽ ꝓnotãs ꝓtinui. Rursus sicta alteratio ꝓplexionis vt doloꝛẽ fit in rpe ampliori q; motus iniuenat localis separationis ꝓtinui cum no sic a vehemẽter impmẽtibus iducat quã qdẽ videmus repente doloꝛẽ pstare: Licet eni q; doloꝛem hꝫ iducere, ꝓpter subitã ꝓplexionis alterationẽ mox sentiat: non in repente doloꝛosꝫ vt q; solutione ꝓtinui repentina iducit. Velocioꝛ eni fit alteratio in cõplexione vt doloꝛẽ ꝓcipiat. Separatio igit iuncture est altera cã doloꝛis a subita ꝓplexionis pmutatione

Propter hus scõm dicendũ q; auer. cõsideratus q; ois ꝓceptio doloꝛis fit incediãte cõplexione voluit eam tm cãm doloꝛis existere: sed conliderãdo q; mox ipressiuũ ponẽdum ẽt solutionẽ cõtinui doloꝛis alterã cãm: cum aliter vt oñsum organũ imutet q; alteratio complexionis subita. Et p hoc apparet ad pfis qõ Ba. et. Q. motũ nõ recte. Ad aliud dicẽdũ sicut sequẽti ẽt apparebit quefito q; doloꝛ et delicia maxie i coitu sunt tactus obiecta cũ aliter imutẽt organũ sẽsitiuũ a reliqs. vñ. A. scõo de aia: Est e alius modus de eo qõ sentit sicut solutio ꝓtinuitatis que euenit ex verbere vel ex alio et nõ ex calore vel frigore nec ex humiditate nec ex siccitate nec ex duricie nec ex mollicie nec ex aliq; pdictaꝫ. Similiter ẽt est sentire voluptates tactibiles sicut ex voluptas coitus et filiꝰ. Aut dicendũ q; solutio continuitatis hꝫ fit cã doloris eo q; vehemens et subito impmens ipoꝛtat: nõ tñ per se et imediate sentit sed p nãm vt declaratũ complexionis. Ad aliud dicendus qõ per eundẽ adducetur his duabus vijs rñdet sufficienꝫ. dicta eni sunt plurificata sup vna radice videnꝫ sundari. Propter qrtum aũt ad pmum dicendũ q; interemptionẽ aut expositionẽ cuiusdã reductionis vnius cãe ad alteram vt tactum. Ad scõm vero dicendũ q; doloꝛ nõ est alteratio: sed qõ verius alteratio doloris est cã: et qõ alteratio non ꝓprie illic sumit put est motus in qualitate maxime tertie speciei: sed potius extensiue pro q̃cunq; sumit transmutatõe que idẽ ipoꝛtat ipropoꝛtionem. Ad aliud dicendũ q; hꝫ doloꝛ sit actio: non tñ ꝓpter hoc a sola fit qualitate: sed a q̃litate sustentata in materia dimẽsionata. Ratio eteni cõcludit q; doloꝛ a qualitate ꝓcipiat vt declaratum: non aũt q; pure imprimat a qualitate eo q; doloꝛ a subita alteratione causatus aliter qualitates hꝫ subiectum disponentes et aliter a solutione conti. euenientes. Ad alia duo dicendum non eos intelligere subitã alterationem causam non esse doloris primariã: sed q; ad eas tandem sequit conti. solutio ita q; vltimo doloꝛ vehementioꝛ sentiꝰ: cum due tanc vt declaratus doloris existant cause. Ad aliud dicendus per intercẽptionem assumpte. aut q; subito quid temporis impoꝛtat, maioꝛ enim subitatio in solutione aduenit ꝓtinui q̃ i ꝓplexionis alteratõe: et ꝓpterea doloꝛ sepa

rationis iuncture intensioꝛ et repentinioꝛ existit doloꝛe alteratõis subite. Ad aliud dõm q; doloꝛ in sensu nõ euenit ex ꝓceptõe spẽi sensibilis obiecte: verus ex medio organũ ꝓtangente. cũ eni omnis sensus fiat p medũ 2o de aia: medũ interdũ excedẽs ꝓportõem sensitiui id doloꝛe facit. vñ. A. 2o de aia. Dispõ auditus et visus nõ dolet ex hoc q; videt, aut audit hꝫ ex hoc q; tangit accidit ei doloꝛ tactualis. tertio ẽt decia velut apparet in ꝓceptõe spẽi solus, ꝓpter fulgoꝛem eiꝰ pupillam ꝓtangentẽ doloꝛẽ pstare et in corruptiones trocunis. Ad aliud dicẽdum vt iam apparuit q; non sunt nisi due nature prime. vna que segtur 2ẽm q̃litates eloꝛ. alia 2o que sozmã resultantẽ ex earũdem substantijs. nam vnitas vera faciẽs ad constõnẽ corporis p prius mẽbris left ꝓsimilibus et per hec organicis. quc. n. vnio sine natura cõis mẽbroꝛ cõsiluꝫ organicoꝛ adinuicẽ cõter ponit magis ẽ odoꝛ qdꝫ prium et decoratio q̃ vnitas et natura cõis vera. Ad aliud dõm q; ille quatuoꝛ apparẽtes cãe reducũt ad duas. Non. n. est dzia realis verũ vocalis et modalis magis. Ad vltimũ dõm nõ hic queri causas priculares doloꝛis: sed vles primas: que vt ostensum tres existunt ordinẽ priozitatis et posterioꝛitatis i adinuicem recipientes.

Nonnũ exercitio non raro ꝓtingit laboꝛ 2 inceps euenit dubitare: an laboꝛ apõsus fiat phlegmonosus fit alius ab vlceroso et intẽsiuo. Et vt q; non alius hꝫ idẽ: qꝫ vt apparebit ex tertio de re. a. ca. 7. 5. ꝓmgatio laboꝛis ẽ vlcerosus: tẽsiuꝰ apõsus; arefactiuus seu attenuatiuꝰ vel exiccatiuus. Si ergo hi q̃tuoꝛ ꝓcidũt vna: multo amplius vlcerosus et extensiuꝰ in apõsuꝫ ꝓcurrẽt. Amp. ibidẽ tres sũt laboꝛes simplices. Sunt igit vlcerosus tẽsiuꝰ et arefactiuꝰ: cũ apõsus ꝓpositõem ipoꝛtet: 2strui. n. ex vlceroso et tensiuo apud oẽs. Eti. vlcerosus et tẽsiuus sunt ptes apõsi. componũt nãq; ipm. Totũ vero nil aliud est q̃ priũ oium aggregatio. Cõmentatoꝛ phicoꝛ primo. Rursus quod ꝓducit ab aliquo eius sapit nãm ita vt oꝛte principijs attentant et ecõtra in tegni, sed apõsus ꝓuenit ab vlceroso et tensiuo: non igitur alius ab vlceroso et tensiuo cũ ois divisio cedat in opposita. et cã ẽt simul extet cuꝫ causato phicoꝛ ibidẽ. Q ꝓpositũ tertio et quarto ó re. sa. de accñti quinto aph: 6 ꝓ: 1. 6a. primo fa et tertia et ꝓctice primo. Ex gbus vriq; subdent que iceps. Ad hoc quoꝫ ꝓcuratões sunt altere: ipsaq; differũt cuꝫ he ordinẽtur directe per oppositũ in illa. Sed vt predicta ispiciẽdo appet loco sunt alie. Traq; laboꝛ apõsus est alius ab vlceroso et tensiuo. Propter pmuꝫ qdem sciendũ q; laboꝛ suscipitur multiplr. vnc quippe, p nocumento seu doloꝛe inꝛta illud veteris. In quo morbo somnꝰ laboꝛẽ pstat mortale. Aliter 2o p fatiga penes illud eiusdem. Vbi fames nõ oꝫ laboꝛare. vnde epidimiarũ. 6. Laboꝛes cibis pdispo nant. Ac ipsi et tertio, p effectu fatigie: q̃ lassitudo p prius dr. Laboꝛe nãq; fiue fatigia supfluo lassantur anialia. Quarto figdem pro dispone penali ab intra emergente vt a seipsa fine cã: qui laboꝛ casualis seu spõtaneus appellat inꝛta aphõꝛ 5a. Laboꝛes casuales nascant fiue pnosticant morbos. Et is nẽpe quedam ẽ neutralis decidentia futuri morbi ostensiua. vnde in tegni. De cãis pseruatiuis que corpoꝛi debẽtur neutro decidenti maxime nobis de laboꝛibus tra

ctantibus et quecũq; alie adiacent laboꝛibus dispõnes: que vt cõsequẽter appebit sũt constipatio poꝛoꝛ et raritas eorũdem. Decidentia. n. sub neutro locat 7. Sed simetiatica. n. laboꝛis continetur dispõne Huius figdem laboꝛ non est morbus sed via in ipm quod oñdatur qm̃ in libris de re. sa. tractat. Neq; actualis existit: verũ similitudinarius et imaginat; magis vt oñdent spẽ ipsius descriptões. Et de hoc q; dẽ laboꝛe cum imediate dicto perquiritur dubitatũ. q figdem duplex existit: vnus certus et alius assimilatus. ꝓpter. n. quandã affinitatem laboꝛ nominatur: nõ q; vere talis pure dictus arefactiuus. Primꝰ aũt tripler existit vlcerosus: tẽsiuus: apõsus. Est aũt laboꝛ vlcerosus dispõ in qua inuenitur in cutis superficie ac sub eius pfundo vlceꝛ stimulantiũ mordentium et pungentiũ filitudo. Imaginãtur. n. hoc laboꝛe patientes in coꝛ musculis tanq̃ infixa foꝛe acuta: et potissime cũ mouentur. Cuius qdem cã ẽ suptilitatũ pluralitas acutariũ et subtiliũ magis effusaꝫ vel eliquatio adipis pinguedinis seu carnis mollis que si pueneꝛit in venas q̃nq; bonus q continetur in eis coꝛũpitur sanguis: ex qbus boꝛoꝛ et rigoꝛ demũ suꝰ puenit: et per 2ñs lebus et ꝓprie cum amplius aia vel corpoꝛe patiẽtes agitenꝫ. Tensiuꝰ aũt est dispõ i qua vt sentiꝰ ꝓtium extensio easq; tanq̃ verbere cõfractas. Quã gppe cãt in musculis plectoꝛis ꝓtenta aut ventositas grossioꝛ extensiua. Est aũt apõsus dispõ a qua quassate et phlegminãtes apparent ꝓticule cũ caloꝛe tensione maioꝛi et mordicatõe. Eius nãq; cã ipletio et cacochymia et laboꝛũ hic nempe deterioꝛ. Qui aũt similitudine iter laboꝛes ẽsi non sit cõputatur est are'actiuus dispõ in qua patiẽs sanatastẽ se. q. exiccari et arefieri ac ꝓtrahi que in corpoꝛibus bñ humoꝛatis ꝓtingit ex immẽsuratõe gymnasioꝛ et vsꝰ reꝰ oluentiũ oium cum pzne fuerint, ꝓcurate dispões vero bis ꝓpinque ac 2ñtes sunt vt tactũ pstipatio et poꝛoꝛ raritas. Est aũt cõstipatio dispõ corpoꝛis contingẽs in cutis poꝛis: que opilatõe vel densitate accidit poꝛoꝛum obstructõne noiata. Raritas vero est dispositio huic opposita que corpoꝛi occurrit ex fricatõe pauca et balneo et vsꝰ ab oibus aperiẽtibꝰ et porificãtibus. Egdez ꝓtinuinõi laboꝛes duplici occurrũt de cã. vel enim ab exercitio superfluo tuncq; fatassis lassitudines dñr, ꝓprie. aut a seipsis sponte absq; cã pata exteriori et bi priꝰibus peioꝛes, ꝓcuratõe, diligentioꝛi sunt egentes. Adhuc quoq; laboꝛũ quidam sunt oio simplices vt vlcerosus tensiuꝰ arefactiuus. Alig aũt rotaliter cõpositi sicut. 15. ꝓbinatio vt vlcerosus tensiuus apõsus arefactiuꝰ: Quidã uero iter hos medij vt apõsus cũ alioꝫ pluriminꝫ: hꝫ tñ amplius et minus put pluribus aut pauciorib; ꝓticipãt. Nã cũ certe attendũtur laboꝛũ priores tres ex tant simplices vt vlcerosus: tensiuus: apõsus. qtuoꝛ cõpositi sicut vlcerosus tensiuꝰ vlcerosus apõsus: tẽsiuus apõsus et vlcerosus tensiuus apõsus et ita. 15. existẽt. Si 2o predictis tribꝰ adiũgat q̃tus simplicibꝰ vt arefactiuꝰ: tũc. 15. resultabit: oes q̃tuoꝛ: gdẽ simplices ꝓtracti et ex duabus differentijs ꝓpositi vt vlcerosus tẽsiuꝰ: vlcerosus apõsus: vlcerosus arefactiuꝰ: tẽsiuus apõsus: tensiuus arefactiuus: apõsus arefactiuus. Cũ it tres ꝓcurrũt: sic q̃tuoꝛ ꝓsurgent ceu vlcerosus tẽsiuꝰ: apõsus vlcerosus: tẽsiuꝰ arefactiuꝰ: vlcerosus apõsus: arefactiuꝰ tensiuꝰ: apõsus

arefactius. sed cuz. 4. cõiunguntur vnus ꝓcurrit vt vl. apo. tensiuꝰ are. Sic igitur erunt quindecim puta quatuor: sex quatuor ⁊ vnus. Si vero cõstipatio ⁊ ariditas cõiungant p̃dictis innumerabiles insurgent fere. Sed dubitaꝗ quomodo ꝓcidere p̃ñt sic in vnũ dispares ⁊ diuersi ⁊ marie cum arefactus ab aliis. q. multũ distet quare i propꝛie positus labor existit. Dicendũ q̃ eoꝝ compositio est ꝑm vicinitatem ⁊ ad sensuꝫ vt i cumulis ⁊ acerus: nõ aũt ꝑm veritatem ad intellectũ: ni fortassis in apõsio. vt tertio declarabit in coloribꝰ dicendoꝝ. Aut dicendũ q̃ tam varij labores non ꝓcurrunt vna ꝑm totũ corpꝰ vel vnãci determinata qtez: vex ꝑm distantes ⁊ differẽtes: qõ forte inuit tertio re. sa. ita oẽs septem laboꝝ differentias ex pte aliq̃ verificabis. vniuersuꝫ Ro nõ ꝑmplicit. Licet nãqꝫ ꝓcidant q̃ñqꝫ subiecto: ratione tũ differunt et reali. Aliud qdẽ lz diuersitatẽ ꝑm diriam importet specificã. Porphi ins qm̃ non oẽ ꝑm differentiã aliez est: posterioꝝ Ro. Eo tñ cõster sumpto diuersitatẽ denotat accidente cõi ac ꝓprio sicut ⁊ alterã. Propi ꝑm Ro sciendum q̃ aliq motuus ꝓtractis in arguto dixerunt apõsum laborẽ ꝓponi certẽ fiuo ⁊ vlcerosio qõ vt vt dubitans Ba. indicare ita: Fortassis vtiqꝫ quis estimabat apõsum laborẽ neqꝫ simplicẽ neqꝫ tertiũ in dictis ꝓus duobus: ꝓpositus vero ex ipsis ꝓfitere. qd de hoc tertio videbit dicẽdo rũ. Propi tertium qdẽ sciẽdus q̃ labor apõsus ñ est simplex oifariã vt reliqui tres simplices aut cõpositus sicut plures ꝓtectoꝝ. Accidit tñ simpliciter amplius q̃ ꝓpositioni. Eius nãqꝫ cõpositio est tãq̃ Ba existẽs: reliquoꝝ vero ceu sensibilis apparẽs. qõ manifestat coloꝝ differentijs: nã eius qdam est simplex oio vt albꝰ ⁊ niger: cui figdẽ labor ꝓportionat simpler. alius cõpositus oifariã duplici cõpositione pretacta sicut q̃ loture carnis similis olesginꝰ ⁊ carmineus seu cineritiꝰ ꝑmo fa. qõ ⁊ pictores mixtõe colorũ oñdunt qbus qdẽ alij cẽparãt labores mixti. Aliquam Ro medium ꝓpositus vt certa ꝓmixtõe ceu citrinꝰ: rubẽs: viridis ⁊ hꝰi. qbus nempe labor apõsus coaptat. Conuenit igr̃ is cũ vlcerosio ⁊ tẽsiuo amplius q̃ simplices int se differt tñ essentialiẽ ab eis qbus cõponit velut color medius cõfectus ex albo ⁊ nigro. Quod firmat qꝫ quoꝝ cãe sunt alte ⁊ effectus sed altere sunt cãe vlcerosi ⁊ tensiui q̃ apõsi. illoruꝫ nãqꝫ simplices huius ãt composite. composita nãqꝫ alij efficiunt q̃ simplicia vt ars designat alchimice. Itidẽ quoꝝ ꝓprietates accidẽtia. ⁊ ꝓcurationis indicationes sunt differẽtes ⁊ ista distant: cum vnũqdqꝫ taliũ his sufficiẽt determinent. sed he differunt. qm̃ ꝓprium laboris est apõsi irumescere corpus ⁊ vniuersa neruosa videri quassari ⁊ cõteri vsqꝫ ad ossa: ñ autem vulcerosi ⁊ tẽsiui: vex morderi ⁊ tẽdi. Similiter in apõso abbozzet expandidatio vniuersaliter q̃ motus: eis non sic ãt in vlcerosio ⁊ tensiuo. Nocumentuꝫ et imensiuo imaginat sentiri cũ duplex sit cã ipsiꝰ: plectorica vꝫ ⁊ cachocimia quaꝝ vna soluere videt qõ continuã ⁊ altera coalterare qõ cucratum. Indicatio quoqꝫ ꝓcurationis diuersa: qm̃ illa que i apõsa attendit respicit virtutẽ indicationis ⁊ dignitatem. Que Ro in vlcerosio ac et tensiuo sbam. penes nãqꝫ hec oꝫ in amplius ⁊ minus ꝓcurationẽ variare instando: deniqꝫ magis altero non relicto ei q̃ maluꝫ vt machinari per maius. Itaqꝫ labor apõsus est alius alictate specifica ⁊ a tensiuo ⁊ vlcerosio: cuꝫ cis tñ cõcidit in cõi ceu medius cũ extremis. plus. n. ea int se distant q̃ medium ab eisdẽ vt coloribus denotat. Propi ergo aũt dicendũ ad primuꝫ vt iã innotuit q̃ nõ est filẽ de gnta decima cõbinatione laboris ⁊ pluribus ꝓpositis sensibiliter ⁊ appenni compositione ⁊ vt certa ⁊ existente q̃lis vt declaratũ est que laboris apõsi. Ad aliud dicendũ ceu oñsum q̃ arefactiꝰ labor non ẽ labor ⁊ si eidẽ filetur. vñ Ba. Est q̃dam ⁊ alia dispositio deinceps aliquẽ vt labor: ⁊ deinuꝫ alia q̃ppe cũ his quarta similis exiis labor: non ãt est labor: q̃ nequꝫ vlcerosiꝫ aut tensiuꝫ neqꝫ pblegminosiꝫ hꝫ dispositionem. Sed neqꝫ horrozẽ aliquez vel dolorem neqꝫ ad motus segniciẽ similem laboribus refert. Bracilitatẽ vero cum siccitate hiis. labor nanqꝫ vt morbũ ꝓnosticari materialẽ q̃lis nõ extat arefactiꝰ cum signũ ⁊ significatum ꝓportionabilis. Relinq̃ igitur labor iter hos tertius erit apõsus ⁊ non arefactiuus. Ad aliud dicendum vex esse dũmodo ꝓtes ille separate rationẽ primu seruẽt ⁊ tãq̃ impfecte non existẽtes in toto. Si Ro ex illo diffuncte in seipsis ad hue rõnẽ totius observent ⁊ nõ ꝓtium non oꝫ vt colores oñdant extremi. Aut totum mãliter idẽ cum ꝓtibus existit: non ãt formaliẽ cum aliud ⁊ alterꝫ bẽant somã ⁊ esse separate ac ꝓiuncte. In toto. n. potentia extãt tñ sequestrate Ro ⁊ separate actu. Ad aliud dicendum q̃ oẽ qõ. ꝓducit ab aliquo eius quandam obtinet nãm vniuocã virtualem seu mediã: dria. l. 10. q̃liter vt labor apõsus ad vlcerationuꝫ ⁊ tensiuũ se habere ꝑm. n. q̃ similat eisdem: essentialiẽ tñ alter. Neqꝫ oio diuisio est per oppositas oifat iam directe opposita suscipiendo ceu que imediata vt aiatum ⁊ inaiatum: rationale ⁊ irrationale ⁊ huiusmodi sicut consurgentiuꝫ ex tali diuisione vnũ non coadiuuat alterum adesse. Qõ in coloribus nõ euenit aut in laboribus ⁊ vliter in oppositis mediis. Et ideo diuisionũ apparens libro. 9 mnis diuisio aut bimembris aut reducibilis ad eandẽ. Silr q̃ uis causa ⁊ effectus simul sint actu ⁊ realiẽ tñ differunt sicut ꝓius ⁊ posterius perfectũ ⁊ impfectũ. Ax n. aliquid efficiat ab aliquo: non tñ est idem quocunqꝫ modo: sed magis specie vel similitudine: non aũt numero. Ad eu ẽt que alterius ꝓtis appet quid dicẽdum: qm̃ apõsus labor non tñ distat a componentibus ipm vt ea inter se. neqꝫ itidem curationes sunt oio alie: quia in speciali non autem in cõmuni: cum vtrobiqꝫ debeat eductio et alteratio.

Differentia. 77.

Quod dolor non sentiatur vt quoniã aia sensibilis non est nisi ad q̃litates differentia Porti

dolor autem non est qualitas sed magis ad aliquid dictum enim ꝑus q̃ dolor sensus fit tristis. Amplius dolor est sensus, sensus autem non sentit Sentiretur nanqꝫ aut a se ipso vel ab alio: non ꝓmo quia sensus non apprehendit se nec instrumentũ suũ Algazel de aia: Qm̃ sensus est virtus mãlis: quod autem tale non reflectit supra seipsum, sed solum qõ extat ꝑm Proclũ imãle: et ideo intellectus intelligit se ceu alia: tertio de aia. neqꝫ ab alio: q̃ ficut arguunt quidam illius sensus esset et illius alius sorex sensus: et sic procederet in infinitaꝫ quod respuit natura primo de animaliũ generatione. Rursus addunt: si dolor sentit tactus ꝓcipit sensu qõ eius fit cõ

prehendẽdo sensibilia: nullus aũt phõx nũq̃ inter sensibilia dolorẽ collocauit. Eti. Sensibile ꝑdicit se sum ducẽs qõ erat in potẽtia in actũ sicut itelligibile itellectũ. dolor Ro virtutẽ nõ ꝑdicit sensitiuã: imo iter ceteꝫ ledẽtiũ corrũpit. Palin. Firmat q̃ illud qõ ẽ sum corrũpit: cũ de nã sriox fit forte adiuuez corruptiuꝫ. Sz dolor ẽ sriuꝫ sensu cũ is fit q̃dã mediocritas primaꝫ et excellẽtiũ qualitatũ: dria prioꝫ dolor aũt passio ẽ vehemẽs repẽte sensui occurrẽs. Adhuc dolor ẽ accidẽs. Id ãt ẽ actio lesa: qõ vero sentit alteratõe ꝑdicit cũ sentire quoddã fit pati qõ alteratõe ꝑfitit. Sz qõ actõis ẽ lese tanq̃ sem vt ab alterꝫ ntõe secedere. Itaqꝫ dolor mime sentit. Op positũ qcũqꝫ dolẽtes aliqd corporis plurimũ dolorẽ nõ sentiũt et reliq̃. Rursus. Dictũ est antea p auic. q̃ dolor fit sriuꝫ ipressoꝝ repente sentire. adhuc ꝑiludq̃ est signũ sentit: q̃ ipm ẽ quod sensui se offereꝫ in itellectu aliqd derelinqt. dolor ãt est signum vñ in tegni. Dolores ꝑm quẽ incũbunt locũ aut subitã alteratõem aut solutõem ꝓtinuitatis ostendũt. Palin. Qõ deficere facit virtutẽ et destruit nisi mẽ egrotet sentit. Manus nãqꝫ ẽ ꝑm auic. de aia. 2. aiali sensus: vt inuatiua ꝓcipiat et nocẽtia: ꝑ eligens: illa vero spnẽs: dolor ãt hec opat prio fa: dolor ergo sẽtit. Propter primũ vero sciendũ q̃ qd fit sensus: dolorꝫ prius visũ. Propter ꝑm vero sciendũ q̃ aliq voluerũt oẽs q̃litates tangibiles ad calm ⁊ frũ reducere q̃ fo ꝓ aia pugnant ob. A. qm̃ ceteꝫ sensibiliũ a calido ⁊ frido ꝓcipiũtur fine eoꝝ medio aut sapoꝫ vel odoꝫ sine alioꝝ q̃ q̃ Ptualr eis calidum ⁊ frm̃ ifint cũ ex eis ꝓficiantur q̃litates ꝓcipue secũ. 2. de ge. ⁊ cor. Manifestuꝫ q̃ oẽs alie tactibiles dꝛie reducũtur ad primas q̃tez. hec Ro nõ amplꝰ in minores: nõ tñ calidum ẽ quod ficcũ neqꝫ qõ humidũ ⁊ fic de alijs: neqꝫ subinuicẽ extãt vt sub calo ⁊ humido. vñ ex his nõnulli sumpserunt cãm errozis volentes dolorẽ ⁊ delicia in primas reducere qualitates: quod nõ ẽ: q̃ si bi in primu deducũtur eo q̃ ab ipsis cãntur: tũc ⁊ sensibilia aliorꝝ quatuor sensuũ reducent in tactũ cũ cãent ab illis ⁊ color medius ac sapor: ⁊ ita aliorꝝ sensuũ obiecta nõ erũt que media: sz tñ extrema cũ ex eis ꝓficiant. Cuꝰ salsitas ẽ appẽs Amp. sciendũ q̃. A. ponit ibidem dolorẽ forte vnuꝫ tactus sensibiliũ ingens. Est ⁊ alius modus ꝑ eo et reliq̃ vt antea. Post que subdit. Dolor ⁊ remediuꝫ doloris fũt de sensibilibꝰ tactus: qõ ẽt vt Ba. quarto sape de accidenti. Letari qdez tristari ⁊ dolere fit in sensibus que oibus seriatim sensuũ declarat incise vt visuꝫ prius. Qõ oñdit ẽt sermo ipsius in genitali um delicia ⁊ eiꝰ oppositio. Alij Ro, ꝓtulerũt in dolorio cẽtiã igredi duo: sensum vꝫ ⁊ nocumentũ qõ dicũt ex diffinitẽ dolorꝭ patẽ cũ nocitiuꝰ fit sẽsus, ꝑt quod ingunt dolorẽ inquãtũ sensus extitit nullo modo sentiri: sz bene iquãtum nocinus. Quod silr sapiunt in delicia. Ipsa. n. nõ sentit inquãtũ ẽ sensus: ueruũ in eo q̃ inuatuꝫ: Sed hoc in cõi stare nõ põt eo q̃ dolor nequaq̃ ẽ sensus vt idicant: sed potius eiꝰ erat passio. Est nãqꝫ sensus passio repente occurrens ipsius susceptiuꝫ. Sic. n. alia tangibilia sensus non existunt vt declarabitur: ita neqꝫ dolor. Qõ si dicat q̃ñqꝫ dolorẽ tristem sensum existere seu nocitiũ: dicendũ talem nõ eẽ doloris veram rõem vex aliquez nõnificatõem samosaz: ꝓtractum Ro amplꝰ gsectum eius rõem includere. Non. n. valet ⁊ si dolor ẽ sensus tristis: igitur ⁊ sensus ficut dicũt. Pblegma nã qꝫ ẽ san. diminute decoctus: nõ tñ pblegma san. est simplr: sed totũ fil. Ita et methan. l. Ros ẽ pluuia p ua: ⁊ pluuia ros magnꝰ nõ tñ pluuia simplr ẽ ros: neqꝫ ros pluuia: sicut neqꝫ habitus dispõ neqꝫ cꝰ. Az Boetius in p̃dicamẽtis scribat habitũ disponem eẽ insir mã ipsaꝫ Ro habitu stabilẽ. Sic igitur dolor nõ ẽ sensus absolute: sed tristis aut nociuꝰ cõiunctum qõ nil aliud q̃ passio sensus ⁊ obiectũ. silr ⁊ delicia non ẽ sensus sed passio hilaris ⁊ obiectũ quamoꝝ reducimur ad nãm. Propter tertiũ Ro ciendũ ꝑmo q̃ oba tactus multiplicia existunt cũ sit plurimas ꝓcipiens Qietates plures verius exẽt sensus vt tactum ẽt dria. 42. sensus. n. rõem sumit ex obõ: velut scia ex subõ: potentia. n. sensitiua mãlr vna in eius ens organo formaliter plures existit ex obiecto eã i actuꝫ ducẽte. Sic igitur ⁊ sensus duplex erit mãlie vt Ro sus sensitiua organo alligata ⁊ fo: malis cũ ipsa Ro virtute obiecti in actũ deuenerit. Sc ꝓo quoqꝫ de gene. ⁊ cor. tactus ponũtur dꝛe q̃ plurime: calm. s. frigidũ fic cũ: ⁊ bi grane ⁊ leue: durũ ⁊ molle: viscosum ⁊ frangibile: asperũ ⁊ lene: grossum ⁊ subtile. vñ nãluꝫ et inuamẽtoꝝ et primis. Hec sper mate sumisso in matri cẽ vel terrã tpe ꝓstituũtur determinato gnculeꝰ illiꝰ quod gnãtur q̃ plurime ⁊ bu. caliditate ⁊ fritate: et alia quecũqꝫ sequũtur hes differẽtes q̃ sicis ex de gnãtõe sermone. has gdem primas sequũtur marie reliquę tangibiliũ dziaruꝫ: post quas gustabiles olfabiles ⁊ visibiles euenũt: duricies igit mollicies: lubricitas ⁊ aridita: lenitas ⁊ granitas: densitas ⁊ raritas: lenitas ⁊ asperitas: grossicies ⁊ subtilitas: tangibiles sunt he drie. Quod ⁊ rõe sumatur: q̃ ꝑm predictos: omnis dispõ ꝓis dispóni corporis sentit mutatõe q̃ subito pmutat ad illam: nõ eni quod ordinate ac paulatim occurrit sensibiliꝰ ꝓcipit. neqꝫ qõ ita a permutatõe cessant: cũ ois passio ac et sentire fiat in sieri ⁊ alterari: accidente. z. In residere nãqꝫ ⁊ q̃escere non fit passio: ꝓpter qõ ꝑm. A. calor cibicoꝝ q̃uis itensio: ertet tertianoꝝ calor non peruipit ab eis tactu. talis aũt dispõ est dolor: ⁊ marie cum ceteris plus contrariẽt nature. Amp. illud Ve percipit tactu per se quod ab alijs sensibilibus discernit secũ exẽribus: aut q̃ nil aliud ꝓcipit nisi ad ipm: hmõi vero ẽ dolor. Sepe nãqꝫ in pte ꝓcipitur passio tristis ⁊ calm fit vel frõm. Silr predicta ente passiõe sentitur ea nõ raro absaꝫ qualitatũ aliqua primu seu secũda. Vnde cũ hoc scriberem dolor mihi in scapula superuenit in qua satis sensibilis exiis nulla potuit primarũ: neqꝫ secũdarũ qualitatũ sensibiliũ ꝓtractatuꝫ ꝑter passionẽ tristẽ percipe. Rursus. In coitu que q̃litatũ ꝓcipit primarũ aut secũdarũ nisi sola ꝓuẽiẽs cuꝫ cõueniẽti ꝓiũctio que ẽ delicia. Cuius itaqꝫ oppositũ sentit in eius ꝓrio: vt quarto apꝰet de accidenti. Contrarioꝝ. n. ꝓie sunt rõnes. Palin: Illud maxime sentitur qõ cã exist. ⁊ vt sentiantur ⁊ reliq̃, ꝑter quod eni vnũquodqꝫ ⁊ illud magis. sed ꝑter dolorẽ sentiũtur alteratio subita ⁊ solutio ꝓtinui. Fortasis qs logicizans hãc volet rõcinatõem detinet. ad huc absurdũ vt dici q̃ maxime sensibile subitoꝝ in natura occurrens a Ptute non percipiatur sensibili qualis est dolor eiusqꝫ oppositum. Dolor igitur per se etiã sentitur vnũ existens sensibiliũ. Propter q̃r

nũ vero dicendũ ad ꝑmũ q̃ dolor ē vna q̃litatũ ⁊ delitia. Est nãq; in passione ⁊ passibili q̃litate locãdus. Si ãt p q̃litates auer. intendat ꝑmas aut ſcõas cõiter ſolũ exp̃ſſas vt oñsum ſe cũ non cõſentio cũ dolor ab eis ꝓcipiat alius ac alij. Neq; hoc ꝑdiret ſuppoſito ēt dolore ad aliqd fore: q; ꝑme q̃litates directe in genere locant q̃litatis: graue ⁊ leue i ꝑdicamento ſubſtantie: aſperũ ⁊ lene i genere poſitionis. 42. d. 1. ia ex Ar. 7. Cõmen. ⁊ tũ ſunt vni⁹ ſenſus puta tactus obtecta. Ad aliud dicendũ q; vt apparuit dolor non eſt ſenſuo: ſed poti⁹ obiectũ ⁊ paſſio ei⁹ pp q̃ non valet deductio. Eſt ēt dare vnũ ſenſũ ſic cõm ⁊ mã phlegmatica vel ſanguinea ante ſeptimã terminetur die cum ſit frigidior groſſior: ⁊ colera mobilis min⁹. hec ãt ſit vt viſus i apoplexia q̃ in palyſim ēminatur: ⁊ febris ſanguis eius p naris fluxus atq; i variolas in q̃rta ⁊ aña. Rurſus: Sicut mã colerica pōt añ ſeptimã per vomitũ aut ſeceſſũ euacuari ſilr: ⁊ per cutē vr cuz colera fit ca. ſubtilis: motũ petēs a centro ad circũferẽtiã q̃ oñdit ipſi⁹ p ſudorẽ criſis plurimũ facta: i quo pus colere cõmiſcetur cuz ſudor fit ſangu inis ſuperfluitas: cui pus colericũ eſt admixtũ ſeorſũ canõe. 2. A. Et ꝓſit matur q; aphoriſ. 4. Sudores iudicãtur boni ſi die inceperit tertia qnta ſeptima ꝛc. Palin. tertio. iꝗ. Si colera putrefiat intra vaſa tertianas gignit: ſi vero non icteritiã: ſed tertiana pōt ad bonuz añ ſeptimã terminari vt qnta. nã tũc mot⁹ ipſi⁹ iſtat dies in q̃ colera putrefactione ſubtili et alato reddi groſſior iputrida. itaq; icteritia pōt añ ſeptimã ſignũ eē laudabile. In oppoſito medicorẽ eſt cetus. vñ Iſaac ſcbriũ. 4. Icteritia añ ſeptimã oi ꝓculdubio ti morẽ inuit. Rurſus: Icteritia ſub criſi locat ꝑmutationis q̃rto apparens fa. ſed talis non fit ante ſeptimã: neq; vſr in morbo acuto ⁊ mã ſubtili: ſed in cronico magis ⁊ groſſo cũ virtutis debilitate. Adhuc criſis laudabilis experit idicationem equalit distantẽ a morbi ꝓncipio ⁊ tpe criſi: ſebriũ iſaac q̃rto. ſi nulla talis ē dies ante ſeptimã niſi q̃rta que idicatiua eiuſdem erit certa vt latio denotat lune. Igit añ ſeptimam icteritia ſignũ non erit laudabile. Propē qdẽ ꝑmuz q̃ non min⁹ intentũ cum queſitum exter de ſigno ſciendũ q; ſignũ eſt ſenſibile q̃ ſenſui ſe offerens intellectui aliqd relingt. Ex ſenſationib⁹ nãq; multis cõſurgit memoria ex q̃ elicit exp̃imentũ: ⁊ ex eo tandez vle q̃ eſt ꝓncipiũ artis ⁊ ſcie. 2. poſterior ⁊ metaphy. ꝓmio. Ex quo qdẽ inuitur q; ſignũ cũ ſit corporalitiũ duplex ſorte ipſi⁹ ſignificatũ. Vnũ nempe immediatũ cũ quo p̃ſtialit exiſtit vt tactũ: cum dr̃ offerens ſe ſenſui. Aliud mediatũ cũ quo non ſp exrat cuz ſubdit aliqd relinquẽs i intellectu ſignuz ꝓnoſticũ dcm. Sunt ãt tria: ſignuz: ſignificatio: ⁊ accidẽs: non ꝑ ut diuidit Stra ſuba: verũz ſm q; ſegtur morbũ ſeu diſpõem: velut vmbra corpus q̃ ſubſequens ꝓpus appellatur aut genimẽ: vt multuz ãt idẽ entia ſubiecto diuerſa tñ rõne. nã ly cõiter ſignum ꝑ ſignificatione ſuſcipiatur: ac eꝗ duplex tñ ꝓnoſticorẽ. 3. dicẽtibus vt dria concedi. Vna qdem q; ſignificatio eſt neceſſariorẽ: ſignuz vero eorẽ que ſm plurimũ. Aliera qm ipſa comꝑhenditur rõne: illud autẽ exp̃imẽto Significatio nãq; cum ſit abſtractum eius naturam meratione notat ſigno concreto. quaſi ente: cum illo ſcbo dicant accidens ꝑ prius ⁊ ſubiectum demuz. Cõmentator quart. metha. ly contrarium ipugnat. a. vnde ſignificatio quendã ſenſum videt dicere deductum ad modum actus rõis ſe habentẽ: ⁊ ideo ꝑ prius naturis ⁊ paſſionibus mẽbrorum debet iterio rũ: quare horẽ liber de ſignificationibus paſſionum iſcribitur interiorẽ: ſignum vo ſenſum denotat ſimplicem ⁊ apparentem magis his que occurrunt exterius: cum ſup ea ſenſus concidat imediate. Signum autem ſeu ſignificatio accipiens dicitur. vnde enim ambo extant ſubiecto. Dictum autez eſt vt multum quia q̃dam eſt ſignum q̃ non eſt accidens. ceu q̃ ꝓnoſticum cuz nondum extet. Nihil enim actio eſt leſa niſi exiſtens: aliud vero eſt accidens: non tñ ſignum velut q̃ non a medico perceptũ: ⁊ ideo Joãnitius: iter ea eſt diuiſio cũ augmento: habent nanq; ſe ſicut excedens ⁊ exceſſuz: ſed rõe differunt oiſaria ly vt ꝗmultuz cõicent ſubiecto. nam q; accidens in ſirmo medico ſignuz exiſtit eteni accidens ſue reſpectu cẽtie que eſt actio leſa vel ꝓparatione iſirmi cui accidit: quod ēt dr̃ ſyntboma ſiue concilio. Significatio vero reſpectu ꝓſiderationis dici, putinde ꝓcedit ad cognoſcendã egritudinis naturaz. aliq; ēt pōt dici ſignificatio iſirmi: non vt iſirmi: ſed, put medici vicem gerit ſnum accidens deſcribendo quoddam eñ ſignuz ab iudicio ſumitur patientis. Joãnitius. Quid ãt ſit accidens: ⁊ quomõ differat ab alijs rebus ſ̃ nãm oſtenſum dria. 73. Eſt deniq; ſigni varietas multiplex: nã aut ꝓſiderat ratione ipſius cẽtie: ⁊ ſta quoddam eſt qualitas ꝑmutata vt icteritia:

aliud operatio leſa: q̃ tripl⁹ euenit q̃m actio nocet: aut l cuiter q̃ ꝓprie dr̃ permutari: aut mediocriter vel tollit oio in tegni. Reliquũ vo exiens a corpore quod aliqñ percipit ſono: iter duz vo abſq; ipſo: q̃ aut ſignificat quantitate vt lĩcteria vel q̃ itate vt urina nigra: aut vtroq; ſicut ſan. fluxus ſ vel rõe ſignificati vt ſignũ aliud ē ſanũ: ⁊ aliud egr: ⁊ reliquũ ſm tegni neutr. Quor vnũquodq; diuidit ceu corpus tale p ſp gdem: ⁊ per multũ ⁊ vt nũc. Neutra vo ſi tres ſubdiſtinguit modos dria. 72. Signor qdẽ egrorũ quoddã ē ſamiliare corꝑiẽs morbo. Aliud ſupueniẽs quoddã digõnis: aliud indigõnis nõnullum ſui digõnis: quoddã creticuz: aliud ſalutis ⁊ aliq̃s mortis ſaut attendit rõne modi ſignificandi q̃ ēt tripl⁹ euenit: vel, put refert ad cognoſcentem: vt ad vtẽ ſialem. Et hoc duplr vel quantũ ad motuuz: ⁊ ſta ſignuz aliud ſumitur a motu: ⁊ hoc aut nãli q̃ſi vt horror vel volũtario ſicut eſtuatio ⁊ reuolutio. vtroq; vt tuſſio: i quo nã ſepat voluntatem ac egeſtio: ⁊ mictus in qbus euenit ſuio. Aut ſumitur a quiete: vt in apopleria epilepſia ⁊ ſyncopi: vel a virtute appẽdenſiua. ⁊ hoc duplr: vel exterioi: aut iterioi. Exterioi adhuc duplr: aut quantum ad ſenſibilia cõia. Cõmentator. 2. de aia: q̃ ſunt motus qes numerus magnitudo ⁊ figura: gb⁹. 4. de aia. A. fitz adũ git quor ꝓia tria ſm cõmẽtatorẽ extant cõia oib⁹ ſenſibus: relq̃ vo duo tactui ſolũ ⁊ viſui. Super hoc. n. ſignificat ꝑ ſigna ab eis ſumpta ſz q; po ſic fuerit numerata vel ſigurata: aut quo ad ſenſibilia, ꝓpria: q̃ gntupliciter euenit: aut. n. ſenſu vocat tact⁹ vt calm frãm vel guſtu: ceu amaruz ⁊ dulce: aut odoratu: vt polipus: vel viſu vel icterita. Quod ãt ſignificatur auditu tactũ in illis ꝓprius q̃ ſecernũtur a corꝑe. Vel interioi ceu ſignũ denotãs regitiuã actõem vel mẽtẽ: ⁊ id multiplr vt virtus imaginatio vz ſantaſia: cogitatiua ⁊ memoria quarũ interdũ corꝑumpit vna vel due remanẽte reliqua tertio de accidẽti: ⁊ iterioriũ q̃rto. Aut rõne modi inherentie ſigni ad ſignificatũ: ⁊ ita ſignor quoddã ſumitur a ſubſtantialr inherentib⁹ q̃ eſt neceſſariũ: ſp. n. verũ aliud ab operationibus ſeu effectibus, ꝓpinquũ eñs neceſſario: ⁊ apparentis ē virtutis quoddã a caſib⁹ vel ab alijs bis q̃ neceſſario cõſequũtur ſiue ab accidentibus: q̃ neutrũ continet predictor. Quod tñ eo mẽtit rarius extat. Eſt ⁊ quoddã perdurans ⁊ primuz vt a diſpõe ſumptũ operationũ. Aliud primũ ſed nõ perdurans ceu q̃ ab excreatõibus. Reliquũ vo neutrũ vt cõe vel exneum ſ Aut rõne tpis tũc quoddã eſt rememorariuũ ſani ⁊ egri ⁊ neutri: cuius modica extat vtilitas: vt medico ſolũ imediate tñ: vel demõſtratiuum q̃ conſert tñ iſirmo: vel ꝓnoſticuz quod ſil vtriq; vt medico qdem ſm Paly. q; cõuenit de cõditõe ꝑcij: ⁊ iſirmo: q; ꝑt hoc ſcit q̃ ſalr regẽdus: ſciunt nãq; ſpo res illius ſ Ex his tandẽ cõſtarivalz talis ſigni bimẽbris diuiſio: nã ei⁹ aliud ē cõius notãs ſuper cõplexionẽ ⁊ cõpõnem ⁊ vlr nãm ⁊ diſpõnem ocm ad ꝓticulare ſignificans quod lcſionis extat occultũ interius ſignificatio, ꝓprius dicta. Primuz qdẽ multiplr ſumit. nã quoddã a tactu, put diſcernit durum ⁊ molle marie. aliud a carne ⁊ pinguedine ſm q; quãtitate q̃litate ⁊ hmõi generib⁹ ſuerint variate. Reliquũ vo ex mẽbrorũ ſorma pectoris nãq; amplitudo ac extremitatũ extenſio denotat caliditatẽ: cõtrariũ vo frigiditatẽ. Aliud ſumitur ab operationibus: ⁊ diſ aut nãlibus vt quod a ſupfluitatũ excreatõe: aut vitalibus velut a pulſu vel aialib⁹: ⁊ hoc duplr: intrinſecis at extrinſecis ſm q; plene ꝓficũtur: aut ſue vel ab his ⁊ vitalib⁹ ſil puta q̃ ſuſcipit ab banetim: vtrq; enizopanſ ad ipm: aliud a facilitate ⁊ difficultate paſſionis. q̃. n. cito calefit calidũ vt ſic exiſtit q̃ ãt celeriter ſrigdat eꝗ: niſi iſtud raritas aut denſitas variet muſculorẽ in tegni. 2. lib. 70 ca. illo. ſi vo facile ſrigeſcens ſit corꝑus: Aliud a capillis, put diuerſificat velocitate ortus ⁊ tarditate: colore figura multitudine paucitate aut priuatẽ. Vltimũ vo ſumit ex cutis colore: que talis reddit nã vel accidente: albedo nãq; ſignificat ſanguinis paucitatẽ cuz pblatis diſko ſubtubedo vo ſuum: ⁊ citrinitas colerum: ſuſcedo miſtam ⁊ nigredo icteritiã nigrã. Cãtur ãt ab adulitione vt multũ extrinſeca: vt ebiepub⁹: ceu albedo ex frigore ſcotis. Particularius vo ſignũ duplr habetur: vne ab anotbomie ſenſu: g. n. paſſiones diſcernere voluerit interiores in anotbomijs exerceatur i tegni: per eas nãq; compõ quatria dignoſcitur mẽbrorẽ cum eorẽ ſubſtantia in complexionem ēt vſuz. Aliud vo ē ſignificatio ēt, ꝓprie qua velut canõe ꝑ creditur in predictorẽ cognitõem q̃ a q̃tuor ſuſcipit: vel ſ ⁊ rebus ſicut a leſione ſenſibili actionũ: q̃ tripl⁹ dictũ ē ꝓtingere. nã actio aut ꝑmutat: aut debilitet ſit: aut deſtruit oiſariã. Vel ab eo q̃ euacuatur: aliqñ enim educit q̃ nãle ſufficiẽter: iterdũ ãt ſtũ vt quod de mẽb⁹orẽ ſubſtantia. Et qñq; quod iter hec diuerſificatũ quãtitate qualitate ⁊ mõ: vel a dolore q̃ ſignificat loco ſm q; fuerit ꝓtis dextre aut ſiniſtre vt eius cẽtis vt grauatiuus aut acutus vel apoſtema ⁊ q̃ quod ipſius ſimilij ſignificat loco ſubſtãtia ⁊ figura. Subiũgit ⁊ ſitus: ſiue locũ dicat vel ſocietatẽ patiẽtiſq; iuxta Ba. ⁊ Joãnitiũ indicium. ſm vo. A. accidentia manifeſta ⁊ cõpata: quor ſignificationez teſtat neq; ꝑdurantẽ neq; ꝓprimã. Talia. n. ſigna ſũt cõia ⁊ extranea. quor ſignificatio cõiectura extat aliqua: reliq̃ ẽntialia inſeparabiliter cõcomitantia ſua ſignificata: qbus perfecta cognitio habet ceu oñsum ē dria. 84. Bonum autem ⁊ malum non dicũt vni formiter ⁊ abſolute: ſed differenter ⁊ ad aliqd. nam fortaſſis vnũ ſignũ prauũ laudabilia vincit plurima ⁊ vinũ ſorte laudabiliũ prauua multa: primo de criſi ⁊ ꝓnoſticor. 3. vt virtutis cõſtantia eiuſq; oppoſitũ ⁊ iõ fit opus ordinẽ iter ipſa ꝓſtituere ceu ſermones veteris inſinuãt. Nam interdũ dicit nõ malũ ſignũ: vel nõ bonũ: aliqñ benignũ vel verſutum qñq; ſalutare aut mortale: vel pnicie ſum: vel peſſimũ ⁊ optimũ aut fidelliſſimũ. vnde Almã. 10. cũ vnoquoq; ſigno ponẽdũ ē verbũ quod denotat quantitatẽ fortitudinis illi⁹. Q̃. n. eſt debilius ſignũ dr̃ non bonũ q̃ fortis⁹ malũ: ⁊ quod fortiſſimũ mortale: aut multũ mortale. ſimiliterq; de ſignis itelligendũ laudatis. Hec itaq; ſuccincta varietatis in cõi ſignor recollectio: Eſt ãt icteritia coloris cutis alteratio ſeda ad citrinitatẽ tendens vel nigredinẽ ex occurſu hu. citrini aut nigri ad cutẽ: ⁊ que ſequũtur ipm abſq; putrefactõe qui ſi putreſceret cauſaret in citrina tertianez ⁊ quartanã in nigra tertio. iꝗ. Viaticus autem icteritia eſt mixtio colere rubre cum ſanguine ſe ſup oia corꝑoris mẽbra diffundẽs: ⁊ in corꝑoris apparẽs ſuꝑficie. vnde q̃rto de accidenti. Omnia icterici ap-

parent citrina: febriuz vero. 4. Isaac ⁊ in viatico ic
tericie nomē ē transumptū ab aue vircū habente co/
lorē q̄ galberus dr: a gbusdā Vo pendilucas: suspē
dit eni nidū ingeniose sub nucis ramo icteris dicta.
Iuxta illud: Carpe viator iter sub arbore ꝛcinit ici:
cui⁹ transumptio sine secti indicat de accidente. No
cumentū mutatiue accidit Vtuti cueniēs humiditati
d⁹ a sanguine diuersis. vñ mutatio color sequit ne
cessario: quox vnū icteritia dr. Que ät de mlia essi/
cit extat innolata. In passionario tñ scribit q greci B
melanchion dicūt. i. nigrū canē. Quidā Vo scribunt
melanchiron. i. denigrans manū. Hāc qdem passio
nem pariētes dicunt arcuati ab arcu. s. tride: vel pas
sionem habentes regiā seu aureā. Cuius qdem duo
cōiter notant modi: citrina. s. ⁊ nigra. Viridē addūt
⁊ aliqui quā noiant agriacā. i. agrestē: q; capre crisō
lōca agrestis dr mustela. ⁊ inuiatico: Alia dr agria/
ca pageseleonros. Causa vero ipius ⁊ marie citrine
fer est color: q̄ sangui ēt cōmiscet ⁊ per exterioza diffū
dit corporis tingens ipsa. Que sigdem interdū actō
ne proueniet nature sicut qñ ea die cretica iudicat filr
non actione nature: sed ampliuz symbomatice. Vt
duob⁹ euenit modis: vel ab exterioribus sicut serpē
tis punctura: gramonū: ped culox: vulturis: ⁊ assū
ptione sellis leopardi vel vipere: a gbus sigdez cele
rius icteritia ꝛsurgit. Aut ab interioribⁿ qb plurimū
ꝛtingit ab epate ⁊ selle: ⁊ a calore qñq; corpis toti
us ⁊ ꝓpe vasox: rarissime vero ab intestinis. A. sel
le quoq; dnplicit: aut ab grosso viscoso in ipius po/
ris opilatione cānte duobus exñtibus: quox secun/
dus versus intestina ꝓtensus: sequestrat qñq; i duo
os. oi. vel a passione substantie sellis qb euenit: aut
caloris intēsione inflātis ⁊ epar ⁊ corpus oē: vt san.
seruear i colerā: vel debilitate ipsi⁹ vt virt⁹ ibellicek
attractiua in attrahendo: aut siccitate deficit expulsi
ua: vel abate seu opilatione in ipius poris accidente
fracta. Que aūt ex epe ꝛsurgit vt duobus prius mo
dis: ⁊ qniq; pōt ꝛtingere: ſ it vero ab intestinis mime
cū in cholon descendens: ⁊ obstaculū inueniēs neq̄
at prransire. vñ colera i selle ꝛtenta caret in quē de
riuek locū. Nigra quoq; aliqñ ēt accidit vigore nāe
splēis egritudinē creticantis. Pluries ät symboma
te vt splēis debilitate: vl epe humores assante caloze
aut torius corpis inflāmatione. Et ad vnū pōt illis
de causis ꝛtingere suo modo quo ea q̄ sellis ⁊ epatis
Agriacā sigdem voluerūt alīq ex colā ꝛsurgere pras
sina ⁊ eruginosa: cui⁹ oppositū dria monstrat. 9i. sz
cū Serapione dicendus ipam potius causari a selle
malignante vel epate ⁊ splene. Ingt eni: si accidat
apud mūdificationē colere citrine aliqua egritudinū
mūdificāti vasi accidit icteritia pmixta ex colera citri
na ⁊ nigra. is autē color in viridē vergit. ⁊ post non
pauca. Hec qdē est alia species icteritie: cuz illa que
componit ex colera citrina ⁊ mlia: ⁊ fit qñ epar ⁊ splē
sikr fūt lesa. Color Vo ex bis reddit viridis. vult ēt
cū nigredo leuis exterierit ipaz ab epe fieri. si ät vehe/
mens a splene. Propter scōz sigdem sciendus q
ab illo qui finxit se Hipocratē quarto rc. a. cū q̄dam
ꝛditione scribit sup innatus ictericus puta cū rigore
determinek alludens sortassis ei qb dr a causone ba
biro rigore supueniēte rc. Quā qdem cū rigore de/
terminationē cū pncipali ēt ibidē Va. non admittit
vt apparebit dicendox. 4. Ac simplicit zoar vt ꝛce-

deere icteritiā ante septimū posse laudabile signū ext
ste, e ingens: Medici vituperant icteritiā i pncipio
egritudis: q; ipsi⁹ sit exitus ante humox maturatio
nē. Ego ät dico ꝓpter q̄ icteritia ē motus acutus: ⁊
motus eius velox in agente ⁊ patiente non negabi/
mus in ea posse fieri maturationē die scōa gnationis
⁊ marie die quarta ⁊ ꝓpe in etate iuuentutis tpe esta
tis calā regione: locis orientalibus ⁊ meridionalib⁹
In his eni talibus accelerant maturatio ⁊ decoctio.
Quarto Vo collz qō dicit. hyp. Si icteritia supueni
at in febribus acutis ante septimā malū. reprobatuz
ē experientia in terris nris oibus. Et si veniat in gn
to laudabile multū est vna rōe: ⁊ marie in corporib⁹
calidis: ⁊ tpe calido. ⁊ hec snia collegiox oium me/
dicox persarū ⁊ Indie maiozis ⁊ ꝓ maiozi pte illox
de andalusi. Cuius oppositus ceteri sentere veteris
fmonē ꝛcedētes oio. vñ quarto fa: Ad vltimū icte
ritia ante septimā die nō ē laudabilis. Predicto aūt
defectus ⁊ si tertio ⁊ quarto manifestus dicēdox ap
parebit: eox tñ singularit vtriq; ptractenk fmones:
Primitus si qdem fortassis qs zoar accusabit dicen
tem icteritiam sore mozbum cum accidēs existat ma
gis actioq; lesa puta coloris alteratio seda. Qb aūt
die fa valeat apparere benigne falsuz ē manifeste cū
sudor possit fieri in ea: tūc. n. nō extat motus colere
si foret versutus existeret: ne ēt i q̄rto cū sudores fie
ri a veteri nō scribat i q̄rta. Ztidē crisis egritudinis
more p tertium q̄lis q̄ de colera tñ visuz fuit semel a
Va. in vita eius oi. Ab archigene vero bis i quarto
creticari. Crisū tertio. Quid ergo de icteritia: dōm
itaq; q̄ nūq̄ cū fit modus hic qdē crisis alius: ceu ō
clarabik ex religo: Palin. Ze empicus ab Auer. sic
approbatus experientias sup hoc habuit afferre. nō ät
false credere rōni apte: iōq; Auer. agrestis extitit in
minus. Quod. n. ingt dictū Hippocratis reproba
tū experientia falsū extat ⁊ iciuile cū ipm fit vnius sale
ceu artis canones relig. Sermo ät Auer. priculari
oz fere nūq̄ cōprobat⁹: q hippocratē nō reddiguit
qm aphoris. 6. Raro cōtingēs nō reddit Hippocra
tē mēdacē dicentē in plurib⁹ euēire. Similiter neq;
in gnta die mozb⁹ laudabiliter iudicat icterina: cum
colera fit hmōi grossior velut ser fere negens tā bre
ui tpe digeri. ſ eculentia Vo ipsius ofidit icteritie ti
ctura grossiozi phibito penetrare: nō ät sudoris cuz
sibi ēt pos colericū fit admirtū: neq; aspect⁹ tūc quo
q; aliqo iteruenit lunaris. Adhuc aduersat sibi cuz
dicat id i tpe calido: ⁊ p ꝓñs i regiōe Vsicari calida
q; āboz idē iudiciū cū subdat q̄ hec fit snia oium me
dicox persarū. persia Vo frigidior ē ⁊ ficcior multū
grecia: arcticq tanquā ꝓpinquo polo: si locus audit
vere phiā dcm. Cuius rex fuit Darius quuz ⁊ hodie
occuparūt tartari. Et iō ipsius experientie: aut rōi nō
ē acgescendū cuz Hippocrates fidelior testek se sore
exptū nō i grecia solū vex i lybia India ⁊ Subatia
Qd ēt sēit auer. si occurrerit p accīs magis adest.
Vel sortassis propter aliquam crisim consciatam
illi: non autem regulariter ⁊ per se: aut bi opilatiōe
vel modo quo apostematis decepti. Aut dicendum
q̄ icteritia visa non ad malum ante septimam extat
minime vera: sed potius modica subcitrinitas aliq̄
circa oculos, ꝓprie ac facie ex iflatōe cāta epis vtvi
sū qñq;. Propterea dixerūt alij q̄ crisis aū septimā
pōt ēē bēigna si fluxus vētris succurrat. Id tū eget ō

termīatione: qñ hmōi fluxus. aut ē colericus mul
tus ebulicns: cū materierā exim spuosarā adberen
tiū ⁊ ita ei⁹ significatio extat prauā itm vt timeat de
ifirmo ⁊ ꝓpe cū Vtutis ibecillitate. aut ventris flu
xus mozdicā est vehemēter cū humiditate multⁿ ul
ēt sudor cōis exuberās ⁊ Vtⁿ sortis sicq; laudabilis
cū leuitas patientis velocius occurat quarto fa: et
cū q̄ aphoris. 4. Propter qdē tertiū sciendus q̄
icterīcia regularit ⁊ p se ante septimā sicut testak p
ter duos magis ceteri prauū extat signū. Quod oltē
dit si aliquid dz benigne a nā celerit expelli ei op⁹ fit
ad esse digōnē: vt nā reddak ea vnigenea sbitāta q̄
litate mēborū pietibus sequestrata. ⁊ vial ac duct⁹
eidē i paratos agros gbus valeat ad extra ꝓpelli.
Et io cū ipi magis redundent in emorroides, sicut
q; matricis aui vel narū ventrē ⁊ intestina eōnes
laudabiliores hic inducūt q̄rto fa. Facte siuru san.
secessu ⁊ vomitu. Que ät sudore laudis exitoris ce
teris cū mā bis gbus vehiculek careat ductib⁹ appa
ratis: sabilitate tñ sui penetrāe p porros occlusi ad
cutē sudore non parū iudicat benigne. q; ceu luppo
sitū oz ante crisim digōnem ⁊ separationem adherente
materie ꝓcedere id ät non pt ante septimā fm Val.
interuenire cū cholera sit inobediēs ⁊ meatus ipre
parati: Rursus. Ad ꝓdictā crisim exptenk digō mā
qō eē nō pōt nisi sufficiēs tpis interuenīat sufficien
⁊ maxime cuz caruerit orificio eductio. Requirit filr
lune aspect⁹. is ät nō pōt ꝓuo adesse septimo. tuz q̄
rpuo nō est sufficiens qo i antea: tū qm subsidiū non
interuenit lune. neq; ēt i quarto: q; ⁊ ſ aliqua epatō
extet in ipso lune affiat⁹ non cristit. Sil; ⁊ crises ig
in nequioribus fz Va. sunt peroxilinis: Neq; igit in
to licz moueak nā. q; tpe in dispōne materie atq; ac
ctuū nō occurit adhuc sufficiens: neq; ēt quis lune
aspectus ea propī opus sit septimā expectare. aut si
nono accidat magis rōne tpis cōtingit i quo nā dri
tius potuit operari q̄z lune incitatus. Adhuc causo
cuius materia cholerica vtplurimū subtilis mobilis
in locis ꝓpinqs cordi situata vix ante septimā ⁊ si su
dore possit terminak: Cū itaq; icterīcia ꝓtigat ex cho
lera sudoris mā grossiori fm Isaac ēt iuncta sangui
non poterit ad benignū ante septimā terminari: ꝓ/
pter qō oz saltē septima nona vel. ii. aut. 14: cretica
ri cū tpus tunc interueniat longi⁹ in quo nā pōt dige
stionē pficere luneq; vt multū interueniat silr incita
tio. Si eni ante septimā superueniat prauū exitus qz
fm Va. ex epatis accidit apate vel opilatiōe qō ver
sutū. In septimo vero aut post nō est simplicit tā lau
dabile si nō dentrū hypocōdriū fm veterē fiat durus
Quod opilatiōe pōt ⁊ apate ꝓtingere duro: cū id ñ
mor accidat. nā febres iudicank in eisdē diebus fm
numerū ex gbus euadunt hoies: ⁊ ex gbus peūt: ꝓ
nosticorū. 3. ca. i. Propī quartū quoq; ad pmuz
dōz fm Cōmentatorez ibidē q̄ icterīcia superinnata
cū rigore ēt non soluit febre ante septimā neq; p⁹ se
ptimā sed cū determīatio ē talis: febricitantib⁹ icte
ricis supueniit: aut ꝓpter epatis symboma: vel nām
chole: ā reptantē per cutē externere: demū hāc neq/
untē ceu in apatibus affluetū est oibus remittentem
ad aphorismos in quib⁹ inuit Vitatem ꝛc tuneri. Ad
aliud qdē qd dicendū iam visum fuit. Ad aliud di/
cendū q̄ apoplexie terminatio in paralasis simplk est
mala lz fm qd sit bona: Nec ē similc: qz nā per āplⁿ

infestak quantitate materie apoplexie cholē acumie
vñ cogit crisim facere ñ ipsus. ⁊ iō ipei secta cristit
Similit variolarū mā naturam āmplⁿ infestat. fiūt
ēt ex sanguinis ebullitione ⁊ corruptione q crisim vt
multū recepit in quarta cū is moueak cōtinue. Nā ēt
conuenit hmōi mam ad cutez expellere cōtinue. nō
autez sic cholam q̄ tecticam inducit cum nō minus
aliis creticek vijs. Ad aliud qd dicēdū apparuit mā
eni illa ductus bz agriozes versus ventri ⁊ intestina
qz ad cutē. Et ad cōfirmationē dōm q̄ non ē similc
de mā sudorē faciēte ⁊ icterīciā cuz ipsa sit ea q̄ icte-
rine subt luo: Quid nanq; purus cōmiscek cholore i
sudore cū aquositate subtiliatez masse sanguinee:
Ad aliud dōm q̄ icterīcia creticans nō pōt benigne
ante septimā vt ōnsum ē apparere. Et opilatōe autē
vel apate calido fz ga. est mox aduenire possibile de
qua nō. sed hic priori bestat. Ad quodā vero alte/
rius qno dōm q̄ icterīcia non, ꝓpe crisi pmutatōis:
locak. sed magis euacuatiōis. Modo eni utcūq; quo
ludo: p poros expellik ita. ⁊ cholera: ⁊ qz grossior
⁊ colore iormali colerata modicū ipsius cutē tingit:
velut crocus q̄uis maxima ipsi⁹ pars resoluatur q̄
ät aliqd sapiat crisis pmutatōis inuik quarto fa. De
spēbus qdez pmutatōis sunt que nō ducūt ad ext
turā: deinde faciāt s. cut torturā spasmū mollificatez
dolorē anche dorsi testiculorū geniculi icterīciā ele-
phantiā: ⁊ varices: Illa eni, ꝓpe dr crisis pmutatio
nis in q̄ fiunt exiture. ut carunculi dubellet altboyn
formica bersi. pila ignis pficus Spiens comedēs va-
riole sinantes: ⁊ vlceris similia. Sic itaq; q̄dez ꝓpe
pmutationis ē crisis: aliā impropie. ⁊ nō nulla mō
alio medio. Differentia: 79:

Quod caput paruum sit melius magno mon
stratur ex proble: 30. id sapiente. Rursus
secūdum topicum. Si propositum in propo
sito. ⁊ oppositum in opposito paruum vero caput
⁊ magnum sunt opposita. sed magnum aliquando ē
prauum signum in tegm: ergo ⁊ paruum erit bonuz
quandoq;. Adhuc ortu super eozum testantur ori/
gines ibidem sed oculus originatur a capite. q̄ par
tuus laudatur etiam ibidem. sed quia sortassis dices
similitudinē nō tenere ortox ad pricipalia. iō ondem
dū ē id in pricipaliozibus ēt valere quale oz crisis:
Eius eni quitas laudak tertio de ptib⁹. nā Vt⁹ vni
tur in paruo ⁊ sortificak in magno ät dispergit ⁊ de-
bilitak. ceu ignis denotat in paruo ⁊ magno bitacso
cōtenuis: vnde aialia maiozū cordiū ibidē sunt debilia
timida sicut ceruus lepus afinus ⁊ hmōi. Amp. ur
tus vnita fortior ē seipsa disiūcta de causis. vñ Pro/
cul⁹. Omnis potēcia imputibilis manens maior ē q̄
nta vero minor ⁊ ēt septimo apparet pbi s. sed i ce
rebro paruo vnik virtus: in magno ät dissoluk Et i.
Cerebrum cū sit frigidissima oium corporis priculā
rū fm aris. in plerisq; magnitudine ipsi⁹ reddet fri-
gidū amplius ita vt motus: ⁊ vnimei salū actices be
bebet animales paruitate vero fortificat unt calidita
te sere inde lusciata. Et iō grādes caput cōspicim⁹
hebetes amentes ⁊ catarris ac corizis repletos. Et
cōsimak qz cum cerebz fit frūm ⁊ humidū: ⁊ alie pa-
tes capitis frigide ⁊ sicce terrestres ponderosc mole
ipsius declinabunt corpus oē in deorsum: qō est ꝓ
bominis litū nālem cū sit animal recte stature ⁊ sur/
sum in vniuerso: differentia quinta. Caput ergo par

nū laudabili⁹ ad'opationes ⁊ ꝓpe humanos magno
Amōt aūt Zium plurimū nobis pstat sensus: qō ad
huc sentiſ in regni cū ceteris medicis cum sequenti
bus: Adhuc pectus latū laudaſ cū eius oppositū vi
tuperef. Iꝗ hoc sit capite magno ente cū inde cerebrū
reddaſ magnus: ꝓportionaſ enī tesse capitis. q. si fu
erit magnus ⁊ nucha reddetur magna nerui ⁊ spondi
leo grandes ⁊ vniuersalis totū corp⁹. Amplius ca
put magnū est vt habitus: parū autē vt puatio cum
vnum Zuiox habeat rōnes habitus: ⁊ alterꝝ puatōis
habitus autē pfectior puatione indicatur. Caput igr
magnū laudabilius existit paruo. Propter qdem
pmū sciendū ē q̄ caput est medium diuinus in supio
ri corporis situatū ptibus q̄plurimis ⁊ virtutib⁹ in
signitus. Qō autē sit qd diuinum. 3.4. pbl. idicat ita
Tribus locis existētibus capite pectore ⁊ iseriori vē
tre caput est diuinissimum: cum eius inhabitator sit
anima. vñ de re. sa. pmo: Cerebrum domus quedā
rōnalis est anime: de quo ⁊ dīa tacrum. 24. Est aūt
in parte superiori locatus cuꝝ sursuꝝ in nobis sit sur
sum simplicit ⁊ in vniuerso. tuꝝ ꝓpter caliditatē grā
desꝝ nostrā: est nāqꝝ homo calidissimus aialium ꝓbl.
tertia. tum ēt ꝓpter ipius partes: eteni ipsius supio
res sunt parue insime aut grandes. tuꝝ ēt vt in suuꝝ
ordinetur sinē: puta in superiorꝝ contēplationē. F cā
vero sunt cetera animalia demissi vultus: dīa. 5. cū
alijs non paucis. Ex pluribus cōpositum est ptibus
fm. a. nanqꝝ partes capitis essentiales ⁊ que eas se
quunt sunt. ii. pura capilli: cutis: caro: pānicul⁹: cra
neum: pānicul⁹ durus dictus: duramaſ: panniculus
subtilis vt piamr: siue secundina sba cerebri: cū eius
ventribus ⁊ locatis in ipsis spiritib⁹: duo panniculi:
rete mirabile: ⁊ os qō ē cerebri basis. In ipo ēt sun
daſ virtutes plime ⁊ diuine vt motiua que musculis
pficiſ ⁊ cordis: ⁊ sensitiua que duplex existit: exterior
vꝝ quinqꝝ sensus: quorum quatuor sensitiua in capi
te sunt reperta: vclut visus: auditus: odorat⁹: ⁊ gu
stus: sisr ⁊ tactus: cuꝝ in oēꝝ diffundaſ ptem sensibi
lem q̄ q̄ pus iuxta ar. situeſ in corde: dīa. 38. vniuſ
cuiusqꝝ enī sensus organū ē cognitū: eo q̄ tactus ex
cepto. Ipse enī cois est in toto corpe: q̄rto de accīti.
Virtus ēt diuinior intrinseca dicta locaſ i eius trib⁹
ventriculis puta fantasia: cogitatio: ⁊ memoria: cuꝝ
estimatione reminiscētia ⁊ intellectu q̄ sup istas ma
gis opatione q̄ subiecto situaſ: quibus mediantib⁹ vir
tutib⁹ plerūqꝝ bō ꝓiungit celestib⁹ eaꝝ suscipiendo
ꝓfessiones mirandas. F igure āt capitis. 9. de inua
men. membrorꝝ sub auctoritate Hippocratis sunt q̄
tuor: ⁊ pmo pma. vna nālis que imaginari docet in
regni: cuꝝ spera cerea manib⁹ fuerit leuiter cōpressa
In ipsa enī tunc anteriora cuꝝ q̄dꝝ planicie oblon
ga ⁊ posteriora gibbosa consurgēt: lateralia vero
cū planicie q̄dꝝ recta. In naturales vero sunt tres
due qdem simplices. vna nempe vt minuaſ eminen
tia coronalis anterior. scēa vt himalis seu laudalis ō
perdatur posterior. tertia cōposita: vt vtraqꝝ mino
reſ vna. q̄rta Vo non potest esse stante vita vt maior
vꝝ fit dimensio dextre ad sinistrā q̄ q̄ anteri⁹ ad poste
rius. In nano trū quodā monstruoso: ac alio huic q̄si
consili mensurani maiorē distantiā fore a tpe in tem
pus q̄ q̄ ab occipite ⁊ sincipite: vt hāc q̄rtam videret
capitis figurā inaturalē bre. Sed talia monstruosa
rara ⁊ vt inuitalia. Vel non trū supauit in his distan
tia dextre ad sinistrā eā q̄ anterius ad posterius: ceu
hec in pdictis quatuor figuris reliquā: vt illam que
dextre ⁊ sinistre: vt intelligēdus ē hippocratic⁹ sm.
Sunt āt obseruanda collū: nerui. ⁊ alia que oriunt
capite: ⁊ ipi⁹ figura. nā addūt hec cū laudabilia fue
rint in ipsi⁹ pfectionem. cuꝝ vero illaudabilia dimi
nuūt eādē: capite magno seu quo ente. vñ ītio pma.
Si capitis fuerit mās paucitas cum sortitudine vir
tutis formatiue pme: erit forme bone: ⁊ erit min⁹ ma
lū eo qō puitari adiungit figura malitiaꝝ in creatura
qō debilitatē significat virtutis. Et demū qr cōparatio
nis ē quesitū magnū enī ⁊ puum relationē quādā vi
denſ i portare i pdicamētis: oꝝ aliquod medium cui
referranſ hoc stabilire. hoc āt caput erit commensu
rarum. Intelligo vero tale: qō in hoie cōmensurato
ceteris ꝓportionaſ pticulis entib⁹ hmōi. Magnuꝝ
āt ⁊ puum ab hoc equalē. Suppositis enī alijs par
tibus cunctis fm canonē completionū secundo i oī
bus obseruāduꝝ dubitatuꝝ ē qō sit horꝝ duorum ma
gni. s. ⁊ qui cerebꝝ deterius: siue melius i actiones
humanas. Propter fm qdeꝝ sciendum q̄ nullos
vidi adhuc scribētes q̄ hoc q̄situm non ptrāsisset omis
sa Ba. ⁊ ar. Zietate apparēte: que i hoc difficultatē
cāt precipue. Verbotinizantinꝝ trū somniāt qdaꝝ q̄
ar. voluerit puum caput fore bonū quo ad virtutes
morales: ⁊ que sunt prudentie. Quesitum enī ꝓposi
tum dicunt ar. hic ptendere queretis ꝓpter qd aial
aliū homo prudentissimum: quo ad virtutes. qdē in
tellectuales caput puum prauum existere: affirmant
qō ga. dicunt itendere declarātes hoc ex mulierib⁹
que cum pus habeant respectu virorꝝ capita pruden
tiores extāt viris ⁊ sagatiores. Sed hi neqꝝ mentes
i erpretanſ ar. recte: neqꝝ virtatē dicunt cum hmōi
sit vexꝝ oppositus. Mentē qdē non sapiunt ar. cum
in q̄rto de ptibus non solum ponat hoiem capitis p
uitate vigere in virtutibus moralibus: imo intellectu
alibus dicens sbam hois fore diuinū: opus āt diuinis
simū itelligere ⁊ saperc: qō sibi aduenit eo q̄ pondus
⁊ molē non hꝝ in corpis pte superiori. Est nāqꝝ ipsi⁹
caput pte alijs fine carne ro de ptib⁹. Adhuc erpe
rientia quosdā paruorꝝ capitum mercurio contestatos
satis acuti fore ingenij i his que speculationis. Incep
tos āt ⁊ pcipites i his que moralis sunt virtutis: quo
rū ēt rōe apparet defectus: qr spūs speculationis mo
tum regrunt vehemētiorē ⁊ aggregationē intensiorē
vt pcipiant subtilia nature q̄ q̄ moralitatibus de
benſ. Oꝝ eniꝝ horum spūs fore getos cum previsio
ne discretiua: tardos vt oia participant q̄si casualiter
occurrēta. In moralib⁹ enī ⁊ motū actibus multe
contingētes diuersitates occurrunt. Signuꝝ quoqꝝ
de mulierib⁹ qō iducunt non valet. Neqꝝ enī eius
virtus iectiſt rōe que medietatē vtriusqꝝ ꝓiectet ex
tremorꝝ: neqꝝ prudētia faciunt qō agunt que recta
rō agibiliū existit: sed potius ex quodā istictu i malū
opanſ amplius ꝓne. qō apparet qr subtiles eis con
currunt caliditates ⁊ igenia ip⁹ omisso: mediate Vo
nequaq̄ q̄ cū nulla bonitatū pticipāt virt relatōe nisi
pietate historiaruꝝ octauo: Iꝗ viris hec insunt magis.
Fuerunt ⁊ maiores vt Aris. ⁊ Bal. sibi apparenter
aduersantes in hoc quesito. Quereus nanqꝝ Ar. p
ter qd aialium homo prudentissimum: solnē ait:
Vtrum quia parui capitis est vt ad ꝓportionē corpis
posita quidem solutione magis ad hoiꝝ per vtrūqꝝ

i insignata subdit veriorē: aut qr seqr mimū ꝓpter B
eni ⁊ parui capitis: ⁊ ipsorꝝ tales magis prudēriores
eis que sunt magni capitis. Ba. Vo huic apparens
Adueꝝ sus in gr paruuꝝ caput prauē cerebri cōpōnis
ꝓprium signum ē: hunc ēt sermonē simplr ceteri re
cepere medicorꝝ posteriores. Propter tertiū qui
dem sciendū q̄ magnitudo ⁊ puitas capitis duplr ex
stit. Vna qdem rōe capacitatis ceu continētie vt cra
nei: ⁊ talis puitas ex necessitate vitupatur cū cerebꝝ
ad ipsam consequaſ paruū ⁊ angustū. magnitudo ve
ro nō laudaſ oio hmōi: cū possit iterdum euenire abs
qꝝ virtutis fortitudine. de qua qdem magnitudie ⁊ p
uitate sermo existit Ba. cū medicis alijs vniuersis.
Cuius qdem detestatio in moribꝝ ⁊ actib⁹ vniuersis
apparet: primo fa. Est ⁊ altera puitas ⁊ magnitudo
capitis cōsiderata rōe pauce carnium mole aut mul
te: super craneū orbiculariter extritis ⁊ marime in pti
bus anterioribus: ⁊ talis puitas in opatōes confert
humanas: magnitudo aūt obest. Et huiusmōi puita
tē bōt hoies ad cetera aialium: ⁊ perfecti ad pueros
Sūt. n. pueri nanosi. primo de somno ⁊ vigilia: pri
mo ⁊ q̄rto de ptibus. Quod apparet ibidē sermonē
ituentibus aris. vult. n. q̄ oia p̄ter hoiem aialia sūt
nano dea. Est aūt nanodeū cui⁹ quod fm sui sum ma
gnū: portans Vo pondus ⁊ pedū paruū. In alijs
q̄dem aialibus: que seriora sunt pua. supiora Vo
magna. In hoibus ⁊ marime pfectis secus euenit:
qm pueris entib⁹ que supius coū sunt magna: q̄ aūt
deorsum pua. ꝓpter quod repūt: ambulare vero nō
pūt nanodei sunt pueri: quod nō solū quadrupedib⁹
iest: imo auū ⁊ piscū generib⁹ ⁊ oibus sanguinē ha
bētibus nanodeū cē. Et ideo concludit ꝓpter quod
⁊ minus prudentia sunt aialia oia hominibus. Ex B
nāqꝝ q̄ homo minus pondere pricipat: delatiū. n.
est in deorsum: caput qdem sibi absqꝝ carne cōfistēs
aliorꝝ comparōe concludit aris. iꝗm fore recti corpo
ris: ⁊ sube diuinc pticipantē aliorꝝ solum prudentia
⁊ intellectu: quod ⁊ rōne conuincit. Illud caput q̄
opatōes hebetat ⁊ tandē corrūpit deterius ē sibi op
posito. tale aūt est magnū mole carnositatis cū pon
dere quodā ipm in oppositōe sui. ꝓprium iclinare co
gat situ ceu deorsum. Adhuc mole carnositatis ⁊ hu
miditatis spūs remolliūtur cerebri: ⁊ fic mot⁹ acqui
rūt tardiores. Spūs ēt aiales luminositate egentes
obtenebranſ humiditate ⁊ euaporatōne: que in tale
conscendit caput plurima. Quod aūt paruum caput
puitate prinētie sit prauū in se: ⁊ deteri⁹ magno eāſr
ipsi a mēsurato egresso mōstraſ. Qm illud caput est
deterius qō pancitate creatū mā ⁊ virtus ibecillitate
sibi opposito: aut quod altero istorꝝ: hmōi caput ē p
uum. Ba. nō āt sic magnū. Palin Caput illud qō
totum parnificat corpus ⁊ ibecillitate deterius sibi
opposito. tale aūt est paruū ⁊ non sic magnū qm si ca
put paruū ⁊ cerebꝝ paruū Baly. cū cerebrū sit cra
neo ꝓportionabile: ⁊ si cerebrū sit paruum ⁊ nucha
qua reddit ⁊ nerui demū ⁊ spondiliū sisr pui ⁊ thorar
oio vniuersa nerusa ⁊ ossuosa quātūcūqꝝ cona
tū cor in Zium opetur. Nō poterit. n. facere vt ma
gnificetur trū quantū si fuisset caput prius magnuꝝ.
his aūt sic minoratis corpus erit oē iminutū. Sequi
tur ēt ad cerebꝝ paruū minoratio ventriculorum ad
quā occurrūt spūum angustia ⁊ motus repentinus ⁊
inordinatus. Subtilia: n. quādo coangustaſ velocē
aegrunt motū: vt apparet in aqua ⁊ aere. Sed et mo
tu spūs supcalefecit et angustia tenebrosi reddentur
Subtilia. n. ⁊ diaphana cū angustiaſ tenebrositatē
quandā aegrūt. tenebrosi Vo cū sunt ⁊, ꝓprie aialia
a sua receddūt natura: cū spūs aut fit lux aut eius reti
neat effigiē. 4. de aia. Quo facto capitis reddem
tur opatōes iperfecte. hec aūt cerebro nō ita inerunt
magno quocūqꝝ modo. Rursus. Quod ē oppositū
mēbro nobiliori ⁊ fortiori vt sibi resistēdo tpm conti
peret os eē quantitatis sufficientis. hmōi vero ē, cere
brū: bñ contpatā. n. facit eā que in corde caliditatem
⁊ seruorē de ptibus collꝝ fis. In oppositū. n. ipsū
no positū est vt frigidissimū olum mēbrorum caliditā
simū refrenet. Et merito qr nā ingeniatur ad excel
sum vniuscumqꝝ ividē. hoc aūt cerebꝝ nō pōt con
tēpare puū: ⁊ iō parua brites capita paruitate Ba.
istabiles stolidos ac estaticos fore cōspicimus. Cō
uincit itaqꝝ q̄ caput paruū deterius ē magno: ⁊ ipm
plus cōmensurato. In eo nanqꝝ est virtus fortitu
trū fm qd puta in viribus itellectis magnū poterit es
se cōmensurato perfectius: nihil. n. ꝓhibet corpus
paruꝝ lapsum quādā actionem bre perfectiores ꝓpri
o. Quo ad actus Vo corpis ceu robur percepi mi
nora brites capita fortiores: ⁊ ꝓprie cum pectoris la
titudine: quod bruta pauci cerebri entia oīdunt ro
busta. nō ēt neruosa remolliūtur cinēdē mole vt equi
declarant. Propter q̄rtū qdem ad primū qd taꝝ
dicendum apparuit. Ad aliud dōꝝ q̄ illa ꝓportio ve
riscatur in his que sunt vere opposita. Caput autem
magnū materie multitudinē virtutis vigore: ac puū
istorꝝ defectu opponunt: cuꝝ de nā Zuiox sit maxima
distantia. io. metha. Nō āt magnuꝝ virtutis ibecilli
tate ⁊ mole materiei opponi paruo vtrolibꝝ ex pau
citate ac imbecillitate cāto cum vtrunqꝝ sit malum.
Oppositio. n. sumitur a forma: nō aūt a mā: ceu sani
tas simplr ⁊ egritudo i oi triplici nā: dīa. 95. oppo
nunt directe. Et iō Baly. dicit Ba. non abscīden
do fmonē suū in magno capite: q̄ fit bonum signum
sicut in parno prauuꝝ: imo cū determinatōe magnuꝝ
ingt non ex necessitate bone compōnis esse signum
Ad aliud dōm nō esse simile de oculis ⁊ de principali
vsque quaqꝝ: neqꝝ de oculo ⁊ cerebro. vnde baly. di
uersitatem secit Ba. iter sermonē suum in oculis et
sermonē in cerebro: nā vituparit cerebruꝝ puū ꝗꝝ q̄
cumꝝ forma fcā fuerit: ⁊ nō vituparit oculos par
uos fm ocm disponē. Cā Vo vituparōis puitatis re
cta ē prius. Radix. n. ē ⁊ princip ꝝ aliorꝝ vt nucha
neruorꝝ ⁊ spondiliū sonsqꝝ spūs aialis. Oculi āt ra
mi et non radices: sunt ēt spūs oculorꝝ subtiliores et
lucidiores illis q̄ magis cerebri et magis i exterior
positi vt egro non disgregeſ et resoluaſ bonū fuit ip
sos i loco angustiori sufficiēt locari. Ad pfirmatōem
isti⁹ dōm duplicit: aut qr cor puuꝝ non laudaſ oio in
aialiū fortiori. vñ. 3. ij. q̄si aris. aduersando. Aialia q̄
plurimuꝝ sī audacia sī ea q̄ magni cordis existunt. Iꝗ
exponēduꝝ ē dcm aris. q̄ oē aial audar: q̄rto audan⁹
tāto ē maioris cordis. iꝗ. aialiuꝝ. A. Qō appet. sub
dit. n. aris. q̄ in āpliorib⁹ vētrib⁹ spirit⁹ amplior et in
ualescit magis. Et iō nullū eorꝝ que magnorꝝ vētris
et venarum et pingue fm carnem. Vel dicendum q̄
non est simile adhuc de corde et cerebro: et si princi
palissimuꝝ fit cor mēbrorꝝ: eo q̄ cor est in vehementi
motu spiritus in ipso sunt calidi ferventes et aliorum

nū laudabili⁹ ad opationes ⁊ ꝓpe humanas magno
Vmōt aūt Zrium plurimū nobis ꝓstat sensus: qō ad
huc sentiū in tegni cū ceteris medicis cum sequenti/
bus: Adhuc pectus latū laudaū cū eius oppositū vi
tuperet. ſ; hoc sit capite magno eme cū inde cerebrū
reddat magnū; ꝓportionat eni teste capitis. q. ſi fu
erit magnū ⁊ nucha redderur magna nerui ⁊ spondi
leo grandes ⁊ vniuersalii totū corp⁹. Amplius ca/
put magnū est vt habitus: parū autē vt ꝓuatio cum
vnum Zrior habeat rōnē habitus: ⁊ alterꝫ ꝓuatōis
habitus aūt ꝓfectior ꝓuatione indicatur. Caput igī
magnū laudabilius existit paruo. Propter qdem
ꝓmū sciendū ē q caput est mēbrum diuinū in supio
ri corporis situatū ꝓtibus Eplurimis ⁊ Vtutib⁹ in
signitū. Ō autē sit qd diuinum. 34. pbl. idicat ita
Vribus locis existētibus capite pectore ⁊ iferiori vē
tre caput est diuinissimum: cum eius inhabitator sit
anima. vñ de re. ſa. ꝓmo: Cerebrum domus quedā
rōnalis est anime: de quo ⁊ dīa tactum. 24. Est aūt
in parte superiori locatus cuī surſus in nobis sit sur/
sum simplicit ⁊ in vniuerso. tuī, ꝓter calidiratē grā
dēs nostrā: est nāq; homo calidissimus aialium. pbl.
tertia. tum ēt, ꝓter ipius partes: etem ipsius supio
res sunt parue insime aut grandes. tuī ēt vt in suī
ordinetur sinē: pura in superiorꝫ contēplationē. F cā
vero sunt cetera animalia demissi vultus: dīa. 5. cū
alijs non paucis. Ex pluribus cōpositum est ꝓtibus
fm. a. nanq; partes capitis essentiales ⁊ que eas se/
quunt sunt. ii. pura capilli: cutis: caro: pānicul⁹: cra
neum: pānicul⁹ durus dictus: duramat: panniculus
subtilis vt piamat: siue secundina ſ ba cerebri: cū eius
ventribus ⁊ locatis in ipsis spiritib⁹: duo panniculi:
rete mirabile: ⁊ os qō ē cerebri basis. In ipo ēt sun/
dant Vtutes plime ⁊ diuine vt motius que musculis
ꝓficit ⁊ cordis: ⁊ sensitiua que duplex existit: exterior
vꝫ quinq; sensus: quorum quatuor sensitiua in capi
te sunt reperta: velut visus: auditus: odorat⁹: ⁊ gu
stus: sisr ⁊ tactus: cuī in oc̄ diffundat ptem sensibi/
lem q̄ q̄ ꝓs surta ar. fit vē in corde: dīa. 38. vniuſ
cuiusq; eni sensus organū ē cognitū: eo q⁹ tactus ex
cepto. Ipse eni cois est in toto corpe: q̄rto de accīti.
Virtus ēt diuinior intrinseca dicta local ⁊ eius trib⁹
ventriculis puta fantasia: cogitatio: ⁊ memoria: cuī
estimatione reminiscētia ⁊ intellectu q sup istas ma/
gis opatione q̄ subiecto fitur: qbus mediantib⁹ Vtu
tib⁹ plerūq; hō ꝓuingit celestib⁹ eax suscipiendo
ꝓfectiones mirandas. F igure āt capitis. 9. de iuna
men. membrorꝫ sub auctoritate Hippocratis sunt q̄
tuor: ⁊ ꝓmo ꝓma. vna nālis que imaginari docet in
tegni: cuī spera cerea manib⁹ fuerit leuiter cōpressa
In ipsa eni tunc anterior a cuī q̄dam planicie oblon/
ga ⁊ posterior gibbosa consurgēt: lateralia vero
cū planicie q̄dam recta. In naturales vero sunt tres
due qdem simplices. vna nempe vt minuat eminen
tia cozonalis anterior. secā vt bimalis seu laudalis ō
perdatur posterior. tertia cōposita: vt vtraq; mino
ret vna. q̄rta Vo non potest esse stante vita vt maior
vꝫ fit dimensio dextre ad sinistrā q̄ anteri⁹ ad poste/
rius. In nano tū quodā monstruoso: ac alio huic q̄si
consili mensurani maiorē distantiā fore a tpe in tem/
pus q̄ ab occipite ⁊ sincipite: vt hāc q̄rtam videret
capitis figurā inaturalez hīe. Sed talia monstruosa
rara ⁊ vt inuitalia. Vel non tū supauit in his distan/
tia dextre ad sinistrā eā q̄ anterius ad posterius: ceu
hec in ꝓdictis quatuor figuris reliquā: vt illam que
dextre ⁊ sinistre: vt intelligēdusē hippocratic⁹ fmo.
Sunt āt obseruanda collū: nerui. ⁊ alia que oīnū
capite: ⁊ ipi⁹ figura. nā addūt hec cū laudabilia fue/
rint in ipsi⁹ ꝓfectionem. cuī vero illaudabilia dimi/
nuūt eādē: capite magno seu puo ente. vñ ītio ꝓma.
Si capitis fuerit mātē paucitas cum sortitudine vir/
tutis formatiue ꝓme: erit forme bonc: ⁊ erit min⁹ ma
lū eo qō quitari adiangit figura malitiaz in creatura
qō debilitatē significat Vtutis. Et demū q; cōparatio
nis ē quesitū magnū eni ⁊ puum relationē quādā vi
denī i poitare i ꝓdicamētis: oī aliquod medium cui
referant hoc stabilire. hoc āt caput erit commensu/
ratum. Intelligo vero tale: qō in hoie cōmensurato
ceteris, ꝓportionat ꝓticulis entib⁹ hmōi. Magnuꝫ
āt ⁊ puum ab hoc equalē. Suppositis eni alijs par
tibus cunctis fm canonē completionū secundo i oī
bus obseruādus dubitatus ē qō sit horꝫ duorum ma
gni. ſ. ⁊ qui cerebrꝫ deterius: siue melius i actiones
humanas. Propter fm qdez sciendus q⁹ nullos
vidi adhuc scribētes q hoc q̄stus non ptrāsisset omis
sa Ba. ⁊ ar. Zrietate apparēte: que i hoc difficultatē
cāt precipue. Verbotinizantinz tū somniāt qdaz q⁹
ar. voluerit puum caput sore bonū quo ad virtutes
morales: ⁊ que sunt prudentie. Quesitus eni, ꝓposi
tus dicunt ar. hic ꝓtendere querētis, ꝓter qd aial
aliū homo prudentissimus: quo ad Vtutes. qdē in
tellectuales caput puum planus existere: affirmant
qō ga. dicunt itendere declarātes hoc ex mulierib⁹
que cum pua habeant respectu virorꝫ capita pruden
tiores erāt viris ⁊ sagatiores. Sed hi neq; mentez
interpretant ar. recte: neq; Vitatē dicunt cum hmōi
fit vexꝫ oppositus. Mentē qdē non sapiunt ar. cum
in q̄rto de ꝓtibus non solum ponat hoiem capitis p
uitate vigere in Vtutibus moralibus: imo Itellectu
alibus dicens ſbam hois sore diuinā: opus āt diuinis
simū itelligere ⁊ sapere: qō sibi aduenit eo q⁹ pondus
⁊ molē non hz in corpis ꝓte superiori. Est nāq; ipsi⁹
caput ꝓte alijs sine carne ſo de pnb⁹. Adhuc erpe/
rientia quosdā paruorꝫ capitus mercurio contestatos
satis acuti sore ingenij i his que speculationis. Incep
tos āt ⁊ ꝓcipites i his que moralis sunt Vtutis: quo
rū ēt rōe apparet defectus: q; spūs speculationis mo
tum regunt vehemēriorē ⁊ aggreganonē intensiorē vt
ꝓcipiant subtilia nature q̄ q mozalitatibus de
bent. Oz eniz horum spūs sore getos cum previsio
ne discretiua: tardos vt oīa participant q̄si casualiter
occurrēta. In mozalib⁹ eni ⁊ motū actibus multe
contingētes diuersitates occurrunt. Signuꝫ quoq;
de mulierib⁹ qō iducunt non valet. Neq; eni eius
Vtus iexistit rōe que medietatē vtriusq; ꝓiectet ex/
tremorꝫ: neq; prudētia faciunt qō agunt que recta
rō agibilū existit: sed potius ex quodā istictu i malū
opant amplius, pne. qō apparet q; subtiles eis con
currant calidirates ⁊ igenia ip⁹ omisso: mediate Vo
nequaq̄ cū nulla bonitatū ꝓticipāt virt relatōe nisi
pietate historiarum octauo: ſ; viris hec insunt magis.
Fuerunt ⁊ maiores vt Aris. ⁊ Val. sibi apparenter
aduersantes in hoc quesito. Aucrens nanq; Ar. p
ter qd aialium homo prudentissimum: solues ait:
Vtrum quia parui capitis est vt ad ꝓportionē corpis
posita quidem solutione magis ad hoiez per vtrūq;

i insignata subdit verior ē: aut q; ſ̄ſ̄r minū, ꝓter B
eni ⁊ parui capitis: ⁊ ipsorꝫ tales magis prudēriores
eis que sunt magni capitis. Ba. Vo huic apparens
Aduersus ingr paruuꝫ caput prane cerebri cōpōns
ꝓprium signum ē: hunc ēt sermonē simplr ceteri re/
cepere medicorꝫ posteriores. Propter tertiū qui
dem sciendū q⁹ magnitudo ⁊ puitas capitis duplr ex
stit. Vna qdem rōe capacitatis ceu continētie vt cra
nei: ⁊ talis puitas ex necessitate vitupatur cū cerebꝫ
ad ipsam consequat parū ⁊ angustū. magnitudove
ro nō laudat oio hmōi: cū possit iterdum euenire abs
q; Vtutis sortitudine. de qua qdem magnitudie ⁊ p
uitate sermo existit Ba. cū medicis alijs vniuersis.
Cuius qdem detestatio in morib⁹ ⁊ actib⁹ vniuersi
apparet: primo fa. Est ⁊ altera puitas ⁊ magnitudo
capitis cōsiderata rōe pauce carnium mole aut mul
te: super craneū orbiculariter extensis ⁊ maxime in pti
bus anterioribus: ⁊ talis puitas in opatōes confert
humanas: magnitudo aūt obest. Et huiusmōi puita
tē hnt hoies ad cetera aialium: ⁊ perfecti ad pueros
Sūr. n. pueri nanosi. primo de somno ⁊ vigilia: pri
mo ⁊ q̄rto de ꝓtibus. Quod apparet ibidē sermonē
ituentibus aris. vult. n. q⁹ oīa preter hoiem aialia sūt
nano dea. Est aūt nanodeū cui⁹ quod fm sui sum ma
gnū: portans Vo pondus ⁊ pedās parū. In alijs
figdem aī alibus: que. sperior sunt pua. supiora Vo
magna. In hoibus ⁊ maxime ꝓfectis secus euenit:
qm pueris entib⁹ que supius eorū sunt magna: q aūt
deorsum pua., ꝓter quod repūt: ambulare vero nō
ꝓst nanodei sunt pueri: quod nō solū quadrupedib⁹
iest: imo auiū ⁊ piscū generib⁹ ⁊ oibus sanguinē ha
bētibus nanodeū ē. Et ideo concludit, ꝓter quod
⁊ minus prudentia sunt aialia oia hominibus. Ex h
nāq; q⁹ homo minus pondere ꝓticipat: delatiuū. n.
est in deorsum: caput qdem sibi absq; carne cōsistēs
alioꝫ comparōe concludit aris. ſ; m sore recti corpo
ris: ⁊ subē diuinc ꝓticipantē alioꝫ solum prudentia
⁊ intellectu: quod ⁊ rōne conuincit. Illud caput q⁹
opatōes hebetat ⁊ tandē corrūpit deterius ē sibi op
posito. tale aūt est magnū mole carnositatis cū pon
dere quodā ipm in oppositōe sui, ꝓprium iclinare co
gat situ ceu deorsum. Adhuc mole carnositatis ⁊ hu
miditatis spūs remolliūtur cerebri: ⁊ sic mot⁹ acqui
rūt tardiores. Spūs ēt aiales luminositate egentes
obtenebrant humiditate ⁊ euaporatōne: que in tale
conscendit caput plurima. Quod aūt paruum caput
puitate ꝓtinētie sit prauū in se: ⁊ deteri⁹ magno eā ſ̄ſ̄r
ipsi a mēsurato egresso mōstrat. Am illud caput est
deterius qō pauitate creatū mātē ⁊ Vtus ibecillitate
sibi opposito: aut quod altero istoꝫ: hmōi caput ē p
num. Ba. nō āt sic magnū. Palin Caputillud qō
totum parificat corpus ⁊ ibecillitate deterius sibi
opposito. tale aūt est paruū ⁊ non sic magnū qm si ca
put paruū ⁊ cerebꝫ paruū Paly. cū cerebrū sit cra/
neo, ꝓportionabile: ⁊ si cerebrū sit paruum ⁊ nucha
qua reddit ⁊ nerui demū ⁊ spondilii sisr pui ⁊ thō
rax oīs vniuersa neruosa ⁊ ossuosa quātūcūq; cona/
tū cor in Zrium opetur. Nō poterit. n. facere vt ma
gnificetur tū quantū si fuisset caput prius magnuꝫ.
bis aūt sic minoratis corpus erit oī iminutū. Sequi
tur ēt ad cerebꝫ paruū minoratio ventriculorum ad
quā occurrūt spūum angustia ⁊ motus repentinus ⁊
inordinatus. Subtilia: n. quādo coangustat velocē
acgrunt motū: vt apparet in aqua ⁊ aere. Sed ex mo
tu spūs supcalefecit ex angustia tenebrosi reddentur
Subtilia. n. ⁊ diaphana cū angustant tenebrositatē
quandā acgrūt. tenebrosi Vo sunt ⁊, ꝓprie aialia
a sua recedūt natura: cū spūs aut sit lux aut eius reti/
neat effigiē. 4. de ala. A. Quo facto capitis redden
tur opatōes iperfecte. hec aūt cerebro nō ita inerunt
magno quocūq; modo. Rursus. Quod ē oppositū
mēbro nobiliori ⁊ sortiori vt sibi retēlēdo ipm contē
peret os eē quantitatis sufficientis. ꝓmōi vero ē cere
brū: hīi contpatā. n. facit eā que in corde calidiratez
⁊ seruorē de pribus collz fis. In oppositū. n. ipsi
uo positū est vt frigidissimū oīum mēbrorum calidi
simū refrenet. Et merito q; nā ingeniatur ad excel/
sum vniuscuiusq; ividē. hoc aūt cerebꝫ nō pōt con
tēpare puū: ⁊ iō parua hītes capita parvitate Ba.
istabiles stolidos ac estaticos fore cōspicimus. Cō
uincit itaq; q⁹ caput parū deteriū ē magno: ⁊ ipm
plus cōmensurato. In eo nanq; est virtus sortitas
tū fm qd puta in viribus itellectis magnū poterit es
se cōmensurato perfectius: mbil. n. prohbet corpus
paruz lapsum qualdā actiones hīe perfectiores tpa/
to. Quo ad actus Vo corpis ceu robur percepi mi/
nora hītes capita sortiores: ⁊, ꝓprie cum pectoris la
titudine: quod bruta pauci cerebri entia oīdunt ro/
busta. nō ēt nerusosa remolliūtur ciusdē mole vt equi
declarant. Propter q̄rtū qdem ad primū qd iaz
dicendum apparuit. Ad aliud dōz q⁹ illa, ꝓportio ve
rificatur in his que sunt vere opposita. Caput autez
magnū materie multitudinē Vtutis vigore: ac qua
istoꝫ defectu opponunt: cuī de nā Zrior fit maxima
distantia. io. metha. Nō āt magnuꝫ Vtutis ibecilli/
tate ⁊ mole materiei oppom⁹ paruo vtrolibz ex pau
citate ac imbecillitate cāto cum vtrunq; fit malum.
O ppositio. n. sumitur a forma: nō aūt a mā: ceu sani
tas simplr ⁊ egritudo i oī triplici nā: dīa. 95. oppo/
nunt directe. Et iō Paly. dicit Ba. non abscidendo
fmonē suū in magno capite: q⁹ fit bonum signum
sicut in parvo prauuz: imo cū determinātōe magnuz
ingt non ex necessitate bono compōnis esse signum
Ad aliud dōm nō esse simile de oītis ⁊ de principali
vsquequaq̄: neq; de oculo ⁊ cerebro. vnde baly. di
uersitatem fecit Ba. iter sermonē suum in oculis et
sermonē in cerebro: nā vitupauit cerebruz puū ſ; cū
cunq; formā sem fuerit: ⁊ nō vitupauit oculos par/
nos fm oēm dispōnē. Cā Vo vitupatōis ꝓuitatis ta
cta ē prius. Radix. n. ē ⁊ princip uz aliorꝫ vt nuc be
neruorꝫ ⁊ spondilii sonsq; spūs aialis. O culi āt ra/
mi et non radices: sunt ēt spūs oculorꝫ subtiliores et
lucidiores illis q magis cerebri et magis i exter⁹ ex
positi vt egro non disgregēt et resolutat bonū suit ip
sos i loco angustiori sufficiēt locari. Ad ꝓhirmatōem
isti⁹ dōm duplicit: aut q; cor puuz non laudat oio in
aliū sortiori. vñ. z. ii. q̄si aris. aduersando. Aialia q
plurimuz si audacia si ea q magni cordis sunt. ſ;
exponēduz ē dcm aris. q⁹ oē aial audar: q̄rto audan⁹
tāto ē maioris cordis. iz. aialiuz. A. Ō apget. sub
dit. n. aris. q⁹ in āpliorib⁹ vētrib⁹ spirit⁹ amplior et in
ualescit magis. Et iō nullū eorꝫ que magnorꝫ vētrū
et venarum et pingue fm carnem. Vel dicendum q⁹
non est simile adhuc de corde et cerebro: et si princi
palissimuz sit cor mēbrorꝫ: eo q; cor est in vehementi
motu spiritus in ipso sunt calidi feruentes et alacrez

et ꝓcipia. vñ oportuit ipos in loco cõtineri vehemẽter arctato: ne latitudine ipius debilitenk dispersi nõ potentes calefacere ⁊ irradiare pfecte ipsum si fuerit magnũ velut parvus ignis grande habitaculũ calefacere nõ pot. Jn cerebro ⁊o lecus ē: qꝛ spũs ipsius non sunt in tanto motu ⁊ agitatione. sunt et remisse calidi: ꝓpter qõ nõ sic timet in eoꝝ resolutione cum frigiditate ꝓtempenk ipsius. Aut dicendũ ꝙ formaliter sortassis cerebꝝ apparenter fm medicos est plurũ ortoꝝ q̃ cor. Et ideo necesse fuit ipm cē ꝓportionabilē maius corde vt eius pfecte cõtemperet calidiratē. Duo enī sunt in nobis mẽbra: cõparatione alio ꝝ maxima cerebꝝ. ſ. ⁊ cpar arist. de pribus. Sũniliter apparuit qõ hic exponendus. Ad aliud dicendũ ꝙ dupler est vnitio aliquoꝝ. vna quidē virtuosa cũ opationes sortiores efficiunk inde: sicut cũ acies i exercitu cõmensurate vnit: ⁊ ignis in camino. altera vero viciosa operationũ ⁊ subiectoꝝ tandē destructiua: vt cũ ipsa coangustaret in tantũ vt ꝓpriam pderet actionē: vt ignis suffocaret tegimento. Que qdē capiti inest parvo: non ãt primo: ſz in cõmensurato ⁊ vehemenī magno. Ad aliud respõdet isaac in dietis vlibus ꝙ cerebꝝ est calm ⁊ humidum: ⁊ ideo non fiebebrat vt adducit cordis calidiratez. aut quia hunc non tenco differẽtia. 24. Dicendũ ꝙ ſz cerebrum cordis hebetet suppinũ calidũ: non tñ hoc nocitiũ est in actꝰ: ccu cerebꝝ parvũ refrenare non valeno cordis calm. Cerebꝝ enī magnuz calefit a sanguine arteriarũ ꝓtento in rete mirabili: ⁊ a spiritibus ⁊ eoꝝ motu a fumiſqꝝ furfũ delatis: ⁊ ab occurrẽtibus ab extra: ita vt cordis ñ remittat supfluc caliditatē. Neqꝝ cerebrũ fm. a. ē tm frũm: sed et calidũ cordis aũt ⁊ epatis cõpatione ē frũm. neqꝝ adhuc pondus ide adimpiſ huic capiti. qõ declinatũ ire oporteat cũ supcalefiat ac exicceē ꝓinde adueniẽte etate. Alterius ⁊o partis inducta admittank: put detestank parvũ caput pvitate capacitatis vel ꝓtinentie: ⁊ non mole carnositatis ossositatis plurime. Dria. 80.

Sed dilatato corde simul dilatenk arterie cõstrictoꝝ constrigank ostendit: de morte ⁊ vita. Pulsant qdem vene oẽo simul inicē ꝓpter ortas esse oẽo a corde: monet aũt sp quare ⁊ ille sp ⁊ simul inicē qñ mouet. Et: Expiẽna qñ te applicante palmã sup latus finistrũ in oppofito cordis vna pcipiek cordis motus ⁊ arteriaꝝ. Amplius iter ambos ventres cordis sunt vie q̃ dilatãtur in ipso cũ dilatak ⁊ coarctank apud longitudinẽ eius: tertio. ii. Quare siſr erit ⁊ in arterijs alijs que vie videnk cordis. Rursus rõne: Jdem est motus totius ⁊ partis vñ primo. ⁊. serunk in idẽ totũ ⁊ pars fm nãm: puta tota terra ⁊ pnus bolus. Et merito qꝛ sicut totuz se hꝫ ad totũ ⁊ ptiũ vnaqueqꝝ ad vnãquãqꝝ historiarũ pmo. Lor vero extat vt totũ: arterie aũt tanq̃ pſ cũ cordis sint orta. Palin: Motus cordis est nãlis cum a principio constet intrinseco. talis ãt vnicus ē ⁊ vniformis nature nãqꝝ motus sunt ordinati de creticis: qõ motus anthomatũ oñdit. Jtidẽ cordis dilatione calor corpis eventak nãlis. ſi ãt tunc arterie constringenk non attrahent qõ oꝝ educere a corde verum expellent: quare calor non poterit innatus cuẽrari. Adhuc illud est idẽ qõ ab eodẽ fit agente ⁊ sine sed virtus pulsativa ē vna ⁊ eadẽ ⁊ ꝓpter huiusmõi finẽ vt in caliditatis cordis ⁊ arteriaꝝ refrigeriũ ordinata. Jtaqꝝ corde dilatato simul dilatãt arterie ipsoqꝝ constricto constringunk. O ppositũ ⁊o istꝰ sensibilis signat incisio. Et: Primo ꝓma ⁊ vitalis simul dilatat ⁊ constringit. id ãt esse non posset nisi fm diuersas partes: cũ contraria nequeant in eodẽ fm huiusmodi tpꝰ copulari. Adhuc qñ cor dilatatur abbreviat cum vndiqꝝ expandak: sexto de innamentis vt vter oñdit inflatus. Duo accidẽre opus sit idẽ arterias consequi cũ ei sint cõtigue: ꝓpter quod oꝝ eas elongari: ad quod iparũ consequit angustia. Jtaqꝝ ad cordis dilatationẽ sequit arteriaꝝ constrictio: ⁊ ad constrictionẽ eiꝰ ipsaꝝ dilatatio ⁊ cõ. Propter primũ qdẽ sciendũ ꝙ qd fit cor dria inotuit. 41. quid vero arteria. 46. Est autẽ dilatatio localis partis expansio de centro ad circũferentiã facta: ceu cuz follis aerẽ attrahit: constrictõ vero cõ. Motus enī fit ab extremis ad centrũ: adeo vt fere terminoꝝ sibi occurrãt capita: velut cum acr depellit de folle: dria ꝓsequenti. Nosce quoqꝝ id verificari quesitũ dũ aial in sua nãli permanserit dispõne. vñ Nalp. eius quã de hoc sentit opinionẽ voluit verificari dũ corpus ꝙmanet fm dispositionẽ sanitatis: aut fm cã in qua nõ mutat egritudo dispõnem arteriaꝝ. nam cũ apa fuerit secus arterias velocior ⁊ spissior erunt eaꝝ dilatatio ⁊ constrictio bis que cordis: imo et arteriaꝝ pendendi: cum ad actuz fuerit ꝓparatus quis coeundi.

Propter scõm vero sciendus Ba. sibi vt inter in hac dria Jire. Alt aũt ad teucrũ: O mnes qdẽ arterie pulsant eodẽ ⁊ alternatim sibi inuicẽ ⁊ cordi vt ex vna earum possit de oibus consimilizari ⁊ argumentari. De vtilitate vero pulsuũ. Ad istar cordis moventk arterie. vñ sep primo tbeo. Lor ⁊ vene pulsatilesꝰ vno movenk motu vnoquoqꝝ modo in vno tpe. ſ. corum motus altius alteri equalis: nec alius motꝰ alium pcedit oibus habitudinibus intũ vt ex vno sim capiatur per collationẽ scia. Haly. quoqꝝ expressiꝰ Qñ cor dilatatur dilatãtur omnes arterie corporis simul: ⁊ qñ constringit constringunk oẽo ipse simul: Luinus oppositum sensit Ba. de pulsuuz cõpendio cum. 4. theorice: vt monstrabit consequent. ⁊ huiusmodi gdem discolie veritas tertio dicendoꝝ ostendetur. Quidã vero bmõi volẽtes Jrietatẽ pallare dicerunt ꝙ corde dilatato dilatank arterie ⁊ constrictoꝝ constringunk quo ad iudiciũ ⁊ cognitionẽ marie sensibilẽ: non autẽ intellectualẽ: qꝛ per dilatationẽ cordis noscit dilatario arterie ac e contra. Quod firmat illo Ba. ꝓtacto vt ex vna earꝝ possit cē. Sed dicendũ ꝙ q̃ꝫuis hi apparent moveank: non tñ recte mentem explicant Ba. cum de hoc ipsius: vt appebit duplex fuerit opinio. Propꝰ tertium vero primitus ostendak ex pulsuum introductorio ꝙ corde dilatato constringunk arterie: ipsiſqꝝ ꝓstrictis dilatak. Et de hac id ratione firmek. Et tertio auctoritatibus dicatur in Jriũ pmissio. Propꝰ primũ huiusmõi sciendum ꝙ pulsus fm Ba. fit quãdo cor attraxerit spm ex pulmone. nam primo quando recipit ipm in ipsius sinistrum ventriculũ: demũqꝝ occurrens tribuit arterijs. Contingit enim ꝙ euacuato corde repletisqꝝ arterijs pulsum fieri seu diastolem: euacuatus vero sistolem: Pulsus nanqꝝ ex diastole consistat ⁊ sistole: deinde cessationez remouens falsam pp quã qs putaret simul pulsare arterijs subdit: qꝛ in cõsi tpre cor ⁊ arterie videnk pulsum sine diastolem peragere

Jd eo fere cõcti extimant ꝙ pulsus vel diastoles fiat corde arterijsqꝝ simul repletis seu dilatatis: quorum errorem representare volo. ꝙ enim tempore iequali pulsuz cãnt ⁊ arterie manifestũ existit: qꝛ repletis arterijs: corde ⁊o euacuato evenit ille. In cuius figdẽ declaratõe volebam ad anothomiam remittere: ne tamẽ videar invidus id paucis representabo. Lor eni figure est pyramidalis: cuius egdem pe lata i q̃ sunt ventriculoꝝ ipsius ora pulmoni cõiungit: vt in medio eius quatuor cõiuncta pẽnularum. quta vero vt media istarũ ente cordi velut culcitra. pe ⁊o cordis acuta tendit in deorsum ⁊ ad finistrũ vtrũqꝝ. cuz igitur cor spm attraxerit ex pulmone repletũqꝝ fuerit in deorsum lateralr tendit vt a pectore remoneak q̃ multũ. Cum ⁊o denuo attractum in seipm concederit ⁊ euacuatũ in nãlem devenerit figurã: sursum qdem recurrens: tũc pstit pectori pcussionẽqꝝ pficit ⁊ ita concidẽs pulsuz ꝓstinit. Sic igit vult ꝙ cor de dilatato arterie ꝓstringank: ꝓstrictoqꝝ dilatenk et ecõtra. vnde primo pria. Qñqꝝ accidit ꝙ pulsus vni ⁊o lateris fit pulsus calidi cõplonis ⁊ alterius fride Ex quo qdem scit ꝙ pulsus in diastole sua ⁊ sistole ñ ē ꝗz modum accessionis ⁊ recessiõis cordis: imo fm modũ diastolis ipsius corporis arterie. Propter fm huius sciendũ ꝙ arterie seruiũt cordi. dilatatõe nãqꝝ sanguinẽ ab ipso attrahũt: ⁊ aerem ab extrinseco constrictõe vero in cor hunc expellunt vtcũqꝝ aerẽ contpatum: ⁊ vapoꝛem in extrinseco capinosuz: dria consequenti. Lor et vt tactum qñqꝝ quatuor hꝫ orificia de inuamentis sexto: vt vene magne: vene arteriales: arterie maioris seu adorti: ⁊ arterie venalis: per quoꝝ duo attrahit sicut per ea que vene concaue ⁊ arterie venalis. Et ideo scã sunt optoza ⁊ pãnicula clauderites quoꝝ pcessus est ab extrinseco ad intrinseco. Sunt autem tria orificia vene maioris: duo vero tm arteriales vene. Alia vero duo sunt orificia in emittendo a corde ad alia: vt quod adorti ⁊ arteriales vene. Super quoꝝ vtroqꝝ sunt tres panniculi claudẽtes qui ab intrinseco tendũt ad extrorsum: cũ itaqꝝ cor attrahit dilatatur. Si ãt dilatarenk: tũc arterie attraherent cordis ipediẽtes attractõem: quare opus ipsas ꝓstringi: siſr qñ cor cõstringitur expellit. si aũt ꝓstringerenk: tũc arterie siſr cordi non possꝝ cõpellere: cum locus non adesset vacuꝰ in quẽ fieret diuisio. necesse igitur eas ꝓstringi si cor innatur eisdẽ Eodẽ quoqꝝ mõ est arteriaꝝ ad cor relatio. Si enīz qñ constringũtur expellẽdo ꝓstringerek cor iam non reciperet inspiratũ. Siſr si dilatank ex corde attrahẽtes: tunc id oꝝ constringi: alioquin non possent qõ. i ipso attrahere. nam eo dilatato cũ fortissimũ fit mẽbrorum ab illo non possent gcquã suscipere. Amplius naturalium tertio qñ vnum membꝝ expellit reliquũ attrahit. vt ẽt que artis oñdunt. Luz. n. venter chilum expellit attrahũt mesaryce qñ vero ꝓpellũt iste epar euellit: qñ aũt id vene atqꝝ cor ⁊ demũ que venaꝝ minores donec p membra simplicia deveniak ad cutẽ que ita euellit: vt nullatenus ꝓpellat in alia. Eũ igit arterie sint ordinate ccu tactũ in cordis obsequum ⁊ ipm actusqꝝ eius sint eis priores: cũ cor expellet attrahent he. Atqꝝ nãlium tertio: p eũdẽ potum diuersa rũ hora fit attractio: ⁊ excretio. nam oia ex oi trahi videnk ⁊ oi distribuere: ⁊ vnam cõtingit oium eẽ cõsurionẽ ⁊ conspiratõez. Vnde Epidimie lex/ro: Carnes trahunt ⁊ ex ventre iterius ⁊ exterius. Ad oñdum additamẽtu super cordis basim sita auricule ipsius victu. Sequũtur eni opposite cordis motũ: nã cum cor dilatatur hec ꝓstringũtur ⁊ cõ. Pelin: ars imitatrix extat nature. In arte quoqꝝ euenit vt cũ vnũ artificiũ expellit aliud attrahit: g ita i que deinceps donec artificiũ debitũ adipiscat: finẽ velut manifactiua denotat. Jtaqꝝ qñ cor dilatak arterie cõstringũtur ⁊ qñ ꝓstringitur dilatenk ⁊ cõ. Propẽ huius tertium dõm ꝙ Ba. fortassis fuit illius opinionis in pulsuũ introductõe ⁊ de ipsoꝝ vtilitate: de hoc eni vt idem innuit duplex fuit opinio. vna gdem ingo videtur, pbabilis ⁊ introductiua. nõ aũt demonstratiua ⁊ vera cũ nihil ꝓhibeat quedam falsa, pbabiliora ghusdam veris existere: topicorum primo. pbabilem autẽ expressit Walyabbas ⁊ belymarie. Põt tamen series illa itroductoꝝ pre alias se amplius adaptari opinioni vt dicatur ꝙ alternati sibi pulsant in adinuicẽ arterie ⁊ cordi: vt huius per oppositum andiak vicissitudo ordinata: ceu ꝙ quando cor dilatak arterie ꝓstringũtur ⁊ reliqua vbi sit velut quedã consequẽtia ꝓrio. Et fidem gdem sermonẽ ambiguũ ꝓtulit nãlium tertio. Arterijs gdez cor de thorace ac pulmone oibus distractis ⁊ contractis alternatim necesse fit er gbus tractum ē pzius adhuc excidere postea. Propter ⁊o quarũ ad primoz qd dõm mor apparebit ⁊ apparuit in pre. Ad aliud qd dõm fidr. decepina nãqꝝ vt oñdit Ba. extat illa empería cũ corde tacto constricto sentiatur: non autem dilatatio. Quãdo enim contrahitur in seipm ꝓgrossatur ad basim pectoris ficqꝝ occurrit. cum vero dilatatur extenditur fm directum fere in que deorsum ita vt pectori tunc occurrens sentiatur minime. pulsus vero arterie ipsius ꝓcipitur dilatatione. Ad aliud dicẽdum ꝙ secus est de illis vijs ⁊ meatibus ꝓtenseũtibus ab vna pte cordis ad reliqua ⁊ de distantibus ab ipo. Sermo. n. sane itellectus fulcimẽtũ ē huius potus. Vie nãqꝝ que sunt in corde dilatank cũ dilatatõe ipsius. Sz tũc ille que sunt apud longitudinez cordis. i. arterie ꝓstringũtur. Ad oñdit distantie ac ꝓpinquitatis arteriaꝝ actus cũ corde: nam que sunt ci ꝓpinque attrahũt ex ipso. Que ⁊o ad cutẽ ꝓtendũtur distracte aerẽ q extrorsuz euellũt. Nuc ãt baruz obtinẽt medũ ab oriꝰ venarum quod subtilꝰ attrahũt sanguis nãliũ tertio ⁊ thoꝝ. q̃rto. ꝓpter huiꝰ quoqꝝ vias sive transitus ⁊ associatõem extremitatũ venarũ ⁊ arteriarũ aiali decollato nullus sanguis reptũt in arterijs: verum in corde: ⁊ in venis omnes de pulsuũ vtilitate: ⁊ ideo naturalium tertio concludit non inuanũ naturam cauernas cõstruxisse cordis buius. Defluxus aũt hic contingit ex arterijs interitus tempore in venas ꝓpter decursum spũum ⁊ sanguinis in dextrum cordis ventriculum: velut in arcem a quo principiantur ⁊ ipse. Js nanqꝝ cordis dignior extat sinistro differentia. 47. Ad aliud dicendum ꝙ verum ē in bis que moveink generante p formam eisdem iditũ ab eodẽ phyficoꝝ octano: vt levis sursũ gra vero deorsum: nõ aũt in eis quorum motus ē ab aia ⁊ marie cuz virtus vitalis affinis satis extet aiali differentia. 47. cũ motus anime valeat in opposite. Ea enim factum est ꝙ colera levis acuta, prũpiti deorsum. Melãcolia vero gravis tendit sursum: ⁊ iõ primo prima deo factoꝝ oibus asserit laus meliori.

Ad aliud dōm q̄ motus naturalis vniens dī ⁊ vni/
formis respectu violenti. Naturale ēt pōt dupl̄r ac/
cipi: aut q̄ fit a principio quocūq̄ mō intrinseco: vt hic
ab alia pulsatiua q̄dā ente forma. Natura enim dī de
materia ⁊ forma phicorū Fo: vel q̄ a principio deter/
minate tradāto: vt a generāte ⁊ ita cordis motus nō
erit nālis ,pprie: verum aialis magis dēta. 57. In
quo ⁊ si videat diuersitas: ipa tamē est sira ⁊ ad vnā
ordinē reducta. vnde q̄ q̄ fuerit dictū q̄ virtus vi/
talis firmui cōstringit ⁊ dilatat: hanc nī periodus ser
uat penitus illesam. Iz enim motus ambobmatū fit vn⁹
f̄mitus: multi tā ,ñiter ,pfluunt f̄m ordinē ab eodē
quod i motu euenit cordis. Ad aliud dōm q̄ Iz vir/
t⁹ pulsatilis fit vna in cōi differens est tamē ⁊ diuer/
sa in speciali. Virtus nāq̄ est vna ⁊ substantia f̄z ge
nus vz. species Ro plures hās aphorismo ⁊ Fa. Vl
dicendū q̄ Iz virtus agens ⁊ finis sint idem non nī
eadem rōe. Sunt ēt instrumenta diuersa que opera/
tionē hīt variare. vna nanq̄ virtus ⁊ eadē aliū ope
rat: ⁊ aliter f̄m instrumentorū varietatē. Ex quo vti
q̄ apparet q̄ motus cordis ⁊ artariarū a virtute con
ficit vitali. non aūt vt Erasistrates voluit eius q̄ ena
cnat ,ñtia naturalium f̄mone. vnde q̄rto tbeorice:
Nec est cordis ⁊ artariarū motus ,ppter aerē quēad
modū vtrū ventus ⁊ aer mouēt. Id enī q̄dā arbitra
ti sunt medicorū: imo eorū motus ,ppter Brutē aeris
attractiā quēādmodū in vtre ac is extrius ⁊ ingrē/
sus pp artificis actionē. Ad aliud dōm q̄ cordis di
latatione calor naturalis euentat per artariam vena
lem in pulmone demissam per artariam Ro adoubi
nihil aut modicum: cum Ba. n. nullius ligaueri ar
terias eius omnes: de pulsuū vtilitate. ⁊ tamen ier. ⁊
vita ⁊ cordis euentatione: quod differentia ampli
us apparebit con'equenti. Aut licet non euentetur
tunc: id tamen mor erit consequenter quod sufficit.

Differentia. 81.

Vod ⁊ si ratione artariarū fiat expulsio: con/
strictione vero attractio monstrat: Quomo⁊
oz q̄ ,xpellit viam hīe apertā. sed in dilata/
tione aperiunt artariarum pori: cū in ea f̄m oēm di
metrum expandant: Quod vero attrahit ⁊ adducit
eget constrictione: hoc enim euenit ea. Rursus cor/
pus fortius ⁊ resistibilius motum ,trā debilius ⁊ ces
sabilius id ,p̄m impellit vlterius: nedū q̄ sibi ,mit/
tat occurrere: sed in dilatatiōe sanguis ipellit ad oēz
ipsius partē aeris reliquo corpori obuius potenti sub
ingredi. Itidem artaria cū non possit esse vacua: sed
dilatatione ,cipue aer subigrederet cū tunc sanguis
intumescat in ipa: duo iā in eodē corpora forent loco
q̄ est impossibile ,ppter resistentiā in adimicē dimē
sionū. similū ⁊ constrictione non poterit expellere:
cum ea fiat ex pleno. Tunc aūt artariapmanet conci
la ⁊ quasi euacuata. Palin vt dicunt expulsiu viget
humiditate: attractio aūt siccitate. sed dilatatione ar
taria erbumectat: cum sanguis vtiq̄q̄z erinundet.
In constrictione vero exiccatur ecōtra. Rursus mo
rientia expirant: de inspiratione ⁊ respiratione. tunc
vero dilatationē oz fieri. cum hic fit vltimus aie mo
tus: alioqnin spūs non posset in vltima exalare. Ita
q̄z artarie dilatatione fit expulsio: in constrictione ve
ro attractio. Ad ius quoq̄z oppositum fere sapiunt
medici vniuersi. Et: si aliquid debet attrahi orificiū
oportet aptum fore attracturo. Id aūt in dilatatione
,tingit. Q̄ d̄ ēt dz expelli opus est cōstrictione ,ptici
cen apparet in constrictis elabētibus ex digitis ⁊ spō
gie declarāt cōprēsse. In humidis enī attrahāt dila
tate: exprēsse āt exprimūt q̄d assumptuz. Igit erit at
tractionē ,ptici dilatatione: ,structione Ro expulsionē.
Propē primū q̄dez sciendū q̄ respiratio est motus
actio respirationū organorū altera in conseruā sanitā
ta caloris aialis. Cuius sīq̄dē differentie duplices ex
tant: euentatio. s. ⁊ mūdificatio. Est aūt euentatio ae
ris frigidi p foramina seu poros introductio. Mūdi/
ficatio vero eiusdē reexpulsio p eosdē. Dilatatio quo
q̄z est eius q̄d dilatat f̄m oēm diametrū exp̄āsio. Cō
strictio vero f̄m omnē in vnā adductio. Spirato eg
dem duobus ,ficit modis. aliqū quidez p foramina
sensui subiacētia: interdū vero occulta. Primū q̄dē
tripliciter aut ore vel naribus ficut pulmonē hūtia cu
lidiora extant ⁊ maiora tā terrestria q̄ etiā aquatica
velut cetbodea aerē p trachea introducēdo artariā:
vel brā. bijs: vt pisces. bos nāq̄z calidū bene cōtem
perat aqua: aut succinctorio ficut enibomatis. i. dimis
cen apes: ⁊ reliqua sonātia so: bones ⁊ similia: de in
spiratōe. Differūt aūt quia pisces vtunt in suscepcio
ne aqua alia vero duo aere. Que vero p imanifesta
,ficit sensui poris cōplex: vt scribunt artariarū ⁊ ca/
nis suffocietenus plurimis. q̄libz enī corpor ⁊ ma
xime calidū fozam nibus in sensibilibus est distinctū
quod fudor ⁊ alia denotant egredientia: de qua vti
q̄z respiratione ,ncipali est questio huius. Pro
pter vero sōm sciendū q̄ Ar. de inspiratione ⁊ re/
spiratione hunc modū respirationis tāq̄z fore inutilē
vt amplius apparebit vt omittere ad manifestam se
trāspirationē antedictā tripliceē solum transire reno.
Quem ēt Ba. de vtilitate pulsuū visus est primū
imitari, ,pbans dilatationē ⁊ constrictionē artariarū
nullius aut modice fore vtilitatis. q̄z ligatis oibus
adeo vt nulla ,cipiat eax pulsatio: de motu nihil p/
detur voluntario aut sensu: ⁊ vt nullum incurrere
nocumentū. Sed cū priuati fuerimus anbelitu ,fe
stum fit motū. ,ppter q̄d subdit q̄ si ex eo q̄ vene pulsa
tiles incurrūt lesionem non accidit nocumentū peni
tus. Q̄ibus igit patet hominibus q̄ ex eis nulla seq̄
tur vtilitas: q̄n in sua conseruātur sanitate: q̄d cede
dendū esse vt: ⁊ potissime cum corpus vnū regimine
non estuatione. Ab hac quoq̄z paulatiz secedēs vtrū
q̄z deinceps opinione cum medicis religo cōcedit:
vt in fozti calore balnei seu exercitij vel alterius spi
ratione artariarū inuari. vt ⁊ tandem dicat q̄ artarie
orificia cuti attingentibus euoment a se ac excutian
tur totam foras suffluitatē fumosā in eis genetatā:
⁊ ex aere corpus ambiente ptem fument non modi/
cū. Quod ⁊ Isaac sensit: cū inquit corpus inspirati
uum existere. Cōstatus enim ,spiratioq̄z totius est
p totū. Si aūt ponat iutilis respiratio p artarias ad
quē igit finē pulsabūt: videbunt enī ociose. Aut di
cendū q̄ finē hīt nobiliorē priori ēt dato. naz ,ppter
eax motuz spiritus depurat ⁊ ficit vitalis: ac ipel/
litur ad mēbra vinificando. Attrahit ēt sanguinem
ex venis: ⁊ hc ab artarijs. Ramificatio nanq̄z arta/
riarū cū venis euenit ad multū. Quod duplici potest
,tingere causa. vna quidē ut earū telis cooperiant
artarie: mēbraq̄z uicinantibus alligent eisdem. Al/
tera ut ab artaria transmissio fiat ad venam ⁊ ecōtra
eius: q̄d contunctur in ipis de mnamētis quarto. vñ

⁊ venis vtilitas consequitur pulsus q̄ locum tenet ba
nelitus. hinc ēt san. nālis potest vitalis effici: si non
in cor deuenerit. hax ēt cōtate calor viuificatur ve/
nalis. Dupl̄r nāq̄z oium conseruāt calor mēbrorū
vne q̄dem respiratōe anbelitus. aliter Ro eo q̄ cor
di suffluit defluēte ab eodē ad ipsū. Cor nāq̄z ab ali
is differt dupl̄r mēbris: ⁊ q̄n idiget multo calore: ñ
aūt reliqua ita: q̄z nihil aliūde ifluit cordi caloris: ⁊z
ab eo ad cetera decurrit mēbra. Propter quod cor
di pnicio se fūt passiones: cū oium nocumentorū cor
pori aduenientiū primus fit ad cor occursus: non hās
vnde suscipiat adminculū: cum in aialī velut rex in
tegno ,ncipatū obtineat. Timeus quoq̄z vt huic
Ar. ascribit aut respiratōem pulmonis ita fieri. Cuz
enī calidū fumosuz egredit p os aer exterior ābiens
pulsuz p poros carnūq̄z egredit inteundem locū a quo
exiuit illud calidū p os. ,ppter enī nihil ēt vacuū an
tiperistasim adiuicē patiūtur: ita q̄ egredit calidū et
aer exterior cogit subitrare calide emisso p os. Excū
te aūt denuo illo calefacto. p os q̄ exterior cogit sub
itrare p carnūq̄z poros vt antea. Qu ā q̄dē opinionem
Ar. euertēs ait f̄m hoc ,tingere pul expiratōem esi
stere ispiratōe. Et firmat: q̄n attractus añ opat ex
pulsiua: ceu actus oñdunt relig. Rursus nihil expel
lit: nisi primis attrahat: p,io apparens Fa: cū eucta
tio mūdificatōi ,mitrat. Amplius ipugnat Timeus
velut in ,ueniēti ente q̄ calidū egressū per os egre/
diat in id rui sua: ⁊ nos lateat. nō. n. hoc ,cipunus
Itidē expiratus aer dz calidus existere: ispirat⁹ Ro
frigidus. Cuius oppositum testabat Timeus. ⁊ tō
ar. ingr q̄ s ctitius hic modus est cāe. Fuerūt ⁊ alij
de ispiratōe occulte ,nūciantes: vt q̄ dilatatōe ar
tariarū fieret expulsio: ,strictōe aūt attractio fic Em
pedocles. Ait. n. respiratōem ⁊ expiratōnem fore p
venas quasdam in qbus ,tinet san. non tamen ipso
sunt plene: poros ad exteriorem ptes aerem muno
res ptibus corporis: ⁊ maiores ptibus aeris ,ppter
q̄ san. natus ē sursum ⁊ deorsum moueri. nam deor
sum lato sangi inc aer influit: ⁊ per ficit respiratio. cū
aūt sui suz tendit excidit extra: ⁊ fit expiratio. Quod
declarans assimulat ei quod accidit in clepsedris: q̄
sunt istrumenta forāmina iferius minuta habentia:
nūq̄z supius magnū sic artificiose ,structa: vt cū for
mosa puella obturauerit manu foramē supius nō ef
fluat aqua ex foraminib⁹ que inferius. cū aūt exobtu
rauerit effūdatur per illa. Sic. n. voluit q̄ cum arte
rie dilatant: tūc obstaculo quasi amoto in eas suscipi
atur aer itrafluens. cū vero ,stringūtur obturant ex
terius: vt retentus per inferiorem spargatur Empe
doclem ēt arist ibidē ipugnat ipsius reducēs f̄monē
ad manifestā respiratōem: cū tn potius hic videatur
i manifestā retigisse. Nihil. n. vt tactum dignitas est
arist. de respiratōe occulta dicere in genl q̄ manifeste
respirantia p artariā respirāt: q̄d gdem vt mō quem
Empedocles sensit ,tio. nam respirant aialia locuz
eleuando: nō aūt obturādo: deponēdo vero ⁊ com
primēdo expirant velut folles. differūt tamen in his
q̄ f̄m aliū modū suscipitur aer: ⁊ itidem omittitur.
In aialibus vero f̄m eādem. Et in hanc opinionez
incidit Ba. assimilās repletōem inflatōi follium sa
brox: ⁊ nō ei qui vtriū cum aliquo replent liquore.
Rursus si Empedocles p spiratōem illam solam q̄
nariū itellexit q̄ plurimū peccauit: cū hec nō fit pro/
,tie sed in canalem trachee diffundat artarie porus
eni nariū ,cidit in os per palatū. Hec igit ē aristote
lica Empedoclis sermonis ānullatio. Ad cuius fo
tassis nō itur interiorē directe: q̄z vtriusq̄z spiratōnis
modus aperte. s. ⁊ latētis fere: vt oñdet idē existit. ⁊
ecōtra ,pcedit q̄d iductū. In eadē quoq̄z opi. de
vtilitate pulsuū, ponit archigenē cū Empedocle con
cidere. Secta. n. Archigenis ⁊ q̄dam ante ipm ēsti
mauerūt q̄ ,tractōe repleantur artarie: dilatatōe ve
ro euacuent. Quox motiū: q̄z tpe inspiratōis ⁊ ae
ris attractōis excutunt labia. ⁊ constringuntur atq̄z
nariū conche. vnde q̄rto interiorū. In vebemēti tbo
racis dilatatōe nasi pēnas iuenies ,bemes. Quib⁹
nēpe Ba. dupl̄r rideat: aut q̄z huius unuesligano ⁊
sibi confimilis in motu dz attendi naturali: no autez
violenti. in corpore nāq̄z sano. ⁊ decenter cōmoto nō
hoc euenit: sed vel indebili aut vehemēter exercita/
to. Aut dōm q̄ ipsis concesso vt vlr id accidat nihil
nī iferunt: eo q̄ dicere nō habent q̄ artarie sint simi/
les labijs ⁊ naribus. Sed q̄ meatus anbelitus sunt
fisce artarijs inter nares ⁊ labia: quod vnū extat ex
tremorū corq̄z aliud: labia nāq̄z ⁊ nasi pēne contrabi
videtur accidēte. ,ppter. n. dilatatōem interius pla
primū extrorsuz ,stringūtur ac recurunt vtcūq̄z. no
sce quoq̄z artarias diuersa corpora f̄m q̄ diuersi mo
de fuerint firmate euellere. Que nāq̄z in cutem
terminant dilatatōe attrahunt: q̄ de foris aerem f̄z que
orificijs copulant venarū quod subtilius sanguinis
ac euaporabilius ad seipsa euellāt. quccūq̄z Ro ,p
pe cor entes attrahūt ab eodem nālū z tertio. ,pro
pter Ro tertium scīdum Ba. de banelitu. ca. 14. ⁊
in alijs q̄ multis sentire locis q̄ artariarū dilatatio ne
fit attractio ipsarūq̄z angustia expulsio. vnū ibidem.
Quēadmodū cum cor dilatatur ad se aer ibit: quod
ē orificijs ,primū ⁊ quando constringit comprimit ⁊
euomit existens in ipso: ita ⁊ artarie cum dilatant at
trahūt ad se: cū vero ,stringūtur quod in ipsis ,tētū
euomūt se primo ēt ibidem tbeori. ca. Daly. Q̄ d̄ sir
mat: suppōsito in dilatatōe ac constictōe tria q̄ mo
tus existere principiū q̄dem ipsius medū ⁊ finē: cuz
demū artaria diastolē facit f̄m oēm oñditur dimēsio
nē longitudinis latitudinis ⁊ ,profunditatis. Omnis
nāq̄z corporis tres extant dimensiones. vnde de dif
ferentijs corūdē necesse ē oio f̄m vnāquāq̄z diuēsi
onē fieri quandā quātitatē distractōis ⁊ contractōis
Quarto quoq̄z tbeori. c. primo. Cordis ⁊ artariarū
dilatatio motus est localis ipsas a cētro i eax mouēt
extrema. ⁊ terminorū ipsorū capita quēadmodū, fol
lis mouēt fabri. cōstrictio Ro ipsarū huic ,tia existit
mouētur nāq̄z ab extremis ad cētrū adeo vt eorū ter
minorū sibi occurrāt capita. In tali nāq̄z dilatatione
ad laterales interius spargit artarie ptes ne vacuuz
intercidat quod pre oibus veretur natura mō eidem
obsidēs oi: vt ⁊ celum potius hac eligat subsidere p
poros eqdem isensibiles aer in artariā attrahit. Q̄ d̄
euenit q̄z quod in ipsa ,tinet extat rax. Neq̄z ei vt
dixit Empedocles permāet plena q̄d nariē ,tingit
in medio dilatationis ⁊ fine. Quo ēt modo dilatatō
,ppter pectus pulmone: cū nullū motum habeat p
primum ,tio. 99. empima colr in ip m: ⁊ tandē expel
litur tussi interiorū q̄nto. Per oppositum quoq̄z cō
strictōe aduenit expulsio: q̄d vtiq̄z apparet cū humi
dū exprimūt continētia: ⁊ ,propie cuz post dilatatio

nē poti nō mor fiant ꝓstricti: verū adhuc pmaneant dilatati: vt in ea capinosa ꝓgrediēs supfluitas plecti ori expellat ꝓstrictione. Amplius arterie deseruiunt cordi. vt eax dilatatōe cordis iterciāt ꝓstrictio: cō strictioneq; dilatatio: differentia prioꝝ. Cuz igit cor angustat vt expellat: aliter eni gd nnnq̄ exprimeret vt recipiāt dilatabunt arterie. Silr ad cordis dilatationē sequit attractio: ⁊ arteriax ꝓstrictio: ⁊ p consequens expulsio. Itaq; arteriarū dilatatione fiet attractio: ꝓstrictione vero expulsio. Est tñ intelligēdū q̄ dupler reptit attractio ⁊ expulsio simul coexistens vna q̄ quidē attrahit aliqd a corde p arterie pncipiū vbi eidē cōtinuat. Altera ℣o qua p eius extremitates aer frigidus ꝓximiores. Eodēq; mō i cax ꝓstrictione ipellit ipis ad cor cōtentū: ⁊ amplius in q̄ cē. Vt aūt huius veritas magis firmet ⁊ elucescat: diserētia ꝓsideret. 46. Illic nāq; oñsum q̄ villi tunice arterie latitudinales sunt i tunica eius iteriori. lōgitudinales aūt in exteriori: quo quidā situ longi attractiui pfectius attrahēt: ac lati expellēt filr ⁊ ppulsiui. Propter q̄rtū vero ad ꝓmū dōm q̄ vex est cū motus cordis ⁊ arteriax fuerit simulatus vtrium inflationi ⁊ nō folliū: ſz oñsuz est folliū actui filari. In his eni aptio adductionē cāt: ⁊ nō emissionē neq; ad hac vt dictū cuz sit ꝓstrictio poꝝ sunt angustati oino Ad aliud dōm q̄ ꝓpter hoc nō ꝓcidēt simul corpora pla: q: arteriā ꝓtingit: cū sit mēbrox molle ac extensibile dilatari q̄n opus ē ⁊ angustari: ⁊ q̄ corpus i ea cōtentū tale ens similiū pati. Per id nāq; sophisma volebāt Erasistrates reddit onē alimēti in ptes negare: q̄m alterx duox aiebat ipossibiliuz consequi vt q̄ aut locus vacuus repente reddat: vel cōtinuꝰ superueniet exitus eiusq; qd̄ euacuat irrepletiuus. Quod ppendēs asclepiades inquit nō duox alterū oportere solū aduenire: ſz vnū triū. nā pter duo premissa vas ꝓtingit in se ꝓtrahi: naturaliuz fo. Ad aliud dōm q̄ vex est de actiōe ac expulsione ℣tutis fim plr naturalis: q̄ vtrū inflatiom similes exrant: nō āt vt oñsum de virtutis vitalis attractione ⁊ expulsione sollibus simulatis: imo secus vr quodāmodo cō fistere. Ad aliud dōm q̄ duus vltima expiratio nō euenit aia seu virtute imanēte: vex potius exalante cum spiritu de qua non sed de prioꝝ exrat is sermo.

Differentia. 82.

Quod vnum fit genus pulsuū tm̄ ostenditur Quoniā pulsus est motus. sed vnū solū genus pulsuū sumitur a motu puta q̄ a motus rpe. Igitur tm̄ id pulsuū genus. Et p id ostenditur itidē q̄ nō fit genus pulsuū ex qete sumptū. Adhuc videnē tria tm̄: q: tot in motu sunt attēdenda: vt mouens: mobile: ac magnitudo sup qua fit motus i phicis oñsum: pulsus aūt motus. Et sulcitur q̄m tria sunt pulsuū cōplentia: virtus: instrumentuz: ⁊ necessitas. ergo ⁊ genus pulsuū tripler solū: vt fit ad illa ꝓportio. Palirq; q̄tuz ostendit: q: cum pulsus fit motus vbi nō erit inuenire motum nec pulsū: sed in pulsu magno fozti veloci ⁊ spisso cū suis oppositis ⁊ medijs est motū inuenire. In pulsu vero duro molli. ⁊ in alijs minime. vnde Ba. introductorio pulsuum dziam notans inter pdicta genera pulsuum ⁊ durū ⁊ molle ait ea cū motu fieri arteric. Sed duri ⁊ mollis pulsus differentia non est motus ipsius ꝓprie. Molle nāq; corpus ⁊ dux nō indiget motu vt calesiat. Et: pulsuū genera q̄ sup prioꝝ fundant nō habent ꝓtra ipa diuidi: ⁊ in eox ordinē poni. Sz eēlis pulsus ⁊ ineqlis diuerse ordinatus. ⁊ diuerse iordinatus cū eo qui pōderis sup reliq̄ fundat septē genera: ⁊ potissime sup qnq; vel quatuor ceu vr. Rursus collz q̄rto: septē solū pulsuū ponunt genera vere: qm̄ tria q̄ cōsueuerūt iungere istis septē: quorum vnū est qd̄ sumit ab eo qd̄ est in arterijs: scōm a qualitate ipsi⁹ arterie: tertiū a dispositione substātie arteric non sūt ꝓpria in pulsu incq̄tuz est pulsus: q: pulsus incq̄tuz pulsus nō stat nisi p motū ⁊ getem. Qd firmat: qm̄ pulsus ⁊ banelitus exrant ꝓportionales tertio. io. apparens in tegni. Sed genera sūt septē banelitus ibidē. a. Amplius i pulsuū introductorio de calido ⁊ frigido nō fit sermo: cuius fieret eo q̄ aptus si pulsuū genus ꝓstitueret. neq; de pleno ⁊ vacuo aut pulsu ponderis: Jn. io. similit Almāsoris si poniē pulsuū genus a tpe sumptū getis. Primo ēt Fa ordinatus diuerse ac inordinat⁹ diuerse: sub inequali vr tandem locari. q̄ autem sūt pulsuū genera plura q̄ nouē aut. io. ostendit. nā eadē rōne qua poniē genus calidi ⁊ frigidi duri ⁊ mollis poni bz genꝰ ficci ⁊ humidi: ⁊ cōposito vt calidi ⁊ ficci ⁊c. ⁊ genus asperi ⁊ lenis: densi ⁊ rari ratiōe corporis arterie ac que huiusmodi. nam q̄litates sunt differentie tactibiles ⁊ marie prime ac Fe: scōo de ge. ⁊ cor. ac nāliuz primo. Similiē ⁊ penes viluz videnē diuersificari cū ipe plerūq; arteriax percipiat motuz. Propter qd̄ concludit pulsuū genera existere numero multiplicter adeo q̄ cōster ponūtur variata. Oppositū autez oium istox videtur entire Ba. Cuz enim oia eius ubilibet collīgit intellectus apparet. io. genera pulsuū confirmare: cui septimo cōsonat theorice: ⁊ primo filr Fa. Propē primū gdem antea videndus qd fit pulsus cum eius expositione Scōo q: motus existit videat qualis. Propter primū huius sciendū ē q̄ pulsus dupliciter notificat puta p ipsius essentiaz ⁊ eius accidentalia: septimo theorice. Nā ratio huius essentialis est motus localis quo mouet cor ⁊ vene pulsatiles dilatatione ⁊ reductione ad calozis custodiam in tpantia naturalis ⁊ vitalis augmentum: spiritusq; generationē aialis. Primo aūt scōa dē q̄ est motus receptaculox spūs ex diastole ⁊ sistole cōpositus ad regendū spiritū per aerē attractū. Cū bis etiā concidit rō expositius. Pulsus est motio cordis ⁊ arteriarū ſz diastolē ⁊ sistolē ad calozis innati refrigerium: ⁊ fumosax egressionē supfluitatū. Diastoles aūt ⁊ sistoles dilatationē ⁊ ꝓstrictionē seu elcuationem vel depressionē important. Accidentalis vero pulsus notificatio est nūcius ⁊ preco: q occulta fert ⁊ narrat moribus ⁊ contrarijs ⁊ manifestis: theorice. io. Contrarij nāq; sunt q: virtus vitalis pulsus causatiua simul dilatat ⁊ constringit: primo ōma de virtutibus. Amplius aliq̄ dicunt pulsuū genera: iterdū differentie: ⁊ quandoq; species. Genera qdem q: sub se species continent vt eius ostendit disiio. differentie que differunt ⁊ differre faciunt. species aūt, put in genere continet superiori. Sūt enim subalterne: que superiox respectu iuxta logicū sunt species: relatione vero inferiox genera. Sumit etiā hic vt apparebit genus. p. cōmuniter, put ipsum pdicat apud logicum de speciebus vninocc: fm naturalez vero magis analogice. Nā in generibus latēt

multa se primo physicox. Adhuc attendendū q̄ pulsus est motus principalr cordis: ꝓnter ℣o arteriarū vñ ⁊ qdam exponūt. p. cē motū cordis ⁊ arteriax. i. a corde in arterias: huius aūt cordis ⁊ arteriax pulsatio dupler: vt principalior ē cā efficiēs ⁊ finalis. Efficiēs qdē filr dupler: pmordialis vt aia in corde fm q̄ mouet ifra principalr: ℣tute nāq; vitali mediāte plicit pulsuz. Et istralis que dupler filr exrat. vna q̄ dē simpler i corpore: vt cōpo. calido. n. pdominā te aia cū ℣tute pulsatiua diastolem opak: frido vero q̄ſi fistolē: altera corpore vt arterie corde illis principiāte. Cā vero finalis q̄ dupler existit. dupler qidē et pte dilatatōis ac bins ꝓstrictōis dilatationis. vna qdem vt sanguis ⁊ spūs in cordis nutrimentum ⁊ custodiā attrahat. altera vt aere attracto cōtēpenē vt bi. Et pte ℣o ꝓstrictōis: vna vt sanguis ⁊ spūs a corde dilabant in mēbra: reliqua vt spūs capinosus expellat supcalefactus: qd̄ sit cordis constrictione ⁊ arteriax dilatatōe. nam q̄n cor ꝓstringit dilatant arterie: ac eō: dzia. 80. Est ēt sciendū q̄ pulsus nō plīn sentit sortior qcqd dicat theorice. 3. in pte dextra q̄ in finistra: ⁊ fit arteria ordinatur a cordis ventre finistro, ppingore cum in boie declinet cor paxp ad finistrā de bistorijs primo. tū, ppter cordis in pte dextrā pflatōem ⁊ irradiatōem vehemētiorē: tum, ppter calidiatē epatis ⁊ sellis ⁊ motū situatum in dextris et calcari in finistris cū splenis fritate in eis. Nosce quo q̄ a arteriax in gbus conueniētius tangit pulsant q̄ manus: q: nō sunt a corde remote neq; sepulte ⁊ interius occultate sicut coraxp dorsi ⁊ pectoris: neq; sle xuose super quas q̄tuor non incidāt digiti: vt que pꝰ aures. Istq; filr eas tangere minus laboriosius: tū, ppter facilitatē manū pbendi: tū ēt q: non oz ⁊ maxime mulierē le discopire: ⁊, pprie fm hispanos vt in de verecūdia primcsat. Propter fm ℣o huiꝰ sciendū q̄ motus ē duplex vel triplex. prio ce. ⁊ mū. Vnꝰ qdem rectus duplex existens ad medū: vt q̄ grauū ⁊ a medio ficut leuiū ⁊ circularis velut motꝰ ē orbis Et qbus ceu extremis possumus mediū motū plicare q̄ reflexus seu interceptus pōt appellari q̄lis motꝰ ē cordis. Iz. n. cōiter dicat motui assimilari circulari ꝓprius bz reflexus notari. Non. n. ē cordis motus rectꝰ q: hic fit a gnānte: q̄ per se determinate ad vnā ē ptem: vt sursuz vel deorsum. Velocitat ēt quādo ad terminū tēdit: cū sue magis appropiquet pfectōi Qui ℣o cordis ad ptes fit diuersas fm dilatatōez ⁊ ꝓstrictōem. Cōponit. n. ex pulsu ⁊ tractu vniformis exño ꝓtinue nisi aliqd ipm adueniēs pturbet: q̄ tādē tradatur in fine: puta cū adest ℣tutis intensio nimia ⁊ aduentus ꝓprius pdinoni: prio Fa. Neq; ēt ē circularis: q: is sup magnitudinē sit circulare ⁊ ppetuam vt dicūt. Sed ē compositus ex recto ⁊ circulari sortassis motui amplius attinēs circulari. Quod ⁊ magnitudo in qua fit vt cor oñdit nō. n. ē pure recta nec pure rotūda: sed rotūda cū latitudine ⁊ quadā lateritate. vnde motus eiꝰ ē reflexus ex motu cōpositus ⁊ gete. Sicut. n. octauo, pbatur physicox: ipossibile sit vnū motū alteri ꝓtinuari: nisi iter eos per se gesi tercidat media. In pulsu aūt vno duo sunt motꝰ diastoles. s. ⁊ sistoles ⁊ ges post sistolē qui ꝓcipit apud paucos. Fere nāq; solū a doctis ac exercitatis ppēdit q̄liū exritit. Ba. ⁊ ges post sistolē q̄ ab ideono ēt cōprehendit. Adhuc cū aliqua exret diuisio motus: q: vnus nālis: alius violentus: reliquis volūtarꝰ: sciendū q̄ motus cordis nō ē violētꝰ: cū a principio fit vt oñditur itrinseco. violentꝰ nāq; ē cuiꝰ principium ē ab extra nō cōferente vim passo. i. ipsimēte sortā aliqā nālem. Aut ē cuiꝰ motus ē ab extra a qua cā cogit operi etbicox tertio ⁊ moralis grandiox fo Neq; est volūtarius: q: hic ex aliq̄ ꝓcedit apprehēsione nō adherēs vie ⁊ ordini vni. Valet. n. ad oppositū cū a prāte ꝓcedat rōnali. Qui aūt cordis absq; deliberatōe fit aliq̄: ⁊ vni affigit ordinatōi: Iz eniz ℣tus vitalis sit per se simul ꝓstringat ⁊ dilatet: hūc tñ ordinē mor seruat illesum. Est igit nālis: Iz non q̄lis q̄ forma consegt a gnānte cāram. Bnāns nanq; ēsum dat de forma: tm̄ dat de loco quasi to ce. ⁊. m. ⁊ per ꝓñs de motu: qm̄ locus acgrit p motū. datus eni est ꝓpter locum: ⁊ iō que talū video deorsum ad locs sua nālr tendere: vt leuis sursum grauis deorsū que cū illic sunt gesciūt tanq̄ suam fuerint plectōem ⁊ finē adepta. Sz nālis est ab aia que est forma de q̄ natura dr ⁊ primū q̄ de materia physicox fo. Jn corde nāq; aia fituata pulsatiua ipm ſz pulsuz ⁊ tractū: mouet: ꝓtinue modica getis motula iter cidēte: quo mā oē hic agens necesse fit et ꝓtinuꝰ deficere actiōe vt oculus in vidēdo: de somno ⁊ vigilia appens primo. Silr oē quod mouet necesse bz situari in mobili: de cā motus aialium. Jn corde aūt ē paries intermedius duox ventriculox ipius. Jn aialib⁹ āt maioribus os existit cartilagineuz: de pribus tertio hic eni p se gescit q̄q̄ per accidēs mouēat. Ex his ēt apparet q̄ motus aialis in deorsum ē agilis cū dupli fit nālis. Qui aūt sursum ptim nālis vt ab aima fm ptem ℣o inālis vt a forma per gnāns impressa. ⁊ iō fatigat aial amplius tendens in sut sum: non āt in deorsum: fictmsi q̄ oz motum eli predominātis ab aia gubernari. vnde ⁊ laborāt ita semora q̄mulnz ꝓbl. quinta. Quo aūt ꝓueniant aut marime differāt pulsus: saltus: seu iectigatio: tremor ⁊ spasmus. differentia docebit. 92. Propter fm ℣o sciendū q̄ q̄lr se habuerunt prioꝝ i hoc q̄sito ism apparuit ex argutis: ⁊ amplius manifestabit ex dicendis. Quoniam genere pulsuū cōiter sumpto genera qdē pulsuū dupliciter considerauerūt: aut quātuz ad eox primarias dzias vel secūdarias: q̄ super illas fundant. sic qdez primo dupliciter ꝓtingit vel quātū ad ea q̄ sūt de esse motus: aut quo ad illa in gbus ꝓstat motus. Qd ⁊ sū primo itidē dupliciter: aut quātū ad efficiēs motuz ⁊ virtutē: ⁊ ita genus ē pulsuū qd̄ a tenore sumit ℣tutis vt fortis ⁊ debilis ⁊ mediocris. Vel quo ad ipm motū et id duplr: aut quo ad ipsi⁹ quātitatē pcussionis: ⁊ sic genus pulsuū ex quātitate sumit triū diametrox arterie fm q̄ motꝰ pcipit in ipa: qd̄ genꝰ cōiter ponitur primū. Et ē duplex ipsius pulsus: qdā eniz simpler ⁊ alius cōpositus. Simpler āt nonuplex: ut longus: brevis: latus. angustꝰ: pfūdus: aptꝰ ⁊ doxmedij. Cōpositus nāq; in. 27. diuidit pulsus ꝓ pulsuū differētijs: vt longꝰ latus altꝰ: longꝰ latus medius: longus latus humilis: lōgus altꝰ medius: lōgꝰ medi⁹ medius: lōgus humilis medi⁹: lōgus strictꝰ pfūdus: lōgus strictꝰ medius. longꝰ strictus altus: Brevis latus altus: brevis altus humilis: brevis altus medi⁹: brevis medius medius: brevis humilis medi⁹: brevis strictus pfundus: brevis strictꝰ medius: brevis strictus latꝰ. Medi⁹ latus altus: medius

latus medius: medius latus humilis: medius altus
medius: medius medius medius: medi⁹ humilis me
dius: medius strictus, pfūdus: medius strict⁹ medi
us: medius strictus altus. Quox duo tm̄ noia hūt
fm Ba. vt magn⁹: ⁊ pnus fm vero. A. magnus q
lōgitudine latitudine ⁊ pfūditate mēsuratur. ⁊ gro
sus qui latitudine et profunditate tm̄. Aut quātū ad
tēpus qō attēdit i pulsu. Qō duplex euenit. aut cni
i illud ē ipse motus: ⁊ tūc gen⁹ ē pulsus velocis ⁊ tar
di vel qetis: ⁊ ita spissi ⁊ rari. Si Ro cātū ad ea in q
bus fit mot⁹. Aut rōe illi⁹ qō locatū ē in artaria: vt
humoris ⁊ spūs: ⁊ ita plenus pulsus ⁊ vacuus. Vel
ex pte ⁊tinētis cen artarie. Qō duplr euenit: aut rōe
substātie artarie fine qlitatis scōe cuiusdā i ipa: ⁊ ita
pulsus sūptus ab obedētia ⁊ iobedētia organi sicut
mollis ⁊ dur⁹: vel quātū ad ipsi⁹ qlitates actiuas p
ores caliditatē ⁊ frigiditatē: ⁊ tūc pulsus ⁊surgit ca.
⁊ fridus. Si Ro pulsus ⁊sideret, put sup dur⁹ puncti
us sundat pulsuū genera. duplicie id ēt cōtingit aut
eni fundat sup qsdā drias magnas: puta sup illas q
sumūt a genere motus ⁊ gens: vt velocitatē ⁊ tardi
tatē: aut sup oēs hmarias septē ⁊ ppie sup gnqs: vt
magnitudinē: fortitudinē: velocitatē: spissitudinē ⁊
bis correlatiua. sigdez pus tūc octauus genus ē pul
suū qō pōderis vel ritbi dr ernis i cōpatione tpis mo
tuū ⁊ gerū distantiū i adinuicē adeo vt valeant pcipi
sensu ne capsm i capitulo inutili ⁊culcet. Est āt pon
dus ordo gdā ⁊ mēsura i quo pportiones attendūt
musice. Cui⁹ gdē duplex mod⁹. nā gdā ē boni pōde
ris pulsus euritbim⁹ dict⁹. i. bñ numerat⁹ siue mēsu
ratus. vñ Malyabbas: pulsus bōi pōderis: ⁊ mēsu
re ⁊petētis ē iter quē ⁊ suos dños filis ē collatio ⁊ si
guratio bona. vt cū pueri pulsus etati ⁊sigurat pue
rili. Est ⁊ pulsus pōderis praui siue aritbimi⁹ tripler
ernis vt pararitbim⁹. i. iuxta ritbimos ⁊ mēsurā pul
sus ⁊ueniētis: q ritbimū obfuat etatis sibi, ppinque
cen cū pueri pulsus pōdus bz inuenis. Et etberori
thim⁹ hoc est alteri⁹ ritbimi: vt cū qo alterius etatis
sibi distātis bz ritbimū: velut cuz pueri pulsus senis
bz pōdus. Est ⁊ terti⁹ dict⁹ ernthimus: q nulli⁹ de
terminate obseruat pōdus etatis: ceu cuz pueri pul.
pōdus: nūc pulsus senis ēcurrit: tūc Ro idifferenti iu
uenis quē. A. egressi vocat pulsuz. si aūt fituēt pul.
super oēs drias aut plēs: duplicit id euenire pōt: aut
in vri ⁊ sic eqlis ⁊ iequalis: q i absolute eqlē dimidi
⁊ ineqlez: ⁊ fm qd in equalē ⁊ i ieqlez. Absolute sig
dez cū oēs drie eqlitatis vel ieqlitatis i generib⁹ ob
seruent pulsuū. gnqs aut septē siue octo fm. a. ⁊ sor
te prane pp pōderis pulsū. Scōz qd Ro equalis dr
vel ineqlis cū driarū quedā pter alias attendant: vt
due vel tres: ⁊ ita i bis cōponendo deiceps. Aut in
spāli: ⁊ tūc genus ē pulsuū diuerse ordinatū ⁊ diuer
se iordinatū: qō diuidit vt suuz gen⁹ prius. hoc enis
locat sub ineqli: vt species sub genere. Et noscep
gnā hec. io. pulsuuz ordināt diuersimode. qdam eni
pponunt vnū alteri: alij Ro postponūt. sed quomō
sint ordinanda ostendet in q deiceps. Et rursus i oī
bus. io. pulsuū generibus medius, ppe repit excep
tis eqli diuerso: ⁊ pōderis pulsu. Et medius ēt in oī
bus bñribus ⁊ est nālis: nisi in sorti ⁊ debili. Fortis
nanqz nālis est ⁊ temperatus. ⁊ oēs simili i quo vir
tutis extat ⁊stātia. In aliū āt eqlis ordinat⁹ est: ⁊ q
bus pōderis. Et ad istas qdē pulsuū drias reducūt

spēs pulsuuz quorūdā ⁊positoz noia bñtiuz sicut ca
prizās: intersectus: martellinus: serinus: vndosus:
formicinus: Vmiculosus: fornicās: spasmosus: tremu
lus: retortus: cordosus: ⁊ silex. hec igit est sufficien
tia pulsuū sūptoz i cōi. Prio pt̄ tertiū qdē hic sciē
dū q pulsus pōt triplicit accipi. cōi vz, ppie ⁊ me
gis, ppie. Siquidē vltimo sumat tūc illa tm̄ ponūt
genera pulsuū i qbus motus saluat rō itroductorio
apparens q̄ sunt qtuor, vt genus: qō sumit a qtitate
dimēsionū a tenore Vrtui a tpe motus ⁊ qetis. ⁊ ad
huc, ppius a tpe qō qetis ⁊ motus ⁊ propriissime a
tpe motus cū fistoles ⁊ eius qes i pulsibus pcipiat
paucis. Et ab expimētantib⁹ q̄ raris. vñ theutrus:
eax que motus ūt, ppie diuarū velocitat ⁊ tardit
Si aūt, ppie: tūc erūt genera pulsuū supra fmas di
ctas fundari drias: vt pul. eqlis ⁊ ineqlis: ciusqz spe
cies diuerse ordinatus ⁊ diuerse iordinatus ⁊ rubi
micus. In bis eni illoz grā rō pulsationis attēdit.
Pulsu āt cōiter sūpto, put medic⁹ deuenit eo i co
gnitionē mō quocūqz. Reliq̄ sūt tria dicta gnā pul
suū: cū bis q ad ipa ēt intelligunt reduci. q̄ sunt mollis
calis ⁊ plenus cū suis comparib⁹. Sic igit lz pulsus
sint fm magis ⁊ min⁹ isiniti. vt ⁊ pplexionem: medi
ci tñ ad. io. gnā reduxerūt cōiter accepto oisariā pul
su. Numerus eni denarius p̄fectus gdam, pblc. 15.
Que tñ oēs reduci pnt ad pulsuz genus qō ex pte fi
ne motus: cū ois pluralitas tandē fit ad vnitatē re
ducere q illius totius extat cā dria. 76. hmōi aūt est
pulsus sūptus a tpe motus: cū ceteris magis ibere
at motui. ⁊ demū q a tpe qetis. Est eni pulsus mot⁹
reflexus ex mozula motuqz cōpositus. Deiceps ve
ro sūptus a q̄titate diametroz et demū q a virtutis
tenore: postea Ro q pōderis: ⁊ demuz q̄lis ⁊ ieqlis
cū eius diuersificatis spē: ⁊ deide durus ⁊ mollis et
plenus et vacuus et calis et frūs. In de pulsu vero
drijs dr. Suasibile visū est gbusdā tale genus pul
suū ⁊numerar alijs p qō q̄litatē caloris cognoscim⁹
fm eni artarie locū et, ppie etbici mālestius cogni
tio febris calorē q̄lis qo est q̄ fm aliā suscipit pricu
lā. Propē qdē q̄rtū ad pmuz qdē dōm iā visuz: q: i
gnē pulsuuz qō sumit a tpe motus ⁊cessu est verius
nām pulsuuz saluari. Et fisr ad scōz apparet qm pul
sus non est mot⁹ primus: vex ⁊iercisus ex motu et
gete ⁊mixtus. Ad aliud dōm q: lz tria pulsū ⁊stituant.
cox tñ vnūqōqz pōt in ptes seqstrari ples: pe
nes quoz diuisionē sumūtur pulsuū gnā q̄plurima
Ad aliud qd dōm iā apparuit: q: pma gnā q̄tuorve
rissime ⁊cessa sūt fore: nihilominus tñ pūt eē alia pul
suū, ppie vel cōiter sūpta. Et p hoc fisr visuz qd ad
aliud dōm. Et ad aliud dōm q ⁊ pulsus sumit cōiter
vt tactuz: nō aūt, put pdicat de generibus eius vni
uoce: sed anologice magis. Ad aliud dōm q. auer.
pul. vere dictū recepit i quo motus reperit natura:
fm tñ prius et posterius. Ad ⁊firmationem dōm q
pulsus et banelitus non sp egfo: miter, ppositionant
sibi: cum pulsus fit actus simplex cordis et arteriaz
banelitus Ro compositus. est enim cordis et cere
bri apparens in tegni. In corpe nanqz id magis ve
rificat equali. Aut diligētius fortassis considerans i
uenict qs tot modos banelitus vt et pul. Ad aliud
iam apparuit q: calidus pulsus et frigidus extensi
ue amplius genus ponit pulsuū: cuz calor in alis p
cipiat q̄s in artarie locis. Ad aliud dōm q: aut gen⁹

pulsuuz ex tpe qetis illic decidit a scriptore: vel sub
g enere pulsuū sumpti a tpe mot⁹ collocat. Ad aliū
d dōm q ordinatus diuerse i iordinatus fm. A. spēs
ex tāt pul. iequalis. Et iō errant dicētes pulsum fore
quē equalē ē ordinatū. Vt aūt in numerū ducerent
denariū: ⁊ maxime fm fisticias seu ordines denario
rū pythagorici appens metaphysice pro illū p. io.
genere posuere. Ad aliud dōm q alie drie pulsuum
nō sūt ita note: sicut q̄ sūt calidi ⁊ frigidi: cū de fint q̄
litatū efficacissime post q̄s duities ⁊ mollicies extāt
magis pmanētes sub qbus siccuz ⁊tinetur ⁊ būidu
sicut cā sub effectu repit plerāqz cū is ea notior extat
Adhuc qr de sūt ipropie pulsuū drie. vñ si q bis alie
ipropiores sub generib⁹ pulsuū nō dūt cē putari di
ffim: imo ad has figd cognitōis in ipsis op⁹ ē redu
ci. Ad aliud dōm q pulsus nō pcipit, ppie visu: cū
solū colorē suscipiat. Qō si pcipiat rōe scibilis cōis
extet: et quo qdē vt sic ipsectu suscipit cognitio. Et
itidē ad pulsū reducit q ex quātitate sumit dimēsio
nū vt ad altū: quē ēt diminute pcipit visus: cū fisto
lē nō cōprehēdat: quā tñ tact⁹ diligentior i qbusdez
pōt cōprehēdere, ppter resistētiā vt i sorti magno du
ro ⁊ tardo. Differentia. 83.

Nod in pulsu nō pcipit musicalis ⁊sonātia
onditur: qm diuersoz genez ⁊ nō subalter
nati positoz diuerse sūt spēs ⁊ drie in ipsis
mēns. Sz musice cui⁹ est ⁊sonātias obseruare ac me
dicine pulsuū cognitōem tradere sūt diuersa genera
⁊ nō subalternati posita: cū nihil videāt brie cōe: di
ferēt itaqz spēs ⁊ drie ipsaz: ficqz nō in vnū ordinat
biles. Rursus musica ē certa quātitas cū iter matbe
maticas cōiter numerēt. Medicina Ro nālis qdam
circa q̄litates: puta sanitatē ⁊ eius oppositū. amplu⁹
quoz subiecta drīt: ⁊ passiones distāt: cū sma sortis
tur eē ex subiecto: velut potentia ex obiecto dria. 6.
Subiectū aūt musice numer⁹ sonorus: medicie Ro
corpus humanū sanabile dria pinducta. Et: ⁊sonā
tia ē vocū dissimiliū in adinuicē redacta ⁊cordia. Bo
etius musice primo: pulsus aūt nō hoc: lz mot⁹ cor
dis ⁊ arteriaz ex fistole ⁊ diastole cōstitut⁹. Nō sgāt
de eisdē ipsaz erit tractio. Itidē musica non tm̄ mō
speculatōi: vex ēt moralitati ⁊iungit: primo musice
Boetij. Sz medicina nō adiūgit moralitati: cum in
ipsa de moriib⁹ nō agat instructis ⁊ figd de nālibus
negociet in ipsa. Musicalis ergo ⁊sonātis in pulsu
repit mime. In oppositū Ba. in de pulsuū ⁊pen
dio. Irrōnalē vocat Erofilus pulsuz eū q nō bz ali
quā, ppozōem. neqz. n. duplicē neqz emiolā i serq
alterā neqz aliā quādā rōnem bz hec. n. musice arti
nēt ⁊ aritbmetice. Repit ēt musica metrica in pulsu
Nā ibidē pulsus ifantū irrōnalis, ppozōat dictano
augmētatoz trocheo. persectorum: spondeo semim
autez iambo trocheo. De differētijs Ro pulsuū scri
b.f. Pulsus ritbimicus ⁊sistit in pari qnqz rōe seu
p pozrōe: iterdū Ro in ipari. Primo qdem cū tpus
diastoles par extat tēpori fistolis. Sz in ipari cū alte
rū tpis alterz excedit. Qō duplr ēt accidit. nā qnqz i
enarrabilib⁹ supabūdātijs: ⁊ iterdū i narrabilibus.
Et pri⁹ qdē duplr: aut in multiplici, pportione: q du
plex extat vel triplex aut q̄druplex: aut aliq̄ eorum q̄
deinceps fm q̄s i go, pportio extat dispason: diapen
te diapason bis diapason deiceps tñ nō est, pportio.
Et subditur aut in rōe numeri ad numerū: cū diasto

les fuerit duoz maloz tēpoz: ⁊ fistoles gnti vel sep
timi aut octaui vel duodecimi. Sz. A. primo Ba ira.
Debes scire q in pulsu repitur nā musice. Et q ga.
vt q illud quod pōt sentiri ex ppozrōibus ponderis
ē fm vnā ppozrōem musicaz ⁊c. Rursus Augusti
nus primo musice. Musice ē sma bene modulandi.
Vbi ergo erit amena modulatio, illic ⁊ musicalis cō
sonātia. Sz id repitur in pul. nā ei⁹ qdam ē bñ mo
dulat⁹ vt euritbim⁹: alter Ro imo modulat⁹ ceu aritbi
mus de pulsuū drijs. Itaqz musicalis ⁊sonātia repit
in pulsu. Propter primū qdem primit⁹ termini ex
ponātur: Et demū ordinet monocordā. Propē ha
ius primū sciendum q musica ē scia bene modulādi
seu bene mouēdi scia. Bene nāqz mouēri dici potest
qcqd numerositatis seruatis tēpoz atqz iter uallorū
dimēsionib⁹ mouet. fm Ro Boetiū musice quinto
Armonis seu musica ē vis ac effectiua sculptor drijs
sonoz sensuali opatōe ⁊ rōe ppendēs. Sēsus eni et
rō qñ quedā facultatis armonie sūt istis. Sēsus. n.
⁊sensū qddā ac prime tale qle illud ē qō sētit adue
tit. Sz rō dūdicat ⁊ vltimos p̄cegt drias. Sensus
itaqz inenit ⁊sensa ⁊, prima Vitati rō Ro diūdicat: ve
lut si qs circulū manu scribat fortassis oculi⁹ ipz vex
circulū arbitrat. Rō Ro nullo mō id qō simulat itel
ligit. Qō euēit qr sensus circa mēz Vtit: ⁊ spēz i ipa
pzehendit fluētē entē ⁊ ipsectā: itellect⁹ aūt tertiā:
vt q̄tuor ad tria que sexgtertia nūcupat ⁊ ita deiceps
i ānā. Et fisr subsergaltera ac subsergtertia. Tertia
quoqz dr suppartiēs ⁊ subsuppartiēs numer⁹ cū ma
ior in se minorē cōtinet: totū ēt cōtinet ⁊ aliq̄s illi⁹ in
sup p tes. Qō si duas, ppozrio dr supbipartiēs: vt qn
qz ad tria. Si āt tres supbipartiēs velut septē se bz ad
q̄tuor. Et ita demū ⁊ ecōuerso i ei⁹ correlatiua. Qrta
Ro cōpositoz ex multiplici ⁊ sup particulari cōiungit
vt cū maior numer⁹ in se cōtīet minorē nūez bis aut

ter vl' quotiēs libꝫ ac vnā aliquā ptē. Qd̄ si bis ⁊ ei' dimidiā ꝓtineat ptes vocat duplex sesquialtera vt quinq; ad duo. Si vo bis ꝓtineatur qui maior ⁊ ip sius tertia pars dicetur duplex sesquitertia: vt septē ad tria. Si aūt ter ⁊ eius pars media vocabitur tripler super sesquiquarta: et ita deinceps. Quita quo q; dr̄ multiplex suppartiens: qd̄ est cū maior numerus i se cōtinet minorē totū plus q̄ semel: et eius ali q̄s ptes. Qd̄ si bis maior cōtineat minorē: et duas ipsi' ipsius ptes dr̄ supbipartiens: vt sunt octo ad tria et rursus duplex superbipartiēs vt sunt duo ad tria. In suis aūt correlatiuis ecōtra. Et nosce q; duę cō posite ꝓportiones postreme cōsonantijs musice nō fūt ascripte: sed tres priores simplices tm̄ quarū ame niorīs extat ꝓsonātie multiplex dicta, ꝓportio: postea vo supparticularis. Supbipartiēs vo ab armonie cōsonantijs ab oibus ptolemeo excepto ponit separi Dicendūq; demū q; musice consonātie sumunt a p̄ dictis duob' ꝓportionib' numero; aut trib' fm q; sub eius quedā numero; inueniunt vnie sex oēs hic entes: puta epitrica siue sesquitertia: emiola: seu sesqualtere: dupla: tripla: q̄drupla: ⁊ epogda: siue sesqui octaua. Est a: ⁊ epitrica cū numerus maior ꝓtinet mi norē: ⁊ in sup tertiā ipsi' ptes: vt q̄tuor se bīt ad tria In quatuor nāq; continent tria ⁊ pars tertia vt vnū Et de ista numeri differentia cō surgit cōsonātia mu sice diatesseron. i. per quatuor dicta. Emiola vo di citur qñ numero; maior cōtinet minorē ⁊ insup ipsi us medietatē: vt tria se habēt ad duo. In tribus eni continent duo ⁊ eo; medietas puta vnū. Et q̄ gdē; simphonia nascit diapente hoc est per quinq; notata Duplā quoq; ē cū de numeris maior cōtinet minorem: vt quatuor duo. Ex qua quidē consurgit diapa son. i. per omne siue totum appellata. Tripla quoq; cū maior numer' ter minorē numerat: vt tria ad vnū erant. Ex qua simphonia con'surgit composita dia pēte diapason notata. Est ⁊ quadrupla cū maior nu merus quater in se minorē hꝫ: vt quatuor ad vnum. Ex qua oritur ꝓposita simphonia bis diapasō dicta: Sic igit consonantiarum quedā sunt simplices: vt p me secunde maxime: composite vero alie ceu vltime due. diapason vero quasi media nomine quidā simpler: re vero composita. Ptolomeus vero sextā cō tra Pythagorā addidit ꝓpositā ex diatesseron ⁊ dia pason: ⁊ sic suppartienti suppositā ꝓportioni. Boe tius quinto: Epogdasiuꝫ siue sesquoctaua est: cū maior numerus in se minorē totū cōtinet ⁊ ipsius ptē octa uā: vt nouē se hꝫ ad octo. In nouem nāq; sunt octo: ⁊ insuper vnitas que ipsius ps extat octaua. Ex hac quoq; sonus consurgit qui tonus appellat: qui i du as partitur partes inequales: non eni potest dimidi in equales: sicut neq; vocales quax vnam partium vt maiorē vocarūt semitonū maius: vt nouē. reliquā vero minus videlicet octo: qd̄ a pythagoricis diesis appellatur. Versus tñ totū semitonū minorē diesim affirmat: qd̄ plato limen appellauit. vnde Poet' p mo: Ton' nāq; in duo partiūt equalia. Vt autē id ostendat fit sesquioctaua ꝓportio octo ⁊ nouē. In ter hos quidē nullus medius intercidit numer' q; nos si binario multiplicemus reddit bis octo. i. bis xv. nouē. i8. Inter. i6. aūt ⁊. i8. vnus cōcidit naturalit numer'. vt. 17. itaq; i6. ad. i8. cōparatus sesquoctā uā retinet proportionem: ⁊ iō totū. Secūdum hanc

deniq; proportionē. i7. numerus medi' non p eqlia sequestratur: quia comparatus ad. i6. ipsum cōtinet in se totū ⁊ eius. i6. partem vt vnitatē. si aūt. i7. ad i8. comparetur: tūc. i8. illum habebit totum ⁊ ipsi' i7. partem. Non ergo eisdem partib'. i7. supat. i6. ⁊ superatur. i8. Et vtraq; nuncupantur semitonia non q; omnino ex equo sint media: sed fꝫ q; semū di ci solet qd̄ ad integritatē vsq; quaq; non sufficit. In ter hec aūt vnū magis semitoniū appellatur: aliud vero minus que se habēt adinuicē: vt. 244. ad. 256. continens duas voces puto vt mi. Est ⁊ ditonus ex duobus ꝓsurgens integris ditonis: Et semiditoniū quod ex non integris. Ex his quoq; tonis ac semito nis simphonie constat musice. Diatesseron eniꝫ quę vocum quarta est consonantia intervallorum trium vt ostēdet monocordi denotatio: cōstatq; ex duob' tonis ac semitonio non integro seu minori. Est autē intervallum soni acuti ac gravis distantia. Sed dia pente est vocum quinta consonantia intervallorum quatuor ⁊ tonorum trium ⁊ minoris semitonij. Dia pason autem est octava vocuꝫ cōsonantia. Vna eni reperitur de septem primis: septem intervallis: ⁊ ex quinq; constans tonis: ⁊ duobus minoribus semito nis. Et ideo dictuꝫ est diapason ex diatesseron ⁊ dia pente constare. Quod apparet collectis tonis ⁊ se mitonis duarum harum in vnum siphoniarum. Sꝫ diapente diapason vocum est. i2. ii. intervallorum ⁊ constat ex. 9. tonis ⁊ semitonio minori. His quoq; diapason tunc erit. i6. vocum consonantia. iꝫ. inter vallorum: ⁊ ex. i2. perficitur tonis. Diatesseron ⁊ dia pason autem fm Ptolemeuꝫ consonantia vltra py thagoricos instituta. iꝫ. erit vocum: sicut ⁊ septem fuerunt littere primitus ordinate. voces eniꝫ ⁊ litte re repetantur: vt apparebit seu in diebus vlteri' eue nit scatimane. Vocum siquidē quatuor sunt graues ⁊ tres acute. Propter huius scām sciendū Py thagoram organum quoddam inuenisse vnius corde monocordum dictum: in quo musice omnes repe riuntur simphonie: quo primitus erudiuntur ido. ti voces percipere simplices: vt inde facilius habean tur composite ac plurium cordarum. Cuius simpli ces primum subditur descriptio. Et est lignum lon gum quadrangulatum vtrinq; in acutum in modum sandonis intus concauum super quod posita corda eius sonitu varietates vocum comprehendunt de facili. Cuius hec est forma in proportione dupli siue diapason: vt per hanc intelligatur in alijs. Nō eniꝫ musica dicetur: sed solum dicitur tantum vt elucide tur quesitum Descriptio vero monocordi composi tonis in qua voces ⁊ note cum alijs inscriuntur est quoniam primo secundum modernos inscribuntur gamma grecum seu. g. cuius hec est figura. Et dei ceps seriatim septeꝫ littere ab eroidio latine graues quare figuris grauioribus denotantur. Post quas prefate septem repetuntur acute. vñ caracterib' de pinguntur minoribus in quibus dupler. b. locatur. primum quidem rotundum: alterum vero quadra tum: Addunt ⁊ quidā predictis tetracordū: vatijs ñ figuris superacutarum in quo. a. ⁊. b. similiē ite rantur. Boetius tamen cuꝫ antiquioribus gamma grecuꝫ derelinquit. Litterarū quoq; ⁊ monocordo rum huiusmodi extat paradigmata.

A. b. c. d. e. f. g. A. bb. c. d. e. f. g. A. bb. c. d.

In his sigdem numeris symphoniarū repriūtur ꝓportōes. Ampli' sciendū q; post monocordū inuē ta sunt policorda. In quo; cordis fūt diuersitas fꝫ additōem successiue nō pauca. Quidā nāq; primi' solū duas: alij vo q̄tuor statuere: vt indicat rubeba. deinde in quatuor ⁊ quq; vt oñdit ziga ⁊ viola. De mū i. 7. ascēderūt. vñ, pbl. i9. 7. fuerūt corde ātigt' Nō. n. dicto fm numeꝫ quēadmodū diapente decā ē: postea vo tripandius erbens tertiā: vt vite appo suit: ⁊ in B appellata ē diapason: fꝫ nō diacto: dia sep tē enim erat. Sunt aūt septem cēntialiores ad quas alie reducūtur ad modū septē planetaꝫ: bipate: pbi pate: litāos: mese: pamese: seu trite: pamete et nete Fuerūtq; pñter octo nouē ⁊ decē: iuxta illud psalmi ste. In psalterio decacordo. Et deiceps intm excre uit nūerus: vt Boetius. i8. cū reteratōe eminēt fō diatonico melo ⁊ totidē sub cromatico ac. i8. sub ar monico q̄dā cōi siue ⁊ eugmeni. i. cōiūcti ⁊ diezeme di. i. diuūcti: qꝫ tria fūt melo; gnā p̄sata: qb' oīs cō texit cātilena. Quo; ē descriptio hec diaconici.

Prolambanomenos.
Hipate hipaton.
Perbipate hipaton
Licanos hipaton diatri.
Hipate meson.
Perbipate meson.
Licāos meson diatri.
Mese.
Trite siue ceugnum.
Peranete siue ceugnū diatri.
Nete siue ceugnum.
Peramese.
Nete dieceugnum.
Trite dieceugnum.
Peranete dieceugnum:
Diatertrite hiperbolion.
Peranete hipboleō diatri.
Nete hyperboleon.

Est autem similis figuratio ⁊ in croma tico melo per omia ⁊ cōsimilis etiā in enar mōico: nisi q; vbi scri bebatur diatonicū p ns debet scribi i secū da cromaticū: ⁊ i ter tia enarmonicū: ⁊ ita vt omnes. 54 fiūt cōde moderni autē i quibusdā organorū 64. ⁊ plures sicut oñ dit conon medius ap posuere. Propē se cūdū vo sciendū q; q dā idiscrete, prulerūt musicas has cōsonā tias in pulsu non reperiri: aut si repiunt nullus po test ad eaꝫ dignotionem peruenire. Quib' gdē dbꝫ iuxta illud morbi prio: q; nō opus hos ab alijs vitu pari cū se vitupent ipsos: solatiū fm Priscianū vo lētes ex sua ipitia obtinere. Quarto vo collꝫ Ser mo ō bmōi, ꝓportōib' Ba. recitat: vbi dr̄ q; fi ē vt i gt ē mirabile. Sꝫ cōpatōes istas cōprehēdere difficile fit: q̄uis multi boies ess i musica cōprehēdant ppea q; note musice bīt supfluā extēsionē: ita q; mi nor illaꝫ dimēsio pōt exēplo cōprehēdi: ⁊ ē illa que multiplicat ex. 36. ptib' vnā ptē: ⁊ b sozet semitoniū sonte min' siue diesiꝫ. Sꝫ i. P. fm. Ba. ⁊. A. post ꝓportōem addētē q̄rtā nō iteruēit sensus discretio. Et sbdit q; ista verba fūt alteri' snie: q̄ huic p accūs ne cessaria ē pax. De b ēt mirat. A. in gēl. Miror quo ꝓportōes iste p sensuꝫ discerni pñt. Et demū i sniam ampli' q̄ auer. cōcidens ga. modū tribuit quo quis possit bui' ꝓportōes adipisci talr. Dico tñ q; illi ē fa cile. i. possibile q in gradu tangēdi cōsueuit: ⁊ ꝓpor tionatur sonos per ar tē posīq̄ fuerit ei potentia mu sicam cognoscendi ac gstiam inuens nā quandā no bis insitā musicam sonē: ⁊ cōpabit scm. i. experientiā p notum hoc est rōem ita vt factū respondeat sonis ⁊ notum arti. Cū. n. hic eius intentōem oso applica nerit ad pulsum in sensu poterit, ꝓportiones bui' di scernere. gd aūt de hoc appebit subsequent. Pro pter tertiū vero sciendū primit' q; musicalis cōsonā tia pōt in pulsu repiri. Fo series de hoc exponat. A.

Propter hui' sigdem primū sciendū Ba. ⁊. A. testari musicalē armoniā posse in. p. repiri: vt indu ctū. Et firmatur qñ vt dcm̄ musicalis cōsonātia est ꝓportio q̄dā: b aūt in oibus cuiuscūq; generis repit q̄titatib'. Est nāq; vt apparuit ꝓportio duax quāte cūq; sint eiusdē generis q̄titati circa alteri' ad alte rā bitudo. In. p. aūt vt dicāt ē quātitatē signar ⁊ ma xime qꝫ vnā gen' pulsuū supīū ē ex triū diametroruꝫ quātitatib'. A dhuc si repit in his pricipale ac pmuꝫ instrale erit ac secundarium inuenire: cum hec gbus dam omnia operent organis: sed musica principalē

et primo nobis est infita: vt ondit vite humane. nos
sia bōana tali ꝓnecrik corpori copula: vt cū alijs pri
mis inuiox celuit Socrates i tbimeo. vñ Damasce
nus i sporismis: Colligatio corporis et anime fm
ordinē numeri ꝓsoni facta ē vt subsistat. Inqt etiā q
ꝓplerio corpis aiati et ppie nostri ad figurā nume
ri ꝓsoni existit. Quare alij posuerūt aiam armoniā
fore quandā pmo de aia. Propē qd ex musica nob
inerit organica: et cū hec depēdeat ab alia. Nā i alijs
motibus corpis quātitatiuis: sicut i voce aut in orga
nis artis poterit repiri suo mō per viaz neqz cogni
tionis et effectꝰ musica organica depēdet ex organi
ca pulsuali. In via vero cāe ꝓtingit ecōtra. Itaqz
musicalis i pulsu repik armonia: silr et in banelitu vt
cāqz. Poterit deniqz gs tpantissimi tactꝰ et pspica
tissimi ad notitiā consonātie pulsus deuenire: vt de
seipso testatur ga. i sistole pulsus cōrigitur. Cum eni
eā diu nō pcepisset: demū p ꝓtinuz tāgēdi arterias
exercitiuz pcepit et ꝓpleuit: ita vt porte pulsū tunc
fuerūt ci aperte pmo sēba: et balyab. q̄dripartiti ārto.
Ab et sulcis. Illud eni pōt scri et tandē pcipi: cꝰ
similitudinē hēmus: et marie cuz aia nra intelligat cāra
mate mediātē. Sz ꝓportōis vel consonātie pulsus
hēmus similitudinē: vt ondsuz armonicā. s. cōsonan
tia. Rursus: illud pōt sciri qd certiori pcipit sensu:
hic āt tacꝰ. vbi nāqz alij decipiunt: pleraqz i certū
cat: nisi fortassis i digitoz varietatibꝰ: et marie eum
hunc p alijs aialiuz certissimuz hēamus: scdo de aia
Nostroz eni cōpacinatio āplius i mediocritatē tpa
mentuz peruenit. Itaqz hui⁹ poterimꝰ cognitōe po
tiri: q̄q̄ extet difficile tpis motus motula: cum nil
sial pcipiat ahsqz tpe et ꝓtinuo: de memoria et remi
niscētia. Propē huius fm sciēdus q. a. illic: ge
nus hoqd ex pondere manifestat decimuz genꝰ pul
suuz fm ipsi⁹ ordinē: qd ga. et Baly. posuerunt oc
tauuz. Ingens q genꝰ pulsuuz qd sumit ex pondere
est p ꝓpatōez ꝓportōis q̄titatuz ꝓportionalium q̄
tuoz tēpoz i adinuicē: puta duoz motuū et duaz ge
tū. Et q̄uis sensus nō possit oē hoc discernere: tñ po
terit p ꝓpationē ꝓportionū q̄titatuz ꝓportionaliuz
tpoz diastolis ad tpe qd ē iter duas diastoles. qm
tūc iteruenīt tpa tria: vt motꝰ ad sistolē: et ges et mo
tus ipsi⁹ ad diastolē. Et ad sūmuz ꝓpando tpe i quo
est motus ad id i quo fit ges aut eꝗ. motus nāqz ma
gis pcipit qete: q̄ motus motu vel ges qete cū op
ponāt: plusqz tpe colligāt. Et iō q faciunt ꝓpatōem
tpis motus ad tempꝰ motus et tpis getis ad tpe ge
tis: ponūt capꝰm i caplo. Et id septimo theorice cuz
ga. hoc ē cognitionē sensitiuā locant i agnitionē. ircl
lectiuā. Duo nāqz sūt capitula et dncipio cognitiōis
sensus et itellectus vtcāqz oppositā: et lz hmōi mis
sio fit tolerabilis et nō inconueniēs nō tñ est bona sine
vtilis: qz nō pōt i sensuz et experiētiaz puenire: sicut
ꝓfideratio expetit medicine. Deide ondit qd fit pon
dus vel mēsura dicēs q ē illud i quo ꝓportiones attē
dunt musice. B āt vt velocitas et tarditas: raritas et
spissitudo ꝓncipālr tpis rōe i quo ꝓsistunt. ꝓnr vero
magnitudo et puitas: fortitudo et ōbilitas. Sup bal
eni dzias ꝓpe videt pulsuū ꝓportōes attēdi. Cum
igit vnius pulsus aut ptes minꝰ pulsus iuꝝ pductuz
canonē ꝓportionū vel ꝓsonātiaz se hūt ad alteza i q̄
tuoz marie dzijs vel qnqz: puta magnitudie et puita
te: fortitudie et debilitate: velocitate et tarditate. spis
situdie et raritate: aut et duricie et mollicie: sic q̄tuoz
ad tria erit ꝓsonātia pulsu ad diatesseron musicali cō
sonātie relata. Si vo se i bis habeant: velut tria ad
duo: tūc ꝓsurgit pulsus ꝓportio diapēte suppositā.
Si āt vt q̄tuoz ad duo: ita ipa ꝓportionat diapason:
et ita i alijs ꝓpositis. Accedo igr āplius i expositōez
seriei. a. g bās eiꝰ itētionē dicit. Scio q i pulsu nā et
ptās musice repik: qd declarat i pulsu eāli et ieāli ac
i pulsu pōderis: i gbꝰ magis nā obfuat musice. Se
cūdo exēplificat ꝓportōes ēs i pulsu possum⁹ obser
uare illic. ga. Vo Et pmitꝰ id ondit i pulsu eāli et ieā
li: Fo i pulsu i eāli ordiato et ieāli iordiato: et i pulsu
pōderis ibi: Et quēadmodū. ponēs itaqz similitudi
nē quādā igt: Sicut scia musice pscik ex sonoz adi
uicē ꝓiūctōe ꝓportōez ipoz ꝓitez ipos i acuitate et
grauitate q̄ sk vocis dzic p circulatē quosdā cāus et cur
sus. nūc voce dscēdēdo: tūc āt sbleādo q̄ inē eoz exi
stunt pcussiōes. Illic eni ꝓstituūk sicut circuli icipie
tes ab vna septē vocū: et per alias trāseātes reuertū
tur: Deide adaptās sibe ptacta duobꝰ ꝓpositis bīc
silr ē i. p. qz ꝓportio pulsuū i gbꝰ ꝓportio ꝓncipālr
obfuat i velocitate et spissitudie: silr i raritate et tar
ditate ē tāq̄ ꝓportio sonoz musice i bꝰ Et ꝓportō
et dispositionū pulsuū i fortitudie et debilitate: i ma
gnitudie et puitate: ē sicut ꝓportio ꝓiunctōis seu cō
positōis sonoz musice p q̄s ꝓtigit sonos variari fm
velocitatē tarditatē etc. Deide et quēadmodū decla
rat id i pulsu pōderis et i diuerse ordiato et iordinato
ponēs pmo duas ptes similitudis: deinā aptās ad ꝓpo
sitū illic: Et ꝓportio. Et dicit q sicut tpe pcutiendi
lōgū vel breue: et quātitas extēdīcis sonoz q̄q̄ sūt
cōueniētes ꝓportōales vt i bellis tube: i cameris
psalteriū et viola. Et aliqñ icōueniētes et ipropor
tionate loco: vt eiꝰ qd exēplificatum ecōuerso. et id
quo ad pulsū pōderis. Et silr cā accidit inēdū diuer
sitates ordiatas eē i qnqz rebꝰ vel plibꝰ: et aliqñ ior
dinatas ordinē idifferēt corrūpētes: et b quātum ad
pulsū diuerse ordiatū et iordinatū. Deide et ꝓportō
succincte vald e et cōfuse has duas ptes similitudis ap
plicat dicēs: Ita ꝓportio dispōis pulsus i fortitudi
ne et debilitate: et i quātitate: i magnitudie et puita
te: ac silibus quo ad vtrosqz pulsus: lz soner de pul
su ponderis: ꝓtingit eē ꝓueniēs etc. Et subdit q egre
dik b a gnē pulsus i quo attēdik ordo: aut eꝰ oppoſi
tū āre pulsus igredik pōderis. i ipo eni ꝓpius seruat
cōsonātie pulsualis eo q sumik ex tpe motꝰ vbi quā
titas repik. Deiñ ga. āt exsimit ꝓportiōes pulsuales
fm q musicis cōsonātiis adaptāt dicēs q visū ē ga.
q id oō pōt pcipi ex ꝓportionibꝰ pōderis: pulsus ē
iuxta vnā ꝓportōez musice: q dī ꝓportio totiꝰ id est
dupli et qnqz: q ꝓportio dī tripli. Ob exponēs sub
dit q ea ē ꝓportio dupli adūcta ꝓportōi: que addit
medietatē: qz ꝓtinet totū aliqd et ipsi⁹ mediū: et ista
ē ꝓportō cōposita ex diapēte diapason: et iō sic appel
lata bis aliqb totū cōtinēs et eiꝰ mediū. Sic igr cuz
aliqs pulsus se hz ad aliū i velocitate et tarditate et
ceteris: vt tactū dzijs i nūeris vel vocibꝰ: vt tria ad
vnum ꝓportio similis ꝓdicte concidet in pulsu. Et
sic in alijs dicenduz erit ꝓportionibus pulsuum suo
modo. Secunda ꝓportio in pulsu obseruata est fm
ꝓportionem musicalem dictam per totum: que pro
prior est dupli: et ista est consonantia diapason sine p
totum seu omne dicta: qm in toto vel perfecto ter

minatur: puta in prima monocordi fine: vt i octo: oē
nāqz et totū et perfectū nō fm spēm differunt abinui
cem celi et mūdi. Noistur ēt ita: qz oēs obtinet vo
ces. Antigtus octo vt apparuit citbare ꝓstabāt cor
dis: et qz octo vocibus ꝓstituik. Tertia vo ꝓportio
hic considerata ē illa que dī p quinqz: que addit me
dietatē sicut cū aliqd continet aliud totum et eiꝰ me
diū: vt tria se habent ad duo: que ꝓportio dī dispen
te siue per qnqz: eo q in quinto terminek loco mono
cordi qnqz obtinēs voces. Quarta quoqz ꝓportio
que in pulsu dī reperiri: sumit iuxta ꝓportiōem que
ē per quatuoz addentē tertiam ptem. Continet eniz
totū aliqd et tertiā ptem super hoc ipsius vt quatuoz
se hz ad tria: que diatesseron dī: eo q quatuoz voci
bus ꝓstant in quarto loco cedit instri. Est et quinta ꝓ
portio in pulsu obseruata: que accipit iuxta ꝓportio
nem cōmuniter sumptā: que ē per qnqz addentē q̄r
tam ptē: quasi ꝓportōe qnqz se hūt ad quatuoz: cum
ipm totū hēat et vnum quod ē eius ps quarta. que ꝓ
portio nō est ꝓprie musicalis: cū solum qnqz vel ser
extent. Minima. n. ꝓportionū musicaliū ē diatesse
ron: maxima vero bis diapason. Quidam tñ hic pr
thagorizātes principia musice ignorātes ꝓportiōem
hanc musicalē fore ꝗ reliquas putant distinctā: septē
et asserentes: cum et diacono inter eas locēt. Deide
subditus q postea in pulsibus nō pcipitur aliqua ꝓ
portio modica interueniēte tpis inter duo compara
bilia distantia qualis ē ꝓportio. 5. ad. 6. vel. 7. ad. 6
et sic deinceps percipitur multo minus. Dubitatur
cur ꝓportio musicalis bis diapason non numeratur
ab. A. cū possit in pulsibus reperiri: sicut repit in ali
is. Aut dōm fortassis q non ireuenit tanta distātia
in ptes pulsus vt que eius. Vel forte reliqt notam
ex diapente diapason eidem appropinquante. Appz
itaqz vīras huius quesiti diffcilis admirati cum sit ō
pulsibus quoz scientia q̄ ardua vnde theo. 7. Pul
sus scientia grauis est et difficilis et cognitio ipsi⁹ cuz
magna suscipitur difficultate triplici et cā. Primuz
qz non est facile assuescere in venoz sensu consuetu
dinē que possit cognoscere modicā alterationez que
in pulsu fit. Secōdo qz necesse fit breuiori tpe solum
decem genera pulsuum cognoscere: cū vnum ad re
liquū habeat relatōem. Tertio qz nihil certius erte
rius reperitur cui valeat pulsus conferri vel compa
rari velut in vrina. Subdoqz quartā qz pulsus ē mo
tus. 82. dzia. motus autem cognitio difficilis cuz sit
mālis potentialis non pmanēs is successiuus vt sermo
ipsius ondit q de phyſico extat auditu: Pro
pter quartū vo ad primū dōm q gdam dicunt pro
portōes bincinde sumi equoce: puta in musica et pul
su. Quod falsuz vt visuz ex dictis: cū onsum fit i pul
su musicaz saltē humanā repiri. Et musica vnivoce
magis: aut saltē analogice: vt de tribus pticularib⁹
musicis: vt supius inotuit pdicatur tanq̄ genꝰ. Vn
de dōm est q altere spēs et dzie sub alteris collocant
qm ꝓnoz ꝓportiones sub illis que pulsum nālr cōti
nētur magis si in ipso musicam volumus obseruar
humanā: et si in sonis organicam cum hoc tūc velut
ps contineatur in toto. Si vero ꝓportiones pulsuū
considerentur tanq̄ imanifeste: cognoscuntur vero
p ꝓportiones sonorum sicut per aliquod manifestuz
et probetur sic ꝓportionibus subdentur musice or
ganice. Vel potest dici q ꝓportiones pulsuum que
dam similitudine qua omnes transferunt topicorum
sexto: transumpte sūt a ꝓportionibus musice organi
ce: que transumptō iam dudum apparuit. Ad aliud
dicendum q sicut musica organica est circa quantita
tem tempoz: ita et musica obseruata in pulsu: vt visu
sum in expositione seriei. A. Ad aliud dicendum q
subiecta non multum differunt quoniam numerus
sonorum adaptatur homini fm instrumenta maxime
naturalia: vt et pulsus ordine suo. Ad aliud dicēduz
q licz in vno consonātia attendatur vocum et in alio
pulsuū. hec tamen multū distant: vt declaratum est
tam in adinuicem ꝓportionibus fm quas accipit si
militudo. Ad aliud dōm q sicut musica getat armos
organica et ad laudabiliozee puebit mores: ita et cō
sequter medicina habitum cōlernat pfectum i corpo
re aut i ducens puta sanitatem nō minus pacificātur
animi et mores ꝓsurgunt signes. vñ primo de inge
nio. Qui vult curare aiam primo curet corpus etc.

Differentia. 84

Quod digestionis coloris varietas sit laudabilis ostenditur: vt apparebit p quartuz Fe.

Palin: mutationes egestionum mutāt apho
ris. Fa. Quod firmatur qm tertio sextodecimo. Qui
egerit spēs diuersas. s. colerici et spumosi et spēs pin
gues et non debilitatur: non oz vt ipm constringas
et perducas ad egritudines fraudulētas: he aūt vari
etatem ipoztant. amp. silr videtur de vrina et de ege
stione cum fit alterutra superfluitas vniuersalis. Sz
vrina laudatur varij coloris vltra simplicem. vnde
primo Fa. Vrina nigra est signum malum que tamē
er ea sanioz est: est ille cuius hypostasis est nigra et a
quositas nō est nigra. huiusmōi vo coloris varieta
tem ipoztat. Adhuc ars est nature sequela. varietas
autem coloris egestionis approbat fm artez magis
iuxta illud. Veteris. Cū pharmaco vero melius: et
quanto ampliores colores: egestōes nō male. Rur
sus: illud est bonum quod vigorē ondit nature. hui
usmodi vero ē varietas coloris cū potentiā ostēdat
ipsius super hūores plurimos expellendos. Itaqz
egestōis coloris varietas laudabilis extat. In op
positum medicoz certus. Adhuc de rōne digestōnis
in superfluis est mām virtuti habilitare expulsiue. id
aūt ꝓprie fit prepando subam: eāqz diuidēdo a ptib⁹
et reddēdo vnigeneā: et demū colorez cum is cāetur
ab ea q̄litatib⁹ mediātibus primis: dzia sequnti. Et si
sile vt de egōne: vt de sputo et vomitu. Sz vitupe
rant tales varij seu puri, pnosticoz fo. Itidem illō
extat illaudabile quod a, ꝓprie egredik nā vel colore
ꝓprius autem vt apparebit egestionis color est ad ſb
citrinum declinare. Varius aūt multipler diuersificā
tur ab isto. Igitur coloris illaudabilis est varietas

Propter primuz quidem sciendum q egestō du
pliciter accipitur. vne quidem cōiter p superfluita
tum omni eductione: iuxta illud secunde aphorismo
rum. Considerare oportet egestiones quod proprius
dicitur excretiones. Aliter quidem propie ꝓut
est superfluitas digestionis prime in intestinis inferi
oribus: et maxime in monocolo causata. In eo nā
qz in dietatis inculpabiliter a chilositate stercus se
cernitur: cui quidem colera permiscetur a chisis sel
lis delata. Ipsa quoque quadrupliciter potest secū
dum in ea reperta considerari: aut ratione quantita
tis qualitatis: eritus: tpc: vel ea cū q̄ egredit habi-

tudie. Quãtitate gdez variat: duplicit vel absolute aut fm gd vt q̃litatis in quãtitate. primo gdã i multã paucã diuersificat ac mediã. Q̃ etiã euenit aut p̃ter susceptũ cibũ vel suscipiẽtis nãm. Sigdẽ multa plurimos denotat cibos. Si aũt pauca: paucos cuꝫ ordine ⁊ artificio tali vel hmõi. Media quoꝫ mediocres: ⁊ ꝓfiter dispositas sufficiẽt: q̃ circa eã operantes periculos. Si ꝑo scẽo: aut fortitudo existit excretiue cuꝫ attractiue ibecillitate: mesaraicaꝫ puta. Vt multiplex: colere in intestina ꝓfluxus vel motus superfluus. Pauca quoꝫ et oppositis reddit cãis: ⁊ digestiue ibecillitate retẽtiua ei deseruiẽte. Qualitatis in quãtitatẽ gdez respectu: vel qꝫ ex cibo plus i corpus imittit: q̃ꝫ in secessuꝫ transducat vt mulsa ⁊ nuces: theorice septimo ⁊ vinũ magis testiculi galloꝫ saginatoꝫ: ⁊ brodiũ carniuꝫ laudataꝫ. dzis. 68. aut econtra ceu daucis: rapa: caulis ⁊ que hmõi: vel medius obtinet: vt panis fm Auer. galline caro annualis agni ⁊ bedina. Et hec iridẽ fm corpa diuersãtur apta taliter vel alii suscipere. Qualitatis quoꝫ rõe tripliciter liquoris seu substãtie a medicis plerunꝫ notate: colozis ⁊ odoris. Ex liquore gdem: qꝫ alius humidus: alius siccus: nõnullus ꝑo medius. Humidus gdẽ denotat succositatẽ alimenti ad epar mi/n ime demãdari: aut defluꝫ humoꝫ in ventrẽ ⁊ in testina. Q̃ discernitur colore alimẽti vel humoruꝫ Siccus vero signat priuatiõez hoꝫ causaꝫ ⁊ calidita tẽ prim digestiuaꝫ cuꝫ epatis roboze. Et ad hoc fit ꝓpositio cibozꝫ opat. Mediocris quẽ ex causis cõsurgit medijs. Ex colore gdẽ multiplex signat. at sicut ⁊ colozes multi existunt: ⁊ pñt simplices esse vel ꝓmixti: qm̃ alius subalbidus: alius creteus: citrin⁹: igneus ⁊ croceus: eruginosus: viridis indicus: liuidus: ⁊ niger. Quoꝫ quoꝫ: subalbidus pbla denotat gipseã abundare: aut si gidiataruꝫ dñium. Creteus priuationẽ defectus colozis in itestina. Citrinus ⁊ ꝓpe remissus nãlez: vt sic denotat egestionẽ. Igneus colerã rubeã signat abundãter in intestina mãdari: Et croceus amplius illo. Eruginosus colerã hmõi. vt viridis viridẽ ⁊ fr gidiatẽ q̃nq̃. Indicus vero liuidus ⁊ niger mortũ atõez denotãt calidi vel adusto nẽ: aut colerã adustã vel prauã colerã nigrã: plus m̃ ⁊ minus. Cuius gdem pessima extat significatio nisi euacuetur paulatim fortasse. Cõpositi quoꝫ colores sunt plurimi: vex gdez magis rendunt in latus nãlitatis vtcunꝫ ficut potes alteri i oppositam ceu postremi quoꝫ itensior est malitia. Ex odore figdem qm̃ quedã est prinata odore que grandẽ signat frigiditatẽ aut pblegmatis dñium. Alia vero est odoris trahẽtis ad acredinẽ vel ponticitatẽ: vt q̃ melie quedã ad acuitatẽ nitrosaez ceu que colere: vel erit multũ fetida que putredinẽ humoꝫ vel digõis corruptiõez signat. Q̃ aliqñ ꝓtingit ex cibis: vt sunt tallus arboris: gũmi ase: porruꝫ alles: eruca: ⁊ hmõi. Aut mediocres iter bre fetorẽ ⁊ non bre q̃ perfectã denotat digestionẽ ⁊ naturalitatẽ. Ratione gdem egressionis ꝓpis diuersificatur: cũ quedã fit cita: alia tarda: ⁊ nõnulla media. Q̃ euenit ex cibozꝫ diuersitate i se ac ordine illozꝫ: vel debilitate attractiue: cum fortitudine excretiue: vel sensibilitate partium digestiuarũ nimia: vel vlcere vel humoruꝫ confluxu: aut ex eozꝫ opposito vel ex eozꝫ medio. Et habitudine vero: qꝫ egredit cũ sonitu vel ventositate aut spuma vnctuositate sanguine vel sanie. Que aũt cuꝫ sonitu denotat vẽtositatẽ humido ipius admisceri: ⁊ frigiditatẽ intestinozꝫ vel angustiã instrozꝫ: q̃ non parũ ex cibio ẽt cãtur vẽtosia. cuꝫ significatio in vetercũdantib⁹ egrotãtibus est prana. Que aũt cuꝫ vẽtositate minor est ꝑdicta: minusq̃ꝫ mala q̃ calo efficit: vel motu vt vtroq̃ꝫ. Spumosa quoꝫ mõstrat calozẽ fortẽ eliquantẽ: vt i rabidis vel vẽtositatis ꝓmixtionẽ. Vncnosa fig dẽ adipis ⁊ pinguedinis liquefactionẽ: ⁊ humiditatis ꝓncipaliuꝫ: cum fuerit leuis vel fluxa. leuis ꝑo vt pernatet aque: ceu stercus vacce ventositatẽ demõstrat nõ paucã vt i colicis. Sãguinea ꝑo egreditur vel a toto corpe vel a pte: vt epate: mesaraica: splene: vel itestinis ⁊ huiusmodi: aut mẽbri mutillatione q̃ dolore lesioneq̃ actionuꝫ diuersificat: qm̃ aut est ebilosa vel lauatiua colerica: virulẽta: seculẽta: subtilis: grossa: nigra: melancholica: vel sanguis purꝫ: aut caro epatis nigra: grossa: tertio decimaquarta. Sanies fi quidẽ denotat rupturã apatis: vel intestinozꝫ vlcera: fine purgatõez materie virulente oi corpore. vnde ꝓmo scẽo: Sanus relinquẽs exercitium multoricne egerit virus ⁊ saniem: que sibi laudabilis est purgatio: cum inde laxitas remoueat. Et nosce q̃ egestionum alia est naturalis optima vt n. ollis continua fm quantitatẽ ꝓportionaliter eius assumptozuꝫ hozꝫ subiens solita: non murmurans egressa: Pnosticoꝫ scẽo. vnde scẽa primo: Hec egestionuꝫ est melior: que iuncta fimilũ ꝓtium in qua siccitati ẽ aquositas vehementer admixta: cuius spissitudo est vt que mellis exitu facilis non pungens: colozẽ habens citrinitati attinentẽ: non multi fetozis neq̃ illo prinata: rugitũ mime seu gurgulationẽ habens vt spumã hozꝫ subiens cẽ sueta: ⁊ quantitati assumptorũ ꝓportionata. Que huic opposita innaturalis ad hanc existit: scõz m̃ amplius ⁊ minus valde. Quid aũt fit colozꝫ differentia visum. 64. Est aũt hic varietas diuersa in egestione colozꝫ simul preceptio. Ambiguus quoꝫ nunc significationẽ ꝓmoueat. Et aũt laudabile aliquid: aliud illaudabile: nõnullum vero mediũ. Laudabile quoꝫ multipler: qꝫ vel bonitas perpauce: ⁊ ita signum non maluꝫ. aut amplicitis: ⁊ sic bonuꝫ. vel adhuc intensiozis: ⁊ id melius. ⁊ ita ꝑ inceps optimum ac optimuꝫ valde seu saluberrimũ Similiter ⁊ illaudabile: aut paucine malitie erit ⁊ ẽt signum non bonum: vel grandiozis ⁊ id maluꝫ: aut deinceps: ⁊ tunc pessimum ⁊ q̃ꝫ pessimum seu mortalissimum. Medium autem appellatur neutrum sicut in tegni digiti denigrati: quod ⁊ latitudinem habet ceu vni extremozum amplius q̃ꝫ alteri approplquans: primo crisium ⁊ decimo apparens almansoris. Propter secũduꝫ vero sciendum q̃ mediocrum cetus visus est communiter vituperare varietatem colozis egestionis. vnde pronosticozum secundo. Egestiones varie diuturniozem denotant morbum: nigris: liuidis pinguibus. ⁊ olentibus: pernicioſe autem nihil minus: Sunt nanq̃ꝫ huiusmõi rasiue: colerice: sanguinee: prassine: ⁊ nigre. aliquando quidẽ simul: quandoq̃ꝫ vero singulariter exeuntes. Et ideo ibidem Cõmentator varie multas esse dispositiones oñdunt. vnde tempore indigent ad digestionem. multus enim entibus dispositionibus decẽter quidem esse quasdam ex ipsis longas. Si autem non: sed oino qualiter naturam quemadmodum resistentibus plurimis certantẽ cõsumere plurimuꝫ tẽpus. Et aphorismoꝫ quarto. Quantũcũq̃ꝫ colozes plures egestionũ fuerint magis: peiꝫ. Crisiũ quoq̃ꝫ primo. Egestio varias varijs possideri corpus dispõnibus monstrat: ⁊ iõ diuturna ⁊ maliciosa. multe nãq̃ꝫ dispõnes rpe egent ad digõem ampliozi: ⁊ piculũ inserũt multitudine equali Et id almãsozis ẽt ⁊ theorice decimo. Cuius gdem Ziim q̃rto fa serialita. Diuersitas colozis eius qõ egredit de egestõne est laudabilis in duabꝫ hozis nõ alibi. Quarũ vna ẽ diuersitas cretica post digõez in die cretico ⁊ signo cretico. Altera ꝑo post solutiũ potõem ptrãseũtẽ sortẽ. signat nãq̃ꝫ in his duabꝫ dispõnibꝫ mũdificati onẽ expectatã. Sz in aliis adustõem liquefactõem ⁊ multitudinẽ humoꝫ corruptoꝫ. vñ terno q̃rtadecia Est qñq̃ꝫ in expulsionibus coloꝫ diuersoꝫ leuitas. Quid ũt de hoc ꝓfiter apparebit. Propter territum gdem ex his sciendũ q̃ diuersitas colozis egõnis aut egredit ab arte q̃ pharmacũ vel sponte. Sigdez primũ: aut pharmacũ effrenitat vel nõ. Si ꝑo effrenitat malũ. prauã. n. dispõnem cãt in corpore. Si ãt nõ effrenitat: tũc aut pharmacũ bz euacuare plimos humores: ⁊ per pñs colozes vna. ⁊ id ẽ bonũ suppofito tali vt opus euacuare. Si ꝑo soluꝫ vnũ educere ⁊ plures euacuet nõ bonũ: vt primo saltẽ significatiue: cũ multos humores denotet in corpe quos natura nõ potes gubernare sponte emittit fere. Si autez sponte fluãt hmõi cũ humoribꝫ colozes aut sũt oino prani corrupti. vel nõ sunt talce: sed vtcũq̃ꝫ adhuc attinet nãlitati. Et tũc aut expellũtur in pricipio non dũ appentibusq̃ꝫ digõnis signis. vel in statu vt cum iã apparuerit ea. Sigdem priꝫ aut ꝑtus ẽ fortis vel debilis. figdem debilis prauũ ⁊ necẽ denotãs magis si ꝑo robusta, pliritatẽ morbi. Interdũ nãq̃ꝫ ꝑtus ẽ fortis sensibilis itolerans idigestũ expellẽs in pricipio: aut cũ eo digestũ in augmẽto: cũ indicatiua sp̃ sint signa ꝑcedentia que digõnis. Si aũt ꝑo tunc vel crisis erit pfecta: ⁊ ita tanta pôt in varietate colozis egõnis fieri digõ cum subã nõ solum ipa: vex colozꝫ vnitenk. ⁊ id optimũ demõstrat. Sigdem diminuta tũc mutank colozes i mcliꝫ: sz varietatẽ nõ pdũt oio Et id laudabile fit respectu euacuatõis in principio facte: nõ aũt que in vltimo crisi pfecta. vñ ⁊ hẽbunt mediocriter significare per primũ crisiũ ⁊ aphõrum cũ ibi dcñ fit digõnis signa semp de se sorte laudabilia: breuitate morbi denotãta. Indicatiua ꝑo non semp nisi cũ que digõnis precesserint signa. Dixi ãt q̃ se qꝫ pôt esse mã digesta: nõ m̃ subsequtur salus: eo q̃ virtus nõ potcrit ipm educere excretiua velut sanie ꝓtenta in pectore: qm̃ qꝫ ꝓnosticozũ ꝑo: ⁊ interiorũ quarto ⁊ merito cũ altera sit ꝑtus nãlis que digerit ⁊ expellens amplius aialis. Si aũt existant hmõi humores coloꝫ inãlium penitꝫ: tũc nõ solũ plures: vex vnus iudicat a vetere pessimꝫ. vñ subdit. Egritudinibus qbuscũq̃ꝫ incipiẽtibꝫ a colera nigra surguꝫ vel deozum subierit mortale cũ oẽm euacuationem laudabilẽ digõnem oportear precedere: seq vero discretõem materie a partibus vz ⁊ deinceps euacuationẽ. Cõmentator ibidem. Si ꝑo egrediatur i statu penutibus iam digõnis significationibꝫ: cum ꝑtus ẽt pstantia pôt in laudabile conuertn: q̃ꝫ non amittant varietatẽ colozis oifariam: cum natura nõ possit eos vnitare, ꝓpter ipsozũ pessimitatem: pmutatur tamen melius: vt in colozes minus nature oppositos. vnde ibidem Cõmentator. Quis multum tales egestões vidimus fm pestilentẽ egritudinem longã piculose bitibus ⁊ salnãdis non m̃ apparebãt principiantibus egritudinibus: aut augmẽtantibus colliquatões flaue coloze exrites cum egredieb̃ãtur quaꝫ colozes postea nigri: quẽadmodũ ser sanguis apparebant. Quare theorice primo. Vidi nõnullos egerentes banc spẽm melãcholie vt nigrã: qui cito perierũt. vidi quoq̃ꝫ quosdem eozũ banc egerentes ⁊ post duos dies citrina scã est egestio paulatim: ⁊ a morbo liberati sunt. Vidi egdem in cuius cute colozꝫ violaceus apparuit ⁊ liberatus est post parũ: qm̃ variata est m̃lia ⁊ post pusillũ flauus factus est colozꝫ in eozꝫ egestione. Ipseq̃ꝫ ego asperi egestionẽ nigrã m̃liam inolentẽ cozuscantẽ: vt cassiafistula in iuuene qnq̃ꝫ diebus: aut inde manẽtem ⁊ redeuntem ad nãlem deinceps. Et in eo iã vestigia lepre monstrabitur in facie. Et ista gdem est pessima: cã non scõm viam fuerit purgationis vñ primo fa. Humoꝫ ad vltimã m̃licus purus pnecãs est fm plurimũ cuꝫ egreditur. f. est mortis significatio. Cbimi autẽ nigri eritus ceu sanguis niger multoties cõfert. Bnãtur ãt huiusmõi colera vere nigra ex humore nigro: siue ex nõ certe nigro: que fex in ẽ sanguis per modũ adustionis vel putrefactõis. Cum. n. splen debilꝫ nõ potens ptactũ humoꝫ nigꝫ seu m̃liam nãlem attrahere remanet in epate ⁊ vasis cum sanguie: ⁊ corruptione in huiusmõi rã prauũ permutatꝫ: vt ⁊ lepras deteriozes inducat: cancros: herpetes: ⁊ huiusmodi: ⁊, ppriẽ cum ex m̃lia gnãtur nãli minus grossa dzis. 32. Humoꝫ gppe niger triplex differt ab egestione nigra: qꝫ coagulatꝫ cũ sit exterius nõ est lucidus cozuscans neq̃ꝫ terrã ebuliẽs fermentat: velut acetuꝫ: ita vt aut muscẽ ⁊ vlꝫ aialia fugiant ab eo: quoꝫ opposita penitus repiunk in egestione m̃lica predicta. Sic itaq̃ꝫ varietas colozis egestionis oia: ⁊ marie prassina ẽ pessima in principio p viam cãe ⁊ signi. Cãt. n. prauã in corpe dispõnem ac oñdit. Varietas quoq̃ꝫ imutata per digõem aliqualẽ in melꝫ extat laudabilis non simplex: sz relative ⁊ p modũ cãe: qꝫ ipsa euacuata denotat meliozem dispõem in corpore cãri: tũ vt q̃ dicũt illaudabilis est p viam signi: eo q̃ grãdez ostendit egõnis maliciũ: ⁊ a nãlitate ipsius elongatã. Quoꝫ gdem oium est cuidẽs ꝓfirmatio ex rei q̃site nã cuꝫ oportear in oi bona euacuarõe digõem pcedere: seq ꝑo expulsionẽ vt ẽt ars oñdit. Propter q̃rtũ qdẽ ad primũ dõm visuꝫ. Egõ. n. diuersorũ coloꝫ ẽt in statu nõ est oio bona: cũ de rõe maturatõis fit vnitare q̃cũq̃ꝫ. Est tũ bona sz qd: ut illiꝫ q̃ fit in pricipio relatõe: ita ⁊ q̃ fm artẽ scã in principio vtcũq̃ꝫ laudabilis ẽ respectu illiꝫ que accidit sponte: dũmodo ars euacuet p aliqꝫ tpa añq̃ nã. Si. n. vna die euacuet: ⁊ nã eadẽ die vel seq̃nti coacta eũasset: egõ huius varia: nõ eẽt minus mala ea q̃ spõte scã i/mo deterior forte cum virtus fuisset pharmaco fatigata. Ad aliud dõm q̃ mutatio egõnis ꝓfert: dumodo colozes ordinate ipsius egrediank sek vicissim vt q̃ natura primitus disponat vnũ ad exitũ: ⁊ deinceps alũ: sz non sit oio bonũ: eo q̃ eius corpus lepũ monstrat in sano nãq̃ꝫ minime habet reperiri. Cum igitur alicubi inueniatur melius est vt paulatim vnꝫ alteratus post alium emittatur q̃ꝫ si omnes inaltera

ti vel ēt alterati dūmodo non fiat trāsmutatio ad.bu
miditatē radicalē ꝓncipaliū: q̄ ab eius semota pte ⁊
natura corrūpitur de facili. Et ad ꝓfirmatōem dōm
filr. Ad aliud dōm q̄ non valet: qm̄ hic est sermo ō
varietate egestionis innāli. O hic itur autē de vri
na partim nāli ⁊ innaturali ptim. Ita nāq; diceret ō
egestione q̄ fi esset partim nālis ⁊ inaturalis ptim:
minus malū esset q̄ fi oīs inaturalis. Ad aliud dōm
q̄ neq; egestio multoꝝ colorꝝ laudabilē fmlr fm artē:
cū laudabilius esset simplex illud vnuꝫ: sed cōparatione ad eā que pōte diuersoꝝ fit colorꝝ. Adhuc ali
qua pūt fieri p artē que nō per nāꝫ ⁊ ecōtra lꝫ vniuer
salius ars naturā imitef: non tū ipam attingit. vñ. a.
q̄rto metaphysice: Ars est debilior q̄ nā: nec conse
quit eā lꝫ multum laboret. Ars eni semp segtur na
turā recte operantē. Si aūt nō opposite: sed potius
contigit illā. Ad aliud dicendū q̄ varietas colorꝝ ege
stionū nō fimplr ostendit nature vigorē: vel potius
vt oñsum est ecōuerso. Nunq̄ eni nā bonā euacua
tionē conficit: nisi ꝑ ꝓparatio precedat: quātūcun
q; ipsa fuerit fortis. Non eni fm q̄ quis fulcitur: vt
inimicuꝫ suum vincat cōiunctus illi oino: sed opus
fit vt distans fm quid fulciatur extra illum. Ad alia
ēt que alterius partis: vt ad primum iaꝫ quid dicen
dum apparuit vsq;quaq;. Ad aliud dōm q̄ illudque
rificat in crisi: oibus conditionibus ipsius laudabilibus suppositis primo cretico ꝑ tactis ⁊ aphorismoꝝ.
Ad aliud dōm cum sputū fit superfluitas homogenior
aut vomitus q̄ egestio: fitq; ēt in locis principaliori
bus ⁊ calidioribꝰ: non est oio simile de his vsq;qua
q; ac egestione. Ad aliud dōm q̄ color egestionis na
turalis ad citrinitatē vt inductuꝫ est declinat. hmōi
autē varietas colorꝝ in casu laudabilis non simpliciter naturalis: sed fm quid sicut ostensum est ⁊ iper
fecte.

Differentia. 85.

Nod color prius detur vrine quā substātia:
oñditur testimonijs Isaac ⁊ Theophili. Ad
huc natura ꝓcedit paulatine de diminutis ad
ꝑfectiora: ⁊ de facilioribꝰ ꝓcedunt ad difficiliora: de
similibus apparens. Sed color est quid diminutuꝫ ⁊
facilius susceptibile respectu substantie: vt sapiunt ꝑ
prius ꝓdicti. Amplius q̄ dat a fortiori agente leui
us ⁊ prius datur, sed huiusmodi est color substantie
relatione. Ipse nāq; a qualitatibus fm Isaac cātur
actiuis magis: substantia vero a passiuis. Rursus:
prius est q̄ sequitur: ⁊ non ꝓuertitur in predicamē
tis. vnde si duo sunt vnum est ⁊ non econtra. Sed si
substantia est statim ē color: cū substantia talis semp
accidentibus q̄lificef. Sed si color est: non ꝓpē hoc
substantia erit: q; quedaꝫ vrine fm auicē. substantiā
non habent: ⁊ tū coloribus ꝓticipāt. Adhuc sicut se
hꝫ hypostasis ad substantiam: ita substantia ad colo
rem vt digestionis oñdit ordo. sed posterius datur
hypostasis substantie: posteriusq; dabit ⁊ color. Am
plius ꝓbl. prima: propter quid oportet intueri: que
circa vrinam signa. Solvit autē quia signum est digestionis esse si fuerit ruffa. Transtulit nanq; se ans.
ad colorem: non autem ad substantiā tanq̄ primū ⁊
magis digestionis oñsiuum. Itaq; substantia colo
rem prestabit per prius digestiua. Oppositū cui
vr sentiri primo sc̄da. Sic prima nanq; digōnis opa
tio est subam efficere: deinde ipsam tingere. cap. 3.
Palin: substantia prior est accidente diffinitione no
titia ⁊ tēpore: metaphysice septimo. Color vero est
accidens: liquor est substantia. Rursus: illud prius
dat fine quo reliquū non pōt existere. Talis vero est
color respectu substantie cū sit accidens ⁊ accidentis
sit inesse. Et: prius dabit quod magis intendit a na
tura cū imperfectuꝫ conet limite sp deuenire bretion:
id aūt substantia. vehementiorē nāq; perfectionē di
gestionis ⁊ bonitatē oñdit in substantia digestio q̄ i
colore. auicēna itidē in eodem numero prius est ali
quid in potētia q̄ sit in actu: nono metaphysice. Sꝫ
substa. tia datur a q̄litatibus passuis que sunt potē
tiales cū materiales existant magis. Color vero ab
actiuis actualibus ⁊ formalibus amplius. Igit ꝑus
colore dabitur substantia. Amplꝰ mirātur q̄ simul:
q; eadē generatio existit hominis ⁊ bois albi hoc est
substantie ⁊ accidētis: q̄rto metaphysice. sed liquor
vrine substantia est: color ꝑo accidēs. Adhuc apho
ris. q̄rto: Si morbus fuerit pacutus sola mutatio co
lorꝭ vel liquoris ad futurā crisim sufficit in septima
Indifferent igitur vī apparere. Rursus: accidens
simul ꝓducitur cum subiecto ⁊ effectus simul est cū
sua causa: phyficoꝝ scōo. Sed substantia subiectum
videtur colorꝭ ⁊ causa. color vero accidens ⁊ effe
ctus. Propter que convincitur simul dari vtraque
digestione. Propter primum sciendum antea qd
fit vrina: secundo vbi formetur ⁊ quomodo: tertio
quot attendantur in ea. Et tandem quid nomine pri
oris ⁊ simul eidem relati importetur. Propē vero
huius primum sciendum q̄ vrina est colamentuꝫ
sanguinis ex epate veniens ad vesicam: aphorismorum quarta. Per sanguinem autem malia sangui
nea intelligitur omnes deferens humores. sanguis
enim pro ea suscipitur: differentia. 30. Et sic accipit
ab Isaac dicente vrinam esse colamentum sanguinis ⁊ ceterarum humorum actionibus nature natū.
Dicitur etiam simpliciter ipsa sanguinis colamentum: ⁊ ut ipsius superfluitas aquosa vel sero similis.
Vt enim serum in generatione casei ex lacte elicitur
ita vrina ex massa sequestrat humorum. Propē
secundum vero huiusmodi sciendum q̄ vbi ⁊ quo
modo vrina generatur differentia ostendit. 29. Ipsa nanq; generationem ⁊ esse completum suscipit in
epate: sicut humores fm medicos ceteri. vnde auicen. Vrina matura venarum signat sanitatem: quo
niam rerum egritudines maturationem non prohibent vrine: quia ipsa super eos existit: puta in epate
generata: quod ⁊ quarta indicatur aphorismorum.
Quod opposite notat vrina indigesta omnisariam:
vt que diabetis ⁊ huiusmodi syntoma desperante
digestionis venenosi protendens generis: crisium
primo. Rursus vbi ⁊ a quo datur forma innatiuo
⁊ superfluenti cum eadem productione ac digestione producatur innatiuum: ac superfluum. Sed
humores vt ponunt quorum vrina extra superfluitas gignuntur in epate. Adhuc cum actio in forme
perducat cognitionem ⁊ significare fit quoddam age
re ab eo quidem formaꝫ suscipiet super quod aliquid
maxime signat. Tale quid epar. Ita; vrine fm auic.
⁊ innuit damascenus significatio est illa que de epate
existit: ⁊ proprie de gibbositate ⁊ dispositione ipsius: ⁊ ideo fallax nisi morbus extiterit intra venas.
Itaq; vrina formatur essentialiter in epate. Quod
autem non in epate: sed potius in renibus vrina ge-

neretur ostendetur. 7. theori. ita: Vrina est sanguis
aquositas quā reneꝭ separant ⁊ ab eo purgant. cum
igitur renes cadant in notificatōem vrine de eꝰ rōne
videnī fore. Ad hue Egidius dicit vrinaꝫ fieri vna
renibus: q; in eis forma acqrit. Eti. septio metaphy
sice. Actus separat ⁊ distinguit. In renibꝰ quoq; sit
discretio ⁊ separatio. Erat nāq; vrina prius cū sanguine
pmixti in cibiū vene ⁊ emulgente: quo nutriebantur
renes. Igit actus vrine ⁊ forma pfiatur in renibus.
Vicēdum q̄ duplex forma extat vrine. vna gdē eēn
tialis ⁊ ꝑ: ⁊ altera accidētalis apparēs. prima gdē
suscipit in epate: vt inducta ē per. A. scōa ꝑo in re
nibus. vnde Egidius sui factus expositor. Quāuis
vrina subam ⁊ colorem fm habitū recipiat in epate:
in renibus tū ipsam fm sensum assumit. Quare cum
medicus fit artifex euidentie poterit dicere formam
vrine in renibus dari accidentalem puta ⁊ manifestā
ceu sectui pstatur forma manifestatōis cū vterū egre
ditur. ⁊ sic actꝰ huiusmodi separ fi distinguit. Pro
pter tertiū huiusmodi sciendū q̄ in vrina fm Maly
abbatē duo primitus considerant: aquositas. s. ⁊ id
quod in psa deductum est. Primū aūt diuiditur ꝗ
ipm ⁊ Auer. in duo. s. in liquorem ⁊ colorem. Cōi
ter tamen quantitas apponitur pro tertio: que ēt i eo
quod in vrinam deductum est consideratur: ⁊ altera
habens etiam odorem adiunxit Aui. vero primitus
ex septem docuit generibꝰ ab eo vocatis vrinam cognoscere bis tamē minoꝭ sen plure. Cōis tamē ad
quatuor reducūtur: que sunt substantia siue liquor:
color: quantitas: ⁊ contentū. quod noie cōi hypostasis appellatur. Vt hoc qdem appeat interpretatio
sciendū q̄ substantia suscipitur duplr. Hoc quidem
ꝓut pmū. s. est genus entium que in simplicez seque
stratur: vt in mām formaꝫ ⁊ cōpositum circa princi
piū. 2. de aia. quā qdem medicus sbam nō ꝓsiderat
sed magis diuinus aut nālis: cū nō ꝓcipiatur sēsu: sꝫ
intellectu. est eni hoc vniuersale quoddā quod intelle
ctus extat obiectū: ꝑo de aia. Substantia vero que a
medico in vrina pspicitur sensu ꝓcipitur cū vrinaꝫ cō
fideret vt signū. O mne aūt signum sensibile. Est ūt
hmōi sōa que absq; nominis ambiguitate: liquor dī
melius natura seu qualitas quedam dicta quā visus
in vrina cōcipit: fm subtilitatem grossicie: aut ipsius
mediū varietate. ⁊ hinc est q̄ triplex ponitur vrine sba
s. subtilis grossa ⁊ media. Cuius quedam in medio
ꝓsistit oio: alia declinat ad subtilitatis latus: nonnulla vero ad spissitudinis. Et sicut quedam est vltime te
nuis: alia vero simplr: ficq; duplr grossa. Est autez
tennis per quam visus acies pōt liberius ptransire:
grossa quoq; per quam impedite. In media quoq;
mediū reperitur. Est ⁊ color in vrina obseruandus
q̄ duplr suscipitur: proprie vs put dicitur de sensu et
sensato. Color est vltimitas seu extremitas corporis
terminati, vnde differentia. 64. Color est qualitas
que perficitur ex luce. Et solet ponere corpus, ꝑbi
bens affectionem lucentis ab eo inter quod ⁊ lucēs
ipm est medium: quales sunt omnes vrine colores ꝑ
ter album aquem. Cōiter vero suscipitur color pro
quocunq; quod visu potest modo quoquo discerni
iuxta illud secundi de anima. Color est motus visus
fm actum diaphoni a luce. s. irradiati. Est nanq; lu
men actus diaphoni ⁊ perfectio. Et sic color qui est
diaphonitas ⁊ translucentia quedam ac omnium ꝑ
certo colorum primatio color vocatur. Accidit enim
sibi q̄ videatur fm q̄ modo suscipit colorem aliquo
Diaphono eni non en per se visibile: vt simpliciter
ē dicere: sed, ꝑter extraneū color suscepti. Fo ō ais
O mne. n. quod videf aliqualr fm rationem colorati
videtur: cā, ꝓprium obiectum visus color existit. ita
q; cū medicus color ē aquem ponat constat colorez,
sic cōiter suscipere: de quo a penditijs. 64. Vrine ūt
colores vniuersalr inspecti ponūtur qnq; fm. A. et
auer. gradus vꝫ albedinis: citrinitatis: rubedinis:
viriditatis: ⁊ nigredinis. Maly abbas vero sex idīa
nt: albū: citrineū: igneū: rubeū clarum: rubeū spis
sum ⁊ nigrum. Hi sigdem in colores demū descendāt priculares q̄plures. Et ideo ex his moderni et
Bo. cum Isaac colores viginti collegerunt: nigrez
bus ꝓnūciantes fm q̄ a mortificatōe vel ab adustiōe
cātur. Sunt aūt niger: limidus: albus: lacteus: ka
ropos: glaucus: subpallidus: pallidus: subcitrinus:
citrinis: subruffus: ruffus: subrubeus: rubeus: sub
rubicundus: rubicundus: inops: kianos: viridis et
niger. Rubeus aūt repzesententur paradigmatibus
nō est presentis speculationis. Mortū ꝑo qdā signi
ficant fritatem ⁊ digestionis imperfectionem: vt vsq;
ad pallidum tendentes. Alij temperati calidi ac
tōem cū latitudine quadam sicut vsq; ad ruffum ele
uati. Deinde significant vehementem caliditatē: vt
vsq; ad subrubicūdū, ꝓtenſi. Et ide iflāmatōez ⁊ de
mū adustōem intēsam. Ecoꝝ itidē qdā sūt simplices
⁊ qdē compositi: primi qdē: vt albus ⁊ niger. bi nā
q; colores sūt primi ex qbus sicut in armonijs consonantie alie constituuntur oēs. color enim albus fm
Isaac aliorꝝ basis existit ⁊ materia: ita vt omnes tan
dē resoluunt in ipm ⁊ incipiant ab eodem. Compositi vero duplices existūt. qdam eni vere ⁊ fm intellectum compositi sunt: ita q̄ sensū mediū nō ꝓcipiat i
ter extrema: quales sūt ceteri iter albū entes ⁊ nigr
et extremis nāq; consicitur mediū. Alteri vero sunt
compōne sensibili concreti vt vtrūq; componentum
discernat sensu qui sunt lotute sanguinis similes ole
aginus cerminus siue cinerinus ⁊ ex rubeo ⁊ nigro
cōmixtus. Vrine aūt quantitas triplex existit: pauca
multa: ⁊ mediocris. hoc aūt ad quantitatem referī
missorum maxime: aut ad humores quādoq; euacuatos in candez. O dor quoq; vrine grauis seu fetor
corruptōem grandem denotat sicut calorem multa
humiditate detentū extraneā: vt que sanguineorum
Sūt. u. fetide vrine ⁊ egestionis fm Ba. ⁊. A. pri
natio ꝑo odoris aut humoꝝ cruditatem: vel calidi
mortificatōem significat. Id aūt quod, ꝓpter ꝑdicta
in vrinam concidit concentum vocatur. Quod lꝫ a
gbusdam multiplicius q̄ ab alijs panatur: moderni
tū ipm in decēnouem diuiserunt iuxta illud. Circul
ampula granū: ⁊c. Ipsi nāq; fere tria videntur anti
coribus adiunxisse. Mor quoq; per que indicū ex
tat vrine fm magis ⁊ minus id preferī. Per hypo
stasim eni seu contentū perfectius habetur iudicium
deinde per substantiam consequenter per odorem ⁊
colorē: ⁊ demū per quantitatem. vñ ⁊ qdam ipsū vi
denī negleriſse. Illud enim quod denotat digōem
magis vel indigōem: aut eius ꝓium magis in vri
na ē significatiuum. tale qdem vt dicunt est hypostasis: deinde substantia ⁊c. Et iō Isaac significatōem
ipsius ptulit alijs in vrina obseruatis: ꝓnosticoꝝ fo

Propter vltimū vero huiusmodi sciendū q̃ licet
prius dicatur multipliciter in predicamentis: et qui i
to metaphysice: et simul hec dicunt ad presens aut
tempore: quoꝫ generatio vrine pcedit alterius, pdu
ctionē vel simul existit aut natura: vt quoꝫ ecntia p
fectior et causa aliꝰ vel eque pfecta. Propter se/
cundū quidē sciendū q̃ qdā modernoꝫ cōclusserunt
vrine naturali substantiā dari pmitus q̃ colorē: de
qua philosophi loquūtur vrina. Medici aūt de ina/
turali cui p prius dat color q̃ substātia. Id aūt mul
tipliciter ostendit stare non posse. quoniam medicus
vrinā separat innaturalē et in innaturalē. Naturalē
aūt dicit cu ns substantia fuerit mediocris ad citrini
tatē decliinantē. Est nāq; fs ga. subignea simul et sb
stanta et magis subignea q̃ substanta q̃ citaris medio
crīs. Et hypostasis cū illic fuerit alba ꝓtinus eqlis pi
neata in fundo residēs: odoris media inter setoꝫ et
odoꝫ pituita. Innaturalis vero ab hac multipliciū
separat. Quod ostendit quia cū scientia oppositorū
eadem existat et vt concedunt: medici considerāt vri
nā inaturalē: et naturalē igit intendere debūt. Sz
fortassis per naturalē substantiā: et qd quid est ipsius
volunt denotare vt ptactū vrine: per inaturalē ho
substantiā liquoꝫ ,ppria dictam: que potius quali/
tas quedam est secunda: pura subtilitas: grossities:
t mediocritas. Quod si hoc intendunt voces ab eo
rū deponunt significatis: vt tales reddantur illis si/
miles cū quibus rōcinandū mime: quarto metaphy
sice. Adhuc vt apparebit declarant: quoniā t in vria
nāli ,put ipsa substantiā dicit t quidditatē rei nō ꝑus
tempore datur substantia t color: lz natura prius: q̃
sermo non tolerat ipoꝫ: nam simul tempore substan
tia in his materialibus transmutabilibus cum accī/
dende inserīt: cum vnā ab altero non possit sepa/
rari. Sequūtur eni accidēta ex necessitate principia
componentiū intrinseca: ceu sunt qualitates secūde
a primis causate: t tertie a secundis in virtute pmaꝫ
Rursus: vt ostenditur color interdum vrine ꝓsequi
tur substantiam: aliq̃s vero hanc precedit. Fuerunt
t alij priores contrarietatē colligentes in ecꝫ sermo
nibus apparentem. Theophilus enim voluit colorē
substantiā preire inquiēs substantiā quasi difficiliorē
naturalis color non potuit condensare. Colorē ho
tanq̃ faciliorē in principio digestionis mutauit. Sub
dit etiaꝫ vrina tenuis rufa t subrufa laudabilior ex
tat tenui pallida t subp allida . denotat nanq; huius/
modi naturalē consaluisse calorē: eo q̃ plurimū vri
ne colorē concessit. Sed qz non potuit materiā con
densare vocamus: t hanc ratione vz substantie indi
gestam. Huic autem consonat Isaac vtcunq; ita: si
natura incepit decoquere t prevalere in decoctione
inde color est vrine tamen pigritie monstrat nōe i cō
plenda actione cum hypostasim non fecerit: qz ager
levius nature colores q̃ hypostasim. hypostasis eni
non complet nisi virtute coctionis in totū corpus.
Sed color tantum cum virtute calorīs naturalis in
epate ac venis in loco coctionis. Subdit t denuo q̃
humoꝫ colores signant nām incepisse facere hypo
stasim: non tñ complevisse t ,ppter hoc claritatez di
misisse t subtilisationem intrasse. Sic iraq; sapit q̃ co
lor velut quid tenius a natura suscipit q̃ hypostasis
in vrina. Cum igit substantia vt dicunt fit medium
ratione digestionis in significando per prius adhuc
color debitur q̃ substantia t demū f. naliter hypoſta
sis cōstituetur. vnde crisius primo: Vrina subignea
t subflava: adhuc aūt subtilis ꝗm hoc qdē subtilis i
digesta ꝗm id qō color talis iam digesta: t demū sb
ignea t hypostanta. adhuc āt subtilis ꝗm quidē q̃ sb
tilis indigesta; put āt color talis iam digesta. subti/
le vero liquoris est differentia. Itaq; actio ad colo/
rez actionē precedit ad substantiā. Nunc quoq; op
positū videt. A. sentire. Inquit eni: Cū tenui vrina
in qua multa existit tinctura noscit tinctura non esse
,ppter digestionē. alioquin digestio in primis nō ma
gis operaret colorīs permixtionē, ꝗma nāq; digōis
operatio est substantiā efficere: deinde ipsam tinge/
re. Et digestio qdem in substantia melior est q̃ in co
lore. Sed quia cōis series est siue non pticula nega
tiua estimo ipsā eē vt appositionī vel debere subiun/
gi aut seriē cum q̃dam transmutatione vt dicat: alio
qn digestio in pmis colorīs pmixtionē oparet magis
q̃ substantiā. Huic siquidē translationi series ꝓsecū
tis adaptat manifeste. Et forte error subscribentis q̃
substantiā premisit. Natura enim principalis laborat
circa digestionem substantie: cū digestio in superfluis
fit habilitatio quedā vt tuti expulsiue: vt liberius ex
pellant dria. 159. Inhabilitata eni ,ppelli non pote/
rant. Quod aūt hic coadunat coerpelli erit substan
tie vrine mediocritas iter tenuitatē t spissitudinez.
Impedientes vero he: nō sic aūt color cum sit: quid
simplex spirituale. Et ideo primario digestionis in sb
stantia nocibilior q̃ in colore. per substantiā eni pre
parat materia in facilitatē t difficultatez expulsionis
mac: qrto secundo. Quid aūt de hoc videbit conse/
quenter. Propter tertiū qdem sciendū vt tanto/
rū concilientur discolie: veritasq; difficilionis habeat
qnefiti: q̃ illud cui color inderet ꝗm aucen. duplex
existit. Aut enim simplex est aquositas in qua nullaz
natura facit operationē: vt in diabete aut vrine dia/
ria que velut lyenteria errat ventris: primo de crisi
in qua ceu nulla precedente actione natura assumpta
cibaria in eadem qualitate ac quālitate penitus emit
tant inalterata aphorisi. 6. ita t hic potus susceptus.
Et confirmat: quia. A. concedit vrinas quasdaz vt
oninm t capreolorū cum colore substantias non ha/
bere. Vel substātia dr. i. liquor: t est illud in quo iā
operata est natura quod dupliciter eucnit. Aut eniz
operatur perfecte: t sic est substantia mediocris natu
ralis digesta: vel diminute: t ita substantia tenuis ē
aut grossa in qua incepit natura agere. Quod innuit
cum ait. Color vrine in egritudinibus acutis incen
dentibus trahit ad colorem zafarani t igneitatem.
Quod si tenuitas illic fuerit aliquam maturationis
signat dispositionem: t q̃ iam incepit: sed non appa/
ret in substantia. Sic igitur vult q̃ in tenui vrina fit
iam quedam nature in substātia operatio: t si non oñ
datur: vt apparebit velut in colore. Vt autez id ma
nifestetur in amplius videndum vnde t quomodo
color vniuersaliter consurgat. Fit autem ex diapha
no illuminato in corpore non perspicuo seu termina
to ꝗm q̃ magis fuerit ac minus dispositum idem su/
scipere. vnde colores consurgunt differentes. Secū
dum nanq; intensionē t remissionem lucis multitu
dinem t paucitatem diaphenitatis variātur colores
Color nanq; albus causatur ex cōmixtione ignis cla
ri cū elemēto diaphano summe vt aere. Niger vero

ex igne turbido admisto cū eto diaphanitatis mime
vt terra. Colores aūt medij cōsurgūt ex his ꝗm di/
versitatē diaphani luce pfecti: dria. 4. Vrine sig/
dē color vt ex his fit pticularius dicere aliqñ cātur a
qualitatib⁹ actuis. quodā tñ semper recipiente, vt a
quositate ꝗm q̃ color intensius vel remissiꝰ agit i ip
sam. In quo verificat ꝗmo dicētiū colorē cāri a qlī/
tatibus actuis. Aut color ,pducit a virtute digestiua
principaliue in suba digōnem oparte. Et nisi digō ad
qlitates consegtur marie passiuas t māles. vnō fo
de ge. t cor. Subtilis qdem humidi grossi aut ficci:
t hoc ē q̃ ingunt humores idigesti pcipue: aut quia
grossi vel subtiles seu viscosi digesti aut mediocres.
qz igit digō in his ē t ex suba que ex his cōsurgit pri
cipalr inerit: ideqz demū color ꝓsurgit. Nā tres mo
di ponūtur qualitatis ꝗm ordinē se hōtium prime, s.
q̃tuor vles: t fe q̃plures puta grossū t subtile dux
t molle tenerū t tenar: aspez t lene: t relicq. que q
dē consequūtur passiuas marie de ge. t cor. ii. De/
incepo ho sūt tertie ab his in virtute primaꝫ causa/
te vt sapor odor sonus t color. Sigdē igit color ita
,pductus nālis existit t virtutem digestiue ostendit: p
or aūt accidentalis est t virtute fit qualitatū primarū
t humoꝫ tingentiū mixturā q vi synthomatis poti⁹
t non digōnis ꝓiunguūt aquositati t iō cū ipa color
iterdū reptur intensiue: qō aūt color possit sic duplr
generari cōceditur aliquim gnātionis. 5. continente
colorē albū in aliquibus generari: aut ꝗm nāz ceu a ca
liditate nāli vel ab aliena: vt a diaphano illuminato
subitrante. Aer nāq; vapo: osus exhibet inclusus in
oibus albedinem: t ,ppte color digōnis significati/
uus in infirmis daf hoc modo. Insanus ho plus ex
colere pmixtōe. nam in egris digō omnis humoris
tingit ipsaz suo modo. Itaq; his auditis apparet qd
dōm intelligenti: qz si loquamur de colore ,put cau
sat a qlitatibus actuis t humoꝫ tingentiū colore ac
ꝗm q̃ aquositati adheret t non liquori sic color ,pre
subam antecedit: qō euenit eo qō is facilius suscipit
q̃ suba. Cum n. fit qd spālius t velut quedaz rci
epiphania t a pluribus ac gnuscūqz cāis datus cele
ri⁹: prusqz tpe introducet sba. Si aūt attendat color
put a nāli consegtur calore digerēte fiscz ois vnitā
te t assimilāte sic suba pcedit natura colorē tanquaz
causa quelibet suum effectum q̃ q̃ simul fuerit tpe.
Tempore nanq; nō pcedit suba colorē omnio. Dis
pōnes tamē inducētes subam colorē volo tpe prece
dere. Cum āt sufficienter habilitauerint ad substan/
tie sus. eptōem vrine suba t color que sūt accidentia
fit suscipiuntur in instanti in nā suba prius distincta.
Nam synodus materie cū forma ē cā oium acciden
tium mor ēt phyficoꝫ primo cū ea compositū dereli
quant hmōi: t eō in talibus . Adhuc ulla fit dantur
que fit t vnica gnāntur generatione, talia vero sunt
suba vrine liquor t color. quod t voluit. A. d. pri/
mā digōnis operationem subam efficere deinde ipm
tingere. Prius. n. natura vel tempore rōne dispō/
num pcedentium substantia vrine datur quā color.
Prioritatem tamē tpis qdā nesciētes id subtili⁹ vi/
dere ponūt intentionis t nō operis: qō ridiculum ē
dicere cū cā precedat tpe effectū aut fit extet saltem t
,ppte in non operantibus a ,ppofito. Et hanc qdez
Vitatem crisium primo olsecit Balienus. non pro/
prius tamen cum dixit vrinam pallidam vel subigne
am digestam eē iam colorīs gratia. Sed oz ei grossi
tudine intrīs segregari ab aquosa si futura est digestā
esse bene incētum t color: Subiungit et expleta di/
gestione intendunturea que colorīs. minus ho sub
stat t fit ,pe ,ampliori custodiēte bolem ieiunum vi/
debis ignotē l gnāmagis ipsam fientē. sic igit quodā
modo color liquorē pcedit altero ho subsegtur. est
aūt observandū q̃ color videtur plurimū substantiā
pcedere: iō qz verius t perfectius substantia perfici
tur ipsa cū fit ,pprius visus obiectū: substantia ho p
accidens vt per colorē quē suscipit: aut sub sensibili
potius cōi. quod aūt sic suscipit prius ab organo in/
dicat susceptū. Et id sere noluit. A. cū durit colorem
trahentē ad zafrani colorē t igneitatē in egritudini/
bus acutis incēdentib⁹ vbi si fuerit tenuitas aliquā
signat maturatōis dispōnem: t q̃ iam icepit sed nō
apparuit in substātia lz fiat in veritate: qm nō ,ppte
hec vt color visu pcipitur t marie color visus dīgre
gatiuus. Ad vnū tñ Isaac t Theophil⁹ Ba. fulciti
colorē indicant substantis prius dari. Modā aūt p/
tactū subtilem ex substātia rei t. A. suscepi. Pro
pter qdem q̃tum ad auctoritates Theophili Isaac
Ba. t Hip. iā apparuit qd dicendū: qz vel color il
le ꝗm. A. nō permiscet substātie lz cum aquositatecī
dā. Vel talis color a q̃litatibus fit actuis t humoꝝ
coloratōe t nō digōnis opere. Ad aliud dōm q̃ na
tura ordinate ,pcedit de diminutis t faciliozibus ad
pfecta t ardua in qbus sit possibile. In qbusdaz. n.
nō est possibile: qm oz substantia prius supponere ac
cidente t cām effectu. Sermo ē Vitatem hz, in acq
sitōe forme substantialis in cōpatione vrinis ad alia
nō aūt forme vere t accidentis: aut quātū rō comin
cit oñsum prius. Ad aliud dōm q̃ color vrine nālis
digestiuā denotās potentiā nō datur a qualitatibus
actuis: lz a passiuis amplius t a colore digerēte na/
ture. Ad aliud dōm q̃ iam concessum ē q̃ color ibe
rens aquositati t a qualitatibus ,pducitur agentibus
substantiam pcedit sed aliud dōm q̃ non ē simile cuz
iberentis se color t substantiam cōsequant q̃ hy/
postasis t substantia. color. n. per totā diffundit per
mixtius vrine substantiam hypostasis ho minime.
ad aliud dōm q̃ aris. ideo nominauit ruffum colorez
t non substantiam: qz per ipz tanq̃ per notius t qō
certius percipitur significauit: digōnem nihilomin⁹
tamen oportet vt dicum esse uo mō sub tali colore
substantiam preesse. Que aūt alterius pris arguta
iam apparent: t auctoritas est. A. audita. Ad aliud
dōm q̃ Aris. loquit de substantia que est q̃ quid est
rei t nō ō substantia ente potius qualitate, t proprie
quando seorsum substantia t accidens adinuicē ope
rantur. nam materia prima t vltima forma priores
sunt tpe t albo: non aūt que vniformiter accipiūtur
quoꝫ vnū cōsegtur ,pductōem alterius omnisquaq;
Ad ō si instet t q̃ qualitates medie dicte substātia ,p/
cedūt adhuc colorem cām ipm inducant. Dicendus
q̃ nō. lz. n. cā ois vt apparuit natura effectū anicedat
non tñ tpe nisi dispōne. Ad aliud dicendum q̃ prius
daf intentū magis si dari conuenienter potest: sed in
terdum debili adhuc natura t non egenti lz amplius
tendatur non datur. Et ideo natura tempore prius
ventes producit debiles demuz qz fortes. Ad aliud
dicendum q̃ qualitates passiue non dicuntur poten
tionales eo q̃ tpe precedant: sed ideo qz sunt actuis

implectiones materie magis appropinquãtes prime
Ad ea ꝓ que ostendunt sudam simul cũ calorem dari
dicendã iam visum fore quõ continent veritatẽ ad
primũ cor: tamen dicendã q̃ arguit de substãtia non
hic ḋsita puta q̃ gd est rei. Ad aliud dicendũ q̃ color
prius expellit ꝛ maxie in vrinis acutor morborũ m q̃
bus ꝑcipue nõ ita percipit substantie vt coloris dige
stio ꝛ si extat simul. Ad aliud dicendũ iam visũ fore i
gbus accidẽs simul ꝓducit cũ subiecto. Et q̃ que
dã cãe simul extant cũ eius effectu: alie ꝓ minime.
Aut dicendũ q̃ ille sermo aristo. veritatẽ ḋz in oibus
causis cũ cã actu simul reseek ad causatũ ꝛ non i po
tentia: vt domificator in actu factionis domus simul
est cũ ipa domo ꝛ ecõtra: nõ aũt cũ separati suscipiunt.

Differentia .86.

Ved ad rupturã venarũ que circa renes san
guis nõ ꝓsequat mictura ostendit: qm̃ sequi
vr m̃ vlcerationẽ renũ vel vesice. vñ apho/
ris. 4. Si sanguinẽ aut pus migãt: renũ vel vesice vl
cerationẽ signat. Amplius si migit sanguis aut est a
venis emulgẽtib⁹ aut a vena chili seu cõcauo dicta
sed nõ ab his: q̃ sanguis inde lapsus decidit in cõ
cauitatẽ que inferius in q̃ continent intestina sipbac
circũuallata distante ab epate ac renib⁹ ita vt nõ pos
sit ad eos denuo mictura reuerti. Rursus: rupta ve
na fluxus erit cõtinuus: maxime cũ eius cõsolidatio
eo q̃ est membr̃ spermaticũ difficilior existat. Ad fin
tum ꝓ continuã sequit debilitas attractiue. Cuius
virtute ad mẽbra attraheret vrine. nã cum vna vir
tus intenditur debilitat relq̃. qõ oñdunt fluxus ven
tris ac pollutio in his a gbus sanguis effluxit multi
mode. Adhuc cũ vene emulgentes dicte sint aper
te ad renes: si ante rupturã non effluebat multomi
nus post eius effluet aduentũ cũ sanguis in q̃ feozũ
derinet qõ riuor a flumie denotat effluxus. Eti. Et
quõ sanguis extra ꝓprias locã trãsductus illozũq̃ fri
giditate condensatus in vesicã ingrediet solidam sti
matã. Itaq̃ ruptura venarũ q̃ circa renes mictura
sanguinis mime poterit cãre. In oppositũ qcũq̃
sanguinẽ sponte mingunt his de renibus rupturam
vene significat: aphoris. 4. Isaac quoq̃ in vrinis: si
quis sanguinẽ mingat multũ ꝛ subitũ: venam in reni
bus ḋz incisam vel epate vel menstruis. Amplius si
ad vlcerationẽ vene in renibus segtur sanguinis mi
ctus vt inductũ est prius multo amplius ad ipsi⁹ ve
ne rupturã cum in venis ꝛ corde tm̃ repertus sit san
guis: itaq̃ ad rupturã vene circa renes sanguinis se
quet mictus. Propter primũ quidẽ sciendum q̃
ruptura est idifferens cõtinuitatis scinctio cui⁹ alia
est apertio seu ꝓforatio cũ subtilius aperit euacuatio
ne q̃si per resudationẽ facta. alia scissio que in longũ
euenit ꝓprius: ꝛ incisio separatiua totius magis. qd
autem fit vena: ḋzia ostensum est. 47. Ren siquidez
duplr accipit. vne quidẽ cõiter put renes cõprehẽ
dit veros ꝛ carnes musculosas, eisdẽ subiacentes lũ
bos nominatas. Aliter ꝓ ꝓprie put hic extat pe
cum quadã rotunditate ac planicie oblongus durus
subrubeus seu sanguinis colatiuus. ꝛ ipse quoq̃ du
plex existit. Et si vnuz fit quod aquositate purgat vt
epar. Vno eni existente rignone magno corpus red
deret ineq̃le. Et q̃ superfluitas attrahenda inest reni
bus plenior partib⁹ duos condidit nãt: quor quili/
bet in exterius situs est sup musculos noiatos lũbos
ad quos vene dicte emulgentes occurrunt vtrinq̃ a
vena chili p dorsum descendente ramificata. Et sint
renibus rami duo aduenientes arterie emulgentes ab
arteria q̃ dorsi: quarũ que renis dextri breuior erit nõ
parum sinistro. Et dextri qdem altius situs est iuxta
epar: vt inde sortius attraheret cũ in eo sanguis con
ficiat certũ: inuamẽtor gnto: Tertio quoq̃ de ptib⁹
or cãm huius existere: q̃ motus i dextris est fortior
Ipse nãq̃ sursũ ductus in ipis pampli⁹ viget. vñ ꝛ
magis eleuat suscilizz sinistro dextrũ. Durior ẽt ri
gno cõsitus est ꝛ solidior vt fortius valeat attrahere
ac vrine serose acuitati resistere. ꝛ iõ cuz pax inde ad
eo resoluat. sibi igit m̃ emulgens vena vtrinq̃ suffe
cit ꝛ arteria: vna qdem quarũ ampli⁹ nutrit ꝛ altera
digerit ꝛ vegetat. Sup renes ẽt involuunt pãniculi
labia eos applicantes a gbus duo colatoria gracilia
dura exangua pori virides dicta tendunt in vesicã
qd aũt sanguis: ḋzia ostendit. 33. Mictura ꝓ ẽ cor
poris cuiusdã per vrine instra eductio in que extra.

Propter ẽm ꝓ sciendũ q̃ aliq̃ diterũt q̃ si tum
pat vena chilis: aut emulgens in loco panniculo re
nis nõ obtegit ꝛ pinguedie sanguis decidit in cõcau
um deorsũ vbi locant intestina iuxta vesicã. Et eius
epar vigore attractiue: q̃ caro ipsi⁹ est spongiosa ca
uernosa trahit ad se sanguinẽ illã ꝛ demũ p venas de
mãdat ad renes vt emungat ceu sanguis in pectore
inclusus tussi emittit cor tus a pulmone extorsuz: sic
ẽt aqua hydropicor in vias transmittit vrine vt min
gat. Si aũt epar fuerit debile in attrahẽdo sanguinẽ
remanẽs inclusus cũ i neutrũ vẽtriũ hẽat exitum pu
trescit. Si ꝓ sub pinguedine cadat ꝛ panniculo di
cant p idẽ foramen p qõ exiuit reintrare venã. Sed
hec ꝛ maxie primũ stare nõ possunt: qm̃ sanguis cuz
egredit extra locũ suũ ꝛ ꝓprie sup ptes frigidas pã/
niculosas coagulat friditate ita vt ad epar redire nõ
possit vel ad foramẽ a quo exiuit. Palin: Sanguis
longe factus ab epate cũ i cõcauitate decidat ꝑdictuz
non poterit attrahi. Adhuc cũ natura semp conetur
educere qõ cõtristat ex breuiori semita min⁹ pranum
esset dicere q̃ a renib⁹ traheret nõ ascendẽs ad epar
cũ oporteat denuo inde descẽdere. Amplⁿ materiaz
ita cõtentã oz digerẽdo subtiliare vt possit currere: sic
q̃ ꝛ in ipa operat in sane itra pectus ꝛ pulmonẽ se co
adunante: ꝛ ita mictura nõ cõtinuabit sanguinis vs/
qzquaqz nec purus taliter vnq̃ emittet. lz. n. natu/
re forti nihil repugnare possit in expellẽdis vt mate
ria ẽt ossa transeat ãpatis requirit m̃ tempus aptoz ꝛ
spaciũ non vehement distans. Neqz est de sanguine
simile oio hic ꝛ in pectore contento cum pulmonem
tangat. fitqz pulmo spongiosus intus continuo mo
tu dilatatus ꝛ ꝓstrictus. neqz ẽt de hydropicis aqua
cum sit sanguie subtilior ꝛ sui quantitate ampli⁹ epa
ti reddit ꝓpinquior. Silr ꝛ sanguis sub pãniculo ꝛ
pinguedine cõtentus non poterit reingredi: tum q̃
congelat: tum ẽt q̃ ei obsistit superueniens cõtinue:
nisi fortassis anteq̃ congeletur p modum refluxõis
cuiusdã circularis sere vt in finibus aquarũ curren
tium est videre. Dixerunt ẽt q̃ si sanguis non redeat
vnde fuit egressus potentiam perdit qua in ptes bz

transire vt non recipiat ab ipsis vndequaqz tũc epate
ꝛ renibus fluxu sanguinis debilitatis nõ potentibus
emittere solũ expedientẽ: vez amplior labit idiscre
te: ficqz sanguis vrine associatus mingit cũ cedẽ. Sz
id ẽt catiniã patit q̃ nõ sponte fine mor ad rupturaz
vene seqret sanguinis mictus s̃m Hippocratẽ sed p
tps q̃ longius. Nuidã ꝓ diterũt q̃ sanguis q̃ mun
git nõ fit ex ruptura vene emulgẽtis: veruz ex vene
ruptura que ẽ in ipo. Inquit. n. q̃ ad renes duo cõ
currũt venarũ genera: emulgẽtes vz q̃ ꝛ est aquositas
tẽ attrahere superfluũ ꝛ sanguineitatẽ modicã que ipsi
nutriũtur ilsufficiẽter. Et iõ ad ipsos diriguntur alie
vene ad eor nutrimẽtũ minute ꝛ grosse, ꝓpter q̃ ꝛ ru
pturã mictus segtur sanguinis: nõ aũt emulgẽtium
qõ dicũt patere ex his q̃ dicit. A. de renũ anothomia
Sz ꝓ bi fallũtur renũ compõnem oisariam nesciẽ
tes. vñ capti scrieb⁹ decipiunt sophisticis: ꝛ iõ non i
merito testant sibi hmõi q̃situ difficile videri q̃rũ vna
tertio scribit theorice ita. Cõtinuant cuiqz renũ ra
mi due magne vene ꝓ cane statim vt ab epate surgit
Alter eor diuidit in ipsor subam ad ipsos deferi sã
guinẽ. p alter aũt aquositatẽ trahit sanguis que est
in vrina. Cõtinuat ẽt illis a magna ram⁹ arteria cõ
petentis magnitudis ad ipsos vrtem portãs vite.
Ampli⁹ primo pria. Preter duas emulgẽtes scribi
tur q̃ decẽ tunicar separatar a vena descendẽte ante
q̃ ad coxas ea puẽiat vna ad duos tẽdit renes: Rur
sus terno decimaoctaus. Et renib⁹ qdẽ aduenit ner
uus puus ex quo creant panniculi eor: ꝛ aduenit eis
vena ex latere epatis: ꝛ aduenit eis arteria quantita
tem habẽs ex arteria que aduenit epati. Palin eo
dem decimanona. Ad renes venit sanguis plurimus
cum aquositate. Colat ergo apud eos aquositas
ꝛ veniũt eis magne vene ex gbus mẽbra sumũt
alimẽtuz alia. Ex his itaq̃ scrieb⁹ hi ꝛ alij decipiunt
q̃ plurimi putãtes renib⁹, ꝓpri⁹ diffinitio ꝑter emul/
gẽtes alias iesse venas: qõ falsũ ẽ oino ficut plurues
mihi oñdit anothomia. Exterius. n. diligẽter ispiciẽ
do nõ inueniet eis aliquã ꝑter emulgentiũ applica
tõem. Incidẽdo ẽt lateralr interius ꝓsus q̃ ad extra
filr nullã pcipies venã aut arteriã. vñ de iuua. gnto.
Et nõ idigent renes vena tertia eis veniẽte ad cibã
dũ ipsos: ꝛ sufficiũt eis due vene magne copulate cũ
vtroq̃s illor. f. vena pulsatilis q̃ oriũ ex maiori vena
pulsatili q̃ ẽ ꝓsus dorsum ꝛ vena nõ pulsatilis q̃ oriũ
ex vena ãpla ex epatis gibbo orta. Et iõ dixit q̃ illud
qõ attrahũt renes ex sanguine pẽderat ꝛ descẽdit in
eos ꝛ applicat cũ carne ipsor deide, pfundat cũ tota
carne q̃si vapor ꝛ ꝓtinat eo paulati ꝛ paulati ꝛ effi
cit cib⁹ eis. Sic igit qz nõ diffundũt vene aut arterie
p totã cor subam sed p aliquã solũ ptem vt fere late
ralr ẽt vsqz in mediũ sanguinis paulatim ꝛ paulisp
ceu in vaporẽ mutat⁹ cõuertat in eosdẽ. vñ primo bi
storiar: ꝛ. 3. de ptibus ꝑter venas emulgentes ꝛ ar
terias nulle ponũtur ad renes venire alie ita. F erũt
qdem in reniculos pori ex magna vena ꝛ adorti: ve/
rũtã nõ in ꝓcauũ terminãtur. hũt nãqz id fm magis
tm̃ ꝛ minus: sed in corpus extendũtur seu ꝓsumũtur
reniculor ꝓpter qõ i eor ꝓcãno nõ fit sanguis: neqz
coagulat motiẽtium. Vult igit q̃ ille vene ꝛ arterie
emulgẽtes i eor nutrimẽtũ ꝛ vitã sufficiãt sole ꝛ nõ
expãdi ꝛ cõsumi in ipsos vsqz ad quãtum vt inde fiat
euaporatio aliminũ ꝛ vite in eosdẽ. Et sulcit q̃ renes
hũt vehementẽ attractiuã cuz superfluitatez euellant
q̃ grandẽ ꝛ multiplicẽ. id aũt non possent pagere si
venosi forẽt oiquaqz cũ lari redderentur ꝛ rari. Sic
igit emulgẽtia vasa tm renes vegetãt. Ad iducta ve
ro sophisticãtis dõm: ad primũ qdez, q̃ Haliab. aut
nõ audio cũ nullas alias ponat de anothomia venar
ad renũ subam venire ꝑter emulgẽtes ad pãniculos
tm renis dextri scribit venulas minutas pueire ingẽs
Vena qdẽ descẽdẽs anteq̃ ossi cõponant spine duai
dãtur ab ea vene capillis similes q̃ ad dextrum po rẽi
gunt renẽ: ꝛ in ei⁹ villis cõsumũtur ꝛ pãniculis ꝛ in
eis que ipsi, prima sũt corporib⁹ cibũq̃s ad eos prosse
rũt. Alter ꝓ a qua rami egrediũtur ad renũ fascias
ꝛ suor pãniculor. vñ primus prio: ꝛ. iz. sialium. Ap
te vene descẽdẽte primũ q̃ illico diuidit anteq̃ supra
dorsuz appodiet ẽ rami capillares q̃ ad fascias seu in
uolutões dextri renis vadũt ꝛ spargũtur i eis: ꝛ i eo
qõ circa existit de ulterioribus fine corporib⁹ ad nutriẽ
dũ ea. Ramus ẽt, ꝓprius pomit arterie descendẽtis
rei sinistro q̃ in ipsius spargit fascijs: ꝛ in corporib⁹ q̃
ipm circũdant inuamẽtũ vite eidẽ ꝑdẽs. vel dõm, q̃
Haliab. puenire venas duas vniciuq̃s rem subintrã
lexit venas capillares ꝑdictas que fascijs aduenient
renis dextri ꝛ corporib⁹ circũiacentibus eidẽ. Aut q̃
renes cõiter accepit vt tactus ad renes vere ꝛ cõiter
dictos. Ad aliud dõm q̃ p duas renes glosat duas
ptes dorsi. vñ. iz. sialium diuidit in decem ramos ꝛ
vnus vadit ad duo dorsa. Haliab. ꝓ quar decem
manerier prima ꝓsus nates porrigit duas. Ad ali
ud dõm q̃ illud cũ eis nõ dz renib⁹ referri: q̃ eor pã
niculis ꝛ ꝓprie q̃ renis dextri. Dcm̃ est. n. q̃ rami ca
pillares a vena primi⁹ descẽdẽte spargũtur i fascias
renis dextri ac in corpora circũiacẽtia: quod ẽt inu
it Pdiscian⁹ volẽs relativũ semp priori antecedenti
referri. Ad aliud dõm q̃ iã vtcuq̃s p ante dicta esten
sum q̃ illa sũt corpa q̃ sũt alimẽtã ex venis veniẽtib⁹
ad renes sumẽtia: ꝛ maxie in pte dextra. Vel p vẽas
audiuit ẽt arterias. Renes filr accipiendo cõiter ad
corpa circũuoluẽtia ꝛ subiacẽtia. Aut ẽt illa corpora
pori sũt virides q̃ emulgẽtiũ nutriũtur vigore ac va
lor nõ pax que semiaria dicũt inoluta cũ originẽtur
a vena emulgẽtibus ꝛ arteria ꝛ pcipue in pte sinistra
prio prima. Propter tertiũ qdẽ primit⁹ videndũ
gbus de cãis mingat sanguis ꝛ qõ demuz ex vene
ruptura. Propter primũ figdẽ hmõi sciẽdum q̃
sanguis cũ mingit pẽt ꝓtingere a cã iteriori vt vene
rũ debilitate aut sanguinis quãtitate sicut dimissiõe
exercitij ꝛ gulositate. Aut alicui⁹ ptis mutilatẽ ad
augi vel acuitate seu subtilitate ac talibus: aut a cau
sa exteriori: vt saltu casu vel percussione frigore ꝛ hi⁹
plurimis: q̃ qdẽ aut mingit purus aut carnis loture
filis. Sigdem purus aut a toto corpe vel ab aliq̃ pte
vt epate aut splene cum eor relaxentur vigores.
Vel per modũ crenice excretõis quẽadmodum san
guis effluit emoroidalis. Aut, ꝑpter spasmũ vel car
nis eliq̃tõem ꝛ suctionis sanguinis priuatõnem aut
renũ attractõis vigorẽ vel aptõem vasor seu ꝓsora
tõem scissionem aut icisionẽ. Silis aũt loture carnis
mingit sanguis aut, ꝑpter subtilitatẽ vel, ꝑpter debi
litatẽ sanguisce ꝛ cõtentiue ꝓtutis epatis: qõ i hy/
dropicis ꝛ disenteriã patiẽtib⁹ epatica euenit aut, p/
pter ibecillitatẽ digõnis renũ ꝛ discretionis sangui
ab aquositate. Potest etiam sanguis migi, ꝑpter ap

tionē venarū matricis. ¶ Propter ꝗm aūt hui⁹ sciē
dū q̄ sanguis q̄ mingit ex vasoꝝ ruptura rari⁹ fortis
tan ꝓtingēte ex venis est q̄ sunt circa renes ⁊ supra.
Nō.n.pōt mox sanguinis ꝓcedere mictus: nisi fo
te p accidēs sicut prane scribit Diaticus ex venis q̄
sūt iter renes ⁊ vesicā cū sint pori vritides crāgues
neq; ex vesica cū sanguis mictura modici p viā corro
sionis vlcerationē cōstātis. vene nāq; vesice cum
sint dure occulte i ipa calcare sanguis exigui nō cre
pant vt que renū hīs opposite facte: aphoris. 4. Erit
itaq; ruptura vene chilis vt āpli⁹ exp̄mūt moderni.
iuxta illud: Dictio sit puta chilis ex vene crepatura
vel emulgētiū ꝗm q̄ ꝓtēdunt a chili i renes. Aut p
ut ꝗm ar. ipe l corpa expādunt ipoꝝ quoꝝ rupturam
vident pitisices āpli⁹ tāgere. Sigdē ruptura sit i ve
nis emulgētib⁹ ꝓut expādunt i renes ꝗm partē affi
gnatā cū p̄āniculis cooperiant ⁊ adipib⁹ nō ē dubiū
q̄ sanguis fere cogit p poros vrindes renib⁹ ꝓtinua
tos i vesicā secedere: qd multoties evenit cuꝝ lapilli
ex renib⁹ descēdūt aspi nō pui. Si aūt rumpat chilis
supra emulgētes aut infra nō multū poterit sanguis
mingi. Sed si tota emulgēs abscindat adhuc possi
bilis ē sanguis mictura ex alia emulgēte. Si ¶ ꝗm
partē scindat ⁊ ꝓhe in pte suprioꝝ emulgētis sanguis
ēt currēs ꝓveni sufficient minget. Sigdē ꝓte inferio
ri adhuc aliqd discurret i renē vt minget nisi fortas
sis grādis esset ptis inferius vene deputio: ita vt sā
guis nō valeat obstaculo i renē digeri: ⁊ ita saltez ex
illa pte sanguis mime poterit mingi ⁊ ꝓhe cōpiatus
ꝓpinquoꝝ vene fuerit chilis ¶ mōi āt mictura sig
no totalis cāri: q̄ q̄n vena frangit cū sit sensibilis ⁊
nālis marie ꝗm ar. vir tuo regitima illuc ad tuendum
cū spiritib⁹ currit ⁊ humorib⁹ repletinis plurimis:
ita q̄ cū loc⁹ nō sit capax illoꝝ i locū non solū cadunt
p incisionē vacuoꝝ: vex ēt p loca dirigit a nā expulsi
na ꝓstructa. Et merito q̄ nā satagit amplius sangui
nē mittere ad vias vrine vt mingat exteri⁹ q̄ i cōca
uitatē suffocās aut i putredinē mutatus cōcidat: cuꝝ
sp qd melⁿ opet cev ⁊ de⁹: ꝓmo celi ⁊ mūdi. Signi
ficat ēt id decu: sue humoꝝ p iguina in crur is apate:
tumefūt.n. nō pax ⁊ ipa. Silr ⁊ in mundanis repit
paradigma: q̄n cui rot i sui occurrūt subfidiū rutores
vt op⁹ fit illis hospino cedere aliud expet endu. neq;
ēt capio q̄ ps aliq̄ de q̄ fit curādū sanguis ad instra re
uertat vrin. nisi fortasse ex suppositio fiat aliq̄ ci san
guinez qui i cōcauitatē effundit ꝓter nāz necesse fit pu
trefieri: neq; sanici gdē ꝗm Cōmentatoꝝ i eius spez
aliquā; sed in grossiciez cū nigredine. ⁊ rigiditate nā
q; loci cōgelat vt ossuz. Et hāc gdez positionez asse
ro: q; sola cū eo q̄ veritati innitit vt p ceteris ab in
cōveniēti saluare. ¶ Propē q̄rtū ¶ o: ad primum di
cendū q̄ Hippocrates ostdit vnū modū eductionis
sanguis ab instris vrine vt cū paucus fuerit ⁊ sanici
cōmixtus. Q̄n āt subitus ⁊ multus tetigit illo apho
rismo: Si sanguinē spōte. nō.n. potuit oia vno cōp⁹
hendere aphorismo. Ad aliud dōm q̄ ⁊ sanguis de
cidat in ꝓcauitatez nālū: tū vt mōstratū non pua pa
cadit i vrine instra. Ad aliud dōm q̄ vena pōt cōso
lidari ⁊ magis interi⁹ q̄ exteri⁹ q̄ ibidē vis amplius
vigeat regitiue. Videm⁹.n. q̄ manus vt arteriā ve
nalez i pulmonez ꝓsolidari q̄nq; i quo est sanguis mi
titudo calidi valde raritasq; mēbri ⁊ mot⁹. Cōcedo
ēt debilitatē attractiue: q̄n nō est positū sanguinē ad
instra redire vrine. Ad aliud dōm q̄ ⁊ emulgētis sint
vasa in renes aperta: tū preptor adest ꝗ vis vs regi
tiua q̄ opat vt qd opus est egredial reliquūq; conti
neat Silitudo ēt riuoꝝ satis ē lata cū in eis sit mot⁹
a gnānte: hic ¶ o ab aiis dirigēte: que grane interduꝝ
educit surfū ⁊ leue deorsū vt motus melie demōstrat
⁊ colere suscepta; i splene ⁊ intestinis. Ad aliud dōm
q̄ ruptura iteruenīēte fluxus sderit sanguinis i vri
ne instra pp nām illuc ꝓcurrentē regitiuā lesione p
tis. Ad aliud dōm q̄ pori vritides penetrāt in vesi
cā fere cōtinui eo q̄ ipsa extat ꝓsorta. Vesica.n. ex
duab⁹ ꝓstat tunicis q̄rū interior est duplex exteriori:
q̄ serofitati ꝗm Ba. fi. a. occurrit vrine. Videl tū
eius insertione imēsa tunica vna tū ita vt scribatur
vnā tunicā hīc solū ꝓmo ꝓma. potus nāq; vrinalis
ꝓmitus serpiēs penetrat vtiq; tunicā alicubi deicepſ
demū ꝓcedēs serpit i alterā alibi: ita figs ēt vt vesi
ca plena pedibus suspendat vrina nō reuertat retro.
Et q̄ plus cū acre subtiliori ēter ignez cūctis corpi
bus extra replet inflata nō effluit in extrinsecā: Me
atus.n. tunicaꝝ vesica nō fibi obuiāt sed ad diuersas
vt signatū est decurrū ꝓtes. Et de hoc gdē asclepia
des cū eⁿ seq̄ntibus ipugnat nālium: ꝓmo putās per
refudationē quādā vrina in vesicā transcolari cuius
veritatē figdē pene coci sapiunt vniuersi. Interduꝝ
tū sanguis adeo pōt vt tactum a potis semoueri vt
non reuertatur vsqꝝquaq;. Differentia. 87.

Qod febris non sit calor ostendit. q̄ aut erit
corpus vel accidens qd est q̄litas. non cor
pus q̄n tunc duo corpa ēānt in eodē vbi od
negatū est. 4. phyſi. ⁊ Ro de aia vt calor nālis ⁊ ex
neus: quia.n. rōe vnius ē corp⁹ ⁊ reliquus cū sint ꝗ
tri. Nō ēānt ēt agētia adinuicē ⁊ patiētia situ distin
cta ⁊ subiecto. Cui⁹ oppositū ꝓmo de ge. ⁊ cor. Dif
finitū quoq; ⁊ diffinitōis gen⁹ nō ēānt ex eadē ꝓdica
mētali coordinatōe vt firmatū. 4. topicoꝝ cū febris
sit q̄litas ꝗ raua dispō vel birus. neq; q̄litas q̄ febri
um suba ē i genere caloris. g ꝓter nām ꝓmo febriuꝝ
7. 8. theori. suba ¶ o q̄litas nō existit: q̄litas. n. non
ꝓcedit. Vel mouet cum nihil mouet nisi corpus
6. phyſi. In febris aūt rōe dē q̄ si ꝓcedens a corde p
totum corp⁹ i arterias. Ampli⁹ febris est dispō vel
birus vt dictū ⁊ calor passio ⁊ passibilis q̄litas ſz ceu
diffinitū ⁊ genus diffinitionis debēt ēē ei⁹dē pdi
camenti ita vt species vt vnūqd q̄z per id sibi ꝓprius
⁊ eēntialē i est notificē. Rursus quarto cōmēti pul
suum: ⁊ febris est supabūdāna caloris ſz totū aial. ⁊
aphoris. ꝓma: Est versio caloris inati ad ignitū. In
¶ o aūt regiminis acu. Est mutatio vel declinatio cali
ditatis inate ad caliditatez igneā. Talia ¶ o genera
relationē videntur ⁊ actionē vel passionē ipoꝝtare ñ
aūt qualitatē vt febris. Adhuc ꝗma q̄rti de febribus
sunt q̄dā frigide. Palin: ⁊ febris aut calor nālis aut
extra nālē. Non nālis plures. n. sentiunt eā fore ca
lorē innālez vel extraneū. Nō lederet. n. actiones ⁊
passiones: neq; inālis q̄z cū calori occurrat nāli duo
Zria starent simul q̄d non sit cum vnū sit alterū na
tum interuīē. Facerēt ēt actus nature corrupti oio
quod non sit manente vita Eti. arguit: ficut se habz
bona complerio ad sanitatem: ita ⁊ mala ad egritudi
nem cum sit illi Zria, sed bona complerio non est sa
nitas: verum ipsius causa igitur neq; mala egritudo.
Itaq; febris calor ñ erit nālis neq; extraneⁿ cuꝝ

hīc rōem contineat morbi. Et gdus cōclusit febrez
calore nō ēē neq; nālem neq; ēt extraneū. Cuius op
positū dicit oēs scribē notificātes ponētes illam fore
calorē inālem vel extraneū. Ad hāc illud q̄d calefa
cit ⁊ eo pereāt ādiones ē calidū ⁊ extra nālez. bmōi
¶ o ē febris vt sensus certificat: q̄re febris calor erit
extra nālem. Propter primū ¶ o hui⁹ sciēdus q̄
febris plures hz notificātōes. est.n. totⁿ corpis ex
cedens caliditas, phi. prīa. ⁊ febriū quoq; ꝗa. Calor
ē ꝓter nām a corde in totū transiēs corpus. Scōndo
ro de cā. Est calor q̄s imoderat⁹ alalis: ⁊ erectio ca
loris in tantā imoderatōem vt ꝓtriſet boiem ⁊ opa
tōem noceat. 8. quoq; theorice. ⁊ febris est morbus
ex mala cōpsone calida oi cōis corpi. Et ibidez. Est
calor extra nālem a corde, pcedēs ⁊ per arterias mis
sus ad oēs corpis pres eiusq; noces actōib⁹. Isaac
qdem febriū prīo. Est calor pter nām cor in initio pe
tēs per mediocritatē arteriaꝝ: deinde subito diuidēs
cūm nālī per totū corp⁹ nālī nocet actioni. Joānitⁿ.
Est calor inālis cursuz supgredīēs nature ꝓcedens
a corde in arterias suoq; ledēs effectu. Quarti quo
q̄z canonis initio. Est calor exneus accidens in corde
⁊ ꝓcedēs ab eo medianrib⁹ spū ⁊ sanguine per arte
rias ⁊ venas in totū corpus ⁊ iflāmatur in eo iflāma
tōe quē nocet opationib⁹ nālibus. Collz aūt tertio.
Est calor ꝓpositus ex calore naturali ⁊ calore exneo
putredinali misso ad totū corpus ⁊ ledit oēs actōes
⁊ passioneⁿ. Et iste gdez notificatōes fere ē idē dicūt
sūt m̄ eaꝝ alijs cōpletioꝝ q̄dam. Cūe aūt febris si
cut ⁊ alioꝝ q̄rtoꝝ existit: materialis: formalis effici
ens ⁊ finalis. Materialis vel subiectum duplex. pri
ma gdē vt cor. vñ simplicⁿ. i. ce. ⁊. m. Cor semper
a febre patiēs prio corpori distribuit reliquo. Secda
qz tria in gbus fundat subiecta vt spūs ⁊ vapor fu
mosus in gbus fundat ephimera. Et humor supe
lefactus aut putrefactus in quo seb. ꝓsistit humoris
ac mēbraꝝ qd se. ethice ac habitudinalis ē subiectum.
Forma aūt ipsius ⁊ eēntia est calor exneⁿ seu fervor
a quo denomat: ceu piretos febris grece deriuat a pir
qd est ignis. vñ Ba. ad glauconē ⁊ Aureliⁿ. ⁊ ebri
cula a feruore q̄ſi feruicula. Efficiēs ¶ o duplex: vlis
⁊ pticularis. Vlis gdem ē tripler primitiua sūcedēs
⁊ cōiuncta. Particularis ē multiplex ficut in libris
tradit febriū. Finis ¶ o illius ē nature actus nocere
ac pimere. Scōm has quoq; cās diuisionez recipit
ipa: q̄n alia vt apparuit ē in spū q̄dam in humoribus
nōnulla ¶ o in mēbris. Forma q̄z vt calor pter na
turā diuersificat ꝗm magis ⁊ min⁹. vñ primo febriuꝝ
Vrie caloris sūt que ad magis ⁊ minus. Ilē quedā
ē mordax manu quedā mitis: alia media ⁊ reliq̄: ser
to epidiniaꝝ ⁊ febriū principio. Sz an magis et mi
nus febris diuersificet spēm aut mime pñus non exi
stit ingsitōis. Adhuc quedā fit ex cāis primitiuis vt
ephimera ¶ o q̄n ephimera ex opilatōe nō ¶ o extis
accidit a cā antecedēti q̄rto prima Ethica quoq; plu
ries fit a cā cōiuncta cōpsonis malitiā ipiunēte, put
plurimū segtur febres putridas. bria. 93. Interduꝝ
tū euenit a primitiua. Humores ¶ o sq̄ a coniuncta
febriū primo. Distinguūt ēt ꝗm sinē. cuꝝ quedā sint
salubres vt tertiana q̄dā mortiferevt quartana:
nulle mediū obtinētes. Realior aūt ipsius diffinitio
ē per form i eius ꝗm q̄ ipsa diuersificat ꝗm tria nota
subiecta. Separāt denīq; ephimere qz quedā sūt ve
re: vt quaꝝ terminus ⁊ finis est in prima die dicta ad
silitudinem enthomi vni⁹ die. vincētis rpe: hustoraꝝ
8. ephimeron noluti. ⁊ Isaac febriū ¶ o. ⁊ ipe sūt mul
tiplices: vt eaꝝ cāe. Ilā quarūdam sūt alales vt ti
mor ira ꝛc. aut corporales motue vt labor exercitio
no ⁊ fames cū religⁿ: aut deloris occurrētes ceu adu
stio frigus cōstipatio cutis ⁊ reliq̄. Quedā nō vere fi
cut que ex opilatōe consurgūt ex satietate nutrientium
⁊ spūtibus que res cōcurrūt nō motiuⁿ. Et tales vel
tra primū ꝓtendūtur die vt interdū ꝓtrahendo in
q̄rtā ⁊ quintū conscendāt: ⁊ vt voluerunt alij vsqꝝ ad
septimā octauo de ige. ⁊ pcipue q̄rto prīa. ⁊ ebrium
¶ o humoraliū quedā ē ex eoꝝ iflāmatione absqꝝ pu
trefactōe vt synocha dcā iflatus ex nūs vere media in
ter ephimerā ⁊ putridā: ceu ephimera ex opilatione
medū obtinet iter diligentē ephimerā ⁊ synochum.
Altera ex putrefactōe humoꝝ duplex: simplex vz et
cōposita. Simplex q̄ ex vno surgit hūore: ⁊ ipse q̄
druplex ficut ⁊ q̄tuor sūt hūores. tertia ex colera que
tripler existit. certa tertiana ꝓtinua ⁊ causon. Syno
chus de sanguis putrefactōe quotidiana de phlate ⁊
q̄rtana de mlia. Vel cōposita cui⁹ cōpositio vel ē ga
neꝝ remotoꝝ et ephimera cū ethica ⁊ putrida cuꝝ il
lis aut appinquo vt cū duo aut plures cōmunitur
putrescētes hūores vt colera ⁊ phla ⁊ tūc cāt ter tia
na nota seu due tertiane aut emitritcus ⁊ hec sepius
euenit compō. aut colera cū nālia vel phla cum illis vt
oēs sil. ⁊ ebrīs aūt cum sāgū alijs nō cōponit com
poni saltē manifeste: dria. 90. Alteratra ¶ o hui⁹ fit
aut itra venas aut extra venas. Que aūt itra venas
ꝓtinua existit cū meat⁹ fit aptus quo suligo putrida i
corde mandat neq; possit ex obstructōe ac soliditate
vasoꝝ vt venaꝝ ⁊ arteriaꝝ ꝓprie transpirare ad que
sorias. Et in q̄ materia fuerit multa vt in synocho ⁊ sy
nocha nō apparet sensibilis additio neq; diminutio
aut si fuerit in locis cordi vicinis ⁊ in viis illius ficat
in causone. Si āt humor putruerit extra vasa ceu ve
nas ⁊ hor trinus q̄z sanguis extra illa vel vēticulos
cordis cū toxicari seu lacuna sanguis non reperiⁿt.
⁊ ebrē aūt iterpositā cuius mot⁹ ⁊ qes existit ⁊ ꝗ euē
tatōem hūoris a supioribus corpoꝝ ⁊ quantitatē ipsi
us ⁊ q̄litatē. nā pblā quotidie monet: colera ō tito i
tertiū: mlia ¶ o per q̄rtū. In his gdem cessās pe risi
mus reincidit, ꝓpter religas calidilatis derelictas p⁹
resolutōem cāe ꝓiuncte que porisimū induxit et cām
antecedētē adhuc remanētē que ponit sub coniuncta:
aphoris. q̄rta: febriū ¶ o: et q̄rto prima. Cōcitatq; ad
hoc nō pax humoris euētario pterecta. Modus aūt
generatōis febriū et, ꝓprie putride ē q̄z ꝓtingit obstru
ctio ex cā exteriori seu interiori cutis ad quā segtur opi
latio et marie cū fuerit multitudo viscositatis et grossi
ficies materie ad quā gdem succedit, pbibita transpi
ratio et ad hanc putredinis minera et ad ipsoꝝ suligo
putrida coꝝ pertens que a corde ad singulas ptes de
lata febrē inducit. Ethice aūt distinctio oria notabilē
93. Est et diuisio alia febrium accidentalis q̄ſi et am
bigua q̄n quedam sūt egritudines vt que ex suis per
se conningūt cāis: alie sunt accidentes ceu ex spiritib⁹
ꝓsurgētes in genez quocūq; febrium. quid autez fit
calor: q̄o distinguat: q̄r ēt sed ad spm oñsū dria
59. Deinceps sciendum q̄ calor qualitatiuus tripler
existit. gdā. n. est naturalis oio vt qui inculpate sano
rum, alius ꝓter naturā oifariam fere ceu eorum qui

in viā mortis existūt ⁊ membrorū corruptorū sicut in herpestiomenosis ⁊ cancrosis ac cadaveribus qdā Ro horū medicū velut declarabilē q̄ febrīē tūū. Propter fm Ro sciēdū q̄ qdā dixerūt febrē materialē esse calorē vt febris ē calor. i. in calore consistit. Et ē nec cogant dicere duo corpa esse in eodē loco: calorē. s. nālē ⁊ extraneū: cū Ba. aphorisf. ꝓma ponat vt asserūt calorē fore corpus ⁊ marie q̄ Hip. vt nil aliud p calorē instū q̄ spm̄ intelligere q̄ est corpus simplicius quto. Et ne agēs ēt ⁊ patiēs loco remaneant idistincta ⁊ subiecto: qd̄ qdē falsū ⁊ contra sniam vt apparebit Ba. sequit ēt dicere q̄ oia febris est in spū ⁊ ita ephimera: si spūs est idē qd̄ calor ⁊ febris est calor. i. i calore sed quō spūs sit calor oñsum dcia. 59. vbi dictū q̄ extraneū ⁊ ipropriū valde q̄ calor fit corpꝰ cuꝰ purā q̄litatē dicat ⁊ abstractā ly forte min⁹ caliditate Ponentes tñ vtrāq̄ calorē ē corpꝰ dicunt q̄ in radice vel subiecto differūt. In ꝓcessu aūt imitat̄ sicut flāma duaꝝ cādelarū quarū vna fit de cera cōstructa ⁊ altera de sepo. Radice differūt ⁊ mā vnitant tñ ō mū flāme ita vt ex duobus corpib⁹ fiat vnus neutro manēte singulari. Nec tñ non ē realis oppositio ⁊ vnitatio cū vno corrupto vt accidentali remanent alter ceu neutralis: neq̄ ēt si differūt calor ex̄neus in radice ⁊ nālis durante vita vt cera ⁊ sepū cum calor nālis minuerā ēt caloris efficiat ex̄nei cuꝝ nondū fit hic inālis oio: tunc enī mors adesset. Dicunt ēt qdā in eoꝝ subsidio q̄ non oꝝ in oib⁹ actionib⁹ agens ⁊ patiēs fiūt fore ⁊ loco distincta sicut in pmixtis quoꝝ vnū agit in quālibet ptem alteri⁹ ⁊ patit. Consist in calore nāli ⁊ humido radicali ⁊ in his duob⁹ caloribꝰ corpore ēo. sed in illis quoꝝ vnū agentiū ē aliud existit in q̄ agit. At fortassis illud nō valet cuꝝ sermo ar. fit vsus sufficienī ptis scie naturalis vñ ⁊ vsior esse dꝝ. Itidem: agit ar. ibidē de actiuis ⁊ passiuis sibi adimiscē pmixtis vt apparet in augmento ⁊ mixtione. Propter q̄ dicendū q̄ series ar. est, vsis ly in qbusdā magis apparet hmōi distinctio actiui ⁊ passiui vt actus domificationis ostendit vel generantis. In qbusdā vero ly id adhit: later tñ sicut in principijs gnationis cum fuerit pmixta. Virtus. n. per quā gnātio pficit vt informatiua velut agens cū pncipaliori calido magis possidet illaꝝ medū: que aūt circunstāt locū obnent materie ⁊ patiētis magis: ita ⁊ cū hi calores cōfrangunt nālis tñ possidet cor ampliꝰ ⁊ ꝓprie illius dignioriē ptem vt dictū dcia. 47. Innaturalis aūt ab hoc calido ꝓpulsat ad extra vt ad superficialia magis ꝓtendat corpis. Et iō alij dixerūt q̄ febris est calor causaliter a calore nāq̄ causat febrīs: qd̄ psuadēt q̄ si sanitas est calor nālis ⁊ egritudo inaturalis tūc non videnī essentialiter differre sed accidente solum vt sortes albus ⁊ sortes niger. vñ sanitas ⁊ egritudo erit idē. Dicendum q̄ hi sicut pdicti in Ba. vt declarabitur peccāt. Adhuc diffinitio febris seu ēt notificatio esset imperfecta oio cum in ea nō poneret genus: dicendo febris est calor. i. a calore causata fine etiam in calore fundata vt dixerūt posteā. Amplius qd erit febris aliud q̄ calor cū sit mala cōplexio calida p totum aialis corpꝰ diffusa. Ad qd̄ Ro deducūt dicendum q̄ calor naturalis q̄ stat cum sanitate ⁊ calor ex̄neus q̄ est febris vnitant in calore ceu species in genere. vt. n. homo ⁊ asinus sunt idē in aiali sic ⁊ calor naturalis ⁊ extraneus in calore. Contrahunt aūt in specie per drias caloris essentiales ⁊ nō accidētales sicut hi dicunt vt p naturale ⁊ inaturale ceu aial descēdit in hoiem p rōnale ⁊ in brutū p irrōbile: qd̄ ⁊ actus indicāt essentialiter differētes vt digerere vivificare sensibiliter ledere ac corrūpere. neq̄ est simile qd̄ inducit de forte albo ⁊ nigro. qꝝ fortes est substātia: albū autem ⁊ nigrū accidentia: calor aūt ⁊ nālis ⁊ extraneus accidēs. Propē tertiū Ro sciendū p mitus q̄ se. est calor ex̄ne⁹: fo q̄lis. Propē fm̄ huius sciendū q̄ calor extra nālis est ceu essentialis forma febris. Hic tñ calor duplex est. Vnus quidem est passio ⁊ passibilis q̄litas, put talis calor infert passionē in tale sensū ⁊ huiusmodi nō est febris cum ea fit dispositio vel habitus. Est ⁊ alius calor qui ē impressio in aliqd trīs subiectoꝝ inducta. ⁊ hic calor est dispositio vel habitus vt mala cōplexio que est febris cum fuerit extraneus, pcedens tē. qd̄ ar. indicat loquens calorē ⁊ frigus in ꝓma specie q̄litatis ⁊ sanitatē ⁊ egritudinē: vñ febrium ꝓmo: Substantia febrium ⁊ essentia in genere est calor: q̄ ꝓter nālē ām. ⁊ ꝓmo regi. acu. Nō est natura febris ex sba alia nisi ex suba ignis pir. n. dixit ignis: inde piretos. vñ latin⁹ greci minus febrē a feruore vt tactū q̄ est ignis prouenens derivauit: quare balisbbus cū febrē diffiniret ait: Hec quidē diffinitio ex ipa febris sumit suba. s. ex calore extra nālē nō ex ipm̄ sequētibus accidētib⁹: qd̄ ostendit qꝝ id est forma alicuius qd̄ in ipsius rōne ponit cum diffinitio det per essentialia. hic aūt calor existit ꝓter naturā vel extrane⁹. Adhuc cū forma dꝝ esse ceteris causis magis potius p ea dꝝ rō ꝓsici q̄ p alias cum sicut res dēat esse ita ⁊ cognitionem. ꝓsicit autem per calorē extraneū cōditionatū vt q̄ a corde ⁊ reliqua. Palin: Actio in cognitōnē pducit eēntie velut signū ⁊ effectus in significatū ⁊ cām. Actio Ro febris est excedēter vel ꝓter nām calefacere ita vt et actus oēs ledant et passiones ꝓpī quod febris eēntialiē erit calor et ꝓter nām. Propē fm̄ huius sciendū q̄ hmōi calor extrane⁹ q̄ est se. est q̄litas quedā superexcedēs hominis calorē impssa nāli mutans ipm̄ a dispōe sua nāli et suani in oppositū non aūt est corpus. vñ Isaac: Calore extraneo ad cor accedēte nālis egredit a tpamento. Cū aūt per totū corpus ꝓtes dividat vt eis vitā trībuat qre a suo egressus est tempamento necesse fit vt mēbra cū recipiunt in ea q̄ est q̄litate qre calefacit et vrit ipa et generat se. tot i actioni nāli subits nocentē. In quā vnq̄ sniam cidit Auerro. ita: Febris est calor naturalis mixt⁹ cū aliq̄ q̄litate caloris putredinalis. sic itaq̄ calor extraneus calorē afficit nālē. Hic aūt dcia. 29. spiritū q̄lificat quē si vehemenī affecerit et ad cor puenerit hic abscedens scb. gnāt ephimera si aūt hec tria humorē alterent et corrūpant febris iducit putrida: si Ro mēbra etbic a. q̄ aūt fit calor hmōi qualitas oñdunt se. notificantes p esse mala cōplexione calidā fieri. Nosce quoq̄ q̄ huiusmōi calor ly dicat esse extrane⁹ seu ꝓter naturaꝝ non tñ oisariā: vt calor q̄ est i corporibus mortuoꝝ fm̄ auer. repit sed magis nālis affectus tamē vt dictum qualitate putredinali. vñ cum sit medius inter calorem naturalem et ꝓter naturā sicut semiputredo est media inter saniem et pus q̄ ad bonum simpliciter est in suo genere et putredinē ad malū oio febrium primo. Media nanq̄ cū cōportant ex extremis eorum sapiunt naturaꝝ ita vt ad alterū computa videant altera: pdyfi. 5. nām vtriusq̄ obtinēt extremoꝝ: ꝓpter qd̄ nō paꝝ noibus denotātur extremoꝝ: aphorisf. euidēs ārta. Et iō auer. medū hoc reserēs in alterū extremoꝝ quod min⁹ versū fe. dixit calorē nālem qualificatū putredinali q̄litati. Et aphorisf. ꝓma. Febris est Rfio caloris insti ad ignitū. Alij Ro respiciētes se. vt declinat Rfius deterius extremoꝝ dixerūt eā ē calorē extraneū vl ex nālem seu ꝓter nām. Est igit febris qdam calor compositus ex calore nāli ⁊ ex̄neo putredinali petēs cor ⁊ ab eo mediātibus spū ⁊ humidis p vasa in totū corporis actuū lesionē delat⁹. Propter ārtum Ro ad primū dōm q̄ se. vt oñsum nō ē calor q̄ est corpꝰ cū calor fit q̄litas nō aūt corpus nisi ꝓpriē valde, p corpe sumat calidū. Suppositō ēt q̄ sit corpꝰ oñsum qño duo corpa erūt in eodē vbi: ⁊ qño nō. Nūo etiā agentia ⁊ patientia fiūt distincta loco ⁊ subiecto. Et calor itaq̄ erit accidēs vt q̄litas vt sic diffinitū ⁊ genus eiꝰ erūt ex eadē egloga pdicamentali: q̄ si Ba. cum Maliab. dicat febrīū, sbam eē in genere caloris q̄ est ꝓter nām accipit sbam, p eēntia ceu cū dicit. Complexio ē suba ⁊ egritudo ē suba dcia. 17. In accidentibus. n. repitur eēntia per additamētū saltē 3. 7. metaphy. ⁊ nō sba. Et deiceps dicendū q̄ ly se. nō moueat. neq̄, pcedat per se mutet tñ per accūs vt medicante spū ⁊ sanguine: q̄ sunt corpa sicut in pfectione tāgit rōne febris: quod inuit Maliab. cū dixit a corde missus. Et. A. pcedens a corde mediantibus spū ⁊ sanguine. Ad aliud qd dōm apparuit. nā se. ē calor, put hic est effectus caloris q̄ passio existit ⁊ passibilis q̄litas. Ad alia dōm q̄ ille nō sunt, ppne rōes febris sed notificatōes cōes quedā. Aut supabūdātia vel fio mutatio ⁊ declinatio rōne caloris ex̄ determinati ad q̄litatē reduci pñt. Vel supabūdātia ly rōne respect⁹ quē iportat fit ad aliqd tñ ex pte illi⁹ cui⁹ ē respectus vt caloris in q̄litate locat ⁊ fic motio ⁊ declinatio possunt aliq̄lr qualitatem importare. Ad aliō dōm q̄ nulle febrīa sunt frigide per se put actu existunt sed rōne tēpoꝝ: nō tñ de rōne febris nūc saltem existentium ob regiminis lasciuiam vt apparet de accidenti gnto. Rō ēt ipsius perficitur et refractōe caloris a corde in reliquum corpus: aphorisf. 7. vñ de febribus. Sunt fride habentes rigorem aut horripilationem vt subiūgitur. Aut ꝓpter materiā phlegmaticam sparsam super mēbra sensibilia sicut euenit i empiala in qua calent extrinseca vel econtra vt accidit i liparia ⁊ in febribus apatum pniciosoꝝ intrinsecū in qbus, ꝓpter calidā attrahens vt ventosa que itus ardēt ⁊ exterior a regescūt. vñ qñ fitim cū hoc habuerit: aphorisf. 4. pnūciat mortale. Contingit ēt interdū ꝓpter debilitatē caloris nature nō potentis se p totū expandere. Ad aliud qd dōm pro parte apparuit Declaratū est. n. qūo diuersō respectu se. pōt d ci caloris nālis nō tamē simplr ⁊ q̄lr inaturalis seu extranea neq̄ incōueniens hoc apud aliquos aliqñ. duo ꝓria fit existere: imo in quibusdā oꝝ ceu sanitas ⁊ egritudo cum ipsa absq̄ sanitate eē non possit: dcia tactū 71. qualia videntur eē caloris nālis ⁊ inālis. Aut ꝓriorū ly randē vnū expellat reliquū ⁊ corrūpat fit tamē permanēt durante inter ipsa pugna vt ⁊ mixtio ōnotat eorum vt tandem calor naturalis vincat caloreꝝ extraneum cum sanitas introducitur aut ē ꝓ quando mors occurrit. neq̄ ēt tñ febrilis calor corruptiuus est vt sp omnes destruat actus. Ad aliō quod ē quorūdam sallimentum quo, pbare putant cōplonem malā morbū non fore dicendum q̄ bona complexio est sanitas non qdem simplr ⁊ oio qꝝ illa cōsurgit ex tpta complone consilium ⁊ eleganti compōne instrali ⁊ natura vtroq̄ q̄ fit perfecta cōi. Sed bona cōplexio bene est sanitas confimiliū ⁊ compō iuxta officialium: ⁊ ita mala cōplexio vel se. est morbꝰ ⁊ calor extraneus. Hec aūt dissolutio fundatur super illud quod ostensum: dcia. 65. q̄ sanitas spēs existit specialissima egritudo vero subalterna.

Differentia. 88.

Quod humores non possint pfodice confluere oñditur: qꝝ aut erit ab aliquo ipsoꝝ intrinseco vel extrinseco: sed neutro pōt eē non qdem primū cum sanguis principaliorꝝ exīs humoreq̄ non confluat periodice sed moueatur assidue putre factus vel inflatus cum tamen videatur ꝓte alijs confluere multiplicior. n. ceteris ⁊ pfundior quod ad cōfluxionem cooperatur Bcofar introductorij. 3. Neq̄ fo: qꝝ aut sunt elemēta q̄ qbus non cum motū habeant rectum. hic autem conflurionis est reflex⁹ vel a corporibus supercelestibus. sed neq̄ ab his cū fluxio humoꝝ ipsis non valeat coaptari: qñ octaus sphera fm̄ Ptholomeū cōplet cursum suū ⁊ in. 30. Iuppiter in. 12 Mars in duobus. Sol Venus ⁊ Mercurius vno: ⁊ Luna in. 27. diebꝰ ⁊ 8. horis fere. Periodus aūt humorū vplurimū ē trium dieꝝ. Adhuc aut a natura superiori aut inferiori non qdem hac qꝝ natura inferior a supiori gubernat: oia aūt illi⁹ motus gubernatur inde. vnde Fo creticoꝝ. Omne bonū pulchrū ⁊ omne quod ordini vni adheret ⁊ vic: ⁊ ostendit in eo vestigiū sapientie non est nisi ō sursum Neq̄ ēt a supiori qñ agentia ⁊ patiētia oꝝ in mā cōcure: primo de ge. Sꝝ natura inferior non coicidit cuꝝ supiori in materia: cū celi ēt fm̄ cōmentatorem alia fit ab ea quē istoꝝ materia. Amplius illud nō cōsuit periodice quod ē vt materia ⁊ inesse cōtinetur per formā cum det eē ⁊ manere fistat que cōpositi. hmōi vero sunt humores ad siam corpis isormatiā oio. Eti. Si cōfluerent cū sit motus qdā ⁊ motus oio a calido ⁊ spū, calidūq̄ ⁊ ventositas regrant: ogaturenī. fm Albumasar. d cōf usnꝝ, tunc colera ⁊ melis magis cōfluerēt phlate: cū in his fit vētosa. 30. pbl. ⁊ colera calida cui⁹ oppositū exprimur. Palin. Melancholia nō cōstituit cū figillet a terra: q̄ imobilis extat: de aialiū motu neq̄ colera cum sit calida ⁊ ficca opposita nature aq̄ a q̄ cōclusus seu accessio ⁊ recessio inuenī. Humores igit non poterūt confluere periodice. Cui⁹ oppositū exprimur sensus. Adhuc illud dicit cōflnē piodice qd̄ certis horis mouet de circā ferētia ad cētꝝ vel eꝝ. Sꝝ hmōi sūt hu. cū sint humidi currētes. Impellunt. n. a frigore ctrinsec⁹ sequēteq̄ caloris motū expandūt extrinsecus illu⁹ expāsiōe quod ⁊ modus euētus iterpellate denotat, pcessus nāq̄ fit primū a minera putredinis ad cor: ⁊ inde ad reliquas corporis partes. Quare humores valēt cōfluere periodice. Propter primū qdem sciendū q̄ quid fit humor ⁊ quo distinguat monstratus dcia. 29. Conflurus aūt est motus quo natura cum calore ⁊ humoribus retrahitur a circūferentijs in centrum ⁊ demū ab hoc in illas expanditur: qui sufficienter assimilatur accessioni ⁊ recessioni a luna cāte in aquā

Ipa nãq; expandit a medio i ad extra. Et accidit cuꝫ luna egradit a pũcto oriẽtis i celi medium ⁊ deinde restringit ad intra donec ad angulũ pueniat occidẽtis. Et ab hinc redit in expansione vt antea quousq; ad angulũ puẽiat terre a quo vt puo i se reducit. vñ i cẽtilogo: Diũiditates corporꝫ accedũt i ꝑma q̃dra. i ꝑa recedũt ⁊ i alijs ꝓportionabilibꝫ duabꝫ vt declarabit dzia. 168. Ad quẽ gdẽ accessũ ⁊ recessũ inꝫ geo ſar in troductorij. 3. tria oꝫ cõcurrere: aquã vꝫ plũdã lõgũ ⁊ latũ asperũ duꝫ mõtibꝫ altis cõſitus ⁊ ventosũ. Aqua quoq; cuiꝫ q̃titas ſit multa nõ ſlumibꝫ nouit effusa ſz lõgo tpe pliro aggregata. hec. n. dẽſata ac ſalſa efficit vel amara vapozeſq; ⁊ vẽti nascũt hic dẽſi. Cuiꝫ Vo locus ⁊ aqua ſũt oppositi iſluxũ ⁊ refluxũ ſuſcipiũt mime. Sũt ãt ⁊ aquaꝫ q̃dã q̃ mouẽtur a gnãnte. Cũ. n. fuerit eꝫ ꝓpriũ locuꝫ ipm earuꝫ erpetũt gravitate ceu q̃ flumini. Et luna oꝫ tertio i teruenire cuiꝫ dñiuꝫ ẽ ſup humida vt hũiditates cerebꝫ nuchã pinguedines ⁊ medullas creticoꝫ ⁊ introductorij. 3. Ipa nanq; aſcribit aque ceu ſol igni: dzia. 16. vñ fm ipiꝫ motꝫ diuerſitatẽ pmutationẽ ſuſcipit hmõi aq̃ maric. potiores. n. aquaꝫ ita mouent attracte a luna: ſicut plura nãlũ ſe ꝓcitãt ⁊ attrahũt. Magnes. n. ferrũ euellit ad ſe. Alnapth Vo albuꝫ bitumẽ qõdã indaucũ ignẽ cr diſtãtia q̃m multa: ita vt praui eo ſacerdotes decipiãt plebẽ: ⁊ lapis qs acetũ abſcꝫ cõtactu: ⁊ aliꝫ olivalis oleũ ac karabe paleas. Dictũ ẽ ãt ſufficient q̃ termini a quo ⁊ ad quẽ dicũt hic ⁊ i fluxu aque differre. nã hũores cũ ſuſcipiũt motueri magis a circũferẽtiꝫ tẽdunt ad centrũ ⁊ hic ad eaſdẽ aq̃ aũt eſt cõ. Eſt aũt pioduꝫ in qõ icipit circuitus terminatꝫ: cuiꝫ hic ſunt due ptes. ſ. poriſmus ⁊ declinatio. vñ aphoriſ. ꝑma. poriſmuꝫ oꝫ te ite llige re totiꝫ piodi pticulã deteriorẽ: q̃ a ꝑma imiſſione vſq; ad ſtatũ ſic reliquã que declinatõnis melioriẽ. Et eiꝫ gdã eſt fixus eadẽ hora iceptus ⁊ termin atꝫ. aliꝫ paccipiẽs ⁊ reliquus poſtponẽs: q ⁊ ꝓpe fit in febrũ bus in qbꝫ exacerbatio repit ac qes manifeſte. Impropriẽ Vo in his q̃ additionẽ ⁊ minorationẽ ſuſcipiunt poriſmi: Impropriſſime ãt in hoꝫ oppoſitis vt in febre ſanguis aut cauſonibꝫ certis niſi qs velit totã egritudinẽ vnũ appellare piodũ cũ a ſanitate icipiatur ⁊ ad ipam tãdẽ terminet. Et iõ ſebriũ quedã ponũt ꝓtinue altere Vo piodice. hic ãt piodus ñ ſit vel haud ꝓcipit in corpibꝫ ſanis. Propter fm qdez ſciendũ q̃ id questiũ erat difficile. vñ. 3. creticoꝫ q̃ re in morbis acutis per tertiũ veniunt poriſmi vt ad multuꝫ: in pliris Vo aut dicruꝫ vnoquoq; vel p tertiuꝫ inuenire nõ eſt facile. Inſup nullũ repiẽs de hoc queſito modernũ ſcriptorẽ ad antiquores me ꝓcurẽs eos inuenio vtcunq; diſſonos ⁊ cãm i eo tangẽtes magis ex materie diſpõibus q̃m ex forma agente ⁊ a fine cum oẽs recte pauſanẽ oporteat itueri. Neceſſitas n. ex alijs cauſis ⁊ nõ ex mã alicuiꝫ eſt ſumenda ceu ⁊ phyſicoꝫ ⁊ pmo de ge. aialiũ deteſtat empedocles. Quidã nãq; cãm aſſignãt ex pte ſbe humoꝫ q̃ritatis ⁊ q̃litatis: alij ex pte loci: nõnulli ex calore naturali: alij Vo extraneo. vñ collz. 4. Cã, ppter quã circuitus febres hũt eſt qz humor q putreſieri dz nõ putreſit: ſiꝫ ⁊ ſemel: qz i eo putrefactõis pcepatio ñ ẽ cõpleta ſed paulatine i putrefactẽe ,pcedit. Et hec ſequitur modus ordinationis: qz hec operatio fm aliquez modũ eſt nãlis qm nã i hoc regimẽ bz eo q̃ eſt putrefactio cuꝫ digõe. Et iõ varietas ordinis in circuitibꝫ ſignuꝫ eſt prauũ ⁊ nõ eſt hec opatio attribuẽda calori putredinali ſbalit ſed nãli qz in mã nõ nãli opat ſic in multis vijs nature reperit. Et radices ga. gbus conat attribuere ordinẽ circuituũ ſubaliter calori putredinali hic infringunt. Et ,ppterea noſtra ſnia eſt in hoc penitꝫ q̃ nã iſtos circuitos cũ calore opat intrinſeco q̃uis ſupuenerit huic calori aliqd ex nãm i quãtitate aut q̃litate eo q̃ eſt agẽs in mã nõ naturali vt in humore egritudinẽ faciente. Et iſti circuituꝫ ordies diuerſificant fm naturã humoris ⁊ quãtitatẽ. Et hic qdem fmo cuꝫ eo q̃ eſt cõis nõ cauſe piodice coapratus ſortaſſis patit calũniã i nõ paucis. Porimitus qdẽ eo q̃ calor naturalis nõ eſſet cã piodi cuꝫ eſſet mouẽs motũ ꝓpũs ⁊ nõ icitans. Adhuc nã ñ mouet niſi pcepto leſiuo. Et cũ colera ſit magis eſtrẽis ⁊ nãe odioſa. Coleraq; nigra fm Alexãdrũ inimica: he debcrẽt ãplius pblate ꝓfluere. Rurſus nõ ſp i putrefactione fit digeſtio imo nõ pauꝫ ãplior ſuffocatio vel imẽſior corruptio. Palin: Varietas ordinis circuituũ approbat cũ eiꝫ deteſtet oppoſitum. vñ aphoriſ. 4. A uibuſcũq; poriſmi ſiũt q̃cũq; dimiſerit febriũ i craſtinũ eadẽ aſſuſperit hora diſcrita niſi velit varietatẽ ordis circuituũ ex debilitate nãe: inꝫ illud eiuſdẽ q̃rte: Si rigor incideriꝫ febre nõ deficiẽte iam debili exãte vtute mortale. Sed q̃cũq; id vexꝫ eius ꝑ nõ patit poſitio. Dictũ autẽ ga. qõ is accipit et ſo febriũ alijs eius bñ dictis omiſſis: ãplius valet ſuo cũ calore putredinalis remanẽs habitu in minera putredis et ꝓcedẽti poriſmo getata cibo non certiſſime occurrente ſupato cũ modica euentatiõe ſorinſeca. mor qdez qõ bitu fit actu ceu calor ſopitꝫ in calce ꝓſurgit cũ fuerit aq̃ cõſperſus. qõ aũt de hoc magnoruꝫ fmões q̃ q̃ i medicina ſufficiãt: nõ tũ cãz ſimpliſr ⁊ diuiſim euacuãt defitat: ⁊ i ſequẽti mãiſeſtabit ,ppoſitoꝫ. vñ ſit opus alia ipis ꝓiungere vt cũ ſimplicꝫ ⁊ pcifiꝫ bẽat. Propẽ tertiuꝫ qdẽ pmiꝫ ꝓnuntanꝫ q̃dã neceſſaria. Et deiceps q̃ obrẽ ſe. efficit quedaꝫ ꝓtinua ⁊ alia inꝓpolata cũ diuerſitate tpis exacerbatõis ⁊ getis. Et tertio pcifiꝫ vt poſſibile oñdat cur ꝑ hũoꝫ ꝓtinue ille quotidie: aut aſr certo tpe moueat. Propẽ buiꝫ pmũ ſciẽdũ q̃ cũ ois effectꝫ cãet ex actõe agẽtis i mãm ꝓfluꝫ eqdẽ ita ſuſcitabit i hũores q. n. tãgit mãz omiſſo agẽte vel agẽs illa derelicta i ſufficiẽs exrat cũ mã ſe ipaz nõ educat i actũ neqz p ſe agẽs i ſemet agat cũ actio i mãz ꝓcidat extrinſecam: ceu negociãs de corpe aia neglecta vel cõ: vt quoſdã mordet Ar. de aia pmo. Mã Vo in q̃ fundat plodicus cõfluxus ſũt hũores talibꝫ a aliis ,ppieratibꝫ inſignitis. Agẽs ãt eſt corpꝫ celeſte nã mediãte elemtari. vñ de aialiuꝫ ge. ãrto: Sicut mare ⁊ oẽm videmus humidoꝫ nãm ſtantẽ ⁊ pmutatã fm vẽtoꝫ motũ ⁊ ſtationẽ: et aerẽ fm ſpũs ſolis ⁊ lune pioduꝫ: ita ⁊ que ex his cõſtituta cõſequi neceſſariũ. nã fm rões neceſſariũ ẽ conſeq piodos minꝫ pncipaliũ eoꝫ que pncipaliora. Vita nãq; ẽ ſpũs qdã ⁊ gnãtio ⁊ diminutio. Cũ igitur humo. ſint principaliores ſole ⁊ luna eoꝫ periodus ⁊ conſtluxus ſequet ſolis ⁊ lune ⁊ vniuerſaliter aſtrorum periodos ceu principaliores velut mare ⁊ oẽ humidum ac aerem et his naturam ſtantem recipit ac permutatã. Dic nanq; motus ſiue mũdus ꝓtinuꝫ eſt ſupiorib⁹ laꝫtonibus ex neceſſitate vt oio ipius Vtus gubernet inde metbau. pnci

pio. vnde Mafabalach. Sile eſt opus planetarũ in hoc mũdo magneti ⁊ ferro. ⁊. 9. Judicea oꝫ huma ne nãe ꝓditio ex planetis coꝫ q̃ ſignis tanq̃ ferrum ex lapide magnete depẽdet. Amplius noſce piodos certos iterpolataꝫ hos eẽ: nã pblatica certa. 18. egdẽ affligit horis. ⁊. 6. tepeſcit. tertiana quoq; .12. et 36. geſcit. q̃rtana Vo. 24. poriſmat ⁊. 48. iterpolat. Indeſicienti Vo aliq̃ extenſio: i predicto affligunt tpe iterdũq; minoꝫ: qõ getes cõſequũtur. Quoꝫ qdẽ ideterminatõis tripler ẽ cã pura: humoꝫ q̃ aliq̃ eſt maior aut minor viſcoſior vel icifior groſſior aut ſubtilior: calidior aut frigidior: Ac Vtus que ſortis exrat interdũ ⁊ aliq̃ infirma. tertia Vo corporis cõſtructio. nã aliq̃ rara: porozoſa: leuiter cõmeabilis: ⁊ nõ rara huic oppoſita in qbus qdem repertũ ẽ medium contpatum. Si ergo tria adinuicẽ cõueniãt. pria ſimitiũ poſtponet piodi ⁊ bzeuis enſ cũ accũtibus meleſtis mime ipſius getabitur poriſmus. In reliquis Vo tribus oppoſitis ſecus eueniet velut mediocrit in medijs Vo febrium. ⁊. 8. terapẽtice. Rurſus quoq; aduertendũ q̃ hu. gubernantur forma ,ppria ceu aia ois cũ in nãli fuerit corpus diſpõe. Interdũ vero magis oſiditur Vtus ſuperna vt cum fuerit diſcrafiatũ nõ gubernati: nãq; tũc perfecte ab anima motu agitanꝫ corpoꝫ ſuperioꝫ ac elemõtoꝫ: quod idicant corpora optima: in qbus nulla vel modica ab hmõi cãtur impreſſio. In lapſis autem non oiſariam manifeſta ſed in egrotantibus appens oio: ceu in aia fm Beoſar: quedã nihil aut mime cõſtituunt: alia inapparenter: ⁊ tertia manifeſte vſquequaq: nec tñ. i. repugnãs ei quod dcũ eſt: humiditates accedere in q̃dra pria ⁊ reliq̃: hoc nãq; euenit fm q̃ exrat poſſibile: velut ſubiectũ fuerit coaptatũ tunc nãq; agentis in ipm concidit actus. Propter hmõi fm ſciẽdũ q̃ humores pñt ad duo compari. Aut ad eoꝫ intrinſeca: vel ſorinſeca. Siqdem primo quadrupliꝫ euẽit fm quatuoꝫ in eis ad pñs reperta vt ſubam quantitatẽ: qualitatem ⁊ locũ. Ex hiis nanq; fm Mali. 8. theoꝫ. ⁊ Iſaac febriũ. 5. cõſurgũt congregatõis humoris ad putredinẽ velocitas: vel tarditas facilitas putrefactõis: aut difficultas ⁊ ipſius euacuatõis ac celeratõ aut mora. Si. n. humor fuerit ſube mediocris multe quantitatis calidus ⁊ humidus: ⁊ itra vaſa vt neceſſe ſit locatus nõ piodice cõſluet: ſed continuc magis velut ſang. oia. n. incidẽt vna pria. ,ppt nãq; ipſius ſubam fluxibilẽ: multam calidaz ⁊ humidã putrefactõi patã. ⁊ marie ,ppter locum intraneuꝫ adeo ꝓtinue ⁊ vniſormiter affliget: vt additio non pendat in ipſo neqz minoratio. Qõ vſr ois agit mã cũ in cordis itimis fuerit fituata: ceu cauſon oſtẽdit pblaticus ẽt. Fuligo nãq; putrida coꝫ directe petit ⁊ aſſiduc nõ valẽs ,ppter pietum obſtaculũ trãſpirare. Et ,ppterea nõ vt in piodicis febrium ſudoꝫ erpetat in talibꝫ cũ id qõ iflãmatum exrat ac putrefactũ in vna ptium anteq̃ refidcat: qõ ꝓtinuũ ſiꝫ afficiat hec qdẽ febres bzeues exiſtent: ⁊ in. 7. vt multũ diebus terminate daplꝫ. vne qdẽ ,ppter eiꝫ mãm cocti/oni obedictẽ de leui: aliter Vo ,ppter eiꝫ ſubtilitatem ⁊ acumẽ. Cãm quoq; iſtius ſatis inſuetũ auer. huic ſupaddit vt qz id qõ a mẽbris diſſolutur ſenſibilibꝫ nõ ſentit. Cũ aũt mã fuerit extra vaſa nõ continuat motus: ſz anefis p oppoſitũ eius quod dcũ eſt euẽit quo eqdem iterum ſupuenit interruptio. Qũ. n. caliditas finit mãm ad putredinem motuꝫ cum nõ fit cõtentum vaſis cogens expirare qõ eius ſubtile remanet incineratũ ⁊ terrẽũ quod vehiculũ nõ extat caliditatis ⁊ febris: ceu appz in ſterco ꝓ qñ uccendunt cũ mulio. Cũ aũt itidẽ antecedẽs cã ex cibo nõ certiſſime ſupato ad minerã cõcurrit putredinis ⁊ religos caliditatis inuenit ex putrefactõe peunte iſlãmat vi ce alia: ceu calx cõſperſa aq̃ qõ perdurat quousq; cã antecedẽs ad minerã potcrit moueri puti edinis i ea caliditatis precedentis veſtigia inuenicẽs ſufficientis poriſmi. Ba. ⁊ quarto prima. Qz Vo pblã poſt ſãguinẽ eſt adauctũ ⁊ qz humidũ parũq; frũm fm. A. corporis cõpatione viſcoſum ⁊ locũ obtinẽs extrinſecũ a ſanguine putrefcẽ alijs reddetur aptius ,ppt nãq; quãtitatẽ ⁊ humiditatẽ. Eſt. n. fm Alexãdruꝫ quotidiana dires mã groſſa ⁊ viſcoſa velocis ad putredinẽ aggregat ⁊ putrefcit bis facilis: pp Vo viſcoſitatẽ eius manet pamplius putrefactio. Nõ. n. põt vt plures alioꝫ reſolui: ſz ,ppter fritatem aliq̃lem ex locũ ſorinſecũ deſiſtit putreſcere nõ per multũ ita vt tpe putrefactõis eiuſdẽ fit pamplis getis hora. Melancholia quoq; qz groſſa pauca fri. ⁊ ſic. ceteris tardis putrefactõi ſubijcit. tũ qz ẽ corpus humidũ liquidũ ſeu currẽs. humoꝫ. n. ⁊ qõ tale putrefactõi aptuꝫ ⁊ ,ppte cũ calorẽ ſuſcepit extraneũ. Cum autẽ mora fuerit diutius eius pdurat exacerbatio ,ppter ipreſſionẽ i ſubiecto factã terreſtriori ceu q̃ in lapide oñdit ſcã vt tpe amplioꝫ iterpolet q̃ poriſmꝫ exiſtat. Colera Vo ſubtilis mediuꝫ iter hos obtinet humoꝫ: nec ita ad putrefactõem vt pblã ẽ apta neqz vt melãcholia idiſpoſita. minoris. n. quãtitatis cũs q̃ pblã ⁊ amplioris q̃ melãcholia vt oñſuꝫ ẽ dzia. 32. Et qz calida ẽ ⁊ ſubtilis plus recipit paſſionẽ primo fa. Et febriũ prio: celeriuſ aggregẽt ad putrefactõẽ q̃ melancholia. Sz qm ſicca amara putrefactioni reſiſtit ⁊ qz ſubtilis celeriter diſſoluit vt eiꝫ poriſmus nõ p maneat diu. Eſt nãq; in ſubiectũ ſubtile ſcã ipreſſio quod cito ſuſcipit citoq; ſuſceptum pdit vt aer denotat aurũri: ita vt tpe minoris affligat q̃rtana ,minoriꝫ pauſet. Propter ãt hec q̃ humoris oꝫ attẽdere robur Vtutis ac eiꝫ oppoſitũ cũ bitu corporis raro vel denſo ⁊ diſpõem ẽt particule mittentis ⁊ recipiẽtis febriũ appens ſo. Ex hiis itaqz colligatur dinci fitas poriſmi ⁊ getis iterpolataꝫ ex hiis que itranea ſũt humoꝫ oñſa. Sz circa pdicta euenit dubitare qz ꝓceſſũ ẽ multitudinẽ ad putrefactõem diſponere ⁊ qõ moueturꝫ amplius putreſcere. Quoꝫ ꝓtia q̃rtꝫ continet methauroꝫ: ita multuꝫ qdẽ minus putrefcit pauco. Similiũ qõ mouet ⁊ fluit minꝫ putreſcit q̃ ñ motum Dõm q̃ Va ſũt hec ſigdẽ multũ et motũ trãſpiratio nẽ ſuſcipiãt qz in his Vtus ſcrutatiua exiſtit itenſioꝫ Si Vo euẽtatõe careãt ſecꝫ ꝓtingit. Similiũ et verũ ſit cũ multũ et paucũ et motũ et getũ cõlit fuerit apta vel idiſpoſita putreſcere: vt ſan. denotãt et melancholia. Si ãt hũores referãt ad extriſeca dupliciter euẽit ſic et ea duo exiſtũt. Aut. n. ſe hñt p modũ agẽtiũ principaliũ. Et tira celoꝫ coꝫpa vel iſtroꝫ et tũc elemẽta. gbꝫ duplicit appropriãt: aut rõe ſubc: vel accidẽtis. Et tũ vel q̃litatis vel q̃titatis vel ẽt motꝫ. ſigdẽ rõne q̃litatis dõm q̃ cũ ſang. veri attribuat cui caliditas inſunt et humiditas: ſintque qualitates hemotus et ꝓfluxus cauſatiuc marime expandendo ſe aſſidue a centro ad circũferẽtiaſ. Caloꝫ. n. mouet hu

uiditatē: ⁊ ipsa rāōē celerius passibile dilatat secū. ⁊ ad exteriora expandit: ita vt motus ē absq; diodo cōtinuet in sinē. Et qr frigiditas ē in pblate humiditati ꝓiuncta: motū eius ipedit expansiuū ꝓtectū: vt ū qr nō multa: ⁊ caloris susceptiua accedente: vt ex opilatione quā causat: ly motus eiꝰ fit ad itra: febrē iterpolatā cāt. Et qr in colera caliditas ꝓiuncta siccitati mouē bz ad ēr. Siccitas Ro eō motus ipediūt caliditi: vt iterpolano maior cōē in pblate iteruenīat. Sed qr in mlia frigiditas ē siccitati admixta cū vtreq; constringant ⁊ reducant ad intrinseca ꝓfluvia tardat ipsius vt ges fit maior exacerbatione que etiaz protenditur amplius cōē expectat qualitates ꝓpter substantiam terrestrem in qua sacta extat impressio: sicut in colera est minor cōē exquirat ꝓpter subz huic oppositā. Ita nāq; hmōi qualitates videnf opari in vniuerso. Si aūt intendat in motus elementoꝝ inueniūtur humores vtcūq; sibi cōrrīntes. nā ignis sm ptes superiores motū orbis agitat: ⁊ nō tot⁹ vt ondit cinis pmanēs sacrificioꝝ reptus in ūno sequenti. 26. plenita ⁊ colera sibi cōtributa minori tpe mouet: gesciūq; ampliori. Et qr aer in ꝓtimo extat motu ⁊ turbatōe vt denotāt athomi in ipo ꝓtrebensi san. ei appropatus sibi agitabiē posteq; moueri iceperit donec cesset oiquaq; ꝓtinue. Sed qm aqua minus illo mouetur motū eni bz refluxum accessionis ⁊ recessionis i quo ges intercidit: pbkoꝝ. 8. Pbla quidē illi ascribiūz diutius mouebatur p parū quietatū. at qr mclia pro portionatur terre: q̄ minime mouetur sm totū: verū sm ptes magis. vnde Cōmen. pbicoꝝ pmo: Dubitatur de ptibus q̄ sunt apud centrū terre vtrum possint moueri an nō p alijs cū difficultate mouebiē diutius getata motus tñ eius longeuꝰ pdurat. Rōne g dam attributionis in sba psuadetur: qr quāto humor fuerit subtilior tanto erit mobilior: ceu colera excepta ipressionis nō retētiuā: ⁊ quanto grossior tāto motui ieptior: vt mlia design at sicut in elementis, cuēit pter ignē: q eius sōe subtilitate non olfaria motus p sequitur orbis. Ex pte gdem quantitatis in humoribus instantiā nō recipit. Quāto nāq; augmentatio res tanto mobiliores eō: in elementis Ro pp id qd dictū ē i igne. Si Ro humores reducant simpliciē in celestia: vel i lunā cū elemētari mā sibi ꝓtributa aut planetas: vt dicat tunc iest alicui: q mlia ꝓportionetur Saturno rōe frigiditatis ⁊ siccitatis motusq; tardi. Ipse nāq; vt testant astrologi tarde mouetur sm motū longitudinis q in oriens cōnaturaliorē sibi filr sm motū retrogradationis q sibi innaturalior est: vt nāq; diu subire. Sic ⁊ mclia longū bz intervallum: ac ēt porisimū. Colera Ro datur Marti calido ⁊ sicco: minus saturno tardo: in quo ēt motus longitudinis cōnaturalis illi ē longior: retrogradatōis aūt breuior: q̄ ēt in mlia getis respectu. Pbla vero lune ascribitur mutabiliori si igide ⁊ humide: cuius motus ē precepi laboriosius modice quieti: vt declarabiē cōiunctus. Ideoq; ipm diutius mouetur p parū quietatū. Sanguis quoq; Iouī ꝓncipaliter ascribit calido ⁊ humido ac ceteris planetis: cū ipe sons vite alimenti ⁊ totiꝰ existat nāe: ⁊ qr eius motꝰ ē continuus Sol eni nūquā retrocedit neq; alij vna iō motꝰ extat ipiusꝰ primus. Propī hmōi tertiū ⁊ prē distinctōis alterā preeuntis imediate sciendū q̄ hu. q̄q̄ natura ꝓplexionali filij pronunciētur ab Mali. ⁊ Isaac ⁊ elementoꝝ eorū eni qualitates bis ascribunf: vt colera calida ⁊ sicca igni, ꝓportionata ⁊ cetera: sba tñ ipsoꝝ coaptatur aē amplius: qd ostendit corporis resolutio. Nā humiditates subtiliātur ⁊ fiunt vapores pmo theo. vapor aūt ē humiditas aqueo minutatim decisa: simplicīū pmo ⁊ febrium Isaac qnto: humores ꝓcruntur ad aquā. Cū igitur pbla fit aqua, proprie ac luna ei ascribatur, ꝓportionabiliter ipsius ceu aqua conflurum habebit. Et qr in hac concidit ges accessus eni ⁊ recessus vt pretactum motus ē reflux⁹ in quo ges interuenit medius: fine n āq; ea duo motus recti nequeunt copulari: similiter euenit in pblate qr motus eius est plurimus ceu. 13. horaꝝ: quies aūt ē modica vt. 6. Ro dearticulatur. sicut eni in luna pp paruitatē epicicli ⁊ motus lune in illo velocitatē: no pcipitur statio directio neq; retrogradatio sed velocitas tñ cū fuerit in parte iseriori epicicli ⁊ tarditas cū in superiori: sic ēt in pblate modica sentitur pausa ⁊ falsa. vnde quarto primo: Pblatica non eradicat quin ibi sint reliquie occulte. quare febriū scbo. Nō expurgatur finaliter in porisimi declinatione. Sunt autē ⁊. 6. hmōi quietis horē quia inundationes aē ⁊ vlr humidorum: vt ondetur dria. 168. tanto complentur spario: in ser eni horarum spacio quartā pagunt celi viā. Et qr pblegma nō poterat motū lune at aē conseq oio i vna lune celi gyratione: que tpe minori perficitur. 24. horaꝝ equinoctialium deficit ab illius motu in sex horis fere. Celerius eni ipsa sole orbem percurrit propio motu. Et ideo velocius ad pūctū peruenit phixum. Et quia mlia minime ꝓpar est aque ⁊ lune: ideo motū earum imitatur q̄ parum. Cū. n. fit ad motū ⁊ ad ipressionem suscipiendam indisposita: ꝓpter sbam grossā ⁊ qualitates motui obuiae nō solū vnam oꝝ lune celi circulationē pcedere vt agitetur: sed ⁊ duas vt tandē dispositione lune diu effecta in tertia eius moueatur circuitione in q̄ concitatur oꝝ ꝓpter virtutem ipsius in subiecto terrestriori ipressam. Eius autem Isaac quietē soli ascribit q in. 24. horaꝝ spacio ad eundē reuertitur punctum. Et quia colera medium inter hos obtinet humores: ipsa mediocriter mouebiē ⁊ getabiē: qm̄ post pblegma plus participat aque sba ⁊ lune viçore tñ propinquior est melancholie q̄ pblati. Non solum sex horis quietat vt id neq;. 48. vt melācholia: ly mediū geom: in icū obtinet appropinquando melancholie motui amplius quia. 36. Non eni potuit vna circulatione mouerī vt pbla neq; duas postulabit ceu melancholia. ly sibi vna satis affuit cuz dimidia. Neq; tanto mouetur tpe vt pbla cum minus cōcitari sit apta tanq̄ mouētum minus participans ꝓprietate neq; vt melācholia sed medium obtinuit sicut. 12. horas. Ipsa nanq; subtilis ipressionem suscepiūs celerius derelinquit. Nosce siquidē q neq; in talib⁹ terminos expedit oio precilos inuestigare. vnde de his febriū scbo: Diligentissima subtilitas vī ipoꝝuna: cum ēt aqua non preciosius oisariam conciteūr a luna. Motus eni ⁊ ꝓiunctiones per āplius tpe effectuz inducunt ⁊ materie superioꝝ orbiū ⁊ planetaruz. Causa nāq; non sp tempore coniunguntur effectui: Quedā nāq; plurimum distat ab eo vt generans a genito. Alia Ro cō committur istantanee: vt illuminatio illuminans: ñ nulla quidē mediū obtinens vt causa sufficiens calefaciens aliqua. Ad cuiꝰ superationē alquādiu gma-

net calor: q̄lis est luna humoꝝ ꝓcitatiua ac ēt aqne. Quod aūt fulcu amplior q̄ dcm ē: qr cōfluvus humorū ⁊ pausa credo q fit lune piodo: vt aut. 18. vel. 9. vel. 36. aut. 12. seu. 48. vel. 24. sēp. n. ser hore q̄dre mora seraūt illese. Sic itaq; phsano motui cū eiꝰ gente: ⁊ colere ges cū motu, ꝓportōem seruāt in ūnēris triplī: i qua dispēsante dispalon locat ꝓuersio tñ mō: qr in pblate triplus ē hora motꝰ ad eā que getis: i colera Ro eō. Modoꝰ Ro mlie cū eius mora, ꝓportōez ꝓstituit duplī ex q̄ mphonia ꝓsurgit dispalon: dria 83. Cū aūt predicti motꝰ nō ꝓcidāt vt diffinitū euēit qr nō directe ꝓsurgūt motū lune neq; ages, ꝓportionanf essluvū manifestū hūtibus: ly alteris. Aut qr san. aē, ꝓportionaf fluvui: ꝓpterea i motu extat: vt illa ꝓtinue periodū nō recipiēs gete distinctū. Accōmodatusq; ēt ē aer: q in grādi extat turbatōe: tū pp planetas plurimos ipm cōcitātes: tūq; subam ⁊ q̄litatē ul'ius possibiles vehemēter vtid vt dcm fit difficile. vnde cretico ꝓ tertio. Nō facile fit cām assignare: cur in acutis morbis vt ad multū fit porisimus p tertiū: in cronicis Ro quotidie aut i q̄rto. Sz dubitario emercit ipressa: qr Cōmen. pbio ⁊ Ro ce. ⁊. m. dixit aris, i li. de aialibus q nā lunc cōicans ē cum nā terre, ꝓpter luminis in se delectū. Cuius sententiā q̄rto de ge. Terra vī cōicans q̄rte sbe: ly aē cōtributa est luna. Dōm q vtriq; principalius: tñ aē, ꝓportionaf sortasse nā ⁊ motu qd eiꝰ ondit actus terre nō fic signo bilitate ⁊ opacitate ly nō tñ actōe. Propter q̄rtū Ro ad primū dōm q ly san. nō fluat predice nihilominus alij humores pñt iterpolate ꝓfluere. Cā nanq; pricularis est: q̄ nō fic sanguis pōt cōfluere: ly eni am sang. fit multus. cū tñ peccat nā magis irascit ꝓ fm: cū grauior fit offensa quāto cōmittens primior exiterit. Neq; locus eius ē lat⁹ qd regnit ꝓfluvii: sm Albumasar: ly sit, pfūdus ⁊ lōgus. Aut sortassis hunc piodicare qd sentiet nō tñ, ꝓpter motū ꝓtuz ipsius peipiet qr motꝰ qui latēt secus maiores: de sō no vigilia. ⁊ inde sensu ⁊ sensato. Motus maior sp minor ē depellit. Dicēdum ēt q motus nō ē hic humoris, ꝓportionatus clemētie, pt hūt ipm a gnānte sed ab aliq̄ Nature superior eis vt oñsum indita neque ꝓfluvius humoꝝ euenit motu orbis aut planetaꝝ totali sed vt visuz magis priculari vt lunc p quadras q̄ sm Alchebitiū dat dispēem suā oibus alijs planetis. i. reddit se dispositā ad oium planetaꝝ suficiēdā Nature. Cui Saturnꝰ in hoc aduersat. humores ēt vt oñsum motibus ⁊ gestibus appentibus priculariū ⁊ naturis similanf vtcūq;. Et nosce q hmōi cōfluvius ⁊ motꝰ est nālis nā vniuersaliori vt lune ly volentiā quādā iporter rōne nāe pricularis vt aē vel humoꝝ vt apparuit dria. 15. Ad aliud dōm q fit a nā inferiori tanq̄ a nā disposita Nature superiorū recipere ab is aūt tanq̄ ab ipsime te cā primordiali. Neq; ē q superiora nō agant qz nō cōicent in mā. cū hoc verificet in his que agūt formalr: nō aūt in illis que efficiēter. Supioza nāq; nō sunt vt hec formalr talia sed effectiua. Nō. n. sunt ꝓposita ex elemētis: ly ē gnte p se altera essentia: primo ce. ⁊ mū. Aut vna ē oium mā per indfm formaꝝ. Ad aliud dōm q cū egrotat fit humores ac eius cōpōe sic instrm fūt distracta vt agenti non obediant principali: sed spōte seipsis ab eius recidant principatu ⁊ ideo alteri natura subjciūtur vt superiori. Ad aliud dōm q nō solum calidum ⁊ ventositas exgruntur ad motum verum ēt planeta tuz materie attributa q̄ agentu vt oñsum antea. Melancholia ēt ventosa inaturalis ē magis de qua sermo arist. non aūt nālis ita. Ad aliū dicendū q argait difficultatem cōsluvus id ēt impossibilitatem ly. n. melancholia terre, ꝓportionatur non ē terrea oio sed bz humidū tñ vt sub nā collocet humoris. ē nanq; corpus humidū currens. Sālr si nō mouet fm totum terra aut ptes, ꝓpinquas centro: alie tñ distantes successiue motu mouētur or tunc spere vt dcm est dria. 16. Neq; colera rōe saltē sube aē: vt declaratum extat oppositū.

Differentia. 89.

Quod sanguis putrescens generet febrē sanguineā ⁊ non colericā seu aliam oñdit. Hippocrate ꝓ Ba. introductorio q̄rto fm. Rufus. Joānitius. Simplices quatuor: sunt atq; singulares putredinis modi: quoꝝ primus est putredie sit sang. cōbustreno vtranq; ptem interiorem ⁊ exteriorem vt est synochus sicbs ꝛc. Et ti. aurelius. Spēs febrium ex corrupto humore sunt quatuor synocha ansimeria trites ⁊ tetratea. humores aūt sūt quatuor sol lum. Iridē tertio cretico. Febris est cōclusa quam greci nciant synochum ⁊ est illa que morat ab initio sui eē vsq; ad horam crisis sm silitudinem dispōnis vnius in qua non ē apparens additio neq; diminutio vel in oibus diebus equalr. Sed si sang. cōuertetur in colerā esset additio ⁊ diminutio manifesta qr colera mouetur per tertiū etiam si faciat febrez continuam: preter sorte causon qualis non est febris hmōi. Adhuc san. putrescens febrem generat vel sāguineam ⁊ ita quod intentū: aut aliā nō qd ē phlegmatica cū san. nō ꝓuertat in phlegma. Nō. n. coctū ē aut assatū icrudari nō pōt: ibro. primo ⁊ colly tertio. Neq; q̄rtanā eo q ipsa incineratōe humoꝝ post putredinē relicta causat sibi humiditate ēt adueniente extranea. Quesitū āt actum putredinis importat similiter neq; colericam vt tertianā: eteni hmōi colera cābit aut per sux sua in epate san. decoct. cum qdem sic febrē non iducit. Aut per putrefactōez generat ex san. Sz cū huiusmōi gnātōem pcedit putredo ⁊ ipsa fit cā febris cōiancta ⁊ imediata aut erit febris sanguinis anteqū fit eiꝰ cōuersio in colerā ⁊ q̄ febris colerica. ⁊ iō. A. Putredo nō bz tpis ⁊ conuersio sanguinis in colerā non fit nisi tpe. Dal n: colera cū facilis fit motus ⁊ trāsitus in aliud sui caliditate trāsmutatōem iducens ⁊ illā siccitate sutlētās vt q̄ eius putredo febrē nō generet colericā ly melancholicā magis. Cuz igit si quod min⁹ vī adesse adest ⁊ quod āplius. Sed colera sic agilis ⁊ pmutabilis febrem facit tertianā ⁊ non melancholicā. ⁊ sang. continuā putrescens generabit sanguineā ⁊ nō colericā Amplius illa videtur se. sanguinis cui cura adhibet egritudinis sanguinee libro Blauconi inscripto dē stinguenti quidem synoche spēs tres conditionibus existentibus in omnibus ad sanguinis euacuationez matre ex virtute ⁊ etate sumptis euacuandum multitudinem sore percipitur sanguinis grandem: imo 9. terapentice inducuntur duo iuuenes liber. f. ⁊ seruus. quoꝝ vnꝰ patiebat synochā instantā fine putredine: alter Ro synochum cuz putredine qbus vsq; ad lipotomiā sanguinez percipitur euacuari. Cū igitur ipsius eductio tanta, ꝓpria fit egritudis Languice

nō enim in colerica aut melancholia aut phlatica vt
sic expedit san. eductio nedū tanta. Putrescēt itaq;
san. febrē faciet sanguineā ⁊ non aliā. Amōi quoq;
oppositū crisiū ⁊ febriū sc dis: caplis scdis. Apparet
eni superficietenus q̄ sanguis cū putrescit: eiꝰ subtile
ouertat in colerā: ex quo qdē febris gnātur colerica
⁊ nō sanguinea: grossū vo in melancholiā. Cū enim
aliqd putrefit: due pres in ipo ꝓsurgunt: grossū vs ⁊
subtile. transcēdit eni marie san. cū putrefit: ꝑ qdes
colera rubea fit: ia aūt nigra: febriū k'do. Ꝓfirmat qz
crisis predicto: Addiscere oz i sermonibus q febrium
q̄ tria vniuersa sunt gnā cax q̄ in putrefactis accen-
dunt febriū. Nā quedē gdā in rubea colera. ⁊ pluri
me sunt be. quedā vo in nigra: ⁊ alie in phlate cōsi-
stunt. Rursus humores sunt filij elementorꝫ. Cum
igitur san. fieretur ⁊ pportionetur aeri aer aūt iter ce-
tera elementa est alterabilis ⁊ pmutabilis dria. 14.
⁊. 16. Sanguis qdem pre alijs humoribus pmutabi
lis erās putrescens in suis non pmanebit terminis:
sed i alios potiꝰ cōuertet hu. Et cōfirmat: qm̄ san-
guis iter humores sicut tradūt solus est dulcis. Ad
aūt est hmōi qm̄ supcalefit ⁊ inflāmat velocite pmu
tatur in colerā. Et ideo phibent ne i febribus ⁊ ma
rie colericis administrent dulcia. Amplius si sang.
putrescens pmaneret san. ⁊ nō conuerteret ad ce le
rā: iā egritudo eiꝰ curari nō posset: cū careamus me
dicina san. eductiua. Refert eni Ba. pharmaciarus
i libello se pfidē idurisse oculis ligatis: ne alijs pande
ret illū suspēdi: q medicinā nouerat sanguis educti,
nā pp quod san. putrescens egritudinē aliā seu febrē
gnabit ⁊ nō sanguineā. Propi qd̄ pmuz qdē scie
dum q̄ qd fit san. cum alijs hu. ostensuz est dria. 33.
⁊. 30. qd vero putredo ⁊ febris dria. 159. ⁊. 87. Fe-
bris aūt san. siue fit ex inflāmatione vt synocha: seu
ex putredie vt synochus ipsius. 3. sunt modi nono d
ige. febriuz sc dō: ⁊ collz. 7. Vnus qdem eāliter ex-
tensus grece dictꝰ bōtenus sicut eni incipit. ita vsq;
ad statū pmanet cū equaliter reoluat et qd̄ sup ebu-
lit ⁊ putrescit ceteri maior ⁊ picolofior: ad Blanco
nē pmo. Et aliꝰ augmaticꝰ siue augmentatiuꝰ dictus
a pncipio vsq;z ad statū crescens ꝓtinue. Minus. n.
ex pozat in fumuz q̄ inflāmet ⁊ cōputrest. Et ter-
tius paugmaticus seu deaugmentatiuus oppositus
i cā medio. Cuius tū hi synocho adaptantur de pu-
tredine san. facto q̄nis fm Ba. synoche cōueniant
ꝓiter ac ceteris putredinis et fm Joānitiuz. Sicq;
pcipi. Propt fm vero sciendū priꝰ qd̄ dixerunt
de hoc moderni: ⁊ antiqores deinceps. Cuius qdez
pmi grā nosce q̄ nōnulli vtrinq;z arguentes in qfito
befitauere rñsionē assignare ob crimen qd̄. a. iponit
Ba. nescientes viā Vitatis fortassis. Aut nō audē
tes eligere ptez circa id qd̄ hactenus difficile reputa
tū: sed se potiꝰ excusantes: nō cē litteratorꝫ virorꝫ li-
tes dirimere: ſz sopire ⁊ cū bonore sepelire. Alij vo
ptulerunt semet nō cē iudices iter Ba. ⁊. a. neqz p
tem velle sed sufficere qd̄ ad vtrāqz inductū est ptē.
Propter vo hmōi fm sciendū q̄ fere oium me-
dicorꝫ sapiunt sermones idistincte q̄ san. putrescens
febrē generet sanguineā vt Serap. Ras. Hali. ale
xandri Isaac ⁊ marie. a. qd̄ ⁊ gal. sensit nono de ige.
ingens q̄ in iuuene seruo patiente nocte synochum
de putredine san. in tertia nocte neqz in alij: fuit fa-
ctus porisimus p tertiā minoz tū q̄ prius aliquo sa
eta febre fuit tū paugmastica siue declinatus. Non
igit san. ꝓuersus fuit in colerā: febrē colericā ⁊ non
sanguineā causans. a. vo ꝓtra ga. b gratis pterruit.
nō eni sufficit ei hunc irrōbilter reprehendere vez
⁊ sermonē eius mendacū ꝓtinere aut purū. Et simi
le in ipm adducit nono sialum eum ingens olsecisse
medietatē vniuscuiusq;z rei ⁊ scinisse multū de ramis
sed radices ignorasse scie: Cuius qdē series q̄rto p,
ma opinatus est ga. nō fieri febrē sanguis ab eius pu
tredine eo q̄ san. cū putrescit fit colera ⁊ nō pmanet
san. Fit ergo tunc febris colerica ⁊ nō sanguinea: sit
qz causon ⁊ tertiana ⁊ curat ipsam curatōe causonis
⁊ tertiane. Deinde hunc. a. sermonē ipugnans dicit
Sium fore bippo. ⁊ Vitati nō ꝓuenire. Assumit. n.
hanc orōnē. Sanguis qn̄ putrefit fit colera. Et di-
cit q̄ ex ea pōt duplex capi itellectus. Quoꝫ vnus ē
q̄ post putredinē iam scūm san. ꝓuertatur in colerā.
Alter vo vt i iplo fieri putredinis hoc ꝓtingat sicut
nomē sapit hic magis alterationis ⁊ putredinis. hu
iusmōi aūt duplicē itellectuz orōnis pstre mult plici
ter ipugnat pmuz qdem tripliciter. Qm̄ san. qn̄ pu-
trefit nō fit ꝓuersio solum i colerā vez eius grossium
ꝓuertitur in melancholiā. nō igitur fiet febris coleri
ca tm̄ sed et melancholica. Adhuc ꝓsideratio quā in
tendimus est i fieri putredinis: nō aūt in facto esse ip
sius: qd̄ post fieri putrefactionis contingit. putredo
eni in fieri est cā febris nō aūt in facto ē. Et: nō est
necesse q̄ si colera fiat post putrefactionē sang. q̄ fit
putrefacta ⁊ febrē faciat qm̄ ex putrido gnātur qd̄ ñ
est putridū: vt apper i gnatione vermū ex stercorib
sic igit fallus est itellectꝰ denotans sanguinē cū pu-
trefit. i. post fieri putredinē cōuerti in colerā. Dico
quoq;z ipse q̄ Ba. hunc nō habuit itellectū: cū febris
fit egritudo ficns putrida ⁊ nō facta. Neqz et vt di-
cat ad pmū gro uz terrestre fic est natū gignē febrez
melācholicā vt subtile igneū colericū: qm̄ pax est qd
humoꝫ fieri terrestre. Q̄ d lignoꝫ oñdit icēsio vbi p
plm euaporat modicū aūt subsidet febriū k'do. Est et
terrestre modicū relatōe eius qd̄ effumat ⁊ i colerazz
ꝓuertit. plus nāqz valde distat colera a melā q̄ hec
a sanguine. Intellectū vo fm vt q̄ i ipo fieri putre-
dinis san. ꝓuertat i colerā tripliciter fitr depzauat. A.
bip. qdē pmo dicēte febrē fā. ex eiꝰ putredie fieri: ⁊
hāc Vitatē sanā existē. Rursus putredo est via i cor-
ruptionē. putredo aūt nō hz ipse. Et ꝓuersio san. i co-
lerā fit i ipe. Vult igit hre q̄ cū putredo pcedat con
uersionē sanguis i colerā ⁊ ipsa fit imediata cā febris
⁊ pfecta q̄ ante ꝓuersionē san. in colerā febris erit fā
guinea. Adhuc fitle ē de san. ⁊ alijs hu. ſz alij humo-
res cū putrefiunt pmanēt hi idez ⁊ febres fibi gnānt
pportionales: vt puta phla putrefactū phla dr ⁊ fe
brē phlaticā iducit: ⁊ fic colera ⁊ melia. Neqz ꝓuer
tunt adinicē nisi post putredis cōplementuz pp qd̄
⁊ san. putrefactꝰ ⁊ erit san. ⁊ febrē faciet sanguineā.
Subtilē quoq;z Ba. ⁊ auer. b eius fautozis qs con
sideras itellectū ⁊ magis Vitati arrēdēs q̄ iducta fuit
p. a. i destructionē itellectꝰ scdi ppositionis pmisse
potit breuiā remouē. Et pmo qdē ad auctozitate hip
po. qd dōm appebit ꝓiter. Ad aliud q̄ dicit putre-
dinē nō hre ipse: ꝓuersionē vo san. in colerā habere
dicet aductsariꝰ id non ꝓtinere Vitatez: fm gspica-
cē ar. itellectū: eo q̄ putredo seu putrefactio est alte
ratio quedā sicut ⁊ nomen idicat actionis. Alteratio

eni ⁊ actio ois manēte subo fit in tpe: pōt coz. 5. ⁊ d
ge. prio. Neqz et ꝓuersionē sang. in colerā dicet an
tigonista hre tpe: ſz in istāti fieri: eo q̄ istud ē gnāti
gnātio aūt fit in istanti ibidē: cū fit forme subalis datō
ipribilis. n. subalis forma: ⁊ oē quod mouet ⁊ alte-
ratur fit diuisibile. In hoc nāqz fit alteratio a gnātio
ne: qm̄ alterato fit in tpe manēte subo: gnātio aūt in
instanti ꝑ toto in hoc totū trāsmutatio: de ge. ⁊ coz.
fmo. Hec quoqz qſ admiculator. A. phibere nō
pōt vel ⁊ nisi dicat. A. ipropie suscipe alterātōem vt
puum tpis eius pcedens gnātēnem vocet non ē vel
hre tpe: ⁊ ēt ipropie gnātōem non, p ōtione forme
in momēto accipit vez gnātōem appellet tā datōez
forme q̄ alteratē em ēt tpalem peuntem introductio
nē forme in mām. Adhuc in eum fic expofito itur et
fulcito: qm̄ si puum tpis vocet non habere tpis cū ei
ipropietate: in illo ēt erit quo tpis poterit esse aliqd
tpis: in quo ⁊ febril erit sanguinea ⁊ postea cum fit ci
ti motus transmutabil in colericam. Quod ex ipsius
appz terminatōe multoties in q̄rta tertio crisium: et
q̄rto prima: vt manifestabitur ex dicendis. Ad terti
um pcindūctū. A. dōm: qd̄ nō est fisle de sang. ⁊ ali
is hu. Nā sang. cū fit tpatus silius ⁊ amicus nāe i di
uisibilr magis ⁊ minor latitudine terminis angusto
ribus terminata alijs hu. se hz ad nāz: simplicior eni
ē alijs ⁊ febriū fo. Relig nāqz hu. distpati magis et
q̄si ipsius inimici amplio: ē latitudinē bnt ad nām: et
eos sub maiori latitudine dimittit peccantes. San-
guinē. n. amplius corrigit: vt pr filiū. Quod apper
pble. 5. Adenfurat. n. cozpoz labozāt multoties
⁊ pmutatur facile: eo q̄ tpatum, pter primū hōge-
neitatē redactum ad quoddā fere punctale ꝓtieta-
tē quā hz cū ēneis: plus paratum est ⁊ velocius p,
mutari. Testor quoqz. A. minꝰ sufficiēter ꝓfideras-
se ac sufficietenꝰ sermonē Ba. ⁊ iō magis gratis ip
sum ꝓdēnasse. Ad vt appear: deniqz sermones ad,
ducūtur ipsius vt clari ēꝰ habeat itellectꝰ intentio.
In fo nāqz febriū ca. 9. nulla deterior ē hec inesthga
tio: vez velut in alijs hu. accēdunt ex putrefactōe
febri: sita ⁊ in sanguine putrefacto. quā qdem q̄dem
visus ē determinare in alterā ptē magis: vt cū sang.
in aliā pticula ꝓ nām ꝓtinet ⁊ nō in venis ⁊ cordeve
lut in apate phlatico. Ingr. n. cū in aliq̄ pticula sia-
lis coaceruat sang. amplior: sup vtutem epilans, p-
pter gressicē pua vasa: vel obstructus, pter multi-
tudinē: sicut ꝓtingit fm bubones ⁊ pustulas: ⁊ vlr
dōm fm oēs phlones. In talibꝰ nāqz dispōnibꝰ du
plici de cā corrumpit sang. tū qz non trāspirat: tū et
qm̄ nō detinet a nā hoc est in eiꝰ loco: qz sicut locꝰ est
ita ⁊ nā operatur. Que. n. hec duo in se ꝓtinet: neces-
se ē corrumpi ⁊ marie velut in fructib ⁊ seibus appz
⁊ in sanguine q̄ locum suum fitnato. vñ aphōrū. 6.
Si sanguis in ventrē id ē in cōcauitatē pter nām: ef-
fundat: necesse ē putrefieri. Quod qdez hic Ba. de
terminat in pleureticis. In his. n. sang. trāsmutat i
colerā: ita q̄ analogiā p hoc porisimoꝫ suscipiāt ter
tiane. In qbus q̄tum sang. subtilissimū exilit ⁊ pin
gue: in flauā trāsmutat colerā: quantū vo grossus
in nigrā. Scdo vo crisiū. c. io. Cū sang. q̄ fm nām
hz cōstipatus fuerit vt in reumatico loco putrefiet.
flegmon qdem passio ē simpler: aut ab ipso febris ac
cenditur filis marie ephimeris: qui in bubonibus fi
ant: nā bubo ex sanguine fit optimo. Sz manifestuz
q̄ cum incepit putrefieri nō vltra is pmanet bonꝰ ve
rū iā colericus fit. Et ꝓstat ex hoc eē tria vniuersa ge
nera simplicia febriū. Que nāqz ex sanguine putrefi
ente fit iaz q̄liter cāqz colerica: ⁊ reliq̄. Ilō ergo fim
plr id eē affirit: ſz cū modificatōe quadā appz ait quo
qz ex Ba. dria. 32. q̄ ipse arctiꝰ suscepit sanguinē cū
A. q̄re celerius pōt in colerā pmutari. Auer. quoqz
snia huic hz occultio assimulat sermoni. In tertio nā
qz collz. c. de febre sanguinil. Febres sanguis gnātā
tur: ,pter eiꝰ erit: m extra nām in quantitate aut q̄lī
tate. ſz eiꝰ exitus in q̄litate dz eē paucus: qm̄ qſ exit
multū: tūc dz egritudo attribui nomini illiꝰ egritudi
nis ad quā declinat ⁊ illi cui dōtur manifeste hoc ē:
qz qn̄ ni mis iflāmatur dz attribui colere. Ide ꝑ quo
qz q̄rto eiusdem. Febris sanguis typū non hz: eo q̄
sanguis ipsam facitē est in venis. Excepto si fieri et p
pter ipa noiatum flegmon: qd̄ in mēbroꝫ aliquo fo
ret gnātum pincipaliū: velut in epate ⁊ dispblate.
Tūc. n. in hac febre porisimi erūt tertiani: files cole-
re porisimus: qz qn̄ sang. supercalefit ad nām coleré
declinat: ⁊ iō in tali febre nō est dria iter febrē coleri
cā cuius mā est itra venas: ⁊ istā nisi in magis ⁊ mi-
nus. Dico ergo ipse q̄ cū magis ⁊ minꝰ spēm nō va
riet q̄ ista febris sang. erit randē eadē spē cū colera:
cū sanguis fuerit ꝓuersus in colerā. Dicit ⁊ denuo.
Et vbi Ba. varia fit in febre sang. qz aliqn̄ dicit q̄
ē colerica continua ⁊ al. qn̄ q̄ est aliud a colerica ⁊ q̄
nō hz attribui colerice nisi qz nō hz putrefactōem p
fectā: qm̄ nā istius febris ē media inter febrem diei et
febrē putridā. A. aūt vt apparuit solū alterꝫ puta pri
mū accepit extremā. 7. figdē collz. c. de cutis febriū
arfinax: dac fāt spēs febris sanguinie. vna dum san
guis nondū ē putrefactus: ⁊ alia dum sanguis iā pu
trefieri icipit. Signāter. n. dicit dum icipit putrefie
ri: qz pcedens in putredinem transmutat in colerazz
⁊ eius febrē. Sic igitur vult q̄ sanguis nō multuz in
putredinē mutatus febrē causet sanguineā. Luz vo
vehemēter in colerā cōuertitur: febrem iducet terti
anā. Propter tertiū qdem sciendū q̄ ex his dili-
gēs sapuenicēs itellectꝰ Vitatez poterit aiaduertere
Dico ergo vt testant febrē sanguis duplicē existere.
vnā qdez ex ipsius iflāmatōe ꝓsurgēte. q̄ febrie ebu
litōis seu synocha appellat iflatiua et peccato eiꝰ con
surgēs quātitatiuo principali ⁊ q̄l tatiuo minori fine il
lius putredine de qua non befitat. Est āt ⁊ altera fe
bris euenīēs ex sanguie peccante in qualitate cū quā
titate donec putredinē adipiscatur. q̄ qdem aut cōti
netur in locis, pprijs vt in venis ⁊ arterijs vel pter
nām extra locum suum in ventrez effusus Sigdem
prius cū et non ifit nisi vna q̄si cā putredinis: puta p
bibita transpiratio. Manet enim in loco suo hic san
guis. cum vero vehementer impingatur ad inflam-
mationem ⁊ putredinem poterit aliquandiu putre,
fieri modice et febrem sanguineam generare. abſqz
eo q̄ in coleram transducatur. vnde i fine scdi: um:
Quecūqz fine periodis nullus i his patiēs ē locꝰ pri
cipuus. Sed humores q̄ fūt fm arterias et vēas vni
uersas et maxime q̄ fm maximas et caliditiuas fūt
vel, pter aliā quandā cām vt i ephimeris: aut ,ppt
putredinē ebulientes accendunt febrē vnā synochaz
a principio vsqz ad finē indefinētē: vsqz in fm pma
nētē et cōburentē hoīem: donec generantes eas hu
mores cōsumantur aut digerant vel vtrunqz patiat

Apparet igit ex hac serie q̃ non sensit sanguinē etiaz
corrumpti in colerā permutari velut i pmissis. Sed nod
oñdit q̃ in ratibus aliqñ in pma dierū cr gnitōes ap-
paruerunt putredinis: interdū in tertianis t nō nāq̃
in ārta nono terapētice. Et sic dicit r mālet sub se. sā.
ante q̃ in colerica cōuertatur: imo p rotū si signa nō
apparēāt putredinis: vsq̃z ad quartū cū plurimuz vt
tactuz terminetur in ārta. Sic itaq̃z pono q̃ in hmōi
dispōe puta in febre q̃ dz terminari i. 7. q̃ p tres dies
aut ātuor sanguis ille putrefactus nō multū sub sor-
ma adhue lata sang. remanebit t febrem iducet san-
guineā. In alijs ꝓ diebus supcalefactus āplius t
putrescēs in colerā paulatine ꝓuertet t febrē gnābit
colericā. Quod si sortassis interdū motus nō pcipiā
tur colere tertiani hoc euenit eo q̃ mā in locis ppin-
quis existit cordi vt i causone apparet et phlegmatico.
In quo additio etiā t diminutio esse nō ponit. Aut
ppter ipsius quantitatē sicut oñdetur in phlate etiā
extra venas existente qō t fere eius ꝓtinuat afflictio
nē absq̃z gete: dzis pori. Itaq̃z cū hic plures cōcur-
rant causax: vt quātitas situs intra venas t ppe cor
non est mixt si motus sit ꝓtinuꝰ. Si aūt sang. putre-
scens ꝓtinetur ex venas: tūc cum sibi due pus occur-
rant putredinis cāe: vz, phibita trāspiratio: t nō a nā
retentio vel non in eius loco sed i ventre effusio pu-
trescēs amplius t citius cōuertetur in colerā t febrē
colere gnābit. Et istū quidē modū situationis sāgui
nis in phabitis vinus ē. B. intendisse cū. auer. t ma-
xime febriū scdo ca. 9. vnde nono de inge. Si putre-
do quedā vel ab initio ꝓfestim vel posteriꝰ innata fue-
rit: sm vniuersas qdē venas t maxie sz magnas pu
tredine exīte synoche. i. ꝓtinue gnāntur febres. In
qbus eadem non apparet additio neq̃z diminutio ex
cerbationis qō. ppe sanguini inexistit. Phla enim oi
die mouetur colera aūt de tertio in tertū melācholia
ꝓ de quarto i ārtū sanguis aūt ꝓtinue t eqsormiter
pp eius continētiā intra venas t grandē quantitatez
qbus cor petit ꝓtinue: dzis. 88. Subdit autē denuo
In vna ꝓ pticula sialis locatus. s. sanguis: eas q̃
sz periodū aliquā puta tertianā exercebant vz febres
cum sanguis pp causas pdictas hic magis t veloci
conuertatur in colerā. In tali nāq̃z dispōe situatus:
in pmo die aut minus vel paz plus putrescens ꝓuer
tetur in colerā t demū febre faciet tertianā. Et quia
Ba. vt pinductū magis i hoc loquebat intellectu:
dixit sanguinē supercalefactū t putrefieri incipientez
in flauam colerā transmutari. Non tm̄ ppter hoc ne
gat gn ēt in tali possit febris sanguinis gnāri in pnci-
pio pncipiante putredinis maxie. Nō aūt voluerit
febrē sanguineā fieri ex sanguinis putredine inuit eis
fidelissimus interpretū Mali. theor. 8. eo q̃ ipse cum
Joannitio ēt ait febres putridas fore quatuor ex qua
tuor humoz putredine factas. s. febrē sanguinis con
tinuā synochum appellatuz ex putredine sang. fieri.
Quod oñditur sicut eni in humiditatū pzima locant
febrē putridā sm pncipiū t terminuz a quo sm autē
i pfius terminū ad quē febrem ethicā que sunt febres
genere differentes: multo magis febres genere cōi-
cantes poterunt in eodē humore consistere sic aūt ali
ter pmutato t trāsducto. Sic igitur ꝓfiderās subti-
liter t Ba. q̃ feb. vtroq̃z mō dispposito t situato san
guine nō diu stat aut paz valde gn in colerā pmutet
vel q̃ simplicissima sanguinea t verissima febris nō
pmanet penitus: dixit tandē sanguinē putrescentem
in colerā conuerti t febrē eius. Sic itaq̃z exposita est
recta Ba. intentio quā auer. imitatur. Et defectus
manifestatus ē. a. qui sortassis eius satyrico intellectu
alterā solum respexit volens eius dente leonino lace
rare veridicā Ba. Iz in pluribus locoz ipm se illius
fateatur interpretem ꝓnis quoq̃z cōmittitur. Pro-
pter ārtum ꝓ sciendū. Ad auctoritatē fi gdem hip
pocratis. A. t ceteroz aliox volentiam sanguinem
putrescentē febrē gnāre sanguineā dicendū vt expo-
sitū id non fore cōtra Ba. mentē: aut amplius t ei
citius permutari in aliā q̃ ille t marie cum plus lo-
quatur de apatum febribus sanguineis. Ad aliud di
cendu q̃ ficut causon diminutionē t augmentū non
recipit sensibiliter eo q̃ mā situata est in locis vicinis
cordi its neq̃z synochus ppter eius quantitatē vir-
tutis aggranatiā t putredinis fumum plurimuz cor
continue petentez intm̄ vt diuersitas in ipo manifes-
tetur minime. Ad aliud dicendum q̃ sanguis putre
scens t febrem generat sanguineā vt apparuit t alias.
Nā putrescens pōt considerari tripliciter q̃z aut
erit in principiante vel ppe principium putredinis t
sic febrem gen erabit sanguineam aut in medio pu-
trefactionis t tunc colericā faciet sm tm̄ pzius vt ha-
bitum t posterius vel in fine t ita febrem iducet q̃r-
tanam. Ad aliud dicendū q̃ ipsa colera Iz fit faciliuz
ad motum t maxime localē q̃ sanguis sui leuitate t
caloze non tm̄ ad motum alterationis puta ad putre-
dinē. dictum eni q̃ sanguis est alterabilior alijs hu-
cum putredo calido t humido cōficiatur q̃lis est san-
nā. Sanguis ēt cum pmutetur i colerā curtus febri
accedit ad nām Cū ꝓ ea in melancholiā receditur
ab eadē: Ad aliud dicendū q̃ Iz multū Pirratis addu
cat tm̄ qd falsitatis includit. Nō eni pp sanguinez tm̄
expetit phlebotomia vez ēt pp alios interduz hu.
abundantes cū sanguine vt. 8. appet de ige. tertioq̃z
pma. Verūtm̄ nō tāta in his q̃rit eōo quanta cum so
lus aut pcipue peccet sanguis. Inducta aūt Ba. in
oppositū iā apparuit qōo sint itelligēda. aliā siquidē
rōnē subsequentē cū eius ꝓfirmatōne ꝓcedo. Conat
eni sanguinē ex ei apritudine ad putredinē nimia tā
dē in colerā posse ꝓuerti t in febrē tertianā posse trās
duci. Vel dicendū q̃ tria sunt gnā febriū subdiuisax
per cōtinuā t interpolatā. vnde crisiū seōo Tria sut
gnā febriū simpliciū quax vnadq̃z in duas pus inci-
detur dras: aut eni cōtinue vel desinētes erūt. hmōi
aūt subdiuisionē febriū sanguis cuz fit ꝓtinua ois nō
recepit. Venas ēt possidēs maiores q̃re illis nō pōt
tribus associari generibus. Et ideo in eo non dedit
Ba. cognitōes febriū sanguinis. Aut melius inten
tio ipsi ibidē non erat vt ait multax imanifestarū se
briū itentiones mōstrare verū paucax t imanifestaru
exercitatōis grā. Intentōes ꝓ febriuz sangui
nis erāt difficilis cognitionis valde. vnde febriū fo:
In religs erat vtiq̃z nulla deterioz hac inestigatio.
Non minus ēt id od libros febriū interioz ac typox
ptium scōo apparens de crisi. Ad vltimū dicenduz
q̃ Cūil. ppositum conetur concludere tm̄ posset calū
niari vtcunq̃z posito ēt q̃ non sit medicina scira apud
quosdam sang. eductus scitur tm̄ apud alios aut scie
tur dzis. 144. Vel dicendum benignius q̃ phlobo-
tomia non solum debet peccato quantitatis sed ēt
peccato q̃litatis puta malitie sanguinis vel vtriuq̃z

Iz non ita pprie velut quantitatis peccato: quarto p
ma. Quod ēt satis innuitur ingenij nono dzis. 175.

Differētia. 90.

Quod febris sanguis cum alijs componatur
febribus vt q̃z prima quarti. Quare nō acq
escit opinioni eoz q̃ dicāt duas febres conni
xas: nō adiuicem cōponi sicut due tertiane. Cū igi
tur febris sanguis sit febris cōtinua ipsa poterit alijs
saltē continue cōmiscere. Adhuc cōponūtur febres
que sunt diuersox generū: vt ethica t putrida que i
cōponibiles eē videnī. Igitur cōponūtur amplius
que sūt vnius generis cū sint ppinquores vt sanguis
putrida cū alia putrida: q̃ putrida cū ethica. Ampli
us sile vt de febribus t apatibus cū fiant ex eisdem
cāis: fit. n. forme ipsox siles. Bz apa sangui. cōpo-
nit cū alijs: vt cū colerico t ceteris: fo crisium t. 14
de ige. Rursus si caulat egritudinem seu febrē: illis
de cuius nā minus ē hoc facere puta sanguis q̃ poni
tur a Ba. t Isaac familiaris t filius nāe multo ma-
gis hābit cāre illud quod nō sic diligitur a nā: hūoz
eni nō putrescit nisi a regimie destituat nāe febrium
primo t fo. Itaq̃z ipso putrefacto t febrez facientes
alij q̃ eo regebant humores putrefiēt t febrē facient
Itidē colera minus putrescibilis sanguie: cōpatitur
secū alias febres: ergo sanguis multomagis cōpatie
tur. Itaq̃z febris sanguis cū religs cōponitur febri-
bus. Hmōi quoq̃z opp̃ositū mōstrat: eo q̃ a nullo se
re auctox inuit febrē sanguinis cū alijs ꝓponi febri-
bus. Adhuc talis compō: aut erit sm cōmixtōez qō
ē nō poterit: cū sang. sicut tetigi tingit t magnescit
sup alios humores: ita t putredo eius ad se qō ē pu
tredinis aut exneitatis aliox humox attrahet. Aut
sm vicinitatē: cū nō ponit fo de crisi t. 8. theor. nisi
bi duo modi: hic āt ēt fore non pōt: q̃z ibidem t febri
um fo nō dr ꝓponi nisi quotidiana cū tertiana aut q̃r
tana vel aliter quocūq̃z mō componi adinicē. Cum
igitur nō ponat febrē sanguinis cū alijs cōponi febri
bus: t fit ipm dare sufficientez. febris itaq̃z sanguis
cū alijs nō componet. Propter primū ꝓ scien-
dū q̃ qd fit febris qdq̃z febris sanguis t quoz: q̃ritū
docuit antedictū. Compō siqdem febriuz enodetur
realiter primitus deide nolaliter. Quai to siqdem p
ma t dzia vtcūq̃z. 87. Cōpositio febrium triplex exi
stit: vna qdē in genere remoto t alia in ppinquo: ter
tia aūt in spē. In genere siqdem remoto: cen etbica
ꝓponit cū putrida. In ppinquo puta cū febres ex di
uersis hu. cāte adinicē cōponuntur: vt quotidiana
cū tertiana vel cū quartana. In spē quoq̃z sicut quan
do vna tertiana cōponit cū alia aut q̃rtana cū q̃rtana
vel phlatica cū phlatica. Et ꝓpō qdem hmōi duozū
modox vltimox Iz marie hoc fit in fo: aut erit sz p-
mixtōem aut sm vicinitatē seu affinitatem vt tactum
Ba. t Mali. cū Aui. Voco aūt compōem sm per
mixtōem cū due materie differētes febrē facientes:
vna cōponūtur aut multū cū phla t colera t melā.
Aut minus vt vna spēs colere cū alia vt citrina cum
vitellina vel phla dulce cū acetoso vel ifipido: t hu
fumōi. Et talis compō aut erit i tra vasa sicut i febri
bus duab ꝓtinuis: aut ex velut in interpolatis. Cō-
positio ꝓ sm vicinitatē est cū due materie diuerse
iuxta sm modū aut eedē sm tertiū componūt ex va-
sa t ex differētes febrem cāntes: ita q̃ vna facit febrē
ꝓtinuā: altera ꝓ interpolatā. Adhuc t hmōi febriū
modus compōnis ē tripler. Aut. n. febris vna ē alij
cōicans: aut subintrans aut coalternās. Cōicans di
cit cū due febres aut plures simul icipūt. Subintrās
ꝓ cum vna superuenit ante pecedentis segatōem
Coalternās quoq̃z vt alia adueniat post eradicatio-
nem pecedentis q̃rto prima. Est aūt demū sm Mali.
attendere q̃ predictax compōnum quedem nomia
hāt. Alie ꝓ noibus carent sicut prime que in gene
re remoto velut compō est ethice cū putrida ac ēt in
ppinquoz aliquo sicut phlatica cuz quartana. t sic q̃
in spē ceu phlatica cum phlatica aut colerica cū cole
rica. Secūdax ꝓ characterizant vlla sicut emitrite
febris appellata. Tercia cuius qdem nomē diner
ficati sunt scribentes. Quidam. n. rudiores dixerāt
febrem emitriteā cuius materia est phlegma itra pu
trefactum t ex. Quod rōni oppugnat nominis oio
cū emitriteus medium nominet tertianam. ab emis
quod ē media t triteus tertianus quod in predicta
phlatica non seruatur. Quatinus aūt febrium fo vni
uersas que extendunt tertianas vt emitriteas noia-
re: ita vt confitetur eiusdem generis eē cū tertiana
emitriteā. Et diam solam in magnitudine paronis-
mi habere q̃z igitur rōnem nominis non seruat sicut
priores secerūt peccat. Et qm̄ hui. smōi quesita ma
gis sunt noium q̃ rex in eis ingt Ba. dedignoz imo
rari. Aūt alij dicētes triplicē fore emitriteā minorē
mediū t maiorē: ponētes minorē cū phlegma putre
scit iterius colera ꝓ ex medū aūt ex. minorē āt cū
melancholia putrescit iteriꝰ t colera exteriꝰ. iuxta il-
lud. Parum emitriteus in vasis phlegma recōdit
Exteriꝰ colerā medi ꝓtius illi. Pessimus hmōi in
estmaiori sel cogt extra. Alij ꝓ in sermonibꝰ Bari
pori, pmoti t Aurelij emitritei tres dicūt modos me
diū. s. maiorē t minorē. Medius ē q̃ tertiane ꝓuigit
maior ꝓ q̃lisaiz t minor quotidiane. Aūt alij q̃ se
modernos appellant cū his conueniētes in numero
diuersificantes penitus in cōponēdi modo. ponunt
eni minorē emitriteū cū colera est intra vasa t phleg
ma extra mediū vero ex maiorē qr eqz cuz colera sit
intus et melancholia extra. Qui predictorum motiua
tollere conātes moliūtur suū dcm̄ gbusdā phabili-
tatibus affruere. sz q̃z has trahūt ex libris non recte
fortassis ascriptis sapientioribus et Ba. et qm̄ tale li
tigiū potius nomē q̃ rem ipozat in pnitax omittat.
Illustriores quoq̃z medicox: de quibus extat Ba.
Sera. et Mali. vtcūq̃z. A. cū Isaac videnī tm̄ duas
spēs emitritei ponē purū. s. seu certū et ñ pux vocāt
āt pux q̃ factꝰ ē phlate it putrefacto et colera extra
Nō purus quoq̃z sm Sera. ē ex. Scōm vero gbus
dam: dū phlegma pmāet extra et colera itra aut āba
extra: vel vtreq̃z itra qō ē falsum et qō tū ēt ē ipzop
ns quānis secundus hoc toleret crisium. Emitrite-
us enim est febris continua et horrida. i. in qua sm
plurimam partem paroxismi adsunt horrores et fri-
gore et rigore commixti. Epidimiarum primo. pri-
mum autem non reperitur quando ambe sint extra
mā neq̃z sz eū sint itra febriū fo. Ista siqdē ē cōpō
sz vicinitatē i q̃ scōis crisiū: et febriū q̃drupli ponit
ꝓpō: vz cū colera et phlegma āba sūt itus aut extra:
seu cū colera it et phlegma extra: vel ex. Quod et
tripliciter potest in his duobus vltimis euenire mo
dis: q̃z aut colera et phlegma sunt equales et ita cer
tus emitriteus: vel colera superat phlegma et sic in

quartane

certus. Cõponitur ẽt colera cuꝫ melancholia hiꝰ q̃ tuor modis ꝓpositionis colere ac phlatis: quoꝝ duo nãm habent emittitei triplicis ẽt pter alios: februꝫ scõo. Potest ⁊ melancholia ptactus quatuor modis phlati cõpulari: nullus tñ horꝝ emittitcũ cõstituet cũ tertiana ſaltẽ iporet mediã ꝓsurgentẽ a colera. Et ꝓpter hoc tacent ibidẽ. Sunt ⁊ alij oim febrẽ ꝓpositam emittitcũ appellantes: ipropie tñ ⁊ cõmuni⁹. Propius aũt ⁊ verius tenendũ est qõ dixerunt isti postremo. Et qꝝlis pscrutatio magis ẽ nominis q̃ rei sit. A. cũ ga. g. hoc nõ est de illis in ghus fit verbemẽs occupatio hũdã. Propter scõm vero sciẽdũ q̃ quidã superf. ciales dixere febrẽ sanguis ex putrefactõe indifferẽter ꝓponi cũ alijs febribus ira vasa seu extra. Et mouebant: qꝝ videbat illis q̃ alij humores hẽrent humilitatẽ cũ sanguine sicut ⁊ alij putrefiunt i adinuicẽ: ⁊ potissime qꝝ sang. ẽ marie paratus putrefactioni. Adhuc sile putant ꝓtingere i febribus vt in apatibus ꝓtingir. sed apata ꝓponunt vt sãguineũ cũ alijs. Que quidẽ positio satis erronea iarticulata: neqꝫ eoꝝ valent vt apparebit ꝓnter motiua Fuerunt ⁊ alij silr dicentes: addẽtes tñ febrez alioꝝ humoꝝ a febre sanguinea occulari: Quod confirmat ex Ysaac in fine febriꝫ confirmare. Sic ẽt dicentes cadunt vt ⁊ pmi ⁊ pcius sorte sapientes: qꝝ i dogma sempiterne passionis icidunt: Adhuc non ẽ morbus aut febris q̃ sensibiliter non tedat ꝓpationes: cũ hoc fit de ratione morbi ⁊ febris vnde Joãnin⁹. Suoqꝫ ledit effectu. Et. A. ipedit opationeꝫ ita vt retineat sicut eni pauca aqua intra multo vino: non dꝫ dici aqua neqꝫ mixtũ ex ambobus sed vinũ: ⁊ dr̃ purus ẽt q̃ modicã habeat mixtionẽ: gnostic oꝝ scõo. silter ⁊ febres alie non erunt pmanentes vt dicunt ꝓsanguinea febre. Sunt ⁊ alij modernoꝝ scriptores: exprimẽtes febrẽ sanguinis cõponi cũ febre colere tñ. Et cũ alijs non ita videntur adaptare. Et ponit triplicem modũ ꝓpositionis: ⁊ trinũ nomen: iuxta illud qõ dr̃. i. 4. de ige. In apatibus mixtis ex colera ⁊ sanguine. putant eni vt alij ⁊ dissimile sore in febribꝰ ⁊ apostematibus. Illorum gdẽ exprimentes vlli hanc cõpõnẽ extra vasa cõiungere: dicentes q̃ qñ colera equaliter miscet cũ sanguine dr̃ causon synochus: ⁊ synochus causon. Quando vero colera superat sanguinẽ causonẽ synochidem: cũ vero fit ecotra synochus appellat causonidẽ. Quas ẽt nituntur cõpositiones q̃ signa discernere. Horꝫ aũt sermo qꝝ non exponit duplicẽ potest habere intellectũ: aut q̃ ista cõpositio febris sanguinis cũ febre colere fiat ex colera precrũti cũ sanguine: qõ puto eos intelligere: vel ex colera et sanguine gnãta per eius putrefactionẽ cum dictũ fit prius q̃ sanguis conuertitur cum putrescit in coleram. Primus vero stare non põt: sicut tertio ostẽdetur dicendoꝝ. Adhuc aut putredo colere precedet: ⁊ ita ea maioratur sup putrefactionẽ sang. ⁊ cuꝫ sang. putrefactus de se cõuertatur in coleram: tunc maxime ꝓpter choleraẽ fiet ẽt conuersio in coleraẽ sicqꝫ febris colere ⁊ non sanguinis: vel sanguis precedet ⁊ maioraẽ putredo sup colere putredinẽ: ⁊ tunc sanguinis putredo totuꝫ ad se cõtraheret: qõ est colere putrefactũ: ⁊ ꝓprie cũ fit colera de facili motiua. Neqꝫ eriã equalis põt stare sanguinis ⁊ colere ꝓpositio: cum sanguis marie superet coleraẽ. Sunt etiꝫ humores citissime permutabiles. Propter tertiũ quidẽ sciendum hmo q̃ nullus fere grecorum neqꝫ arabũ exprimit febrem sanguinis cuꝫ alijs copulari: sic ẽt apparuit per eoꝝ sermones de ꝓpositione febrium inductos: qõ inuitur febriũ f cõo. ita febris que i sanguine consistit simpliciꝫ est bis que in alijs sunt hu. Subdit ẽt demum q̃ non fit possibile fieri putrefactionẽ sanguinis fm quandaꝫ vnam partẽ ⁊ qñq̃ fm aliam. pterẽ fiflegimon colligens detinet incipientes putrefieri humorẽ. A. tñ quarto prima de hoc quesito sub fuga q̃dam talẽ ꝓtulit sermonẽ: Dr̃ Ba. q̃ febris sanguis non ꝓponatur cuꝫ reliquis febribus: qm̃ cuꝫ putredo est in sanguine est cõis oiuꝫ humoꝝ: ⁊ in hoc est cõtradictio ghusdam intentionibus suis: in quo non est necesse nos plongere hmonẽ: qm̃ non innak cum eo medicus: cuꝫ ipse obseruet que sunt sensus. hic aũt alias se. non pcipit febribus sanguinis pmusceri: ⁊ si ille intellectus id fortasse pcipit. Contradictio vero ea Ba. est forte: que scõo febriũ ira feriatur: Si virtus fuerit ibecillis facta cã erit vt non inpsiuitates solum: sed sanguis ipe corrũpat putrefiat ⁊ febrẽ accendat. ⁊ tunc aliud quoddã principium efficiet ꝓdoꝝ pat or. smoꝝ. ⁊ si pdictus fernet calor: duplex erit spẽs febriũ adinuicẽ cõplicatarum. Et ista quidẽ ꝓdictio apparebit in sequẽti ꝓpositoꝝ ex intentione Ba. Ysac. Ro in fine febriũ. A. natuoꝝ febres ipossibile est vt oinuanant nisi cum due fuerint vnius materiei ⁊ due vni Rbi gratia: sicut si fuerit due febres de colera ⁊ due de phlate aut due de phlate tertia de colera q̃ta de melãcholia. Sanguinis aũt figmificatio ipossibile est vt cũ aliarũ signis appareat. Ro eni amplius ac abundãrius i toto corpore: q̃ oẽs humores alij. Qui si putrescit ⁊ febrẽ generat: oẽs febres operit que cũ ea sunt cõmixte: ꝓpter multitudinẽ sue quãtitatis ⁊ obscurat earuꝫ significatões. Fortes eni res debiliez denigrant: ⁊ multũ paucũ. ⁊ apparet i sole obtenebrãte ignis splẽdorẽ: vnde apbonf. scõs. Huoꝝ doloꝝ simul factorum maior minorẽ denigrat. Manifestũ itaqꝫ q̃ sanguis ceteros humores si cũ eo fuerint mixti obscurat. Sic igitur voluit q̃ febris sanguinis non ꝓponatur cum alijs febribus vt fit febris apud medicũ dicenda cum nõ apparent earꝫ significationes neqꝫ lesiones manifeste quas hꝫ iducere. Ex his deniqꝫ deincepo ostendit q̃ febris p se sanguis ex putrefactione non põt perdurãs cum alijs febribus ꝓponi: febris aũt accidẽs põt. Dico autẽ febrẽ per se sine apate: p accidens ro que cã cõsurgit ape stematis. Inquio ẽt ex putredine: qm̃ febris ex sãguinis inflãmatione nõ põt cum alijs febribus ea permanente ꝓponi. vnde Ysac: Neqꝫ sanguis est cã alterius febris hꝫ calesiat neqꝫ ipse calefacit alios humores. Eius enim ꝓtẽperamentis est vicius. Proinde si calefit ⁊ putrescit: non multũ a temperamento egreditur. Quod autez febris putrida sanguinis per se alijs non componat febribus ostenditur rõne: qm̃ aut componet febris sanguinis cum febre colerica aut melancholica aut phlatica. cum non fit dare plures febres humorum. Et hec aut intra venas aut extra. Non intra qm̃ sanguis pdominans caliditatem ⁊ aptitudinẽ ad putredinẽ humoꝝ oium alioꝝ ad se contrahet. Quod furmatur: Qm̃ maio: motus depellit minorẽ ⁊ occultat de sensu ⁊ sensato: de somno ⁊ vigilia tertio ⁊ quoꝝ bal aliũ gnãtione. Motus aũt sanguinis ⁊ quãtitas

est maior ꝓ mo matim⁹. Adhuc de cã longitudinis ⁊ brevitatis vite. Minor flamma comburitur a multa q̃ accũs sibi subito surripiens pabulũ seu alimentuꝫ Silr ignis minor corrumpit a maiori tertio ce. ⁊. m. ⁊. pol. pria. Multũ ignis ad se modicũ trahit. Cum igitur febris sanguis sit vt maior flãma respectu aliarũ: ⁊ ignis magn⁹ multũ: ipa oẽs alias cõburet ⁊ ad se trahet. Febris. n. sanguis sic alias haberet ⁊ ꝓdidat fm Ysaac: vt dolor maior minorẽ nõ fm etudes ptẽ factus: cũ ro tus sensibilis tota ad vehemẽtiores decurrat dolorẽ: ita vt ro tus hic putrefactus. Neqꝫ põt ꝓponi cũ febribus interpolatis nõ gdẽ cã phlate ⁊ melãcholia: cũ qꝝ bui⁹ mie nõ sint pate ad putrefactõem cũ sanguis putrefit. tũc ẽt qꝝ calidũ ⁊ humidũ putrefactiuũ materiei ipsaꝫ oium ad id qõ ẽ i sanguine putredinis ꝓbẽ ⁊ pcurrit. Qõ aũt ma melancholie fit idispositus oñdit qꝝ in divisionib⁹. O. q̃ pa rũ gdẽ q̃rana accidit icipiẽdo. vñ q̃rto pria. Quartana plurimũ euenit in successione egritudinũ putridarũ. ⁊ hec ẽ illa quaꝫ itendim⁹. Et alia ẽ nõ põt cũ se q̃tur illa alioꝝ humoꝝ putrefactõem. Si igũ raro p se euenit in corpe q̃tũcũqꝫ mlico nũq̃ tãc eueniet i sanguineo in quo rara ẽ fieri sanguis putredo. vnde nono de inge. Natura febriũ sanguis neutra in macro. f. q̃tum ad mlicũ: ⁊ frido quãtum ad phlegmaticã amat ꝓsistere: q̃ꝓm aũt in multũ sanguinẽ biti bus ⁊ multas carnes est ip oꝝ gnãtio. Simili gdem modo mõstrat: q̃ neqꝫ phlegmatica mã fit cum sanguine putrefieri apta: cum non multiplicẽ phlegma in corporibus in ghus hoc euenit. Adhuc neqꝫ ex pte cãe putrefactẽtis: cũ talis cã tollatur, ꝓter cõm sãguinis putrefactiuã ad quã ꝓbitur cã aliaꝫ materiarũ putrefactiua: imo humiditas ad putrefactõnem ⁊ cã tollitur putredinis a phlegmate: p sanguinẽ calefacientẽ ⁊ exiccantẽ materiã phlegmaticã fridã ⁊ humidã: ⁊ inopilatã reddentẽ que erãt putredinis cãe. Similiter id contingit in materia q̃rtane marie: fm alterã eius qualitatem puta fritatem. Subtilitatẽ ẽt eius grossiciem caliditate effecta: q̃re febris sanguis putrida cum febre phlegmatis ⁊ melãcholie nõ contingeꝫ quocunqꝫ modo ⁊ minus cũ febre colere. Ipsa. n. sui caliditati subtilitate ⁊ motus agilitate citissime in cãs putrefacientes sanguine deducit. Cuꝫ. n. ea de se sit mobilis ꝓuertibilis: puta qꝝ in melancholiam transducitur. Multo itaqꝫ maius cum habebit aliqd ebulliẽs attractiuũ: vt putrescentis sanguis seruorẽ. Si aũt febris fuerit per accidẽs: vt que apatis tũc poterit febris sanguis cũ alijs ⁊ maxime cũ colerica cõplicari. Et id fortassis est in quo dicit. A. ga. sibi in ghusdam alijs intentõnibus ꝓdicere qõ duplr euenire potest. Aut manifesti⁹ ceu cũ duo fuerit apata. vnũ in colera ex stomacho aut diaphragmate: aliud ex sanguine in epate vel pulmone. Cũ igit harꝫ duo putrefiãt mãe: duo ꝓsurgant vapores putridi simul coꝫ petẽtes. hoc. n. contingere optie potest cuꝫ fornax ⁊ origo vniuscuiusqꝫ pmanent ab alia separa: hꝫ in pcessu fiat contunctio aliq̃. Aut imanifesti⁹ ceu cã aliqd apatum ex colera cõponitur ⁊ sanguine eq̃liter maxime. Sicut. n. mãe sunt cõposite. i. a. ⁊ fumi putridi erũt compositi verũtamen non erit ita discretio vt in predicta. Et iõ forsan qꝝ non imerito febrẽ vnam ponet cõpositam: ⁊ nõ duas. Et que ita fiũt febres ex apatibus cõpositẽ: ⁊ precipue manifeste per manẽt satis diu. Id aũt nõ parꝫ offenditur ex criũq̃ fo ita. Quãdoqꝫ accidit apa in duobus membris diuersis sicut splene ⁊ epate ⁊ facit vnũquodqꝫ accidere febrẽ: quẽ ẽ alia a febre quã aliud adimentire facit: Et q̃nqꝫ accidit in medio vno apa cõpositum vt ex sãguine: cuius apa dr̃ phlegmon: ⁊ ex colera quod dicit erisipilla. Et subdit post pauca. Febris que accidit ex apate sanguinis quod ẽ in aliquo medioꝝ quõcunqꝫ fit membrum est pater febrem que accidit ex apostemate existe in eo ex colera. vñ fo febriũ ceu tactũ nõ est possibile fieri putrefactẽem fm quandam vnã partẽ: q̃nqꝫ ro fm aliam pterqꝫ si phlegmonẽ colligens detinest icipientem putrefieri humoresez. Si ita est putrefactio fm vnã ptem ⁊ alterum: sicut duersa erit ⁊ loco ⁊ materia: ita ⁊ febris. Propter qõ poterũt febris sanguis cum alijs febrium eẽ ita pmanẽs compõ. Propter q̃rtum gdem ad primã dõm qꝝ inuenimus due sit componi continue. nõ tamẽ propter hoc concluditur q̃ alteri illaꝫ sit febris sanguinea: cũ oñsum sit ipsam nõ posse iuo mõ febribus alijs componi. quod inuit. A. quando posuit duas continues copulari ingens. Deinde currũt indicia vehementie ⁊ interpolationis. Id autẽ nõ euenit in febre per se sanguinea cum ea sit vere continua. Ad aliud dõm q̃ hꝫ componãtur febres diuersoꝝ generꝫ nõ tãm ꝓpter hoc quẽdã q̃ꝓpinquoꝝ: eo q̃ febres remotoriã generꝫ sunt in diuersis valde substantijs nõ ita se impedientes: sicut febres que sũt i substãtijs ꝓpinqꝫ: velut ignes, ꝓpinq̃ magis se impediunt ⁊ corrũpunt: ⁊ maxime cũ sint dispares in quantitate q̃ distantes. Febris aũt sanguinis impedit febres alias vt declaratũ ẽ oẽs. Ad aliud dõm: qõ nõ est sile oio de febribus ⁊ apatibus: qꝝ i ap tibus munere putredinis sũt magis permanẽtes distincte: q̃ in febribus. Cõcessum est enim q̃ febris apatis sanguinei potest cũ alijs componi. Ad aliud dõm: q̃ hꝫ sanguis sit minꝰ putrescibilis rõne siliationis ⁊ dilectionis nature: tamẽ rõne sue complexionis calide ⁊ humide paratus est putrefieri magis. Cuius gdem putrefactio vt ostensum ad se putredinis aptitudinem oium alioꝝ humorũ conuertit: ⁊ actũ ẽt effectiuum. Ad aliud dõm q̃ hꝫ colera rõe q̃litatis nõ fit adeo putrescibilis vt sanguis: rõne tñ odij quod ad ipsam hꝫ natura putrescibilis ẽ magis: sanguis. n. per oppositũ dilectus ẽ et amicus. Adhuc colera non est tante quantitatis q̃ ipsa ad se oẽs ꝓbat hũores: ⁊ occultet velut sanguis

Differentia. 91.

Quod ex colera prassina ⁊ eruginosa se. constatur videtur per Auenzoar ⁊ Auer. 3. 4. ⁊. 7 collꝫ. Adhuc apbonf. quinta. apbonf. pmo in cõmento. ⁊. iꝫ. de inge. Quidam inuenis eruomuit humorem eruginosum intm̃ vt melius soret ipsum dicere certissimam eruginem q̃ eruginosum omnifariam enizvere affimilabantur eruginiẽ eris. vñ spasmus secutus est: sed erugine purgata cessauit febris ⁊ a spasmo statim euasit. Et eruginosa figdem deteriore colera accidit febris. Rui sus melancholia inãlis scũ ex adustione melancholie subtilis que ebullit ⁊ fermẽtur terrã vt accũ iducit egritudines puta cãcrũ herpetẽ ⁊ tales. i. 4. terapẽtice. Ygit hmõi colere cũ nõ videant sic seue aut terrã vꝫ fermentãtes febrem iducent: ⁊ precipue qꝝ febris ẽ egritudo hominibus appropriata. 7. historiarũ. Palin humor nõ

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA ZARAGOZA

putrescit: primo ⁊ scdo febrilū: nisi a regimine derelinquatur nature: hi De duo videt olo ab ipsa derelicti cū sint unū deprehensi; ⁊ nature redādtur velut venenū oppositū humane. Et: humores gnāti i venis fumus pōt cor petere ⁊ febrē inducere. Sz colera prassina, prosticox. Fo gnātur i venis ⁊ ōnīuz posse putrescere. poterit igit sine putrefactiōe ad ipsā tēdere. Amplius he cū sint calide ⁊ fiere ꝓportōēs bīt cum febre: Sz cox q̄ bīt ꝓportiōem ⁊ symbolā: facilior est trāsitus: scdo gnātōis ⁊ cor. ⁊ pmo scdo bocrisis. 3. cap. 3. In gnē ꝓportionabili facilior ē trāsmutatō. Et falcit: qō corpus humanū calefit cū colerici humoris prassini: pmo primo. qō marie euenet cū putrescet. Rursus: Que a tota spē nature Sienē humane vt scorpiōis ⁊ aliū vir? ꝓpessimi febres inducūt. Non igit pp istax colerarū malitiā: cū nō fit tāta vt hmōi venenox cessabāt a febris inductōe. Itidē pmo. prosticox: Si fuerit in corpe g̃ antrax vel carbūculus ⁊ exiccatus colorē, ptulerit viridē citrinū vt limidus ⁊c. Color aut viridis ⁊ limid? bis attestant coleris. Et ḡbus ꝓcludit ex hmōi coleris morbus seu febres causari. Pat? quoq; oppositū explissus fecit Ysac febrium. c. Adhuc nullū inuenio ꝑter duos ādictos: q̄ nedū febres imo egritudines exp̄mūt mirē ex hmōi sic prauis humōrū. Amplius: Q nod marie insestius ꝓrime educit: ⁊ imanēs febres nō gnāt qr ipsius est in tpe gnātio. hmōi vero colere sunt he. vñ ⁊ videmus porisimalit vomitu expelli. Propt qō colera prassina ⁊ eruginosa nō inducēt febrē. Propt pmū quidē distinguēdū in colera pmitus: ⁊ deinceps locus gnātōis videat ⁊ situs. Propt hoc pmuz sciendū q colerā trib? innenio suscipi modis. Aliqn nāq; cōiter, p oi humore iurta illud. 7. aphorii. Si febrē nō a colera habeat ⁊c. qm hec febris nō est humoralis sed ephimera i spiritib? fundata vñ scdo re. a. hu. crudi de gnē colerū attrahūt. Accipit ⁊ ꝓprie p colera dicta ruffa ⁊ mestia ḡre pmo pma: Due colere phlatis ⁊c. Suscipit ⁊ magis stricte, p humore amaro. vñ q̄rto re. a. Et ū dicat ga simplicit coleraz: manifestū qm amara. Et tertio aliū: Cē sueudo ē medicox colerā simplr noiare: sine ea q̄ fm coleram appositōe. Est aūt hec colera humor calidus ⁊ sicc? Cui? spēs ab oibus potib? sunt posite. 5. solutz. Est nāq; vna nālis: q̄ est spuma sanguis: cuius color est ru. clarus lenis acuta. Que ⁊ rubea dr clara ⁊ ruffa ⁊ flama: ⁊ iterdū citrina. Est ⁊ alia inaturalis q̄drupler eno. vna ipsius dicit colera citrina siue crocea. Et pallida que ex ꝓmixtōe consurgit colere nālis rubee clare ⁊ phlatis aquosi. Et reliqua vitellina dicta qr vitellis onox similat nouiter natox consurgens ex ꝓmixtiōe cholere nālis ōdicte ⁊ phlate coagulato vel grosso. ga. de colera nigra: Que in vasis vel epate ēt simplr apud hūc ⁊ haly. gnātur fm Ro A. cū adiectōe magis. inuenit nī scdo nālizz colera adusta vitellina noiari. Et ex naturali ⁊ hmōi ꝓmixtione alias vniuersas fieri. In quo Bal. pserf alias collz tertio dicētibus: colerā vitellinā minus calidā nāli. Sed inde colera nigra vt dicrū: ⁊ id tangēt cuz religo siue econtra ꝓcidit Ba. vñ, prosticox scdo: Flamāqppe interdū videre grossā ⁊ diligenti flauam nomitā ⁊ deozsū, pcedentē: quā siquidē vitellinam appellant alīq: multotiēs āt humidiorē minusq; flauā: que, pprius citrina noiatur: p totū sui ipsi? mix-

tū hūs pblaticū humorē subtilē aut aquosū qō superfluū. Alimētox aūt primo: Colere hec gdē rāta hec aūt ocrū. i. vitellina. Et fm magis ⁊ min? vtranq; multipliciter obtinēt: vt alias colerus pernimiram que apparēt in corpibus infirmis. Interiox vero gnto: Dicūtur colerā purā. q. vitellā oni. postea vero qliqz viridus ōnīdūtur. Sic igit alia vt ab adusta: Pōt tā ad Auer. rndēri qr colera vitellina lz dicat adusta ⁊ gn. nō tñ adustiōe tanta fm quā hu. incinēranī nigre facti: sed talis est poti? dicenda supassatio quedā ⁊ cōterminatio. lz eni calor fortis adustionē induceret: materia tñ resistit frigiditate pblatica iurta illud, prosticox scdo: Cōtinētis sputū albū. viscosuz rotundū a pblate acciādē adusto. Et ideo remanet humida viscosa: adustiōe ēt in ea ꝓcessa, ppter hoc non bz de hoc auer. aliqo mozdē. Neqz fitr qr intēsior est in colore citrino. igit est calidior ea. Dōm ēt non vetere: qr color non dat solū qlitati: sed ad hoc ēt oqāt sba rara vel densa. Nā sba subtilis minus colorē intendit. grossior aūt magis vt colera flaua ōnīdit tangis citrina ⁊ vitellia. Inuenit ⁊ alia spēs colere dicta prassina idest porrasis: colorē nāq; folioz refert porri ⁊ ex ipso ēt gnātur. Est ⁊ alia, ppter filtrudinem quā bz ad colorez eruginis erit. eruginosa dicta seu zinaria: ⁊ qr ēt similē vt acutā ⁊ corrosiuā bz qlitatē. Vrt eni in modū veneni cū ex nimia nascatur adustione. Et corrāpant he due formā specificā coleris nālis: sicut ⁊ venenū. Sunt nāq; de gnē venenorū collz tertio cū alijs ceteris quax o. igo magis existit a stomacho. Haly. Ro addit vnū innaturalē modū bīntez. s. colorē induci: que figdez est expositio ei? qō diterat prassina. Vel fortassis ꝓsurgit p modū adustionis sanguis vt apparebit p. a. ꝓnter. Ipse nanqz tanq̄ medicine sufficientior ꝓpilator: septē ponit colere innālis species. Nō eni explsit famosas solū verū ⁊ infamosas. Colera nāq; inaturalis efficit aut qr sibi ꝓmisc. et res ēnea: vel qr in seip'am cām aegrat inaturalitatis. Et pma quidē duplex existit. Nā alia est nota famosa. qō duplicit ēt adueniēt. qr qō ei adiungit: vel est phla tenue ⁊ sicc est citrina: aut grossuz ⁊ ita vitellina. vt dictū a Ba. extat antea. Quedam Ro min? cognita ⁊ famosa est colera. que dr adusta: que ēt dupliciter ꝓsurgit. Aut eni colera rubea in se ipsa cōburitur ita q̄ subtile ⁊ cineritū remanēant simul iuncta: vel vt colera nigra ab extrinseco colere occurrat nāli ⁊ sibi admisceat: que min? est mala pdicta: quā interdū euacuari ꝓtingit. Que Ro ex se corrūpit: ipa ēt dupler inuenit. nā vna hmōi magis gnātur ab epate. que est subtile ex adustione sanguis gnātum: cui? grossuz colera extat nigra. Altera Ro gnātionē plus accipit a stomacho. Que it erū in prassinā separat ⁊ viridē vt eris eruginis vt ostum antea. Me quidē ⁊ fi odiose sint oēs nature: ita q̄ ēt nālis, ppter hoc fuit fm Ysac in libro vñū dieta in kisti a natura locata: extentqz calide ⁊ sicce: fm tñ magis ⁊ minus. Nam deterior ⁊ calidior ceteris est eruginosa: deinde prassina demāqz ex adustione sui ipsius facta postea facta ex subtilis adustione qō erat in sanguine deinde calidior lz non deterior naturalis rubea: clara postea deterior ⁊ calidior ex cōmixtione facta melancholie: demum: citrina: vltimo quoq; vitellina minus calida ceteris; licet in malitia fit vt excedens ⁊ excessuz se habens ad citrinam: ratione extēsionis

⁊ intensionis diuersificata. Propter hz huius sciendū q̄ locus ⁊ modus gnātionis prassine ⁊ eruginose multipliciter inuenitur assignatus. Ba. n. Fo prosticox ponit prassinam generari in stomacho ⁊ sortassis in venis. Plurimi Ro dicunt quasi illi consentientes prassinam ⁊ eruginosam magis a stomacho. Cuius qdem series greca. Nūcadmodum fit in cor. pore fm naturaz se habente colera flaua: ita ⁊ pozzalis altera contra nām. Et videtur ipsa multotiens in ventre gnāta aliquox idigestione cibox aut colerux q̄lcs sunt cicle cepe ac caules. Appet āt aliqn fine hoc tale quid generari morbi ratione in venis ⁊ rem matizare vel in superiorē ventrē aut inferiorē calidi tatis in corpore contra naturaz ostensius. Et adhuc ibidem in antea. Flauus siquidez humor resolutus ip sius serosa humiditate ⁊ cōmixta viridis apparet virus vero colera videlicet eruginosa. In secundo vero compl rionē ponit colerā prassinam simpliciter in ventre generari inquiens: q̄ quibus in ventre calidior extat complexio: colerica generatur superfluitas: similis prassio visa. Rubea vero aut pallida est omnino in ghus ex epate existit ⁊ citissime degerentibus. Quibus autē hec similis passio generatur hos oz comedisse nō panez aut carnē porc naz aut quid his simile sed calidus aliquox horū. ⁊ solū in male digerentibus generatur in ventre. In de nigra vero colera vt tactuz aliqualiter: sicut murta sub tilis humiditatis flaua colera fm colorem qdem pallidior fit: ⁊ consistentia humidor: ita quando hec p amplius evaporauerit: crudoruz onorum, ppinquitate similatur: ⁊, ppter hoc vitellina. Ipsa gppe colera siue pallida siue flaua siue vitellina videatur in vasis generationem hz. Scōm vero ventrez prassima quedaz generatur colera. hanc autē taliter appellant a colore prassinorum cognominātes: seu ⁊ virulentam a viru. f. eruginosam. Isaac quoq; quinto sebrium: ⁊ in dietis vniversalibus vult omnes preter naturalē ⁊ clarez rubeam in stomacho generari ingens. Naturalis ruffa habitat in felle: ⁊ virtus eius i epate: non naturalis est in stomacho. est tamē diuersa vitellina crocea prassina ⁊ eruginosa. Quarum causa qr naturalis colera ad stomachuz veniens: miscetur cuz hu. in stomacho existentibus. Quod si fuerit laudabiles ⁊ temperati ex cibo generati contemperato: colera ruffa in coleram mutatur croceam naturali vicinantez. Quod si humores quibus colera permiscetur frigiditati attineant ⁊ humiditati: colera in vitellinaz conuertitur. Si autē humores inuenerit in stomacho calidos ⁊ acutos: vt ex pipere synapi porrisi allcis ⁊ similibus generatos calor augmentatur coloze ⁊ passiu redditur colorie. Quod si ista colera in suo permanserit acumine ⁊ calefecerit eaz calor extraneus: sicut calor temporis aut aliax rex intenditur sitqz eruginosa. Quod autē vitellina ⁊ citrina: vt asserit contra alios in epate ponentes i stomacho generari: veritatem nō videtur habere: qm non post modicū subdit. Si materia febris fuerit vera colera. i. ruffa: generatur causon: si crocea sit tertiana. si Ro vitellina nascitur emitriteus. Cū igitur materia existens in venis febrē inducat continuā: et nō que extra: tūc nulla contingeret eē febrez ex colera continuā: preter sortassis causonē. Dico autē sortassis qr ēt colerā ruffam videtur solū in kisti locare

Neqz emitriteus sortet vnq̄ non certus: seu non verus apud ipm consurgens ex putrefactione colere intra venas: ⁊ pblatis extra. Neqz colerus hos intelligendū generari in stomacho. i. in ei? venis: vex in ipsius spaciositate. Et ideo forsan dicit croce. Interdum in epate generari: cum sanguis sit humidior q̄ decet. auer. aut concidit cum ipso qstam ad generationem prassine ⁊ eruginose quoquo mō. Inquit enz vniuersaliter q̄ causa generationis illarum est: quādo colera egreditur a sua natura in caliditate ⁊ siccitate: ppter sparsionem illius ad stomachum ⁊ miscetur tunc cum alijs humoribus ⁊, pprie cum melancholia: ⁊ ibi recipit aliquam speciem putrefactionis ⁊ peruenit ad talem complexionem: ⁊ in hoc diuersificatur a ceteris. Ponit enim forte hos per modū putrefactionis: ⁊ non adustionis vt ceteris causari. Neqz ēt sic sentiunt coleram in stomacho melancholie pei misceri: sed pblegmati tñ cum magis ipm nō sic autem inhabitet melancholia. A. vero cum eo q̄ ipsius ponat magis a stomacho generari modus dat quomodo generentur in ipso dicens: sibi videri prassinam ex vitellina generari cum aduritur. Ex epate nanqz vitellina que etiam fm eum ab illo dicta magis generari in stomachum concurrit. Prassina nāqz cum aduritur in eam introducitur nigredo. q̄ cuz citrinitate uncta: viriditatem causat nigredini attinētem calor enīz in humidiuz agens nigredinem iducit: vt apparet in ligna: ⁊ ideo adusta omnia sunt nigra: vt ligna carbones extincto igne. Ar. de colorbus dicit demuz sibi videri iniriam seu eruginosaz ex prassina generari: cum aduritur mtñ vt eius excetur humiditas: vt ⁊ sui siccitate ad albedinem redire incipiat. Calcz enim agens in siccum desiderat. vt in c rbone ostenditur. Verez circa predicta multipliciter contingit dubitare. primo qr colera quecū qz non videtur ex epate ad stomachum occurrere cū paucis porus felleus ad stomachum extendatur: diffusus: sed continuus magis petat intestinum duodenum compsonum: re. a. secūdis ⁊ tertio. 15. Sic igit tales colere non poterūt ni rarius generari. Dicendum duplr primo qdem qr sicut rarius porus ad stomachū mittitur felleus: ita ⁊ he colere prassina ⁊ eruginosa in pauciozibus adhuc generantur magis vel lz non sit purus ad stomachum: est tamen pur? semper ad duodenū continuatus parū sub pileron ventris situatus: ita q̄ colera peruenies illuc rapitur sursum ad stomachuz: si fuerit debilis superfluitatuz receptiuus: aut indigente tempore attractionis virtute. Amplius dubitatum quoniam concessum est coleram quandoq; ventrem intrare et videtur ēt velle. Rasis in dimisionibus dicens q̄ vel habz tria orificia: orificium. f. adherens epati: ⁊ orificium adherens ad intestina: ⁊ orificium ad stomachum. Intelligendum qdem q̄ non tria incipientia kisti: sed duo tantum: sed vt tactum sunt tria quoad extrancas in q̄ terminātur. Nam alterum puta descendēs diuidit i duas partes: quarum maior continuatur in restinis ad que colcram transmittit: altera vt maior: continguit stomacho: ⁊ per eam in eius concauum colerā mandat: tertio theorice. In ortimo vero eiusdez partem coloze mittit ad stomachum: quo per illam fit cibozum digestio. Almansor etiam et Auer. dicūt coleram in stomachi fundu transmitti vnde tertio. 15.

Et habet orificium & meatū ad partes stomachi. Cō
currit igitur in ipsum. In oppositū quinto enī de
iuuamento particularū. Non fuit cursus colere ad
purgandum in stomachū ad purgandū illud qd in
eo generatur ex phlegmate: propter illud qd timeba
tur de nocumento quod accidit stomacho ex tali co-
lera festinaretur eni exitus cibi a stomacho ante cōē di
gereret: cum indigeat permanentia in stomacho lon
ga. donec paulatim digeratur. vnde ārta prim: Sto
mach⁹ non habet qd ipm munder: sicut intestina co
leram rubeam. Dōm aliquos voluisse coleram nō
ire ad stoma. bum: quia non vadit ad fundum eius.
Nō tamen est contra pceuductoriū aliquos: sed va
dit inquiunt ad os stomachi deorsū: vt consortet ex
pulsiuā. non enim intrat substantiam stomachi: nisi
plus mandetur. Aut inquiunt q he in grossa obtun
ditur bum iditate stomachi phlegmatica: calcoriū ip
sius inde acuitur. Aut dōm sicut tactum prius: q in
pluribus hominū & maxime naturaliter se habenti
um: colera non transducitur per porum felleum in
ventrem: sed in intestina solum ad quos hic se tran
stulit. Ba. Interdum autē & in his qui minus natu
rales extant: vt calidiores epate. Natura porū eius
produrit mittentē coleram in ventrem: vt euomeret
quandoqs. Neqs hunc āplius le dit: quia vt multus
hi caliditate attractiua epatis & frigidā ipsū habent
ne transiens per intestina excoriet. In plurimis enīs
vnus est tantū a felle porus tendens in intestina. In
terdū vero cū hoc in stomachum alter diffunditur
Ex his vt ad multū est minor reliquo: rarissime autē
econtra: vt in saulo sacerdote apparens complexio-
nūs & re. a. lcōis. Vel sicut transtuli ex greco dicēdū
q̄ pars modica colere occurrit in ventre: & non est
q̄ non transeat omnino in illā. Cuius est series ista:
Manifestū q̄ colera plurima in ventrē confluente
fm aliquā dispositionē non contingit in ipso manere
cibaria. Motso enī a humore acredine vexatur & sti-
mulatur valde ab eo: velocē contentor effici excre
tionem. Si autem in ventris peruenerit orificiū: vt
sensibilissimū existens doleat ab ipso vehementē mor
si & nauseant ac euomunt. Rursus: horū gratia he
fitatur quoniam videtur q̄ subtilior pars colere per
transeat cum sanguine: ea que vadit ad cistim: quo-
niam illa descendit multa: & ad multū in intestina in
fermus entia. quod autē tale grossius & gravius Eti.
citrinum colericū qd ostenditur colere in spuma sā
guinis phlebotomia est subtilius visū colera expes
sa de cbisti. Adhuc colera vadit cum sanguine pro-
pter eū subtiliare: facereqs tandem penetrare. hec
autē perfectus colera operabitur subtilis grossiori
Subtilior ergo vadens cū sanguine eaque ad cbis-
tim transmittitur. In oppositum: primo enī theo
rice: Quod in colera subtilius est acutius. & clarius
trahit ad se sel. Quod autem minus est acutū & cla
rum. natura cum sanguinē ad omnia mittit corporis
membra. vnde primo prima: Quod autem de ea co
latum est ad cbistim transmittitur sellis. Ad autē sub
tilius. Palin fm Isaac: Ideo natura coleraū incar
ceravit in cbistim ne sui effrenitate partes lederet eis
occurrens. Sed hoc proprie inest subtiliori: quia fit
amario: cum acuitate quadam & penetrabilitate ac
mordacior. Minus autē subtilis in his remissa: nō
tantum distat a sanguine & partibus. Econuerso aut

de humore accidit nigro: quoniā quālē ipsius subti-
le cū sanguine permeat. Brossius autem splen in se
attractione deducit: theorice primo cū naturaliū se
cundo. Dōm q̄ vadens ad cbistim est subtilior reli-
qua cum sanguine eunti: vt indicatur naturalium se
cundo ita. Indiget autē sanguis nō minime: & ab
humore qui nondū vltime factus est ignis. Innititur
igitur duplex colera ignita: & ita subtilior & min⁹ sub
tilis qua indiget sanguis. Per oppositū autem me-
lancholia vadens cum sanguine minus grossa est ea
que tendit ad splenē. Subtile nāqs ac grossum excel
lum iportant. Quod aut cum sanguine vadit: opus
sit tēperamento attestari. Ad primū igitur dicēdū q̄
colera ad intestina non descendit sponte: verum ma
gis regitiua impellente virtute: sicut & melancholis
sui sū primo prima. Ad aliud dōm q̄ ista non est ve
ra substantia colere: que apparet in spuma illa super
natante: sed aliquid generatū ex euaporatione seu po
tius ex ipsius consumatione. qd ostendit secessus cole
re ex venis euacuate. Ad aliud dōm q̄ sanguis non
eget tanta subtilitate: qn colera minus subtilior huic
valeat attentare: cū eo q̄ non nocet vt reliqua mem
bra etiam sunt grossa in qua ordinant & meatus suffi
cientes. Adhuc dubitatur: quoniā non videtur hec
coleras posse in stomacho generari sed in epate cum
sint hu. Nam stomachus ordinat ad digestionem ali
mentorū: & conuersionē corū in chilū. Epar aut ad
cōuersionē chili in chimū. vnde tertio colli: Quod
generat naturale: generat & non naturale cū corrū
pitur eius complexio. Cū igitur stomachus non ha-
beat generare humorē naturalē: neqs innaturalē ge
nerabit. Rursus: he colere cum sint calidissime ab
agente calidissimo generabunt. Tale vero nō è sto-
machus: cū sit frigidus & siccus natura. neruosū est
eni nō pax ipius esse & exāgue. Epar quoqs calidus
& sanguineū & mēbrū quantū habet de sanguie: tan-
tum & caloris obtinet: primo complexionū: & so ap
parens de pa tib⁹. In epate ergo generabunt: & nō
in stomacho: qd nullus dixit. Dōm est ipsa i stoma-
cho & non in epate generari: quia sui acuitate & mali
gn tate substantiā tenerrimā corrūpēt epatis: quod
natura nō finit. Adhuc humiditas ei⁹ est multa. Est
nāqs fons humiditatis fm baly. vnde ꝓhibet earū
generationē cū sint siccissime: & vnāquodqs in loco
eius generatur cognato. Ad primū igitur inductor
dōm q̄ generatio duplex existit. quedā est vera vni-
uoca: & sic stomachus maxime gignit ptisanariam: &
epar humo. ea. Est & altera improprie equiuoca: &
hac colere he duo possent dici in stomacho generari.
Vniuoca quidē dicit generatio: quoniaq̄ hoc totum
transmut. tur in hoc tertū: primo ō ge. & cor. ita q̄ nō
solū fit transmutatio in accidentibus: sed etiā in sub-
stantia. Ilō enim permanēs est substantia in essentia
& accidentibus solum transmutata. Equiuoca qdē
per oppositū dicitur generatio: puta q̄ in stomacho
huiusmodi generent colere: quia virditatem in ipso
acquirunt et acruminum esu: aut colera ab epate ad
stomachum venens alio formis induitur accidēta
libus: vt colere: grossicie: nutricie: & huiusmōi. & sic
fortassis intelligunt dicentes eas magis a stomacho
generari: quia formā talē in stomacho acquirunt: licet
materiā receperint ex epate pmanentē in substantia
sed passionibus trāsmutatā. Et in hoc pcidūt modi

& loci et generationis earū predicti: & si videant sor-
te suspicietenus diuersi. Aut dōs q̄ magis sūt a sto
macho: & ppzie prassina plus qm dcm̄ è per Ba. ali
qn ipsas gnari inuenis, ppter aliquā egritudinū: & es
sundi demū ad stomachus. Ad fm dōm q̄ calidiores
duplex est infita nātr & acqsita. prima qdem calidius
è epar. Est nāqs nā calidum & humidū sa Vo stoma
chus lz sibi indita fridus & siccus sit magis. Multa
eni concurrūt ad ipm calefaciendum tertio nālium:
& primo pria. Cor qdem supius mediante diaphrate
ab ipso calefcō adorti p dorsum pcurrens posterius
& musculi ei⁹. Anterius qdem cōmentū adipū cū
musculis. A dextra Vo epar cū felle. A sinistra quo
qs splenē, ppter sanguinē venalē & artarialē magis i
ipso contentū. hec oia circa stomachū int: nsā aduen
titiam congregent caliditatē. vnde & humores pōt
generare sic extraneos & adustos. Epar aut sui calidi
tate inata: & humiditate repugnat gnātioni hmōi hu
mor: gnāt tñ eor mās: colerā puta vitellinā aut aliā
Indem dubitat: qm cū fm Ba. dcm̄ fit colerā pora
lē aliqn gnāri in venis: poterit & in epate fiēr gnāri:
qm in ipso sunt vene in gb⁹ humor capiē: & nō i suba
ipsius. Sepe nāqs Ba. digōnem venarū vocat eas
que epatis: ita q̄ non deficiet talium coleraū gnātio
in ipso vt dicebatur, ppter quod id tenellā corrūpe-
rent sui maturis. Dōm q̄ in epate vt apparet non cō
tingit predictas coleras gnāri. In venis autē pōt, p
pter caliditatem egritudinū quarūdam adurentium
Neqs è fiēr de venis que sūt in epatis corpe: & q̄ ab
ipso, plongare. Nam tele venaū exītium in eo sūt te
maiores telis aliaū venaū exītius in toto corpore qr
ro de inuamēto: vt perfectior fiat ab epate digō. Illā
quanto cibus fuerit, ppingor substantie epatis carno
se: tanto velocioris reddetur alterationis & melius sā
guinis suscipiēs spēm. Cum aut plongatur ab epate
venaū tunice igrossantur & fortificant: vñ. A. gnta
pricula de aia. Non est illicitum Vrutes fortiores &
validiores fieri ex sua principia: eo q̄ sortiūtur mās
per quas fūt bmōi: sicut euidenter apps in neruorū
origine: & in pcessu demū eor. Propter fm Vo
sciendū q̄ a nullis inenio adhuc diligenter ingreno
q̄ ex predictis duab⁹ coleris egritudinē ponat cōsur
gere sed aut vomitu expelli: aut mortē ex templo ad
duci: nisi Mauesoar & eius auer. college: Ingt enīs
ille. Febris que fit ex transitōe febris epbumere ad
febrē colericā: si fuerit de genere prassine aut eruginosē: hēbit acciden'ta magis fraudulēta & vix pote-
rit euadere ab ea. Et si euaserit diu pmanebit. & sub
dit ipsius demū signa dicēs q̄ sit eius porismus diu
turnus: & terminus egritudis fiēr. Et pauci sunt qui
ab hac infirmitate euadēt: & si euaserint erit hoc post
multū studiū: & egritudinis plongatōem. Et possi-
bile è ei remanere mala accitis & fraudulenta tpe q̄s
longo. Tertio Vo collz. Eruginosa pdior est corrupt i
bilior è prassina. Quare velociter destruit et mortifi
cat. Nō et rōib⁹ cōfirmat suppositis gbusdā pus, vt
q̄ natura nō mouet nisi percepto nocumento. Et q̄ &
huiusmodi colere pessimas habent qualitates acutas
mordicatiuas: ac q̄ fiunt in stomacho: propterq̄s eru
ginosa. Et q̄ stomachus est membrū sensibilissimū
et maxime os ipsius qrto de accidenti. Ipsi. n. sen-
sus inest ꝑter naturalem et animalis. Et q̄ continet
in stomacho facillime educit: q̄ propria ipsius eus-

line. hanc. n. voluit in tertio sentire Ba. fore adusti
fo nālium. Moreqs subdit. Vel prassina aut eruginosa nō euadet hic a periculo mortis: & precipue cum
fuerit ex prassina & eruginosa. Et mihi vt sit ipossi-
bile q̄ aliqs ab eruginosa euadere possit: dicit et cu
sonem ⁊ alios ipossibile fore ex colera nāli. Vi qdē
sūt sermones bonū virū: quos si qs diligentia consi
derat: non solum ad alios sunt dissoni: vex et inter
se satis dissentiāt. Nam zoar ponit eē possibile. cum
difficultate & mē quadam grādi a febre predictarum
coleraū hominem posse euadere. auer Vo isti fm qd ad
aduersus sit sibi videri ipossibile q̄ qs a febre euadat
ex colera eruginosa. Adhuc si de colere adeo vt ipsi
et testant sunt prave qāo febris earū plongat & etiā
porismus. Quare et fm auer. causōē inducūt: cuī
sit febris continua sine porismo: & he habeāt paro
xismū. Aut qāo generat causon: si nō sit a colera nā
li: & nō tamē, put est nālis. Non. n. fiet a citrina ne-
qs a vitellina nō adusta: cum he sint frigidiores nāli
neqs et a vitellina quā in tertio vocauit adustam: qr
in septimo sit q̄ vitellia nāli frigidior existit. Qāo er
go faciet vitellina causonē: si frior naturali. Aut for
tassis vitellinam nūc accipit cōiter cū alijs nō fuans
quod psumpsit affirmare & imponere Ba. tertio. vt
si vitellina adusta fit alia & prassina & eruginosa: di-
stingue nobis didascole. Aut quod dicūt hi viri ex-
neuz & è insolitū valde. vñ, ppter ista & similia auer.
maxime sermonē nō comphendo. Dōm igitur extra
ipm colerā vitellinam duplicē facere. vnā qdem per
cōmixtōem pdictā magis eius obtinētem nām: alte
rā Vo per adustōem & grossatōem sube: qua color
inenit Ba. igit cōbreuius nālium fo gnationem al
signās humor: cum in alijs eam retigerit opusculis
duas tm coleras enodauit: nālem vz & inālem: p co
lerā qdem vitellinam pfecti⁹ q̄s per aliquā aliaū au
diēs oēm colerā inālem duplici ptecto gnātam mō.

Propter tertū Vo sciendū cum alijs magis dico
q̄ ex colera, ppzie eruginosa febris neqs aliq̄ egritudi
nū pōt causari: sed potius vomitu emittit: aut mor
tē repentinā inducit. In colera Vo prassina dubitan
dū è vtcōqs. Quod aut ex eruginosa nō ꝓsurgat fe-
bris: neqs ex prassina ꝑter hoc q̄ non inenio ab alijs
egritudinē ab his coleris positas fieri. Isaac febrius
quo de ipsis talem in cōi, pfert sermonē: prassinam
ipossibile è in epate gnāri: neqs transit a stomacho:
neqs gnāt febrē: qr non tāto tpe in corpore pmanet:
vt putrefiat & febrē generet. nā. n. sp se coadiuuat:
vt eā a corpe expellat, ppter eius malignitatē. Nō si
nā defecerit eā expellere negens incendit corpus et
bō mortē. Subditqs igit si talis de prassina accidūt:
quāta maiora et certiora de eruginosa euenīēt Et fir
matur qr alimentorū tertio alie omnes colere videnē
difficulter euacuari: et egrotāte corpore viridi excep
ta. vñ in dictis vlibus. Eruginosa peior et corrupt i
bilior è prassina. Quare velociter destruit et mortifi
cat. Nō et rōib⁹ cōfirmat suppositis gbusdā pus, vt
q̄ natura nō mouet nisi percepto nocumento. Et qr
huiusmodi colere pessimas habent qualitates acutas
mordicatiuas: ac q̄ fiunt in stomacho: propterq̄s eru
ginosa. Et q̄ stomachus est membrū sensibilissimū
et maxime os ipsius qrto de accidenti. Ipsi. n. sen-
sus inest ꝑter naturalem et animalis. Et q̄ continet
in stomacho facillime educit: qr propria ipsius eus-

i cuarto est p vomitū. Constantin⁹ de stomacho: Bis vitro que educūt breuis ⁊ lata. Colerigat igit nūc sermo talis: Natura nō mouet: nisi pcepto nocumēto Sed et hmōi coleris ꝓcipit nocumentū: cū sint acutissime: stomachū sensibilissimus. Euomunt igitur et stomacho: cū fiant i ipo antecēs egritudinē iserant Sicut enī natura habēs colerā odio: ipsam in cbibiti incarcerauit: ita ⁊ hos statim studet expellere quātū potest: ne ipam interimāt: ⁊ ideo videm⁹ eas euomi inpolate. Sed cōtra non vt q expellat: adeo consestim et stomacho: vt egritudinē nō gnēt: qm q generat capillos virides: cū hoc fiat ꝓpie mora: potest ⁊ febrē inde causare. Sed capilli visi sunt virides: ⁊ p ꝓie in tpibus cuiusdā. hiq; ab hac ꝓnenientes colera cū sibi attestent: ⁊ et hebdomoda q̄libet hanc euomebat ꝓdice. Dōm dupl'r: aut velut apparebit q prassina pōt iterdū febrē gnāre: vel q capilli ꝓ effi cerent interdū virides: nō tā putrefebat colera prassina: vt febrē causaret: qm expellebat continue sicut et gnābatur nō putrescēs. p multas tā spīus gnātiones capillos i viride colorabat: fumos isectos ex superius demandās Amplius quecūq; febrē causāt humoralē: putrescere ⁊ coꝛ petere oꝛ: cū fumus putridus coꝛ petēs fit cā febril ꝓiuncta. Sed q̄ sāt ignis ⁊ vehemēs ignis nō putrescunt: ⁊ iō alia elementoꝛ ipurata putrescāt ꝓter ignē. Talis vero est colera ꝓprie eruginosa: cū ipsa fit calidissima ⁊ siccissima Verus ꝗ hoc vt esse: qꝛ ꝓmo ꝓma humoꝛ dr̄ corpus humidū liquidus. Sed hmōi colere sunt humores. qō ār est humidā ⁊ calidā pōt putrefieri. Ab his enī causatur putredo: q̄rto methauroꝛ ⁊ .ii. de ige. Ad hoc melia res siccioꝛ corpis putrescit ⁊ febrē gnāt: ⁊ colera silr nālis res corpis calidioꝛ distemperātis ie quali. putrescent ergo ⁊ febrē generabunt. Dōm q he colere ⁊ ꝓprie eruginosa mime putrescunt: cum sint ignee sicce valde. Et qō dr̄ ꝓnitus humidū liquidus putrefieri: dōm q nō dē tale putrescit. Oportet enī q in humido putrescibili non adsit calor adustiꝰ ⁊ ꝓdensatinus: vt hic humidū excludens vehemēt ⁊ ꝓsumēs. vñ ꝓmo fma: zinaria generat et prassina cuꝰ tū adurit donec eiꝰ humoꝛositas siccat. remanet tñ vtrunq; sub humoꝛis nā. Ne nāq; colere ꝓprie qꝛ zinia ie sunt velut vlcera coꝛosiua nō putrescere potētia ipoꝛ caliditate imensa ⁊ siccitate: apparens q̄rto quarta. Aut dōm q hmōi humoꝛ nō hꝫ tpōs sufficiēs in quo putrescere possit: vt mox apparebit: ne qꝛ melia siccioꝛ est hmōi colera: ⁊ marie postea: qm melie fm medicos inest nutrire: pp qō oꝛ aliquā humiditatez retinere. Verū est tā q aliqui pp hoc putauerunt meliam nō posse naturalē febrē causare q̄rtanā: quarto ꝓma. Siccitas enī aegritudo in colera: ꝓcipue in eruginola: pp id q colera existit: ⁊ ꝓpter caliditatē humidū ꝓsumentem intensioꝛ reddit siccitate colere nigre nālis. Rursus qō sacu febrē oꝛ hre sufficiēs tpōs: in quo ipsa valeat gnāri: vt effectus iducat: cuꝰ tria oꝛ ꝓcurrere agens vigoroso: pat' ēo dispositus: ⁊ tpōs in quo agens patiēti applicet: dria. 93. ⁊ .94. Sed tpōs non reperit sufficiēs: in quo et eruginosa ꝓcipue possit febris cāri: cuꝰ ipsa fiat mediante putrefactōe. hoc aūt indiget tpe: cuꝰ fit actio quedā ⁊ cōuersio humoꝛis: vt febris iducat fit transmutatio p longa: ꝓmitus enī oꝛ cām ꝓter alias remotio res sapesse ꝓiuncta: ⁊ fumū putridū ab ea resolutuꝰ coꝛ petentē: deinde remissio illius fumi a corde in totū corpus. Ab eo nāq; febris in totū demandat subiectū: nisi fuerit impeditiū. Colera igit ꝓprie eruginosa febrē nō causabit: neq; vlr egritudinē sed mortē festinā: nisi vomitu expellat: vel forte secessu. Cuius. qdez vomitu sequāt q̄nq; dolores oris stomachi adeo vehemētes: vt accidāt spasmus: syncopis: desudationes frigide: ⁊ puitus pulsus oimoda. t. 8 inge. Sed circa id dubitare ꝓtingit: qꝛ dictū putredinē tpōs expetere. Cuiꝰ ꝓiū scribitur q̄rto ꝓma: Putredo non hꝫ tēpus: ⁊ ꝓuersio sanguinis in coleram nō fit nisi in tpe. Dōm q id sufficienter ēnūm dria. 89. Nō enī intēdit dicere. a. q putredo nullo mō hꝫ tpōs: cum sit alteratio quedā ad febrē: ⁊ ois alteratio fit vere motus: fiat in tpe gnto phyficoꝛ. Hꝫ vult inotescere q tpōs minus est quo ex sanguie fit putredo eo quo sanguis in colerā trāsducit: cū plures hic regrant motus ⁊ trāsmutationes. Ad hī aūt huiusmodi colera ꝓcipue eruginosa vt dictū fit adeo venenosa ostendit: qm venenū ē humiditas subtilis horribilis q̄litatis Haly. Et q̄litas veneni est diuersa: qꝛ aliqd qō est, ꝓpinquū humoribꝰ ꝓuenientibus corpi: aliud qō extat lōginquū ⁊ aliqd qō hꝫ qualitatē venenosam prauā. Et ideo cū he colere sint tales: non est mirū si natura conatur eas expellere marie vomitu. Nā eo educāt multe spēs humoꝛ phlaticoꝛ: colericoꝛ: melicoꝛ: ⁊ spēs veneni diuersi silr. ⁊ signū euomitur interdū: gnto interioꝛ. Neq; et mirandū si hmōi venenum in corporibus generatū: cuꝰ fit q̄ titatis multe possit mortez inducere repentinā: sexto interioꝛ: qō menstruū retentione corruptū: ⁊ marie sperma in subito a coitu, ꝓprie abscissis pē t egritudines pnicioſas ⁊ mortē inferre festinā: cum videm⁹ ex prauissimo granezꝰ veneno: ⁊ ꝓcipue scorpionum symbomata sensissima ⁊ mortē cē ntingere non parū. Similiter videmus mēbrū stupefieri et tactu modico torpiginis ⁊ a ꝓtactu etiā saliue canis rabiosi. Verito igit menstruū ⁊ ꝓprie spma corruptum: pōt in venenū deduci. vñ Haly: Fortasse ex spma te est aliqd simile veneno. Poterit et non minus gl humoꝛ paratus: in venenū ꝓuerti: cum fuerit violente qualitatis ⁊ locus aptus in illud. He colera vero prassina non simplicit enunciandū q febris ea possit gigni ⁊ marie cum non fit condensata vt eruginosa ali s plus possit admisceri i humoribus. Generat et non solū in stoma. ho verū vt dictū ⁊ in venis vt alijs cōiuncta humoribus non fit et vt eruginosa natura odiosa vt statim ꝓcepto expellat etiā nocumento neq; putrefactioni resistens. Q ō fortassis vt concedere. a. quarto fma inquiens ipsam fieri ex chimi subtilibus plurimū quoꝛ est colericū vehementis subtilitatis ⁊ ꝓfundatio male substātie venenose cū iam accidū putredo in corporibus calide ꝓplerionis ficce valde. Ista vero mala substātia venenosa q ꝓfundatur colera fm plurimuꝰ videtur prassina cum ipsa dicta fit de genere foꝛ venerozum. Et ego qnidez fezbrem istam in iuuene quodam vidi complexionis ficcissime ⁊ calide etiam valde cum accidentibus huiusmodi vt caloꝛe vehementi interius ⁊ fiti frigiditate extremozum: syncopibus aliquando ⁊ affligebat per tertium maxime qui fluxu largissimo ventris superueniente colere prassine aquose cessauit febris. In cuius etiā fluxus ob virtutem laboratum fuit re

strictione: ⁊ iste qdem sapperibilis factus vix degiu tēs ⁊ nihil sumens: circa septimaz ab inde tabefactꝰ expirauit. Recte nāq; illa prana colera ipsius spūs ⁊ coꝛ vulnerauerat instoꝛ. Et qm que sunt hmōi coleraꝝ raro emergūt: auctoꝛes videtur sibi adiuicem disconare: cū hanc artis plurima e xpimēto magis q̄ rōe capiant. vñ de his que raro ꝓtingūt certificari nō pōt interioꝛ gnto. Propter q̄rtū Ho ad primū qd dōm visum. Ad aliud dōm q febris illa non fuerat Ho: sed quedā potius iflāmatio ex conamine vomit⁹ cōsecuta ⁊ doloze. vñ. ii. de inge. nō ponit sed his: sed tm̄. 4. accētia pretacta vel q se. ex alia pertā. Ad aliud dōm q he colere sūt deteriores melia sabtili terrea fermētāte terrā. Sunt. n. calidioꝛes ⁊ acutioꝛes. hꝫ. n. illa melia in terrā ebulitōem ⁊ fermētatōem inducat: nō tā ē sic calida ⁊ acuta vt he. Sed sui q̄dam hoc causat ꝓximicitate seu acredine: sic acetū ebulit sap terrā ⁊ fermētat: nō sicut alioꝛ: aut fructis secētis euporibū liquoꝛ cū nō est adhac ꝓdēsat⁹ in gūmi. Egritudines et q̄ fūt ab hac melia nō fūt putrefactōe: hꝫ magis q̄dez coꝛosione ita q ipsa ē aspa egritudines cāre sui minoꝛi acuitate ⁊ tarda penetratōe: nō aūt colera ⁊ ꝓprie eruginosa cū natura ipsam nō patiat tpe. Ad aliud dōm q humoꝛ dupl'r destituitur a regimine nāe: aut qꝛ nā non laboraz circa ipm i ꝓseruādo ⁊ reducēdo eum si peccet ad benignuꝰ. Et sic hic humoꝛ derelinquitur. vt declaratum a re. nature: imo i quantuꝰ potest studet eas a corpore auertere. Ad aliud dōm q hꝫ colera prassina gnētur interdū in vēis: natura expellit eā ad stomachū si fortis fuerit. Aut dicū non foꝛe ipossibile generari ex ipsa febrē syncopalem minutā subtilē. Ad aliud dōm q hꝫ he due colere ac eruginosa, ꝓportōem habeāt cum febre nō tū cū cā ipsius. .i. putredine vt oñsuꝰ. Sine Ho ipsa febris nō cōstituit humoralis: neq; ois calefactio febrē inducit putredinis: hꝫ vehemēs i qua fumus putredis coꝛ petit: ⁊ ipm eiusq; calidū nō statim ꝓmit hꝫ sc tm̄ inde ad oia corporis demādat mēbra. Ad aliud dōꝝ q multa venenoꝛ q̄q̄ sint talia a totū forma specificā dcā: vt apparet de veneno scorpionis ⁊ aranee: magis tā sustinētur a natura: q̄ hmōi colere. non enim sunt tante quantitatis. Sunt. n. vt venena in multa quātitate suscepta: qbus irritata natura mox superi⁹ vomitu foras educit: aut iferius q̄ parum ledentia q̄ mortificassent figdem retenta. Neq; et he hāt q̄litates sic pnicioſas ⁊ acutas ꝓpter quod natura conatur illico expellere nocumētum inde ꝓcipiēs ex ipsaꝝ acumine vehemēti. Et ꝓprie cū stomachus sit membroꝝ sensibilū. Silr ⁊ venena que exhibentur: alia dulcib⁹ admiscētur: vt eoꝝ mala qualitas occultet. vñ natura subdulci decepta venenū ad se trahit: ꝓpē quod ꝓcipit quarto. 6. q q timet ne i potu sumat venenū: oꝛ sibi pcauere a cibis diuantium sapoꝛ in acetositate: aut acuitate vel dulcedine ⁊ diuantium odorum. Sūt ⁊ venena pfida: necesse cito inducēta plurimū subtilis substātie ligde. Ad aliud dōm q transiato illa prana ē. nō enim ponit seriem rectez Hip. sed Inlam solam: ⁊ illez iterdum pfecte: sicut ex trāslatione et pz arabica. Sz in ea hic ⁊ vbiq; Ho alo ⁊ Inlam sapt Hippocratis. Cuius qdem series. Mecus aūt fine pfectum ꝛc. Arabica Ho sibi cōsonat. Quando fuerit in corpi ifirmi vlcus. Nō ergo loquitur Hip. de antracis siue carbūculi idē exitus colere: vel vlceris: nec huiusmōi color causatur ex colera prassina seu eruginosa: hꝫ viridis efficiatur fine liuidus: sz ex melia cocreat adusta. Ingt. n. q quando vicit in corpe humoꝛ melicus est color eius aut liuid⁹ aut viridis.

Differentia. 92.

Nod in empiala non fit frigus interius ⁊ caloꝛ exterioꝛ vt per Isaac sedziam gnto hui⁹ oppositus scribentē. Ad hoc fm Ho. febris generat in corpore: quēadmodum ignis ex lignozū i flāmatōe. Sed in hac caloꝛ est magis in parte ipsius ⁊ ꝓfunda lignoꝛ: q̄ in parte exterioꝛi aeri apta. Cū igitur in empiala pbla vitreum in quo, ꝓfundatur fit in corporis, ꝓfundo illi caliditatem inducet sozisecus Ho fritatem non potens sui frirate febre calefieri oꝛquez. Rursus: febris empiala fit ex pblate frigidiori, ꝓfundius putrefacto cum fit humoralis: putrefactio Ho fit a calido. Quod aūt tale vbi est calefacit. quo Ho deficit frigus ostenditur: quare in empiala caloꝛ erit interius ⁊ frigus exterius. Quod autem i lipparia frigus fit interius ⁊ caloꝛ extra monstratur: qm fit ex colera sola vel coniuncta pblati vitrea: aut melie: sed colera petit exterioꝛa calefaciens phlegmaquoq; vitreū ⁊ melia interioꝛa. Palin: caloꝛ est in parte ad quā tendit. hmōi aūt est exterioꝛ superficialis: cum eius motus fit de centro in circūferentiam. Ea lesient itaq; exterioꝛa in ea: ⁊ infrigidabātur interioꝛa. Enim contrarium sentitur Serapionis sexto: et quarto prima habente. In empiala interioꝛa infrigidari: ⁊ exterioꝛa calefieri: in lipparia Ho econtra quorum tangentur consequenter motiua. Quod autem talis diuersitas caloꝛis ⁊ frigoꝛis in neutra hꝫ possit existere, pbatur: qꝛ febris ꝓcedit a corde per arteriaꝝ ⁊ venas in totum corpus: sicut ratio testatur ipsius. Quod autem hmōi simul vtranq; ꝓtem calefacit interioꝛē. s. ⁊ exterioꝛē: nō itaq; ⁊ i eliq̄. Propter primū gdē sciēdū q gd sit calidū: gdq; frūm: et gd iterius: qdue exterius: notuꝝ extat ex multis. Est aūt empiala dicta grece super alia: eo q calid⁹ ē sup frigiditatem: aut vtraq; sup alterā: qꝛ frigus fit vbiq; vt oñdetur ꝓiungit cum calido fm Ba. ⁊ Haly ab. Epi. nāq; greci supra ipoꝛtat ⁊ ali. i. alia inde epiala. Lipparia Ho dr̄ q̄si pinguis. Lipparō. n. pigue Sicut nāq; pingues calefiunt iterius: ⁊ frigescūt exterius: eo q caloꝛ obsessus nō possit se in exterioꝛa ꝓtendere. vñ pbl. 9. Propter qd pigues vehemēt frigescunt: sic ⁊ in hac eucnit febre: quare vt Haly ab. tisuriam noiare: ⁊ tunc sanius de ipsa alij protulerunt q̄ Isaac hanc rōnem nominis sciēntes. Amplius sciendum q febribus simplicibus seu compositis dispositiones cōtingunt diuerse caloꝛis aut materie causa nominibus differentibus designe. Quibusdam. n. febribus inest multa imitra humiditas ⁊ vocatur londinis. Cum vero caloꝛ fuerit adurens i tensus causon dr̄ vel incendium Nū aūt is ⁊ frigus fit in interioribus fuerit ⁊ exterioribus p oē empiala dr̄ ex pblate vitreo generata. Est ⁊ febris in qua sentitur caloꝛ in interioribus imēsis: i exterioribꝰ Ho te

por: Q̃ ex viscositate cõtingit humoris ⁊ grossicie: ita vt calor nõ possit petere exteriora: que luxuria dicta. Est etiã alia in qua frigus in exterioribus sentit grave: que acromidos dicit. i. pituinosa. Fit quoq; reliqua in qua calor est interius intensus ⁊ nocuus ⁊ q̃ vapores eleuant acutissimi: cum humor non sit viscosus plurimũ: que febris appellat tinidos. s. theorice. Propt fm vero sciendũ q̃ auctores different valde circa hanc differentiã sunt locuti. In libro. n. de distemperantia inequali. 7. aphoris. scdã prosticos ⁊ alios cum. 8. theorice dicit vt apparuit q̃ ẽpiala fit febris in qua simul sentitur calor ⁊ frigus fm omnes corpis prẽ. vñ scdo febriũ: Empiala ca. 6. febris, propie nõiatur: i qua simul febriunt ⁊ rigorẽ patiuntur ⁊ vtraq; sentiunt fm idem ipse in oi particula corporis. Quod ⁊ ppriũ nois videt psata etymologia importare. Tertio quoq; simpliciũ pharmacop̃ scribit q̃ est febris in qua habena eã inuenit tremorẽ ⁊ duritiẽ in toto corpore horã vna. Et hec qdem febris erit illa: qua. a. circũloquẽs ait: Febris in q̃ sit vna quaq; duarũ rex in vnoquoq; duoꝝ locoꝝ. Est ãt lipparia febris in q̃ calescunt itrinseca ⁊ frigescunt extrinseca: ⁊ q̃ fm ga. aphoris. 4. ẽt ad febres gẽrãtiosoꝝ ãpãtũ interioꝝ extẽditur a gbus fit attractatio a toto corpore caliditatis velut a vẽtosa. Tertio quoq; simpliciũ: Lipparia est febris in qua interioza vẽtris incendunt: ⁊ eius enterioza sũt frigida. ac ẽt de distẽperantie inequli: Nõ tñ a Ba. inuenio ex qua mã determinate ac quõ gnẽtur. Isaac ãt ⁊. a. cũ Serapione in empiala ⁊ lipparia vident satis discordare: nõ solũ in nominũ alteratõe: vex in opposita cãx assignatione: ẽt pcipue in empiala. Inquit eni ille cũ ar. phl. 27. q̃ empiala est febris iterioza icendẽs ⁊ exterioza infrigidãs: cui⁹ materia est phla grossũ vitreũ. Eius q̃ quedã pars est putrefacta: q̃dã vero mime. putrefacta quidez febrẽ generat. iputrefacta quoq; sui natura ꝓgelationẽ causat. Ve lipparia quoq; sentit q̃ eius mã fit colerica cũ phlate vitreo aut cuz humore melico mixta differens ab empiala: qua illa calefacit interioza ⁊ exterioza ifrigidat: ⁊ poroꝝ foramina opilat: ne fumus dissoluat. In lipparia ãt ꝓia hec sunt Sria. Interioza enim sunt frigida: ⁊ exterioza calida. Huic quoq; A. cuz Serapione aduersat: dicit q̃ in empiala infrigidantur itrinseca: ⁊ calent extrinseca. Eius materia est phla vitreũ ꝓprehensuz in occulto ⁊ pfundo q̃ infrigidatur vbi est. Sed cuz ei accidit putredo: spargit ex eo vapor eius q̃ putrait: ⁊ dispditur ⁊ inflãmat in exterioribus. Cũ eni esset getuz anteq̃ sibi supueniret putredo nõ sentiebat frigiduz ipsi⁹ aut calidũ: cuz nõdũ esset putrefactũ: Materia eni interi⁹ frigida in loco fortiori agitata calore frigidior sentit: vt glaciei mõstrat dissolutio. Fumus ãt a materia ꝓputrescẽte deduct⁹ ad que extra calidior ꝓcipit. Sicut mictura i balneo corpe reddito calido designat. Lipparia Vo ponit fieri ex phlate: aut ex colera grossa qñq;. Modũ aũt gnationis ipsi⁹ ex phlate dat duplicẽ. vnũ qdem qñ cum phla inflãmat extrinsecus ⁊ putrefit illic calefacit. non eni resoluit nisi quando calefacit exterioza corpis. cũ sparsione vaporis calidi. Propter etiã calorẽ intus existez ad ipsum attrahit reliquus cum Virtute: ita vt ꝓtes extrinsece infrigident illo deserte: ⁊ maxime si phla vitreũ ꝓtes opilet: ⁊ possideat exteriores. Aliũ qdez q̃ multoties resoluitur vapor ex phlate: q̃ nõ putrait: sed eleuat calefaciens: a quo calidũ spacio parvo associatum separatur modo quo calidũ recedit vapore ascendente aque: vt apparet in terminis. Et merito q̃ fuit radicaliter ante putrefieri frigiditatis imense. Fit ãt ex colera grossa q̃ ea pauca intrinsecus latens putrefit: ⁊ illic calefacit. Et cum non resoluit aliquid ex ea euenit q̃ dicebatur i primo modo lipparie phlegmatice. Concurrit enim calor cum virtute ab extrinsecis partibus in que intus. Circa predicta dubitatur ⁊ primitus de empiala furta Ba. cũ ponat in ea calidum cum frigido simul per totuz sentiri. Quod non vt: q̃ hec sunt contraria. Huiusmodi vero neqneũt vna cõmisceri oio: cum vnuz alterum a se depellat.

In oppositũ: quia vt tactũ in empiala calor ⁊ frigus in eodẽ sentiunt loco. Amplius. a. tertiz ponit febrẽ s lipparia ⁊ empiala quasi ex his duabus congestã: quã circũlocutione nominant dicit vnãquãq; duaꝝ rerũ in vnoquoq; duoꝝ locoꝝ fieri. Iridez de lipparia befitat scdo: q̃ aphoris. 4ta: Lipparia potest ex apate phlatico interiori: vel erisipila consurgere: quod nulli exprimunt ꝓtẽti. Hõm quidem ad pmum q̃ eundem locuz possumus audire dupliciter. Aut verũ ⁊ indiuisibilẽ: ⁊ fic calor ac frigus simul in eo fore nõ possunt. vel sensualẽ ⁊ cõmunez: ⁊ fic vna existere possunt. vnde de distẽperantia iequali. Nõ sit accipere particulã sensibilẽ in qua non cristat caliduũ ⁊ frigidũ: seu q̃ ly sensus indicet calorẽ ⁊ frigus simul esse: non tñ intellectus. Iudiciũ enim sensus nõ est adeo ratũ vt q̃ intellectus: q̃ ostẽdit quis circulus apparẽs verus oculo: manu ꝓtactus. nõ aũt circinus circũductus. Boetius musice quinto. Q̃ ẽriam denotat imago ex varijs ꝓstructa coloribus: minuta tum quidẽ, ppe percipiuntur vt sunt diuersi de lõge aũt vnicus apparet ceu ⁊ vasa in pariete ꝓcusa videtur distant color suppositione. Sicq; in proposito. Ad aliud hõm q̃ aliter accipit Ba. cũ Halyabbate empialam: vt apparuit q̃ Serapio ⁊. a. eius amplius consequens rationẽ nominis quã Ba. enim dicit empiatã. A. circũlocutione vt tactũ exposuit. paruz eni de nominibus curauit. Ad aliud hesitata hõm q̃ A. cũ Isaac ponit lipparia fieri sine apostemate ga. aũt multotiẽs cũ eo: habz tñ modum lipparie fm illos precipue: cũ ea q̃ intra ardeãt: ⁊ rigẽt q̃ extrinseca. Varij igit fuit i his febribus itellectus. Hec igit ẽ diuersitas i his febrib⁹ inuenta breuiũ recollecta: ⁊ ꝓprie inf Isaac ⁊. a. Isaac eni vt fortassis ppt translatõis defectũ ab alijs deuiare. Practice tñ latinoꝝ videt eũ nõ auditis alijs simplr imitari. Propter tertiũ qdez sciendũ q̃ phla vitre: vel est multe quãtitatis vel pauce: vel simul computrescit aut nõ. sicqdez fuerit pauce quãtitatis vt natura simul possit iõz putrefacere tandẽ ⁊ dñari tũc calefaciet interius vbi erit putrefactio abscõsa vehemẽt ita vt primo vapor hic resolutus tendẽs in extrinseca redibit ad frigiditatẽ cum fuerit eius materia prius frigida valde aut fm diuersitatem putrefactiõis phlatis ⁊ imputrefactionis: quod vt Isaac sentire. Si aũt fuerit multe quantitatis adeo vt natura non possit id vna putrefacere ⁊ sibi dñari q̃ interius est motum calido ꝗ potentia infrigidandi reducetur in actum illius ceu cum nix liquescit calido mora infrigidat magis tum propter actionem contrariorum: tumq; subtilitatem

Vapor autẽ hinc resolutus a calido retinebit adhuc qd eius. ita vt sentiatur frigus iterius ⁊ calor extra. Quod dr. A. tencre. Ba. aũt cũ Haly. sane sentit in hac febre oẽm corporis ptem vna calefieri ⁊ ifrigidari: ꝓpter phlegma putrefieri prim: prim Vo minime: q̃ nomẽ denotare dcñ est crpositum. In lipparia aũt non tñ opponũtur adiuicẽ Isaac. ⁊. A. cũ cãs nõ suscipiãt ex Sria: sed ex diuerso magis vt apparuit ex alia cã ⁊ mõ sentit ipsam. Isaac Vsurgere ⁊ ex alijs. A. cõsonãs pamplius sermoni Ba. volentis in ea calorẽ occultari vehemẽter in interioribꝰ: ficut ⁊ ipsi attestat Serapionis filiꝰ. Q̃ ⁊ magis ap probo. Amplis⁹ nosce q̃ si mã accida ⁊ vitrea desuptes moueat sensibiles: ita vt ꝓputrescat mime rigorem siue frigus iducit absq; calore. Quod si ãplius motu in putredinẽ quãdã moderatã deueniat: febrẽ iducet empiatã: in qua fm oẽm ptem sensibilẽ calor ⁊ frigus sentiat vna. Si Vo amplꝰ putrefiat ꝓcedit qdẽ frigus vt in quotidiana: sequent aũt calor febrilis supato eo vt nequaq̃ in augmẽto percipiat: ⁊ maxime in statu portimi: febriuz Fo. Sufficiat iteraq; hic breuis sermo i bacinoluta ⁊ vtriq; ꝓbabili hmõi febriũ cãrum assignatõe. Propter qdẽ ãrtum ad pmũ qd hõm iam apparuit. Ad aliud hõm q̃ sua via ꝓcedit. Aut vex id nisi aliqd ipediat. Impediẽs ãt ẽ cetera ps phlegmatis vitrei iputridi que mouetur Ad aliud hõm q̃ ly ps iterior icipiat putrefieri: statiz tñ occurrit phla vitreum motũ iputridũ fm. A. infrigidãs. Ad aliud de lipparia ẽt qd hõm apparuit. Ad aliud fitr pz considerata cã differenti: ⁊ mõ generationis lipparie fm Isaac ⁊. A. Ad aliud dñz fz A. moventẽ hanc dubitatõem: q̃ in hmõi terminis attenditur vna conditio vt nõ fit quod ꝓhibeat: fiẽ diffinitur aqua frida ⁊ humida quando dispõ eius ẽ fm suam naturã: ⁊ nõ fuerit quod ꝓhibeat. Sicq; de granis descensu. Hic aũt est ꝓhibens humor: vi sicosus: fridus: inclusus: aut etherogene⁹ ⁊ diuersimode fituat⁹: vt oiisom ex talium febrium gnãtione modo.

Differentia. 93.

Vod etbica non fiat in ipiendo videtur per fm crisium excusantem se a determinatione signoꝝ etbice: ita nulla etbicarũ in pmis diebus: sed tempore ꝓcedente perficitur. Alia translatio. Hec qdem febris non accidit a principio. Hoc idem sonãt sermones Serapionis: ⁊ theorice. 8. amplius vnũquodq; agens opatur in mãm dispositam magis ⁊ non in Sriam. A etus. n. agentiũ sũt in patiente ⁊ dispositio: cũ forma ꝓprium appetat susceptiuũ: spũs aut humor dispositior est mã ad iflãmatões q̃ medꝝ: eo q̃ substantia ẽ subtilior illo: ⁊ ois talis plus recipit passionẽ febriũ primo: simpliciũ quarto ⁊ primo Fa. Quod roborat: q̃ ex febrũ vt apperet primo eaꝝ declarat ex caliditate exterioꝝ primitus eni accendit caliditas in aere balnei: deinde in aquam ⁊ postea in parietes illius. Adhuc quarto pria. ⁊ Isac et febrium primo. Febris medianibus spũ ⁊ sanguine vel nãli calore se per totũ disseminat corpus. Hoc aũt fore non potest: nisi primitus in spũ ⁊ sãguine idest humor ⁊ calore nature calor fundetur extrinecus: quare videt q̃ omnis in primis febris fit ephimera aut putrida. Rursus: o q̃ parum est q̃ quarta accidat incipiendo. plurimũ nanq; euenit in successione egritudinũ putridaꝝ diuersaꝝ dñz. 90. Eã autem materiã quartane: q̃ humor magis comẽsat alijs humoribus: q̃ sepius febrem inducit icipiendo q̃ cum materia etbice que est substãtia solida seu mẽbrum: tũc nanq; fiet etbica incipiendo. Iridem: si etbica fiet incipiendo iam non esset etbica: cum suscipere dicat quid in dispõne fore: etbica vero habitudinem: vt apparebit in his que deincepsi. Etbica ita q̃ incipiendo mine fiet. Oppositum hoꝝ scrit ga. in pluribus locoꝝ de differentijs febrium cum. A. soar. Auer. cum alijs medicis vniuersis. Quod et rõnibus confirmatur. Cum enim omnes alie egritudines ab eius occurrant principio: ꝓpter quid ẽ non similiter alijs. Adhuc cum de ratione accidentis fit vt morbus sequatur velut vmbra corpus: ergo de accidente. ⁊. ti. de inge. si etbica semper alios comitaretur morbos potius accidentis q̃ morbi rationem induet: cuius contrarium notum cuz tris genera sint febrium per se morbus existentia. Amplis⁹ non agit agens: nisi patiens eius sustinere valeat actionem. Cum agentis ad patiens oportet ꝓportionem interuenire sicut moventis ad mobile: ⁊ intelligentis ad intelligibile. Spiritus autem aut humor corpora subtilia non sunt apta impressionem agentis prepotentioris susceptam eam sustinere verum tin mẽbra ptransiens fulcitur solidiora. Iteraq; etbica fiet incipiendo. Propter primũ; vero sciendum q̃ etbica qd habituatũ importat. etbicon enim grece habituatum latine. vnde. 8. de ingenio. Dispositiones facile solubiles vocant habitudinales. i. q̃ dispositionales: que aũt non tales habituales. habitus eni fm Boetium in predicamentis est dispõ firma velut dispõ habitus infirmus. Etbica quoq; habitum ꝓpter: aut q̃ cum difficultate vel impossibilitate separat cum habituata ꝓmanserit: vel q̃ subiecto solido: puta mẽbro aduenit. A. quoq; facta cum difficultate remouetur impressio. Est aũt etbica in pluribus dispõnibus similis ptisi: ⁊ ẽt differẽs ab ea. ez habent. n. se velut excedentia ⁊ excessa: Isaac febriũ Fo. Nam ptisis vno qdem modo cõsumitur pro oi consumptõe ex quacũq; emergẽte cã: siue pcter naturam siue nãlem. qualis est dispõ que accidit decepitis cũ morti appropinquãt: vñ almansoris quarto Qui tali custodiunt regimie possibile se vt ad decrepitam longo deueniãt ꝓ e arq; ptisim. Etbica hec ꝓportionat senectuti que qdem euenit non parum ex egritudine quadã consumptiua. Sumitur ãt illis q̃ ad ipsam sunt dispositi: aphorismoꝝ tertia. puta q̃ collum habent longum: ⁊ epigloti foris ꝓminentez ⁊ pectus strictũ carne nudaz cum humeris elcuatis ⁊ tortis cruribus ⁊ hmõi ptisis in plus q̃ etbica febris septen. sit. Est ẽt ptisis que corrupticẽm importat: cõsumptio ois corporis cũ vlceratõe pulmonis. Et hoc qdem modo etbica ptisim superat. Haz eis fic ptisicus etbicus factus est: ⁊ non conuertit cum multi etbicem patiantur sine pulmonis vlcẽ. Talis quoq; etbica velut accidens consequitur ad ptisim Cum enim pulmonis aut pectoris sanies non expurgatur: libere effumans in cor ipsum inflãmãs febrez inducitur etbicã. Etbica quoq; vt innuebatur per ꝓnus duplex existit. Quedam quidem est cum febre: est calor extrinsecus firus in substantia membrorum ipsorum prohibens operationem eorũq; naturalem consumens humiditatem: collz tertio. Qui⁹ quoq;

ethice febris multiplex assignat modus distinguendi
Quidā enī ipsem penes corporis t̄ humiditatis distin-
guunt. Humiditates aūt corpis sūt quatuor: vt inuit
septimo de ige. quatuor siccitates distincte illis oppo-
sitas. Eas quoq; Serapio exp̄mit sexto: t Isaac fe-
brium pmo t Po. Et q̄rto pma: t. ii. ipsi⁹ aialium t̄c.
Quarū cē t numer⁹ ordis inotuit. 33. Scōs has quo-
q; q̄tuor humiditates vt Isaac interdum spēs q̄tuor
ethice distinguere cuilibz suā spēz ethice adaptando.
nonnūq; Po tres solū magis pnūciat. Ētī tū tres ip
sius spēs distinguāt: ita vt i pmis duab⁹ humiditatib⁹
pma ocidat ethice spēs theorice. 8. Serapio tū t ilā
ac ponūt magis putridā ex ipa fieri. Et veritas ē for
tassis: q; huic putride tādē associat ethica. In tertia
quoq; Pa. In quarta Po tertia. Has āt humiditates
a. q̄rto pma: cū febriū pmo nitit ondere: t p mis ethi
cā illis occurrēte p humiditatē triplicē in lucerna exi
stētē. Est nāq; i corpe lucerne oleū effusū. qd duab⁹
pportionat humiditatib⁹ pmis. Est t humidū i cor
pore licinij lā ibibitū: qd tertie reddit ē humiditati:
tertiū quoq; humidū ipsi licinij radicale: qd p tres cō
iungit t retinet i adinuicē qd quarte pportionat hu-
miditati: vt et dris iducit. iii. Et hic ethice mod⁹ cū
noibus eius terribilib⁹ icurabilis nisi manu sanari
pnūciat diuina. Et ista gdē sufficētior visa ē modo
ethice distinctio. Quidā Po distxerūt ethice spēs dicē
tes: qm nō est i humiditatibus ppinqui tpis coagu-
lationi: t sic pma orgirit spēs: aut in eis q̄ sunt velut
caro: t hec secūa: vel i mēbris radicalibus duris: q̄lis
sunt ossa t nerui: t ipa tertia. io. apparens de ige. Et
iste gdez pmo verificat ab. a. cū ad priorē fuerit redu
ctus ondictū. qm si denotet ipso q primū qd sinit: et bi
ca est humiditas pping tpis cū coagulatione: nō erit
pmo veruī cū hoc: secūa efficiat ethice spēs. t nō pma
vel ōter B fit i cordis subā. Hoc aūt dr febriū pmo:
vt q qm cōplexio corpis naturalis inflāmat: t nō ad
hac humiditas osumit ernis in ipso: iz velut ebullitio
ondit: pma cōsurgit ethice spēs. Cū āt hec ebullitio
ad osumptionē pcedit: secūa efficit spēs. Quādo Po
mēbra similiū ptium ledunt: vt vene nerui t hmōi:
tūc erit si tertia. Et hi gdem oēs modi sane itellecti:
idē satis vident ptēdere. Est quoq; t modus distin
ctionis ethice satis famosus: vt q quedā ipius difficī
lis cognitionis t facilis curationis. vt pma ei⁹ spēs.
Quedā quoq; facilis olno cognitōis t ipossibilis cu
rationis: sicut tertius est modus: Secūa quoq; spēs
mediū obtinet cognitōis t curationis. Et ista gdē di
stinctio magis ondit modū q̄s rē. pp qd pdicte hac
magis faciunt scire: Et scias q ga. febriū pmo: t ali
bi noiat simplr ethicā pmā t fm maiorē ptez secūaz ip
sius speciez puta cū nōdū deficcat humiditas cordis
nā cuz deficcat i fine secūe spēi: t i tertia dr rabes. fm
vero. a. adubul. Est t alia senectutis dicta vel senij
qm adueniet ex eu i hora senij. qd accidit in fine marasī
mi. t ipsa est siccitatis dñiū sup totū corpus absq; fe
bre. Cui⁹ gdem cā vt plurimū est frigus cū virtutis
ibecillitate: vñ mēbra nutrimento carent. cātur etiā
ex potu aque frigide qñ dispō nō affuerit. Eam qñq;
caulat medicus faciēs febriez ethicā marasmonem p
potuz aque frigide: t i ipsius pjectionē in hanc gdez
minus deterrentē trāsire vñ. io. de ingenio Melius
est in frigidā discrasiā trāslatuz hoiez cuz spe benigne
efficientes gd t pclitari: q̄z sine spe perire certissime
ppter qd ifrigidam⁹ olo ethicas febres Pestim ante
q̄s deuenientes i tabē mortiāl. Nō enī q certissime ta
belactus est tentabim⁹ sanare t si calore eius extin-
xerimus. Sed siccitas derelicta senectutis hoiem p
mistit tanto victux rpe quāto resistent folde pricule
ad vltimā senectutē f̄ieri āt icipiēdo itelligo ethicā
cū nulla aliax febriū ofcesserit ipsaz: neq; ephimera:
neq; putrida: vt alia q̄cunq; cāx: imo prima calidi-
tas in corpe accēdat cordis ex cā quadā forni: t si oēs
febres fundant in corde: ista q̄ maxime i eius figura
subā. Propter fm āt sciendū q aliq rudiū audīē-
tes suspicientes fmonē pdictus Bal. t ante missa
motius dixerūt ethicā icipiendo mūme fieri i. vñ febri-
um pmo: Quare gdā estimant neq; aliter posse fieri
hāc passionē talē: nisi ab egritudinibus preeuntibus
mor dicendis. Decipiunt ēt aliq illic ex serie Ba. ta
li: Ethice cū fine causis pcatbarticis generet: nūq;
ab initio inuadunt. sed trāscendunt ex his que fiunt ex
putredine. Dicendum q his sermo non simpler: sed
magis conditionalis t cōsequentia destructio: vt ap
parebit diligenter intuenti eundem: t consequentez
post plurima. Quox qdem t alioz amplius defect⁹
videbitur consequenter aperte. Propter tertiū q
dez sciendū q febris ethica vt plurimū non occurrit
incipiendo: vez aliss consequitur febres t egritudi
nes. Raroq; incipiendo aduenit tuz eius cā raro oc
currat. vnde febriū primo Ethice febres fm duplicē
fiunt modum. quandoq; enī propter causones q̄s mul
tum prolongatos: vt t humiditates corpis cōsumāt
cordis. Interduz vero adhuc manente cordis humi
ditate febres accendunt velut lucernax flāma ex lici
nio. f̄ it etiā ethica non pax ex emitrito. vnde q̄rto
prima. Emitritus qñq; est de febribus magis inter
ficientibus qm perducit ad ethicam t egritudines
cronicas: t difficiles. Cōsurgit etiā ipsa vt apparuit
ex prisi antecedente. nonnunq; vero ex empimate t
vniuersaliter ex apostemate in tus marie sanato: t p
pter subtiliationē regimuis t phibitionē infridato
nis: vt potus aque: t ppter modicā obseruationē la
teris cordis cum rebus infrigidantibus de foris aut
de intus. Multotiens ēt in ipsam cadere facit medi
ci necessitas: ppter casū virtutis t frequentiā syncō-
pis dātis in potu vinū t aquā carnū t medicinas ca
lidas vt de musco. f̄ it ēt vt tactuz interdū icipiens
ethica. vñ ga. ibidē: Vna gdē ethicax gnātio dicta ē
mibi. reliqua vero est cū a principio euadunt Pestim
primā generationē similē faciētes ephimeris: vt tri-
stitia ira t labore amplioz simul cū estu facto. Deci-
mo vero de ingenio: Rursus ex causonidibus in ta-
bē: aut a principio ipis cōfestim ethica ostingit febrez p
filiens causonidē Isaac quoq; hāc distinguens ait q
ethica quedā est cuius cā est alius morbus: alia vero
cuius cā non est alius morbus: que consurgit ex ifla
matione humoris existentis in Pcauitate venax t ar
teriax cordis. vñ recolligēs ait. Quia cōplexiuus
cām ethice q̄ est ppter alium morbū t cām eius que
non est ppter alium morbū. sed per se. t c. Q. Po po
sitis causis quibus febris euenit ethica consequēter
subdit Logi simum est vt accidat ethica incipiendo
q. sint membra radicalia iam inflāmata: t nō iflāme
tur humor siue spūs ante illud: imo oz vt calefiāt illa
in pmis deinde fm pcessionez dierum calefiant ista
nisi accidat causa fortis valde. Sermonem quoq; de

hoc assāpsit zear ita. Vna sit spēs febriū ethica dcā:
que vt i plurib⁹ nō arripit p se pncipalr: iz segr aliq̄
febriū cronicax corp⁹ exicceantiū: ipsaz diffipātiū. qñ
q; ēt sit pp febres diei. Colis gdē q̄rto. Raro acci-
dit febris ethica: nisi post aliss febres: sicut post ephi
merā i corpib⁹ ad hāc patis: aut post aliquā ex putri
dis. Preuenit āt p se i his qui nā ficciores t calidio
res viuētes in laboribⁿ vigiliis dcā subtilioni: et am
plius si cā bui⁹ aeris dispōne t regionis in trā vel tri
stitiā pueneritⁿ febriū primo. Di vtiq; sāt sermones
quos de principatōe istⁿ febris p se: aut post aliss il
lustres iduxere. Qui ēt fm vtranq; eox ptē pstit rō-
nib⁹ decorari. qd. n. i plurib⁹ ethica morbos cōcomi
tet alios ondit. Cū vnūqdq; agēs vt tactū in mām
formā iducat sibi pspositā: plurib⁹ cāis caliditatē in
ducētibus in corp⁹ mā amplī⁹ dispositā ē spūs: q ēlb
iectū febris ephimere: aut bōr q putride q̄s mēbrax i
quo t ethica fieiff: eo q rarius cā adeo vehemēter i-
pressius occurrit corpori. sicut ēt in vniuerso con'spi-
cim⁹. In eo. n. effectus grādes mirādi rarius occur
rūt. Amplius natura tuef inquātū pōt solidā ptē pu
ta mēbrax spermaticū: qd ē subiectū t sustēraculū eo-
rū oium que fit in aiali: t marie cor: qd ethice, pprīā
subiectū: nō solū fm potentia in eo: vt aliis plus febri
um vez ēt fm ipsi⁹ subaz, pprīā. qd Po tale fuerit cō
seruat marie a nā cū sapictia t itētōe oi. f̄ it igitur vt
ad multū ñ icipiēdo qd indicat Almelileu febres vt
plm ātecedēs: qd āt fiat initiādo qñq; ondit qr agēs
agit nō in obcūq; sed in patiēs sibi dispositū. qd aūt
patiēs nō fit dispositū duplr pōt prigere. aut qr fit mi
mis durū t cōpactū resistēs oisariā: velut ferrū: lapi
des sciosi: t marie adamas: vel qr fit subtile: molle
cessibile: vt aer aut vapor q actōem agētis nō sustine
re pōt: sed magis fit trāsit⁹ in solidi⁹ duri⁹: ceu ondit
in percussionibus ghus co: ga pcutiūtur solida nō resi
stēte aere: velut ēt videre ostingit in fulgure q nō oē
patiēs reddit sibi dispositū: vt in ipm agat: iz illd qd
ē dux opactū t resistēs. vñ Algazel. f̄ ulgur quod
ē ignis subtilis penetrat herbas t res molles: iz cuz
res duras offendit: sicut ferrum t aurū dissoluit ea: ita
qd eliq̄t aurū in marsupio: t marsupiū nō adurit: et
dissoluit ferrū i manib⁹: t boices nō adurrit. qd cucit
ex eo q illa resistēt: hec aūt mime. Sic itaq; in, ppoſi
to sepi⁹ scm ē q spūs aut hōr vt ondum mā patiens
reddit⁹ est pueniēs febrib⁹: non aūt mēbrax pp qd fre
quenti⁹ ostingit ethica post alios morbox. Interduz
Po spūs aut hōr nō est pueniēs subiectū: pp eorum
subtilitatē t mollicie: sed mēbrax durū solidū: t B cuz
cā fuerit qñq; fortis fulgori, pportionata. Et qr talis
rarius accidit: tardius euenit vt fiat ethica icipiēdo.
Impressio. n. modica ira in humorib⁹ t minor in spi
ritib⁹ inducit⁹, ppter qd in mēbris calor insigit in ca
lefacto ē: nō aūt in calefieri tm: velut in spiritibus t
hu. Amplius cū fuerit materia sūme dispositā: non
forte agēs ēt in ipsaz poterit ip: imere: iz dispositā re
pit qñ vltime: vt cū tez naturalis q̄z inaturalis i cali
dū tendār t siccū. Nullus. n. ab initio cōfestim cep
tus ē ethica britiū humidū corporis bitū febriū pmo:
iz t s ūm multominus. qd aūt agens occurrat forte
eliqñ iā vlnz. Quare sic ethica fit primi⁹ t nō alia.
Propter q̄rtū qdē dōm ad prima q ipsi loquūt quā
tū ad id qd accidit: vt in plurib⁹ in ghus maxime ara
osistit. Ethica Po icipiēs aducit in his q rar⁹ vt oñ
sum. Volens enim Po crisim excusare se Ba. a de
tione signorū ethice: ait ipsa forte omittēda: tū qm in
aliis locis de his erat tractaturus: vt pzio febrium:
tū qm signa huius febris hēbant p signa illax febriū
precedentiū cū ipsa fit rar⁹ cōtingat. Quis āt dubi-
tabit si ethica icipiēs raro occurrit cū de his q sūt ra-
ro nō fit scia: vez de his que sūt semp aut vt in plur
bus: physicox Po. quomodo erit scia de ipsa posita
sapius dicēdo q raro potest euenire: t tūc per se sine
aliis febribus precedentib⁹ fit. Dicendum vt apppa
ret in predicto t. 6. ēt metaphysice: q scientia nō vol
litur ab aliquo ex eo q fi de eis que sūt raro dūmodo
illud raro cās habeat determinatas: sicut conūctio
Saturni t Jouis in primo arietis minuto raro con-
tingit: q: cū ca finē mille annox. Corpus ēt tempera
tissimum de bona habitudine in longox occurrit tē-
poz periodis: t tamen de ipso est scientia vt de eius
causis t signis. hz enim causas sufficientes essentie:
sue per quas pōt aliquādo poni in esse t significatio
nes quibus discernitur forte. sic itaq; t si aliqd raro
eueniat quomodo causas habeat per se determinatas
ad aliud raro de ipso poterit ē scientia. Ad aliud di-
cendū q spūs t humor pluribus agentibus t febrez
causantibus sunt materie dispositē: quibusdam autē
paucis nō vt declaratū primo. Ad confirmatōem di-
cendū q vt apparet per ga. non solū ex aere calescō
calefit aqua balnei: t inde parietes eius: vez aliqua
do primitus potest calefieri paries deinde aqua t tā
dem aer. Et interdum primo calefiūt humores qui
spūs calefaciant: t tandem mēbra. Aut mēbra primi
spiritibus inflāmabuntur. Fm enim q fuerit cā agens
materiā sibi coaptat: cū quodlibet non agat in quod
libet: sed in sibi determinatum. Ad aliud dōm q ca-
lor primitus potest in cor infigi ex aliqua grādi causa
que causa imediatius vsq; in cor penetrat: t erit ita
erit febris: t tūc illic calor deportabitur mediāte spū
t sangnine per totum corpus: non tamen calor erit i
eis in calefacto ē quod est febris: cum fit morbus:
t hic mutationē dicat stabilem in hoc differens ab ac
cidente dria. 73. sed non in calefieri quod motū de-
nominat ad calefactū ē. f̄ ebrium eniz principio cū
fit aliq̄ febris: puta ephimera seu pu. vel ethica: vna
istax cātur in esse per suum subiectum in calefacto es
se. subiecta vero alia non sunt in calefacto esse: iz i ca
lefieri solū. Iz nam; in qualibet febrium totū corpus
inflāmetur q: tamen non est in calefacto esse: verum
in calefieri magis: ideo nō sunt alie necessarie febres
vna existente. Et hanc quidem rationem dissoluere
nesciuerunt ponentes spiritum aut humor est mini-
me inflāmari: cum ethica aduenit incipiendo dicen-
tes caliditatem nullo modo in spiritibus aut humo-
ribus esse. occultatur tamen propter caliditatez grā
dem membrorum cum ethice calor fit intensior calo
re tertiane: primo fa t quarto de anima. Caliditas
enim maior ad se minorē contrahit t extinguit. Ho
tus enim maior minorem depellit t occultat dria. 9.
Ad aliud dōm q per alium modum fit febris quar-
tana. t per alium ethica. nam quartana fit ex mate-
rie frigide ficce putrefactōe que omnibus incpriorē
ad putrefactionem: cum putredo per calidum fiat t
humidum. vnde t quidam ob hoc negauerunt q̄rta
nam fieri a melācholia naturali. quarto prima. Et thi
ca Po febris fit ex iflāmatōe simplici. hūiditates Po

et marie ſme cū ſint vncuoſe: aptiores ſūt ad iſtāmationē q̄ melius ad putrefactionē. Et ſ̄ nō mirū pōt accidē ethica incipiēdo q̄ ārtana. Adhuc q̄ſi ſortaſſis ē melius q̄ ſme humiditates. Ad aliud dōm g ethica magis vr ſ̄ nomē ſibi acquiſiſſe ex ſuo pceſſu tline: q̄ ex eius pncipio. tūc enī eſt i ſua diſpōne: cū ipa ſit facilis curatōis. Aut dr ethica vt tactū rōe cōpactionis ſubiecti: cui gdez iſigit vt humiditatis vel ſmēdui. Ad argumētū ēt quoddā alteri⁹ ptis: dōz g ſz aliqd vt accidēs ſeqūt alios morbos: dū tū ſtat ē ſigtur ēcntialiū ogationes ledēs: ſibm idē morbus eſſi citur: vt ethica ex ptiſi cauſata. Et dolor ē capitis cū fuerit pcr manſiuus: differentia. 7 ;. oſtenſum. tē.

Differentia. 94.

Quod febris peſtilentialis ſub ephimera reponet: oñdit q: aer corruptus peruenies ad cor ſpūs cōpletionē corrumpit: q̄rto pma. ſz ephimera ſit i ſpiritibus. Adhuc febris eſt paſſio cordis ppria. Erit itaqz pncipalioris ptis eius. Sz hoc eſt ſpūs: q: ipe ē radix. Corpus ät cordis ē rum⁹ tertio. ii. Ephimera Vo dicta eſt i ſpū fieri: igit hec ad ephimerā reducit. Amplius vt ethica magis: q: ſtatim. a. poſt ethicā de ipa negociat. quox ät ſit determinatio vnius poſt aliud imediati⁹ vidēt ad eandē rē pinere: vt ordo fuerit rei ē diſcipline. Inde ille febres vident eē ſub eodē gnē: que eadē curant cura: cū ad eſſentiā morbi cārū ē accidentiū ordinet ille. Sz curaeadez vt curari hec febris cū ethica. vñ Almāſoris. io. Regendi ſūt febricētes ē peſtilētia ex oībus q̄ i capitulo de ethica dixim⁹. Rurſus i ethica ſi liungit abſtinentia: neqz in iſta: imo magis icitanſ laborantes vt comedāt: cū plres eox nihil ſumere negligant almāſor. vnde. a. Neceſſe eſt vt reſtaurcſ ipſos ſupra cibū. Cūqz appetit⁹ ipſox cadit reſtaurenē ad comeſtionē. nā plurimi eox g virili ter agunt ſup illud ē comedunt violenē abſoluūt ē viuūt. Palin ipa etiā fit i humiditatib⁹: ſz febris peſtilentialis putrefacit q̄ de hūidtate circūdat cor. a. Itaqz febres peſtilentiales ſub ethicox genere collocant: Rurſus vt putrida: qm̄ ex putrefactione accidit. aer enī putrefactus humores putrefacit aptiores ceteris q̄ ſunt corpis putrefactioni: q: calidi ſūt magiſ ē humidi. Et ti. dicūt ipez aduenī e corpib⁹ humores habētibus paratos putrefactioni. vnuſquiſqz enīz incurrit egritudinē cui extat expoſit⁹ magiſ cū potiſſima pricula generationis egritudinū fit paſſuri corpis ppatio febriū pmo. Erit igit ſub gnē putride locanda. Op poſitū Vo hui⁹ mōſtrat: qm̄ febris putrida eſt humoralis hec Vo nō eſt humoral. vñ Iſaac febriez gnto Plurimi patiūt peſſimos morbos de gnē peſtilētiali ē febres non de gnē humox. Palin i febre putrida pulſus ē vrina alterāt vehementi alteratōe. ſed i hac mime. Quare q̄rto pma. Non alterat pulſus ē aq̄ magna alteratōe. Et qñqz ē vrina i febrib⁹ peſtilentialib⁹ bona. ē nālis in ſui ſuba ē corpe ē ſedimine ē ille cui⁹ eſt tēdit ad mortez: q̄ to fa. Eti. a. aliū ei oſtruit tractatū a religs febriū diſcretū. Nō igit ipſa erit putrida: ſz ephimera vel ethica. Propī primū gdez pmitus ſciendū quot ē q̄ ſūt gnā febriez: ſo quot ē q̄ ſint cāe peſtilentie. gdez ipſa ē morb⁹ ipſi⁹ oñdatur. Primuz ät huius oē bris inuit. a. 7. Propter fm hui⁹ ſciendū q: cuz febris peſtilentialis plurimi ſit nocumenti pniciciqz illativa: ē ſ actōe q̄dez exiſtat cāe ipſi⁹ erunt tres aut quatuor q̄ i cuiuſlibet nāli expectant actione: ſortitudo vz agentis: diſpoſitio patientis; cōtactus ē mora. Oportet enīz in tali actione hmōi febriez patiens corruptiū etiā ſorte diſpoſituz: vt i aliis cuenit actionib⁹: cū agentiez actus in māz cōcidant diſpoſitā: ſo de aia. vñ pmo febriū: Nulla cauſax ſine patientis aptitudie agere apta nata eſt. Propī qd q̄rto pma. Agens ſoluz cū pueniē ē nō fit patiēti ppatio: nō accidit actio ē paſſio. Et ſ̄ pma. pbl. aut hāc febrem oibus peſtilentiā inſerre Quicunqz prane hītes peritēt. Qui enī bonos habuerunt humores reſiſtunt eox tēperie ē vigore aeris ē corruptioni. q̄re in pbl. ēt ar. ghuſdā aſcriptis: Quibuſcunqz ſortiti ſunt fm ipſā gnationē ab aſtrorū ipreſſione q̄ ſint brevem vt locius redarguunt: ē pſument peſtilentia ſcitati. Vt enīz domus antiq̄ ē imbecillis celerius vento ſcidit vehementi: q̄ ſortis ē nouā: ſic qē hi peſtilentia. vñ hly. Nō infirmātur oēs boies apud mutationez ſubſtanie aeris. nazz corpus cui⁹ chimus nō eſt ppratus cuitat aerem ē reſoluit euz anteqū alter eē ab eo. quare alexander in pbl. Propī qd in peſtilentiali oſtitutione hi qdem moriunt: hi vero mime. Cauſa qdez aſſignant ex cōplexionis ppratione. Si enī fuerit qe plenus cacochimus: manifeſtuz q: iſpiratus putrefacibilis aer hūc corrumpit: ſi vero euſchimus nihil aut pax ipm peſtilentialis aer ledit. Voluit etiā zoar epid miā accedere: qñ Deus illam mandat qd p̄ſentis nō eſt ſpecu lationis. Corpa Vo huic febri ppie maxie diſpoſita ſunt q̄ plimo coitu vſa: latox porox humida: multe balneationis: ē vniuerſal. rer illa q̄ ſtuti putrefactionis aeriſ ſunt bōgenea. Cōtraria Vo nō ledunt: ſz potius ē preperāt. Occurrit ē hic agens ſo ſorte. Cū enī tale fuerit ē i māz agit i diſpoſitā ſ mit⁹ illā diſpoēdo: ē ōmū ſozmā iducēdo: vt ē gutta lapidē pcere rc. s. phyſicox ē ſo aph. ii. ſmox pplexionez tertio: cū interiox primo: aer ät agens eſt ſorte putrefact⁹: tum pp ipſius ad nos imediationē: ē inevitabilez ipſius neceſſitatez. ſ. de inge. tum etiā pp eius putrescibilē peſſimā q̄litatē cū ſuba. plurima enī hui⁹ aeris ipreſſio ab agēte. vt declarabit amplius vt q̄ a māe diſpōne dependere. Et nā tertio Tractus. ſ. aeris vndiqz intus imediati⁹ ē exteri⁹ occurrentis q in oi ex peritē actōe nāli: de ge. ē cor. pmo cum q iteruenit ē ipe neceſſario. Quis enī ſic pōt velocit manum ab igne actiuiſſimo ſepare vt ē caliditatez ipſius nō percipiat: Neqz ēt ignis ſine pdictis cauſis poterit vllatenus operari: qd ipſius in hmōi aeris ipreſſione in erit ppzie: cū talis ipſius ſit putredinal ipreſſio nō de ſe cili poſſit ſepari ab eodē. Et hec gdez cuz primis ſo de cā: ē primo fa in oi querit phyſica opatōe. agēs quoqz cāe cū patientib⁹ bis duobus ſalcuis medis duplices ſunt vniuerſales ē remote: ē pticulares ppinqz. Prime gdez ſunt diſpōes pcedentes ex formis celi ſiue imaginibus facientib⁹ eſſe neceſſe illud cuius aduent⁹ ignorat a medico: ſcz inquantū tales putrescere facientes aerem ē aquā. Fiunt ē putredines in terre viſceribus pp cās a medico ignoratas qd ex luminariū, ppue contingit eclipſibus ē cōiunctione planetarum: ē maxime Saturni ē Martis cum ſtellis fixis. aut ipſorum adunatione in aliquo ſignorum humanorum: ē propie cum pualuerint in domo vite in aliqua ſiunctione maiorum vel aſpectu

aut reuolutione anni mundani iducentibus pratus tempox conſtōneo pmutatorum eſſentiis ē naturis Lāe vero pticulares ē ppinque ſunt corruptōes hic ſenſibiles in aere deprope exiſtentes vel vētris ē maxime auſtralib⁹ ex longinqo partibus adducte: ſicut euenit i apertōe cauernarū ē puteorū diutius pclusorū. Aut ppter ieuentatōem ē cōſtrictōem aeris inter parietes ē tecta cū imobilis reddatur: vel ppter lacunas putridas ē ſtagna. Et res vt lmū in illa imuſſao: vel ppter vegetabilia: ſicut caules: eruca: lacti cinia acuta ē viſcoſa. Aut ppter baratra venenoſaz auram expirantia: ſicut circa Sardos ē Jerapolim: aut riuum magnā cuitatē expurgantem vel exercitu multox perturbatū. Et ppter arbores malox pplonū: vt ſobac ē tarū nuces ſicus odores putridos: et huatōem ventox laudabiliū: aut ppter ſtercora ē aliū cadauera: vel boium corpora occiſox in plio intumulata ſiue incōbuſta. Nā fortitan ex ethiopia fz cōtinuitatē iſluxerūt quedā putrida ignamenta athenienſibus hītibus apta corpora ledi ab ipſis futura cā febriū: febriū ē re. ſan. primis. Eſt ēt ē modus quis peſtilentie quaſi mediatus, mortalitas. n. corrumpit arbores ē vegetabilia: ē hec corrūpunt aialia que ca comedūt: ē ppterea boies g eis veſcuntur corrumpūtur primo fa. F it quoqz fm democritū: cū fames ſegtur abundantia. Et, ppter languida tritica herbaſ ē varios cibos: cum fame hoo ſumpſerint coacti: vt ēt zoar de peſtilentia recitat merocbiana. Cum autē peſtilentia ex inferioribus fuerit: iubent medici ſuperiora ē lata querere aeris. Cum vero ex ſuperioribus inferiora concluſa. Neqz mirandū eſt aerē putrefieri cū ipſe ſumis terreſtribus vaporibus permiſceatur: aquoſis radijs ēt ſuperiox permiſcētibus iſta: neqz enī permānet in ſui ſimplicitate. tūc. n. nō putrefieret: cū nullū nudox ſimpliciū poſſit putrefieri. ē ibo cū ignis iter cetera elemētox ſimplicior exiſtens permeat: putreſcit mime. vnde metbaurorū quarto. O ia alia putreſcūt excepto igne: eteni terra aq̄ ē aer putreſcūt ſ deinceps gdem conſiderandū qd ſit peſtilentia. Et q: eſt mutatio quedā ſcā in aere: primitus ſciēdū q: mutatio duplex ē ipſius. Vna gdem in eius q̄litatibus: ē altera in eius ſubſtantia magis. Mutatio tamen in ſubſtantia nūq̄ poteſt ſine mutatione in q̄litatibus perfici cum qualitate omnis fiat actio: nō tamen econtra. Mutatio gdem fm qualitatem eſt: cum aer fm caliditatem ē frigiditatez marime ad diſpoſitionem peruenit intolerabilem adeo vt inde meſſes ē generatio corrumpantur ē vita. quod duplicit euenit quoniam aut eſt ſymbola mutatio: ſicut rabio fitas eſtatis in calore: ē hyems in frigore. vel econtra cōuerſio: vt malitia frigoris in eſtate: ē caliditas in hyeme. Et fiſt quoquo mō in aliis q̄litatib⁹. Cū enī aer permutatur intrā ē corpora fiſt peruertātur. diſponit. n. fiſt tempore pbl. prima. Mutatio qdē aeris ipſius in ſuba ē: vt hec ad malitiam conuertat nō q: aliqua ſuax qualitatum valde ſortior fuerit ſcā augmēto aut diminutōe: ſz non ſine eax mutatōe cōtingat: ē hec dicit peſtilentia. ſ. theorice que eſt mutatio aeris in corruptionē ē putredinē: propter egreſſionez a temperamento in eius ſuba ē qualitate. Secundū vero. A. peſtilentia eſt putrefactio que accidit aeri: ſimilis putrefactioni aque remollitionis fetide Ingroſſatur enim ē remollitur velut aqua cum ga i miſerit limum aut cinapum vel talis in illaz. Vt ait appareat conſequenter qd ſit morbus peſtilentialis ſciendū q: morbus eſt duplex. Quidam nanqz pricularis. i. pticulariter ē diuiſim ſparſus: ſicut q in eodē tpe ē ciuitate differenter bolbus contingit: vt alijs ārtana vel tertiana: nōnullus vero frenetis rc. Eſt ē alius cōis: qui ēt duplex: q: qdam eſt conſuetus et cognit⁹: ē dr endimicus ſeu endemialis quaſi ab intus eueniēs: ē eſt contingens rōne loci: puta ppter aquaz vel ventū vl terre fundū: ceu in qbuſdā ciuitatibus nefretis abundat. in alijs bociū: quod apū arabes nūq̄ vel raro ē repertum. in qbuſdam vena medeni vel ciuilis ſepe: quā Ba. nūq̄ vidit interiorū 6. ē de tali morbo agitur in libro de aere ē aqua. Eſt ē alter epidimialis. i. ſuper vel ēt eueniēs ad diziam illius q conſurgit ex loco. Soleē ēt epidimia idem ſi ſu peuentus p peſtilentia ſumi: ē ſi generalior exiſtat ipſa. Eſt ät fm Maliabbatem morbus peſtilentialis multiplex ē ſubitus: vno eodēqz tpe hominū multitudini cōis. Multiplicem quoqz dixit: vt oſtenderz varietatē huius morbi. peſtilentialis. n. ſola egritudinū cōis ē oibus: probl. prima. Qm̄ quedā eſt peſtilentia ex qua febres aduenīūt primue: inferdū carbūculi: ē aliqñ dyſenteris: variole: morbilli: aliquotiens: ē ſalia ſicut in libris epidimie oſtenditur. Dicit ät ſubtilis ad diziam morbi endimialis: q pauciores euenit ex ipreſſione illox que in loco exiſtāt illo. Reliquū ät q̄ in deſcriptōe ſubiungit ad diziam dictū ē morbi ppri. Non. n. euenit eodem tpe idem plurimis morbus: ſed differens magis cū ex idebita ſeriex adminiſtratōe contingat in qua differētes diuerſimode peccant. Contingit ät peſtilentia ē aeris putrefactio fm plurimū in poſtremo eſtatis ē in autūno. Almāſor. ē. A. Sed circa prefata hēſitat q: dcm̄ ē peſtilentiā fieri ex putrefactōe aeris maxime q̄ nō vr: q. 25. pbl. querit q̄re aqua ē terra putreſit. Cuius cā aſſignat q: oē calidiſſimū fit i putriduz. Infrigidari. n. oz primum. Ignis autem calidus ſemper Aer Vo igne plenus. In Sriuz dcm̄ eſt omnia putrefieri excepto igne. Et eteni terra ē aqua ē aer putreſcūt quod ē medici teſtantur cuncti. Dicendū q: aer purus nō putreſit: neqz ipſe, put igni cōmixtus. Debementer enī calidū a putrefactōne preſeruat. putreſit ät alius vt ipermixtus et ifrigidatus. Propter fm gdem ſciendū quoſdā voluiſſe hanc febrem ad genē ephimere reducere. Quox motiuz cum antedictis fuit: qm̄ quedā peſtilentia aeris. eucnit ppter ſimplicē q̄litatem ſine putrefactōe ipſius. Que gdez q: cū ſpiritibus cōuenit: q fiſt calidi ſunt et ficci et egritudo, pmptius contingat in genere, p potionali: cōclūdūt huiuſmodi febrem de genere febris dici. Sz iſta poſitio ſtare nō poteſt. Extraneum. n. eſt multū. vt hec febris ponatur ephimera cum nullam aut modicam valde conuenientiā ſecū hēat: quod oſtendit q: febris ephimera in vno ſepe aut plus: et rarius i quatuor terminatur diebus. hec ät ad plures extendit dies: fm diſpōnem patientis: et ſortitudinem agentis. Adhuc ephimera ſalubris eſt de ſe: peſtilentialis Vo febris plurunū mortifera. Vnō Iſaac ex hac ait febre ſaluari rariſſimos. Et. A. fm plurimū perdens quod inuit aphoriſmox fa: plures criſes ſunt ad ſalutē q̄ ad mortē: nil morb⁹ peſtilētialis fuerit. Si igit pp hec et alia plurima: vt ēt oñdē. gb⁹ hec

febris omnino discrepat ab ephimeris: non est dōm sub illa ipsa locari. Motiuꝫ etiā non valet illorum immo dupliciter deficit. Primo quia vt ostensum est mutatio aeris in qualitate etiā existente pestilentialis non reputatur proprie: nisi conuersione causet i substantia. Secunda quia dispositio aeris calida vehementer & ficca: non sic inducit ephimerā: sed potius putridā vel ethicꝫ: vnde quarto prima: Febres accidētes causa aeris ficci fiunt causa vt febres veniāt colerice. multo igitur magis fieret quando est calidi tas: aut cū ipsa in aere siccitas coniuncta ethice & nō ephimere. q. aūt non ephimere: sed ethice euenit: qꝛ spiritus subiectum subtile leuiter tantū motuꝫ aeris nō potest sustinere. vnde fit transitus ad humores: q subiecta cōpactiora & tolerabilia existent: differentia precedente. Alij vero voluerūt ipsꝫ ad genus ethicārū reducē motū antedictis prearguēdis. Et hoc qꝛ sicut in ethica maeniuntur dispositiones laborantib? quasi insensibiles tepidi: sic & in ista. Ad huc videt & hec in occultis intimis profundari: vt ethica, ppē que voluerunt ad illam reducere. Sed hoc etiam satis est longe q. ad ethicam adducatur: qō ex grandi inter eas ostenditur diuersitate: quoniam in hac precipit euacuatio et purgatio: in ethica vero minime. Et ti: terminatur crisi: non autem ethica: propter qō remotius reducitur ad ipsꝫ. Neqꝫ etiam motus ipsorum valent: quia dispositones in eis nō sunt equales vt in e. hica: sed permutatur diuersis mutationibus. Percipitur enim aliquando ex ipsa caliditas & inflāmatio sortis: & quandoqꝫ si igiditas: : propie i extremis & exterius. Et ad sūmuꝫ calent interius: & infrigidantur exterius: qō eth. cis non fit. Amplius posito q. fundetur interius vt ethica: non tamē expādit ur exterius vt ipsa: neqꝫ in membris est: sed in humoribus vt ostendetur. Propter ter tium vero stiē duꝫ q. ipsa simplicius ad febrem reducitur putridaꝫ Modū autem reductionis ipsius. a. cum ar. pbl. p ma tetigit dicens: aer putrefit propter expulsionem & sparsionem fumorum in ipso: qui quidem putrefactus ad cor peruenit: quare corrumpit complexionem spās qui est in ipso & putrefit quidē in ipso & circundat ipsuꝫ de humiditate: & accidit caliditas a natura egressa: & spargitur in corpore: & sic inde consurgit febris pestilentialis. quod ostenditur febriū primo. quis vero pestilentiosarum memuinit? febrium a putredine omniuꝫ fientium: . ē. sic ergo vult eas a putredine fieri. Ad & monstratur ratione sumpta quidē a priori quoniam febris putrida dicitur eo q. ex putredine cōsurgit: sed talis est pestilentialis. quod ostēdit per plurimum consideranti etiā Ba. testatur de ipa cuꝫ alijs. vnde primo febrium: Febris pestilentialis fit propter humores aptos ad putredinem existētes: cū occasionem quandam breuem a continente acceperit animal. cū multum autem et respiratōne incipit i eo qui in circuitu est aere a putrida euaporatione conterminato. Principiū aūt putredinis & ē. Subdit ēt q. corpora copulata aeri in quo pestilentie consistūt semina superfluantibus plena: preparata sunt iam & per se putrefieri. Adhuc terti a aphorismorum & primo febrium recitatur dispositio quedam pestilentialis in principio prim: incipiante sōbi epidimiarum posita ita: Carbunculi in carne & reliqui. Quorum quidem causa erat vt ibi ostenditur putredo. Dictum

est etiam per. a. hanc febrem putrefacere humiditatem cordis. In hanc etiam concidit Isaac sententiā Rursus febris putrida euenit ex re magis calida et humida: dum hec fit putredinis causa. Quecunqꝫ eni calida sunt & humida putrescunt prompte: tales sunt humores & aer. sunt enim calidi & humidi aliorꝫ corporis respectu: non autem sic spiritus & membra Amplius cuius significationes sunt febris putridae: ipsaqꝫ putrida nominatur quoniam significationes in cognitionem essentie nos deducunt morbi: & propie cum a substantialiter inherentibus fuerint sumpte. huiusmodi autē significationes sunt in ipsa posita. In ea nanqꝫ adest caliditas inordinata: siccitas liguē: sitis vehemens: anhelitus angustia: cutisqꝫ sector: inquietudo nausea: dolor oris stomachi: casus virtutis: syncopis: rationis permixtio: pulsus diuersus frequēs parus & quandoqꝫ vehemens: sudor frigidus: frigus extremitatum: spasmus: alchuzez: vomitus coleri: solutēes: ventositates: & talia. Que quidem alijs non adsunt sic febrium aliarꝫ generibus nisi putridis. Itidem illa est febris putrida seu ad illam conducitur: cui procuratio extat vt patride. Talis aūt est hec. percipitur nāqꝫ in ipa plebotomia & purgatio putredis: alteratio & ipsi? exiccatio & eductio: & talia que in febribus obseruanda sūt putridis Ex quibus concluditur hāc febrē, pprissime sub putridis locari. si igitur quis assimulatione quadaꝫ conatur ipam febrem ad ethicā reducere: & propie ad ephimerā: hec erit extraneus & ipropportionata valde Illō aūt locatur i tractatu cū alijs putridis: qꝛ nō extenuata vt alie cōtingit materia verū potius ex omni. quod sige opponat hāc ptractationē simpliciter sore impertinentē: cū hec febris ex sormis tādeꝫ pingit: vt dictū est p. periorꝫ: quibus cū sint necessaric quis hic non poterit resistere: Que ergo necessitas hec in medicina pertractari: Rursus hoc suppono q. ex signis euenias aspectu videlicet eclypsis? ac coniunctione stellaꝫ & diuersitate i bis circuli signorū nō poterit quis nisi astrologus itelligere & obseruare. Quid igit ad medicū: Ad primū quidē dōm q. ls motus & cē superiorꝫ nō possit impediri: cum sit necessarius. neqꝫ eni in sortunas possumus ex celo ō pellere: valemus tū ipsorum impressiones auertere materiā indispositā reddendo: cum dictuꝫ sit: Actionū sore in suscipiente dispono receptibiles. Et iō in centiloquio astrologus optimus multū malū, phibere poterit: qō fm stellas est ventura: premunit dolentes suscepturā: vt cū illud aduenat: modicuꝫ aut nihil ipm afficiat. si nanqꝫ astra cuꝫ orbe moniserent adducāt byeme quandā frigiditatē. Illā prescie muniti valemus euitare. Ad aliud multipliciter dōꝫ: qꝛ ls nō agnoscamus materiam & dispositionē superum scimus tū vt medici corpora disposita egritudinibus pestilētialibus: que rectificare possumus: vt & indisposita reddantur illis quo acto non accidit superū impressio. Vel ls nō cognoscamus p causas superiores pestilētiā futurā. nescimus tū p causas medias & signa puta per dispositionē aeris nos prinentis. quaꝫ Ba. prosticorꝫ pma per celeste quoddā seu diuinuꝫ signū intelligit. In q̄ signa pestilentie declarant satis aducta ipsi? pmā ārti. Aut q. medic? ls b ē. sire scia astronomie quā i se ꝛ; bre cū astronomia nō modicū ad pferat medicine. Pñ ō aere & aqua. Qui Ro ea

que de re altissime tractauimus rata tenent & credāt nouerint astronomiam medicine nō minimā ptez esse. Quod asserit Albumasar introductorij primo vbi ostensum primo. Propter quartum Ro ad primū dōm q. ls aer putridus perueniens ad cor corrumpat cordis complexionem: nō tamē spiū putrefacit. Spiritus enim non pprie putrescit: cum sit calidus & siccus: subtilis: & in motu plurimo: ls illāmat & resoluit magis. Aut talis spās complexionis corruptio nō est in facto ē: sed in fieri potius. Febris āt dī esse per id quod est in facto ē nō in fieri: vt in calefacto sore non in calefieri vbi p̄ioꝫ. Ad aliud dicendū q. febris que ē in spū in influenti. non aūt in innato complantato: qui pars est cordis principalior ruder: & velut forma & factor. In vigore nanqꝫ ipsi? virtus informatiua cor produxit: cum sperma virile q̄si totaliter in spās dissoluatur. differentia. 36. Sic igit spās fere bincinde suscipitur. Ad aliud dicendū q. non ē ethica & sic determinetur post eam. A. qꝛ ipsꝫ ptractat Ba. post ephimeras & ante ethicas. Et almasor post febres apatuꝫ. Isaac autem magis locat ipsam cum putridis: vnde non arguit. Cā queqꝫ huiusmodi diuersitatis potuit ē: qꝛ hec febris non est adeo Ro putrida: vt colerica vel phlegmatica. Nō apparet ex accidentium ipsius etiam ad putrides diuersitate quadam silē videtur in cā sore diuersitas: eo q. alie febres putride magis fiunt ex dispositione humoruꝫ ad putredinem aptorum q̄ ex fortitudine agentis: hec vero econtra. Quod inuit Isaac intelligens perfecte cum dixit febrem fieri de pestilentia i genere: & nō de humoruꝫ genere: nō q. in hu. putrefactis non fiat. Sed q. maior causa incurrit i aeris putrefactione ipsos prius ad hanc habilitante: q̄ ex vitio humoris, pprio vt in alijs putridorum. Adhuc cum cetere febrium fint essentialiter cordis passiōes hec qdem magis concomitatur ipsꝫ & affligit. Aer. n. putrefactus imediatius ad cor perueniens quc sunt in ipso corrumpit & putrefacit humida: vt fere velut in alijs cā aliis non reducatur sub coniuncta. vñ quasi cā primitiua imediate se transfert in coniunctā qō tam en non audeo simpliciter explicare. Et fortassis hec est cā quare non expressērāt medici sub quo genere febrium locaretur pestilentia simpliciter pcise. Ad aliud dicēdum q. ls per eadē curetur: nō tū sūt illa plura eadem: sed pauciora magis: vt onsum & minora. Mor ēt almāsor excipit balneū aquā calidam & lac. omnis quoqꝫ seb. in eo q. febris cū sit mala cōplerio calida & ficca eadē pricipat cura fuit. Etiaꝫ almansor breuis sermone: vt vno non solum eodē vel simili det alterum intelligere: imo more Hippocratis suo Zio. Ad aliud dōm q. ista est vna similitudo lata. Et ēt q. in febre ac nō, phibetur abstinentia ign tum est putrida: sed, pptē casum appetitus qui eis associatur frequenter: & similiter vt bonitate ciboruꝫ & potuum resistatur aeris malignitati: sed i ethica nō iniungitur abstinentia propter corporis exiccatōem cū eius caliditas sit tertiane fm. A. caliditate acutior. Sic igit non, phibetur eadem minime abstinere de cā. Ad aliud dōm q. per humiditatem. A. intellexit humorē primū & non scōm. sunt. n. duplices humores primi vꝫ & secundi nosti: vt sanguis phlegma colera: & melancholia. Et secūdi dicti humiditates: vt q̄ est in extremitatibus quaꝫ venarū: ros : cambium: & gluten: differentia. 35. Concedendum tamen q. pprissime aliarum sit putrida. Ad ea etiam que alterius partis iam apparet. Expositus est enim fmo Isaac: Ad aliud dicendum q. hoc est quasi propiuꝫ pre alijs egritudinibus huic passioni: vt ipsa vehementius vt ostensum q̄ alie febres inderest cordi: vt et nocumentum suscipiatur in corde: & non sic in epate. & alijs ceteris suo modo. Propter quod vrina naturalis videtur existere similiter & pulsus cum fuerint ita preterita & succumbens: vt & nullo artentet insurgere contra morbuꝫ modo sed convertet se vt corpus gubernet: velut in sanitate. Quo circa & vrina in morbo etiam diuturno: ficqꝫ permanens iudicatur in aphorismis mortalis a Damasceno.

Differentia. 95.

Quod apostema intrinsecum causet febrem continuam oino monstratur per Ba. aphorismorum quarta ita. Febres continue & periculose accidunt: aut propter pranam mozigerationem putrefactionis: vel, pptē intrinsecuꝫ apa. Amplius si aliqua apostemata intrinseca febrem cārent i terpolatam: hec splenis essent & renum: cum huiusmodi membra minus fint sensitiua: minoꝫ q̄ collisationem cuꝫ corde habentia. Propter qō plures medicoꝫ asserunt hec febres interpolatas causare: ls apa mēbroꝫ huiusmodi febres inducunt cōtinuas qō monstratur: quoniaꝫ splen est membꝫ carnosuꝫ. arteriosum: ex sanguine nanqꝫ arteriali subtili nutritur quarto de vtilitate pticularuꝫ. Est etiam rarum multe materie cōprehensiuū: quod autem huiusmodi quarto: pria ad febres preparatuꝫ cōtinuas. Renes similiter mēbra existunt carnosa: calida: arterijs & venis patentibus non parꝫ conuncta: que febrium cōtinuaꝫ videntur denotare aduentū ibideꝫ. Rursus cuius causa est continua: & effectus ab eadē continuatē suscipit: qñ causa & effectus sunt, pportionales Sꝫ apostemate existente sanies inducitur continuo que febris causa per se & coniuncta ponitur cum suo effectu conuersuo. Itidem in apostemate morbotū tria genere vt videbitur continent. Que quidē tū, pter se: tuꝫ, pptē accidentia ipsos cōcomitantia natura humana febri appropriata tanq̄ in egritudinem sibi, pprīā deducūt. Apostema itaqꝫ intrinsecū febrē causabit continuā. Cōtrarium quoqꝫ huius ostenditur aphorismoꝫ prima ita. Qꝛ splene male se habēte paroxismi: & vniuersaliter melancholici per quartū febricitant. amplius in diuisionib? . apostema i renibus sequūtur in principio sui febres permixte habentes paroxismuꝫ cuꝫ opilatione. tales autē sunt interpolate. Adhuc quinto practice. Diuersificatur litargis siue sirsen frigiduꝫ propter seb ē adesse & non adesse. Itidem tertio prima ponitur melancholia fieri propter apostema mesaraicarum: in quo fm plurimū non est caliditas febris aut sitis. Quarto etiam prima. Membra que sunt longinqua a corde debilem cōmunitatem cuꝫ eo habentia velut renes: non semper propter apostemata febres inducunt & continuas: imo multoties interpolatas de genere cōmixtarū existentes: & febrium tertianarū: quartanarū: quintanarū: & sextanaꝫ. Rursus differentia febris iterpolate est ad continuaꝫ: quontā interpolata causatur ex materia extra vasa cōtenta: continua vero ex intra. Materia vero apostematis q̄ vasa cōtinet

vt inuit Ba. de ge. apostematis i ãplurimis. Ad/
huc motus ē de extremo i extremũ p medũ: physico
rãgmto ⁊ ãrto de iuamentis. Sed quedã apostema
ta intrinseca qualia diaphlegmatis ⁊ stomachi: ⁊ vni
uersalia substãtie pãniculose: velut apparet pmo, p
nostico⁹ febres ꝓducũt ꝓximas. Quedã vo febres
nõ adducũt. vñ tertio. 14. In apostematibus epatis
frigidus nõ ē febris neq; sitis neq; calor. Silr ⁊ idem
ris splenis. Cũ igit fiat motus de non bre febres ꝓ
num in bre aut ecõuerso mot⁹ p medũ constituet ꝑ
aut mediũ nõ vt nisi febris interpolata. Quare febris
ite polata iterdũ ad intrinsecis apostematũ causabit.
Propt pmũ gdẽ sciẽdũ q; apa ē tumor: siue grossities
pter naturã pmutãs mẽbr⁹ a sua naturali dispõe i eã
que extra naturã ex materiei cõgestione vel reumate
gnantis quarto de accidẽti: ⁊ ij. de inge. Hec autẽ
nõ est vera rõ apatis: sz potius quedã eius notifica/
tio cõis. nã tumor pter nãm est accidẽs ꝓprio apostema
calidũ. Joanniti⁹. Vera figdem ratio ipsius est
morbus ꝓpositus ex triplici genere morbi dria. 75.
In ipo nãq; cõcurrunt tria morbo⁹ genera: vt mala
ꝓplerio: praua cõpositio. ⁊ iparis solo: vt declaratũ
pmo fa. Cuius gdem cause vniuersaliores sunt ser.
Dis mẽbri vz expulsius superfluitatũ ex superfluo alimẽ
ti in eodẽ accreta. Imbecillitas mẽbri recipientis: qõ
ad ipm ipellitur materiei superflus quãtitas. Debili/
tas nutrientis virtutis mẽbri. Cũ eni suũ non valet
alimentũ elaborare: in superfluitates ꝓuertitur illi no
centes. Meatuq; largitas qbus superfluitates ꝓcum
pte decurrũt. Et situs ipsius corporis inferior: theori
ce. 6. Ipsius quoq; superflus quãtitas est illius materie
ris: vt hãc q̃drupler: aquositas: ⁊ vẽtositas. Et ad
huc huiusmodi qõdaz a cã primitiua nota. Reliquũ
vero ab opposita Cuius gdem generationis modus
dria tangẽs subsequẽti. Est ẽt quoddã apostematum
extrinsecũ: qõ sensib⁹ subiacet: vt tactui ⁊ visui mani
feste. hi eni circunscriptionẽ ipsius opptebẽdunt im
diate. Intrinsecũ ãt aliud oppositũ ad qõ nõ nisi ex si
gnificationib⁹ pucnit a sensu acceptis deducto. Et
ipsũ gdem generatur aut in mẽbris interioribꝰ vbi
cunq; velut in gutture: pulmone: cassula cordis vẽ
tre caz meri: epate: splene: intestinis: renibus: mari i
ce ⁊ vesica: aut i pãniculis ea circundantib⁹ vel vi/
dentib⁹: siue p lõguz latũ vel pfundũ. Quid aũt se
bris ⁊ acuta v sũ dria. 57. Propt fm Ro sciẽ/
duz q; alig idistincte posuerunt apostema intrinsecum
febrẽ ꝓximã cãre simplr: alig vero iterpositã nõ ra/
ro vt mõstrauit arcuta. sed qd pe boc tertio videbit
diendo⁹. Propt tertiũ gdez sciẽdũ q; aliqꝰ apa
intrinsecũ febrẽ pt iducere iterpolatã. Cuius gdem
gratia notãdũ pmo ex pte materie: q; cã febris. du
pler. vna eni centialis ⁊ pma: reliq vero velut acci/
dentalis ⁊ fa. Primo bax quoq; quedã est mediata
pata aũs dicte. quedã vero imediata: q̃ ꝓprie potest
appellari cã ꝓiuncta: eo q; ꝓuertitur ⁊ cõiungit cum
morbo: qualis est suligo putrida: seu fum⁹ putridus
hozribilis subtilis a minera putredinis ꝓsurgens se
briũ pmo: locata in vasis seu extra dãmodo ꝓtinua/
tionẽ eius cor petat. Et fm q; ꝓtinue aut successiue
ipsum expetet: febris generabit ꝓtinua vel iterpola/
ta: vt visũ dria. 57. cũ ceteris. Sz de cã vt acciden/
tali inuatiua ⁊ fa quedã attẽdit rõe materiei apostematis: alia vero ex pte qualitatis ptis in qua existit.

Primo gdem mõ diuersificat multiplicit. Quoniã
apatum quedã sunt ex mã calida: puta ex sanguine ⁊
colera ⁊ phlegmones appellant ab inflãmatione dicta. q̃
dã vero ex mã frigida siue dura molli aquosa seu vẽ
tosa. pma figdez sunt magis digna febrẽ ꝓximã ad/
ducere cũ maiorẽ homogeneitatẽ hẽant cũ ea. Que
eni sic sunt celiorẽ hãt trãsitũ fm ar. ⁊ a. vnde p/
mo fa: Q cultor apostematũ calida demẽstrat febrẽ
ꝓcomitãs ea: que aũt frigida tardius: ⁊ iõ febrẽ pñt
cãre iterpolatã magis q; sumus ꝓcedens ex minera
putredinis resultãs p se reddãt insufficiẽs cordi ꝓtinu
ari: imo motus minere eius ex sapior⁹ exogitatõne p
stolat dria. 88. qualis ē mot⁹ melãcholie p q̃rtã: cole
re p tertiã: ⁊ phlegmatis quotidie. Verũ q; motus
phlegmatis. 18. horis laborantẽ fatigat a qua vix mã
dificat. ppterea si ex phlegmate ꝓsurgat apa intrinse/
cus ad motũ eius additur ꝓpter cãs cõtinuitatis se/
bris: intũ q; ⁊ forte si febrem indicũt: sigeb cõtinuã.
Quod vt innui prima q̃rti ponente apata renũ cau/
sare febres cõmixtas ex febribus tertiane: quartane:
quintane: ⁊ sextane: ⁊ nõ quotidiane. Diuarical ẽt
mã ratione quantitatis multitudinis vz ⁊ paucitatis
lz primordialiter hec diuersitas ex qualitate ꝓsurgit
sicut sere alia quecunq; eo q; materia multa sui quã
titate replens continuaz ⁊ extendens: ⁊ solutione in
ducet inde marie. qõ si in locis fuerit sensibiliorib⁹:
febrẽ causabit vt sic continuã. Cuius gdem oppoſi
ta iterpolatã poterit causare. Diuersificat sitr natu
ra apatis in febrem continuã seu interpolatã causan/
do: aut in bullam adducenda rõe dispositionis mate
rie. Contingit nãq; cum materia apatis suppuretur
ita q; eius subtile effumet. grossuz vero eius reuma
neat incineratuz: vel febrem interpolatã causari aut
nullam. velut apparet in scliroti'ationibus epatis:
splenis: ⁊ renum quandoq;. Potest ⁊ id idem ratio
ne similiter variari situationis materie: eo q; ipse i lo
cis vicinis cordi sita: ⁊ maxime in his que grandem
cum corde habẽt affinitatẽ: febrem vt ita afferret cõ
tinuam: reliqua vero interpolatã magis. Verificatur
itidem fo febris a ratione partis in qua cõtingit
apostema intrinsecuz multiplr: qm aut illa erit neruo
sa multe sensibilitatis apta ex stimulatione reumatis
propter dolorem spiritus inflammari: ⁊ ita febrem
continuam inducere. Aut ex parte arteriarũ multa
rum in mẽbro existentiuz. per eas nanq; id maiorem
continuitatẽ habet ad cor. spiritus etiam in eis ⁊ san
guis continentur seruentiores. Adest etiam in eisdẽ
pulsatio: que omnia attestant caliditati ⁊ generatiõi
febris continue. Vel ex parte carnositatis: membra
nanq; carnosa humidiora existũt porosiora: ⁊ pluris
materiei contentiua. Aut similiter rariõe magnitudi
nis mẽbrꝰ. maiora eteni amplioꝰ suscipiunt mate
riam: ⁊ cordi magis suppcõicant: ꝓpter qõ eoꝰ intrã
secus apostemata febrẽ magis causabunt continuaz
In reliquis quoq; predictis bis dispositionibus op/
positis: febrẽ consurgit interpolata amplius. Adin
uat etiam vsus ser rerum non naturalium fm contra
riuz aut simile: ita vel aliter mensuratus in continua
rum seu interpolatarũ generationẽ. In quibus qui
dem cõplerio: etas: virtus: tẽpus ⁊ regio: ⁊ cetera
taliũ sunt attendenda. Que quidez tum quia famosi
tate notiora existunt: tum etiã breuitatis gratia non
extẽdantur in amplius in presenti. Ex bis igit brevi

ter vtis demonstratio poterit colligi vz q; apa intrin
secum febrem amplius causet ꝓximã: ⁊ q; iterpola/
tam qñq;. Apparet itaq; ex medicor logis deducẽ
do q; apa intrinsecum febrez poterit interpolatã iter
dũ inducere: ceu cũ mẽbr⁹ fuerit frũm ignobile a mẽ
bro nobili distans parz: neq; tũ illi manifeste ꝓuctuz
nullius vel pauci sensus. Sitq; mã ei⁹ frigidior: pau
cere quantitatis. Per oppositũ vo febris isurget
continua: qõ poterit syllogizari ⁊ apper. Nusce q; se
bris ex apate ꝓsurgens itrinseco nõ ē ephimera: ceu
gdam estimant: imo de genere putridor. vnde prin
ãrti. Febres que sequũt apata intrinseca: fortasse nõ
fiunt ex applicatõe caloris ad cor: sine putredine que
applicatio ephimerã inducet. Hoc ẽt apparet: q; ex
agitato in bmõi febribus currit fm motũ humoris:
ita q; adhuc litescente apate: febris: remanet qñque
putrida manifeste. Propter quartum vo ad pri
mũ dicendũ q; apa bmõi phlegmõ ē. Ja aũt cum in/
flãmatõem importet ex mã sanguinea ⁊ colerica gene/
ratã: febrẽ ꝓximã inducet: non tũ, ppter hoc con/
cludit q; alia apata febrẽ non possint cãre interpola/
tam q; fm mozẽ ga. phlegmones nõ dicũtur: imo ẽt
apata calida sensum a mẽbro remouẽtia q̃tũcũq; fu
erit sensibile febrẽ inducũt interpolatam: velut apa/
ta cãcerata: tertio vndecima. Ad aliud dõm non p
pter hoc sp fore necessariã febrẽ rẽ cõtinuã: eo q; plẽ
mẽbrꝰ ē frum. pauci sensus: mãe ẽt fride: grosse:
susceptiũ impate putrescẽti. vñ ex bis mã mime rea
matizat ⁊ putrefit. Que ẽt sui grossitudine putrescã
arterias nõ põt adeo igredi: vt accessus ei⁹ continua
tur: imo motũ expetit ex humoris melancholici euẽ
tatõe. Neq; ẽt arterie spleni directus respiciũt cor
cũ non iplantent ei: sed explantent magis. Silr o re
nibus vt apparuit. dõm q; illa continuatio cõ corde
ē obliqua satis: ꝓpter q; de nãlibus fo ꝑ Erasistratẽ
arterie renibus nõ iplant nt: sed explantant: nõ. n.
eis sunt directe suppositę: velut vena cõcaua epati:
aut adorti cordi. Adhuc ẽt carnositas eoꝰ que est cõ
pacta sensu primata: non. n. sentũt nisi per pannicu/
lum. Neq; in eoꝰ sustantia vena continet aut arte/
ria dria. 86. Propter qõ apa splenis ⁊ renuz poterit
febrẽ interpolatas interdum cãre. Ad aliud dõm q;
in apate non sp est sanies. Aut si ē non poterit cor pe
tere: vt segtur aliquãdo. Ad aliud dõm q; tria bmõi
lesionis genera: interdũ lesionẽ ita modicã inducunt
vt declaratum ex suis causis rã ex pte materie ẽ par
tis ⁊ situ ipsius q; febrẽ non continuã sed interpolatas
iducent. Ad ea q̃ alterius gnis ẽt dõm q; auctoritas
Ba. ⁊ Rasis concedatur vt visum. Ad ea vo que
Maliabbatis dõm q; in litargia in principio quando
qz nõ est febris. aut modica inpcepta: interdum sere
ꝓpter quantitatẽ ipsius ⁊ fritatez. Ad alia ꝓñt a qd
dicendũ apparuit. A. Ad aliud dõm q; lz in apatib⁹
materia contineatur extra venas: nihilominus tamẽ
poterit febrem continuam inducere: eo q; fumus re
solutus horribilis acutus a minera putredinis valet
continue cor petere qui positus est cã coniuncta se/
bris ⁊ imediata efficiẽs. Minera vero a qua decidit
magis causa afis ⁊ materialis: ⁊ ita materia ⁊ efficiẽs
non coincidũt in idem: differentia. 160. Inter duz ve
ro sanies adeo est grossa ⁊ cenulenta q; ab ipsa sum⁹
pre dictus continuari non poterit cordi: sed euentati
one humoris tandem cessante, respirat. Neq; ẽt ē si/
mile de materia dispersa per totum corpus extra ve
nas faciente febrem interpolatã ⁊ de collecta ad apa
lz ponatur ipsa ẽt extra venas existere: quoniam cuz
materia colligitur in apate: aggregatur eius virtus
magis: ⁊ ea vnita fortior est sep: a dispersa de causis
Et ideo materia venenosa plerunq; existens p totuz
disseminata cum in apa concurrit intrinsecum primit
remittendo vapores venenosos ad cor. Vigorat
nãq; ex eius congregatione. Et ex hoc ẽt cãcer egri
tudo appropriata malitiosior ⁊ incurabilior estimat
lepra totum possidente differentia. 178. Quare ma/
teria disseminata per totum corpus extra vasa: inter
polatam semper ⁊ nũq; continuã vt sic febrem idu/
cet. Ad aliud reliquũ ẽt quid dicendum visum.

Differentia. 96.

Quod cerebrum ⁊ ossa non possint apari. vt
per Serapionem breviari: hoc sentientẽ pri
mo. Amplius si aliquod fo: ex apa cerebri ꝑ
ẽt vtiq; frenesis: sed hec nõ est in cerebro: sed in pel
licula eius. vnde Jsaac quarto febrium. Frenesis
absolute dcã est apa calidũ nascens in pelliculis cere
bri ex ebullitione sanguinis in corde existentis. Jdez
quoq; primo viatici. Frenesis vt absolute dictum ẽ
calidum est apa in quibusdam cerebri pelliculis. Ad
huc apa est tumor ⁊ grossities pter naturam: dria
priori. sed quod est in vltima mollicie vt cerebr: vel
in vltima duritie vt ossa non valet extendi. Q̃ aũt
non extenditur in timorem consurgere non poterit.
Eti. apa generatur ex defluxu materiez per venas ⁊
arterias maiores in minores quousq; peruenias ad
minutissimas capillares que sensus effugiũt percep
tionez: ⁊ tunc laburtur in membrꝰ spongiositates
simplicium. In libris de tumoribus de distempãtis
inequli in tegni ⁊. ii. de inge. Sed in cerebro non est
vena neq; magna: neq; parua: dria. 24. neq; in ossi
bus. Itidem fm Joannitiuz. Cause bu. defluentis
ab vna parte in aliam: ⁊ per consequens apantis: vt
apparet fo de causa quasuor existunt: priori vo disse
rentia. ⁊. Sed huiusmodi cause non reperiuntur i ce
rebro: quoniam fa deficit ⁊ serta cum sit nobile mẽ
brum in par neq; suprma situatum. Ossibus autem ⁊
dentibus deficit: quia visũ enim adest ãgustia. non
igitur cerebrum ⁊ ossa possunt apari. Propositus
vero huius sentit scrapio ⁊ litargia. ⁊ Dabisi⁹. Eti
fistule sunt in cerebro. cũ Haly. multotiens apar ce
rebrum aut nuba Primo ẽt fa ⁊ tertio prima ⁊ sep
tima. adhuc rasis in diuisionibus birsen quod reco
di firsen est apa ex emens in cerebrum existens vel ca
lidum: puta frenesis: aut frigidum vt litargia. ampli
us alexander ⁊ Haly abbas consenuunt cerebri sub
stantiam posse apari. Palin. Mala cõplexio: ⁊ pra
ua ⁊ compositio: ⁊ solutio cõtinuitatis omnibus pñt
membris aduenire ita q; etiam cordi: dria sequenti.
Sunt enim cões egritudines: sed hec bis non con/
tingit apa. In ipso nanq; primo fa hec tria morbꝰ
genera continentur. Rursus 3oar: accidit ossib⁹ q;
altera ipsorum pars ingrossetur. sit etiam q; sibi cre
nit in manu os dolorem inferens. Eti. conspicimus
ab ossibus nodositates duras quasdã separi ⁊ ꝓprie
in ego. Ex qbus omnibus concincitur cerebrum et
ossa posse apari. Propter quidem primũ sciẽdu
q; quid sit cerebrum differentia ostensum. 24. qd ve
ro apa. dria precedenti. quid autez os dria docet. 36

Propter ꝗm vero sciendū q̃ sermones sapientū videnť sibi in hoc quesito superficietenus aduersari. Dit enī Serapio: Et quando accidit apa in cerebro non oportet vt iudicet: qr ē in ipso, imo in velamine duro ꝓtinente ipm: qđ nominat miringa. Et est illū ex quo nascit vnea tunica ꝛ secūdina: cuius cām affignat: qr scimus q̃ in omni membro in quo sit tensio accidit apa: sed nō est de natura cerebri vt tensionem recipiat: propterea qr est humidū currens. Et similiter nō est in natura ossis vt recipiat tensionē: eo q̃ est frigidū siccū duru3 valde. necesse itaq3 fit vt solū accidat tensio membris medijs inter id qđ est in fine duricici ꝛ lenitas vt sunt de panniculi ligamenta nerui lacerti caro: ꝛ que his affinia. Mutuismodi aūt subcōtrarium habet quinto de accidente ita: Calida frenesis est quando apa in substantia cerebri: vel in eius panniculis generat. Et. ii. de inge. Eadē rōne ꝛ in phlegmenibus q̃ ꝗm cerebrum ꝛ m miringis. vnde tertio ꝑma dicit: Carabitus apa calidum in velamine cerebri subtili ꝛ grosso absq3 corpore ipius q̃uis corpori ipsius quandoq3 accidat apa. Non enim sicut qdam medicorum existimant: neq3 q̃ cerebrū non apetur est verū. ꝛ ponit eorum cōsequenter motiuus: qr qđ lene est sicut cerebrum: aut durū vt ossa non extendi tur: ꝛ qđ non extendit nō apatur. Sed hoc sermo erroneus est: ꝛ illud ideo: quoniam lene viscosum ertē dit. ossa et apostemāt. ꝛ Ba. illud consensus ē. Ad huc ingt. a. q̃ plurimus phlegmon cerebri accidit ex sanguine putrido apante ipsū. Similit quandoq3 accidit in ipso cerebro erisipila ꝛ vasacra. ꝛ tertio septimo. Et qñq3 accidunt dentibus spēs apostematū: Et est ipsius vbiq3 ratio: quoniā omne quod nutrimentum recipit cū extensione illius suscipit superfluitatē: q̃ retēta extendit. Talis enī dicta est fore apatis ratio: ppē quod ꝛcludit apostemari quodlibet mēbrum ꝛ cerebrū ꝛ ossa. Adhuc Paulus: Frenesis q̃ ē phlegmō miringax aliquando quidem ꝛ in cerebro fit. Alerādet gdem libro primo: Fit verus freneticus ex coleribus rubeis cū ad cerebrum veniunt incensa febre ꝛ phlegmonē ibidem saciāt: aut in miringa. i. pellicula. Inquit et q̃ verus litargicus quēadmodum freneticus fit: hz enim ipse ꝛ locū in cerebro. vii. 9. theorice: Frenesis ex calido fit apostemate: qđ in optimo ꝛ cerebri: aut in cerebro. Quibus Auer. quarto ꝓsentit collz: ꝓha signa dñij hu. facientis apa in cerebro sunt ꝛc. dicit q̃ aliqū rhete cerebri apostematur. Sunt autem gdam simpliciter audientes q̃ cerebrum ꝛ ossa possint apostemari. quox insufficientia mōstrabit ex dicendis. Propter gdē tertium vt tantox virox appareat concordia sciendū q̃ apostema dupliciter generat. Vno gdem modo p̃ viam reumatis cū ex venis ꝛ arterijs materia defluit in membrox spongiosa. Alio modo per viam cōgestionis hoc ē ex nutrimenti superfluo: dria priori. Primo gdez modo saltē ossa: ꝛ vniuersaliter q̃ sunt dura vere non pñt apostemari cū ductibus careāt: qbus demandat humor in mēbrox simplicia. Secundo vero modo apostemari possunt. cū alimentū suscipiāt: ipsoq3 extendant: ꝛ per consequens illius ē superfluo extra nām intumescunt superfluitate retenta super ossis parte aliqua i durata: aliū super eam paulatim addita donec quis tumor ꝛ extēnsio emineat. Modo figdez priori cerebrū nō deberet apostemari: nisi qr debilis coagulatō nis vigens in qualitatibus villozibus: ꝛ positū in superiori corporis parte: tanq̃ caminus existēs: vaporum ꝛ fumox susceptiuus q̃ pervenientes ad ipsum eius frigiditate refracti ꝓdensatur ꝛ penetrant in id quandoq3 collectionē facientes. Amplius sciendum sicut ex ꝗmonibus poterit colligi serapionis ꝛ. a. q̃ apa duplex existit. Quoddā nanq3 ē vera in quo cum mala cōgestione praua ꝓpositione ac solutione cōtinui tumor manifeste circūscriptus existit exterius vt intra. Et tali apate, ppie membra apantur media inter illa q̃ in vltio existunt duritiei ꝛ mollitici: vt musculi: ꝛ eis similia. Et fortassis hec fuit serapionis intētio. Est ꝛ aliud apa non certū: sed magis quadam flūtudine tumorosa dictū. vñ serapio: Si dentes viridi tatē in toto suo recipiūt corpore tūc non mirandum si consequatur eos qđ simile apari existit. Et verificant qdam medici hoc, ppie ex hoc q̃ dentes nutriunt ꝛ addunt ꝛ crescunt longitudine vite hominis. vnde p̃mo fa: Apa preterea membris accidit mollibus. Et est et cū ossibus accidit res que apatur fistatur p quā eius ingrossat concuitas: ꝛ eius augmentat humiditas. Dixit et dentes quandoq3 recipere spēs apatum. i. maneries ꝛ non simplicit apata ingt: ꝛ ita cerebrū ꝛ ossa pñt apari: sicut hi cōcordant diligenti intellecti. Voluit et. a. rarius subaz cerebri apostemari. Ad iudicat ex eo q̃ dixit quandoq3 corpori ipsius accidere apostema: Ceu dicūt q̃ raro fit pipleumōia ex colera: qr sui raritate ipsaz cum sit subtilis pulmo non sustinet: ita cerebrū molle ꝛ de se quasi fluidum māz non retinet calidā: neq3 etiā frigidā. Vnde ō litargia q̃ est firsen phlegmaticus ait q̃ plurimū fiat in meatib⁹ substantie cerebri absq3 velaminibus ꝛ venticulis ꝛ corpore cerebri eo q̃ phlegma cōgregat ꝛ penetrat in pāniculos, ppter ipsorum duriciem: neq3 in substantia cerebri, ppter ipsius viscositatez. sic itaq3 ꝛ aliox auctox intelligendus est sermo substantia cerebri ꝛ eius pāniculos posse apostemari: qr nō ꝓ apostemate ipsius apostemat sed: vel rari⁹ id euenit. Pāniculi ꝓ sepe apostemate vz calido. vñ. 4. cōmentarij pulsuz q̃ ꝗm cerebrum ipsum litargicus hz magis generationē: freneticus vero ꝗm subtilez miringa ꝛ diaphra. Et ideo quēadmodum periplemonicis raro vnq̃ pulsus fit disiort⁹. i. bis pulsans qr duricie mime participat: ita frenetici rarissime fluctuosus: qr ꝛ ipse mime pticipat mollicie: Hoc aūt fides apparet ex istis in forma deductis. Ex his itaq3 duobus ꝓbites hui⁹ qđsiti fine alia, plirioꝛi apparet ingitōe. Sciendū qppe q̃ id qđ dictū est de dentibus oportet ꝛ de ossibus itelligere. nā ipsi sunt naturam eandē hītes ossibus. ꝛ sunt ex ipsi fo de gene. sialiū. Propī quartū vero ad primū iaz quid dicendū vñz fuit. Ad aliud dicendū q̃ Isaac frenesim, put ē vere apostema: ꝛ sepi⁹ ꝓtingēs suscepit tali dictū est apāte cerebrū mime apāri posse. Ad aliū et visum erat quid dicendum: quia q̃ sunt in vltima mollicie membrorum ꝛ duricie rarius apāntur apāte certo: vex similitudinarie magis. Aut forte cerebrum ꝛ ossa non sunt ita molle ꝛ duri: quin possit aliquez extensionē suscipere apōsam similitudinariez saltem Vel cerebrū extendit panniculo subtili conterminā te illo. Ad aliud dicendū q̃ vex concludit de apante ꝓtingēte: vt plurimū per modū reumatis factū: ꝛ, p ꝓie quantū ad ossa: ꝛ alia membrox duorum: cere-

brum tamen per accidens recipit vt oñsuz iterdum p viam reumatis collectōem: cum sui humiditate passius ꝓtingat fieri in ipm: interdū penetratōem ꝛ per duratōem eius quod penetrauit in ventre. Ad aliū dōm q̃ ille cause ꝓcurrūt in vero apate per modū fluxus ꝛ sepe cāto: vt apparet ex modo et loquēdi: non aūt sic in non veris ꝛ raro, ꝓductis: imo alique illax sufficūt cārum. Et similiter ad aliud quid dicendum apparet. Ad inducta ꝓ partis alterius ex his et apparet quid dicendum. Posset et quis solutionem hoc apparentem dare suppposito cerebro trino.

Differentia. 97.

Quod cor possit apostemari ꝛ solutionem imparis pati monstrat: quoniam quod suscipit nutrimentū illius suscipit superfluitatē: dria priori: qua retenta euenit apostema ꝛ continuitatis solutio cum ea in omni reperiatur apostemate. Et. cor neq3 est vltime durum: neq3 molle sūme: sz medium. Quod aūt tale dictum prius apari posse: ac p consequens eius solui ꝓiunctio. Adhuc mala cōpletio: compositio ꝛ continuitatis solutio: egritudines posite prius cōes: eo q̃ omnibus possunt membris indifferenter aduenire: cor aūt mēbrum imo primum: Rursus: octauo apparens de inge. ꝛ Isaac sebrium primo. Febris ceteris molestior est morbis. Ad oñdit curatōi principalitas indicationis ab ipsa sumpta vnde octauo eiusdē. Qr sebris est: conuertit nos ad seipsaz oibus alis. a. ꝛ qm magnitudo ei, ppie magis existit. Sed cor sustinet sebrez: que ipsius, ppie ē passio: cuz plures sanent ab ipsa: tolerabit itaq3 egritudines alias. Si. n. inest quod minus ꝛ quod magis videtur adesse inerit. Palin: Fortibus ꝛ principalibus ptibus occurrent egritudines cum ex ꝓportione vt ad multū particularū euenīāt. Quod oñdūtur egritudines cerebri eparis atq3 ventris. Sed cor est fortissimū membrox ꝛ pncipalissimū. fortissima igit ei occurret egritudo: hoc aūt est apa: ꝛ imparis solutio. Cor igitur poterit apari: ꝛ solutionem continui tolerare. Oppositum tertio de pribus. Cor solus viscex ꝛ vniuersaliter eurz que in corpore partium graues nullaz sustinet passionez. Quod, pbat qr cor rupto pincipio nō remanet quod afferens ortis auxiliū. In solutōe aūt continuitatis ipsius ꝛ apate pricipium corrumpit. Est. n. cor oiuz prima radix a nullo auxiliatū demū. signuz aūt q̃ nullaz grauez toleret passionem: qr in nullo imolatox sacrox aialium visa ē talis passio circa cor: velut circa viscerū alia. Nazrenes plenī sepius apparent lapidibus ꝛ nascentijs: ac alijs gbusdam. Et epar similiter ꝛ pulmo: maxie āt splen. Rursus: Non est sanitatem neq3 infirmitatem possibile fieri carentibus vita de sensu ꝛ sensato sed apa ꝛ solutio iuncture aducētes prius vitaz auferunt, ppter iproportōem occurrentē pincipio ertēplo itaq3 cor nō poterit apari: aut solui. Propī primū gdem sciendū q̃ qd fit cor: oñsum est: dria. 14 qd vero apa. 27. ꝛ imparis solutio. 75. Propter hz vero dōm q̃ ista dria videnť sapientes discordes q̃dam sibi et ipsis ꝛ ad alios fantastica. Ba. n. iterium. 5. scribit cor solutōnem continuitatis cum apate etiam pati: cuius serics. Phlegminā te maxime cor de in mor ia monarcus considerauimus mortez simillimā consecutam his qui interciduntur corde aliter. i. syncopiz atque. Igit figdem vlq3 ad ventrē aliquez eox qui in ipso ꝛ perforat venīat confestim emoraice ꝛ emoroice: ꝛ magis cum venter sinister contingit p fortatus: non pertranseunte vero perforante in ventrez: sed in corpore ventris firmato: non solum cadē illa die in qua perforari contigerit gdem dixerunt: hz ꝛ superueniente nocte phlōnis vz rōe scā mortē: ꝛ nō sanguis supple fluxu: sic igitur ex hoc sermone relinquitur manifeste cor apa ꝛ solutōez continuitatis icurrere posse. Adhuc in diuisionibus apata ꝛ disruptio cordis: aut corruptio complonis firmate: non sunt facilis cure. Itidem Serapio. Ex eis vehementius ꝛ cum velocitate iterficiens ē almessera. i. apa ꝛ coleri cū ꝛ phlon. i. sanguineum. Theorice vero. 9. sermo pscriptus recitatur Ba. Cui tertio argescit. ii. Duius gdem contrarium scribitur interiox prio. Cor i possibile pati est apa. vnde Paly. Non est possibile vt apetur cor: aut accidat in eo opilatio: ꝛ in plures eius ventres: sicut possibile ſ t illud i cerebro: nam mors antecedit illud. Primo autez fa. Cor non tolerat imparis solutōem: qr prius aduenit mors. Tertio quoq3 vndecima. Cor nō tolerat nocumētuz neq3 apa: ꝛ longius est ab hoc vt toleret solutōem continuitatis q̃ apa. Tertio ꝓ collz. Cor in sui substātia nō pōt apa tolerare eo q̃ prius deficit infirmus. Ded. gdem solutōem continuitatis aut apationem fieri in corde vtus non paritur: imo fit cā solutionis ꝛ mortis. Ex his igit apparet in hoc quesito auctozū non parua diuersitas. Quid aūt de hoc ꝓnter apparebit. Propter tertiū gdem sciendū q̃ cor apa neq3 solutōem continuitatis tolerat cōformatā ꝛ penetrantē. Et rōabilr qr omne quod alioꝛ mēbrox suportat defectus ꝛ nocumēta: id opus vigorosius existere. Pmōi aūt est cor cū oium accidentū corpi hoc currentiū. primus cōcursus est ad cor tanq̃ ad basiz vite. Ded. Sed cum fuerit apate aut solutione singularis affectum non remanet vigor eius: neq3 pōt aliūde suscipere cum sit vite principium: oiumq3 radix vtutum prima. Est nāq3 in corpore animalis vt caminū ꝛ ars ciuitatis in dria. 37. ac primus in vniuerso: ꝛ dux exercitu: quo forti ente omnes multuz remouet succubitus ꝛ supplet defectus: qñ aūt deficit ois pimit exercit⁹: cū is prior nō subleuet alio. Palin. Illud cui subito iceruenit mors passiōe, ppa: nō pt apari neq3 solui: tale ē cor. vñ Paulus. Cor ꝗm ppriā patiēs passionē longe a medicox ē cura: subitā inferens mortē. Adhuc in corde dolores sunt q̃ maxime: ppter solutōem continui ꝛ apa. vnde. A. 5. de anima. Intolerabiles sunt dolores cordis, ppē sui sensus excellentiā. Ipm nanq3 est illud i quo primū aīs existit sensitiua: de pribus fo: dolor aūt p ceteris symbomatū vtutem exterminās deicit. ii. appens de inge. ita vt syncopis ꝛ mors occurrant hinc repentine Cor igit nō pōt apari neq3 solui mō predicto. Intelligendū tñ in huiusmodi declaratōe amplioꝛ q̃ cordis apa potest multipliciter diuersificari Ratione partis cordis efficientis: cause materie apatis ꝛ temporis apatis. Similiter ꝛ solutio continui aut penetrat ad ventres cordis magna subito dextra vel sinistra vel minime: sed superficietenus substantiam soluit ipsius magis. Ex parte quidez cordis qr partis sinistre apa citius apparenter intelicit aial q̃ dextre: ppter quod hac vita ipellit ad partes lz ipsi⁹ cordis vita realiter celerius deficiat ex apostemate

dextre. Ratione sigdem sitientis cause: q; quoddã
apatum euenit a causa interiori: aliud vero ab exteri-
ori. Ab interiori gdẽ velut et aliqua in ipso genera-
ta: vel aliunde ad ã expulsa. Extrinseca gdez ceu a
gladiatione. Ab intrinseca gppe minus q̃ ab extrin
seca ꝓtingat apa: q; pus accidit aliq: vel paulatine
alia dissoluũt dissolutione. a causa Ro extrinseca ma
gis cũ cordis extiterit vigor intensior: vt pteeũte dis
solutionis alia cã. Ex gte vero materie apatis: q; q̃-
dã est calida: nonulla vero frigida. Calida gdez mã
mor interficit apatis: frigida vero mime. vñ interio
rũ. 5. Passio cordis fm pblones vel erisipilas inci-
piens fieri: corrumpit eni ꝓsestim anteq̃ augeant be
passiones aial. t. a. Apa calidũ est iterficiẽs statim.
Frigidũ vero ẽ ex eis q̃ sunt difficilia. verumtñ raro
est q; duricies aut mollicies reperiatur in corde: sed
quod plurimũ euenit est in pãniculo iphus. q; si apa
frigidũ accidat nõ interficit in momento iterfectiõis
apatis calidi: sed tñ cũ hoc est iterficiens: t qñq; du-
rũ quod accidit in pamniculo ex humore grosso spaci
um mortis ꝓlongat: nõ ãt molle humore aquoso di
stillando: velut humores g i capsulis cordiũ incisio
inuenti sunt galli: t machionis seu simij Ba. In cas
sula nãq; galli humor incristebat durus. In illa ve
ro q̃ machionis mollis aquosus magis: interiorꝫ. 5.
Ex parte gdem tpis apatis: qm apa cordis t marie
calidum vix suscipit ipsius susceptibile principiũ. vñ
3oar. Accidunt in corde apatis principia: sed anteq̃ p
cipiat de eo mors ꝓtingit repente t sine mora. Sicr
si solutio ꝓtinuitatis mor ad ventres pueniat grã-
dis cõtinuo mors occurrit. vñ Ba. Si quod pforat
vsq; ad ventrem aliquẽ ipsius pueniat ꝓsestim morã
unt ,ppter sanguinis t spiritu. fluxũ t exalationẽ: t
magis cũ finister pforat venter. sic ẽt cum Dalia. re
stat Serapio. Quare. a. qm accidit corpori cordis:
vt solutio penetret vsq; ad ventres iteri sicit statiz. si
aũt non penetret in vẽtres voluit Ba. illus non solũ
eadẽ pforationis die viuere quoddã: sed t nocte sup
ueniente ꝓblonis rõne facta morte. vñ. a. Et si non
penetrans tũc fortasse postponit interfectio vsq; ad
diem 8ũ. Sed dubitat circa pdicta: q; dria. 47.
ostensum cordis ventrẽ dextrũ principaliorem fore:
t longeniorẽ sinistro. Hic autem dictũ citius vitam
deficere ,ppter penetrationem in sinistrũ ventrẽ per
tingentẽ q̃ in dextrũ. Dicendum q; vita duplex est
Vna gdem primaria: t ea est cordis: Altera secũda
ria principata ab ista in ptes per motuz cordis t arte-
riarũ delapsa. Prima gdem principalior t longenior
est in ventre dextro q̃ in sinistro: vt monstratum est
dria ꝓallegata. Secũdaria vero de qua nunc est ser-
mo longenior ostendit in sinistro: eo q; arterie ab eo
ventre originant cordis per quas vt dictuz vita diri
git a corde in membra. Per hec figdem audienti ap
parentes auctorꝫ sopiunt auctoritates. Propter
quartũ ad pmum dicendus q; cor vt oñsum mõ quo
dã t apa t imparis solutionẽ patit. Aut q; non est ne
cessariuz q; omne qd̃ nutrit icurrat: apostema: vel p
viam reumatis: aut ex residuo nutrimenti: q; nõ po
terit materia in ipsuz penetrari neq; retineri: verum
mor erpellit vt cordis vigore: t ideo fmo Fa: nõ di
xit superfluitatem simplicit ex nutrimẽto membrorꝫ
residuum inducere apa: sed cũ ipsũ penetrauit: aut in
ipso acciderit. Ad aliud dicendum q; cor licz obtine

at mediũ duorum membrorꝫ t molliũ: id tñ non est
sufficiens apatis causa euentus cũ membꝫ recipiens
fuerit forte illius materiã ppellens ad alia quale cor
extat ,ppte. Dictum nãq; prius vnã forte sex causaꝫ
apatis medii suscipientis imbecillitatẽ. Ad aliud di
cendũ q; qualit apa t solutio ꝓtinuitatis cordi aduen-
iat apparuit. Aut in hoc deficit particulari: non tñ
instantiaꝫ vna vniuersalis veritas remouet natura
lis ac medicinalis: precipue cũ medicina i determina
tione verificet: vt ad multuz vel saltẽ incipiant. Ad
aliud dicendũ q; febris molestior reliquis passioibus
extensione totũ enim sicut eius denotat ratio cõtinet
corpus: non tñ intensione vt syncopis cordis tremor
frequens t dolor intensior. Neq; febris licet cordis
passio ,ppria: decimo de ige. plurib⁹ alia molestior
cuz in totũ corp⁹ expandat ab ipso: ita vt virtus illi⁹
diffusa reddat remissior aggregata. Ad aliud dõm
verum esse: sed tamẽ egritudo forte non potest: nisi p
maneat vita. Fortissima vero huius cordis passio vi
tam ꝓuat. Ad ea ẽt que alteri⁹ partis: t primo ad
pmum dicendũ q; cor nullã graue sustinet passionem
hoc ẽ solutionẽ ꝓtinuitatis t apostema: malã tñ susti
net complexionẽ velut febrẽ. Et id cuz imparis solu
tio: vt dictum in ventres cordis: t maxime sinistruz
peruenerit: neq; apa cõpletus t ,ppte calidũ. Sicr
quando principiuz vt cor adeo fuerit corruptũ q; vi-
ta non possit impartiri fibimet t pribus: egritudinẽ
non tolerat cũ ea vitam fuet. Quod imparis agit so
lutio penetrans in vẽtres t ꝓditionatã apa. Quan-
tum ẽt veritatis signũ cõtineat apparuit: t q; ipm ex
causa ,puenit interiori t non extrinseca magis euen-
tuũ toleratus. Sic igitur vt ad vnũ cor in cius suba
non paritur apatis cõsumationẽ cuiuscũq; neq; im
paris solutionem penetrantẽ: Aut sinabilẽ quecũq;
fit: t quidam volunt exponere. Cor nãq; potest dici
non tolerare apa vel solutionẽ: q; non possunt hec in
ipo sanari: cum enim qa euadit a le fino: id ,pprius di
citur tolerare. Potest vero dici tolerare: q; apatis
principiũ t solutionẽ non penetrantẽ: vita adhuc du
rante aliquãdiu. Differentia. 98.

Vod egritudo consueta fit deterior insueta
monstratur: quoniam fm veterem: Exoluti
multotiens t fortissime fine manifesta occa-
sione moriuntur repente. Et damascenus: Frequẽ
tatio egritudinis in membro principali dissolutionẽ
denunciat corporis. Primo quoq; tertia cui frequẽ
ter contingit incubus t scotomia expositus est epi-
lepsie. Tales autem passiones consuete videnf: cuz
multotiens dicantur fieri ex quo consuetudo cõsurgit.
Adhuc egritudo simpliciter ledit. hoc enim est
de ratione ipsius: itaq; maior egritudo magis ledet:
t maxima maxime: huiusmodi vero videtur ea que
consueta respectu inconsuete. Ex pluribus nãq; le-
sionibus numero. vniuersalis grandis consurgit le
sio. corpus etiam redditur magis habilitatum ad pa
tiendum cum virtutis debilitate. Palin: Illa de-
terior egritudo que difficiliorꝫ extat eradicationis
cum ea fit ipsius malitia propter inseperabilitatem:
vt apparet in lepra et etbica confirmatis. Talis
vero egritudo consueta cum ex multotiens occur-
rere fuerit impressa: t in habitu redacta. Iridem
sicut sanitas plurimis euentus melior est quã vnus
sic t egritudinis multus occursus erit deterior vno

cum duorum contrarie rationes: Ro de gene. t cor.
Et. Laboribus assuete dedito: t vsr excessiuis: cõ
spicimus breuiorꝫ existere vite: t si consuetudie fint
astricti: quare similiter t egritudinib⁹ erit ita q; mor
bus consuetus insueto deterior. Quod ẽt indicatur
de medicatione dubij vulneris in crure: regumnis-
scu. ox Ro. Opposita quoniam Hippocrates Ad
suetos sustinere labores. Palin: fm quosdã mi
nime ꝓbatos: nihil ,pbibet langorꝫ sos longeuos
existere: de causis longitudis et breuitat. e vite. De
cimo quoq; Alimansoris. Egritudo in homine sem
per sano: qui fere nunq̃ egrotauit timorosa et quar
tos. 62. Quando infirmantur sani: et qui tarde infir-
mantur pauce infirmitatis significat mortez. In op
positis autem secus conuingit. Rursus. Egritudo
ledit ,ppter Dietetem et oppugnatõem ipsius ad na
turam: sed hec minor est cum ipsa fuerit cõsueta. Ex
cõsuetudine. n. in quoddã mediũ cõcidit vniformis
cõuentus vt apget aphorismoꝫ. 2. In ea vero que i
sueta secus exilit. Amplius apud Hippocratem et
Ba. subitum nature preliatium omne: nõ. n. ea re
pentina sustinet mutationes: sed egritudo icõsueta
subita respectu consuete: ,ppter quod et ipsa deteri-
or erit assueta. Propter primũ gdem sciendus q;
gd fit morb⁹. 72. apparuit dria. Cõsuetudo vero est
scõa quedã natura ex vsu paulatim acqsita. Est enim
velut natura de aere et aqua. Quod declarat ex na-
tis balẽibus capita elongata ex applanatõis consu-
etudine in naturam conuersa. vñ ō memoria et re-
miniscentia. Tanq̃ natura consuetudo q; autem fit
natura secũda indicatur: complexionũ Fo: cum dicit
Adiectiue nature assuetudines sunt. t primo theori
ce aphoris. libro restatur Hip. ꝓsuetudin m scõam
eẽ nam. Consurgit aũt consuetudo ex vsu frequenti
hic nãq; extat vt pteriũ quoddã consuetudinis indu
ctũ: que tanq̃ actio ẽ t perfectio. Nõ. n. ex vno aut
duobus actibus ꝓsurgit vsus vel ex plurib⁹. vnde
,pbl. 21. Cõsuetudo ẽ multotiẽs t ꝓtinue aliqd face
re. Oportet ẽt paulatim t ejsr cũ eo quod multotiẽs
aduenit occurrere. Quod. n. repente t vniformiter
accidit in nã consuetudine nõ cõscendit: vel potius
corrumpit eandẽ q̃to amplius occurrerit cũ trãsmu
tatiẽs corrumpant illã repentine. Quod ẽt indicãt
anus t puella ex veneno serpentũ t napello nutrite:
dria. 142. Qm paulatim t ordinate vse fuerunt illis
t marie a principio, vel sebant autẽ bis deinceps vt
alimẽtis. Ex his quoq; põt haberi q; ꝓsuetudo fit q;
dã nã: t q; ea adiungenda ẽ rebus ãnerãs complone
mediante: vt satis ex primo colligit theo ice: ita vt t
res fint qnq; rebus nãlib⁹ annexe etas senus q̃litas
color t cõsuetudo. Deterior quoq; dr aliqua egritu
do duplr: aut qm lesionem inferat molestiorem cum
seniorib⁹ concisionibus: vel q; difficiliorꝫ eradicati
onis ex pte: ceu apget primo prima: de melãcholia
gnata ex melancholie subtilis nãlis adustõe aut gros
se. Propter fm gdem sciendum q; alig simplicit
prulerunt morbũ consuetũ deteriorẽ insueto: q; ma
gis fit: t passio magis facta omis abijcit a subiecto:
thopicorꝫ. 6. Alij aũt ex aduerso diterunt ẽt idiscre-
te insuetum peiorem consueto: id approbantes: quia
singulũ con uetũ fiens minus extat nociuũ aphoris.
2. Quod tamen Vificatur magis de rebus non natu
ralibus sicut monstratur inspicienti. Mouebãtur ẽt

ex tactis in argutis: quoꝫ cum primis manifestabit
defectus in sequenti dicendoꝫ cum multipsr o ctuz
suscipiant indistinct. Et ideo nõnulla dixerunt pro
pinqores facta veritati q; egritudo est duplex. qdam
nanq; perniciosa grandem afferens lesionẽ vite pri
cipis: ac ipsius instrumentis: t talis est deterior q̃
to plus occurrit: t reddi videtur consueta. Ex si t al
tera non sic molesta neq; adeo vite principis inferens
t eoz instrumentis: sed potius ꝓtium eucnico extre
mis: vt passiones iuncturaꝫ aut alie parue quecuq;:
t talem consuetam dicũt minus deterem cõsue-
ta. Et fortassis id fm primaz ꝓtem precipue calidũ
potest pati: q; egritudo tanta t talis non potest fieri
consueta cum mor t inequaly occurrat quod est con
tra rõnem consuetudinis assignata. Propter ter
tiũ Ro sciendum ac vniuersaliter dicendum cõpetio
nis canone: dria. 27. suppofito q; i egritudie ꝓsueta
sunt duo. Est nanq; in ea sensibile q; erationum no
cumentum inquantum egritudo existit: t ita quanto
plus occurrit in consuetudinem deducitur deterior
redditur insueta t proprie cum ordinem non seruauit:
t nocumentum fuerit maius ex parte lesionis Ro
tutis q̃ iuuamentum rõne consuetudinis inducte.
vnde tert o prima. Quando paroxismi epilepsie con
tinuantur inter sicient. Similiter recidiuatio deteri-
or est sua radice: dria. cxj. t precipue in pleurenco,pl
pleumonico t paralytico est apparens recidiuationis
p nicies. Quod ostenditur. Omne nanq; quod vir
tutem deficit p uries aduniens t consuetum est sibi
deterius eius opposito cum semper aliquid abijciatur
a substantia: talis vero est morbus consuetus in
quantum lesionem importat: t ideo sexto. de re. sa.
Quecũq; corpora egrotatiuam habuerunt mor i ge
neratione prima constructionem neqnq̃ sortentur
vnq̃ in senectutem. si vero deuenerint omnino vnã
aliquam egritudinem ,ppriam habebunt. Et consir
matur q; non solum consuetudo rerum preter natu
ram nocet inquantum tales: verum t non nãliũ. vñ
primo tertia. Ille in quo mala digerũtur cibaria nõ
decipiatur ab hoc: qm in mali deinceps generabunt
bu. egritudines inducentes pernecantes. Ex alimẽ
t a enim quantũcunq; benignis rõne administratis
t consuetis effectis tandem totum aduenit aquatica
fieri ,ppter continuam repassionem causarũ ex contra
rietate ipsorum ad corpus: dria. 112. Si vero conside
retur egritudo ab eo q; consueta: vt cum quis semel
in anno aut bis vel ampliuz porismos incurrit ali-
quos tertiane vel calculi. aut dolores arbiticorum
,ppter habilitatem t affinitatẽ quã inebria recipiunt
ex multotiens occurrere talib⁹ passionibus min⁹ de
teriores reddũt insuetis. vnde Alexander in ,pblcu
maribus: ,ppter quid crebrius fieri q; egritudie con
suetum: non tñ contristat nãm: t maxime cuz ex ma
teria fiant minori. velut enim alimenta consueta ve
tri aut epati quandam affinitatem secum recipũt: et
in quoddã trãsducũt medũ: t si fint prana: aphoris.
2. ita t passiones pretacte t sibi similes in membris
agunt suo modo. Ab eo nanq; quod consuetum nõ
sit passio: primo quarto. vnde tertio. 16. Qui consu
etus est incurrere corporis colirica passionez: nõ hz
ex eo timorẽ sicut ille q; nõ ẽ cõsuetus est in ea. Et sor
te dicetur propter eius accidentia mor terribilissi-
ma. Quare alexander grandis nata contra difficil-

sē passionē armatura extat cōsuetudo: egritudo vo consuetaq; aliqua. Palin: Natura sagatior doctior fit. Ex vsu nanq; frequenti sibi obuiandi inuenit viam qua malā alterat complexionē: aut materiā cauſantē egritudinem expellit. Hanc ēt sententiā sapit aris. pblematū. xi. Vult eni q oblata ⁊ facta ē siue actiones semp conferant ⁊ delectant rōe habitus cōsuetudine inducti. Ex qte tñ repletionis que consurgit ex assumptione cōtinua: ⁊ actionis absq; intermissione peracte inducitur lesio in partes suscipiētes assidue cū potētie nostre sint finite: ꝑmo ꝑma. hoc. n. nocumenti supercedit inuamentū habitus ꝓsuetudine acquisiti. Ex his igit concludat q hmōi egritudo Consueta inuamento qd acquirit ex cōsuetudine minus extat deterrens q̄ⁿ inconsueta. Et ꝓprie cum ex hoc maius fuerit inuamentū q̄ⁿ rōe lesionis virtutis nocumentū. Et nosce q consuetudo actiue, ꝓpe animatis inerisit: ⁊ aia precipue rōnali cū valeat ad opposita. Inanimatis vero quoq; forma ⁊ motus est a generante mime. Lapis enim si deciesimiles surſuq; prociat: deorsum ruit continue: nullā permanendi superius consuetudinē acgrens: eibicq; secundo: i eis tamen methaphora: ⁊ fm q in vlā pueniunt animantioq; potest consuetudo insurgere: vt campana ⁊ clauis ostendunt diutius operare. Propter quar tū qdem ly vtcunq; lā apparet dicendū ad primos sermones simul procedentes q passiones quas tangunt fieri non possunt vt declarati. consuete cū subito adueniant: virtute etiam pncipalium deficiat Ad aliud quid dōm ofisum. Inquantū eni egritudo aliqua potest fieri consueta insueta minus ledit, pur autem lessionis rōnem ex egritudine importat deterior existu. Ad aliud dōm q egritudo consueta suppositā ceterorum equalitate deterior est: quia difficilioris curationis vt lepra pleuresis quod non petit questum: sed vt molestiorem lesionē: ⁊ accidentia inducit Ad aliud dicendū q sanū ⁊ egrum non sunt fortasse oio contraria: differentia ostensum. 72. Aut ly rōne contrarietatis sic habeat contingere: ꝓpter tñ ꝓsuetudinem secus euenit. Ad aliud dicendū q illud cōtingit ꝓpter nocumentū quod annexum est ⁊ monstratū rei consuete: ⁊ non solum pteter naturā verū ēt non naturali. Quantū vero sermones ac ratiocinationes partis persuadeant alterius tangunt prout frequens eius vsus magis confert q̄ⁿ egritudinis lesio in virtutem. Differentia. 99.

Dod pleuresis dextri lateris fit deterior ea que sinistri vt: quoniam illa est deterior egritudo que amplius materie colligit cum non solum qualitate: sed etiam quantitate egrotari contingat. Talis quidem est que lateris dextri: eo q id latus plenius est propter epar cum corde latioriq; meatū. Rursus: Egritudo materialium que libere non potest expurgari deterior est aliqua hmōi aūt qui lateris dextri: ⁊ non sinistri cum a corde in sinistrum ⁊ ꝓprie in hominibus: non aūt in dextrū ꝓcedat vna vena in quintum delata spondilem que in occto lateraliter costas exterminatur interiores: primo prima. Amplius illa est deterior que in parte cōsita est sensibilior: tum propter dolorem ad ipsā rem ma attrahentem: tum ēt non propter fortes tolerare medicinas. sensus enim intensus membri nō sert huiusmodi velut qui stomachi. Remissus vero vti q̄ⁿ vt qui splenis. 7. de inge. Sed pars dextra sensibilior est sinistra cū temperationis sit apostema quā perfectio reddit sensus. Palin: Deior est egritudo que in membro plures motus: ⁊ maxime apostema cum in eo continuitatis adfit solutio: cuius cura perturbatur motu: differentia. 194. Dmōi vero est pleuresis lateris dextri cum moueri fit in dextris fulcri aūt in sinistris de ꝓgressu animantium. itaq; pleuresis lateris dextri deterior ea que sinistri. In oppositū quia illa deterior est pleuresis que nobiliorem ledit ꝓtem dignioris medri. hec aūt que sinistri cum cordis venter sinister sit nobilior dextro. 6. de inuamentis. Etc: Illa pleuresis peior in qua intentiora existunt accidentia. Ea vero que sinistri ꝓpter caliditatem: ⁊ ad cor, ꝓpinquitatem: quia ly in oibus animalibus situatur cor fm mediū pectoris loci: in hominibus tñ parum inclinatur ad sinistram de partibus. 3. Adhuc illa videtur deterior egritudo que i parte contingit debiliori cū effectus egritudinis fit d̄ biliare ptes ⁊ corūpere. talis vero est sinistra respectu dextre: vt indicat motus. Igitur pleuresis sinistri lateris deterior est illa que dextri. Propter p mum quidem sciendū q pleuresis est apostema lateris calidū. dr̄ nanq; a pleura seu plerō qd̄ est latus. Egritudo enim multiplicū caracterizatur sc̄bo curatiue: apborismo. x. quarta: ⁊ primo secunda. Aut eni a parte cui accidit: vt hic pleuresis pipleumonia podagra: nefresis a remb⁹: ⁊ obtalmia ab oculo: obtalmus eni oculus ⁊ reliqua. Vel a causa colerica vel melancholica passio a colera vel a melācholia causatis. Seu ab essentia morbi sicut febris: sua eni essentia est calor vel seruor. vñ a pir grece quod est ignis latine ꝓsequitur pireros. i. febris. Et similiē apostema sicut pbrenesis. i. mentis permixtio quod denotat apostema capitis anterius syrsen dictus. litargus i. obliuio quo apa notatur ꝓtis posterioris cerebri. Tensmon ab extensione. Spasmus a contractione vel a suo simili: sicut egritudo dr̄ leonina ⁊ elephantia que sunt species lepre fm quas patientes disponuntur vt leones ⁊ elephantes: ⁊ cancer eius similitudine. Vel qz primitus quis sic dictus hmōi curatur egritudinē: vt vlcera cancroni: aut ea passus sicut vlcera balsbe. Et hmōi appellati. es ⁊ propie tref vltime inutiles sunt ⁊ ad curandus laboriose. i4. de inge. Est autem apa tumor pteter naturam in quo tris genera continentur morbor: vt mala cōplexio: ꝓtus a cōpositio: ⁊ solutio continui. Calidā quidem existit aliquando, ꝓpter naturā simul ⁊ putrefactionē: vt quod ex colera ⁊ sanguine. Interdū vero propter putrefactionē solū: seu quod ex pblegmate ac melancholia. Quāq; enij be materie sint si rigide de se: accidente tñ calescūt vt putrefactione. Est autem pleuresis duplex: Ha vz ⁊ nō vera. Vera quoq; amplius fit in panniculo costas interius cooperiente: ⁊ interdū distinguente pectus per medium: : diaphrāte. Cuius qdem signorū quedā sunt, ꝓpria ⁊ inseparabilia vt se. cōtinua: dolor lateris pungitiuus: tussis: hanelitus angustia ⁊ pulsus serinus. Et alia improprias etiā inseparabilia puta maxime illius lateris vt qz ascendat dolor in furcam vel in diaphra descendat. Est ⁊ altera ne n vera que in musculis pectoris ad exterius generatur. Cuius signa sunt tumor fortassis apparens quādoq; tussis sicca dolor lateris ⁊ angustia non adeo ledit q̄ⁿ que sinistri pleuresis deficor erit dextra. Qd ⁊ si qs aduertat sensu plpcatiorē lateris dextri dicet ea q ipsi deteriorē cū min⁹ toleri medicinas: qd si tñ veri⁹ fortior ꝓstiterit cā poterit pleeri⁹ expellere. pp qd oib⁹ diligenter piter ꝓsiderātis pleuresis sinistri lateris deficor ea q dextri: ceu mā locus sniboma ⁊ mod⁹ purgatōis ofīdūt: q figo dicāt ꝓcessisti lat⁹ sinistr calidi⁹ dextro qd nō vt pp splenē illic entē ⁊ getē ipsi⁹: ac qz i ptē dextrā cor ꝓstat magis situaturq; epar: ⁊ ei⁹ mot⁹ existit. Dōm q fm alia quā ptē lateris dextri puta iuxta cor caliditas pōt ēē intēficor eo q ipsa q̄litatiua ac uta itēficor ē in pte sinistra In dextra vero q̄ⁿ titatiua: remissa vero q̄litatiua ly forū dextra fit calidi⁹ sinistro toto pp ānimisa. Sci endūq; ꝓpli⁹ q pleuresis diaphrātis deterior ē illa: ꝓiter q pānīculi p medū pect⁹ ptētis: deide q latis sinistri: ⁊ deiceps que latis dextr . que nāq; diaphrātis deteriora sequūt accītia vt rōis pmimo fit ē pbrenesis ⁊ reliq. vñ dcm ē antiqr⁹ phrenes a phrenoci phrenomo qd ē ſ. pio. pp. n. ꝓplax apa phrenesim q icurrit ⁊ corūpit rō ⁊ sapia: iteriora appēs. 5. vñ dcr ptib⁹. 3. Vt ꝓturbat itellectū ⁊ sensuq phrenū lesior pp hoc vocāt phrenetes tāq; pticipātes ipsi⁹ qd est phrenō a sapere. Propi hmōi quoq; fm nosce q cū circa. i4. dies sanies erupta cecideret i pectoris mo diastinū transfudit i emp. a fm veterez nūs circa. 40. mūdificet dies. Mod⁹ aūt mūdificatōis sanies ex pectore pomit ab Erasistrate p venaq ⁊ arteriaq; sanies ingressus: ⁊ ide tandē ad pulmonē decursus quē lōgius ipugnat Ga. interioq. 5. volēs sanie venas aut arterias subigredi mime: sed ea potiⁿ digōne subtili ante bal ilitata porositates subitrare pulmōis ⁊ meritor: qr nāe ⁊ maxie sorti iuxta Hip. nihil pōt i expelēdis repugnare superfluis. Et si fuerit grossa mā ⁊ vie anguste: apborif. 7. Videm⁹. n. q apatis mā cuz ipsam nā a gbusdā expellat locis ēt ptrāsit ossa. Es nāq; sanie ō medirullio expellit ossis in que ossea . Est aūt ō mod⁹ qm pulmo fm ga. nullā motū hz, ꝓnā ly dilatatōis motu ⁊ ꝓstrictōnis mouet pectoris ⁊ diaphragmatis vt apgebit ꝓiter. Cū. n. pect⁹ āpliat dilatat pulmo vt iplcat pect⁹: aliogn vacuū cōcideret i ilātī. 4. negatū phy. dilatato vero pulmōe ac porosis ipsi⁹ aptis sequela ēt que ad id qd cūat sanie sbtiliata ingredit eosdē. Cū aūt pect⁹ cōstrigit fit ⁊ pulmo cui⁹ qdē ꝓstrictōe sanies ꝓpēla p ramos trachee arterie ipellit minores versus maiores mō quo būdū spōgie imissū leniē ꝓsse ipellit in locū ipressiōi oppositū. cū vero dilatat pect⁹ postea ⁊ ꝓiter denuo fit pulmo reliq pa suscipit sanies que box cōstrictōe ipellit ad iteriora subsequēte vt dcm pulmonis: ⁊ pēritē versus trachea expellit arteriā: qd tādē fic eucū: doner iussi expellat ab ex. Ipsa nāq; ē mot⁹ ge nāe ac instrz qd dā. q. quo ptēta in pectore sonos ꝓpul ant. Propter qdē qrtū ad primū dōz q ly pleuresis ptis ortre plus colligat māe illō ꝓportōali iest sibi: ⁊ vt virt⁹ fortior in illo locusq; latior. Aut cōcedēdū vt apparuit q ipsa ē deterior per viā suffocationis. Ad aliud dōm q mā ēpimosa ē ns in pectore nō erpurgat per ingressū i venas vt senſit Erasistrates: ly per introitum vt declaratū i pulmonē. Aut delatio ptacteverne fz alios ē ēt i parte dextra. ad aliō qd dōz apparit pp ly suz. n. meli⁹ nociū expellit. Ad aliō dōm q ly nor⁹ fit in dextris nō tñ cuz ge laborat. solus nāq; muscu

stia hanelitus ⁊ febres remissiores. Materia vero pleuresis sunt q̄tuor hu. ⁊ maxime colera cū sit subtilis acuta in panniculos penetratiua: deinde sāguis raro vo pbla. iuxta illud veteris. Acidū eructuātes raro si ēt pleuretici: q̄ⁿ rarissime vo fit ex melācholia tertio r. ⁊ in his que de crisi. Apud quosdā vo nequaq̄ⁿ ceu viaticum cū sint hi hu. duo grossi viscosi penetrare in ptes solidiores iepti. Sz in pipleumonia ꝓtingit ecōuerso. nam accidit ex pblate maxie ex colera vo, ppē ei⁹ subtilitatē ⁊ resolutōem mime: vt appebit dria subsequenti. Pleuresis vo velut apatus reliq resoluit aut suppurat. i. sanie: vel in duricē cōuertit qd ꝓtingit rarissime aut nāq; fortassis pp caliditatē loci. Trāsmutat ⁊ aliqñ in pipleumoniā: dria sequēti ac iterdū ptiſi iterficit ac syncopi. Id aūt vertit⁹ ad qd plura ⁊ itēficor sequūt accītia ⁊ vlr grādis piculū. Latus quoq; dextrū ⁊ finistr: dria. i ſz. oftē def. Propter ſz qdē sciendū aliquos dirisse pleuresim dextri lateris deteriorē eo q in latere fit nobilior: ⁊ cū ptīcularū ipropoꝛtōe. Quib⁹ dōm q nō ē simplr pnūciādū hāc sore peiorē: ecu ex dicēdis apparebit: ly. n. lat⁹ dextr fit nobilⁿ finistro apud Ar. Dico aūt fm aris. qz Ba. visus ē oppositū lētre dria 47. nō tñ, ppter hoc nocet āpli⁹ pleuresi cū vt ondet dissert magis cū alijs ab ipso: neq; ipropoꝛtio pticula riū iteruenit eo q mā eidē corrider cū lat⁹ dextr plurīs fit mā collectiuū finistro. Alij vo dixerūt illā q finistri deteriorē cū cordi vicinior extet: q ly vt sic peior existat: alio tñ vt appebit mō nō extat deterior: ⁊ lō cū determinatōe op⁹ magis fit dicere. Propē tertiū qdē sciēdū cōpatiuo primū canone subtracto pmū vitas subiūgat: ac denuo q̄ⁿ pleuresis expurget empimosa. Propi primū hmōi sciēdū q egritudo duplr pōt dici deterior vel rōe acumis ⁊ accidētiū emergētiū in ipa: aut pp quātitatē, puocātis mā Quātū qdē ad primū vt q finistri latis deterior: quo vo ad alter ea q dxtri: qd ⁊ tertio inuit. r. ita. Aut dā nāq; ponūt pleuresiz lateris dextri deteriorē: aliī vo eā q finistri. vez vtras ē q, ppigor: pti finistre deterior existit: ſz ē cōueniēior ad bocvt maturet ⁊ recipiat resolutōem si fuerit de, ꝓprietate ipsi⁹ vt recipiat illud: ⁊ illa q remotior ē a pte finistra ē saluior: verū ipsa ē ex pte resolutōis: ⁊ maturitatis magis iobediens. Dr̄ itaq;. A. velle q deterior fit lateris finistri pp vehemētē iflāmatōes, pgredientē in lat⁹ vbi fit ex corde: quare aptior redditur resolutioni ⁊ maturationi vt igt. In ea vo q ptis dextre sec⁹ ꝓtiget ⁊ iō in obediētior, pnūciat resolutōi ⁊ maturatōi. Quare i āpli⁹ s. iēdū q pleuresis aut terminat p resolutōes ⁊ suppuratōes: ita vt expuat qd ei⁹ digestū ꝓtinue. Et ita q finistre ptis dū accītia seua possint tolerari laudabiliorīs ē terminatōi ea q dextre vel p ruptura āpatis talis: vt sanies cadat i mediastinū alteri⁹ duax pectoris ꝓcuitatē. Et ita q i finistra dcior eo q sanies fortassis illic acrior caliditate ib idē vt videbit q̄litatiua. Ideat⁹ ēt ac qb⁹ fit expurgatio acriores cū virtutis minoris ꝓstātia. Pōt fīqdē ex diuersitate fit⁹ pleuresis hec qd diffiniri. nā cor ad finistr vt iductum vt cūq; iclinat lat⁹. vñ tito. ii. Cor positū ē i medio pectoris: qm ē tpatior loc⁹: ⁊ declinat magis ad finistr vt elōget ab epate: ⁊ bēat epar locū āplū. adhuc pp caliditatē cordis epatis ⁊ motū calefaciētē pa dextra extollit ⁊ āpliat vt distet magis a corde. Plus aūt di

lorū pectoris sufficit motus. Sirmi enī iniacēt stratis rari⁹ ꝓcedēte nisi q̄ repatriādi vrgeat eos necessitas aphoris. 1. vii. 7. de ige. Cerebri op⁹ ē sanis ad actōnes q̄ fm voluntariū motū. Egrotantib⁹ ꝯo respiratiuus solū. Ad primus ꝯo alterius ptis dōm q̄ ꝯ cōcessum fit pleuresim lateris sinistri: ea que dextri ē deteriorē vt sepe non tñ id venat argutū oio cum ofsum fit dtis. 47. q̄ latus dextrū, nobilius est sinistro Ad aliud ism fm. a. apparuit qd dōm. Ad aliud ēt visum ꝯ enim totum latus sinistrū fit minus calidus dextro nihilominus vel prohibet aliquam partem sinistri calidiorem: vt tactum ea que dextri.

Et qt dictū pulmonē nullū bre motus nisi p lacertos pectoris ⁊ ꝓpe diaphrātis dubitat Digit: an primo fit ꝓprius organi banelitus vel diaphrā. qd aūt primo vr. nā ō ptib⁹. Respirādi organū pulmo ē pncipius mot⁹ bris a corde. Ac ꝯo collꝯ. Nō ē dubiū q̄ primo ē istrm, ꝓprius bālit⁹. Ad huc illud vr, ꝓprius istrm alicui⁹ qd ordinatur totaliē ad illud. hmōi ꝯo ē primo: ñ ārt diaphrā. vii pme p̄ma: pulmo fāc inuenētum. Eti: Cū bālitus sit motus pectoris illud mēbr erit, ꝓprius organus eius qd ē calm lene: ⁊ ꝓpe ptes marie nobilē. hec enī ordinātur ad motus. ꝯ hmōi gdem est pulmo: Matrif enīs sanguine calido colerico: dtis. 31. Leuitatemq̄ ipi⁹ denotat supnatare: ꝓplectitq̄ cor oiquaq̄: ⁊ marie cū dilatat: diaphragma ꝯo ē pāniculo tegēte costas iterius ⁊ fipbac cōponit. Est ⁊ frigidus terrestris grauis ⁊ velut qs aster: ꝓclauās vndiq̄ i scrino ptes pectoris in adinuicē. qd tale ārt non facit ad motū: vex ad getē magis. Rursus: Illud qd amplius appropriat motui pectoris ē ipius vex organū cus motus ad mobile oporteat, ꝓportionē iteruenire ꝯ pulmo magis assimilat illi q̄ diaphragma. Est nā q̄ motus ei⁹ nālis cus fiat i somno: plures ēt banelitus fine intētione pficiunt ad motus diaphrātis, ꝓportionat motui volūtario magis cus eus obtineant musculi. Propri⁹ itaq̄ instrm banelit⁹ ē pulmo q̄ diaphrā. In oppositū de inuamētis enī. 7. Diaphrā ē musculus p quē fit banelit⁹: ⁊ est diagonaliē positus: diagonalitas nāq̄ talis iuuat banelitū inuamēto magno: ⁊ interior. 5. Diaphragma ē organus respirationis. Amplius illud ē organus banelit⁹ cui i est moueri cū fit vt dictus pectoris motus ac ēt senti re. ꝯ tale vt videbit ē diaphragma: nō āt pulmo cus carcat sensu de se ⁊ motu. Ipe qdēz sequit pectoris motus: ipꝯ nāq̄ p se nō bꝯ: tertio theorice. ⁊ ē caro eius simplex: ꝓlerionū. 2. Adhuc primo fa diaphragma ē pncipius ⁊ radix operationis pulmonis i trabēdo aeres. Diaphragma igitur certi⁹ erit banelit⁹ organus. Propri primus qdē sciendus q̄ pulmo ē terminus caliditatis nālis i euentationē cordis ordinat⁹. Separat enī ⁊ distinguit sialia calida ceu sunt maxime terrestria a nō calidis. Calidiora. n. egurunt i euētationē caloris pulmone: ceu sanguinē bitis. Religo ꝯo sufficit euentatio vel brāchijs vt piscib⁹: aut succiciorio sicut enthomis: dtis. 81. Eius enī dilatatione aerē ad ītrinsecā cordis deducēdo: ⁊ ei⁹ ꝓstrictione foras expellēdo fumus vaporosū supcalefactū Calor igit cordis pmanet conservatus. Et ipe qdem ꝓstituitur ex carne simplici ramis trachee arterie: vena artarial: ⁊ artaria venali sibi delapsis a dextro cordis ⁊ sinistro vētriculis ac pāniculo cus portione nerui pauciora. Cui⁹ qdē due fimbrie vtriq̄ dextre ⁊ sinistra: ordinant i cordis euētationē. Quita vero q̄ in medio religo maior fere gesceus vene magne sacra sustētaculū ⁊ stramētus. Est āt diaphragma mēbrus ꝓpositū ex carne: vt ofidit circa gladiatā marie ac pāniculo tegēte costas supiori: ⁊ fipbac vētris inferiori. fm tñ. a. tertio decima: ponit tertio ip.⁹ tunica media q̄ in veritate corda existit. Et id figdē pectus terminat oē. Fm q̄ tendunt coste: ita vt posteri⁹ suo decime occurrat spōdili: anteri⁹ aūt i oppositus cōci dat septime. Eingentq̄ costas sallas veris applicat anteri⁹ vbi circa gladiatā caro intercidit in vtrozq̄ ipius pāniculo medio: pueniūtq̄ ad ipm rami nerūor ex sexto eor pari q̄ cerebri: ⁊ post ḡtus illoꝝ q̄ spōdilium collis nucha ita vt fit musculus ēt ifignis vnus sustātia ⁊ duplex officio. io7. mouentū pect⁹. Per sui enī motus dilatat ipm: gete āt coangustat. nā musculoꝝ gdā dilatant pectus tm: sicut. ii. superiores, pueniētes a collo ⁊ furculis: alij ꝓstringūt solus vt octo vel nouem inferiores. Quidā vero simul dilatant ⁊ ꝓstringunt ceu dicti mesopleuri hoc est medicostales qui a Ba. de voce: ⁊ tertio theorice. 22. ponunt. Tot enī cōcidunt distantie inter. i ꝯ. costas Apud vero almansorem ⁊. a. 88. cum vnusquisq̄ q̄ duplicitur fm q̄ pncipia sibi eueniunt a q̄tuor partibus inter costas: quorus quidam ad exterius babꝯ dilatare magis: ⁊ qui versus interi⁹ angustare diaphragmatis figdez vtilitas est duplex: Vna quidem pectus dilatare: ac reducere cum religo pectus mouentibus lacertis. Altera spiraminis instrumēta separare ac segregare a ciboꝝ organis: ⁊ est grossus in homine fm rōnem ipsius: historiarum primo: q̄ ex petit situs eius rectus. Membra figdem banelitus sūt plura: vt illa epiglotis trachea pulmo pectus cū musculis: cor cū eius cassula. Banelitus figdez est motus pectoris euentatione ⁊ mundificatione in refrigerū cordis ordinatus. Sicut nāq̄ pulsus ē motus cordis ⁊ arteriaꝝ ex diastole compositus: fistole: in quo attendunt duo motus: ⁊ getes vocitabnelitus est motus pectoris cōpositus ex dilatatione qua aer in cor attrahitur ⁊ constrictione per quā expellitur. vt ad multus enim banelitus ꝓportionant ⁊ pulsus. Est aūt q̄ organū ꝓprius ad quod amplius operatur ⁊ principalius adheret agenti: cui actio attribuēda per prius vt motui q̄ securi. Propri ꝯ vero sciendum q̄ ante tempus arist. ⁊ tempore iā indicatus suo: non erat cognitus aliquod inuamentus diaphrātis nisi spiritualia sequestrat a nutritiuis vt de tertio de partibus: Discoma est terminatōis gratia eius qui circa ventrem loci: ⁊ eius q̄ circa cor: q̄tenus pncipium aie sensitiue permaneat illesibile: ⁊ nō cito comp̄hendatur pp sacram exalationem a nutrimēto: ⁊ multitudinē caliditatis aduētitie. Adhuc distinguit honorabilius: vt qd sursum ab eo qd deorsum vilius. Vnde qnto interioꝝ. Inferiore thoracis terminus oēs ventres nolabant phrenes: eo q̄ ipsis phlegmnantibus nocetur sapientia vt tactus: ⁊ ꝓpē lesionē nanq̄ ipsaꝝ ampliorem quis phrenesim siue firsen calidum incurrit. Sed a pulmone incepit vocari diaphragma. q. pellicula diuidens nuncupante quidem eo phrenes similiter alijs veteribus extimāte inuamentum earum fore pura furibundum anime quod in corde sequestrare a concupiscitiuo. quod

fm eper. Ar. vero vocauit ipm hipozoā vel diazoma quasi subzonale nō cognos ēs neq̄ ipm actū grādē ⁊ vtilissimā quē aliubus pstat. Est nāq̄ respirationis organū. dr ēt succinctorū velamē ⁊ paries mediastinus. l. vii coll; ꝯo. Nō cognoscebat aliqd inuamētū diphragmatis nisi ꝓpter separātem spāsium a nutrimēto ad hoc vt nō accideret ꝓpe digōnis aliqd eis ex calore. Et neq̄ dr id Aristoteli in defectum reputari qr illō quod cōprehendit p viam anathomie: ē sicut res que cēprehendit a nūero motū circulorū: neq̄ illa erat ꝓpter. i. a ꝓpe Aristotelis. Nā ⁊ si gaꝝ fuerit ars medicine vere perfecta: ingt tñ nō fore ipossibile posse quē suguenire fibi adinuenientē in ea: qd per eū nō fuerat iuentū ita vt possit dicere cus antiqs Aristoteli vt dcm Parmēidi. hoc āt aris. nō dū vidit: dtis. 31. Apud ꝯo Ba. vt iā tactū, ꝓprius organū banelit⁹ fuit diaphragma. vii iterior quarto Dicim⁹ in opa de cāis respiratōis insuiōlētā respirationē a diaphragmate solū fieri ꝯ fibi actū occurrē mesopleuroꝝ musculoꝝ cū maiori eguerim⁹ inspiratiōe sicut actū supioꝝ cū maria nō tñ pp magnā vel maximā respiratōem solā nos agere bis. Eti. eodē cum diaphragma se bēat fm nām solū sufficiētet mouet. Nequaq̄. n. neq̄ mesopleuresis baud alijs musculis idiget. Cū. n. necessitat aut ꝓpter ꝓtutes ibecillitatē vel calorīs itensuz: aut coarctatōem viaꝝ spiritus diuisim. aut ꝓiuncti nō solū eget mesopleuris: imo ēt lupioribus. Ex his gdem sermonib⁹ adhereo amplius Ba. suscepti⁹ libro de cāis respirātiōis quo adhuc caret latinitas. Huic figs satis de motib⁹ ligatis cēcordal snie ita Anathomici dicerī q̄ diaphragma ē prima pa clibani nec tñ illō rotalr qd a bitratū fuit vsq̄ ad nostroꝝ tempora magistroꝝ ipm instrumentis banelitus nobilius existere. Sed nostro tpe patuit ex eo q̄ de operatōe hmōi declarauī quod motes ptes clibani duntaxat iferiores ceu mouet superiores lacertus a collo descendens. Mouet autem lacertus costis iteriacent dilatatione ⁊ constrictōe eundem cus duos habeat tunicas positione diuersas seu villoꝝ fitratōes. quod erit vt dicam vt antea necessitate interueniente quadam. vnde tertio decima his adherens inquit. Huic. Motus banelitus equalis naturalis remoti a nocumento completur motu velaminis. Si vero indigeat additione fortitudinis cōmunicar velamini in hoc adiutorium lacertoꝝ oīum pectoris: quare post quedā. Estimatur a quibusdam q̄ parvus banelitus ē ille q̄ completur motu velaminis tm. Quod nō ē vex absolute. naꝝ q̄uis qñq̄ fit ille qui perficitur motu velamis olius puus: qñq̄ tamen est equalis: hic enim non eget nisi motu velaminis cum id sortis est Ptutis. Nosce q̄ quādo musculi dilatantes pectoris supueniūt sic angustiose mouentur vt patiēs videat humeroꝝ elevatōe: si vellet volare id fore mortale. Quid aūt de his mortis apparebit dicendoꝝ. Auer. ꝯo antiqs infest⁹ nō raro sentit vt tactum pulmonem ꝓpius fore organum respirationis diaphragmate volēs q̄ mot⁹ banelitus pficiatur pulmone ⁊ non pectore. Recitans q̄ sermonē Ba. ingt ipm sensisse pulmonē nullū ꝓprium in se bre motū: vex motū ipsi⁹ eū q̄ pectoris cōleg et motū hūc fieri per diaphragma. qd ofidit qr cū dilatat pect⁹ dilatatōis vigore: mor repellet pulmo atre vt folles ofidunt. Quod firmat: qñ vulnerato pectore subintrat aer: cessatq̄ motus pulmōis ⁊ fumori contingit. Cui figdez rndet Auer. posse dici ō cessare hic motū pulmonis eo q̄ is infridat. Ꝯ hāc qdem rnsionem tollet Ba. dicēdo q̄ nō del ēt adeo citissime cessare qr nō mor tantū recipiet fritatē ⁊ ꝓprie cum fuerit in aere quis calor. Apparet ēt motus cordis non mor paulatine cessare. Adhuc cessatō bius motus contingit pulmonis si adfit letio in diaphragmate ablq̄ eo q̄ aer frigidus ad pulmonē peruenīat ex aliqua plaga complone vel bu. apostematis vel solutione non penetrante continui: sed lateralitēr discindēte. Subdit ēt non simplr fore dicendum q̄ motus pectoris fit principalis causa motus pulmonis qr vterq̄ hoꝝ poterit motus a se bre vt vnus ꝓprietatem adinuicem ꝓpter quam vnus non mouetur sine reliquo. Sed Ba. dicet hec insufficiētia. oē enim dare modum quo pulmo mouentur ⁊ colligentia, vnde huiusmodi habeatur. Et quare be mouentur partes due vna ita vt altera non fit alterius causa. Quod non est possibile monstrare vt videbit dicendorum tertio. Adhuc oportebit semper motum horum vnum in alium ordinare dependentem ab illo donec ordine peruenīatur in primus. Subiungit etiam q̄ motus pulmonis fm Bali. est violentus: modo quo mouentur artificialia. Dicetq̄ itidē gal. pulmoni adesse virtutem susceptiuz. natura enī qd fibi non impingitur iboracis cum dependet a motu eius ceu artarie ab eo qui cordis. Post tamen b exculsans se. q. Auer. subl. ripsit. ⁊ potest esse q̄ principia nostra non sufficiunt peruenire ad veritatem plurium hax inuestigationum. Conueniens tamen extat vt de his fm dispositionem presentis loquamur ipis. Propter tertium vero sciendum prius est: firmandum diaphragma fore certius b nelitus organum. Secundo qualis fit motus eius. Propter primus huius sciendum q̄ instrumentum, prius banelitus est diaphragma: pulmo autem coadiuuatiuū manifestatiuum se habens vt ad seccantē serra ceu monstres illustriam inducri notant medicoꝝ. Naꝝ in genere mēbroꝝ primū quod mouet entē motū ē musculus ita vt talis mouentiū extat ⁊ motorum ordo. Cor nāq̄ mouens ē vt dicatur nō motus oio ab aliq̄ ptium: puta quo Ptus quedaꝝ mouendi localiter ēt imitatur cerebro ⁊ nuche ab illo. ficq̄ nervis ⁊ tandem hec Ptus suscepta mouet: dtis. 58. vipote diaphragma pectus. Indeq̄ motus consatur in pulmone; ꝓpter aptitudinem illius ad ipm tam pectore dilatato dilatetur ⁊ ipse: constrictoq̄ coarcetur ceu i sollibus qbus eueniat ignis fit videre alimentorum primo. Quod rōe ostenditur qr vt visum banelitus est motus pectoris. Illud igitur mēbrum quod movebitur organum principalius erit respirationis. Tale gdem diaphragma vt ostensum qr lacertus nō āt pulmo cum sensu careat nedum motu. Nullum. n. insensibile potest moueri cum motus sensum tanq̄ priorem ꝓsupponat: quarto de accidenti ⁊ interiorū primo. Adhuc si pulmo per se sufficiēter moueretur ad qd natura tunc musculos, pereasset in pectore tātos ficq̄ motinos. Amplius si pulmoni q̄ se inesset motus respiratōis tanq̄ illius ꝓprium instrumentū non contingeret ipm mouere cū fuerit adeo lesus vt ptes expuantur ipsius fiat apparet in ptisicis. primo interiorum ⁊ quinto de ige. cum aliquid eēt ipsius

vt consimile in huiusmodi motu. quo etiam leso modicum corrūpit actio. Tam grande aūt corruptionē non pōt diaphragma tolerare. Palin: mihi tribuit experiēcia q̄ facta p̄ oratōe diaphrātis mor subfidet vt gue dimissū gd pulmo. Adhuc ēt lesione facta circa diaphragma maiori p̄cepi quosdā suffocari pulmōe ipasso ita vt pulsus aī mirabilē ieqlitatē suscipiat. p̄ prius igit instrm banelitus erit diaphragma t ñ pulmo. Propē fm hō sciendū q̄ motus banelitus vidē naturalis qr est nō volūtarius: naturale nāq; ꝗ voluntariū diuidit. vñ de causa mot⁹ sialium. Non volūtarios dico mot⁹: puta sōnū vigiliā t respiratiōnē: hec aūt banelit⁹. Et. dictū est q̄ banelit⁹ in somno t ebiaq; electōne q̄ sepe fit. Rursus pulsus t banelitus ꝓportionant. vñ collꝗ sc̄bo Hip. multotiēs ponit banelitū loco pulsus puta tpe quo nō egrotāt mēbra banelit⁹. d. q̄ denūciat cordis ꝓplexionē ceu pulsus. Naturalis est igit mot⁹ banelitus. In opositū Ba. vt ait auer. iponens ei banelitū sore motuꝗ voluntariū. qd firmat: Illud enī vī voluntariū qd in ptāte nostra existit. Potestates nāq; rōnales valent ad opposita: Peryermenias ho: t nono metaphy. ꝗ possum⁹ banelare qñ volum⁹ binq; ꝓtinere. Adhuc motus banelitus p̄sicit diaphrāte t musculus ali a cū exercit pectoris. hic ādē ois volūtari⁹. Itaq; volūtari⁹ ia motus. Dicendū q̄ cū motus sit tripler: naturalis qdē purus vt venax t matricis: voluntari⁹ certus vt q̄tuor extremox marie: ac medius ex his duob⁹ ꝓpositus: q̄lis q palpebrax tussis egestiōis vrine t hmōi: dria. 73. talis aūt est banelitus. Cōponit. n. ex volūtario t nāli motu vt mōstrāt sufficiēt p̄inducta. vñ tertio decima: Banelitus ꝓplex duob⁹ motib⁹ iter quos sūt due more ceu se bꝗ in pulsu: nisi qr motus banelitus est volūtarius qui pōt alterari cū voluntate a cursu nāli: t pulsus ē naturalis purus. Non igī banelitus est simplr voluntarius cū natura sit in eo opata. Et qr per voluntatē pōt cius naturalis pmutari mānifeste Valet. n. ge banelare sortē frequēter ac spisse aut box oppositus agere: imo ipm tpe cohibere. Iudicādum deniq; cū sore magis voluntariū q̄ naturalē. auer. tñ oppositū h⁹ sentit eo q̄ in somno t vigilia multotiēs ctiā fit banelitus absq; intentione electiua. Cui dicendus id nō valere qr aīalia minori tpe dormiunt q̄ vigilent pbl. decima. Sicr t plures actus fiunt a ptibus in q̄ bus est motus simplr volūtari⁹ absq; electione ac ō liberatōe. vñ physi. ho. ars nō deliberat qñq; vt iectoria t sutoria sicut medicine ars t nauigandi. Cōmētator idē: Mos. e hāc difficultatē de motib⁹ ligdis tenci dicēdo de ipsa vt tactū sore tripliciē opinatū subdiq; mor tm: Hec quidē ingsitio magis ad dialectica q̄ ad medicinā spectat. Ad h⁹ igit primū dicendū q̄ ar. nō dixit respirationē iuolūtarū sore motū sed non voluntariū qd minus naturali q̄ inuolūtarū opponit. Importat enī q̄si mediū inter nāle t voluntariū phre. qd apparet ex eo qd inbiangit ꝓsensum nulli box. s. somni vigilie t respiratōis dñā simpliciē est neqꝫ fantāsia neqꝫ appetitus: verū fin gd. necesse nāq; f t ptes aīalū naturali alteratione mutari. Quib⁹ figdez alterans: augmentū cox decrementūq; vt adinuicē pmuteē. Sed motus pudendi erat iuoluntarius. cū ppter aliquid apparens non iubente moueat intellectu multotiēs. Ad aliud dicē dum q̄ vt visū banelit⁹ nō est mot⁹ nālis verū ꝓsensus. Ad aliud dicendū q̄ pulsus assimilat banelitui in corporibus sanis t lapsis ꝓportionat: nō aūt i oppositis cū cerebrox possit ꝗ ogari in tegni. Adhuc plures sunt drie pulsus q̄ banelitus cū illius sint decez vel noue. h⁹ aūt tangant qnq; tm modi: tertio decima vt magn⁹ cū alto t longo. frequēs velox frigid⁹ t feridus t box oppositi. ꝓportionant aūt in porib⁹ sibi tribus marie apparēs in tegni. Ob aūt demū dicebat p̄ auer. Hippocratē scripsisse banelitus significantē ꝓplexionē cordis sicut pulsus somniū erat cū dictum sit crisiū tertio: ea q̄ a pulsib⁹ velut nō cognoscens Hippocrates: velut ñ digna rōe ipa estimās ñ exercuit. Ad pmū vero alter⁹ ptis ēt dicendū vt apparet ex de motib⁹ ligdis t. a. q̄ motus banelit⁹ est ꝓpositus t nō voluntari⁹ tm. Ad ꝓsirmationē dicē duꝫ q̄ non est totaliū a voluntate ꝫ amplius cū tandē no possumus ipꝫ oisariā cohibere. Ad aliud dōm q̄ nō ois motus p lacertos est simplr volūtari⁹: imo ga vt is mixt⁹ cū alijs multis. Vltra n q̄ volūtatē exrat nā coicitans t superās volūtatem tandē qñq;. Quod factū est sapēter pp saluationē ptium necessariū marie adiuuantiax vt nō solū aialis operet volūtaria veruꝫ ēt nālis aia q̄les sunt cor t oculus. In eox nāq; salute clemētia sine instinctus iteruenit i diuina q̄si fit hec nā aie t nō debet esse p electionē. a. quarto de aia. Propē q̄rtum gdē dicendus aristoteli id nōdū vidisse cū prioribꝫ si militer ēt rīsum auer. suspicāti. Ad aliud dicendus q̄ manifestatine seu apparēter t p aliud pulmo facit inuamentū tm: nō autē vt visū pncipalit ac p se. nā qr actus ipsius est vltis respectu cordis cerebri t epatis iuuantū dicet tm facere t non operationē. Ad aliud dōm q̄ ꝗ pdicta faciant ad motū nō tm sufficiunt cū oporteat neruos tam grādes ad ipm puenire q̄ cuꝫ alijs Ꝓuentis lacertū ꝓstituāt qd aie instrm est pmuꝫ motiue. 58. dria. que in pulmone nequeunt ob eox granitatē t densitatē copulari. Dicendus ēt q̄ diaphragma p̄ter panniculos sui pstitutōe vt visuꝫ recipit t reliq̄ musculuꝫ ꝓstructis bnis latei aliter Ꝓlus costas cord a a medio vndiq; ꝓtensae. Dicendūq; sit q̄ non est grauitas eius neqꝫ terrestreitas tanta que motuꝫ ꝓturbent cum sit t marie i medio pānīculosū subtile Requirit ēt ad motuꝫ fulcimēt gra cōpactio quedā dura cū motus ois imobili cuidā initat necessario: de causa motus animalium. Neqꝫ asseris densus est adeo t ꝓpactus vt nequeat dilatari t constringi cuꝫ pannicularis extensū be sed etiam circa locum caloris t humidi reddentis ipm dilationi t coangustationi aptum. Ad aliud qd dicendum apparuit: Motus enī banelitus a duplici gubernat virtute: naturaliꝫ animali. Sic tamē vt qñq; manifestē magis actus vnius q̄ alterius cum tm vniuersalius a nostra depēdat voluntate. Similiter diaphragma ceteris musculis pectoris cum sit ordinatum in salutem aialis potissime: sitq; circa membrum quod est origo t basis nāe vt corde ipsius participabunt vtcunq; nā.

Differentia. 100.

Quod periplcumonia phlatica sit colerica deterior ostenditur: quoniam egritudo vera deterior nō vera: vt iudicatur ex pleuresi vera t non vera. Vera enim valde deterior: ponit non vera. Quod t vniuersalius pbatur: quia de ratiōe

morbi est ledere operationes. verior ergo morbus magis ledet operationes q̄ alius. Sꝫ pipleumonia scā er pblegmate est Ꝑo Jo. Mesue auctoritate ga. Amplius. Egritudo improportōabilis fm veterez deterior, ꝓportionabili. sed pipleumonia scā er pblate improportionabilis existit cū sit Ꝓria ꝓloni pulmonis: est. n. calidus t siccus. Nutritur n q̄ꝫ ex sanguine colerico: 6. de iuamentis. ꝓlo. n. naturalis mēbri similis ē ei quo nutrit: primo prima. Rursus cuꝫ duplex sit more. vna gdem per extinctōem seu ꝓsumptōem humidi. Altera Ꝑo per suffocatōem: ō morte t vita. Illa gdem pipleumonia deterior erit maxime que suffocatōem inducet. hmōi Ꝑo ē pblatica qr pulmo ēt humid⁹ est recipiēs vapores ascendētes t descēdētes. Est ēt hec mā min⁹ pata resolutōi adeo q̄ optima aparum terminatio que per resolutōem facta de distempantia ieqli sibi esse nō poterit sicut colere subtili resolubilioni oi re p̄ter spm ib idē. Adhuc illa est deterior egritudo que magis ipedit membri opatōem talis gdem pipleumonia ex pblate cū motū sui quantitate t grauitate pulmonis magis impedat q̄ colerica. Itaq; pipleumonia pblatica deterior ē colerica. Pul⁹ quoq; ꝓium tenet tertio decia: t per Mesue. Ampli⁹ per oppositū rōnis secūde ādicte: qm egritudo improportionabilis t c. hec aūt talis cū pulmo sit frigidus t humidus: quod mōstratur ex nutrimēto ex eo dato. Infridat. n. vt dicit t humectat. Deterior igit colerica est pblatica. Propter primū gdem sciendū fꝫ Paulū: q̄ pipleumonia pulmonis est pblon: frequenter in catarris vehemēt nb⁹ aut synanchi vel a sqnanchi aut pleuresi seu alijs scā egritudinibus. vñ Paly. t. A. est apa ca. pulmōis eius tm caliditas nō est p ēentiā: imo magis p accīs puta per putrefactōnem cū amplius maxime accidat pipleumonia ex pblate q̄ ex colera: imo dicunt raro id euenire. Sermonē autē box cōprobat serapionis breuiari secūdis ita. Peripleumōia nō ē nisi pblon pulmonis. pblon Ꝑo apa est ca. t sumpsit nomē hec egritudo ex ipsa nominis ptis denotatōe: pblon nāq; grece plemon importat latine. unde pipleumonia seu pulmonaris vel pulmonaria. Et ipsa gdē fit incipiendo iterdū per via ꝓgestōis. i. aggregatōis superfluī nutrimēti sicut t alia apatum. Fit ēt magis p vim reumatis cū mā ex toto capite descēdāt ad ipsuꝫ t ex toto reliquo sere corpe ascendant sicut plerūq; euenit successione sgnantie: gnta aphōx: t successione pleuresis filium. Sepe. n. pmutatur pleuresis ad pipleumoniā. sed ꝓcurrere ē p pax. Palin Mesue: pipleumonia quedā ē Ꝑa: quedam nō. Et dixit Ba. q̄ Ꝑa pipleumōia ē que sit ex pblate. Cāe quoq; ei⁹ māles sunt humores. Fit. n. ex oi bu. t principalius ex pblate t p̄ter ex sanguine demū ex colera rarius sortassis ex mlia ꝓpter cās Ꝓrias. Sicut enī pleuresis plurima fit ex colera: ita plurima pipleumonia ex pblate. Mā. n. subtilis colerica pōt penetrare in pānīculos solidos in qbus fit pleuresis. pblatica. n. grossa viscosa mime. Ecōuersō aūt hec pōt penetrare in mēbrax rax quale est pulmo. Illa vero suaporat subtilitate: Propter fm Ꝑo sciendū q̄ oēs sapientiores inuenio concorditer ponere pipleumoniā factā ex colera deteriorē scā ex pblate. Vnuꝫ tamen quod iducit difficultatez in hoc quesito apparentē est differens pulmonis complexio indicata fm nāq; eius cōplexionē primā t radicalem ponitur ceꝫ lidus t siccus. Iuxta Ꝑo secūdam t aduenientes frigidus t humidus vt inuāt Ba. t. A. Et qr ista qō compationem iporat: canon comparatōis in hmōi qōmbus sepe tactus obseruetur vt pblegmatic⁹ ad pblegmaticū t colericus ad colericū comparet t ceteꝫ talium obseruētur. Sermo aūt. A. de hoc cum alijs huiusmodi existit. Peripleumonia fit quando qꝫ ex colera ru. t est iterificēs fm plurimū sua acuitate. Mesue quoq; Peripleumonia pblegmatica nō est i vehementia prauitatis sicut colerica sui acuitate cum sit vicina cordi. Hoc etiam ratiōnibus non minus demonstratur ra. Illa egritudo ē deterior alijs paribus que ex deteriori consurgit materia talis Ꝑo est mā colerica respectu pblegmatice. vñ Fo, pnosti. Malitia apostematū erit fm humores generantes ipsa. Et enim materie sanguinee t pblegmatice sunt minoris malitie q̄ materie que sunt ex genere colere citrine: t que sunt ex colere nigre. Cōne qualitatis dico precipue. hmōi nāq; oēs male: ergo pipleumonis deterior erit ex colera q̄ ex pblegmate. Rursus caliditas extranea ledit. Sꝫ colerice pipleumonie caliditas ē duplex: vna gdem ēntialis. Colera enī per se calida. altera putrefactiua que āt pblegmatice per putrefactōem est tm. Adhuc materia colere effumat quod nō fit que pblegmatis. que enim talis t posita est iuxta cor vehemēter ipedit hmōi quoq; est materia colerica collecta a pulmone ad apostema t non pblegmatica mime sumosa. Itidē colera calida iflāmatiua acuta iuxta mēbx calidum velut ē cor posita sit ficut ignis in igne. Similis enim cōplexio supermenicē t augmentat primā ꝓpl. Et. ad sūmū es egritudo est deterior que seuioribus coniungitur accidentibus: talis autem colerica cum sit febris inflāmatio fitis t timor frenesis maiores. Amplius Idem ostenditur ex parte medicationis qr illō quod administratur aut emplastratur aut bibitur. In colerica quidem nō potest eius seruoreꝫ extinguere t cū rationem inducere sicut pblegmatica. Non quidem superpositum qr tale oꝫ actu frigidum vt opponatur inflāmationi colere. hoc autem transire non poterit t maxime cum locus sit remotus ad quem oꝫ pingere. unde vna causax malitiosior peripleumonie ad pleuresim est locox distantia vel, ppinquitas ad quā medicine non possunt peruenire vt in pipleumonia nisi in via dissolute aut peruenire sicut in pleuresi. Propter quod in tegni. Sꝫ medicinaꝫ huic associari que subtilis sit partibus qr hec poterit penetrare i pfundum. Sed isti vr ad multuꝫ calidiuꝫ ē adiuncta calorem per plurimū colerice augmentatiua: q̄re super appositō ita curari non poterit: secus aūt cōtinget in pipleumonia pblegmatica cum eius mā sit frigida cuius medicinam oꝫ esse maturatiuam resolutiuam. Et hec gdem facile puenit ad locū egritudinis seruata ipsius Ꝑtute. Simili quoq; modo ostenditur q̄ bibitis conuenienter curari non possit quoniam ebib. rum nō peruenit ad ipsam duin cōseruat ex virtute infrigidatōis sue illud quod opponitur ei A. t Mes. Si. n. accipio extra frigidus per oppositū gradualē peripleumonie colerice, ppter longe distare a loco supercalefiet in via t perdetur natura frigiditatis ita q̄ occurrens apostematicale factum nocebit. Si autem addatur extra in gradu frigidi /

taris tūc huiusmodi erāt frigida i fine tertij grad⁹ ⁊ quarti: cū hoc ꝑa ex colera fortassis vltra tertium ēt fit gradū caliditatis obtmēs. hmōi aūt sunt opilantia viā nō penetrantia sunt mortificantia narcotica. Si aūt min⁹ frigida iā penetrare faciētia his adiungant: tūc sequit inconueniēs calidit ate antedictum ꝓ pter qd cōcludit qd datum. In hoc quoq; fortassis quis dupliciter insurget: primo quidē q; pipleumonia colerica sui grandi caliditate ⁊ inflāmatione corpis raritate porozū aperiet ita q; vis poterit ptrāsire medicaminis. Dicendū q; ꝓpter loci distantiā anteq̄ medicina poterit peruenire sui frigiditate ad locum porozū opilabit: Cum enim pmit⁹ superficiales porozū ueniat aliqualiter apertos in eos ingrediens qd frigidū medicamē mox illos ꝛstipabit vt apparet in grādinis gnātione ⁊ in hami suboerfiōe ꝓpter glaciem ꝓhibitiā methauroꝝ primo. Fo quoq; arguet peripleumoniā colericā minus deterrentē: qm̄ est ēstitate modica eius mā. Cōtemperat etiā illius seruor ꝓpter humiditatē phlegmaticā pulmonē inhabitantē. Adhuc subtilis euaporat ⁊ resolui: qm̄ pipleumōia quādoq; remouet cū resolutōe ⁊ quandoq; ꝛuertit ad empima: ⁊ interdū idurat ⁊ quandoq; pmutatur ad eritoras ⁊ aliq̄ ad karabitū ⁊ est malū ⁊ quādoq; pmutatur ad pleuresim. qd est pax rārū. a. ⁊ inesse. Sic igit poterit resolui cum hec fit ēt melior terminationū aptiꝝ. Cui dōm q; hmōi apparentie quidaꝝ pluadent. Rationes tū ad veritatē ⁊ ꝛtrarium adducte sunt fortiores qbus magis adherēdum. lꝛ n. vt inducebat mūc pipleumonie colerice fit p auce quātitatis est mī imense qlitatis ⁊ acuitatis. Et icendit maxime pp ꝓpinquitatē quā hꝝ ad fontem caloris. similit ⁊ multa caliditas multā ad pulmonē trahit humiditatē cū sit eius receptiu⁹ suffocationē etiā inductiuā. Ad aliud dicendū q; maius est nocumentū qd sulcipit ex velamine ⁊ opilatiōe quā facit phlegma colere admixtū rōe quantitatis q̄ sit ex parte qualitatis inuamētū. Reddit. n. hec egritudo periculosior ēt ꝓpter phlegmatis cōmixtionem cum fm Ysaac nulla sit egritudo deterior q̄ illa q̄ mot⁹ fuerit diuersi. Neq; dicendū tertio ꝓpter accidentiꝝ acumina naturā tanto tempore sustinere vt hec euacuet materia: cum ꝓprie euacuatio materie i pulmone cōtente fit per sputū. Materia aūt colerica sui subtilitate in digesta permanet inobediēs euacuationi p sputū: secundo apparens ꝓnosticoꝝ: ⁊ crisiū. Propt tertium quidē sciendū ipsum notū esse ex secundo: cum fere cetus in eo cōueniat sapientū. Propter quartum vero ad primū dicendū. ⁊ vt eius appareat solutio oꝝ primitus quodd̄ ꝗsitum afferre de huius morbi veritate qd hic Melue adducit. Videtur enim q; vera pipleumonia fit illa que fit ex colera ⁊ non ex phlegmate vt ptactū a Ba. qm̄ morb⁹ verus ⁊ proprius est ille q; ꝓportionabilis est vt dictū nature mēbri q̄lis que facta ex colera cū pulmonis nutrimentū testatū fit colericū. Contrarium quoq; mesue huius adducit ita: Et fortassis ratio est ꝓ Ba. qm̄ morbus ꝓprius verus minus molestus est q̄ motus: pipleumonia Ro phlegmatica posita est min⁹ molesta. In hmōi fiquidē quesiti solutiōe distingui q; duplex est morbus verus: ⁊ ꝓpri⁹. Propri⁹ vnus quidē fact⁹ ex materia que ꝓparat ⁊ deporat innutrimētū alicuius mēbri que dū corrūpit facit morbū. Alē fact⁹ de materia superflui nutrimēti illius. Scōm eni ar. superfluitas est ꝛria ei cui⁹ est superfluitas sicut vrina ⁊ massa sanguinis ⁊ sudor ⁊ humores i venis ⁊ medulla ⁊ nutrimētū ossiū ⁊ sicut adeps ⁊ caro ⁊ similia nisi sit superfluitas delatiua potentialitatis eius a quo deferat vt spma. Et nosce q; pulmo sicut ⁊ cetera mēbra p: ē sibi ꝓpriata de hūoruⁿ recipit. Qui. n. est sicut languis colericus ꝓparat ⁊ deporat ad nutrimētū ipsi⁹ Superfluitas quoq; nutrimēti sui q̄ est pblegma mittitur in vacuitates eis ꝓpē vtilitates notas. Et tūc post hoc q̄stū b⁹i terminās ait: Et iō credit ga. dicēte q; vera pipleumonia fit ex pblate sicut ex superfluo nutrimēti. Et credit alius dicētib⁹ q; fit ex colera sicut ex nutrimēto qd deporabat cū ei iā accidit corruptio ⁊ b fm itentōes ꝓprias. Sic ergo fm diuersam ꝓsiderationē pōt dici pblegmatica vera ⁊ colerica. Ubi tū vident duo Melue sermōes intellecti fm q; resonat pari calūniā ⁊ defectuꝝ. Calumniā qdem eo q; dicit superfluitatē nutrimēti pulmonis e falsa cū nutrimentū eius fit sanguis colericus ⁊ superfluitas ante st ꝗ ei cui⁹ est superfluitas. Superfluū igit ipsius erit colericū ⁊ nō phlegmaticū. Dicunt ēt q; facta secunda digestiōe generatū sibi cā mittit vtilitatis ne inflāmet calore cordis nimio ⁊ motu. Et ēt occurrunt phlegmata ascēdētia ⁊ descēdētia. Defectū quoq; q: sua p missa distinctio solū tūgit ꝑa p viā ꝓgestiōis gnātū nō aūt p modū reumatis. Et illud vt dictū min⁹ ꝓiigit hoc vero sep⁹ q̄re sermo ei⁹ insufficiēs fortassis nō parū. Dico igit tertio ad argutum q; iō dixit ga. q; peripleumonia phlegmatica est vera quia sepius vt dictum ꝓtingit. Illud enim verū ⁊ ꝓprium dicit qd semper accidit aut plurimū respectu alterius. Et ideo dicunt logici vere ꝓpriū esse q; contingit omni ⁊ soli ⁊ semper ⁊ cōuertim predicatur: lꝛ fere cū vna quaq; istaꝝ ꝓditionū dicatur ꝓprium ⁊ vez vtcunq; Dicetur igitur peripleumonia phlegmatica ꝓpria ⁊ vera magis que inherēter consequitur subiectū suū vt pulmonē q̄ colerica cum hec rarius ꝓtingat. Ad figurā vero sermonis dicendū q; nō semp egritudo vera est deterior nō vera. imo econtra vt apparet in tertianis veris ⁊ in alijs. Ad ꝓbationē dicendum q; non dr semp egritudo vera quia plus ledat sed q: fit ex materia puriori sicut tertiana vera facta ex colera pura cū alijs ꝓditionibus exqsitis que min⁹ est causonis aut alterius febris colerice lesiua. neq; simile de pleu. vt fic vera ⁊ non vera cū illa fiat in pelliculis ⁊ diaphlatibus pectoris: hec aūt in lacertis eius. Sed pipleumonia fit in eodē loco sēp ceu pulmone Ad fm dicendum q; pipleumonia phlegmatica non est oio egritudo improportionabilis. lꝛ enim sit improportionabilis ratione nutrimenti ⁊ cōplexionis magis innate: ratione tamē ꝓplexionis superuenientis acquisite non est improportionabilis. Apparuit enim iam quō non est improportionabilis cuꝝ plura cōueniant in ipsius generatione. Ad aliud dicendū q; lꝛ materia ꝓpleumonie phlegmatice fit pluriq̄ quātitatis q̄ colerice: ipsa tū non est sic deterrens vt colerica que est imensioris qualitatis ⁊ actio pficitur q̄litate. Quātitas ēt materie pipleumonie phlegmatice superaslesit ⁊ digeritur ⁊ sic in sputum deducta minoraⁿ. Veruꝝ est tamen q; morbis pipleumoniaticis seniores moriūtur magis. Et alijs vero sanationibus iuniores pereunt amplius: ꝓnosticoꝝ tertio.

Ad aliud dicendum q; lꝛ materia phlegmatice sit minus apparata resolutioni ipsa tamen ꝓparatur per caliditatem supenientē ⁊ vsuꝝ medicinaꝝ: quo possimus vt datum pfrui: Est ⁊ magis ꝓparata eductōi per sputū qd magis laudāt i pipleumoniā iudicādā cum hec terminet frequentius ēt salubrius. Ad vltimū dicendum q; plus impeditur pulmo, ꝓpter pipleumoniā colericā: cuꝝ maior inducatur necessitas eū ē rationis ob maiorē inflāmationem: attrahat ēt materia ad locum caliditate non minori.

Differentia .lxi.

Dod vermes seu lumbrici non possint i ventre stomacho dicto generari videtur: quoniam quod non potest generari non pōt in ventre fm dialecticuꝝ generari: sed vermes non possūt generari quod ostenditur qꝝ cum ex putrefactōe generent oꝝ aliquod ag ens sore separatū ipsoꝝ causati nū sed nullum videt existere qꝝ si a motibus superiorū generent vt sapūt ꝓpatheticī: aut tale generationis actuū eēt vniuersale vel ꝓticulare: nō primū qꝝ hoc videret sore sol: qui accessus eius ad nos ceu ie extat gnātionis: recessu Ro corruptionis. Fo ⁊ ge. Sic igitur generabūtur vere cū tunc maxime sol ad nos accedat. Corrumpentur aūt autumno cuꝝ tunc recedat. sed ipsi omni generant ipse ⁊ maxime autūno: tertio sextadecima. ⁊. 9. theorice. Neq; a particulari: qm̄ anthomatice ac per se generatum agente esse caret singulari. ꝓpter hoc enim casu dr genera ri. Adhuc nobilius nūq̄ tendit quod vilius cū vnū quodq; intēdat seipsum suo actu repētare ⁊ in melius Si ergo, pducūtur a celo sine intelligentia seu quocūq; superiori nobili: tam vilitas ac ignobilitas in ipsius cōcidet intentōem ⁊ actū. Quod aūt non generent i ventre superiori sentit methauroꝝ quarto. vnde tertio tredecima. Vermes nō ledunt stomachū nisi ascēdendo ad ipsuꝝ. Rursus si vermes ēbent alicubi generari oꝝ locum adesse dispositū ⁊ conueniente talis Ro non ē vēter, ꝓpter sui caliditatē ⁊ circūstantiā calorꝝ sibi adiacentū: dzia. 29. Que dura ⁊ que difficilis pmutatōis alterat ⁊ trāsmutat. Est ēt in ipso motus frequens cibo ⁊ potuum nūc ingrediendo: tūc Ro exeundo cū fuerint digesti. Ad ipsuꝝ ēt non pax effunditur colere vermib⁹ inimica. similiter eius sensu ꝓceptibilissimo sursum emittit aut deorsum expulsit ipsum molestantia. Vermes igitur in ventre generari non possunt superiori sed fortassis inferiori. Cuius signū est qꝝ multoriens anteq̄ compleantur stercore deorsum, pducuntur. Concedentibus vero hec aduersatur Theodorus priscianus ita. Ex corrupris bu. in stomacho ⁊ in cōpetentibus cibis sepe p: sumptis aut egritudine lumbrici nascūtur qui aliquādo eundem stomachū: interdūq; inferiora possident Et. vermes fiūt ex phlegmate cum caliditate quadam, ꝓportionata putrescibili. sed phlegma huiusmodi abundat in ventre intrīn q; Ysaac ponit cum ipsius susceptiuū illicq; putrescere. Adhuc eadem videtur causa generatōnis ⁊ ꝓseruationis: nam locus saluationis quarto phyficoꝝ: est etiam generationis cum sit principium generationis fm Porphyrium tanq̄ pater: sed vermes conseruantur in ventre seu in stomacho: qꝝ aliquos videmus inde ad os ⁊ nares ascendere. Et similiter in anathomijs quandoq; in stomacho sunt reperti ⁊ ipsum iam perforarunt aliquando. Et quod maius scitur serpentes limaciae in stomachuꝝ intrare ⁊ ibi seruari ⁊ crescere ramasq; interdū. Et i. generant vt declarabitur ex putrefactione hanc aūt oꝝ esse humidaꝝ subtilezꝝ quaꝝ calor ga constare faciat cōdigerens lꝛ talis repitur in ventre ⁊ nō in intestinis ⁊ maxime in iferiorū⁹ vez potī secularis terrestris ⁊ grossa. Rursus colera ꝓfluit ad intestina cōtinue. hec aūt vermiū non gnātus vez genitoꝝ pemptius. Polin: inuentū in quorūdam aliū vt oium epate cosdē gnāri ⁊ in renibus veficis auribus ⁊ naribus vt vide. vñ tertia prima. vermes nascūtur multoties in anteriori capite inp locū qui ē in figura narū. Et possibile est vt nascātur apud vesicam ⁊ si raro contingat. Nātur ēt vermis vnus aliq; inter cutē ⁊ carnē vadens ascendēdo ⁊ descendendo p totum corpus qui motu ipsius pcipit sub cute quā disrūpit egrediēs interdū. Cui timor maior ē ne ad oculū peruenīat. Et hec passio dr bouina: qm̄ plerūq; bobus consuevit contingere. Albucas. Fo Epar aūt cum predictis mēbꝝ est calidius nobilius ⁊ a superfluis ⁊ putrefactōne magis remotū: viteq; magis coniunctū subiecto. Vermes igitur generantur in ventre vel stomacho ⁊c. Propter primū qdem vidēde sūt prima cāe gnātionis ipsoꝝ: Fo modi ⁊ diuersitas illoꝝ. Gratia sigdem primi sciendū q; cāe gnātionis ipsoꝝ sunt duplices: prime qdē ⁊ secūde. Saūt aūt prime q̄tuor sicut alioꝝ oium. i. mā forma efficiens ⁊ finis. Materia sigdem duplex. vna qdem indisposita vt phlegma cuius mtearia sunt cibi lenes viscosi sicut triticum faseoli lac carnes crude fructus aquosi ⁊ hmōi. Reliq̄ vero disposita vt phlegma quadam putrefactōe cōputridū non tamen tanta vt febrium ⁊ apostematum. Animalia namq; fiunt i hisque putrescūt: ꝓpterea q; segregata caliditas naturalis existens constare facit methauroꝝ quarto. Neq; enim sicut dicūt ⁊ bene generantur ex sanguine ꝓpter necessitatē ipsius ⁊ amicitiā apud naturā. Neq; venit ad loca is generationis ipsorum nū. Quod si peruenerit emittitur celeriter vel retentus cōuertitur in apostema vel putredinē non parum vergentem in colerā illorum ꝓnectatiuā. Neq; generātur ex colera cū sit amara calida sicca ignea. Ex tali quoq; nihil generatur neq; nutritur: Fo de generatione sialium ⁊ quarto pharmacorum. Neq; etiaꝝ ex melancholia, ꝓpter eius frigiditatem ⁊ siccitatē ieptam ad putrefactōem spumosaꝝ: ⁊ ad materiam vniuersaliter ⁊ alimentū ipsoꝝ cum multū appareat ab eorum remota naturis. Cum ergo fiat ex materia ⁊ ab istis non fit alis in corpore ꝓpter mēbra: ex qbus sensus ostendit non fieri generabuntur ex pblate. Colores ēt ipsoꝝ tactus ⁊ vita non alios q̄ phlegma denotāt humores. Forma quoq; ipsorum est anima: ⁊ alioꝝ animatorum. Finalis vero causa ipsorum vniuersalis est vniuersi complementum ⁊ ordo. Wund⁹. n. vt fit perfectus ac ordinatus omnem spēm requirit: alioquin foret diminutus: vilissima etiam qua deficiente. Particularis vero vt q; in corpore nullum inamentum constituant cum sint habentibus genere totis substantijs ꝓpter naturam: de inge. 14. Neq; eorum ē in mundificatōe intestinoꝝ per vermes ⁊ similia: quod fit in mundificatōe putrefactionū mūdi cum in intestinis fit expulsionis mundatorium ex natura. Dictum tamen a natura q; in generatōe ipsorū

est inuamentum cū sint pauci numero ⁊ pauce quantitatis tertio sextadecia: ita vt fere fidē aduersef. Est igitur dicendū eox finis ita nocin⁹ ⁊ inuatiuus. Efficiens vero causa duplex. vna quidē particularis ⁊ ē caliditas spiritualis ex putredine cōsurgens aliqua. vnde aphorismox tertia: Putredo sola nō est sufficiens generare animal: sed calore sufficienti idiget. Et serapio: Causa vermiū ꝑma est putredo ⁊ sanior hoc sermone caliditas est ex putredine ⁊ ꝓprie calor celestis: dria. 48. Altera quoq; vniuersalis multipliciter est opinata a multis. quia quidā vt platonici posuerunt formas dari a scōis dijs: dicentes deum deox sementē eis generationis byle vz indidisse. vñ Abinei scōo: Huius vniuersi generis sementem faciam vobisq; tradā: vos cetera exequi par est ita immortalē celestēq; naturam mortali tertu extrinsecus ambiatis inbestisq; nasci cibūq; puideatis ⁊ incremēta detis. Ac post dissolutionē id fenus q̄ crediderat secessione animi ⁊ corporis recipiatis. q̄re. ii. metaphysice cōmentator: Plato suis verbis obscuris dixit: q̄ creator creauit angelos manu. deide ꝑcepit eis creare alia mortalia. ⁊ remāsit ipse sine laboze in quiete: q̄ tū dicit non ad litterā intelligēdā ar. vero voluit fore formas ex sole ⁊ orbe declui sicut et Themistius testatur. vnde cōmentator: dicentes aliq̄ agēs esse ⁊ generationē sunt diuersificati. q̄dam nāq; ipsox latitationē posuerūt formax ⁊ anaxago: es cū Empedocle ⁊ Democritus reprobatus ce. ⁊. m. i quarto. alij Ro creationē. nōnulli iter hos extiterūt medij. Qui aūt latitationē ponūt quodlibz inquolibz ꝓfirmāt: ⁊ q̄ agēs solū res extrahit ⁊ ipas abinuicez distinguit: ⁊ q̄ generatio est exitus rerum abinuicē: quc intellectū diuinū dicunt opari magis omnia segregantē ex chaos quodā q̄ fingunt confuse. Qui aūt ponūt creationē rex dicunt agens creare totū ens de nouo ex nihilo: ⁊ q̄ nō eget mā in quam agat sz totū creat. Imaginatio enī creatōis formerū indurit hoies dicere formas eē ⁊ datorē formax. Et iduxit loquētes triū legū q̄ hodie sunt dicē aliqd fieri ex nihilo. Et cū nullū tale agēs hoc ꝑcipent direxūt agēs oia entia ꝓducē fine medio ⁊ q̄ actio vni⁹ agētis vno ꝑtāsit instāti in actōes Ꝗias similes ifinitas ita vt negēt ignē coburere ⁊ aquā humectare: dicentes omnia huiusmodi creatōe indigerere. vñ ⁊ cōiter dicūt corpus non creare: neq; aliquā iducere dispositionē adeo q̄ dicūt q̄ homo cū moueat lapidem expellendo nō est mouens sed agens illud creat motū. Et negauerunt ꝓpter hoc potentiā esse. Et error vt sub dit hox est manifestus. vnde Io. christianus opinatus est q̄ possibilitas nō est nisi in agente. Et hoc fortassis est q̄ scribit Joānis initio: Omnia p ipsuz facta sunt ⁊ sine ipso factū est nihil. Hox autē medij in duas videnī opiniones partiri. quarū vna i duas sequestrat vt vniuerse sint quinq;. Omnes tamē be tres intermedie in hoc ꝓueniunt: quia ponunt gnationem transmutationē fore in substantia ad differentiam anaxagore: ꝛ q̄ nihil generet ex nihilo vz q̄ necessariū est in generatione subiectū esse. Et q̄ generatum non fit nisi ab eo: q̄ sui generis in forma. vna trū istarum triū sentit: q̄ agens creat formā ⁊ ponat eaz in materia. Et vult q̄ hoc agens duobus inueniatur modis: abstractū a materia: ⁊ interdū ꝓiunctū velut ignis ignē faciens: ⁊ homo hominē generās. q̄ aūt

⁊ si abstractū generat animalia ⁊ plantas non assimilātes: Et hec sniā exiat Themistij ⁊ forte Alpharabij: quāuis dubitet hoc ponere in his que ꝓpagatione generant. Fuit ⁊ alia opinio q̄ agens id nō est in materia omnino ⁊ vocat ipsū datorē formarū. Et. a. fuit de illis cū algazele ipius mimo apparēs nono eⁱ metaphysice. Sumens enī illud scōi de generatione q̄ idē manens idē semper fit natā facere idem. Aut enī magister primus q̄ a stabili inquantuz stabile nō est nisi stabile. Sed primus semper idē ⁊ stabilis permanet: ideo solū imediate ꝓueniet ab illo ita vt seipsum intelligens ꝓducat ꝑmā intelligentiā cū celo ꝑmo: deinde illa intelligēs scōam cum illius celo: ⁊ deinceps ita vt itelligentia lune se itelligēs ꝓducat quandā intelligentiā dictā agentē gubernitatez que sunt in actiuox ⁊ passiuox spera simplicium ⁊ cōpositorum. Tertia fuit aristotelis sniā cui innitendus est quia fm alexandrum minoris est ambiguitatis oium sententiax ⁊ magis cōueniens vt sit vera cum nihil sine ꝑbatōe dicat sozti: dria. 56. Et est q̄ agens non facit nisi cōpositū ex materia ⁊ forma. Nō fit mouēdo materiā ⁊ ipsā transmutādo donec q̄ in ipsa exiat in potentia: egrediat forma in actum. Extrahit nanq; agens quod est in potentia ad actū ⁊ quasi cōgregat inter potentiā ⁊ actum idest inter materiaz ⁊ formam fm q̄ potentiā extrahit in actum non destruēdo subiectū potentiā recipiēs. Et tūc resultant in cōposito duo: materia scilicet ⁊ forma. Et hec sententia creationi assimilat vtcūq; scilicz inquantuz id q̄ est in potentia fit in actu. sed differt a creatōne quia non venit per formā sed ex nō forma in actū. ⁊ similiter latitationē similat aliqualiū formas ponenti: ⁊ omnes dicentes creationem vel latitationē aut congregationem ⁊ segregationē vt Empedocles. Cui et vtcūq; assimilatur hoc quidem intendebant: sed non potuerunt ad aliud pertingere. Est igit intentio ar. q̄ fiat le fit a simili autex vere simili ⁊ nō q̄ simile agat per se ⁊ per suam formā sensibilē. Sed est dicere q̄ extrahit simile ex potentia in actū ⁊ non agens inducens i materiā aliquid extrinsecū ⁊ sicut hoc inuentum, est in substantia ita ⁊ in accidentibus. Calidum enī non inducit in corpus calidum calorem extrinsecum sed facit calidum in potentia esse calidum in actu. Et sic in qualitate ⁊ motu locali: quod non perueniunt ab extrinseco: sed ex potentia materie suscitant in actuz vnde ignis generatur a motu sicut ab igne. Et sic generans extrahit: quos est in potentia materie ignē de ad actum vt fit generatū actu. Et omne extrahēs aliquid: ex potentia in actuz necesse est vt fit in eo aliquo modo id q̄ extrahit non q̄ fit omnio ip ū. Virtutes nāq; que sunt in seminibus que faciunt animata non sunt animate in actu sed in potentia sicut domus que est in anima edificatoris: est domus in potentia ⁊ non actu. Et ideo ar. secundo de gene. animaliū: has Ro tutes assimilauit virtutib⁹ artificialib⁹ diuinis que dicūtur itelligentie. Hec igitur est arist. sententia sola veritati consona cum ad ipam non sequātur que ad alias opinionū impossibilia. Quarum quidem defectus insinuet per breuia cū ꝑsentis. non extet speculatiōis. Que nanq; est Platonis de dijs secūdis formas imꝑmentib⁹ in pluribus loci metaphysice sub noie ideax est impugnata. Similis fere videtur que Themistij fi est vt sibi cōmentator impo

nit. Quem tamen opinor sanum cum arist. habuisse intellectum sicut etiam sonare possunt eius sermōes a cōmentatore recitati. Ponentes similiter latitationem formax: āmultati sunt ab arist. nō parum cū gnationem saluare non possint. faciētes formas ex quodam chaos indistincte ꝓdire. vnde in primo de generatōe ⁊ corruptōe dr ꝓprium Anaxagorā hui⁹ positionis didascolū vocem ignorasse: cū ponēs vnuz subiectū gnātōem aliud ab alteratione sentiret esse. Ponētes Ro creatōem ⁊ fi Aristotelis lege sint: i pbis tamen non sunt admittendi cum ⁊ ipsam leuem faciant omnino: ac primā quasi causam multiplicib⁹ verunt laboribus. Decorem non minus ⁊ ordinem: et per consequens perfectionem remouentes fm peripatheticos ab, vniuerso. A. etiam ordinem tollens agens fere frustrat particulare principalius deerricu latuum. Sententiam etiam depranans Ar. cū idez fm eundem fit disponens materiam ⁊ formam suscitans ex eadem vt apparuit ex eo. homo enim hominem generat ⁊ sol. de physico auditu fo. Neq; etiā illius valet motuum: quoniam ⁊ fi prima permanet eadem realiter causa: rationib⁹ tamen idealibus quibusdam ponitur: non conueniens ipsaz modo alio quo permutari: ea tamen permutatōez nō suscipiēte sed effectu ceu tradūt cum pbis tractantes que dei. Sic igitur dōm fm Ar. sententiam q̄ vermes generantur vt alia producta putrefactione: calido elementari disponente materiam que putrescit ⁊ Ro tute solis ac aliarum stellarum: calido cooperante celesti: ꝺ quo tactum: dria. 48. vnde cōmentator: f actus est calor in terra ex calore solis admixto cum calore aliarum stellarum. Et ideo sol ⁊ stelle sunt principiū vite cuiuslibet viui in natura. Calor enim solis ⁊ stellarum demissus in aqua ⁊ terra: generat animalia ex putrefactione nata ⁊ vniuersaliter omnia quecūq; fiunt ex nō semine: nō q̄z illis fit anima in actu inenta ex orbe declui ⁊ a sole vt sensit Themistius. Et subdit. Calores igitur generari ex corporibus stellarum generantes quālibet spēm spērum animalium: habz mensuras illius caloris proprias: et quantitatibus motuum stellarum ⁊ dispositionibus ipsarum adinuicem in, ꝓinquitate ⁊ remotione. Et ista mensura, ꝓcedit ab arte diuina intellectuali: que est similis vni forme vnius actus principalis sub qua sunt artes plures. Scōm hoc igitur intelligendum q̄ natura facit aliqua perfecte ⁊ ordinate q̄uis nō intelligat quasi esset rememorata ex virtutibus agentibus nobilioribus que dicūtur intelligentie. ii. metaphysice cōmento. iii. Iste Ro ꝓportiones ⁊ virtutes que fiūt i elementis ex motibus solis ⁊ aliarum stellarum: sūt de quas Plato reputabat eē formas ⁊ eas intēdebat sz longe inspiciebat illas. Quapropter dicebat eas formas. Cū igitur ex mā eadem fere numero diuersa animalium spēs videamus consurgere. Quid illō exiat quod in spēm singulariter Ꝺbit: si Ro tus vniuersalis celestis ⁊ calidum sint forme suscitatiue. Propt q̄ particularius dicendū q̄ Ro⁹ in superioribus ē duplex vnaqdem vniuersalis plus vt que orbis ⁊ stellarum Alia contracta magis sicut que alicuius de. 48. ima gimibus absq; earum gestaminibus: differentia. ii. speciem sibi proportionalem hic vtcunq; intendens vnde Ptholemeus in centiloquio. Vultus huius secūli subiecti sunt vultibus celestibus idest species

animalium ⁊ plantarum istius mundi inferioris sz Ro ly. cōmentantem superioribus subiacentur imaginibus. Quod ostenditur eo q̄ sapientes imagines cōstruentes planetax: introiū in celestes obseruātur vultus. Et tūc ad constructōem vel destructōem q̄ expediebat opabantur. Est nāq; celestis scorpio q̄ iste ris dicitur scorpionibus: ⁊ serpēs serpentibus. vnde ex serpentis forma aut scorpiōis vel cācri seu aliquo tali nobis fortassis determinate ignora: lābrici, pducūtur in corporibus et horum tales. Cum. n. sz hermetē Enoch seu Mercurius quelibet arenax maris suū obtineat fidus: icitās ad icremētū eiusdē: multo amplio⁹ imꝑfectioribus erit tale qd dare. nas et, virtutibus superax oia hec quidam numerib⁹ diuomiciis ⁊ Ro tutibus sunt plena. vñ Ar. de mūdo ait quoꝺdam antiquox sensisse omia hec dijs plena fore. Sic igit appent vermiuz cāe prime ⁊ alioz similū, pductiue. Cāe Ro secūde sunt ille: a quibus diuersi, pducūtur rōne humorum ⁊ loci ex quibus generātur. Nā qdam iussa. A. gnātur ex humiditate super quā nō diuatur diuisio ⁊ segatio ex pte attractionis epatis et vehemētis putrefactōis sicut in superioribus generari intestinis vt longi, puerīctes iterdum ad quantitē longiorē cubito. Alij Ro generantur ab humiditate separata: minorara, ꝓpter epatis attractōem cōtinua ⁊ putrefactōem ⁊ multitudinē cōturbatiōis fecis velut qui in recto sunt intestino puta pirui. Reliq Ro sunt ab humiditate iter hos media sicut qui monoculi ⁊ colon rotūdi ⁊ lati. Propter fm hui⁹ sciendā q̄ lumbricus est animal ex putrefactione in vētre caliditate vivificatiua generatū. Quorum histoiarum quinto sunt genera tria: nominatus latus: ⁊ rotundus: ⁊ tertium ascarides. Ex his qdem nullus aliud fit ⁊ solus latus adheret intestino: ⁊ apparet velut semē collogntide. Cōiter et ponūtur tres modi. nam qdaz sunt longi rotūdi velut serpētes similes ramis portulace aut lābrici qz longi gracilib⁹ intestinis insentes: ⁊ lati seminib⁹ cucurbite fisēs. vñ ⁊ cucurbiti dicūtur primo et iteriox. Ad instar seminū cucurbite filo vni⁹ in altex cōiunctox q̄ ascarides ⁊ buffones fm quosdā dicūtur: i grossis fientes intestinis: et p omnia se dilatātes adeo vt in stomachū cōcurrant ꝓpter alitōem hoiem mor et canine fameſcere faciēt. Sunt. n. longitudine maria qnq; q̄ retulit mihi quis se copulum ipsorum. iij. pedū mēsura emisisse. Exiant ⁊ tertij parui ⁊ graciles dicti: similes vermib⁹ aceti vel casei: recto inascentes intestino: ita vt oculis nō, pdeant pax. A. Ro cum sera pione ingt. Sunt tres spēs. i. longi lati ⁊ rotundi ⁊ lati sunt ascarides ⁊ parui. Et rotūdos etiaz retigit Ba. ii. artis curatiue. Ipse vero quasi aduersus in ascaridibus supradictis aphorismox quidem tertia. Ascarides sunt subtiles lumbrici in pte iferiori grossi fientes intestini: quox indigōnem fetor egōnuz significat. Aliud aūt genus lumbricox qui rotūdi generant in superiorib⁹ magis itestinis ad superiorē aliquando ventrē ascēdentes. Sunt ⁊ lati quox gnātō longissima multotiēs vniuersis itestinis, pcēsa. In duab⁹ tū prioribus lumbricox spēbus: falsitas interpretationis sentit oio monachalis hui⁹ veritatis oppositum. f ine Ro. iij. de inge. ponit ascarides rotundos ⁊ latos: sentiēs minorib⁹ interfici medicinis rotūdos: latos aūt ⁊ ascarides fortiori egere medicina

O ribasius aūt in practica ad ei⁹ filiū Eustachium in quit: Lumbricoꝝ tres etiā dicie. Rotundi semibus cucurbite similes ⁊ ascarides vermiculi parui entes Sunt ⁊ lōgi. Rotūdosq; autē ⁊ latos vel cucurbitios ꝓtra cōem oīum opinionē prave dicit. Inquiens vero ascarides vermiculos esse paruos differētes a re liquis: cōcidit cū Ba. vt tactus apborismoꝝ tertia. Quare is super se gravis O ribasius apborismoꝝ hac ait: lumbricoꝝ tres sunt dicie. Ascarides q; sunt similes seminibus cucurbite. Cōcidit igit cuꝝ Ar. ⁊ alijs. Et opponit sibi ⁊ ga. apborismoꝝ tertia. Et cōdit Sāt ⁊ rotund. Sicq; nō sunt vt posuit aīa semi nibus cucurbite similes. Et addit: ⁊ alij longi q etiā quatuor cubitoꝝ possunt reperiri. Et ad vnū auctores in nolando vermes differunt nō paꝝ. Familiariores tū mihi visi serapio ⁊ a. Fiunt quoq; vermes i complexionibus phlegmaticis plus ⁊ etatibus post dentiū magis plantatiū. nondū eni calor in iuniori bus. i. in infantib⁹ est detentis: apborismoꝝ tertia. In qbus abundat paꝝ in intestinis colera ⁊ gulosis ⁊ prave digerētibus ac ex cibis phlegmaticis grossis ꝓtractis. Et in autumno magis ꝓpt corruptionem digestiōis ⁊ ciboꝝ prauitatē Noꝝ etiā vermiuꝝ quidaꝝ sunt egressioni apti valde: alij mimc: nōnulli parum. Valde quidē vt in inferiori entes intestino pp quatuor. quoꝝ vnū est, ꝓpinquitas his q̄ extra sōm latitudo loci: tertiū prauitas animalis. Res eni pugcitius ex loco ruit lato. Est ēt quartū debilitas ipsi⁹ in his vero qui superioribus existūt intestinis secus. In medijs aūt mediū reperit. Hic aūt per ventrem stomachus intelligit noie abusiuo. Quot aūt modis ipse fumank dicrū est dria. 53. Propter fm quidē sciendum quosdā dixisse vermes non generari nisi in monoculo ⁊ colō. vñ. a. Et fortasse non generantur nisi in monoculo ⁊ colon: deinde spargunt ex latere ad stomachū ⁊ ex latere ad anum. Et mouebank: qm̄ in longaone, ꝓpter ipsius rectitudinē latitudinē ⁊ cōtinuū secū egressum generari nō valēt. stercore nam q; expelleret ante ipsoꝝ generationē materia Neq; in superiorib⁹ ēt intestinis, ꝓpter parū in illis iputrefactum retentū ⁊ exiccatione illic factā vehementē. Fuerunt ⁊ alij plus istis dicentes vermes in q̄tuor intestinis inferioribus generari. In duobus aūt superioribus mime vt ieiuno ⁊ duodeno: ꝓpter cās quē in priuatōe generatōis eoꝝ adaptar ē stomacho. Duorū ꝓmis dicendū q; in superiorib⁹ ⁊ marie eoꝝ i gracilibus fuit intestinis ⁊ recto sicut fere testank vniuersi: cū ipsoꝝ cāe gnānonis ꝓtacte his possunt adaptari Neq; eoꝝ incitantia eos impellent vniuersaliter in talib⁹ locis non fieri. sed quod rari⁹ nunq̄ in medijs intestinoꝝ: qm̄ in recto fieri possunt ⁊ marie cuꝝ tempus secessionis intercidat longius. Modica. n. ꝓducunk temporis mora: aut fortassis trāsitu fecis nō separank cū parui fint adherentes intestinoꝝ superficibus ⁊ ipse liquidior fuerit facta. Inuentū est nāq; q medicina ventris nō educuntur oēs solutiua. Sicr ⁊ si superiora intestinoꝝ contineant iunatiua magis ⁊ eis attractio ab epate fortis fiat in corporib⁹ bene regulatis. In alij; spē ⁊ secus cōingere cum cibus q̄tū tate assumptōis qualitate tempore artificio ⁊ ordine corrūpatur ineptis. Quidā vero. ar. quarto methaurorū sentit q; in ventre superiori vermes non possint generari in gens: Animal non fit in ipsa digestione sicut qdam aiunt: sed in segregatōe putrefacta ⁊ i inferiori ventre: deinde: ascēdit sursum digestū. Est. n. i superiori ventre. vñ ibidē alexander; ꝓpter qd̄ frequenter in infirmitatib⁹ euomunk. putrefit aūt i inferiori segregatū vt ita suscipiat ar. incitatiuuꝝ, ꝓbabile. Vermes generāt ex putrefacta segregatōe segregata putrefactōe vt ēt declarātū in causis ipsorum. Sed hec nō fit in superiori ventre vel in inferiori nā in ventre superiori digerit cibus ⁊ trāsducit semper virtute expulsiōis stomachi ⁊ intestinoꝝ ⁊ attractionis epatis ⁊ ꝓpinquitate meseraicoꝝ ⁊ partium nobilium. Adhucvbi viget calidā multū digestiū humidi ⁊ determinatū ⁊ vene fortis exiccatōis putrefactō nō potest ꝓtingere: neq; inde vermes generari cum fiant et putredinibus cui⁹ signū q; eis nutriunk producti vt apparet in muscis ⁊ similibus. Et qbus cū prime inductis, ꝓbabiliter ꝓcludit vermes non posse in ventre superiori cū intestinis sibi imediatius alligatus generari: ⁊ ꝓprie cū in ipa diffundak colera, primus ꝓtinue. Ba. vero ⁊c. ita apborismoꝝ vī vt cunq; buius ꝓtrarium sentire concedens bos in stomacho generari ita: Putredo sola nō est sufficiens bos generare: sed calore sufficienti indiget. Igit corrumpit quidē natrimentū multotiēs in vētre ⁊ marime cutbicato. i. in eo qui infantib⁹ deorsum. vñ alia trāslatio Bene aūt intellerimus in stomachis puerorum ⁊ intestinis corūpi cibos ⁊ putrefieri. vñ materia fit verminꝝ. quare ar. opposite poterit arguere Ba. ita vermes gnerātur ex putrefactōe. vbi siquidem cū euenit sufficiens generari. sed hec licꝝ rarius accidāt in stomacho. Adhuc in stomacho generank que sunt magis ꝓter naturā q̄ vermes vt colere in naturales bozide apata: saluankq; animalia ibidem suscepta. Rursus tū ex cōplexione superiori: tuꝝ ēt ex prauo regimine aut peste. fmilit intestinis inferis aut mediis potest vēter disponi superior. qd̄ autem eodē modo disponek consimiles poterit effeci⁹ brē. Ex qbus concludit fm Ba. vermes in stomacho ēt posse generari. Propī tertiū quidē sciendū q; cōcilians bos tantos in adinuicē sapiētes: dico q; si loquamur de corpore sano aut ēt laplo in qua nondum ledunk opariones palā ⁊ in his que p se magis ⁊ plurimū cōingunt in stomacho ⁊ in intestinis etiā sibi, primis nō generant vermes. Et ad hoc sufficiāt rōes prius ad id iducte. Si vero sermo erret de corpe plurimū laplo egrotatino aut quasi egrotante: ac ad ea que per accidēs raro ꝓtingunt, ꝓnūcio in stomacho interdū vermes posse generari: ꝓpter indigestionē ⁊ alias ꝓsequēter cōcurrētes cau⁹as sicut fere in oibus ptibus exceptis vitalib⁹ eos reperio quandoq; generari. Ad ⁊ arguta ostendunt ad hoc iducta ꝗ satis sufficiēta nunc. Interdū eni que gnātionis sunt cāe in viscerib⁹ inferioribus ventri concmienter possunt adaptari: cū eoꝝ opposite non impossibilitatem sed difficultatē magis ofidant. Propter quartuꝝ vero lz ex ⁊ missis apparear: dicendum tamen ad arguta. Ad pmū igī dicendū q; vermes fiunt ⁊ a vtute vniuersali ⁊ a ꝓticulari vt ofiuꝝ pri⁹: ⁊ q; sol fit cā gnātionis per eius aduentū ad nos: simplicius habꝝ veritatē i his que generank in ꝓuente egentia solis vt foueank calore: nō aūt sic in illis que in locis fiunt in qbus eoꝝ semp fouek calor: qualis sunt animaliū in quibus generank corpora: licet solus aduentus ad

nos ei conferat gnātioni. Cōstellatio ēt peculiaris forme ip sorꝝ datio a nō est qñq; sed vt declaratū continue. Semp. n. scorpio celestis dīnk scorpionibus terrestrib⁹: ⁊ si plus interdū alius Vo min⁹ fm etiaꝝ disponem mātē talr variātā. Ad aliud dō. n. q; nobilis p se ⁊ primo sp nobilius intendit ēt seipso p accidens Vo ⁊ fo euenit vt videatur itendere vilius. Celum nāq; ⁊ itelligētie ita q; ipsaꝝ ēt prime intendētes se, in primā cām transformare ac prime seipsam sumam ⁊ bonitatis sue cōicatissimā manifestare ꝓtingit: vt ide alia pficuk ꝓnter. Quod ⁊. A. nono metaphy. declarans ingt. A qua infrink per seipsam actu vt in am spēm conseruet: nō vt infrigidet aliqd ex se sicut ignis calefacit per seipm vt ꝓseruet sua spēm non vt aliqd calefaciat ex se. Sicr Vtus appetitiua desiderat delectari coitu: ꝓpter supfluū expellendū ⁊ complek ipsius delectatio: nō vt inde fat filius cū plurimi fm Malp. ⁊ Isaac coeunt, ꝓpter voluptatē ⁊ non liberoꝝ gnātōem. Sic igit aliqd intendēs sui ipsius pfectōem p accīs intendit alterius pfectio. de quo gppe Cōmētator. 12. metaphy. ita. Dicentes q; de⁹ sollicitus fit circa vnūquodq; indiuiduū aliqlr ē verū ⁊ aliqnalr est falsum. Verum quidem q; nullum idiuiduum, ꝓprium hz dispōnem: nisi illa dispō inuenitur aliquo modo illius spēi. Sic enim verum est dicere: deum circa indiuidus sollicitari. Sed sollicitari circa idiuiduum tali mō: q; nullus cū eo cōicationem habeat: non est sas bonitatis diuine: quare fine illius vites in hoc existit: quod ē sollicitudo. Et q; si sunt aliqua fine sollicitudine, pueniunt ex necessitate materiei non ex diminutōne agentis ita vt hoc exīstat quosdam ad dicendum duos deos quoꝝ vnus creet bona ⁊ alius mala: q; ēt error exitit manicheoꝝ. vnde idem fo de anima. Sollicitudo diuina cuꝝ nō potuerit facere aīa permancre fm indiuiduum miserta est in dando ei Vtutem qua potest in spē permanere. quare sup fo ce. ⁊ mū. Corpora celestia ⁊ vsr diuina sunt nobiliora his. A quod eniꝝ inuenitur per se intentione prima: necesse vt inuenitur, ꝓpter aliud ē nobilius eo intentione prima. Declaratū eniꝝ ē in scientia diuina: q; ipsa non inuenitur nisi, ꝓpter se intentione prima. Sed illud quod inuenīak per aliud intētione fa: aliogn illic non ēt natura īnata ad largiendum. Econuerso aūt in hmōi gnābilius ⁊ corruptibilius. Ipsa enim per se sunt intentōe fa ⁊ nō prima Actio. n. hominis intentione prima ē, ꝓpter aliud: q; ꝓpter esse superiorum entiuꝝ: fa vero intentione ꝓpter se. Quod autez hic entiuꝝ deus, ꝓuidentiā habeat inuitur ce. ⁊ mū. fo. ⁊ exprimitur ab Alexādro Ad aliud arīs. apparuit qd dicendum. Ad aliud dōz q; lz sic eueniat plurimuꝝ tamen, ꝓpter naturā totius fritatem cōplexionis stomachi indigōnem bu. in eo ꝓtentos sensum illius bebetantes ita irregularitatē comestionis ⁊ privationem colere: interdum vr visum possunt lumbrici in stomacho, ꝓcreari. Sicr ad partis alterius rōcinata apparuit. Ad primuꝝ enim quid iaꝝ dicendū visum. Ad scōm quidem dōm: q; lz phlegma abundet in stomacho: raro tamen generat lumbricos. Cuꝝ autez non putrefiat vel emittetur vel euacuetur sepius non conclusuꝝ ⁊ agitek aut aliud, ꝓhibitiuꝝ occurrit. Ad aliud dōm q; aliquid facilius in loco quodaꝝ conseruatur q̄ in ipso generetur: cuꝝ latior fit Vtus conservationis q̄ gnātōis

Multa nanq; in locis plurimis nō gnātur pfit tamē vsq; aliqd in ūdez conseruari. Sicr de vermibus i trantibus ⁊ bis gnāndis non est simile: nisi latiꝝ cuꝝ illi sint fortiores valde generādis. Si aūt ex declarātū egrediank ore vel natibus euenit ipsis transeuntib⁹ illic, ꝓpter alimentū superius sicut dixit aris. non q; illic generenk vt sepe. Qui interdū prauo edeo in stomacho inducāt accidentia: vt cardiacā ⁊ cuꝝ angustia syncopi: ita vt aliquis statiꝝ eoꝝ pereat mo: dicatione alexander fo. Testatur ētiam. fm quosdaꝝ aliqñ egressos fuisse ventre perforato. Dubiq; qñq; recitātā simile: ⁊ epilepsiꝝ ⁊ colericuꝝ passionem iducere. ad aliud dōm q; in intestinis non est in plurimis sic terrestre ⁊ seculentū: gn in digōne aliqd remaneat subtile humidū putrescibile spirituale vitalē cubile: ⁊ ꝓprie in quoꝝ intestinis non abundat colere excretio Et, ꝓpter hoc apparuit ad aliud. ad aliud ēt concedendum est tanq̄ rarius contingens seu cōsessum ipsos qñq; in stomacho posse generari.

Differentia. .civ.

Quod hipo⁹ arca fit deterior hydropum ostenditur per quartum re. vt appebit id sirr autem, adhuc morbus vniuersalior deterior particulari ⁊ ideo q; febris morbus vniuersalis ceteris molestior: dria. 87. hmōi quoq; hydropus est hypo farca dicta. In ea eniꝝ mala fm totum corpus complexio existit diuersa de distempantia inequali. amplius peccat vt ꝓter apparebit in nobilior ⁊ vlterior operatione mag sq; intenta tanq̄ finis a natura qualis est natricatio medioruꝝ per comparationeꝝ ad alias operationes ⁊ digestiones precedentes vt que stomachi sunt ⁊ epatis. In tali vero peccatum mai⁹ existit q̄ in reliquis Rursus materia hypofarce cum plus distet a locis ad que fit attractio sicut ab intestinis ⁊ stomacho q̄ materia asclitis ⁊ tympanitis deterius ⁊ difficilius poterit educi cum medicina vniuersaliter purgatiua vt est vomitiua ⁊ secessiua. Materie nāq; que facile educātur sunt que in stomacho continētur ⁊ intestinis deinde que in capite meseraicis ⁊ epate deinceps que in venis posteꝝ que in membroꝝ sonibus pessime aūt oium que ad cutē tēdunt valde ⁊ que in iūcturis locank: primo q̄rta. ⁊ Mesimplicū primis. Cū ergo hmōi hydropū potissima cura hat p attractōeꝝ vel supius vel iferi⁹ ceteris erit deteriorū curatōis. vñ ⁊ deterior erit simplr. Mutatis hmōi quoq; ꝓtū tertio q̄rta decima. Et in diuisionibus hypofarce ē leuior eaꝝ ⁊ ꝓpinqorū curatōis ⁊ sanatōis. Rursus illa egritudo minus ē deterrens caius mā ē tendēs in ex recedēs a mēbris nobilib⁹. Ex opposito. n. accidit detrimentum iuxta veterem aphōꝝ fa. Talis Vo mā est hypofarce ⁊ nō aliaꝝ duarū vt sensus idicat. Igit hec min⁹ deterrens alijs. Ad aūt timpanis fit alijs deterior. ofidit ex collꝝ tertō supficietenus tū. Iridē illa egritudo ē deterior ō nocet pri nobilior: ⁊ tō febris iscestissima reputat: cum ꝓprie fit cordis passio. hec quoq; est timpanites spiritibus eni magis assimilat sicut asclites humoribus Tribus nāq; substantijs corpis mollibus vidēt materie istaꝝ trium hydropū, ꝓportionari. Hypofarce gdem mā humiditati carnose timpanitis spirituali ⁊ asclitis humorali. Palin tales vt dictum egritudines euacuationibus expurgantur vniuersalibus que medicinis pficiūtur dissolutiuis, ꝓprie. His aūt dic

curemus. Nō eni est medicis vehōtioris a phēsate eductius. Igitur deterior alijs. Cuius vtiqz Ziis spirit. a. in loco pinducto cū alijs pluribus. Adhuc illa egritudo ē minus molesta: cū mā obedit āpli⁹ agē ti. ex obedientia eni patientis ad agēs ꝓsurgit actio. Materia vo timpanitis ē humoi: cū sit aerea spiritualis, spūs aūt ē res corporis resolubilior: de distēpantia ineqli. Itaqz alijs minus deterrens. O ñdiē quo qz tertio. p. a. asclitē fore deteriorē. Eti. cōsurgit ex mā magis frigida ⁊ humida ēt q̄ alie: vt oñdet ꝓñr. Frigidū aūt ē plus mortificatiuū: ⁊ humidū suffocatiuū alijs naturis: dzia. ió. pp quod hec deterior relig. O ppositū b⁹ i iaz pus monstratū ex regiminis quarto ꝓstante hypofarticū deteriorē. Amplius illa egritudo minus ē deterrens: q̄ cū ꝓportionabilitate cōtingit particularū. hec vo asclites: qz cū pluribus ꝓtingat ex ꝓportionabilitate vī consurgere causax. Que nāqz cum dissimilitudine eax ꝓtingit rarius accidit: cū in ꝓportio resistat euentui illarum sicut causon scribus quarto pma. Ideoqz hec erit alijs molestior: minus. Adhuc eius mā inest medicis eductiua. est ⁊ ppe loca p que fit purgatio. quod nō sic timpaniti ⁊ hypofarce adest mā. Palin: ci adest modꝰ curatōis: p suminis icisionē: q vtiqz non inest alijs: dzia. i99. Que autē egritudo pluribus modis potest curari: ē leuior illa que panciorib⁹. Itaqz ipsa minus alijs erit deterior. Propter vo pmū iciendū pus quid sit hydropisie: ⁊ quot ipsius modi. Et deinā q̄ illius cause vniuersales cū modo gnātiōis eius dē. Propter hoc pmum vt colligitur ex sermonibus medicoꝝ q̄ hydropisis ē error grandis virtutis epatis digestiue: ꝓpter quē oia membra corporis apparentia vel nutricatōis irumescunt marie. Dictum est error grādis: qz ex minori alie egritudines ⁊ male ꝓpōnes ꝓsurgunt: ⁊ nō hydropisis colls tertio. In hoc aūt quod subditur oia ⁊c. tāg ē hypofarca. Cuꝝ subiūgit vo: vt nutricatōis asclitel ⁊ timpania. Tertio quoqz decimāgrta: hydropisis ē egritudo cui⁹ cā ē eruberano frigida ingrediens mēbra: ⁊ crescūt p eā aut membra manifesta oia aut loca vacua ptum in q bus sunt regimē nutrimēti ⁊ humores. vnde alexander: Hydropica cronica ē passio ⁊ ex frigore epatis gnātur. Dubitatur de hoc qō dē q̄ eius mā fit frigida cū quidā hydropuꝝ ponatur a calore inferi⁹ fieri. Adhuc quarta aphōx. Timpania fit a modica frigiditate: nō eni humiditas pōt in aerē ventosū trālmutari sine calore aliquo. Quare nō vī simplicit q̄ eiꝰ mā fit frigida. Dicendū q̄ frigidū dī illud qō est destitutū calore in atto quātitatiuo: ⁊ lz habeat calorē q̄ litatiuū horribilē ⁊ acutum qualis est oio suffocatiuo vnde ⁊ q̄rta, phle. Benitura ē frigida ante. f. q̄ affricat ⁊ agitetur a calore ⁊ spiritu inato. Vel dicendū vt plz fieri a frigido. Cū aūt sbiungit: Aut loca ⁊ cetera: tangit vt pus hydropisis hypofarca ⁊ postea asclites ⁊ timpania. Deinceps sicendū q̄ circa numeꝝ specieꝝ hydropū diuersificati sit medici. Oribasius eni ad Eustarbiū: ⁊ Cassius scl̄ir exprimunt tū bu as: asclitē vz ⁊ timpanitē. Salernitani vo q̄tuor posuerunt eē volentes eas ad q̄tuor hu. vel ad quaternā q̄litatum cōbinationē ꝓpositā adducere. Dixerūt eni q̄ leucoflegmantia q̄ interpretat alba phlaticitas leuron eni albū: gnātur ex peccato frigiditatis ⁊ humiditatis: hypofarca idest subcarnea: sarsim enim ca

ro: accidit caliture ⁊ humiditate. Timpanites aūt cui⁹ nomē sumptū ē a suo accidente puta qz ventre pculso sonus audit: velut q timpani calitate conficit ⁊ sic citate supflua. Asclites vo. i. vtres balisb. vel tria secca eni vter dī quidē sic eo q̄ venter pcussus sonū reddit aq̄ mote i ventre semirepleto ipa: q̄rta aphō. Adhuc gnto interioꝝ vī idē ita innui: Totū corp⁹ sāguine phlatico ꝓtinē vī: q̄ ꝓz anasarcū: ⁊ leucophlā tias ⁊ hydros noiatos. p ventrē aūt nil sāguinei ne qz in bis neqz in asclides ⁊ timpanitis ex cernit. dicē duꝝ q̄ p anasarcuꝝ ⁊ leucophlantias idē intellerit vt pro. i. Aut locutus fuit fm alioꝝ opiniones: vel pp nois litigiū euitandū sic ait. vnde subdit de hydropibus q̄litercunqz quis voluerit noiet. Hāc quoqz opi. vel similē: tangit quarto re. acutorum. Ingi eni: Quidā nō subcarneū sed supcarneuꝝ scribunt ⁊ p b intelligunt hypofarcā. ⁊ subdit: Non tū inter carnem vel intra carneū. q. diceret q̄ hoc nō fit idē quod illud q̄ dictū ē hypofarticū ⁊ epifarticum: vt sit fm eos hypofartica pria ⁊ anasartica scdā. Cōcedunt ēt alias duas spēs. i. asclitē ⁊ timpanitem: quare ⁊ quamor fiēt erunt. Et ideo subdit: Igitur hi quidez medicoꝝ q̄tuor dicunt esse differētias hydrē pū superceudentes quod cōgruum. q. dicat: nō eni sunt nisi tres. Et subiungit: Sed nūc tpe redarguere eos. Nō aūt spēs hydropū sint solū tres: hypofarca vel anasarca aut quo nole vocitet asclites ⁊ timpania non solū b sensit ga. sed alij oēs spēs ꝓbati grecoꝝ ⁊ arabum g bus nunc adherent latini. In viatica eniz dī leucophlantia hypofarca vel anasarca idē sunt. vnde Alexander: Tertia q̄ ex phlatico sanguine in toto ꝓfistēs corpore fit ⁊ appellat anasarca leucophlantia. Et q̄ ex peccato calitatis ⁊ humiditatis hydropisis vt poeuerunt quidā non ꝓtingat oñdit: qm̄ hydropisis vt dictū euenit ꝓpter errorē grandē virtutis epatis digestiue. Calidū vo ⁊ humidū aut nō multū supflui ⁊ sic faceret potiꝰ ad digestionē ⁊ ꝓnationē hydropisis q̄ ad ipius inductionem: vel vt plm supfluit: ⁊ tunc potius gnāt egritudinē putridā q̄ hydropisim cū calidū ⁊ humiduꝝ p ceteris naturis fit paratū putredini. In hydropisi autem inquantū hmōi non est putredo. Adhuc hypofarca ⁊ leucophlantia nec loco nec mā differūt neqz signis neqz eni ē humoral distinctio in tertia digestione seorsū poncre. Que autez bis nō differūt velut eadē debent a medico iudicari. Insuper ēt peccatū est fieri p plura quod potest pfici pauciorib⁹. Et ideo cū illustr b⁹ medicoꝝ ponē dū q̄ sint tres solū hydropū modi. Qui aūt ponunt quatuor faciunt magis numerū nominuꝝ q̄ rerum. Duas aūt exprimentes tū breuiorē ⁊ ampliorē sūt cōtigentiā secuti. Nolce q. lz quarto re. ac. series vt apparebit videat duas solū tangere spēs hydropum. Sunt tū ea tres audita sed hec duplex: asclites vz ⁊ timpanites. Propter fm hmōi sciendū. vt ad vnuꝝ fit dicere q̄ cause hydropum sumunt a rebus naturalibus ⁊ nō nālibus ⁊ ꝓ naturā vt ⁊ alia. a. nālibus g dem velut a mēbris lapsis. Cōsurgit eni vt ab yliis seu a lumbis. vel splene aut intestino vel vesica aut kisti fellis stomacho vel pulmone aut diaphrāte aut ab epate: secūdo ꝓnostico. ⁊ tertio quartadecima ⁊ lz hydropisis possit ab omni membro fere ꝓtigere non tū constituitur formaliter nisi malitia vt tactum

grandis figurat in epate. vnde Ba. ibidē. O is spēs hydropū ,euenit a nocumēto in vtute gnātiua sanguinis: cū deficit in eius cōplemento. hoc autē apud medicos locutum in epate. Quare Democritus nisi epar lesum fuerit: hydropes nō nascitur: sicut non ē febris vndecūqz ꝓsurgat: nisi calor extraneus corpe tat per arteriax mediocritatē febriū primo. A rebus aūt nō nālibus sex qñ in vbita qualitate quātitate tpe ordine ⁊ artificio administrat. Ab eis aūt q̄dem que ꝓ nām cōsurgit: vt mala ꝓpone: ꝓpōne: apostibus: solutōe continuitatis: ⁊ alijs pticulariter declaratis: ⁊ maxime a pzma epatis dispōne. 13. n. oio hydropisis cōsurgat ,ꝓpter peccatū digōnis ⁊ sequestratōis epatis principalius tū ⁊ plus ledit in asclite fa digō. In timpanite vo primo. In hypofarca vero tertia. Ba. ferro de accidenti cū. A. Est ⁊ modus gnātionis hypofarce: qz cū in tertia digōne mēb: a nutrimētū debeār sibi i corpore: fm triplicem opatōem virtutis nutritiue: appositōem. f. adeptōem vel adherētiā: vmitōem ⁊ defectus accidit inadherētia. Quantus eniz in ista pteo ponitur: nō tū sic adheret vt illō quod dissolutū fuit: imo caro sanguinolenta ⁊ rara squalida cōtīcit. Ex qua ēt superfluū quod in tertia digōne expellit: nō excutit ,ꝓpter imperfectā digōnem virtutis nutritiue: aut ēt duaꝝ digōnum stomachi ⁊ epatis antecedentiū. Et cū ista tertia digō fit p omne et peccer in toto. Hinc mēbra dcā sunt apparentia intumescere oia. Modus quo autē hydrops asclites consurgit: ⁊ quo apud in locū mediastinū sypbac musculos ventris coopiens ex vna pte ⁊ zirbi ⁊ intestinoꝝ ex altera: ⁊ diaphragmatis ex reliq̄ multiplex inuenitur. eo q̄ nā conatur multis modis a se expellere superflua ⁊ nocina oio: aut ad loca minoris timoris transportare ⁊ maxime cū ē potens. Expellit. n. sanieꝝ p meditullū ēt ossis: aphōx q̄rta septima ⁊ tertō decimāgrta. Vnus qdem modoꝝ est, ꝓpter suffuram alicuius meatꝰ aut mesaraicaꝝ aut intestinoꝝ, ꝓpter quā penetrat aquositas in spaciū antedictuꝝ: anteq̄ possit ad epar adduci. Aut, ꝓpter veficas que sūt in epate aq̄ repletas: q̄bus qdem multiplicatis: diuti⁹ susceptive ⁊ rupto: aq̄ effluit in locū predictuꝝ. Que multiplicat intrā: donec vēter illic ois repleat aquositate. Et hec ē iterptatio Ba. aphōx septima. Qui buscūqz epar aqua repletum fuerit ⁊ in omētum erupit: bis venter aqua repletur ⁊ moriūtur. Tertiꝰ autem qz cū chilositas ad epar tracta deberet in eo perfecte sanguificari remanēs aquosa: serosa: acuta virtute debilitata: stentina epatis expellit a pēnulis epatis adductētis dictis: distillando ad locū prefatuꝝ. Aut q̄rto q̄ epar fit tanti adhuc vigoris vt hmōi aquositatez mittat per venas ad corpis nutrimentuꝝ Indiscretina tū ⁊ idepurativa ab hum dirate vrinali. Nuā qdem mēbra retinere demū adherentia: remittunt iridem per eosdē meatus retro: donec recurrat in epar: cū fiat cōflorus ⁊ conspiratio per eundem ēt potū im omne tpe tū. differenti: naturalū tertio. Est aūt ⁊ quinto modus quem tetigerunt qdam antiquorum ilignes per viam suminis ⁊ vmbilici. Sicut. n. dicunt anathomiste ab artaria magna sub ramificantur due artarie que tendunt in veficam deinde per suimen seu pectinez ,ꝓtenduntur in vmbilicū per quas qdem mingit fetus cum nondum est natus ac etiam ortus si fiat expressio ⁊ causa nō accidat. vnde adhuc mingat ex Vga: ceu in iuuenescente curente genitalibus ilperi: hinc enim mingebat. Nec qdem vene ⁊ arterie in nō natis puta aborsibus manifeste apparēt Sed in cōpletis ipsaꝝ extrema iam crucata fuerunt ⁊ radices eaꝝ remansere: primo primo. quare fo the ori. Ab vna quoqz duarū ramusculus oritur: pergit qz ambo in corpus vesice donec ad vmbilicum perueniant ⁊ hoc in corporibus est inocuere fetum. in cōpletoꝝ autem corporibus pars que ad vmbilicuꝝ tē dit remittitur. Cum ergo aquositas huiusmodi propter opilationem ⁊ resistentiam expulsiones ex parti bus alijs expellitur in venas has donec sursum tendens peruenisset ad eoꝝ orificia ⁊ non inuenisset tūc meatum apertum ad vmbilicum dilitantur ⁊ aperiūtur valde plus q̄ fuerant etiam antea. Ex quibus qdē tunc refudat in spacium ventris aquositas. A. cū tertio collz. Quod ostenditur eo q̄ iam hyderoꝝ qdez emiserunt eam per vmbilicū. Modus aūt quo timpania fit apertus est iam satis. Cum eniz ex pzma et ventosa digōne stomachi ⁊ intestinorum succositas prisanalis transit per mesaraicas ⁊ maxime cuꝝ epar fuerit calidum resoluit hanc in vaporem fumosū. quidem ex poris harum partium rararuꝝ transpirat in spaciū sepe dictū. In qua, ꝓpter densitatem parietuꝝ lateraliter circūdantium potest irresolubiliter continēri: velut aer vaporosus in testudine. Cassius vero felix ex quadaꝝ figura dictionis admirabili ex aere sortassis accepta inquit ex ingenti ventositate pulmonis inflatus contingit timpanitem cōsurgere. Hutusmodi quoqz modus hydropū contingit a minori frigido q̄ hypofarca asclitiq̄z aliqua. oz enim calorem adesse vt materia frigida resoluatur in vaporez fumosuꝝ. Sed circa predicta dubitare contingit: qm̄ videtur hydrops egritudo cōs vī febris: cuꝝ dicum fit ipsam approp. iari epati vndecūqz incipiat. ⁊ neqz fieri sine ipsius iactura vt febris cordi. ⁊ maxime cū scribat de accidenti sexto. Ubla si toti dñat corpori hypofarcā facit: si autē membro vndimiam. Hz igitur membꝝ determinatuꝝ principaliter ⁊ cōsequenter corpus totum. Cōis igitur morbus. Dicendum q̄ lz mēbrum determinatum non tamen diffunditur per totum corpus vt febris. qz non per essa: cum sint dura extensionem non sint sustinentia ⁊ ita nō vere aperi: dzia. 96. cum hydrops videat idez q̄ apostema. Que autem current sunt partes apparentes musculose: vnde dictum per. A. crescere in hydropisi aut mēbra manifeste oia quantū ad hypofarcā vel loca vacua ⁊ cetera quantū ad reliquas duas spēs. Sed qd de lepra: cū morbus ponatur cōis. Hōm ossificitur in lepra pamphi⁹. Propē fm Vo sciendum q̄ qdam posuerūt hypofarcā deteriorē qō vī quarto re. a. Hydropū due sunt spēs quarum hec qdem hypofarca dī: conās fieri ieffugabilis vel ifugabilis ⁊ icurabilis: hic vero cum inflationibus. Ba. quoqz corrigens Hipp. ait non tū rōne. dixit hoc. i. conās fieri ieffugabilis. Verius eni dixisset ita scribens. Inter sicit aūt motus hydeꝰ cū factus fuerit. Qz vo hmōi nunc opinionē nō seruo sicut suspicieten⁹ vī sonare: dico Hip. ⁊ Ba. q̄ hypofarcā intendisse: aut inflatōem ⁊ cacochimiā p oē corp⁹ interius ⁊ exterius cum virtutis imbecillitate adeo vt frigiditate ⁊ opilatione cōtingat calidū innatum suffocari mox ⁊ extingui. Vel sortassis verificatur: ⁊ si

cū non cōparationis regula obseruetur iuste: putaſſi
hypoſarca contingens ex apate epatis: aut ex ꝓuen/
gz maiori cā cōparetur ad aſcliten: aut timpanites con
ſurgente ab yliis lambiſ vel a ſplene: ⁊ hmōi cā mio
ri. Si aut cauſe accipiantur vniformiter cuz ſubiecto
rum diſpoſitionibus ⁊ qualitatibus ꝓuā aſcliten primo de
terriorē ⁊ timpaniā ſecundo. Ad et innuit. a. inquiſ
ens: Et de hypoſarca q̄ eſt mala valde. Et illud ſm
conſideratione cauſaz facientiū cadere in ipſam. De
timpetus Ro aggregatoz paſſionarij vt ponere ōte
riorē timpaniā. Inquit enī Aligniozhydrope om
nibus ē timpanites: ſcēs hypoſarca: terna aſclites: ⁊
quarta lencophlantia: ſed nō maligna. Hanc quoq;
ſniam videnſ ſermones auer. ſupficiales tertio colli
ꝓfiteri. Sed quid de hoc quarto oſtendetur dſidoz
Ro aūt hmōi poſitio ſtare non poſſit iuſta compara/
bilium regula obſeruata: in veritatis apparebit poſi
tione. Propter tertiū quidē ſciendum q̄ tertio ḡr
radecima: alia via ⁊ ordo deterioritatis pomſ g mari
me vt veritati comparari. Fertur enī ita alioz enaz
ad vtranqz partē cum motinis opinionez recitando
Sunt hoies quidā quibus videt q̄ hypoſarca fit de
terior alija: qm̄ corruptio in ipſa cōmunicat epati: ⁊
oibus venis corporis ⁊ carni: ita vt deſtruat plm̄ di
geſtionis tertie. Et ex eis ſunt qbus vt q̄ ipſa ſit leui
or alia: et ita vt ipſa ſit leuior timpanite. Deinde veri
tatē ſubdit. Hec digniuſ eſt vt ſit aſclites malignior
aliis oibus: deide hypoſarca ſit aliqua q̄ eſt leuior oi
bus ⁊ ſil de ea alia que e valde mala ⁊ illud ſm conſi
derationes cauſarū facientiū cadere in ipſam. Quod
idē comprobatur exper mēto. Et in manifeſta quidē
diſpone ⁊ in plurimo: quod experimentū facit ec ne/
ceſſariū: oz vt ſint ſpēl hypoſarce leuiores ⁊ nō neceſ
ſario vt de eis ſit deterior ſm q̄ ē in illis rel quis pu/
ta dico aſclite ⁊ timpanite. Sic igitur tandē ſnia bu/
iuſmodi exiſtit q̄ aſclites ſit deterior deinde timpani
tes deinde hypoſarca ſeruato ſemper ⁊ ſubaudito ca
none ꝓparationis illeſo. In hac quoq; ſniam conci/
dit auer. perfecte intellectus. inquit enī q̄ qñ accidit
epati mala ꝓplerio calida parum excedens tunc mul
ta acquirit amaritudo. Sed qñ augmentat hec mala
ꝓſo cali. ita q̄ egrediatur a ſua forma nāli tunc erit
operatio epatis: operatio non naturalis ⁊ ꝓueniet il
la opatio ſolum a calore in eo q̄ ē talis calor ⁊ non in
eo q̄ eſt calor. Cuz igitur hmōi calor inueniet gren
aqueā in ipam effumando ventoſitatē inducet ⁊ pro
ueniet: ⁊ hoc timpanitica hydropiſis aut ſiſe. Ro ſi
fuerit cā remotionis calozis materialis egritudo ca/
lida attribuet illius remotio egritudini calide. ⁊ ſi fue
rit frigida attribuet frigide. Et ꝓpterea multū lato
rant medici vt bene dent cām iſtius ſpēi: eo q̄ eque
ſit a calore ſicut a frigore. Et ideo hec ſpēs difficilior
ē ceteris ad curandū. Si ge aūt hoc ſubtiliter pcta/
rabitur inueniet dicta de aſclite ⁊ non de timpanite
vt inducebatur i argutio. Nulli enī q̄ aqua perſiſtēte
ſi calidū vigoret ſz quid ex eo vētoſitas generet. Ni
hilominus qz maria pars aquoſitatis manet aſclites
ē veritas q̄ timpania. hoc aūt indicat qō dixit aut ſi/
mile. Ro firmat qz ſupra tetigerat modū ꝓductio
nis timpanite qō apper non minus ex eo q̄ ipſam di
cit fieri ex caliditate ſicut ex frigiditate cum dictuz ſit
timpanitē nō ſine calore cōfici. Videt enī aſclites ita
vt mā ⁊ fundamentū timpanitis. In viatico qdē ſcri
bitur hypoſarca facilia ē ad curandū. Cā ſue facilita
tis materie ē bonitas ac ē bauſi o lup oia mēbra corpo
ris. Vnūquodq; enī membrū tantā hz ide quān/
tatē quātū ſuſſerre pōt. Quod aūt hic. a. ordo obſer
uandus eſt tanq̄ verius ꝓter experientiā ē ratio ni/
bus oñdatur qz hydropiſis dr ab hydor quod eſt aq
Nomen aūt qñ iponitur rationabiliter ſpoſitori eius
datur ſignificato. Cū enī i aſclite ſola fit aqua nomen
cōmune: hydropiſis. ſ. ſibi cōuenit tanq̄ primū. ⁊ ꝓ
amplius ledenti. De rōne nāqz morbi ſenſibilis le
ſio optrationū. Palin: illa hydropiſis eſt deterior q̄
cū deterioribus ē cauſis ⁊ accidētib⁹, talis aūt ē aſcli
tes pluries enī ipſa ex apate ꝓſurgit. Eſt ⁊ cū febre ⁊
cū ſiti vehementi ⁊ quod peius eſt ſyncopis ⁊ ſubita
ſuffocatio: ꝓpter diaphrātis in ſurſum tumore coan
guſtante ſpiritualia. Aut ſm Cōmē. ꝓpter vapores
id pertranſeundo deueniētes i pulmonē: ⁊ ita illud
veteris: Hydropicus ſi tuſſim habeat deſperatus ē
ſeu Hydropicis tuſſis ſuperueniens malū: qō aſcli
te ponit Cōmē. Et. ea vt dictū contingit ꝓcipaliē
ex peccato ſcēe digēnis cuius quidē opus humores
gnare. Sed peccatū hmōi digōnis determe ē pecca
to ꝓme digeſtionis ⁊ tertie. Ro oñdūtur: qm̄ prima
digeſtio corrigitur aut ſatis per ſcēam emendat cum
partis ſit ꝓcipaliozis relatione digeſtionis aliorum
membroz non aūt ſic per tertiā pōt coaptari ſecunda
cū ipſa ſit in membris plurimū apparentibus in qui/
bus non eſt baſis ⁊ robur nature: ſunt enī vilia relpe
ctu ꝓcipaliū. Amplius mā aſclitis liquida trāſit ⁊
ꝓuenit in vnum locū grauans cū ſit phlatica pre cete
ris grauatiua. Materia Ro hypoſarce minutius diſ
ſeminatur per totum: timpanie vero non grauis cito
reſolubilis. Adhuc cū aq̄ illa ſit acuta ſerosa magis
efficitur talis: cum a pharmacis calidis agitatur ⁊ ſic
cis. non enī ſic pōt reſolui ⁊ p poros euacuari vt ma
teria hypoſarce ad cutē magis vndiqz accidens. Ne
qz vt timpanie ſubtilis reſolubilis volde. Aſclites
igitur eſt deterior: deinde timpanites huic magis affi
nis ⁊ poſtea minus deterrens hypoſarca. Propter
quidem quartum ad primum dicendum q̄ non p ſe
ſed potius accuſas. Deſtructa eſt enim rationabilis
huiuſmodi opinio. Aut cās hypoſarce iniuſte cōpa/
bit ad cauſas aliaruz hydropum vt indicat. a. Vel
equinocē vt tactum hypoſarticus. Ad aliud dōm
q̄ hz hypoſartica ſit deterior extenſive non tñ intenſi
ue: imo aſclites ſicut ephimer extenſiue deterior eſt
ſquinantia aut phreneſi vel ſi latēe ꝓuinutatis alicui⁹
grandis nō tñ intenſiue. Aut hec rō vt vſum ſm via
ticū arguit magis oppoſitū q̄ ꝓpoſitū. Ad aliud di
cendū q̄ hoc vex eſſet ſi tñ intercideret peccatuz in
tertia digōne ſicut in ſcēa. Non aūt tñ cū ſit iā amo
tum p digōnē ſcēam: ⁊ opata ſit et ibi virtus nutri/
tiua operatione prima. Ad aliud dicendū q̄ mā hy/
poſarce hz ſit magis diſtās a locis ad q̄ attrahit tñ eſt
minoris quātitatis ⁊ aggregatōis q̄ aſclites. Non
enī ſic aggrauat vt dictū virtutē. Et nō pōt ſortior me
dicina ſibi adhiberi. Pōt et p poros in euaporatōes
melius educi. Ad ſm questū dicendū ⁊ ꝓmitus ad
auctoritatē auer. iā apparere quid de ipa conſideran
ti cenſendū. Ad aliud dicēdū q̄ hz magis ſpiritui no
cumētū eius aſſimilatur q̄ alia hydropū illud tñ eſt
melius remediabile pp ſubiecti ſubtilitatē ⁊ veritatē
Sicut febris ephimera in ſpiritibus fundat reſpectu

febris humoralis. Ad aliud dicēdum q̄ modus ex
pergatōis ventoſitatis iſtius ē multiplex ⁊ nuz eus
cuando mām cām cius ex qua euaporatōe cōficit cū
q̄ eo quod reſolutur ſui ſubtilitate pp corporis po
ros obedit et, ꝓterea magis ꝓtimenti ⁊ diſſolutiui
ḡre morbos ventoſitatis nō ſic vidam⁹ cōmunari ſicut
q̄ humoz. Ad argumētū huius grīis oppoſite di
cendū q̄ virtutem cōcludit reſpectu vlcuſtinis ſuo aūt
hypoſarce: qm̄ hz obediat agenti ꝓtipam ea tā ē ag/
gregata: ⁊ multe quātitatis relatōe mā hypoſarce
Eſt ⁊ in locis ꝓpingoribus mātis nobilioribus ma
giqz ipſa ſiſtēte. Ad tertiū q̄ſitum dōm q̄ auctō
ritates ⁊ argumēta oſtendens q̄ aſclites ſit deterior
cōcedo. Ad ſtum inducta dōm p ius dcm eē q̄ rum
regiminis nō ſimplr recipiendum. Ad aliud dōm q̄
aſclites non contingit pluries eo q̄ aduenit cū parti
culariū, ꝓpter cō ſempt vex hoc euenit qz a plurimis
ꝓtingit cās q̄ alie, accidit mādo calor et dcm ſicut
a frigore ⁊ a cās hoc plurimis ꝓtibus. Ad vtiū dī
cēdum q̄ hz ſit hmōi medicina aquoſitatis inducitur
⁊ fit ꝓpe loca eductibilia cum hmōi eſt multe quanti
tatis Virtutē valde aggrauans tūs q̄ medicina ſibi p
portōabilis Virtutem debilitat: ⁊ malā augmentat epa
tis ꝓplonem. non. n. poteſt ꝓtſolui per cutē vt q̄ hy/
poſarce mā: ⁊ timpanitis ꝓpter cius groſſiē ⁊ reſo
luitioni ſubdiebantur. Ad aliud dōm q̄ illa cura ē pra
ua ⁊ cum deſperatione ſicut et tradentes eā aſſerūt.
Non enim fit niſi cum alia mīme proſunt remedia.
Que et facta ſi Virtus non ſit fortis nō euadit aliqz
Virtute autem fortī melius eſt dicta ⁊ potiōe cura
ri: vzia. 199. Differētia. 103.

Vod diei criſis ſit laudabilior ea que noctis
oſtenditur. Qz in criſi fit expulſio mīe ad ex
tra ſed in die materia monetur de centro ad
circūferentiam ꝓpter motū ſpūum quem ſequitur.
Aperitur et pori ⁊ dilatus in die calore ꝓtinentis ⁊
luce habentibus monere. in nocte vero ꝓtingit op/
pōſitum. amplius criſis eſt motus: ⁊ motus fit a ca
lido. Sed in die viget calor: in nocte Ro frig⁹. Aut
ſus ſi ꝓe illo quo aliqd ſolet reſidere ⁊ getari turba
tio ſupueniat magis nocet q̄ hora in qua ſolet vera
ri: cum conſuetudinem permutare nociuū fit ſm da
maſcenū ⁊ moleſtum, ſed natura noſtra conſueta eſt
in plurimis hominuz reſidere nocte ⁊ quietari. Ro
dico ꝓpter habentes mulieruz copiam ⁊ cōſiliari Fo
ꝓnoſticoz. vnde Ba. Fa apbōz ⁊ Dribaſius. Mo
bis per noctes conſuetudo eſt dormire ⁊ ideo i ipſis
magis apparent pericula. Intercriſi. n. ſomnis a tur
batione manifeſte difficilis dignoſcitur portatio. Et
q̄rto Fa. Signa nocturna diurnis ſūt vehementiora.
Et cū hmōi eſt qm̄ materia facienz egritudinem au/
get accidentia ⁊ ſignificationes cauſa ſui motus. In
criſi nāqz turbatio ſit vehemēs ꝓpter virtutis ⁊ egri
tudinis reluctamentū. Palin: criſis in deterioribus
poriſinis apbōz quarta. criſiūqz tertio. bi autem ſunt
in die. vnde quarto prima. Febris diurna longi
or eſt ⁊ deterior nocturna. Adhuc cum criſis ſit vna
de difficilioribus actionibus nature: illa hora qua na
tura fortior erit criſis fiet laudabilior: hoc autē eſt in
die qz tunc luminare maius eſt ſuper terram cui⁹ po
teſtas extat diurna: ſed ipſum confortat natura. Eſt
nāqz vita viuentium cum luna ſm Albumaſar ma/
ior poſt deum. vnde verbo cēſuloqij. 80. dixit ipſuz
eſſe originem virtutis vitalis: de quo plures expo
nūt ſermonem arſi. tertio de eis dicēntis intellectū tale
ſone in hoibus: qualem dacit in die pater virorumq;
deoz. Dere tanē fuit Domeri de Ioue: politicoz
primo. Criſis igitur diurna benignior nocturna. op
poſitū qz criſis melior ē. cū accidētia ſint fortiora ſuo
modo. Et ideo dcm bonas criſes i vehemētioribus
fieri poriſinis. Sed accidentia fortiora vt oſtiqz eue
nāt in nocte. vnde aletāder, ꝓpter qd nocte doloreſ
intendūtur pamplius. Amplius nocte cū aer ſit frigi
dior q̄ in die non reſolutur calor nēqz Vinus diſ
ſolutur vt in die. Nā aer quātūcūqz frigidus i regi
onibus hz reſolucre: primo prima. Tūc itaqz fortior
erit Vinus: que quāto vigoroſior: tanto criſis erit p
fectior. Propter quod criſis nocturna erit melior di
urna. Propter primū gdē ſciendū: q̄ criſis gre
ce ſpiritat iudicū: hoc. n. nomen tranſumptū ē ad ea
q̄ medicine. Nā ꝓprū ē ei q̄ iudicat iudicio ciuili ad
mortē: ceu. n. cū ro iudicatus mori putabat maxime
ita q̄ alioruz cōſpicit. O q̄ timoroſa figura que ap
parent ꝓpe criſis coactus exclamauit q̄ de vita in di/
cat laborantis. Nō ſit ge medicoz ꝓprium ſibi hoc
nomē ꝓpoſuit: primo cretico⁹ ⁊ tertio de criſi, vnde
q̄rto Fa. Criſis itentio ē ſeparatio in locutionib⁹. a. i ci
uilibus qōnibus: qñ. n. datū ē iudicū tunc ceſſat al/
tercatio ⁊ pugna ⁊ vnuſqz altercantū ſua tēdit via
Criſis aūtē ad medicina tranſlata multiplr ⁊ multe
ſortitur noia: ſicut apparet in principio de criſi. Duplr
aūt magis ſolet ſumi vt pro cōmotōe antecēdēte cri/
ſim ſicut cū ſigna manifeſtant cretica. Et pro altera/
tōe ſubita ſere iſenſata, ꝓprius criſis dcā: criſium op
parēs Fo: ceu iudicantis ſnia celerius, ꝓnūciata quā
motus creticus ſegtur materiei expulſionē criſis im
proprie dictus. vnde apbōz Fa. Criſis ē acuta. i. ve
lox in morbo reportatio vel ad ſanitatē vel ad mortē
Decimo Ro theo. B. ingt q̄ criſis ſit mutatio ve/
loz q̄ affirmo cū accidentium ſit difficultate aut ad la
tus ſanitatis aut ad latus egritudinis. Criſis āt mo
di ſunt plures cōiuncta ea ſumpta: quatuor nāqz ponā
tur apbōz Fa: ⁊ tertio, pnoſticoz. Eius. n. eſt qdam
celeriter ad ſalutem. alia ſubita ad mortez diſſolutio
dicta. Et alia paulatine ad mortē liquefactio ⁊ con/
ſumptio noiata. In tertio autem criſium due iſtis ad
dūtur et his dne vt q̄ aggregentur duc reo ⁊ cōuer
titur ad ſalutem. vnde theo. r. ⁊. 30. de criſi. c. ꝓmo
Hec ē immutatio que ſemel fit in meliore habitudinē
deinceps paulatiz morbus ita minuit donec deficiat
⁊ corpus ſanetur vel qz aggregank in ea due reſ ⁊ cō
uertitur ad mortē. Et ē immutatio ſemel ſcā in habitu
dinē prauā qua deinceps Vtus iminuit patiētis pau
latim donec ad iteritum perferat. Et que vltime cri
ſes due dicūtur cōpoſite. Criſis tñ verior ē illa: que
ꝓuertitur ad ſalutem celeriter vel ad mortē. Et pro
prijſima que mor cōuertitur ad ſalutē. Nam tal ab/
ſolute dr criſis. Que aūt ad mortē ꝓſeſtim nō dr ſim
plr criſis: ſed cū determinatōe pura criſis mala: tertio de criſi. vnde eiuſdem Fo. Solutēes egritudinū
cū certamine magno ⁊ acute reptabili maxime dici/
mus criſes noſtri que in humoribus calidis exiſtunt
febriū. Nā criſis dr ſolū in egritudine ſore māli. In
imāli Ro vt in ephimera ⁊ ethica non eſt criſis, ꝓpe
hz Procles ephimerā poſuerit creticari qō ſatis abu
ſiue eſt dictum: pro quacūqz ſolutiōe egritudinuz ita

vt ethica dicat ⁊ oia quecūq; egritudo iudicari. Nā de rōne crisis ꝓpe est, vt solū i actu intermittat egritudine. Me essetia ꝓ acutes vel si periculosa ⁊ eius terminabilis. vnde aphōr. lcdo: Acute egritudines magne sūt ⁊ periculose ⁊ ad statū ꝓperāte ꝓ ite. Æphimera e teni q̄ q̄ cito terminātur non tū de se periculosa esse sūt. Ethica ⁊ si periculosa tardior tū extat, ablcepa quo, q; sciendū: q; de rōe crisis bone q̄lis est q̄ septis aut quartadecima iudicat die. 6. vel. 7. sūt ꝓ dītōes vna vt sit ꝓpleta ita vt nō remanent ex egritudine reliq. Scēs certe: ⁊ est illa q̄ mime recidiuat. Tertia, salutis vt in ipsa symbomata non sint timorosa. Quarta manifesta ita q; ea euacuatio antecedat manifesta vel appens subsidentia. Quita indicata taliter vt ei aliq; die ꝓceat indicatio ꝓx. Sexta vt ꝓcurrat ad bonū. Septia vt i die fiat cretica laudabilior. Que āt mala nosciē ex bmōi oppositō: creticorū ꝓmo. Hec ⁊ ser ꝓditiones bis ꝓportionate tangunt et aphōr ꝓma. Quarꝓma q; fit crisis p eu aquationē, nā laudabilior ē q̄ illa q̄ fit per apa. Scēs q̄ bu. euacuat peccantē. Tertia vt fz rectitudinē iteruenīat ꝓtia vñ fluxus san. naris dextre laudat in apare eptis ⁊ finistre splenis. Contrariū āt vituperatur secundo de crisi. ⁊ fo. ꝓnosticōr. Quarta cū corporis bona consistētia. Quinta digone ꝓpinti. Sexta i die cretica. Et dicta ēt appet q; egritudinū quedā p aliquā eductionē notā quiescunt materiei. Altera ꝓ p resolutionē. sine dissolutionē sine digōnē: ceu egritudines cronice: i quibus nulla attenditur crisis: vnde paulatine resolutionē suscipiunt: ⁊ ꝓpe q̄ sole gubernātur in qb⁹ beberat⁹ est oiquāq; motus. Propie ꝓ creticobiles entes sūt duplices: quedā nāq; terminātur euacuatōe manifesta: vt fluxu san. p nares: vel p mēstrua aut emorroides vel vomitu aut sputo sine secessu: aut urina vel sudore. Alie āt cruta apparēte ⁊ ista quidē debilior ē alijs cū nō possit natura mām ex corpore a toto educere ⁊ sed i ptes ignobiliores illas trādūcit et flagitando: velut cū rex ibecillis hostes expellit a metropoli sede. nō āt ab eius valet regno fugare eoio: reliqs ꝓ crisiū vt cōmuniter ē dicere: melior est illa que fluxu san. fit narū. Vnica nāq; eductōe totū expellit nociuū: de ide que secessu: q; grossius ⁊ āplius educit: postea q̄ vomitu deiceps que urina ⁊ vltio que sudore: q̄rto sēcā. que fortassis i egritudinibus plurimū laudat colericis: ⁊ ꝓpie cū mā exterit et ex venas. Et iste fiquidē sunt vniuersales totius euacuatōes: ꝓticulares ꝓ directi⁹ que ab aliq̄ ptiū educunt: ceu lachryme: lippa: sordes: aurū: mariū: palati: sputū: emorrois ⁊ mēstrua. Intelligo quoq; p bonitatē crisis illā que bz ꝓditōes laudabiles ante dictas. Et bmōi gdē nō solum crisis signa verum et rāe. Quidā ꝓ tm signa: ceu dolor capitis disnia vehemēs dolor oris stomachi: hypocondriox tensio dolorosa: vigilie vehemētes desipientie vocis rasus lachryme voluntarie sine oculox lesione. Labiū inscri⁹ concisū. Ante oculos appentia nigra vel alteri⁹ coloris corruscationes lāpades marille aut nasus mox rubificati porisimi occupatio ⁊ filia aphōr ꝓma: cū crisiuz ⁊ ꝓnosticox tertijs. Dies ꝓ est duplex arti ficialis ꝓtinens existentiā solis supra terrā q latio de solis supra eā: sexto topicox. Et nālis ꝓpiehēdens spaciū. 24. horax egnoctialium in quo nox vnitur cū die. Et est revolutio primi mobilis cum tanta distātia q̄ sol ꝑ motū illius suo motu pcurrit i zodiaco de quo primo cōsiū. cū tripo die intelligo diē ⁊ noctē. Nic āt de die intelligit artificiali. Nosce et q̄ dies artificialem q; noctem variant. Suur eni aliqn causales pturcū sol fuerit i primo minuto arietis ⁊ libre que signa appellant egnoctialia: qd dic in anno cōtingit vt circa medū martij ⁊ septēbris. Aliqn dies sunt maximi ⁊ noctes minime: ceu cū sol fuerit in principio cancri ⁊ eē uerso in principio capricorni que duo signa dicuntur tropica. i. ꝓuersiua. Aliqs sol mouet in climatib⁹ nostris a principio capricorni i caput cancri dies cōtinue augmentat. Ab inde ꝓ ad caput eiusdē capricorni ē⁹. Sub linea ꝓ o equatoris nox diei semp appet eē lis. Propter fm vero sciendum quod dicitur q; crisis est duplex. vna qdē in q̄ motus sit de centro ad circumferētias vt i sudore ⁊ in tali melior est crisis a dici q̄ noctis cū aer fit calidus attrahens ad ex poros aperiens. Est ⁊ alter q; qua motus fit a circūferētijs ad centrū sicut in vomitu ⁊ secessu. Et hec melior ē i nocte q̄ i die. Sed hoc ē pnne dictū: q; crisis debilior i bonitate fit sudore vt ꝓdictū. Nunc āt nihil q̄ ipfectū est eēntialiter p alijs pficitur p aliq̄ accidētale sibi occurrens sup illud q̄ p se pfectū. Talis āt est sudor respectu fluxus san. naris: aut secessus. q; quod nō poterit pfici neq; extolli sup pdictas euacuatōes p accidētale sibi occurrēs ex parte diei. Neq; ēt oio verū q; relique a sudore fiant euacuationes de centro ad circumferētias. Propter tertius quidē sciendū: q; tpis spacio ac vsr ceteris equis crisis melior est noctis q̄ diei q; ondit: quia cum vehementiores fiant motus egritudinū ⁊ eax accēsitis crisis est pfectior. Sed illud esti nocte pp vehemētiam occupationis nāe in digerēdo mām: sed a q̄rti. Rursus ꝓtus vnitis fortior est seipsa dispsa. Si ergo virtus magis vnit melior fit crisis: qm bōa crisis regrit fortitudinē ꝓtutis: dzis. 105. In nocte ꝓ vnitōe fortificat: sedant eni ⁊ quiescūt motus diei crisim pturbantes diurnā ⁊ fortificantes per ꝑ tiuz nocturnam. Spiritus ēt in nocte ꝑduntur iterius fugiētes nocui tenebras ⁊ vt fortiores actiones reddant nāe. Cum eni es intendit creticare cclat ⁊ occultat se i cētro suo vt corde q̄ cōmodius ne pturbata spiritū digressione: ipediat operari. Mouent ēt in nocte humiditates magis naturā irritantes i pugnā. Ob ēt indicant plures crise i nocte eē factas respectu quātitatis tpis q̄ i die. Adhuc ꝑ dzis subsequēti: crisim p prie lune attribui. Cōsumptio ēt egritudinū que motu dicunt solis pp resolutionē paulatinā geratur sed luna i nocte cū sit eius potestas fortis opatur ad crisim q̄ i die. Crisis q̄ benignior fiet nocte q̄ die cum videat ꝑ tiuz debere ꝑtingere q; plures motiunt ex egritudinibus acutis ⁊ a febrib⁹ que cū calide sūt ⁊ sicce noctis deberēt frigiditatē ⁊ humiditatē ꝓtēperare: est nāq; fri. ⁊ hu. ⁊ sic nō mori: in die ꝓ ex cui ⁊ abscidere pp symbolū ipsi⁹ ad illas cū dies cessat ⁊ sic. Dicendū q; nā nocte laborat magis in digerendo morbi mām q̄ in die occultans se i centro sui cū calore nāli. Ob appet ex dictis. Et materia faciēs egritudinē auger accidentia ita vt egrediens si fuerit debilis humores qui ipam moti obsideant ⁊ circūueniant taliter: vt non possit spargi ⁊ dilatari cum suo instrumento ob poroz obstructionē sicut i die. Maz vt ꝓtectum nā magis a materia stimulat in nocte. vñ

quarto re. a. Noctes magis supfignant q̄ dies eaq̄ circa desipientiā. Ipsa nāq; tunc debilis nō potens irritat ꝑem illā supportare: mor cōsurgit vt resistat illi. Et ita cadit in pugna plerūq;. Et per hāc modū ꝓponitur tertio crisiū nām ꝓfestim moueri ad crisiz signis digōnis mine ꝓeuntib⁹. Adhuc nox, ꝓpter onatur hyemi ⁊ dies estati: plures āt numero, ꝓpter onabilis obseruato egritudinū hyeme q̄ estate ꝓpe reāt: pbl. primo. Adhuc sol fons vite nocte occultatur in sui ptē non permanēs diurna vex in eius fit detrimēto. Ad rōnem ergo dōm: q; maius fit nocumentū eius qd̄ acgrif rōe quātitatis hāox suffocantium ⁊ extinguentiū calorē nālem q̄ fit innumētuz qd̄ suscipit ex ꝑietate q̄litatis noctis ad morbū. Aut dicendū sicut scribitur primo fa: q; cū multa ab eq̄litate acciderit egressio, ꝓportionalia: ⁊ ip ꝓportionalia nocent: iō q; ꝓtus debilitat. nō. n. pōt ꝓtus debilis effectū in ipsam operantem quātūcūq; immatinorū tolerare: qd̄ pamplius accidit nocte. Propi q̄rtum ꝓ ad primū dōm: q; fortassis illa expulsio ⁊ poroz aptio que aduenit in die: magis arguit indiciū q̄ sudorem q̄ per alias cūones. Sudoris āt euacuatio vt simplr non laudat. Vel dōm q; magis facit ad crisim fortitudo ꝓtutis que aegritur in nocte vt declaratū: q̄ motus spiritū ad ex ⁊ poroz. Ad fm dicendū sīlr. Motus. n. ille coadiuuās continētis ad extra plus nocet q̄ ꝓfit: eo q; nāe distrahit vigorem ⁊ actum. Vel crisis est motus nō localis oio: ſz magis alteratōis: vt appet crisium terno. ⁊ fritus bz ēt alterare: lz caliditas magis. Ad aliud dōm q; si natura fuerit fortis: magis arguetur oppositum q̄ intentum: qm in crisi ēt laudabili oz accidentia satis fortia pcedere timorosa: vt nā totis viribus incitata ꝑ māz dispositā valide isurgat. Non. n. coronabit nisi q̄ certauerit legitime. Quod appz q: qn nā crises brevibus pficit symbomatibus: non adeo sūt bmōi sufficientes perfecte. Si āt nā fuerit ibecillis dictū magis nocte tunc aduenētr. Ad aliud dōm: q; illud febrile diurne ꝑticulare quoddā crisis cuiusdā modi febris pblatice. Aut q; deterior est non rōne afflictione nis: ſz rōne cāe q: indicatur i n illa quod diei fortior si nō cessauit die operante putrefactōis ⁊ motus porisimi oppositum. Ad aliud dōm: q; ꝓtus naturalis ⁊ sialis pius laborant in crisi: q̄ ꝓtus vitalis que luna vigorant: vna qdem per se magis vt nālis: reliq̄ p accidens vt sialis. Qui āt nocte sub lune plāte nō distrahitur in sensuū ⁊ motui actus: vel q; bene vt sic cōuincit ratio: alia tamē nocte existunt crisi laudabili, ꝓpiorat.

Differentia .io4.

Quod vigesima ⁊ decima septima dies sit magis cretica ⁊ indicatiua: vigesima prima vigesima q̄rta: ondit̄ur per Hip. ⁊ Ba. ꝑ declē archigenem ⁊ astrologos i pleriq; locis. Amplius aphōr q̄rta ⁊ crisium tertio. Crisis euenit i deteriori egritudinis bora piodi: hec āt porism⁹. Nō pauce ꝓ egritudinis faciūt porismū fm dies pares creticox tertio. Vigesimus enim est par dies: vigesimus primus figdem ipar. Adhuc in perfectiori dierum numero pfectior ꝓsurgit actus: ſz hoc est vigesimus cum sit decenox numerus āt denarius pfect⁹ existit. pbl. 15. vnde Plato in eum pausauit deueniens pbicox tertio. Rursus luna regens inferiora fm motum eius lumē ex quo menses lunī vī g cōs vocatur impressionis eo q; motus lune fortificat nāz maxime apparet terminatōis egritudinū distinctōez accipi: fm quā tres septimane m. 10. diebus. puta in 19. diebus ⁊ vigesima prima horax: ⁊ nō in vigesimo primo terminātur. Quod firmat quarto fa fm mēsem cōis ipressionis egritudinis dies computantur.

Propter qd̄ decima septima erit indicatiua: ⁊ vigesima cretica ⁊ nō decima octaua ⁊ vigesima prima

Oppositum bmōi sapiūt astrologi ⁊ medicox vt tactū aliq. vnde Cōmen. centil. quij. Medicus etiam ponit vigesimā primam fore creticam ⁊ nō vigesimā ⁊ decima octauā indicatiuā ⁊ nō decimā septimā. Quod filr appet ex Ptholemeo idem. Itidez Isac febriū quarto auctoritate epidimia Impares fortiores sunt paribus. Et fa quarti cum additione vplim. Impar āt est vigesimus primus. Amplius qd̄ est eēntialr bmōi magis est tale quod per accidens Sed dies ipar eēntialr ē cretica: par autē accīdtalr fz Isac ibidem. Rursus qn simul super eundē die cōcurrūt motus materiei ⁊ motui lunc magis ille dies simplicius reliq̄ erit cretica: hoc āt est vigesima prima eo q; nature maius datur spacium in māe preparatione in ipsa q̄ in vigesima quo ea indiget creticationē perfecta. Filr ⁊ luna in fine q̄rtaz trium recte ꝑuenit in vigesima prima ⁊ non in vigesima. ꝓpter qd̄ cum natura operet contra morbū sicut prudens accusator. Cōmen. centiloquij: ⁊ hic eius aduersarium accuset loco ⁊ tpe quo carruerit auxiliationibus. Ea quidem vigesima prima die mouebitur ⁊ non vigesima ad crisiz cuz auxilijs fulcita ipsius aduersari⁹ morbus adimuentibus fit primus, ꝓpter quod decima octaua est indicatiua ⁊ vigesima prima cretica ⁊ non decima septima ⁊ vigesima. Propter primū ꝓ sciendū q; qd fit crisis ⁊ dies cretica ondum dzia ꝓzi Deinceps quoq; aduertendū q; crisis duplr varisat: vel a cā superiori: aut a cā inferiori. Primo quidez aut a ꝓtute fm. n. q; fuerit fortis vel debilis vel medio velocius tardius aut mediocriter mouebitur ad crisiz. Vel ex parte distinctionis materie. Videtur enim ex duobus maxime dependere. Et prepatōne quidem ⁊ ip ꝓpatione materie ad motuz. Et ex motu superioz cū ois latio inferior superioribus lationibus gubernet. Dispositio autem sive ꝓparatio ⁊ impratio māe ad motum sicut ⁊ ipsa poterit variari. Ea nāq; aut rōne sube cōsideratur: vel quantitatis aut q̄litatis sive situs vel ex pte ipsius motus. Voco āt hic māz imitans medicoz sermones subam quādam cōpositā qualitatum accidentalium delatricem Subam vero accidentia eadez qualificantē que ⁊ verius qualitas appellat fa. Ꝑmōi āt substantia in q̄tuor marime sequestrat. nā eius alia est subtilis: alia grossa alia levis: ⁊ alia grauis alia viscosa alia frangibilis seu incisibilis alia rara alia spissa sive compacta vel media. Si itaq; cōueniāt simul plura aut ois alterius combinationis in vnez partem: ceu colera: ē eniz subtilis: levis: frangibilis: ⁊ rara: crisim causabunt cito venturez. Que vt sic magis consonabunt cum vigesima die q̄ cum vigesima prima. Si autez contingat econtra vt demuz q; materia fuerit grossa grauis viscosa ⁊ compacta qualis est mlta crisis tardabitur que vt ita ⁊ āplius diei cōueniet vigesima prime q̄ vigesime. Quod si mediocrius be cōcurrant ceu in sanguine ⁊ pblate crises causabūt mediocriter

ꝓportõabilitas cũ predictis. Si vo ꝓsiderek mã rõe
qualitatis tunc eius alia erit multa alia pauca Mul
ta qdem crisim tardare facit p se: cũ i multe mãe digõ
ne ⁊ virtute sortì ⁊ tpe indigeat ḡmulto: p accidens
tñ interdũ euenit q̃ qualitate mãe virtute stimulata
potenti crisim anticipare cogit. Qd̃ si mã ppauca fue
rit intrñ: q̃ nature nocumentũ nõ ifurgat ab ipsa sen
sibilius: eo q̃ nõ moueak nisi stimulata tardabik cri
sis. Si aũt mã cũ eius minoratione sufficiens fit ei⁹
nocumentũ afferre sensibile stimulata nã ad crisiz ci
tius sataget euenire. Et ita dies vigesima amplius
crisi accõmoda. Rõe vo q̃litatis diuersificat mã du
pliciter: aut p se vel ex accidẽti. p se qdez q̃ materia
rũ alis ẽ ca. ⁊ fic. alia ca. ⁊ bu. ⁊c. Qd̃ sigdez ca. fue
rit ⁊ fic. velut colera citius irritabit stimulãdo nãm
ad crisim cũ motiuũ calidũ exter. vnde Fo de ge. ala
limz: Calidũ bene motiuũ ⁊ si ccitus sibi ꝓiuncta: eiz
acuendo calidiorẽ reddet. Est eni ficcitas vt calozis
lima ⁊ exacuitio. Qd̃ si mã frigida fuerit ⁊ ficca frigi
ditate motiua ꝓhibente: ⁊ ficcitate ispiratione grauã
te motus ꝓtelabik nãe i crisi. De medijs ãt materie
rũ q̃litatibus relinqtur mediocriter iudicãdũ Proꝓ
portionabiliter ẽt sic accidẽtaliter q̃lificat mã ex infir
mi etate: senu: ꝓsuetudine: tpe ac regiõe. Situ vero
seu loco q̃rto diuersificata: ⁊ ipsa crisis itidẽ bz varia
ri: vt q̃si mã aut super renes in locis locabik calidis
vel frigidis sub eisdẽ: fm q̃citius vel tardi⁹ materie
in ipis ꝓtente moueburk ad crisim: i ꝓnosticis Aut
eni in pte dextra situabik: vel i sinistra. Qd̃ sigdem i
dextra: caliditate cordis ptez irradiante magis ipaz.
Epatis ẽt ⁊ fellis adminiculo: citius termiabik egri
tudo diei vigesime iã facta ꝓsona. In pte aũt sinistra
calidũate minorata: causis occurrentib⁹ ex aduerso:
terminus ꝓtendek egritudis vigesimeꝑme ꝓportio
nabilis effectus. Rõe qdez motus: q̃ aut ꝓtinuus
vniformis sicut sebres ꝓclusę continue ꝓportiona-
les: vel p dies ipares: aut pes concitak: creticoꝝ ter
tio. Et pte vo cãe supiozis variak crisis dupliciter.
Aut rõe humoꝝ planetis appropriatoꝝ ⁊ attributo-
rũ. Vel planete cuiusdã vt lune: ceu ceteri plãete su
am vant dispõez: cũ hoc q̃ ipa nãz hanc regit iferiozẽ
gnãbilẽ ⁊ corruptibilẽ. Fit nãq̃z ꝓpria corpori pp si
milẽ cũ eo opationẽ in centilogo. Primum ãt dicto
rũ adhuc sequestrak i duo: humoz eni duplr põt i su-
periora corpoꝝ adduci. Aut rõe q̃litatis ⁊ sõe aut cu
iusdã ꝓpetatis nobis satis ignote: aq̃ ⁊ humoz motũ
est sortit⁹ intra pmũ qdẽ motũ dõm mcliaz i saturnuz
deduci ⁊ cũ sit frigidus ⁊ siccus tardi motus melie si
militer grossa frig. ⁊ fic. tardius moueb̃it ad crisim.
Phla aũt attribuik lune ⁊ veneri mõ quodã san. ãt
Jouí ⁊ colera marti ꝓncipaliter ac soli. Et q̃ motus
martis est quodãmodo iordinatus ⁊ subitus ideo co
lera ad crisim celerik moueb̃it. Qd̃ si q̃gnis citi⁹ mo
ueri videat ꝓportione motus Jouis aut phla respe-
ctu motus lune: tardius hoc ex alijs sibi occurrit cau
sis dictis ⁊ dicendis. Rõe qdẽ ꝓpetatis occulte q̃
bũt humores ad supiora est q̃ colera euẽtationẽ ꝑ ter
tio in tertiũ recipit diẽ: Melia de q̃rto in quartum:
phla de die in diẽ: Sanguis vo sere ꝓtinue dria. ss.
Quod ⁊ marie pp eius qualitatẽ ⁊ circa nãe iteriora
situationẽ vt cõtingere. Amplius ꝓsiderandũ q̃ fm
diuersitatẽ corpoꝝ supcelestium diuersificank crises
Corpora hmõi ⁊ marie planete in gbus ⁊ sirurũ stel-
larũ vis recipitur: q̃druplicũ possunt variari: vel cõ
paratõe ipsoꝝ vniuersali ad signa: vel ad cardines
mundi: aut ad epiciclos vel ad ꝓiunctiones aspect⁹.
Nã si contingat planetã sore in signo mobili: ondit
natũ materia sibi facta obediente citius ad crisim p
tingere. Si vero infiro ecõtrario. In cõi vero me-
diocriter iudicandum. Et parte qdem cardinũ: quo
niam cuz materia attributa fuerit planete orientali:
cui etiã vis ibidẽ extiterit virtute planete dispositu.
citius suscipiet maturationem. Qd̃ si planete occidẽ
tali: secus continget. Similiter si septẽtrionali fue-
rit attributa cum eius vigoz sup nos directius ipri-
matur: velocius creticabik si meridionali accõmode
tur: propter ipsius ad cenith capitiz nostroꝝ distare
Tertio quidem ratione epicicli planete diuersificat
materiei attributio. Quod equidem fm stationem
directionem ⁊ retrogradationez contingit. Et nimi
ruz si planeta fuerit directus eo q̃ tunc motus ei⁹ ve
locitas materiam sibi signatã celerius incitabit ad cri
sim. Si vero retrogradus econtra. Quod si statio-
narius differenter fm q̃ illa statio erit ad directionẽ
vel retrogradationẽ. Variak etiam quarto materie
motus fm coniunctiones ⁊ aspectus planetaꝝ. nam
si contingat lunã crisis tempore future: planete tar-
do frigido ⁊ iformato applicari qualis est saturn⁹ ac
cidet eam tardari: ⁊ districtã fieri nisi materiei q̃litas
egritudinis q̃litate planete sibi oppolita cõtẽperetur
i centilogo ⁊ creticoꝝ tertio. Si vero planete ꝓiunc-
gu⁹ calido motũ velocitanti velut sol ⁊ mars: mate-
ria egritudinis mobilioz reddita citius pertinget ad
crisim. Redditur ⁊ motus materiei diuersus etiam
propter aspectum q̃ etiã quatuoz sũt quadripartiti p
mo: trinus sertilis: oppositionis: ⁊ q̃rtus vt ostende
tur dria. 168. Istoꝝ aũt aspectuũ quidã sunt ꝓsortan
tes naturam alij vero morbũ exterrentes. primi qdẽ
sunt trinus marie qui perfecte amicitie ⁊ beniuolen-
tie est aspectus ⁊ sertilis ẽt q̃q̃ fit mediocris. Cum
eni bis aspectibus luna locuz aspicit future crisis: ⁊
principij egritudinis ꝓsortak natura tpe medio sicut
pugiles sufficienter pteroborati ad pugnam. Alteri
vero aspectus duo vt oppositionis: ⁊ tertius ratõne
inimicitie pugne ⁊ cõtrarietatis: ⁊ quartus ẽt medio
cris habent morbum exterminare: coꝝ contrarietate
materiã eruperando in crisi bona qualis vtplurimũ
vigesima seu vigesimaprima eã in euacuationẽ dedu
cens. Si aũt aspectus seruari illesi non valent nisi i
circuitus lune in zodiaco obseruek incõcussus. Qd̃
maxime attendendum cũ etiaz creticoꝝ tertis ad cri
sim. Plus lune motus operek q̃ dispositio materie
vel indispositio eiusdẽ. Si etiã aspectus attendunk
fm motum lune de puncto in punctum in circulo: ⁊
noꝝ luminis ipsius susceptionẽ. lz ⁊ illud possit iter
uenire quandoq̃z. Et parte quoq̃z planete cuiusdaz
vt lune: quia operatio corpoꝝ superioꝝ in ista inferi-
ora fit per motum ⁊ lucẽ. motus aũt quantum ad pre
sens inenik dupler: simplex vz ⁊ cõpositus. Qui etiã
simplex triplex existit. vnus qdem quo luna moueb̃
ab vno puncto zodiaci ⁊ ad idem reuertitur: qui mo
tus mensem constituit dictum peragrationis seu p-
prie impressionis a Bal. Et hic quidem vigesimo-
septimo diez spatio ⁊ octo fere terminatur horis: cer
tius tamen septem horis ⁊ tertia hore parte. Et iste
motus propẽ in almagesti cursus vocatur longitu-

dinis qui ꝓsurgit ex eo: q̃ centrũ epicicli lune moueb̃
oi die. iz. gradibus. ⁊. i4. minutis seu. ri. ꝓpter mo
tũ gẽzabar capitis ⁊ caude draconis oppositum sup
ecẽtrici deferẽtis supficiẽ. Est ⁊ ali⁹ mot⁹ simplex q̃
a Ptolemeo dr diuersitatis cursus. ⁊ est quo luna
moueb̃ oi die. iz. gradibus ipsius ⁊ minutis. Qui q̃
dẽ motũ velocitat ꝑmissiuz. Et hoc qñ luna fuerit in
oppositio augis epicicli: i loco. s. terre ꝓpigozi. Tũc
eni dr velocursus seu cita. Et motus eius ẽ ab occi
dẽte in oriẽs. Cũ ãt fuerit in pte supiozi epicicliuz in
auge: motus tũc retardak predictus: ⁊ sic cursus ap-
pellak tardus in Sriam alioꝝ qnq̃z planetaꝝ: cũ in bis
duob⁹ epicliocꝝ suoꝝ locis extiterint. Etenim circa
augen veloces appellãtur ⁊ directi. Circa vo oppo
sitũ tardi ⁊ retrogradi. In locis ãt intermedijs statio
narij preter solẽ. Ipse nãq̃z caret epiciclo. Et ió qñ
isti duo motus. s. lõgitudinis ⁊ diuersitatis: ꝓcurrãt
in eandẽ ptẽ ab occidẽte in oriẽs in Sriam vz motus
primi motus lune velocitas intrñ. q̃ circa. i5. grad⁹
zodiaci pambulat in die nãli: ita q̃ in sex dieb⁹ vnam
q̃rtam peragrabit zodiaci. Et fm hoc luna in sex die
bus moueb̃it ad crisim bonã. Et, ꝓpter hoc contigit
qñq̃z crisim quartedecime diei ⁊ in tredecima lauda
bilr dzeuiat: aut ꝓseptime in sexta. Si vo ꝑdicti duo
motus fibi in Sriam dissonãt partem vz cum motus
diuersitatis fuerit in oppositum motus longitudinis
ab oriente in occidens: continget id quod colligitur
de motu lune ab occidente in oriens in zodiaco mi-
nus. i2. gradibus in die reperiri naturali: ⁊ fm hoc
accidet q̃ luna cum octo diebus ⁊ aliquibus horis
vnam peragrabit quadrantem: ita q̃ crisis septime in
nonam laudabiliter proclabitur diez. Et fm hoc cri
sis continget magis in vigesimaprima q̃ in sa die.
Modo tamẽ prioꝝ econtra euenire significak. Sup
posita tamen diligenti horz velocitatis lune ⁊ tardi-
tatis admnicem contra posite: q̃ si continget lunam
mediocriter inuenirí inter id quod est eẽ tardam ⁊ ve
locem cursu. Aut ꝓsractã ex ambobus. ⁊ hoc ẽ cum
i3. gradibus cũ qbusdam minutis in die tũc vnam q̃
drarũ circa septẽ dies pambulabit. Et ita crisis con
tinget in septima quod ẽ dare q̃ multũ: vt hic appẽt
ex Abrabã. Euanare luminarũ seu creticoꝝ tracta-
tu calculationeq̃z motus lune. Quapropter Ba. ⁊
alios multos medicoꝝ motũ hunc lune nõ talr dissi
guẽtes sed simplr ꝓsundẽtes tanq̃ vmformẽ in eoꝝ
crisib⁹: plerũq̃z errare contingit. qõ sorte is nõduz
vidit vt ẽt appet creticoꝝ tertio. Cũ nõdum motus
tpe suo fuissent pfecti iuenti. Cũ Ptolemeus perse
ctius cõprehendẽs ad ipm non peuenerit sortasse lz
ei cõtraneus extiterit. Et iõ ei mime iputãdũ marie
cũ fuerit medicus: astrologus vo rarus: posteriori
bus vo maius. aut q̃q̃ iple iudicauerit occulta lu-
ne diuersitatis motũ nõ m̃ denuo ẽ visus illo couti. ẽ
⁊ tertius mot⁹ simplicis iã dictorũ ⁊ q̃ cõis dr a ga.
impssionis eo q̃ luna distans a sole spacio tanto q̃ lu
men ab ipso receptũ põt in hec inferiora vinificando
imprimere: ⁊ hic qdez motus fic ꝓstituik dies. Sub
trahitur. n. a mẽse ꝓiunctõis q̃ erat. 29. cuz dimidio
tres dies ante solis cõiunctõem ⁊ post quod tpe ma
ius existit occultatõis ⁊ debilitatis lune lumine pus
te. Illud aũt quod remanet sũt. 26. dies cum medio.
Est aũt cõpositus ẽt triplex. vnus qdẽ cõpositus ex
cursu longitudis ⁊ diuersitatis ptacte differẽte i me
dis ⁊ concordante in vltimo. Alius ex hoc cõmixto
toto ⁊ aliq̃ ei⁹ pte. Et est fm q̃ luna moueb̃ de pũcti
one solis ad ꝓunctõem itidẽ dicti⁹ cõiunctõis: qui et
numero. 28. diez nãlmz cũ dimidio mẽsuratur ⁊ iste
ẽt cõi nole mẽsis dr lunaris: q̃ fm calculatores
dicak vnũ eẽ et. 30. diebus: alteꝝ vo et. 29. solũ saci
lioris cã cõputationes. Et hic qdem cõsurgit ex addi
tõe duoꝝ diez ⁊ q̃tuoz horaꝝ supra ꝑdcm mẽsez in q̃
bus luna puenit ad solẽ. Vo. n. cũ inuenit in loco in
quo spm reliqt s: fere per signũ vnũ iã antecessit. Et
fm istum mẽsez lune nõ distinguit aspectus nec egri
tudinũ dzeuũ fm lunã currentũ ꝑsigitur tertius
cũ alicubi eandẽ ptem zodiaci bis i hoc mẽse circuire
ꝓtingat. Tertius aũt compositus ẽ q̃ fm sentaſiã ga.
et mẽse peragrationis siue, ꝓprie impssionis ⁊ mẽse
cõis illatõis cõficitur. Cõiunguntk nãq̃z isti duo mẽ
ses inadinuicẽ ⁊ quod resultat ex eis sunt. 53. dies ⁊
10. horze. huius qdem aggregatõi medicus sunt. 26.
dies ⁊. 22. horze. Et hic mẽsis medicinalis a ga. appel
latus existit. Quẽ qdem in septimanas sequestrauit
ꝓstinẽs vnãquãq̃z ex sex diebus ⁊ decẽ ⁊ septẽ horis
cũ media. Medietatẽ septimane ex tribus diebus ⁊
octo horis cũ media ⁊ q̃rta hore: diẽ qdem: 33. horis
⁊ q̃tradecima pte horze. Et fm hoc due septimane in
iz. diebus ⁊. ri. horis inuenũtur terminari. Cresce
ro in. 10. diebus ⁊. 4. horis cum media. Hec ãt fan
tasiarus ẽ Ba. vt ostẽderet q̃ tres septimane. 10. di
erũ spatio ⁊ nõ. 21. terminarent eio. quod tamẽ pre-
cise non potuit ⁊ si laborauerit plurimũ inuenire cuz
quatuoz horze fm eius cõputatõem vltra vigesimum
excrescãt cuz medio iuxt in octauo die superfint. 18.
horze ⁊ in. h. 271 Propter fm vero sciendũ q̃ mo
dus dicendi Ba. iam tactus vz compositio mensis
dicti medicinalis ex mense cõmunis impressionis et
ꝓprie constare non potest cum iste mensis diminutus
a vo lune motu peragrationis qui est potior causa i
crisi. Etiaz fm eundem gradus aspectuuz integros
non conseruet quibus indicatur egritudo. Amplius
nec vniuersalis methodus existit: neq̃z necessaria in
egritudinibus que citra quartũdecimũ terminak cuz
tempus non repetatur in eis. Aut sortasis respon-
debit id trñ quesitum adaptari diebus indicatiuis et
creticis vltra quartũdecimũ ꝓtensis. Rursus mul-
totiens contingit imo fere semp q̃ in egritudine circa
vigesimũquintũ terminata non erit alius vllo mõ
mẽsis cõis impressionis ⁊ ꝓprie. quod aũt plus ga.
angit: ⁊ eius compõnem frangit: est q̃ si aliquis per
octo dies. q̃tuoz vel sex: aut hmõi ꝓtingat ante solis
⁊ lune coitũ egrotari ⁊ egritudo, ꝓtelctur in septimũ
⁊ vltra aut ẽt in ꝓiunctõe icipiat egrotare ⁊ ꝓtẽdat i
asi. Tunc deficiẽte mense cõis impressionis in principio
⁊ in medio: mẽsis medicinalis remanebit incõpositus
⁊ vanus: altero eius competente deficiente: ꝓpter
quod erit dare tempus in quo egritudo motu nõ gu
bernatur lune. Itidẽ: volẽs Ba. in finez viginti re
cte terminare: cum hmõi cõi aut medicinali cõfracti
one per quatuoz horas cũ media: trãsiuit in eas que vi
gesimeprime diei: vltra sextam ptem ꝓtinet sensibi-
lem ita vt crisis. iz. diei superfint. 17. horze. adhuc di
ctum eius potest calumniaz suscipere: eo q̃ mot⁹ lu-
ne diuersitatis: velocitatis vz et tarditas minime de
articular, ꝓpter quod et si motus iste veritati videat
attingere: fictitius tamen ampli⁹ q̃ principioꝝ natu

re astrictus rōne. Et marie cū videat mēses quendā cōis appellatū ipressiōis ab eo Vo gratis aduenisse et marie qi nūero.26. diez cū dimidio terminent ac si semp luna tribus diebus sub radijs permaneat solis cuz tū qñqz videat mane aī ortuz solis et in sero eius dē diei vt nouacula alsagran⁹: qō ēt expertuz. Est et alī modus dicēdi quez vī defendere. A. grto scōa. Et hoc est ex mēse cois ipressionis accepī⁹ ptinente. 26. dies cū dimidio vt dictū antea. Que qdē moduz intūt approbat q addere parūper i B sicut fecit. 8. dicat trāsgressiones existere. Aut vīr bnōi putatio tē dieruz creticoz assignatio est trāsgressio qi medi cuz cē suā artez pducit cuz sit poti⁹ de cōsideratione astrologi cū nāli. Sed nēpe ad hunc moduz plura et maiora icōueniētia sequunt q̄ ad dictuz ga. tuz qi aspectus min⁹ seruat illesos: tū qñ tres septimane in 19. diebus et horis.21. tūc finient et nō i viginti diebus complete. Adhuc magis qō multotiēs erit dare egritudinez q̄ nullo motu lune seu mense gubernabit i mari: ceu ex Ba. inductū. Propē tertiū qdē sciē duz cū reuerētia tū quadā maioz potius tertiū hunc modū dicendi sore eligēdū vt q mot⁹ seu mensis lune ipressionis ꝓpe remanent icorrupt⁹ sicut sentiūt astrologi: quez qdem vī. io. theori. tenuisse cretic tiones p gradus aspectuz distinguens pfectos: sic. n. bi pmanēt illesi. Et cois habet terminus magis iter vigesimā et vigesimāprimā diez cuz tres septimane in .20. die cū dimidio finiant: q termino ꝓ pte ei extrema magis ꝓuenit crisi q̄ est cōmotio pcedēs qō apparet qñ neqz oz in his terminationibus pfidiosi i insistere vt q semp ad ꝓplementū motus lune stariz crisis ꝓsequat. pōr nāqz antecedere et postponi ꝓpē dispōem et idispositionē materiei ad motū antedictū et potissime i egritudinib⁹ quez plura et tardius efficit. Et iō inuenio Hippocratē pmo epidimiarū non terminātez tales egritudies determiano ne pcisa sz lata vtpote cuz hac ꝓpositione circa q̄ tpis latitudinez et idetermīnationē ipozat. Dicit. n. circa. 0. circa. 34. circa. 40. sic. Ideoqz ptingit q buiusmodi egritudies plongant nō soluz spacio. 12. horarū aut septez cum dimidia in qbus vī esse discoberentia mensis medicialis et ipressionis certe imo multotiens duob⁹ et trib⁹ diebus crisis ꝓtinuat: creticoz pmo: et grto scōa: et marie vltra. 40. cū soluto egritudinez sicut Ba. asserit cuz arcbigene si t magis p digestionē et resolutionē paula ti q̄ p digestionem et euacuationez subitā. Et ꝓfirmat: qñ aspectus cretiās latitudinez bz grādez: tantā nāqz quot sunt gradus lucis seu q̄titatis orbis planete: qō et vlius ē dicere p septē gradus fit ante totidē retro: puta planeta cūis i pmo miutoz arietis directe aspectu opposito aspicit illū q fuerit i libra totidē minuto. Cū latitudine Vo erāte i.23. Vginis gradu ac i septio libre. neq ēt cū adest aspectus mot occurrit: imo aptitudinē oz obseruare mā et dicet. Rursus ad hūc motuz nō sequit motus aut mēsis lunaris iter sectus tpe sicut i alijs sequebat modis: cuz hic verus sit et vniformis lune motus ꝓpetuus. q si hunc qs obuiauerit. d. q crisis nō ptingit. in. 40. vez in. 4. iā apparait qd dicendū: qñ cuz talis crisis plongēt et si nā iā sentiēs beneficiuz lune ad finē grte ptingentis et motu stimulata materie que par i magis mouet die circa q̄drage simā cōmotionē cretica iciplat sucedentem. Crisim tū perficit magis euacuatiuā in. 41. que nomē et spez ipositū terminationi. In egritudinib⁹ aūt q vlterius ꝓtendunt qi crises trā in diebus istis vniuersalibus Hippocratis videat incipe: tuz ꝓpē motuz materiei ꝓclusū parē vel iparez: tuz pp hebetationē luminis lune in cōbustionibus nubilomin⁹ pfectas crises seu resolutiones sine materierū paulatinas digestiones i finibus recipient fm aspectū lune q̄rtarū: qō p pendens hip. i epidimia prodos ēt neglexit vlez qō apparet cū post. 10. diez creticuz pnūcianerit. 120. et non. 100. Est ēt in his vt tactū motus obfuādus ma terie: qñ cuma fuit motus p tertiū vt colere eius crisim et idicatiuā magis reddet ꝓportionalē. : i. diei. et 13. Cuius aūt motus fuerit mā ꝓportionalis incōclusē sicut appet in ꝓclusis et in materiis⁹ que mouē tur in paribus crisis videbit plus a. 20. q̄. 21. dependere. Adhuc crisis tripler vt cōmotio antecessio alteratio subita sere isensata et euacuatio manifesta. dria. 103. differentib⁹ horis occurrit. Et iō q mot⁹ materieruz sunt diuersi et qñ modica distantia iter vigesimū et vigesimāpimū cū. 12. horas i quibus luna tres q̄rtas pagrat iteruenit. Et qi neqz medicinales terminī: neqz ēt nāles ꝓpter indeterminationē materiei et eius varietatē possunt inueniri pcium: imo oz vt ga cū latitudine dicat sexto de re. fa. de optima ꝓpositione et bona bitudie. Et firmat qñ diligentissima subtilitas ipoztuna: febriū. 2. Eti: In medicina ꝓc pue cū phonozet qō apparet q̄ marie nō oz in amplio⁹ circa bnōi quesitū sollicitari intūt cuz termin⁹ creticus 20. et. 21. diei et ncurōis fit idē si intelligat iste. vñ colli. 4. Scias q q̄nis isti dies verificent i crisi: nec cessitatē nō bnt: sed Vitatē fm plus: qi Rufis dicit q expertus ē in ifirmaria relepso in plurib⁹ decēmilū: vt multis verificati sunt dies ab hippocrate: galienoqz laudari. Et i multis virtutē liberationes dies habuerūt reprobati. Neqz gal. tandē b pteruit: vt estimāt q̄multi vñ pnosticoz. 3. Crisis accidit i. 20 plus valde et certius: et cretico. 2. Inuenit septimus fm elimū ꝓportionalis die. 20. ꝓpozōe q̄rti ad septimū: et vndecimi ad. 14. et fm. 18. vigesimo ꝓmo. vñ illo tertio sz fiat crisis i vigesima et. 21. die: fit trī i. 20. plus. Et q̄rto scōa: Decim⁹ et septim⁹ iterū idicat i 20. et. 21. Et decimusdecimus indicat in. 21. Nō igit oī fariā vigesimaꝑma respuit neqz decimooctaua: et lō medico nō expedit amplius sub chlamyde cācellarie digitis in diez nālū fractionibus insistere cū dies nāles integri sint attendendi motusqz lune ꝓprius siue medicinalis. cū fm hunc. 3. septimū. 10. diez spacio: et. ii. horis cū dimidia terminēt ita vt ips iter mediū 20. ac. 21. attinens tū p hore dimidiū amplius. 10. vñ et verati⁹ ꝓcessū in eo iudiciū q̄ i. 21. ꝓtingere. Propter q̄rtum qdem ad fmū qd dicendum appuit. Ad aliū dōz q i vigesima et vigesimapria pōt crisis fieri sēo modo vt declaratū fm q egritudo erit conclusa: vel currēs per diez pariuz afflictione aut imparū. Ad aliud quid dicendum of fum dria. 49. Numer enim perfectus dicitur multifariam. neqz quod per secum simpliciter hic concludendum esse perfectū. Ad aliud quidem dicendum ex: A. visum est detestatione. Quantum vero que alterius partis conuincant prearguta ex his apparere potest aperte. Quid autem ad Isaac dicendum; differentia videbitur cōsequenti.

Vod crisis quartadecima diei sit fortior ea que septime: videt per Isaac. 4. febriū dicē tem decimāquartū oibus diebus creticis et quartū oib⁹ dieb⁹ nūcianiis dixerit esse meliorez. Iridē: quarto secūda. 14. est dies fortis valde. Et ē fortitudine ipsi⁹ est q nō inuenit dies cui nō ꝓportionetur quartusdecim⁹ qui sit vltimus in fortitudine i iudiciis crisis et salute ipsi⁹ hedā a cōplemēto eius. Adhuc ibidē fm plurimū potissimus septimus decimus a. 14. parūper. Cū aūt potissimus declinat crises si fuit adeo fortes qi ipse in vehemētioribus accidāt potissimis dfa priozi: et in sermonib⁹ iudicialis vniuersis. Amplius cū actus actioz fiunt in patiēte et dispōsito tūc erit fortior actio qñ materie erit magis dispōsita. hoc aūt euenit i. 14. cū tēpus intercesserit lōgum a ꝓncipio vsqz ad crisim qō necessariū est in qualibet actione et materiei dispōne: secūdo de cā. Et ti: Cum indicatio sit signū prētū ad crisim fortioris idicatiue fortior oz esse cretica. sed fortior indicatio est decime quarte q̄ septime qi. 14. indicat septia: Isaac febriū quarto. Quod demōstrat qñ tū debet esse spacij ad indicatiua vsqz ad indicatū quantū fuit a principio egritudinis vsqz ad ipsius mediū. Mediū vero est septima decimequarte nō aūt vndecima cum decimequarte sit propīquōr q̄ morbi principio. septima Vo fortior est quarta cuz materia sit tunc magis mobilis: fitqz luna iam in quadre secūde infrio et non in medio primie velut in quarta euenit die. Rursus illud est fortius quod in plura pōt eo quod in pauciora. dies aūt. 14. in plura pōt: q̄ plurimus. n. creticat egritudines cum ipsa ꝓnuntiatur absolute cretica. In ea ēt plures materie conueniunt iudicature Vo lin. Egritudines acute mouent lune motu sicut cronice solis motu: creticoz tertio et centiloquio. Sz in die decimāqrta cuz luna duas ptransiuerit quadras in aspectu fit oppositionis a loco in quo in morbi fuerat exordio. hic aūt aspectus pfecte ponitur inimicitie et pugne. In septima aūt cum solum vnam quadrā pambulauerit in aspectū deuenit quaternuz inimicitie et sizetatis mediocris solum. Vbi aūt fortior pugna i mensfior expectat victoria. Iridē: aut ē fortior septimus decimoqrto qi ꝓpīnqor principio egritudinis et fic. 27. esset fortior. 34. et. 34. 40. quod nō oī vel rōne aspectus lune quod ostensum contingere. itaqz decimequarte crisis vigorosior ea que septime. Huius aūt oppositū cōiter seruatur quod etiā rōne monstrat: qñ aphoris. quarta. que in paribus iudicantur diebus districta sunt et amica conuersioni. septimus aūt est impar: decimusquartus vero par. Iridē: dicū est crisim fieri vehementior porismo: sz in septima his vehementior intercuenit q̄ in decima quarta qi impares fortiores sūt paribus: dria priori vnde quarto re. a. Oz maxime numez imparem vereri qi bi dies repentes facunt laborantes: q̄re tertio creticoz. Crisis fit plurimū in acutis egritudinibus in ꝓaribus: in cronicis autem in paribus. Amplius crisis accidit maxime decursu lune per signa. Cuius actio grandis est in crisi. In septima Vo Sizetas interuenit olmoda cum luna vt dictum peruenerit ad principium sequentis quadre vbi in duabus q̄litatibus reperitur oppositio: sicut si ea fuerit in principio arietis calidi et ficci cum morbus initiauit. Vñ quidem ad finem peruenient septime diei ad cancri frigidi et bu. concurrit exordium. In termino autez q̄rte peruenient ad libram calidam et bu. concordantez cum ariete in qualitate actiua vt caliditate. Septimus igitur fortior in cretica secūdo decimoqrto. Propter primuz vero sciendum q quid sit crisis quidez dies et quid dies cretica differentijs ostensum in medietate precedentibus. Propter fm quidem sciēdez quosdam dirisse crisim septime fore fortiorem eo q i ipsa terminatur tertiana que fortem recipit creticum onem ꝓpter motuz ipsius vehementez. Et qi in septima fit fortior porismus. Alie vero materie simplices et cōmixte fortiores faciunt crisim in decimāqrta Sed suspectus et inarticulatus reddit hic sermo qñ tertiana interpolata vt illa que vera nuncupatur tertiana crisim facit in decimāqrta et non in septima. vñ Hip. Tertiana vera in septem piodis iudicatur longissima. septem aūt piodi. 14. inducit dies eo q quātum continua agit in vna die nñ interpolata in vno piodo. Adhuc febres sanguinee quez crisis est vehemens in septima terminant non parez. Rursus aucto res simplēr pferunt septimez et fortiorem in crisi de cimāqrta. Quidam Vo ꝓtulerunt decimāquartam fortiorem eo q luna aspectu conspiciuntur opposito loco initij morbi. sed qd de hoc apparebit ex dicendis

Propter tertium Vo sciendū primo q crisis septime fortior est illa que decimequarte. Et deinceps varietas attendatur diez creticoz. Propter primū huius sciendum q per fortiorem crisim duo possumus intelligere: vel crisim sepius emergentē i tali die vt illud dicatur fortius quod in plura potest. et sic fortassis crisis decimeqrte fortior existit crisi septime cum pluries occurrat in ea: et maxime in regionibus frigoribus tpata et in corporibus ociosis fruentib⁹ copiose alimento: qualia sunt hodie corpora plurima. Naturalia. n. cum arte pulmentaria delectationem machināte tpe non sufficiant pñti. Eti. Decimāqrta est tpe vrcunqz medius in quo concedunt materie calide cum frigidis. Hunc tamen intellectum accepto non multū: sz ꝓprius crisis dicetur fortior eo q conditiones ser pdiete pfecte crisis veri⁹ et complen⁹ reptant in ipsa q̄ in reliquis aliaz. vnde creticoz pmo. Vidimus in septima fieri crisim multotiēs et fuit cū hac cōpleta certa salua manifesta indicata et benigni mutata. Et post quedam subdit. Iō dixi q pcedens oēs dies ē septimus: et nō significo qi ipse fit dies antecedēs in numero neqz in cōsecutione ordinis diez. vez significo qi ipse est antecedens in virtute et nobilitate qñ in ipso cōsumūtur egritudines consumptione perfecta certa laudabili salua manifesta idicata. Et ēt in sexta consumūtur egritudines sz nō sicut in septima: qñ hic assimilatur regi indultori eis quos vincit. sexta Vo tyrāne gratulanti in effusione languis. Huius ēt plationis septime recordat i fo ita. Fortior diez crisis est septima et ipsius indicatiua ē quarta. Amplius Almansor decimo. Septim⁹ dies oibus diebus creticis sua malitia et bonitate supior existit qui sere dici sexto contrarius est. decimus quartus aūt dies creticus est et a septimo secūdus vnde theo. io. Oibus pferendus est dies septim⁹ et post ipm decimusquartus. Adhuc Isaac q̄rto febriū laudabiliores ac certiores diez dicimus esse septimū et decimūquartū. A. vero. Dies septimus est dies fortis valde et indicat ipsum quartus. Et licet vt

septimus ponatur in ꝑmo ordine superiori. Rursus post illustriũ medicorꝫ auctoritates monstrat ratione qꝛ crisis illa fortior in qua pfectꝰ reperiunt ea q ad fortitudinẽ crisis expetunt. Dcc aũt est septima. qõ ostendit: qm i ipsa est fortior vt cõiter dicere virtus cũ nõ morbi mora fic vt in decimaãrta incerat fatigata. Materia ẽt que in septima mouet est maior calidior acutior t mobilior: t dies septimus propinqꝛor erꝛoribꝰ egritudinis q̃ decimusquartus. Quãto. n. plus crises ꝓtendunt a pncipio egritudinis debilitãtur amplꝰ vt i longa: ceu ostensum vt fiant crises ꝓtensione. vñ quarto secunda: Quãto magis ꝓtendãtur tanto debilitatur iudicũ Est t ipassio lune tunc fortior: qꝛ in signis duꝰ fit qualitatibꝰ vt tactũ mlꝫ totiens sibi oppositis. Aut si vnis solum est semp in actinis fortioribꝰ existentibus passinis oppositio vt aries cancro opponit in duabus qualitatibꝰ Taurus leoni in actinis: Gemini virgini in vtrisq;. Cũ aũt luna est in pncipio quadre tertie sicut in fine dici decimequarte: nõ est oppositio signorꝫ nisi in vnis q̃ litatibus puta in passinis: vt aries libre tm i sicco cõtrariat t humido cũ sint ambo calidi. Taurus sibi scorpioni opponit in passinis cõuenienꝫ in actinis: vtergꝫ. n. frigidus t sibi gemini cũ sagittario. Et in reliquis eodẽ modo. Est ẽt in septima aspectus quaternus qui medie inimicitie t ꝛrietatis existit. Sed 14. est aspectus oppositionis fortior reputatus q̃rto cũ sit ꝓsecte inimicitie t oppugnationis: vñ vt sic fortior esset crisis decimeq̃rte illa q̃ septime. Sꝫ signorum contrarietas q̃ inuenitur in septima: non autem sic in decimaãrta ꝓiuncta cum aspectu q̃rto fortassis vincit aspectũ oppositoꝝ ꝓtet alia ex pte nãe pricularis t mãe ꝓsiderata: hec ãt sunt q̃ crisim fortificant i que ꝓcidũt die. Rursus illa ẽ fortior crisis que vehementiꝰ t pluriũ materierũ terminat t concidat egritudines apparẽs tã ex dictis. hmõi aũt est septimus nã febres tertiane cõtinue ac causones in iplo termi nant cũ tũc exacuat motus nõ aũt in. 14. Silr plurime interpolaraꝫ sepiꝰ gelcant in q̃tuor porismis qui in die ꝓcurrunt septimã. Febris ẽt sanguinea cuius subrile ꝓuertit in colerã t grossum in melam: dria 89. monedik in septimo cũ p tertũ exagitetur colera Quartana ẽt exagitat i septimo: nõ aũt in. 14. sed in 13. Miscent ẽt materie frigide cũ calidis terminaturis ante septimã q̃ frigido beberãte creticant in septimo itaq; 13 concludere t ꝓprie inclinaribus tẽperatis t calidis t regimine corporꝫ concedenti crisim septime sore fortiorẽ crisi decimeq̃rte. Propter secundã hꝰ sciendũ q̃ dies critici videnꝫ q̃druplicit variari i ꝑmo gdẽ rõne frequẽtis ac rare contingẽtie i porꝫ Ideo futuri qõ in ipsis ꝓtendit / tertio ex parte bonitatis crisis t m-litie / quarto debilitatis t vtutis illorꝫ. Primo gdẽ qm dies sunt in gbus frequenter fit crisis t gdã in ordine sũt ꝑmo ceu septimus t. 14. quidã in secundo sicut vndecimus t vigesimꝰ. alij i tertio vt quartus t decimꝰ septimꝰ t vigesimusꝑmꝰ In q̃rto Ro tertiꝰ gntus decimꝰ t' decimusoctauus Illõnulli Ro sunt in gbus fere nũq̃ fit crisis. vñ creticorꝫ ꝑmo: In die. 12. t. 6. nõ vidi aliquẽ vnq̃ cui ad uenerit crisis: in gbusdã Ro fit sed raro. Et hoc filr quadruplicitꝛ dr: qꝛ in primo quidẽ ordine est duo decimus t sextus In secundo octauus In tertio. 16. In quarto. 19. Paliabbal. Aliter Ro Ba. ordiaret fruitteret. n. 12. t. 16. t nõ sertũ neq; octauũ. Dox Ro omniũ medũ in frequentia t raritate est tredecimus t decimusquintus vigesimusquartus t vegesimusseptimus. vnde quarto scõa: Dicrum creticorũ quidã superiorem obtinent ordinem ceu septimus vigesimus primus decimusquartus decimusseptimus t vigesimus. Quidam sunt intercadentes in medio ficat octauus quintus sextus tredecimus. Tertiꝰ gdem t quintus continent quartũ. In tertio. n. t gnto non sit crisis rõne motus tunc sed magis propter quartũ. vnde tertius creticorꝫ t crisiuꝫ: Nõ fit crisis propter resolutionẽ lune in tertio t quinto: sed accidit aut quia crisis preparata vt fiat in die quarto ante cedit t fit in tertio propter pranitatẽ porisini aut propter quod natura laraẽ t non stimulat ipam aliquid in quarto: quare pausat deinde mouet in die quinto Sunt t minime critici vt neq; intẽtione prima neq; secunda primus secundus decimus duodecimus t decimusnonus t sexdecimus. Ex parte quidẽ futuri quod in ipsis ꝓtendit; quoniam quartus est mdicrius primus sulpteus denuncians in septimo. Silr dabilis precesserũt signa. Si aũt oppositũ mortẽ septimus aũt indicat crisim in vndecima. vndecimꝰ in decimequarta: decimusseptimus in vigesima: in illud: Septimã quarta manifestat Ratione quidẽ bonitatis t malitie crisis: quoniã hi ceteros pcellũt in bonitate vt septimus qui cunctis vt dictũ extat pfatus: post quẽ decimusquartus. post quos ponitur vndecimus t vigesimus sub his locat post quẽ decimusseptimꝰ: deinde gndecimus: deinde vigesimusprimus post quos omnes ponit trigesimus. Dies Ro in quibus crisis euenit mala sunt sextus octauus duo decimus decimus sexdecimus t decimusoctauꝰ. vñ A. Meliores sunt septimus t decimusquartus post quos ẽ vndecimꝰ decimusseptimus t vigesimꝰ: deinde gnt. postea q̃rtus deinde nonus postea tredecimus / Ex parte gdẽ fortitudis t debilitatis eorꝫ gdã nãq; supputant diebꝰ quaternis vt septimus q̃rtus vndecimus decimusquartꝰ decimusseptimus t vigesimus sicq; ꝓtendit donec ad q̃dragesimã peruenit Quaterni tñ vices sũt vltra vigesimã post vigesimã Ro fit fortitudo i septenis vt vigesimusseptimꝰ t trigesimꝰ q̃rtus: deinde q̃dragesimꝰ. deinde currit i vicenos vt sexagesima postea octuagesima. deinde trãsit p duos vicenos in centesimã vigesimã. Et deinceps cõputatio nõ currit p dies sed per menses t annos: creticorꝫ. 2. quarto tñ scõa centesimus annumeraꝫ. Nosce quoq; q̃ sunt aliq dierũ insa vigesimus in quibꝰ mor soluit egritudo t eli, in quibus tardius Primi siquidem vt tertius quartus quintus sextus septimus nonus vndecimus decimusquartus decimusoctauus t vigesimus. Secundi autem octauus decimus duodecimꝰ sexdecimꝰ t decimusnonꝰ. Tredecimꝰ Ro extremis prioꝫ attinet scõis vtcũq; creticorꝫ ꝑmo. Relicti sũt aũt ꝑmꝰ t scõs tanq̃ in pope creticl. Sꝫ i erroꝫ subscribẽtis mirandũ q̃re gndecimus omittit cũ sit creticus aut hoꝫ medꝰ audit oio Si aũt ꝓdicta debeãt verificari opus ẽ nullã erroꝫ laborantem incurrere. Circa ꝓdicta contingit de quarta die dubitare qꝛ posita est inter dies in quibus sepe erit crisis. vnde tertio crisiuꝫ t quarto ꝑma ponitur synocha multotiens facere crisim in quarta. Cuius oppositũ tertio crisium exprimit cum quarto se cunda q' Archigenes bis fac tã se per totã vitꝫ suꝫ vidisse crisiꝫ, putetur in q̃rta: ego Ro vsq; nũc semꝫ Dicendũ q̃ egritudines sũt duplices. quedã nanq; sũt ꝑtinue ꝓclose vt synoche dicte. Ac qꝛ tales exacerbatõe non exacuũtur sed tote sũt vnus porismus t in q̃rta beneficio a luna suscipiũt in ipsa creticãtur q̃plurimũ. Sũt t alie ꝑtinue seu interpolatim p tertiam die incitatẽ t he nõ faciũt nisi ra: illume crisis i q̃rta cũ tunc nõ porisment aut nõ excitent in amplius. Illã crisis vt dcm oꝫ in porismo concurrere vehementioꝫ. Notandũ ẽt q̃ in die sexta sit crisis q̃nq; pluriũ praua cũ hic dies apud Ba. tyrãno assimileturꝫ ceu septimus regi. Accidit aũt vel qꝛ luna cursu velocior pertingens ad sinꝫ quadre sex dieꝫ spacio. Aut qꝛ egritudo motu pcedit pari talr vt negoꝫ bona pio di in sexto cõcidat die magis: nõ gdem ita in sexta t quarta: qꝛ Ro adhuc fortis. Aut sit pticipando Ro ute dici septime cũ porismus fuerit seuus antici pãs irritata natura vel extrinsecus ipsam stimulante errore. Est tñ ad salutẽ q̃nq; sicut ꝑ primus ad moꝫtẽ Iꝫ rarius eã consequãt ꝓsecutõe ꝓsecta. Propꝫ q̃rtum gdem ad primũ dõm q̃ Ysaac opponendo id ꝓtulit, vnde ait solutẽ q̃ impares Iꝫ sint ꝓcuientes nãr diei cresce pares tamẽ sũt ei accidẽtalr qꝛ si crisis incipiat in tridecima die nã sum complebit ac / tõem in decimaãrta. vnde t crisis in ea computabit qꝛ actionis cõplementum in ipsa oñditur. Silr i tertio natura eius incipit operatõem t in quarto finit illm. Et confirmatur qꝛ motus sumit nomen t spẽm a termino ad quem phy. gnto t secũdo de aima. In stum sit vnũq̃ q̃ a fine appellari. Naꝫ exitus actꝰ bat cum fit cãrum cã. Sic igitur decimeq̃rte non est tantus vigor iudicij per se: verꝫ per aliud puta per tredecimã. vnde subdit, pinde bene ordinauerũt creticas dies qꝛ cum viderent parẽ non eẽ cretꝫum ex actione nature sed accidentaliter ex apparitione operationis eius in eo complete conuersi sunt ad imparem t dixerũt ipm pari eẽ dignioꝛẽ. Vult itaq; Ysaac q̃ impares fint critici per se: pares aũt p accidẽs: quod ex Hippocratis sumpsit quã pretemisit auctoritate q̃ ipares fortiores sunt paribus. sensit. n. impare fortioꝛẽ pari: co q̃ impar iparem in se cẽtineat et parẽ: qd dicit Hippocrat. in auctoritate ꝓdicta mõstrasse. Aut pythagoricis acquiescentibus iparꝫ nãm obtinere masculi t forme cuius est actio: parem Ro femelle ac mãe cuius ẽ passio. Sꝫ calumniã non quam vt dcm Ysaac pati: qꝛ aut apparuit in crisi concurrit t nã binoꝫ inferior regitur cũ mã t ambit superior t ꝓprie luna. Iaꝫ Ro dcm q̃ Ro fortior fortiorem cãt crisim. hoc gdem euenit in quarta t in decimaãrta põt sepius contingere regimine applicato conueniẽti. Materia ẽt vi plurimũ est multa agitabilis calida t ꝓprie in quarta. Sũt t egritudines continue conclusẽ quaꝫ materie vniformiter fine exacutõe inouentur vt nõ magis pari q̃ impari exacerbẽt die ceu febris sanguinea quod luna in decimoquarto in oppositionis facta ẽ aspectu in creticatione fortioꝛi. In quarta Ro super medietatem quadre fm q̃ fi gniser fuerit per angelos almutbemõ ꝓtitus. Cum autem talia occurrant in q̃rta t in decimaãrta magis q̃ in gnta vel sexta vel tredecima: in his amplꝰ p se erit crisis q̃ in illis. Et t neq; sermo Hippocratis vt vlr est accipiendus vel ex contingẽs vt in pluribꝰ: ne qꝛ ẽt per numeros arithmeticos nãlia habent, pbari cum ipsi nõ causeant illa: sicut in pleriq; Ar. pducãt pythagoriã ponẽtẽ numeꝫ luvstantiaꝫ t aliorꝫ sore cãm: eo q̃ ignorant distinguere inter vnũ quod cõuertit cũ ente t vnũ qõ numeꝫ principat. Estimauit enim q̃ vnũ qõ nũeri extat principiũ fore cãm entium putãs ex ipso res fieri sicut ex vnitate cõstituit nũerꝰ vñ tertio creticorꝫ. Ego multotiẽs reinemoꝫor pythagore t miroꝫ de eo qꝛ fuit vir sapiens t placuit ei vt diceret in nũeris qꝛ cõsequãt ex Ro ute sua. Sꝫ nõ ẽ hic locus dispũtãdi cũ eo q̃ defipit. Vñ alr vt per iteremptõem dicẽdũ: qm sophiste in sui qõne falsum supponũt cũ oñsum fit septimã sore fortiorem decimaquarta. Ad aliud dõm q̃. A. comparat die decimã q̃rtũ ad reliquos dies alios extra septimã t maxime ad subsequentes ipsaꝫ qõ apparet qꝛ iam locutus fuerat de septima. Vel qꝛ ite lectit decimãquartã fortiorẽ eo q̃ plures in ea ꝓtingãt crises: t ꝓprie in locis a corpibꝰ pactis. Aut fortassis habuit respectũ ad oppositõis aspectũ in decimaãrta cõcidentẽ fortiorẽ q̃rto cadentẽ in septima. Ad aliud dõm q̃ porismus septime nõ declinat a porismo decimeq̃rte simplr: imo extollit sup ipm. Sꝫ fm gd ceu in egritudine cõclusa in qua nõ pcipit exacerbatio vlla. Ad aliud dicendũ q̃ mã est magis dispcsita i decimaãrta q̃ i septima habita ꝓsideratõe ad mãs diei septime ẽ disponibilis est leviter t ad materiã decimeq̃rte difficile coaptabile t plurimũ illa resistentẽ. Et ad Ro tutꝫ q̃ fortior cõiter regitur in septima q̃ in decimaãrta ac ad alia declarata. Fortie nãq; agens in breui tpe aget qõ debile in longo: de simplicãrto. Ad aliud dõm q̃ dieꝫ gdam sunt iudicatui, ꝓprie i sinꝫ septimanaꝫ puta septima decimaãrta t vigesima seu vigesimapuima: gdam vero indicatui sicut q̃rta vnde cima decimaseptima vel decimaoctaua: apparens creticorꝫ tertio t in centilogo. nihilominus q̃ sunt indicatui fm gd pñt eẽ indicatui. Et indicatui indicatui. vnde septima nõ est simplr t ꝓprie indicatua de cimeq̃rte: sed fm gd magis. Et ro aut Ysaac. Si materia fuerit grossior t grauior: fignificatio ei ut expectanda in septima t crisis in decimaãrta. Cũ. n. materia talis existit fignificatões eius plongent vsq; in septimã ita vt nequeat natura suam complere actionem nisi in alia septima que erit decimaqrta dies cũ illa: qõ si dicat debere indicatiuã mediare ipa morꝫ bi qõ de decim. q̃rta sacu sex tima. Ducẽdũ hoc itelligendũ de sere t simplr indicatuis q̃lis est. 4. ad. 7. t. xi. ad. 14 Dõm ẽt q̃ luna fm sinꝫ q̃rtꝫ uꝫ nõ bꝫ ꝓprie indicare sed magis iudicare vel indicare iest fi bi fm quartaꝫ media. Ad aliud gd dõm iam apparuit. Ad aliud filr gd dõm monstratũ. nam oppositio signorꝫ maior est in fine diei septime q̃ decimeq̃rte. Et aspectꝰ quartꝰ excellit aspectũ oꝫ positõis in decimaãrta vehementioꝫ illicentẽ in signis diuersitate Sũt t alia postensa hic crisim septime vigorare. Ad aliud dõm q̃ secꝰ est x sqꝫ ad vigesimã q̃ vltra vsq; ad q̃dragesimã cũ vsq; ad vigesimã fiat cõputatio q̃ternos: vltra Ro ipsaꝫ p septenos t reliquos postẽ sos. adhuc istabis qꝛ vigesima fortior decimaseptima t decimaãrta vndecima: nisi motꝰ occurrat mãe triduane. Propter qõ dõm q̃ septia ẽ fortior qꝛ vt declaratũ oẽs cãe fortiores crisis i ipa ꝓplicti ꝓcurrũt q̃ i alijs: nec sufficit diuisiꝫ ex vna cãrum iferre: imo

cõmittit cõsequens magis. Quid etiam ad alteram
partẗ quæsiti dicendã apparuit. Ad sc̃m tamen di-
cendã fm Ba. q̃ ille aphorist. falsus ẗ negẗ Hippo
cratica cã in pnosticis ẗ epidimis oppositũ senserit
vnde Cornelius celsus: Antiqui cibabant in die pari
leuioribus. q. accessionibus instãtibus adeo vt hip.
si septima die febris defisset recidiũ ã timere fit solli-
citus. id aũt Asclepiades intre vt vanus repudiauit.
Aut dicendus sermonẗ verificari in die pter pari cõ
magis. Cuius diuisio q̃ mediata vsq̃z ad vnitates p
uenit duas. Et ad vnuz qcqd dicat est sermonẗ Hip
pocratis verificari vt ad multum. In epidimijs eni
dictum ipares parib⁹ fortiores existere. Sic igit hip
pocrates hos cõparat dies adinuicẗ penes laudabi-
liorẗ crisim minusne laudantium. Dria. 106.

Hoc computatio cretica faciendã fit nõ a die
partus sed a pncipio febris in pariente mon-
strat qz si nõ putat ex febre ẗ non nisi ex pte
illud est error: quarto sc̃ã. Amplius pncipiuz com
putationis suscipiendũ est a pncipio morbi propter
quẗ crisis expectat qualis est febris. Sed i die ptus
nõduz est egritudo aut febris cum cã antecedẗs non
adhuc trãsiuerit in pnunctum. Rursus ab eo q̃ nãle
existit non est sumẽduz computationis initiũ: verũ ab
eo q̃ non nãle cũ iam qd morbiferuz existat. Part⁹
vero nãlis quod ostendit ex fine ipsius naturali velut
est fetuz generatum esse. Illud est. n. naturale cuius
finis ẗ terminus est naturalis. Adhuc in parte nõ vi
det esse egritudo cuz par ẗtiuz non ledant opationes
sensibilius quẗadmodum apud tartaros reperit pre
cipue. Eti: Ita partus vi se habere ad egritudinem
post tpõ sibi supueniente ẗ sicut dispositio: qrto pma al
mellatu antecedens febrez ẗ pmo creticoz: hec aũt
est in qua sunt laritudo: dolor corporis alices ossitu-
ationes nausea ẗ bmõi. sed ab bmõi dispositione pce-
dente non ponunt computationẗ pncipij egritudinis
fieri sed a febre. Et confirmat per Ba. tertio pnosti
coz: scribentem inceptionẗ samositatis non esse susci
piendam a die in quo febrẗ isirmus verus a die i quo
accidit cũ rigore febris: vz in quo ipsa fortior efficitur
manifestius q̃ prius ẗ gratuitas fiat p dolore accidit
insirmo. Si igit in sanatione ita multo demq̃z ãplius
cum hec magis fint sibi convenientia febris ẗ ei⁹ cuz
rigore euacuatio. Principiuz itaq̃z non computabit
a die partus sed a febre tm̃. Contrariuz quoq̃z bmõi
vi senturi: pnosti. tertio: decimo tiaorice: ẗ collz q̃r
to. Adhuc principium egritudinis sumendus est a tẗ
pore quo occurrit egritudo: hoc autem in partu. pre
ter nanq̃z alias passiones dicendas solutio continui
tatis aut iunctur̃ separatio grandis superuenit vn
de tertio vigesimaprima. Quãdo separat fetus aperi
tur matrix apertione tali cuius simile efficere non va
let in suo simili. Necessarium est. n. vt separarentur
iuncture quedã ẗ sustẗtent adiutorio dei excelsi. Am
plius principium egritudinis accipit creticoz primo
a tpe quo morbus incipit inceptione manifesta ẗ quã
do cogitur infirmus iacere. hoc autem euenit in par-
tu: quare ab ipso ẗ non a febre computatio incipien-
da erit. Propter primum quidem sciendum q̃ p
tus est fetus a matrice cuz eius mundificatione emis
sio. Tempus vero ipsius diuersum est a masculis ẗ
fœmellis: tertio vigesimaprima. Partus. n. non ex-
tendit in masculis vltra triguntaz in fœmellis vo vl-
tra quadraginta dies ẗ plus parũ. Tempus aũt par
gationis fœmelle. 42. pontẗ dieb⁹ de gnãtione emdpro
rio. in cãto et tpe marẗ siunt ẗ fœmellã iformari. Ex
quo qdẗ apparet ptem non solũ fore fetus egressio-
nẗ verũ etiã matricis mundificationẗ. Et iõ plures
leguz pceperunt mulierẗ post partũ cum sit immunda
tẗpluz non ingredi ne maculent sacra nisi mãdifica-
tione sacra. Et qz̃ mundio: reddit ex pte femineo q̃
masculino sicut et sapit. a. pcepit Moyses indeoz le
giser in pentatheuco parientẗ fœmellã non nisi post.
60. dies tẗplũ subingredi: masculũ vo post. 40. so-
lũ. nõ aũt in. 30. qz nãliter uterũ pp mẗstruationis sti
mulationẗ reddit immũdus: ẗ iõ trãsit ad. 40. in gbus
oio mũdificata efficit. Est ẗ ptus duplex vnus qdez
nãlis quẗ facilioz accidentia in ipo actu comitant p
turitionis i quo et sufficiẗs reddit purgatio ẗ vtr pa-
riens in pstinã sui deducit naturã. Alter vo huic op
positus quẗ ẗ opposita sequunt accidẗtia velut pter
alia fluxus san. quez sequit debilitas ẗ eius retentio
quẗ apostemata ẗ febres cõcomitãt prune ẗ multo
tiens unde surgit extura vẗtris iflatio ẗ motus q̃nq̃z
Et de tali gdẗ partu pponit dubitatio. Principiuz
aũt vt colligit ex libris crisis ẗ creticoz duplex existit
quoddã. n. est velut punctũ idiuisibile dictũ nunc vt
instans a philosophis: q̃ sub medicoz nõ cadit cõsi
derationẗ abbozzentis cozpus sempiterne passionis ir
ripere dogma: q̃ et pncipiuz nõ nisi cogitatiõẗ seu p
estimationẗ pcipit. Est ẗ aliud pncipiuz spaciũ seu p
ticulã tpis iportãs: q̃ ẗ duplex existit. Quoddã nã
q̃z parui existit tpis vt vnius horẗ tm̃ ẗ infra humodo
tẗpus sufficiẗs actioni ẗ passioni includat q̃ quesitũ
petit. Aliud vo est pncipium tẗpus iportans latius
quod et est binuz. alterz qdẗ vnum est quatuor tẗpo
rũ morbi velut dicunt egritudinẗ saluiferã i pncipi
um statũ augmentũ ẗ declinationẗ sequestrari. bmõi
quoq̃z pars pncipiuz errat imediate dictuz. Est ẗ pn
cipiuz, put iportat triuz diez spaciuz. Bmõi fidem
duo pncipia velut excedentia se bnt ẗ excessa. Aliqũ
nãq̃z maius est pncipiuz dictuz de tpe egritudinis q̃
triuz dieruz spaciũ ẗ econtra. Deinceps quoq̃z notã
duz in inuestigatione pncipij morbuz tpis iportantis
q̃ egritudines sunt duplices. Quedã. n. sunt in qui
bus pcedit dispõ almellatu appellata ẗ i his est diffi
cilius pncipiuz egritudinis statuere. tũ ppter antece
dẗia symbomata verũ pncipij inceptionẗ occultan-
tia. tum et ppter egrotantuz disponẗs diuersas ac
occupationes. Nõ. n. ab accubitu possumus in tali-
bus suscipe initiũ. Quidã. n. ẗ fortes exites aut oc-
cupatis nibus impediti vt itinerantes ẗ bmõi qui et
actualiter febrientes lectum nõ petunt. Sunt ẗ alij
molles delicati quibus extrinseca suppetunt ad vo-
tum qui ẗ anteq̃z febrẗ incurrant in lectum se pster
nunt. Existunt ẗ alie egritudines statim ex sanitate si
ue dispõe almellatica generate in quibus pncipi
um est facilius suscipere. In his tm̃ ẗ in illis pmis fm
cipium egritudinis est illa hora ih qua incepit febris
inceptione manifesta donec coactus est infirmus ia-
cere: creticorum primo. Quid autem sit dies quid
q̃z cretica ostensum: dria. 103. Propter secundu
quoq̃z sciendum: pronosticorum tertio: quosdam
posuisse principium computationis ab egritudine
sola seu Febre post Partum solum: qui quidem
negantur ibidem simpliciter tamen. Et sine causa.

Hoc qdem defectus in partu immaturali apparebit
ex dicendis. Et manifestat qm̃ febris huiusmõi sup
ueniẗs partui eis existit accidens. Et ab accidẗti nõ
dz fieri cõputatio ac vtr a quacũq̃z cã non manifesta
vez ab egritudine principaliori qz illam ad ipsz vtrum
hra corpus imitat. dria. 73. Diri aũt in partu imma-
turali qz si febriem post partũ contingat fieri naturalem
ex malicia regimis ẗ vtr a quacũq̃z cã manifesta nul
lo modo cõputandum a partu: sed a febre solum cuz
in nullo dependeat ab eodem si pauci et inter partũ
ẗ febrem interuenerint dies. Quotãdam vo Hbs
sapiunt superficietenus intellecta. computatiõem so
lũ a partu fore accipiendã. vnde. 5. pnosticoz. Se-
cũdum hunc modũ ẗ mulieribus crises post partus
fiunt fm quã vtiq̃z diem peperit aliqua quare decio
thcorice. Passiones que in mulieribus post partus
fiunt ab ea cõputabis die in qua ptus celebrat quẗ
admodũ Hippocrates imperat. ẗ collz quarto. De
bes scire q̃ crises a pncipio egritudinis computan
tur ẗ e quãdo manifeste in pncipio lesio apparet ex
cepto in muliere pariente qz in ea ab ipso partu inci-
pere debemus q̃nis egritudo post partũ post tertiã
diem sensibiliter incepisset. Tantoz aũt vtroz fmo
nes. A. quarto secũda in meliorẗ interpretatus par
tem inuenz computatõẗ suscipiendã esse: non a par-
tu tm̃ vez ẗ a febre cum ingt vt tactuz. Si pepit mu
lier deinde accidat ei fœdiũ tunc si nõ cõputetur ex fe
bre ẗ non nisi a partu et illud error. Ex quo intelligẗ
ti relinquitur ẗ marime vtute dictionis istius nisi cõ
putandum fore a partu fimol ẗ a febre. Quã qdem
sniam vetba et Ba. pnosticoz tertio: arabica preci
pue talia possunt iportare. Dz vt fit computatio bo
rum diez in hac egritudine a prima die in qua muli
er peperit nõ a die supple tm̃ in qua inuasit eã febris
qz plures cazz febris inadit in die so ẗ tertio post par
tum. Et ab istis diebus numerant medicoz plures
ẗ expectant crisim. Et istud quidem non est rectum
ita sed postq̃z numerant supple ctiuz dies ab ipso die
partus mulieris: in qbus Hbis idem inuitur in Vtu
te istius dictionis ẗ ollq̃. Et greco quoq̃z ciuz ha-
iu modi sermonẗ sic transtuli: pincipium computa-
tionis fit tibi non fm q̃ mulier inceperit febrire audi
solũ: quedam nãq̃z febrẗ e secũda aut tertia die inci-
piũt post ptum a qua plures computant crisiz futu-
rã. habẗ aũt nõ ita supple quod fit computandum a
die febris tm̃: sed a qua peperit computationem oz fi
eri diez. Propter tertuz qdẗ cã his sciendum q̃
magis computandũ est a partu ẗ a febre vna hũmo-
do partus fuerit inaturalis ex cuius cõmotione con
surgit egritudo ẗ non ex errore in regimine cõmisso
aut ex causã aliqua manifesta: quod qdem rõe mon-
stratur. Ab illo enim tempore sumendũ computatio
nis initium, in quo cã antecedens incipit sub coniun
cta locari. ipsa eniz est cã imediata ẗ conuersiua gri
tudinum: sed hoc est in partu. Iam enim pcones et
nãcij adsunt egritudinis seu febris ẗ si non discernan
tur manifeste: quod aduenit ppter ereptõem vehe-
mentẗ ẗ subitã accidentẗ in partu ex grandi separatiõe
iuncture dolore anxietate ẗ similibus. Motus eniz
maior fm arist. minorem depellit ẗ occultat iurta il-
lud veteris. Hoc̃z dolor̃z ẗc. ppter que natura con
currente cũ humoribus ẗ spiritibus corpus iflãmat
non pazz adeo q̃ die secunda sedatis symbomatibus
predictis magis febris manifestatur pamplius. Et
hoc si humores eius peccantes maxime sint phlatici
Phlegma. n. de die mouet in diem. Si vo colerici
exuterint apparebit sensibili⁹ in tertio cũ de tertio ir
ritet in tertiã colera: qm̃ non pauce manifeste febri-
re iclpiunt subaudi die fa aut tertia fm Ba. Si autẗ
fuerint humores mlici manifestabitur febres plus in
q̃rto iuxta mlie motũ. Amplius ita se hz febris: d q
tum sibi supueniẗs sicut febris superaccidẗs apostẗ-
mati q̃ appet ex cãis ẗ symbomatibus. Videt etiã
sic se habere vt febris iterminiens q̃tuoz dies aut sep
tem ẗ postea superoccurrẗs qualis e que decima sep
tima terminatur aut vigesima: apparens fo cretico-
rũ. Sz in his cõputandum nõ solum a febre supue-
niente apostemati aut ab ipsa occurrente post quiets
tionem eius apparentẗ vez a pncipio apostematis
ẗ inceptionis febris sicut sentiũt. A. ẗ Ba. Rursus
si pncipium egritudinis vt dcm̃ fit quando inuadit
egritudo respectu sanitatis aut neutralitatis almelli-
latice precedentis sensibilis ẗ in quo coactus est infir
mus iacere oportebit tũc pncipiũ egritudinis non
tm̃ a febre sumere maxime cũ sit accidens partui ve-
rũ ẗ ab ipso cũ talis cõcurrant in eo. Itidẗ si nõ cc pu
tarẗ a partu: sed solũ a febre tũc egritudines cõtin-
gentes in partu febres cãntes velut sanguinis reten
tio ẗ illa cõputationem non reciperent. Et si a fe-
bre fiat computatio non fieret ia sensibilior egritudi
nis cuẗus computatõem nõ recipiet. Cũ igit b dno
sint incõueniẗtia ab vtrisq̃z rõabilẗ cominciẗ compu
tatõem eẗ sumendã. A quo aũt hoc computatio fit
magis attendenda apparebit ex consecutõe, ppigozi
febris post partũ, ppter vehemẗtiora accidẗtia in ipo
scã ablq̃z posterius errore regimis supueniẗte ẗ elõ-
gatione febris ab eodẗ. Si. n. primũ adetit pncipi
um sumẽdum erit a partu magis q̃ a febre. Si autẗ
secũdum ecõtra adeo q̃ quãdo multũ, prelat febris
post partũ modicũ est sumẽdã initiũ ab ipso: a febre
aũt q̃plm. Quãq̃z Hbs Auer. superficialia sapiãt cõ
putatõem sumẽdã fore a partu post trigesimuz diem
egritudine et supueniẗte: quod fortassis dixit olsa
ciẗdo sermonẗ. A. volẗtes ptum longingozem extẗ
di vsq̃z ad. 30. dies i masculis. In fœmellis ãt vsq̃z ad
40. ẗ vltra. Hec igit sunt Hitatis pbabilis q̃ ex ser
monibus medicoz volẗtũ dcã veterio imitari cũ dif
ficultate ẗ hesitatione nõ parua elicere potui. Ad cu
ius qdem veritatis assertõnem plenioriẗ aduertenda
erit ergmẗtalis cognitio. Regule enim dierum cre
ticoz sãpte ab hippocrate ẗ eius fidele interpte ga. p
babilitatem magis cõcludũt q̃z necessitatẗ cũ nõ pa
rũ videam⁹ vt tactũ primo sec⁹ pnigere. Propter
quartum vero ad primũ quid dicendum iam appet.
Ad fm dicendum per interceptionem: quoniam fe
bris incepit iam vtcunq̃z. Et causa antecedẗs ducta
fuit in coniunctam lz non apparuerint, ppter gran-
diores febre in partu contingentes passiones. Aut
dicendum vt apparuit fm. A. q̃ lz crises a pncipio
egritudinis sunt computande quando in pncipio
apparet manifeste lesio. Excipitur tamen hoc in mu
liere parturiente cum in ipsa a partu fit computatõis
initium sumendum. Ad aliud cum dicebat q̃ partus
est naturalis interimendum quoniam vt apparuit p
tus de quo hic sermo errat inaturalis est. Et si dica-
tur sine eius vrpote fetum gignitum esse naturalem

Dicendū vt declaratū de rōne partus non solum fo
re embryonis egressum: verū etiam mundificationem
matricis. Aut q̄q̄ fit naturalis fetui: mulieri tamē
et passionibus ab ipsa contingentibus innaturalis exi
stit. Ad aliud dōm hoc fortassis verificari vtrūq̄z in
parte naturali: nō aūt in innaturali cuz egritudines
consequant enarrate prius. Ad aliud dicendū nō si
militer se habere almelitatu ad febrē vt ptum ad eam
dem. In partu.n. sensibilius ledunt opationes q̄ i
ipso. Et iō potius ab eo sumendū ꝓpationis initiū
et non almelitatu. Ad huius confirmationē mihi dif
ficile dicendū ga. apparent fatiem aduersari Hippo
cratis orationi tali enim: Supintendere ergo oportet
principiū exfenationis future estimatū a die qua plu
rimū homo febrit: aut q̄ ipm rigor inafit. Cum.n.
Hippocrates primū diē febricitationis cōsiderare p̄
cepit et rigoris Ba. nō hunc exponit: verū diē vt ap
paruit exforiationis febris et rigoris et apitionis sen
sibilitatis. Sermo quoqz fortassis cōfirmat. Hippo
cratis qm̄.a. tertio decima vbi sermonē pretactū in
ducit Hippocratis hanc ꝓsiderationē exforiationis
febris non aduertit: imo simplr magis vt asserere fa
niositates quasdam raro tamen terminari in septio:
pluries aūt vigesimo quadragesimo et sexagesimo.
Adhuc et Ba. sedo recolligitur acutorz cōputandū
fore non solū ab exforiatione manifestiori febris et ri
goris: vel et etiā ab ipsius diei saniatōnis initio. Pro
pter qd fore supplendus est fmo Ba. pnosti.3.cū
particula tm̄ aut solum aduerbialis ita vt intēdat vtri
qz. Auctoritates quoqz et rōnes ptis aduersē cōce
dant, put conant ostendere egritudinis principiuz a
partu fore suscipiendū: que tm̄ put exposite sunt non
negāt initiū esse sumendū a febre. Ad aliud dicendū
q̄ lz egritudines cōtingant i partu: nihilominus ma
nifestant et adneniunt febū die ante tertiam precipue
post ipsum. vnde ab eis principium est cōputationis
assumendum. Ad aliud dicendum q̄ lz probet com
putationem suscipiendā fore a partu non tamen ne
gat quin a febre vt declaratum sumatur partui super
occurrente.

Differentia.107.

Sod mors in morbi declinatione cōtingat
monstrat per.a.collz tertio id dicentē. Ad
huc quarto febū. Est mors f cta in declina
tione pauca rara et plurimū eius est in declinatione p
ticulari et non vsi. Continget itaqz interdum in vsi:
lz q̄m multuz in particulari eueniat declinatōe. et post
quedam subdit. Et mori multotiens aliquis ex va
riolis in declinatione. Et i. confirmat rōne sicut.n.
se hz in tpe particulari ita vt in tempore ꝓtigere vsi:
eo q̄ vse elicitur et consurgit ex particulari: posterio
rum febo. sed in declinatione particulari fit mors.
Amplius contingit mori vt dicunt in declinatione p
ticulari: ergo in vsi quia hec particularis poterit cō
tineri et cōsidere simul cum vsi. Et fulcitur: quoniā
somnus in declinatione porismi nocens est ad mor
tem dria subsequenti. Sed talis declinatio concidit
cum vsi. In quolibet.n. tpe vniversalium porismi
sua quatuor seruant tempora. Rursus motus mate
rie et per consequens temporum distinctio dependet
dria.104. a motu materie et hne sed in declinatione
stante: quia materia vincitur et expellitur continget
lunam alicui applicari insortune propter quam inten
ta natura adhuc debilitata continget mori. Adhuc
morbus et natura sunt sicut duo pugiles adinuicem
duellantes. vt. terapeutice. In his autē sic euenit qñ
q̄z q̄ vno declinato et superato continget alterz inte
rire. Quis igit in declinatione mori poterit etiā vni
uersali. Oppositum huius sentit tertio crisium et fm
o creticorz: cum oi fere medicorz cetu. vnde Isaac
febriū quarto: Mors non euenit nisi in tribus mor
bi temporibus: in initio vz augmento et statu. In d
clinatione vero impossibile quia declinatio non ē ni
si cum crisis fuerit laudabilis. Palin: Mors acci
dit ex morbo dissoluente naturaz. In illo igitur tem
pore in quo dissolutio erit intensior mortē inducet.
Hoc aūt erit in ceteris temporibus pcedentibus de
clinationē et maxime in statu: remissior vero in decli
natione sicut nomen importat nullus itaqz in decli
natione morietur. Propter primū qdē sciendum q̄
mors est extinctio caloris innati oimoda libro d mor
te. Sed qz declinatio est vnū de quatuor temporib?
morbū integrantibus ideo videndū qd vt ipsius tē
pus. Est aūt quedā mensura motus in qua qs ad sa
lutem perducit vel ad mortē. Sub hoc quoqz parti
cularis continent morbi, tpa omnē ambitū cōplectē
tia que numerositate inter se differunt fm q̄ fuerint
morbi salubris aut mortalis tempora. Quatuor.n.
sunt tpa morbi a quibus ꝓtingit euadere pncipiū aug
mentū status et declinatio vt dictum prius. Omne
nāqz qd fit pncipiū suscipit et per augmentū in statuz
veniens tendit tandem in finē vt ex viuentū ostēdit
pcessu. Quādo aūt morbus fuerit mortalis vtplurī
mum hz tria tēpora cuz mors euenit magis in statu:
interduz vero duo: aliquando quandoqz vnū nunq̄z
vero quatuor. Sunt et tēpora duplicia. quedā nan
q̄z vniversalia, vt morbuz totuz integrantia nonnul
la particularia vt porismā constituentia. Quotiens āt
pncipiū dicat ostensuz ante. est liquidem principiuz
morbi hora qua egritudo cōsurgit manifeste in actū
et calor prefocat innatus a materia submersa in mem
bro quo aliquod non apparet signum maturationis
vel eius oppositū nil.n. natura in materia morbi ma
ni este adhuc fuit operata. Sed augmentū est tēpus
in quo caliditas expanditur innata et monet ad resi
stendū morbo manifeste et signa digestionis aut eius
apparent ꝓtraria. In ipso.n. virtus morbi insalescit
et patientis debilitas augmentat decimo theorice qd
in morbis euenit marie versatis. Status vero est tē
pus in quo vehemēs fit pugna inter mām et morbuz
Est et fm Ba. cū labores et accidentia intendunturz.
Et in ipso apparet victoria vnius super alterū et ma
turationis vel eius contrarij cōplex vestigiū. Et
declinatio est hora qua calor innatus materie dñatur
et vincit eā. vnde aui. Natura est fortificata super hu
morē et illum vincit et expellitur victa morbi materia
Et his aūt horarz descriptionibus innuit earuz du
plicez fore distinctionē. vnā quidē penes accidentia
alterā vero iurta digestionē materie aut eius opposi
tum. Equidez in pluribus egritudinū concedit ap
parenter et simul hec duplex distinctio. In quibusdaz
quoqz distinctio fm accidētia occultat sicut in febri
bus sanguinis synochis appellatis. Me nāqz aut in
augmēto vident solū vt augmasticus aut in declina
tione vt epimasticus vel in statu oio ficut homoren?
Et iō fm diuersitatē materie in eis distinguuntur tē
pora soluz. Interduz vero vna temporuz distinctio

altera precedit vt in apatibus et pprie pectoris. In q
bus tm̄ fm accidentis ꝓsiderata: precedit ipsa hz mās
sumpta appetit et dria.134. Tpa Ho pticularia dicti
guntur penes accētia: nō aūt digōnis vel indigōnis
mās cum in toto principio fit idigesta: in statu Ho di
gesta. Sicut.n. in principio vniversali calor Hinter
Hsus eius principū et nōdum appet pugna manifes
sta: sic et in principio euenit porismi. Et hi alia tpa
pticularia ita vniuersalib? ꝓportionātur. Ex his igit
tur appet q̄ est declinatio duplex. vna qdē vniversa
lis in tpe cueniens vsi. Altera vero pticularis vt q̄
porismi Propter fm vero sciendū q̄ quam vola
erit distinguere declinatōem duplicem vnā quidez
verā in qua nō ꝓtingit mori: et nō veram appentem i
qua euenit. sed hi q̄ simpler magis diuidunt. Neqz
ēt in declinatōe sic accidit mori nisi accidente vt erro
re vel alterius egritudis supūctu. auer. aūt collz ter
tio voluit in declinatōe ēt vsi mortem contingere pcs
se dicēs. Aliqñ accidit mors in principio egritudis
et hoc ē cum humores dñant multū super calorez nā
lem et ipm extinguūt: aut ppter qualitatē aut quanti
tatem aut vtrūq̄z. Et accidit aliqñ in augmēto aut i
statu vel declinatione. Et declinatio in egritudibus
fit a debilitate virtutis et nō debilitate egritudinis si
cut est in egritudinibus salubrib? declinatio, ppi do
minatōem virtutis. Vnde itaqz vt sonāt sermones ip
sius q̄ in declinatione ēt vsi mori contingat cū egri
tudinē p̄erat absolute: nō aūt porismū. Aliq.n. cō
sentiūt secū in declinatōe pticulari: non aūt vt osidek
in vsi. Sed q̄ stare non possit ex ipsius fulcimentis
pōt destrui. Dixerat.n. parum supra q̄ qñ nā fortisi
cata est super humorē et illū vincit tūc dr eē ips decli
nationis. Dictus est ēt p. A. q̄ in declinatione calor
tālis dñatur materie et vincit eā. vnde Haliab. i de
clinatō sedantur accidentia et minui incipiūt: virtus
q̄z morbū superat: et ifirmus donec ei morb? finiat
gescit. Cū aūt tale qd euenerit nō ꝓtingit mori. am
plius declinatio dr morbi et nō virtutis. qō ondit qz
ipsa opponit principio principū aūt dr respectu mor
bi et non virtutis: igit et declinatio. Cōtraria nanqz
nata fūt fieri circa idē. In declinatōe itaqz vsi mors
nō potest contingere. q̄ si qs auet oim hic volentem
appere sermone potius q̄ vitare vellet tueri: pōt di
cere declinatōem fore duplicē: vnā qdem realē, p
priam iā descriptā; alterā vero exīcam et noialem q̄
est cū egritudo santastice vt declinare. qō fimlr ad
uenit aut ppter debilitatē nāe et extinctōem caloris i
nati. Et sic qs improprie tm̄ valde pōt dicere declina
tōem adesse morbi: qñ virtus cū calore declinat: sicut
dr q̄ febris cum febricitāte in morte perit: eo q̄ ipsi
fit ile fit fieri sanitatem aut egritudinē carentid? vita
de sensu et sensato. Et huic qdem vr auer. intellectū
habuisse cū dixit declinatōem fore, ppter debilitatez
virtutis et nō egritudinis. vel ꝓtingit ppter mās oc
cultatōem vt q̄ ad interiora reuertatur: Et sic pōt i
telligi sermo. A. pinducit q̄ mori multotiens qs in
variolarz declinatōe. qō ēt euenit in apatibus venen
nosis puis vt in entrace seu carbūculo. Et hmōi nē
pe reputant ab idiotis declinatiōes. Cum.n. febris
vt mitigari quocāqz modo aut apa occultari putant
tunc mortes minui et deficere hmōi. et est file isti qō
scribitur ārti Fa: cū hō hz febrem incensiuā et inuenit
alleuiatōem et getez caliditatis subito adsqz crisi ma

nifesta cū eōne aut pmutatōe et fine oimoda extincti
one et gelcut quod est in pulsu de velocitate et inuenit
sicut tranquilitas tūc iudica q̄ mori velocū. Pro
pter tertū qdem sciendū q̄ nullus per se moritur in
morbi declinatōe vsi: sed bene interdū in pticulari.
nā in quolibet tpe porismi contingit mori. Et ad hu
ius qdem intellectū sciendum q̄ mors duplici de cā
ꝓtingere pōt aut per se aut per accidēs sic i declinati
one vsi vt dicetur ex errore. Per se qdem iridem du
plex: qm̄ aut ex eēntia morbi et acumie sic mors cō
tingit plerūqz et maxime in statu. vel rōe mās qō aut
quātitatis euenit suffocādo calidū inatum et meatus
oppilādo quibus euentsabatur velut cū repēte qs mul
tā lignorz viridiū struē cōgerit debili flāme: vel ex q
te qualitatis frigide aut venenose et talis mors euēit
porismorz principijs. In augmēto āt cum sit medius
inter istas mors contingit medio. q. nic fm tm̄ Ba.
in ipso euenit per modum quo statu. Adhuc egritu
dinū quedā sūt ptinue fm dās sensibilē nō apet ad
ditio vlla neqz diminutio: in quibus euenit mori in sta
tu ex morbi eēntia cum illa sit tunc cōplete. vnde A.
Causon et que illi similes sunt egritudines attrahūt
mortē apud statū porismi et antecedūt accētia statis
sima. Calor.n. extrahēs supans inatū et ad se trahēs
eū extinguit velut maior flāma minorē. In declinati
one vero nūq̄z cū fuerit vsis: Quedā vero sunt addi
tōem hūtes et diminutōem sensibiles sine fine sint conti
nue siue iterpolate et iste sunt mortē iducentes nō pa
rū in principio et, pprie qñ mās earum fuerint si igide
unde prima ārti. Pblatica mortē attrahit in principio
porismi. Que Ho ex materiis sunt calidis interfici
unt preserti in statu. Quid aūt dōm de augmento iā
visum. In declinatōe vero pticulari mors adnenit p
uia debilitatis virtutis et resolutōis ipsius vt declara
bitur pamplius. Mors itaqz contingit marie in sta
tu ꝓter in principio: deinde in augmēto: mime autē
in declinatōe pticulari: nūq̄z aūt in vsi nisi ex errore
vel alterius egritudis occurs. quod ondit: qm̄ ga.
crisis tertio: nūq̄z excogitari modū mortis posse i de
clinatōe vsi nisi ex pcō aut errore. Rōne vero egri
tudinis neqz est videri nūq̄z expientia siens: neqz iō
id aduenit. vnde ārto Fa. In declinatōne totali nō
moritur aliqs nisi, ppter causas laboriosas de sotis q̄
superueniūt infirmo. Et est debilis sicut motus aut
elevatio. s. ad fillam vel ire. et qñqz accidu hmōi etiā
prime. i. declinationi pticulari: imo Ba. vt has cās
magis attribuere declinationi pticulari. et hās mor
tē dicit antecedere sudorem cuz Ba. pancū vilcosiuz
Almansor vero lib. .r. Eger nullo modo morietur
post statum nisi alia ei superueniat egritudo post sta
tum que necem inferat. vnde Haliab. horz complec
tēs sniam. In declinatione nullus moritur nisi sor
te nona fiat passio: aut in regimine patiatur peccatuz
Nō et nē minus rōnibus cōuincit: et primo qdez ex
termino declinatōis assignato. nūq̄z.n. qñ nā vincit
et suū inimicū expellit accidit mori. Hoc āt in decli
natōe ꝓtingit vt rō attestat ipsius. Adhuc fm Ba.
Et ūpterierit status egritudinis nā iam dñatur. Ē aūt
accidit in declinatōe nō.n. aliū declinass egritudo.
Amplius si qō marie vī adesse nō adest nec qō mini
me. Sz magis vī q̄ in augmēto et pcertim i statu mo
ri qs debeat et nō est mortu? quare nec in declinatio
ne. Rursus mors nō ꝓtingit nisi aut ppter debilitatē

virtutis vel morbi acume. aut ꝑpter accidētia. Ex
nullā istoꝝ de se est in declinatōe cū ꝓtus iā quiesce
re incerpeit ⁊ consortari a moribus pōribus remissa.
Mordebus ēt getaf cum eiꝰ cā expellaf ꝓtinue: ⁊ per
ꝓnis accidētia sedenf vñ hippocrates. Circa ꝓncipia
⁊ fines oia mbecillioꝝ. s. accidētia: circa statā vero
fortioꝝ. Palin: semites fit ex morbo tāq̄ ex suo ꝓtio
Cōtrarioꝝ. n. vnā gra subiecti in quo sunt fit ex alte
rō: physi. ꝓmo: Qd aūt sic fit p motū, pducit ꝓtium
in esse. Motus aūt iter extrema partim est in termio
a quo ⁊ prim in termino ad quē: physi. 5. Aliqñ tñ p
ticipat magis de termino a quo: puta cū paruꝫ ab ip
so recesserit: aliqñ equalit cuꝫ vniformit distat. Nū
qꝫ termino ad quē cū ipi magis appropinqt. ⁊ tūc ve
hementioꝝ ē motꝰ cū magis suo attingat finī seu ple
tioni. In tñ enī iā suū vincit ꝓtū vt modici fit vigo
ris. Hoc quoqꝫ accidit in declinatiōe: tūc enī motꝰ
ad similitē sere in termino ad quē ꝓpulsa egritudie
existenti ⁊ motꝰ nālis omis i fine sortifica sue pfectō
ni appropinquās. Ex his ita pluribꝰ tāq̄ ex vna, pce
dentibus radice magis ꝓclindit: nullō rōe morbi i d
clinatione morbi vniversali motik tñ aliqñ in ipsa per
accidēs. Qd duplicit euenit. ꝓmo qdē, ꝓpī egritu-
dinē vt dicūt quidā superueniente alterā. Secō, ꝑ-
pter peccatū vel ab infirmo cōmissū q discolus ⁊ me
dico inobediēs suos irrōales sequiſ appetitus. Aut
ex medico errāte in regimie: si medicus dī dici ⁊ nō
corruptoꝝ modi nature vel ex ministris ifirmꝫ facto
vel sermone ad irā vel simile pducentibus. qd ex re
bus quarto ꝓtingit ex trinsecis in salutem necessarius
prane administratis: apbōꝝ in ꝓncipio. Tertio quoqꝫ
ꝑpter debilitatē expulsiue naturalis ⁊ qualis in la er
tis entis vt pectoris. Materia. n. aliqñ bene digesta
nō expellit sed interimit: pnostico ⁊ epidimiaꝝ se-
cundis: ceu empima. Sed in declinatione ꝓticulari
morbi puta porismi euenit mori nō solꝫ ex errore: i
mo ex natura virtutis ⁊ egritudis vt i illis gbus vir
tus est ifirma. Scōm. n. Ba. In declinationib⁹ po
rismi pticul ribꝰ asperim⁹ q̄plures multoties mori
entes. qd nō est mirabile qꝫ ifirmi virt⁹ i ꝓncipio aug
mento ac statu pōt sufficere: ea in seipa coacerata ⁊
conata robore suo toto. In declinatōe qdem euenit
ecōverso. Morik nāqꝫ in ea calor a medio ad extre
ma. vñ evaporari ꝓtingit ⁊ dissolui habitū inde. Cū
enī virtus in declinatōe fatigata: infegk reliq̄ porif
mi in extrema, ꝓpulsa dissoluik ⁊ eraltat ad mortē cū
eius instro ceu cū qs pusillanimus ex gaudio fꝫ ga.
⁊. a. morik pnicioso: vel qs insequēs suū inimicuꝫ se
cuꝫ icidit mortif barat: Quidā Vo coꝝ repente mo
riunk vt pñtibus videak eos lyppothomia ⁊ nō mor
tē icidere. Alij ūt paulatiꝫ intercunt. qd ⁊ multos la
tet putātes hos i statu ac ex ipso i declinationeꝫ pne-
mire velocit. Sed ambuigitatis hꝰ discretio pulsus
existit: qm i vera declinatōe is fortificak eqtur ⁊ ca-
lor repēte dissoluik febrilis. In illa vero q statui suc-
cedit velor estimate secus extitit. vñ ꝓcludit vt ꝓtic
tū tres fore modos qbus morik qs absꝫ crisi. Pri
mus qdē in ꝓncipijs porisini: qd ex pblonibus sepiꝰ
ꝓtingit magnis i ꝓncipalib⁹ factis ꝓticulis vel mul-
titudine ⁊ viscositate humoꝝ repente in interioribus
vias spās opilantuꝫ. Secūs vero in statu sic iā victa
natura. Reliqua quoqꝫ in declinatione rarissime p
ticulari dissoluta vitali virtute. Morik etiā qs absꝫ
crisi dissolatōe paulatine facta vsqꝫ ad mortē q̄lis q
t aboꝝ. Sed circa pdicta ꝓtingit dubitare duplici
ter: qꝫ sicut qs morik in declinatione pticulari virtu-
te a ꝓtibus pcedentib⁹ dissoluta moto calido i erpul
sionem residui materie porismi: ita ⁊ i declinatione
vniversali pus virtute multiplicik fatigata ⁊ ꝑpter
motuꝫ digōnis ⁊ expulsionis: ac pp longā laboris to
leranciā ⁊ ēt inseculatōē inimāꝫ expellendā. fit enim
vt cū materie ꝓpulsione calor dissoluī ⁊ expelli cum
virtute inatus pp qd mori ꝓtingit. Dicendū simile
hoc non fore qꝫ lꝫ i declinatiōe pticulari porismi ima
expellak ipsius: non tñ tota expulsa est sed ꝓmās re
tinek itē motura. In tali enī declinatione nō est mā
vniversalit in via expulsionis aut expulsa maxime si
cut in vniversali in qua iam vincit natura ordinē ser
uans ꝓmensuratū in expellendo nō se totalit diffun-
dens repente sup materie expulsionē: imo motū iter
secat cuꝫ videt se debilitari vt visum qñqꝫ i fluxu san
guinis nariū ⁊ sudore aut ꝓtinui solutione vel aque
by dropicoꝝ p vmbilicū eductione. Iam nāqꝫ ꝓfide
ratuꝫ nām inde iterpolate eā expellere ceu ꝓbus im
pugnatoꝝ potentioꝝ quos supat p vices agit neqꝫ
intrā ex motib⁹ ꝓmitib⁹ laboriosis non remanet de-
bilitata qn magis ꝓsortek ex allevatione quā suscipit
victa materie ⁊ expulsa. Et si ꝓteruiens qs dicat na
turā dissolui ex pdictis synthematibus: rñdendū q
non pp hoc morik rōe morbi sed ex peccato magis.
Cū enī medicus videt aliqñ nāꝫ in crisi pp syncopim
vel euacuationē deficere eā dꝫ alimētis facilis digō-
nis ⁊ odoramētis ꝓsortare: qm accidentib⁹ virtutes
dissolutib⁹ ilico fꝫ Ba. ꝓdonandus ē cibus. Quo
neglecto si deficiat ex errore talis intercidet defectus.
Subintrak etiā scōo: qm vt q motꝰ in declinatōe vni
uersali fit eadē de cā qua in pticulari qꝫ in declinatio
ne vniversali p errorem motꝰ aduenit qd est p acci-
dens ⁊ non ex vi morbi. Sed i declinatione ēt pticu-
lari vt per accidēs ꝓtingere: qꝫ declinatio dicit sem
p victoriā nature sup morbi māꝫ. Sed q fic accidit
virtutis dissolutōe ac ipsius mā expulsionis ꝓsecu-
tione accidentalit apparet euenire: pp qd filt vero,
biqꝫ vt contingere. Dicendū q vel peccatū iterue-
nire talit accidētis: Aut q p accidēs est duplex quod
dā qd magis cōsequit ꝓncipia rei intrinseca vt mate-
riā ⁊ virtutē. Et tale in declinatione ꝓtingit ꝓticu-
lari qd ei qd est p se, ppinquū existit. Est ⁊ aliud qd
ab extrinseco existit vt error. Et hmōi p accidēs mk
tuꝫ ab eo qd p se removek: qd in vniversali qñqꝫ ac-
cidit declinatione. Sic igit vt visū motꝰ p se dn ecte
contingit in statu in ꝓncipio ⁊ augmento. Cōsequen
ter in declinatione pticulari ei qd per accidēs, ppin-
quuꝫ: i vniversali vero remotum. Propter qdeꝫ
quarū ad ꝓmū qd dōm iam apparuit. Ad aliud di-
cendū q in declinatione vniversali motꝰ non ꝓtin-
git vt ōnsum nisi ex errore aut egritudine superueni
ente vt dicūt aliqui. Sicut idē declarat demū. A. fꝫ
q̄multū. i. sepe ꝓtingit in declinatione pticulari. nō
nāq̄ aut nullatenꝰ ⁊ p se in vniversali q̄multū. Et
filt visum qd dōm ad id qd subdebat. A. lꝫ enim de
clinet febris cum eius accidentibus non tñ variole
nisi fantastice. Ad aliud dicendum vt videbik dria.
13.4. Ad aliud cū eius confirmatione dōm q lꝫ i de
clinatōe pticula. i cōtingat motꝰ: nō tñ in oi sed i il-
lo quē maxime cōtinet i statu vniversali aut ꝓncipio

vel augmento. Ad aliud dōm q facta crisi statu pcā
te salubri a qua nā cōcidit pticularis cum mā et vni
versalis vt motus lune: adueniēte demū quadraꝫ in-
fluxione celesti prauꝫ nō poterit ifirmā, psternere ad
mortē cū mā fit oio indisposita. Euacuata, p ptē cau
sa ⁊ ꝓtute ibidē vtcāqꝫ roborata vel fortassis fi: mo
rirek ēēt aut alia egritudo vel peccatū sozinf cus oc-
currēs. Ad vltimā dōꝫ q si contingat victoreꝫ mori
altero iterēpto nō fuit perfecte victor. Nō. n. habu-
it māꝫ dispositā in qua agit sicut natura cū mā fuerit
in statu digesta ⁊ postea, ppulsa. Tūc. n. si aliter eue
nirct nō fozet declinatio. vnde alig ꝑpter hoc ⁊ filis
accidentia put ant mori aliquē in declinatōe vñ. Et
ꝓprie qꝫ quoslā caloze accidētali repefactos: ac. q.
sanatos reputātes non vidētes cām vnde moriant
estimant illos in declinatōe mori. Deficiēte nāqꝫ ca
loze nāli deficit ⁊ accidentalis.

Differentia. ioq.

Hod in ꝓncipio porismi fit nocumentum
somni deterius q̄ in alijs morbi ꝓtibus mō
strak: qm illud nocumētū est deterius quod
per plura trāsit ꝓta porismi. qd firmak: qꝫ Ba. prio
re. a. Deterius nocumētū facit cibus datus in ꝓn-
cipio porismi q̄ in aliquo alioꝝ tempoꝝ. hmōi est āt
nocumentū fcm in ꝓncipio eius: deinde i augmēto
Secus aūt euenit in declinatōe ipsiꝰ marie ⁊ ꝓnter i
statu. Ad hoc cū in ꝓncipio porismi fit somnꝰ ꝓrpus
ꝓsurgit ⁊ inuale cit: cōcurrūt reumata in loca obēlta
F ebres intendūtur: ⁊ apata augmentank. plures ēt
desipientiā icurrūt loquētes in somno: apbōꝝ scōs.
Hec aūt in statu vel declinatōe nō ꝓtingūt cum me
teria fit victa ⁊ vincatur in expulsione expulsa. In
status enī ꝓte supatur materia morbi ⁊ in declinatio
ne pmanet supata: quare in ꝓncipio ⁊ ꝓnter i aug-
mento porismi nocumētū est deteriꝰ somni q̄ in alijs
ꝓtibus. q aūt deteriꝰ in augmēto oñditur: qꝫ filis filī
fit additio. Cū enī egritudines intendāk ⁊ eoꝝ nocu
menta nocumētū superuiens a somno vt passignatū
habebit tūc nocere marie ⁊ ꝓtecipue cuꝫ per statū b
in quo predicta vitimātur ꝓtingant ꝓtransire. ampli
us in statu vt magis deterrens nocumētū qꝫ somnꝰ
ē accidēs. Accidētia aūt intendūtur in statu: apbōꝝ
prima. adhuc illo ꝓte quo ē vehementioꝝ ab egritudi-
ne ⁊ accidentib⁹ infestatio ⁊ ꝓtus ipugnat a mā plus
Ipsaqꝫ tanq̄ refugiēs occultak interius morbi dete
rius occurrit nocumētū: hoc aūt est in statu non āt in
alijs fic ꝓtibus, ꝑpter qd in ipso deteri⁹ efficit somni
nocumētū. Qd aūt minus nocumētū fit in declinati
one idicak qꝫ in ipsa ꝓtus vt fortis cari cū mā tūc ex-
pellatur morbi. In statu. n. fit crisis in qua expellik
cā morbi. Ea Vo expulsa ꝓtus suscitak ⁊ infirmꝰ sa-
natur. quo euenīēte nocumētū nō poterit in declina
tōe contingere. Palin in declinatōe vñ non contin
git motꝰ neqꝫ ēt pticulū grande nisi ex errore ifirmo
supueniēte dria ꝓtion: ergo neqꝫ in declinatōe parti
culari. Et firmak qꝫ idē est ens bō: ⁊ bō ⁊ vnꝰ bō fꝫ
dictōm repetitā quarto metaphy. Simile nāqꝫ vt
de ꝓtibus vniversalib⁹ ⁊ pticularibus porismi. Luꝫ
ficut ex illis totus cōponatur morbus vnꝰ ita ex his
porismus ergo nocumētū minus erit in declinatōe
deterrens porismi. Horum aūt oium oppositum sa
pit Ba. apbōꝝ Fa. Rursus in qua egritudine som
nus laborē prestat mortale. sed ergientia docet b nō
ꝓtingere in ꝓncipio neqꝫ in statu aut ēt in augmen
to cū plures dormiētes tūc mortē ⁊ pnicioſum nō in
cidant nocumētum sed magis in declinatōne. Pro
pter qd nocumētum in ipsa somni s in erit deterius.

Propter primū Vo sciendū qd somnꝰ, vñ fiat et
cui gra: quot ēt dicak modis: ⁊ quak corpus eius i-
mutek ātōe. Est aūt somnꝰ cōuentus quidam calo-
ris intrinsecus ⁊ nālis reciprocatio. Est ⁊ ptiv i sensi
tiui ꝓprehensio seu vinculū: ꝓio de somno ⁊ vigilia
vñ collꝫ terrio. Somnus est, pfundamo sensus cōs
er cerebio ⁊ coꝝ. In quarto Vo de accidenti inuit q
fit ges virtutū animalium cum intensione nālium vrplm
enim contingit q ꝓtutes animales tam interiores q̄ ex
teriores getenk in eo ⁊ maxime cū somnꝰ inerit, p fun
dus nāli dispōne affectus. Aūt nāqꝫ dormientiū qui
dam intrā somnātes vt surgāt ābulātes: qd calidi-
tate cerebri ꝓtingit ⁊ vaporosa opilatōe vehementi.
F it aūt somnꝰ eo q vapores a cibis ⁊ pōrib⁹ ⁊ marie
vapores resolun ⁊ humiditatibus alijs pēritib⁹ ad-
mixti cerebꝝ petūt. Qd densū inuenīēte ⁊ frūm cō
gelank ⁊ ispissank ⁊ descendēte meat⁹ sciritinos opi
lant mēbroꝝ vt ⁊ spās ad cerebꝝ a suis retrahātur i
striis ⁊ in cortande descendāt. opilaturqꝫ medi⁹ ven
triculus cerebri suple circa verticē in eius apice cōsi
stentē. Extendik. n. itrā fibiqꝫ due cassule vel vualis
additamēta dcā applicātur vt spās ab alis a primo vē
triculo neqꝫ in postremū transire aut ecōuerso. vñ ⁊
aial tūc sensu priuak ⁊ motu, ꝑpter qd ingit Auer. de
somno ⁊ vigilia somnū fore in potentiā sensu nō rex
exitium, F it āt somnꝰ duplici ad pſens de cā. vna q
dem vt nā digōni libratus incūbat mae ⁊ ciboꝝ. In
ipso. n. calor seu spās attrahak a corpis extremis ad
intrinsecus fortificatus. Quiescūt enim vires aiales
que ipso mediāte opantes eundē. s. spm ⁊ calorē dis
partiēdo dissoluebāt. Cuius signū qꝫ dictū ab Hip
pocrate. Ventres hyeme ⁊ vere calidioꝝ fore na
tura et somni longissimi: ⁊ p ꝓnis plures oportere ip
sis oblatōes offerre. F ortificak. n. in his ⁊ vnik ꝓti-
bus calor: ac getes tūc adsunt. Alterā vt spās iteri⁹
secus gescat et cōsortek, ꝑpter. n. ꝓtinuū dissoluere
tur motū. vnde gnto. A. de aia. Istis sanguik ex vi
gili motu ⁊ destruūtur: et iō de somno et vigilia. O i
vigilāti necessario somnis fit aliqn languescere et et
corrūpetur. Propterea qs forassis exponet dictum
Auer. q somnꝰ est ipotētia. i. debilitas sēsus. Jo. n.
ꝑpter debilitatē ꝓtingit nāe non potētis ꝓtinue spās
s minera prima foras mādare q̄re primo fa. Somni
necessitas i sanitate et vita non ē necessitas absolute
cum non fit nisi ex ꝓte alicuius impotentie et est exit⁹
a naturali. Est tamē hic exitus naturalis. vnde ē ne
cessarius cū necessarium hic de naturali dicatur com
munitate nominis. Somnus. n. fit vt spās ab impe
dimentis separek, ꝑpter laxitudinem ei accidentez et
qꝫ ipm oportebat digestoni intendere. Has aūt du
as res in vigilia pficere non poterat. et iō ex quadam
ipotentia vt quiescat est necessarius sibi somnus: fo
cōmentarij pulsū vt a poetis est audire dicentibus
Somnus mortis enūciatio existit solum eam que cir
ca cibum adiuuans operationem. Alia vero sunt oia
moriēntibus similia: puta non videre: non audire: nō
sapere: non intelligere non loqui: insensibilem: imo
bilem: irrōalem, piectum ē. Somnus. n. fm nām
velut eius quod est viuere et non viuere cōtinuū de

ge. vialium quinto/ Somnus siquidez duplex existit
quidaz eni est vniversalis: alter pticularis. Vniver
salis quidē est reddit⁹ spiritus vitalis ab instrīs sēsus
t motⁿ ad pncipiū cuz quo pueri ipuz instrm ab eri
tu ogatōis i ipsis pter illa q̄ sunt necessaria vt vita p
maneat sicut instrā spūs. somnⁿ vero pticularis ē tri
plex. Aliqs nāqz est nālis: quidā pter nāz: alⁿ me
dius fere. Pret nāz qdez est spūs remocatio: pp cām
instrā humectantē t ipsi⁹ sōa pturbātez ac opilantē
t sōuz nervoz t musculoz laxātē velut accidit ebrīs
stomacho nimiuz repletus. Et hic somnⁿ, ppe subtrb
dē q est somnⁿ supfluus t gravis cui⁹ gravitas t sup
fluitas est i quātitate simul t q̄litate vt t eius spacū
hit, plurius: ita q excitat⁹ sic vir nō possit se erigere ni
si cuz difficultate vehemēti. Est t alⁿ somnus nālis
t hic duplex. Alter qdem absolute nālis dictus qui
est reditus spūs vitalis ad interiora vt digerat cibus.
Reliquus vero nō absolute nālis q est reditus spūs
ex instrīs ad suū pncipiuz pp supfluitatē resolutōnis
ipsi⁹: nō eni se sustentat pp dissolutionē cārez ex mo
tu t labore: t iō necesse ad suum bz redire pncipiuz
vt ad cerebz t rādē ad ipiuz cor vñ, pcessit pmo. Est
qz tertⁿ. q. iter ista duo extrema medius dictⁿ som
nus nō nālis absolute: q ē reditⁿ spūs vitalis ab istris
pp cām infrigidantē sōe spūs Sziam: vel ab exterio
ri frigiditate vt a medicinis ifrigidantib⁹. pp hmōi
eni infrigidationē instrīs opilatus t arctatis: spūs vi
talis i eis non pōt renovari ad instrā expandēs se lo
co illi⁹ q dissolut⁹ extitit: tertio pma: t pmēratij pul
suuz apparens ho/ Accidentia vero somni i corpe va
riant duplicit. Et tpis vz quātitate t materie mole
t q̄litate. Primit⁹ qdē: qm aut somnus est plurus
t marie i die: t tūc virtutes eneruat t dissoluit vitales
vias cordis laxat t refrigerat corp⁹ t humectat: phīs
augmētat: calorē debilitat nālem: colorez corrūpit t
motus ibebetat. Moderatus aūt si fuerit tpe cibos
digerit: corpus ingrossat laborē soluit: alem cōfortat
virtutes oēs alleviat calorē nature adauget: hu. red
dit laudabiles. Si aūt fuerit tpe minori sufficiēti sac
tus: inde nāe pfurgit ibecillitas digōnis: infirmitas
corporis: siccitas t calor dissolvit exacutus t supin
flāmatus nāc. Et materie vero mēsura t qualitate si
militer somnus variat tripl'r: qm aut fit in corpe ci
bis multuz frigidis: viscosis difficilis digōnis reple
to cuz materia ēt plurimo pfimili pēritte t tunc cum
sup hoc somnⁿ stati occurrat calor suffocat fere nāe.
facit nāqz i his ebullitionē t ipos dispgit ita q̄ super
euz regurgitant extinguendo. Et sic velut a somno
in pncipio accessiōis solet febris pstingere phīatice.
vel vacuo oio. fuerintqz ipsius cibaria hus subtilia
de leui inflāmabilia. Calor nālis cōversus ad corpis
humiditatē illā exurit t pfumit ipsuz: debilitat t etic
cat. Si quoqz advenerit iter hec media cām nature
ad interiora deditū corpis materiā inventā maturās
t cibū digerēs calefacit id t humectat cinsqz corpu
lentiā adauget t virtutes cunctas roborat. Est aūt
demuz sciendū q̄ nocumentuz est accidens qdā ex
morbo derelictuz: qd̄ duplex fm ga. existit: vniver
sale vz t ppriū. vniversale qdem cum srmp noceat
ceu nocumentū somni factuz i pncipijs febriuz porif
moz iterpolataz non tñ eius nocumentum p se sert
verlutiā t mortē. Estqz multiplex ipsi⁹ vt practū no
cumentuz rigoris seu frigoris, puocatio eusqz iten
sio ac extēsio: reumatū decursus: stupiditas q̄dā febri
um exacutio t apatuz augmētatio. Propriū aūt dr
nocumētuz qd̄ in pticulari tpe nocet morbi sicut i de
clinatione t i statu ēt sibi pstinuo. Et hnocumentuz
fm ga. t hip. somni deceni est mortale de hoc eni ve
risimile est aphorismⁿ: in quo morbo: adhuc distinguit t
aliter. Quoddā eni dr nocumentuz extensiuz qd̄ lō
go pdurat tpe: non tñ est vehemēt vterius. Aliud
vero intensiuz qd̄ modico tpis multuz nocet. Pri
muz aūt fit in aliis tpibus a declinatōe t ppie i pn
cipio sed pfir in augmēto: Alterz vero in declinatōe
t i statu pstinuo ipsi. Est ūt porismus executio sive ex
acerbatio que est deterior hora tori⁹ pioda sive circui
tus sicut reliq̄ que declinationis melior: aphorismo
rū pma. Propē fm quidē sciendū q̄ alig dicunt
somnuz p se nō nocere: sed tm qz privat vigiliaz: t p
pns tollit iuvamentū factuz ab ipsa. sed hos oppe re
fellit ga. ingens ex somno quedā pfurgere nocumen
ta: ceu hip. ex libris epidimiaz mōstrauit. d. q. i som
no multi erāt stupidi t alienati q ex ipso facti sunt ta
les. nā epidimiaz sexto. Aliaque in somnis comata
i. stupores t gbus sūmitates circūfrigescunt t mens
turbata t alia quecunqz circa somnū talia supfluā pra
ua t gbus Szia supple laudabilia. sic igit somnus p
se nocet. A. vero scōa q̄rti sonat superficieten⁹ audi
tus q̄ deterius nocumentuz fit somni i statu facium
ita: Salutiz somnus diurn⁹ est q est in pncipio eius
t hoc totuz i statu porismoz febris est deterius. In
principio vero eius t multotiens su t nō nocet. Cu
ius opposituz sentit Ba. Vult eni q̄ noceat pncipa
liū nocumento deteriori t mortali i declinatōe. Cui
quidez dōm q. a. pparare nō intendit nocumentuz
somni factuz i statu porismi ad nocumentuz factuz i
principio ipius sicut prima fronte sapit illius sermo
vez nocumenti factuz i principio status ad illud qd̄
fit in eius fine vt iterpretet ita. Et hoc totū puta dor
mire de die: quocūqz mō i statu porismoz f. bris est
deteri⁹. Vero p. f. in ei⁹ principio: t p sed multo
tiens fit in ei⁹ fine vz status t tūc nō nocet cū appro
pinquet declinatōi. vñ pma quarti: Nō nocet fortasse
se apud statū. dicit aūt fortasse. i. qñqz qz in fine ipsi⁹
nō nocet. Neqz ēt nocumentuz priculare in declina
tione factū retulit ad factuz i aliis tpibus vt visum.
Aut forte qs rñdebit cum. A. Ba. iterpres eius ex
ponat sniam magis t nō adversef eidē q p statū non
itellerit status, put est vnuz morbi nequius tēporuz
sed magis p ipsuz declinationē voluit ipostari. t tūc
erit sermo gal. exposit⁹ recte q. ēt nomen status vtrū
qz iportet. Dicimus eni stare aliq̄ qñ declinat aut
cessat ab eius motu vel actu. Ad hoc aūt. A. dicit som
nū non nocere multotiēs in pncipio itelligendū de
nocumento vniversali seu cōi vt dictuz p Ba. Aut
nō nocet sed iuvat naturā tpis porismi in forti⁹ ope
rando sicut ēt testat ipse Ba. ita vt q̄ si nā postea po
tentior fuerit incitata magis ꝯ mām plus vincēs ma
turabit t dissolvet. Adhuc invrbis ꝯ. A. d. in prin
cipio non nocere cum Sziam dicat Ba. bz enim som
nus mortē nō lserat neqz aliud versatuz t grādē no
cumentū: tamē vr aliqua nocumenta magis adduce
re vt subdit ceu pluries tactū qz horrores rigorē fridi
tatē extremitatum fortē, plengat accidenna. Phlo
nes circa viscera augmētant peristentes. Et si hu. ali
qui in ventrez confluxerunt nō fit digerunt iō, phli

bentur laborantes in principijs porismoz dormire:
sz vigilare pcipit ceu ēt indicat q̄rti prima. Hicēdum
hmōi solutōem apparuisse. A. leriei expōne: aut ei⁹
i. diei. Propter tertiū vero sciendū: qm quidam
supponere vt somnū nocere: forsan qs ō hoc ipso du
bitaret: qm ois actio vt iuvare nature: somnus ē ac
tio nālis. Adhuc in ipso calor trahit interius t vigo
rat idē: non igit nocet. Dōm q. somnus per i e semp
bz iuvare: per accīs vero nocere. Inquātum. n. est
nature actio t calor in ipso itus tractus fortificat ex
tat iuvatiu⁹. In eo vero qd̄ in tali actione rigores t
frigora excitant reumata currāt rc. Aut dōm somnū
nālem sp habere pfortare syntbomaticuz aūt nocere
sicut qui in principijs fit porismoz motū pfequēdo
itrinsecū principij porismi. Vniversalr tñ sciendum
q̄ somnⁿ factus in quolibet tpe porismi si nocet ē pra
uum: nō tñ fm Ba. illud nocumētū est mortale nisi
in declinatōe, ppie. Cum. n. calor ad interiora pmer
tat vnitē t fortificet vt cibos digerat t morbi mate
riā in bonam reformet. Spūs ēt cum virtutibus vt
dcm fortificet: si hec non pualent eius nocumēto de
notāt cām interius fore nociuā grandem naturā su
pantem t preserim in declinatōe cum magis adhit q̄
tūc alleviationis sicut apparz per illū. In morbis mi
nus pclitant egrotantes: t ideo sermo decimi theo
rice iarticulatus t idiscretus simplr, pserens aphō
rismoz cū eius fuerit illius expōnem apire. Propē
quod sciendū cū Hippocrate t Ba. q̄ deteriⁿ nocu
mentū somni est quod fit in declinatōe porismi: qd̄ q̄
druplici monstrat rōne. vna qdem cōtrālia vo sum
pta ex Ptute: tertia ex natura t consuetudine vt di
catur declinationis somni: q̄rta vero ex mālē victo
ria t expulsione ipsa. Cōi qdem: qz Suoz Szie sūt ra
tiones t Szia circa idem fieri sunt nata. Cum igitur
somnⁿ bēat iuvare marime in declinatōe fm Bal.
Dicit. n. somnū iuvare manifeste fm statū t qñqz in
augmēti vltimo qōcūqz copulat statui. sed manife
stissimū oium iuvamentoz fit in declinatōe. vñ q̄rto
pria. Et, phde infirmū a somno in principio febris t
ppie qñ adest horripilatio aut frigus vel rigor. plō
gantur eni hec t exprimūtur materie si fuerit euntes
ad quādā viscera t, phbent digōem humoz. Apud
declinatōem vero est iuvatius valde. t fortasse non
nocet apud statū. Mēbit usqz p oppositū ei⁹ nocum
to in declinatōe nocere marie. vñ Ba. Nocumenta
ex hmōi somno sūt febrē nō solui dolorē intendi reu
mata fieri phlegmonesqz augeri. Et qdez fm ipsos
somnos loquūtur aliena. Aliq vero reducūtur stupi
di vt eo vir exurgāt pūcti/ Amplⁿ cū nocumētuz ē
intelligat rekone ad Ptute scā: illo tpe quo ipsi adue
nit nocumētū si fuerit debilis ipm erit deterius. De
bilior aūt in declinatōe tanq̄ magis ipugnata. Su
stinuit eni pugnā iam per tria tpa grandē vt in aug
mento t precipue statu: bz quedā febriū sicut q̄ fride
mālē non modicū ledant in exz pzincipijs paroxismis
Ita q̄ in declinatōe vehemēter debilitata modicum
ei nocumentū est vehementissimū. Et ideo crisiū ter
tio: plures quorum Ptutes sunt debiles moriūtur i
declinatōe porismi. Simul enim cū eductione mate
rie exalat spūs t vita/ Itidem si tpe illo quo aliqd so
let iuvamētum suscipere ab aliquo id nō recipiat sed
lesionem tūc disperandum vtiqz magis cū nesciat ad
quod fit magis auxilij grā pfugiēdi: sicut cum filius

non subuenit natura t consuetudine a patre sustenta
tus. vñ Ba. In quo singulā iuvatissimū ē siccuz nil
iuvando adhuc t noceat mortez decenter oñdit. In
declinatōe vero natura t pluetudine vt sic pseratur
somnus solet cōserre. Si ergo noceat nūqd̄ gnicio/
sum ē valde: deberet nāqz tūc cōferre cū virtus alle
uiet a mā t accidentia fint sedata. Et marie cuz tunc
non fit intenta t preparata pugne sed geti magis t re/
sumptioni/ Rursus qñ mā vincitur t expellit som/
nus t oē iuvamētū afferens bz rōnabilr iuvare t op
positū inducēs nocere marie cū laboret oisriam: sed
hoc fit in declinatōe. Propter quod ex his pcludit
si noceat in declinatōe somnus ei⁹ nocumētuz fore p
niciosum oñdens māz multuz t malaz t in nō sua bo
ra supantem nām. Propter. n. somnū calor vnitus
interius mā tanq̄ inimicū pfurgit Ꝯ nām putās illā
Ꝯ se arma in defensionē velle suscipere. t ideo ad pu
gnā mota deterius nocumentū infert nature q̄ si p
manssisset vigilando cum caloris diffusione. Pro
pter quartū vo ad primū dicendū q̄ nocumentū fa
ctum in principio vt dcm modicū existit intensiue: bz
fit plm extensiue. Lesio aūt marie fit ipsius intensi
one: non aūt sic extensione cuz Ptus ēt pmaneat ad
huc fortis. Confirmatōi aūt qd dicendū visuz: dzia
i34. Et per hoc apparet ad fm qz bz nocumenta fiant
in principio porismi plurima sunt tamē minora t vir
tus adhuc valida poterit ea corrigere: non aūt sic in
declinatōe pstingit. Ad aliud dōz q̄ in augmento no
cumentū non est deterius sed potius in declinatione
t pfiter in statu. bz. n. omnia fint in ipso ledentia: in
augmento tamē virtus non iacet adhuc resistēs eis
fatigata quod in declinatōe contingit t in statⁿ sine.
Ad reliquū dōm q̄ somnus bz fit accidens, put dini/
dit Ꝯ subam non tñ est accidens status: imo magis su
um oppositū puta vigilia. Hic aūt nō est sermo d ac
cidente in cōi: sed de pticulari quod tpe emergit sta
tus. Ad aliud dōm q̄ bz infestet inā magis i statu q̄
in declinatōe vel in aliis tpibus: virtus tamē fortior
ē in ipso pugne t victorie intenta magis. In declina
tōe aūt non sic sed geti intendit amplius. Et si nocu
mentū ei occurrat deterrens magis erit: sicut fatiga
to speranti pausare labor nō difficilior videt q̄ pu⁹.
Ad aliud dōm q̄ veritatem hz in declinatione vera
porismi in qua vincit natura: non autem in qua vin
citur t bz materia vidt expelli t porismus getari:
nō tamē hoc fit in nature potentia: sed potius cessa
tōe humoris motus: eo q̄ euentatio motus pmāe ad
putredinē nō ampliori durat tpe sicut tertiana certa
nō vltra. ix. horas aut. i4. in quotidiana vltra. i8. in
quartana vero non amplius. 24. In statu nāqz vni
versali fit crisis cōis totius morbi non aūt in statu
ticulari semper cuiuslibet porismi. vnde posito stat
pticulari porismi adhuc materia vlr est in expulsa: t
ideo stans pōt in declinatōe ipsius nocere maxime t
Ad aliud dōm q̄ in declinatōe vniversali nō pstingi
moz nisi ex errore cōmisso, ppter medicuz aut infir
mū seu astantes: aut, ppter extrinseca dzia priori cuz
materia fit victa t expulsa potissime. In declinatio/
ne vero particulari potest decedere cum adhuc per
maneat in, ppulsa t, ppie in debilibus. Et ad, pba/
tōem dicendū q̄ non oio esset eadē diffinitio hois et
vnius hois si diffiniretur vnus hō vt vnus: imo vna
adderet super aliam determinatōem Ꝯtum sicut dif

finitio bois addit sup diffinitionē sialis rōnale. neqz
est oio simile de tpibus vniuersalibus ⁊ pticularib⁹
morbi vt ostendet dria. 134. Neqz etiam bmōi sunt
morbi ptes essentiales sz potius integrales. Est tñ in
hoc simile q̄ ecu quatuor tpa morbū ꝓstituūt vniuer
salem totū vniuersalis: sic ⁊ tpa pticularia pticularē
vz poxismum. Differentia. 109.

Quod recidiuatio fit vna vel eadē egritudo
cū sua radice mōstratur: qz illa vr vna egri-
tudo cuius materia est vna vnus termin⁹ idē
⁊ afflictionis modus ab bis eni recipit vnitatē egri-
tudo. Sed recidiua fit aut fieri pōt ex eadē materia
cū pncipali vt ex colera: qz que relinquunt in mor-
bis subuersiones facere ꝓsueuerāt sicut materie ma
le: pōt ⁊ tota vnice iudicatiue reling expulsioni ceu
satis inuiā creticoz scdo ⁊ modus afflictionis de ter-
tio in tertiū referuare vtraqz. Amplius si nō est eadē
rūc ⁊ febris q̄rtana ⁊ marie qntana sextana ⁊ similes
nō erunt febres eedē cū ges interueniat iter vnā ex
cuitionē ⁊ aliā q̄ longa. sed ipse vne ac eedem cōiter
ponunt. Rursus illa est egritudo vna que integrat
ex quatuor tpibus. Vnaqueqz eni a qua ge conva-
lescit egritudinū quatuor bz tpa. sz pncipalis ⁊ recidi-
ua sunt bmōi vt in anrio plerrefim patiente. Aut
oporteret q̄ libet istaz quatuor haberet tpa cuius ꝓ
riū in illo visus: ⁊ ꝓius et indicat digōnis apparētia
Itaqz recidiua est egritudo vna cus pncipali. Oppo-
positū scdo ci eticoz: qñ videris egritudines q̄si sint
solute: deinde redeunt. ⁊ multotiens accidit q̄ recidi-
ua fit in die crisis: deinde currit fm numeri dierū
crisis. postea soluitur i die crisis alio: quare erit vna
queqz illaz egritudinus pticularius in se acuta. Cus
ergo aggregant ⁊ ꝓtinuātur adinuicez est ex eis ag-
gregatū egritudo cronica. Si er go vnaque qz illaz
est acuta: tunc vna vere non est egritudo. Adhuc fa
nitas que est diluculo: ⁊ nūc puta vespere nō est vna
⁊ eadē phyficoz qnto. Multo itaqz minus erit egri
tudo vna que sanitate intercipitur sicut pncipalis ⁊
recidiua. Amplius pncipalis generat ex subtilioti
euaporabili pte materie: prius eni ꝓsumit subtile re
solubile: demūqz grossum euaporationi resistens ex
quo recidiua ꝓsurgit. bmōi aūt materie sūt alie Et.
in quacunqz iterpollata cā faciens poxismū que locū
obtinet efficientis est alia a cā antecedenti que quoti
die subministrat ⁊ trāsit in coniunctā vt appet marie
in patientib⁹ q̄rtanā p annos. xij. ⁊ qñqz amplius pri
ma quarti. sed hoc est multo magis in pncipali ⁊ re
cidiua. Igit materia egritudinis primarie nō erit ea
dem ⁊ recidiue cū sint magis distantes q̄z poxismi a
poxismis. Rursus qbus accidunt alia ⁊ alia nō sunt
eadem: sed alia aduenit recidiue q̄z radicali. Recidi
ua nūqz est deterior sua radice dria ꝓsequuti ab illa
qz cāta. Idē qnis egrotans egritudine colerica po
terit ex regimine infrigidativo vehementi prolabi in
egritudinē demā phlaticā q̄ alteri⁹ est materiet ⁊ ma
tuo q̄z colerica indiuisionib⁹. Itaqz recidiua oio est
alia ab eius pmitiua. Propter primuz qdem scie
dum q̄ quid sit egritudo: notatū dria. 72. Principa
lis quoqz dr egritudo sive radicalis que prius affli-
git ceu ⁊ nomen indicat: quā sequūt tpe inipositō ge
tis quedam ire: afflictio que scdaria vel recidiuatio
nominatur. Est nūqz ipsa quidā recasus post princi-
palē egritudinē. Quotiēs aūt dicat recidiuatio: dria
ostendit subsequēti. Vnū aūt seu idē dr duplicit per
accidēs qdem vt albū musicū. Et p se qdem et mul
tis dr modis qnto metaphysice. Vno qdem modo
ꝓtinuitate siue fit arte vt onus viculo vl lignū colla
quadā alteri applicatū seu natura qd magis est vnuz
vt adiutorū vlnis. Itidē vnū dr subiecto specie idis
serens. Dicit ⁊ vnū genere quoz est vnuz gen⁹ dis
serens differētijs oppositis. Adhuc ⁊ quoz rō diffi
nitiua est vna dr ⁊ vnuz in diuisibilitate vt punctus
vnitas. Alit quoqz logice magis distinguitur vnuz
quedā eni sunt vnū nūero vt quoz materia ē vna: ñ
nulla specie vt quoz ratio vna diffinitiua: qdā gener
vt quoz figura pdicatōis ē eadē. alia vero fm analo
giā ceu q̄ fm pus ⁊ posterius ad vnū aliqd referunt
dria et tertia. Propter fm qdem sciendū q̄ qdā
dicunt q̄ radicalis ⁊ recidiua sunt vna egritudo spe
cie ⁊ numero ex pte materie ⁊ virtutis: non ār ex pte
essentie morbi. Ex pte qdem materie: qñ vna ē ma-
teria vt dicunt recidiue ⁊ pncipalis egritudis simi
liter ex pte virtutis eo q̄ ipsa facit opationes suas or
dinatas ⁊ ꝓtinuas circa mām recidiue egritudinis ⁊
pncipalis. Rōne vero essentie morbi non sunt vna
egritudo numero sed spē tñ: qz vna q̄litas: nūero si
pōt nō inesse ⁊ inesse. Sz q̄ nō fit numero eadē egri
tudo rōe mātē: neqz et rōne virtutis vt inquit onda
tur: qñ mā est subiectū in quo egritudo q̄ est q̄litas
fundat. identitas aūt subiecti nō cāt accidētiū idēti-
tatez. In vno eni subiecto pōt esse accidētia. nō solū
spē: sz ⁊ numero dria vt color odor ⁊ sapor i pomo.
Adhuc mā bmōi plerunqz nō disert solus i magis ⁊
minus: sed ⁊ p essentiā, ppriā cuz colerica fuerit egri
tudinis pncipalis mā: Recidiue vero melācholia p
adustionē generata. Palin: sicut se bz albedo ad al
bedinē: ita se bz egritudo pncipalis ad recidiuam cū
vtrobiqz sit similis q̄litas. Sed albedo pmo inducta
ab albedine scdo inducta differt numero: lz enim sit
idez qd dealbet ⁊ idez dealbans sicut i regatione ac
cidit littere aut picture: tñ albedo pmo inducta ⁊ q̄si
deleta est alia albedo ab albedine que scdo est inducta
Que eni corrūpunt nō redeunt eadē numero: scdo
de ge. ⁊ cor. similiūmā poterit esse ꝓsita ex colori-
ca ⁊ phlatica ita vt cessante colerica post tpus resur-
gat phlatica ⁊ recidiuā inducat. Recidiua igitur a sua
pncipali alia. Eodē etiā mō dicere q̄ fit eadē quo ad
virtutē inartificiale multuz existit cū virtus nō fit de
rōe morbi sed potiꝰ sibi oppugnās. Et: virtꝰ diuer
sificat rōe illoz in q̄ agit vt ⁊ actio cōtingat diuersa.
Mā aliter sol opat in nubē spissā ⁊ aliter i nubez rarā
diuersa s inducens figurātōes ⁊ colores vt in iride
ostdit manifeste ⁊ tñ virtus existit vna: sol et cutē de
nigrat ⁊ linuz dealbat lutūqz indurat ⁊ cerā liquefa-
cit. In phl. Alexādri. Rursus, virtus remanet vna
in tota vita alicuius vniformiter vt possibile est cor-
pus dispensans: tunc ergo concluditur oēm sibi oc
currentem egritudinem fore vnā: ⁊ ideo satis inarti
ficiale vr dici recidiuam ⁊ pncipalem fore vnā nu-
mero ex parte mātē ⁊ virtutis egritudinē. Quomo-
do autem fit vna vel alia ratione essentie morbi po-
terit ex subsequentibus haberi. Propter qd se. q.
demum corrigentes dicunt melius ac breuius posse
solui questū: testantes morbuz duplicit posse ꝓside
rari. s. inquantū bz esse successiuuz ⁊ sic pncipalis a
recidiua existit alia numero: qz successiua pp quietis

multiplicant successionē. Aut fm esse qd bz qualita
tuā ꝓparum mātē i corpore pmanēti ⁊ oppositū natu
re: ⁊ ita dicāt fore vnū numero morbū pncipalez et
recidiuā. sed tūc magis q̄z prius vident deficere: qz
cū ea que sūt ad finē sint nātē cū sine eius fīē. Si morbus ē successio que ad qualitatiuā ordinet lesionē: si
lesio erit vna ⁊ q̄litas vna: ⁊ si plures: plures: cū igit
successio fit plures vt datū: erit ⁊ q̄litas plures nūe-
ro ita vt alia q̄litas itroducat p ꝓcessionē priozez q̄
pncipalis idūcit egritudo ⁊ alia per successionē quas
iducit recidiua. Adhuc vt oñditur morbus nō ē fim
plr successio sed magis q̄litas vel dispō de genere ip
sius prima: vt oñsum dria. 73. Est et forma is exīs i
actu ꝓ amplius q̄z in primo apparens in principio ō
morbo. Propter tertiū qdem sciendū q̄ morbus
pōt accipi duplr. vno qdem mō, ppie, put esse ipsius
ꝓstat in eo q̄ est actu ledere opatō et ⁊ sic recidiua nō
ē eadem egritudo cum pncipali: ea enim cessauit iā
a suo actu: imo potius altera cū ges intercesserit me-
dia. Etiā si materia fozet eadem oino ⁊ vtus vt vo
lūt primo ipugnati: qd declarat qñ primo iterioiz
Morbus est motus seu alteratio preter nām cum in
pmāsibile deuenerit dispositionē. Ad quōd dicit
ꝓpter accidēs qd est motus siue alteratio pter nām
cū nōdū i pmansibilē deuenerit dispōnē: sed i succes
sione pmanēs cōtinue respectu morbi: dria etiam.
lxxiij. Ad vnitatē vero morꝰ requirūt tria: Vnitas
vz mobilis speciei i qua ē motus ⁊ tpis qnto phyfi-
coz. Nūc aūt dato etiā q̄ mobile sit vnū ⁊ species
motꝰ: nō tñ tpe erit vnū cū intercipiat gete motꝰ eni
pcedēs ⁊ motus subsequēs interrupt⁹ gete medis in
alio ⁊ alio sūt tpe. Et firmat qz corruptū ⁊ generatū
nunqz redeūt idē nūero: sed specie cū alio ⁊ alio fiāt
istāti. Et iō egritudo inꝑpolata nō erit, ppie vna vt
ꝓtinua babēs vnū motū. Ad fortassis voluit Hip.
quarta aphorismo xx ita: Quicūqz i febrib⁹ quotidie
rigores fiūt quotidie febres solūt: Dalia: q̄l.tas
q̄ diuersis itroducit motib⁹ alis existit ⁊ alia. Morbus aūt ē q̄litas que alijs ⁊ alijs itroducitur motib⁹ i
pncipali ⁊ recidiua. vñ aphoz fa. Natura in reci-
diuatōe reliquā ex necessitate bz eam que in putredi
ne transmutatōem. Quidā Vo non solū hoc verum
et vlr dicunt diuersitatem tpis non ipedire idēritatē
cū ea non fit de rōne ꝓducti. Volunt nūqz hi vt lex
tradit resurrectōem et vlem saluare. Et bis igit cō-
cludit pncipalem ⁊ recidiuā eādem egritudinē nō
fore nūero oio. Si aūt accipiat morbꝰ improprie, put
dicit rē suā nō in actu sed in habitudine ⁊ dependētia
in ipm actū vltimiorē opatum sic poterit aliquo mō
ꝓcedi q̄ pncipalis ⁊ recidiua fit vna egritudo cum
mā fit aliqñ vna aut sere vna ⁊ ppinq̄ remāseritqz i
mēbris q̄dā habitatio p quā stati. q. qd est habitu sit
actu, ppter. n. modicā distantiā iter pncipalē ⁊ recidi
uā vr vna egritudo. vñ Vo phyfi. Intellectus dicit
illud quod deest ad pax tūqz nihil de habere videri.
Et preterti id nō interest quo ad itellectū medici senti
bilr ac figuralr pquirētes sere vniuersa. Sic igit bze
uiter Vitas apparet pūtis quesiti. Pōt aūt qs dei
ceps distinctōem ari f. de vno ⁊ eodem data, ppositō
applicare: si eni loquamur de vno qd dr vnū ꝓtinui
tate in morbo: nō est tūc ꝓtinuitas, ppie cum ipsa fit
magnitudinis seu q̄ntitatis: ita vt in motu ⁊ tpe non
adsit ꝓtinuitas nisi per magnitudinē celestē: phy. q̄r
to. Est aūt pncipalis ⁊ recidiue subectū idem remo
tū ⁊ aliqñ, ppinquū diuersificatū nō multū. similiē
aūt eis est vnitas generis nō aūt idiuisibilitas: lz. n.
qualitas p se fit indiuisibilis diuidit tñ p quātitatez
nam quāta fuerit superficies tñ esse albū dicas in pdi
camētis: Vnitas vero analogie generis ⁊ speciei ra
dicali inest ⁊ recidue nō aūt vt ostensū vnitas, ppe
nūeralis. Circa pdicta ꝓtingit dubitare: qz dictū
morbū, ppie sumptū actū importare secundū: et ita
diffinito cū dicat verā essentiā rei: q̄ actu ꝓsistit pmo
q̄ est forma ⁊ nō Vo que est opatio. Particule enim
diffinitōis habitudinē dicāt ⁊ non actū: diffinito mor
bi nō dabitur p formā sed per id quod ē accidens ei.
Dōm q̄ morbꝰ notificat per actū & dm. quod appet
qz termin⁹ discretiuus iter sanitatē ⁊ egritudinē sen-
sibilis ē lesio opationū: in tegni ⁊ primo de morbo.
Sensibilis aūt ois lesio in actu. Males nūqz ⁊ vitales
mātē in sano ab actu cessant Vo: ⁊ si aiales gescāt qñ-
qz vt monstrat in somno ceu aīa pfatum. Hic āt in
potētia potius quandā ⁊ langozē dicit corpis sani q̄z
sanitatē perfectā. somnus. n. nō est, ppie nālis sz cō
tinuitate quadā pori⁹ nois: priori dria. Ad rōez dōz
q̄ illud ē vez de, ppria diffinitionibus: quales sūt q̄
subaz. Ipse nūqz sole, ppie hāt quod qd ē vel diffi-
nitōem. Accidētia Vo ipropie ⁊ per additamentuz
septimo metaphy. Dubitat et an corpus fit sanū vel
egrū tpe interpolatōis. Ad quod neutralizātes rndēt
qdam neutrā id fore. sed qd ꝓiderandū an ex prece
dentib⁹ poxismis opatōes relinquātur ⁊ maxime na
turales sensibilr ipedite. sic. n. pōt dici egrū ⁊ maxi-
me euenit in pblatica interpolata: vel nō relinquunt
ipedite manifeste ⁊ tūc sub latitudine adhuc locatur
sanitatis. Et multo plus tpis intersitio pncipalis ⁊
recidiue. Propter q̄rtum vero ad primū dōm q̄
pncipalis ⁊ recidiua nō est vere vna nūero egritu-
do ⁊ si aliqna videātur in ipsis eadem nūero fore: nō
tñ illic vnitas motus ⁊ tpis existit: que potissima cu
iusibz vnitatis cā. Ad fm iam silr qd dōm apparet
Ad aliud dōm q̄ tpe non sunt eadē nūero sz spē cuz
tpe mediū in quo nō fuit afflictio distinguit inter illa
tpa: neqz sunt equalia numero oio tpa: qz pōt pnci
palis euanescere vel occultari in pncipio augmēto
statu ⁊ declinatione et qñqz. Sed recidiua ⁊ marie
si ab ipsa contingat euadere quatuor bz morbi tpa:
neqz antius, ppie recidiuatur cū sp pmāsisset apa
vsqz ad. 3 4. licz febris ⁊ fitis aliqñ adesset: aliqñ ve-
re mime. Nō eni ipsa erit egritudo pncipalis sz potiꝰ
accidēs apatis. Argura Vo pris opposite ꝓcludūt
q̄ pncipal ⁊ recidiua nō sūt vna egitudo vere. Secū
dū aūt ⁊ ipropie vt declaratū possūt vna vtcūqz egr
tudo fore. Differentia. 110.

Quod recidiuatio non fit deterior sua radice
seu egritudine pncipali ostenditur: quia cā
primaria vniuersalis plus influit q̄z secun-
daria particularis in suum causatum. Dauid indeus
in de cāis: Sed causa radicalis egritudinis fuit pri-
maria ⁊ vniuersalis ⁊ recidiue secundaria et particu-
laris. Itidem causa efficatior est suo effectu. a. prin-
cipali autez effectus videtur ꝓis recidiua. Adhuc
minus ledet recidiua radicali. Propter pncipalez
nanqz egritudinem materia est minorata cum i egri
tudinem natura sp studeat eam consumere ⁊ supare
Minorata vero indeterior reddit egitudo. Ampli⁹

recidiua potest contingere ex modica causa vt manifesta sicut ex errore parvo: qr natura vel arte cito poterit corrigi. Rursus euenit non raro vt principalis sit continua: Recidiua vero interpolata: sicut cū ex febre sanguinis aut alia primua in tertianā interciderit interpolatā seu quartanā. Continua quoqz deterior est interpolata in eodez febris modo Eti: assueti assuetos ferre labores ⁊ si sint senes ibecilles minus leduntur inuenibus fortibus aphōr scōa. Sed quis patiens principalē egritudinē ⁊ recidiuā minus patitur eo qō magis assuetus pati ḡ patiēs tm principalē Recidiua igit sua radice deterrēs minus existit. Oppositū quoqz ārto pma ⁊ principio ēt creticor. Ad hoc principalis debilitauit virtutem ⁊ recidiua fili. Lesio āt lesioni adiuncta eadē amplius pseruat. Sicidem recidiua fit sepe mā nō euacuata in principali quemoda in recidiua vī fore maior ḡ prius: cū ex alimēti superfluo primue accrescat mā morbi. Propter qō recidiua deterior est sua radice. Propter pmū sciendus ipsum sufficienter notum priori dria. Nosce quippe q recidiuatio vt ad multum contingit cuz egritudo crisim non habuerit aut imperfectam: iuxta illud secū/de aphorismorum: Derelicta in morbis subuersionis amarius ⁊ marie cuz crisis fuerit subcutanea debilis vt variole icterit: a scabies ⁊ huiusmodi. Que siquidem recidiuatio multiplici pōt de cā pingere. Aut enim propter materie diuersitatem vt q fit colerica ⁊ phlegmatica morbifera simul mixta. prius qdē ⁊ magis natura incitatur contra colericam cū sit effrenior qua vita videt cessare morbus: eo q materia phlegmatica frigida viscosa non sic est inobilis ⁊ acuta: deinceps aut. s. ex nutrimenti superfluo fermentū occurrens ⁊ agitabilis sacra insurgit: quia nō pura corpora quātuncunqz nutris magis ledis. Aut propter corporis vini celestis: pōt enim luna ⁊ tio creticor ⁊ i centiloquio stellis aliquib⁹ fortunatis in natiuitate cuiusdā cristentib⁹: puta Jouis vel Veneris applicari gbus fortificata natura ⁊ malina morbi sopita vī egritudo quietari ⁊ terminū habuisse. Cū āt ad stellas peruenerit infortunatas vt ad Martē ⁊ saturnū aut cōbustionē consurgit iridem pugna. vū ⁊ recidiuationes inueniuntur vtplurimū nisi fit ex errore grādi patenti impedientis lune contingente. Ac pfertiz ex marte saturno cōbustione via combusta scorpione ac eclypsi. Potest etiam ex cōmisso errore cōtingere a quocunqz medico vel infirmo aut astante seu rebus extrinsecus concidentibus. Ex parte quidem medici cum ante materie digestionē ⁊ euacuationez eius aliqualē: medicinas exhibet opiates vt requiē phyloniuz ⁊ huiusmodi sicut quidā operantur nature diuersores per tempus faciētes porisimuz cessare vt quartane vel alterius. Iste nanqz opiate infrigidant materiam ⁊ cōpingunt vt causa antecedēs non possit iōiunctā deduci. Ē emū virtute ipsē deuicta calore naturali: resurgit deinceps causa antecedēs i putredinē ⁊ coniunctā. Et propter exhibitionem medicinarum calidaruz tempore intermissionis egritudinis vt alterent infrigidatū velut appetitum restaurent: quarto secunda. Et alijs etiam modis sub his cōtentis: egritudines aut digniores vt recidiuatōcz incurrant sunt apostematū ebzes relinquentes sopitam in visceribus caliditatez: egritudines cerebri pectoris: ⁊ propie catarrales stomachi epatis splenis ⁊ renū. Et q hec aut sunt debilia vī receptiua aut pro toto laboriis: ⁊ maxime cuz ex his conualescentes passionibus fuerint veri. Propter secundū vero sciendū q aliqui sermone. a. ⁊ argutis pmoti pnunciauerunt absolute recidiuam sua deteriorem radice sed quid de hoc mor cōsequent apparebit. Propter tertiū quidem sciendū q quedā recidiuationuz deterior est sua radice: alia vero non. Quedaz nāqz a causa sit interiori occulta dicta vel fine causa: ⁊ hec peior vtplurimū est sua radice. vnde creticorum principio: Egritudo versuta quiescens visa fine euacuatione manifesta: vel abcessu neglecta siquidē reuertetur seuior ḡ fuerit in initio. quare quarto prima ⁊ secunda: Recidiua est peior ⁊ vehemētior sua radice: quoniā malitia ipsius adueniens ⁊ stans cum virtus fit debilis ⁊ propie quando ipsaz non pcesserit aliqua euacuationuz in primitiua. Aliquando nanqz nulla precedit: aliquādo debilis parua vt dicatur: illa egritudo est peior in qua virtus debilior reperitur. Sed hoc plurimum est in recidiua cū virtus fuerit ex principali debilitata ita vt ⁊ parua lesio videatur ex maria etiam si non tantū simpliciter ledat ipsa. Et propter hoc. a. dixit: Deterior recidiuatio est illa que velocior est ⁊ cū virtute debiliori: ⁊ ideo eius consilium est vt in ea non fiat inceptio ad curandum donec manifestus fit modus egritudinis: nā pm plurimuz est seua. Est ⁊ alia recidiua predicte huic opposita: euenienes a causa presertim extrinseca manifesta velut ab errore quatuor obseruandorum in morbi cuiuslibet secundum Hippocratē curatione. Et q tardus fiat ⁊ cum virtutis constantia ⁊ euacuatione pcedente: aliqua talis quidē poterit sua radice deterior non fieri. quare sic vidimus plures recidiuas minus sua principali afflictiuas. vnde. a. Saluius est vt euenat recidiuatio ex errore regiminis ḡ vt euenias per se cū recidiuatione regiminis. Ab errore nāqz consurgens recidiua cūt fit manifestior eo q ab extrinsecis contingat melius quis poterit illi succurrere ḡ si a causa euenirет interiori occulta. neqz etiā ipsius pportionabilitē malitia est tanta sicut cause interius latētis. Veritas igitur ex his bicuius elucescat. Propter quartuz vero ad primuz dicendū q causa vniuersalis prima ria: licet plus. i. vniuersalius influat secundaria particulari: non tamen plus. i. intensius. Particularis enim dat esse magis contractū ⁊ formā specificat de materia vel educi impellit aliunde cen in equi apperet ⁊ hominis generatōe: aut cause pmitiue nō est magis pma ⁊ vniuersalis ḡ recidiue. Nam causatuz est vt ostensum pus non est vere vnū pncipalis ⁊ recidiuus Propter hoc ēt apparet quid dicendū ad secundū. Contingit etiam causam fortius operari effectū cum materiam inueniat hanc aliquādo magis illa disposita. Ad aliud dicendū q multotiens non minorat materia egritudinis in pcessu sed auget magis ⁊ hoc si morbus fuerit insalubris. Materia eni in statu saluroz minor est ḡ in pncipio. In morituris vero ēt: aphorismorum scōa. Ad aliud iam quid dicenduz vī sum. Ad aliud dicendum q recidiua sic potest minō deterrens fore sua radice nisi ipsa cum omnina fuerit virtutis debilitate. Ad aliud quid dicendum differētia visum. 98. Quid autem ⁊ quantuz cōuincant argutā partis opposite apparuit ex premissis.

Lcasione illius quod dictum est subiectum

in scientia supponi: videtur ex hoc deduci nulla scīē tiam eius probare subiectum: uerum creditū ab alia superiori omne recipere: unde pmo methaphysice: A. nulla scientia dz stabilire subiectū suuz cē. Amp. si pbarek id esset ex porisibus ipso: nihil āt dictuz ē fore prius ⁊ notius eo alio: qm scientiaz qdem una cōcideret in alterā: ⁊ demōstrationē pingeret de genere in genus descēdere: ac circulationē fieri: quod respūdr ar. pozz ⁊ posteriozz: cū pmo pma. Sic nāqz mitteret in sciam qō non suū. Ea ,pter oz unam sciam in aliam deduci: donec tandē demōstratiue in methaphysicā eleuenī omnes cū ipsa fit senior ac dignior ceteris: metha. 3. In logicā uero ,pbabilis cū ad pncipia omniū methodoz viā primo bēat topicorū. Non igit scientiarū aliqua suum ,pbat subiectuz. Oppositū quoqz videt Lōmē. 2. sapere phyficoz: ⁊ ga. in tegni ,pbans id pncipiū terapenticū inductione ac exemplo q omnis cura per Ptium. Propter primuz quidē sciendum q quid fit scientia cum subiecto notū extat ex pmissis: quid aūt ,pbatio dria videbit consequenti. Propter scōz vero sciendum q A. videtur velle nullā sciam vt tactuz suū ,pbare subiectū: quod etiā Lōmē. prefato imponit scōo tanḡ delinquenti: volens q ⁊ scia non ,pbet suum subiectum demonstratione simpliciī aut c. use fine propter quid: ,pbat tū demonstratione qz: sine esse aut signi. ⁊ que hec tm dria apparebit pseqūri. Propter tertiū quippe sciendū q scia potest ēpprobare eius subiectum ex posteris: ⁊ declarare tanḡ nobis notioribus entibus seu aduersarijs: ceu aris, defendit prioreo dignitatū Pignaros ⁊ pternos. 4. metha. vt de quolibet affirmationem verificari vel negationez: ⁊ omne totū mams ē sua parte: ⁊ q hmōi deducēdo ad inconuenientia his que negant apparēti; a absurdiora. Similiī quoqz ,pbatur ēē materie pme: phys. i. Fore in generabilez ⁊ icorruptibilem primusqz in octauo illorum ex suis codē modo ,pprietatibus: vt ex motu continuo ⁊ vniformi. Non enim est inconueniens vt aliquid notum natur e: nobis autē ignotum declaretur per ea que nobis nota: cum duplex fit modus sciendi: vt dria ostendetur consequenti. Quod firmabit deinde sermo Ba. dicentis resolutiuam ex finis notione. Propter quartum vero dicendum q sermonis preinducti diligentur audiri expositio iā apparuit. Non enim negatur probatio subiecti quocunqz modo: sed demonstratione simpliciter ⁊ propter quid: quod fortassis voluit. A. licet Auer. stimulus antiquorum pteterḡ Aris. ⁊ zoar. ipsum satagat pungere. Ad aliud similiter apparuit quid dicendum: quoniam per ea que artis alicuius ex proprijs consequent. bus possunt subiectum ⁊ cause ipsius vt expositum stabiliri. Ad ea que alterius etiam apparet: ⁊ propie ad id quod Bal. differentia videbitur. 153.

Recedentiuz plurimuz occasione befitatur an oua competant in febribus: quod videtur sentiri. 8. de ingenio: in ephymeris primo: vt ea que sumoruz subclusione: ac in humoralib⁹ ita quarto pma: Sequentiū latus diete grossiorīs sicut oua sorbilia pauca subtilia. ⁊ de cura tertiane: Ñ est intentio humectatio dantur vitella ouorum similiqz pcedunt in quartana. Ba. vero ad glan conē exhibz in causone: ac tertianis oua. Et consimilī duodecio ve inge. In febre syncopali ex humoribus subtilibus In etica nāqz sexto Serapionis. Damus ei mane vitellū oui. Et. A. filr exhibet vitellum oui sorbile. In febre figdem pestilenta indiuisionibus: dat vitella ouorum. quod ⁊ firmatur rōne: quoniaz febris cōtrario curatur sicut relique egritudines. Cum igitur ipsa fit mala cōplexio calida ⁊ ficca curabitur p oua tanḡ per Pria. Frigida nāqz sunt ⁊ hu. qō ostendū er ptibus constituentibus ipsa. Constant enim ex albissimo fm medicos frigido ⁊ hu. aquoso multe quātitatis: ac pelliculis ⁊ testa frigidis: ⁊ vitello vt patet sum terrestri attinenti sub stantie tñ fm medicos ignito: ita q omnibus diligenter inspectis, ip⁹ orum ptibus declinant ad fritatem ⁊ humiditatem sopitam: vt declaratum de l. cte: dria. i48. Ad hoc fm Hip. ⁊. A. Curans est virtus seu natura: sed ei pportionātur oua maxime. Reponūtur. n. cuz testiculis gallox ⁊ vino. augmentat nām calorez naturalem: qui est debilis in febribus ⁊ obsessus. Rursus: secundo canone auicēne. Oua sunt ad qualitatez tendentia. Febribus vero natura in tertium vel quartum ascēdens gradum cum actum sensibilī impediat aut destruat. Quod aūt ꝓpatum frigiduz ē ⁊ maxime calidi ⁊ ficci vt adeo elati respectu: cum etiam tepidum calidum remittat: quod ⁊ ostendit oleum ꝓpatum: calidū ifrigidans corpus: ⁊ frigidū calefaciens: febrū. 2 Competūt ergo in febribus oua. In oppositū vero q: non regulariter aut a pluribus expsa. Palin. Non ē opus ifirmis Brutem coaugere: sed velut repitur conseruare: aphoris. primo. Sz oua vt tactus ipsm intendūt maxime. Eti. Febricitātes corpa habent ipura. Talia Bo quantūcūqz magis nutris magis ledis: aphoris. 2. Oua figdem ceu dcm nutriētia pcipue. Non igit competunt i febrib⁹. Propter pmū quidem sciendū q qd fit febris: ⁊ que ipsi⁹ relique visum. 87. Est autē hic oua gallinarum audire. Prolatum nanqz absolute in meliori accipiendū ēē Et nosce q ḡḡ dicat ad caliditatem. A. ea tendere ad qualitatem: ⁊ albumen ad frigiditatez: vitellum qz ad caliditatē: certius tñ vt pretactum dicenduz ē ipsa ad frigitatem ⁊ humiditatem primi gradus accedere cum etiā vitellus ponatur ꝓpatus: A lmansoris tertio. vnde aggregator: Complexio oui ē frigidior parum ḡ corpus ꝓpatum: ipm nanqz infrigidat frigiditate temperata. Propter secundū vero sciendū q quid fit de hoc vtcunqz sentitum est in argutis quod ⁊ praxis ostendit. Quidam enim cōmuniter exhibent oua in febribus. A lij vero euitant vt possunt Quid vero de hoc tertio dicendorum apparebit.

Propter tertium quidem sciendum q prescitis i dictionibus non raro premissis eoz que in febribus exhibentur: poterit diligentius indicari an oua cōueniant in febribus. Si nanqz attendamus virtutem que sola cibum expetit vt confortetur: ⁊ propie cuz debilis extiterit sic oua competunt: cum eam vigorent non parum spiritibus ⁊ sanguini proportionata. Sūt ⁊ sufficienter digestibilia ⁊ propie vitellus multi nutrimenti superfluiqz modici. Et melius quidem est febribus ⁊ propie humoralibus vt dentur intensione ista in processu: ⁊ cum iam materia fuerit digesta minorata ḡ in principio. Et fulcitur: quoniam morbo seu accidentibus virtutem dissoluentibus mor oportet virtutem confortare sibi pdescendēdo.

Ad ait cibo pficit aphoris. apparens .1. tunc e ni indi
catio sumpta relatōe ad virtutē ocs obtenebrat aliaſ
vt cuncta edocent q̄ de ingenio. Si vero iuenitur rē
pter naturā: ceu cām morbū vel accidens vt fic dicē
dū nullasen⁹ simplicit in febribus oua congruūt. Si
nāq; cām bēant: ceu que humor non ꝓueniunt: qm̄
non cā per oppositū alterāt cū iuxta tpamentum exi
stant vt visum. Et vlr neq; digerūt illā coaptāt aut
euacuāt nisi fortassis accidente valde naturā vt visū
morbox curatrice ꝓfirmādo: sed magis de se leuius
alterabilis t corruptibilia. q. sactis modo cū et ex di
uersis naturis t substantijs ceu tactū sint ꝓstructa i
materie magis cōuertunt augmentū cuiuscūq; t.p
prie cū vēter fuerit frigidus paludosus: aut calidus
indurosus cachimus. morbo non congruunt pura se
bri cū non eidēopponāt simplicit t directe quo cura
pficitur t cōpletur ois in tegni. Itidez qd est vnctu
osum inflāmabile leuit t corruptibile ac multi nutri
menti non cōpetit in febribus t.pbe humoralib⁹. ta
le vero est ouū vt eius oleus ofidit t etherogeneitas
vt de occultis alchimis quatuor elemēta eliciens ex
illo aperte: ac conuersio illius in sanguinē non pau
ca: sic eodē monstratur mō in febribus nō cōgruēte
accidentiū ex parte cū ab eis esse suscipiant t vigore
nisi fortiran inquantū virtutē respiciūt prosternendo
eandē vt tactū. Sic igit i se. t vlr in his que pter na
turā ipsax oua simplr non cōpetunt: fm qd vero vt
ppter partes humectare t ppric in sine vt sensit. a.
t i se. non minus ficcis t etbicis ꝓueniunt. vel pp ꝓ
clinationē ipsox vt visum ad quandā frigiditatem t
humiditatē: q̄ tñ modica extat longeq; distās ab op
positione recta cuz eo q̄ dicta est oui materia inflam
mari de facili fortassis febrē amplius coccendūt: t
ppri⁹ cū fuerit intēsa vt pandit excessus vni⁹ Zij su
per obtinentis post pugnā: quod t frigiditas agens
in calidā aquā approbat: ea enī ppter resistentiā am
plioē plus cōgelat frigida tandē: methau. i. Itaq;
tali cōpetunt intensione oua in febribus: t non parū
extranee. Propter quartū vero iā qd dicendum
apparet. Nā hmo galienus non directe oua exhibet
in febre ptracta ephimera. Sed ingt non competere
cibaria pharmacosa: sed que cū eo q̄ sufficient nutri
unt sūt supfluitatis pauce iter q̄ cū alijs emūcrat oua
A. et vt apparuit gra virtutis ꝓcedit oua t nō febrif
Et ideo dicit sorbilia pauca subtilia vt reprimat no
cumentū quod inferūt morbi gratia. In tertiana et
ꝓcedit humectationis cā vt visuz: neq; tñ mor exhi
bet illa verū, ,pcessu. vñ subdit: Sicut datur eis i fi
ne de extremitatib⁹ t.c. t vltio dic: Et vitellis ouox
In q̄rtana vero ꝓcedit oua ppter humectare: t Vtu
tem saluare post tres septimanas. Q̄ ō autē Ba. ex
hibet oua in causone t in febrib⁹ colere appalla seu
sorbilia quasi adhuc fine pelle: humectationē eorum
fortassis respexit t lenitatē quā in aspers ,pbe iducūt
arteriā: vel q̄ hec magis vt tetigit. a. ꝓferunt vltio.
Aut sermonē Blanconis non multū approbo sicut
neq; idem ga. dria. i64. vnde oua t quedā sunt con
cessa carnosa ,ppter virtutem ꝓseruare que maxie ,p
sternit syncopi dria ptracta: vt t nomen denotat. Sz
etbica in materiali ente ꝓgruunt non ,ppter febrē ve
rū virtutis t ficcitatis causa. Eget nāq; Vtus ,pstra
ta ꝓfortatione ac corpus deficcatū humectatōe. Cō
cedunt quoq; vitelli in se. pestilentiali ,ppter cordis
ꝓfortationē: bi nāq; ipsā vigorant t cōtpant. A. de
medicinis cordio: Ea vero febris ,ppte cordis ē pas
sio. Ad rōes t ad primā qd tuz dōm apparet q̄ nō
febris cōpetunt directe gra. Ad aliud qd dicendum
dria vsuz. i53. Non enī curat alimentū imediate: sz
per mediū virtutem fortificando. p accidens enī con
cessū est vt virtutis gratia maxie febribus oua cōpe
rere. Ad aliud sicr qd dicendū apparuit. Nam Zriū
vnū lz prius altex vt fortius refrangat t debetet: vt
cunqz tñ id oppositro consurgens vt visum fortificat
per amplius denuo sicut ostendit calx t frigida dria
i40. quod maxime accidit cū Zria fuerint virtutibus
equalia. Que et ptis opposite cū febrem simpliciter
respiciant t non virtutem seu humectationē: aut im
proprium oppositionē apparent.

De plenioē eius quod tactū est de fluxu san.
t maxie menstrualis declarationem befirat
an hic fluxus sit naturalis. t vt q̄ non sit nā
lis: qm̄ illud ē nāle qd a pncipio causat intrinseco phy
si. t de ge. sialiuz scbis. t qd non fit ab aliquo mole
stante adueniēte. Hic aut fluxus nō est ab intrinseco
verū ab extrinseco vt a luna. vñ creticox. 3. per me
translatox: luna menstruox pstitutiones mulierib⁹
custodit. Causaturq; ab hu. nām eius q̄titate quali
tate aut vtraq; stimulante. bis enī actus efficit ois i
ipsuz. Rursus: Illius eductio qd est nāe filius sami
liaris amplius ei ,pprius naturalis nō est: vex ꝓter
nām oio. Talis vero est san. Ysaac t elementox fo
Amp. illius egressio non est nālis: cui res ꝓter nām
associat. hmōi aut est menstrualis fluxus. A deest nā
q; solutio cōtinui t ꝓcisiones vt anxietas doloz capi
tis t que talia. Adhuc sudoz de quo minus vt est cō
tra nām. Diocles aphoris. i. cū tñ eius mā minus fit
nature amica q̄ san. Est nāq; ipsius non gna para
pus colericū. Itidem iaz idez in diuersos ordinaret
fines: vt in defluxū t retentionē q̄ mor ordinatur in
fetus subsidiū. Palin: Videtur naturalior talis flu
xus bzutis cū vigeāt amplius natura: homo Xo ani
ma: sed in eis nō videtur nāliter fore defluxus hmōi
san. non igit hic naturalis. In oppositrz medico
rū cetus. vñ de ge. sialium. 4. F iunt menstrua fm
nāz deficientibus mensib⁹ magis. 6. theorice. Me
struox egressio naturalis est. Adhuc crisis t euacua
tiones nām inuantes sunt naturales: sed talis ē mē
strualis decursus: vt eius in non pgnante ostēdit re
tentio. Amplius illud est naturale cui⁹ cause nāles
extant: hmōi aut istius fluxus sunt cause puta luna t
Vtus expellens nālis: est itaq; naturalis. Propter
hmz vero sciendum q̄ naturalis dr a natura. Ipsa
vero qd fit t quotiens: dria usum. 90. cum eo et q̄
nā vlis adheret nie vni t ordini. Particularis aut
dupler: Vna qdem infima vt ekaris, ppter eius imp
fectionē uariabilis t indeterminata ordinem non ob
seruās t decorē: Altera uero iter has utraſq; media
seu que mixtorum. Que multipliter variatur fm q̄
nature superiori amplius appropinquat: uel fecedit
ab eadē fm ordinationez t eius oppositum. Dirigit
enim in finem ipsi⁹ t decorem per superiorē: distra
bitur uero p inferiorem: vñ creticorum. 2. Omne qp
pe pulchrum: quantūcūq; vtiq; hic fuerit pulchruz
ac ordinatum t artificiale desursum illabitur ac eo
rundem. 3. Et his que fm celum omnia que hic or
dinātur: horum enim virtus omnis gubernatur i de

methaurox primo. Natura siquidē multiplicit a me
dico dicta dra nona: est huiusmōi media de q̄ hic am
pli⁹ fmo, ,pprieq; de nā dicta regitiua: ac et ꝓplexio
ne. Ipsa nāq; vt agens pncipale: hec aut vt instrm.
Mēstruū seu pulchrius mēstibile dr a mēse grecorum
imitatōe. Myn enī mēs: ide minion. i. mēstruū. Vt
potius dr a myn: qd est luna. Defluit enī vt dictum
id deficiētib⁹ mēstib⁹ ,plius lunarib⁹ videt. Mulierē
enī motus circa deficiētes fit lunas: historiax nono
Est āt huiusmodi mēstrui defluxus purificatio nālis
apta mulieribus sanguinis lāgorosi ex matrice circa
quādā ptodū delapsi. p eius enī egressionē mulieris
corpus reddit purificatū: ita vt ,plius ꝓceptioni post
hāc fit aptuz. Dictum est āt nālis: qm̄ hic talis sudit
q̄ in muliere attendit sufficient sana: t regimie lauda
biliori gubernata: egrediens quātitate ac tpe debitis
Absq; enī his inaturalis existit: tertio vt, tāgek vige
simaqma. Addit q̄ quidē fuit apta: q̄ alia etiā anima
lificātis purgationem huiusmodi habēt: lz immanise
stam fere neq; sub sanguinis forma: verū magis mu
cilaginosi subalbescentis supfluī. vnde historiarum
serto. A animalificātibus peditātiū purificatiōes gdē
fiunt mēstruox: non tñ quāte mulieribus: alioz ani
maliū. pmo vero de gnatione sialium: F emellis fit
fluxus de sorzis solū t bax i mulieribus manifestissi
me. plurimā enī emittit segregationē mulier anima
liū maxie nāq; semellax est multi san. Jōq; mēstrua
plurima: historiax tertio. Cuius qdē cā frigiditas t
maxime humiditas complexionis existit: quod in di
gestione causat: supfluitates generāt q̄plurime fri
gide aquose i defluxū ,pne. Porsicitas eteni has fri
ditate oris vētris coaget in eis t ociuz: neq; in alia
sanguis earum trāsmittit supfluu: ceu alijs in corpus
vngulas dētiū egressiōes: t pilos grossos longiores
t densos. Empedocles Xo posuit mēstruū a caliditate
accidere mulieri: iōq; viro calidioē fore differē
tia. 28. Vit aut menstruo caret: Calidus enī t ficc⁹
lobius exercitatus t magis pilosus. Dictū qdē mu
lieribus: q̄ sermonis id expetit mā: mulierūq; flux⁹
ad alia extēdētis. Sanguis aut audit hic p eius mas
sa. scōm et q̄ labi patus iā extat: q̄to quali seu vtrif
q; t ideo lāgorosus pōt dici: Subditū vtiq; fuit ex
matrice: qm̄ ea i corpe ē semelle velut sentis ē i nsui
cūctas recipiēs supfluitates frigidas aquosas: i ipsā
nāq; concidunt vene corporis oēs t arterie. Dic tū
q; circa quandā: eo q̄ periodi nāles nō sunt diffiniti
oio: sed latitudinē hītes grādē: vt visū. 21. Quar ō
ge. sialiū. 2. Et tertiudinalit qdem periodus nō ē sta
tuta mulieribus menstruādi: vex vlr decrescentib⁹
mensibus rōsbilit ꝓtingit. Et ideo additum aliqua
diminutōis vz nota. Est āt periodus siue circuitus i
idē tendēs ab eodē reuolutio. Hic aut periodus tri
plicit existit: q̄dam nāq; vlior: alia pticularior t bo
rū qs medius. Prima qdē est tps oē quo mēstrualis
fluxus incipit t terminat: de quo theorice nono: mē
strua incipiūt in. io. annox ꝓplemento. t vltra. i4.
nō differunt annū. Amputat āt in gbusdā qdē i. 35.
anno. In gbusdā deinceps vsq; 40. cōplementuz.
Viatici quoq; sexto: Menstrua mulieribus eueniūt
cū etatē. i 4. annox subeunt: Verūtā si festinauerint
in duodecimo: sed nālis menstruox ablatio post. 50.
est ānos: alijs in. 40. quibusdā in. 35. maxieq; in mt
tum punguibus t carnosis: q̄re tertio. 21. De malie
ribus est cuius ablatio menstruox festinat. vt in 35.
annis t. 40. vite suc terminat. t de eis est in quā tar
datur illud vsq; quo pueniāt. 50. āni. Et ego ipe vi
di menstruantē iā sexagenariā. Periodus āt medi⁹
est tpe iter vnā menstruationē t aliā cadens de qua
balsab. Tpe qdem quod iter duos ē circuitus a. 20.
diebus t supra vsq; ad mēses duos: t que post hec
fiunt menstrua nālia non sunt. vñ historiax. 9. Con
tinue vtiq; in vnoquoq; mēse paucis ,pgrediun tur
menstrua: p mēses vero tertiū plurimū. tertio vero.
21. Menstrua mēstruatōis eqlis vt mēstruet mulier
in oi mense vsq; ad. 30. dies: t qd ē infra illud quod
cadit in. 15. t. 17. nō est nāle: t iō lex: Mulier q̄ bis
in mēse purgat: sana nō est. Particularior vero est
hora qua menstruū egredit nāle: t in hac ingt balsab
hes: Menstruox circuitus longitudo: sans qdem t
vicio carens duox est diex: t vsq; ad. 7. longior ,p
tenditur. Quod āt amplius nō est naturale iudicat
vñ historiax. 9. Quibus qdem pauco fiunt tpe duo
bus aut tribus diebus mutātur seu purgātur facile:
quecunq; āt multis difficilius. dolent nanq; diebus
illis. q̄ si aliquis instet has terminatōis series disso
nare q̄plurime: dōm q̄ vt predictuz hi termini non
queruntā precisi pp materiā impetuantē ꝓtinue vex
amplius lati. Diuersitas nāq; i his grādis accidit:
vt ex gte cōplexionis humoris Vtutis etatis hitus
ꝓsuetudinis adiunctionis regionis: t vlr rei non nā
lis ois. Videtur et balsab. p alijs naturalis mēstruo
rū eductōis tpe adāplior: quod iudicatū ab. a. Mē
suratio menstruatōis eqlis t c. Propter fm vero
sciendū q̄ aliqui pergatis detenti befitauerūt an mē
strualis decursus naturalis existeret: quox anxietas
remouebitur ex dicendis. Propter tertiū aut scie
dum q̄ fluxus menstruox est nālis sicut cōditionatis
existit. Vt tñ id amplius elucescat: t si prius fuerit
aliqualit tactū: sciendum q̄ naturale pōt ad duo re
ferri: aut ad id qd est pfectum in specie humana: vt
ad genus masculinū: vel ad iperfectuz: ad semineuz
vz. q̄ si prius: aut ad id qd pfectissimuz in ipso existit
ceu corpus tpatissimū: t ꝓuenientissime gubernatū
quale ,p sanā est corp⁹: t qd iusticiale certum drijs.
i8. t. 20. Et sic nō solū fluxus sanguis est in his ꝓter
naturā: verū vt sensit Diocles et sudoz filr t subsi
dētia vrine. Omnis enī supfluitas talis oz corporis
digōis tertie isensibilit excerni excepta spmatis: qm̄
in spēm ordinatur ac cerebri: t que i pilos fortes de
mandantur t vngues: apparens in tegni: t re. sa. i.
Aut refertur ad corpus ab hox secedens tpamēto:
t ita imsectū fm tñ amplius t minus: t sic aliqa de
cursus san. poterit naturalis existere cū inde natura
iuuetur modo tñ vario. Si aut genus inspiciatur im
perfectū tñc aliqs fluxus san. ceu mēstrui nālis dētur
simplr: ita vt qdam detur san. fluxus naturalis oino
sicut is q̄ pconditionatus. vel innālis oisariam: ceu
qui educitur a pectore quanto peccans t q̄lī maxie.
Quidā vero inter hos duos medius obtinēs ita vt
possit dici naturalis cōpetus inferiori superiori vero
inaturalis: ceu medium se hz extremis cōparatum:
phyſi. 5. Vt t talis intercidat ordo de naturali ad id
quod innaturale deueniendo per media. F fluxus q̄
dem primum menstrualis: deinceps fluxus san. nari
ū consequēter emorodisx: deinde sanguinis secef
sus: t ,pprie periodicus eius q̄ oemum ,similis vo

mitus. Et tandē spatiū sanguis ex pectore fluēs quēq;. Vidi nāq; interdū quosdā emorroicos periodice i de tū iuuari: cui signū q; molestabant antea. Quod aūt menstrualis fluxus nālis fit auctoritas, prestat t rō pnuincit. vñ de ge. aialium. i. f luxus emorroidalis est, ppter infirmitatē: menstruoq; ät nālis. Quare d accidenti sexto: O minis sanguis fluxus excepto qui mulieq; menstruis fluit: extra nām existit. Qui aūt i mulierib? est nisi quantitatē excedat minē extra nāq; ext at. Et ideo in libro d sectis: f luxus san. nariū nō quanto solū: sed toto genere pter naturaq; existit. qd t rōe firmatur: t pmitus ex pte indiuidui: qm illud est naturale: qd in salutē nature ordinat t pcidit cuq; id finis eius existat: t finis et que ante finē, ppoztio nant. Quod educit ēt lesiuū qtitate t qlitate: sed ra lis est fluxus menstrual d qtitate: qre tertio. 21. Mē, strua tpatu in qtitate sua t qlitate: ac tpe suo currētia fm pfuetudinē suam nālem in oi spacio sunt causa sanitatis mlieris: t mūdificatōis corpis ab oi nocumento: et i qtitate et qualitate et factū ipsam acq rere castitatē: et paucitatē desiderij. Rōe qdem spēi qi id quod ordinat in finē nālissimū extat bmōi. Sz rālis ē fluxus mēstrualis: dirigit nāq; in gnationē fi milis ei a quo decidit qd nālissimū extat: de aia et ge neratōe aialis sctis. Eductione nāq; ipsius corpus mulieris pseruat vt dictū sanū: et pparat ad ipregna tionē inde. Post nanq; menstrualē purgationē per tres aut quatuor dies magis et laudabilū pcingit ipregnatio. Sic itaq; fluxus bmōi nālis est naturalite te ēt duplici. Sed ex pdictis dubitare pcingit: q; dictū ē menstrua fieri circa deficientes lunas et mēsi bus finientibus magis qd nō vr cū tūc humiditates recedāt fm Ptolemeū in centiloquio. Id enī in qr ta quadra fit t luna lumine imutata: ita vt humidita tes gbus dominat debeāt minozari: Dicendū q; hu miditates t menstrua magis discurrūt i fine lunatio nis, ppter lune defectū. vñ posteriox. 2. Propi qd Milus finiente mēse. s. lunari fluit. Propi id rideē q. hyematior ē mensis finiens: sed t, ppter quid ve rior finis mensis. Propi id subdit q; luna deficit cū eni ea in plenilūio reddit vigorata humida adauget t ea regere ipis vñando pōt: cū deficit debilitata illa nō pōt gubernare: t eox motū cōpescere. Efficiunt eni vt rebellia: qre huc illuc discurrūt in ordinate: ed qd nō pax opatur nā hec debilitata frigiditate t hu miditate mensis, ppter lunā. Tūcq; humidis factis q āplius aquosis t frigidis gbus sozticat expulsiua t debilis reddit pstentiua. vñ. 4. d ge. aialiū. Frigi dius t būidius tps i mensis reddit lune, pp dimina tionē t defectū lune t eozundē scōo. Mensiū pcur sus vt cū finis vni cū pncipio pstinuat alteri frigidi sunt, ppter lune dēfectū: ppter qd t hyemales fiūt cō cursus mensiū ampli ipsox itermedijs. Ex bis ita qz ac. 168. quid dōm apparet. Propi quartū dōz ad pmuz q; lz luna fit exterior eēntia interior tū ē vir tute: ceu plurima fic se brit agētia i eox effect, pdu ctionē: qlit t celū mouet p pncipiū separatū: eēntia. s. q; est i eo virtute vz de substantia orbis: fit quis aliquid moueat a quodā violentātē: nihilominus q; fic i motuz excitat nālit dr tandē t nō violenter mo ueri, put ex tali excitatōe i motuz actus pfurgit nālis t inuamentū eius cum nūtū fit qlibet appellari a fi ne. 2. de aia. Quod t oñdit veteris illud: Vetres hy eme t vere calidissimi sunt nā. Et cōcifiones fit cri ses et laudabiliores t naturales pcedētes. Ad aliud dōm q; san. menstrualis hic quesitus decurrens nō est filius nature familiaris t, pprius verum potius supfluus plenus frigidus factus aquosus t tāq; ina turalis reddit. Neq; san. ē ver: sz magis colore ex quātitate apparens ampliozi: modicū ēt ipsi multū itingit. Sed d id vr: qm de formatōe scribit embrio nis ita: f etus attrahit a sanguine ad se dulcissimū: t ga. epboris. 5. Dulciorē saporosiorē atq; subtilez sp sibi sanguinē fugit. Talis aūt non ē supfluis plenus. Quod ät de menstruali loquat ostendit: qm pmo p ma: Sanguis qui tpe menstruox a muliere separat nutrimentū efficit. Dicendū q; san. menstrualis supfluus ē t impurus, pprie sanguinis relatiōe quo mulieris corpus nutrit. Ex purissimo eni alit cū ei attractiua fit sozior ea que fetus est tū sāguis dulcis t subtilis quo nutrit fetus cōpatione illius q dmā datur ad ināmas vt i lac conuertat: ac eius qui retē tus t impuratus tpe partus expellit. Quintuplex. n. vt san. menstrualis. Vnus qdem qui materia extat membrox: d ria. 36. ex sanguine nāq; fiunt. Alius ex nutriēs. Tertius ex quo caro generatur pinguedo t adeps: quidā vero ad māmillas transmittitur: vt i lac transducat. Et quintus impurior partu fotus tandē de ductus: ita q; fetus nutrit ex puriozi san. pte men strui respectu impurionis que ipsi: Non eni cedit i nutrimentū omnis: sed quod eius purius. Ad aliud dōm q; illa solutio pstinuitatis t cōcifiones sunt me dice adeo vt in totū nō resultet inde lesio: velut qn ua digiti scissio: lz nāq; fit morbus ptis in qua fitua tur. Actus eni ipsius ledunt saltē naturales: non tū manus est ipsi morbus cū eius non impediat sensi bilē actus: aut saltez est naturale cōlerre t bene ser re: quod sequit deinceps. Ad aliud quid dōm appa ruit. Ad aliud dōm q; nō est incomueniens vt idem subiecto diuersificatū rōe in diuersa ordinet: ceu natu ra sui pnitia cā salutis extat nauis: cū abnitia subuerso nis ē occasio. 2. phy.. Sanguis eni mēstrual extra tū labit inuans i diuiduū i pnti vt retineat depuratus t infectus cedat māz ita vt ambo tandē in vnū pcur rant finē. Ad aliud dōm q; reliq bnt semelle gradiē tiū t aialificantiū menstruū lz non tm t adeo manifeste. vt oñsum cum eius cā. Dria. iii.

Incipit tertia pars libri particularis practica circa conseruationem sanitatis.

Quod calidum innatū amplius cō
sumat humidum radicale influen
ti monstratur: qm primo prima t
tertia: Calor innatus q; intus vel
i nobis est ad humidi radicalis ad
iuuat pstumptōnē. amp., pter qd
vnumqdq; t illud magis: poste
rioz. 1. Sed pp calm innatū bz esse
calm currēs: q pp illud debit opari: qz filis est dispō
rei in entitate t opatōe: metha. 2. Cōsumē aūt hu
midū radicale qdā ē actio. Adhuc qd ē vehemētio
ris vigoris sozti agit cū oia actio, pcedat virtute: p
mo pma: lz idest calm innatū cū fit aie pncipali istrz
influentis: magisqz illi pnaturale. Rursus: Quod
vehemētius t diutius attingit t pplectit humidū ra
dicale: plus id consumit cū oia actio perficiatur con
motu t tpe. sed bmōi calidū ē innatū ad currens. Et

firmatur qz sicut flāma vehemēter papyro iserta vali
dius oleū consumit calorē circūstanti: itaq; in pposi
to cū inhereat sozius qd innatū: ,pter qd calidū ina
tū magis cōsumet humidū radicale influenti. In 5
rium. Quod vehemētiozis ē virtutis in alterādo soz
tius permutat: t cū alteratio fit via in sozme eductio
nē aut cōbinatōem. Sed id calidū est currens: q; ac
tualius t magis eleuatū vt videbitur. Et i. quod ex
tranēū t repē: e occurrit magis iputat t consumit qd
oppositū cū oē subitū nature pliatinū. Tale quidem
ē calidū influens: vt ostendet ad inatum respectu hu
midi primarij: itaq; humidū radicale amplius cōsu
mitur ab influenti qd inato. Propter primum Vo
iciendū q; opus sit primitus aperire quesitū Ro q; est
fectus recipit eē, ppter cām. Videndū vtcunq; q; et
quot sint humidi radicatōis cāe: Propter pmoz
bmōi sciendū q; q; calidum in atum t fluens fundat
in humido tanq; in mā in qua t ex qua cum nō sit ca
lidū sine humido. 2. de ge. aialium. Et omne agens
māz exposituet in quā agit: ac ex qua, pducat bmōi.
Ea vero duplex ē humidū radicale dcm: t influens
seu nutribile. vnde opus fit videre qd ista, ,pter qd
oz hic adducere aliqua: d ria. 48. practa. Sciendum
igitur q; sperma in hora coitus ex potiozib? mēbris a
corpore decisum virtutibus triū pncipalium pnz
t spiritibus sustentatū: vlteriori digōne in vasis suo
lutis fm aris. aut fm medicos in testiculis perficitur
recoctū: qd in matricē virga iniectuz: ab eadēq; grā
di attractionem attractum: id delectabilī amplectit
t retinetur: vt differentijs apparuit ēt. 36. t. 37. Et ir
ea quod mox circūstat umen siue mēbrana. 9. de histo
ria. t. 2. de ge. aialium. vnde Hyp. de ge. embry
onis: fatetur se vidisse sperma delapsum a matrice: i
quo in interiori panniculo humidū apparebat: velut
figs oui crudi exteriorē corticem circūauferat. Id ät
sic mine fctū ad modū anthomatū. i. per se cānaluz
mirabiliū opatur: de generatōe eodem. In qbus q
dem vno primitus moto q; inceps oia successiue mo
uentur in finē: ceu ostendit in subtractōe opilātis aq
molendini: t in machinis ac ludo laterib? pueroz
pumo digito pstacto: tertio ēt de accidenti. c. i. Pri
cipiū ät bmōi motus spermatis virtutis ē t impulsio
coeuntis: in quod t virtus iuxta aris. ipximitur: intel
lectus vocata. vnde Paly. tegni. 2. t aris. fenfit in
hora coitus in spermate inteligentiam ipm complec
tentē ēxistere: que a medicis vis dicitur informati
ua t a quibusdam idolum vel filitudo vocat paterna
Hec ät virtus vna virtutū nobilissimaz ac mirabilis
simaz existit. Cum ipsa fm aris. vt recitat cōmē. 7.
metha. Virtutibus assimileitur celestib: t nō nālibus
tm eo q; pte non vtitur organizata ceu nāles: sed. q.
ad modū ē intelligentiaz complectentis orbes virtute
In eo tū quod est moli coniuncta sequestrat ab his
virtutibus t conuenit cum nālibus de qua fmo aris.
t alioz expositus pamplius dria. 48. Hec aūt fiē ce
tere sozme māles eguit quo sustentaretur subiecto:
vt hinc deferat in opus t instrīs qb? medijs mām at
tingens: t in ipsam opans ex ea cōueniētem educat
effectū. Eius aūt instra sunt duplicia: calidū. s. ēlare
quo qdem mām reddit informatoe dispositam ea z a
Dietatibus passionibus remouendo: dura mo lificā
do: homogenia cōgregando: t eiberogenia sepādo
Ad quod ēt frigidum tanq; calidi contrariū opat

instrm: collz. 3. c. de accidentibus supuenientib? vir
tuti cpatis. Est t aliud ipsius instrm calidū vocatuz
celeste vinificatiū Sziorum contentiū t lapsius co
bditiū quo ipsa pncipalius opatur: mēbrox vni
cuiq; formā, ppriz tribuendo. Suscitatur nanq; ex
ea natura mēbrox que ipsa permanere faciat post illi
us discessū quod oportuit cū ēlare calidū; nullius fit
aialis gnātiuum: vex potius mora aris. pempriuum
Et iō alt. O ium qdem in spermate ēxistit: qd gonī
ma. i. gnātiua facit eē sperma vocatum calidum: d
aūt nō ignis: neq; talis virtus. s. ēlaris: sed intercep
tus in spmate ac in spumoso. i. in sperma spumāte spi
ritus aliqs vz cōplantatus. O ia enim aialis spēi be
bent cōplantatum quo sunt potentia: de cā mot aia
lium. Et spū natura, pportionabilis extis astrox or
dinationi. Et ideo diuinius vocatis existit elemētis.
vnde. A. 4. de aia ingt hunc sozē subam corpozeam
ex mixtōe gnātam eiozum vultus suos ad filitudinē
celestium effigiantem corpox. In libro vero de me
dicinis cordis vergentem in filitudinem supercele
stium corpox. Et, ppterea indicatur de spū q; substā
tia fit luminosa. Et iō dcm est de vitiuo q; radius fit
aut lux. Dicit ēt. 15. aialium: calorem venientē a su
percelestib? habere effectū in virtute quod nō pōt ca
lor ignis habere: qd oñdit minor lesio debilū oculo
rū sca solari calido qd igneo. Subiectū Ro vniformē
in quo predicta fundat virtus: humidum extat spma
primitus aggregatū t demā in spm vaporosum effu
sum. Vbi qdem fulcita t instrumētis ad opus vehi
culata purissimū mēstruox ad se cōducit: vt ide com
ponat mēbra: iter que antea cor tanq; aerem sibi cō
struere icipit: vt pamplius valeat fulciri: t mēstruū
abundantius attrahere: ac ad nām spermaticaz con
uertere humidā radicalē dictā. In qua eadem cali
dū inatum et calore igneo t celesti vocato subsistit t
inde pabulatū per oē ipsaz cōplectit: ceu sozme māz
vndiqz. Quod nēpe humidum radicale tripsi vt ēxi
stere. Vnū qdem subtile acreū quod subiectū imedi
atum calidi existat inati ab eo inseparabile oifariaz cuz
non fit calidū absqz humido vt dcm assignare. Ali
ud vero ē ipso densius vtcūqz ac aquosius qd pabulā
ertiit calidi inati: sicut. 2. ēt apparet de ge. aialium.
Per cuius qdem poros t rimulas velut lumē p dia
phanū transcurrit: quo densiori ac impuriori facto:
pabulare non pōt calidū quod inatū: nec ab ipso hu
midū irradiari bmōi. Et iō tandem ipurum ceu vi
num aque mittē e redditur aquaticū: d ria consequē
ti. Est t tertiū viscosum tenax gluti dcm: qd t ples
corpox retinet in mixto pium tas vt succedāt eo in ci
neres abscedente quod pabulā calidi nō vt sufficiēs
inati cum ipso nōdum cōsumpto calidū extinguatur
nature. Supest quoqz calm aliud currēs seu influens
appellatū: qd ex assumptis iterius t digestis, pp. ie i
corde calore suo motu t pfricatōe gnātur a quo tāq;
t minera toti p artarias i oē dirigit corp in pabulū
t sustentatōem adhuc inati: que qdem duo t calida
vocātur iterdum inata vel nāe: vt apper illo. Ven
tres hyeme. Ab. A. quoqz calor inatus dr q; itus ē
vel in nobis p calorē inatum calm audiente pmis se
minibus iplantatū per itus eē calorē currētem. Ex
qbus fm auer. calor consurgit tertius nālis q; velut
forma extat mēbrox: vt apparet de pulsū ēt vnlira
te. Dicuntur ēt huiusmōi calida spūs vt oñsum per

Ba. dria. 59. Calidū nāq; ad calefacere dr̃ r̃ viuffi
care cū vite potissimū sit principiū. vñ nomnūl⁹ cōse
quūtur qdaz calidū vicentes. s. aiam: qz ꝓter cali/
dū viuere nominatū. i. ꝯ alia ca. 3. r. 31. Ele zein eni
qñ scribitur id. i. lra: id ēt per. i. tali mō r diphtōgo
significat calere. Qñ vero dupler ē. i. boc apud gre
cos qnq; talis. i. ita. i. iota. i. o ipsilō dupler. i. diph
tongū talis ei. oy. i. ita tunc calidus notat vivere: spi
ritus vero aspirare pulsare penetrare ac euēture. Jō
qz ꝓprius in cor bñtib⁹ est repertus. Subiectū. ūt
in quo calidū sustentatur influēs r vehiculat humi
dū extat nutribile dictū ex alimentis virtute cordis r
artariaz cū sibi ꝓparantib⁹ antea generatū. Quomo
do āt humidū pabulet radicale: ac in ipm̄ convertat
dria ostendetur sequēti. Propt̃ fm bmōi sciendū
q; humidus radicale duplr pōt consumi: r agens i ip
sus operatione primari vita datina: qñ ipsius cā consu
prima vel est non necessaria: Cui qdē mors cōrridet
violenta q̄lis est si gidiātes cōgelatina venenosa: so
lutio ꝯtinuitatis gnicīosa: r vlr oia casualiā exterius
corpori occurrētia vitā priuātia. Et qz circa talia me
dicine ars non ꝯsistit sed astrologie ampliꝰ omittan/
tur. Bladijs eni r bestijs non necessariū est vt in te
gni libro. 3. Medicus eni vt talis nō bet bz ꝓbere
nisi in vlr forte fuerit: marie cū sint casualia. Postq̄
tñ ipsesserint poterit ipse eorr̃ remouere iacturā. Sz
astrologus cuz non sint talia sibi ex eventu: sz neces/
saria vel ad multū ꝯtingentia: eorr̃ ideo valet maxi/
mā partez ꝓbibere iuxta id centiloquij: astrologus
optimꝰ multuz malum ꝓbibere poterit: qd̄ fm stel/
lās venturuz est. Luz eni sciuerit figurā regionis ci
uitatis ꝯstructe ac naralis ꝓprij sup nato ꝯtingentia
scieni poterit ꝓfagiare: qd̄ oē tñ medico per se vanuz
aut est cā necessaria ad quā mors magis sequit na/
turalis. Et hec duplex existit: intrinseca r extrinse/
ca. Extrinseca qdem vt aer: r que sibi cōtinuantur
eundē immutātia qualia sunt āni rpa: ortus stellarū r
occasus: vēti terrarū dispōnes: r eleuatio aquea fu
mosa: interqz aer mutatus superioribus maxime cor
pora nostra alterat r pmutat. Quātūcūqz. n. humi/
dum virtute tamē celestiū p motū r lucē: ac naturā
ꝓpriā eorū receptā nostrorū cōtinue humiditatē ex/
haurit exiccādo: primo secūda: Cui qdem cōsonare
pōt illud: physi. 4. O ia senescūt in tpe r oblinisciſ:
neqz dicit: neqz novū factū ē: p se nāq; cā corruptio
nis est ip̄s. vnde Pythagoricus parum id penitus
enūciauit indisciplinale. Motus. n. cuius est effec
tus distare facit qd̄ est. quare particularius primo
pria: Aer circūdās mām corpis que est humiditas
exiccat. Et vlr res nō naturalis q̄cunqz hmitus aut
tandē. Causa vero interior duplex ēt extra: aialis. s.
r corporalis. Aialis qdem qz virtus hec ois oñdit:
seu forma corporis vt sic fore finita: eo q; corū nulla
talis fatiare pōt mā bui⁹ appetitū cum sp̄ privationi
subiaceat ad maleficius r destructionē machinātī:
physi. i. Propt̃ qd̄ cogitur mā prior forma relicta i
duere alterā in instanti cū nequeat a morsceis seu for
mis: primo: de ge. separari. qd̄ in celo non euenit cū
mā eius fm auer. fit alia ab ea que b vel saltē nō fit
privationi ꝯiuncta. Forma eni ipsius totuz materie
semel satiauit appetituz cuz tota sit vna forma ꝯrenta.
Et ideo indicatur ꝓpetuū r incorruptibile: hmo
de celo. Et ti: Virtus infinita nunq̄ potest in mā in/
uenīri finita: physi. 8. Et iō vult cōmē. 2. celi r mū
di: r. 12. metha. motorē orbis pmū fore infinitū ba/
ratione: non tñ vigore: qz tam moueret i non tpe cū
ipropportionabili oifariam excederet qd̄ mobile. Fi
niti eni ad infinitū nulla est ꝓportio: physi. 8. Vir
tutes āt corporee sūt finite: p̄mo prima. Mā sicut oī
um nā cōstantiū est rō r terminus magnitudinis r aug
menti. 2. de aia: quantitatis ꝯtime r discrete. O ia
nāq; genita finita terminant periodo: centesima tre
decima iuxta illud Job: Cōstituisti terminos homi
nis q ꝓterire non poterunt: qz gnātuz oē corrumpat
olo. Quod pricularius declaratur. Virtus eni nā/
lis sit finite existit eo q; ꝓpriā diutinā actionē in ex
poliando escā a ꝯsacentibus passionib⁹ fatigata re
staurari non valet humidū ꝯsumptioni restauratine
ꝓportionatus: sed ipropportionatū magis substantie
reddūtur q̄ntitate r qualitate. Et iō non tñ extat r
tale q; vita possit eo tandē pdurare diutissime. Qd̄
ēt signat virtus vitalis cor motu reflexo mouens eo
q; hic motus est violentus vtcūqz cuz ꝯ iclinationē
mobilis extet: forme tñ gratie nāliū obfuat. Instru
menta ēt fatigant cū repetātur in agendo vñ ꝯ som
no r vigilia: Quotūcūqz est aliq̄d opus fm nām qñ
excesserit tpe in quāto possunt aliq̄d facere necesse
est deficere: vt oculos videtes: hec aūt deficiunt cuz
eorr̃ cōplexio corrumpatur. quare ōrta sent nātum:
Instrumēta fatigātur ex vigili motu r destruūt eorr̃
complexio que est ei substātialis r nālis: ꝓter qd̄ oz
motū qnq; cessare r sic vitā terminari cuz motor hu
iusmōi semp existat i vltima habilitate ad mouendū
velut intelligentia orbis motiua. Et iō scōo celi r mū
di dicient fabulosi volentes ipsam hunc mouere cū
labore ac pena: ꝓterqz que athalante idigere. Eo/
dem quoqz r aialis cerebro dedicata opus sit tandē
deficere quātuncūqz ei⁹ aliq̄ imālis existat eo q; sal/
tem quantū ad opationē vt itelligentiā r concretio/
nē r dependentiā bz ad virtutes fantasticas r tandē
ad organa. vñ primo de aia: Intelligere ac ꝯsidera/
re marcescunt aliquo quodā iterius corrupto vt or/
gano fantastico. amp: ab hac virtute cū vitali ēt labo
res pueniūt aiales r corporei humidū iuxta. a. r ba
labbatē criccantes radicale. Nosce qdē aiam r vir/
tutē r vlr imāle non posse senescere aut corrūpi cum
imaterialis r ꝓpetua extet. Sz id sibi aduenire rōne
colligationis cum organo cū forma p se non generet
neqz corrumpat: septimo metha. vnde primo de aia.
Senior si accipiat oculū iuuenis videbit sicut r iuue
nis. Causa vero corporalis attendit r penes humidū
radicale r nutribile. Penes figdē primū: eo q; due
cause ꝯsumptōis eiusdē: Vna qdē calidū innatū hu
midum radicis complectens oīquaqz ꝯtinue r vni/
formit: r se intendens in eo cōseruari consumit seip
sus p accidens humido depasso: primo prima. vnde
Seneca: Qui oritur mecum morit: r qui me vivifi/
cat me occidit. Calidum ēt currens consumit secun
do: quia intensius calefaciens humidum innatū mi/
nus intensū calore ad se trahens marcescere facit r
corrumpit seu maior flāma minorē: tertio celi r mun
di. Et de causis longitudinis r brevitatis vite con/
sumit r deide amplius radicale. Que duo calida ta
lis consumentia tetigit. A. dicens: Calor innatus q
ius ē ad hoc adiuuat: ad qd̄ ēt tertium calidū et bis
consectū operat. Consumptio etiam euenit ex parte

humidi nutrimentalis et dupler. Aut put est in via
gnātionis et ita calores extranei et vlr excedentia in
alimētis reperta cum sint cōsumptioni marie: ac
hūtia duplicem superfluitatē: hanc qdem tandē sero
sam humidū: hanc vero fumosam siccam. aphorisi. 3.
Aut put extat iaz gnātum et aque suz iparū oio in di
gōne debilitate calidi scm̄. Qd̄ ēt duplr fit: aut rōe
q̄litatis vel sube. Qualitatis qdez eo q; sui frigate et
humiditate mortifera calori opposita extinguit eūdē
Si vero ex pte sube adhuc duplr aut putrefactiōe q̄
les sūt febres putride ꝯsumptiue apata r alia filiara
dicalis ꝯsumptōem accelerare facientia. Et iō sepi⁹
egrotantes finiūtur in breui. Vel, ꝓter grossiciez r
corpulentiā humidi plurimi ex indigōne aggregati
calorē regimine: ac irrespiratōe suffocantē nāe: velut
ignis suffocatur nimia ac extinguit cooperturā: p̄mo
de re. fa. primo prima: Fa ēt aliquum duodecimo eus
dem. Et ad sūmū triplicis aialis corpus expofimuz ē
ꝯsumptioni. Vni qdem ꝓter ꝯsietatem elemētorr̃
inadmuicem et ghus construū. Alij ꝓter calorem
depascentem humidū continue. Ac tertie, ꝓter rerr̃
nō necessariarr̃ sibi extrenetatē alterant eni r permu
tant id necessario. Quod tribus notatur in tegni: et
p̄mo de re. fa. ita. Si corpus esset impossibile ac im/
pmutabile sp̄ maneret optima compō: r non indige
ret arte: sed qz permutat corrumpit r alterat conuer
tit r reliqua. Propte fm Ro sciendū q; aliqui q̄
sito responderūt q; humidū radicale amplius consu/
mit calidū inatum currenti: quorr̃ motiua tacta sue/
rant in prearguti⁹. Mor aūt defectus tertio dborū
speriet r ārto. Propter tertiū Ro sciendū q; hu/
midū radicale plus ꝯsumitur a calido influēti q̄s ab in
nato. Quod oñditur: qm̄ calidū, influens actu coerci/
st r: inatum Ro potentia cū illud fit actum. q. r āria
bile: id aūt mulcebre ac suaue. Actio aūt pueniit ab
actu excellenti⁹ cōnte. Adhuc minus cū sumit quod
magis principat calido vocato celesti reliquo cum id
potius vt dcm̄ est iesse: r nām Ziozum cōuenit r vi
uisceat. bmōi Ro calidū ē cen apparuit inatuz: r non
currens. Amplius illud min⁹ consumit qd̄ magis ē
familiare r cōgeneū opposito. Tale aūt est inatum ad
humidū radicale nē aūt influens cū vtrq; illorū fit
pueniēt r mulcebre ac lene. Fluens āt tanq̄ aduē
titiū r horribile cū ex alimentis quotidie generet ag
gressiorr̃: in quo q̄litates ad ipsa permanēt excedē
tes ipsorr̃. Et firmatur qz calidū inatum r humidus
radicale cū sint minus Zia, ꝓter dcā q̄ min⁹ agent
r patient inadinuicē: ita r actōis rō Zietate fciat.
Ipsa nāq; sunt Zia, ꝓter multū distare qd̄ s. mptū
ē a Zietate primo reperta in vbi vt centri ad circūferē
tiam. Cōmen. 9. r. r. metha. Et ti. Motus plurim⁹
consumptōem iducit iflāmando: hic aūt repertus ē i
currenti quod nomē ostendit. discurrit enim per cor
pus r precipue a corde in artarias in istanti sere: ceu
lumen illuminātis per domū vt tactū ē dria. 60. Ex
ghus indubitāter cōcludat calidum fluens plus ina
to humidū dissipare radicis. Propter ārtum qdē
ad primū dōm q; calor inatus est non solum existit in
natus: sed ēt currens vt expositum. Ad aliud dōm
q; ille sermo verus ē qñ aliq̄d recipit rotū suuz eē ab
aliquo sicut veritas tota ꝯclusionis demōstratine de
pender ex premissis: r dilectio omnis paterna nutri
cis ꝓter filium. Non aūt hic taliter extat cum calor

influens non solum ab innato oē recipiat: sed a corde
magis r alimētis. Veritatē ēt sapit in analogia r nō
in equocis pure aut vniuocis r univocalis se causanti
bus: r ēt non efficienter sed effective. Ad aliud dōm
q; ipsarum calidū fit anime infirm principalius r i/
mediatius: r sic sortiozis Ro tutis in Zia sapiendo: r
in mixtōe tenēdo ac vinificando: nō tñ sozt⁹ inerticā
do r exsufflando: sed r minus cū plus gricipet equa
litate r calido celesti. Ad aliud dōm q; non sufficit am
plius agendo magis attingere modo non fuerit am/
plior in agendo Ptus: ceu euenit vt ostensum in cali
do inato ad influēs cum suaue fit r gratū. Illud vero
oppositū fere: ipsumq; cōplectit innatū r humidus ra
dicale non pax. r qz acutius consumere pōt illo am/
plius. Ad confirmatōem dōm q; non est fiere de calo
re igneo r inato: vt ostendetur dria futura r marie
hic: cū bmōi dupler calidum aut triplex non possit in
cerne cooperari: sed vnum simplex r ꝯ siuum.

Differētia. iii.

Quod humidus radicale non possit restaura/
ri monstrat: qz in tegni. Solidas corpora p
tes vere solidas r primas fm nullam in dā
possibile est humidiores facere: sed satis est si ꝓbbe
at quo eas non cito exiccari. Et septimo de inge. c.
7. Solidorum corporum siccitatem impossibile cor
rigere quēadmodum r senectutem. In de tabe Ro
Impossibile coertendentes r suba terare prima ge
nerationis ela planetarum r aialium. Quod aūt hu/
midū restaurat radicale humectat vere coertendit r
alterat gnātionis principia. Rursus. primo prima:
r. 12. aialium. Illius Ptute infinita r suppofita mor
tē tñ est necessario aduenire defectu restaurandi, r ūt
dā radicale. Adhuc primo tertia. Accidit defectu
mūq̄ cessans vsqz ad vltimū qd̄ est de ectus restau/
randi humiditatē loco eius qd̄ dissolutū fuit. Amplī
us si humidū radicale posset restaurari vita posset p
petuari cū Prius nūq̄ senescat r corrūpat dria prio/
ri. Neqz calor cū agat in ifinitū si adfit cōbustibile.
2. de aia. Hoc aūt aderit vt influēs humidū. Iridem
medior: fm medicos quedā fiunt ex sanguine restau
ratōem r integritatem deperditam sufficientia: fm p
mā ēt intensionē. quedā vero ex sp̄mate que hāc re. i
pe negant: nec fm qñq; cum loco nihil renascat de/
perditi. Quod nō fieret si humidū bmōi valerz restau
rari deperditū cum ex eo tanq̄ ex sanguine reōstituit
sanguinea deperdita restaurarent sp̄mata: Palin: hu
midū radicale: filr seu a nativitate existit. Influēs ve
ro ex quo bmōi restaurano ē futura a tpe tale. Que
vero nā prima r tpe sunt alia cum sint opposita: Idē
nāq; condividūt genus apparens in tegni. vnuz ve
ro non innat oppositorum alterum adesse: topicorū
quarto. Boetij. Eti. Si humidum radicale restau/
raretur hoc esset in. sinem differenta priori. Sed eo
non cum ex alimentis interius acceptis genere ei ibi/
dem. Plurima vero animalium diu stant absq; co/
mestione r potu omni. Vt vipi serpentes cicone vir
tures cuculus: r talis latitantia in cauernis hyemes
aphorisi. prima: naturalium virtutum apparens se/
cundo: et interiorum sexto: ita q; quedam mulierum
diutissime cessauerint ab omni ciborum assumptio/
ne: differentia. iii7. Amplius si dcti r radicale humi
dum restaurari: aut oz duo corpora in eodem sueri lo
co qd̄ restaurans. s. et qd̄ resoluit. Vtcūqz enim cor

pus cū ex non corporibus nō fiat corpus. Cui⁹ ⁊ tiā 4. phyſi. ⁊ de anima. 2. Dimenſiones nanq; dimēſionibus reſiſtunt. aut ⁊ tingū vacuū corpibus reſiſtris repente accidere: quod quarto impugnat eorum dē. Vel vnū corpus aliud penetrabit pori pmanēte incorrupto. Cuius oppoſitū cōmentatori. 2. de aia. Ex quibus concludit humidū radicale mime reſtaurari poſſe. In oppoſitum ar. de ge. ⁊ corrup. Eti: Reſtauratio fit per nutritionē Cōmen. Ipſa vero ē pfecta nutrientis in id quod nutrit aſſimilatio: diffe/rentia. 30. Cum igitur humidū radicale deperditionem incurrat oportebit ſi vita debeat pmanere aliq; diu reſtaurationem ſuſcipere. Itidem duplicib⁹ exiſtentibus ſubſtantijs alterum plurimū bnt infantes al terā vero iuuenes cēntes vt ad totā corpis proportionē: aphoriſ. i. Si aūt reſtaurent mime non ſolum minorē poſſiderēt ſubſtantie ad ifantes humiditatez ſed fere nullā cū multū diſtent tpe. itaq; humidū poterit reſici radicale. Propē pmuq; gdem ſciendū q̄ quid ſit humidū radicale ⁊ influens: gd vero calidū inatuq; currens ⁊ ſpūs dīijs apparuit. 48. 59. ac pcedenti. Propter fm vero ſciendum q̄ modernorū medici coīus ponūt q̄ humidum non poſſit radicale reſtaurari. Quod. ⁊. a. dicunt cum alijs ſentire medicis vt ſuſpitionē ſuā oppoſitā fulciant ariſ. eo q̄ a primis extat ſpermatib⁹. Tale vero nullū fm eos reſtauratione pōt ſuſcipe. Dicunt enī q̄ calor dupliciter valet in humido agere radicali: vl vt ipm et humido reſtauret influenti. quod āt impaſſibile: vel q̄ ipſum pbibeat per nutribile humidū celeres conſumptionē. vñ ⁊ quēdā tale dant exemplū: ſic cera q̄ humido pportionē radicali ⁊ pīx influenti. Exponant gdem ſoli: conſumaturq; in die vncia vna cere: ⁊ addatur eidē tantundē picis: ⁊ ſic deinceps fm q̄ pluſ cōſumitur aut minus reſtauretur p picē. Reſtaurabis enī non tale lz tm eius qd diffe luitur. Et iō dicūt q̄ oī iuuenes hinc cū alijs interire qōcunq; Cuius gdem poſitōis defectus: in tertio apparebit dicēdo rū. Sunt ⁊ alij quaſi mediā viā tenere volentes iter hos qui dicunt nullo poſſe modo ipz reſtaurari: ⁊ reſtaurationē affirmantes: teſtantes gdem humidum radicale poſſe reſtaurari ſimplr q̄tuq; ad ſubam q̄ ea cū ſit indiuiſibilis latitudine non extenſa velut accidentia: vel ſimplicit reſtaurationez ſuſcipiet oiſariaz aut nequaq;. Qui conantur tm ondere q̄ reſtaurent oio. Quantū vero ad quaſdam ⁊ditiones ⁊ pprietates ⁊ſequentes ſubſtantiā dicunt poſſe iterdū reſici: aliqn vero non: ceu fm quantitatē interduz plus reſtauratur: ⁊ aliqn minus: nunq; vero equalit. Quātum vero ad qualitatē aiunt reſtaurari non poſſe fm eundez ꝓrez gradus: ſed fm latitudinē cum q̄litas magis ſuſcipit ⁊ minus. Quantuz āt ad quaſdaz pprietates quas reſpectiuas vocant: que ſunt radicalitas ⁊ priorias: vere dicūt nequaq; dicētes ſic poſſe reſici: quod tm non defitatur. Quod aūt hoc ſtare nō valeat q̄ ſubſtantia generabilis ⁊ corruptibilis deq; plene'extat pſcrutario ſimpliciter reſtaurationē accipiat: ⁊ quo ad accidentia illā cōcomitantia fm quid monſtratur ita: Qm qualitas ⁊ vlr accidentia dependent a ſubſtantia. Non enīz ſunt entia ſed entis. 7. metha. Propē quod ſi reſtauratur ſimpliciter fz ſubſtantiā reſtaurabitur ſimplr ⁊ fm qualitates. Itidez cum ſitus alterationis fit generatio ſi generabit per reſtaurationē ſimplr ſubſtantia ſimplr alterabit ⁊ q̄litas: cū eius alteratio fit via in ſubez. Eti: Si reſtauratur extenditur: ſed extenſio ſolā eſt fm quantitatē non āt fm ſubſtantiā. Sicut enī ſublata quātitate eſt ſtantia indiuiſibilis pmanet: phyſi. i. ita inextenſibilis eadē remota. Et iō in pdicamentis: Quāta fuerit ſuperficies tantū eſſe album dicet. Patin: per ſubſtantiā aut audiuit ipm q̄ qd eſt indiuiſibile ſolo itellectu capabile. Ipm enī obiectū eſt intellectus. 3. de aia. Et cū reſtauratio ſit ſenſibilis talis ſubſtantia reſtaurari ſit oiſariā impoſſibile. Subſtantia enī vt ſic neq; gnationem ⁊ aut corruptionē ſuſcipit neq; reſtaurationē vel deperditionē cū tales paſſiones non ſint ſubſtantie ſimplicit: ſed accidentib⁹ cōcrete. Et ideo dictū ariſ. q̄ ſola ſubſtantia ,pprie generat ⁊ ſubſtantia verificat cōpoſita ⁊ particulari: non āt de materia ⁊ forma niſi per accidēs. 7. metha. neq; vniuerſali vel intellectuali. Aut per ſubſtantiā cōpoſitū cōcretā quoddā ex ea ⁊ qualitatibus ſcōis ⁊ quantitatibus fm medicos volunt dicere q̄lia qdez ſunt groſſuz ſubtile viſcoſuz tenax ⁊c. Quod etiā ſtare nō poteſt cū qualitates ⁊ quantitates quas vocant ,pprietates abſolutaſ ecōtra diuidant ſubſtātie antedicte indiuiſibili. Et ad ſūmuz in medicina non medicinalit ſed magis mathematice vel diuine loquuntur: ita vt etiā attriti eos non intelligant in eadē. Aut fortaſſis intellectum ſanuz habentes hēſitarent exprimere.

Propter tertiū gdem videndū q̄ humidū multipler ē pmitus. Deinde exponat quomodo humiduz poteſt reſtaurari radicale: ⁊ quō nō. Tertio id auctoritatibus ⁊ rōnibus oſtendat. Propter quidem hmōi pmū ſciendū q̄ humidū ſicut dicit. a. 4. canonis de febre etica tripler exiſtit. Quoddā nanq; eſt ſparſum in mēbris ſimplicib⁹ ceu ros ⁊ hec humiditas eſt prima ⁊ ſcōa. Reliquum quidē et ,primo tēpore coagulatū: vt nutriēs in effectu cambiū dictuz iam ad locū attractū: ac reſtaurans deperditū ſimilitudinē cuz mēbro quod deperditionē ſuſcepit recipiens oimodā. Eſt ⁊ aliud radicale dictū triplicit dria priori. quod ⁊ marie ipſius duplex. Primū duplici ſouet priori humido fluenti. Cuius ſiquidē radicalis initium et primus fuit ſeminibus. Eſt ⁊ tertiū vt eis colligat ⁊ contineat partes membrorū conſimiliuz a generationis principio in adinuicē. per cuius qdez ſeparationē corpus cadit in cineres: dria. 33. Principium vero primorū duorū eſt ex cibis continue. Eſt āt ⁊ hmōi trini humidi ad humiditates extrinſecas ſimilitudo: vt in lucerna contingit videre. In ea nanq; triplex illi ꝓpoꝓtionatū reperit humidū. Et nāq; humidū vt oleum in ipa effuſum pori humido aſſimilatū. Eſt humidū repertū in illa iam papyro imbibitū ſcōo contributū humido. Eſtq; tertiuz q̄ partes ꝓtinuat licimij: ⁊ ꝓtinet ne diſſoluant in elemēta cū ignis inſerit: ⁊ ipm humido ,ppoꝓtionat vltio partes membrorū ꝓtinuanti. Eſt aūt attendendum q̄ hec q̄rto pme: ⁊ plurimū medicorū ac phōrū filitudo hōidi lucernalis ad humiduz aialis late extat q̄mul tū grande iurta quandā filitudinem obtinens driaz qm calidū igneū eſt fere ſimplicit inanimatū actiōis infinite humidū conſumens lucernale. Calidū vo animaliū concretū ex elementari ⁊ celeſti: mulcedre quoq; ⁊ ſuaue finite ab anima principatū humidū depaſcitur nature. Adhuc huiuſmodi calm cōpoſituz

humidi radicalis fm oēm complectitur dimēſionem velut calidū ipreſſum p totū corpus piacētis aque in vaſculo: nō aūt ſic q̄ lacerne calidū humido p oē cōmuniti pporti ipſumit ſed fm vnū et extremū. Et iō nō valet q̄ gdam volāt ondere ex tali humido ꝓtinuante p tes licinij: nō valēte aliquo per oleū ifuſuz ei ⁊ſumptionij reſiſtere: ita calidū q̄ inatū in humido i preſſū radicale: nō pōt humido influenti a ſuptōe, pbiberi. Et iō Ba. anguſtius hoc in de tabe advertens inqt. Nec āt rō ſeu ,ppoꝓtio calozis. i. nālis ad ignis flāmā. vñ appropriat ab oibus pene iuniorib⁹ medicis ⁊ phis nō exris vera. Quo et modo medici collimozdent in ctbici poſt cibū iſtāmātōe ita. Ille q̄ alijs medicis in hoc dant: accidentales ſunt: ſicut ſubtile cantaroꝓ: q̄ dicūt q̄ cibus in taliū patientiū corpibus eſt fm filitudinem aque ſuper calcē: q̄ ipoſſibile ē vt ,ptus nutribilis a nutriēte tm fit elongata: vt ipm eidē fit ꝓtium: ſicut aq̄ calci reputur: q̄ vnāq; q̄ iſtoꝓ alterꝓ corrumpit. Cui gdem dōm q̄ filitudo cū latitudine verificat ſufficiēter itellectu. Propter huius fm ſciendū: q̄ humidū radicale fm eius ſubam nō indiuiſibile: ſed quātitate q̄litate ⁊ alijs cōcretū pōt reſtaurari: reſtauratōem audiendo q̄ in corpore nātr ſe habente: correſpondet conſumptōi a calido facte coinato. Cum. n. quod ſpermaticoꝓ depdatur mēbroꝓ: reſtaurari nō valet cuz agente carent ⁊ mā. Virtus nāq; iformatiua abſcedit cū iformane rit gtef: ſo de ptibus aialium. Natura et regitiua ſecit ex ſpermate quod potuit oē in principio: nihil idē reſeruāo ad caſus fortuitos: niſi fortaſſis in dentium ,pductōem: ptē ipſius cū ſanguine occultās aliq̄diu quod dētes notāt ſenſus ſeu itellectus dici. Ad eti am qua reſtaurat humidū radicale ē ipſius nutritiua ⁊ augmētiua ,put ſub natura pmanet humiditatis ⁊ nō fm q̄ indurat in ptem. q̄ et remanet nullātū i duratū ē vt humidū quod tūc ſibi ſtat radicale: nōvelet applicari oiſariam: q̄ aialia et impfecta patiūtur ⁊ plante vt. nāq; quod. n. in caudis additur ſtellionū ſerpentū ⁊ taliū modicū eſt valde reſpectu deperditi Eſt et ſupſtuū ex quodā viſcoſo phlatico generatum q̄ eius ſuba oſtendit ⁊ calor cum figura. In plantis aūt cū ſint materialiores: bēantq; nutrimētum ꝓtinuum: ⁊ portātes id continue. Neq; mā ſit ita in bis ⁊ aialibus impfectoribus et epoſa in principio vt in nobilioribus reſtaurant. Hec oium maxime nō indiuiſibilē reſtaurant. Hec oium maxime nō indiuiſibilē reſtaurant. Hec oium maxime nō indiuiſibilē

cor. ⁊ naturaliū primo. Amplius auer. ibidē: Eiꝰ
bꝭ ꝓpter suā virtutē ⁊ ꝓperationē vt ꝓuertat ad hu-
miditatē similē humiditati radicali: q̃ ē in mēbro cō
simili: ⁊ ad calorē intrinsecū similē calori q̃ ē i cibato
ita vt fiat idē p modū omnē. Adhuc plasma nō salua
ret a pncipio in finē sic illesū vt vī manēs. Rursus
ex supfluis gentis ficut vngues ⁊ hmōi faz nutrirent
vere. qō negatū ē dria. 54. cū certā valerēt intra po-
sitionē recipere. Eti. qualis est modus gnationis pri
um ex suis pncipijs: talis dz cōseruationis earꝫ sore:
ad hūc eni generatio coordinat. Sed p cōmixtionez
miscibiliū i tertiū trāsfuēdo generate sūt: dria. 16.
Itaq; nutrimētū trāsfuēdo ficit siue cōmixtiōe
Et iō primo scēdū: Cū cibus fuerit coagulatus ⁊ cor
pori assimilatus pfecte: ois deperit q̃litas. Tale gdē
certū dicit nutrimētū: apbozilmoꝝ quarta qō intra-
positōne nō euenit. Hāc gdē veritatē ⁊ fi longiꝰ odo
rasse vt Ba. cū. a. volens i tegm: Mollē gdē ⁊ pue
rile os cōsolidari possibile. vñ gnto de ige. cuz pmo
pma: Mēbroꝝ pauca seu parua ⁊ i paucis habitudi
nibus: ⁊ i etate pueritie ficut ossa ⁊ rami venoꝝ. par
ui nō eni magni neqz arteriaꝝ soluti pñt certa cōti-
nuitate restaurari. Auoꝝ gdez pe nō seiungat nihil
loco eius renascit. qō sortasse nō cōtentes aduersari
us cū baly. restaurationē pdictoꝝ testet ꝓpter ꝓpin
gratē vicinitatis Ab tutis spermatis ⁊ mēbri mollitie
ꝓtingere. Sed dōm vtrūq; ꝓferre idq; magis pertī-
ficis sit eiꝰ officijs distributū. qō aūt ita sit Ba. sensit
i de tabe ita: Si possibile qd humidiorē operi subaz
corpis cordis aut eparis suppaccipe senectutē accidet
Si vo nullā sufficiēs ē: neqz epar hūidus iscipso fa
cere neqz cor. fz necessariū i sequēti tpe siccius fieri
alterutrū ipsoꝝ: ⁊ nec viscera solū: fz arterias ⁊ ve-
nas. Prohibere gdez senectutē ipossibile: supacci-
pere aūt qō velor ipsius vī possibile. huiusmōi aūt hu
mectatio fm hoc ꝓcuratio ꝓprie senū pficit balneo
molli lecto sōno ac cibo. Auoꝝ cibꝰ ē pmus marie
solus eni ipse ps sit nutritoꝝ corpoꝝ assimilatus ip-
soꝝ substātijs. Vnūqōqz vero alteꝝ humectat p ac
cidēs vz: qz ꝓhibet velocius cōsimilis exiccari. Vt
qz augmētat ⁊ superextendit humiditatē q̃ intermedijs
mēbroꝝ regionibꝰ humectātiū suscipit appellationē
⁊ tutē. Ita vero ꝓtingit aliqñ epar ⁊ cor humecta
ri ⁊ sic omne corpus. Alimētū aūt assimilari taliter nō
est nisi dirēcte in subam solidoꝝ cōuerti mēbroꝝ. qō
si ō vt humidū nutribile molle cōuertit i dura: ⁊ vnū
eēntialiē efficiat cū illis: multo id amplius cōuertet in
humidū radicale membris solidis humidius valde.
Neqz potest dicere vt plres qz irrorat ⁊ remollit. q. ō
soris humidū radicale cū illud agāt ꝓnominata ⁊ ad
huc maius. Itidē ꝓpter nil aliud puer pōt seipsū su-
stentare ⁊ augmētū pstare. Senex vo neutrū ⁊ inue
nis hoꝝ pmū: pmo prima: nisi ꝓpter humidi restau-
rationē radicalis. Adhuc cū infans parturit languis
quē ipsius generat epar huius sanguinis supplet vi
ces: ⁊ generat ex eo q̃ ab illo sanguine generabatur.
Aut dōm q̃ neqz nutrit ⁊ auget post ipsi ꝰ iformatio
nē. Palin pmo tertia: Corpus nō pmanet tpe quo
pdurat nisi qz humiditas ꝓma ipius resistit resolutio
ni caloris mūdani ⁊ caloris sui corporis i natura sui
⁊ eius qō ex morbꝰ suis accidit ⁊ alijs. Huiusmodi
eni cause sūt debiliores in agēdo q̃ humidiras i resi
stendo pdicta: imo ipsum stare nō facit nisi id qō re-
staurat illud qō ex eo resoluitur: ⁊ est nutriens. Seri
eo igitur itellecta est aperta. qō quidē ratione primo
firmatur terris ex pte nutrimenti. Vne gdem inquā
tum existit obiectū vite. Ipsa eni est ꝓsistentia p ali-
mentū: qō neqq̃ aliter ē pōt: nisi quis alimentuz
qō humidū efficitur influēs in radicale ⁊ restaurando
cōuertatur. Cuz eni vita calido cōstet ⁊ humido: qō
in radicali reperitur: opus eget vt pmaneat restaura
tione. qō aūt restaurat: vnū efficit cuz eo qō restaura
tur. Aliter quoq; ratione identitatis nutrimēti: quo
niam eadem materia generationis ⁊ nutrimenti: de
generatione animalium: ⁊ colliꝫ ꝓcundis. Sed mate
ria generatōis fuit humidū pmū radicale vnde apho
rismoruz primo: Ex spiritu ⁊ sanguine ac aere humi
ditate est generatio solis aialis priculis: postea vero
augmētatio ⁊ nutritio ex his. Et deinde ex pte quan
titatis ipsius eo q̃ humidū generatum modice fuerit
quātitatis: vt apparet nō solū in aialibus: verū ēt in
plantis magis: cū earum q̃ plures maxime oriant ex
semine sic puissimo: vtī fit earū millesima pe elemē
torum primo. qō tā grādes dimēsiones nō posset su
scipe: nisi alimētum occurrens de foris in eas cōuer
taretur: ⁊ dimēsiōes assumeret ignis: vt abice quer
cus ⁊ huiusmodi. Rursus spūs inatus restauratur p
cōuersionē spiritus materialis in ipm: ⁊ humidū duz
nutriēs ꝓuertetur radicale: cum vnū ad alterū ordi-
netur: sed spiritus q̃ ficut materia cōuertit in spūm
innatū pura pharmacoꝝ quinto. Amplius tūc com-
plexio nō posset pmutari inata: vt ofilus dria. 22. cuz
in humido radicali fundetur. Adhuc ociosa etiaz so-
ret doctrina ga. qua cōplexiones distēper atas sarag
gat ad tēperatā reducere. 3. tegni. Amp. cū ipsuz sit
humidū aereū subtile, ꝓprium subiectum calidi ina-
ti differentia priori: cōsumptibile ō facili nūqd a pre
tactis depascitur ⁊ consumit calidis: differētia peum
ti taliter vt restauratione indigeat ⁊ cōuersione vere i
seipsū. Eti: vt trāsmutatio iduxit i cognitionē mate-
rie ita ⁊ actus forme. Sed actus ēt nāe nobiliori ac p
fectiori mō fm cuncta circa finē pueritie coexistunt ⁊
inde. qō euenit quia humidū nature restaurat conde
center ⁊ calido afficit illius: In quodā nāq; Ab tutis
cetera ꝓstant mō: cum humidū supfluū a natiuitate ꝓ
ctum fit iam sufficiēt terminatū. Virtus eni nature
calidum cū ipsius humido ⁊ organū ex quibus depē
det actio tunc extāt, ꝓportionata ⁊ v. gozosa q̃ maxi-
me. Ex qbus itaq; audeo ꝓfidenter ꝓnunciare apte
humidū radicale posse mō restaurari ⁊ foueri predi-
cto. Propē quartū gdē ad primuz dōm: q̃ fere oēs
ac Ba. medici serie sophisticanti putāt mēbra sper-
matica neqz nutriri posse aliquo mō vt spermatica:
nec humectari ⁊ restaurari. Respondentes obuiatio
nibus eis, ꝓpter huiusmodi inductis q̃ soniantur di
cētes humidū radicale resici: dicētes q̃ mēbra nutri
untur ⁊ augmentant quo ad humiditatē ipsoꝝ ⁊ sub-
stantiā a sanguine mēstruo ꝓtractā: quantū vero ad
spermatica nō nutriunt nec humectantur. Neqz eti
am si nutriunt ⁊ augmētāt humectant. i. tenerescūt
⁊ mollescūt sensibiliter. O ssa nāq; puerorū ⁊ plante
parue nutriendo ⁊ augēdo idurescunt semp a calore
humidū termināte. Et hi demū pcipētes fere sui de
fectum not āt dura mēbra ccu ossa parum sui duritie
ab innato resolui calore. Idcoqz pauca restauratio-
ne indigere respondēt obuiantibꝰ: ⁊ alij q̃ stomachꝰ

exiccat nunq̃z fieri potest humidus quo ad mēbra
spermatica q̃ sunt i eo fz qualitū ad sanguinea solum
Respōdent ēt dicētes q̃ mēbra spermatica nutriunt
sicut sanguinea: q̃ fz spermatica restaurētur q̃ritū ad
id q̃ prim sūt ꝓpositum ex sanguine reducto ad naturā
spermatis: nūq̃z tñ restauratione recipiūt vt ex sper-
matis ꝓstāt pte. Quezū gdē defectus ex primo ōte
ctus ē. q̃ eni negāt spermatica nutriri humectari et
restaurari: falsū ē apertū vt apparuit cū sint ex princi
pio q̃ pus: ⁊ magnificētur late: sintq; sicut alia viuē
tia ⁊ ꝓprie q̃ aiatū resolutiōi expōsita ⁊ si nō tñ soli-
da vt q̃ humidiora: hec ēt quāq̃ vniuersaliter existe
tur cōtinue possūt priculariter humectari vt Qualit-
ēt ēt indicāt. Neqz ēt puerilū ossū exiccatio ⁊ retē
tiū plātarū ē pmutatio i innaturalib ꝰ verū i eiꝰ oppo
sitū dria. 26. Adhuc si ex spermate mēstruoq; vnū p
eēntiā ꝓstituat: ipossibile factū ē vnū sine altero re-
staurari. Vbi si q̃ntuz ad partē sanguineā restauratur
⁊ fm spermaticā. Bz quidpartē audiāt spermaticaz
hoc ignorare sentio. Mi enim ⁊ files differt ꝓtingūt
i attricis i naturis: ⁊ hoc potissime i his q̃ de aialiū
generatione tradunt. Quare stupēdū ō viro quodā
vtili famoso: Aragozia: i ozē, ꝓpriā vocē oblivioni
mādāti. Cū eni posuerit inata cōplexionē pmutari:
humidū negat radicale posse restauari. Mirādum
etiā quō Baly dedignat vt approbare aut saltē viti
are: cū audiētē i Virtutē ꝓciet. Propter qō his spre
tis fetes exponat practa. Ipse corpis pteo: ⁊ pri-
mus vt cor cū reliquis principalibus ⁊ vniuersaliter
oēs ex principio ex sanguine ad mām spermatis re-
ducto ꝓstructus fore solidos. i. exiccatos certe ac in
duratos ⁊ reliq̃. Vnde de tabe post antea iducta: di
spsa vero ⁊ resoluta humiditate augmētāte reddit sal
tez subtilitatū iuuenibus corpus ⁊ ꝓsumi accidit fm
totū corpus manifeste annosioribꝰ. Cōtigit Ao fm
cor ⁊ epar Vult itaq; Ba. cū corpus iā tabē ēt nālē
incurrerit ex senectute: qō humectari nō possit vt red
deat ad qō prius. Aliogn fore possibile senectutem
habere ⁊ mortē inde: quod nō ē suppaccipe. Tū vt di
ctū possibile dē ēt humidiores facere: qō plus iportat
eo q̃ ē humidus simpliē reddere. Vult aūt Baly q̃
Ba. det canonē quo cōplo declinās possit paulatiz
ad suā ducī ex humiditate i spēciē mēbroꝝ ꝓsimilia i
bibita qō fit ex humiditate iplēdo ꝓria cōplexioni exi
stenti. Nā mēbra ꝓsimilia nutriūtur hac humidita-
te. Ipse nāq; ea iclinat ad prē cōplexionis sue peri-
stentia fm longitudinē tpis paulatiz. quia fm Ba.
vnāqōqz mēbri trahit ex venis materiā sui nutrim
ti ⁊ reponit eā in locis vacuis ipsius. donec ōcoquat
ipsaz: digerat: ⁊ ad sue substantie cōuertat. Necesse
eni i fit vt ipsimat hec humiditas in ipsū aliqd ⁊ mu-
tet fm lōgitudinē tempozis: ita vt ꝓuertat ꝓpionez
ipsius ad partem cōplexionis sue. Ex hoc itaq; fmo
ne apparet cōtrariū dicto illoꝝ: cū toleret fere oī tpe
membra humectari ⁊ restaurari paulatine. Et fortas
sis ille quis inquiet restaurationē negare qz non qō
euanuit idē spermaticuz restaurat etiā sed tunc neqz
sic restaurāret qō sanguineū. Ad aliud qd dōm ap-
paret. Ad qō aūt de tabe dōm: q̃ fz illud nō fit sem
per possibile: sit tū ad tpo. vnde mox subdit: Neces
sariū est post statum corpus exiccari. humectat itaq;
vsqz ad statum ⁊ inde: post aūt minime. qō voluit ꝓ
monē breuiori tāgere i tegni. Ad aliud ddz q̃ fz vir
tus ponatur infinita ⁊ humidū restaurē: mozz tamē
interuenit: qz tandē restaurat sic aquaticum ⁊ iparū
⁊ taliter fitastum: q̃ sonentum vite sore non pōt vt
ofilus: non q̃ nullo vt sapiant ignari restaurentur mō
id: sed simile. Virtus eni infinita etiā duratione: si ō
bet agere materiā expōsita et dispōsitā. actio eni i ma
teriā opozet, ꝓcidere dispōsitum: de ala ctō. Ad ali
ud dōm q̃ fz virtus sit icorruptibilis ⁊ ꝓpetus de se
limitatur tñ ⁊ corrumpitur, ꝓpter materie applicatio
nē corruptibilis ⁊ determinate. Neqz etiā calor: aia-
lium est simplex elementaris infrigabilis vt qui ignis
sed cōpositus dria priori cū duabus eius cōparibus
⁊ iō corruptibilis: fangat eni ⁊ laborat. vnde, phi. le
cundo: Calidi natura q̃ sert nos ad alia grauata q̃ se-
uerat: fz nō sic q̃ ad inferiora. Ad aliud qd dōm ap-
paruit. nā etiā cerū q̃ ex sanguine generat: restaurat
vt prius. nō quidā eni vt notū cōfusa: neqz glandosa
aut simplex ⁊ pura neqz lacertosa. Lot eni sūt modi
carnis differentia. 42. Bladosa quippe nō: ⁊ ꝓprie
que alicuius gnātōis humiditatis ē gratia: cuz a na-
tura sit prius intēta: tā rōe materie q̃z forme vt finis
nec. 3. reliquē: cū in eis fit admixtio substantie nerno
se spermatice. Et ideo caro deperdita non vt pus re
generatur q̃ritate: neqz ēt qualitate. Licatrix enim
subdidet concuna: cū plurimū deperdatur eius. Ca-
lor etiā non resistitur prior: neqz sensus i ea sicut p
ius: ita vt sextus alius videatur carnis modus. Solū
eni sanguis resistit prior inspissatus: obsqz alterius
substantie pmixtione qua epar splen pticipant ⁊ pul
mo. Itaq; q̃ minime restaurat est spermaticum. qō
vero maxime adeps ⁊ piguedo: hoꝝ aūt medium est
caro: ⁊ pcipue q̃ dicitur pura. Ad aliud dōm: q̃ vex
est talis non ꝓcidere: fm pmas rōes aptitudinales:
fm tamē actū fit possibile. nā corpus simplicit sanuz
potest nāc egrum fieri. Sisr quid extraneū vicūqz ꝓ
tēporale: potest diutina ⁊ paulatina tēperari alicuius
fieri cōnaturale: vt tactū baly. Ad aliud dōm: q̃ fz ꝓ
dicta videant animalia stare sine cibi assumptiōe ex-
teriori: habent tamē alimentuz interius vt phlegma
grossū viscosum: qō paulatim digerunt: ⁊ eo nutriūt
huiusmodi nāq; frigiditate oris stomachi appetitoz
habent grandē: ⁊ ꝓprie tpe calido ⁊ digestiū debilē
desiderij respectu. Estqz humiditas ipsoꝝ viscosa: ⁊
pellis densa valde: ⁊ vniuersaliter corpus ꝓporosum
vnde qñ nō suscipiūt nutrimentum ab extra calor dis
solvit humidū nutribile existens circa locum digesti
onis: ⁊ alterat ⁊ pmutat in mēbra. Et qz paruz ꝓuer
titur: remanet in eis humiditas multa indigesta ⁊ pi
guedo grandis. ita vt obturent vasa, ⁊ maxie hyeme
adeo q̃ calor debilis non habet locū in quē humida
euaporēt elemēta fumosa: sed ad locū reuertētia di
gestionis mltiplicat amplius phlegma obstrues vi-
as nutrimēti ⁊ ita cessat appetitus ⁊ gescū ab extri
seco cibi acceptione humiditas qz tunc euaporās ad
cerebrū reddit eū. q. ebria ⁊ somnolēta ⁊ ideo iacet
imobilis ⁊ sagacitate nature sibi ꝓuident de antro.
Luius quidē nutritionis signū. qz cuz de eis egredi
antur inueniunt macilēta cōsumpta in eis humi-
ditate practa: Semp nanq; aialia nutriunt nō autē
augent topicorū scdo: vñ scdo de aia: Virtus nu-
tritiua operat omni tpe vite singularis nisi fortassis
cum gl fuerit solut ꝰ vltime de accidēti sexto qō aūt
misereā quedā phlegmatice frigide ⁊ in regionibus

p frigidis fuerint sine exterioi alimenti assumptione certificatum mihi p fidelē sociū Joānem de Lorceo nonādie cū aliqs ḡmalcio dicēt illic fore mulierē q̄ āmodo p spēciē. 36. annoꝝ mihi assūpsit ⁊ cum vel let sanguinē ex ore ⁊ naribus effundebat. Retulit etiā vnus meoꝝ accunctorꝝ Scrafie monasterii nūsiendo. Saronie mediane: q̄ p duos annos nihil recepit nisi vnū pomū: qd ei ḡplurimū placuit: post quos ⁊ furi ens vt prius ꝓsueuerat alimēta suscipit. Et ideo du bitauit Cōmēlator de sis scōo: an nutritiue ꝓueniat diffinito aiez q̄ velut ꝓclusio erat demōstrātis: cū p actū detur primā. Ipsa eteni nunq̄ inenā m aiali bus: nisi fm postremā pfectionē: soluens inquit: Ni si aliquis ponat q̄ si quidem modus animalium que non nutriunt in aliquo tpe sicut que manēt in lapidi bus vt rane magne que nihil thesaurizant tota manē tes hyeme in lapidib⁹: ⁊ vsr plures serpētes. Et fz hoc erit id cōe omni aie sensibili ⁊ nutritiui: eandē vi delicet habere intētionē. qd si nō: tunc pfectio acce pta in eis erit equinoce. sed quocūq̄ mō fit qñ intel lecta fuerit diuersitas iter esse vtrūq̄ tūc nō nocebit accipere hoc indefinite in hac diffinitione cū sit aliter impossibile. Ad aliud dōz q̄ nutritio pficit ex corpo ribus ⁊ q̄ tū duo corpa nō sūt simul quoniā receden te qd resoluit: repēte occurrit restaurare: ita q̄ nō fit ⁊ tercidere ⁊ vacuū: cū aduenīēs subeat locū deperditi Potest etiā mēbra dilatari ⁊ ꝓstringi. Bal. nātium scōo ꝓtra erasistratē conātē sic nutritionē delere aut aduenīēs vt dicit tale potētia extra ⁊ nō actu. Appz etiā q̄ nō sequit vnū corp⁹ aliud penetrare penetra to icorrupto: vno sic supposito aduenīente ⁊ reliquo trāspirāte Et mēbroꝝ fit ꝓtione diffēsione ac con tractione ꝓcessa. Ad aliud dōm: nō id. a. volnisse si cut plures ipm audiūt rudiū: sermonē hāc sicut aliqz sufficientius interpētātes q̄ humidū nequeat restau rari radicale: Dex sentit cū. a. potius q̄ in fine humi duz deficit omnino ipurū velut tactū de vino: ita vt spēs corrūpat ꝓpter idispositione organi ⁊ materie ꝓuersiuā. Vnde tertia pmo: Defectus accidit nūq̄ cessans vsqz ad vltimū: q̄ ē defect⁹ restaurādi humi diratē loco eius qd resolutū fuit: Qui equidē restau rationis defect⁹ nō ē audiēdus: q̄ in pncipio accidat verū paulatine demū cū ad vltimū pueneriit. Dictū eni pus q̄ ipsum stare non facit: nisi id qd restaurat il lud quod ex eo resoluitur ⁊ ē nutriēs. Dria. iiz.

Mod mors naturalis nō possit bnificio aliquo retardari: seu eodē vita ꝓtelari efficit: qz cō stituisti terminos eius qui pteriri non potue runt. iob: 14. Adhuc scōo de ge. Tēpus ⁊ vita vniuſ cuiusq̄z numerū habēt: ⁊ hoc determinat. Omniuz enim morbo ⁊ oē tempus ⁊ vita mensuratur ꝓdo. Palm quarto de ge. aialiuz: Rationabiliter tpa oī um ⁊ gestationum ⁊ generationuz ac vitarū mensu rari volunt fm periodum. Dico āt periodū diē men sem annū ⁊ tpa bis mensurata. Si ergo vita periodo mensurat ⁊ ipse diffinitis existit: ⁊ vita erit diffinita. Rursus primo prima. Totū illud puta qd diuino p uenit precepto. qd sūt ita euenit retardari nō potest: cum a eā ꝓcedat per se infallibili. Et confirmat quia scia dei est cā rerum. Nostra vero suscipitur ab ipsi Cōmē. duodecimo methaphysice: Per sciam nan qz suam primus ab eterno ꝓduxit oia in ipsi specie bus in calidus preuisa. Sed dei prescictia falli mini me potest. Determinatur eni ad vnum. Indeterminatio nūq̄z cum fit ⁊ indiuisio quedā ꝓnectiū: i per fectione ipozat quandā. Cum igit ipse sit actus pu rus: ꝛc oi potentia imuāis defectuq̄z: in. metaphysi ce. Cōtinūt eni in se pfectiones ⁊ nobilitates oium generū commentator. Dicaqz diffinite producer: iuxta illud sapientie vndecimo. Omnia in mensura numero ⁊ pondere dispōsuisti. Adhuc dicunt. Mensura ⁊ mē suratā sunt equalia ⁊ homogenia. Mors nūq̄z hic continuus est ex necessitate supioribus lationibus vt tota ipsius virtus gubernet inde metbaurozum pri mo. sed mēsura vt periodus ceu dictū diffinitus exi stit. Itidē testat fm Boetiū topicoꝝ scōo: tantū quē q̄ posse q̄tū sua forma pmiserit. ipsa vero est terui nata. Rursus addunt fz. a. q̄ virtus vitalis fini ta nō agēs vltra finitatis sue terminū. Amplius cui⁹ ptes sūt determinate: determinatū ē ⁊ totū: cū eadē sit rō totius ⁊ ptis: historiaꝝ pncipio. Sed pncipius ⁊ status q̄ vite sūt ptes ipsiuz ꝓstituentes vt scribunt medici sunt determinate. Igit ⁊ decrementū determi nabile. Palin: astronomia est tam mēdosa ⁊ ociosa. qd absurdū dicit: cū ea sit veritatis ac certitudinis nō parue: Ad imagesti pncipio. Et demum cā ⁊ effectus sunt ꝓportionales scōo physicoꝝ: sed cāe vite cū ea sū periora sūt determinata ⁊ icorruptibilia: cū sint a ꝓxi tate segrata Impossibile itaqz mortē pterari. In Sriuz quoniā sexto de re. sa. Qui sanatiuz ignorant dieta decens ē citius q̄z fm nature rationē mori: ⁊ p oppositū itaqz diutius viuere. Eti: qz cū medicina or dinet ad vite plōgationē mortē retardādo. id nō in cludens cēt vana: Fo physicoꝝ: qd graue sit dices cū oēs eam testent medici ⁊ phylosophi necessariorum aut ad plurimū ꝓtingentiū fore debit ā sine icludenti um. Adhuc vita ꝓstat in quadā ꝓportione calidorū ⁊ humidoꝝ adinuicem: hec nūq̄z sunt pncipia vite. Iz talis ꝓportio potest diutius ꝓseruari: vt ⁊ docēt me dici Aut humidū generādo sufficiēs calidi sustenta tiuū ⁊ supfluū educēdo: aut alterādo ⁊ cōtēperādo: Propt qd vita poterit plongari: ⁊ mors tali retar dari bnificio. Propter quidē pmū dōm q̄ vltra id q̄ dictū dria. 21. q̄ vita ē signatoꝝ ꝓportionalū in pn cipia gnātionis fluxus: debito subsistens fomento. Huiusmodi Ro mors est priuatio cū ea ⁊ vita pnua tine aduersent. In hac siquidē vite rōe ⁊ mortis per ꝓnis innuit duplices illius cās existere vel pncipia: materiales scilicet ⁊ formales. Et vtreqz demuz du plices extant: vt cōstituētes cōseruātes. Causa qdē formales cōstituētes sūt yleg: sine mater vel nupta: ⁊ alchochodē seu pater aut nuptus yleg. nūq̄z velut materia vite ꝓstituit cū eā alchochodē tanq̄z forma ꝓsperit: ⁊ precipue benignitatis visu: q̄ si fortis ex triterit: rū ratione illoꝝ que sibi eēntialis insunt: rū ex parte orbis ⁊ alioꝝ planetaꝝ: annos ipsius vite tri buet maiores. Et alij planete fortune ꝓcipue taliter dispositi: suos ānos pstabunt minores. Si vero ecō uerso fuerit secus ꝓtinget: vt declarat dria. 21. Ne qz ēt aliaduerti oportet signatores tm priculares: ve rū ⁊ vniuersales: vt climatis aut patrie: ac tēporis in stantis. Indi nūq̄z fma ibabitantes climata subditi saturno: longeui sūt valde: vt ⁊ plēs ipsoꝝ nō mori unt: nisi deficiant senio. Albumasar in sedan: nō eni ipos ledit vt alios sibi extraneos. Tempore ēt anti quo boies plix ori viuebāt qdo: dria. 9. f ormales

quidē cāe ꝓseruantes: ⁊ i pmanentia ꝓfirmantes sūt obseruationes ⁊ forta natiōes q̄z astrologus facere poterit sup natū pfignata illus hora vel interrogatio ne suscepta. Cū eni gs fortunauerit yleg dñz ei⁹ as cendēs ⁊ ipius dñm alchochodē ⁊ ad summum vite si gnatores vt ascēdēs mediū celi locū solis lune: ptez fortune: ⁊ dñm coniunctionis vel puentionis ānus natalis: malosq̄z ifortunauerit vt ēt cadētes existant nō est dubiū apud genetalicos: ⁊ imaginū auctores ipm pficere i vite nati aliquā pductionē ⁊ sanitatez laudabiliorē afferre sicut horū opposita ifirmitatem ⁊ tandē mortē inducāt: qd nō solū ꝓtingit idiuiduo ſz ⁊ patrire omni vt recitat Thebit de sedice q̄ imagi nē ꝓstruit regionē destruentē. Quo etiā mō qſ pōt fortunari aut ifortunari ad hōs fortune horis scilicz ꝛc. Vnde ⁊ inuocationem ad deum' per me factam pce pi ad sciam cōferre capite cū Jone in medio ente ce li ⁊ luna euntī ad ipm. quod ⁊ reges grecorū cum vo labant suis petitionibus exaudiri obseruabāt. Albu masar in Sadō: Qd ⁊ modis salcina tiōis ac exsiati onis ꝓfirmant. Principia vero materialia indiuidu um ꝓstituentia sūt sperma ⁊ mēstruū dria. 39. Quo rū lz alterū sit materiale vt menstruū: reliquū vero ef ficiens ac velut formale ficut sperma: Dec tñ ad pn cipia cōparata pdicta erūt tāqz materia vel subiectū Cause vero materiales ꝓseruātes: ē debita ser rex nōnaturaliū administratio: q̄ medicus corpus ꝓser uat illesū. Aut qz id pcognoscit sui scia. vel astrolo g⁹ illi pdicit: sciens ipz egrotaturū: aut moriturū ceu ex directione gradus yleg ad gradus malorū: Sa turni videlicet aut martis: et vsr ad locū occifionis sine bonorū aspectu vel cōiunctiōe. Principia quidē formalia ꝓstituentia tacta sunt i vite notificatione p ꝓportionabilē influxū itellecta. Materialia vero eū dicebat in pncipia generationis. Cause aūt ꝓseruan tes vterqz tāgunt p debito subsistere fomento. Ad vitam nūq̄z sicut ad alia q̄libet ꝓposita materiā ⁊ for mā oportet ꝓcurrere seu illorū aliqd loco. Nā si cui a signatoribus vite tributū fuerit. c. viuer ē ānis: hu midum vero ⁊ calidū sufficientia nō fuerint nō tātū viuere poterit. Et multo ampli⁹ si his habitis influxu caruerit signatorū cū mā minus adesse faciat: q̄z for ma cōpositi. Dec āt ꝓcessa sunt etiā parū in astrolo gia nutritis: ⁊ pcipue i imagniū scia: q̄z i plurium intellectus hoc cadere minime possit. Propter secundū vero sciēdū: q̄ sere oēs ad quesitū cū difficū one rūdent collgētes ex dictis philosophoꝝ ⁊ medi coruz dria. 21. mortē fore duplicē. vnā quidē natu ralē accidentē ex cōsumptiōe humidi radicalis: ⁊ ca lidi cōsequenter extinctione que insensibilis aie dici tur ablatis ne mortē ⁊ vita corrigēs nō minus eo q̄ virt⁹ i becillitata pulmonē nō potest agitare. Altera quidē violēta ⁊ accidētalis: occurrēs ex idebita re rū sex nōnaturaliū administratione: a qua egritudi nes cōsurgunt plures tā i cōplexione q̄z i cōpositiōe q̄nq̄z Aut ex casu fortuito exterioi. Dicūt aūt: me dicus potest mortē retardare violētā accidētaliter emergētē nō āt naturalē ⁊ p se cū sit ī mino finito sta bilita: quoꝝ equidē motiua i' argutia dudū ꝓmissa. Sz q̄ hec positio stare nō possit: ⁊ q̄ veritati ac me dicoꝝ obuiet sententie: i tertio dicēdoꝝ ⁊ quarta ondēt: vbi coꝝ similiter tollent. Propter tertiū ātī sciendum pmo q̄ mors nō potest retardari omnīsar

am seu vita ꝓpetuari. Secundo veritas cū eius sub dat fulcimentis. Propter huius pmuz sciēdūz q̄ Ba. cuz alijs ō re. sa. ⁊ i de tabe scribit pcipue q̄ dā philosophoꝝ scripsit libuz ostēdēs q̄liter posset quis iseneſcibilis pmanere olo ipm tradēs: euz ad huc quadragenarius existeret: cētēsimū demuz in. 80 ānos denuo factus extitit gracilis vt coaptaret ei. Hipocratica series ex pnostico: Malus acutū oculi concaui ꝛc. cōsequenter seriata. Dic equidē derisuſ alios nō ausus ē docere: qui deniqz. q. seipm corri gēs vixit nō omnes posse iseneſcibiles pmanere ſz optime a natiuitate cōstructos ⁊ ab ipo diligētes, p curatos. Ad vtrq̄z Ba. cuz aliis vltimā satuitatē reputauit subdēs omne generabile penit⁹ corrumpi. qd ⁊ ratiōib⁹ firmat nō paucis sunptis ex causis sin lis cōstitutiuis: tā ex pte materie pme vlis q̄z pncu laris secunde ⁊ alioruz: Nā i quibus principiuz corru ptiōis aliqd p se reperit: hec de necessitate corrum penī. Omnia Ro mixta i se cōtinēt corruptiōis pn cipiuz: yle. s. puatiōis rōe sibi associate: maleficium ⁊ dstructionē semp in achinātis physicoꝝ pmo. Cuz eni ē sub vna forma hac. q. fastidiat: sub alia fore ap petit. Ex nūq̄z totuz nō potest appetituz satiare materie: ceu i celo appetitus forma satiat materia: si eā habeat: aut fortassis alia existit ⁊ altera. Ratione quoqz materie cōcrete monstrat etiā. qz mixtuz cō ponit ex cōtrariis. vnde ⁊ mixtio fere violenter fit: ⁊ vi pmanēt miscibilia i mixto cū vnūqd̄q̄z ꝓpriū ex quirat locuz Natura tñ vniuersalis ipa inducit ad mixtū ⁊ cōtinēt i aliquo tēpore ipoꝝ cōtrarietate so pita vtcunqz. Ex ipis eni vis elicitur aut defozis tri buit q̄ determiato cogit ea tpe vna pmanere. Ignis nūq̄z radiis stellaꝝ ⁊ solis cōfiguratis pcipue i nostꝝ deducit cōtinēs sicqz superminet qd terreuz. Nullā aūt violentuz: cuz forma careat naturali sibi indita ē ppetum. Eti. ex pte forme: quia influxus celestis ve lut forma ⁊ datiuus esse terminatus existit: ⁊ mate ria in quā suscipitur similiter. Alunq̄z eni virt⁹ in finita in materiam recipitur finitā physicorum. 8. Et pcipue cuz illa fuerit intrinseca: sicut mixtorum ē forma: eo q̄ i celo virtus ⁊ forma suscipitur ifinita tpe nō aūt vigore ne mot⁹ accidat i nō tēpore. Iz tamē ē finituz. i. ce. ⁊. m. ⁊ cōmentator. ii. methaphysice Sz virtus que monet extra extriseca: ⁊ nō sicut forma illi iberēs. Celuz nūq̄z monet p pncipiuz separatū qd est in eo de substantia orbis. Rursus ex parte qui dem efficientis que restauratio est deperditi sacra p calorē nostri corporis transmutantis alimentū: ⁊ cō uertētis in alitū quo repatit: cuz hec fit actio physica qz oē agēs physice patit pbice. Nā alimētū in pnci pio corporis Sriū existit: Propter qd agēs ex ꝓtraria pu gna repassuz oz tandē debilitatum deficere: vt ⁊ vi nū multe aq̄ mixtū: demū oē reddit aqticum pmo de ge. Adhuc ex fine: qz cum inseriora in generationez ordinēt vt maneāt: si cessaret corrupno desineret ⁊ gnātio. Corruptio nūq̄z vnius fm ar. est cōtinue illa terius generatio: ⁊ ecōtra. Amplius fm loquētes le gum plurium nunq̄z numerus compleretur electoꝝ cum terra ipsum etiam simul alere non posset. Hec quoqz apparent ex primo canone: ꝓ. pbl. tertia. In corpore nanq̄z animalis multiplex reperitur contra rietas mortis causatua oio: vt qualitatum pumarū sibi adinuicē aduersantiū: caloris naturalis agētis i

in humidā: q p accidēs se tandē dupliciter pimit: tū humidā ꝓsumendo nature: tum ēt q; pp hoc humor cōsurgit aqueus ꝑ digestione causatus: eius ꝓsuccōs ārritate: ac qualitate extinguēs frigida. In hoc quo q; oportur ꝓtinēs nō pōt corpa ꝓtinue resolueē: stel larū ꝓuturē i ipsū suscepta: qō ⁊ alie res adiuuāt nō naturales: corporib⁹ extranee assidue: vt dictū repa tiēbus illis. Virtus etiā vt oēs finita existit. Qua re ex tantis de necessitate ꝓuincit vitā tandē deficere oportere. Propī hui⁹ fm sciēdā: q; mors pōt ali quo subsidio retardari: siue vita eodē ptelari: nō solū que accidēralis vex ⁊ naturalis: qō ex medicorū ofidūtur sermonib⁹ recte intellectis. Cū enī ars me dicine sanitatis ꝓseruatiua: nō sit facultas q̄ a morte penitus secur os nos reddat: neq; corp⁹ ab extrisecis nocumētis nos munit: neq; vnū qōq; corpus ad vl timū vite lōgitudinis pducat q̄ē fm hoiem absolute puta. 120. annoꝝ. aut. 70. vbi tactū dria nona. De duabus equidē rebus securitatē pōbet putrefactōis ꝓhibitione oio: defensione humiditatis: ne cito reso lata cōsumatur. In cuius gdē sortitudine cōsistit vt ipsū vsq; ad debitū tpe fm eius pmā ꝓplexionē pma nere facit: pmo tertia. ca. 1. Qō dupliciter fit facultas ⁊ duplices mortis sunt cāe. Qārū enī ad pmā exica tiuā cōtra pomī regimē, ꝓhibēs diuium cārū siccita tē facientiū accelerare: causis exceptis faciēribus il lam occurrere necessario: nō tū valēt demū ꝓhiberi cū ꝓbatū fit vitā minime ꝓpetuari. Cōtra secūdā ꝓ adducitur regimē ꝓhibitiuū gnātōis putrefactionis ex corporis tutela a potestate caloris extranei intrin seci et extrinseci. Sic igit hic sermo diligēter expositus sapit q; velut medicus ꝓtendit ne mors accidat vio lenta ita vt retardetur naturalis. Aliogn corpus op time cōstructionis minime arte indigeret ꝓcuratiua. Amplius nō minus id genus in de tube exprēssit ing ens senectutis tabē impossibile fore demq; ꝓhibere sed auxiliari vt in plurimū extendere possibile Sub ditq; demū figdē ergo possibile humidiorē esse operi substantiā corporis cordis. Aut ⁊ sic, ꝓpter epar acci det superēdere. Si vero nullū sufficiēs est: vt ne q; epar humidi⁹ seipō facere: neq; cor: ⁊ necessariū i subsequēti ipe ficcius fieri altex ipsox: neq; visce ra solū: sed artarias ⁊ venas, ꝓhibere gdē senectutē ipossibile videtur. Qō denuo sermone cōfirmat ho mericō p cibū potum balneū mollē lectū ⁊ sōnū cor epar: ⁊ vniuersaliter totū corpus exhumectatur. Cū ⁊ q; senectutē docest coertēdere p humectationē hu iusmodi morti oppositā cōsumptiue nāli: non autē p huiusmodi putrefactionis ꝓhibitionē ꝓōpte indica tur mortē posse naturalē retardari. Adhuc haly me dicus ⁊ astrologus hāc olsaciēs veritatē tertio tegni ingt possibile fore vt sint medicine, ꝓhibētes senectu tis velocitatē a frigore mēbrox ⁊ ficcitatē ipsox: ⁊, p lōgēt p illud vita hois: qñ regimen eius fit bonū: si cut dr q; hoies viterūt cētenis annis. Et vnū inuen tox in illo est medicina trifera noiata. Et nāq; bonā efficit digest onē: ⁊ colorē floridū. Et vniuersaliē vi tā, ꝓtendit: cū reliquo bono regimine ārdiu. Sic vt sortasse diutius viuentes iā inuenerūt medicinas: q bus ipsox vite fuerūt, ꝓlongate. Inuenire nanq; est magis vltimū i, ꝓductione vite adhuc ārtrifera. Nō tamen possibile inuenire medicinā oio, ꝓhibentes a morte. Hunc aūt rationes id cogentes adducantur ne qs sophisticās ꝓinductos sermones: de morte so lū velut exponere violenta versuta versute. Nā om ne illud cuius ꝓncipia possūt ꝓfectiora ꝓseruari aeui gorofiora beneficio quodā: id ipm diutius poterit p durare. Talia vero sunt principia corp⁹ humani cō stitutiā tā materialia q̄ formalia ꝓtacto. Materia lia quidem quia humidum radicale potest restaurari dria prioū. Calidā etiā valet defendi ⁊ cōtempari p artē: ne humidū ꝓsumendo siccitatē ⁊ frigiditatē cor pori adducat: que i mortis concidunt rōne. Rursus ꝓbatum est dria. 22. naturalē posse cōplexionem per mutari. Mutet itaq; melācholicus versus sanguie um vel tpatum cū ipse sit ceteris breuioris vite: hic aūt longioris: dria. 21. Similiter calores extranei hu midū exiccātes possunt obtemperari: quo, plōgādē modo vita naturalis: cū debita fuerit ꝓportio calidi ad humidū: ⁊ demū ad tertiū vt cor: dria prealegata Amplius ꝓncipia formalia ꝓfecta ⁊ vigorata seruan tur vltra esse suū: si arte inuenē astrologi. Qō dupli citer euenit: aut ꝓdicendo medice alicuius infirmite tē futurā: cui⁹ natuitatē cognouerit. Sciens enī di rectionē gradus, ꝓleg ascendentis: ⁊ ꝓprie colerici venturā ad locū martis egritudinē generaturi ex ca lido ꝓcipit ⁊ hunc infrigidari ⁊ humectari: ⁊ coleraꝫ euacuari: ita vt non egrotet: aut paruꝫ afficiatur ide. Egritudines aūt mortes accelerare faciunt ēt natu ralē. vnde in centiloquio: Astrologus optimus ma lō, euitare poterit fm stellas futurū: cuꝫ eius naturā prescīuerit. Vel gradū vt tactū ꝓleg ⁊ ascēdētis cuꝫ aliis signatoribus vite p imagines fortunando. Sic enī aptādo imaginē: ⁊ demū illū cuius est virtus ꝓclu dit astrox p radios vinifica: vnde influxus fortificat natalis dria. 18. Sicut nāq; imp: imunt p motū ⁊ lu cem virtutes cōes corpora superiora: ita ⁊ virtutes ip sox occultiores ⁊ determinationes i hunc vel i istū in signū nf suo modo fm q; magis fuerit aptus suscipere ab ipsi⁹, pp̄e natali: vl a revolutione eiusdē. Et hoc est qō in centiloquio dicit: Anima sapiens adiuuat opus stellarum: quēadmodū seminator fortitudineꝫ naturales. hic aūt, ꝓducit vitā vēgetabilium ⁊ exten dit. Palin cuiuscunq; terminus nō est ꝓcisus oio sed contingens magis: is pōt non soluꝫ retardari: sꝫ etiā, ꝓtelari: cū nata sint circa idem fieri ꝑ dria. Talis vero est ꝓiodus vite. Qō ostendit tū ex parte ꝓncipi orū formalium superiox: tum magis ratione inferio rū. Primo qdem ⁊ maxime fm astrologox sniae qz non videmus semp corpora celestia q̄sdam magnitu dines tempore in eodē p transire: verum aliquando velocius ⁊ interdū tardius ꝫ vltimo tantū fortassis reddat vniformē: sicut motus denotat octaue spere inuentus velociter ab eo qō tēpore fuit Abrachis ⁊ Ptolemei: dria. 9. quare deprehendi nō solum arte vex ēt cum alijs sensu in his climatibus: dies, plon gatus ⁊ noctes minorates in solstitio hyemali: estiua li vero ecōtra, ꝓpter depressionē poli octaue spere: ⁊ elevationē zodiaci: de quo tractatū construxi. Sed ēt in secādo spacium qō est minuto primo arietis ad pri mū libre minutū: septē pl⁹ ponit dies q̄ abhic ad p̄ dictū arietis minutū trio almagesti. Luna quoq; cū fuerit cursu velox. 15. pluries ambulat gradus zodi aci in die: cum autem tarda. 12. media vero circa. 13. 105. dria. Sūt ⁊ plures tales in celis causantibus si miles diuersitates ꝓcepte. Qō aūt terminū nō sit sta

tuere ꝓcisuꝫ ex parte principiorū materialū. id Aris. testat de ge. ⁊ cor. scdo. Possūt enī diuersa genera tionē ⁊ cor: in equali fieri tēpore labdir. Sꝫ cōtin git motiōes i minori corrāpi: ꝓpter adiuuicē con fusionē In equali enī ente materia: ⁊ nō vbiq; eadē necesse generationes inequales eē: ⁊ hee quidē citi ores: hee aūt tardiores. Qrto etiā de ge. sialiū: cum posuisset, vniformitatē ex pte ꝓiodi celestis subiūgit Vult igit natura horū veriul. i. certum numerare generatiōes ⁊ ꝓsumatiōes. nō certitudinaliter aūt pp materie ideterminationēz. Adhuc cū act⁹ agētiū mām regrāt dispositā: ita q; quāto fuerit mā dispo sita magis tāto fit facilior actio: sic vt agens ēt ōbile i ipa poterit agere: cū potissime eā sit actiōis malis ꝓparatio, sed nū ꝓmo. Dedic⁹ equidē valet vt ostē sum ē materiā ꝓparare. Ac astrologus fiat ⁊ formā reddere perfectiorē. Iridez quedā climata sūt i qb⁹ homines lōgiori viuūt tēpore: vt qō idorū vt dictū pus: quedā i qb⁹ breuiori vt qō nigrorū. Eis nāq; euenit se nū i. 30. annis: ꝓmo secunda. Permutet itaq; qs ex terra nigrorū i indiā: vi e hic reddē lō giorīs nisi virtus ꝓcifica ⁊ affectio in aere ipressa si bi fuerit ꝑia distātia lōgiori imꝓportiōe adducta ceu si indus assumeret cōpl rionē climatis scłaui: aut moriretur aut infirmaret fm. a. q; autem pmutatus in clima vegetabilius longioris fit vite appet: quo mam vse dilitabit ⁊ ꝓturbat ꝓicul ⁊re. Abraam. Euenare. Cōtingit nāq; 40. milia hominum aut plis simul qñq; bello interire. qno nō ē oēs dare p ꝓprie astralitatis morte decedere: ꝫ, ꝓpter natiuitatē supiorīs ꝓauā hos i bella trahēs ꝓtingere. Rur sus cadē ratio ē totius ⁊ partis. Vita vero totius ⁊ vniuersalis nō ē determinata. quomā olim lōgior nūc aūt breuior: vt dria tactū ē nona. Adhuc si vnū ꝑiorū ē in natura ⁊ reliquū. fo. ce. ⁊. m. Sed vita pōt vt videat abbreuiari. Similiter ⁊ ꝑia nata sūt fieri circa idē. Vite nāq; breuitas ⁊ plitas sunt ꝑia. vita vero potest vt omnes ꝓcedāt abbreuiari Has vero duas ratiōes ipugnāt oppositū huius se tiētiē ꝓtaue. Dicūt enī p imā ꝓcludere ō morte ac cidētali ⁊ nō naturali morte. Qō manifeste falsum cū sermo Aris. sic cōmunis etiā i ꝑijs nō verū: vt apparet i ducens in igne ⁊ terra. Multo igit āplius i vita naturali ⁊ sua verificabit morte. Propter qō nihil respōdent nedū q; soluāt. In secūda vero ratione subiūgunt nisi alterū infuerit natura: supponē tes naturā i esse vt mors nequat natural retardari. Cui⁹ falsitas manifestat p plura pcēdēs qō habēt ꝓfirmare. Iridē sia huius corporis forma affinior ē ipi: āpliusꝫ i ipm ipressius: q̄ forma vniuersalis ex terio: celestis. Sꝫ aie multotiēs mot⁹ ipressus cor pi nō obedit tertio de aia notū: ⁊ de causa mot⁹ aia liū. ceu signāt irati venerei apoplis ⁊ corde: i quib⁹ ramē pcipit mot⁹ euacuati. Et: etiā naturales nō fūt ꝑiri omnino ⁊ aritmetici: vt arborū popul. no nes idicāt: ⁊ vermiū ex putredie generatiōes nam iterdū ꝓus: aliqñ ꝓ posteri⁹ euenit fm q; sol i arie te ꝓcu piscib⁹: marti pōt aut saturno copulari. Si milit ⁊ gestatiōes nō sūt mar rū peres. Quedā nāq; 7. mēsib⁹ ferūt alie gdē. 6. nōnlle. 8. qdā. 10: ⁊ ūncepl alie adhuc etatel si vno terminā ꝓiodo: cū qdā sūt lōgeui alij breui eui: vt dria. 21: apparit. neq; ad act⁹ venereos mouēt ⁊ barbescūt simul. neq; idem se tpo fm circūstātiaꝫ diuersitatē. Amplius videmus morientes etiā tēperatos p electuariū exhibitionē: ⁊ vini aromatici vitaliū mor ꝓsortan: ⁊ mortē retar dari taliter. Qō ⁊ manifesti⁹ operat croc⁹: macis: ⁊ castoreū ana: cū vino trita exhibita ꝓsortasse velut muscatello. Sic ⁊ in ō pomo dicit libro ō Aris. in manib⁹ ipsū tenēte. Cuius reficiebat odore dicēte dia expirasse: ni pomi sustētuēt illi⁹ odore: statiqz man⁹ ei⁹ iceperūt ꝓtremescere: ficqz pomū cecidit ⁊ expiranit. qō nōeuenīret si terminus foret omnio ꝑfectus: ⁊ ei⁹ velut illuminātus ad illuminatū adūē t⁹: ⁊ ma rie cū nobis celestia necessitatē nō ipingāt mām dispositā expetētis. Et aduertētibus, ꝓprie q; rōnabilitas aialis ē dignior stellis. Ilsac. l. dria. 4. Videm⁹ etiā aliqs ꝓuictiōes qd magnū cōdētes pus lōgo pcedere tpe: aliqz iparū mōstrēt effectus: cū mām tpe disponāt ⁊ formā tādē iducāt: sicut ꝓuī ctiouū diu lū, ꝓtēdēs p. 287. pcessit ānos. album sar ꝓuictionū pmo Illa vero q̄ Mahomet fuxr ō notauit p 52. Alchabitius. Sic igit ex his oib⁹ itel lectū ꝓspicacē habētib⁹ ⁊ sciētiā quib⁹ scribit diligē tib⁹ sufficiēter ostē suꝫ fit mortē posse naturalē: : me dict bōificio ⁊ astrologi retardari. Sꝫ vt magis cu piāt antemissā sciēdā: q; mors pōt dici naturalis du plicī. Aut qz cōcidat ꝓuatice illi⁹ qō ex pte ꝓnciplo rū materialū ⁊ formalū existit: ⁊ talis, ꝓprie dicit na turalis: sicut cū qs ꝓfecta habuerit ꝓncipia materia lia bono etiā gubernet regimine: ac formalia his cō sona ⁊ bōificio astrologi coadiuuāt⁹ decedat tūtū. Et alia qdē naturalis ipropri⁹ ista dicit cū ex ꝓnci piis solis ꝓrigat formalib⁹ virtute existētib⁹: quā titaē vite quādā ꝓfusā vt ostēsū ꝓstantib⁹ q̄ fiue gla dius aut morbib⁹ seu pnt efactiōe contingat pōt na tural appellari: cū ꝓcipiū auferat formale ꝓtutis ⁊ natura, ꝓprius dicatur de forma q; ō mā. Sed circa predicta euenit dubitare: qz cōcessū mortē quādaꝫ naturalē existere. Qō ñ videt: quomā senū ⁊ omnis defectus ac corruptio ē ꝑ naturā sēdo ce. ⁊. m. Cui⁹ contrariū ē qz senescere ⁊ corruptio ꝫ naturā. 5. phyſi cōtū: ⁊ de tube. Dicendū q; mors ē duplex. Vna q dē vniuersalis q; motus superiorū in elementa euenit agentiū: natura enī huius nō solum intēdit generati onē: verū etiaꝫ corruptionē. cū corruptio vni⁹ est ge neratio alterius: ⁊ hec mors dicitur naturalis. Est ⁊ altera natura particularis vniuqz indiuidui. et qz vniqōqz appetit sui semp salutē ⁊ ꝓseruationē: mor tē pernicēqz deuitat: mors huiusmōi diuidit cōtra naturā et maxime forme quid diuinuꝫ et appetibilis entis nō enī ab hoc intenditur particulari nisi fore per accidens: vt in deprauatū habentibus appetitū aut volentibus vitā diuini coniungi futura. Et fm hanc intentionem dictum est primo de generatione animalium: semel iam fore matrem occasionatā fine agonum. Potest et ex naturalis dici: siquis accidat q; a principiis procedit intrinsecis: etsi non intenta. Quidam quoqz dixerunt mortem naturalem esse ra tione materie talem maximeqz ꝓpter priuationem illi cōiūctā maleficiū, ꝓtēdētē ac destructionē nō aūt ex pte forme. q; i idē pōt positione q; dictū cōcidere Propter q̄rium ad primū dōm q; Job non simpli loquitur sed respective vt determinō cōmuni lato ⁊ si anguste precisō. Nō enī hominis vita quinquage simo solū extenditur anno. neq; bodie duceētesimo

sed iter hos latos terminos regit diuersimode termi
nata. vnde sit Breues dies hois sūt. Numer⁹ mēsi
um et⁹ apud te: pstituisti terminos: ⁊ retiū. Apparz
igit nō de termio pticulari pcisō ꝓcionari. Ad ꝗz ⁊ ē
tiū dōm q ar. logē de piodo cōi ideterminato: ⁊ nō
pticulari ꝑcisō. Aut de piodo et motu saperū magis
vniformiter cūto. Dic ār ficut ꝓiter subiungit ppē
diuersitatē materie: ac ieqlitatū variat non parū ita
vt hoc itellectū ꝓcludat oppositū ⁊ nō intētū. Et mi
rādū ē q multi grauiū sup hoc fuerunt fūdati. ac pio/
dus ita fozes ꝑcisa: ⁊ cām eius ꝓñs i instīti vt illumi
natio lucē. Ad aliud dōm fm ar. ⁊ pmēratozē: q de
ro nihil pōt i hec operi absqz medio: cū eius ois ac
tio hic mediāte motu ⁊ trāsmutatōe pficiat: ita vt p/
iodus a supnis corporibus i hac iferiori mā inducta nō
hēat pmutare: cū ad id seqt gdē in ordinatio: ac dese
ctus ⁊ mutabilitas i ꝓmo: tāqz nō sapienē pmit⁹ oia
pducenti denotet esse. Que eni pfecta rōe firmata
sūt: pmutari non pñt: iuxta Themeū. Sz qz hi de pri
mo ceu de agente quodā nā sunt. q. locuti: ppterea
dōm cū fit agēs volūtariū p suū itellectum oia vt ei
placet disponēs ē ⁊ imutās. qō iñ cōtra veritatē nō
est determinata cū ea p nālia ⁊ medicinalia: ⁊ nō per
supnaturalia sacrūt pscrutata. Ad cōfirmationē vo
dōm: q lz dei scia sit rerū cā: ⁊ fm q puidit ab eter
no ita euenīat: Nō iñ eius pscētia seu puisio reb⁹ ne
cessitatē ꝓdonat: gnto de cōsolatione: qz eni ipse oia
pduxit ⁊ cōpbēdit sine motu ⁊ tēpore idiuisibili: nos
vero percipim⁹ motu ⁊ tēpore. ala nāqz nostra nō i
telligit sine cōtinuo tpe ac fantasmate: de m moria
reminiscētia: ⁊ .3. de ia nō possum⁹ ad illa q ipsi⁹ in
time ptingere: sicut nicticoracis oculus rotā non va
let solis ispicere. At qz hic sermo alteri⁹ ⁊ altioris est
speculatiōis: suspendat ad pñs. Ad aliud qd dōz ap
paruit: qm fm q mēsura ē lata ⁊ indeterminata: sic
tm mēsuratū: cū hec ei fuerit applicata. Ad aliud dōm
q vex est primū: ſz qō sub ipso assumitur est falsum.
Cōsiuz eni q forma beneficio artis pōt lōgiori tpe i
ma. Ad aliud tā apparuit qd dōm. Virt⁹ nāqz viui
fica est finita finitate lata nō angusta. Ad aliud simi
liter dōm: q principiū vite ac status vt oñsū nō sunt
determinati. Quedā eni corpora citius ꝓcipiunt: qdā
vero tardius ⁊ ad statū eodē peruenīūt mō: vt appa
ret ex plis diuerso termino gestatione ac termiatiōe
iuētutis varia Mā quorūdā iuētus ponitur i. 30.
anno terminari: alioꝝ vero in. 35. ſz cōplexionis di
uersitatē ⁊ taliū. Ad aliud dōm: q ⁊ astrologia nō ē
mendax neqz ociosa: qm sicut astrologus percipit cir
ca natū accidētia emergētia: ita ⁊ eorū subsidia i plō
gatione vite per artē ordinate pcipit: vel veritatē di
cit i ēpluris. Et raro deficit valde a prosticatione
recta: exceptis qbusdā pticularibus valde. p pauci
ā sunt pdicto vtentes regimie vite pductiuo: cum
plēs vite viuāt brutali aut occupationib⁹ ciuilib⁹ ⁊
familiarib⁹ occupati. Ad aliud dōm vt mōstratū q
vus nō pōt ppetuāri ⁊ qō dictū ar. i cāis Vificatur
vniuocis imediatis p se ad effectū ordinatis: qles nō
sūt supiores ad ista pp eni ab illis distare hec reddūt
trāsmutabilia ⁊ corruptibilia olquaqz. Nō i libro d
mūdo: Deus fm poetā refidet i supmo vertice vni
uersi cui⁹ virtute pcipue fouetur corp⁹ qō ppe est: ⁊
deinceps q post illud ꝓiter: vlqz ad loca nostra p/
pe terrā. Et q super terra. videtur minuz distantia

a cōmodo diuino: ifirma esse ⁊ plena multi turbinis.
Nō eni effectus virtutē sue cāe cōtinet ⁊ repūtat p
sere, ppter qō ⁊ varietas paulatim occurrit vt i toto
apparet ordine vniuersi a ꝓmo per media i ifima de
scēdendo. ꝓmus eteni simplex ⁊ imobilis manens:
ac icorruptibilis oio. Relige autez adsunt cōpositio
mobilitas ⁊ corruptio. Dii.ii4.

Quod cibus ⁊ potus magis aere nos imu/
tent monstratur Quia qō simplr nō imutat
nos magis nō imutat. sed aer ac ēt aqua ab
solute nō imutant absolute. vnde cōmentator scōo
de aia: animal qō natum est esse in aq vel in aere nō
sentit aliquā qualitatē calidā aut frigidā in eis. si bal
itaqz non sentit perceptibiliozes ⁊ magis permutan
tes: neqz sentiet reliquas. Amplius Isaac in dietis
vniuersalibus simplicia non faciunt icōpositis quod
cōposita in cōpositis. sed potus ⁊ cibus sunt cōposi
ta: simplex vero aer scōo phyſicoꝝ: ⁊ primo prima.
⁊ mutatur: quia agentiū ⁊ patientium oportet symbolū
⁊ proportionem existere. Rursus agentia ⁊ pa
tientia cōmunicāt in materia: primo ō ge. ⁊ cor. hec
aut non cōmunicant cuz aer sit simplex: potus ⁊ cib⁹
cōpositi. huius vo materie sunt opposite. Adhuc lo
cus virtutem hz salustinā. 4. phyſicoruz. mirabilis
eni natura est loci. Sed aer nostruz est locus. Nos
itaqz salusbit ipermutatos Palin quod hz differen
tias ⁊ virtutes mime sensibiles imutat minime: cuz
his perficiatur imutatio. huiusmodi qdez est aer. vñ
primo phyſicorū. Aer nequeqz diuias habet sensibi/
les. Et: qō diutius imoratur ⁊ grossiozis est molis
minime cessiae magis imutat eius oppositū. Tales
vero sunt cibi maxime ⁊ potus: non aut aer: cum sit
post ignē subtilissimū corpoꝝ. Itidē cuius qualitas
⁊ subiectū illius sunt debiluter imutatiue minime p
mutant. Sicut enim res hz esse ⁊ agit. Ita quidē est
aer: cū sit subtilis substantie plurime passionis rece/
ptiue Qualitas ēt illius ꝓpria est humiditas vt oñ/
sum est dūs. ii. ⁊. i4. hec aut est qualitatuz debilissi
ma ⁊ minime ipressiua. Et iō egritudines sicce cura
ri cū fuerit vltimate non pñt. Carent eni equipoten
te Ꝑno. Itaqz aer potibus et cibis nos imutat q̄ mi
nus. Minus vo Ꝑiuz turba sapit oia medicoꝝ cum
phyſosophis. Adhuc illud magis imutat qō qlita/
tes obtinet in sūmo qualia sunt elementa. graduali/
bus eni non mensuratur mēsuris: vt pmo inuit pina
q̄ id qō hz in excessu ceu potus et cibi. Rursus id
magis permutat qō sēper permutat et nō permutat
saltē in eius suba huiusmōi est aer: cū sit corpus sim
plex. Cibi aut et potus quidā permutant tandem et
corpori similes reddunt et vniformes: qō et notat fi
gno. Carcerati eni malo aere assueti bonū primitus
repetunt demū abstinentia pplexi potū et vltimo ci-
bum, Silr et aialia quedaz cauernas et aues nidos
cum ouis aut pullis dimittentes fugiunt pestilentie
tempore que et aeris corruptione contingit quarto
prima. Itaqz aer plus potibus nos permutant et ci-
bus. Propter primū vero sciendū. q aer triplici
ter v. detur accipi. Aut pro re naturali fm q nostro
rum corporum et aliorum ingreditur cuz cetcris ele
mentis constitutionē. quid autem sit differētia dcm
i4. accipit et pronit vna sex rerū nō nālū necessariaꝝ
fm q est emanatio quedam nrīs adueniens spiriti/
bus: qui sicut temperana et cōseruant causa meliora

tionis existit ꝑporū ꝓmo secūdo. hic aut iuxta ḡrum
theorice: ⁊ Joānitiū modis varīat gnqz. Tē potum
mutatiōe: ortu stellarū ⁊ occasu: ventorū ipetu: ter/
raꝝ situ: ac samositatibus vaporosis. Et ꝗ aer muta
tōes adhuc obscure nāles. Accipit ⁊ aer tertio put
res sect⁹ ē ꝑ nām: cū et⁹ substātia i putredinē pmutat
pestilētie iductiuā vl in qualitatū pessimā: dii. 94.
De secūdo sigdē marie aere ac ēt tertio q̄fitis ꝓpario
iporta. Quid aut fit cib⁹ ⁊ pot⁹ notū ē q̄fitis nō pau
cis Aut ertēfione filr q̄dā res pñt dici nāles: vt cū
i corpis sūam ꝓuertant: si nō sint alteratiui adhuc
oio imo tales vere dicūt cibi qz carēt penit⁹ excessu
omni vt acredine pōticitate acuitate ⁊ vniuersaliter
vniuersa qlitate supstua: tertia sphozismoꝝ. Magis
tū ꝓiuetū ipso res nō nāles appellari cū necessariū fit
illos nobis appiorimare ñ raro vt sūam nrī reparēt
corporis. Pro out vero ipsam corūpunt res pternām
pñt dici. Mā idē ꝗz eius diuersaz aproximatōez pōt
esse sanatiuum ac ei⁹ oppositi cā. vñ i arte pus q i te
gni dr libro. 3. Signū si idigēti corpi adducat i ꝓpe
tēti quātitate ⁊ qlitate salubre fit. mbil vo indigēti
oio oblatū aut nō i ꝓpetēti mēsura egrū pstituit. Est
aut ꝗ imutatio a pertiti q̄dā dispositōe alteratio. Qō
autē marie imutat corporis: lz rfistat potissime: Ab
ipso eni mot⁹ pcedūt: ⁊ ad id reuertūt. Est aut i cor
pe tāqz itelligētiaꝝ pma i orbe. Propē scō; qdē
sciēdū q aris. pma. pbl. pblemate. i3. videt sentire
aquā q potus ē verus magis nos aere imutare ⁊ ad
hoc q̄ cibū: cū aquā plurimā, ꝓsumam⁹ ciboꝝ respe
ctu in cibis eni existit ⁊ pulmē ⁊ i potu plurima.
vñ igit, ppter qd aquas pmutare morbidū aut ē: ac
rē vero ñ. Qui dissolues triplicē cāz assignat. Vnā
quidē: qm aqua fit nutrimētū non q nutriat actu in
quantū est elementū. vt quarto methauroꝝ ⁊ primo
prima: sed ad nutriendū facit pmiscet nāqz alimenta
⁊, ppzie q dura in ventre ⁊ i angustis venarū mea
tibus mesenterij ac epatis eius ꝓtilitate puenire fac
Irrorat etiā partes: calidtatē ꝓtēpat excessiuā: ⁊ q
supfluū est iuuat sudoribus expellere. vñ subdit: Et
habētes. f. cibos ⁊ eis vtentes descendūt. i. descēde
re faciunt hos ⁊ penetrare ppter aquā: ppter aerez
vero minime vt dicat: Illud magis imutat qō nu-
trimēto admiscetur id i ptes faciens penetrare an-
gustias et⁹ opposito hoc aut ē aqua non aut aer. Se/
cūdo id magis imutat: cuius fm se spēs ⁊ diuersita-
tes sūt plures q̄ eius oppositū. hoc aut aqua ⁊ ñ aer
existit qz aque multe sūt: vt sit spēs ⁊ dic fm seip-
sas: aeris aut nō. Tertia quidē qz qō cito aduenit ⁊
celeriter recedit: nō sic pmutat: vt māsue iberēs.
hoc aut ē aer ⁊ nō aqua. vnde ingt, Hec eteni etiā
ē causa q̄re i aere fere idē accidit fieri: qō accidit fa-
cere recedētes q parū ipmere ⁊ pmutare possūt: cū
pmutatio hec alteratio existens: sicut alie actionum
perficiant tpe. In aquis aut est aliud. manet nanqz
magis quare pl⁹ pñt imutare: pp qō ꝓcludit q bene
videt morbida fore aque mutatō. Sz qz hic sermo i
festus apparet medicis volentib⁹ simplr aere potib⁹
⁊ cibis amplius pmutare cū ⁊ adhuc dicat histo/
riaꝝ septimo: Infirmitas nulla videt pestilentialis
icidēs i pisces sicut i hominibus accidit sepe ac ani-
malificoꝝ quadrupedibus puta equis ⁊ bob⁹ ⁊ alio
rū domesticis ⁊ silnestribus. hoc aut videtur magis
ꝓtingere ppter imutatiōez aeris vehemētiorē ea q

aque lz qa cāz velit ex aliis duā sumere solū. Dicēdū
siquidē vt. appa rēs ꝓtrarietas sopiat: q de aere cō
tingit loqui dupliciē: aut ꝗz q pmutans fuerit a suo
esse in substantia vel q̄litate qualis ē pestilēs p:act⁹
vel, par, ppriū seruat tenorē. Siquidē por dicēdum
q mutatio aeris bunus magis imutat q̄ que aque q
cūqz cū sepius vniuersalis ⁊ vehemēior accidat pe
stis et aeris corruptiōe q̄ aque mor eni iterdū strā/
gulat ⁊ extinguit in cor incidēs nō min⁹ napello sicut
visuz tā nō parū in cauernarū ⁊ puteorū aptiōe. Si
aut hic, ppriū seruet natura dupliciter euenit: qz aut
mutatio aeris est grādis lōginq vt de climate primo
aut secundo in sextum vel septimū repente. Tūc simi
liter dōm q aeris mutatio fortasse magis ledit q̄ aq
rū varietas cū de ꝑmones ⁊ virtutes specifice i aere
magis q̄ in aqua sint in fuse: sintqz locis differētes
valde sic invicē ita vt ꝓportōnales reddant idiui
duis transmutatis repēte i cōtrariū ex suo climate.
vnde ꝓmo prima: Indi corpus cū fiat quale fm con
plexionē sclaui aut infirmabil aut morietur. Vel nō
fit vehemēs ⁊ distans aeris mutatio sed paulatim
ppinq de extremo regionis vniue i extremū fiēi affi
mis. Et de hac quidē mutatōne sermo pōt Aris. ve-
rificari. ppter eni aeris simplicitatē in tā modica di
stātia nō tantā recipit diuersitatē vt aq cū euēntiōez
nō suscipiat qualē ille. Ipa nāqz co cōpositior existit
tū ratione sui tūqz terre sibi cōiuncte. Quod trāsit⁹
ex picardia indicat in flādriam ⁊ alioꝝ q̄plurimis.
Ibi eni marie aquaruz pcipit diuersitas ⁊ malitia. ñ
aut sic aeris. Nō sanitas ⁊ fortitudo corporū idicat
illorū. Viterunt quidā imutare magis aerē spirit⁹
ppter symbolā ad eos, pportōnē: aquā vero bnoz ef
magis. Hoc iñ sorte cōtra mentē videtur Aris: cuz
absolute, pniciet aquā morbidozem aere. Adhuc si
aer spiritus imutat simplr cuz imutent q̄ tūt virtutū
immediati⁹ subiecta. tales vero nō sūt humores cum
natura spiritibus sint remotiores. Propē qō pus ac
cepetandū est dictū. Veritas nāqz videt q aer plus
imutet vitalia: nālia vero amplius aq. Propē ter
tiū quidē sciendū: q aer amplius potib⁹ ⁊ cibis ima
tat, ppzie relatōe ad virtutē facta regitiuā q i corpore
sundat potissime. Id eni mutabiliū pmū. Similit ⁊
canone ꝓportionis fideliter obseruato: vt aere nōnatu
rali: aut pter naturā existētī potibus ⁊ cibis sibi ꝓpa
ret, pportionabilib⁹: ⁊ nō disparibus. Qō qdē au/
ctoritatibus oñditur fere ac rōibus non min⁹. Pri
ma nāqz, pbl. Corpora similit disponunt tpe. Aeris
vero imutatio maxia temporibus ꝓsurgit anni et p
ma. Rursus in tegni: Si disteperatū fuerit cōtnēs
intantū ⁊ temperantiā minui oz aliaꝝ. f. reruz. 5. nō
nālium inquantū eucrasia corrupta fuerit ipsius con
tinentis. Vult igitur q aere in aliqua qualitatū per
mutato: ceteras, pportionabiliter. 5. causas non nā
les oportere in ꝓtium duci. Sic itaqz non solū poti/
bus ⁊ cibis magis imutare valet: sed et oibus eliis.
q. magis. Itidē isaac febriū gnto: aer nocibilior est
cibis et potibus: qz velociū pforat ad cor et pulmonē
cum flatu attractus sine vlla remotione. vñ nano de
ingenio: Materiaq̄ ex ptinenti nos impossibile fit fu
gere: sed necessariū vt ea que pñs. Et quinto theori
ce et primo practice: aer est vna earum fo: tiū imuta-
tione pp ineuitabilē ad illum necessitatē. Quod et p
mo prima innuitur: Calidites post tpus consistentie

statim minui incipit, ppteres q aer circundans nam
eius que est humiditas exicest. Q ó aũt magis imu/
tet offenditur ratione sumpta: tũ et pte alterãtis: cã
et eius qõ alterat: nãq; alteratõis. Alterãtis qdem
vt aeris: qz illud qõ maxime recipit alterationẽ ma/
rie alterat: cũ agẽs physice patiat physice t econtra
Sed aer potissime in alteratõe cõflat: non autez sic
potus t cibi. qõ ofiditur triplicẽ. Et pte qdẽ substã
tie ipsius q̃litatis t situs. Propter substam quidẽ: qz
subtilis est nube: qõ aũt tale facile alterat. Substan/
tia eni subtilis plus recipit passionẽ: febriũ t primis
sedis. Situs quoq; cã: qz hic alijs cõmisceatur elemẽ
tis magis q̃z ceteris cũ aque iungat imediate t terra
petes eas, pfunda t q̃ sunt ipsius alta. Qualitatis q
dẽ: qz aeris q̃litates sunt pncipales humiditas cete/
ris passibilissimas t mime de se ipressius. Et associa/
tione vo sibi inest caliditas que nã est pmutatõi apta
t putrefactionis. Sicĩ: caliditas humiditatis est con
sumptiua. Et iõ alig directum pplcrionẽ calidã t hu
midã nõ fore dria. 19. cũ calidũ agẽs in humidũ con
sumat id t siccitatẽ inducat. vñ calidos t humidos
multis videm⁹ passimo alteratõib⁹ subiectos. Pte
dicta figdẽ denotat imutatio nõ soluz ex his q̃ sunt
aeri verũ et ex libi defuturũ ipressis. Cũ eni elemẽtor
alia vno agitẽtur planeta: hic aũt pluribus. Sed eni
cũ ei⁹ spera in quo fõs caloris reptitur punitus t lucis
natus est ignẽ excitare. Luna vo aquã pp qõ mare
fluit t refluit fm lune ascensũ t descensuz desup t ó
subtus ad medium celi. Et fm ipsius etatẽ, put in cõ
iunctione vel i oppositione fuerit marie. Saturnus
aũt Jupiter Mars Venus t Mercuri⁹ cum eius
speris aerẽ mouent diuersimode. vñ motus existunt
differẽtes alterationesq; varie: vt box motus ẽ pla
netarũ difformis. F rigus nãq; aeri pstatur ex satur/
no: ceitus vo ex Marte: temperies i calido et Joue
in frigido quoq; et Venere. Sed mirabilitas t pas
sibilitas facilis ex Mercurio: est nãq; indifns ad oia
pmutabilis de facili. Spera vo octaua dicta stellata
terrã cõcitat: diuersas trãsmutatões fm longoriũ
tẽporũ periodos eidẽ ipsimendo: ita vt vbi nũc est arĩ
da oli fuerit mare ac ecõtra: metheuroꝝ primo. In ea
nãq; fuit. 48. imagines siue coꝝ gestaminib⁹ specieꝝ
gnãtiue: ac terre pmutatiue pp quod i ipsa segrega/
tões repiunt varie: dria. 14. t. 16. t. 9. Sic igitur cũ
plurima sint aerẽ pmuta. ita erit alteratois actiue ac
passiue motie. Sed vo quidẽ illius qõ alterat ex par/
te vt cordis. Ab eo eni oẽs incipiunt t terminatur pas
siones ad ipm: vt pulsus indicat t hanelitus imutatio
er q̃libet cã surgens leuissima. Oium nãq; nocu/
mentoꝝ aduenientũ corpis primi occursus ẽ ad cor
relat ad basis vite. Ideo. de simplicib⁹: Eius nãq;
nã in pluri t vehementiori extat armonia. Q ó aũt ta
le pmutatur de facili. vt apparet pbl. vnde cma: t si
one fuerit pstitutõis. Tertio figdẽ ex parte alteratõ
nis triplicẽ ofiditur. ratione quidẽ imediationie cõ/
tinuationis assiduitatis: seu t vtilitatis eiusdẽ. Pri
mo quoq;: qz aer imediate sere cordi occurrit id fm
eius dispositionẽ imutans oio. Quod eni imediate
pmutat fortius imutat eo qõ medio imutat. Iterueni
ente: cũ mediuz ipressionẽ ipediat: non eni qõ fic tã
git: cum actio pficiatur pactu. Sz circa hoc pdin
git dubitare. Nõ enim vt aerẽ cordi imediate occur/
rere. Illã ficut vẽter cibũ ppurat t coaptat alijs mem

bris vt nõ imediatus illis rudis aduenisset ita vnula
t pulmo pus aerẽ imutat t alterat: ne corda absque
medio aduenat. Adhuc aer est subtilis: potus vero
t cibus grossi. Subtile vo modica eget pmutatõne
vt reddat familiare: grossũ vo plurima: propter qõ
vt aer alio mediãte occurrere ficut potus t cibi. Ad
qõ dõm t primis⁹ q pulmo modicã alterationẽ idu
cit cũ sit mẽbr⁹ molle laxum facile passibile: maxieqz
cũ aer i eo modico pmaneat tpe. Celeriter nãq; cuz
ad ipm deuenerit i coꝝ transmittit vt spiritus associet
capuosa eductõe indigẽti a corde ne inflãmato retẽ
to accidat gemptius. Ad aliud dõm q aer nõ altera
tur facilius potu t cibo: cũ i eo sint plura idigentia i
mutatõe: imuteqz mẽbr⁹ alterabile q̃mazie. Ali/
quid eni quod facilis est alteratõis ad ventrẽ: non est
facilis respectu cordis: cum ipm nullaz grandẽ tole
ret passionẽ. tertio de ptibus ãialiũ. Aut cõcesso ẽt
aerẽ potu t cibo facilius alterari: vnica quidẽ altera
tione. rõe trĩ plurium secus existit: cũ aer cõtinue. q.
occurrat potus vero t cibus p iteualla. Rõne vero
cõtinuitatis siue frequẽtissimi aductus: qm aer stera
tus sere cõtinue cordi occurrit: potus vero t cib⁹ cũ
uenit: t mẽbro alterabili pcipue amplius imutat: q̃
illud qõ mora trãsmutat i mẽbris: nõ de facili altera
bilibus: q̃lis venter extat hic ãt est aer. Cibus ãt t
potus non. vñ. 9. de ige. Alias materias t eligere t
fugere possumus: q aũt ex cõtinenti ipossibile: imo
necessariũ vti que ; sens. Ex pte quidẽ vtilitatis du
pliciter: aut qz aduenit vndiqz: p aures nãq; ingredit
t nares in spũalia: t corpus oẽ defotis afficit imedi
ate: nõ aũt sic cibus potus marie: vel qz vsr in poti
bus continet t cibis. Q ia eni cõponũtur aere: ac ip
so afficiunt q̃mazie. vñ primo sũa. Mortalitas coꝝ
rũpit arbores t vegetabilia: quare corrũpunt ea ex
ãialibus que ipsa comedunt. Et idcirco boies q eis
vescunt corrũpuntur Mortalitas vo seu pestilẽtia
ex aeris euenit corruptiõe. Ipsa nãq; est putrefactio
que accidit aeri similis putrefactioni remollitionis a
que sitide. Itaq; aer potibus t cibis nos vehemen
tius imutat: deũ potus cibus. Propt quartum q
dẽ ad primũ dõm: q elemẽta simplicia pura fm cõ
mẽtatorẽ nõ imutãt ãia alia cũ q̃litatibus car eãt muta
tiuis: sed sicdm q alijs fuerint corporibus cõmixta. hu
iusmodi aũt elemẽtor est aer. nã terra quã calcam⁹
t aqua quã bibimus: t aer quez inspiram⁹ non sunt
simplices: dria. ii. Est ãt cõmentatoris series: ãial
qõ natũ est eẽ in aq̃ vel i aere: nõ sentit aliquã quali-
tatẽ calidã vel frigidam: si fuerint in simplicitate quã
debẽt hẽbere: qz ipsius locus natural o: t locus est
similis locato vt declaratũ in sermonibus vlibus t
oñium est q sensibile ante passionem est Jsuz. t cuz
ita sit: ãial non sentit calorem aut frigus in aere aut
aqua nisi qñ cuz eis corpois admiscentur calida vel
frigida: vt tactum. 42. Vult igitur q elementa fim/
plicia non imutent: nisi scõm q fuerit corporib⁹ alio
rum extraneis admixta: neq; aquã dicit a vulgo aquã
nisi ppter superantes ptes aqueas i illa: ficut Ana/
xagoras posuit compositũ dici tale vt carnẽ seu aliũ
a pdominãti i primo physicoꝝ t elementoꝝ Vulg⁹
eni cõsuenit vocare aquã: dum liquefactio remanet
in ea. Quid autem de hoc visum. 42. Ad aliud dicẽ
dum: simplicia ideo non sunt acere in cõposita qõ com/
posita i seipsa: qz fm Jsaac cuz aliis nõ cõuertunt in
corporis substantiã. Cõposita vero vere cuz i ma-
teris cõcent proprioꝝ. Et iz nõ tũ operent simplicia
in pposita: vt cõposita in cõposita: ppter eorum vni
formitatem: potest tũ quantus simplicis intentuz
addi pctinueqz: vt super actionẽ: cũ quãtitas fit actõ
nis coadiuuatiua: primo simpliciũ pharmacoꝝ. vnde
Cõmẽtator primo ce. t mi. Potẽtie corporꝝ sequũt
magnitudines eorꝝ. Ad aliud dõm q intercẽptõz: qz
simplicia t cõposita cõcent i materia vna: t si gdal
dã fit, pping⁹ alij vero remotior. Q ium eni gene-
rabiliũ. t vlr habentiũ ad se inuicẽ transmutatõnez
est vna materia primo de ge. t coꝝ. Aut oiuz simplici
ter q idriaz formarũ. Ad aliud dõz: q aer t aqua fũt
locus materialiter locatoꝝ: forma vero ipius ẽ ordo
t aspect⁹ ad vniuersum semp saluatiua: cum fit gd
diuinũ t appetibile: primo physicoꝝ. Aut aqua t aer
put est in eis superficies seu terminus corpis aliud cõ
tingens corpus virtutẽ habet saluatiuã: sed in eis q
sibi extranee q̃litates admiscent: virtutẽ p accidẽs
habẽt corruptiuz. Ad aliud dõm: q aer habet q̃li-
tates mime sensibiles cõpatiõe alioꝝ eꝝ: sed p accẽ
sitõez habet sensibiles ad corpus nostrũ valde. Ad
aliud dõm: q magis plusadet oppositũ q̃z intentum
qz enim aliquid diutius imoratur magis transmuta
tur: cũ corpus transmutet sibi approximatũ. Trãs/
mutato vero illo minus imutatur trãsmutans. Ad/
huc cib⁹ t potus alterat membrũ alteratõis diffici/
lis: aer autem facilis. Et per hoc apparet ad scõm
partẽ rationis istius. Nõ eni est maior molis potus
t cibi rõne vẽtris q̃z aeris ratiõe cordis: neq; id q
trãsmutat dictũ est esse ventrem: sed coꝝ magis. Ad
aliud dicẽdũ q. Iz aer ratiõe substãtie aut q̃litates vt
hũidatis minime fit mutationis ipressiuus: ppter
tũ cõmixtionẽ substantie ipius cũ corpoꝝ b⁹ alijs sibi
extraneis: t alteratiõe facta in qualitatib⁹ a fumis
terre: t vaporibus aque: ac ignitiõibus t radijs su-
perioꝝ hec pmiscentibus iferiora secũ t alterãtibus
motu t lucei ipso efficacissime iprimãt q̃litates tez
actiue q̃z passiue q̃z varie. Differentia. iij.

Quod in vere magis abbreuiatur vite q̃z in
ceteris anni tpibus ostenditur: qm illo tpe
in quo plures occurrunt egritudines vita
plus abbreuiatur: cum egritudo sit potissima causa
vite breuitationis. hoc aũt est in vere fm Hip. t
Ba. tertia aphorismorum: in ipo nanq; omniuz tẽpo
rum concidunt egritudine. Ipsum etiam de se re-
plcionales t suffocantes addunt egritudines vñ
prima. pbl. propter quid ver t autũnus morbiferi.
Rursus: simile occurrens fili ad furiam incitat id: t
fit sicut ignis in igne: huiõi aũt est ver cum caliditati
attinent t humiditati: naturaq; humana calida fit t
hũida in secundo gradu. Jsaac in dietis vniuersali-
bus: Propter quod vere amplius abbreuiabitur
vita. Oppositum quoq; huius ofiditur: qz ver
sanissimum t mime mortiferum: tertia aphoris. Sa
nitate aũt producitur vita. Rursus: vita per calidã
fiat t humidum. Talis vero sere extat complexio
veris dria. 66. Vere itaq; abbreuiabitur vita mi-
mime. Q autem estate plus incurrari continget
ostenditur: qz illo tpe in quo virtus est debilior vi
ta magis continget abbreuiari cum virtute fulciatur
vita. Hoc aũt sicut dicunt t sensus ostendit contin
git estate cum calor exalet t humidum dissoluatur
poroꝝ apertione. Adhuc vita plongatur naturalis
virtute p flectione digestiueqz motie. Et nanq; ma-
teria subministratur preparata nutrienti: sed id esta-
te non accidit. vnde aphorismorũ primo: Estate t au
tũno cibos grauissime ferũt. Vita igit abbreuiabit
estate. In Jriũ qz in ipa humiditates parate putrefi
ent que in alijs retente tpibus putrefiũt errorsum, p
pulsant poroꝝ apertione ac calidi cõtinetis attractio
one. vñ mulieribus pferi pblaticis t semib⁹ coꝝ
digestiões fortificat. Rursus: estate sola ad nos acce
dit aut nobiscũ existit, hoc aũt est cã generatõis secũ/
do de ge. t coꝝ. Quod aũt cã generatõis ẽ t vita cã
sha ordinet ad illam: ppter qõ minus estate abbreu-
iabitur vita. Q ó aũt autũno incurret magis mõ-
strat qm frigidus est ipe ac siccus. humici aũt est vita
mortem. Est nãq; senectuti, pportionat⁹ secũdo cõ-
plcionũ. Itidẽ tpus quod est nature t vite Jriũ est
ipi⁹ breuiatiuũ cũ vita maxime tollat contrariete:
tale gdẽ est autũnus: primo secũda. Abbreuiat igit
amplius vita. Cuius oppositũ monstrat qz tpe tpatũ
vitã nõ incurrat vera, plirat amplius. Sz autũni t
veris cõplexio est tẽperata in calore t frigiditate. 7.
ethcorice t physiaretus. Et fit matur qm i autũno sol
ẽ in eadẽ distantia t pportione ad nos velut vere.
Cũ vtrobiqz fit circa equatorẽ vniformiẽ. Sol aũt
vite causa extat. vnde Albumasar in Sadan: Non
ẽ vita viuentiũ preter deũ nisi p solẽ t lunã. Sed in
vere minime acurtat vita. Rursus: vita abbreuiat
q̃litatũ excessu: opposito vero plongat. Sed in au/
tũno qualitates sunt minus excedentes q̃z in alijs
tẽporꝝ vt estate t hyeme cũ in eo fit mior caliditas q̃z
i estate remissior q siccitas: siccior eni est aer estate.
Auri no vo tã humectat: primis methauroꝝ t ple/
xionũ Est t frigiditatis remissioris ea q̃ hyemis. Ad
huc autũno ispiciunt plcs ieraffari. hoc ãt cã calitati
pteflet t humiditati vite cõferret, pductõi. Amplius
scribunt filie fore de tpe t constitutione. Sed pstitu
tio frigida t sicca qualis est borealis autũno cõsimi-
lis corpa pstituit fortiora mobiliora t pfectionis reli
qua aphoris. tertia. Minus aũt vite abbreuiatiuum
mime. Itaq; autũno vita q̃modicũ breuiabit. Sed
q hyeme incurret magis apter: qz in ipa viget q̃litas
pemptiua t frigiditas vite Jria extãs dissolutiõis cã
tiua. humor ẽt phlatic⁹ aggregat i ea q mala frigidi
tatis q̃litate ipinsoz mole suffocãs t viscositate po-
ros opilãs t duct⁹ coarctãs mortẽ tãdẽ inducit. Am
plius resolutio plurima est cã breuiatõis vite, hiemis
aũt accidit hyeme fm ga. aphoris. primo: Hira igit in
hyeme breuiabit marie. In oppositum: Vita stat
virtutũ fulcimẽto. hoc aũt fortificat hyeme: ac ppte
ad vitã agẽtes: aphoris. eiusdẽ primo. Rursus hye
me calidi t humidi sugest abundãtis: ppter bonã di
gestionẽ t calidi vigorationẽ: silr calidũ dñatur hu-
mido frigiditate antipistasim faciẽte roboratũ. Vi-
te vero cã est calidi t humidi, pportionalis abundã-
tis vt dñium actiuꝝ q̃litatum inp passiues: dria. ix.
Breuiabit itaq; minus hyeme. Propt primũ qui
dem sciendũ: q tpe est numerus siue mẽsura motus
fm prius t posterius q̃rto physicoꝝ. hic nanq; mo/
tus primi mobilis est ab alia mensuratus: sub quo t
motus cõtinetur solis: sicut t particularis alij i quo
zodiacũ pergradit qui annus appellatur: qui est tpis

spictā quo sol motu ꝓp ꝛe ab occidēte in ꝓiēs pam
bulat eius ecētricā sub eclyptica directe suppositum
q̄ spacio. 365. dierū ⁊ vnius ꝓficiſ q̄rta dēpta cēteſi
ma ⁊ trigesima pte vnius hore. Annus vero in qua
tuor sequestrat ꝓies tpa notatos: ver. ſ. estatē autū/
num ⁊ hyemē. Istox aūt tēpox triplex inuenit diſti
ctio. Vna qdē sensibilis ⁊ medicialis magis penes
effectus in eis repertox data: ꝑmo scēa. Et est quia
ver ꝓncipiū ertat frōdēdi arbores: ⁊ q̄ nūce dc mō
tibus cēdāt: neq; multis tūc ꝓp frigus egemus ope
rimētis. ne ꝓp euentationē paucis ⁊ autūnus quidē
est tpe mutationis colozis foliox ⁊ ꝓncipiux casus
eox. In tpo ēt fontes minozant ⁊ aque ductus. Alia
vero tpa duo sunt: estus ⁊ hyems. Quox estas ē ca
lida valde in qua folia reddunt pfecta in cui⁹ icipiāt
sine albari ⁊ fructū maturescunt plurimi: neq; pan
nis egemus frigore verū depositōe illax caloze. hy-
emo vero est valde frigida huic oppōita: Est ⁊ alia
tēpox distinctio astrologica que ēt qnto ponit ꝓcozi
ce que attendit iuxta ꝓcessū solis cursux in zodiaco.
Nā ꝓgratōe eius trium signoū zodiaci aut arietis
thauri ⁊ geminox q̄ spaciū triū ꝓpterat solarius mē
siū vnū ꝓstituens tpa: ⁊ istox spacia sunt vere cocā/
lia. Incipit aūt ver nūc. ij. die marcij. ⁊. i4. termiat
iunij. Deide ol ingredit cancrū: ⁊ pueniēs vsq; ad
finē virginis cōstituit aliud tpe vt estatē: q̄. i6. ter/
minātur septēbris: ⁊ tres ſilr solares ꝓsurgūt mēses
Mebinc librā ꝓgreditur: ⁊ transiens p scorpionem i
finē sagittarij. q̄. i4. est decēbriſ. Aliud ceu autūn⁹
conficitur tpe mēsce ſilr bus tres. Et deide ꝓgredi-
ens capricornū p aquariū in finē deueniēs; iscū die
i3. Marcij a qua icipit: cū hyemē tribus mensibus
cōſistentē. Ex oi itaq; solis resolutione in signifero
ann⁹ cōsurgit ex quatuor tpibus ⁊. ⁊. cōstans mensi
bus. Tertia vero distinctio sumitur penes ortū ⁊ oc
casum: quarundā stellax notax ifinuata i libro d ae/
re ⁊ aqua ar. ꝓbl. prima: ⁊ tertia aphorismox ⁊ the
orice qnto expressa. Dicunt nāq; estate inuiari cum
pleyades oriuntur i m ij principio: q̄ sunt sex stelle
ceteris celi aggregationes. nūc. i9. gradux thauri te
nētes. mediū vero estatis fit: cū canis maior exiſs in
ore canicule oriſ ante solē matutine: que ēt maior ⁊
lucidior stellis oibus fixis. nunc qnto ens cācri die.
20. nascens iulij. Et tunc dies icipiunt caniculares
dicti: ꝑm illud quarte aphorismox. Sub cane ⁊ an/
te canē molestē sunt purgationes: de q̄ diuisionū hoc
tij libro. Est canis celeste ſydus q̄ ad orionis pedē
morbidū micat: Autūn⁹ quoq; initiat cū oritur artu
rus, aū solē diluculo exiſs i. i5. gradu libre Dis quo
q̄ b ortus est iliacus seu solaris. Est nāq; triplex or
tus ⁊ occasus. Cosmic⁹ seu mūdan⁹. Cronicus seu
tpalis: ⁊ iliacus: vt tradūt gdam astronomizantes
poete. Principiū Vo hyemis in occasu ē pleyadux
cronico: q̄ est circa nouēbris principiux. Deide est
ver tpe post hyemē reliquū. Et sciendū q̄ ortus ſy/
derū: nō est cā ꝓmutatōis oio aeris ⁊ tēpox vex po
tius signū: imo sol est ficut tota cū aū tertio reticox
Nō veri estati autūno: ꝓhyemi cānisi ipse. Q̄d pto
lomeus in itroductorio ad artē sperica nitit ꝓfirma-
re. Coadiuuant tū stelle in hoc ꝑm eax coniunctio-
nē cū sole aut separationē. Cū eni sol cis coniungitur
aut ille sibi intēditur mutatio aeris ad caliditatē. Cū
vero separatio fit minozatur: iuxta qntum theorice: ⁊

Iomnitū. Quid aūt sit vita d:ſa ·21: ⁊. i23. notatux
Supponendū est ēt tpa soze cōpata contpaliter: q̄
ſtbl correspōdentis. Sic aūt sunt cū ꝑm rōnex signa
fuerint ꝓtacta in astris ortu ⁊ occasu: ⁊ fuerint autū/
no frigide aque hyemsq; moderata ⁊ i fine nō valde
trangla: neq; superabundāte ipsa i infrigidādo Et i ve
re facte fuerit aque tēperate ac estate. Ita decens est
annū sanissimū eē. de aere eni ⁊ aqua: tertia aphorisſ
mox cū alijs: Similiē ⁊ loca sufficienē tpata. Ipso
pter scōm vero sciendū: q̄ gdam direruntꝰ vitā hye
me magis abbreuiari: ⁊ estate mortē accipientes ex
de morte ⁊ vita duplicē soze. Vnā pp cōsumptionē
humidi radicalis emergentē: alterā ex ipsius putre/
factōe. Quax prima iuxta ar. naturalis ertat ⁊ dul-
cis: cux ꝓncipio paulatine ꝓcedit i trinseco a caloze
inato ⁊ humido radicali. scēa vero accidētalis violē
ta ⁊ amara: marcoze facta. Dicunt itaq; hyeme ma-
gis abbreuiari: cū moꝛs plus acceleret nālis. Quo-
rū est motiū: q̄ illo tpe quo calor magis imersus ⁊
infixus ē humido radicali: amplius ipm cōsumit ⁊ vi
tam per ꝓñs abbreuiat. ſ.i autē fit hyeme: cux iner-
gal i humidā ⁊ frigiditate fortificē circunstātis: ꝑm
illud veteris. Vētres hyeme ⁊ vere calidiſſ.mi sunt
nā. Cum āt sic fuerit amplius cōsumetur humidux.
Et iō plures resolutōes i ipsa est videre sensui occul
tas ꝑm Bs. ibidē. Q̄d signo volunt oīdere: q̄ cā/
dela hyeme velocius cōburitur q̄ estate: nisi calor
fuerit dissolutiuus: aliter estatis. Q̄d dicunt cōtin-
gere: q̄ hyeme frigiditate aeris. flāma magis ipelli
tur in materiā candele: nō potens i altā ꝓtendi resi
stente ꝓtinentis frigiditate. Per oppositux Vo i
estate ꝓtium ajunt euenire: idcirco ꝓcludunt vitam
hyeme morti oppositā nāli: amplio⁹ icurtari. In esta
te Vo q̄ calor naturalis dissolutione ibecillitatus ē
humores ꝓpotens gubernare. Vitā morti oppositux
violente ꝓpter humox pur efactionē plus dicunt
breuiari. humores eni cū debite a caloze nō regunt
putrefiunt. Ipsi nāq; nō putrefcūt: nisi a regimie de
stituant nāe: de drijs sebrium. Hec āt positio quan
ti ad primā ꝓtem fortassis veritatē non hx: vt q̄ vita
hyeme abbreuiatur magis morti oppōita nāli: imo
estate plus ⁊ autūno ceu tertio declarabiſ dicendox
Neq; ipsox motiux cō sufficiēs oio: q̄ dato ampli
us humidi radicalis hyeme dissolui: tum pp humi-
dum mutrybile: q̄ tunc generatur copiosum: ⁊ mari
me restaurationē huius ponentibus humidi: quo ra
lis ꝓbibetur dissolutio vt appet. iii. ꝓ tñ plus dissol
natur q̄ i alio tpe: magis tñ restauratur: Et iō vidē
tur corpora viuentiora ⁊ fortiora vt ad multū reddi.
Neq; ēt signum eox cogit ꝑductum cū non sit simi
litudo vera flāme fozinsece ad nostrū calidum itrane
um: d:ſa ꝓtacta. Nā huius ꝓsumptio maior hyeme
cādele. nō cōpensat aduenientē aliquo extrinseco si
cut dictū humidux radicale hyeme restaurari ifluen
te. Quod autem aiunt estate morte violēta vitā am
plius abbreuiari: ⁊ vex pōt intellectū ꝓtinere Cōmē/
tator vero quarto methaurorux: In hyeme festinat
corruptio que est per congelationē ⁊ deficcationem
ꝓpter victoriā frigoris sup illā rē: quando destruitur
calor naturalis ꝓpter calor extraneū ⁊ ꝓpter id ifir
mitates hyemales sunt brmōi. Sed i estate putrefac-
tio est magis q̄ in hyeme: ⁊ hoc est q̄ multū est de
caloze in illo tpe extraneo ꝓpter calorem contineri/

tio. vnde predicta nō festinat tūc corruptio: sed acce
lerat corruptio sine putrefactō q̄ p dissolutōes ⁊ cō
bustionē. Vnitur eni putrefactio que ē p humidita
tē extraneā ⁊ ñ que p siccitatē extraneā. Et ly id itel-
lectū veritatē habeat tumeñ dearticulata quesitū oi
sariā: annū fortassis i duos tantū separans partes.
Propter tertiū vero sciendū: q̄ figo vellet q̄sitū
dearticulare p oia ꝓtenderet amplius: cū naturarū
⁊ etatū quedā se habeant bene aut male ad quedam
tempox ⁊ reliqua: aphorisſ. tertia. Colerici nāq; bñ
se habēt in hieme: male vero in estate phlatici vero
⁊ mulieres econtra. Quantū tamē sufficit simplr ad
presens dōm: q̄ tpus in quo minus abbreuiat vita ē
ver: cū in ipso humidā fit sufficiens ⁊ calido ꝓpotē
natū. Similiter ⁊ calidū non est imersux radicali vt
i hyeme humido olo: neq; dissolutū putrefactione
obediens vt estate. Iccirco bene dictū ē vere soze
sanissimū ⁊ minime mortiferū. Et vniuersaliter p-
batur tēpozū melⁿ: ꝓplexionū ꝓmo. q̄ etiā ostēdit
cōplexio tpata ceteris longeuior: d:ſa. 21. deinceps
vero hyeme ꝓsequēter moꝛs accelerat: cū i ipa pri-
ma fit ad frigiditatē mutatio. Maxime aūt mutatio
nes corpora dissolūt ⁊ vitā abbreuiant: p accidens
tamē. pbē i pluribus calor densitate musculorū ca/
loze iterius vinificato. In frigidis vero ac siccis ac
senio dissolutis aut quocūq; secus cōtingit. Adhuc
vt sacrū i ipa multiplicat pblā ifrigidās ⁊ extinguēs
et suffocans. Assumunt etiā cibaria q̄ plurima ⁊ i-
digestibiliora. vñ calidū repati euenit nō parū. Sed
cōtra id videt esse q̄ dicit ꝓma ꝓbl. vt ꝓpter quid
egrotāt magis estate: moriunt vero magis egrotātes
hyeme. q̄ si hoc plus vita abbreuiabiſ hyeme q̄ esta
te dōm q̄ estate vt ostendet magis. Et soluendū q̄
Aril. nō intēdit dicere q̄ plures cōtingat morti sim
pliciter hyeme q̄ estate. Sed q̄ egritudinū hyemali
um plures sunt mortales q̄ egritudinū estiualiū cū
a causa fiant vehementiox: vñ hyeme aut necesse ve-
hemens ꝓncipiū esse egritudinis. tale aūt corrupti-
uux ē ꝓsequēter. In morbis eni minus pclitāt egro
tātes. Si eni ꝓparemus egritudines eius ad eas q̄
hyemis vt estatis sunt. 30. hyemis vero. 7. et. 30. q
dem illius plures contingit morti: q̄ et. 7. huius cū
multū. 30. 7. excedāt. Et. 7. tamē hyemis plures. p
portionaliter accidit morti puta tres q̄ et. 30. estatis
q̄ sex nisi egritudo fuerit pestilēs plurimos afficiēs
Itaq; vita magis estate breuiabiſ ⁊ autūno. Pro
pter q̄d deinceps sciendū: q̄ vita pōt duplr icurtari
Aut rōne cārū ab illo tpe emergentiū ipi, ꝓprium
vel ab alijs contingentiū tpibus. Si primo quidē
modo estas ceteris vitā amplius breuiat: secdo vero
autūnus. Q̄d monstratur: q̄ tūc quando qualita/
tes vigent efficatiores ⁊ intensiores facte: magis accu
tatur vita cū ea tpamento ꝓstat. Id aūt accidit esta
te. nā in ipa viget calidtas plurimū qualitatū effica
cissima omnū: ⁊ siccitas passiuarū. Est nāq; lima ca
loris ⁊ exacuitio. Neq; est q̄ vita calidū nostrū a reso
lutiōe defendat caliditatis estatis: ceu accidēte dēſ
ditur ⁊ fortificat hyemis frigiditate: ꝓpter q̄d frigi
diras ⁊ si fit natura inimica ⁊ mortificatiua: redde
tamen accidentaliter amica ⁊ vinificatiua. Caliditas
aūt excedēs in ꝓbibita reddit inimica. Ut sus: esta
te ꝓtana celebratur digestio: iuxta illud veteris ꝓta
cū. Estate ⁊ autūno cibos grauissime ferunt: ⁊ bu/

mores nature odiosi vt cholici adusti: ⁊ ad putredinē
hozribilitate parati multiplicant: pozi apetitant: bibi
dux ensporat radicale: ac caloz dissoluit nature. Q̄d
ostendit qua appetitus debilitatur: corpus gracilia
tur: egritudineq; molestiores tpis homogeneitate
magis emergūt. Cuius etiā signū: q̄ in regionibus
calidis estati ꝓpotiōatis vita inuenit breuiari. Nex
in terra nigrorū senū aduenit in. 30. annis. Et qd⁹
insex ē de se soze ceteris temporū estate vite abbreuia
tiō maxime. autūnus vero nō p se tñ: sed magis rō
ne causarū ex alijs cōsurgentiū tpibus ceteris est vite
vtriusq; breuiatiuus: cū veri cōtrariet nō parū. Et
ideo ꝓbl. ꝓma: Autūn⁹ est vere morbidior. magis
nāq; egrotamus calido ifrigidato q̄ econtra: cum
frigiditas natura inimica pozo fuerit apertos ad/
hucp quos pōt itima corporis petere. nā pozi clausi
incipiant autūno ꝓma aphorisſ. amplius nā eius ertat
vite contraria. Et rusus natura repentinas et mul/
timodas non tolerat mutationes: cū cius ꝓsonātiax
dissoluant armonicā. ad cuius qdē ꝑm Damascenū
in aphorismus similitudinē ē ꝓstructa: sed subita in-
terueniat ⁊ frequēs i autūno mutatio ad frigiditatem
mox vero ad caliditatē. ꝓpter aeris subtilitatem et
estate acquisitā: tertio aphorismox ⁊ ꝓmo secūda.
noctes eni ⁊ matutialia sunt frigide: meridiōalia ve
ro ⁊ amplius nonalia calida ꝑm. A. adhuc materiaſ
recipit incineratas ab estate ac eus suo pozoruꝫ con
seruans constructione initiatiua. Est nāq; iuxta. A.
nutritor reliquax egritudinū estatis. Sunt ⁊ egrita
dines eius q̄ plurimū acutissime ac mortalissime: apho
rismox tertia. Que tñ si ad hyemē accedāt rmollitū
tur būore: ⁊ dissoluūt caloze fortificato. Calesq; ma
teriesūt egritudinū ⁊ breuitatis vite causa. Rursus
in quo tpe inceditur sub sole multū calido: ⁊ i nocte
peruenit ad frigus subito comedit ctiax fructuū mul/
titudo humorū corruptiua: ⁊ virtus est debilis: ⁊ que
taliū vita breuiat peramplius. hec aūt vt dicūt euē-
nūt in autūno. Propter q̄d ceteris vite magis est
tpibus incurtatiuus. Quod ⁊ si cōferat parū ē pau-
cis ⁊ p aliud. Ad summū itaq; ver mime vitā breui
at minus vero hyems: plus per se estas: q̄ plurimū
vero autūn⁹ p aliud tñ marie. vñ experientia nos do
cet plures autūno q̄ alijs tpibus decedere. Sz
circa ꝓdicta dubitat cū tpus si q̄dā mēsura motꝰ ꝑm
prius ⁊ posterius numerata p animā: sitq; in genere
quātitatis: a qua nō puenit alteratio ⁊ similiter imu/
tano nulla: cum mathematica quantitatibus careat
sensibilibus: tertio apparens metaꝫ hysice. Dicēdū
q̄ tempus potest dupliciter ꝓsiderari: vel ꝑm se put
tactū: ⁊ ita eo in vita: ⁊ vniuersaliter in nullo fit ima
tatio: vel rōne qualitatis sensibilis eidē adiuncti: ⁊ sic
ipso fit permutano. p se eni ita cā corruptōis est tem
pus: phyficox q̄rto. vnde aphorisſ. tertia: Appellatō
nes horax nō sunt cause morborū: sed cōplexiones.
Quare primo secunda: Debes scire q̄ effectus mu-
tationū temporax nō sunt ꝓpter causam tpis: ſz ꝓpte
rea q̄ cū eo mutata qualitas magnā efficit operatio-
nē in mutationibus dispositionū. Propter q̄rtuꝫ
ad primū dōm: q̄ ly plures egritudines accidunt ve
re: nō tamē earū plurime sunt mortales ceu in autū/
no cū de se sint sanguinee. fit ēt virtus tūc fortis. Ne
q̄ ſilr id per se inest veri: sed magis per aliud: q̄ i eo
virtute roborata ⁊ pozis icipientibus aperiri natura

volēs materias extra pp ilsare quādoq; succūbitve int cū quis de se maiora presumit. Ad aliud dōm q; ly ver morbus adducet: pauciores tamen q̄ autūn⁹ vt ar. subiungit. Et quid etiā fit dōn apparuit. Ad aliud dōm: q; calidā nature humone t humidū: t ve ris temperamentū in calidtate t humiditate nō sūt se mutuē etacuētia: t ad furā incitantia: cū sint fimilia in specie t natura se potius pseruantia: nō aūt vt que in genere corruptiua. Ad aliud estatis dōz: q; ly in estate bāida extalent putrefieri pte: porox rarita te ac calidi attractōe sozificī: plus tū exalat t resolui tur spiritus innatiui vz t sanguinis que vite sunt ful ciments. Sīl virtus debilitatur vt non valeat pfe cte depellere. Ad fi gbus cōfert: vniuersalius tamē vt quesitū scificat obest. Ad aliud dōm: q; iste acces sus t recessus: pprie causa est gnātōis t corruptōis aialium ex putredine pductox: Aut estate intantum accedit t nobiscū morātur: vt eius iflāmatōne aeris superflua dissolutionis virtutis fit causa. Temperatio eni vite seruatur: t nō superfluis. hoc aūt soluz euenit quia in materiā agit extraneam: cū de se vite sōs exi stat. Ad aliud autūni dōm: q; ipsū nō est tpo tēpera tū perfecte Propter quod sciendū: q; aliqd duplicī est tēperatuz. Aut quia in ipso confrangunt t alterant in adinuicē temperamentā pstituēta: t tale veris est temperamentū: qd oñdunt partes dici na turalis ,pportionalis sibi sarīs in qualitatibus corrñ dentes: Aut q; nō sint vna cōfracta t cōmixta: ly po tius parti remissa sibi sint iuxta posita: t tale dici po test autūni impei lecte tēperamentū i caliditate t frigiditate. qd indicat dispositio dici pozi oppofita. vñ t si dicat aliq̄liter in actinis tēperatus q̄litatibus: qz nō calidus vt estas neq; frigidus sicut byems. est tñ in passiuis distēperatus. valde: vt i siccitate lapsus i tenlā. Propter quod auer. ipugnat opinātes: q; cō plexio autūni fit qnaſi in veri tēperantia eo q; fit me dia iter estatē t byemē: dzia. 66. vbi etiā ad confirma tionē qd dōm videbitur. Ad aliud dōm vt iaz appa ruit: q; quantū est ratiōe q̄litatū excessus: nō multuz esse autūnus brevitatōis ceu estas aut byems: Vex ,ppter repentinū t crebrū ipsax cursum: t ,ppter alia que sibi insunt alioxtēpox denotata: ob ipsī⁹ substa tie aptitudinis susceptionē. Ad aliud dōz: q; autūn⁹ quoſdā iuuat vt dissolutos raritate porox estate cum in eo pozi incipiāt cōstringi: t humectatos superflue non bītes corruptiōi paratos bu. paucis tñ confert respectu istox gbus nocet. Ad aliud dōm: q; talis cō stitutio fic per accidēs operat calidū t compositionē sozificādo corpis interius brevi vigēs tempore. Si eni plurimū duraret id qd autūnus t peius operet si cut ex nocumētis ipsius induct⁹: tertia aphoris. ap paret. Ad aliud byemis dōm: q; q̄litas non inest sibi pemptiua: cū fuerit tpaliter reddita. Vel q; hoc p ac cidens calorīs fortitudinē opatur in pluribus: fm il lud: Wētres byeme. Ad aliud etiā apparuit. Ratio nes similiter alterius partis procedunt in byeme: ac alijs suo modo intellecte. Differentia. iii6.

Vod corpori lapso debeatur preseruatio: t non conseruatio seu regimen per Zrium t nō simile vt. Quod aūt per sile in corpore optie compositōes oēs conueniunt: qm̄ si corpus bois fit certitūdinaliter mediū cōplexione: conseruabile ab ali mento medio complexione in presenti cōsistētia. Si vero aliquod calidius aut frigidius aut siccī⁹ ,aut hu midius: huic medios cōplexione cibos t potus male quis dabit. pmutari eni oportet vnūquodq; talis cor porox ad contrariū inquantū distat a media certitudi naliter complexiōe. Si eni corpus distauerit a bene cōplexionata t media ,plexione ad frigus tribus nu meris. Et similiter de humido t sicco: alimentox p mo: ca. 3. oportet esse calidius tpato tribus numeris Amplius in fine tertij eorundē idonea ad comeden dum conseruantibus sine querela nālē complexionē sialibus quecūq; naturis ipsox sunt silia. habentib⁹ sit a principio pranā: aut aegrentibus non vsus similium ipsis: sed q contrariox vtilis. a similibus enim cōseruantur que fm naturā sine querela bītia: sed a contrarijs ad ,uenientē dispositōnē ducent que pra ue sunt cōplexionata. Id idē sonat sermo sine octaui de inge. t aphoris. pma. Amplius si ritle addit. fi mili facit ipsū furere in augmentū furiū inducendo Tale ēt tali additum magis tale reddit: tertio topico rū. Que autē sic opatur in lapsum cadere sicūt am pliozē: Rur sus: p inspirationē t respirationē cor in frigidat: t totū corpus dzia. si. q; quidē corpori est i proportionata calido. Aer ēt q nos circundat: valde frigidus est inati spūs comparatione: primo scda: ut saltē respectu aeris sic immutatis non poterit regimē fieri per simile. Ad huc vniciuiq; elementox inest q̄li tas pdominans: dzia. 12. quā oportet ptrarijs in mix to etiā ne intendatur gubernari t fic lapsus intensior reddat. Itidē qd corporī administratur lapso: aut erit in minozi eo excessu caliditatis vel frigiditatis: t fic in eodē non seruat lapsui non prepōderans. Aut ma iozi t tunc ipsuz augmentabit: vel inequali: t ita nō fiet actio neq; passio: cum sit simile. Res autē a suo non patitur simili ,ble. 8. t si non patitur non agit. O mne nāq; agens physice sic patitur t econtra. qd aūt tale conseruare non poterit: cum actio quedaz fit conseruatio. Non itaq; p simile corpori lapso erit cō seruatio. Vnius aūt oppositū in tegni libro. 3. Quā do conseruare voluerit quis corporis crasim qualez acceperit: similia similib⁹ afferat. Calidiora eni corporā calidioribus egent adintorijs: frigidiora frigidioribus: humidiora humidioribus: ficciorbus ficci ora: t in compositis fil⁹ suo mo/o. Rursus: natura lia vt dictum conseruant per similia. Corpus autem lapsum est nāle: cum ipsū pcritū fit sub latitudine sa nitatis in tegni. Polin: appetitus naturalis ordinat ad conseruationem alimento. Sed hic in his que sūt natura concupiscit silia. Innaturalis autē dissimilia in tegni. Similiaq; sunt de quibus quesitus. Adhuc corpus egrum nunc docet similibus cōseruari: dzia. i74. Multo itaq; magis lapsum. Conseruatio igit huic corpori debet t per simile. Adhuc ab eo qd est sile i specie t nā res non patit: primo scda: cū omnis passio fit a contrario Sed calidū in primo gradu cuz calido in eodē ,pprie: scōm equalē mansionez simile in specie ac natura existit. Quod aūt passionē non in fert neq; actionem: neq; tandez conseruationē. Ad ostendit duorum corporum equaliter calidiorum in adinuicem applicatio. q̄q̄ enim quantitas augmen tetur: qualitas tamen permanet gradualis. Pro pter primum vero sciendum q; corpus lapsum e tri pler. pax vz: t mediocriter: t multū. parū qdē sanū lapsū: multū vero simpl⁹ egrum: mediū quoq; neu

trum appellatur: hox demuz vnūquodq; latitudinē habet grandē. vnde in tegni: Totius sanitatis latitu do in tres diuidit ptes: habētes t ipsas latitudinē q̄q̄ multā. Vnūquodq; eteni triuz in magis sequestrat t minus t mediū. Que quidē corpa duob⁹ extremis iterposita terminis discernunt. O prima qdem com positione simplr t vt nunc simplr: t nunc facta egri tudine. Et hec qdem ceu media sunt: ficq; eox regi mē mediū esse o3. vnde optie cōpositioni ,pingoza magis ei⁹ pricipabūt regimie: pessime No recedent oistriū. Ad sūt hox medium regimie idiget medio cri. Cōseruatio quoq; ad pñs duplicī accipit. No qdem modo spāli ,put corpore debet solum sano per optime: que ēt conseruatio existit eis per simile oisa tū. Sumit t conseruatio generalī sine conseruādo ad meliozē corpus deducat crasiz: seu seruetur ex pn cipio pexistens. Et sic sub conseruatione regimen cō tinetur pmutatiuz i tegni. Vbi baly: Rez noie sui generis noismus. hec eni conseruatio idem vt q; sa nitatis regimen genus exñs conseruatiui regimis t pmutatiui. Simile siquidez duplr accipit. Quoddā nāq; vere simile dr; put i genere locatur q̄litatis. p primum nāq; eius fm ipsā sile qd aut dissimile dici: fi cut fm quātitatez equale t ieq̄le: scōm vero substan tiā idez t diuersum. vñ Boetius topicox scōo: Si militudo rex est differentiū eadez q̄litas. qnto ēt me thaphysice duo modi similitudinis tangunt. Simi lia eni dicunt que idem passa t plura idez passa: vt si plura cōburunt aut diuersa: ceu fige cedatur: alter No incarceret. Et quox q̄litas est vna vt albedo t lucidites in nive t glacie. Est t alius modus fm qd cunq; alterari contingit Zrioz horuz: qd plura habz aut magis ,ppria huic est sile vt apparet in medijs cō trariox ad extrema qd est simile in genere. Sumit t simile apud Ba. coiter ,p similitudine in substantia. Cuius qdem cognitio experimento cognoscit solo: qua similitudine caro dicitur leonibus similari. ego vero ordeum vel auena bobus orobū: t porcis glan des. Vnsequez eni species fere fibi alimentum hz si mile in substantia determinatū: qd alteri est dissimi mule: vt ex biscotijs aialium apparet. hō tñ t si polita gus quedā alijs alimenta sibi venenum existunt: vt insquiam⁹ turdis: t glculis ellus. que similitudo nō solum i speciebus: vex etiā in idiuiduis attenditur. Vnsequez eni figura t cōplexio bois cibū habz con uenientē t sibi silem: primo tertia. In alimēto enim ad corpus est dupler similitudo: qualitatiua t substan tialis cōplexionū tertio: de re. sa. sexto: t de ige. sa. octauo. Hec aūt predicamēt talis non extat sub a con tra accidens separa: sed magis natura quedā t ,pprī etas ex supiori Vtute specifica vniciuiq; aialiuz spēi: imo ēt indiuiduo attributa. Quo ēt simpliciū modo scribitur pharmacū bu. sibi ,pprium euellere: simili tudinem in substātia reperta. i. forma seu virtute spe cifica. Attendēdū ēt q; omnis similitudo hic dcā po tentialis existit non autem actualis. Nullus enim ci bus hz dici tpatus homini nisi caro humana vel re mote nisi cornes pulline. Terre nascentia nāq; cum calorem non hēant actu: qnto collz: minime sunt bo minis ,ploni silia calide actu existēti. Quid aūt sit Zrium dzia ostenditur. i53. Propter fm sciendum qdem: q; Ba. quinto t sexto de re. sa. ptractās hūc sermonē vt apparet similr ex tegni ait: q; corporum quedam sunt lapsa in complexione: alia in constructi one: nōnulla vero in cōi natura: quox oluz conatur regimen scribere. Lapsox quoq; in complone que dam vniformiter sunt lapsa: in gbus vna est per iorū ,pportionalr complo. Alia No his opposita: vt cum capat declinat ad caliditatem: epar ad ficcitatem: et venter ad humiditatē superfluam t c. talia eox. n. cō nālem nō seruāt complonem q; a sanitate sūt coga re monioza. difficilio ēt regiminis valde: cū vnūqdq; p pria egeat ad ministratione regiminis. Corpox siqdez in cōplone vniformiter lapsox totalr: quedam i qua litatibus lapsa sunt activis: alia No in passiuis. Ad huc t regimen duplex adhibetur corporibus. vnuz qdem ,pseuatiuū p sile quod qdem securius admini stratur ciuiles generanti actus: t multis familiarib⁹ occupationibus impedito. Est t aliud pmutatiuum alteratione ad melius lapsum deductiuum quo regi habent corpa libera ociosa ciuilibus actibus t famili aribus minime impedita. quare qnto eiusdez Quecunq; distempantia adhuc sunt sub sanitatis latitudi ne volēs corrigere ptrarijs dicabis. Ad ad multuz efficit nō occupatis: oppositis vero entib⁹ p similia ministrabis: t maxime quando ita fuerit assueti. Sz hox alterū accidit magis vriqz natura indocte: non eligentibus nobis similia. nāles eni distempantie appetūt ipsa i tegni. vnde ,pmo tertia. Voluntatem reducēdi complexionem malas ad eq̄litatem possunt pficere ociosi: q; suas domuerūt animas fm ,plizam tolerantiā: in tempore quo ordinante ad equalitatez redeant. Ipsos nāq; absq; ordie regere pducet eox co: poza ad egritudinē. Debēt nāq; paulatine ad me lius ex multo studio transferri. Nō eni pcipites trās mutationes sustinent nature. Hoc eteni regimē ple nioti diligētia t fidelioti eger prioti. ,pmo etiam pra tice: His quidez antemissis sciendum: ,pprias cibaria humida esse humidis: ficca vero ficcis naturis. Na tritio nāq; est pfecta eius qd nutrit: ei quod nutrit corpori assimilatio: dzia. 30. Citius autē assimilat fic ca quidē ficcis: humida vero humidis. In habentibus maxime crasim vniformiter p oē lapsum. Quan tūcunq; eni ,pprius fuerit alimentū: rāto nutritiuus efficit: eo q; habentia symbolū facilius transmutan tur: ,pmo de ge. t cor. t primo secunda: Facilio: est i genere ,pportionali transmutatio. vnde aphorismox scōo: Singulū a filibus crasis cit⁹ alterat ,pter eē factuz qd trāsmutat filius ei qd trāsmutat: cū pauca iterueniat iter ipa distātia. Si nāq; ,plexiōes ficcas aut hūdas volueris subalternare ad melius deducen do alimenta eius Zria sunt ,grua. sed i lapsu ad caliditatē t frigiditatē contrariox semp aduenit admi nistratio: qz efficacissime sed operatissime sunt q̄litatuz Et iō facilius a similib⁹ alimentis regulate in morbi dam corpus dispositionē deducūt. Ad equidem sic citas t humiditas qualitates debiliores mime oper rant: sunt eni passiue. Ad t docēt etates his affecte diutius imorātes. a ,pmo eteni gnātōe vsqz i iuuentutē humiditas pdurat. Ipsa nāq; sere supflua: t ca lor pene tpatus: ,pmo ,pma. de hinc t ātia in marie in senio qdē ,pmāet ficcitas: cū ,plexio senioz ñ fit hūi da sicut id dicēte a scōo refellūt ,plexioni. Est itaq; vt ad vnū fit dicē snia Ba. corpi lapso i q̄litatib⁹ acti uis familiarib⁹ occupationib⁹ ipedio nō valētī regi mie vti ,pmutatio ad meli⁹ reductio: expedit vt regat

conservativo octavo etiā de inge. lx enī trāsferre ad
melius fiūt plicit sit vtilius nō tū qñ egrotat: cū tunc
expedit perfistentē cōplexionē servare ceu inimica ag
gressus nō est armis ipreparatis omissis eorū ppara
tioni intendere: imo illis se tueri: ne succūbat infidia
tori. In corporibus quoq; lapsis ad caliditatē ⁊ frigi
ditatē negat Ba. regimē conservativū quantūcunq;
sint familiarib⁹ occupatō⁹ ipediri debēre. Et
breviter oia lapsa p̄ter qd puerile soluz. Est enī sere
temperatū; ppterea q; humiditate sopit gubernant
Haliabbas Ysaac ⁊ auic. cū Ba. alicubi regimie p
mutativo ⁊ nō cōservativo. Et sic apparet Ba. fore
coactū quodāmodo passivus etiā cōplexiones p filia
gubernare: cuī non possent absq; periculo occupate
vti pmutativo. Sic itaq; cū theorice scēo: Ē cōcidūt
vt excessus quis in passiuis. ⁊ civilium actuum occu
patus maxime regendus similibus. qñ aūt ꝓcurrunt
opposita reducēdus ꝓtrariis potissime. Amplius ele
mentorū pmo cū corpus duplici supponēt transmu
tationi. vni quidē alteratione contrariū qualitatum
causate in elemētis inventarū: alteri effluxione indu
cte calore humidū depascētē radicale. Dis gdē op⁹
fuit resistere pme qdem qualitate ꝓtraria subalternā
do. scdo vero replendo qd evacuatū ē p simile quod
nutritōe pficitur. Est enī nutrire vt tactū corporibus
ex aliqua substantia filī deperditū prius restaurare.
Haly quoq; hanc excitās dubitationē dicit sermo
nē q in arte. i. in libro tegni repitur ꝓtrariari sermo
ni eius in alijs libris. Scripsit nāq; in libro re. sa. q
calidiora corporū regimie indiget frigidiori: ⁊ in reli
quis filī complexionū. ⁊ ideo sermonē suū obscura
uit: nō distinguēdo iter regimē ꝓservativū ⁊ pmuta
tivū. Respondēs q; inquit: Ego dico q Ba. nō fuit
oblitus fmonis sui: neq; cōtrariētatē induxit. Nō
enī intellexit p regimē conservativū hic nisi vt ꝓpso
nē bīti calida cibi exhibeant q eius cōplexionem ca
lida ꝓservent vt simplicit regimine gubernet. qd re
manere cōplexionē ca. faciat in eo fm dispositionem
suā absq; additōe ⁊ diminutōe. Si vero voluerit p
mutare ipsi⁹ ad equalitatē cōplexionē: tūc addatur
in frigore illud quo regat donec ei⁹ minuat caliditas
intm vt equalitas supveniat. Cuius quidē rei exem
plū tribuit: ponēs corpus aliqd duobus gradib⁹ ab
equalitate separtū ad caliditatē tendēs cōservari regi
mie in frigidativo in gradu pmo: permutari vero ad
equalitatē regimie opposito vt scdo infrigidāte gra
dum. Ex quo quidē apparet q regimē conservativū
vt frigidū i primo gradu est calidū relatōe frigidi in
scdo regminis. s. pmutativi. Minus nāq; frigidū
relatōe maioris frigidi calidū indicat: ⁊ sic frigidum
primi gradus fīle reputabīt calido scdi ꝓpatiōe frigi
di in scdo. Ad hunc etiā locū intelligendū nos initat
dicens ipsū fore prauū: ⁊ eum boiez ignorare q̄plu
res Ba. estimantes ꝓtraretatē colligere. Cui⁹ gdē
dictū duplicit videnē detestandū. Primo quidē eo
q ga. mentē cōmentat nō recte. Ille nāq; pfecte in
dicat expositor: q mentē iste iterpretat dicentis fiue
vex dicat aut fallum, pnsticorū primo. Deprauabi
tur itaq; ipsius interpretatio cū ment n nō explicet
ga. Vult nāq; regimē cōservativū p simile corporis
lapsi regimēto corpis optime ꝓpleriois cōpare. Vt
apparet cū dicit: Si vero fm aliquid ab optima rē.
Et demū subiungit: Servantes vero eius crasiz tan
tum pmutat. ⁊ ab eucrata natura cause: quantum ⁊
corporis totius crasis ab illa pfecta pmutat. Et sub
dit: q calidiorē ⁊ ficciorē crasim nō calide ⁊ ficce die
te faciunt eucratā pfecte: sed que tū eucrate crasi: ⁊
frigidiores ⁊ humidiores quantum natura calidior ⁊
ficcior. Nō enī regimē ꝓservativū regimi intendit p
mutativo ꝓparare: ceu fallo iponit sibi hmōi cōmen
tario. F alificat intidēcā regimē cōservativū ⁊ pmuta
tivū confranget: ⁊ in eodē oio cōfundat. Et uno falsi
tas tertio mōstrat pharmacorū. Si enī egritudo ve
hementior: caliditatis qñ medicine fuerit cōplexio:
medicine cōfimiles illi eam cōservant. Et fm disposi
tionē remanere faciunt suā. Et medicine que sūt ca
lidiores illa in caliditatē addunt eius. Sed medicie
frigidiores vel minus calide ipsa ex caliditate dimi
nuūt illius: nō tū sanatione sanant ꝓplete. Ita ergo
⁊ in rebus erit nō naturalibus q̄ earū administratio
in primo gradu frigiditatis mō cōservabit lapsum in
scdo caliditatis gradu imo minuet ex eius caliditate
lx equalitatē non adducat oio. Sic itaq; huius iter
pretatio neq; intellectū explicat Ba. neq; regimē ēt
bene accipit conservativū regimē ⁊ permutativuz cō
fundēdo vtrūq; q̄ vtilitatē possit pstare in opere
Auer. vero denuo collz sexto: cuius fuit ingsitio cuz
parentū suoꝝ ꝓtradictōe novi qd adiungere de hoc
taliter: Dico q iste cōplexiōes egrediunt a tpamēto
ad vnā extremitatē, prie reddūt pti vt adducāt egri
tudines ex genere illius ꝓplexionis ad quā ē lapsus.
Nō accidit cū eis supuenerit causa aliqua extrinseca
que aptitudine repta in ipsis est inventa. Et tō dico
q eorū regimen per simile fieri nō dz ex toto cū hmōi
cōplexiones non pmaneāt vno modo: imo fiunt mo
biles versus cōplexionē habitudinalē. Quapropter
in regimēto suoꝝ ciborū oportet aliquid ꝑtinēs cōple
xionibus ipsorū apponē: vt timor occasionū tollatur
extrinsecarū. Ex pte nāq; cōplexionis solum nō esset
timendū vti filibus in toto. ⁊ hec est intentio illorū
sniam istam servant: q̄ nūs eā non declarent ex toto.
Sed quis dicet hunc vtrūq; tūc regimē i vnū cōstrā
gere: Quidā vero nr̄orū dixerunt simile duplex fore
potētia. s. ⁊ actu: ⁊ cōtrariū filī. Est nāq; quoddam
calidū: ⁊ aliū frigidū potētia ⁊ actu. Et ex hoc dicūt
copa conservari p cōtraria qdem actu: similia tamen
in potētia: vt calidiora p calida in potentia. Postq̄
aūt in corpore calidiori obviaverint naturali fiunt ca
lida in actu: velut lactuca portulaca ⁊ similia: que in
principio sunt frigida: ⁊ ideo alterant vltio quoq; si
milia: ⁊ ideo cōservāt. Nō qdā dicere sentētie aduer
satur ga. ⁊ aliorū dicentiū talia fm virtutē siue per se
aut eēntialī ⁊ non opposite bis eligere. Adhuc id ñ
est regimē cōservativū sed permutativuz magis aut
curativū. Propter tertiū qdē sciendā: q corpus
alalis triplici existit pmutationi ⁊ corruptōi suppositū.
Vni gdē ex Ꝑietate qualitatū elementorū inuicē
agentiū ⁊ patiētiū ꝓsurgit. In omni nāq; mixto vnā
qualitatē oportet alijs dñari vt dria tactum. is. Alio
quin non eveniret actio neq; passio: ppter qd ꝓple
tio negata est ponderis omnifariā. Estq; alij subiec
ti. ex actōe calōris innati ꝓsurgēt in humido radica
li. Ex tali nāq; actōe humidi consumptione facta cor
pus cōtinue a generatōe vsq; ad mortē infrigidatur
vt deficcat. Ex qua etiā ꝓsurgunt etates varijs q̄lita
tibus affecte: ita tamē vt contingat senectipsū q̄ acci

dens extinguere ac suffocare: dria. g. Est ⁊ tertia im
mutatio cōsurgēs ex rebus corpi occurrētib⁹ extrinsecis
serio extrinsecus ⁊ deintus alternatib⁹: inter quas
acr cū ei⁹ adiacētijs pncipalior existit causarū vna cor
p⁹ cōtinue resolutiōe desiccās quātūcūq; fuerit hui
ditate cōmixtus: dria pinducta: sicut ⁊ nutrimēta oc
currētia cū alijs rebus: q̄ q; corpori substātia ⁊ q̄litate
fūt oppositū lz trāsmutent ⁊ patiūt ab eodē id versa
vice passionē sustinet ab eisdē cū iter hec actio conci
dat phyica cōversiua vt ⁊ tendē corpus reddat ipsa
tū ⁊ aquaticū oio ceu vinū adeo aqua debilitatū vt
pmutationē ei⁹ facere nō valeat: dria. ii: apparet cū
ceu medicorū sane audito. Et iō i tegni ⁊ pmo ō re.
sa. ingt huiōi triplicē tāges imutationē fi corp⁹ forte
impossibile impmutabile ⁊ semp maneret optima cō
plexio nihil indigeret cōsistēte ipm arte. At q; pma
tat corūpit ⁊ cōuertit nō servās quā ex pncipio ha
buit ꝓsistēria eget pcuratiōe: q̄re haruz pmutationū
triū pcuratio taliter erit. Prime qdē p Ꝑiā sp vt re
frenet excessus ⁊ ppuratio q̄litatis elemēti pdāntis
quod medicina aut cibo pficit medicinali q̄litate tū
magis p mo euidēs elemētorū. Secūde fiet pulsio p
simile p cibū. s. ⁊ potū maxie qd depdītū fuerat re
staurātes Et q; id calidū fuit ⁊ humidū qd apparet
eo q corpus ⁊ tinue dictū ē ifrigidari ⁊ exiccari pp cō
suptionē humidi radicalis a calido innato cōservabit
p calidū cōsile atq; hūidū ꝑmēsuratū tū ne putredie
supueniente ex calido cāt ⁊ hūido febres potissime
⁊ alios inducat putredinis morbos. Hoc ēt mō filiu
dinis vtplurūm tertia, pbīdet corpis pmutatio: cū
aer q̄tūcūq; humid exficcet cōtinue ac ifridet ⁊ nu
trimēta filī cū alijs pp Ꝑietatē quā hūt cū corpe sal
tē i pncipio cū nutriēs cū sui toralitate nō fimulatuz
cōuertat in corpus: imo i eo plurie supstnitatē hūi
de serose ac humose reperiunt: apborisi. tertia. que di
gestione q̄tū fit possibile nāe depellunt a corpe. Vt
igit fit i pte dicere lz nā idocte filia peligat: qnto de
re. sa. cū hic fit nālis distēpantia magis tū administrā
dū ē idē regimē ad meli⁹ reductiū q̄z p filia ꝓserva
tiū: qd fulcit eo q q̄litas seu q̄zitas elemēti pdāntis
in eo ꝓparate fūt qdā inclinatione lap'ū intensiorē
⁊ egritudines adducere. Adhuc q; medic⁹ ñ pōt
filia cōtinue administrare i termino ēt lato cū excessus
discrasiarū nō fit cognitus diffinite apparēs de
ingenio. ⁊. Neq; ēt fīle qd ei dz applicari. In cui⁹ q
dē applicatione i excedēdo maxie posset error ꝓtinger
lapsū nō parū intēdēs. Et pcipue cū nullū extet
corp⁹ qd interdū nō fortuitis ⁊ opinatis subijciat ca
sib⁹ aphorisi. 2. Et iō pcipit trāsmutatiōe ad nō ꝓsue
ta fieri vt ois paulati reddāt ꝓsueta. Sz ꝑ plura cor
pa fūt i vite q̄stu occupata cū nā multiplr fit ancilla
dictū q; p Ba. talia pori filib⁹ ꝓsuari. Dicēdū q
huiōi pfuatio dz ēē cū alteratiōe tā modica vt pfuet
corp⁹ a lapsu cōsilis q̄litatis ⁊ nō alteret āplū reduc
tiōe i optimū vt itēdit Ba: Propē q̄rtū qdē scie
dū q; lz vtriusq; ptis iducta suis vijs pcedāt eclyp
sata: gra tū pfectionis didascalie ad ipa breuit dicat
Ad pmū igit dicēdū q sermones Ba. cū sonēt cor
p⁹ lapsū p Ꝑia regi grādiorē seu medīū tāgūt nō āt p
nū Aut ō corpe fūt ociosio vacātū regimini sānitatis so
lū ō quo dictū ē meli⁹ fore p Ꝑia gubernare. Ad ali
ud dicēdū q illō ē vex ō filī i gnē vt calidum i tertio
gradu vel q̄rto calido additū i pmo cū sub huiōi la

ta filitudine Ꝑietas subsit ēt nō pus. Nō āt difficile
de filī qd ē in specie ⁊ nā quale qdē ē fridū ⁊ ca. i p
ma mātione secūdi grad⁹ cū frido ⁊ ca. in eqli mātio
ne sicut colligit ex pmo secūda: ⁊ ex pdī. Ad aliud
dicēdū q lz nos ambētia sint frida ⁊ infrident cale
fūt tū cū corpi approximāt ei⁹ caliditate nō punitten
tia ipm servādo i eodem sua frigiditate inpdīari: cui
dēs pmo secūda. Tēperamētū ēt aeris bz latitudinē
imēsuz i magis ⁊ minus diversificatā donec neq; fit
rigē pp frigus neq; sudare, ppter estū. Aut pōt cōti
nēs ab alijs rebus nō nālibus ad caliditatē corpi si
milē pmutari. Sic nāq; audiēdū ē cū dr corpus p si
mile gubernari vt oibus reb⁹ nō nālibus fīl acceptis
⁊ ꝓportionatis cū i corpe tpe digōnis tertie operē
Si corpus lapsū fuerit ad caliditatē pmi gd⁹ caliditatē tātā inducat vt cōseruet qd erat: resolutū. n. fu
it tū. Nō aūt vnāq;q; oz rerū p se cōsiderata i pmo
gradu caliditatis accipi: sic. n. excessus iduceret calidi
tatis imēsus. Servādū ē ēt an trāsitus nutrimēti
ad mēbra breuio fit aut long⁹ ⁊ ei⁹ depditio p digō
nes iq;tū possibile ceu i medicie depditio in
tegni lib10. z. attēdit i itinere. Ad aliud dicēdū q; qz
sic ē dictū fuit corp⁹ pp illi⁹ q̄litatis symbole dñū aūt
q̄litatū oportere regi gubernatione alteratiua Ꝑia.
qd maxie pficit medicina pcipue fm illos q dicunt.
Ba. sensisse ꝓservationē fieri p filē quo ad nutrētia
p Ꝑia Ꝓo quo ad res alias nō nāles. Eius tū fmo
plerūq; vlis ē in oib⁹ sicut ēt cundē deducūt Hali
ab. ⁊. a. illi⁹ fideliores iterptes. Ad aliud dicēdū q
filē ꝓservativū intellectū ē fere i eqli gradu: nec tū
pp hoc actio removet ⁊ passio eo q lz i fine introduca
tur filitudo i termio tū a quo ⁊ i vita erit Ꝑietas sal
tē potētic ⁊ act⁹. Tridē: actio ⁊ passio cōuertūtur fiu nā
lis stat cū q̄libet filitudine agentis ad patiēs i corpi
b⁹ aliū reperta: intū q i corpe ad institiā oio tpato
filitudo calōris ad humidū radicale Ꝑietatē retinet
actiōis ⁊ passionis: tū nō a ēba qd abijciētis. Ad ali
ud ēt cōsilr dicēdū sād pmū Ꝓo alter⁹ ptis iductorū
dicēdū q diligēs itellectus ꝓsiderās sermones Ba.
alibi ⁊ maxie i sexto re. sa. diffuse ⁊ eos q fūt i tegni
succinc te p modū capitorū ⁊ ꝓclusionū aggregati ap
parētē auertere poterit Ꝑietatē. Cū. n. i tegni vo
luit ō cāis applicatūris corpi lapso ostendere pmit⁹
ei⁹ sic ait explicās itētionē. Si Ꝓo fz aliqd ab optīa
ꝓpositōe ōficit corp⁹ nō multū Ꝓo: Ex ista figdē lo
cutiōe fz aliqd modicus lapsus inuitur. Natura. n:
huiōi dictiōis aliqd diminutionē ei⁹ cui adiungit de
notat: re. a. tertio. qd quidē explicat q̄zclare i eo q
subdit nō multū: ita q hoc corp⁹ sanuz erit vt multū
optime valde cōpositiōi appozpinquās parūq; re
cedēs ad lat⁹ caliditatis seu friditatis ⁊c. Cōsideral
itaq; Ba. huiōi corpis tā grādē affinitatē cū optima
ꝓpositione id, ptulit p fibi filia vt calida vel frigida
⁊ reliq gubernari ceu ⁊ eucratissima illa. Et ob hoc
nō bozuit i tegni: sicut in de re. sa. corpus lapsū ēt
in q̄litatib⁹ passiuis p similia ducere: pcipue quidez
intellectuz referēs suuz ad corp⁹ familiaribus negō
cijs ipeditū. Corpa quoq; vehemētiore lapsum bū
tia vt egra simplr dicta vel ēt media neutra appella
ta regēda sunt regimine potius pmutatio vt p Ꝑia.
Et maxie i q̄litatibus actiuis ac i corporibus ociosis
studio vacātibus sanitatis ꝓservatio. Et iō stati tali
bus regimē pmutativū subdēs igt: Si Ꝓo pmutat

vult ⁊ ad melius trāsferre cē. qd figo ꝓteruiens velit ꝑmonē Ba. vlez existere corpoꝝ oluꝝ lapsoꝝ: dicēdū aut ſpz ꝑ dixisse breuitate q̄dā cōi multoꝝ collectiua explicata tñ pauplꝰ i sexto re. ſe. qd apparet ex imitatione q̄ nos i tegni dorat ad illā. Aut ꝑ, ꝓtulit attendēs q̄ pauca corpoꝝ sūt libera ociosa vacātia sanitati: plurima ꝯo gerēta ciuiles actus ⁊ seralia q̄ vtiq̄ ceu oñiuꝝ nō sine periculo regimie valēt vti p mutatiuo pp rōnē ꝓprietatis excessiue lætitantia sub simili p̄cipue cū nō possimꝰ ad id qd certū est filitudis puenire sicut neq̄ ꝓtrarietatis i corpibꝰ egris Et iō Ba. tuti ꝯin his cōsulit corpibus regimie vti ꝓseruatiuo. Nihilominꝰ tñ sciēdū cū hora parū melius regime observare ꝑmutatiuū ē ꝓportionatur enī vtcūq̄ hmōi dispō egritudinali: qua, ꝑter videmꝰ gallicos ⁊ alios nō minꝰ regimē tādē ꝑmutatiuū āplius approbare corporibꝰ tñ vt tactū ꝓparatis suscipere. vñ aphoris. tertia: simplr qdē dōm q̄ cōtrarie ad ꝓtraria bñ āt similiē ad similes. Ad aliud dōm vez sore simplicē de nālitate certa q̄lis ē corporis tēperati. Naturalitas. n. corpis lapsi nō ē simpler certa sed discrete magis admixta: Et iō vt mōstratū plus p ꝓtraria q̄ p filia tādē gubernāda. Et similiē dōz ad aliud cū nō sit appetitꝰ simplr nālis ſz medi⁹ exrīs magis duorū extremoꝝ sicut corpoꝝ obtinet mediū vt ꝓtactuꝝ. Ad aliud dōm q̄ illa cōseruatio est p simile ꝑm qd ⁊ modicū rōe vz alicuius nālitatis adhuc exrītis: simpliciter āt per ꝓtrarū vt videbiē. 174. Cōsurgit itaq̄ i regimie ꝑmutatiuo difficultas ⁊ timor ex parte alterationis nāe mor occurrētis. In cōseruatiuo ꝯo rōne paulatine diuti⁹ administrationis similis ne paratione q̄litatis lapsure ⁊ ignorantia directe applicationis per simile intendatur lapsus ⁊c.

Si nāles distēpantie appetāt similia ⁊ egritudinales ꝓria. Occasione pñtis q̄fiti ac ēt debitati excitat qm vt q̄ distēperātia nālis appetat ꝓria. Nā ꝓbl. decima: Que qdē sialiū sunt nā sicca humidū magis cōcupiscūt. hec. n. idigētia magis sūt. q̄ āt siūt humida siccū appetūt: eo. n. idigentia ꝓstituta sūt. Rursus i tegni: Ledunt oculi a similib⁹ sue crasis facile inaātur a ꝓtijs moderato vsu q̄ cōe in oi cognitōe cōplexionis oīs ptis. Oz ēt memisse ac ibidē pulmo frigidus ispiratōne frida leditur sensibilē ⁊ iuuatur calida tāq̄ amica calidus ꝯo ecōuerso: ⁊ tñ hoꝝ distēperātie nāles existunt. Iridē: nulla nāle sui ipsius appetit corruptionē sed potiꝰ ꝓseruationē cū appetat p̄ticipare diu eē qd hmōi vt videbitur. sed si ea desideret ipsi⁹ corruptiuū appetet cum dictū sit simile icitatiuū fore i forma velut ignē igne eōiungi: Adhuc qd appetit tāq̄ iperfectū extat cum ꝑter idigētiā id ꝓtingat. Illud āt qd appetit ceu p fectiuū vt appetibile: ꝑpe. n. finē dirigit appetitū. q̄ āt talia sūt ꝓtraria: itaq̄ nālis distēperātia ꝓtiuꝝ appetet ⁊ nō simile. q̄ āt inālis simile appetat vt ꝓbl. eni. 27. Inaiati āt ꝑ ē ī sani ⁊ q̄ i pipleumonia appetunt vinū qd ꝑm nām calidum: hmōi āt distēperātie innāles exrāt vt videbitur. Eti: Nihil appetit vt tactum corruptionē suimetipsius. ſz qd appetit ꝓtrariū desiderat qd hmōi qz iterit⁹ ⁊ corruptio accidit a cōtrario: de distēperātia in eq̄li. Adhuc si distēperantia egritudinalis appeteret ꝓtrariū tunc sp scipm curaret absq̄ alio metiēte forinseco qd egdem absurduꝝ. Palin: Morsus a cane rabido postq̄ rabies ficciorꝝ

ipresserit abhorret ac terret ab aq̄ ⁊ vt ab hāido quo q̄z: dria. 179. Et ti: redundās frigidioribꝰ vēter hāoribus appetit q̄nq̄z latuꝝ cretā tophos frigidos exrītes ⁊ que hmōi tertio tredecimo. Rursus appetit a quā frida cū ea multū abundet: est enī ei hydropis mālis cuius cā ē mā exuberās frida dria. 105. Milēperātia itaq̄ nālis appetet similia ⁊ nō ꝓtraria: quorū oppositū duoꝝ cū alijs scribit i tegni libro. 2. Amplius vnūq̄q̄ appetit aliud quo pōt ꝓseruari quoli bet ⁊ ꝑmanere i esse. ſz id erit cū nālis distēperantia simile desiderauerit egritudinalis q̄ oppositū. O fi⁹ num nāq̄ ꝓseruatione p̄ici simili: reducnōez āt ⁊ curatione vt ofidet ꝓtrario. ī ſz. Itaq̄ distēperantia nālis appetet qd sibi simile: inālis ꝯo ꝓtrarium. Propter ꝑmū qdē sciēdū q̄ distēperantia quedā extat cōplexio ⁊ ipsa triplicī. vna simplicī eucrata vt q̄ corporis tm sani plecte aut saltē vini: dria. 18. Reliqua simplicī ifirma ꝑ pampli⁹ tñ ⁊ minus ceu corpis ifirmantis. Alia ꝯo media ⁊ hec tripler. nā qdā magis appropinq̄t priori sicut q̄ corpis multū sani seu paruꝝ lapsi: alia duo vt. n. q̄ ifirmi veluti corpis simplr egri Nōnulla ꝯo mediū obtinꝝ. i. ceu ea q̄ corpi simplicī egri vt visū hus ex tegni: qd ēt ꝑma cū media hōi sub habitu ꝓtinet sanitatis ꝑm tñ pamplius ⁊ minus Nāle dupliciter dr in pñri. Vne qdē a nā cōlī sūpta vt eo qd sit ab aliquo ꝓncipio intrinseco i qdcūq̄ ordi nef ad driaz artis cui⁹ qdē ꝓncipiuꝝ ab ex ⁊ ita nō solus sanitas est nālis verum ēt egritudo. vñ phys. 5. Neq̄z gnātio ꝑm nām: corruptio autē ex natura sene scere nāq̄z ꝑm naturā esse: neq̄z gnātione videre alium quā ꝑm naturā: alia ꝯo ex naturā: aliter fiqndē ꝓprius ꝑm q̄ ꝓtractuꝝ ꝓncipiuꝝ simplicī hmōi implectione ⁊ ꝓseruatione ordini nāe vel eius oppositū. Etsi primuꝝ est naturale ꝑm ꝯo inaturale seu praeter naturā vt lesiuū. Est āt appetitus iclinatio quedā in aliud. ⁊ hic dupler. Aut. n. fit cum aliq̄ apprehensione nosciua vel sine ipsa sed dirigit rectus ab aliquo dirigēte ceu sagitta in signuꝝ a sagittāte vt dicat ab itelligentia. vñ idicatū. ī. metaphy. cometo is. opus nāe opus itelligētie nō errātis sore: hicq̄z appetitus ē nālis q̄ nō vt aliud q̄ iclinatio q̄dā ⁊ inclinatio ꝑm nām ꝓpriā i suuꝝ finē quo ēt mō materia dr appetere formā phy. primo: vt turpe bonū semia mare. qd qdē nālter vt sore ad quā iclinari ac ordinari in formā que est finis materie vt apparet de ge. sialiū ꝯo velut ⁊ potētia i actuꝝ ac imp fectū in ipm qd ipm perficit cum mā de nā sua fit in potētia ad formā quā hz in quā querat ꝓtraria simul existere ficut hic excitans. a. Sufficiētie ingt primo se vere id mime itelligere cū aliquo magistri re motu. Et hmōi qdē appetitus cunctis iest insiatis entib⁹ ēt vt tactum ile ⁊ siatis magis inq̄tuꝝ sia pricipāt vegetatiua seu nālis vt plātis ac ēt sialibus idiffrent ꝑm q̄ nutriunt augent. Cōicāt. n. in his vtreq̄z sialiū initio. Huc aūt appetitus in hmōi est attractio simplex alimenti fine mente velut magnes ferruꝝ attrahit vt apparet collꝝ 2. perfectus caliditate ac ficcitate tanq̄ organis. qui autem cum cognitione appetitus aliqua est sialis duplex existens. vnde quidam coꝝ ⁊ cum motu: alius particularis magis ⁊ fere absq̄z motu. primus siquidem dupler: vnus sensitiuus in sensibilia proficiscens acquirendo. ⁊ alter intellectualis vt vocatus seu intellectiua practica; tertio de aia. vñ phl. tertia

Desideriū ⁊ a cibis ⁊ ab intellectu sit. his siquidem appetibilib⁹ dirigunt mot i sialia in ꝓpos fines ꝓz bruta q̄ rōnabilia. Reliquus. ꝯo ē stomachi appetitus cōpositus ex his Brute appetitiua nāli atq̄z sialis sensitiua: ceu tactū dria. 53. Sentit. n. sanitionē sua Joannis⁹ fretus frigiditate ⁊ ficcitate vt institio ⁊ ō b uiōi qdē p̄tis appetitus, ꝑpo ꝑmo verificat hesitat? Haly vniuersaliz at ingens. qd aūt dixim⁹ i ventre intelligite id i ceteris mēbris. ſ. q̄ dispō illoꝝ ē hec dispō eadē. verūtā id nō est sensata pp qd in eis est appetitus nālis tm ⁊ appetitus vētris cōpositi⁹ et nāli Brute ⁊ sensibili ⁊ nō nālis solū. qd aūt file visum hus qdq̄z ꝓtiū dria videbit. ī ſz. Propter secūdā qdē sciendū q̄ ad dictū Empe. segt q̄ nāles distēperātie appetāt poti⁹ ꝓria ⁊ i naturales filia nō minus cū polueriit aquatilis frigidū ⁊ humidū habitare loꝝ cū qz calida sint ⁊ ficca. Saluanꝰ. u. fugientes excessū maioris calidi ⁊ eō de inspiratōe ⁊ respiratione Cuius figdē defectus cū eo qd ibidē ipugnat apparebit ex dicēdis. Alig ēt cōcitati ex inducnis ⁊ marie Aris. ꝓpleri fuere hoc ñ parū q̄sito sub cui⁹ termiione fugere nesciētes: de qbus etiā apparebit ꝓñr.

Propter tertiū ꝯo ꝑmit⁹ sciēdā q̄ naturales distemperātie desiderāt cōsilia maxime q̄ cōtēperantie egritudinales ꝯo ꝓria. Deinde videndū qd inciter q̄ simile vel dissimile tēperātia vtraq̄z appetatur

Propter ꝑmū hui⁹ sciendū q̄ isti⁹ in tegni scribit veritates ita: Egritudiales vētris distēperātie differūt a naturali⁹ eo q̄ ꝓria cōcupiscunt ⁊ non similia quēadmodū naturales similia su. ⁊ nō ꝓria vnde the orice ꝑmo. Intelligite iter malā cōplexionē stōachi naturalē ⁊ malā extra naturā driaz: q̄ male ꝓplexionis naturalis debēt ea q̄ filia sola expetit stomacho At ꝯo male q̄ extra naturā ē possessor cōplexionis que diuersa sūt ꝓria appetit: quare collꝝ ārto humid⁹ stomachus desiderat humida sicut siccus sicca ⁊ hoc ē qñ humiditas ⁊ ficcitas ē p naturā sed si accidētalit inest hoc sit p ꝓtiū qm babēs stomachū siccū appetit humida ⁊ humidū sicca: quod aūt ita fit rōe pluadet qm ois appetit⁹ ꝓpter indigentiā ē. est. n. nō habēti sed distempantia naturalis eget ei⁹ qd dissolutū restauratione nō min⁹ tpe ante. Id aūt vt visum possit p simile. Innaturalis autē indiget abiectione ꝑmarie que ꝓtio ꝓficit cū vnū fit alteri⁹ excessus corruptiuū ⁊ i quod ā cōmēsuratū deductiuū vt apparet in tegni. Ampli⁹ ois appetitus ordinat in ꝑmanētia ceu ea que sūt āte finē i eodē. oia. n. appetūt ⁊ hāc ꝑmanētiā cū agāt cūcta quecūq̄z agūt ꝑm naturā q̄tem⁹ ipo semp ⁊ diuino ac imortali p̄ticipēt ꝑm q̄ possūt: ꝯo de aia. huiōi aūt ē appentus naturalis distempantie cū qd simile ꝓcupiscat eo q̄ p ipm restaurat qd deflurit ⁊ deperditū ē ex corpe cū nutritio augmētatio ⁊ generatio que ordināt mō quolibet adesse ꝓficiant similib⁹ p oppositū ꝯo appetit⁹ distēperātie ī naturalis sit ad ꝓria: p id. n. desiderāt vt p exrīs destruat i corpe dispositio qd ꝓficit ꝓtio. vñ ō distēperātia in eq̄li. Augmentant. n. ⁊ nutriūt filib⁹ interimunt aūt ⁊ corrūpunt ꝓtijs. Rursus ficut se habet in toto ita ⁊ i pte cū eadē sit potētia vtriusq̄z ꝑmo ō ce. ⁊ mū. Vnū. n. in aliū ordinat. sedem ꝑm totū i dispōne naturali appetūt similia qd loc⁹ ō clarat: saluat. n. in, ꝓprijs locis natura: marie ō ispiratiōe ⁊ respiratiōe Aris. Loc⁹ nāq̄z Brute obtinet

salutatiuā: phys. 4. vt pedestris in terra natantis in aqua: volatilis ꝯo in aere. Dlo. n. naturalit vigent cū aūt ꝓcipit excessuꝝ i eoꝝ loco effugiūt vt subterranea petūt aerē tpe corruptionis fugiētia: ⁊ aqua tilis nō hora gelidioꝝ cōtinēs versus littora: q̄re esta tē pisces cōsiuit i loco frida petrosa. hyeme aūt i calida limosa. Volatilis cōtinēs distempatā pmurāt i oppositū. vt. 8. historiarū apparet. vñ de ispiratōe ⁊ respiratione. Habit⁹ excedētes calditate saluātur positi in frigido magis: que aūt frigidate in calido. Reducit āt ad mēsuratū loc⁹ habit⁹ excessū. Eodē fig dē mō accidit in pte vt q̄ mēbra naturalia marie aut sub naturalitate adhuc existētia ꝓcupiscēt que eis similia tāq̄ cōueniētia: que āt opposita ꝓtio ipoꝝ nāq̄z rōnes exrāt diuerse i tēperantia, ꝑpzie ⁊ intēperātia naturalis desiderabit cōsimilia: inaturalis vero opposita vt indicat ēt dria. ii 4. ita distēperātie naturales appetunt similia: egritudinales ꝯo ꝓria. Hoc sce fig dē q̄ tēperātia ⁊ naturalis ēt distēperātia pnci paliter appetit qd ut alimētuꝝ. ꝓñr ꝯo quale vt caliduꝝ vt frigiduꝝ: inaturalis ꝯo eō. vñ Alexāder i, ꝓble. pp qd sebziciātes sitiūt magis: nō famēt aūt resumētes ꝯo extra. Propter hui⁹ secūduꝝ sciēdum q̄ icitās eucrasiā ac ēt distēperātiā naturalē i similia coappetere. in initio exrat pcedēs imediate ñ pcepta ad quā etiā cū timore vacui naturale partis cōcutat ōsideriū deinde vēarā ipius exsuccatio a vētre ⁊ stomacho demū naturale illi⁹ ōsideriuꝝ ac tādē aiatuꝝ. Sunt. n. qnq̄z mot⁹ appetitiui: vt declratum: dria. 53. Sed i naturalis nō icitat ad ꝓcupiscēdū ꝓtraria nisi occasionalit: q̄ vt ifestās ab ei⁹ lecedē cogit tēperamēto: ita vt icitata mouear ad petēdū instinctu quodā seu clemētia diuina illi refistitiuū qd erit ꝓtriuꝝ eo quidē modo quo materia existēs i potētia: vt tactū naturalit ad formā iclinat cuꝝ ex pustiōe incitāte cuꝝ ē sub vna ōsiderata alteri subesse. ipm. n. multotiēs ga imaginabit ad maleficiū: phys. j. Et q̄z celuꝝ nō hz materiā vt nō puationi cōiunctā non trāsmutat ea neq̄z appetit forme alteri subdistē: q̄re i corruptibile ⁊ ingenerabile. Propter q̄rtuꝝ ꝯo ad ꝑmuꝝ dicēdū q̄ Aris. loquit i corpe simplicī ergo sufficienter distēperato qd magis pleruādū ꝓtrarijs q̄ ꝓseruāduꝝ similib⁹ ⁊ marie vltra, puinciā vt ōclaratuꝝ añ. qd apparet ex ꝑmone ipi⁹ diligēter itellectonā prio dixit boiez bre egestōnē humidā q̄ comedit nō raro humida ⁊ eq ⁊ afini ficcā: q̄z plurimū vinuk ficco cibo ⁊ ita ꝓcupiscunt ⁊ nutriunt filib⁹ humidi dies ille. illi aūt ficciores tunc quia ꝓñr inducit qd argutuꝝ idicās q̄ cū hic lapsus ēt innaturalis existēs fuerit mult⁹ appetit ꝓtraria vt etiā pus ostēsuꝝ q̄sta loci sialiuꝝ. Et p hoc similiter apparet ad illud qd i ductuꝝ ē Ba. Ad aliud quid dicendū visuꝝ. distinctum nāq̄z pri⁹ duplex simile sore. Ad aliū dicendū q̄ ꝓz id qd appetit ⁊ qd appetit sint ꝓtraria sub cōib⁹ q̄ busdā intēriōib⁹ logicis: sūt tñ filia ꝓticularit rōne rei appetite ꝑm q̄ tale appetit futurū sub esse q̄le pre exrīs dissolutū, neq̄z ēt oz fit simile quocūq̄z mō: cuꝝ cibus fit ēt ꝓtrati⁹: ſz sp efficiat vnū cum parte licꝝ grādez ptius similitudinez habuerit. Ad primum ēt partus alteri⁹ dicendū aliquos ditisse hoc ⁊ vt sebzicitātes vinū appetē vt tādē spirit⁹ ꝓsortet tāq̄z p filie Sz id sorte nō vt qz multotiēs nō sūt debiles imo fortes ⁊ maxie insiati ⁊ pipleumoniatici sicut sentit

Ar. Propter qd fortes amici sunt vini vt frequenti cui⁹ cãm affignat ex caliditate pulmonis ⁊ turbatio ne puta spiritũ. vñ vinũ cũ fuerit actualiẖ sub frigiditate qꝰ subtilitate ipsi⁹ penetratiuũ ⁊ amicabilitate a nã attractiuũ. aqua. n. trãsire motat: re. acutoꝝ tertio. nec adeo dilatata hand eóꝝ ipsa fit in ampli⁹ sedat ⁊ getat sũt cõsuetudine quadã irati ita fortes ⁊ pni existentes: ⁊ patesi bibuli in scrib⁹ oio nequeãt abstinere. Ad aliud dõm q p se nihil appetit sui corruptionẽ per accidẽs icõueniẽs nullũ vt calor natuꝛalis accidẽte ad sui operatur vꝫ corruptionẽ: primo tertia ca. i. Sicꝛ dictum q non nãlis distemperantia occasionaliter ⁊ vt p accidens icitat i appetitu ꝓtrioꝝ. Ad aliud dicerũt id vex esse cuꝫ fuerit malicia cõplexionis sine humoris vitio: non antẽ cũ humore Sed vlꝛ dõm sulcius q ꝫ appetat cõtraria i coi: nesciꝛ tñ descendere particulari⁹ eligendo imo indiget arte directiua ceu corp⁹ optie cõplexionis: ⁊ si ꝓcupiscat q̃tũ digerere pót ac in alijs cõsiꝛ: nihilominus tñ artis igeniũ docet i tegni ⁊ re. sa. applicari cã ptecta. Ad aliud quidẽ dõm visum. i79. Ad aliud dõm q disperãtia in hoc deducẽs est in pmutatione vltima. ppzij act⁹ pemptina: apborij. sa. qꝰ oñdit qꝫ concupiscit ea q̃ sunt extra cõiter naturalem hois appetitum. Quidã vero dicunt q nã hec appetit: qꝫ sentit i eis abstractionẽ in curationẽ ordinata: volentes id ex tertio tredecima suscipere. Ad aliud dõm solutionem tã apparere ex dria. i02. illic n. ostenduꝫ quõ superfluitas oiꝰ ita q ẽt quãtitatiuꝰ dicatur frigida ⁊ qualiter calida. Quidã vero dicunt, pter inuꝛtritionẽ corporis cõtingere. Sed circa vtriꝫ consoꝛ zantes ⁊ calidi plurimi dicunt q ẽt accidit sentire.

Differentia. ii7.

Vod cõplexio calida ⁊ hu. ⁊ tẽperata ⁊ ca. ⁊ fic. facilius ferãt icium vl: qꝫ ieiunium cõsumptiuũ ẽ ⁊ debilitatiuũ. corporis. n. fames exficcat: apborij. 7. Ex ipsa nãqꝫ humores corporis dissoluuntur. Dissolutio ꝯo est cuꝫ sumi facti egrediunt per poros ibidẽ. Sed. 3. tacte cõplexiones cõsumptioni resistunt magis ⁊ debilitati: qꝰ oñdit longeuitas illꝝ. 21. dria. Reliquꝰ ꝯo his ad vitã se habent opposite. Ampli⁹ spãlit q calida ⁊ humida qm̃ ea sustinet coitũ euacuatiuũ ⁊ deficcatiuũ absqꝫ lesione minori i tegni ⁊ eũonẽ: ꝑmo q̃rta. Rursus: q tpa ta qꝫ hec oium mediuꝫ existit extremoꝝ. Talis ꝯo a nocumentis pampli⁹ remouet. vñ de optima cõpositione: ea mediuꝫ ponitur obtinere oium cãꝫ egritudinaliuꝫ. Adhuc ea metitur sibi cũ mõ cuncta i tegni Rursus: vl q calida ⁊ fic. qꝫ tum ppt ficcuꝫ tum ẽt pter ca. mã ingrossata est ⁊ reddita cõpacta ita q calido negt dissolui. vñ iuuenes ⁊ senes pter hoc sentiunt ieiuniũ pueris facili⁹. Sꝫ cõfirmat qꝫ hermini greci ⁊ saraceni calidi regionesqꝫ ihabitãtes calidas ieiunãt p cipue: qꝰ ãt frida ⁊ ficca facili⁹ oñdit: qꝫ hec q̃litates ꝓsumptioni extãt plus obuie cũ calido euenisse ⁊ humido. Ieiuniuꝫ ãt eliquat ⁊ ꝓsumit: Pallin: Simile de etate ac cõplexione cũ vnuꝫ fit effect⁹ alterius: Cũ. n. ⁊ effectus ꝓportionabiles. Sꝫ etas frigida ⁊ ficca ceteris ieiuniũ tolerat: apborij. ꝑma. quare difficile mutab lis vt refrigerata est senectus in ꝑbl. q̃ trãstuli Cassij medici sophiste: qꝰ oñdunt hcremite melãcolici extãtes ieiunãtes marie ⁊ absqꝫ lesione. De simplicib⁹ aũt cõplexionibus ex his sicꝛ arguendum est ex semisse. itaqꝫ differentes cõplexiones ieiuniũ differenter possunt leui⁹ sustinere: quoꝝ oium oppositũ vl octauo de inge. sentiri scribẽti cõplexionẽ frigidã ⁊ humidã facili⁹ tolerare ieiuniũ cũ nõ inde ledatur ꝯ iuuetur magis. vñ re. a. ꝯo scribit min⁹ hdumẽtũ ceteris icurrere ob prandij dimissionẽ illos qbus dñatur pbla. Itidẽ modicũ est ipsi⁹ cũ lidum mime ꝓsumptiuũ ⁊ humidũ resistẽs calidum bebetãs. Nã. n. agẽs deb iliter resoluit ⁊ patiẽs fortiter resistit diu pugna pót absqꝫ lesione permanere. Cõplexiones itaqꝫ declinãtes ad latus frigiditatis ⁊ humiditatis simplicꝛ aut cõposite ieiuniuꝫ pre ceteris poterũt facili⁹ cõportare. Propi primuꝫ qdẽ sciẽdũ q qd fit ꝓplexio: q̃ ⁊ quot sint dria. vlsuꝫ. i7. Est ãt ieiuniũ fm leges i deuꝫ directus vicꝰ ꝑmonia simplicũ ãt est dietematũ subtractio. Hec ãt duplex attẽditur: vna qdẽ rõe quãtitatis puta si spacio. 24. horaꝝ duas libras alimẽti ꝓsuet⁹ erat qꝰ assumẽ suscipiat nũc vnã tñ. Aut rõe qdẽ exhibitõis vicis q̃ titate non mioraꝝ: vt si ter vel bis solebat comedere mõ comedat semel. Et ita sumit vulgus ieiuniuꝫ ⁊ religiosus marie. Sic. n. sel se replẽtes vt locũ nõ sit i eis vacuũ assignare pp qꝰ alter modus hic magis snie ꝓsonat medicoꝝ. Facile ãt ieiuniuꝫ tolerare ẽ cũ qꝰ non ꝓcupiscit alimẽtuꝫ neqꝫ ipsi⁹ nocet abstinentia. Difficile ãt ferre iuxta ga. est eꝫ. Ampli⁹ in verificatione q̃stij audiẽdus ẽ canon ꝓparatio⁹ dria. 27. Et iõ eiusdẽ oꝫ etatis existere qm̃ isantes ẽt fuerit humide ꝓplexionis ⁊ fride difficili⁹ sembus aut iuuenibus calidis ẽt ⁊ siccis ieiuniuꝫ ferunt sint ⁊ similium hu. ⁊ mẽbꝛoꝝ virtutũ serus forme ꝓsuetudis. Vtrãq ẽt simili diete vt nõ vn⁹ vtaꝰ ligdis subtilib⁹ cito eua poratinis: alter ãt oppositis. Interuenit ẽt idẽtitas regionis tpis ꝓstitutionis ⁊ hore. Nã i calidis difficili⁹ ferꝰ ieiuniũ. vñ damascen⁹ ieiunare i estate corpora dficcat: i frigdis ꝯo facili⁹. Et similiꝫ i exercitio corpali seu aiali ⁊ alijs si ẽt exercuãt pp ieiunium aliquo synthomate diffoꝛmi. Propter fm ꝯo sciendus q qdã dixerunt ꝓplexionẽ calidã ⁊ hu. facili⁹ ferre oibus icibationẽ: qꝰ vl astruere p fm ꝓplexionuꝫ ita: Quibuscunqꝫ late sunt vene ⁊ multitudo sanguinis: his iest ⁊ fine nocumento ieiunare: talesꝰ qdẽ sũt sanguinei. Venas. n. hãt magnas i tegni: ⁊ sanguinẽ multũ cuꝫ hec fit, pptia sanguis nã. Pallin: argumentãtur qꝫ hec ꝓplexio plus i se ceteris ꝓtinet de pn̄ipijs vite resolutioni ex ieiunio ꝓtingenti obuijs vñ ꝓplexio humana q̃ p alijs ca. ponit ⁊ hu. lõgioris vite iudicatur ꝑter elephãtẽ de cãis lõgitudis ⁊ breuitatis vite. Rursus cum ipsa ꝓportionet aeri hãti humiditatẽ a pdominio vt oñsuꝫ dria. i4. hec ei⁹ calidus superceder bebetãdo ipm ⁊ iuiscãdo. Sicꝛ appetitus pscitur p friduꝫ ⁊ ficcuꝫ qꝰ humor idicat mericus ꝯ fideriꝰ icitatiu⁹. Cuꝫ itaqꝫ hmõi ꝓplexio ca. fit ⁊ hu. appetitus erit, pstiati ⁊ abstinẽtie lõgeue. Volunt igꝛ ex his ⁊ similib⁹ oñdere ꝓplexionẽ ca. ⁊ hu. vehemẽtioris fore icibatõis tolerãtie. Quibus dꝯ q ꝫ hec complexio iter plures alias ⁊ marie calidas facilius ferat ieiuna tamen frigida ⁊ hu. ⁊ fortassis hu. solum ⁊ frigida quodãmodo tñ facilius tolerãt: vt tertio monstrab ẖ dicendoꝝ. Ad sermonẽ ꝯo gaper eos iductuꝫ dicenduꝫ ꝑm ꝓparare itendere sanguineos melancolicis magis non ãt phlegmaticis. Concedenduꝫ. n. est q melancolici per se ac facilius

ferãt ieiuniũ sanguineis. Vtrit nãqꝫ ãñ pmissa: quia qdẽ strictus hñt venas paꝝ sanguinei sñt ⁊ lõga ieiunia ñ ferũt. hi ãt erũt melici. Pblatici nãqꝫ ⁊ si grciles habeãt venas i tegni ꝯ i tñ vt melici cũ i his simul due sint cãe vẽꝝ angustie fridites. s. ⁊ fic. his ꝯo sola humiditas. Sicꝛ nõ sic modicũ hñt sãguinisꝰ vt melici. abũdãt ẽt pblate sanguini valde, ppinquo cũ fridiratis sit pauce corpis respectu ⁊ i sanguine natã p vlteriorẽ decoctionẽ pmuteri. Adhuc sangiei tñ forte paꝝ nocean̄t ieiunio aliq ⁊ fic facili⁹ ferunt: nõ tñ leui⁹ ferũt qꝫ nõ appetãt cũ calidã ipoꝝ magis fit q̃ fridoꝝ ꝓsuptiuũ. Sintqꝫ mor⁹ qnqꝫ apphẽdẽdi dria. 53. eis ordinati ⁊ vigẽtes plurimũ. Ad aliõ dicẽdũ q ꝫ rõne humiditatũ nãliũ mẽbria ẽt simpli cib⁹ inditaꝝ sanguinei facili⁹ ieiunẽt pblaticis: tñ rõne hũditatis cuiusdã future p tẽpus extranee i vasis locate pblatici ceteris leui⁹ icibatiõẽ portãt Ad aliõ dicẽduꝫ q ꝫ cõplexio calida ⁊ hu. pl⁹ habeat ꝯ pnci pijs vite si ꝯbite regat: tñ si educeꝰ icõpetenẽ plus pncipabit ꝯ pncipijs mortis cũ sit resolubilis magis illis ⁊ marie qñ fuerit calida ⁊ hũida hũidi aerei pasfibilis ꝯ facili. vñ. 9. de ige. Corporꝝ q̃ humida ⁊ ca. ⁊ subtilia euaporanꝰ citissima ⁊. si plurimũ habeant humidũ cõsuptioni resistitiuũ. hꝫ tñ aliqñ cõsuptiuũ Et illõ ẽt humidũ ẽ aereũ subtile obnoxiuꝫ eũoni: ⁊ ꝓsunptiõi. Neqꝫ ẽt ipa ẽ lõgioris vite pblaticoꝝ cõplexio eadẽ ẽ differẽti cã. nã pblatici moriunt ⁊ pp extinctionẽ ⁊ suffocationẽ calidi q̃ eis occurrit cuꝫ humor frigidus aquosus angeat, pter i digestionẽ causat⁹ calidꝫ sua mala q̃litate extinguẽs frida ⁊ sua obtegẽs q̃ritate: vñ mors ꝓsequit festina. q̃ fic differt in sanguineis cuꝫ calidꝫ adeo nõ vincat ab humido vt qꝰ phlegmaticoꝝ pp qꝰ eis mors magis accidit p viã cõsumptionis humidi a calido paulatim causata. Cuꝫ enim plurimuꝫ ceteris habeãt hũidi ab Ar. vite iudicãt lõgioris. Ad aliõ dicẽduꝫ q ꝫ ꝓplexio sanguinea, pportionet aeri ⁊ phlegmatica aq ꝓsunptiõi pl⁹ resistẽti: apparẽs apborij. ꝑma hũidũ tñ eiꝰ nõ simplicit sẽp excedit calidũ ꝯ q̃ꝫ vt i pueritia. Interdũ ꝯo excedit vt i iuuentute ⁊ senectute ꝯ aliꝝ etatũ ꝓparatione. vñ similitudo obtiet latitudinẽ. Dicẽdũ ẽt q ꝫ humiduꝫ p se q̃ꝫ supat calidꝫ i hac cõplexione p accñs ꝯo videt semp q̃ñ humiduꝫ a calido dñari ⁊ in resolutionẽ vinci. ꝑmitus qdẽ in pueritia ⁊ si hu. super calidꝫ tũc. n. corpus ẽ i calore tẽperatuꝫ ⁊ i humiditate sere superflua fm. a. qꝫ tñ humores adhuc ⁊ mẽbra sunt subtiles: mollia autẽ ⁊ tenuia debili resoluunt ⁊ siccant agẽte: tpe ꝯo pcedẽte calidum inualescit ⁊ siccum qm̃ corp⁹ ab ipa origine vsqꝫ ad mortẽ cõtinue i ex siccatiõe tendit: hec aũt calido magis itenso q̃ remisso. Ad aliõ dicenduꝫ q in sanguineo iest sufficiẽs appetitus ꝛ ver⁹, pter mor⁹ gnqꝫ succedẽtes p ordinem appetẽdi qꝰ nõ i naturalis sic ẽ frigidis. neqꝫ sãguinei tñ os stõachi hñt calidꝫ qꝰ ide ledat appetit⁹ ⁊ humido sopiat defensiuo. Neqꝫ etiã i appetitus ꝯ facili reddit incibationẽ serre cũ illic nõ sit ꝯ vt nõ noceri ceu in bolisimo apparet cõtingere in quo paruus aut nullus appetitus cum vhemẽti tñ lesione. Propter tertiuꝫ qdẽ sciẽdũ q ꝓplexio frigida ⁊ hu. pceteris facili⁹ sustinet incibationem: quod testimonio octaui de inge. ⁊ rõnibus cum signis non paucis ostenditur. Cõplexiones qppe fride ⁊ hu. ⁊ fride ⁊ ficce nõ vt alie occupãt a febrib⁹ facile. neqꝫ capte ab aliq̃ ephimeraꝝ si ieiunauerit trãsĩcẽdũ i eis que multoꝝ dierũ ꝯ qbusdã eaꝝ cũ ꝓgerit multitudiẽ coaceruasse humidoꝝ sine corruptione. Coaceruãt: n. he tales continue ⁊ ieiunium confert frigide ⁊ humide maxime secunda qdem q̃ humida. tertia cũ hac i. post hãc q̃ frigida: q̃rto ꝯo q̃ frida ⁊ fic. Si itaqꝫ ꝯ Ba. cõplexio ꝓpiuꝫ frida ⁊ hu. nõ solũ facili⁹ pót ieiuniũ tolerare vexꝫtñ iuuet eo. ꝯ circa id cõsurgit ãbiguitas: qñ videt colligi hinc q cõplexio melica facili⁹ ferat incibationẽ sanguinea: Cui⁹ ꝓtũ ꝑmo dic tũ cõplexionũ. Dicẽdũ aut Ba. hic cõparare adinuicẽ solũ cõplexiones ꝯclinãtes ad latus fridiratis ⁊ humiditatis sine simplicit aut cũmixte ⁊ nõ ad latus caliditatis q̃ fic calidã ⁊ hu. alicui illꝝ q̃rto ꝯ facile ferre ieiuniũ ꝑtulisset. vel dicendũ q cõplexio calida ⁊ hu. p se facili⁹ portat incibationẽ ceteris p accidẽs ãt aliꝝ q̃dã. Dico ꝯo p se qꝫ i corpe sanguineo plus est de humido cibatiuo imediate resistẽti cõsiꝛptioni q̃ꝫ i alio corpoꝝ ⁊ marie cũ nõ fuerit passiuuꝫ valde q stare valet loco eiꝰ qꝰ ventrẽ, pbibet i trãs Ꝓ̃ circo videm⁹ sanguineos ⁊ atletas plurimo sãguie abũdãtes post vnã dierũ leui ꝯ incibationẽ ferre vñ. nãliũ. 3. Nõ eiuriẽdi demũ aial qñqꝫ copiositas esse q̃ i cpate cã. Per accidẽs ãt audio cũ i corpe alicui humores si fint pblmgatici crudi i vasis recõditi q vlteriori tpe digesti in sanguinẽ cõuertuntur corpus nutriẽtes q̃rto de re. sa: q i cõplexionib⁹ ad latus fridiratis ⁊ humiditatis declinãtib⁹ sũt repti: qꝰ sensit Ba. qñ diri cũ cõngerit multitudinẽ coaceruasse humidoꝝ sine corruptione ꝛc. vñ ꝑmo tertia: Corpa humida cũ humiditate nãli hñtes velocꝰ resolutioni sũt apti neqꝫ tãtũ famis tolerãt quãtum corpa ficca pauce humiditatis hñtes: qꝰ ⁊ rangit ꝑma ita q̃rti. Sunt q̃dã exuberãtis carnis q cũ eis ab scindit cib⁹ debilitant ⁊ extenuationẽ incurũt q̃re nõ tolerãt, phibitionẽ cibi. Et subdit i fmone pozi: nisi humiditatibus plena fuerit alijs ab eis q̃ in subtãtis sũt mẽbꝛoꝝ cũ bone fuerit ⁊ cõuenientes ⁊ recipientes vt nã eas nutrimẽtũ i effectu cõpletũ cõuertat. vñ ꝑmo practice. Imperes ei q̃ sunt i corpe suo pblã. minuere cibum ⁊ sub tilisare hoc. n: sepe sufficit fine vsu loxati. Subtiliat. n. hũc hu. ⁊ excogit auxiliat qꝫ nature ad alterãdũ illã i sanguinẽ bonuꝫ cũ sit cib⁹ medie decoct⁹. Cib⁹ nãqꝫ si minuat ⁊ subtiliet ꝓsortato nãli calore sup eũ exceqquit ⁊ fit sãguia. Hoc ãt i hu. melico aut cholico nõ cõtingit pp eoꝝ siccitatẽ Sic igit cõplexio, nõ solũ frida ⁊ hu. facili⁹ ca. ⁊ hu. sustinet ieiuniũ: imo ẽt frida ⁊ fic facili⁹ ea cũ hũoresꝰ concruuerit crudo accidẽte tñ ꝑmo ꝑma. Melãcholica tñ pura pp melꝫ exciẽtẽ appetitũ nõ facile vt fic potit ieiunare q̃uis nõ noceat sepe: itaqꝫ qꝰ talẽ potit ordinẽ tolerãtie icibatiõis hic suscipe. vt q frida ⁊ hu. ceteris ieiunet facili⁹ quocũqꝫ modũ ꝯ ipsi⁹ hũidũ non fuerit subtile passiuũ ꝯ facili qꝰ non euenit fortasse. Deceps hãida tñ demũ frida solꝫ postea ca. et hu. ꝯ hic frida et fic. simpler. postea tẽpata: deinde calida tñ vltio ca. ⁊ fic. Hec. n. ceteris difficilius sustinet incibationẽ et lidit ãplius inde vt appꝫ ex libris trapẽtice: et ꝯ re. a. qꝰ ãt frida et hu. ceteris fic pcellat et q deiceps demũ fic ostẽdit ex iꝫ tactis qm̃ ipi ⁊ inest hũidũ phlegmaticũ aptũ i sãguinẽ ꝓuerti qꝰ calidis nõ fic iest et siccis uisi accidẽte fortꝫ

tasse ex regimīe cōfortatiuo valde. Imaginādū nāq; ē q̄ cōplexio ꝓpe frida hūida: ⁊ humida bēt cibum intra se quē i sanguinē cōuertit ⁊ i nutrimētuꝫ tandē qd̄ alijs naturis ⁊ marie calidis ⁊ siccis ñ existit. Sꝫ circa h̄ ꝓtigit dubitare qr i ꝑlaticis nōv̄ humor ag gregari crudus q̄ decoct⁹ deinceps possit i nutrimen tū cōuerti p̄ humascenū i aphozis. dicēt: corpa nālis frida ⁊ humida pax i vētre i ecipiūt: min⁹ Ho reddāt sc; nutrimētū i mēbra trāsducūt. vētres quoq; ipōx plurimū ligdi. Si igit ita hāt modicū qd̄ introduce/ bat egressū fluxu i cibationē nō poterunt tolerare. di cēdū q̄ humas. logtur de corpib⁹ frigidis ⁊ hu. nāli ter. i. valde. qd̄ apparet cū ſbdit: ifirmites diuturne Vel dōm q̄ parū intus recipiūt corpōx calidōx re/ latione: qd̄ tñ fluāt eōx ventres recipiunt tñ tñ qd̄ sufficit restaurationi q̄ egent ⁊ ieiuni tolerātic. Men tres ēt ꝓpter icibationē angustātur cū humores con fluētes in sanguinē pmultū ea nutriāt. ampli⁹ hmōi cōplexio talis cālē ꝓsumptinis resistit p̄ ceteris cū ca lidā ipsi⁹ debile leuit cōsuptiuū ⁊ humidus aquosum calidi beberatiuū. Et iō reb⁹ calefaciētib⁹ ⁊ exficcāti bus exercitijs ⁊ cotib⁹ iuuant: dzis. 124. Rursus dū plurimo abundet humido a calido p ieiuniū agitato ⁊ ore inde vētris remollito inappetibiles redduntur diu. Adhuc. 9. terapentice: Corpa grossa viscosa ⁊ frigida difficile sunt euaporabilia ⁊ ꝓprie cū habitus fuerit dur⁹ ⁊ densus vt ⁊ totū dicam⁹ difficile redda tur euaporabile. talis āt vt i his trib⁹ ꝑlaticox nā p ampli⁹. Palin: Cōtrarioꝫ ꝓtie sunt rōes. Iꝫ cōplo colerica ⁊ ꝑlatica sunt ꝓtie. Colerica Ho ceterū dif ficili⁹ portat ieiuniū. vñ re. acutoꝫ: Tolerātia ieiunij sup quē vincēs ē ꝑla ē facilior tolerātia ei⁹ sup quē vincēs ē colera. Duo Ho alij humores abūdāt el cū sint medij iter hos mediocrit se bēbunt ad facili⁹ aut difficili⁹ ferre ieiuniū. Ampli⁹ pmo tertia. Sitim to lerare ⁊ cū ea dormire infrātis ⁊ humectatis ꝓfert ⁊ feb res ex colera p̄fitibus rubea nocet: sed sitim tole/ rare ieiuniū ē qd̄dā. Est nāq; vt dictū vic⁹ seu dieti matū subtractio: Et ti: q̄rto pma: O is cui⁹ calor ina tus est valde fortis quo ad colericos aut plurim⁹ vt sanguineoꝫ ⁊ tpatoꝫ aut calor inatus ē debilis val de ceu melicoꝫ debiliū exficcatorū si pōt dimittere ci bū. medi⁹ Ho boꝫ vt ꝑlatic⁹. Nō. n. ipius calor ē itensus valde aut plurim⁹ vel debilis multū sed me diocris. ⁊ iō cibū p oppositū dimittē potit. Rursus id significat ōnes venotār. Videm⁹ nāq; aialiū frida ⁊ hu. vt ēt vrsi vulpes ac alia cauernātia sine vllo nu trimēto exteriori pmanētia. neq; tñ inde ꝓsumuntur sꝫ poti⁹ restaurātur ipinguata diu cū humo. crudi esti mo tpe aggregatii sāguinē ⁊ alimētū ꝓuertātur: Ca lida Ho ⁊ sicca vt leones eq ⁊ passeres nō sine come stione tpe ēt hyemali viuere pnt: imo calidā fridtate vigoratuꝫ ipsa reddit voracioꝫ. Conspicimusq; fili⁹ mulieres ⁊ p̄ecipue ꝑlaticas viris facili⁹ ⁊ ꝓpe co lericis ieiuniū sustinē: qd̄ tpib⁹ ⁊ regiōibus euenit fri gidis ⁊ nā similib⁹: supant. n. boꝫ friditate ad iterio ra penetrāte: ceu cū extenuata corpa balneant frida Et iō visū ēiterdū mulieres longo tpe sine cibo per māsisse: dzis recitatū. iii. Igit ꝓplexio frida ⁊ hu. ce teris facilius sustinet ieiuniuꝫ ⁊ alie deinceps ⁊ quō. Propt q̄rtū gdē ad primuꝫ dōm q̄ Iꝫ cōplexiōes ca lida ⁊ hu. tpata ⁊ calida ⁊ sic. fit lōgior ⁊ vite ceteris nō tñ vt oñsuꝫ ē facili⁹ tolerāt ieiuniū eo q̄ mors nō ꝓlargit ex humidi solū ꝓsumptōe: imo ēt ex calidi ex tinctione ⁊ suffocatione vt tactū ē antes. Ad aliꝫ di cēdū q̄ ñ ꝓuicit qr calida ⁊ hu. cōplexio sustinet eio nē facili⁹ vt pbloiꝫ, ꝓpi sanguinē quo abūdat q̄ edu citur pblomis quo deficit ꝑlatica. est ca. ⁊ hu. fortio ris Ho tutis frida ⁊ hu. ⁊ pp h̄ ēt min⁹ venerens nocē alijs. Ꝑlatica ēt vt tactū i coitu iuuat eo q̄ ꝑla in fridās natū i corruptionē ꝓuerti emittit. Nocetur tñ plus si eo multū vtat pp spāuꝫ deperditōnē qb⁹ ēt at depauperat. nō āt sic ē de ieunio. nō. n. ipo leduk ſz iu uat magis pp ꝓuersionē vt oñsuꝫ ꝑlatis i alimētum Ad aliud dōm q̄ q̄ q̄ tpata min⁹ nocumētis ledūt ceteris ꝓplexioib⁹ itēfine: tñ extēfine nocet q̄ marie cū oia extrema sint ipsi⁹ vtcunq; opposita. Corpus. n. ꝓmēsuratū gatū ē cito trāsmutari ad oē ꝓpt ptiuꝫ ipsi⁹ homogeneitatē: ꝑbl. gnta. Et iō ea difficilius frida ⁊ hu. fert icibationē ſz qbusdā facili⁹. Ad aliud dōm q̄ sibi metik ola non cgēs mensurāte sozinseco circa sex necessarioꝫ. Tātū. n. appetit q̄tū ⁊ hñ dige rere pōt nisi aliqd ipēs ipediant in icibatio ⁊ reliqua imo ipedita quodā delingt mō alijs magis ꝓpt ipē tēperiem ceu apparet i cōplexione humana aliaꝫ cō paratione. Ad aliud dōm q̄ ca. ⁊ sic. difficilius alijs fert icibationem ꝓter multiplicationē colere ⁊ ifla mationē ad febreꝫ. ⁊ Iꝫ mā fit ꝓpacta: caliduꝫ tñ ē po tens dissoluens ⁊ iflāmans corpus oē: ⁊ ideo dzis oñ detur. ij4. q̄ hec ceteris min⁹ regumen subtiliatiuū expostulat: imo i horꝫ ēt se. deterior dandus est ēt ci/ bus qñq;. io. de ige. Neq; plures leguꝫ aliaꝫ boies facili⁹ nobis serunt ieiunia nisi qr vel eōx hu. ⁊ corpora sunt ꝓpactiores cū vita vtamur eis delicatiori: aut min⁹ denotiores sumus illis luxui ⁊ ignauei de diti. Ad aliud dōm q̄ frida ⁊ sic. difficile sustinet icin nium nisi sibi humiditates de idigestione adfint cra de, ꝓpter Ho tutis debilitatē spūm resolutionē. Et si ꝓpactione humidi resistere possit ꝓsumptioni qr tñ ē modicuꝫ ex modica plus dissoluit dissolutione q̄ ca lida ⁊ hūidus ex multo: ceu paup magis ledtur ex mo dica perditōe q̄ opulēt⁹ ex multo. Hec nāq; dete/ rior existit cōplexionū sexto re. sa. cuꝫ ipsa ꝓfestim a ꝓtincipio cuꝫ senectute ꝓcidat ⁊ morte. Ad aliū dōm q̄ non ē vsq; fil⁹ de etate ac ꝓplexione. Simile nāq; ē rōe q̄litatis non āt ſbe: qm̄ ꝓplexio pōt ēē ois cū q̄li bet etate ac ſba sed non eē. Nā frida ⁊ sicca pōt esse cuꝫ ſba isantili leuit ꝓsumptibili ⁊ cum sicca terrestri ꝓsumptioni resistitiua ⁊ cum media: non āt ētso: qd̄ āt heremite diutius ieiunēt et illesi euenit aut qr, p/ pter ocū et vitā vmbrosā sic icerceratis ꝓtingit non raro et sub terra, ꝓprie, ppt idigestiōes. n. plures in ipsis aggregātur superfluitates ꝑlatice crude: cuꝫ cō plexio sibi generet iterduꝫ dissimile: prio prie. Vel qr virtus vna cū iēditur debilitatur reliq. Virtutes nāq; se ipediunt: q̄rto serri de nālib⁹ qr vnico egūt instro vt nāe calido. Cuꝫ. n. sint cōtinue in deuꝫ itu entes Ho tute aiali virtus debilitatur: nālis: vt nocu mentuꝫ nō videatur percipere a ieiunio. Est et ꝓlue tudo in his sicut et in alijs non parus res. Et per h̄ apparet ad boies quid dicendum ex alijs legibus in ductos plurimis etc. Differentia .iii.

Dod primo fit bibendum antequā comedē duꝫ mōstratur: qm̄ potus per quem tollitur siris consumptioni humiditatis subtilis ae ree ordinatur. Cibus āt fami oppositus humiditatis

grossioris ⁊ terrestrioris debet deperditioni. Sꝫ humi ditas subtilis aerea velocius cōsumit hūiditate gros sa terrestri. Substantia. n. subtilis plus recipit passi onē. Ad firmat ex carcere relaxatis primitus drenti es aerē: demū portā: vltimo Ho cibū: dzis. iij4. Am plius canon medicoꝫ ē q̄ grossuꝫ subtile dꝫ pcedere ne ē carceres nā potus Ho ē subtilis: ⁊ cibus grossi/ oꝫ: q̄re ipm hūc oꝫ pcedere. O ñdit āt denuo q̄ pmo ga oē dꝫ comedere: deinde fingit totū bibere. p. 7. de ige. Nō bibere sup cenā steti: anteq̄ cib⁹ fit di/ gest⁹. Lui⁹ subdit cā: qr inatāt cibaris ita vt nō tan gat ea vētris corp⁹ media stāte humiditate. Luꝫ āt hñ digesserit cibū ꝓcedere ⁊ copiose bibere. Distri/ buit. n. ita gerentib⁹ citissime. Palin. Almā. q̄rto. Nō est sup mēsaꝫ aq̄ hūēda: nisi postq̄ comederint ⁊ vētris supiora fuerit alleviata. Rursus primo pra ctice. Cū sufficiēs erit hō a cibis sederitq; in stō bi/ bat aq̄ frigide suauis quantū necesse ē. Itidē tertia p̄ mo. Post comestionē bibat qr ⁊ nō in horꝫ comedē di quātitatē aliquā q̄ cibo cōferat. Ad hñ dupli⁹ videnk astruere. prio qdem: qm̄ pot⁹ qm̄ sumit cum cibo stōi subam circūfūdit: ⁊ ipm, ꝑhibet cibis iberere: vñ p sectā igt digō celebrari: cā imediati⁹ tāgēs fortiꝫ ope tur. Ad ondit ciboꝫ appetit⁹ ⁊ ei⁹ ꝓtiū. Secō qr il lud qd̄ cibū idigestū ex stō educit: ceu post cibationē exercitiū: nō dꝫ adiūgi ei. talis Ho ē pot⁹ aq̄ seu vinū vñ prio tertio. Vinū post cibū ē ex reb⁹ magis ipedi ens: qr digerit velociter ⁊ penetrat ⁊ facit cibū pene trare i digestū ⁊ hereditat epilatōes ⁊ putrefactōes: ⁊ sic multo magis qm̄ vna cū cibo assumit fine aq̄. Et iō ibidē: nō est pmittēd⁹ puer bibere aquā sup cibuꝫ: quāto possibile fuerit ne cib⁹ crud⁹ penetret aliq; di gerat. vñ Aris. Alex. Retine sium tuū a potatōe fri gide aq̄ sup cibū donec tibi i ꝓsuetudie veniat: qr sto machū refrigerat ⁊ extinguit ignē: ⁊ ꝓfūdit cibum ⁊ grāt ipedimētū si multū bibat. Rursus pot⁹ frigid⁹ ē ⁊ hu. actu vl potētia: cū sitis cui appropriat ſz aris. fit fridi appetit⁹ ⁊ hūidi. Ad āt tale fm Haly digō nē ipedit: cū calido vigeat. Ipa. n. stomachū ifridat ⁊ in eo ꝓtentū velut aq̄ vasi subito aduenīēs bullīēti. Ad hñ dꝫ potus assumi fil⁹ cū cibo oñdit. Qr vel di dones et gurgulatōnes supius effūdēdo ad caput in ducet. Aut suppfistēdo stō ꝓtentiuū digestiuc deserui ente humiditate lubricatiua debilitabit: expulsiua: hic vigorat: vñ digōnis accidet corruptio. Quapp oꝫ cibū potui āmittē. Ad āt vna fit bibēdū ⁊ come dēdū: mor. n. hinc grecoꝫ ē ⁊ latinoꝫ marie. Rur/ sus simpliciū q̄rto ⁊ dictis vl iuꝫ. Ad hñ sapit hñ nu trit eo q̄ sapor potissime dulcis via ē in nutritionem Bene āt sapit ac delectabile potū existit vna cū cibo assumere: nisi qs fuerit ꝓsuetudine in ꝓtiū pmutat⁹. Itaq; fit erit comedēdū ⁊ bibēdū. Propt primū Ho sciendū q̄ pri⁹ h̄ ordinē tpis iporat ⁊ non nāe. Potus quoq; ē res nō nālis actu humida: ciboꝫ in ventre pmirtius ⁊ eorūdē in ptes delatius. Hic āt distinguit triplex: qm̄ gdā tm ē potus vt aq̄. Cuius officiū ē alimēta distribuere ꝑtes. Nō nullus ē po tus q̄ ꝓ discrasia dat aliquā cū iure fulcimētum: ceu mellicratū ⁊ inleb. Ali⁹ Ho cib⁹ ⁊ pot⁹ vt vinū cerui sia ⁊c. Ipsa nāq; nutrit ⁊ nutrimēta distribuit q̄ mē bra Ioānn⁹. Dindit ēt q̄ pot⁹ qdā ē pmirtius: vt q̄ vna sumit cū alimētis. Ali⁹ delatius sicut scā digō ne i vētre ⁊ dimidiata i epate assumpt⁹. Est ⁊ terti⁹ alteratius vt q̄ gra exhibetur medicine. Propt fm sciendū: q̄ qdam dixerunt q̄ simul deberet assu mi potus cum cibo permirtius. s. delatius autem postea. Et ideo concordantes dicunt arabes de po tu loqui delatiuo. Quod ſz id Aristotem continet nō tamē eōx intentem exponit cum simpli⁹ negent ⁊ in distincte arabum pteinducti cum cibi assumptōe ne q; mox fore bibendum nisi fortassis gra medicine. q̄ dam vero ⁊ p̄ecipue qui hmōi voluerūt primi⁹ fo re totū comedendū: deinceps posteq̄ in ventris rese derit fundo bibendā sicut sapiūt eōx sermones ⁊ ac tus. Et qbus aliqui ad primos deuenerūt morbos ſz qdam ipsos conent iterpretatōe peruertere: quo rū qdem iam tacta sunt motiua. Quidā Ho vt anglī ci prius mediā comestionem assumere demū bibere i cipiūt. Eōx Ho defectus monstrabit ꝓter. Pro pter tertiū vero sciendū prino q̄ nullus pot⁹ sumen dus ē nisi gratia medicine ventre vacuo. Secō q̄ si mul est comedendū ⁊ bibendum. Propter huius modi primū sciendū q̄ aqua simpli⁹ potus nō est sim pli⁹ recipienda ventre vacuo vt testant greci cum ara bicis: imo anumerat inter venena ⁊ marie post exer citium coitū ⁊ balneū. Quod ⁊ rō concludit qm̄ aut gratia permirtionis exhibetur aut delationis alimen ti per ptes. sed neutra hāc ante cibum assumēda cū ei nō permisceatur neq; eundē deferat per membra. Rursus aqua vel frigida suscipitur in eius ficut ē na tura et tūc suffritate vltima ventrem qui frigidus est natura fere vacuū inueniens ledet vehemēter. Luꝫ sile generale suū ꝓportionale ad furium iducit. Aut ea qualitatē acquirit extrineā pura tepiditatē vel ca/ liditatē et sic stomachū debilitat relaxādo magne. cū tepida, ꝓprie hūc remollīāt et eius subam effundant septimo de ige. Propter qd̄ qñ opus fit vomitū cō/ citare tepida exhibet. Et iō p̄ceptū ibidē q̄ ca. et non tepida stomacho ēt exterius debeant applicari. Ali da Ho stomachū ifirmant: primo tertia. Ampli⁹ nō min⁹ accusant vinū aqua supra vacuitatē susceptum Quod pōt ostendi. Eius quod ē potus rōne velut monstratū ē de aqua. Cū nec opus pmirtionis neq; delatōis sic exerceat. Itidē vinū sui caliditate ac sub stantia subtili acuta in subam vētris penetrat neruo sam ipm dissoluendo et marie cū potens fuerit, vnde aphōx fa. Nāq; pticularizat⁹ fit sermo. Si anteq̄ cibaria offerant vinū biberit nō bonū aliquod suscipiūt sed nocet marime a spasmis et defipientijs cele riter occupati q̄re seruus grāmatici vinū bibēs vet⁹ iugil deiceps factus sebre ac defipientia captus expi rauit iteriorꝫ fo. Propter quod prio tertia. Sapi ens sibi cauete dꝫ ne ieiunus vinū bibat et post exer citiū et marie coitū ita vt ānumeret tūc iter venena et ꝓpri⁹ qd̄ grossuꝫ dulce. Neq; ēt cōfert rōe qua cib⁹ cum humiditatē grossam terrestrē fine grossiori ali/ mento nō valeat ꝑfecte restaurare deperdita. Wirl aūt simpli⁹: qm̄ iterdum et ante cibuꝫ et post ipm et supra fm etiam oppositum absolute tenentes concedit po tus. Quod dupli⁹ pōt contingere vel consuetudine cum ipsa quedā altera natura dzis. 98. Vnde primo tertia. Plus sunt res extra rōnem existentes: ceu oñ dant bibuli patui qui consuetudine deperiuata sere illesi tabernas ante luciferum expostulant. Aut gra medicine vt cum hu. fuerint in ventre frigidi et tunc potus ceu vinū que quantitatis optimū et vet⁹ vt de

ricā cōpetit. Quod ēt attēditur in aq̄. Vel pp ardo
rem stomachi. vnde almansor. q̄rto: Nullus aquam
sitiens bibere ds nisi qui magnū stomachi hz ardo-
rē. Aut rōne tpis calidi: humiditatē ipsius riccātis
aut pp malā cōnē ca. aut hu. colericos concerūtes
i illo. Propē qd ar. Alex. ꝓcessit sic aquā qñq̄. Sic
itaq̄ appet q̄ cib⁹ potuq̄ ds simplicē pcedē t q̄ fm
qd possipōni. Propē fm hmōi sciēdū. simul come
dēdus t bibēdus: pmitus pax comedēdo: deide mo
dicū bibēdo: t demū comedēdo. Sicq̄ deinceps vt
melior fiat cōmixtio. Nō āt semel bis aut ter totū bi
bēdo ceu plures bispani t anglici. Modū āt ptractū
plures obfuant bodie: ceu id cū ptracto idicat. pbl.
22. Nō enī solū qñq̄ fitis grā q̄ i cibis bibim⁹ supple
sed ēt post cibū puta delectatōis grā vel huiōi. vnde
pmo de re. sa. In cibis pluries t calidis hozi cū pu
ri pueniunt ad fridā aguā ꝓcedo vti. Nō ,pbat qm̄
assāpte i restauratione ordinat, depditox fit aūt de
perit sba humida q̄ potu reficit t ficca q̄ cibo cum nō
fuerit differēs cā occurrēs cōsūptiua. Rursus satis
faciēdū ē appetitiui recto cuq̄ fm nāq̄ ,pcedat. Sz ci-
bus vna cū potu desideraē t ,ppe dū fuerit fic⁹. Ji ti
dē pmixtio t vnitio ad digēnē ordinat t hec ad nutri
tionē t tādē ea i salutis ꝓseruatōnē. Permixtio vo
elongātior fit cū fit comedit t bibit eo q̄ cibus grossi
ozis sbe oz ad bonuz cōmixtionē sbe ligde admisceri
vt mixtio idicat elemētox diuersax nārum existium.
Eti: digō ē pfectio a ,ppo t nāli calido ex ꝓiacentib⁹
passionibus: q̄rto methodu. Vbi ḡ magis salubrē di
gōis rō pfectior nutritio subsequet. Hoc āt ē i fimi l
tanea pmixtōe cibi cū potu: cuz āplius ꝓiacentes ad
ueniāt passiones q̄litatū pmax se adinuicē contpan
tes. Et firmat qm̄ oz qd digerit reddi sile in sba mas
se ptisanarie. vñ plio prin: Nutriēs cuz c igeritur fit
sua ēntia i multis aliū auxilio ei⁹ qd ei admiscet de
eo qd bibit pleriq̄z chilus t ē sba ligda ptisane ispis
situdie filis. Q̄ diligētia euenit cū simul cib⁹ sumit
t potus. Palin: cū cib⁹ fit grossius penetratiōis vt
plm tarde admisceri ei op⁹ qd cuz ligduz reddat t pe
netrare faciat. B āt ē potus. Simul itaq̄z comedēdā
t bibēduz. Est tñ iterduz cib⁹ ita ligdus vt sbam se
re bēat pot⁹ cuz quo si ita sit potare necesse. Sunt t
aliq̄ adeo humidox stōx t remollitoruz vt nullo aut
paucissimo egeāt potu. Sicut fitiētes clamose pota-
re oz oi sariā nō solū cum cibo sz ante ipm t supra lz
melī⁹ fit siti mēdose nocturne fm veterē nō obedire
vñ septio de ige. Si fuerint siticulosi supra cenā eos
abstinē a potu penit⁹ triste fit: simul i vrile paucuz et
eni danduz pot⁹ vt mitigēt anxietas t humiliēt sitis
aphōx gnta. Oz vt ,pculdubio nimiuz sitiētib⁹ pot⁹
dē. vñ primo de re. sa. Pueri nō oio ,pbibēdi sunt
a frigide potu aq̄ sed multotiēs bibant fridaz sup ci-
buz t i calidis hozis. Nosce quoq̄z q̄ cib⁹ hy eme dz
sumi calid⁹: estate vo subtepidus pot⁹ āt nō calid⁹
aut tepidus vt ptractuz sz hy eme fridiori nō fridītate
oino ptcipet aeris illi⁹: sed ea q̄ pot⁹ estatis. Neq̄z
pot⁹ tūc ēt ifrigidetur vehemēt aq̄ vel niue ,pprieq̄z
cū suscipiēs fuerit fridox viscex vētosox ac neruox
debilium: t marieq̄z q̄ vini limphati plm. Breci tñ
ob quēdā abusū cōtinue bibunt calidi⁹ Antigtas ēt
vsr ita potabant ifirmi lz i gbusdā morbis sortasse vt
tozacalib⁹ expediat hy emeq̄z ꝓcipue. Propē q̄r-
tuz vo ad primuz ds q̄ humiditas subtilis aeris nō

citi⁹ ꝓsumit: q̄ lz fit cōsumptōni magis apparata q̄z
grossior nā tñ ei⁹ maior ē q̄titatē inebriū apposuit pp
qd t simul tpe cū grosso poterit cōsumptōi obuiare.
Plus eni pōt qd satis multū q̄z paucū refistē. Ad-
huc t i cibis repta ē humiditas huiōi subtilis cōsum
ptōi obuia. Neq̄z cōfirmatio angit cū fmo b fit in sa
nis libez ibabitātib⁹ aerē: aut q̄ b appeti⁹ magis rō
ne medicie t correctōis q̄z alicui⁹ ad alitionē facien-
tis. Ad aliud dōm q̄ subtilis cib⁹ ds grossū pcedere
cibuz ad cibuz ꝓparādo. nō āt potus ad cibum vt rō
videbat ,pēdere. Et hec qdē plenī⁹ solo dria videbi
tur ꝓsiti. Ad alias auctoritates dōm p interēptionē
vt iā apparet. Sz qz id vt fmo ga. sonare septio de in
ge: dōm'q̄ ibi logt nō i re. sa. vt expetit q̄ñtuz sed in
curatōe male ꝓōis vētris nūc lapse valētis cibū gros
suz solīduz alterare. vñ subtiliori eget t liqdiori q̄le
ē ins b facili pmeans t nutriēs. t qz liqd⁹ extat t sub
tilis vi suimet p corp⁹ bñs 'delatiuā cuz pot⁹ sapiat
nām nō expedit euz sibi associari ne a vētre bñ āplec-
tet sz gurgulatōes iducēt t didones t ne idigest⁹
reperet i q̄ deozinz. Aut ei⁹ fmo sic sortassis ē iterp-
tandus t non bibē sup cenā stati q̄ñq̄z cib⁹ fit dige-
st⁹ sz bibē supple i cena. Q̄ tñ sortasse aliqs id irsz
inget nō tolerare ꝓñtē. Sz ꝗ idest qz. 6. de re. sa. te-
stat ga. scipsuz q̄rta diei hora panē simplicē assumēs
t manq̄z i tali cibo bibē. Alij vo comedēbāt cū hoc
dactilos vel glādes aut olivas cū melle vel sale ac bi
bebāt eox alig. Hicēdū q̄ ga. nūc non est audiēdus
nā imutata vel cōsuetudie. Aut sortassis hūiditates
i ei⁹ abundabāt vētre. Colericare tñ ventrē supiorē
se ,psites aliqñ. Ad aliud p iterēptionē dōs cū magis
adunet sba stōi t assumptis āplius ibereat eo q̄ facta
fit pmixtio melior t vnitio dūmō pot⁹ fit sufficiētis
q̄titatis cibo valēs ibibi fueritq̄z cib⁹ grossius pma
nēs q̄lis ē sanox non oppositū ceu ifirmox. Etenim
grossus pmanēs trahit t velut aquā ibibit spongia.
Ad aliud p negationē dōs assūpte pot⁹ eni cib⁹ vt
iā onūz potu ibibitus detinet q̄z labat p mēbra cum
ptecta ide mixtio ,tingat nisi pot⁹ q̄titatis extet ma
iozis q̄z cib⁹ possit ibibere ar. ēt fmo audit⁹ ē cum b
exponit. Ad aliud dōs q̄ lz pot⁹ fit frigidus expoliat
tñ ipso cuz cibo admisceatur diligētī⁹ q̄z qñ simplicit
erbibetur tuz pp caliditatē vētrū tū ēt cibi: ipse nāq̄z
vt fit ca. ē t fic. qd et⁹ idicat appetit⁹. Ad vltimum
dōs vt iā apparet nz didanes neq̄z gurgulatōes aut
effumatōes i caput euenit fieri nz digestiuā cōtura-
ri contēnus ipedita sz āplius i vētre oia coadunari t
detineri b cuz pot⁹ ,pportionabilis fuerit cibo ibibi-
tione i eruementi potu. Tantus eniz vt inter cibum
instet t ventris parietes digestionez corrumpit.

Via idicatū ē post cibationē pacto exercitio
alimētuz elabi a vētre idigestū dubitat d tpe
exercitij. Nā vñ post comestionē sienduz qñ
aphōx fa: Libus sp exercitiuz preoccupet: vñ pmo
tris ingt Ruffus: Incessus b midi plz, ppric post prā
diuz qñ bonitatē oparōis cene ,pparat. Eti. io. theo
ri. Maior vtilitas ē exercitij qñ prādiū pcessit Cum
igr ,pparatiuū iserat positiuū t fi nō precedat id verū
Nequaē erit vtilius. Talis āt adipiscēda. Rursus ē
simile de balneo et de exercitio cū vtrūq̄z calorez so-
ras educat ab intus. Quod ostendit actio balnei et
exercitij. Maliabbas et Johānitius sed balneuz idi
cit pueris discrasis pluriūis existib⁹ cuz raro corpus

inuenisit temptatuz. vnde de re. sa. pmo: In dispoſi
tiōibus corporis culpatis t cōstructionibus: meli⁹
fit cibos ante balnes pbē q̄re filr t exercitia incidē.
In sanis āt i culpate secus. Jridē digō ,pncipalior ē
tertia: cū fit finis i quē ordinēt cetere pcedētes: dria
50. Digō āt fit i gete: d ria. 61. Sz añ comestiōez fit
digō tertia. post āt comestionē iā pfecta. Eti v bi fa
mes nō oz laborare: Sz añ comestionē ē fames: pp
eni eā comedit. Exercitare vo ē quoddā laborare.
Exercitādū igit post comestionē tm̄. In oppositū āt
coiter sūt medici. vñ epidimiax sexti q̄rta. Laboret
cibū ,pdisponāt tc. Q̄ ,Ba. recitāt aphōx: t d re.
sa. Fis igt: Labores cibos āficedāt. vñ Almōso. q̄r
to: Sicut mot⁹ añ comestionē sactus sanitatis ē cō
seruatiu⁹. itaq̄z post comestionē gritudis iuenit gene
ratiu⁹. Pali exercitiū fit pp superfluitatū expulsiōē sz
āte alitionē iā seq̄strate extāt: tūc aūt ipsas oz expellē
Adhuc exercitū añ comestionē sactū accēdit calorē
corpis t vētris quo laudabilit pficit digō. Cōpetit
igr añ comestionē exercitiū solū. Q̄ āt naturalit cō
petet ostēdit: qz exercitū ē mot⁹ vt videbit. Dis aūt
distare facit qd ē pbicox q̄rto. Q̄ vo tale corrupti
uuz existit pp nāq̄z distare ab ei⁹ ,pncipio accidit ali-
cui⁹ corruptio Arist. de mūdo. Ampli⁹ exercitiū cū
fit mot⁹ e is act⁹ ipsect⁹ cū fit entis act⁹ I potentia:
tertio pbicox nihil ,pceēs pot erit ipso cāri nāe: q̄re
neq̄z āte cibū: neq̄z post ,petit exercitū. Propē
pmū qdē sciēdū pmitus exercitij eē demū qd fricatō
nis cū ipz pdisponit t pficit ea. Propter pmum
hmōi sciēdū q̄ exercitum pōt dupl⁹ accipi. Aut cōi
cū ,p labore ac āt motu idifferenter. vñ aphōx fa:
Laborē nūc Intellectū vehemētiorē motū quē exerci
tiū noiam⁹ Et d re. sa. fo: Siue labor mot⁹ 2 exerci
tiū sint idē: vl i spāli, put diuidit Ꝗ huiōi' Nō eni ex-
ercitiū nāe labor ē cū is vt necessari⁹ siue violētus
exret. Exercitiū vo qdē volūtariū. Neq̄z motus ēt
ois: qz nō puus verū vehemēs āplius: de re. sa. fo
t mot⁹ q̄ nō alterāt respiratiōez nōdū hos noinūt ex
ercitū. Est āt id alteratio respiratiōis vehementie
ibidē vñ ,pmo tertia: Est mot⁹ volūtari⁹ ,pp quem
hālit⁹ magn⁹ t freqns ē necessari⁹. Dividit āt exer
citū sicut t mot⁹ essētialr magis qm̄ quoddā forte
quoddā ,bile nōnullū vo mediū. t quoddaz velox
quoddā tardū nōnullū vo mediocre. Adhuc quo-
ddā lōgū altō breue nōnullū vo mediū. Et his fi-
qdē differētijs nouē exercitij simplicib⁹ ponūt alie
spēs plrime vir pcetōe ibiecto applicabiles. Cōsur
gūt āt. 19. cū due ,iūgū fil drie: puta: lōgū forte: lō
gū velox: lōgū debile: lōgū tardū: lōgū mediū lōgū
mediocre. Forte velox: forte breue forte tardū forte
mediocre vl mediū forte mediū velox breue: velox
,bile: velox mediocre: velox mediū. Breue ,bile.
breue tardū. breue mediocre. Cū āt tref ,iūgūt vna
27. ,surgūt ceu dicē pulsus magni: tertia dria ,posi
te dria 52. Lōgū fortē velox mediū lōgū forte me-
diū lōgū forte tardū lōgū velox mediū lōgū mediū
mediū lōgū tardū mediū lōgū ,bile tardū lōgū ,bi-
le mediū lōgū ,bile velox. Breue forte velox breue
forte mediū breue forte tardū: breue velox mediū:
breue mediū mediū breue tardū mediū breue ,bile
tardū: breue ,bili mediū: breue ,bile velox. Me-
diū forte velox: mediū forte mediū mediū forte tar-
dū mediū velox mediū mediū mediū mediū tardum

mediuz mediuz ,bile tarduz ,bile mediuz mediū ,b-
bile velox. Sunt ḡ mōi exercitij simplices t ,positi
differētij t duab⁹ aut trib⁹ i vniuerso. 55. Quox i ac
tū ,ducto ē difficillima. Que āt dre mediū corpis ,b-
bēt tēpato. Relicj vo q̄ itēriores frigidū mō roleret
vtus: remissiores āt cal⁹ ori. Accidētalit vo diuersi
ficat q̄ñ ifinities exercitiuz rōe materiex i gbus exi-
stit: ceu rare ,psuere lapidem iacē t c. Rursus exer-
citiox quoddā ē cōmune toti⁹ corpis, ,pportiōalit cō
citatiuū puta currē sodē ligonizare metē t q̄ alia Ali-
ud, ,phuz singulari ptiuz attributuz sicut scribē man-
uuz vociferare pectoris calcitare peduz ipox ac ma-
nū terē ac filis. Pali exercitij cois quoddā ē mot⁹
q̄ ē labor tm̄ vt edificat sodē. Aliū ē exercitiuz solus
sicut saltare t ,psa ludē nōnulluz vo vrtūz ceu ara
re remigar ac putare. Incboādi āt hora exercitij ē ex
pulsiōis ,prie digōnis sc̄ē supfluis pr iuz suscepti ali
mēti. Ipis eni iā pfectis t cū ister tpo alteri⁹ qd sbti
litate t fluru q̄ñ discernit sz Ar. ad Alex: salme. añ
vo hoc vl posteri⁹ ñ ē exercitādū: qm̄ aut hu. reddē
tur idigesti vl subassātōe i cholerā trāsiucēt. Discer
nit. n. id tpo vria. Nā cū fuerit sba media ac colore
mediocrit citris exercitādū. qñ. vero aquosa sbalbi
da nōdū. St āt ignea colerica nequaq̄z. iā eni ptrā
siuit hora Aliqs qdē ,pportionādū id erit corpib⁹
a mēsurato. Debz vo exercitiuz getari cuz banelit⁹ i
cipit ispissari q̄z magis sudor fieri rubor cointēdi t va
se turgescere ñ pax Donec nāq̄z calor augeē t robo
rat: motuq̄z leues adhuc extāt: t tumor magnificat
ptiuz nōduz ab exercitio desistēduz. Tpatum tñ fere
spōte sua pmitte exercitari. Phlaticuz icita cuz velit
iā desistē exercitat. Colericū āt adhuc volētē cohibe
Est āt exercitij sic facti vtilitas tria. Primitus nāq̄z
duricie orgāis tribuit adiuicē ,pfricatis ex quo ipassi
bilitas ipox t ad act⁹ robur cōsurgit. Ho insti caloris
augmētatio vñ attractio sortis alterat.o ,pmptior nu
tritio pfectior ac oiuz cōsequunt corpox effusio. trio
gppe spūs mot⁹ violētior quo vigorato pori apiunt
t supfluitates sorses ,ppellūt affectāte oi semita sorses
educi. Propē hmōi fm sciēduz q̄ fricatio ē crebra
sup corp⁹ manuum deductio. Si eni sel aut bis fiat ñ
,ppe dr fricatio. Debz nāq̄z corp⁹ ,tangē. Q̄ erit
ant imediate fiē cū nudis pficitur manib⁹ aut aliquo
eis suscepto: vt pāno aut pluē vel piguedie seu oleo
Que vtiq̄z t rōe sue magis eēntie ac tpis diversifica
tur. Primit⁹ qdē: qm̄ alia ē simpler: alia cōposita.
Pria qdē ,ādrupler: alia q̄lis: t alia quanta Qualis
nēpe dura mollis t media siue sortis t debilis media
Quāta qdē multa pauca t media. Supauditē qdez
due addunt i serie hippocratica puta media iter durā
t mollē. t iter multā t paucā pozes q̄tuor tm̄ expli-
cate: q̄ imitatus ē nō supplēs. a. Cōposita vo et bis
ē nouicupler puta dura pauca: dura mlta dura tpata
moll pauca: moll multa: moll tpata pauca: tpata mlt
ta tpata tpata tpata. Quax dura ptes bz adinuicem
inectere vel colligare: mollis laxare seu soluere: mul
ta gracilisare: media carificare: pauca vo sorte nullū
bz actuz aperte, ,ppriū: sed cōm solus vt calefacere.
Id eni oi vñ inesse: t ideo hip. ipsā tacuit: Que āt ex
bis cōmixte ceu tales ,surgunt ex simplicib⁹ sic ope
rantur mixtōe. haliab. vero addit cū his duob⁹ cele-
ritatē t morā qd magis ē fricatōis exneū. Que aūt
media qualitate t quātitate corpou debetur tēpera-

to vel mēsurato: quare omittens hanc alex. detestat
Relique ãt corporibus alijs. Ad fricationē ꝫ quedã
est plectina vt ea que pcedit exercitiũ pmitus nudis
manib⁹ pacta: deide iiunctis. Si eni hec ipm pcede
te psulati pteclestat corp⁹ premollianꝭ solida pslub/
ticienꝭ humida ꝛ coãplienꝭ pori nullũ ifidet piculum
aliquã ptẽ descidi: vel poros opilãdo calefactiue pri
uo mediocriꝭ syndone deide oleo. Est ãt ꝛ alia plec
tina dicta siue reductiua siue apotherapẽtica seu ꝓ
curatiua q̃ pacto adducit exercitio. pficit eni qd exer
citij ꝛ supfluitates educit q̃ nõ fuerũt sozas eo demã
date que mollire bꝫ corpa mediũ obtinẽt mollit ꝛ du
re: ac mlte ꝛ pauce. Mediã eni oꝫ qlitatẽ corpi dñã
ri b ãt apget ex ꝓ aphox: ꝛ de re. sa. cũ alijs. Est ãt
comestio alimtox ꝓ stõm i vẽtre introductio. Dñ ꝓ
ꝛ post spaciũ hore vel hmõi denotat. Propt fm
qdẽ sciẽdũ: q̃ qd sentitũ fit ab alijs iã ex argutis ap
paruit. ꝛ qd de b sentiẽdũ tertio ꝛ q̃rto appebit dicẽ
dox. Propt ternũ ꝓ sciẽdũ q̃ simplr ꝛ vt q̃ mlrũ
exercitiũ i re. sa. dꝫ añ comestionẽ ꝛ ñ post fieri puta
cũ cibi fuerit i vẽtre ac ẽpe vt preinductũ ẽ digesti fiẽ
ãctes mõstrarũt iducte. Scõm qd ꝓ ꝛ vt rariꝰ p
comestionẽ. Primũ qdẽ, pbaꝫ qm illud q̃ facit de
scendẽ cibũ idigestũ de vẽtre ipsũq̃ iterdũ cogẽs in
hñtibus stõm debilẽ sursũ ascẽdẽ: ac ẽt ad opilatões
cãtur cũ cibꝰ idigestꝰ ex vẽtre delapsus p mesaraicas
trahat viscosus i cpar. At quoq̃ qd calorẽ dissemiat
digestiũ hũc educẽs de ptib⁹ iteriozib⁹ ad exterio/
ra ꝛ marie i vẽtris digõe: que ñ solũ ,ppa pficit cali/
tate vel ea q̃ plm ptiũ eidẽ ꝓiacentiũ: dria. 29. nõ cõ
perit post assumptionẽ alimẽti. Et fulcitur qm digõ
pficit gete cen ptactũ. Sꝫ pdicta iducit exercitiũ post
comestionẽ cũ fit motꝰ vehemẽs ex agitatõe sua aliũ
tuꝫ cogit idigestũ descẽdẽ ad intestina q̃ sepe ac inter
dũ ascẽdẽ opilationẽq̃ iducẽ ac calorẽ distrahẽ: ꝛ p
ñs digõnẽ ifirmare ꝛ corrũpere cũ ea pfici hẽat gete
Nõ igꝭ exercitiũ ꝓpetit post alitionẽ ꝫ añ: cuꝫ idea
lor i susceptionẽ disponãt alimẽti supfluitates expel
lant exteriꝰ: ꝛ corpus vlr robortur oẽ: dũmõ b non
extet famelicꝰ: qꝛ vbi fames nõ oꝫ laborare: ac marie
cũ talis fuerit coleric⁹. Sctõ qd ꝓ ꝛ rari⁹ cõpetit
post comestionẽ. Aut qꝛ bis suscepit ãplius aliũtum
cui nõ põt dñari digõe: vt q̃ repat deorsuꝫ motu post
assũptõnẽ agitet nisi dormitõe inuek: qm motꝰ corpa
pturbat vt ondit nauigatio: aphox q̃rta. vñ hip. re.
sa. ꝓ: Post cenã seu prãdiuꝫ melꝰ oꝫ tales itegraꝫ
q̃titatẽ noctis dormire. i. tm q̃tuꝫ ꝛ nor extat: Cõ
mẽ. q̃ si nõ dormiãt diutissime ac suauiꝰ deãbulãdo ñ
refistẽt. Et istꝰ ẽ. a. itentõis vt apget ex precedẽtib⁹
ipsi⁹. Recitat. n. hip: prefatã sniaꝫ. cũ ait: i gt ruffus
icessus b mihi plꝫ rẽ. vt iductũ ãtea. Cõpetũ ẽt sorte
q̃niq̃ cũ volum⁹ corpis fridi ꝛ ficci calorẽ incitare ac
siccitatẽ spñõe alimẽti i ptes psecꝰ remittẽ. Sicq̃
pẽs voluerꝭ exponẽ laudãtes dcm medici hip. Fian/
tis vt pretactũ cibꝰ preoccupet exercitium. Sꝫ q̃ id
pbkaticũ appet mor cũ subdũ q̃ vlr i sanis ꝛ ifirmis
ẽ saciẽduꝫ. Sisr hip. series ꝛ ga. grece vt pretactũ te
stant Ziii. Põt tm vtcũq̃ dici mõ quo balneũ preci
pit pp humectare post alitionẽ. Balneũ ꝓ nõ paꝫ
sicut tactuꝫ ꝓcidit cũ exercitio i actõe vñ. i4. de ige.
O ẽ corpꝰ subtiliũ balneari post cibũ ẽ aptũ nisi picu
luꝫ sit fꝫ epar obstructõs fieri ꝛ marie fm cibox spẽꝫ
Idẽq̃ pmo tertia: Cõfert ẽt exercitiuꝫ vel motꝰ ma

gis qꝫ mior post cibuꝫ vt descẽdat deorsũ ex stõ i vẽ
tris sũduꝫ ꝛ marie cũ veni aut aliũtum fuerit vẽtosi
assestiui. vñ pmo tria: motꝰ puus post comestões ipsũ
i stõ gescere facit: q̃re q̃r. politicoꝝ ꝓo. Post cenã ꝺ
ãbulare ẽ sanuꝫ ne circa os vẽtris inatẽt cibi. Quidã
tñ laboratores assueti ꝓtinue nõ vñr post comestiões
ledi ꝓtinue: lꝫ ide pueniãt tãdẽ ad egritudies pranaꝭ
assueti ꝓ ledunt: vt apget aphox fa. Et id q̃ncũ
q̃ coacti post comestionẽ suscipiãt pauca cibaria di
gestibilia nõ aquosa. Calidos quoq̃ isup ꝛ siccos re
solubiles extenuatos marieq̃ laboriosos: si opus fit
exercitari min⁹ nociũ post comestionẽ eꝰ it q̃ añ: de
re. sa. appẽs gnto. Est ãt attẽdẽdũ q̃ illaboriosi exer
citẽtur añ comestionẽ vt calor ꝓdozet digestiũ⁹. A
boriosi ꝓ gescãt vt coadunet is dissolut⁹. post ꝓ
comestionẽ vt vlr gescẽdũ. vñ damascen⁹ i aphoris.
In nimio exercitio positos añ cibũ pax gescẽ oꝫ sed
ociosos pax añ cibũ exercitari. Propt q̃rtuꝫ ꝓ ad
pmuꝫ qd dõꝫ cum eiꝰ ꝓfirmatõe iã appuit. Et fiꝰ ad
aliud: qm ñsuꝫ ẽ aliqua vtilitatẽ exercitij q̃ñq̃ sorte
post alitionẽ. Aut nõ raro cadit abusio i ꝓatõe. Ad
aliud dõꝫ nõ eẽ fiẽ oio: qm exercitiuꝫ post comestio
nẽ sozasse plus ꝓpedit balneo: cuꝫ agitatõe sua cogat
alimtuꝫ pampli⁹ descendẽ. Cõcessũ ẽ ẽt quõ ꝓserat
post cibationẽ exercitiuꝫ q̃ñq̃. Sermo ga. ẽt exponẽ
dus nõ q̃ velit sp post cibuꝫ discrator balneare ꝫ ali
quos vt extenuatos. Tpatos vlr nõ balneari pꝰ alitio
nẽ. Jd ẽt dicit i mentẽ lectoris exercitandã. Ad
aliud dõm q̃ lꝫ digõ fiat i gete: i digõe tñ tertia, ppt
quã alumẽtuꝫ suscipit elaborãduꝫ valde duplici pre
cedẽte digõe: Ac qꝛ diuisuꝫ i ptes mimas ꝛ ifertum
ipsaꝫ corpis spõgiositatib⁹ ꝛ poris maꝰ segt inuam
tuꝫ ex caloris vigoratõe ac delatõe ipsi⁹ ad eꝝ q̃ me
lius nutriunt ad extrisecã depẽdẽtia ex supfluitatum
eductõe: q̃ noceat motꝰ agitatõe. Jd. n. vificat i di/
gõe potissime pma. Ad aliud ẽt qd dõm appet: qꝛ ñ
oio fame lic⁹ q̃ exercitat añ comestionẽ: aut si fuerit tẽ
vt dcm est cessãduꝫ ab exercitio. Et ad eꝰ q̃ ptiu op
posite similiꝰ qd dõꝫ appet. Sꝫ ad reliquoꝝ sub Zrio
ruꝫ primũ dõꝫ q̃ ar. logẽ de motu pimi mobil a quo
segtur corruptio i bis iferioribꝰ sub tpe pmanẽtibus
eo q̃ nõ põt circuluꝫ ꝓstituẽ ꝓiungẽdo fine vt appet
ibidẽ pricipio. Dic ãt ẽ fmo de motu pticulari ais/
lis q̃ genꝰ est exercitij ꝛ nõ primꝰ. Aut b cuꝫ eo q̃ p
ticularis ꝓferr e vẽ tãdẽ vlr aggregat⁹ nocet: cuꝫ in
ipso aliqd spũs exalet ꝛ vigoris ceu i salina emissa in
q̃ calor cadit inat⁹ itq̃ vt ꝛ demũ ficut oñsuꝫ dria. iiz.
aq̃ticuꝫ fiat oẽ. Ad aliud dõm q̃ motꝰ ꝛ oẽ successiu
um est iperfectuꝫ permanẽtis relatõne: eo q̃ nõ vt
id hẽat simul totum fꝫ i successione ꝛ aq̃sitione ptis
post partem. Nihilominꝰ tñ ꝓfert iperfectionem ali
cui⁹ ꝛ marie caloris excitatõeꝫ ꝛ superfluitatuꝫ edu
ctionem vt oñsum. Nõ notat motus primi mobilis
cuꝫ alijs marie q̃ cã gnãtõis corruptionis hozuꝫ hic
entium existit: de ge. ꝛ coꝛ. secundo.

Differentia. iij.

Quod cibꝰ subtilis grossũ debeat pcedẽ mãa
tur: Quia tertio re. a. oꝫ vt sumatur i pimis
illud cuius corruptio est facilioꝛ ꝛ eius descẽ
sus velocioꝛ deinde fm post ipsum q̃ est fm contra
rium illius. Adhuc primo practice Oꝫ vt preponat
hõ cibos facile descendentes ex stõ illis qui morant
Palin: primo tertia: Nutrientia pretereaꝭ in sui re

ceptõe ordinẽ hñt: i quo sanitatis ꝓseruator solicitꝰ
eẽ dꝫ: ne illud q̃ subtile ẽ ꝛ cito digerit post sorte nu
triẽ q̃ fit eo duriꝰ i cibo sumat. In dietis quoq̃ vti
bus: ꝓcordati sũt antiq̃ q̃ ciberis q̃ sũt velociter de
scẽdẽtia: facileq̃ venas penetrãtia ꝓmittẽda eẽ ante
cibũ: q̃ ãt ad hec tarda postremo: Rursus q̃ ẽ cito
digestibile ꝛ ꝺ ventre egrefibile oꝫ ꝓmittẽ: qꝛ id cito
digestũ grosso ꝓmiscebit idigesto existi i vẽtris fundo
si ꝓmittẽti illis descẽdẽ: qꝛ ꝓtinget vtq̃q̃ corrumpi
Adhuc ꝗ Jsaac febriũ ꝓmo: Vẽter ẽ ꝓbatis rece/
pracuiũ. Ꝗꝫ ãt ẽ grane. qꝛ huiõi petet fundũ. Est eni
ꝛ frigidũ humidũ viscosũ digõnia ꝓeditiuũ. pp q̃ꝺ
vt facilꝰ digerat subtilẽ expetit cibũ ꝓmittẽ: cã fit
digõni obediẽs magis grosso. Ampliꝰ illꝺ dꝫ ꝓmitti
q̃ citiꝰ restaurat deperditũ: hoc ãt ẽ ꝓstile: cũ celeriꝰ
digeraꝭ ꝛ penetret grosso. Cuiꝰ oppositũ ondit p ꝓ
mũ practice ita. Grossus cibꝰ ñ cito digestibil dꝫ ꝓ
cedẽ cito digestibilẽ. Adhuc tertia ꝓmo. Iste, ẽt nõ
ꝓmo comedẽ dꝫ cibũ leudabilẽ: ita vt post ipm cibuꝫ
sozẽ ꝛ burũ i cibũ sumat. Pali. 7. de ige. In cena
dari precipit cibos grossiores ꝛ frestriores q̃lis ẽ pa
nis: deide liqdiores ꝛ ꝓstiliores ceu petrinoꝝ pisciũ
pulmẽtũ. Rursus ora imitat nãz. hec ãt grossiora ꝛ
graniora bis ꝓmittit oppositis. velut ẽt denotãt
edificioꝝ fũdamẽta: pp q̃ꝺ grossũ subtili opꝰ fit ꝓmit
tẽ. Propt ꝓmũ qdẽ sciẽdũ. q̃ notificatũ ẽ qd fit ci
bꝰ. i39. ꝛ. i37. dria ꝛ alijs. Grossũ ãt ꝛ subtile st q̃
litates due q̃dã q̃o gppe medicꝰ scribilis artifex ꝓbas
cũ sibi similibꝰ noiat cũ q̃litates appeãt ꝓposite ad ꝓ
mas velut ꝺe b ꝓcrete. Grossũ ꝛ eni ẽ cui ꝓ ꝺ fri
gido magis aut calido ispissata existit ꝺ difficili cedẽt
ꝛ p ptes penetrãs tarde subtile ꝓ eꝺ. Propt se
cũdũ ꝓ sciẽdũ q̃ qdã dixerũt ad q̃sitũ distinguẽdo ci
bũ eẽ duplicẽ: duꝝ masticabilẽ: ꝛ liqdũ nõ mastica/
bilẽ volẽtes q̃ si duo cibaria assumãt: quaꝝ vnũ ma
sticabile fit: reliquũ ãt ñ: oportere ꝺ masticabilẽ masti
cabili ꝓmittẽ: mori ex eo q̃ ñ masticabile si post dek
cito digestũ nõ potẽs trãsire seipꝫ corrũpet: ꝛ prece
dẽs similiꝰ grossũ indigestũ. Si ꝓ cibaria v traq̃ꝭ al
sũpta sint masticabilia dicũt grossuꝫ subtilẽ anteire.
Hec ãt positio saltẽ quãtũ ad ꝓmã ptẽ stare ñ põt q̃
illa eadẽ qꝺ oñsũ hori dria potũ ꝛ cibũ simul sorte cõ
miscẽdos. O ñsũ eni liqda vna ꝓactis adunãda vt
p fectioꝝ iteruenias cõmixtio ꝛ demũ digestio ꝛ mu
tricatõ. Nã si cibꝰ subtilis ꝺ masticabilis ꝓõãt citius
digestꝰ p trãsiẽs secũ reliquũ cibũ idigestũ ex stõ educ
cet: Adducẽ vẽter i ꝓte iferioꝛ eñia igne ꝓporcõãbile
ꝺ subtili cibo ipꝫ q̃si supflua caliditate aduret ꝓparã
do eũ i calere gnationẽ i epate pp q̃ꝺ ea positio quo
ad horẽ ptẽ stare ñ valet. Propt tertiũ ãt ꝓmittãt
hꝰ q̃dã vitati necessaria. Ꝓ subdat eadẽ. Propter
huiõi ꝓmũ sciẽdũ q̃ corpoꝝ ad pẽs dria duplex exi
stit: nã ẽ corpꝰ quoddã sanũ simplicit cui⁹ actꝰ ꝓce
dunt iculpate hñs mẽbra oia ꝛ precipue digõnis p/
me sibi, ꝓportionabilia inicẽ ꝛ toti. Est ꝛ aliud huic
oppositũ vt cui⁹ pticulaꝝ actões sũt deficiẽtes vtcũ
q̃ꝭ ꝛ marie q̃ digiõnis prime ñ adinuicẽ, ꝓportiõales
fꝫ aut debiles cito alimẽtũ ante digõnẽ pfectuꝫ egre
di ꝓmittẽtes i secessũ: vel fortes ꝓstipare, ꝓbibẽtes
ipõ ẽt digestio supfluitates feccedẽ. Et: cibaria sunt
i duplici dria. quedã eni sunt alimenta ꝓ ꝺ vt panis
caro ꝛ vinũ laudati, primo tertia q̃dã ãt a nutrimẽto
ꝓ extrãea vtcunq̃ꝭ cibaria potꝰ medicialia ceu fru

ctꝰ ꝛ olera: quoꝝ quedã sũt stipticãtia. ꝛ alia mollit
tia. Propter scõm huiõi sciẽduꝫ q̃ si corpora fue/
rint sensibili lapsa q̃ secedãt pampliꝰ: grossum oꝫ ac
stipticũ tũc subtili ꝛ mollitiuo premittẽ vt sui. q. cõ
stipatiõe q̃dã tãto retineat tpe q̃ ꝓstile vt vna possit
digestio pfici. Si aut fuerit ꝓstipata subtile ligdum
molliẽs grosso frestri stipticãti premittat vẽter i/
de mollescat. Reliq̃ ꝓ corpora de qbus pricipaliẽ
introduci ẽ sermo ꝺ hoc ordine regant premissiõe ci
boꝝ ꝛ postpositiõis. Siquidẽ eni duo vel plura sũant
cibaria quoꝝ vnũ mediciale subtile mollitiũ fit alite
rũ aũt nutribile oꝫ sic subtile facile descẽsibile moro
sioꝝ ꝓponẽ. vñ ꝓmo practice. O poꝛtet vt hõ prepo
nat cibos facile descẽdentes de stõ illis q̃ morãt sic q̃
molliãt vẽtrẽ illisq̃ stringãt vt cibꝰ cito descẽdẽs vi
am paret morãti sicut sũt melões pficaꝭ pri⁹ nanq̃
sumẽda sũt q̃ pana aut caro vt molliẽs vẽtrẽ cibus
viã paret stringenti. Sicut pri⁹ sumun ꝛ olera eliꝭ
preparata cũ muri ꝛ oleo q̃ pira ꝛ coctana. Cuiꝰ q̃
dẽ rõ qꝛ huiõi si facile trãsibilia q̃litates mediciales
hñtis Et iõ vt vẽtrẽ cũ expedit subducãt ꝛ ne post/
posita corrũpãt reliquũ corrũpẽtis cibũ ea opꝰ sit pre
ponẽ. ꝛ i hũc gdẽ intellectũ tẽdit tertio prima cũ preci
pit cibũ subtilẽ grossiori anpõi. Si aũt sũpta sint ꝓ
nutrimẽta cibatõis gra solũ suscepta ꝛ ñ medicie tũc
grossior premittat ꝓstiliori. vñ Paliab. loco pscto
Grossus cibꝰ nõ cito digestibili precedat cito dige
stibilẽ ꝛ subtilẽ vt prepositio carnis ouie aut ꝓ vacie
añ ouinã. Q ꝺ ꝛ sensit. a. loco pretacto negãs nõ fo/
re cõcedẽdũ labilẽ prio cibũ ita vt põt ipꝫ cibꝰ fortis ꝛ
durꝰ assumat. huiõi ꝓ taliter ꝓsortent. O mne nã
q̃ꝭ agẽs naturale i sui actõe tpus ꝓcernit: sctõ ꝺ cã
Et i maioꝛi tpe fortioꝛ pficit actio ꝛ cibꝰ grossus fo/
rtioꝛi idiget actu ꝓstili. O portebit itaq̃ grossũ pcedẽ
vt pãssumat digõis actũ añ ꝓstilẽ venientẽ postremo
Ampliꝰ oꝫ digerẽtis ad id q̃ꝺ digerit ,ꝓportionẽ ad
uenire ficut actiui ad passiuũ. vñ aphox pria: Cibus
dꝫ eẽ ,ꝓportõalis calori nã si imẽsus fuerit multꝰ ex
peritꝰ cibꝰ. si ãt modicꝰ pauꝰ. Nõ si aliter fiat aut in
coleũ vel hu. pblaticos trãsibit. Cuꝫ igꝭ pe vẽtrisi
seriꝰ fit calidioꝛ supiori eo q̃ carnosioꝛ ẽ ipsa ꝛ pluri
mi sanguis similiꝰ sorꝰ digerẽs. Innuit ẽt ea ex me
liori applicatõe prinꝫ reliquaꝝ ei dictaꝝ: dria. 26. vẽ
tris digõeꝫ inuãtiuꝫ q̃lis sũt epar splẽ zirbꝰ diaphrã ꝛ
arteria grãdis cũ musculis super vẽtrẽ expãsis. Ad
huc si grossus ꝓmittat eiꝰ grossitie pileron vẽtris cõ
fortabit ꝛ cõstipabit, ꝓbibẽs subtiliorẽ añ digõnẽ ex
duci. Si autẽ subtilis ꝓponat sui passibili fluribilitate
secedẽs ex stõ grossiorẽ idigestuꝫ educet. Palin: cũ
cibꝰ grossus pcesserit subtilis aduenies melꝰ sibi cõ
miscebit in ipm vndiq̃ꝭ penetrãs sui subtilitate q̃ꝭ si
subtilis grossũ pcederet. Eius nãq̃ꝭ granitate perẽs
q̃ deorsuꝫ subtiliorẽ seqstraret i ptes. Sic q̃ oꝫ gros/
siorẽ cibũ añponere subtili q̃ñ corpꝰ sanuꝫ existerit ꝛ
cuꝫ gra sumit nutrimẽti. Medicie ꝓ gra vel trage
maris postponunt aliq̃ stiptica vt cibꝰ fundum petat
vẽtris sicut pira, cithonia ꝛ caseus stipticꝰ. Cũ ãt cibꝰ
fuerit medicialis labilis: celeriꝰ putrescibilis eũ oꝫ ꝓ
mittere q̃ñ postpositus ifundit ꝛ corrũpit q̃ꝺ añ ipm
Tpe ãt añcessionis si fuerit mollitiuꝫ, ꝓprie ipsi oꝫ
tantum esse alimentorum secundo: vt cum reliquus
aduenerit fit ipse iam in digestione de stomacho de/
scendẽs vt ventrẽ molliat ꝛ infrigidet. Vnde peccãt

in hoc medicit: ⁊ marie in diureticoꝝ exhibitõe: gbus mox subseq̃ faciant cibũ depotrantẽ hunc indigestuꝫ ad renes opilationẽ ⁊ lapidiratẽ augmẽtando. Per oppositũ quoqꝫ qñ venter fluxus fluprica subductiuis vt tactũ ꝓmittere. Propter q̃rtuꝫ gdẽ ad primuꝫ dõm vt ad auctoritates: q ipse ꝓcedant suis vijs intellecte ex vtraqꝫ pte. Ad aliud dõm verũ cẽ cito digestibile ⁊ descẽdibile i altera pte distinctiõis ꝓmissa vt qñ vnũ assumptoꝝ eẽt nutribile magis: aliud ꝟo mediciale molliẽs plus. Sed qñ vnãqdãq fuerit nutribile vere nõ oꝫ tãc grosso subtile ꝓmittere: sed vt oñsũ est ẽ. Neqꝫ ẽt accidit vt deducebat q subtilis digestus pus corrũpat nõ valẽs exire: ⁊ cõmiscerit idigesto corrũpi pato. qm̃ fil digerunt eo q talis ẽ ꝓ portio bmõi cibariꝝ vt subtilis. ad grossũ: q̃lis digõnis ꝓtis inferioris ventris ad partẽ superiorẽ nerositate minus digestius inferiori. Ad aliud dõꝫ q hic sermo magis in corporib⁹ verificatur sanoꝝ in qb⁹ nullus humor de quo fit curandũ abundet i ventre. In his eni cibus ꝓreponẽdus ẽ medicinalis calefactiu⁹ digestiuus ⁊ diuisiuus deinde vomitu aut secessu educendũ ꝓblaticũ i eo cõtentũ. Extranee filr dictũ ꝓbla cohabitare in ventre cum nã nullũ sibi cõstituerit receptaculũ: nãlium scdo. Ad aliud dõm: q lꝫ subtile grosso citius cõsumatur: qñ fuerit eq̃lis quãtitatis: ⁊ agens filr cũ alijs cõditionibus equale cũ m̃ subtile multiplicatũ fuerit super grossũ plus aut tm̃ fit dicta cõsumptio subtilis ad grossũ vt antea sed eq̃liter consumantur vt euenit in ꝓposito ⁊ dria apparuit ꝓ ozi. Suscipitur eni de subtili tanta quãtitas que grosso restito ꝓposita in equali consumitur tpe. Et similiter ad ea que partis alterius qd dicendoꝫ apparuit.

Differentia.ixo.

Nod semel tm̃ in die naturali fit comedendũ monstratur: qm̃ qd est ꝓriũ corpori ⁊ ipius lenium raro applicandũ est. tale qdẽ est alimẽtũ primo de ge. ⁊ coi. ꝓnum tertio. Rar⁹ ãt est q semel i die. Adhuc aial qd est actuꝫ nobilium paꝫ dꝫ circa comestionẽ sollicitari vt illis valeat ãplius i tendere: septimo de vtilitate ꝓticularꝫ. bmõi est homo ibidẽ. Propter qd rarꝫ ⁊ paꝫ vt semel solum in die comedere dꝫ. Qd ãt bis vr per Corneliuꝫ celsuꝫ bis die potius q̃ semel cibum capere consulentẽ: qr alimẽtuꝫ ordinatur in restaurationẽ deperditi: sed ipsa vr duplex. vna quidẽ nocte facta cuꝫ calor coadiuatus fortificetur: ⁊ resolutionẽ saltẽ sensui occultaꝫ operatur vehemẽtiorẽ velut bꝫ eme dicunt cõtingere. Altera ꝟo est resolutio diurna: pp porꝝ a calido ⁊ luce apertionẽ mãifestã. Rursus comestio appetitui ordinatur. Sꝫ cõiter bis appetitur i die Jõqꝫ bis erit comedendũ. Et q ter vr qr pfectio in tribus in hui⁹ cõfistit ꝓmio. In comestione ꝟo pfectio attendenda non mima cuꝫ ordinetur ad vitã nõ er longiquo Adhuc plurimo calido plurimuꝫ ⁊ sepe alimẽto exponit administrare: apbõꝝ ꝓma. hoc ãt mest boi cum calidissimuꝫ fit sialium: ꝓble. q̃rta. Qd autẽ plus ẽt quater ofiditur: qr ei qd debilis digõnis existit: ⁊ vehementis resolutionis exhibẽdum est paruꝫ ⁊ sepe: apbõꝝ prima. Talis ꝟo est homo cũ fit multis occupationibus deditus digestionẽ ipedientibus: q̃rto de innamentis ⁊ ꝓpositionis ceteris rariozis de bona habitudine. Palin: in die nãli quatuor cõbinationes q̃litatum tẽporꝝ particularium existunt �means quas luna in nobis mutatões alternatiuas cãt non paruas: dria. 178. gbus epus sit cũ alimentis resistere. itaqꝫ quater erit comedendũ. Sed ⁊ q continue vr qr aial resolutur cõtinue: cũ calor nãlis semp humidus depascat: cum p alimenti administrationẽ resistitur ꝓportionatã. Adhuc quedã vũr aialium paruoꝝ ꝓtinue. q. comedere: quare nõ ⁊ maiora magis: itaqꝫ ꝓtinue vr esse comedendũ. Oppositũ autẽ boꝝ oium: ⁊ plus tenẽt arabes volẽtes ter i duobus fore comedẽdum diebus. Qd vr qr indigestũ cauendũ est fꝫ. u. sumere: ne sup indigestũ occurrat. Qd sit si plus bis vicibus vt declarabitur comedãtur. Neqꝫ oꝫ corp⁹ permittere inaniri: qd euenit si pancioribus administretur numero bmõi. Propter qd in duobus diebꝫ nãlibus ter comedendũ. Propter primũ quidez sciendũ: q comestio est alimẽti ore susceptio. Qd alimẽtũ qñ est masticabile grossuꝫ: iterduꝫ ligdum sorbile ⁊ nõnunq̃ liquidũ potabile vt vinũ qd alimẽtuꝫ est ⁊ potus. Semel quoqꝫ bis ter ⁊ bmõi sunt aduerbia quantitatẽ discretiuã ipotantia. Quid autẽ fit dies nãlis quidqꝫ artificialis dria visuꝫ. ioꝫ. Propter fm quidẽ sciendũ est q Disp. Fo re. a. cũm Bal. vr velle comedendũ fore semel aut bis i die. Qd inuit eꝫ dr: Qui eni semel vel bis i die comedere consueuit ⁊ reliqua ex gbus nõ est ꝓsuetudo prendere ⁊ prãdent: ⁊ figs semel in die ꝓ ꝓsuetudinẽ comedẽdo. sexto ꝟo re. sa. indicat Ba. seipm comedere bis i die septuno ãt de ige. In exiccatis ⁊ debilioribus ter pcipitur. Quesitum tm̃ regnen inspicit sanitatis. Arabes ꝟo vt tactũ videnẽ regulariter sentire i duobus diebus cẽ comedẽdũ ter. vnde quarto almã. Quod tẽperatius ẽ vt sani ter iter duos reficiant dicẽs. Primo quoqꝫ practice: Oppoꝝtunius vt comedat hoc q dem die bis: hoc autẽ semel. Cuius cum subdit vt alleuiet eius stomachus a cibo diei quo bis sumpsit: ⁊ operet in reliquijs cibi ꝓcedentis ⁊ digerat cibum de coctione supueniente opportuna. Primo ãt tertia. Ex vicibus sanantis comestionis melior ẽ vt homo vna die semel ⁊ altera bis. s. mane ac vesꝑe comedat Quoꝝ moriuũ potuit eẽ: qm̃ ꝓceptũ nihil comedendũ eẽ nisi cibus de stomacho descẽderit. Ipse ꝟo i habitudine media mozatur in co. i2. horis vsqꝫ ad. 22. tredecia tertio. Sumak ãt tpe quasi mediũ inter. i2. ⁊. 22. qd est circa. i6. horas. Ter ãt. i6. 48. constituit horas que duos pficiunt dies nãles. Precipit autẽ mane ⁊ sero vna die ꝓ comedere ne nocte comedatur pfundiori. Hora eni tũc ẽ digõnis ⁊ quietis. hec tm̃ apud latitudinẽ hãtes multum variatur ex breuitate diei ⁊ eoꝝ plitate. Quid aũt de his dõm videbit ꝓiter. Propter tertium ꝟo sciendũ: q ficut corpora diuersificantur in alijs penes res nãles: nõ naturales ⁊ ꝓ naturam: sic ⁊ circa comestionis vices. Que autem fiat de notum est ex multis. hinc tm̃ varietas queritur magis rer nãlium ⁊ innaturaliuꝫ ad inuicem q̃ ꝓter naturã cum sermo i corporibus fanis existat: Nam horꝝ quedã sunt ca. ⁊ hu. crassa sufficienter densa cõpacta ventris ⁊ epatis laudabilium repleta decenter languine: nõ occupationibus extraneis subiecta in his locis ⁊ temporibus cõtemperatis ⁊ constitutionibus ac que necessaria sunt ad vitaꝫ sufficienter habentia. His quidem in die naturali sufficit semel circa meridiem semel comedere.

Qd ⁊ quidam pinguium nostrorum obseruant sa-

cerdotũ. vñ Alman. 4. Bis in die reficiẽ corpa habẽtes crassa ⁊ pinguia ledit: sumũt nãqꝫ tales m: ltum alimẽti. Abũdãt ẽt hu. crudus digõe idigẽtib⁹ ⁊ iõ, tã q̃ sorbib⁹ hure ⁊ corpib⁹ nõ egẽtib⁹ vãdũ ẽ raro et multũ. q ãt bis sũt opposita cũ latis porꝝ ⁊ subtilioribus vel trina sorbitã plⁿ egẽt comestõe: q̃re Almã. 4. Sed in die comedẽ corpa hũtib⁹ macra: ⁊ sicca nocet. Media ꝟo horꝝ duob⁹ diebꝫ ter reficiant: aut oi die bis. Et bmõi gdẽ rõ sumit ex porꝝ oppositõ. Qbfuãda ẽt sũt marie etas cũ alijs ãneris ⁊ cõsuetudo. Nã ifãtes ⁊ pueri ⁊, ꝑe aiofiores bina tria vel ẽt ãpliori qñqꝫ egẽt comestiõe. Silr ⁊ decrepiti cũ sint ccu lucerna extictõi pata apbozi. i. Senes vero sek aut bis aut ter i duob⁹ dieb⁹. Adole'cẽtes ꝟo cũ iuuenib⁹ bis i die fꝫ tm̃ ãpli⁹ ⁊ min⁹. Cui⁹ gdẽ rõ sumit ex calore itẽfiori ⁊ remissiori cũ suba durion ⁊ molliori magis vel min⁹ resolutõi apte. Cõsuetudo ẽt in hoc vehemẽter ẽ obfuãda. Nã gdã sũt sek ꝓsueti comedẽ in die: alij ꝟo bis: nõnulli ꝟo ter. q si mutent a sua ꝓsuetudie: ⁊ ꝓcipue subito ledẽt q̃pluriẽ: vt declaratũ ẽ. 2. re. a. vñ ꝑmo tertia. Et vsus i hoc vehemẽter ẽ obfuãd⁹ o q dcm̃ ẽ ipm fore nam quãdã quã p sitis os gubernare. Nã ꝓsuetudie diuersitas cãtur nõ pauca. gdã. n. sek cibãt in die: alij vero bis. Et bi gdẽ citiꝫ: nõnulli ꝟo ad vespã. 7. de ige. Plurieo ẽt reficiẽdi sũt illi ad quoꝝ stomachos sen fibiliores colera ꝓsuete destinat cibo qꝫ modicũ grossiori. In regionib⁹ ẽt calidis tpib⁹ ꝓstõnib⁹ ⁊ subtilib⁹ vtentib⁹ cibarijs opus fit numeꝝ augẽ comestionũ: in medijs ꝟo mediũ: in ꝓ ijs ꝟo sec⁹ euenit oi/ariã. Comestõis quoqꝫ numeꝝ victũ manib⁹ q̃rentib⁹ opus addẽ ẽ pp multã resolutõem i eis factã a calore acuto. Infirmoꝝ ꝟo penes bmõi ⁊ res variat q̃ ꝓter nãm: dria. fꝫ. Potus ẽt sumẽd⁹ est comestõis tpe: vt declaratũ. iii. dria. Et hoc gdẽ ẽ pmirtinus. Velatin⁹ ꝟo pôt ẽt ex̃ comestõem suscipi puta cum digõ fuerit pfecta i ventre ⁊ dimidiata in epate. 7. ẽ ige. Ex his itaqꝫ brevib⁹ pôt qs Vitatẽ huius qñ ti ãpli⁹ explicare: cui⁹ approbatio appꝫ ex pargutis. Et nota ẽt ex ipsa rei exrat nã: sic itaqꝫ sentio nãli⁹ et septuo bis comedẽdũ in die. Propter q̃rtũ vero ad primũ dõm q lꝫ alimentũ pp Dietatẽ nocent bis aut pluries applicatũ: tm̃ si hoc debite fiat mai⁹ interuenit iuuamẽtũ nocumẽto cũ necessitas expetit. Ad aliũ dõm q lꝫ hõ fit nobiliũ opationũ: nõ tm̃ ei bonũ fit ꝓtinue illis supesse cũ de ñ pmaneãt diuti⁹ nisi alimẽto suppositõ suemẽti ⁊ ei⁹ mõ. Ter. n. aut bis in duob⁹ dieb⁹ vel ãplius comedẽ: ñ multũ excellẽtes ipedit ipsi⁹ actus. Ad alia tria dõm ẽ ipsa magis affirmãdo: qm̃ nũc nãlius ẽ comedẽ bis i die ac cõius q̃ alij. Et id plures legũ obfuãt bodie: qd ⁊ ga. testat de scipo vt ꝓtactũ de re. sa. aliqñ tm̃ vt oñsuꝫ ⁊ alij comedẽdũ. Ad aliũ dõm q illa ẽ pfectio subẽ de q̃ logitur: ⁊ nõ victũ q̃ cõstat i eẽntia Vtute ⁊ opatõne aut pncipio fine ⁊ medio. Ad aliud dõm q calm illũ nõ ẽ q̃litatiuũ eracutũ ꝓsumptiuũ. fꝫ quãtitatiuũ potiꝫ mulcebre ac suaue. Ad aliud dõm q bõ nõ ẽ fic debilis calꝫ vt b, psternat itm̃: imo sufficiẽter ẽ potẽs: inuak ẽt digõ vẽtris p eius adminiculãtia ⁊ ꝓrbũ expãsum sup oia itestina: vt dria. 29. Ad aliud dõm q q̃tuor ille cõbinatões q̃litatũ tpuꝫ pticularũ fꝫ q̃dras luna nõ fic corpus imutãt vt pp hes oportear numerũ comestionũ variare: qd tm̃ in debilissimo ⁊ mortiferia. Comestõis quoqꝫ numeꝝ victũ manib⁹ q̃rentib⁹ opus addẽ ẽ pp multã resolutõem i eis factã a calore acuto. Infirmoꝝ ꝟo penes bmõi ⁊ res variat q̃ ꝓter nãm: dria. fꝫ. Potus ẽt sumẽd⁹ est comestõis tpe: vt declaratũ. iii. dria. Et hoc gdẽ ẽ pmirtinus. Velatin⁹ ꝟo pôt ẽt ex̃ comestõem suscipi puta cum digõ fuerit pfecta i ventre ⁊ dimidiata in epate. 7. ẽ ige. Ex his itaqꝫ brevib⁹ pôt qs Vitatẽ huius qñ ti ãpli⁹ explicare: cui⁹ approbatio appꝫ ex pargutis. Et nota ẽt ex ipsa rei exrat nã: sic itaqꝫ sentio nãli⁹ et septuo bis comedẽdũ in die. Propter q̃rtũ vero ad primũ dõm q lꝫ alimentũ pp Dietatẽ nocent bis aut pluries applicatũ: tm̃ si hoc debite fiat mai⁹ interuenit iuuamẽtũ nocumẽto cũ necessitas expetit. Ad aliũ dõm q lꝫ hõ fit nobiliũ opationũ: nõ tm̃ ei bonũ fit ꝓtinue illis supesse cũ de ñ pmaneãt diuti⁹ nisi alimẽto suppositõ suemẽti ⁊ ei⁹ mõ. Ter. n. aut bis in duob⁹ dieb⁹ vel ãplius comedẽ: ñ multũ excellẽtes ipedit ipsi⁹ actus. Ad alia tria dõm ẽ ipsa magis affirmãdo: qm̃ nũc nãlius ẽ comedẽ bis i die ac cõius q̃ alij. Et id plures legũ obfuãt bodie: qd ⁊ ga. testat de scipo vt ꝓtactũ de re. sa. aliqñ tm̃ vt oñsuꝫ ⁊ alij comedẽdũ. Ad aliũ dõm q illa ẽ pfectio subẽ de q̃ logitur: ⁊ nõ victũ q̃ cõstat i eẽntia Vtute ⁊ opatõne aut pncipio fine ⁊ medio. Ad aliud dõm q calm illũ nõ ẽ q̃litatiuũ eracutũ ꝓsumptiuũ. fꝫ quãtitatiuũ potiꝫ mulcebre ac suaue. Ad aliud dõm q bõ nõ ẽ fic debilis calꝫ vt b, psternat itm̃: imo sufficiẽter ẽ potẽs: inuak ẽt digõ vẽtris p eius adminiculãtia ⁊ ꝓrbũ expãsum sup oia itestina: vt dria. 29. Ad aliud dõm q q̃tuor ille cõbinatões q̃litatũ tpuꝫ pticularũ fꝫ q̃dras luna nõ fic corpus imutãt vt pp hes oportear numerũ comestionũ variare: qd tm̃ in debilissimo ⁊ mortiferia. Vñ Alman. 4. Bis in die reficiẽ corpa habẽtes crassa ⁊ pinguia ledit: sumũt nãqꝫ tales m: ltum alimẽti. Abũdãt ẽt hu. crudus digõe idigẽtib⁹ ⁊ iõ, tã q̃ sorbib⁹ hure ⁊ corpib⁹ nõ egẽtib⁹ vãdũ ẽ raro et multũ. q ãt bis sũt opposita cũ latis porꝝ ⁊ subtilioribus vel trina sorbitã plⁿ egẽt comestõe: q̃re Almã. 4. Sed in die comedẽ corpa hũtib⁹ macra: ⁊ sicca nocet. Media ꝟo horꝝ duob⁹ dieb⁹ ter reficiant: aut oi die bis. Et bmõi gdẽ rõ sumit ex porꝝ oppositõ. Qbfuãda ẽt sũt marie etas cũ alijs ãneris ⁊ cõsuetudo. Nã ifãtes ⁊ pueri ⁊, ꝑe aiofiores bina tria vel ẽt ãpliori qñqꝫ egẽt comestiõe. Silr ⁊ decrepiti cũ sint ccu lucerna extictõi pata apbozi. i. Senes vero sek aut bis aut ter i duob⁹ dieb⁹. Adole'cẽtes ꝟo cũ iuuenib⁹ bis i die fꝫ tm̃ ãpli⁹ ⁊ min⁹. Cui⁹ gdẽ rõ sumit ex calore itẽfiori ⁊ remissiori cũ suba durion ⁊ molliori magis vel min⁹ resolutõi apte. Cõsuetudo ẽt in hoc vehemẽter ẽ obfuãda. Nã gdã sũt sek ꝓsueti comedẽ in die: alij ꝟo bis: nõnulli ꝟo ter. q si mutent a sua ꝓsuetudie: ⁊ ꝓcipue subito ledẽt q̃pluriẽ: vt declaratũ ẽ. 2. re. a. vñ ꝑmo tertia. Et vsus i hoc vehemẽter ẽ obfuãd⁹ o q dcm̃ ẽ ipm fore nam quãdã quã p sitis os gubernare. Nã ꝓsuetudie diuersitas cãtur nõ pauca. gdã. n. sek cibãt in die: alij vero bis. Et bi gdẽ citiꝫ: nõnulli ꝟo ad vespã. 7. de ige. Plurieo ẽt reficiẽdi sũt illi ad quoꝝ stomachos sen fibiliores colera ꝓsuete destinat cibo qꝫ modicũ grossiori. In regionib⁹ ẽt calidis tpib⁹ ꝓstõnib⁹ ⁊ subtilib⁹ vtentib⁹ cibarijs opus fit numeꝝ augẽ comestionũ: in medijs ꝟo mediũ: in ꝓ ijs ꝟo sec⁹ euenit oi/ariã. Comestõis quoqꝫ numeꝝ victũ manib⁹ q̃rentib⁹ opus addẽ ẽ pp multã resolutõem i eis factã a calore acuto. Infirmoꝝ ꝟo penes bmõi ⁊ res variat q̃ ꝓter nãm: dria. fꝫ. Potus ẽt sumẽd⁹ est comestõis tpe: vt declaratũ. iii. dria. Et hoc gdẽ ẽ pmirtinus. Velatin⁹ ꝟo pôt ẽt ex̃ comestõem suscipi puta cum digõ fuerit pfecta i ventre ⁊ dimidiata in epate. 7. ẽ ige. Ex his itaqꝫ brevib⁹ pôt qs Vitatẽ huius qñ ti ãpli⁹ explicare: cui⁹ approbatio appꝫ ex pargutis. Et nota ẽt ex ipsa rei exrat nã: sic itaqꝫ sentio nãli⁹ et septuo bis comedẽdũ in die. Propter q̃rtũ vero ad primũ dõm q lꝫ alimentũ pp Dietatẽ nocent bis aut pluries applicatũ: tm̃ si hoc debite fiat mai⁹ interuenit iuuamẽtũ nocumẽto cũ necessitas expetit. Ad aliũ dõm q lꝫ hõ fit nobiliũ opationũ: nõ tm̃ ei bonũ fit ꝓtinue illis supesse cũ de ñ pmaneãt diuti⁹ nisi alimẽto suppositõ suemẽti ⁊ ei⁹ mõ. Ter. n. aut bis in duob⁹ dieb⁹ vel ãplius comedẽ: ñ multũ excellẽtes ipedit ipsi⁹ actus. Ad alia tria dõm ẽ ipsa magis affirmãdo: qm̃ nũc nãlius ẽ comedẽ bis i die ac cõius q̃ alij. Et id plures legũ obfuãt bodie: qd ⁊ ga. testat de scipo vt ꝓtactũ de re. sa. aliqñ tm̃ vt oñsuꝫ ⁊ alij comedẽdũ. Ad aliũ dõm q illa ẽ pfectio subẽ de q̃ logitur: ⁊ nõ victũ q̃ cõstat i eẽntia Vtute ⁊ opatõne aut pncipio fine ⁊ medio. Ad aliud dõm q calm illũ nõ ẽ q̃litatiuũ eracutũ ꝓsumptiuũ. fꝫ quãtitatiuũ potiꝫ mulcebre ac suaue. Ad aliud dõm q bõ nõ ẽ fic debilis calꝫ vt b, psternat itm̃: imo sufficiẽter ẽ potẽs: inuak ẽt digõ vẽtris p eius adminiculãtia ⁊ ꝓrbũ expãsum sup oia itestina: vt dria. 29. Ad aliud dõm q q̃tuor ille cõbinatões q̃litatũ tpuꝫ pticularũ fꝫ q̃dras luna nõ fic corpus imutãt vt pp hes oportear numerũ comestionũ variare: qd tm̃ in debilissimo ⁊ mortiferia. Ppinquo accidit dria. ixx. Ad aliud dõꝫ q lꝫ corpus ꝓtinue ꝓsumak nõ tm̃ oꝫ ꝓtinue comedẽ. Vna. n. vice vel duab⁹ pôt tm̃ comedi vt suffit illi resoloni ꝓinut: ⁊ marie cũ bovtak cibis multũ nutritiuis: vt sũt carnes vinũ ⁊ panis fintqꝫ artificiate ita vt ẽt modicũ ipsoꝝ q̃titas multã exhibeat restauratõeꝫ: ifint ẽt fibi ꝓcuitates in qb⁹ retineat ad tpo. Ad aliud dõꝫ q aialia pua multũ comedẽtia ⁊ fere ꝓtinue nõ fruũt assũpto: fꝫ emittũt mor. q. cũ nullã aut paucã bẽat i itestinis replicatõeꝫ: vt allec piscis oñdit: i quo vnã solã extẽsuꝫ vnũ repit intestinũ ⁊ vacuũ olo. affixa ẽt terre plãtis sunt, ppinq̃. In bolbus ãt ⁊ in alijs quorũ actus sũt perfectiores replicatões in itestinis sunt plurime ne in ꝓtinuo fint comedẽ ac secedẽ. 4. de ia nametis. Quid ãt dõm ad ea q alterius ptis iam apparuit ex pmissis.

Differentia. ixi.

Nod cena debeat eẽ maior prandio mõstrat q: prio re. a. Infirmo ius ad prãdiũ da: fꝫ ad cenã ius in cibũ mata. Cib⁹ ꝟo vt prisana nõ colata maius alimentũ ẽ iure puta colata. Eti. i eorũdẽ. 4. Potu vti mellicrato aquoso. s. mane ⁊ sorbitiõe. s. prisane succo ad vespã. Rursus dcm̃ dria. iis. q gadie horꝝ egnoctialiũ. ix. circa q̃rtã horã panẽ simplicẽ sumebat sine potu. In cena ꝟo tãc grossi⁹ accipiebat carnẽ cũ pane vt nõ vescẽt simplici. Eti. practice. i. Cena laudabilior ẽ prãdio eo q glꝫ post eꝫ gerꝫ dormit i mergit. n. calor i fundũ stomachi ⁊ coꝝ porꝝ ⁊ digerit cibũ plena digõe ⁊ bona. Itidẽ ficut ẽ in tpe vli fic, ꝓportõabilr ⁊ in pticulari cũ ipm vis recipiat ab illo. fꝫ in tpe bmõi meli⁹ digerit vt puta hye me ergo ⁊ i tpe pticulari cen nocte cũ sit fibi, ꝓportionabilis i fritate fꝫ qñ plus digerit ãplius expetit cib⁹ Rursus digõ sit p somnũ. Ipse nãqꝫ oẽs opatõnes nãles fortes efficit: prio fa: ⁊ tpatum pstat getẽ cum caloris regimie sufficiẽti. hec aũt nocte adsũt. adhuc illo tpe q̃ fortificat ãpli⁹ digõ: magisqꝫ distribuit⁹ pl⁹ expetit alimẽti. B ãt ẽ nocte cũ fortificet digestius tũ pp adunatõeꝫ calidi se ad iteriora trahẽdo ab actibus Vtute vacãte aiali: tũ ẽt pp tenebras q̃ calor digestiuus ⁊ spũs fugiunt iteriora petẽtes. Palin. Illo tpe plus ẽ comedẽdũ qñ maior pcesserit ꝓlũptio cuꝫ cibus ad restauratõeꝫ ordinet deperditi. hoc ãt fit i die pp ꝓtinẽtis calorẽ ⁊ actus necessarios invita qb⁹ attennak corpus. Cena igit sup prãdiũ maior ãda. In Sriuꝫ. Qm̃ q exercitabant antiqtus solius carnis comestõe erãt mãe ꝓtenti: ⁊ panis solius i cena: ꝑma tertia. Carnis ãt, comestio vr maior ea q̃ panis cũ amplius nutriat. amp. alimẽtũ dak pp deperditi recuperationẽ. fꝫ hec maior futura ẽ i die pp nãe calidũ vinificatũ ⁊ solare ac actus gbus caro dissolutũ raritate corporis irrestauratus. amp. si nocte pp calidi vnitõem itrisecã maior pcessit cõlũptio: ⁊ maior die futura expetit restauratio q̃ pficit prãdio. Erit itaqꝫ prãdium sup cenã maiorãdũ. Propter primũ ꝟo sciẽdum q prandiũ ẽ cõiter alimẽti susceptio circa diei horam q̃rtã: cena ꝟo secus vndecimã. aut sic in his comedẽdũ marie. Variat tm̃ prãdij tpꝰ ⁊ marie cene, ppẽ longitudinẽ dieꝝ eoꝝ ⁊ breuitatẽ pcipue. Propter fm ꝟo sciẽdus q in hoc q̃ftro multiplex modus inuenit dicendi: qd euenit, ppter diuersitatẽ cõplexionũ cõsuetudinẽ dispõem tpum ⁊ regionũ ⁊ similiꝫ Quidã nãqꝫ simplicit, prulerũ q prãdio oꝫ eẽ cena maior, ppter vigoratõeꝫ istri digestiui in nocte. Alij

Vo dixerunt q̃ phlatici t ſi dñt meli⁹ prãdere q̃ cenare eo q̃ calo: eo⁹ debilis calore ſubleuat dici q̃ nocte mole phlatis ſuffocaret fere cena maior facta colerici. Vo t eruditi pp ſnũ agẽ bñt e⁹. gdã ãt dicunt q̃ frm ꝓſnetudinẽ ẽ ꝓcedendũ: qõ ñ multũ qrit dubitatũ. Nõnulli Vo teſtant ſanis meli⁹ cenãdũ cuz calor nocte ſortificetur i ãplr. Infirmis ãt meli⁹ prãdẽdũ niſi tũc occurrerit proximus cũ nocte apboriſ. 2. pl⁹ ſoleãt appere picula pp abũtiã vite datoris ſolis vz ceu oñſũ ẽ dzia. io3. Quidã quoq3 dixerũt q̃ ipe calido t regiõe ſili prãdiũ dz eẽ maꝗ cena: ſro Vo ꝗtio quẽ galli tenozẽ obſuãt: t ipm fortaſſis ex eo⁹ mora i regiõe aliq̃ cala: vt Syria cdurerũt. In ea eni t talib⁹ nocte cauma icendit digõis pturbatiũ, quo rũ gdez oiuz zſi tenuit tũ Vitatẽ tangãt i ſequẽti diẽdo⁹ appebit defect⁹. Propi tertiũ ſigdẽ ſciendũ q̃ alimẽta dãda ſũt plus aut min⁹, put digeri pñt. Nõ eni ex bis q̃ trãſgluttũt: ſed ex digeſtis ſit cibi totũ corpori exbiditio. ii. terapẽtice. Digõ ãt q̃druplicẽ põt ꝓſiderari vel rõe vicis q̃ alimentũ corpi applicat digerẽdũ: aut ſubiecti quo act⁹ exerceẽ in ipm vel rõne diſpoſis iter agẽs t paſſũ occurrẽtis: aut ꝓtinctis i quo ſubiectũ digeriẽs bẽtur. Si gdẽ primo mõ: aut ſe mel alimẽtũ exhibet i die vel ter i duob⁹ diebꝰ: aut i vno die bis ſeu ter: dzia pozi. Si gdẽ ſemel tũc dõm meli⁹ eẽ i ſero exhibeat: dũmõ nõ oculos cũ cerebro bẽat paſſibiles. Cena. n. nõ pax egrotatiũ nocet oculis t cẽbro: practice. i. e q̃ hu. crudi t ſupfluitates nõ remanẽt i mẽbris iconſumpti cũ ſufficiẽs bẽatur exercitũ ipſe. Siſr nocte ſubleqẽte ſõn⁹ digeſtiu⁹ adnenit ges t ipſe longius q̃ digõnẽ cuncta vigozãt: b tñ nõ qrit q̃ſitum. Si ãt bis comedatur cõius mane maiozẽ comeſtio pp nũc dicta t dãa vt qrit. Sigdẽ ter vt tunc magis eligẽdũ eẽ cenare q̃ meli⁹ pp ipſe longi⁹ ſõnũ t getẽ ſuturã: qõ ẽt nõ petit. Si ãt ad ſũiectũ ꝓſideratio referat ſ. ꝛõ ſciẽdũ q̃ b aut ẽ ſub latitudine ſanitatis vel i morbũ iã decidit: qõ ſigdẽ deciditur aut cũ bu. vitio vel fine. Qõ ſi abſq3: ſic magis ẽ cenãdũ. vñ. 7. de ige. loquẽs i cura male ꝗplerõis ſicce ſtõi ait In veſpa exiſtimam⁹ cibuz fortiozẽ dari nõ quis bonis potiẽtib⁹ bis q̃ ſic dicrant: Qõ t rõe ſuadet: q̃ bi t oio malã ꝗplerionẽ q̃cũq3 abſq3 bumoris vitio bñtes fiunt i toto aut i pte Vtuus ſi debilis: t corpoꝝ extenuatoꝝ. vñ pp Vtutẽ debilẽ pax egẽt alimẽto vna vice: ꝓpter Vo ꝗſumptionẽ ſepe apboriſmo illo t gbus temel aut bis t c. b ãt ſiet die ſero Vo nõ: vt nã nocte geſcat: t ne i prauos rediganturvſus: t q̃ tpe iterucnit longũ ſõn⁹ t geſ: iõq3 alimẽto egẽtũ cena plus amp. nã i talib⁹ ſoluz eſt cibꝝ digoi ſtenta: noa ãt maturatõi ſupfluitatũ: carẽt eniz c. s. Rurſus: tales cuz ſint ſicci t eo⁹ gdã cali noctiſ inuanſ diſpõ ꝗtia. Dabiſ itaq3 eis plus alimẽti i cena. q̃ ſi cũ bu. vitio pariãtur dõz ſore ꝓueniẽt⁹ prãdiuz maiozare. vñ tertiũ pma de epilepſie cura: Illecui⁹ ꝓſuetudo nõ tolerat vt ſemel reſiciat dividat ciduz ſuũ q̃ eſt mioz refectõe ſua in tres ptes: t ſumat duas ſtuas t i prãdio: t tertiã ei⁹ cena: poſt exercitiũ ſubtile: Qõ t rõe ꝓſuadetur q̃m illo tpe quo nã deſtuis, inuatur i digõe calore ſolari vinifico t reſoluũt ãplr ſupfluitates ſumend⁹ ẽ cib⁹: b ãt eſt die. Sunt eni t bi fiſces illis q̃ byeme ſra lauãt q̃ ſi frigidãtur t reduntur cũ eo⁹ ſint corpa tenuia t calor debilis: ſz mutãtur eſtatis calore: vt ſunt mulieres t phlatici: ceu tactũ apboriſ. 5. amp. tũc tpis magis viget ſupfluitatũ reſolutio: t exercitiũ iteruenit cũ mẽtura. Itidem calor vitalis adeſt ſolaris t lucis digeſtiu⁹ cũ ſit vite ꝓcipiũ: ſic eni fruct⁹ calo digerũt duplici. ꝓpo t ſolari. Theofraſt⁹ ꝗtis t ſarmacoꝝ. 4. Siſr i alatiũ digõnẽ duplex b⁹i opabiturcalidũ. Nocte demũ oz tales geſcẽ a multa cibꝝ ſuſceptõe: tuz q̃ nã fortis t digeſtiua ſufficiẽs ẽ i ſono: tũ ẽt i nocte nã magis ẽ circa ſupfluoꝝ digõnẽ i talib⁹ itenta cũ eaꝝ expulſione. Adhuc cũ ſupfluitates retinẽtur, phibite reſpiratõe adueniẽte t monẽt ad eẽ q̃ ñ multa cibꝝ ipe diẽdo exhibitõe. b ãt nocte ſit: ſomniq3 tpe. Quãq̃ eni calor pleriq3 ſortificet i nocte ſpũz ꝗctõe t ſõn reductõe: ñ tñ i b⁹i põt duo vt alimẽ tũ t ſupfluitatẽ digerẽ: itaq3 i bis ꝓuenientẽ ẽ cenã dicuntur. Si ꝓ b⁹i corpora ſũ latitudie fuerit ſanitatis. aut ſi ſufficiẽter ſana robuſta ſupfluitatib⁹ ſenſibilib⁹ carẽtia cum oẽs expt liãt ſua vita: t atblete: hoc gdẽ expetit cenã maiorare. vñ. 7 de ige. atblete nõ rõe ſola ſz experienta lõgi tpis ꝓprobãte iueneꝰt rõabile ſore q̃cunq3 cibꝝ ſũt ſortiora i veſpa ſumẽ: qõ oñditur tuz q̃ eo⁹ digõ nocte ſolũ ẽ digõi cibꝝ itenta: t ñ ſuperfluoꝝ maturationũ cũ illis careãt fere: tũ q̃ ſolã robur corporis itendunt: qõ t nocte acgrunt magꝰ cũ ãplior ſi at ſãguiſicatio t diſtributio t ſpũz bis gnãtio. Rurſus: Qi i ocio poſiti die q̃ñq3 vehemẽtiſſimo mouentur exercitio, ꝓpꝰ qõ laudatur cene i bis igroſſatio. Si ãt corpora fuerit ab iſto tpamento robore diſtantia ceu ſi plima vſq3 i egritudinẽ nũc deueniẽtia. Et alia ſigdẽ aut exercitãtur exercitio fere ꝓtinuo vehemẽti aut ñ. Sigdez prio mõ vt lẽ victuz manib⁹ q̃rẽtes meli⁹ ſit eis prandiuz ſuper cena maiozẽ vñ dcm ẽ q̃ q̃ antiquo tpe exercitebãtur ꝓrẽti erãt ſoli⁹ panis i cena. Qõ firmatur q̃m alimẽtuz ñ ſolũ erpetitur, ꝓpꝰ nutrire: ſz t, ꝓpꝰ bũectare ac irrozãt mẽbrane arefiãt ex forti motu vt reſiſtatur reſoloni ex caloris icendio ,pueniẽti. vñ. 2. de aia: Alimẽtuz i pricipio eſt ꝗtiuz corpori: deñ i fine fit ſile: ita q̃ cib⁹ bz remitt ẽ calidi tatẽ corporis nri t, phibẽ exticatõz ei⁹: ꝓꝰ qõ oz pl⁹ cibi exhibẽ i prãdio: neq3 ꝓꝰ exercitiũ ceſſãt ab eo⁹ digõe cuz ita ſint ꝓſueti. vſus eni res ẽ ꝓter nãz prio ẽtia. Et t calor vehemens ꝓꝰ exercitiuz potens ſuperesse laboti t digõi: ꝓꝰ qõ videmus eos ter i die comedẽ: t cuz appetitu digerẽ. Si ãt ñ forti laborioſo t ꝓtinue vt p̃ dẽi vtantur exercitio duplr euenit id ad pñs: q̃m aut plũmũ vtuntur exercitio ,ꝓpter occupationes neceſſarias i vita t etiã q̃ ſalutis fiẽ civiles viri q̃plres circa bona fortune negociãtes t ſalutez: vel iterduz exercitio forti t laborioſo mouẽtur vt diuti⁹ egtãtes vel itinerãtes: aut aliõ gddã fortꝰa ꝓſuetoꝝ agentes exercitio. Et bil ſit vtilis cenã ſuper prãdiuz ãplius agẽ: q̃re baliab. ꝓcipit eos ñ prandẽ: q̃m oz debentez exercitari corpus munduz vt dicunt ore aliogn corruptõez digõis icurret t morbos ide ꝓrigẽtef. qõ perſuadet q: ſi comedẽnt cũ ñ ſint ꝓſueti talles adeo fortꝰ t laborioſo exercitio vt horez ipſoꝝ corrũpẽt iã digõ maloꝝ chioꝝ gnãtiua ãp. ,ꝓꝰ motũ ſuperfluuz calor diſſetatõe debilitatus eſt boꝝ. Cuius gdez vnitio potiſſima ẽ fortitudis t digõis cã: q̃r obiecto idigent fortiori. Id ãt euenit nocte. Rurſus: Quia prius nõ laborioſo vtebantur exercitio corpuſ ſic humidi atibus eſt plenuz gbus potest reſiſti reſolationi puta et cricationi permotuz ocurrentez i die

vt in eo puo fruantur cibo. Appet igitur in bis primũz iducti⁹. Cuz ãt vtũtur exercitiis ſuis t aliis occupatõib⁹ i vita ꝓcipiẽdũ ẽ ipſis meli⁹ prãdẽ q̃ cenare. Qõ ſi licit ex re. ſa. 5. ex antibotico medico: t Delepho grãmatico q̃ vixerũt lõgeuus tpib⁹ eo⁹ prãdiis ſup cenas augẽtes: qõ dc lerat t vtcãq3 iuz ex corpib⁹ nõ egrotãtib⁹ appuit. Cũ. n. b ſint obdiis digõnis iuuãt p calozẽ ſolis t lucẽ valde vinificos. Cõſonãt. n. ſpũs ide, ꝓpter ſuũ ſile. Ipſe nãq3 aut ẽ lux aut effigiẽ lucis bz. A. Iuuãt ẽt q̃ ſupfluitates tũc meli⁹ expellãt potis aptiũ die q̃ nocte. amp. nocte ſuoz eos multo cibo ſz pauco repleri cũ nã tũc itẽ ta fit magis circa digõem bõoꝝ crudoꝝ quos ſõnus bz marie digerẽ: ac ad benignuz reducẽ. Iz. n. nocte digeſtiua fortificet Vt⁹: nõ tñ i bis adeo fortificat q̃ valeat cibũ t ſupfluitates digerere. Nocte ſilr ſupfluua potis ꝗtuſis nõ reſoluũt: t motu i ſomnũ t aere noctis oppugnãti eoꝝ cũoni. Itidẽ virt⁹ ẽ fortis i nocte: t marie nãtiũ digeſtiua pp calidi ꝗctõez eiuſ q̃ vnitõez. Vir⁹ãt fortis cibũ nõ expetit ꝓpue cũ ſupfluoꝝ fuerit digõi ſuẽta ſatagẽt ad benignũ ea reducẽ vel ,ꝓpeliẽ. Rurſus. Meli⁹ prãdẽtes amplius pñt vti exercitio qõ i ſanitatis cuſtodia potiſſimũ exiſt: calozẽ nãq3 vigozat inatũ: t oẽs Vtutes fortes efficit cũ ſupfluoꝝ expulſione: qõ oñdit cũ oportear eũ q̃ exercitãt vt cib⁹ extern⁹iã digeſt⁹ fit i ſtõ cpate t venis: ꝓmi tertia. vñ collz. 6. oz oẽ digões celebrantes eẽ cuz ſit exercitiũ. Sic ãt euenit q̃n cena prãdio mino: extat cũ cib⁹ dzia prioꝝ vltra. ii. horas pmanet i vẽtre. Tũc ãt mane ſcõ eũ oportebit a ſomno ſurgere: ac moueri digõe nõdũ epatis ,mediata q̃ q̃dẽ p ſomnũ iuuat t getẽ ſicut q̃ vẽtris t p motũ ẽ exteriorib⁹ ad interiora ſrm: ita vt adueniẽte mane digõ ſomno pfecto pturbabit cũ tunc tpe adueniat exercitij. Cũ ãt meli⁹ prãdetur Vtus digeſtiua nutrimẽtũ oblatũ digeret in die adeo q̃ pſcitur vẽtris digõ nocte ſupueniẽte: ac epatis ſilr incipit t ſinit digõ vſq3 ad mane: vt adueniẽte die ſit mot⁹ e ꝓtib⁹ interiorib⁹ ad exteriora. Nã digõ mẽbroꝝ talẽ vt eẽ alius motũ imitari. Sic itaq3 poterit aũ prandiũ pozi melius exercitari tpe quo digõ tertia pſicit: qõ nõ poſit ita ſuſcepto cibo ampliozi in cena cũ digõ tertia nedũ fa ſuiſſet cõpleta. Ita igit appet quõ rõe ſubiecti quo celebrat digõ diu erſiſicet quãtitas exhibitõnis cibi i prãdio vel cena. Si Vo ꝓſideret diſpõ ñs agẽtis t patiẽtis q̃ familiaritas ẽ quedã t cõſuetudo nã exãs altera frm Hip. in libro de aere t aq̃. t Arſ. i de memoria t reminiſcẽtia: t dr altera nã. i. alterãs natura vel qdã nã. Et cũ vſus ſit res ex nãm expediet alimẽtũ plus aut minus in prãdio vel cena: vez cõſuetudinẽ exhibere: q: ꝓſuetudo ẽ res maria in ꝓſeruãda ſalute t egritudine curanda. 2. re. a. Qõ oñditur eo q̃ eius mutatio t marie ſubita vehemẽter ẽ leſiua. vñ Damaſ. Mutare ꝓſuetudinẽ nociuz eſt t moleſtũ t ꝓcipue ſenib⁹ t iõ. 4. Almã. Mutaue ꝓſuetudines abolende ſunt ſz nõ mor eo q̃ nã nõ ſuſtinet mutatões repẽtinas i tegni. Si gdẽ rõe ꝗtinctis obſeruandã: q̃m aut erit tpanũ calidũ vel frm: aut commixte vel celeriũ mutabile. Si Vo ad tpanum oz in aũdictis ſubiectis, ꝓpter aũdcũ ꝑdicta prandiuz ſup cenã magnificare: q̃ ſi calidã adhuc q: nocte ſupueniẽte eſtuoſa digeſtiua nõ valz alimẽtũ ſupfluitatesq̃ cã b min⁹ digerẽ. Et iõ egyptij t ſyrij calidos ibitãtes regiones meli⁹ prandẽt q̃ cenent. Si ãt frm ſilr cũ i plurib⁹ luce diurna ꝓortet digõ t reſoluant ſupfluitates i eis abũdãtes q̃matie. Propi ſrig⁹. n. circãdãt nã nocte itenta ẽ circa tũtes ſupfluitates digerẽdas: vñ nõ expetit multũ alimẽtũ adminiſtrare in cena quẽ gdẽ tenozẽ obſeruãt vitranõtoni frigidas in habitãtes regiones t ꝓcipue gallici pl⁹ alijs rõe vtẽtes. Sic itaq3 appeat diuerſitas aſſumptõis quãritatis alimẽti ex plurib⁹ intẽtõib⁹ ſuſcepta: t q̃ vſus tũ dẽ cũ plures egritudinũ ſint mãles q̃plaria ẽt corpa ſũt laſſa: maiozãdũ ſore prãdiũ ſup cenã. Propter q̃rtũ gdẽ ad primũ dõm q̃ Hip. logꝰ i corpib⁹ nõc egris: hic ãt fmo ẽ d ſanoꝝ regimine. Aut corpa d qb⁹ logꝰ fũt i materiei expurgatõe ipſa digeſta. cõcellez. n. ẽ ifirmi nõ ſupfluoſis meli⁹ cenare. Neq3 ſuppleãdũ vt gdã q̃ mane vtẽdũ fit melliterate aquoſo: ſz endiẽdũ pon⁹ q̃ poſt mellicratũ vel oximel per duas horas dãdus ẽ ordei ſucc⁹ vt appedit: dzia. iꝗ Et d Cõmẽ. Meli⁹ gdẽ nũc ita dici mellicratũ gdẽ primũ: poſtea Vo ſuccũ piſſane offerri. Cũ ãt dixerit i veſpã ꝓducere poſtea ꝗticularioꝝ doctrinã facit ñ vltoriẽ. Ad aliud dõm q̃ vi ga. erat ſupfluitatib⁹ mãdus vel q̃ mioꝝabat prãdiuz laboris ciuilis occaſiõe pp ifirmoꝝ viſitatões crebras. Ad aliud dõz q̃ non oẽs digerãt byeme meli⁹: ſz calidi carnoſi: vt oñſus apboriſ. i. Vel meli⁹ digerẽt niſi ſupfluitates in corporib⁹ adeſſent: t frm b ꝓceſſuz ẽ plus exhibẽri de cibo. Neq3 ẽt ẽ ſiſitudo multimoda ſomni ad byemẽ t vigiliaꝝ ad eſtatẽ. Ad aliud dõm q̃ i plurib⁹ melius digerit i ſomno q̃ vigilia ſi digerenda ſint pia. Sz dcm q̃ ſomnus nocte bz i plurimis ſupfluitates ãplr⁹ digerere: t nõ ſic alimẽtũ. Ad alia duo ſilr vt apputi i nõ pauciis corpib⁹ ſupfluitatibus redũdanti bus. Ad ea ẽt q̃ alteri⁹ ꝗtis qd dõz quãtũq3 vicãtviſuz. Nã ad pmuz dõz q̃. A. logꝰ d corpib⁹ vehemẽt t. q. ꝗtinuo ſe gymnaſio exercitãtib⁹. Ad aliõ dõm q̃ quoſdã vt calidos carnoſos magis iuuat caliditas ſomni ad digõem q̃ ſolis t lune. Ad aliõ dõz q̃ b ẽ vez ī pax cenãtib⁹: i plus ãt nõ fic. Dzia. in.

Dod ſup fructus ſit dibendã oñdit. In dietis. n. ꝗticularib⁹ ꝓſica ſeiuno ſtõ vel vacuo ſunt edẽda: t poſtea vinũ vet⁹ odoriſez bibẽdã. ipſa Vo extãt corruptibilia d facili qõ denotat eorũz. q. ſetoꝝ cũ icidũt ferro. Siſe nãq3 i bis exiſtit et aliis. Adhuc fama nõ oio dez dik quã ꝓpli multi famãt: etbi. 7. Impetus. n. ꝓſequũt ãplr celeſtes. ſamoſus ãt fmo: cũ aliqõ vinũ ẽ potẽti⁹ t aromaticuz id bonũ, p peponib⁹ exiſtẽ. Rurſus. Illõ ſup fruct⁹ exhibẽdũ qõ eo⁹ corrigit malitiã ipſoꝝ q3, ꝓpellit nocumẽta cũ ſere vlr ſint mali ſanguin ẽ humore repletes aquoſo. Dmõi ãt ẽ vinũ cũ ſit calidus putrefactionis rectificatiũ vniuerſas mouẽs excreatões. ii. d ige. Educitq3 ipſos ad ex pp coleri quã mouet: t iõ ꝗtio tertia eius vſus ꝓcedit inuẽibus. Eſtq3 ceu tyriaca maior calida ſi frida corpa: fra calefaciẽs ſicca humectãs: t humida exiccãs i dietis ꝗticularibus. Itidẽ fructus aſſumpti calidi ex ãt aut frij. Si qdez frij potus ceu vinũ illis ꝓpetit cuz ſit calidus eo⁹ frictatis p oppoſituz correctiuuz. Si Vo calidi fridozuz aliqs potuz vz aq̃ t ſimilit ſi ſicci fuerit aut humidi Itaq3 ſuper fructus t vſr cibuz humoris praui ꝓpe rit potus t ꝓcipue vinuz. Jn oppoſituz ꝗtio ſtis. Super cibuz mali chimi bibẽ vinuz dũ comedit aut

ante: aut postq̃ digerit ē malum: qm̃ facit pranum
chimū i extrema corpis penetrare. ⁊ subdit alues tū
filr sup fruct⁹: ⁊ pcipue melones. Pali: fm arabes
sup cibū vlr nō ē bibēdū ⁊ pp̃e vinū nisi postq̃ dis
ti⁹ vēter iscederit: dzia. iii. ne fiat distēsio iter vētre
⁊ cibos vt eos tāgē nō valeat: vel aluinus depoziret
idigestū i ptes. Fruct⁹ ār sunt q̃ cibus sup quē ad
hac min⁹ eox timēdo malitiā erat bibēdū. Et ti: cuz
sint alimēta medicinalia magis ñ ē ipis qd adiungen
dū q̃tū possibile ⁊ trū bñs delactois seu alitois Et
iō de alimtis docet scdo exhiberi p tpe ñ puū aq̃ assū
prionē simplr alimti: itaqz sup fructus ñ ē gcq̃ potā
dū. Propē pmū ⁊ sciēdū q̃ fructus st vegetabi
lis semina ex ipox superfluis pducta: q̃ multiplicit di
uersificatur q̃tate ipsox dulcreta ⁊ ptinua: ⁊ assu
mēris q̃tate sbā origie ope ⁊ tpe. Qualitate qdē
differūt puta nāsapore odore ⁊ colore. Nā qdē qm̃
qdā st calidi ⁊ ficci: alij calidi ⁊ humidi: nonnulli fri
di ⁊ humidi: alij ⁊ fridi ⁊ ficci: ⁊ qdā vt possibile
tpati. Sapore ⁊ oi vt dulcedie amaritudie ⁊ reli
qs: ⁊ odore filr suo mō fm q̃ possibile sit denotare.
Itidē ⁊ colore plurimū ñ attinēt viridiori q̃ āplius
expoliat maturitatis tpe ⁊ ad albedinē aut nigredinē
pmutat. Substātia cqdē qm̃ qdā st molles aquosi ali
q terrestres duri: nonnulli viscosi: alij frāgibiles: qdā
graues: ⁊ alij leues: ⁊ q hmoi. Dīgie ār: q: st alij
vegetabilū ceu q olex aquositate pticipātes āplio
ri: alij ār box qdē miori. Dē ⁊ q: qdā fuit ppor
tionabiles alimēto: vt fic⁹ vue ⁊ maturiores dactili:
remoti marie sicut corna ⁊ nespilla. qdaz ⁊ medij
vt nuces poma ⁊ talia. Nonnulli vētre solut ⁊ vri
nā, puocant: vt prana vuax maturiores pcpones ⁊
cucurbite. Alij ⁊ stipāt ceu pira sorbe nespilla ⁊ myr
tus qdā ⁊ medij. Diuersificenē ēt fm tpa qm̃ sere
ñ oibus maturāt tpib⁹: estate tñ ⁊ autūno marie. Su
per fruct⁹ ⁊ audio bibēdū assumōt: aut imediate
ipis sere comestis. qd ār fit pot⁹ dzia ofisuz. iii. Si
tis sqdē sarmacox pmo duplici accidit de cā vel ex
hūditatis mioratōe ceu ⁊ tingēs a stō ⁊ vlr a pribus
nātib⁹: aut ex caliditatis ñio vehemēti vt quo a spōa
libus. Corpa ēt fruct⁹ assumētia variat i naturis ⁊
i cōpositōe vt ⁊ fruct⁹. sūt eni qdā casa reliq̃ fra ⁊ fic
ca ⁊ c. ⁊ alia stiptica: nonnulla solubilia ⁊ alia media:
⁊ b⁹i dzijs diuersificata q̃ multū. Propē fm ⁊ ⁊
sciēdū q̃ alij simplr ptulerī nullo mō sup fruct⁹ so
re bibēdū: neqz ⁊ vlr sup cibū nedū sup fruct⁹: dzia
ptacta. Alij ⁊ ex argutis pceperunt sup ipsos sorbe
bibendū tāq̃ potu eox corrigere malitia. Quid ār
de bio sennēdū ex dicēdis ⁊ñr appebit. Propter
tertiū ⁊ o sciēdū q̃ sitis aut ē valida clamosa ⁊ maxie
certa vel ñ talis. Si qdē poz exbibēdus ē q̃litercūqz
potus. vñ. iii. Dz pculdubio vt nimiū sitientibus
potus exhibeat: q̃re. 7. curatiue: Quis ñ vltra serēt
sitī simul vt dicebat eligēs mori magis q̃ vinē ⁊ tri
status. ⁊ filr de marasmo. vñ. 4. almā. ⁊ pmo practi
ce: Si necessitas vrgeat sup cibus bibat ex aq̃ pax:
nō ār ad satisfactē sitis sedāde q̃ q̃ sulcit: q: q̃ in
vehemēte passione ⁊ anxietate aiai iducit amouēdū
ē ab eo. Talis qdē ē sitis siue ab inatōe accidat seu ab
istātōe cū hūidū dissoluat nāe caloris pabulū ⁊ fulci
mētū insti. ea nāqz ⁊ sumptōe cāt humiditatis vtili
orīs ceu fames grossiorīs: q̃ inuit de fine titulo ita.
Dij tibi dēt nudosqz lares iopēqz senectā. Et lōges
by emes: ppetnāqz sitī: ceu ⁊ detātalo enigmatizaue
rāt poete Est ex B ita ⁊ sup fruct⁹ bibendū. Si ⁊o
sitis nō fuerit b⁹, tūc attēdēdū qm̃ potus aut expetit
gra medicie vel alitois. Sqdē pmū aduertēdū an
fructus supti sint sīi corruptibiles de facili ⁊ vēter si
milī: qm̃ tūc vinū exhibendū vetus odoriferū poēs
q̃ ē celm ⁊ siccū: dzia. 70. Et hec itētio bita i dictis
vñ. 2. re. a. ⁊ pmo tertia: Bibāt pax vini nec aq̃ mi
xti cū q̃ pter ⁊ suetudinē fuerit prāsi: nā vinū tale ⁊ i
tāta mēsura sumptū alīat ⁊ digerit prādiū sumpti
absqz deductōe ipsi⁹ aī id i venas: q̃ ⁊ vinuz opat
sup fruct⁹ matie. Si ⁊o fuerit vētris calidi matie:
sic vt eox remittat calidites pot⁹ ceu aq̃ exhibeat in
q̃titate modica ⁊ pp̃e cū sitierit timēdo ne ipz i cole
re pmutētur putrefactōez quo duo fuciūt ad hec pte
iducta. Si ār pot⁹ alitōis gra pura deportatōis ituca
tur: aut cū ē nutritōis vt alij potuū pp̃e vinū cū ce
teris sui calditate sbe subtilitate ⁊ ac nāe mutabili
tate subest i ptes sup cibū meli ⁊ humi: ⁊ fruct⁹ matie
qz multos ⁊ aquosos celeri⁹ corruptibiles si ē potus
lumēdus: ⁊ pcipue cū fuerit q̃litatis maioris: satagit
eni prana humida i extremū corpis penetrare: q̃ ⁊o
luit. a. cū adductis i h ac prē imo vlr pcipit vinū nō
ē post cibū bibēdū cū sit ex reb⁹ spedētib⁹ magis ⁊o
gerit eni veloci⁹ ptrāsīs. ex hio sigdē itelligēs po
terit diuersitates fructuū corpox ⁊ potuū i sba qlita
te ⁊ b⁹i pdictis i adinuicē ⁊tāgē: ⁊ i eis indicare po
tū sup fructus sore donādū: aut mime. Noce tū q̃ si
tingat sup plures fructuū bibē alitōis gra min⁹ est
illaudabile vt aq̃ potet q̃ vinū cū ea malarēt āplius
q̃ vino: ⁊ ad iseriora iducāt cū nāe maxieq̃ vino cō
suetis. sit min⁹ amica. Vinū ār magis fruct⁹ saluat il
lesos ⁊ ad itima corpis ppellit. vñ vulgatū exprā ma
nus nocinū aquā sup fruct⁹ ⁊ ficus q̃ bibē vinū q̃ ⁊o
ōdit ex trisecā ifusio ipsax i aq̃ ⁊ vino. Quidā enim
dolores passi st itēriores sup fruct⁹ ex potu vini ali q
⁊o mortui id ē sup ficus bibētes. vñ ñ solū sup hos
ipsū bibēdū mime precipit: itia pmo: vex vniuersalis
sup cibū cū fit ex reb⁹ ipediētib⁹ magis. Digerū eni
velocit ⁊ penetrat cogēs cibū adhuc idigestū ptrāsi
re: q̃re opilatōes fac bēditat q̃ oinz egritudinū ⁊ ma
rie cronicox sūt mī: putrefactōes ⁊ demuz febres ⁊
spāta cāntes. Sz circa predēa dubitat qz quotidie cō
spicim⁹ bibētes vinū forte ac multū sup fruct⁹ aquo
sos ⁊ puerdialit sup melōes precipue. Dōz q: iz nō
patiāt hic i pñti vigore alīatine: ledētur dēmū i po
stex ⁊ aggregatōe superfluox paulatim vñ alimtox. i.
Nō oz negligē pura facē oia ad esū sanis. Cognos
scētes q̃ q̃ quis p singulos dies nocumētū ñ pcipi
tur eox pp pu tatē: tñ q̃ aggregatur ex ipsis tpib⁹
multo mālestū fit aliq̃n: q̃re eozūdē. 2. Ab oib⁹ ab
stinē ⁊ multo cachochimie edulij ⁊ ñ facile fint aliqb⁹
digestibilia later. n. tpe multo pran⁹ i venis chim⁹
ex his aggregat⁹ q occasiōe modica deuenit ad pa
trefactōz: sedē opens mali morīs vel dōz q̃ plus sūt
ref ex rōez: pmo tertia. vñ ibidē iz pot⁹ ne gcē oīl sim
pliciter sup cibū: sēditur tñ q̃ sup ipsū bibē duas bri
elas aut tres ñ noctz ei q̃ ⁊ suetū ⁊ ⁊ suetudo nāqz ē res
potissima i sanitatis custodia. 2. re. a. appens. Pro
pter q̃tū vero ad primū qd dōm is apparuit. Ad ali
ud dōm q̃ fmo illorum samatus fm qd verificatur
vt nisum fuit ceu cum gra medicie aut vehemētis si
tis potatur super ñ uctus. Ad aliud dicendum cum
inductox ipsius plurimoū concessione cum gratia
correctionis pot⁹ sumatur et i modica q̃titate neqz

cum ad extrisecā fructus pducit vinū olno coleram
cū ando: vt ē magis per vinū educat q̃ per vētre
sic ār oz i vēs pgredi: et ad itrisecā ipsos perducē.
In paucioib⁹ eni colera reperīt i stōacho. Ad aliū
dōm ēt q̃ potus illud operat gra medicie: nō ār aliti
onis quo gra iā rōnabilit vnū ē cōcessū: alterū vero
negatū. Ad ea ēt q̃ alitius partis qd dōm apparuit.
nā pmū est notū per. a. itroductū cū neqz potū super
fructus alitōis gra. Et ita reliq̃ pcedūt et marie fm
arabum positōem. Differentia. liii.

Pod super ōtrā latus dormiēdū sit melius
ondit qm̃ super illud latus ē aptius dormiē
duz super q̃ magis adūcit sōnus. hoc ār est
super dextrū. pbl. 6. Rursus cū dormitur super dex
trū venter i q̃ o digerēda ⁊tinēt supponit epar cali
do ⁊ hūido digestiuo: velut lebes igni. Q̃ ō ār ei sup
ponit digerēs meli⁹ decoqt q̃ id q̃ supponit cū ca
lidū supiora petat ⁊tinue. Adhuc meli⁹ ē dormire su
per illū latus a quo epar ⁊ mēbra cbilū ⁊ cbimū me
lius pāt ⁊ puemēti⁹ attrahere. Hoc ⁊o ē cū sup dex
tr dormit ppter vicinitatē epatis ad mesaraicas ⁊
mēbrox ad epar. Amp. tenebre ⁊ferūt ad meli⁹ dor
miēdū ppter lumē nāqz ipm mouēt pgredientes in
ex ex filtudine quā hāt ad illud. vñ lumē ⁊ loci illu
minatio ponit cā habere: tertio pzia. Sz qñ dormit
sup dextr fit puerso ad tenebras: pb. 6. Pali. In
statuat figuratio q̃ ē ppter fulciri sup finistra in vigi
lia. itaqz sup dextrū dormiēdū ē latus. In opposi
tū tredecima tertia. Somn⁹ sup finistrū ē plurimū in
uamēti i ⁊ostrādo digōem ppter ⁊ ⁊ benfionē epatis
sup stomachū. Adhuc sic cōmodi⁹ dormiēduz ē sup
vlius latus vt supfluus decurrāt ad ipm sicut ēt capi
te ob hoc ⁊ pcipit dormire cleuato. lat⁹ aūt vtli ē finis
trū: dzia. 47. Rursus: sup illud latus meli⁹ dormi
endū sup q̃ delectabili⁹ accubum⁹. bmōi ⁊o est fi
nistrū: pb. 6. sup ipm nāqz ē fulciri. Ett. tritati refi
stit splenis: ita ⁊ mlie cū lat⁹ calidi⁹ ad modū coopto
rij supponat et: pp q̃ sup latus dormiēdū erit fini
strū melius. Ad aūt idrūter super vtroqz fit dormi
endū vt elici ex pnosticox. i. fm mei translatōez ita
Jacentē ⁊o oz suscipi egrotantē a medico i latē dex
tro vel finistro. bmōi ār idrium vel difiunctōis oñ
dit nota. Propter primū qdē sciendū q̃ latus hic
q̃situ ē corpis superficies super quā hō declinat cū ab
erectione aut sessione desistit vel medio. Est ār qua
drupler: dextrū finistrū in anteri⁹ ⁊ posteri⁹. Quid
ār fit dextrū ⁊ finistr oñdetur. dzia. 153. Anteri⁹ aūt
ē in quo magis sunt sensus: posteri⁹ vero mor⁹. Su
per anteri⁹ ār iacere sup vētres ē psterni. Posteri⁹
⁊o supine super dorsuz. Quid ār p dormiēduz ipo
tet: dzia visuz. 108. Propter fm ⁊o sciendū ali
quos magis laudasse sup latus dextr simplr eē dor
miendū, ptulisse. Alios ⁊o sup finistr quox sūt pta
cta motius. Sed eox defect⁹ appebit ⁊ñr nō. n. fun
plr ē hoc vex enūciare: sed cū determinatōe āplioi
Propter tertiū ⁊o sciēdū q̃ corpib⁹ exñtib⁹ suffi
cienter iculpate sanis prius icipiendū ē dormire sup
latus dextr: deide dormiēdū ē sup finistr: diu vt digō
pficiatur stomachi: ⁊ tādē sup dextr itex reuertēdū
vnde Aris. Alter. dormi rpete prio sup dextr latus
vna hora: deinde sup finistrū: ⁊ illic pfice dormitio
nē: prio ⁊o tertia vbi magis hic fmo complet. Dz
vt post comestionem pmo sup dextr latus dormiat
pauco tpe: deinde sup finistr revolutat: postea revol
uat se super dextr. Super dextrū qdē prio dormien
dū vt alimentū fundū petat vētris in quo, ppter cor
nositatē ⁊ ppinqtatem ad epar: ⁊ ār bq̃ pfectio: effi
cit digō. Cū. n. iacet sup latus dextr. vēter cui fū
dus declinat nā magis versus finistr decursū direcū
tāc situat tenēdo ⁊ epar bz velut p culcitra sup q̃ is
expandit: ⁊ sic alimentū magis petit q̃ ifima. Et iō p
cipio sarmacantib⁹ sup dextr iacere: vt fumi a far
macis resoluti meli⁹ pāt per ptes transire: postea ve
ro cū soluit sup finistrū. Cū ār descenderit cib⁹ tpe ñ
lōgo tunc reuertat ad finistr: qm̃ fundus vētris ita
lateralr quodā mō tēdit in sursuz. Pēbit ēt epar sup
positū calefaciēs ipm sui calore ⁊ctino, quodā pon
dere cōpressuo vt ide figat vehemētius i illū. Am
plectit ēt ⁊ ⁊tinet vētre oīquaqz velut q̃ manu ali
q̃d digitis cōprehēdit āpliatis: ⁊ demū parūp super
eo ⁊strictis vt ea ifinuat icisio. Et iō dcm tredecima
tertia. Somnū sup finistr latus eē plurimi inuamēti
ppter cōprehensionē epatis ad stomachū. Ex huius
ēt applicatōe ⁊ vnitōe ipellit epar magis versus me
saraicas ⁊ intestina: vt q: eis cūctis pibzeniozā pāt in
epar cbilū demādare: post ō vero digōne i vētre iā pfecta reuertat sup dextruz vt fund⁹
stomachi declinās in dextruz ⁊ pia⁹: ceu dcm ē antea
, ppteres vt. q. supfluū pōd⁹ vētris q̃ i eo ⁊tinebat
descēdat. vñ tredecia tertio. Somn⁹ sup dextr ē cā
velocitatis descēsiōis cibi: q: ōpatio stomachi: ⁊ ci⁹
situatio facit illud necessariū cū directe fund⁹ ei⁹ pe
tat q̃ deorsuz. Alig tñ bāt ex ⁊suetudine vt sup al
tex solū dormiat lat⁹, aut, ppter sōni, ⁊ fundit ar ⁊ vel
brevitatē noctis ex alimētis repletivs pozōsis: vt nō
excitēt neqz ō latē illo moueāt pzi⁹ q̃ op⁹ fit eos cu
gilare. Qui sqdē paulatine ad id q̃ dcm ē sūt redu
cēdi si ār nō vertat i sōno meli⁹ fit vt appz q̃ postq̃
cib⁹ descēderit i fundū vētris erectōe vel q̃ modica
deābulatōe sup finistr se ōponē. Dixi ār i sanis cū ō
terminatōe eo q̃ si q̃s vētrē habuerit fluxū oz eū sup
finistr ppter ptactū iacē. si ār ⁊stipatū ppter cāz op
posita sup dextr ē accubāduz. Silr bñs epar calidū
oz cuere ne sup illō dormiat: vētrez vero bñs frīm
sup finistr latus accūbat. Sūt ⁊ alij duo ptacti mōi
dormiēdi vt anteri⁹ super vētrē: q̃ qdē laudat i hāti
b⁹ frōs vētres valde. vtrāqz. n. digōem mire cōfor
tat ⁊ prepat ad superfluox expulsionē per vias suas
vñ tertia pzio. Super vētrē iacē auxiliū sanis fert ma
gnū i digerēdo: q: calore cōprehēdit ⁊ retinet nālez
q̃re augmētat. Est ⁊ ali⁹ retro vt supine iacē q̃ oium
ē pessim⁹ digōnis partes distare faciēs ⁊ superfluita
tes, pbibēt exercenti: ⁊ i cerebr nucā ⁊ neruos ipellēt
Nō. n. loc⁹ bz posterior per quā superfluā excernāt
q̃re morbi ⁊surgūt q̃plures ibidē. vñ resupine iacē
malū ē ad p̃uas preparās egritudies sicut spopliam
phrenesiz. i. litargiā: ⁊ icubū: qm̃ superfluitates ad
posteriora declinare facit: ibiqz retineri. Nō. n. viā
bre pōt ad palatū ⁊ nare: iuuat ēt ad bonā digōez cō
stare iacē ⁊ nō extēse. Mēbra nāqz digōis magis in
nicē appropinqnt. loc⁹ ēt relinqtur vacu⁹ vēto sitati
b⁹ vt gcāt i note, pbl. 6. Adhuc aliqñ petit⁹ ē accu
bitus sup latus dextr vel finistr, ppē cōfuatōez sani
tatis: ceu nāe: iterdū vero, pnosticatōis gra. cū. n. q̃
iacet sup dorsuz nisi cōsuetudine vel fatigatione fiat
denotat aialez virtutez ita, pstratā cū eius istris ut se

naqueat sup musculos latex sustentare: ppter quod in do:lū ,pcidēte velut cadaver. Cōmen. ibidē: signi ficatio ē prana sup ventrē fili accubitū ,pter ,suetudi nē vitupat vñ ,prosticox.i. Sup ventrē iacē cui sa no dormire in'uetū ita malū: qz defiplentiā denotat aut cox q circa vētr ē dolorē vt denotāt iliaci et colici. sic igr tacta fit Vitros cū ei⁹ breuioribꝫ fulcimētis.

Propt qdē ārtuz ad ,pmnz dōz q iacere super ventrū p accidens plus adueniet sōn⁹ vt ,ppt motū labo riosū q fuit i vigilia et ,pcipue i laboratibus. Aut dōz q. lz sup ipsū sōnus magis occurrat ñ mē ē sup id dor miēdū cū ñ sic vt oēs; celebrek digō et supfluitatez adueniat excretio. Ad aliud dōm q cū epar supponi tur vētri magis calefacit ḡ qñ supponit sicut calbis iflātus supimissus magis ledet ḡ submissus: iuuat eni pondē ipriméte ac cōpssione. Neqz ē fise p calo rē simplici ente i corpore sbtili alia petēti: et i grosso cōpacto p cōpssionē corpis i corp⁹ agēti. Ad aliud dōz q nō magis vicinat epati mesaraice qñ sup id ia cet cū disgreget magis epate āpliato: vt eo dato me saraice nō attrahāt nisi qd digestū: digerit āt laudabil⁹ vt declaratū ē sup finistz accubando. Ad aliud dōz q cā aris. ,pbabilis ē t fortassis ꝯ alioz opinionē Sic eni multotēs logī illo libro: imaginat eni oculū dextrū ,spicaci⁹ vidē: cū ḡ sup dextrū tūc ocli nās dext occultat vt nō videat: cū āt sup finistz euenit ,sinū. Aut dōz q illud ,vificat i loco lucido. Obscuro eni fiē magis dormit ñ vt referre. Ad aliū dōz q ,cludit somnū fieri sup dextrū cū delectatōe in q/busdā. ñ āt ,pfectiorē digōnē in ,primis t supfluox excretionē: ḡtū Vo arguta ,ptis alteri⁹ ,uincāt dudū appuit. Dormiam⁹ nāqz delectabili⁹ sup finistz fiē accubam⁹ nisi labor ,pcedēs aut vsus in ,sinū nos ducat. Ad vltimū ēt qd dōz appuit: cuz hic ārtur accubitus inuamētū t nō ipsius ,prostica significatio.

Differentia.124.

Quod coitus non ,operat i re.sa. mātur qñ qō abbreuiat vitā corp⁹ infrigidat t deficcat t calorē dissipat nāe cū e.us ñ pua ps ipso fras educat nō expetit i re.sa. talia quoqz facit coit⁹. Mulus eni cū nō coeat lōgiorīs ē vite asino t cquo ex qbus ē genitus: t semelle masculis si fuerit coitus: ,ppt qō passeres mares breuioris vite sūt semelis: de cāis longitudis t breuioris vite. Nālis quoqz calorīs exolutionē denotat miorātio corpis ,ptis ,pstratio ,tingēs ide. Ad huc qō pōt supfluitatez eūare fine lesione ea q cū nocumēto educit peligēdū ē coitu omisso: tale qdē ē exercitiū p puā pilā ,pcipue t magnā. 4. de re.sa. Qō ēt apparet ex ipsi⁹ bonitatib⁹ oñis libellulo i exercitio cū spera pua qnē i latinū trāsduxi vñ Mali. cuadēs ex egritudie coarctatōnis spermatis ē ille ex c⁹ corpe resolutū hmōi supfluitas aut p exercitiū vel aliā purgationem. Rursus: Posset hec supfluitas q coitu forras educit abstinentia fine lesiōe ,sumi: cū fit medicinax ,plecta ga. viatici. 4. introductū. amp. si coitus ñ ,uenit adolescētibꝫ solis. 2. de re.sa. Dis Vo ,uenit nō appet cū adhuc erit i augmēto quo ipediret marie. Rursus: Qō ē natū ad esse ñ dz euacuari cū ide soneatur nā. Tale qdē ē sperma coitu eductū. i. de ge. aialiuz ita coitus i re.sa. ñ ,sert. In oppositū sunt medici cū phis. Adhuc i re. sa. expetit vt oia mēbra suū actū ,pficiant. Sz coit⁹ est mēbrox gnātionis actus. amp. si coit⁹ cōpetit ,phlaticis t ,uenient alioz ,plinis magis illis ad hāc dispositis. eis āt ,pfert imo ipsox ēt passionib⁹: ,pbl. i. t. 4. ,ppt q i sani. re. ,petit coit⁹ Propt ,pmū qdē sciēdū q coitus ē marīs t femelle i mēbris gnātōis applicatio q supfluū expellitur quāti ad finē ,spēi vel idiuidui ordinati. Duplex nāqz ipsius extat finis. Dn⁹ qdē ,pncipalior: vt i ,spēi gnātionē. vñ. 5. theorice: Nā coitū i aiali cōstituit gnāndi cā: vt ide ,spēs ,pmaneret i aliū. Et lō Isaac. 9. viatici: Deus i aialib⁹ i coitu admirabilē ac i sepabilē delectationē exbidit: ne sorte coit⁹ abboiatōe destrueret gnātio: p vim nāqz gnātiuā q ,spmate vtit cen organo ,spēs diuino t imoritali pticipāt inq̃tū ,pnt: t ōsia t de ge. aialiū. 2. vñ Cōmen. Solicitudo diuina cū nō potuit facē ,sctz idiuidū aial ,pmanere iserta ē i dādo ei Vrtutē q possit ,pmanē in ,spē. Alius qdē est ,sctari⁹ t hic duplex: Dn⁹ qdē vt necessari⁹ t appropādus ad regimē sanitatis ordiatus de quo ,pñs extat iscriptio. Alter Vo inutilis magis t illicit⁹ vt ,pter delectatōz t prauā ,sductiōnē pact⁹: t hūc ,pnē ipsi⁹ exneū ,pponāt aliis necessariis ,plimi. vñ. 5. theorice: Maioris ,ptis bonz i appetēdo coitū delectationis cā ,ponit: paucox Vo finis t ,ppositū liberox ,pductio. Decēt Vo dictū ē maioris ,pris: qz vel phlosophāres marīe i dignitate voluptatū ,spreta: qz nō sunt de dispōib⁹ necessariis iesse nedū de ,pfectiōib⁹ Cōmen. i. accessu phyficox. vñ interiox. 6. Diogenes cynicus pariētissimus oium bonz factus ad ocz operā ,tinentia indigētē vtebatur tñ venereis: ,ire molestationē q ex ,spmate deponere volēs nō ,ppter aliqō delectatōis bonū dū amica vt aiunt ad ipsum venire tardaret manu exōssit ,spma tangēs pudēda. Quā dem⁹ aduenientem emisit dicēs se manu preuenisse: ameneū certasse: aut dinitz aliqui ,ppter bereditates relinquēdas: apborismox quta. Est autez sanitatis regimē debita ex rerū necessariuz cuz quodā discursu: qñqz medicinax leuiori vsu corpori administratio. Propter ,pm qdem sciendū q quidā ficut epicurus introductus i tegni libro tertio neganit coitū regi. sa. competere t corporis tēperati dicens nullū venercox vsuz fore salubrē. vnde collz sexto: Plurimi sapientez ,pbibent vsuz coitus in ,sercitione sanitatis. Epicurus Vo vt estimo nomē ,pprium fuit medici q opinoni Democriti adhesit t leucippi: sic asclepiades Empedocli. vñ primo de morbo: Nequaq̃ vnū est aialiū corpus quēadmodum atbomus epicurīs. In primo vero eloz in quo taliū positōes recitātur quedā corpa supponit a vertice infrāgibilia: quēadmodum t circa epicurū. quis tñ. q. huiusmodi imemor dixit q fuit quidā bō grandis sa mosus. Cuius qdem epicuri potuit esse motiuus: qz cum corpus cōponeretur ,pm ipm ex atbomis arguebat illud non cōpetere in re. sa. quod atbomos educit ex corpore: qz sic dissoluitur illius cōpositio: id āt coitus ait. Propter quod voluit cōcludere nullum fore salubrē. Hanc quidē positionem Ba. vt apparebit enerut. Motiuū ēt tollitur ipsius ab aris. in plerisqz t elementorum primo. Corpus nāqz oñsū ex elementis quantitatiuis quatuor cōpon quod hic prohibuit cum Democrito medico t qualitatibus ipsorum alterabilibus: quod asclepiades cuz Empedocle negauit. Amplius hoc cōcesso nihilominꝫ stabit icōueniēs cū arbomox qdam sint necessari ,ni i corporis compōne. Aliq vero ,ppter ,plecte fore: nō pauci āt superfluificat ēt euenit ponētibus corpus aliere predictox componi modo q̃ q̃ ēt sint de se ipsis bilis. Patiuntur tñ compōnis rōne: de morbo primo. Et huius qdem amplius appebit defectus i tertio dicendox. Quidā vero scioli p epicurū sectā voluerunt epicurcox audire ut dicatur ,pm eū nullum coitus usum salubrē fore: ,sz ad delinatōem omnē. Volebant. n. hos phos solum dici epicuros de cute ac corporis voluptatibus curātes in tra illō. Me pinguem t nitidam bene curata cute uiles videre nolles epicuri de grege porcum. Sed abfit q tales unq̃ sint aut dicantur phi: cum phia sit amor sapiētie ac abstinentia t concupiscibilium uictoria secretorū libro. quare hi fuerunt ut eis fuit possibile philosophantes recte ,spretis ut dcm voluptatibus. Beatis cuius sciendum q phorum tres fuerunt hereses Hec prior vz non potens attingere formā t finem neqz distinguere iter sensum t intellectum eū de natura sensus ponēs nō posuit aliqua ēt nisi corpa. Et lō sciam nālem primaz philosophiam statuerūt sexto metaphysice. ,pter quod merito dicti sunt epicurei q. de supra curantes qz solum quod superficiēnus erat in re tanq̃ i eius cortice ,pcipiebāt vt tñ accidētia t sensibilia. vnde nullas posuerunt esse formas subtales: primo metaphysice. nō. n. valebāt ad ,sbaz t medullā rei peruenire: hinc tox fere cōprehensionibus assimilati. Quare Auer. de sensu t sensato. Nō cōprehendit drias rex t intentōes eax ,ppries que sunt in re sensata. q. medullā de fructu: animalia vero bruta extrinseca cōprehēdūt. q. fructuum cortices. Alia qdem fuit stoicox secta. q. stantiū t meditatōe inuentiū que preter corpa formas posuit substantiales quox studium a pithagoricis accepit tendē in platonicis consumatū. Tertia quoqz piparetico x extitit. i. circūeuntiū per scholas. n. discurrebāt vt disputatōe que optimū Vitatis ingitiuuz ē istim in cognitionem pueniret occulti. Quox dux t principeps Ar. fuit astragelianus. Propter qdem tertiū sciendū primo qppe coitus ,pfiderent iuuamēta t nocumēta. Et dem⁹ gbus cōperat naturis t gb⁹ nō deinde Vitas aperiatur qfiti. Propter hoc⁹ primū sciendū q ipsius iuuamētū corpis t aie fi ōbite administrarentur q̃ multiplex extat. Reddit enim hoiem alacriorem audaciorē minus irascibilē minus qz cogitantē ingeniosiorē: motiuus grauiorē: corpe leuiorē: t melius dormientez: calorē excitat nālem: ac eius firmat Vrtutes: cōfertqz melācholie ac renū doloribꝫ t egritudinibus ,phlaticis dūmodo calidi/tas fuerit sufficiēter sortis: ,preseruat ēt ab apētibus āguinū t ,ptium genitaliū t fumū reuocat caput petē tē rollit tenebrositatez visus Vtiginē capitis granitatem t ,pprie cū sperma fuerit coarctatū coit⁹ obmissione. Nocumēta quoqz ipsius extāt q̃ plurima tā aie q̃ corporis: cū idebite fuerit expletus. Vitā. n. abbreuiat senectutē accelerare facēs: intellectz sensum t oēs vlr vires debilitat ac corrūpit calorem ac ,spm ipsax motorem: nerues dissoluit t articulos ,pprie anchas t vlr mēbra gressus oculos cerebrax nucā t ventrē ,pcipue debilitat omnēqz corporis dispositōem acgrem prauā. Et ad summū totā aiaz dis

fipat t corpus corrūpit. Que marie inducit qñ fuerit grandi delectatōe q ipso potius cum maior ide humidi quantitas emittatur ac ,spūalis calidi. Et ideo tertia vigefima. Coitus infantibus lz fit sedus t ,prohibitus in lege apud multitudinē gentium ,pfertur sic muliebri. Hic tamē concussione magis fatigat illo. Propter hoc ,pm sciendū q figo vult coit⁹ usū recte ordinare in salutem oz indicationes sumere a rebus naturalibus t sibi ,pneris nō nālibus t preter naturā. A nālibus qdem cen a complexione qz calida corpora: calida t hu. ,pcipue iuuant ex coitu debito nocent aūt minime deinde ,pata demū colerica: deinceps ,phlastica: mime vero ide alleuiantur melācholica natura: imo nocent multuz t pleraqz. Et in complexionibus sic ,pportionabilēr simplicibus reperitur obseruatio in quo eox calidū aut humidū amplius viget. vñ sexto re. sa. Innoria venerea solis humidis t ca. sunt t oibus q natura multi ,spmatis ūt cōtrarijssimi Vo siccis cōpsonibus venerei actus: t amplius quando fuerit siccitas fritari cōmixta t ,pcipue cum crasis testiculox fuerit hmōi. hec nāqz cōplerio semita ē ad mortē: ,pponum ,po. ,ppter quod Alma. ārto. a coitu corpora habētes siccavt ab inimico interficiente sibi cauere dñt. Et ,ppter hoc ,appz gbus hu. coitus ,pcellit ebūdātius ac gbus nō. In mēbris filr ac ,vtute competit exritib⁹ robustis debil b⁹ aūt mime cū eo ibecillitent amplius. In etaribus Vo marie ,uenit iuta adolescētie sine cum corpus augmētuz incipiat definere t antea pax aci iuuentute de mū t reliqua adolescētia. in prima tamē marie nocet modicū ēt si ,pfluus cū adhuc augmētū fit sufficiēter iteruū fintqz diminuti adhuc t debiles deinde in senectute: mime Vo in senio. vñ Po re. sa. cū ,pmissiōe ordinis administratōis sex rex dr. Incipe qdē oz laborez: seq Vo cibos t potus: deide somnos postea venerea debētib⁹ qdē venereis vti. Alia nāqz cācta cōia oia sūt etatis. Venerea Vo adolescētiū soli t cū ipsox fuerit oportunitas vt bis qdē q ,potus t posteri⁹ etatib⁹ aut neqz ,spmatisātib⁹ oio: aut ñ gnātiuū ,spma vel secūdū ,pue. Et hinc ē q ,gnto thorice inuamēta coit⁹ dicēda oia adolescētī ascribūt et inuēti ,prio quoqz practice. Bādiores minuāt a coitu q̃tū ,pnt seniores quoqz caucāt coitū oio. Cōpetit ēt i bitudine carnosa ,pcipue: deide in eqli postea i pigredie. Fortassis aūt i macie extenuata demū in sqlidiate mime vel synthesi. Hītib⁹ quoqz colorez ru. flauū ,pcipue cōncit: albū Vo vel subnigx neq̃q̃ aliosqz ,pportōabilēr hūnb⁹. Cōuēit ēt magis cōsueto q̃ ei⁹ opposito. Neqz eū oz mor ab ipso talē abscidere cū ide qd veneno fīle generet i corpe mortē inducēs iterdū repētinā t egritudines plurimas t principalioz ,ptium lesionē t vlr prauū corpori acgritudinō ceu magis religiosatis t vidustis mor abstinere monētib⁹ euenit: iterioz appens sexto. Et figdē vsus sordinat⁹ ,pcipue nocet senui masculio. Femelle vero pax cū i eo laborez mime. Sumit quoqz ipsius idicatio a rebus non nālibus t maxime a ,pte cui supperūt alia. t hoc dupliciter aut vlr ,put ē vna ,ptium q̃tuor āni; t sic cōuenit principal ter i vere dem de hyeme deinceps estate minus: mime Vo autūno vnde primo practice. Minuatur coitus autumno t temporib⁹ ,pbus graues t pestilentiales imminēt morbi iuxt illō. Sanⁿ in autūno fore fi vis ,pcitoz cūno. Et

similiter audiēdā ē de aliis aeri adscriptis. uñ Democritus ingē: Coitus certis tpibus uerno ⁊ autūno pagi oz reddi se, ppē antūnū suspectū cuz et⁹ collega magis ordinario dicēte: Nos āt ꝓueniēs tpe ad uenere exercēdā autūnū fore dicim⁹. Q̄ ō ēstēdā ñ modicū et forte q̄rūt taliter superfluū eūare melancolicā aut ,put tpe ē bona uel particulariter ,put corpori cū aliis adueīt reb⁹. Q̄ ō ēt dupliciter ē cū dcm̄ fit coitū ⁊ ad spēi permanētiā et ad idiuidui ꝓuatōes ordinari. Si gdē ꝓmā cū fit ipius usus post cibos uentris digōnē ac eos ꝓcedentū et ad sōnū ut eo expleto dormiat et quiescat. Hoc eteni tpe optimū ē, plificatiōi qz dormit demū mulier ⁊ maris spma firmat i mirice. Spūs ēt signifin⁹ cū spmatis mā hoc viget bona In digōe ñ crudus neqz sup digōe iamit⁹. ⁊ ly ꝓmo ꝓractice de vtroqz coit⁹ itēdat fine: illā tñ maxie tūc audio q̄ gnātioni ordinat, ⁊ ō. a. vigesima tertio loquēs de coitu ꝓcipue q̄ ordinat i salutē idiuidui ait: Coitus bon⁹ ē ille q̄ fit bona q̄ superfluitatū segt eūo qd erit celebrata pfecte digōe i vētre ⁊ plusq̄ dimidiata i epate: ita vt fiat i expāsiōe iā nutrimēti digōe tertia. Sit ēt tpe vsus cū corp⁹ fuerit vt possibile sit oluz circūstātiaꝝ mediū: neqz repletā neqz euacuatū: neqz calefactū vel ifrigidatū hēcratū aut exiccatuz. Et vlr toti⁹ qd corpi occurrit mediocritas attēdat. Tpe Vo id ptiri diez nūero aut septimanarū seu alteri⁹: nō. n. facile diffinit: pōt tñ aliqs cōis ei termin⁹ adaptari idicatōib⁹ illi⁹ ispectis: qz Vo ad actū coit⁹ pp delectatōz vtdcīt magis quemlibet: ⁊ plerūqz ꝓfidcrās ga. q̄ freno id sobrietatis absorpto cōtingit peccare cū Vrus ꝓcupiscibil aliis rōi obediat mime. septio ethicoꝝ euidens ait. Q̄ ō si aliqñ i vsu peccet coit⁹ ⁊ puñ existat peccatū ⁊ merito cū modicū i eo fit grāde. Ipo nāqz thesaur⁹ euacuat nāe qñ ñ fuerit debite fact⁹. Ē ū. n. excesserit mēsurā: ly nōtāta eo q̄titas vt sāguis phlomia vel alii euacuet: vehemētior tñ ide Vtutī accidit dissolutio theorice gnato. vñ tertio ialiū. a. Q̄ ñ de boie spma exuit multū discolorat ⁊ debilitatur suū corp⁹ magis q̄ si q̄dragesies exiret de eius corpe sāguis tāt⁹ qz res est habilitata vt transeat i mēbra. Est. n. emissio pure ⁊ nātis caliditatis: ō gnātōe ialiū gnto. Interueniente quoqz circa ipz petō eligibili⁹ sit fm ga. vt ipo gs vtat calefact⁹ hūectat⁹ ⁊ replet⁹ q̄ ex his oppofit⁹ ⁊ olo dispōib⁹ caliditati ⁊ hūiditati attinētib⁹ cū semini ,ppositionēt p qd fiūt de religs audiat gnqz si nātibus reb⁹ nulla ēt re cū corpi aducit id pē nāz ōtinetur ⁊ ,ppe ianitōis ac Vtutī alia q̄libz ,pstratiua: qz ꝓcessū ē gbusdā egritudinib⁹ ⁊ marie coartatōis ipz ꝓserre ⁊ ,ppe phlaticis: dria. i86. Que gdē oia fin. l ita mfat: qm̄ cōit ; petit i dispōib⁹ ꝓcipue calidis ⁊ hu. i fridis āt ⁊ ficcis mime: mediocrit Vo i medijs. Ē ū. n. coit⁹ calidū euacuet ex corpe ⁊ humidū eo in nāt his sūdātes. Religs āt sec⁹ fm tñ pl⁹ euenit ⁊ min⁹ euenit. Tales Vo sūt dispōes pteōsīe ,ppē qd his ꝓsert: illis Vo mime. In ceteris egdē mediocrit se hēbit. Propi h⁹ tertiū, sciēdū q̄ coit⁹ ꝓpetit i re. sa: tpatos mēsura ⁊ dispōnib⁹ declaratio. qd mfat qz i re. sa. expedit sex rex necessariaꝝ admistratio cuz corp⁹ ab his pmutet ex necessitate. Coit⁹ Vo ē h⁹ i. nā fz Haly. ⁊ Joānitius sub iamitōe ꝓtinet ⁊ repletōe. Jurta Vo Ba. ⁊ haly. i arte ē i l. ꝓio tegni 3. ad accidētia reducitur aialiū. Inanit eni eius p se act⁹ ⁊ replet accidēte ceu dimissus. Permutationē ēt grādē facit i aiam calorē ab interi⁹ ꝓcitādo ad ex quo delitis segt aut qd tale. Ampli⁹ i re. sa. opus ē supfluitates educē cū retēte corp⁹ multis hēant modis corrūpē ⁊ mazie vt tactū q̄ spmatis. ep eni ipsi⁹ tpamētū ⁊ sbe habilitatē citissime corrūpit vt ex cova por emittat venenosus. qd āt coitu emittit ē supfluitas. Et firmat qz oinz mēbroꝝ ē ⁊ pncipaliū pncipaliter. Rursus qd ānducta hz inuamēta tollēs nocuñ toꝝ pluria expedit i re. sa. Huc āt mīratū fore coituz cū expertū actū. itaqz coit⁹ ꝓpetit i re. sa. Propē Vo q̄rtū ad ꝓmū dōm q̄ coit⁹ predicta iducit cū fuerit supflu⁹ synthomia ⁊ ñ i uno expletꝝ tpe. Cū āt mēsuratus ⁊ debite pactus vt declarat ē pl⁹ iducit opositū. aut lz i ipo vtcunqz actu antelata videat cāre post tñ factū fore nō diu talia manēt iducēs oppositā. qd inuit ar. passeres iducēs supflue coitōis. q̄ si malus fit lōgioris vite afino ⁊ equo: h ē cū fuerit coitui supflue: nō āt cū eo vt fic vtūt mēsurate. Adhuc fortassis ois abstinētia equo nocet ⁊ asino. Multo āt qz i eo dispgit p oē corp⁹ mime. In hozib⁹. n. i vasis corrūpitur gnātōis nisi fortes educat. Q̄ ō si ꝓ predictuz ifistitur qz cōtus educitur calor nāli ⁊ ipe gdē fortis quātuscūqz fit ñ minuit ex Vtute: imo ex eo ꝓuenit i sbaz spūs fortitudo ⁊ i aiaz audacia fa ꝓmo. Dōm q̄ humor ñ ē pure nāli gn ipso emittitur i diui duo saltē rōe futuri. Aut lz fit nātis ⁊ videatur nocē i pñti multuz ꝓsert i futuro. fic eni ⁊ spuere ledit qz i salutē fm. a. calor cadit inatus. Ad aliud, ⁊ ōm q̄ ly exercituz hēat euacuare ceteros supfluitates vt ad ipsoꝝ pareī eūonē: nō ifi hāc cuz ñ fit simplr supfluitas nō. n. q̄lis ē ly q̄nti soluz. Et qz ordinatur a nā vltra ad testiculos pp gnātionē emittatur. ita vt qs ñ possit eā abfqz copis lesione ide celerit auertere: nō fic āt de aliis pluris euenit supfluis. Exercitiū ēt euacuat supfluitates i cutē tēdētes vt hic expellātur: nō āt spermatis mām ita vt fit illā difficile euacuat ceu mā in itestinis deorsuz ꝓcēta p ano vomitu educitur nō āt secessu. Ad aliū dōm q̄ abstinētia magis nocz coitu ꝓcōditionato nec euacuat nisi p accidēs: neqz tale q̄le ēt dz. Et ly ipsa ⁊ exercitiū sint optis i supfluitatū excretionē nō tñ sufficiūt oio. ⁊ ō dcm̄ ꝓmo tertia exercitiū plures vtilitates afferre cū regimen aliud ꝓuentūs fuerit ⁊ rectū. Ad aliū dōz q̄ coit⁹ cōpetit i adolescētia ⁊ ,ppe circa illius finē cuz tunc corpora fiūt incipiāt paꝝ crescētia: vel p adolescentiaz pōt inuētus audiri ēt. Aut dōm q̄ in greco scribitur akinasontū qd ,ppus dr stantiuz. Akimi eniz status interptatur. vñ in tegni vbi circa augmastica etatem dr ex arabico hz trāslatio in hora status adolescēte. Interdum tñ adolescētiuz ⁊ qñqz inuenuz trāsfertur Ad aliud dōm q̄ sperma nō ē natum ad eē in corpore generātis sed respectu generati. ly. n. sperma nō decidatur a toto realiter corpore omnino: hz tñ potentiā faciēdi qd oē. dria. 34. Differentia. lxv:

Vod ānno quolibet fit euacuādus oñditur:
quo bo'es experientia non in seipsis solum:
sed ⁊ in sublingalibus ante q̄z incipiat estas in similibus venis sanguinē auferunt sui ipsoꝝ ⁊ illoruz āpbōꝝ ptima. Quod gdē indefinite dictus equalet vñ um id fit artis indefinituz. Malin: sexta cauādē de multis recitat Ba. quos pharmacabat ⁊ phlomabat vere et ita preseruabantur a futuris morbis.

Quo neglecto iterduz eos incurrebant. Amp. sexto de re. sa. Quidā morbis molestātur vel fz vnūquēqz ānū: vel oio dcmū p duos. qdā Vo his egrotāt fz vnūquēqz āmū. Cū āt qs egrotat talī oz eūone puēnire cū tales fint mālesī morbi. Adhuc cū ipsāt plectoria ⁊ corruptio idigest eūone p phlomiā ⁊ pharmaciā Sz b ēi vere ⁊ autūno cū ver assiset plenitudini: autūnus Vo morbo ō corruptōe aphoriz. i. Rursus corpora fiūt disponūt tpe: ,pbl. ,pma. fz cū tpe i āno que dupliciter variet q̄dupliceē dispōem corpi ipsimet saltē vñ ⁊ q̄uor ac gmētabūt seu itēdēt hu. quos educet fit op⁹. Jtidē sicut se hz eūo ꝓticularis ad tpe pricularc ita ⁊ vltis vt se ad tpe se hēre vte cū vtrobiqz conuenientia videat: fz tpe ꝓticulari pluries ꝓcedit eūo vt apz 3 in vomitu sed aut bis i mēse ꝓcepto: quarto Amā. ⁊ prio q̄rta. Itaqz i tpe vsi vtr vt saltē semel erit eūandū ita vt ⁊ q̄ter fiat i āno. Propē qd quolibet āno erit eūanduz. Cui⁹ Jtinz scribit collz. 6. Dēni q̄ fiat eūo i septimanis ānoꝝ ⁊ cuꝝ medius. Amplius sexta aphōꝝ ñ dr q̄ simplicit fit eūanduz i vere fz ꝓdicālit vt gbusq̄qz ꝓsert phlomia vel farmacia phlomare aut pharmacare bos vere ꝓnēit. Adhuc hmōi eūo fit ad ꝓfustionē ne gs pat⁹ i futurā cadat egritudinē vt apz aphoriz. 6. fz plures nō sunt pati egrotare ci. fint sufficient fani. Aliogn quolibz egrotarēt āno qd inime accidit. Rursus talis eūo fiet ali quo q̄uor tpuz āni: fz i nullo ꝓpetet qz nō Vo cū nullus mali sit cātiuū. Est nāqz sanissimū ⁊ mime mortifex. nez fz estate: qz sub cane ⁊ ē ī canē molestē sunt purgationes qd ē estate i q̄ sicut pp vehemētē calidita tē dissoluētē ⁊ Jtiātē motui pharmaci, phlebet purgatio. vt apz aphoriz. q̄rta: ita ⁊ hyeme pp vehemētē frigitatē cū hu. accūbēt i corpis cētro inuicem adherentes. neqz fiūt autūno qz Vtus tūc vbilis ē. Est. n. nāe humāe Jtiā: prio fa: cū sit fri. ⁊ sic. fintqz corpa ,ppē estatē ꝓcedētē resoluta q̄re idigentia. non quoiz igit āno eūandū. Propē ꝓmū Vo sciēdū q̄ qd fit ānⁿ oñsuz dria. iij. Est āt eūo duplex: vltis ⁊ ꝓticularis. vniuersalis qdē, ppe dr phlebotomia ⁊ mazie i vere celebrata. nā oēs eūat humores. Ea nāqz eqlit eūat oēs hu. mixtos i venis ō pharmacijs ⁊ aphoriz. fris. q̄re prio q̄rta. Phlebotomia ē eūo vniuersalis que multitudinē eūat. Educit ēt a toto corpe eūonib⁹ alis magis. Ver quoqz p ceteris tpuz vniuersalis eūonē idicat ⁊ toleratur vt testat ver⁹. Particularis egdē eūo q̄, ppe dr purgatio ē aliquoꝝ triū ꝓtristātiū hūoruz eductio. Que figdē pticularis dr rōe istu⁹ qd educit. nō. n. eqlit educit hu. fz vnū tm̄ ga. ⁊ pris rōe aq̄ respectu phlebotomie vniuersalis tñ dici pē si fiat vniuersali tpe vt vere aliozꝝ relatōe sic appebit i ampl. dria. i61. ⁊. i64. Est āt duplex eūonis hora cuiuscūqz electa ⁊ necessaria dria. i64. Malin. qdā fit ad ꝓfustionē sicut illa ō q̄ prio rō: alia, ppē curā q̄ i pticulari idrūter expetit morbo tpo nō cōcernens vt reliq.

Propter fm gdē sciēdū q̄ qdā volūt oi āno eūari nō solū phlebotomia vel ⁊ farmacia. Et monent ex cui su iordiato ⁊ eōuliōe humoꝝ ad putredinē in estate. Alij Vo spernūt illō non ,pcurātes nisi qd in stat cū sint fortes: aut timētes prauū medicoꝝ opus qd eueit i regionib⁹ magis fris sicut reliquū i cidā āpli⁹. Alij figdē mediā tenēt viaz. Sicqz medicos fit vt ad multū eoꝝ eūonib⁹ itēdē. vñ ꝓcolo ō boies cōiter purgari circa maij pncipiū. tūc āt omittunt. q̄ dā Vo vt auer. ,piodos ceu videbūt i gb⁹ fit mot⁹ nāe considerās volunt oi anno educē: fz i ,piodis magis. In gbus q̄tū defect⁹ aut vitatis habet tertio ,ppositoꝝ appebit. Propē tertiū Vo sciēdū q̄ bus q̄tū vitas refert: aut ad iudiciū medici vel astrologi: cuz hi duo artifices maxie hēant cōsilē ⁊ paēdē nāe hāne. qd figdē ꝓmuz videduz primit ⁊ in quo tpuz magis cōsistat eūo ac i quo min⁹: et demuz qb⁹ expediat ⁊ mime ac q̄lis. Propē ꝓmū hut⁹ sciēdū q̄ vere ceu ꝓtractū cōueniēti⁹ tpe ē eūoni, ppē tria: tñ q̄ ceteris tpatinis ⁊ i tpe toli expertē vt dcm̄ eūo. A fit ⁊ in eo vt⁹ sortis, ppē tēpē qd expostulat eūo. tū ēt, ppter ei⁹ ordinatōez iter tpa pcessit nāqz ipsi hyeme hūoꝝ gnātius maioꝝ: ⁊ q̄ autūni cōsuetiua: habēt ⁊ id estas. Qua figdē nisi pcesserit eūo hūores moueb̄ēt ad egr. tudines repletionales ⁊ putredinales ,ñt expedit i autūno: qz morbo similat ō corruptōne. Corruptio āt eget abscisiōe. ⁊ qz tpuz ē aliqliter tpatum dria. 66. Virt⁹ tñ i eo vbilis ē: ⁊ ō cauti⁹ eūanduz ⁊ ,ppe sāguinē cuz tunc fit i minut⁹ valde. demū min⁹ i estate. q̄ si necessitas ipellat cuz lenitiuis phlebotomia magis medicis ⁊ lubricatuis. In hyeme Vo mime cuz hu. gesc āt ⁊ ō nō sunt aguādi ⁊ mazie farmacis In gbusdā ēt tpuz securi⁹ cōcedat farmacia q̄ phlebotomia vt estate ⁊ autūno: i alijs Vo phlebotomia vt hyeme: i nōnullis cāliter gdē fere sic Ve. Propter b⁹ fz sciēdū q̄ corpa qdā sūt tpata sp sana nōnulla nunc egrotātia lapsa vero alia. Et ipsa multiplicia multuz sana neutra ⁊ simplr egra i tegni. Et b gdez multimodea i magis ⁊ min⁹ recipiūt dria ⁊ ꝓcipue simplr egra cuz pl⁹ recedētia fint a forma mā approximante q̄ idetermiatōis ⁊ ifinitatis ē cā. hoꝝ egdez aliq̄ vbito vtūt regie ⁊ si pauca rel q̄ vero idiū. reto. Adhuc ēt q̄dā regiōes ibi āt ca. alia sicdas nōnulla vero medias. Adhuc qdā regūt regie laudabili versus lat⁹ tenuitatis tēdēs: aliq vero oppositio. Sigd igit corp⁹ fuerit optie cōstructū ⁊ cōuēiēti vt sibi left vtūt regie nisi cōsuetudie vel alia ōpraūtū eūone ñ eget q̄cūqz cuz oēs ei⁹ p se expellat supfluitates cum mō. Tm̄ nāqz appetit q̄tuz. d. ⁊ bñ digē pē tñ egēs aliquo metiēte cū sibi fit regula nāe ipsi⁹ hōitate i tegni ⁊ sanitatis regimēto. si āt vtūt p̄ua sex rex administratōe ōcidit ñ difficili adeo vt eūone idigeat vtraqz vna vel pluri fz q̄ labīt id āpli⁹ vel min⁹. Si vero fuerit ifirma q̄ tñ nō trāgit dubitatuz eūone idigēt de se pticulari oi tpe modificata duntaxat egritudo mālū exiūit: ita vt ⁊ plurib⁹ vicib⁹ ⁊ tpib⁹ egeāt cūari supposite virtute. q̄ si multuz sana fuerit corpora aut neutra vel egra ñ plurie sufficiat eis vna eūo fimplr qm̄ si aliter vna vel plurib⁹ egent tpis eūone aphoriz. 6. Et nosce q̄ i hmōi corpib⁹ pluribus ānualiter vicibus phlebotomia q̄z farmacia egēt cū massa humoꝝ āplius abundat q̄z vnus. Adhuc i eductōe sāguis ñ ē tm̄ tionis fiē i farmacia dūmō fuerit medicis attractiuis pacta. i66. dria. Particulares tñ pharmacie sagāt nūero singulares phlebotomies. In regionibus ēt calidis magis expetit pharmacia q̄z phlebotomia. In fris vero e⁹. In meditis quoqz mediocriter iudicādū. In hozi ēt regie mime cōpetit eūo. i Jtio vero āplius. Nec āt satis sibi a. testāt cū fz q̄ supfluitas meior aut mior abūdet i corpore ⁊ tpis aptitudine idigeat eūone. Vñ cōsiliū meū extat ⁊ mazie i regione ad calidiātē declinā te cum ⁊ rarissime corpora reperiantur temperata ⁊ debito regimine ducta vtre ris initio celebretur eūatio et, ppe cū medicus longe

nequeat distãtia adesse. Valde nãq; iuuamẽt uz pre
ponderat nocitiuo. Qꝫ.n. illo anno qꝫ egrotaret
sanitatis tñ hic efficacio reddit. Multa ẽt casu alia
possunt corpori occurrẽ. vñ aphoꝝ scta: inopinate
fortune rex sbicidãt olꝫ hodꝫ. Nec ãt poterit ãpliꝰ
tedẽ cũ corpa fuerit leuiuscula. Si ꝗo derũ qñtuz
ad iudiciũ referat astrologi cꝰ plicatio ẽ audit ꝰ tũc
dõz q ñ quolibz ãno euacuãdũ cũ necessitas eũonis
pcise ñ sc offerat quolz ãno: ſz solũ qñ morbꝰ fuerit
in aliq pte ãni futurꝰ. qꝫ cognoscz ꝛ directõe gãdus
pleg: aut alcẽdẽt cũ sign. ficatoriꝫ occurrẽt alijs ad
aliquẽ corpalẽ maiorꝫ vel aspectũ eorꝫ natiuitatis bo
ra vel ẽt aliãlẽ revolutõis natal horoscopꝰ: dria. ſz
iuxta illud cẽtilogi: astrologꝰ optimꝰ multũ malus
futurꝫ auertẽ potest. Scõz. n. q b̃ euenerit sel aut
ãpliꝰ in ãno vel ñ ꝓtigit eger aut non eũo. qꝫ fortal
fis ſz ex nec tetigit auer. 6. collz ca. de regimie male
pleriõis finguloꝫ mẽbroꝫ cũ ptulit. Ego dico q
illi g vtũ potoꝫ i septimanis ãnoꝫ aut immedietati
bꝰ ipsoꝫ recti ꝰ faciũt ꝗ illi g oi ãno purgatiões exer
cẽt: qꝫ nos videmꝰ q egritudines vtplurimũ accidũt
hoꝫ nisi circuitibꝰ terminat aut circa. Et ppt ea cir
ca vnũqꝫ idiuidũ b ẽ ꝓsiderãdũ. Propter ꝗr
t uz ꝗo sciẽdũ q argute suis vsꝰ iã tẽdãt qeta: dõm
ẽnad ipa plectiõis didascolie gra. Vñ ad pmã dõm
q ga. logi i corpoꝫ lapsis qꝫ pp futurꝫ casuz ꝓperit
eũo. Ad fm ꝛ ter tiuz dõz. nã fmo ẽ fm ga. ibidẽ de
corporibꝫ sanis lapsis q̃ nisi purgẽt nõ dẽnt sana. b
nãqꝫ sunt lapsi. Ad aliud dõz vt apparet q vt fic oz
euacuare vt cũ plectoria extiterit ꝛ cachochimia nõ
tñ alia cũ tpe oz ꝓcidere. Ad aliud dõz q ꝫ si lr r isꝑ
ponãt corpa tpe tandẽ nihilominꝰ põt tpe cuz alijs
nõ parꝫ resisti redꝰ alijs qnqꝫ eiꝰ maz i Zriuz cõuertẽ
do vt doceẽ i tegni ꝛ vlr regimis sanitatis. Ad aliud
dõz q fmo ẽ i corporibꝫ lapsis i gbꝰ ꝓsultũ tutꝰ. sõ
r e pmittẽ eũonẽ a futuro malo pfuatmã vel salutẽ in
meliꝰ roborativã. Aue eni optie sana eũone ñ egẽt:
neqꝫ plura sepe lapsoꝫ si decẽti vtant regimie. Ad
ea q altius partus ꝛ pmitus ad auer. nisuz qd dõz. ad
aliud dõz q bñ dictũ ẽ sub ꝓdiõe: qm ñ simpliꝰ idige
tur vt apparet eũone ſz ꝓditionaliꝰ. Ad aliud dõz q si
det miate scireẽ sutoꝫ quẽ egrotare aut ñ egrotare si
oi ãno medicꝰ eũonẽ pmittẽt sicut noscit astrologus
Cñ tutꝰ ẽ illi pmittẽ ipsa saltẽ sanitatis grã firmioris
Ad aliud dõz q iã dictũ tpe quo expediat ꝛ quo nõ
ſz nãqꝫ i vere rõe ipsius nõ multuz ꝓpetat eũo ex p
te bõnis ad minꝰ ꝓtristãtis: tñ pp alia vt dictũ tpa p
cedẽtia ꝛ subsequẽtia ꝓpetit. Conuenit ẽt i estate fue
uper vt necessitas exigit ꝛ cũ debilibus farmacijs: ñ
tñ ẽ bona b electa ſz necessaria magis. Neqꝫ i autũ
no fic ẽ ꝗtus debilis multotiẽs: ſz Zriez vite cuz am
babus q̃litatibus vt eũonẽ ꝛ pmtie ꝓtristãtis bumo
ris tolerare non possit. Quid ãt si enacuatione hye
mis cẽlendus ostensum est ptius. Dria. .i.16.

Dod sup farmacuz nõ si ꝛ dormiẽdũz assum
ptuz monstrat: qꝫ tunc sup vominuz eẽt dor
miẽdũz cuz ipsuz fit subductiuuz ẽt violẽtius
euacuatiuuz: dria. .i.66. Sed sup ꝗ non ẽ dormire ex
pressuz vex potꝰ opposituz vt moueri ꝛ agitari. q̃re
neqꝫ sup secessiuuz vtiqꝫ. Amplꝰ farmaco nõ ẽ ad
ducẽduz assumpto qꝫ ipsꝰ ac tũ pturbet ꝛ corrũpat.
bꝰ ãt ẽ sonꝰ cũ motũ cãet de circumferẽtijs ad cẽtꝫ
motui Zriuz farmaci motus ãt se pimunt Zrij. Itidẽ
baly. sup cẽtilogo: Effectus medicie nõ est nisi cor
poris: ſz attribũt bõnes sugãdo plẽa ꝗtutes nãles
ꝛ iõ phibẽt dari i diãctõe iune cũ loue. ptole. ibidẽ
aut cũ venere cũ idẽ ꝓsoꝫ nã. Super ꝗo ꝗtutuz
plurias id ñ potit cũ sono fortificet ipa: fortes nãqꝫ
efficit actꝰ oes nãles: eo q calorẽ iteriꝰ ꝓtiet ptio fa
cũ ãt ita fuẽit solue ñ poterit. Et fulcit: qꝫ roborata
nã ꝗtꝰ ibecillitat farmaci q̃ plurie. Pali: si sup far
macũ dormiẽdũ aut sup debile vel fortie, nõ pmo qꝫ
ꝗtꝰ debilitaret pampliꝰ ipsꝰ cũ medicie debiles, ppi
gores alijs sunt alimto. Neqꝫ sup forte qꝫ ipsꝰ vigo
re eo ẽt ñ fortificato p sonũ deducẽ nã potit farmaci
potẽtia i actũ. Dicosũ igr eẽt: itaqꝫ ñ ẽ sup assũptuz
farmacũ dormiẽduz. In opposituz qm cõs farmaca
exbibẽt circa noctis pmã q̃rtã. Nocte ãt nob ẽ ꝓsue
tudo dormire: dria. .i.o3. Hãc ãt ẽt prauã nõ mor oz
abscindẽ re. a. fo. Et: qꝫ celeriꝰ duc farmacũ de po
tẽtia i actuz id fortificãs reprmẽs ẽt malitiã ꝛ effreni
tatẽ ipsius expedit sup assũptõs eiꝰ adducẽ. Tale ꝗo
ẽ sonꝰ cũ cal; vigoret nãe ipsius istrm. Ad duc illud
quo farmacũ ꝛ ppe attractiuũ resolut i vapozes ꝛ fu
mos vsqꝫ ad spectũ deẽmiatũ ẽ eidẽ adiungẽdũ cuz
oñsuz fit dria. .i.61. Hoc ipsuz attrahẽ mõ. Ja ãt agit
dormire sup ipsuz cuz calorẽ fortificet itrisecus circa
farmacuz. Ano qdẽ accidẽte vt ab eo tã q̃s a cẽtro in
circumferẽtias refrãgit, ppt qꝫ fortiꝰ tẽdit i bõnes
p ptes vt dcm aña. Itaqꝫ sup farmacuz dormiendus
suscepturꝫ. Propt pmuz qdẽ sciẽduz q farmacuz sumẽ
tripli. Cõit nã, p oi medicia ceu titulꝰ denotat li
bri ga. farmacoꝫ. Et, p medicia solutiua vt b inꝝ il
lud veteris. In farmaciis si q̃lia oz purgari. Accipit
ꝛ, p vencno grecoꝫ idiomate pniciosꝰ. Est ãt b anci
tuz duplex: supꝰ qdẽ p os eductiuuz ꝛ secessiuuz p
ãnuz. quoꝫ qꝫdã ẽ violẽtuz nãe oppositus vt scamo
nea euforbius. Aliud ꝗbile fic mãna ꝛ castia fistula.
nõnullus mediocre ceu reubarbarꝫ ꝛ agaricꝰ. adhuc
boꝫ q̃libz dꝰ aut ro ẽ sbe fine ꝗtutis vel q̃litatis q
bꝰi vel ꝓpõis. Nã violentuz vt ita ẽ qꝫ i sba ꝓstruit
grossiori ꝛ ꝓpectõi fic electuariũ trocisci ꝛ pillẽ ꝗbile
ꝗo qꝫ i ligda velut decoctões ꝛ syrupi. Medium
ꝗo qꝫ mediocrit ceu pulueres. qꝫ eorꝫ oñdit dura
bilitas aut eorꝫ oppositus. prioꝫ. n. durãt ãpliuſ ꝛ
marie cuz melle ꝓstructa ꝛ pl ꝗ fit fra repit narcotica
ceu opiuz ꝛ q bꝰi: reliq ꝗo minus ꝛ ppe succuro cõ
structa. Cõsuat. n. mel eo magi a corruptõe dria vl
tia aut ex pte bõnꝰ cuz difficultate seu facilitate edu
cibilis: aut medio vt melis colera vel pbla. Nosce
quoqꝫ q mixta data i sba grossiori ꝛ ꝓpectõi vt pilu
le ꝛ electuaria oz eorꝫ assũptõi p aliquoꝫ diez pcedisse
sporꝫ ꝓstructõz vt ex actõe ꝛ passiõe applicatoriuz fit
vna qdã media risultet nã vñ eloꝫ. i. mora idigẽt ꝓsu
se pticle vt i adiuicẽ agãt ꝛ patiãt oiseria. i ligdis ãt
ꝛ, ppe i qbus egit ignis pmirtõz ñ fic expedit cũ ipsius
actuale cauz celeriꝰ potuẽit eãdẽ iducẽ. Quot ẽt mo
dis ꝛ qbus opeꝰ farmacuz: dria oñdit. .i.61. Quid ãt
dormir seu sonus dria visuz. .i.o8. Sup farmacuz quo
qꝫ assũptũ dormit duplr it elligit aut mor eo suscep
to: aut postq̃ icepit operi. Assumit ãt ipz vel robu
sto calido vẽtre ꝛ vlr corpe oi aut ꝗbili vel medio, p
pter fz ꝗo sciẽduz q alig dicẽt ñ eẽ, sup farmacum
dormiẽduz eo q ipsius risolut ꝗtus. Nisi ãt oppositus
cuz eo vigoret eadẽ. Quoꝫ qdẽ ꝗfectꝰ itiũ ꝛ qꝫ
tuz oñt dꝰoꝫ. Propter tertiuz ãt sciẽduz q si farma
cuz fuerit vomitiuuz super ipm mime dormiẽduz qꝫ
inuenit apboꝫ quarta: Cum biberit qs ellm ad mo

ones qdẽ corpꝰ magis ducẽ. Ad somnos ꝗo ꝛ imo
bilitates min. b ãt ellus ẽ alb cũ simplicit, pfertur
hũc audit Mip. aphoꝝ gnra. Rursus vigoratu nã so
no pharmacũ vomitiuũ fieri possz secessiuũ cũ hic nã
lior ꝛ pmptior eũo existat. dria. .i.42. Ad duc prio qr
ta. Vomit pcipit i meridie qñ nãe aut multũ ẽ ꝓsue
tudo vigilare. Nõ igit sup pharmacũ dormiẽdũ vo
mitiuũ nisi ei effremiet actio: iuꝝ illud Mip. Cũ vo
lueris ellm gelcere somnũ fac ꝛ noli mouere. Si ꝗo
secessiuũ farmacũ fuerit ꝛ forte rõe ꝗtutis ipsꝰ maxi
me aut ẽt ꝓpõnis vel bu. viscosi grossi post eiꝰ assum
ptõem dormiẽdũ nõ lõge. Vẽter, vlr quocũqꝫ se bñ
te mõ i fortitudie ꝗbilitate ꝛ calore. tũc. n. fortificat
sufficiẽt nã potẽtiaqꝫ farmaci ad actũ ꝗducit plectꝰ
eiusqꝫ refisiꝰ maliciei. Si ãt ipz existat ꝗbile trubꝰ aũ
dictis mõis vẽter egdẽ aut erit fortis vel mediocris
cũ calore bmõt tũc nõ illiꝰ ẽ sup farmacũ dormiẽduz
cũ ꝗtꝰ ide dissoluat illiꝰ: neqꝫ malitiã bẽat quã op
fit corrigẽ: fitqꝫ calidũ sufficiẽs absqꝫ aliquo admini
culo ipz i actũ ducẽ: vñ prio q̃rta. Cũ qs medicinaz
vẽtris solutiuuz biberit meliꝰ ei erit si fortis extiterit
vt sup eã dormiat aũ q̃s opeꝰ qm opabit meliꝰ qꝫ si ꝗ
bilis fuerit meliꝰ erit ne sup eã dormiat: qm nã digẽt
medicinã. Si ꝗo farmaco ꝗbili ente vẽter qdẽ; vlr
cũ oi nã fuerit ibecillis laudo post farmacũ dormien
dũ assũptũ vt nã gelcat ꝛ calm ꝓfortent ibecille: qꝫ
valz ipm i actũ deducẽ: qm nisi nã fuerit opata i ipm
id nõ aget i eã prio q̃rta cũ oẽ qꝫ deducit ꝗ potẽtia i
actũ p aliqꝫ educat ents actu: ꝗ ge. ialiũ fo. Et vni
uersali exptus laudo sup farmacũ dormiẽdũ fore ad
aucta qdẽ modicũ virtute farmaci, debilis ne, somno
debilitet vex ea potꝰ cõsortet ꝛ nã. Nec ãt audiẽ
da oia prioꝫ q̃s farmacũ icepit operari: postea ꝗo nõ dor
miẽduz dũ eiꝰ pdurat actio nisi effreniter: pp. n. mo
tũ Zrium somni ei q medicine act ipedit illiꝰ cũ in di
uersa fit, pueniat, p trecrio. vñ. A. cũ medicina cepit
operi meliꝰ erit ne sup eã dormiat quocũqꝫ mõ fuerit
Et Almã. q̃rto. a somno abstinẽdũ oio postq̃ ince
pit solui. qꝫ ꝛ apboꝝ appz q̃rta. ſz Z id ꝛ. A. marie
vr q sup farmacũ debile fit idrãter dormiẽduz: pma
eni scribit tertij. Solutiua ꝗo facilia ad purgãdũ ca
put sũt ascerarat. i. aloetica ex qbꝰ sumit pilla magna
vt puã pondꝰ opatõez efficiat sufficientẽ cũ motu: ꝛ
nõ noceat pp quitatẽ suã iteratio ꝛ dormiat sup ipsa
ne destruat motꝰ ꝛ vigilie opatõez eiꝰ. Dõm q du
pler ẽ p farmacũ eũo. vna qdaz totalis ꝛ determinata
certa hora ꝛ de tali errat q̃ftũ. Alia ꝗo ẽ ptialis bo
ra fore idrãti vt qm sepiꝰ sumpta ꝛ marie i cõstupatis
vt vẽter maneat lapsus ne sumi petẽtes caput ꝓstipa
tõe doloꝝ causent in eo. Et hoc farmacũ ẽ laudabili
us sero sumẽ q̃s mane, ppter motꝰ ꝛ laboꝝ occurrẽ
tes i die. Et neqꝫ eiꝰ destruit opꝰ, ppter freqns assu
mere. neqꝫ et ledit, ppter aloes bonitatẽ. Cetis, eniz
minꝰ farmacio nociuã. ficqꝫ b itelligẽdꝰ ẽ. A. vñ ma
cer auctoritate ꝗbasi duas pillas aut tres i forma
tas cũ succo caulũ ad q̃titatẽ fabe aut ciceris sepe ꝗ
sero sumi pcipit. Ingens q purgatꝰ bis: vir nunq̃
caputis vertabit vllo dolore. Et nihil est oculis mihi
crede salubriꝰ istis. Propt q̃rtũ ꝗo ad primũ qd
dõm apparuit. nõ. n. ẽ fisle de vomitu ꝛ secessu cũ fit
velocior illo ac fortior nãz irritãs persplꝰ. Ad aliõ
ẽt vtcũqꝫ visũ q ꝗz in pricipio moueat calm ꝗ circũse
rẽtijs ad cẽtꝫ i, pcessu: tñ, ppt refractõez ipsꝰ Zri, acci
dit motus motui cõsomis medicie. Neqꝫ mor cu-

medicina suscipit i vapozes dissoluit ꝛ fumoos: verũ
pmo calore efficit nãe. Ad aliõ dõz q pharmacũ sup
ponẽdũ ẽ adeo forte: ac, ppo rionatiuũ vt somno pon
vigoret qꝫ extermiet ipso vigorata nã. Neqꝫ ꝗtus
farmaci debilitat vsqꝫ si fuerit sufficiẽs nã ꝛ potẽs cũ
ipso vtꝰ rlat i sui subsidiũ ad modũ quo vtꝰ alimẽto
sanitatis tpe: dreuiarij septio. Ad aliud dõm q qũo
super debile dormiẽdũ aut nõ iã visuz. neqꝫ potẽtis
farmaci babilis i actũ põt eẽdẽ peruenire nisi fortifi
cata nã neqꝫ, ppt b tin vt cõsiuz regritius ẽ super forte
farmacũ sonꝰ: ſz ẽt, ppt eius malitie repssionẽ ꝛ calt
vigoratiõez vt celerius amrabit ꝛ expellat a corpore.
Ad primũ ãt alterius partis dõz q farmaca fortia dã
tur illa bona: ꝗbilia ꝗo magis circa q̃rtã partẽ noctis
istãtẽ ita vt iã sonus pcesserit sufficiẽs: aut id pcessũ
i vẽtre ꝛ nã ꝗbili oio seu ẽt vniuersalius. Ad alia ve
ro dõz q vex ꝓcludũt ꝗ farmaco fortioni: nõ ãt fic vt
ostensum debiliori. Differentia .i.7.

Dod tyriaca cõpetat post assũptũ farmacuz
monstrat ex prio q̃rta. Itidẽ q habuerit flu
xũ vẽtris magnũ ex pcedenti farmacia vel ex
bu. venenoso ꝛ biberit ꝗ ipsa sanabit stati zoar. Rur
sus ipsa retinet nãz gnto sũma pria: ꝛ serapiõis septi
mo. Id ãt expetit ꝛ pcipue cũ effrẽtet solutiuũ. Po
lin: farmacũ ẽ de gnẽ venenꝰ: fore. a. Tyriaca vero
cõpetit venenis ita vt in re vna iuuatior ẽ mitridato
ꝛ ẽ venenũ fpẽtuz gnto. l. sũma pria. adhuc qꝫ tol
lit accidẽtia ex farmaco ꝓsurgẽtia ꝛ dispõez corporis
meliorat post farmacũ expedit. bmõi vero ẽ tyriaca
remouet vt tactũ fluxũ ꝛ vẽtositates ex qbus doloꝝ cõ
tigit: extenuat viscera: mũdificat, ppellẽdo qꝫ ẽ iteri
us ad ex ꝛ principalia cõsortat. Et. tyriaca calefacit:
farmacũ vero ifriat spẽ cũando rẽ corporis calidio
rẽ aut humores. Cura ãt verficil ꝓio: itaqꝫ post as
sumptũ farmacũ cõueit tyriaca. In oppositũ illu
stres videtur medicoꝫ eã nõ exbibẽtes quos nõ ẽ in
sufficiẽtes assignare. adhuc tyriaca nõ cõpetit ꝗbilita
tis vel dissolutis cũ ea fm Damas. in aphoris. dissol
uat mũdet ẽt ac dispergat qꝫ nõ egẽt pharmacati cũ
id solutiũ sufficiẽt egerit. Igit nõ competit post far
macuz tyriaca. Propter pmuz qdẽ sciẽdũ q tyri
aca ẽ dupler. altera qdẽ medicinaꝝ mr dcã: solẽmior
nãqꝫ ẽ alijs ꝛ efficacior: ita q ꝛ mitridatũ superat ꝛ p
prie i expulsiõe vt tactũ fpẽtuz veneni: ſz i religo re
bꝰ ipm nõ minuit a tyriaca diminutõe ꝗ q̃ fit curan
duz: imo ẽ magis additi iuuamti i plumbus eius ꝛ cõ
fidẽtiorꝰ vtilitatis. a. Et dꝰ a tyro fpẽte qm carnes
igrediunt ipsꝰ i eã. Et si velut radix ꝛ basilistinꝰ me
dicie ita q eis puatis ꝗstruit ipsa. qꝫ ẽt i alijs medici
nis attẽdit solẽnibus sic aloes i ierapicra ꝛ ellus vel
collogntida i ieris magnis. Cõpositores nãqꝫ medi
cine ipseret nãe industriã ponẽtis i vnoquoqꝫ mẽbro
cõposito pticulã cõsimilẽ q̃ psiciuntur actus: dria. .6.
Tyriace figdẽ cõsectões sꝰ plures. Radicalior tñ q
andromaci i q̃ libz cõstruxit singulare. vñ. a. Ja plu
res medicoꝫ sic ga. ꝛ alii addẽ nisi sꝰ i tyriace cõsecti
one ñ, ppt necessitatez faciẽtẽ illꝰ necessariũ ei: neqꝫ
ppter aliqꝫ sorte vocãs eos ad illꝰ: ſz q̃rentes vt re
memorentur ꝛ vt remanẽt ab eis i ipsa vestigiuz sic
remãsit ãdromaco. Et meuz qdez cõsiliuz est vt ñ re
mouẽat aliq qꝫ exprimentuz iuuatiuuz iueit. fortal
se nãqꝫ illa cõplerio cum illo pondere est signans il
lud cuius iuuamentum inuenit experimentum: ita
vt quando remouetur a suo pondere non sequa-

tur illā ꝓprietatē. Cui⁹ oppositū scribit colla gnto: vt dicat ꝙ bō quē tu scis igr ꝙ nos ñ debem⁹ aliqd diminuē ex receptōe quā fecit andromac⁹: ſz nolo ei credē ſz volo addē ad tyriacā multas medicias q̄ nō erāt note i illo tpe ⁊ de vnaq̄q̄ faciā ꝓbationē qm ad didcro eā fiē ſit geriofil⁹ ambra ⁊ lignū aloes. Et ei⁹ qdē magl ē fm victoriē ac ābitōes vt i alijs ſ. a. ꝗ Nitatis. Cui⁹ egdē inxta ga. ſerapi. baliabbatē ⁊. a. ex trib⁹ accipit ꝓpzobā. ia. Primū⁹ nēpe vt exhibea tur ei q ſūpſit medicinā ſolutiuā ſortē: aut vomitiuā vt ſcamoneā collogntidā vl ellm q̄ titatis lupini: q̄ ſi ſolutōes, pbibz iceptā ſortis extat ⁊ pfecta ſi Ro nō mie. Scōo vt gall⁹ ſilueſtris fm ga. quē putat. a. ſe fianū mascula mordeat ab aliquo venenoſo aialiū: q̄ ſi p ipſi⁹ cuadit aſſuptōs ē electa: ſin āt neq̄q̄. Tertio vt deē alicui medicia interficiēs ſui fridtate vt opi uz mādragora vel mſqam⁹ figdē euadē ſacrat ē inue nis pfecta: ſi āt nō eſ. Ad ſi gdē diſtinguit p etates. nū ei ad ūtē iſtitia pubertaſ adoleſcētia ſenect⁹ ⁊ morſ- ſiue ſeniū. Poſt. n. ſex mēſes ſut iſtā- cū prius ñ bēat pſecti⁹ ēt: deide iceptā pubeſcē ⁊ augmētari vſq̄ ad ipo i quo ſtat vſq̄ ad. 10. ānuz in regionib⁹ calidis ⁊ 20. i frida: deide ſtat aut. 10. an. vel. 20. deide decli- nat aut p⁹. 20. an. vel p⁹ q̄dragita: deide ſpoliat vir ture tyriace aut p⁹. 30. an. vl. 60. ⁊ fit vna ꝓfectionū declinata a gdu tyriace. Nſi tū prīti vēditores cōt dunt eā p⁹ q̄tuor mēſes ⁊ cōſumunt ante duos vl ſic ānos cuz nō fermentet niſi poſt. 10. aut. 20. annos: dria. 178. Tpe āt etatū eius i locis tpatis iter hec erit medū extrema. Et oz vt morolo in potu deē ō illa q̄ recēs ē ⁊ ſortis. Reliqs āt ex gb⁹ exhibeē deē ō alia q̄ ē debilior. Ꝑ ortis āt ⁊ recēs ē p⁹ gnq̄z ſz quoſdam ānos. aut. 12. vſq̄z ad trigita. Et hec gdē medicia fiē c eter bz indiciū ex ſimplicib⁹ ⁊ ex tota forma. Et ſim plicib⁹ gdē duplicē opaē. pmit⁹ gdē ifrigidādo ⁊ ſtu pefaciēdo pp opij Rtutē: deide calefaciēdo ſi diſſolu- nēdo medicis calidis ſupantib⁹ tādē fridtatē opij: Tota Ro forma opaē i venenoz expulſionē p ſoumz ſpecificā ex ſimplicib⁹ reſultātē: vt dria videbit. 173 Reliq̄ Ro diſteſſeron dicta eſdre ⁊ b⁹ dria. 179. qd āt pharmacū dria oñdit pmiſſa. Propi fm ſcien dū q̄ alig poſt ſolutiōez pharmaci exhibēt dragmā vnā aut aureū tyriace moti pp fluxū quē timebāt ſu turz ⁊ venenoſitatē medicie. ſz id ſortaliſs ñ valet ſic tertio ⁊ q̄rto dicēdoz appebit. Propi tertiū autē ſciendū q̄ pharmacū aut ſoluit ſufficiēt vel ſupfluē. ſi gdē pmū tūc nullo mō ꝓpent tyriaca neq̄z multuz repit dictū ab eximioz aliquo. qō firmat q̄ qō gdē debilitat Rtutē ſpū reſoluit corp⁹ agitatū ſuo motu āplius exagitat ⁊ iflāmat ñ ꝓpent. Ꝑ i āt ē tyriaca ſui caliditate laboriosa diſſolutiua. Rurſus qō opaē vt balneū ſerre mox p⁹ purgationē nō ꝓpetit: dria ſe quēti. Talis Ro ē tyriaca. ipedit. n. decurſū ſupfluī- tatuz ab eo qō deozſū ventrē angustās cogens eas p mēbra nobilioza ad cutē puenire vbi coz lesio ac opi latio ⁊ i cutis deſedatōe pōt ꝓtingē: dria ꝓfiti. Et id gdē lz vſr cōcludaē nociuū: deteri⁹ tñ m colerico re perit. Si Ro ſarmacū effrenitauerit tūc tyriaca dan da nouiſſima q̄ vere tyriaca ñ eſt cū actionē agat opta te. Id eni in vltio cā rea fuerit i deſpatōe autilijs nō ꝓferētib⁹ reliqs ⁊ igenijs: dria. 204. vñ Meſ. ſim- pliciū pmo: Cōpigē gdē ⁊ ſtupefacē ē vltimū ad qō inin debes ⁊ ꝓpe tūc qñ oia ñ iā ꝓtulerūt ⁊ reſ poſita eſt in deſpatōe: tūc quoq̄z ſup narcotico plumēdū eſt ⁊ medicamētis ſortib⁹ ſicut ſūt tyriaca phyloniū ⁊ ſi milia. vñ appet tū ex canōe Rdito: nāq̄z ex eo qō ſibi phyloniū aſſociat ꝙ tyriacā intelligit put vna extat adhuc opiatuz. Per qō fmo ſilr exponit q̄rte prio. Cū vētris ſolo ſupfluit i potu pauz tyriace aut phylo niū tribuce. Talia nāq̄z mala ꝓploné alterāt calidā ex pharmaco iductā ſumos ifrigidāt ⁊ ingroſſāt hēoz pteq̄z ꝓſtipant ⁊ opilāt ac ſenſibiles ferre reddunt vt i audacia ⁊ effrenitatē nō moueāt: ſz mot⁹ ⁊ agita tio getē. Si nāq̄z dareē tūc iuuenis tyriaca vene ſum pli⁹ ſpi⁹ caliditate ⁊ motu debilitarēt eux āplitudo i ducerēt maior orificioz ⁊ mordicatio ſortior ſolutiui Ro nāq̄z tres extāt cāe i ſarmaci effrenitatiōe: dria 144. Ad āt tyriaca det ſanā p⁹ quēcūq̄z fluxū ſi ſpio a pitioib⁹ expliſ vſq̄z q̄q̄z: vez p⁹ ſufficiētē ſolonē dāt aquā mellis aut hordei: ſeu zuccari fm diſpōnē nāe ⁊ hōoris vtrēter lauet. Nō. n. ꝓpetit ſui pulle ⁊ ma rie pingue qō cōit pmittit exhiberi cuz ſit vntuoſuz flōi ſbe diſſolutiū. tunc nāq̄z ꝓpetit abſterſiua mū dificutiua ⁊ p⁹ aggregātia ⁊ ꝓſortātia. trahitur enīz ius ſplū q̄nq̄z auiditate q̄dā nāe ianite ad venas cuz fumi⁹ ſeu vaporib⁹ medicie ⁊ ide dolor cāēt q̄nq̄z ve hemēs ſebris ſupueniat ⁊ ſupfluitatuz declinatio de rinet aq̄ trāſmādāt pte. Si āt ſupfluit ſolutio nō ſor tē dāt tyriacā ſz alia. Et his igr ſalū appet qō alig diceraē ſimplicit eadē die colericis ꝓpe exhibēdā ty riacā opij hētē adhuc Rtutē. Phlaticis Ro vel me lācolicis ſortē ētia tū dne i phlatico hēiditatib⁹ cru- dis ꝓus repleto ad eux exiccationē pt laudabili tyri aca ſortis exhiberi. Propi q̄rtū Ro ad primuz dōm q̄ p tyriacā ñ inuenis audit ſed potī⁹ vt expoſitū ē re cēs opiata. Et ſilr ad 3oar dōz: aut q̄ b magis ꝓſide ruit venēoſitatē corrigē medicie q̄ ſolutōis effreni tatē q̄ remota ſolutio fiſtit ñir. vel illi⁹ fuit opinionis cui⁹ alios cōiē ñ inuenio. Ad aliud dōz q̄ lz ſtringat vētrē fitq̄z tyriace benitatis applicatio ⁊ approbatō tū iducit vt oñſuz alia nocumēta. vñ ñ ē exhibēda cū poſſit fluxus alij⁹ vt docet Meſue ⁊. a. cōpeſci. Ad aliud dōz q̄ lz pharmaca ſint de gnē veneni ⁊ ꝓprie ſortioza cnalifina: non tū cōpetit tyriaca cū oñ aſſum ptionē ſarmacoz coz poſſit venenoſitas pelli. ſimi liter cū effrenitāt pt eoz effrenitatio p aliā remoueri Ad aliud dōz q̄ rari⁹ effrenitat ſarmacuz cū medic⁹ dēat p pauz peccare: ita vt nō oporteat p⁹ oēz fluxum tyriacā exhibere timēdo effrenitatē eius dē. Neq̄z ve rū ē q̄ diſpōnē corpis boniſicet cuz flux⁹ raro super fluat. Primū ēt ē vt ſupfluitates remoueāt ad mul tū ab ireſtinoz trāſite. neq̄z viſcera tū cōſortāt qn ñ āpli⁹ iflāment. Ad aliud dōz q̄ pharmacū educēdo hōores calidos ſi ifrigidat corp⁹ ſz port⁹ cōtpat ⁊ nāz cōſortat expellendo qō contriſtanz: neq̄z ſpūs ſic de bilitat ⁊ diſſoluit: qn mox reſtaurentur nocitiuo ex pulſo. vñ non egent tyriaca cum in āplius reſoluerē tur in quacunq̄z complexione in partez transmiſſi op pofitam: ita vt ſimul ſere duobus motibus moueri contingantur ſ̄ijs. Differētia. 128.

Vod balneuz nō cōpetat p⁹ purgatōez oñ- ditur: qz primo q̄rta. Poſt medicinā nō igre diatur aliqs balneuz: qm trahit mām ad ex terioza ⁊ neq̄z eſt bonū niſi ad vētrē cōſtrigēduz. In quā opinionē ſecū cōcidit ſimpliciū Meſue primo. Rurſus nō eſt ſaciendū tractio in diuerſas partes. vna enīz reliquā impedit ⁊ pterrit natura. ſed huiuſ mōi occurrit hic tractio. nā medicina trahit de curcū

ferentijs ad centruz: balneum Ro eſ. Eti. Si non poterit materie ſortioris Rtutis balneo vt ſarmacuz corpus ſufficienter purgare: eq̄z id valebit perficere balneū: fm diſlectica eo debilius apboziſ. q̄rta. Ne q̄z ēt in actu cōpetit purgationis: qz irritata mā ⁊ agi tata cōſluit amplius. Adhuc eadē docet effrenitatez catharticī ſiſti p ſomnū ⁊ getem. Cum. n. vis ſtatu ere ſomnū fac: ⁊ noli mouere. Sed balneū bis Rziak cum fm Joannitium ⁊ Maliab. Ad exercitiū motū exiſtens reducē. Contrarioz vero actus pdicent Sru. Palin. Purgati remanēt ex natura actu ſarma cie inflāmati imaniti ⁊ exiccati. Sed balneū ſub inte tione qua adminiſtrat ratia magnificat. Jteq̄z balne um poſt mundificationem nō conſert. Cuius oppo ſitū ſcribit fmo q̄rto. Jtidem. Jtiud competit poſt euacuationem quod pōt educere quod medicina p pter diſtantiam nō potuit qualia ſunt q̄ cutiviciuant diſtantia Huius ē balneū cum euacuet ſolū que ſz cutē: apboziſ. tertia: ⁊ quod mēbrozuz inflāmatōez cōſumptōem tollit: ⁊ laritudinem remouet: Almā. q̄rto: ⁊ qeta competit poſt purgatiōem cum corpus iſtis remaneat affectū. Hoc ārhal. cōplet debite cō menſuratū refrigerat. n; a mēbris cōtpando hōores et ſuperfluitates expirare facit. Amp. gdem purga tōe ſuſcepta ſupfluē iterdū euacuant. Balneū vero ventrē conſtringit. Alman. q̄rto. vñ theorice gnto. Balneū ſolutiōem laxati amputat medicamis. Jgi tur bal. poſt purgatōem ꝓſert ſupme. Propi pri mū qdē ſciendū q̄ B. ē corpus ſubtile vel ligdū coz pori circūferentialr occurrēs ipm imutatiuū. Bal- neū quoq̄z nomē aſſimilatū ē ab eo qō ē valaneyon grece a valo qō ē imutto p abſciſionē. A. ⁊ diphton gi retēto e. ⁊ ablecto i. dcm eſt balneū o ēt imutato ſi cut in pleriſq̄z. i abjcit latinus e ſer. ato. Eſt aūt bal neū multiplex ceu notificatōis eius iſinuat. Nā qō dā eſt aereū qō tangit p id qō dcm ē ſubtile qō priuſ dī balneū. Aliud aqueū verius dcm lauacrū dulce: quod iſinuat cum dī humidū. Interdum. n. ge ſo lo vtit aere pro balneo vt termo vel alia ſtuffa. qñq̄z vtitur aqua dulci corpus in eā infundēdo: vel ipſam ſuper ſe pijciēdo. Et hoz aliud calidū aliud frīm: et qñq̄z vtimur his ambobus vt euenit multotiens in termiſ. vñ. r. de inge. fm hoc quartoz diſtinguit bal nei ptes: quaz prima ē aer calidus cū primit⁹ copu lat ingrediens: fa ingreſſus in calidam: terna exitus in frīdā: ⁊ quarta ſudoris abſterſio. Amplī⁹ balneū diuerſificat: qz quoddā eſt ſimpler vt duo predicta. Reliquū cōpoſitum quod duplex ē ē. Aliud. n. na turaliter ē tale vt ſulphureum piceū aluminoſum: ⁊ hmōi. Alterz arte conſtruit: ceu cum herbe frondes ⁊ hmōi calide vel fride in aqua decoquūtur balnei: vel in aere, pſternūtur ipſius fm vtilitatem a medi co intentā. Balneū. n. quinto theorice tripl⁹ variat Aeris cā fm q̄ fuerit calidus vel frigidus vel medi us diuerſos in corpa inducens effectus. Aut ex pte vt dcm eſt aque. Vel cā qualitatis vtendi: qm gdez eo vtimur cū fricatōe ſimplici: alij cū fricatōe oleoz nōnulli cum fricatōne farine granoz ⁊ alioz fm qō vī magis expedire ad eoz intentiōes expellendas. Eſt aūt primo ſecūda balnei actio nālis calefacē ſuo aere: ⁊ ſui aqua humectare: cuius prima caſa ſeu mā ſio iſrians eſt ⁊ humectans: ſa vero calefaciēs ⁊ hu mectans. tertia vero calefaciens ⁊ deſiccās. ne ſubi tu enim natura leſius intercidat alteratio in itroitu aut exitu oportuit bal. tribus. ſore māſionib⁹ diſtinctus vnde Maliab. Balnei ſunt tres aeres. Primus eſt prime domus aer: ⁊ ē tepidus nil i corpus iducens caloris. Scōs ſecūde calore medius corpus aliquo calefaciēs calore: ac quadā diſſoluens diſſolutione. Tertius Ro q̄ tertie vehemēter corpa calefaciens: pluriminſq̄z diſſoluit ſupfluitates: ⁊ a corpe euacuat Neq̄z eſt Maliabbatis ad. A. diſſonantia: qz Mali abbas ſolū aerē retigit. hic āt ex aere cōmixtū ⁊ aqua Pōt ēt cauſe prioris competio fieri ad aerē exterio rē. Appoſitū q̄z fuit circūferenē ad diuerſitatē alioz itus aſſumptoz: vel q̄ applicāt exterius q̄ nō ita am biāt ſuſficialr corpa: ſz aut ad centrz tendūt vt iteri⁹ imiſſa: vel in pte ſituant ſortiſeca. Victū ē āt actus liter: qm que i nobis egūt: qdā ſunt potentia ſeu vir tute talia vt camomilla ⁊ piper. Alia Ro actu ſicut calida vel fria vt aqua balnei calida fria ⁊ aer: ⁊ om ne calidum calefacit: ⁊ frīm infrigidat. Altera per ac cidens ceu balneū calidū duplī accidente infrigidat aut apiendo poros ⁊ hu. calidū vt colerā in q̄ ſoros reſoluendo: vel humores agitando irra corpora: et ſup mēbra ſenſibilia diſſoluendo q̄ moti adhuc ipſo rū actuali magis egūt frītate: modo quo balneat⁹ in putridis indigeſtis hoorozem ⁊ frigus icurrant. Di ſtinguit ⁊ preter hoc balneū tripler. Qm quoddam ꝓperatinum ad eōnem. vnde Ro practice. Volente ſumere laxatiuū prius opus eſt corpus aptare ſuum vtendo ante q̄ accipat duobus aut tribus diebⁿ bal neū tpati caloris: ⁊ ſumus aq̄ ſupfuſione tepide ſup corpus: quare primo q̄rta. Balneum quoq̄z ingre di ante q̄ ventris ſolo fiat aliquantis diebus ē ex eis que bene preparant niſi aliqd pbibuerit. Ea ꝓpter precipitur pblomendos ⁊ ventolandos hōres groſ ſum ſanguinē primitus balneari. Q̄ poſſet tamē vt iter balneū ⁊ hauſtum medicine puū interueniat tps Eſt āt ⁊ aliud balneū, pbibitiū ñ ſicut in hoza opatio nis catharticī adminiſtratū cuz eius fit actio, in diuer ſu catharticī actioni: ⁊ ipſius diſtractio niſi effrenitet ſilla. Quoddā vero ē perficiens vt quod fm quoſdā adminiſtrat ceſſante actione catharticī reſoluit eum quod nō potuit educere medicina. Quid aūt purga tio dria oñſum. i25. cum alijs. Propter fm gdez ſciendū q̄ illuſtres medicoz. A. ⁊ Meſ. videnē ſibi vtcūq̄z in hoc aduerſari quēſito. Primo nāq̄z ſcribi tur quarta. Jlle q medicinā ſolutiuā vz bibit ſecun da die balneū eſt itraturus: qz ſi aliqd ex humoribus ipſius fuerit relictū balneum ipm mundare poterit. Et iſte gdem cōis eſt modus practicantiū hcipiēdū ſi firma eſt Rtus ē fa die poſt purgatōem balneum i grediendū. Meſue Ro de pharmacis nullum vult balneare poſt aſſumptū pharmacū niſi illū in quo ef frenitet medicine actio. q̄re Ro practice. Quod ſi in aliquo intm ſupabūdat ſolo vt defectus ēt timeatur Rtutis hunc balneū itroduc: ⁊ aquā ſupfunde calidā. ⁊ maxime pedibus ⁊ manibus. Et in hoc ꝓcidit Meſ. repellēs illos qui precipiūt frigidis et ſtipticis tales balneari aquis. Jgnorātes qm poros coarctāt et medicinas in ſumos interius cōuertunt. vnde cā maioratur ad fluxum. Et ideo vilum non pauz epithi ma ex friis ſtipticis ſuper ventrē poſitum fluxuz aug mētare: et ſanguinē ēt ad fluxum icitare: quare raro ꝓſert niſi in corporibus ſam puris: imo magnifice de

uet esse intentio dilatare poros: ⁊ ad exteriora attrahere: ⁊ ꝓpe cum bal. fuerit ex aquis dulcibus in quibus decoquant poros spientia vt comomilla abſynthium ſanſucus ſolta citri: ⁊ que reliq̃: ⁊ in b̃ non parum ꝓferunt fricatões ⁊ fudores ingenij ꝓuocati. Vulgares vero arte iperitões balneant cõſt rã illos in qbus non ſupfluit pharmaci actus q̃ illos in qb̃ effrenitauit. Quorum error oſtendit ꝓmum: q̃ balneuz ad exteriora trahit: medicia vero ad interiora: ꝓpter qõ bu. debentes a medicina trahi ad interiora actõe balnei trahentis ad ſrium ad exteriora nõ poterũt euacuari: ſed remanẽtes i ptibus moti ⁊ ñ educti nocẽt illis. Fatigat ẽt vtus ⁊ diſſoluit ꝓpẽ attractionẽ ſimul in ptes ꝓtingentẽ oppoſitas: cum i tali motu ſciſſionẽ oportet interuenire: phyſicorum appens ſeptimo. Propteres aphoriſmorum quarto inbibet: ne pharmaca exhibeant ſub cane ⁊ ante canẽ. Eti: Prima eſt illa eductio q̃ fit tranſitus materie ſuper nobilia membra: dtia. ij97. Sed per bal. materia mota m extriſeca tranſmittit ab ignobilibus per nobilia ad ignobile: vt a ventre ad cutis ſupficies p nobilia in medio borum ſita. Rurſus materia meli⁹ ex ꝓpingoribus ducit vijs ⁊ ductibus: ⁊ materie ſuetis p quos eſt euacuare nãc. vñ aphoriſmo x ꝓmo q̃ os agere vndecũq̃ materie repit nã inde p ꝓuenientes ducere locu. Adhuc ꝓpter talẽ actionẽ cõtrariã mã incuacuata opilationes generat i vſis: aut in cutem educta deſedationes in ipſa. Itaq̃ bal. poſt medicinã non ꝓgruit niſi q̃n phermacũ effrenitat: tũcq̃ ad ꝓſtringendũ iuuat vẽtrẽ. Cõcedit tñ. a. qui ſibi ſere vr diſſon⁹ i b̃ q̃ito: q̃ poſt medicine aſſumptionẽ immediate non ſit timendũ ꝓmã caſam balnei intrare: ⁊ ꝓpe ipe frigidiori mõ tali ne calor ſit vllo modo ipediens ad attrahendã: q̃n frigus mtenſũ ledit eſſe ctũ medicine. Propter tertiũ qdem ſciendũ virtus balneandi: aut ẽ fortis: aut ibecillis proſtrata: q̃ente huius ceſſandã ẽ a balneo caſu quocunq̃ oio: q̃ cũ vtus ſit diſſoluta ſpirituſq̃ reſoluti: ⁊ corpus ꝓſumptũ balneũq̃ iſta coangeat eidẽ prẽdã: ne virtus eo diſſoluat pamplius. vñ de Marcſmo, phibet balneũ ſũme ibecilli ente vtute. ⁊ ſi diſpõ expoſtulet ne mors accidat: ſicut euenit medico balneanti ad eſcentulũ: pnoſticox primo. Et Artalo theogenes ij. de inge. Si ãt vigor ꝓſtiterit: tũc aut pharmacuz effrenitat: ⁊ ſic apud oẽs balneandũ: non qdem cuz frigidis ſtipticis: ſed calidis tpatis ſpertinis: vl nõ effrenitat: ⁊ id duplr: q̃ aut ceſſauit motus ⁊ agitatio medicie aut mime. Quod ſi ꝓmũ a ut ẽ ſufficienẽ purgatus cũ oi conſerentia: aut euſferentia: aut iperfecte. Sigdem quod pus ⁊ pcipue ſi fuerit ex illis q̃ nec diligit bal. neq̃ oio ꝓſuetus s nõ opus ẽ bũc poſt purgationẽ balneo ingetare cũ nullũ iuuamentũ: verũ potius nocumentũ inde fit biturus. Aliq̃n tñ bol balneãt ambitioſi vt videant aliqd diligẽtius agere ſortaſſis inde ſperãtes ampliora ſuſcipere: de inge. vndecio. Quod innuit ꝓmo quarto: Si inueneris i miſſũ in bal. poſt medicinã in eo nõ delectari: ſ; eſtuationẽ in ſpo pari eũ expelle. Non enĩ medicina inuenit egentia reſolone: ſm quẽ ꝓtertũ ſmo verificatur Meſu. marie vt nullũ niſi effrenitatũ ſit poſt ſuptrz pharmacũ balneandũ. Si aũt motus ceſſauerit bũoruz: ⁊ agitatio catharticri: ipſeq̃z ſufficient non fuerit purgatus. neq̃z oio rõabſtr cõſecuta ſit cõſerentia ⁊ euſerẽtia ide, ꝓpeq̃z ſi balneũ diligit: ⁊ fuerit ei ꝓſuetũ bũc ſcõa die poſt medicinã ꝓcipiendũ balneari: ⁊ marie in eꝰ fine ac ſortaſſis die tertia: vt egitatio ſit oio geta: ⁊ marine cuz q̃ euacuatur materieb⁹ diffi cilũ eductionũ: aut q̃ ſunt imiſcate remote: vt q̃ in ſunctaria: vel quia ſunt verſus extrauſca delute: ⁊ ꝓpie cuz corpa fuerint piguia cõpacta. In bis. n. vtus ſarmaci nõ potuit ad exteriora puenire corpis oino. Quod innuit. A. d. Si viderũ q̃ balneũ ſit ei ſupidã: ⁊ in ſpo detecteꝰ: erit b̃ ſignũ q̃ balneũ ipũ ab eo quod relictũ eſt mundificat eũ: ergo in eo dimitte Et ſulcit: q̃n poſt vniuerſalẽ purgationẽ cũ corpus non fuerit p omne purgatuz: pnculariꝰ bz ſubſequẽs purgatõ. Pri vero ẽ q̃ p balneũ euacuat inũ materie rũ curi vicinax. vñ qnto theorice inquit ga. Euacuatio q̃ fit per exercitiũ ⁊ bal. humox eſt ſubtiliuz: q̃ ad cutis pucruit pteſ: ⁊ pati ſunt egreſſui. Amplius bꝰ corpa reddũt pharmaco exucata: ⁊ ſupfluis marie ſm exteriora humectata: cum plures ẽt fumi in actu pharmaci a centro tendãt ad circũferentiã refracti. Sed bal. bz bꝰi mouere: q̃ exiccata bũectat: ⁊ bũectata exiccat ſm diſpõnes differẽtes: cũ õbite fuerit adminiſtratũ. vñ de tabe. Mirabile hoc balneis inest calidis vz ſperre ſiccitatibus ⁊ frigidis quẽadmodũ ⁊ ſticuloſos quidem non ſticuloſos reddit: inſtiticulooſos aũt ſticuloſos. Et velut ſere vinũ opatur vt b̃ ipo apparet, pbl. 30. ⁊ in dietis pticularibus. Dua re Damaſcenus: Balneo non ſũt nobis neceſſaria ſupple tantũ ad refrigerandũ calidũ: vel ad calefaciẽdũ frigidã: ſed vt diſſoluant: ⁊ ſudare faciãt: deficcent ⁊ humectent. Inquit ẽt q̃ bal. ⁊ tpata potio iuuat cũm ⁊ ꝓtrariũ cauſe. Itaq̃z bal. poſt purgationẽ cõpetit in b̃ caſu. Et huic pteſtui nil Meſ. derogãt inducta: cũ humores ſint interiores purgati ⁊ quieti nec mouenꝰ ad cutem de ignobilibus p nobilia. neq̃z euacuat niſi vñ repit natura. Neq̃z et cutis inficitur: vex potius depurat: cũ ipſius deducãt ſupfluia.

Circa ꝓdicta dubitat: q̃ non ſolũ vt balneandus ſcõa die: imo ẽt eadẽ. Iam tertio. 22. de curatõe dolox iunctura rũ in generali: Expedit qui vult ſumer medicinã vt i ſumo mãe ſũt: ⁊ tardet cibũ: deiñ ſumat poſt horas tres. 20. aur. panis cũ vino ⁊ aq̃ pauca ⁊ poſt ſex horas igrediat balneũ ⁊ egrediat. Dicẽdũ q̃. a. loquit i cura dolozis iunctura x cũ medicina ventris in pticipio lenitiua: ⁊ nõ ſolutiua vt nãe ſic vniuerſaliter acquirant lenites ⁊ mollicies: ⁊ marie q̃n hec cuz materia fuerit ficca. Dicit ẽt q̃ bal. ingrediat: ⁊ egrediat mox ſupple: ne medicia exigatur inde. Si vero medicina ſit in actu purgationis: ⁊ materia i fluxu: neq̃z de ipſius timeamus effrenitatõ ne non eſt modo balneandũ aliquo. Sicut quendã ſilium regis Boemie pharmaco ſibi tradito i balneo reperi aſcellationib⁹ pcedentibus quibuſdã. Et id ẽ quod voluit. a. q̃ poſt medicinã q̃ modicũ tpe vz aſſumptã non ingrediat aliquis balneũ cũ materiam trahat ad exteriora. Et ſm hunc pcipue intellectum Meſueroẽ pcedunt. Propter quartũ quidem ad. a. ẽt Meſ. ꝓmo quid dicendũ apparuit. Ad aliũ dicendũ q̃ non ẽ ſaciendũ tractio in diuerſas pteſ cũ medicina adhuc euacuat niſi vt dcñ actio effrenitet medicina. Ad aliud dicendũ q̃ verũ eſſet ſi medicia ⁊ balneũ educerent p eandẽ viã: ſed oñſuz ẽ q̃ p diuerſas bal. enĩ cutẽ tangit: non aũt pharmacũ vnde

magis põt operari eo. Ad aliud dõm q̃ non eſt incõuenienz idez pluribus modis curari nõ eadem rõne ſumptis. Sommus. n. curat fluxũ medicine ſupflue q̃ trahit, de circũferentiꝰ ad centrũ: motũ fluxu cãndo ſrũ ⁊ vtutẽ ꝓtrendo: calozẽq̃z nil lem aggregando: ⁊ vigozoſum reddẽdo in humox medicie diſſolutõem. Adhuc ſi in ſcõ eẽ ſomni accidat ges i ſieri tñ ipſius cũ calor mouet ad intra iteruenit motus. Balneo vero fiſtũt fluxũ ⁊ fumos medicine i oppoſitũ attrahendo: ⁊ eos reſolnẽdo: cum poroz educãt aptione ita vt ſommus ⁊ balneũ trahant in fluxꝰ oppoſitũ q̃ q̃ ir õ differenti. Ad aliud dõm q̃ ſi farma cũ ſint debilitari vel exiccati ſeu vehemẽter inaniti nõ tñ vt dcñ decet eos balneari niſi viribus reſumptis: ⁊ bitus corpis vellemus eos tanq̃ ꝓalescentes ad meliora reducere per humectantia quecunq̃z neq̃z oia balnea ſunt reſolutiua: ſed plurima humectatiua. Partis ẽt alterius arguta veruz includant ſuo intellectu relata. Differentia. 129.

Mod pharmacia nõ competat in re. ſa. oſtẽdit: q̃n Ba. in tegni. ⁊. A. tertia ꝓmo: vbi agit de re. ꝓſeruatiuo nõ docet pharmacare vex q̃rta ibi de curatiuo. Adhuc apboni. fa. Qui bene bũt corpora pharmacari difficile. Et ſana habẽtes corpora pharmatijs purgati exoluunt cito: obtenebrant. n. toq̃ntur ⁊ liquefcũt. Corpa vero re. ſa. cõmen ſurata ſunt ſana. q̃n regimen aut eſt ꝓſeruatiuum vel curatiuũ cũ omnis ſit talis practica. Rurſus. Medicina de duab⁹ reb⁹ ſecurritatẽ nobis pitar ſ. putrefactõis penitus, phibitõe ⁊ deſenſione humiditatis: ne cito reſoluat: primo tertia. Pharmacuz aũt, ꝓpter humores putrefactes expeut ⁊ corrupros Eti. Contrarioꝰ ꝓne ſunt rõnes ⁊ nature: ſi pe curatiua ꝓcipit oifariam pharmacare: cõſeruatiua igit ibibebit. Palin. Si bz corpus pharmacari hoc erit ſicut aliud oẽ relatione ad corpus cõmenſuratũ ſcã. Sed hmõi nõ poteſt pharmacari: cũ diſſoluat ea: et colliquet vt iductũ. Itaq̃z pharmacũ nõ cõpetiti regimẽto ſanitatis. In oppoſitũ ſexto. n. de re. ſa. ꝓcipiunt corporibus humidis ſupflnis patis putrefieri biera p aloem purgari. ꝓmo etiam practice cuz q̃rto Almanſoris tangit modus purgationis: ⁊ etionis peccantiũ humox. Amplius aphoriſ. ſexta: ꝓcipitur idigentibus pharmacis vel phlomia vere fieri. talez aũt ſunt ſani. ſm cõmen. ibidem. Si vero ſunt qbus regimẽ iducit ſanitatis. Eti. Sani dicũtur aliq̃ quo ad nõ ſenſibiliꝰ impediant eox actus. Ve morbo. n. primo. Sanites dr in poſſe actus ſine impedimẽto ſenſibili exercere. Sed aliq̃ cacochimi: aut plectozici pñt inocue ſenſibiles actus exercere: que ãt tales egent humox eductione. Rut ſua. Si corpus optie ſanũ eget purgatõe de quo minus vr: ⁊ reliq̃ amplio multo cum minus ſit aptuz labi ⁊ delinquere. Id ãt indiget: q̃ in puerilia ⁊ ſenectute neutz extat cuz abiſantia vſq̃z ad iuuentutẽ ſit in humiditate ſere ſuperflua ⁊ calore quaſi tpato: primo pueru. In ſenectute ẽt ac ſenio plures colligit ſupfluitates egentes eductõe. Et firmatur q̃ cum ſit tpatum pluribus occurrit oppoſitis qbus leditur magis diſtempato. Eti. Corpori tpato ac ẽt non minus religs põt peſtilens aeris conſtõ. aut ſtellaritas infortunata ſuperuenire qua corpora colligent hmõi ſuperflua plurima eductione indigentia. Ergo in re. ſa. cõpetit pharmacia

Propter primũ ſciendũz q̃ de pharmaci eſſe dtia vſum. 126. Regimen ſanitatis eſt menſura occurrentiũ corpori q̃lificata debite ſanis corporibus attributa. Id aũt cuz circa corpa vel ſeiur ſi bz diligẽter audiri quos ſit corpox diſtinctõem intueri. Horuz nã q̃z quedã ſunt ſana ⁊ aliqua egra: que ſiqdem vtraq̃z duplicia. Nam quedam ſunt vt dicũt talia ex ipe vt nũc ſana vel egra in qbus actus aut perficiunt ſen ſibiliꝰ vel ſiſr ledũtur. Alia vero ſimplicia ſine ex generaõe vt tactũ dtia. 125. Que duplr ẽt accipi pñt: vt ſanitatem anguſtius ſumẽdo ⁊ ita ſoluz corpus ſp aut optime ſanũ, ꝓprius ſub regimine ꝓtinetur ſanitatis: cũ eis verius cõpe: at per ſimile, ꝓuratio. Vel cõiter iurta id quod ẽ in oꝝ ibus non ſenſibiliꝰ delinquere: ⁊ ita ſanũ lapſuz pax ſine ſanũ multũ: neutrum ⁊ egx ſimplr ſine equalr aut inequalr: egrotatinum pñt ſub ſanitatis extenſione collocari ſm illud indicium de morbo primo: vñ in arte. Winidiſ. ãt totiꝰ ſanitatis latitudo in tres ptes: ipſaſq̃z habentes latitudinẽ multã vt in ſanũ neutz ⁊ egx: que ſiqdẽ iter duos terminos ꝓſtituitur in tegni extremos iter optimã ꝓponem ſimplr: ⁊ vt nũc ꝓſeruata vz ex ipe: et nũc factã egritudinẽ: ⁊ ſimplr ẽt talem entẽ vt ſanitſimũ ⁊ egerrimũ mõ quocũq̃z. Et bis ẽt deductiſ ſciendũ in amplius q̃ regimen ſumitur cõiter pro oẽ debite quacũq̃z ⁊ qualitercũq̃z adminiſtratiõr. ⁊ ita ẽt regimen dr curatiuũ iurta illud primi ãrte. Vna ẽ regimen ⁊ nutrientia: ꝓprie quem, put corpori debeat lapſo nõ ad ſpẽm ꝓſeruationis: ſi ad totũ genꝰ referendo: quod regimẽ, ꝓprius ꝓſeruatiuũ ſeu pcauſoditiuũ appellat. Proprijſſime vero, put corpi deberur in melioꝝ ſormax enti. Quid aũt ſit ſanitas: dtia monſtrauit. 72. Propter ſm quidem ſciendũ aliquos diriſſe q̃ in re. ſa. nõ expedit pharmacare eo q̃ regi ſi: ſi per ſiſe qualia nõ ſunt pharmaca cum eox plurima nature ſint marie ꝓria. Sed bz ſolum audiunt decepti corpus ſanum quod optime tale ſanitatẽ ſere accipientes punctalẽ cuz tamẽ oñſa ſit plurima ⁊ lata dtia ẽt. ij. Neq̃z videnꝰ pharmacox diuerſitatẽ infinitã quaſi pcipere. Dixerũt ⁊ alij ex eadem vtcunq̃z radice q̃ pharmacum non cõpetat in re. ſa. rõne pſentis: ſed magis futuri piculi volentes hmõi corpora ſana ſufficiẽter exiſtere. Sed errant q̃z vt apparuit dtia. ij6. ſicut corpus lapſuz ad caliditatez vel frigitatem ꝛc. non ſolum gubernat ne in morbuz decidat ſic q̃ gugilluz: ſed vt reducat non minus ad corpus pfecte ſanum. poſſunt. n. actus ipſius ⁊ ſi nõ ſenſibiliꝰ ledi ex aliqua cacochimia que pharmacia expurgatur menſurata. Propter tertium qdez ſciẽdũ q̃ pharmacũ expedit in re. ſa. ceu tactũ ⁊ ſpecifcabitur magis cõmenſurat m pence Ba. cum regis: ſm tamen magis ⁊ minus ceu plus aut minus fuerit lapſum: ita vt corpus temperatũ cum ad ſenectutez puenerit vlteriozez factum: etenim neutrum aliquibus iterduz egrat leniorib⁹ ſubductiuis. Et demũ cõibus. Primũ autẽ rõne firmat: q̃n ſicut corpora diſtempata magis egent alteratuo per ſriuz: ita vt pharmaco ſuo modo cuz ad eox diſtempantiam aliquius ſequat humoris exceſſus. Illo ãt idigent. Adhuc oẽm lapſum cuz tpo affuerit: oz tandẽ corrigere ſexto: de re. apparens. Sed corpus q̃ ſub regimine locat ſanitatis: vtplurimum labitur in exceſſum taz ſm q̃ntz aq̃ quale: ⁊ ideo inuenta ſuit ars medicine

cõstituens ipm ⁊ gubernãs. Rursus: Vt ad multũ plurima similiter corpa sunt decidi pata non solum i qualitate simplici: verum ẽt cum humore mdigenti tandẽ eũone. vñ Joãnitius sanos nolit egrotare patos. Itaq; in re. sa. mensurata cõpetit pharmacia: qñqt ⁊ mane vere: aut et autũno dria. i. 5. Sz ptra gbusdã talũ sortes exhibent pharmacie. Dicendus id nõ ec principalit grs pñtis lapsus: vex ãplius futuri. Nec ãt duo q̃ talia subducũt corpa sunt duplicia Quedã nãq; sunt simplicia vel sere: vt Malue bzo diũ cauliũ semicocto: Mercurial quã multũ repio appetitus, pstratinã: ⁊ stomaci impeditinã volubil vñ scamonea pstruit anthiocena cũ decoquũt cũ pm guionibus tpatis: vt gallis antiqs: ⁊ gallinis sic fice pzũ crasa vne sufficiẽt matur: granata dulcia tha marindi: cassia fistula: manna: ferũ caprinũ: terbentina: epithimũ: sene: tartarum: pollipodiũ: carthamus: agaric: aloes: turbith miroba leni ⁊ hmõi. Fz tñ differentes cõplexiones, put varios mouent humoz tñ fic dicendo quedã sunt alijs mitiora quedã Ro aspa: nõnulla vero cõposita vt hyspolitico qõ quarto ẽ re. sa. pstruit ex nitro pipe cimino ⁊ semie rute equatis cũ ãplius ga soluere voluerit. cũ ãt minus ga media picij tm nitri. ⁊ illud ãplius citat flegma. Est ⁊ hiera p aloe pstructa ex septẽ medicis: de inge. 7. q̃ colerã mouet cũ phlate ⁊ ppzie cũ ei agaricus aut turbit admiscet. Ille filr de aloe ⁊ mastice. Aliud ⁊ maxie colicis vrile: Recipe thamarido rũ dragmas. 10. ⁊ dissoluant in aqua ca. reubar. recẽtis contusi dragmã vnã: aut scropul. 2. Qõ mixtũ p mittat die cũ dimidia. deide colet totũ cum vincia vna addat fyr. corticũ citri. Aliud mlicis vtili: Recipe sene pollipodij epithimi tartari cinamomi sticade arabici añ pficiant cũ zuccero aut melle sufficiẽti. Reliquũ cõe: Recipe cinamomi vnciã vnã ⁊ semia tartari folliculorum sene ana dragmas ser. chartãi dragmas. 2. nitri dragmã vnã anisi zinziberis ana dragmã vnã ⁊ semis tut bith reubarbari ana scropul. 2. fiat elin: aut in puluere ante comestionẽ cũ brodio sumat. Vnt ãt qdã quodã hyacatholicon. i. vñ ad huius electionẽ. Plus mũ taliũ cõtinu corpa i pranum deducũt finẽ: ⁊ maxie qñ plus fuerint medicinalis. Propter quartum qdem ⁊ si inducta iaz apparent dicendũ mõ ad primũ q̃ in tegni lz non exp̃matur pharmacia brevitate mõ fmonis audit: qõ apparet cũ corpa sane docet in cõpositõe gubernare p ea ẽt g ptinẽt chirugie, filr ẽt. a. leniaz vel mediocra soluti ua tetigit sen tertia ẽ re. a. q̃rta Ro sortiora curet certe ptinentia. Ad aliud dõm q̃ pdicta corpa sunt optime sana q̃lis non sunt oia in re. sa. subiecta. Intellexit ẽt Hip. p purgari ⁊ pharmacari ea que fortiter hmõi operant. Ad aliud dicendũ q̃ medicina, phibet medicinã supposito pharmaco vbi expedit cõuenienti. Aut humores hmõi corpo q̃uis ñ fint actu putrefacti ⁊ corrupti. sunt tñ in qdã dispõne ad illaz ppinqua. Ad aliud dõm q̃ verũ esset qñ aliquid inesset vni contrario p naturam ipsi: ⁊ non per generis superioris eẽntiã sicut videri inest albo ⁊ nigro non p se: sed per colorem ita vt pharmacare non inest p se: curatiue: vex p practicã sub qua ipsa cõtinetur vt ⁊ pservatiuus. Ad aliud dicendũ q̃ pharmacari non dẽ relatione corporis optimi duz pmanent tale: lz cũ egrotat aliqua occasione: ⁊, ppzie cũ negligẽter regimen obseruet. Et enim neqquã cõpetit qñ in meliori sua fuerit dispõne. Ad primũ Ro alter p tis iam apparuit. Ad aliud filr vitium qñ pcessum illis pharmaca cõpetere minora vel media: vel pharmacak: ⁊ maxime fortiuo non rõne pñtis dispõnis sed future. Ad aliud etiã iam apparu ⁊ suo mõ. Ad aliud dicendũ q̃ lz humiditas videatur supflua in pma etate rõe caloris sere tpati: non sit cõsequentiũ etatũ. Concessũ ẽt aliqualiter corpi tpato senioi scõlui subductiũ pferre qñqz. Qõ ⁊ si multis occurrat oppositis mime ledatur cũ oppositio fit modica: vt medii ad extrema respectu cõplexionũ distẽperaturũ q̃ est extremi ad extrema: partes ẽt si cõpationt in adinuicẽ. Lesio tamẽ vnius partis miorat ⁊ oẽs pueniẽs: pbl. quia. Ad aliud dicendũ q̃ id itelligitur constitutione tpis naturali existẽte vt supponitur crisiũ scdo. cũ signa ponũt febris ⁊ filr ẽ pstellatiõe i fortunata. Mel q̃ hãc nõ hz medic lz astrologus cõfiderare: pmo tertia ⁊ q̃rto pma ⁊ fa. Dria. i30.

Quod conualescentem fit opus pharmacare ostenditur p decimum almansoris primum practice: ac q̃rtum secunde: Adhuc si quod magis adesse videtur non iest neqz quod minꝰ. Am plius autez videtur natura tẽpore sanitatis posse qõ super fluum euacuare q̃ egritudinis aut dispositiõis sibi comparis: sed tunc non põt. vnde primo tertia. Natura solũmodo eũo non est cõplcta: imo, pculdubio ex supfluitate cuiusliber digestionis remanet abstersio ⁊ impressio. Am, pfimiliter fi natura tpe sanitatis eget eũone cũ fit sortior: multomagis opus aderit conualescentie hora: ertur eniz adhuc tunc morbi acumie debilitata. Sz eget in sanitate qõ ofidit cũo corpibus sere cunctis singulis ãnis indita. dria. i35. Et ti: In pualescente sanguis actus ẽ paucus i tegni Ad pascit ẽ vero eius alioꝝ sequit augmentũ humoꝝ primo apparẽs prima. Di ãt egent cuz sint extranei eductione. Inde: totũ corpus in pualescente frigidius existit in tegni. Ad hmõi Ro segt pus digestuo cũ ea pficiatur calido. Praus qdem digestione humoz ⁊ gnãtur superflui nature obediens eductõne indigentes: apparens primo prima. Itaq; euacuatione indiget conualescens. In Zium quarto secunda: Probibeat pualescens ab eũonibus ⁊ ppecoitu. Adhuc isaac febriũ quarto: Declinatio nõ potest fieri nisi bona crisi pcedente. Sed conualescens iam declinauit a morbo cũ fit extra morbi tẽpus: primo secunda. Et laudabili crisi ois educitur supfluus materia. Palin: Si conualescens euacuatur aut flãguine quod non expedit cũ nt bonus ⁊ paucus in tegni vel alio ptr. stantũ humore. Sed neqz illo cum medicina fit de genere veneni: scdo re. a. Hoc autẽ corpus, pternit ⁊ stomachũ ibidẽ pcipue. Et maxie q̃ hi debiles adhuc existunt. Eti: Conualescẽs egritudine pumptus existit. vñ in tegni ptes simplices sunt ficciores: ppter Vtutes eaꝝ infirmiores. Qui ãt hmõi nõ eget euacuatione: vex potius adiectiõe. Itaq; pualescentẽ nõ opus fit euacuare. Propẽ primũ qdem sciendũ q̃ pualescens vt dcm est corp neutrũ ex egritudie pfurgẽs. Id ãt quadruplex aut pfiderat rõe etatis. ⁊ hoc duplicit: vel priozis: ⁊ ita puer: aut posteriozis: ⁊ tunc senex ⁊ senio. In medio eni Vtatis vt iuuenis: vel rõne dispõnis: qõ ẽt duplicit fit: vel future: ⁊ fic decidens: ⁊ preterite ⁊ tũ.

pualescens. Que qdem oz duobus saltem dieb regimine gubernare quo i egritudine appẽs re. a. Fo: vt subite irroducta eo alteratio in, pternen a nãm in morbũ itidem cogat icidere. Sit aũt regimen eiꝰ cuz oi solitudi ne ⁊ cautela: ⁊ pcipue illius q̃ minime aut diminute fuerit iudicat: creticoꝝ initio tã in sex rez nõ nãlium administratõe q̃ medicamẽtoꝝ si expedi ant applicatione vt in tegni: decimo almansoris practice primo: ⁊ q̃rto edoctum figillatim Fo. Quid ãt fit eũo ⁊ quotiens dcm dria ostendit. i64. que hic p sanguinis suscipit: ⁊ alioꝝ eductõe humoꝝ. Propter fm vero sciendũ q̃ cõius opantes oẽm euacuant pualescentẽ: ⁊ maxime pharmacis. Qõ duplicit euenit: aut q̃ nõ solũ medici verũ ⁊ medicinarũ venditores velut nisi aliqd agere continuo pterrẽtur expectantes suscipere amplioza. n. de inge. quorũ defectus mox erit apertus. Errãt ẽt pfestis cũant post crisim cũ mundũ pfecte qualis fit conualescens cognoscat. Adduc nã morbi acumine fatigata, pternit in amplius: cũ hic potissime fit quod multũ ⁊ subitũ euitantiũ nãe plistinum. Excitat ẽt pharmacuz nature laboziosum prauam dispõem in ipo. Propter tertiũ qdem sciendũ q̃ primitus oz pualescentẽ distinguere: ex quo demũ Vitas ostendetur. Vnde sciendũ primo q̃ qdam ex egritudine conualescit in mãli: reliquis autez materiali: ⁊ alteruter duplex existit. Est. n. certus ga sine verus. alter vero non certus. Verus aũt est ille cuius crisis fuit ⁊ egritudinis pumptio laudabilis oifarism oẽ bonas hñs pditões dria. i03. assignates. Aut in quo sere in sytbomatũ remanet q̃ ex morbo. Nõ veruz ãr huic oppositus in quo plis: ⁊ diminuta mõstrant signa: vt fitis horis ericcario in sus vita ⁊ fastidium: sexto epidimiaꝝ ⁊c reliq̃ sufficienter: q̃rto fa. ⁊ in sermonib creticis tradita. Et per huius qdem distinctõem tollit Zictas occurrens: qm in tegni pciditur balneuz decimo Ro negat Almansoris. nuz qñ cõualescẽs fuerit cert põt balneari: ⁊ maxie conlecutus ac diligẽs cuius egritudo fuerit ebullitionis ac exicatõis: non verus mime. Propter quod in amplius sciendũ Fo q̃ cõualescens certus nõ eget eũone sanguis aut alterius humoris: neqz ẽt alteratõne. Quod firmat q̃ que iudicãtur ⁊ iudicata sunt piter nõ monere: neqz modũ facere pharmacijs vt aliter aphoꝝ prima. sed conualescẽs verus equalr est iudicatus. Eti. nullus hz eũari quocũqz modo quoꝝ san. est bon ⁊ paucus cum eductio sanguinis multitudinem expetat: Est nãqz eũo vtis multitudinẽ euacuans: sed cõualescẽs certus est huius, ppter egritudinem ⁊ crisiz pcedentes. Est ⁊ spũs aialis ac viralis: ptes ẽt simplices ficciore. ⁊ Vtutes ob hoc ifirmiores ⁊ oio corp frigidius oẽ hmõi ẽ conualescens cert in tegni. Am plius q̃cũqz corpora sunt pura non egent eũone: qm bene hñtes corpora pharmacare operosum. vñ ells piculosus sanas carnes hñtibus ipsfmuz enim facit q̃ penes Ba. cũ medicina, ppzium non iuciuat humorem hz attrahere: ceu colerem phlegma vel melãcholiã querit sanguinẽ ⁊ carnes colliquat vt inde attrahat. Palin. Si conualescentẽ quĕlibz op fit euacuare: oia tunc crisis ⁊ nature eũo huius erit ipsecta. Qõ ridiculũ dzẽ cum ipsa vt ad multũ quod pfectum, pducat semper nisi fuerit impedita. Igit cõualescens quis vel certus non eget eũone: sicut neq; alterutione qñqz cum nulla fuerit in ipso discrisis relicta. Si aũt fuerit cõualescẽs nõ vere eget oppositum eũone cum crisiz nõ habuerit aut ipersecta. Sed potius fuit eius vita egritudo, ppter aliquã istarũ cãx geneti: vt planetaꝝ copulam vel aspectu: aut mãe etherogeneitate: ceu qõ prius acute: ⁊ subtilis consumat: ⁊ deinceps lente suguenient ⁊ grossa: vel ppter opiatas materiei opillatinas, pbibẽtes putre factõem. aut velapsum mãe in ptem insensibilem vt cũ ea que sgnentie deferẽt ad pulmonẽ: vel alie accidentia bonã spem facientia: sicut i mensa medici cõfidentia: dria. i35. vel ex egritudinis manerie vt dysenterie epatice que multotiẽs vt getari ẽt abhiz febre fieri: ⁊ denuo cũ eadẽ mor redire: interioꝝ gnto: aut fortassis ⁊ bona. Quod testãtur illustres. vñ Alman oz. Si ex malis accidentibus aliqd remanserit venter soluat aut minuat vel extinguentis et tribuat Maliabbas quoqz speculari q̃ si sanguinis signa in eo manifesta sint sanguinẽ ipm minuat ⁊ educat: qm est opus ⁊ Vtus tollat: q̃ surgens a morbo augmento eget sanguinis boni. Si aũt signa colere: aut alterius fuerint bu. corpus inde euacua subtili laxatiuo vt est cassia fistula ⁊ viole ⁊ hmõi leuia. vnde. A. fortassis. i. quandoqz coget ad phlebotomandũ infirmũ malicia sanguinis ipsius: ppter illud qõ remanfit in ipso de cenerentate malozꝝ humoꝝ ⁊ melius est vt faciliter fiat: ⁊ non aliqd subito: et maxime cuz sudor multiplicat in eo expedit quam facere minutionẽ. Et fortassis indiget eũone: et cõueniẽtoz fluxus vẽtris ẽ subtilis: quod fulcitur q̃ derelicta post crisim rediterantia: sexto epidimiaꝝ. vnde aphoꝝ scdus que relinquũtur post crisiz in morbis subuersius. nã in significati morbi descensu subuersionis amauit vt transtul: creticoꝝ initio. Sed non paꝝ relingt idest crisim mã ineuacuata cum crisis non fuerit laudabilis oifariam: vel si nulla pcesserit eũo super signorũ plurima indicant vtcunqz. Et. Similis est dispositio conualescentum ⁊ senuz in tegni. Sed senes plurimi egent eũone aliqnali dria priozi cum in eis superflus congregentur cruda. Itidem non pura corpora oz euacuare: q̃ fm veterem quantũ plus ea nutriet amplius ledis: ceu non plures aias q̃tũqz instrues magis ledes Plato simpliciũ Ba. primo. Sed, gdam vt ostensum conualescentium sunt ipuri. Et gẽt ẽt alimentis in robur virtutis: Itaqz conualescentẽ aliquem expedit cũare: et, ppzie p̃ barmaco et humoris eductio colerici: et per conseqns cõualescentẽ nõ verum. Ex egritudine in mãle adhuc alterate aut ẽt materiali. Juxta illud tegni. Vnũ cõe hñtes pcepturn efficientẽ vnãquãqz cãrum ablcindere pus: deinde fic venire ad eã que sã est ab illa egritudine: vt ad pzinã complonem si qua fuerit de priozi relicta.

Propter quartũ qdem et si apparent dicendum tamẽ seorsum. Ad primuz igitur qd dicendũ apparuit. Ad aliud dõm q̃ eũo non est completa sex rez nõ nãlium administratione dedita supposita in qbus exercitũ ãnumeratur quod validas reddit que in nobis Vtutes omnes. Calozez nãqz iuuenescere facit et superfluitates transpirare cogitur in quc fozas cuius qdem. A. dat necessitatem hac scric. Audit igit eũonem sactã per poros insensibiles: non autẽ fic q̃ p manifestoz natura seu arte. Et tali ẽt eũone ordinate indiget verus filr cõualescens. vñ i tegni. Si

multū meliores ad hoc fiunt ⁊ consueta: opa paulatim attingunt. Natura eni cū corcat mente ⁊ intellectu: quarto re. a. sapientiatem nō expellit nisi nocuū to ab ipsa pcepto. Inest tamē cidē instictus quidam ⁊ ordo ab intelligentijs quo rite in suos peruenit fines. Ad aliud dicendū q̄ bmōi corpora: ⁊ si nō peccēt manifeste in aribus ita vt locent sub latitudie sanitatis cōiter accepta: sunt tamē verius neutra decie dicta: q̄ occasione saturi euitādi piculi cū repleta fint egent eūone. quod certo nō inest pualescētu. Adhuc illi peccant ⁊ pati sunt labi: non aūt semp bi: ⁊ pprie certi. Ad aliud dōm q̄ sanguis accipitur p̄ massa sāguinea in qua pportionabiliter oēs extant humores non aūt put vnus humoruz ab alijs sequestrat. Ad aliud dicendū q̄ non accidit pter bmōi digō mala si recte cōualescenti alimenti: ⁊ que alia vt opus fuerit administrenk: ⁊ si san. paucus ⁊ spūs bmōi vigorat: ēt continue calidū vere cōualescentiū: vt ⁊ digō pfectior reddat successiue. Ad primū fig dēz alteri p̄ tis dicendū q̄. a. loquit de certo cōualescente: aut p̄ hibeat cōuaiescens ab euacuationib⁹ ⁊ pprij pprie coitu. vñ bolisb. Coitū valde fugiāt: euacuat eniz a corpore materiā bonā: quare Ytus attenuat ⁊ dissoluit tandē oio velut dria innotuit. n.4. Ad aliud dicēdū q̄ Isaac loquit de pdicta declinatione quā crisis indicatā pcessit laudabilis: nō āt de minuta. Ad aliud dicendū q̄ san. est bonus ⁊ paucus i consulescente vero: non aūt in opposito. Dictū eni est p. a. q̄ sāguis malicia cogit te ad pblandū qñq̄z cū pblomia debeat, pter multitudinē san. vel malicia ipsi⁹ aut vtrunq̄z: quarta primo. Silr lz plures medicinaruz fint vētose: non tamen oēs: cū quedā fint benedicte: dria prior. Dictūqz est q̄ fluxus vētris fiat subtilius: ⁊ quis vomitus ē fortior euacuationū eū exprmi repetrio mime. Ad aliud dicendū q̄ illa serie consulescētis creat veri: non verus aūt ḡ̄ q̄ ptibus simplicib⁹ extet ficticr natura humectatus nī ē accidēte pp̄ superfluitates plurimas minime aut impfecte euacuatas.

Differentia. lxi.

Quod vomitus conferat oculis vt: qm̄ quod clarificat visum iuuat oculos. est. n. actus eorum: hic aūt vomitus: primo q̄rta. Rursus Quod educit materiā ⁊ fumū nocētes oculis cōfert ipsis. Bmōi Ro est vomitus cū fit euacuatiū forte ab inferioribus attrahens: ⁊ posterioribus eradicās quarto primo. Amplius quod fit a naturali Ytute cōfert cū sit vna dispensantiū cialū Ytutuz. Sed h̄ est vomitus: per naturalē nāq̄z contingit virtutē: ō accidenti quinto. Adhuc oculus spū lucido pficit vt dicūt ⁊ ethicorum. Et ideo Plato posuit ipm de ignis natura dria. 94. sed vomitus supfluitates impedientes ⁊ turbantes q̄ lucida educunt maxime cum cuationum vomitus fit fortissima dria. 165. Eti: Quod confert doloribus oculoz ipsos iuuat: huiusmodi vero pharmacia: aphorismoz sexta. hec aūt ⁊ vomitu euacuat: iuuat itaq̄z vomitus oculos. Quod āt eōrio nocent ofiditur: q̄ quod educit materiā per ptes nobiliores: ⁊ versus partē patientē: ac ō ipsius iclinationē ⁊ naturā transmutandi nocet. Vomitus aūt est huiusmodi cū educat per nobiliora spiritualia versus nobilia ceu animalis in quibus fitus est oculus. Materia ēt oīs huiusmodi grauis cum in oi elemēto dominentur grauia: metheuro. quarto. Venter

filr deputatus est attractioni: intestina Ro expulsiōi Mesf. de pharmacia. Eti: Id nocet oculis in c'actu eorū, pcurat custodia. hoc vero est vomit⁹. Primo nāq̄z ⁊ almanf. quartio. ⁊ precipit vomitibus oculos fubligari duabus pilis: seu panniculo in rotondita: tē circūuolutis. Rursus: Quod nocet auribus nocz oculis cū sensibilissima pticulax corporis fit oculus iz. de inge. sed vomitus nocz auribus. vñ primo q̄rta Vomitus cū suis tunamētis plerāq̄z affert egritudines sicut signāt surditatē. Nocet igr oculis. Propter primū aūt sciēdū q̄ vomitus ē motus laboriosus expulsiuus p̄ os grossioris: ⁊ pluris in vētre ptenti. Cui quidē subuersio sic ⁊ nausea pportionant eo nī fui ⁊ minores. Nam subuersio ē motus expulsionis cui motus nō associat: vt i vomitu expulsi. Nausea vero ē ventris dispō bos vere suscipiens motus: tre decime tertio. Et bus gdē est vna euacuationū sortissima q̄ spōte intrn aliqn intendit vt egritudo existat. Et p arte, pnocet: vt hic interdū. Quid aūt fit oculo⁹ oñsum. 64. Propter fm sciendū quidē q̄ minores videnk apparentes inter se diuersificari in hoc q̄ fito. Primo nāq̄z practice dr q̄ debilitas accidit vi sui ex acuto capitis morbo: aut sputo multo san. vel cā vomitus: aut clamoris magni: Primo Ro q̄rta. Vomitus cōfert corpi: sed visui nocum entuz facit: Et ibidē: vomitus ⁊ pne supflu⁹ nocet stomacho pctori: visui: dentibus: ⁊ ātiquis capitis doloribⁿ nisi facietate ptiget stomaci. In oppositū almā. q̄rto Vomitus sensū aleniat: visuq̄z acuit: q̄rta Ro p̄mo. Vomitus aufert grauitate q̄ accedit capiti: ⁊ clarifi cat visū. Tertio quoq̄z tertia: cū determinatioe, pnū cisk q̄ vomitus cōferat oculo in q̄ tū mundificat stomacū: ⁊ nocet illi inquātū mouent materias cerebri ⁊ expellit id ad eas. Quid āt de hoc videbik pseqnē ter. Propter tertiū Ro p̄mitus videndū q̄ oculis nocent q̄ ve, pfant. Scdo veritas ostendat: vt ⁊ tādē dissonātia pciliek auctoz iducta. Propter primū bmōi sciēdū q̄ hec debilitāt: ⁊ senescere oculos faciūt: Aer nimis excedens: ⁊ pcipue in qualitatib⁹ actiuis: agrestis ventus: ⁊ maxime in ciuo oppositū motus intuit⁹ affiduus ad vnā rez: ⁊ maxie minutā vt affidus lfax: aut formarū minutarum inspectio ⁊ fulgētē albā: ⁊ pne cū fuerit mota. sol multū lumio sus calidus vnde gdaz fuere quasi exceccati dia solis impfecta aspiciēdo eclipsiz: puluis fum⁹ fietus superflu⁹ cibi ficci acuti grossi vapores difficilis digestiōis ⁊ potus filr cū eoz repletōe plurima ⁊ edietate: sic alleū porū cepe nasturtiū eruca: anetuz anda choca ozinuz, pne synapi senugrecū lētes fabe caules. zoar dicunt q̄ capita gallinax, pprietatem h̄ī caulare cecitatē ⁊, pprie vt non videant post occasū solis quē admodū dixerūt q̄ gallinax cerebra intellectum augent: sed ēt plurimū carnes ficce salse: pinguedo sine adeps grossa ⁊ viscosa, pprie porcina: ⁊ hc labor superfluus corporis ⁊ aie: ⁊ coitus plurimus est res nocibilior ea sup replone mor vapozosā: ⁊ maxie sup cenā. Oculoz āt sanitatem ⁊ robur cōseruant: ⁊ efficiūt boz opposita: ⁊, pprie collyria: ex tutia anthimonio succo seniculi ⁊ grauati pstructa. Et ex sellib⁹ fimū⁹ rapaciū auū ⁊ perdicū capre ⁊ piscū maxime sabet soli per. 50. dies expositi calidiori: pectinatio ēt frequens post digōnem cū vapores ab oculis ad cutē diuertat: Subuersio ipsoz i aquā clarā: ⁊ aspect⁹

viridium ⁊ speculoz tersoz: nō tamē in solis radijs ⁊ exercitatio lras legendi mediocres visuz corrobo rat. Et vnctio ex serpētis pinguedine oculoz: ⁊ ipsius cornis comestio: id tñ tenet. 30ar quoq̄z cōmendat assiduatione comestōis ouoz columboz cum repa elixatoz: ⁊ pullos decoctos colūbinos in eis et gallinas filr estate decoctas cū eisdē absq̄z capitib⁹ ⁊ cruribus. vñ coll. 3. 5. Rape bīt mirabile, pprietatē ad illuminādū oculos. Sz fortassis ipse dico magis deberent eos nocē: ⁊, pprie cū ipsi ledāk a stomacho eo q̄ suo vapore ventoso caput replēt: ⁊ oculos multiplicādo reuma. Aut dices fortiter hūc mor sortuz repere cū vrīnā bēant, pnocere. Sic igit oculus multis ledit: ⁊ eget plurimū iuuentibus: nū q̄ cōplonis debilis aquee receptue de facili: tū qm̄ fere fine pelle: ⁊ expositus pinēti magis tñ q̄ oculū a cerebro corporis tanq̄ camio. Propter fm bmōi sciendum antea q̄ qñ celebrat vomitus: aut ē lesio aliq̄ in oculū vel nō. Et figdē fuerit: aut erit, ptbopacis ab eis cāta vel saltem a cerebro: aut fimpathia i ipsos vz avē tre trāsmissa ex fumis: ⁊ vaporib⁹ crudis indigestis: qō sepe pringit nō eis tñ vex ⁊ toti capiti: de iterio rib⁹ appēs primo. Adhuc vomitus aut erit vlis sortis i apto tpe purgationis istituit⁹ vt estatis initio a toto educēa corpe sorti medicina effect⁹ vel pticularis euacuās leui eductio: qō i vētre sel in mense: vel ad plus bis celebrat: in cuius actu tpo iterueniat pcisū fine diez numerus: ne i pnuz ⁊ ieuitabile vsuz pucī at natura: fit ēt post cibi saturitatē q̄ marie cū fuerit vomit⁹ difficilis q̄ vomē fine stomachi replone duxē: neq̄z absq̄z magno labore ⁊ studio fieri pōt. aliā. ⁊ pnio q̄rtis comedat ⁊ bibat diuersa male masticata ciberis dulcis ⁊ vnctuosis: ⁊ post horā sumat aquam decoctōis cemis raphani triplicuz bulbi: ⁊ bmōi: ⁊ euomat. Eti. Vomit⁹ nocumētū quoddā in fieri tñ aliud Ro in hoc cuz fcō eē. Diuersificank ⁊ ḃ pence pplonē formā seu sensibilitatē ortis vētris ⁊ ēfiozez aut remissiorē psuetudinē tpo pstōez horā ⁊ regionē Nā ille cui vomitus magis cōfert coleric⁹ ē ⁊ macer primo q̄rta; aut erūt absq̄z lesiōe oio. Hūc Ro dicens ex his oñdak nocumētū: aut tuamentū oculis ex vomitu. si nāq̄z i eis nulle erit lesio dōm vomitū eis nocē quocūq̄z mō cū mās ⁊ vapores iscīlātes deducet Ytus ipsos i extrinseca, ppellādo: ceu qñ ge entib⁹ oculis sanis, pter passū iunctorax: aut renū vomet. Si vero lesio puenerit oculis a scipsis: vel a cerebro vomit⁹ ēt nocet magis: ⁊ in fieri si i scō forte cū plus eleuet ad eos pdicta: ⁊ vlr ad caput q̄z euacuet q̄re negat⁹ esti doloribⁿ capitis ⁊ marie fortis superfluus cū fuerit ab ipso nō ex passiōe cātus: ⁊ velut i passionib⁹ capitis q̄ bmōi. vñ tertio pria. Vomitus ē ex eis i gb⁹ nō fit iuuamētū i curis egritudinū capitis nisi fiat, pter cōtatē mās i ventre: tūc. n. melior modox expulsiōi ē vomit⁹: ⁊ ibidē. Si būores sicut frigidi pblatici in gb⁹ exercitent vētositates fortes tūc ministra vomit⁹ g fūt fortiores. Et si Alexander fortasse nō recte pcipiat vomitū i epilepsia celebrali: aut id iubet purgato iā capite timēs ne mā relinq̄ corpis appropiek eidez. Sz id qō suspecti⁹ ē vent⁹. si āt fo ret a stō pfert. vñ practice gnto. Si ḃ passio ex pblasma te fuerit stomaci cui⁹ ad cerebx vapores ascendūt ⁊ replēt patientē: vomitu vti oz cū medicamibus incidētibus ⁊ subtiliantib⁹: q̄re Serapio pcepit vomitū

in ipso ēt paroxismo fieri vt educak pblā coarctatū i stomacho: ⁊ pria q̄rta. Vomit⁹ est medicamentū forte stomatice epilepsie: ⁊ capitis doloribⁿ, pter societatē stomaci factū: ⁊ recipit ēt theorice gnto mlt̄z scāz ex būore in stomacho pstento vomitū patictē celebrare. Veritas igit ex his elicik q̄ vomit⁹ nocet q̄rcūq̄z passiouib⁹ capiti appropriatis: ⁊ verificak fmo ita pria cice pinduct⁹ prio. Si vero acciderit oculis lesio p cōpassionē ⁊, pprie stomaci: tūc tā appz q̄ vomitus ē cōcessus: ceu i alijs taliter passionib⁹ in capite trāslatis: ⁊ bmōi qdē rōcinatio ē apperta. Attendendū tñ q̄ bmōi vomit⁹ nocet in ipso fieri eo q̄ māz ⁊ vapores dirigit i cerebx ⁊ oculos: ⁊ lō studiū dz adhiberi vt ab eo pax causek nocumēti. vñ sit pticularis debilis nō frequēto: ⁊ in ppato ad ipm cōfert āt post scm eē mā educak: ⁊ per pñs fumus crud⁹ lesionis oculorū cātuus. Cura eteni eūone pficik cāe. Et fer mōes figdem ita intelligendi sūt auctoz pinducti. Ex quo ēt simpli appet vomitū pferre saltē in ipso s. ō eē cū tnā in ptibus inferioribⁿ: ⁊ precipue in pte contenta. Et nosce q̄ nisi humor extīs in stomacho ledēs oculos oisartam sursum repat tuz fieri fortassis q̄ in s. ō eē lesionis euitande gra tutius ipz p inferiora sit educere cū ea ipsi fint dedita. vñ interioz q̄rto. Pñtibus suffessione oculoz a stomacho ⁊, pprie extribuit galiter ampicrā. Et litargicis ex egentib⁹ in longingore mundauit. Bi aūt stomachū per deorsuz purgari

Propter q̄rtum qdem ⁊ si nūc apparent qd dōm vlum ad primū. Ad aliud dōm q̄ si educat materiā ⁊ fumū nocentes in stomacho entes: iuuat saltem in scō esse: nō āt q̄ eam que caput aut oculi conserek per vomitū educere: cū ledēs hoc nō educet: petit cm bmōi deo: suz duci mā. Supiora nāq̄z bīt p inferiora eūari amplius q̄ eō. Ad aliud dōm q̄ ibi nē dr vomitus pficia Ytute nāli eo q̄ actus ei⁹ nāli sc bātis oio: ed dr ad dolam sternutatōis que fit ab aimali ⁊ tussis que ab hac filr ⁊ vitali. Fit nāq̄z vomitus a rele dēte stomachū iterius q̄ mota nā cā fatagit vomitu educere: q̄ cū sclū tunica fiat ex transseca: nālū tertio: q̄ in ipso fit villi lati expulsiui. Int: inseca Ro longi attractiui dria. 46. difficilis ē valde respectu secessus q̄ tunicis pficik ambab⁹ intestinoz cum ex villi extre q̄z fint latis dria inducta. Et id sepius medicina solutiua reddit vomitiua: q̄ eō: dria. 141 Ad aliū qd dōm appuit: qm̄ spū clarificat cū cā lesionis oculorū ē fumus a stomacho crudus in eos mādatus ⁊ nō cū mā fuerit in cerebro: vel in eis: tunc. n. potius cōtingit oppositū. Ad aliud dōm q̄ Mesf. i practica expōnit p pharmacia ventris fluxū ingens eūo p ventrē pfert doloribus phlegmaticis colericis ⁊ melancholicis: et similiter ad ea que alteri⁹ partis appet: q̄z bmōi accidant symbomata in vomitu ex tū lūt i fieri: cū mā educik de vētre ⁊ tolerabilia satis lesione q̄ pēt oculis. cū igit mihi iuuet ab q̄z lesione. ii. de ige. oz acuti ac exercitatum diligenter discernere medicū iter vtrūq̄z vt iuuamentum pferat nocumēto.

Differentia. lxi.

Quod in continente calidiori fint frōdes populi sternende monstratur: q̄: plures latinorum practice ac cōiter id iubent operantes. Rursus. Vt locus est ita natura operatur, pbl. r. vnde de inspiratione ⁊ respiratione. Natura e mā in quo sunt tales entes existūt vt que gdem in aqua bu

mide: ⁊ que i terra ficce. que vero in aere calide: ꝫ
populus reperiſ in locis humidis ⁊ aquoſis ita vt i
calidis non germinet ⁊ ficcis. Eti: In aere hmōi qō
infrigidat ⁊ humectat eſt apponendū: talis ꝟo ē po
pulus: humectat enim ſm Diaſcoridem mediocriter
infrigidat ēt quod oſtendit humi eius dicum crabie
frigidum. vnde practice ſcbo: chrabia ē frigida ⁊ fic
ca. Palin: Qō poniſ mediceminibus frigidis tāq̄
baſis eſt frigidā: hmōi vero ſunt extremitates qdaz
dicte populi oculi. Cadunt enim in vnguentū popu
leon nominatū qbuſdā tanq̄ a principaliori fundāte
totū nominaſ compoſitū. Ipſum aūt eſt frūm. tollit
enim calorꝫ ſomnūqz ſm Nicolaum preſtans. Igit
frondes populi ſunt in aere nos ꝓtinente ſternende.

In oppoſitum: Qm id non eſt imponendum aeri
calidiori ⁊ ficciori: quod ipz non valet ⁊ ꝓprie ad fri
giditatē immutare. Talis vero eſt populus cuz ſit ter
re naſcentiū vnū. In eis. n. nō reperitur calor i actu
collz. 5. ſed in ſeminibus ſolū: erit igitur in potentia:
⁊ tunc nō poterit aeris immutationē cauſare: cum om
nis actio perficiat ab hūte actum: methaphyſice. 9.
Non. n. ipſa corpi applicat hūti calorē. Item nul
lus ſigniū medicorꝫ quos non eſt ponere inſufficien
tes docet hmōi frondes in aere, ꝓternere vez quaſ
dā frigidas ab his ⁊ humidas puta vites ſalices mir
thos: lentiſcos roſas viola nenufar ꝛc. ⁊ ꝓhe cū rore
collectas. vñ de ige. 9. Flores ⁊ frōdes virtutis hū
de ⁊ frigide i pauimentū ꝓſciende. Extremitas igi
tur ppſi non ſunt aeri hmōi ponende. Propter
hmū qdē ſciendū q̄ hic ſumit ꝓtinens, p aere vt eſt
vna ſex rex non nātū: non ſimplici elo: ſed ſm q̄ ei
cōmiſcent fumi terreſtres ⁊ vapores aquoſi vtriuſqz
ignes ſtellarꝫ radij. 155. dria. Sunt aūt frondes plan
tarꝫ extremitates tenello: Populus quoqz, ꝓprius
collocatoez gētis ipozat: a qua trāſlatio fit ꝯ facta ē
ad arborē. Cū enī aſcenditur ex eius radice multitu
do ad modū gentis cuidā innaſcit. Cuius maneries
duplex cōiter poniſ. Vna dicta agiros ſm Dyaſcori
dē. Iuxta vero. a. aurez romanuz ⁊ bachiros. Sed
apud ſerapi. baur. romanū quā Plinius populā m
grū vocat. Et eſt arbor penes nos cōior alta frangi
bilis non dura ſolis hūs quaſi triangulata ſufficien
ter viridia motu aeris ſonitū ſacientia in locis multi
plicata humidis fluuioſis. Eſt ⁊ altera nō adeo alta
ſed groſſior ac ſemialba cū ſolijs maioribus ſubalbi
dioribus: ⁊ ꝓprie i altero alterū: que ēt loca petit hu
mida: hz rō tm vt ꝓdicta albarufa plurimus nomina
ta ⁊ ſortaſſis eſt quā dia. ſimpliciter populum vocat
a. bauꝫ: Serapio ꝟo baur. repiſ ſm quoſdā ⁊ ter
tia in altū valde creſcens montana alba cū ſolis lanu
ginoſa ſolis antedicte ſimilātur hūs cortices plures
ceraſus: ⁊ in circulū ſimiliter ab ipa ercoriciant que
ardendo flāmā diutius ſerant velut thedia: ⁊ eſt ſoli
dior ⁊ tenaior platio. quā qdā beola vocāt. Pro
pter vero ſm ſciendā q̄ alig precipiunt ſterni ppſm
in continente ꝓſignito putantes ipſam frigidam eſſe
⁊ humi. vnde expoſitor gl Nicolai: Recipe oculoꝫ
populi qui frigide ⁊ hu. ſunt cōplexionis. Alij vero
dicūt colligi ex ſci ic Dyaſcoridis ac. a. duas populi
ſpecies: vna quidē calide nature: reliquā vero frigi
de. Quoꝫ defectus mor apparebit a pte ceu i ſequē
tibus qui prioꝫ. Reliqui vero tanq̄ bi oppoſiti ne
gare coguntur in ꝓtinēti pſcripto quācunqz arborē

hmōi ſterni cōius calida denotetur. vñ diaſcorides
Agiros. i. populus calefacit fortiter: humectat ꝟo
mediocriter. in alio āt ipſius capſo naz ipſius non
tangit. Ipſe nanqz cuz Serapione duo ipſius facit
capſa. a. vero tria. vñ hic in primo cap. Natura cale
facit vehementer in tertio: ⁊ ficcat in primo: quod
ſi ſentitur pharmacoꝫ ſexto: ⁊ ſcōa capitulo. Mau
nā eſt equalitas ad ficcitatē declinās. In tertio quo
qz capſo: Nux romana quod hz dicere baur. roma
nū. filitudine nāqz lrax cū pontboꝫ appoſitione vel
abſqz erroꝫ induxit: punctis eni arabs coꝫ lrīs de
notat quid eſt nominatur arcuſici. Qō ſortaſſis hz
eſſe achirosa ſiue melinis agiroſa calefacit vehement
in tertio: ⁊ ficcat i primo. Eſt eteni gumi vltimū i ca
lefaciendo ipſi fructus cū aceto ꝓſert epilepſie. Id
aūt vere dictū in capſo de bauro ramano. vñ idem
oiſariā. Serapio vero ſiue aggregator in capitulo p
mo baur: romanū calidū ⁊ ficcū in tertio. Vnde grā
dis eſt hic diuerſitas in capitulis ⁊ naturis ꝓtingens
a Dyaſcoridis trāſlatione ſortaſſe. Quare. a. ⁊ Se
rapio circa dras iſtius arboris videnī befitare: oēs
ſere tñ ſueniūt q̄ vtraqz calida ſit ⁊ ficca: ⁊ maxime
agyrios ſiue baur romanū dicta: quā ſortaſſis ponit
Dyaſcoridis tpate humectare hūditate aliena: ſed
a. plus diſſonare vī continere cuz ponit gūmi hauri
romanū vltimū in calefaciendo ⁊ exiccādo: ſexto ve
ro pharmacoꝫ virtus floris hui arboris eſt ca. i ter
tio gradu: ſed in ficcitate ac humiditate tpata. Ex
his igit apparet quō qdam poſteriorū differunt ab il
luſtribus ꝓmoꝫ in populoꝫ maturis. Propī q
dem tertiū primit veritas de hoc oſtendat: dcīn qd
fit gūmi populi: ⁊ vñ, ꝓfluat oſtendat: ⁊ tandez quō
terra naſcens pōt in actū deduci manifeſtet. Pro
pter primū qdē hmōi ſciendū quod i aere prenoiato
non ſunt populi ſternenda extreme: neqz ſortaſſis i
oppoſito, ꝓpter odoꝫ ipſi horribilem: quod oſten
ditur: quia nihil calidū ⁊ ficcū ponendū incontinēte
calidiori ⁊ ficciori: cū ſimile adiunctū ſimili concitet
ad furiā: ſed populus calida eſt multū ⁊ ficca vt pdi
ctū, ꝓpe nigra de qua pñs extat dria. Et firmat: qz il
lud quod eſt leue ratū actu inflāmabile hoc calidum
⁊ ficcū ex libris colligit pharmacorum non eſt conti
nenti preſato imponendū. Tale vero ſenſus ⁊ actus
ſoze indicāt populū quod ſortaſſe impediet lignū cā
ſoze. Adhuc ⁊ egritudines frigidas curat. vñ Dya
ſcorides: Semē populi cū aceto bibitū epilepſiā cu
rat. Ipſa vero egritudo ē marie frigida ⁊ hūida erit
igit ca. ⁊ ſic. Rurſus: Quod hz odoꝫ ſcridū auctū
horribile nō dz in pdicto aere. ſterni, ſed hmōi ē vni
populi motus. quod oſtēdit eius caliditas multa cū
humiditate ſm Dya. tpata. Itaqz populi frendes
non ſunt in continente ſternēde. Propter hmōi
ſcm ſciendū q̄ ſm Ba. a. ⁊ ſerapi. chrabia eſt gū
mi agyri ſeu baur romani. vñ Dya. aliqui ēt prohibēt
populi lachrymū. i. gūmi mereditanū diſtillatuz
⁊ coagulatū ſuccinū facere: ſexto quoqz pharmaco
rū gūmi huius arboris chrabie eſt: cuī virtus ſimil
eſt virtuti floris: quod indicat vnguentū: dyatrigon
quarto de re. ſa. conſtructuz. in ſecūdo vero tranſſi
guratōis: inde fluūt lachryme ſtilataqz ſole rigeſcūt
De ramis electra nouis que lucidus annis. Excepit
⁊ miriturus mitrit geſtanda latinis: voluit eni q̄ ſoro
res Phetontis cōuerſe fuerim i pplos ⁊ lachryme

ſpiꝫ. i. gūmi populoꝫ defluens in eridanuz eletrū
ſacere. i. Karabe vel ſuccinū. Plinius quoqz cum
prioꝫ detreſtatōe ingt certum eē gigni electrū in iſti
lio ſeptentrionalis oceani. Et q̄ naſcit ex gūmi pini
deſtato rigore vel tpe aut mari. qō eius ait odoꝫ oī
dere ſcorniſaqz aut culices lacerates i ipſo reptas.
De quo q̄rto methauroꝫ. Electꝫ ⁊ quecūqz dicūt
vt lachryme iſtiatōe ſunt velut myrrha thus Vnde
Electꝫ āt huius generis vī ⁊ coagulat. Intercepta
eni aiolia in ipſo videnī. a fluuio āt calidā eriens ve
lut cocti mellis cū dimiſceris euaporat humiduz. In
ſo ꝟo canone Karabe ē gūmi ſicut ſandaracha ad ci
trinitatē ⁊ albedinē ⁊ quietatē tendens. Eſt ⁊ aliud
karabe qō ē vernicis modo qdā. vñ ſo practice: ka
rabe erponit vernix marina ſandaracha dcā quo nūc
cōiter vtūtur ad nos ex ptibus deſerētes ſeptētrio
nis. Et vtrūqz paleas rapit ⁊ precipue fricatōe cale
factū. Eſt ēt electꝫ metallū ꝓtructū ex auro ⁊ argē
to. Propter hui tertiū ſciendū: q̄ humidā terre
naſcentiū ⁊ marie tenelloꝫ frm ſiue calidū fuerit eua
porat in ꝓtinēti, ꝓter calidū ipſius actu calidi exiſtē
tis ⁊ precipue cū abſciſſuz fuerit aliměti attractiōe p
natū. Sic. n. minoraro ipſius humido ac terre naſcē
tiū purificato plus pōt calidū ꝓtinētis ſacere hūdus
eius expirare ⁊ ens potētis frm: aut aliud deductū te
liter i actū infriare ⁊ humectare. dria euidēs. 138. p
quē ſigdem modū odor ſo ꝟ aia. A. marie occurrit
ſpius in cōtinēte oſtatui: neqz terre naſcēs extat ſim
plr hmōi in potētis ⁊, ꝓprie actu viuens: vez ſm qd
magis vt relatiōe calidi aialium actu entis ēt elati.

Propter q̄rtū hmōi ad primū dōm vt appuit q̄
tales rudes ſūt ⁊ prone opantes cū nullus gratioſo
rū inueniat id precipe medicoꝫ. Siqz oſſum rōe no
ciuū nō minus vapore pluri preno q̄z caliditate ipſi
us ⁊ ficcitate. Ad aliud dōm id verificari qñ res fue
rit ſufficiēter ꝓpata: tūc. n. eget. q. per ſile ꝓſuatio
ne vt corpus tpatū in regione tpata locatū. Cū aūt
frūs in frigori loco ſaluat. ⁊ ideo poſt inductū ſmonez
Ar. mor ſubdit: habitus tñ g qdem excedētes cali
ditate in frō. qui āt fritāte in calido poſiti ſaluantur
magis. Reducit. n. ad mēſuratum locus habit excē
ſſum. vnde videm q̄ calidoꝫ plurima ⁊ frigidoꝫ
i locis ꝓſtituūtur ⁊ ſaluanī ꝓpata oppoſitis qualis
ē agyros ſeu pplus nigra in tertio gradu caliditatis
locata. Ad aliud dōm: q̄ humiditas que a dyaſ. po
pulo attribuit ē accidētalis magis loci acqſita humo
re a quo ſrit originē ēntialr ꝟo ficca vt rapa caſtā
nea: Que ſilr hūditas frigidā oñdit pplm: ꝓpter va
poratōem fumo' qz ꝓtinētis ſiſectiuā. Id tñ nō repiſ
i alia eius trāſlatōe. Due nāqz ſūt: neqz in recitatio
ne hmōi aggregatōis: altera qdem per ſras alphe
beti ordinata cōior: reliqua ꝟo, ꝓprie in gnqz libros
ēt ſm Ba. pharmacoꝫ ſexto. aliter diſtincta. Neqz
gūmi carabe verius frm extat: ſed opinione magis.
vñ de medicinis cordis. A. carabe calidū in primo.
ficcū in ſo. Opinio tamē eſt q̄ ſit frm. Aut Maliab
bas audiuit carabe q̄ē vernix maris. Ad aliud dz
q̄ Nicolaus extimauit pplm frigidez ſicut expoſitor
ipſius quod falſum cū monſtrata ſit calide. qō etiez
oſtendit piloꝫ generatio ⁊, pductio ex vnguēto vel
gari ſcō ex oculis populi velut baſi lardo ⁊ vino de
coctis cum mellis appoſitione. aut ſortaſſis ponunt
oculi populi: ꝓpter exprimere frida que in hmōi igre
diuntur vnguento plurima, ꝓpter quod caſtoreū fri
gidis cōmiſcetur medicinis: ac, ꝓpter poros aperire
⁊ medicinas vehiculare frigidas. Aualiter ergo fri
giditatis actus inducet: dōm, ꝓpter frigidoꝫ valde
cōplurima que in ipſo. Ad primū ēt quod ptis alte
rius apparuit gd dōm quod ⁊ ſi, ꝓpoſitum conclude
re ſaragat non tñ ex his q̄ vera apparet ēt qdo pōt i ac
tum deduci. Differentia. 133.

Vod fit aliquis morbus in quo nullus de
beatur cibus vſqz in ſtatum oſtendit. Pri
mitus Hippocrate re. a. primo. Expedit vt
huius quantitatis ius debeā. i. ſorbitio que neqz mul
ta ſit nec groſſa: ⁊ hoc poſt ſeptē dies ſi vtus patien
tis tolerare queat. Nō pauce ꝟo egritudinā termi
nātur in ſeptimo ⁊ infra. Quarto quoqz eiuſdē. In
conſiſtētes ſynere ſebriū donec ſtent: Cū vero ſtete
rint obuiare cum decētī dieta ſm nūm conſiderans.
Hmōi aūt tūc ſtant cū fuerint in ſtatu. Amp. apho
riſ. prima In quibus egritudinibus ſtatus ⁊ criſis i
prima dz fieri quaternitate vtute fortiori exiſtente i
vi nutricatione oimoda hos cuſtodiemus quod ē vl
time ſubtiliſſima dieta. Rurſus ibidem: in qb mor
ſtatus. i. ſm primā quaternitatem dz fieri: in his vl
time ſubtili vti dieta ſerente vtute ⁊ incibatōem oī
modez ⁊ mellicrati ſolius oblationem ⁊ ſuccū gtiſſa
ne: paucum oio dandum. ſic itaqz concedit incibati
onem oimodez que penitus eſt cibi nihil dare. Am
plius ibidem, ad vltimas curationes exponitur ſub
tiliſſima dieta. Hoc aūt eſt vt ſtatur in alijs nihil da
re. Palin: cibus nunq̄ datur in morbo ſaltez mate
riali cū ipſius cām adaugeat niſi, ꝓpter vtutis ſuſtē
tationem: ſed vtus nō raro poteſt ſine cibo in ſtatū
puenire. Morbus igit qo erit quem non ſit oꝫ ſit
niſi poſt ſtatum dietare. Cuius qdem ꝓximū moſtra
tur ſilr Hippocrate aphoꝫ prime ptis teſtante: diffi
cile ſoze tenues ⁊ certas dietas in morbis non ſoluz
cronicis: imo ⁊ in acutis. Et rurſus in tenuibus die
tis peccare egrotantes. Et itidem. Quibus ꝓtinuꝫ
ē ſtatus mor ſubtiliter dietare. qbus aūt poſteriꝫ ſta
tus ꝛc. Si ergo in ſtatu mor oz ſubtiliter dietare qō
eſt aliquid dare. Mu lto igit magis ante ſtatū expe
dit cibū: ⁊ ſi ſubtilem adminiſtrare. amp. prio re. a.
Cauendā ē tibi: ne vna die venas pmittas extenuiri
ſed abſqz interpolatōe die illam. ſ. ptiſanā dare non
defiſtas. adhuc aphoꝫ fa negatur plurima ⁊ repenti
na euacuatio. Nam omne ſubitum eſt nature pteria
tiū. Cōmen. ibidem. Et in tegni. Natura nō ſuſti
net repentinas imutatōes: ſed nihil cibi adminiſtre
re multa ⁊ repentina per accidens ſaltē eſt euacuatō
ac nature mutatio. Cū ſanitas tpe cibus accipeē abſ
qz interpolatōe. amplius exhibendum eſt quod va
let contra febrem ⁊ ante ſtatum cum tūc ferueꝫ febri
lis ⁊ accidentia intendātur. ſed humide diete conſe
runt oibus febricitātiū. Rurſus quod ledit ſanos
ledit et egros: ſo re. a. ſed incibatio ledit ſanos ergo
et egros. quod āt ledit cget abſciſſione. Et ideo con
cludendum cibum in oi morbo continue dandum.

Propter primū qdem ſciendum: q̄ gd fit morbꝫ
oſtenſum dria. 72. Ipſe antez ad preſens duplex exi
ſtit: acutus vz cronicus ſiue tpalis. acutus ſiquidez
magnus exiſtit. i. periculoſus et cito ad ſtatuz acce
dēs qui etiam duplex extat. Vnus nanque ſimplici
ter dicitur acutus cuius terminus decimoquarto

diffinitur ab hippocrate die. Alter fm quid seu respectiue multiplex et existēs. aut eni multuz excedit l4. dic̄ t tūc est ille quē hip. ptulit pnosticoz primo 40. terminari die. Aut mediocriter vt g vigesimale ptima t. 34. terminat. Qui acutꝰ ꝯz tñ plus t minꝰ cū trāsitōe seu ꝑuersiōe dr a gu. vel infra. i4. qō etiā diuersificat i plus appropinqñ. i4. dici potest que. ii. t et nona cretical. Aut i appropinqñ egritudis pncipio: vt g in terna q̄rta t qnta indicat die. Et hmōi fm tñ amp. t minꝰ p pacutus seu valde pacutꝰ dicat Vel in medio hoz terminat vt g septis q valde dr acutus siue pacutus: q̄rta aphorismoz. Non eni exponēdū vt Galienus t qdā dicētes egritudinē terminari acutā in. i4. diebꝰ creticis puta ut ꝑcedēt cū dcō, p.10. pmo i. 40. diebꝰ fīqdē. i4. cretici fiūt. 40. dies cretici: ceu. i. 4. 7. 9. ii. i4. i7. 21. 24. 27. 31. 37. 34. t. 40. Adhuc ad sui errores fulciendū prave induxit oribasius q pleuresis i. 14. die aut terminatur aut fit empica b ē i. 40. die vel solutꝰ: aut ptransit, in ptisis. Nō igr i. i4. die disticte absolui egritudo cōcludit vez magis i decioq̄rto g extēditur i. 40. Sz dñi fm ga. oppositū hui⁹ erpetiuz docere. Nulla eni egritudo acuta ptinus eqliter trāsit. i4. diei. Si āt nō est acuta in pmis diebꝰ seu creticoz secūdo. Aut est ineqlis deficiēs qñqz. Et: pdicti serie violēt equocantes in die. Rursus aut sumūt dies verius creticos t ita nō erūt nisi. 9. vsqz. ad. 40. ceu q̄rtus: septimꝰ: vndecimꝰ. decimusq̄rtꝰ. decimusseptimus: vigesimus: vigesimusseptimꝰ: trigesimusq̄rtus: t quadragesimus. Si vero addant t vigesimū q̄rtū: trigesimū p mū t trigesimū septimū: adhuc erūt tñ duodeci t non q̄tuordeciz. Sed si volueris oēs colligere dies vt verius creticos t intercidētes. tūc erūt multo āplꝰ q̄ ꝯ. i4. puta fm Galienū pmus postea. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. ii. i4. i7. i8: 20. 21. 24. 27. 31. 34 37. t. 40. dria apparēs. 105. Peccat et Galienus quia ponit pmū die creticū cū pmus pioduc fit in q̄rta fm hip. Aut in tertis in illius virtute. Ephimera eni ꝯsi pma terminet die: non tñ creticat cū crisis in morbo accidat solū acuto periculoso. Diocles tamen posuit eā creticare: dria. 103. Dnitas etiā licz sit ois numerus potentia ꝯz aritmeticū. nō tamen hic sufficit vbi queritur actus t forma. Fortassis tñ t q̄rta creticat pme. Iuxta illud q̄rti pme: Tertiana consumitur qñqz ꝑpter subtilitatem materie in vno porismo in quo accidit vomitus aut ventris solo mūdificans. Chronicus vero tarde ad statum pucniēs ac magnitudine carens vltra quadragesimū ꝑtelatur vt. 60. 80. t. 120. deide currit. p menses t rādē p annos. Et hec gubernant sole magis passiōes vel pores luna fm ga. t Ptolemeū. Quid aūt fit cibus i firmoz t quo distinguatur mō dria scribitur sequenti. Dic āt cibus accipit p medicinali. Est aūt status vnū quatuor tempoz mobi salubris cū in pncipiuz augmētū statū t declinationē diuidatur. Qui quidē est hora in qua morbus in oib⁹ suis ptibus fm vnuz pmanet dispositionē sicut visū. i-70. Qui sicut t alia tempora tria distinguitur dupliciter. Vnus gdē penes pugnā t suriā accidentiū. vñ prima aphorismorum. Status nō est aliud nisi cū labores vltimantur t accidentia. vel quā quod maximū egritudinis vt i synthomatibus. quarto vero pria: Status ē hora in qua fit vehemēs pugna inter naturā t materiam: t apparet victoria vnius earz ambarū supra alia t ē hora pugne. Alter quoqz distinguit penes materia ē digestā vel eius ꝑtraria sicut reliqua tempoz. unde ibidē: t illic apud statū ꝑpletur vestigiū digestionis aut eius ꝑtrariū. In pluribus quoqz egritudinuz si mul tpe concidit distinctio temporuz morbi fm accidentiū intensionē vel remissionē t materiei digestionem: aut eius ꝑtrariuz. In nonnullis vero distinctio fm materiei digestionē t eius oppositū accedit, oistictionē fm labores datā t accidentia ceu in pleuresi t ꝑipleumonia: crisiū pnio. Propē fm quidē scien dū: q aliqui sermones hip. ga. t alioz videntur suficietenus sonare q in egritudine pacuta nullus exhibeatur cibus vsqz in statuz. Alteri vero his facti oppositi ꝑcipiunt cibum exhiberi. t hoz hi quidē cōtinue a principio vsqz in statū vt apparebit i argutis. Alij vero nō nisi tertia āl die ptransit primo cibant: deinde p tertiam vt visū de inge. per Thessalum. vñ Celsus: abstinentie duo sunt gnā. Vnuz quidē vbi nihil eger assumit. Altez vero vbi qō oz quare in vistico interrogatus ga. que medicina foret ꝑfecta. rñdet abstinentia. Plato inquit duplicē sorte abstinentiā vniuersalem ꝑtranscrē. Vniuersalem quidem vt nō manducetur nisi cū magnꝰ t vehemens fuerit appetitus. Particularē vero vt qs vetatur quibus a pdominio ꝑlitutus oppositis elementis. Subdituz cornelius: pleriqz ex antiquis tarde cibat sepe quto die sepe sexto. Et id fortasse in Lasia vel i egypto celi ratio patitur. Asclepiades qdē cū egrū tridco p oia fatigaret cibū q̄rta die destinabat: tertia nāqz die cibus egro cōissime datur. hi die pariciabat. tūc eni videbatur cracerbatio q̄minus accidet remissa nup nō qñ cepisset febriz: sed quādo desisset In affrica vero eo q magis digeritur zelo nullo videtur abscidendi recte necessitas: ceterius cibus ob quā cām bandus in affrica. Quozū expositio manifestabitur ex dicēdis. Propter tertiū Vo sciendū q opus fit pus ꝑsiderare indicationes quas inspectis cibū expediat: aut nō donare ante statū. t deinceps veritas ex hmōi oñdatur. Propter pmū qdē istius scien-ie: q indicatio seu ostensio vel curationis i gemū: a quo modus examinatur applicatōis rerum medicinaliū ad naturā est vna generalissima sola: sanitatū Galienus. Que in duas pōt secari in pnēz vz dispositionē egritudinem notiatam t in ante habuz sanitatē t fm naturā vocatam: Et in tres incidunt indicationū intentiones. Quaz vna sumitur a rebus naturalibus. Altera vero a rebus non naturalibus. Et tertia ab his que ꝑter naturā. a primis siquidem dupliciter ut a rebꝰ naturalibꝰ t earū anexis. a nālibus quoqz principaliter a virtute. Ipsius nāqz indicatio alias oēs denigrat t occultat indicationū. Nā sublimoz intentionū oium sumitur a natura: re. a. primo: t ab ajijs in quibus ea sūdatur: q̄lia sūt ꝑsonā compositio humoz t spiritus cū sua carnosa spmatica prima. Et ānexis quidē ut ab etate sexu q̄litate seu forma corporis t ꝑsuetudie. Ipsa eni sub rebus locatur naturalibus: dria. 89. a quibꝰ oibus ingeniuz sumitur exhibitōis rex p simile indicationū. Attēditur et a regione ac tpe uniuersali sicut ē aliquod q̄tuoz anni tēpoz. Et ꝑiculum die uel hora ac medio: ut constitutione ceu tempore ortus canicule. Et ab istis indicatio suscipitur p Galienum magis. Ab his vero que cōtra nām tripli. Sunt. n. tria hec cā morbus t accidens morbi quibus per Galienum accipit curationis officio in ō sanitatis igenio. Propter huius fm sciendum: q q huic oz operi applicare oz exercitatum sorte ad oia hmōi t nā prudentē vt vniuersiusqz indicationis subtilr reparās Virtutem t adiuicē ꝑpans: vnū qōdā capitulā conceruet, ꝑpriaz laboriti idicationum octauo ō igenio. Pre alijs āt indicatōem vt apparuit dignissimū dō Virtutis. Ipsa. n. fm Hip. morbozz extat curatrix tertō t octauo practice. Assimilat. n. pecunie expendēde. Medicꝰ Vo mercatozi sanatio morbi lucro ex mercato ꝑsurgēti. Proportionat et cibꝰ slipē dūs ibidē pegrinatōis. Infirmꝰ qdem pegrināti status aūt morbi pegrinatōis termino. vñ crisiuz tertō Tria oz exercitari maxime dignoscere robur vz virtutis vehemētiā morbi t futurū eius statum. quoz Virtus ꝑportionat portāti: morbꝰ aūt onerī t spaciū tpis quod ē vsqz ad statū itineris longitudini. Vbi sinuat q medicus sic dz Virtute vti q ipsa semp corroborata sanitate introducta corrumpat egritudo vt patiēti sic ordinet cibū aliqñ subtrahēdo: aut addendo q ad statū valeat peuenire. Incepa quoqz scie dū: q si Virtus robusta fuerit t corpꝰ narrandis dispōnibus qualificatū in pacuta et egritudine vt septimo terminatura cibus ois ꝑter ius subtilꝰ denegandus vsqz in die septimā. Vt aūt itelligat t series iubens vna die venas nō extrahi ꝑmuti huic cōcordetur. Supponit Ba. acutoz re. primo egrotantes pleuresi duos quoz vnus fit his ꝑditōibus circūuentus cōplone. f. ficca etate ꝑsistente q̄litate spissa venis amplis Virtute forti ꝑsuetudine multoz ciboz comestinus bitarōe fris t bu pcedente ipsius regimie delitiosō geto multiplicantibus ei nutrimētū cibis ore stomachi robusto: cui egritudo ꝑnigerit pleuresis: hyeme Vo frā vehemēter. Sitqz alter ꝑplone humidꝰ etate puer habitudine rarus venaz minutaz Virtute debilis: cōsuetus multā quantitatē cibozz assumere regimie estiuali tedijs fatigatus comedēs cibos paucos incōsuetos ex oleribus t talibus quū bñtibꝰ nutrimentū ore stomachi: natura debilis: t iciderī egritudinē cstatis hora prefatā. Istoz figdem infirmoz oz fm a principio egritudinis sue vsqz in statū vt septimā diem cōtinue nutricare non ꝑmittendo fm dia triticoz solum q cibum nisi transacta tertia die cōcedūt venas vna diez extinauiri. Primū eteni expedit regi solū potibus vsqz in statū vt septimaz diem Speraf nāqz non vltra egritudinē ꝑtendi. Dicit et se longo tpe expertum fuisse hmōi regimē alterutro iuuatiū fore valde. Cuius Galienum si aduenias vt q secūdus abstineat vsqz ad statum alter Vo cibetur a principio continue motiek vteqz ante diem quartaz vnus qdem cibis prefocatus: alter Vo virtute pro stratus. qō t Ar. prima ifignat, pbl. Sic igit appet ex sermone Hip. t Ba. q in pacuta egritudine qñqz cibum nō expedit nisi post statuz offerre Virtute mī cū alijs ꝑstante vehementer: Disum et et suia Ba. aphōrum prima: q in peracuta Virtute fortiori ente cibari nō expedit. quod monstratur rōne In illo nanqz tpe in quo natura ē intenta digōni humoz vehementer non oz eam ciborum digestionibus aut alijs impediri cū distracta operatio perturbetur eius oi modo. sed in pacuta egritudine nā a principio eiꝰ vsqz ad statum intendit oio digōni superesse materiei vt eam denuo expellat in statu: consideriqz in suo rabore. Amplius quod natura impedit t morbozz intēdit t augmētat cuz eius cā nō dz illi administrari cuz ipsa oporteat semper illesam custodire. Eam vero ꝑpedit cibus in hmōi egritudine cū Virtute forti ad habitus: q̄q̄. n. ex pte fit amicus Virtuti: est et mimicus ex parte cū fit amicus inimico eius vt mane q̄rta prima. cōuertitur. n. ad cām indigestus nā inde distracta. Instant et tunc accidentia seua de nā morbi entis t pbsones nō raro cibatōem pbibēta. Iteqz in ralibꝰ egritudinibus cibū oz donare post statuz: solū: qz tñ bodie amplius soluto homies fuit delicati gule ac luxurie dediti: aphōz exta: sunt et natura debilitati in primis pentrikus oñsum: vt dria. 9. Et qz fm veterē. In tenuibus dictis peccant egrotantes ꝑpter quod magis edūtur modernoz tpe: nō sic oz regimina vt an igtus subtiliare: imo amplius cōdescendere vt Virtus permaneat dria presuta. Quedaz nāqz olim medicine vt elli erant vtiles que nūc oio alij nūtur eoz impropo tōe nature subiacenti. Debilitas eteni in cibatōibus curationes fieri in adiutorium nō poterit tolerare: neqz synthomatibus resistere fortiuto. Vt aūt aptius quod dcm eluceſcat pre missuz idicatōem ꝑpositio adaptetur. ptes eteni nāles antes discurrendo. Si virtus debilis existat cibare oibus alijs spretis indicationibus expedit. nā i dicario a Virtute sumpta ceteras denigrat t occultat Si āt virtus fortis exiterit regimie regat subtiliati no t mellicrato ac ptisana subtili vel gr ossa seu grossiori fm qō egritudo erit magis vel minus pacuta. Si vero ꝑsonā ca. fuerit t humidior que palijs celeritus resoluitur oñ um vt dria. 17. Compositio rara humoz t spūs subtiles mor a principio cōtinuādꝰ erit cibus vteqz grossior vsqz in statum: Sūt tñ qdam raliū gbus t in statu t in porisini hora deteriori debet cibus virtutis timēdo defectū resolone spūum: decimo de ige. Si aūt hoz Galienus fuerint expedit cibaria subtiliare q̄maric. Media vero disponē in teruenīēte mediocriter erit dietandū. Et pte fiet en neroz hoc idem obseruandum. si eniz fuerit etas puerilis: qz infantes t pueri prave tolerant incibatices senes vero facile: seruus fit masculinꝰ t qualitas corporis mollis rara t consuetudo comestiōis plurimum cum ꝑsuetudine oportet per simile vt nām gubernare: neqz et pravaz subito alterare. Nō his erit cibus subtiliandus: neqz in egritudinibus et pacutis multū q̄maxime cum natura raliū ꝑsumatur et seipsa vez exhibendus vt virtus possit ad statum puenire ceu pegrinās ad suc pegrinationis terminuz. In Galienis figdem disponē cibare oz subtilius. In media vero mediocriter erit cibandum. Rōe qdem nō nālium qz regione calida ente tpe estiuo cū estas fit tpis sp̄ione indigens cibi ꝑsone ac hora calidis cibare oportebit, ꝑpter resolōnem abundantius parum tñ t sepe: ꝑpter virtutis defectuz non potentia vna exhibitōe multū alimētū digerere t corporis resolone inanitionū vt apparet aphōz prima. In regione vero tpe ꝑsone ac hora fris per oppositum erit subtilius dietandum numeri saltem rōe in media vero mediocriter dispositione. Quantum quoqz ad res preter naturam vt morbū t causam nunqz cibum expedit dari cum causa t morbus intendatur ex sto. vñ ac. re. primo. Per cibum in seipso nō fit augmētuz

In aliq̃ horax in dispõe egritudis. Dictũ nãq; cibũ fore amicũ nature ac mãe. neq; in egritudine imate riali ꝓpetit vt cib⁹ est solũ cius opans mã. ſz magis vt medicis sui agẽs q̃litate nisi forte ipa fuerit ꝓsum ptina. Quo ad accidẽtia Ho dõm: cum ipse tripliciꝰ existat ⁊ diuersa multiformiť cibus ordiabiť circa ea vt dzia declarabiť ꝓsequẽti. Propť q̃rtum ad pri mũ qd dicendũ visum. Ad aliud dõm fm cõmen. q Hip. vocat incõsistẽtes febziũ notas ⁊ errãtes ⁊ nõ esse ipsax ante statũ. Voluit eni in his pciũ administrari cibi stent. i. cessent ab coꝝ errore vnũ accipientes ⁊ seruãtes incipiẽdi tps. ⁊ tunc his vt vult dieta obuiandũ ꝓpetẽti. Ad alia p ga. inducta qd dicẽdus ĩã appuit cũ loq̃t in pacuta egritudie Vtute ente fortiti ac ꝓditoib⁹, ꝓportionatis correspõdẽtib⁹ sibi. Ad primũ ẽt inductox ptis aduerse dõm Hip. log magis in cõi vt egritudinib⁹ simplr acutis ⁊ nõ in valõ pacutis: aut pacutis spãliter qbus ceu oñsuꝫ ptinue cibus debeť a pncipio in statũ virtute non valẽte ad statũ puenire absq; cibo tã longinquũ. In qb⁹ pteci pik cũ adiectis a ga. cõditionib⁹ cauẽdũ fore ne vna die vene dim. itrank exianiri. ſz absq; diei iterpositõe cibũ dandũ. Ad aliud dõm illud verificari in cõplexione nãli: aut i consuetudine nãta alterãda. nõ aũt i dispõne egritudinali ⁊ pcipue cum in hanc dispositionẽ euacuatio aut inanitio ⁊ subita iteruenit alteratõ ⁊ nõ in nãs aut cõsuetudinẽ vsũ lõgo'nãtas. Ad aliũ dõm: q humide diete inquantũ humide sp conserũt febziciãti cũ se. sit mala cõplerio humidis egens sicca. nõ aũt sp rõne materiei cibi ⁊ mollis vt oñsuꝫ pri us. In cibo eni oꝫ non solũ qualitatẽ sed ⁊ substantiam cũ quantitate attendere. Ad aliud dõm vex existere quantũ ad subitã pmutationẽ in nãm cadentes ⁊ nãlitatẽ in vtrisq; entẽ: ñ aũt qõ innãlitatẽ cũ infirmi, ꝓpter materias in e s ꝓter nãm existẽtes possint in appetere ac abstinere sine miozi nocumento in sais carentibus eisdem. Differentia. i34.

Hod regimen in diete ꝓcedat ingrossando ⁊ non subtiliãdo vt q in morbi principio exhibeat subtilis: deinde conseq̃ ẽter ingrosse tur oñditur per hip. ꝓmo re. a. qm̃ cũ sputi plus fm quantitatẽ est refectionis plus adhibẽdũ vsq; in termini tps. sed tũc egritudo est in augmento vel in statu cũ signa digestionis appareãt que in his oñdunt tpibus. Adhuc ibidẽ: Expedit ⁊ hui⁹ quãtitatis iudetur que nec multa sit neq; grossa: ⁊ hoc post septẽ dies. amp. in eodẽ porro ptisane succũ primo: deide vero grossũ adhibeas. Adhuc in sdo huius. non ad ministretur aliqd cr sorbitione donec digerať egritudo sed in principio non digeritur, amplius vndecio die inge. sani. pcipitur dari vinuꝫ materia digesta. hoc aũt est in statu. sed vinũ dieta est grossa respectu potus qui febriciãtib⁹ debetur. Similiter duodecimo eiusdẽ: hac ingesta cibaria concedit carnosa vt gallorum testiculos cerebrum porci assatum ouox vitellos que dieta sunt grossa Galin: secundo practice. aquaꝫ quidem dabis hordei in morbi principio. Eius autem transeunte medio mezaurũ. i. ius cũ curbita ⁊ spinachio. Hec autem illa posteriori grossiori est dieta. Rursus Isaac febrium quinto atq; q̃rto primo: Rectius est vt inclinetur regimen patientium quartanam id primis quartanis, ad subtilisationem quandam. ⁊ illud est vt abstineant a carne, deinde pcipit dietã ingrossari. qõ ẽt die cura febris sextane ⁊ similiũ sentire vr. ⁊ similiter de palysis curati one vsq; ad decimãquartã. amplius tertio pma: nona vndecima ⁊ vigcsima pma. pcipiť abstinẽtia cibi ⁊ vini in pncipio: aut n. aiꝰ eox subtractio. Iridem dicta subtiliando, pcedit vel rõne virtutis aut morbi sine cause aut accidentiũ. sed, ꝓpter istorum nullũ quia nõ ratione virtutis cũ in principio sortis existat cibi non egẽs sulcimẽto. In statu vero indigẽs: qm̃ debilis exist. neq; ꝓpter morbũ cũ dietatio nõ solũ fiat, ꝓpter virtutis subtractionẽ: imo etiã ꝓpter oppositionem. Egrox nanq; dieta facienda magis oppositio q̃lificata. iurta illud veteris: Humide diete oibus febricitãtibus cõferunt. sed i statu cũ tunc magis morbi consurgat acumẽ necessaria erit dieta illi amplius opposita. hanc vero habere nõ poterit oppositionẽ nisi quãtitate pricipet multa. non eni agẽs opatur nisi multe fuerit associatũ quãtitati: secundo de cã. neq; ratione cause: qi in principio cũ cã fit amplior ⁊ maxime in saluãdis: in statu vero minor. Si vberius dietabiť tunc corpus nutrietur ipuruꝫ. qõ ẽ ꝓtra illud Hippocraticũ: Nõ pura corpora quãtũcũq; nutries magis ledes. fimiliter ⁊ mãm cibi multitudine incrudabis. In statu quoq; secus cõtingit: neq; cã symbomatũ: cũ accidentibus virtutẽ dissolventibus mox Ga. affox fma cibũ dari pcipiat, sed symbomata virtutẽ dissoluũt ꝓcisiones eni notãt in statuq; marie: cũ circa principia ⁊ oia imbecillioꝰ: circa statũ vero sortioꝰ vtpote accũtia. Rursus fiẽ se hꝫ in ꝓbus pticularib⁹ morbi sic ⁊ in vniuersalibus videtur se habere: cũ illa vtrobiq; sint q̃tuꝰ rẽporꝰ ꝓsilr ꝓportionata, sed ita in pticularibus tpum euenit q deteriꝰ cibatõis horꝰ est pncipiũ. vñ Ga. re. a. prima. Deteriꝰ horax est horꝰ i qua inuenitur mẽbra in dispõne deteriꝰ: ⁊ manifestũ est q horꝰ inceptionis ponsmi. Adhuc illo tpe vr cibus dandus in quo natura circa cibũ negociatur minus est occupata primo quarta. hoc aũt est i statu cũ virtus naturalis fit salua: aphorismox secũda. amplius i statu calorẽ oportet adaugere nature vt morbi calidi taf minuatur ⁊ extinguat demum. Nã maiꝰ fiũms minorem secus positã extinguit de cãis longitudinis ⁊ breuitatis vite. Sed cibo calor augmẽtat naturalis vnde ptio, pbl. Quartanis febribus oꝫ non attenuare. sed ignẽ in corporibus p cibos facere. Cuꝫ enim multus ignis modicũ ad se rapit opus est multũ ignẽ in corpore facere vt febris modicum habeat. Calor nanq; huius cibis inductus digestionẽ, pcurat. Rursus est fe. sanguis augmastica aut paugmastica. i. decliuatus dicta cuꝫ continue decrescat vsq; in statum post ei⁹ subtiliationẽ op⁹ sicť i grossare. Iraq; dieta ingrossãdo ⁊ nõ subtiliãdo ꝓcedit. Cui⁹ oppositũ sẽtit Hip. cũ dicit. Quibus ptinu⁹ est stat⁹ mox tenuiť resistere oꝫ. Et ga. ibidẽ ⁊ in arte. Adhuc natura nõ sustinet repentinas imutatões: sed mox a principio subtiliare multũ repẽtina imittitur ꝓmutatio cũ pus dieta vteretur qs grossiori. Dieta aũ igitur fm subtiliationis ꝓcessũ. Propť pmũ quidem sciendus q dieta duplicit oportet accipi cõtter ⁊ ꝓpue. Primo qdẽ sumpta est certa viuẽdi regula vñi humani corpis ⁊ vtilitati accõmoda. Propie vero dicitur competen. cibi ⁊ potus exhibitio quantitate q̃litate tempore ope ac ordine mensurata. Cuius quidẽ exposito tangat ad presens: demũ qõo corporibus ad ministrãda fit ostendat. Propter primũ hui⁹ sciẽdum: q dieta dicitur non simplr exhibitio. verum addit cõpetens qꝫ dietatio nõ solum cibi administratõem dicit ⁊ potus: imo eorũdem ẽt subtractionez. Ita. n. eleganť ordinat dieta cũ vbi qn expedit exhibdeť ac subtrahit. Cibi aũt regimẽ est triplex ceu ex Hip. collr. ⁊ Ga. ac q̃rto prima. Ipsi⁹ eteni qõdaꝫ ẽ vehemenť subtile vt olmodo cibi, phibitio aut melicrati seu iuleb fm Ga. modica exhibitio. Aliud ẽ grossum valde ceu q sanox cib⁹: qõdã ꝓ vero mediũ obtinet. Et hui⁹ qdem vnũ ipsius ad lat⁹ magis declinat subtilitatis vt granatox succ⁹: demũ iuleb: deide aq̃ ordei subtilis postea grossa: deide olera attriplices spinachie ac lactuce. Aliud quoq; ad ptẽ tendit grossiciei vt galline ⁊ eax extrema: deiceps sasiani pdicco pulli: demuꝫ aues pue postea ous sorbilia q̃titatis parce: qbus ext vt subtilioꝰ ptisana cũ fece ⁊ panis simule minutati cõfract⁹ multotiẽs aq̃ lot⁹: cib⁹ adhuc subtilioꝰ extat. Medũ Ho existit Kist. i. ptisana cũ fece. Adhuc ⁊ variať dieta i subtilitate sua ⁊ grossiciẽ sisr rõe quãtitatis ⁊ tpis. q̃titatis qdem qm̃ grossa fm se dieta sanox dici põt subtilis si i modica ⁊ raro det quãtitate. Et subtilis multa multotiẽs administrata reddit grossa. Subtilis quoq; rõne q̃litatis ꝓ cuius nutrimẽtũ ẽ modicũ ẽt si sufficiẽtis fuerit quãtitatis. Bi grossa Ho per hui⁹ oppositum fi q̃titati ꝓiungat debite. quo Ho ad tps dicta dr subtilis cũ raro ⁊ lõgis iteruallis fuerit exhibita grossa Ho eꝫ. Potus quoq; duplex existit: simplex vt aq̃ q dat i morbis cruda seu decta de cui⁹ exhibitõe. i71. videbit dzia. Alter ẽ cõpositꝰ ⁊ hic aut vinũ. Ipsuꝫ enũ rõe ẽt ꝓtinet cibi: ꝺ cui⁹ administratiõe: dzia. 172. i dicere. Sisr ẽ pot⁹ diuersitas: dzia. 173. Et pot⁹ potio dcã corporis nãm fm Joãniriũ ad se puertens. Et is ẽ multiplex vt syrup⁹ simplex acetosus ⁊ cõpositꝰ cũ radicib⁹ cõibus, ⁊ seminib⁹. Syruꝰ violatus aq̃ mellis siue mellicratũ ⁊ iuleb. Syrup⁹ figdẽ acetosus simplex febricitãtib⁹ potus est vtilis. Consert. n. consonẽ patiẽtibus ⁊ colere febrib⁹ ⁊ vsr febribus oibus. Quibusdã tũ rõne digõnis. Alijs vero et pte alterationis ⁊ digõnis sil. Refrigerat eniꝫ ⁊ extinguit humores viscosos: icidit ac subtiliat grossos: opilationẽ apit hu. putridum educit: practi. tertio. vnde q̃rto prima. Syrupus acetosus qñq; fitiꝫ sedat ⁊ incidit ⁊ solvit. Et Mesue in antidotario. Virtus syrupi acetosi magnificata ẽ inẽ Hisicatores in ipsius excellẽtia in cõitate. s. posse eius in mãs calidas ⁊ frias subtiles grossas ⁊ viscosas siue adherẽtes. Et virtus siqua ipsi iest in sraõis cito tollit virtute penetratõis non sublata. Et hoc qdem Ga. te statur q eius potẽtia est cõis ad oẽs mãs ita q ad colerã nigrã ipsam diuidẽdo ⁊ medicinas in ipsas penetrare faciẽdo: dzia. 170. Nocet tũ pectori tussienti ac intestinis ad que humor declinat acutus ceu apper de orimelle sibi ꝓterminabili vndecimo de ige. Cõpositus quoq; acetosus phlaticis cõfert se. ⁊ melancholicis. diffundũtur. n. in amplius mãs subtiliana: vtinã puocans ⁊ opiones sapiens. Violatus quoq; materiã emollit pectoris. asperitates lenit et pulmonis ac colere sedat acutioꝰ sitim mitigat: sed nocet ventrẽ hũtibus debilẽ ⁊ viscera materiam in crudãs, ꝓpter quod egritudinem, pducit ac his non ꝓfert materiis ⁊ maturis appetitum deficiẽs ⁊ sitiẽ diũ pluribus iducẽs. Mellitus quoq; aq̃ ⁊ melicratũ subtilisꝰ ⁊ icidit mãs grossas ⁊ viscosas sine rẽti gerãdo multa digõem, pcurat: mãs tamen calefaciť calidas ac nãs: ⁊ tõ nocet se. icensiuis. Iuleb vero qõ expendijs ꝓstruitur ⁊ aq̃ cõiuꝫ cui tamẽ iterdũ modicũ ꝓiungiť aq̃ rosare: sitim mitigat ⁊ humectat digõem materie, pcurat: ac absterſionẽ opatur tamẽ mellitis aqua: Huius Ho vt tactũ est diuersificat regimen penes quãtitatem. qm̃ alia multa quedam modica: nõnulla Ho media ⁊ fm qualitatẽ. quedaꝫ eni ca. alia fri. quedã humida: nonnulla vero sicca. Iridem quedã multũ nutritiua alia, modicũ: nõnulla Ho mediocriter appens pmo fs. Iurta quod tpe variatur qꝫ hyeme cõpetit dieta calidioꝰ ⁊ amplioris quantitatis. Estate vero eꝫ. Sumendus ẽ etiaꝫ in tpe frõ horꝰ calidioꝰ ⁊ calido frioꝰ: nisi ꝺsuetudine id marie distrahat. Et q de tpe dr de consuetudine audiat ⁊ regione. Diuersificatur quoq; ⁊ fꝫ artificiũ multiplr: aliquando. n. eligitur: interduꝫ Ho affatur aut frigiť: aut aliter ꝓpatur fꝫ ventris ac eptis diuersitatem. Quantũ quoq; ad ordinem diuriciť diete scema duplr aut rõne antecessionis ⁊ postpositionis: vel ẽt ex parte numeri. primo qdeꝫ qꝫ cũ quis pluribus vtitur ferculis premittenda sunt subtiliora grossis. Incercer et. n. naturam q grossũ subtili premitrit nisi ventris lubricitas fuerit: dzia. i19.

Propter huius fm sciendum q id plenius audiatur q oportet attendere ad res natur. les eis anne ras nõ naturales ⁊ contra naturam entes. fm enim has regimen omne ordinatur. Ne autem sunt ꝓsoꝰ trus maxime etas forma seruus consuetudo. Et de mũ tpa constões horꝰ regiones ⁊ que his continuãtur. Et tandem morbus cã ⁊ accidens: ac fm corporis quantitatem cui he iliunt dispõnes. Secundum quoq; complonem; qm̃ in ca. plus ⁊ pluries expetiť cibi sicut meliorꝰ ente digõis: in si ã vero secꝰ. Requiritur etiam frũs similr in frigida calidus ac humida ficus ⁊ econtra. Natur alitatis tamẽ tpantis simili obseruetur continue, ꝓpriꝰ in morbis in quibus non lꝫ complonem alterare transmutatiõe. Penes quoq; Hrutem qꝫ si fortis fuerit parvus experiť cibus ⁊ precipue cum egritudinis status fuerit nõ longinquus. Interdũ autem nullus cũ ⁊ fortioꝰ ge fuerit ⁊ status surgus ꝓtinue. Si aũt debilis extiterit ⁊ cũ status distantis: eꝫ. Secũdũ Ho etatẽ variatur qm̃ in etate infantie multus expetitur cibus. Iurta illud medicine inuenti oꝰ. Senes facillime serũt ie inniũ: ⁊ reliqua. In senectute vero paucus. in senio modicus ⁊ multotiẽs administrandus. In etatibus vero medijs mediocriter exhibendũ. Et similiť his de humore mẽbio ac spũ: Secũm qdem co pus qualitatem: qm̃ colericos corporibus raros de facili resolubiles transpiratõe cibari oꝫ tpe status ẽt ac pauorisni: dzia prioꝰ. Sunt ẽt corporum quedam mollium carniũ celeriter resolubilium que ꝫ si sꝫ peant pinguiora abstinẽtiam nõ valent ferre. Oppcite vero his sufficit tenuiter dietare et vsq; ad. 7. dies ceu vsum dzia imediata cibus exhibeatur mime. Secũꝫ vero sexuꝫ mime qꝫ virilis natura plus expetit cibi mulieb⁹: cum calidioꝰ existat nisi Hrutus expaucaf debilitas que cibum precipit dari oio. Iurta quoq; cõsuetudinem: qm̃ ea oi tpe in salutis tuitione reperitur

ſtura: ſcdo re. a. cā conſuetudo fit nā ſecunda ex a d/
ſuncto. Et iō ſtrcā ſimili regulare: ppl qd qñ cibat i
onis hora ꝓcidit cā paſſiōis rege: optimū ē vt teſtā/
tur cibare. Penes aūt res nō nāles t pmit⁹ tpis ita
ordo variāt diete: qz hyeme dāda eſt calida t ſemel
multa i corporib⁹ nā ca. In alijs fortaſſis ecōuerſo
t hora fir. iliter frioni minus. Calida vo cō: ſz i me
dio mediocrit dietādā. In cōſtitutōe vo vt i tpe eo
dē mō. In regiōe aūt frigida plus expetit diete t ca
lidioris t icitiue magis ac vicib⁹ paucioribꝰ date t
ēntitatis āpliorꝭ. In ca. vo ſecus ꝓtigit ſz quoqz
corpis ēntitatē: aut enim magnū vel puū ſeu mediocre
ſm quā quātitatē oz alit variare: ac aliter que dietē
Qualiter vo dieta fit ordināda penes q̄ pter nāz ma
nifeſtabilē ꝓfir. de gb⁹ ēt vſū dria ꝓnti. Propter
ſm vo ſciēdū: q gdā antiquorꝭ indriter pceedebant
in grossādo nihil vſqz in tres vl q̄tuor dies exhiben
tes. vñ ſcdo re. a. Scio medicos q citra q̄ opportu
nū eſt operantes ab oib⁹ in pncipio duob⁹ vel tribus
dieb⁹ ſine plurib⁹ cuſtodiūt: poſtes vo ins t potū il
lis ſumē pmittēt. quorꝭ affuit motuū qz marie muta
tioni mutatio p ꝓiū maris debet. Sz mutatio fit p/
cipua egrotātis ab ea q̄ in ſanitate pp qd t dieta mu
tare oz ex groſſa i ſubtiliſſimā. Alij vo quos Ba. i
curatiua pte diatritarios vocat vſqz tertiū trāſacto
diem abſtinere ab oi dieta iubētes in ſtolum fere vi/
dent opinionē cōcidere. quorꝭ fortitā fuit pſuaſio vt
ex verbis poteſt elici Ba. qñ egritudinē i principio
nō cognoſcebāt: t ideo incluſiue vſqz in tertiū die ex
pectātes vt ei⁹ motus ppenderet: cū oīs hūor euēte
tur in q̄rtū ad plus niſi febrē inducat gntanā vel ſerta
nā: aut illi ꝓparēs rarius emergētes vt t ga. ſebriū
pmo ſaterat eos nō pcepiſſe. Sed hec ſtare nō pñt vt
in tertio ꝓamplius cōuincet dicēdorꝭ. vñ pmo re. a.
Caūēdū eſt tibi vt nec vna die venas pmittas etiā
miri. ſed abſqz iterpoſitōe diei dare non deſiſtas niſi
fortaſſis cū potionib⁹ aut clyſteriis op⁹ fuerit vti. Et
ſcdo eiuſdē. At vo vbi ptilane op⁹ fuerit icipe illaz
dari a pricipio morbi mel⁹ ē ſateor: qz exinanitōem
venaꝝ pcedere. poſtea vo in tertia die morbi aut q̄r
ta vel qnta ſeu ſexta vel ſeptia dari icipe niſi criſis tē
fuerit vēture. Motiua ipſorꝭ ēt non valēt cuz diete
fit quid naturale adminiſtratū t ꝓſuetudinariuz non
ſolū ſanis ſz egrorꝭ plurimū. qd aut hmōi non oz re
pēte in ꝓtium pmutari. Iurta illud hippocraticuz:
Scdm multū t repente calefacere aut infrigidare t
reliqua. vñ in tegni: Natura nō ſuſtinet repentinas
immutatōes: nō enī ſēp marie mutatōi maris in cōtra
riū debet mutatio. ſed qualis poterit a natura ſuſti/
neri. ſcdm enī vtilitatē t cōcordiſſime ſecuritati exhi
bendū eſt ſcdo re. a. oz nāqz talis ē ſubita mutatio
que cōtra iimicū leidat virtutis t nō i ipa. Poſt die
quoqz tertiū tantū cibātes aut potū exhibētes exter
minant pluries: ac p plura t ꝓprie de ige. decio vt
tactū eſt antea. qd idicat inuenis nō cibatus vt pus
ante proximū a ga. concluit in ſyncopiz pñtibus ins
ꝓpiquis ac medicorꝭ diatritariis. Nō enīz recedere
potuerūt cū ga. ſeciſſet clā cius amicū portas claudi
t claues remouere. Propter eorꝭ ſimiliter motiuū
ſunt pamplius vituperandi cū talis modus cibatiōis
eius ſuppetat ob inſicitiā cognitōis egritudis. Con
tra quos intonat criſiū idē ſcdo inquiens q ſi poſitis
ignis tertiane certe ipſā bis nō cognouerīs. ſz adhuc
expectas deridendā diatritū nō aſinus adhuc vt theſ
ſalus ſed ga eris: lapis. Et q tertianaz non valet di
indicare a quartana: mor ſm pmū diem vniuerſalē
medicus non exiſtit. Sunt denīqz hodie fere oēs ſe/
mita gradiētes iſtorꝭ. In pncipio qdem morbi t de
incepo cibū ſubtiliantes valde. Qui demū videtes
circa ſtatus tpis virtutē deficere cogunt tunc neceſſa
rio groſſe refūere: ita vt exhibēāt etiā q̄ carnoſa. qui
eodē decipiunt mō vt pdictorꝭ qdaz eo q egritudinis
ſtatū cognoſcere nequēūt. Cōtra quos hippo. t ga.
nō raro. quare ſcdo re. a. In quibus plurimum ipſi
errore ꝓtinet t c. Subdūtqz illis ſynthomata cō/
tingētia ita multotiēs a capite ad circūſpectus crudi
deſit indigeſti de genere colerꝭ attrahunt humoreſ
vñ illis vigilie accidūt t reliqua. Et iō quarto ꝓma:
Multotiēs errat medicus in his egris mō alio: qñ
i pricipio morbi eis, ꝓhibet cibū: t quādo appropi
quat ſtatus t fitit q virtus cadit in illa cibat hora ne
ceſſario. Iam igitur errauit duplicīter. nā ſi eos i pri
cipio cibaret error eſſet t ignorātia infra hunc erro/
rē. quibus equidē egris ſynthomata cōtingūt praua
vt catarri nauſeatim colerici t vigilatiui: pp repleo
nē t digōis ꝓuationē. Ingeti ēt facti de latere renol
nunt in latus t alienant: t materie coartāt ipoꝭ vir
tutes vapores multiplicant i eis. quare qd non eſt
imaginant t audūt t tremūt t citāt labia ipoꝭ inſe/
rioꝭ, ꝓpter ſtomachi dolorē t alie contriſtantur eorꝭ
materiei gravitate. Propter tertū aūt ſciendum:
q egritudo quedā eſt in qua nullus debetur cibus a
pncipio vſqz ad ſtatū vt apparuit dria priori de qua
plenus non errat ſer mo cū in ea ſolum poſt ſtatus de/
beatur cibus. Cui ſiquidē is tandē ordinandus ꝓtie
ſpm egritudini exgrēt. Primit⁹ enī expedit ſubtiliſ
ſime dietare ceu ſucco granatorꝭ in leb vel mellicrato
deinde ptiſane aq: demū cibiſe hordei. vñ re. a. ſecun
do: Nocuus immutatōe delingt q ptiſanā cuz ſece mi
niſtrat: Nocet etiam q tm adhibet ſuccuz t q ſolum
ꝓpinat potuz. ſz nocumētuz ei⁹ ad illos nō tm eo q
ſubitā min⁹ ītroducit alteratōez. Eſt t alia egritudo
in q̄ mor expetit a pricipio cibus: neqz dimittendum
eſt vna dierū venas exinaniri. Et ea iridem duplex
exiſtit. q̄dā nāqz eſt imaterialis ex inanitiōe cāta ceu
ethice modi quos oportet vniformiter ſm tpa dieta
re vel ſortaſſis in pceſſu magis q̄ in principio cum
plus corpus extenuetur: ac inflāmario vehementior
exiſtat. hoc tamen ſi virtus poterit tolerare digeſtio
nis. vnde quarto ꝓtia: Quando ethice ſuperuenit ci
bus augmētatur velociter t ſit fortis pulſus valde
t incipit magnificari. t ꝓpter illud accidit ſtultiſ me
dicorꝭ q ꝓhibēt eis cibū pp accidentia occurrentia
quare pdunt eos. augmētatur enīz ipſis calidus am
pl. in cibatis Nōnulla eſt materialis cuius materia
vel eſt apans actu vt in vero apate ſine ſimilitudine
ſicut in labore apoſtemoſo aut nō ſiquidē mlme vex
vniformit ſere totū poſſidet corp⁹. Eiꝰ dieta fit rlr
ſubtiliādo pcedē fortaſſis tñ epimaſtico excepto: vt
q i principio vberior adminiſtret in pceſſu āt ſubtil
lior cōtinue donec ad ſtatū pueniat in quo dietā oēz
oportet oio ſubtiliare. Cōſiderāda eſt etiā breuitas
ſtatus ac eius ꝓlixitas. Primitus tñ id auctorizet t
rōne monſtret: deinde illud quo p relationē ad cāz
morbū t accidēs t poriſmū ſit dietandus. Propter
ꝓmū b⁹ ſci: ndū q apboriſm orꝭ primi: pdictus

precipit obſeruari dietādi ordo cū dī. Quibus mor
ē ſtatus ſubtiliſſime dietare. qb⁹ aut poſteri⁹ et reliq
vñ tertio practice. At vo diete regimē ſz morbi tpa
ſic oz ēē. Comodū ē in morbi principijſ cibū ad groſ
ficē iclinari. ne forte iſirmi fiat tranſitus a groſſa ad
ſubtilē ſemel dietā nocetqz illis amplis⁹ et diſſoluat
vtus ei⁹ ac debilitet. debic aūt eius iminent groſſi/
cies paulati et per dies donec morbus ad ſtatū pueniat. quo qdem oz dictum multū ē ſubtilitatis vt ē
ptandij dimiſſio ac initi in leb ad mellis t violaꝭ ſi
rupo. ne forte vtus in cibꝭ occupet digōne: puer
tatqz oēm ſuā cām ad reſiſtendū morbo t expellen
dū vt vo icepit declinatōem morbꝰ dſe cibꝰ incipia
tur igroſſari: t regat eger regimīe ab iſirmitate ſar
gentiū. ēre t ārto prīa. Vex tibi neceſſariū ē vt ſit
principia tui regimīs groſſius t poſtremū pueniētis
ad ſtatū ſubtilis t gradari pceden i eo qd ē inter illa
ita vt vtus ſit ꝓfuta vſqz ꝓpe ſtatū: tūc. n. ſtende
ſup mām vt nō ſis occupat⁹ in alio. Predicit⁹ quo/
qz dietādi modus t rōbus ꝓfirmat vt t tactū pri
qñ illo tpe in quo natura minus intēta eſt circa di
gōnem māe t contra accidentia inſultū plus expe
tit cibū: in quo aūt magis minus. primū aūt ē in prin
cipio morbi. ſm vero in ſtatu: qz in principio nā nō
dū incepit apte agere in mā: t ideo in eo ſigna dige
ſtionis nō appent manifeſte. In ipſius tñ incipiunt
manifeſtari ſine. Quare apbōr primū Coctionis ſi
gna circāterminānt principium quod vt pe tort⁹ egri
tudinis exiſtit. Siīr quoqz nōdum adeſt accidentia
ſultus. Iurta id veteris ptactū. Circa principia t
iſines tc. In ſtatu vo accidit eō. in eo nāqz natura
maxime intenta eſt circa digōnem t materiei expulſi
onē: vix qz illis pōt ſufficere. apboriſ. primo. Iſur/
gūt tūc ēt accidentia vehementia qñ ſtatus nil aliud
exiſtit q̄ quod maximū egritudinis vt in ſynthoma
tibus vel cum labores ac eorꝭ vltimant accidētia ibi
dē. Adhuc ſi, ꝓpter phōnes t labores inſepabiles
ab acutis egritudinibus formidandū eſt dare cibos
rōne dignos. In ſtantibus amplis⁹ hoc timēdum cū
ꝓdicta magis iſurgant accidētia: ſz expectandum in
pacutis. quare in ſtantib⁹ magis pauendū. Rurſus
vtus vnita plus ē infinita q̄ multiplicata. i. fortior
ē ſeipſa diſperſa de cāis lib: o cū Mel. ſed cib⁹ in ſta
tu datus virtutē nāe multiplicat eā diſpgiendo. Et
enī opus ſit ſupereſſe ſiīr nāe regimini t digōni cibi
ꝓpter quod aut nām oz intentam fore digeſtōni cibi
t regimē dimittere materie aut eō. Et ita cibus idi
geſtus pmanēs magnificabit morbū eius multipli/
cādo cām: at eius ſiīr diſcraſiaz. Vtrūqz. n. vna nō
valet pficere cū calor nāl s natura inſtrm ad hoc nō
ſufficit: quarto m. de aia. A. Virtutes ipediāt ſeip/
ſas cū oēs vno inſtro operent ceu calore nature. Ita
qz regimen diete rlr ſubtiliando t nō igroſſando oz
pcedere. Dico aūt rlr qz quedam corpoꝭ predictuz
dietandi modū tolerare non pñt vt tactū eſt ōmiſſo/
rū primo. Propter huius quoqz ſm ſciendum: q
cā morbi multiplex extat iurta quā regimē variatur
diete. naz quedā eſt calida quedā frā tc. Adhuc qdā
ē ſubtilis: alia groſſa q̄dā viſcoſa; nōnulla qdez mu
ta: alia pauca: quedam media. vnde ſi fuerit ca. pau
ca t ſubtilis modica expetit vt ſic dieta cuz ipſi⁹ egri
tudo ſit terminū habitura cito. In opposita vero eō
fitqz cū hoc ſubtiliatiua incipiuus. Omne tamē hmōi

ad virtutem referendum, ꝓpter. n. ſpm cibam⁹ t nō
morbū: apboriſ. primo. niſi fortaſſis de inanitōe cō
ſumptiua fuerit egritudo vt pretactū. Modus aūt
diete ſm morbū dictus ē prius. Conſiderandum tñ
q morborꝭ qdam ſunt acuti qdam cronici t vtrique
ſunt ſubdiuiſi: dria prior: qdam vo ſz q breues aut
longi ſiue medij dietandi ſunt i ſtatu t tpibus aliis ha
bita relātōe ad virtutem continue. obſeruandum ēt
q egritudinū quedam ſunt. q. rore in ſtatu alie in de
clinatōe. nōnulle in augmēto. q. ſemper quales ſūt
ſanguinee ſe. que regimē determinatū expetūt. Si/
militer quarūdam egritudinū ſtatus ē breuis aliarū
longus: hanc vero mediocrim ſm quas oēs diuerſita
tes oz diuerſimode dietare. Penes quoqz acciden
tia ſtatus variat t modus diete vt tactū antea. nā q
dā ſunt ex egritudinis eēntia: alia ex medici iniuncta
q̄ plurima abſtinēta: nōnulla qdem ſunt vtutē, p
ſternētia vel qi ſynthomata, ꝓprie ceu ſyncopis. aut
qz de corpore aliqd euacuant vt ſanguinē vndecun
q̄ ſtatus imoderatus: aut vētris ſiue vomit⁹ vl ape
tis ruptura. Sigdem prima fuerint cibū non oz exhi
bere. nam ſi exhibereē amplius iteder ēt eadez. vñ
ſo re. a. Neqz gſpiā medicorꝭ reptus ē mihi q egro
tū habitudinē cognoſcere quer at ſicut oz ſi vs defec
tōem patiātur: an ſit ex inanitōe venax defectio: aut
ex alia ſurta vel labore infirmus affligente ſeu aliquo
nature alio accidente. Malū. n. nimiū cum egrū in
dolore t acumine morbi defectū in diuortij die potū
atqz ius aut cibū ſumere permittunt qz ipſam defec/
tōem eſtimationem eſtimant fore. Si vero fuerint i
tenſa, ꝓpter abſtinētiam iniunctā a medico accidētia
cibus illico ē exhibendus. quem ge cōdonans medi
cus plebeius aut rusticus: aut vulgaris videbat i de
decus mortuū ſuſcitaſſe prioris magni medici. ſi ve
ro accidentia fuerint vrtutem, pſternētia vt ſyncopa
lia t precipue cū ſyncopis ex inanitōe contigerit tūc
mox dandus cibus t duodecimo terapentice. Sz
circa id dubitare accidit: qñ quedā ſyncopis ꝓtingit
ex hū. fris viſcoſis replentibus replonalis dcā q̄ ali
mēto nō eget: cū adſint predicti replentes hū. in ali
mentū tranſire potētes. Dōm q cum intentio cura
tiua verſetur circa duo precipue puta vtutem t diſ
positōem: quantū qdem rōe huius vt tactū nō expe
tit alimētū: vex potius abſtinētia t eductio ſubtilis
ſicut ē per fricatōem leuē in pricipio maxime vnde
duodecimo. Nullam aliā inueni eūonem in eis niſi
que per fricatōem. Dixi aūt leuē tc. ꝓpter eo q ſepti
mo collz Ba. mordetur eo q fricatio cliqt t diſſol/
uat humores ampliorē inducens opiſonē ſicut in ex/
h. bitōe ptiſane: qz ſtomachū debilitat t horripilonē
iducit: niſi eidē pax maſticis pipis aut ſeminis admi
ſceat epij. Ex pte vo vtutis nutrire oz. Eſt āt ap/
tiſſimū mellicratū hyſopo in eo decocto. ēre duode
cimo. Exolutio que, ꝓpter frōꝭ multitudinē humo/
rū nō idiget cibo ſanatōe. Nihilominus tñ b non ci
bū ſolū: ſz aliqd ēt vini dare cogimur id qd mor pi
culum auertētes: nō aūt diſpōnem ſanantes. Nam
euacuatio taliū magis ē ſanatio: nō adiectio. Cū nā
qz ſyncopizant t, ꝓprie abſqz pblene dandus eſt pa
nis nō multus per vinū qd reductōem facit citū ſm
ēt Alexandrū in, pbl. Oz etiam alimenta paulati ex
bibere: non enim multa ſemel: neqz frida t groſſa.
ſz ex genere calefacientiū t attenuātiū. Iteqz qd ſem

tiendus apparet. Dicetur igit in ãpli ne q̃ si adsint symptomata virtute, ppl ſtatu ã ꝓcidere facienti a ex hbẽdus ẽ cib cũ ipe immediatius ordine t ad virtutẽ vñ aphorismoꝝ pma: Q̃ñq̃ t ſm ipm In quenicunte symptomate dissolutio Virtuti cogitur cedere. Sub limoꝝ.n. intẽtionũ oiaꝝ ẽ intẽtio ſupra ex Virtute: primo re.a. t pmo q̃rta. Illud ꝫ quo magis medicꝰ soli citari oꝝ ẽ Virtus: q̃ curãs hec t ũ medicꝰ ẽ: q̃rto prima. Penes quoq̃ porismũ quarõ q̃q̃ egritudinũ diuersificat dieta: q̃ i porismis nihil dãdũ: ſz qd̃ ad ditũ subtrahẽdũ nñ ꝑdicta occurrerit cãꝝ aliq̃. vnde affert pma: In porismis subtrahere oꝝ: q̃ lesio extat adiicere. In porismo nãq̃ cibus ñ oꝝ dari ſz subsuferri ãplius plane appositum. Nõ posset probari fili quo mõstratũ q̃ cibꝰ in statu nõ oꝝ exhiberi. Si autẽ nullus affuerit porismus: tũc i horis ꝓsuetis q̃ gitioni saltẽ rõe cibãdũ ẽ ꝓtinẽtis. Deinceps Vo q̃rendũ p quot horas añ porismũ aut post recessũ ipius alẽdũ. Dicẽdũ q̃ pmitus vniuersaliꝰ: q̃ spaciuꝝ tpis maius oꝝ intercidere i cibãdo añ porismũ q̃ post illũ cũ ante ipm aduenias pugna: t post eũ iaꝝ recesserit. vñ pmo re.a. Q̃ñ pedũ plãte fre fuerit tẽ ius marie t ois alius potus negãdus ẽ. Sz cũ iã calor i calcaneũ descẽdẽrit dãdus. iã enim instat porismi declinatio q̃re tertio practice: Si se. fuerit imobilis t mime varia nec mixta, phibendus erit patiẽs a cibo accessionis tpe ante fer horas donec declinet calor t accessio deficiat. Si tamen nõ patitur infirmus donec se. porismus deficiat non oꝝ illũ resici donec calor in superioribus est: aut in ois diffusus est mẽbris. Sed cum a pectore ardor cessauerit t a ventre tẽderit ad extrema Ba. Et primo re.a. Manifestet quoq̃ ab hinc figillatim tempus intercidẽs pnc pio porismi: ac eiꝰ fini cibatõnis in vnaquaq̃ se. Dicatur itaq̃ q̃ tẽpus tertiane pure ab auctoribus fere diuersimode ponitur. Ingt enim serapio sexto hreuiarij detur añ piodũ ẽ est porismũ tribus horis aut quatuor: aut post solonẽ se. Al mãsoris vero decimo, sit inter comestionẽ t inuasionis pncipiũ longũ tpus: vꝫ nutriat tribus horis vel duabus ante se. aduentũ: aut postq̃ recesserit. Ma lyab. quoq̃ accessioni. die sebrii aquã hordei mimedabis differresq̃ prãdiũ donec oio ꝓsumat accessio aut tpe alleviatõis illius. Isaac quoq̃ febriũ gnto. Cauere oꝝ ne aliquid horis tribuatur accessionis se. In viatico vero dr: q̃ neq̃ dẽt cibꝰ tpe porismi neq̃ ẽt tribus horis pcedentibus: sed sustentetur cuꝫ syrupo violato vel rosato vſq̃ post accessionem febris. Maliab. quoq̃ de tertiana inquit nõ pura: Vtatur cibo post dimissionẽ accessionis cibus desertus quos t subtiliet post tpi terminationẽ vt die quo nõ accẽdit virtus conseruetur. Die vero accessionis aduersari morbo occuperit t ꝓsumatur materia. Aut Vo cibatio oi die iteꝝ aut ,ppe cibationẽ est ex eis que nocent illis: imo oꝝ vt cibentur vna die t alia die non. Tempus aũt quotidie intermittẽtis ponitur tale fm seꝰ apionẽ. Et fit hora cibi post getem febris aut ãte statũ tribus aut quatuor horis. Exponо quoq̃ statũ i. anteq̃ ponatur instare t esse t non ante statum ,p ut est vnũ de tpibus morbi: q̃ tũc cibaretur in pnciplo vel augmento. Almansor vero indeterminans hmõi tpe inquit: hora comestionis ab hora accessionis quanto plus possibile fuerit elongãda. Maliab. tquidẽ: Obseruandũ vt hordei des aquã q̃ñ accessionẽ horis sex nõ pauciorib⁹ aũt quatuor: Isaac Vo Vniuersaliter quoq̃ dicimus vt timer cibũ t accessi oẽ sex horaꝝ fiat spaciuꝝ. a. quidẽ: hora cibi est post tempus porismi t eius eradicationẽ ñ porismuꝝ ad min⁹ quatuor horis. In quartana Vo in die porismi cõtiger pcipitur abstinẽtia. vñ haly ab. Prohibeas cibos accessiõis febris die vt natura in resistendo morbo potius occupet. In viatico Vo: Lib. .o. ptransierunt dies abstinendũ est a cibis oi die accessionis. In alio vero die paꝝ comedat. Sz. a, ꝯ vt pp hibeantur in die porismi a comestione: t pcipitatur iejunũ vt fit dicere, q̃ vnã dimittat comestionẽ i die vt cenã seu prandiũ. Nã si fe. inuadere oꝝ post meridiẽ prandiũ omittat. Si Vo in noctis pncipio cenã neq̃ tota fit abſq̃ cibo die t maxime naturali q̃ cuꝫ eius afflictio horis duret. 24. cũ certe fuerit per. 36. horaꝝ spaciũ abstineret: ex quo posset ethicã t Virtus ,pstrationẽ incurrere. Cornelius quoq̃ celsus de tpe desitat cibi dies. Quãdo quidẽ cibus debeat exhiberi nõ parua extat dissensio. Quidã enim dari pcipiunt maturine: q̃m tempus remissus egris videt esse Sed respondebit q̃ nõ tunc q̃ horis subsequit meridiana cõgruit: ea enim ois eger reddit peior. Et ideo iubent vespere alij dari. Sed neq̃ sic bene cum hoc egrotantes tpe disponãtur q̃ plurẽ. quare verẽdus ne tũc motu q̃ insurgat aspius. O b hoc igitur ad mediã decurrit noctẽ iã tpe finito grauissimo eodẽq̃ distante longissim e. Sequit t tempus in quo poterit dormire salubriter sere. nãq̃ tũc cẽs dormiũt marie Q̃ quidẽ vex duꝫ se. errantes non fuerint: aut sortassis i oppositũ fit ior ꝓsuetu. o. Vndecio aũt de ige. Tempus siquidẽ cibi in putridis febribus que vniuſ por ſmi vſq̃ in finẽ bona valitudo t cõſuetudo sunt intentões. tũc cni dandus cibus cum fuerint euasortissimi: t maxime fm id tempus diei quo t antea soni ꝓsuetudine bẽbant cibari. Nihil enim apud Haly melius. Hec quoq̃ sunt tempoꝝ spacia intra que ante porismũ t post a medicis ꝓmensuratur dieta t horae Qui t si videant dissentire ab invicẽ non discordant oio. Si quis regiones aduertat diuersas consuetudines q̃ cũ aliis in quibus scripsere ꝓspicientes: t si pncipaliter q̃ mẽsuratũ in re qualibet obseruandum. vnde dzia. 79. Egritudines que acute sunt in terris Hippocratis in partibus aure. pacute existunt. Notandũ etiã q̃ in febribus quartanis t tertianis in pollatis veris maxime quantũ est rõne paroxismi possumus multũ cibũ a porismo elongar rã ex pte postq̃ ex pte ante: cũ tertiana certa. 36. horas habeat getis t. 12. laboris. quartana vero. 40. getis: t afflictiõis 24. In quotidiana Vo certa angariamur cũ. 18. horas habeat laboris t sex quietis. Infra etiã dimittat gete ita vt ferre nõ spec. vnde qui ante porismuꝝ. 6. horis cibari iubent. si vero fuerit quotidiana: instante quasi adhuc porismo cibabunt pcedenti. Et ideo sortassis ꝓsiliũ illoꝝ magis est acceptãdũ q̃ spaciũ solũ ponũt quatuor horaꝝ aũ porismũ vt due resistent vel minores post porismi terminũ. Nã melius ẽ vt apparebit a porismi pncipio recedere q̃ ab ipius sine: Circa vero ꝑdicta dubitare cõtingit: q̃ ꝓcessum fuit q̃ necessitate vrgente cibus donet in porismo. Sed cũ ipe quatuor sicut rotaegr tudo ꝓtineat tpa. In quo deterius tpoꝝ dietat. Et videtur q̃ in pnciplo, quia primo re.a. Quando plãte pedum frigide

sunt quod est in porismi initio tunc ius marie ac ois alius potus negandus est. Amp. Ba. idẽ. Hora in qua ptes pectoris t vẽtris sunt cum deteriori dispõne est hora iceptionis porismi: vnde prio sphõꝝ. In qbus que porismo ordinate sunt cauendũ ẽ pnciplia eoꝝ: hoc est vt cũ iam factis: neq̃ paꝝ post fiẽdis nutriamur. Cuius oppositum scribit quarto prima. Corpora colerica t ,ppie assueta multa comestione cũ non cibant saltem in pnciplio febris: imo in hora que est pmaior i ea t est horis status non euadũt qn syncopizent t moriant si fuerint debiles in porismo. Si Vo fortes extiterint extenuationẽ incurrunt Adhoc rñdent qdam corrigentes ifam per alias inuentum q̃ñq̃ extrinsecus: pata pariorꝝ loco eius qd̃ ẽ pmaior notetur. Aut dõm q̃ extensius deteri⁹ nocumentum segtur ex cibi exhibitione in pnciplio porismi: cũ per ois duret ipsius tpa: non aũt in statu: ſz in ipso nocumẽtum extat maius intensiue: cum tunc symptomata incendant magis. hic.n. status ẽ vt disfinitum est supra. Restat aũt nunc scõm ptem cuiusdam distinctionis superius facte ,p sequi: que erat si materia cãne egritudinem fuerit: aut ãpa Ve aut filitudine collecta. Et vniuersalius si morbꝰ accidat a cã manifesta vehementius mor ipzestius: vt soso cõtinui dislocatio t fractura: tũc qdem a pnciplo tenuius oꝝ dietare: deinde in vberiꝰ tendere sicut sapiunt Fmones sexto de ige. ac re.a. Q̃ vt Ba. prio illi sentire pnciplens in apatibus siccis cum non currit ex eis virus aliquod in qbus cunq̃ vlceribus fuerit ante sorbitõis susceptõem aliquas tres humectantes recipe: sicut hydromel t vinũ: q̃m pluris sũ. humectationis es. Ista ramẽ sunt sorbitõe subtilioꝝ. ex qbus vt sentire q̃ in hmõi dieta ,pcedat igrossando vt app̃z tertia primo: de cura laxitudinis apõse. De certo aũt apate in diuisionibus de cura apatis calidi epatis: cura eius ẽ incipiens t vꝫq̃ ad ebdomadam rc. Et fit ꝓtentus ,p cibo aque ordei. Cũq̃ alleuiatur seb. fint cibi eius ex herbis t agresta cum pullis. Quare Alex. in ,pbl. ,pter quid Hip. i se. fugiens cibũ. In statu in pleuriticis t pipleumonicis mutat ad tribuendũ fm statum. Quod. A. expssius in q̃ pluribus locoꝝ vocauit. quarto nãq̃ prima. Et q̃ñ scis q̃ Virtus est sortis: tunc sortassis necessariũ facit dispõ vt sis contentus suleb solo t si nõ plus saltem ebdomada vna t ,ppie in sebribus apatum. Et si timueris debilitatẽ sis contentus aqua ordei. Tertio quoq̃ prima de carabito primo scipe ipm nutrire nutrimento subtili ita vt sis contentus orimelle: deide post hoc die vna aut duobus pmura ipm ad aquã ordei subtillẽ cũ orimelle: deinde ad grossꝝ. De cura Vo signantie: oꝝ q̃ sint contenti in cibis suis vſq̃ ad tertiũ diẽ orimelle: deinde gradatio fiat ad aquã ordei cũ gbusdam medicis delectabilibus: deinde ad vitellũ oui. Adhuc de cura pleuresis. Si fuerint in geta sis contentus aqua ordei quousq̃ decletur tibi dispõ t ,ppie scõm sputũ. t si retinetur subtilis regimẽ: t sis ꝓtentus aqua ordei t syrupis q̃tus potes retinere aũt circa principium: ipsa nãq̃ tũc indigesta Et ideo pleureticos iubet Aurelius triduo abstinere a cibo. De cura quoq̃ dubellati epatis de cibis: oꝝ vt administretur in pnciplo subtiliatio cibi spiritui. Et sis contentus cbisi ordei t syrupo acetoso. deide post illud administrentur cibi spitiui quos dicunt⁹ et vitella ouoꝝ sorbiles t sorbitiones lenificantes. Et ad summũ in cura filr apatis omnis. Quod etiaꝫ fir matur rõne q̃ñ videes accidentia egritudinis fortioꝝ in pnciplio incipiendum est a subtiliatione cibi multo nisi Virtutis tumeatur calus: tertio prima. Dictũ ẽt supra: q̃ cum instant acccidentia vehementer q̃ oꝝ cibum minuere. Sed in apatibus circa pnciplum magis q̃ in aliis morbis fest inter illurgũt accidentia seua cũ in eis status digõnis materie diuersificetur a statu accidentũ. Adhuc cum materia digerit accidentia getantur. Et sicut digerit ita eget eductõe: t pnciplue cuꝫ vna nõ expellitur expulsiõe: sed pluribus paulatine. Ita qppe scribus t rõnib⁹ consimilibus mõstrari pot in solone imparis vñ dictam igrossando ,pcedere: cuꝫ mor accidentia in ipsis cõsistent scuioꝝ. Propter qd̃ in hmõi a pnciplio magis q̃ in ,pcessu cibũ oꝝ subtiliare. vt id ãt ampli⁹ declet t pinductoꝝ solo consideretur status distinctio: dria postensis priori. Deinceps quoq̃ notandũ q̃ dietario ẽ duplex. vna qdem vniuersalis in toto mo: bo a pnciplio in finẽ. Altera particularis in quolꝫ tẽpore pticulari seu porismo: aphõꝝ prima. Refertur ẽt diete ordinatio vt tria ad Virtutem pncipaliter statuꝫ morbi t accidentia aphõꝝ premissa. Propter q̃rtum vero ad primũ dõm q̃ Hip. loquitur in febribus apatum in quibus materia nõ vnica depellit ex pulsione. In his.n.oꝝ a pnciplio subtilius dietare. Quod secus existit vt apparuit: in qbus totum vna depellit expulsiõe. In his.n.oꝝ a pnciplio subtiliꝰ dietare. q̃d sec⁹ existit vt apparuit in qbus totũ vna expellitur emissione: ad aliud dõm: q̃ ratio Hippocratis est de illis q̃ sine cibo fuerunt a pnciplio egritudinis vſq̃ ad statum: de qbus non est questiuꝫ: ſz de continuo a pnciplio sumentibus ipso. ad aliũ dicendũ q̃ loquitur in habentib⁹ sortem Virtutẽ: t morbũ brevem potentib⁹ abſq̃ cibo pnenire ad statum. ad aliud dõm q̃ Ba. non pncipit dari vinũ ,pter diete igrossat onẽ sed grã medicine q̃ vinũ sui subtilitate t penetratione maꝫ educit vniuersaꝫ nãq̃ mouet excreatões: sunt ẽt iam accidentia quoquomõ sepita. ad aliud dõm: q̃ rõ Ba. est in sebribus syncopalibus extinguitõe in qbus ,pter subtilitatẽ humoꝝ t aptõem poroꝝ segtur spũum resolutio. Et ideo oꝝ inuiscantia mediocriter sliptica administrare. ad aliud dõm q̃ Maliab. intelligit eius transeunte medio. i. statu. Est.n. tempoꝝ vnũ egritudinis ipse t nõ transeunte medio vt pncipio. ad aliud dõm: q̃ illa cura Isaac t. a. est tentanus t non vera sicut calefactoꝝ administrat o: secundo re.a. mor a pncipio. volunt.n. expiri si diete subtilitate vſq̃ ad tres septimanas possit sertana vel quartana aut hmõi curari. Quod si nõ cõtinue pcipitur dieta i grossari t carnes ac talia exhiberi. Et ita dicendum ad id quod de palysis cura inductum. Et similr ad alia dõm: sunt enim apata vel syncopes. ad aliud dõz q̃ q̃ sortis virtus est in pncipio non cibantus ,ppie ens sed futuri grã: vt. s. fortis remancat in q̃ de incepsi. Volumus.n. tpe quo natura nõ ẽ impedita

neq3 digestione materiei: neq3 accidentibus robora re illã vt tempore quo bus occupat valeat eis resiste re: nõ impedita cibi exhibitõe: neq3 cã subtrahimus in statu ẽ fic debilis: vt nõ possit illi sufficere: alioqn necessario ciborem vt ossium eriã m eodẽ. neq3 i stu tu, ppter humiditatẽ exhibenda est dieta: qm̃ 1z con ferret rõne humiditatis resistentis siccitati: sortassis noceret substantiã t quantitate ac virtutis distrac tione a morbi materia: Aut humide diete non simplici ter sebricitantibus conferunt: sed cum determinatio ne quantitatis qualitatis t temporis. Neq3 cessan dum ẽ cibatione in principio 1z corpus sit imparuz: quia cibatio duplex est: vna qdẽ ad virtutis sustenta tionẽ: altera vero ad robur t corporis augmentuz: qua qdẽ neget bip. nõ aũt pmã. Adhuc mã replens i principio cũ sit crude: gete: nõ sic vt in pcessu nata est corrũpi: neq3 materia icrudak cũ cib⁹ debeat mo dicus iputrescibilis t digestibilis. Neq3 syntboma ta adeo virtutẽ dissoluũt oia vt t cibus sit necessari⁹ sed, ppria t iã determinata qbus sortassis id nomen fuit ipositũ. Cõcisionẽ eni denotant vt dictũ. Ad ali ud dõm: q̃ non est similitudo oimoda: vex in hoc qz sicut totus morbus ex quatuor cõponit tpibus vni uersalibus notis ire perimus ex quatuor priculari bus: sed in multis alijs deficit: qm̃ in principio vniuersali cõceditur phlomia: Iuxta illud veteris: In cobãtib⁹ morbis t reliq: nõ ãt in principio porismi. In pricipio ẽt vniuersali materia est indigesta: non ãt in pticulari plerũq3 porismi: fic t i pnncipio tota li remisse sunt accidẽtia magis in pticulari nõ paruz ãtensa t taliũ cetera: ẽ quo visũ ẽt dria. 107. Ad aliũ dicendũ: q̃ virtus naturalis 1cz fit salua: tamen vir tus aial pl'm laborãs ad se oẽ cõuertit calidũ nature instrumentũ: ita vt virtus naturalis cibũ calore de paupata digerere nõ valeret: sed potiꝰ idigestus re manens ꝓuertet in morbũ materiã. Aut si ad se calm cõtrahens digereret actio cretica t regimẽ omittere tur morbi. Vel Vtus naturalis adhuc laborat i diui dendo: 1z non in decoquẽdo. digestio nanq3 decocti one t diuisiõe. i. a mẽbroꝝ parietib⁹ cõplex separãte aphorismoꝝ quarta. Ad aliud dõm: q̃ verũ est in fe. in quib⁹ calidiꝰ est modica vt quartanis t quotidia nis. vnde in his electuaris exhibenk calida vt tyria ca dyatrito piperon t hmõi: t, pprie cum materia fue rit digesta. In sebribus aũt inflãmationis non oz cũ caliditas vtraq3 fit intẽsa nõ volẽdo calidũ ãt ad au gere naturalẽ calor augmẽtat extraneus: Neq3. n. i s inducendus semp: qz 1z in materia frigida in digestionẽ coadiuuet: in calida tamen discrasiã intenden do nocet q̃ magne ac calidũ extinguẽdo ĩnatũ. neq3 calefactio materie multũ calide est digestio: 1z infri gidario potius tẽperata. Ad aliud dõm: q̃ huius se bris si vnice relinquat expulsioni cibũ oportet circa statũ subtiliare vt nõ occupet cibi digestione: sed in sola materie depulsione. Aut hec febris modum hz singularẽ ab alijs dietandi. Et similiter quãtum que alterius partis argura convincat preostensum.

Differentia. iz5.

Quod confidentia infirmi de medico nõ con ferat in ipsius salutem monstrat: qm̃ agentia t patientia dñt in mã cõicare seu genere t lo co subiectoq3 sore distincta. Sed sanitas t cõfidẽtia non ꝓueniunt in mã: cum vnũ fit ens corporeũ: reli quum aũt alie t intentionis magis. Sunt ẽt ambo in infirmo fulcita. Amplius cõferentia actõe consistit: hmõi ꝓ motu pficitur. ppriũ nãq3 actionis est eẽ in motu. Bilibet⁹. Cõfidentia ꝓ motus mime iexistit cã, pprietas sit quedã alie cui p se motus non inest: cã, pdicta sit nihil moueri nisi corpus phyficoꝝ sexto adhuc sanitas est qdã dispositio cãta ex ꝓportia ca. fri. hu. t sic. e coexistitate plasmatis quãtitatis numeri t positionis: pmo re. ſa. Nec autem virtuti manie inest nãli vt q̃ eius monstrat opationib⁹: cõsi dentia aũt virtuti attinet aiali. Iberet nãq3 opinio ni: de aia tertio q̃ virtuti attinet aiali. Et firmatur qz cũ virtutes se ipediant: de aia ãrto. a. Fortificata cõ fidentia virtute aiali debilitatur vtrus nãlis: ablato sibi calore instro nature quo mediante pagebat suas actiones: oẽs enim virtutes tanq̃, pprio eo fulciun tur instro. Rursus nihil agit vltra suã sp ẽm: cũ eis actio fit tandẽ a forma: dria. 40. Cũ igt ꝓfidentia fit alterius speẽ t rõne q̃ sanitas: nã alterũ vt appuit naturã imitat corporeã: reliquũ ãt aiale magis. Re linqt rc. amp. primo q̃rta: Res qb⁹ pficit med catõ tres tantũ ponũt: vt regimẽ vel nutriẽtia: medicinaꝝ exhibitio: t operio manual. quoꝝ nullã extat ꝓfiden tia. nõ ãt ẽ sufficiẽtiã illic signare: pp q̃ ꝓfidẽtia in sa lutẽ mime ꝓsert egroti. Huius quoq3 ſiũ sentiunt Ba. pnosti. pmo. t. a. q̃rto de aia. Rursus spẽ ca lidi tristabilis t delectabil itellecta mõ aliquo ẽ talis qualis t rex vnaqeq3 de cã motus aialiũ. Bz con fidẽtia quedã spẽs anime existit aialis mai ie potẽtie Auare cõfidẽtia sanitatis talis erit: t fic illi ꝓsert af simulata. Propẽ pmũ qdẽ sciẽdũ: q̃ ꝓfidẽtia est intẽtio vehemẽt appbẽtioni occulte impressa. Quid aũt reliquũ fit terminoꝝ appuit dria pma t decima.

Propẽ pm aũt sciendũ nãlũ primo quosdã erpse nunciasse vt asclepiatici nullã aie sore nobis virtu tem qua cogitamus seu intelligimus. vex nos tãq̃ pecudes a sensibilib⁹ regi passionibus reputãtes sa pientiã sobrietatem t prinentiã ridiculũ grãde: testa tesq3 nos neq3 inuicẽ diligere: aut nepotes t nullã de his curã sore. Cõtenẽtes insup sõnis diuinatões ꝓfilis t astrologiã oẽm. Cũ igt ꝓfidẽtia fituek vt sp rebit in Vtute aie rõnalis velut in pprio susceptiuo ridiculũ nõ puũ reputabit ab eisdem collationẽ sore ipsius i salutẽ. Quos equidẽ primo scõa olfecit. A. ac tertio t vigesima pma ad psens corpus pati, ppẽ affectiones aiales quales affect⁹ t imaginatões ertant aie: vt accidit in assimulatõe sortis imagiati tpe casus seminis in matricẽ. Iste quidẽ sunt res quas boies credere abhorrent: qui difficilis dispositõis habitudines nõ nouere. illi vero qui sapiẽtiã diligũt nõ negant velut rẽ que esse nõ põt. Et hi qui cuz se ipsos vituparent fine rõe vane dicẽtes vir sunt audiẽ di nedũ eoꝝ stoliditati insistere: cũ a dicentib⁹ p rati onẽ audire oporteat: tertio metaphyfice. Quolibet nãq3 ꝓria, pferenti solicitari opinionib⁹ stult⁹ ẽ: pri mo thopicoꝝ. vnde tertio de ptib⁹: Fortassis stult⁹ stultos pmonũ valde inquirere: cũ etiã quia coꝝ sol sitas appebit ex dicẽdis apte. Propẽ vero tertiũ ostendũ cõfidentiã egro primitus conferre. Secũ modus declaret eius. Propẽ primũ huius sciẽdũ q̃ cõfidentia nõ paꝝ cõferat in salutẽ egroti sen'nalis indicat emperia: auctoritas testat: t rõe quincik. Primo siquidẽ eo q̃ videm⁹ ñ raro ifirmos i gran dem ꝓualescentiaz deduci: ppter spẽ medici fumosi t dio affectati intrũ q̃ magis alijs visuz est non raro opari. Medele ẽt opatione actuali extrinsecus: ve lut Ba. de seipso testat interdũ: quod per me pcepi nõ paꝝ nihil iterduz vltra alios opans. Ad t ostendat, pbarõe ita. Cũ mens humana reliquã 1z nãliter non vinucem sibi, pdesse certificet ex sola mentis itẽ tõe corp⁹ res illa tuuat. vñ, prosticoꝝ exordio. Qui bene persuasus medicus magis sanat. Et cõmenta tor de quo habet fiducia q̃ ipse est potens scire, nãm egritudinũ. Ex sducia aũt infirmoꝝ de eo t cõmit tendi se vehemẽtior. Et de quo confidunt ifirmi t ẽ cnius manibus se cõmittunt: talis plus sanat egritu dines. Id quoq3. A. cum Algazele intrũ asserit vt dicat actõem a confidentia dependentẽ efficaciozes sore q̃ id quod agit medicus instrũs suis vel medijs vel medicinis. Attendendũ trũ q̃ hmõi confidentia diuersi fimode confert t penes corporis dispõnez va riaz t etatem hz q̃ aliqs mollis corporis delicati ma gis fuerit aptus in suscipe ac etatis puecte vel eõ ac pm q̃ intellectu vel imaginatione seu quacũq3 virtu te interiori sensibili fuerit spẽs ꝓfidentie recepta cõ patione illius quod actualius opatur exterius: cum actio fiat hmc in rõne satis differentis. Nez ipse in i tellectu fundata minus confert in saluti q̃ imagina tione fituata. Et adhuc in hac minus valde q̃ in re extra. Ad. n. magis iprimit est quod sensu cõprehẽ dit priculari. Nec. n. spẽs existit ẽt modo quodam confuso: deinde absolutius qd cõl postea qd santa sia cogitatius: t deinceps estimativa: minime autez quod intellectu: eo q̃ intellectus t spẽs eius fit imã lis vniuersalis multuz distans a re particulari signa tu in qua est opari. Actus eteni t operationes circa singularia existunt metaphyfice imtio. Nõ. n. boiez medemur verũ sortez aut talia. Spẽs tũ confidentie sanitatis tñ valde distat a sanato p se qdem nõ ferẽt oi tamẽ per accidens t modo quodã applicat inter medio. Nã sicut se habẽt sensibilia ad sensũ: ita itel ligentia ad itellectum: terrio de aia: Sensibilia autẽ sensuz in actũ pstituũt: igit t itelligentia itellectum. Intellectus aũt itelligere non põt nisi pm q̃ accipit sp'm per itellectũ agentẽ abstrahendo a santasmati bus. Cuz. n. intelligit itellectus necesse est aliquod santasma speculari. Fantasma quoq3 est filitudo rei corpalis. Et ideo confidentia existẽs in itellectu mõ a liquo debit agere cũ dependeat a sensu magis alte rate. Nihil. n. fit in itellectu q̃ prius fuerit in sensu: Ho de aia. Cũ ois doctrina t disciplina ex preexistenti fit cognitõe vz sensitiua. Quia tamẽ est pue entitatis t multũ distans a sanitate reali ꝓsert: nõ tamẽ velut ꝓfidentia imaginata. Sicẽ huius qdem confidentia magis t minus opatur: pm q̃ amplius vel minus i tendit desiderata: t corpus fuerit vt tactuz magis vl minus patuz. Palin: confidentia illoꝝ q̃ sortis sunt imaginatõis ceu melancholici adusti vehemẽter im primit quibus opponuntur humidi phlatici. Actus eteni agentiũ in patiens iprimitur susceptioni dispo sitũ. Aduertendũ demũ: q̃ confidentia ipsamet mo uet inferendo: qualis illa de qua nũc fermo. aliquã do ꝓ narrant adducere Vtutez ab alio per quez sa nitas imediate ꝓsurgit: turta illud Matthei. Fides tua te salnũ fecit. Quod demũ ostenditur rõne: qm̃ quod transmutat t alterat pm calidũ frm rc. talium sanitatis est inductiuz. Ipsa nãq3 est bona corpori if dispõ ex ꝓportia hoꝝ cãta. hec autez operatur con fidentia. Ea. n. spẽs quedez existit aie. Spẽs vero mouet pm filitudinem rei existentis extra. vnde ẽ cã motus aialiuz. Alterant santasie sensus t meditatio nes. Sensus. n. statim sunt alteratões quedam exi stentes: ppter quod dcm̃ est q̃ confidentia existens i sensu magis opatur existente in itellectu: t subdak. Fantasia aũt t intelligentia habent rex Vtutẽ. Ali quo. n. modo spẽs in itellectu calidi aut frigidi: aut delectabilis aut tristabilis talis existit: qualis qdem t rex vnaqueq3 vt pretactũ. Et ideo tremũt t timẽt itelligentes solũ: adhuc illud qd̃ incitat calidũ ina tũ contra egritudinẽ confert in salutẽ. Calor. n. ficut nature instrm curat egritudinem. nam aut egritudo erit fria t in Vuetate quez hz ad ipm curabit: aut cali da t tunc mouebit spm̃ ad ipsez destruendũ eusporo re faciendo eius materiã t resoluendo: primo scõa. Nec autẽ agit confidentia vt ostendetur. qd̃ si dicat ipsa fic caliduz magis ad furiuz mouẽdo ipz t, pprie in egritudine calida: dicenduz secus contin gere. Nam maius est inuamentũ quod aegrit i eus potando: resoluẽdo t opilationez aperiendo. Et tenl quod fic operatur amplius hz infriare q̃ fit augmen tum calidũtis quasi nulluz in nocendo ex considen tia caloris incitari. Est etez motus hic levis t sua tuis non subito alterativus. Rursus corpus cõpatit a passionibus aie in physonomie initio: velut appet circa amores timores t tristitias t hmõi. vnde pro emio de aia. Videntur oẽs aie passiones sore cũ cor pore. Ita mensuetudo timor misericordia ꝓfidentia adhuc gaudiũ amare t odire. Similis. n. his aliqd cõpatitur corpus: qd̃ apparet. nullo eni terribili imi nẽte extra in passionibus effic mur qnq3 timẽtes. 1z ꝓfidentia vt dcm̃ aie extat passio: ergo corpus patiet ab ea: t qz patiens patitur pm q̃ ei iprimit ab agente ente disposito. Et ti. vnũquodq3 quod hz proprioẽz t convenientiã aliquã ad illud põt super, pductionez illius. Singulũ nãq3, pducitur a sibi sili t conueniẽ ti: 1z confidentia imaginata t intellectu cõuenit cũ sanitate exterior: i tanq̃ ab ea dependẽt. hau ritur eni a sensibilibus t educit. sanitas nãq3 sit ex sa nitate: septimo metaphyfice. amp. quod cum min⁹ subita alteratõe permutat põt cõferre ad salutez ma xime: eo q̃ natura nõ sustinet repẽtinas imutatões. Sz hoc opatur sanitatis cõfidentia cũ suauiter iduc at alteratões. non. n. fic violenter opatur vt mãlũ plure intus vel extra applicata. In qbus vero cura tine nihil repitur inuamẽti: preter aliqd lesiõis. In citãt. n. nãm suis extraneis qualitatibus cum substã tijs vltimis t quãtitatibus supfluis vt opetur in ip sum. Plerũq3 tamẽ qz egritudo grandis existit ex q̃ sanitas hz itroduci: t qz corpus idispositum t Vtus debilis necnõ cõfidentia sanitatis debit⁹ in itellectũ aut ẽt sensuz impssa sanitatẽ inducere non valet abs qz rei materialis applicatõe. imo nõ paꝝ neq3 illa q̃ interueniente introducitur salus. Rursus confiden tia cũ aie fit rõalis quedam affectio ex opinione rei, pueniẽtis desiderate cõferens vt ex. A. colligit t ter tio de aia. ob nãq3 opinionem segk fides. nulli aũt iest bestiaꝝ. Sed cõfidentia sanitatis quã suscipit i firmus de medico est huius rõnalis aie affectio pro ter que ipsa cõferret in salutẽ egroti. Propẽ hꝰ

secundā sciendū: q. a. visus cuz algazele in pte cum magno philosophoz discrepare. Scripsit nāqz i ār/to de aia: q aie duplicis sunt nature. Quedā enīz sic sunt elate nobiles t tā grādiū t mirabilia opationuz vt ñ ogenk in corpore, ppzio factis alterātib9 t trāsmutātib9: Vex ēt alieno t absqz medio quale op9 oculi fascinantis t exterminationē opantis existit. velut eni binc bolez deijcere in puteū t camelū i caldariū. Cū eni aia alicuius fuerit bmōi intēdens corruptionē cuiuscunqz imediate sibi cui obuiat cedit obediens trāsmutādo t corrūpendo ipm ad sue voluntatis iperiū. Sentit eni q natura iferior tāqz nobiliozis obediat nutu supioris. Et ideo aia talis ifirmos sanare pōt t sanos debilitare: p mutare natures: t pmutare ela: adeo vt qd nō ēignis: ignis efficiat: t q ñ terra: terra. Et p volutate tal aie cōtigūt pluuie sertilitates obstrbitio a terra t mortalitas. Et B iō qz mā aie tali multo ampli9 obedit q̄z vnū Zrioz agētū alteri supando ipm. Et hec ēt est vna de ppzietatibus virtutū, ppbetaliuz. Qd aūt ipm monit sortassis ita supstitiose in physonomia narrare: cui9 est cām oiuz ppziā assignare. Qd aūt aquiesit incātationibus t fascinationib9 que ponunt ab eax defensorib9, puenire ex virtutib9 aie ptecte: quas suscipit a celestib9 pot eox motuū t lucis sacta ē imago. Induens eni bulus Vtutē nō solū mouere bz corpus sibi coniunctū verum totū quod subiacet spere qua mouet eius motor cuius extat imago. Habet nāqz duo ea: t qd est aia: t qd est imago: motoribus spere vt Saturni vel Jouis: aut taliuz ita vt consequat resultationē t vmbriā quandā illius virtutis. vnde mouet ea que illi subiacent spere cum fm ppziā mouent virtutez i pedit materiā aut ipedire valet a suo actu t ordine vt fmonibus gestoz ppbetalibus bebreoz talia scribētium. Quo cām nō alicui aie bz xpicoli principaliter attribuere: vex virtuti diuine opanti hec miranda supernaturalia p viros tanq̄z p instrā ppbetas appellatos. q. mediū quoddā iter nos t deū optinentes. Hec āt nō pax vt apparebit opinio peripatheticis facta est ridiculosa. Est āt t altera aia debilis ifirma nō valens in opationē absqz instrumentis t mediis deuenire: velut apparet in scānificāte q formā scāni in ipm itroducere non valet nisi per instrā t media, pter debilitatē t ociositatē aie ipius. Cui9 modi reddit infirmi dispositio cū credit se cōualescere aut sani cum credit se egrotare. Multo tiēs eni pingit ex B vt qm corroborat forma in aia eius prouenīat ex hoc sanitas vel infirmitas. Nec quidē actio efficatior existit q̄z id quod agit medicus instris suis vt dictuz est t medus vel medicinis. Tale etiam est qd ambulare pōt qui sup trabē stratā in plano: non āt si eleuata in pontē valde fuerit sup aquā, pfundam. Cuz tunc aie forma cadendi fit vehementer ipressa cui natura obedit corporalis. vñ de morbus ligdis: Corpi cōiungat cogitatio t ppatur in accidentib9 sortasse: nāqz videt bō serpentē subito t pallescit. Et incedēs super apicē pinaculi aut montis excelsi pedib9 tremulat. Similiter si videt quē egerentē aut mingentē, puocat ēt idē opari ac si in mēbris ipsius ispectio t intellect9. Et de hoc septis, pbl. pluria. Dic itaqz modus conuenit magis cum sniā Ar. t Cōmenta. ponētiuz nullā opationē ab aliquo, puenire sine motu t trāsmutatione in hec inferiora: imo oē agens quantūcunqz fuerit magis distans a Vtactu patiētis pluriß9 instris t etiā mediis indigere vt Vtrahatur t dearticulatur ad operandū. Cuius tamen oppositus fatetur legis veritas sape ponentis creaturax creatorē ipsas ime diate absqz motu t alteratōe, pducere t potentiā in B bre. Et de B quidē dria. 64. Juxta hūc quoqz modū ponēdū est: q Vsidentia sanitatis via q̄ ex sensatis nib9 ticularib9 sanitatis deducta est in Vtutes sanitatis aut intellectū reuertēdo ab illo cōserat ad salutē eandē. Cū eni fuerit i itellectu deducit ad vires sanitatis vt ad estimatiuā: deinde ad cogitatiuā t imaginationē. Et tūc velut materialis facta t pticularis instrumētaqz nature vt calozis amplius reddita fit excitat ipm t marie, put fundat in corde. Quo accidēte id t spūs viralis suscitant ad alterādū resoluendū t destrūcdū que fuerāt egritudis adeo q sanitas habitualis tanq̄z carcere ligata i cordis pte nobiliozi binc i principalia subleuat alia t in corpis demū oē: dria. 72. Nō pax etiā bmōi quesiti tractum. 156. Propē quarrū gdē ad primū dōm q agētia t patiētia in mā cōicāt physica cōuersiua. In tali nāqz actōe oē agens cōpatit: tertio physicox. In actione aūt quodāmodo supnaturali veritatē nō bz qualis q̄ superiox corpox in hec iferiora. Nam. n. māz habēt eandē nisi p idriam sortassis formax vt tactū scōz cōmētatorē aut tali materia. huic āt actui opatio, ppotionat vsidētie. Et bz sanitas realis t sanitas mentis p Vsidētiā fint in eodē motu subiecto cōi sunt tñ diuersis subiectis ptialibus difficte: qz vna in corde relīq̄ vero in intellectu aut Vtute fantastica. vel fmo iste verificat in actōe vt pzior Vuerfina, ppzia. Ad aliud dōm similiter verificari de actōe marie pdicta Vuerfina. Dic nāqz sniā vt passionibus intra pipatheticū pitiā, ppzie non inest motus neqz actio sed corpori solum t cōpofito. scōm tamē similitudinē quādā actionē t motū locum9 in Vtutib9 aie t in intellectu: imo in eodē gdā pōt Vsurgere circulus reflexiuus. Ad aliud dōm: q bz sanitas pncipalibus Vtuti inbe rest nāli nihilominus tñ t vitali t aiali in bītibus illas. Neqz dbz ē operationē Vtutis aialis puta Vsidētiā virtutē ipedire naturalē sanitatis pncipatiuū: cū motus ipsius vt oñsum puus fit valde t alteratiuus mime. Adhuc instrm vt calor quo virt9 aialis i sui vertit opationē ad eundē sinē tendit cuz calore quo virtus gubernat nālis in sua. Cum aūt virtutes in vnū sinē sic ordinant cū suis instrumentis non se vt inducebat impediunt: vex roborant magis. Ad aliud dōm: q licz confidentia sanatiua t sanitas realis magis sint diuersarum rationum: non tñ adeo differunt vna non conferat vt declaratum ad esse t pductionem alterius. Propter qd dicebatur cōfidentia non multum conferre marie cū fuerit in intellectu non fortificato affectione grandi t in corpus ipimens indispositum. Ad aliud dōm sub vnoquoqz illox triū contineri cōtidentiā infirmi ad salutem t proprie sub regimine. In ipso nanqz sucluduntur aie accidentia ad que Vsidentia potest reduci pdicta.

Differentia. 136.

Vod medicina sortiatur ei9 Vplexionē ab innata mōstrat Vplexione: qm̄ scōa pmo. Non dicim9 q res fit calidior nisi cū cōparatōe ad ipressionē caliditatis inate in ipsa q̄ est i nobis Vtidē cōplex o t calor, pportionātur adinuicē velut agens principale t Varium cuz vnuz in aliß ordinet: ſz calo inatus ē ille q potentiā medicine pducit ad actū. vñ Va primo. Cuz potitor medicine fuerit passus a calore inato q ē in nobis: itaqz cōplexio inata. t sic medicina erit bmōi, ppter attributōem quā habet ad cōplonē inatā calori tali, pportionatā. Et. ab illo medicina vt sortiti i nām a quo certi9 examē pcipitur sue opatōis in corpe nostro. Bz hoc ē a Vplone inata et nō influētī: qm̄ verior medicinax expiētia in corde cadit tpato: simplicitū pzio. ſz Vplo inata ē tpata currētis relatōe. illa. n. tāq̄z elevatior distemperior extat. Rursus medicina sortitur spēm t nomen ab eo qd ipsaz in ppriuz dirigit, sinez. cum instruz fit oia appellari a fine: Vo de anima. ſz finis est medicine alterare: dria sequenti. Sortietur itaqz cōplonem suuz ab eo quod est principium alterationis eius. ſz ea cōplexio extat fluens cum fit actu. vñ Ba. vult Vplonez acq sitam ēt lapsaz non pax in curatōe Vseruari Igit medicina spēm Vplonis sortit a Vplexione influenti t nō inata. Quod āt a neutra ostenditur: qz ex pluriß9 entibus actu nō construit vnū actu: dria. 16. ſz vtraqz ē actu: quod notū influenti. ac ēt apparet de inata cuz qualificet enter t disponat Vtutem viralem que eam legitur ad recipiendum principiuz primuz t eiam pzimaz primo pma. Amp. id bz sortiri nām suuz ab illis ex qbus componitur. Bz medicina sicut res hic que libet ex quatuor constituitur elementis. Non itaqz medicina cōplexionem suuz a cōplexione suscipit corporis. Propter primū Vo sciendum q fit medicina quotiens ēt dicatur oñsuz ē dria tertia t ēt videbitur consequenti. Vex tamen primo notandum q medicina, put hic sumit est res de cuius ppzietate existit vt alteret naturas nostras ceu cibus est res augmentās subaz nostraz t addē illaz simplicius pmo vñ collz gnto. Cibus est illud quod ponit natura partes cibati t hec pa ē in spē partis dissolute. Medicina Vo lz ponat nāles partes cibati nō est tamē in spē pti dissolute: vex bz in se rem actuaz t alteratiuam. vñ pbl. prima. In eo q Vria est nutrimēto sarmacia ē. Quod aūt digeritur a natura hoc Vsoluat corpus t appellatur nutrimentuz. Est aūt de rōe medicine t, ppzie solutiue vt fit idigestibilis excessu caliditatis aut fritatis parue incincibilis a caliditate aialiū. Vincens aūt bene fiuibilis a duobus ventribus puta sursuz t deorsum rōne qualitatis ac quantitatis expurgatiua, ibidē. Medicina aūt nūc accepta duplex existit. quedā. n. est simplex vt absynthium: alia cōposita vt tyriaca. Et iam simplex duplex: quedā nāqz alteratiua velut camomilla: alia Vo solutiua vt scamonea. Et cōposita similiter ē bina. vna nanqz est vniuersalis nulli ptium determinate attributa: ceu mitridatū sceliste t bmōi. Alia Vo singularis pti alicui deputata ibucie collyriū t clystere cū talibus. Et iō antidotaria i duas separantur ptes. Nosce sigdem q cuiuscūqz medicina hic audita Vplexio nō est, put talis relone vniuersi ex elemētox cātur pducte: cum nō in, ppziā finez ordinetur ipsius: vex corpis humani puta fm q talem in corpe nostro efficit actionem. Et iō vna medicina dr frigida comparione spēi ac ēt idiuidui que alterius notat calida relatōe primo pzima. t Va primo. Quid aūt sit complexio: t qualiter distinguat: dria oñsum. 15. Vex tamen sciendum q cōplexio duplex est: quedā nāqz actualis: vt que aia linm. Inest. n. oibus calida complexio actu t marie sanguinē bītibus. In reliqs Vo actu relatōe frida: sed potentia calida vel frigida ita vt quedā sint actu talia ceu sialia: nōnulla potentia sicut que vita puta. Quedā vero quasi media vt viuentes plantaruz nō. n. sunt actu calide vt sialia: neqz potentia vt mortua. Propter fm qdem sciendum q aliq d xerunt q medicina sumit cōplexionem suuz ab inata: nōnulli Vo ab influenti: qui vt cōqz, pbabiliter monebātur vt eox ostendūt in argntis iducta. Eox tamen defectus ge apparebit in sequentib9. Propter qd sciendū est tertio: q medicina sortitur complexionē ab inata simul t influenti natura fm q illa a principijs elicit geneseos. hec aūt ab etate: ac ab vsu nō nāliuz rex suscipitur exordiuz. Et qbus duabus vna tertia modo cōpositionis quodā consurgēs natura: quod monstrat. Nam in omni natura ē aliud qd locuz obtinet materie: aliud quod forme: tertio de aia. cōplexio vero ē nā quedā Ba. de secretis. Erit itaqz i ipsa quid, pportionatū materie vt complexio dcā inata t aliquod forme ceu influens. Adhuc sicut ex calore inato t influenti tertius conficitur calor q est factor t tanq̄z forma mēbrox: fm collz. t ex spū ente in vasis spūs fouetur inatus: t vnum efficitur vt ostensū dria. 48. ita ex complexione inata: t fluenti vna elicitur tertia calor: t spūi: tertio ex duobus Vfractis, pportionata. sed que fuerit in corpe t calore aut spū p ficiūtur tertio tanq̄z ab instrumento. Itaqz t a complexione: tertia ex duabus consecta illi, pportionata. Qd innit. A. cum dixit caliditatis inate in ipsa q̄ in nobis. Et calor inatus qui intus est velut nō nobis vt per primū denotet caldū cōplantatū: per secūdū

vero currentē. Ex quibus vnum tertium conficitur Ad̄ firmatur: qm̄ sicut ex coalteratione ꝓplexionis vniuscuiusq; membri resultat vna cōplexio in totum corp? fm Haly. t. a. Et ex nāli ac accidēti vna dicta mala confimilis libro de distempantia equali ita ex innato t influenti cōsurget tertia. Ducit enim innata vel materialiter t cōfusa in speciē t actū p̄ currentem vnā cōstituētes tertiā. Ad̄ ēt insinuatur sufficienter simplicitū p̄mo cū docetur sumi expientis aq̄ in corpe sano lapso t egrotanti. In duobus enim vltis ꝓplexio huc marie ꝓcipit tertia. Ex his itaq; ꝓcluditur medicinā sortiri cōplexionē ꝓpriā nō ab influēti tm̄ neq; ab innata: sed magis tertia ex his cōstructa: qm̄ ista dat tāq̄ forma: ab eo vero qd̄ tale sumitur eē ac actus. Propter q̄rtum Ad̄ primū dōm t scd̄ꝰ q̄ caliditas innata siue calor innatus nō facit pati portitorē medicine simplicē: sed cū fuerit calori associatus currēti: t vnus ex his tertius factus Neq; a. simpliciter dicit calor innatus aut caliditas innata: sed addit q̄ intus est vel in nobis vt expositum prius. Ad aliud dōm: q̄ cōplexio tpata: quā verificat expientis medicinax magis non solū est innata sed ēt influens cōtracte in tertiā: neq; cōplexio innata tpata est quo ad actiones vt influēs: vel tertia ex his constituta: lz tactu sortassis multi cebiori sentiretur ac fuerunt. Ad aliud dōm: q̄ Ilasc cōplexionē ocm̄ quo ad iusticiā cōpar cōplexioni quo ad pondus: vt sit dicere q̄ cōplexio quo ad iusticiā est calida tpate in scd̄o gradu: relatione temperamēti ad pondus. Ad̄ ostendit duplicedo cui naturā assimilat humanaz que sit tpata quo ad iusticiā: est tamen ca. t hu. in scd̄o gradu cōparatione cōplexionis ad pondus sicut ꝗ apparebāt am prius. 39. dria. Est t tertiā ꝓplexionē dare vt t calorē tertiū. Et rōcinatio huius gdē tertia appuit dria. Ad ea vero que alterius pris. Ad primū dōm quidem: q̄ lz cōplexio innata sit tāq̄ in potentia: influēs vero velut in actu: nihilominus ex his efficitur vna tertia: quo nō minus in actu scd̄a. Cui dictū est oia cōpari. Et ad declinationē similiter dōm: q̄ ex tribus caloribꝰ vt oēsum vnus tertius consurgit q̄ est forma t gubernator mēbrorx. Ad aliud t quid dōm iam apparet: cū ex duabus cōsurgit tertia. Ad aliud similiter dōm: alteratio enim magis tertie attribuenda est nāe q̄ꝗ alicui duax. Ad aliud q̄ non a neutra dōm q̄ non est simpliciter actu cōplexio innata: sed vtrunq; potētiaut tactū relatione cōplexionis influētis: neq; ex his duobꝰ fit vnū quocūq; mō. Ad aliud quid dōm iā visum: nō enim in terre nascentibus t alijs quērit complexio simplicē t ad sinē ipsorx: sed per relationē ad naturā hominis cuius q̄ sinē intentū a medico. Talis enim ipsius consideratio: reliq̄ vero nālis magis. Dria. i37.

Vod non sit aliqua medicina tpata monstratur: qm̄ collz gnto: Meliuo est appropriare distēpantiā med cie. Adhuc in p̄ncipio pharmacorx: Volo q̄ medicinā rē de cuius ꝓprietate est vt nostras alteret naturas: Cōuertit enim corpis naturā fm Joānitiū ad se. Ad̄ aūt tpatum non alterat neq; transmutans ad se cōuertit: hoc enim ipso dicitur tpatum. Amplius portito: medicine patitur a calore innato qui est in nobis primo secunda. Calor ēt ō ducens in actum eius potentiā distemperatus extat cum vehementer fit calidus. Ad̄ aūt hmōi tpatum non ꝓmanet. Rursus: medicina dicitur temperata ab effectu qui ex ipsa vt dicunt resultat in corpore. lz nullus potest temperatus resultare cū id fiat mediante sietate ac passione t actōe. Vbi aūt interuenient tollit tempamentū. Palin si est medicia tempata vel erit simpler quod non fit: cū omne simpler q̄litates habent i sūmo: aut composita sed neq; hec q̄ sunt cōposita media habentia: huius quidez magis illius vero minus: dria. i9. Similiter in oi nā est aliqd forme: t aliquid materie: tertio de ia: que autez talia temperata fore non possunt. Et: es posita cum dicatur ad corpus tpatum oporteret hmōi existere. Id aūt non reperit: quia eius opatōes existerent huius mime tanq̄ nullo brūe optimas opationes oēs in tegni. Itidē si medicina ens tpata corpori occurrat hmōi erit ꝓiunctio similis cū simili. Quod aūt tale icitat ad furiā: velut enim ignis efficitur in igne: ita q; non est medicinā tpatam repire oppositus huius cōiter testantur medici. Palin: deus t natura de cōtingentibus ēt aliter se habere fm ar. in plerisq; locis scp qd̄ melius operatur. Cū itaq; fit medicinam distēperatas repire āplius t tpatam erit. Adhuc ars imitatur naturā. sed in natura est aliquid dare tēperatus vt corpus semper sanū: itaq; t in arte. Sz medicina t ꝓprie cōposita initialiter saltem est ab arte. Rursus si ad qd̄ refertur est: t qd̄ attribuitur existet sed corpus tpatus testatur Ba. cui debetur ipsa: p̄pter quod t medicinā erit reperire tpatas. Propter primū quidē sciendū: q̄ quis medicina tpata est medicina: primitus videatur quid sit medicina t qd tpata medicina. t quia opponitur t ꝓuenit cū cibo id ēt monstretur: quid ēt sit cibus t qualis huiusmodi. Quid autē sit medicina t quot dicatur modis: dria ostensū tertia t anteriori. Propter illud quoq; amplius dicatur q̄ ipsa est id qualitate cuius est aiatum alteratōe pmutare. non enim medicina ꝓprie subsantiaz subiectā sed qualitatē iportat: cuz eius fit pmutatione alterare qd̄ in qualitate repertū est sola t ꝓprie tertia pata passione t passibili qualitate. Cū additione vero alterationis iperceptibilis fere rō consurget tempate medicine. de qua quidē pharmacorx qnto: Medicina tpata est que cōsequitur ex tpamēto suo vt sit similis complexioni corporis que p̄ eas medicatur ex vis qd̄ non exiccat ipm. neq; calefacit neq; infrigidat: neq; humectat. sta vt nō noietur calida frigida sicca vel hu. Est aūt cibus corpus passibile a cibato cui? est ipsum saluare ac augmentare. vti simplicium p̄mo: Volo per cibū oē de cuius ꝓprietate est vt augmentet substantiā nostrā t addat in eā. t Joānitius: Cibus reparat ordine recto corporis integritatē. Cibus itaq; tēperatus erit cui perfectius insunt huiusmodi: qualis est caro differentia laudata. 69. t vinū. 70. t panis Ba. t carnes collz gnto. Melius eteni est tpantiam cibo appropriare distēpantiāq; medicine. Cibus nāq; sua virtute t paratione habet vt cōuertatur ad humiditatem similem humiditati radicali t calori cibati. Cuius odez tēperantie ꝓpinqua est que medicine. sed differt qz non hz potentiā restaurandi ptem ex corpore deperditā nisi sortasse p accidēs: Et ideo non pōt quis vt sic ex tpata nutriri medicina: t si tm̄ assumatur de ea quantū de cibo comedit. Aliquid aūt dupliciter inuenitur ceu duplex habet esse potētia videlicet in actu

diuersis tamen locis. Idem nāq; numero prius extrat potentia demūq; actu. In diuersis āt eōꝗ cum oē q̄d deducit de potētia in actū q̄ aliqd qd̄ sit actu vt tactū prius. Potentia āt triplex in p̄tinax extat: ppinqua: remota: t media. Propinqua quidem parvz distans ab actu ceu potentia sanguinis in carne. Medius vt que chili. Remotior sicut cibi sorinseci ꝓsonū tertio. Actus aūt duplex: primus vt forma ocā ēt potentia fa t secūdus vt dria. i6. Considerandū quoq; vlterius fo q̄ opus fit canone quo in cognitōez puenim? ꝓsonis medicine quo nō observato errāt medicinalis laudabilis coapplicātes: ignorantes vbi qn̄ quantū q̄liter t q̄ꝗdiu. Et iō libro laudanē expimentorx cibi sacrificiorx: qz t si nō ꝓsunt nocere tamē nō pūt. Nam medicina sic danda ē vt ꝓferat. Si aūt nō ꝓsert nō oz vt nocent. Haly hypocratizās. Est aūt huius cognitōis semita duplex: vna quidem extrinseca coadmiculatiua: dria exposita prima: necnō ēt scd̄a. Reliqua intrinseca t cēntialis duplex existens. vna q̄dem ē expientia t altera rō sicut duo nobis iensunt sensus puta t intellectus. Prior quidem est septuplex seu octuplex. Prima q̄ fit medicamē pbandū vacuum oi q̄litate accidentali vt oñdatur eius actio t virtus sicut manifestat aq̄ scā caluda calefaciens t ifrigidans. Scd̄a vt expiatur in passione simplici seu calida t nō cōposita vt quotidiana vel alia. Tertia vt ea medicenē egritudines opposite donec certificē velut sacmonea Dria opatur forma t qualitate. Quarta vt fit vtrue medicamis per oppositum eq̄lis porētie passionis ē: in eodem gradu saltē cuz parti occurrit patienti integra. Quinta q̄ ꝓsideret si mox calefaciat t ifrigidet applicatū vel longa iteruenīcie hora Dium operetur. Ipsius. n. accidentalis sic est actus. Sexta vt fit actio eius fm ossidiuationē: vel saltē ad multū calefaciendi vel ifrigidandi in oi corpe vna vnoquoq; tpe: qm̄ tunc est ipsius opatio p̄ naturam si āt secus accidente. Septima q̄ fit eius calefactio vel refrigeratio in corpore ad qd̄ refertur puta hois ceu conian vel cicuta hoiem interficit. nutrit āt turdū: dria. i5. Octaua vt distinguat inter cibum t medicamē sicut ostensum. Semita Ad̄ rōcinatōis sumitur ex effectibus qualitatū primax q̄tuor secundarum dictax qnq; subax vt duri mollis asperi leuis ꝛc. ex quibus consurgit tactus t tertiū sicut saporis: odoris t coloris: p̄ primos nāq; in cognitōem deuenim? cōpsonis medicine per id quod ē facilius aut difficilius alterari a calore ac ex celeritate coagulationis ex frigore t difficultate. si enim celerius trāsmutat in suū ꝓportionabile calida est t fria. si āt tardus opposita Sapor āt motus ē: dria. i45. odor. i55. sz color. 64. Et nosce q̄ cognitio per saporem ꝓfectior est ea que odore t colore appropinquant n. tactui maxime t ē ipse qnq;. Consequēter per odorem minus Ad̄ per colorem simplicū quarto. Sonus āt hic tacet ut ceu i alis simpliciter plurimis. Dec Ba. de simplicib? Paliab. A. practice ac canonis secundis: t Meben quefo simplicius parte prima. Propter fm Ad̄ scienduz: q̄ alig motiuis psuasi premissis. Aut Auer. sermone medicinā negarūt tpatas: imo corpus t tpatum: dria. i8. Quax ibidem appuit iam delectus et tertio videbitur dicendax. Propter tertiz qdez sciendū primitus quod ē medicinez dare tpatas: deinde mō quo t tādez que illa existat. Propter hu

iusmodi primū sciendus: q̄ medicinez tpatam esse cōiter ꝓtestātur medici velut t corpus huius cui refertur. Ad̄ t rōcinatio sic confirmat: qz si vnus Dium est i natura t reliquū: Fo ce. t. m. Contraria. n. debēt esse paria. Cōmen. primo ce. t mū. sz medicinez distēpatez est multiformez reperire cuz multimodus sit a tpamento discessus. Rursus si est dare impletuz et ꝓfectū: qz Dria sunt in eodē genere quax virtuq; natura aliquez dicit: Sz medicina repitur iperfecta vt distpata. Palin: vbi ē dare magis t minus t medium qd̄ est tpatum: sz magis est repire in medicina vt magis calidā t frisam ꝛc. Itidem: oia que hic ordinātur ad hominē vt necessaria vel inuatiua cuz sit vtrimū qd t completuz a nā intentuz dria. 5. Medicina Ad̄ tpata ei necessaria existit ac vtilis fm finium diuersitatē eiusdez. Et: qd̄ mutatur corrumpitur t alterat non seruās q̄ꝗ ex principio assumpsit consistētiā eget pcuratione. tale quidem est corpus humanuz ēt quātūcūq; tpatum in tegni. Procuratio āt ipsius medicine perficitur maxie tpata cum fit nature amica. Erit igitur medicinez tpatam dare. Propter fm istius sciendū: q̄ medicinā ac cibum dicet qz tpatos eo q̄ mensure eorum t q̄litates in his inuēte sint equales t ꝓportionabiles his que reperiūtur in hoie quod stare non pūt: qm̄ sic nulla medicina neq; etiā qd̄ plus dicetur cibus tpatus homini nisi caro humana collz gnto: cum que gallinax caro vel bedox fili tudine quadā tamen remota: cum t terre nascēs nō sit calidum nisi potentia. Calidum. n. ipsius vt tactū non paxrem sum est valde ac potentionale tūz respectu calozis corporis cum sit actu. Medicinā igit sic non eē reperire tpatam. Et ideo sortassis dicet medicinā fore tpatam ꝓpter ꝓportionē mensuraxrorx quā hz in seipsa vt medicina i qua dñatur etiā calidū dicat ca. in q̄ Ad̄ fm̄ frigida. Sz id ēt stare nō potest eo q̄ plures res in cōpsombus suis calidiores tpate corpori humano extāt frigide ceu mustum ebibitū bullens enim extra eius manifestatur calor. Ipm tm̄ est corpore frigidius humano t ꝓprie qm̄ nonduz ꝓpinquū est vniforme ac eōꝗ res sunt inuente fride q̄dem ēntia: corpus tamē compatōne calide velut vinum quod vetus. Propter quod oz dicere q̄ medicina vel cibus non dr̄ tempata. vel alia nisi compatione pmutationis quā a nostro suscipit corpore. vnō primo prima. Cuz de medicina dicit q̄ est tpata nolumus q̄ fit tpata certe vt tpamento ponderis cū id ostensum fit fore impossibile: dria. i8. Neq; q̄ temperamento humano in suax ꝓsone fit tpata: tūc enim ex ipsamet fore humana complexio eo q̄ formalis esset talis t non effectiue nisi corpus humanū viuens occurrens alteri cōferenter. Sz volumus cum propter calorem q̄ est in corpore humano patiē qualitate affic etur. que hois q̄litatem nō supgrediē in aliq̄ duax extremitatum cōlitatem excedentiū simplicium vel cōpositax. Et fili audiendus est in compsone distempata sermo. Ad̄ Auer. visus est debilitare: qz cum medicina sit fria in quarto gradu eēt dare i corpore nostro frigiditatem actualiter in eodem gradu. qd̄ non oz si quis diligenter ꝓsideret qd̄ dicitur dria cōsequenti. Dicit etiam q̄ canones demōstrat i quos consti sunt Ba. t alii medici in hoc sacere non sunt nisi signa opinatiua. In istis quoq; medicine temperate sicut t in alterius cognitionem peruenimus

expientia p sensū accepta octo canonib⁹ rectificate. Et rōne sumpta a substātia quantitate vt gravitate ⁊ levitate: lz cōmentator secundo de aia ea: substantias dicat qualitate sicut tactu: sapore: odore: color: atq; facilitate pmutationis ⁊ passibilitatis ab igne ⁊ talibus ac eius oppositiōis dria priori. Propter huius quoq; tertiū sciendum: q; medicina quedā est simpler tpata vt in vniverso vt corpus humanum in toto ente. Alia in genere sicut aux quedā in specie velut pfectior osa vel scamonea. In qualibet cnis specierū est ita tpatum reperire ⁊ distēpatum vt siculne am bonas ⁊ malas, pducentē sicus: aut canem mansuetū cmestic e ⁊ iracundū oppositis: pplexionū secūdo. Post nāq; quid ꝓpari: vel ad ea que sunt ex ⁊ hoc dupliciter. aut vniversaliter cū medicia tpata cōparetur ad entium oia: vel priculariter vt ad corpus optime ꝓstructū: aut ad ea que sunt intra ceu cū vna medicicina in eadē specie: alia temperatior dr. Medicina quoq; tpata duplex existit simpler: vt a nā, pducta ⁊ ab arte cōposita. prima quidē vt oleum ⁊ cōtinens quale quod veris: ⁊ secundo corpora consimilia se in cōtinenti ꝛ mensurato tangētia simplicius secundo. quarū altera talis est potēt ia vt oleum: altera vero actu vt continēs ⁊ corpora ptacta ⁊ silr aqua cuius vna medicina fuerit nir ⁊ altera seruēs aq̄: compleximonū ⁊ pmo pmis Scōm vero. a. tertio. ii. ⁊ de medicinis cordis ponunt plures tpate ⁊ cordi, pprie vt hiacyntus zephyrus smaragdus aurū ⁊ argentū ⁊ buglosa. Et aggregator istis anumerat ampl ores vt citruz macis: capillus veneris: spagus: androcha: licii: sebesten: lens: cera: terebinthi: ⁊ cassia fistula. In quib⁹ nomen tpate dilatat amplius medicine cū baū plures a multis notent distēpate. Tertiō vero pharmacorū: Camomilla adeo dr tpata vt hac diis offerent cā i sacrificio. C opōsita quoq; erit que ex pomis ex tpatis vt cassiafistule ⁊ terrebinthi. Aut ex distēpatis oppositis directe vt que ex camomilla calida ⁊ ficca in pmo gradu: ⁊ viola frigida ⁊ humida in eodē: Et sic in aliis generibus vt eorū mansionibus oppositis ex equo pluribus aut pauciorib⁹ medicis aggregatis. Propter quartū qdē ad primum dicendū: q; lz medicina vt ostensum possit dici pata: tamen relatōe cibi ⁊ pcipue formalis tpamenti corporis humani plus hz predicari distēperata q̄ eqlis cuz nec formaliter sit tpata. Patet enim iam ipsamet hominis natura: neq; in substantiā corpis ꝓvertitur Ad aliud dicz: q; alteratio est duplex velut ⁊ passio. vna q idē est pmutatio corruptiua a contrario: ⁊ talis alteratio non est medicine tpate: sed inequalis: ⁊ corruptiue. Est ⁊ alia que est potius salus ⁊ pfectio eiⁿ quod afficitur corpus ab ea: qualis que medicie tpate. lz enim alteret: non est huiusmodi tamen alteratio curanda. vnde p imo scōa: Medicina tpata ⁊ ēt nutrimentum absolute mutatur a corpore ⁊ nō mutat corpus mutatione de qua fit curandū. Aut dicendum q; in applicatōne prima: ad corpus ⁊ i ip'o fieri modica interuenit alteratio. sed post ipse applicationis ⁊ in facto esse potius ab alteratōe conservat. vñ aliqui dixerūt ga. cōiter sumpsisse alterare ad pmutare ⁊ ad ipm, phibere. Nā in corpore temperato quātūcunq; fit: esse vita oportet actionem interuenire ⁊ passionē cū ⁊ virtus vitalis aliquid fit passio ⁊ aliqd actio: pmo pma. Cū aūt dicit Joānitius medicinam cōuertere nām corporis ad se: loquit de distemperātis magis. Ad aliud lz quid dōm apparuit: qm̄ talis passio cum fuerit insensibilis fere perfectus stat cuz medicine temperamēto: neq; calor distemperatus ē in se ⁊ nature ad cutē. Cōtemperatur enā eius calidi tas ex affectione quā suscipit a frigidis pnū. Ad aliū ēt similiter dōm: qm̄ huiusmodi contrarietas necessaria est ēt in corpore tpato vt actio interueniat ⁊ passio fine qua non potest aiatus esse salutiferus ens ⁊ nō peremptius. Ad aliud dōm: q; ⁊ simpler fere reperitur medicina temperata vt ⁊ nos ꝓtuens ⁊ nō solū ꝓposita: neq; in ipso sunt qualitates quia sortēt in sūmo. Nō enim est simpler est vere: lz confractuz ex natura ignis p radios iducta deorsū sumofitate terre vapore aque ⁊ aere plurimo. Id tamē tpamētū magis referendū ad quē corpis extrinseca q̄ ad interiora: vt spiritus pcipue q; aer circundano nos valde ē frigidus ꝓpatione cōplexionis spiritus inati: primo scōa vnde fermo scōi simplicium: ad exercitus magis est referendus, pnuncians aerē, quandoq; maioris calefactionis q̄ corpus: ita vt homo nē possit tolerare sed ab ipso vt in tpatum cogatur fugere. Similiē est ponere vt mirabile est ꝓposita tpatam. Et qō dedūcitur negāo illud esse sublatū sunt: dria. i6. Ad aliud similiter patuit idē: nō enim est intētio Ba. esse rere q; corpus nō inueniatur. l. fīs operationes optimas alio quin tā decideret m dogn a sempiterne passionis qō is respuit p omne. sed potius hoc ipugnare satagat dicentes fm naturā eos nullū corpus optimas cunctas hēret actiones: qō falsū erat: vt ofīm dria. i8. Ad aliud quid dōz: dria apparuit. ii6. Simile nāq; duplex in specie ⁊ natura: qualis etiā conjunctio medicine tpate cum corpore huius: ⁊ talis non citat ad furiam et destructionem: sed placat potius et cōseruat. Est et simile in genere dissimile tamen priori et ad furiam indu. it ceu enim ignis in igne efficitur ab eo.

Quod humidum frigido ꝓiunctū possit vltra fm gradum elevari ofīdit: q; penimus vniciuiq; medicinaū sup quā vincit aliū quatuor virtutū: puta caliditatis fri: siccitatis et humiditatis gradus quatuor: quinto simplicitū pharmacorū. Amplius quotiens dr vnū contrariorū et reliquū fm thopico. Sz tali duz et siccum quod est contrariū frigido et humido dr quatuor modis cum sit calidum et siccum inuenire in quolibet quatuor gradū vt camomille centaurea hyreos et cusorbiū. Adhuc q; res ñ inuenitur talis aut erit ex pte frigiditatis aut humiditatis: n. n quidem frigiditatis quia qō operatur inequali tempore efficatioris qualitatū tpi vt caliditatis vehementis et elevate virtutis existit. Sed frigiditas equali tpe agit in corpus ceu caliditas, vnde septio de ingenio: Que tpis emendationis paris quodem modo sūt caliditati et frigiditati. et primo q̄rta et tertio. iz. idē scribit simpliciter: q; calefactōis et frigidationis est ipse vnum. Neq; etiam ratione humiditatis: quia cōplexio humana in quā cōcidit actus est ⁊ bonitas: humidū vero cū humido iunctū vigoratum amplius poterit elevari. Simile nāq; fimili adeuiens ad furā incitat et velut ignis efficitur i igne. Itē dē ceu ignis fūbīt ad ignē: ita et aēr ica ad aquā sed dictū est q; inveniri calidū et siccū in q̄rto gradu. Et simile sicut fit repire frigidum et siccū in quarto gradu: vt papaver nigr ⁊ nux methel. Erit ⁊ fm ⁊ humidū in quarto. Quod firmat q; fritas in frido ⁊ ficco: vt in terra nō est, ppria: lz acqfita: vt ofīum dria i:. In frigido Yo ⁊ humido velut in aqua existit, p pria. vnde ⁊ sortitor. Si ergo fritas cum siccitate ad q̄rtum elevatur gradū: ⁊ elevabitur ēt cum humido non minus. Plus. n. Virtutis vt acgrere fritas ⁊ p pritate ipsius ad aquā q̄ fit ipsius remissio propter humiditatē. Amplius plures sebrū sunt calide ⁊ sicce in q̄rto cum sensibilē actus destruant. Cura vero pficitur per Drium in totidez per oppositionē gradum in tegni. Oppositū Yo eius bmōi fm factuz est ⁊ humidū. Adhuc prium quedā ita flexibiles ⁊ molles considerantibus ⁊ tangentib⁹ appent vt si voluerit eax priculas palpare defluat cito a digito velut aq̄: pmo de morbo: ⁊ tertio prima. Apoplexia non ē aliud nisi mollicies totius corpis. Spasmus ēt consistit ex humiditate. Si ergo vltra fm gradum amplius in his attollit humiditas simpler oisaria: multo plus elevabit fritari coniuncta. Frigido igit humidū coniunctū vltra fm poterit gradū ptēdi. Oppositū Yo huius Mes. pharmacorū Fo ita: q; subaz expansa fu per corticez pfilij: ingt Rufus frigidam ē ⁊ humidā in tertio ⁊ excessu. Et dixit Dya. Est i Fo ⁊ est verius. Ingt. ii. Hippocrates i epidimis. Non elevatur res frigida tuncta cuz humiditate vltra fm gradum. Et Ba. humida res nō trāsgrediē metā vlq; ad quā potest regimē hois extēdi. Adhuc fortius agens viliorie duplat actū equis ceteris eptimo agens physicorū. Sed calidū ⁊ siccum sūt fortes agens: cū in se hēat efficaciorem actiuā: ⁊ resistentiorem amplius passiuā: fm quoq; ⁊ humidus eō. Sz calidū ⁊ siccum elevatur solus ad q̄rtū gradum. Rursus humidū hebetat ⁊ ipedit non solum frigidū imo ⁊ calidū eo Virtuosius: ita vt nil verius calidum ⁊ humidi describat in tertio. Itaq; fm, iunctum in humido insertur fm gradum non posse pertransire.

Propter primū qdem sciendū q; qd sit fm ⁊ humidū: quot ēt modis dicat visus est dria. i5. Fm et humidū hic quesitū relatū est ⁊ nō in sūmo vt aque: neq; actu: lz potentia. Quid āt sit gradus ⁊ quō distinguat ostendet dria subsequenti. Propter fm sciendū q; sapientes vident in hoc quesito dissonare non paū. Apparuit. n. iaz ex Mes. fm ⁊ humidum gradum non transeuntem fm. Isaac ⁊. A. ponunt fm ⁊ humidum in tertio fungus. Cuz quibus aggregator ēt concidit porta lacā quoq; sempuius virgā pastoris in codez similiter collocat. Sz portulacam Isaac ⁊. A. ponāt frium in tertio humidaz dicunt in Fo. Semperuiua similiter ⁊ Yga pastoris frigide ⁊ ficce in secundo ponūtur a reliquis. Secundo eg, dem practice philiuz locatur fm ⁊ humidū in tertio: portulacaq; lactuca: ac alia non pauca. quinto tamē terapentice ponitur lactuca frigida ⁊ humida in fine secundi: lz exceditur q; frigiditas ⁊ humidita eiⁿ. n. n elevatur vltra principium secundi gradus. Et iō. A. inquit Dico q; ille qui dixit lactucaz frigidā i tertio indicatur de ipsa q; est mali nutrimenti ⁊ pauci. ⁊ nō non est ita. Et vr q; ipsa fit in Fo. Ponit ēt. A. prima frigida in principio secūdi: ⁊ humida in tertio. alij Yo ipsa locant in primo gradu frigiditatis ⁊ humiditatis. Mes. autem humectat ea in secūdo. In calida ⁊ humida cōplexione sicut in alijs est diversitas plurima. Aggregator. n. ponit zizibet granum zeli'eua lā ⁊ ptafiaz calida ⁊ humida in tertio. Alij Yo testantur hec ficca vel non humida. Dictū est ēt. A. granū pini minus ponere calidū ⁊ humidū in tertio. Fm vero Isaac pinee sunt calide Fo: ⁊ ficce in prio iuxta vero auer. calide sunt ⁊ ficce in tertio. apud quidem aggregatorem calide ⁊ humide in primo. aut dicendū q; vtcunq; eius tollitur dissonātia: qz. a. parum expressit. alū Yo magnuz. Unde ait: magnuz est ficut equale ad caliditatem declinantio: ⁊ augmentat humiditas eius. In passius tamen ipsius qualitatibus auer. et. a. vident pfm dissonare sicut consuetū in q̄multis. Vel dōm q; als. i. a. reperitur in secundo. Diversificant ēt q̄ maxime auctore in natura vini argenti: dria. iqi. Que ob tantas diversitates nō imerito potest dici cum collū Fo de gradusli mēbrorum distributōe q; hic est pelagus in quo aliquis satis haberet nauigare si tpo adesset. Cā vero diversitatis tāte potest ex duabus consurgere rebus: vz ex pte rei de qua hec extat inquisitio: et ex pte doctrine Rei qdem vt medicine dupliciter: aut corporis in quo cadit emperia: vel rei que applicatur illi. Quātūcunq; enim duo sint tpata et in locis tpatis: varietas tamē nō parua eis occurrit. Corpus nāq; humanum fluens est continue et transmutatuz in sere istāti tempore: spbōx initio. Rōne fīs medicine applicando diversitas euenit ex parte substantie quantitatis qualitatis tpis loci et bmōi: ita vt vna medicina vni ēt morbo in vna conferat bona. In alis vero nocerat primo quarta: et tertio. 22. Quod totuz accidit ex materie indeterminatione: ac illius in ordinatōe. vnde. a. secūdo methaurorū. Materia hec inordinationis est cā non potens certitudinem et ordinem in oibus suscipere vt diuina, pter quod in centiloquio Qui cognoscit rem fm suaz māz non, pueniet ad eius certam cognitōem. Nam per materiaz habemus ōre cognitōem dubiaz. p formaz vero certam: sicut et amplius apparet q̄driptiti principio. Scōm qdez ex pte doctrine: qm̄ mirta p q̄tuor gradus scriatim distinguentes nullaz pñt invenire auctor auctenticatū sufficienter: in cuius convenirent positōe eo q; Hyscorides et Ba. huius doctrie precipui fundatores medicinas non distinxerunt precise per gradus lz Ba. id, pmiserit in fine quinti pharmacorū. In sexto enim ipsorū: et in de simplicibus ad paternianuz ei scripto paucissimas in gradu collocauit sicut neq; almāsor i tertio. Et iō posteriores quasi vagantes vt eiⁿ visuz fm diversa contingentia ea in gradibus ordinauerūt

Sciendū tñ q; baū dissonātiaū potest aliq̄ dupliciter pponātia inveniri. aut rōe gradualitatis q; iter tpamentū et quartū gradū infinite sunt mātiōes dria sequenti: etsi ad. iz. quinto simplicium reducantur vnū quēq; quatuor graduum in tres separando portiones: pter quod sit quasi diffinitū quid inter vnam mansionē et aliā: et demū iter vnū gradū et reliquū, pter eas Quod enim tale in fine primi gradus ē: ec si forsit in principio secundi. Et iō simpliciuz sexto dr non raro aliqd eē tale vt anetum vel calidū in Fo gradu extense: aut in tertio represse. Vel ex parte diuersitatis eius quod ponitur in gradu fm q; ipsuz est tale natura vel accidenti velut zinziber asserit a plurimis humidum in secundo gradu: non quidem complexione naturali cum magis sit siccum in codē

Aut fm aggregatorem in tertio: sed accidẽtali. De tali ẽt humiditate multũ ꝓticipat ꝓtesia ⁊ cepe vehementer calide. Qui tamẽ in hac re familiariores visi sunt existere fuerunt Ysaac in cibis. a. cũ Mẽsi. Habiabbas enim quasi primoꝝ minus sortassis excessit: aut ſbsedit: Serapio quoqꝫ siue aggregator medicaminũ ꝓpositam qualitatem equali gradu volẽs suis vniuersalibus arcolis obtinẽ nõ sic vt ꝓdicti varias rões simpliciratis multotiẽs ꝗlitatis potuit huiꝰ fin gulariter pandere Veritatem. Propter qdẽ tertiũ sciendũ: vt amplioꝰ dicta oñdet leqnti: ꝗ gradus põt duplr distinguí: vel rõe ꝛpamenti ad pondus: aut respectu tempamenti iudicialis. Siquidem primuꝫ sic in vtraqꝫ qualitatũ ꝓtrarietate quatuor erit gradus repire vt frigidũ ⁊ humidũ in q̃rto: ceu entia metrologica sicut pluuiã rozem niuẽ ⁊ talia. Fungũ ẽt cuꝫ spongiolo. ꝓpter ꝓpinquitatẽ quã hꝫ cũ summo frigidoꝝ ⁊ humidoꝝ. in recedentibus Vo ab eo sortassis non reperiſ qualitatũ habeataõe. Fungus nanqꝫ tuber: aut spongiolus videnſ ex vaporibus aq̃ cõsurgere modico fumo admixto terrestri: ⁊ iõ nõ appent ſub gnẽ vegetabiliũ ꝓtineri virtutũ aliquã bũtiuꝫ naturaliũ: sed potius ex ꝓtinentia vaporis emissione fieri: velut capilli ⁊ vngues: dicta. 54. In quarto quoqꝫ calida ⁊ ficca ꝓpter qualitatũ efficaciaꝫ plurima sũt nota. In frigido vero ⁊ ficco locant in q̃rto papauerni opiũ succus illius: ⁊ nux methel. Calida quoqꝫ ⁊ humida in ipso respectu saltẽ ꝛpamenti relati nõ reperio: imo ẽt in tertio q̃ꝗpauca: vt granũ pini mimus aut nulla. ⁊ quatuor a Serapione signata: que tũ isto modo gradualitatis oñdent ad q̃rtũ eleuari. Quod ãt calidũ cũ humido: aut frigidũ cũ ipso non tm ⁊ in tantis possit eleuari humiditas maxime vt oñdeſ ex tat cã. quod ãt taliter fm vtranqꝫ qualitatuum contrarietatem gradus reperiaſ: quartus põt pbaderi. quoniam has contrarietates vt in eis est in sumo ponere: quarto ce. ⁊ mũ. ⁊ primo apparens prima. Sꝫ ab illo fumo contingit motũ ⁊ descensũ fieri ad ꝛpamentũ. Fiat itaqꝫ per mediũ multiplex ꝓpter longiquitatẽ distantie a ꝛpamento ponderis sere punctali vt visum. dicta. 20. In quo gradus erit quatuor assignare diuersis mãsionibus in vnoquoqꝫ distictis vt post fumũ eius quod reperiſ in elemento sit quartus gradus: deinceps tertius: demuꝫ secũs: tandem primus: ⁊ finaliter ꝛpamentũ. Itaqꝫ q̃tuor gradus fm hunc modũ distinctionis ipsoꝝ in vtraqꝫ contrarietatũ existent. Si Vo distinguat gradus quo ad equalitatẽ iustitie adhuc calidũ ⁊ ficcuꝫ ꝓtecipue in q̃rto sit gradu repiri: deinceps frigidũ ⁊ ficcũ calidũ ⁊ humiduꝫ: ⁊ frigidũ ⁊ humidũ mime. Sed vix ⁊ in paucis aut nullis hec duo ad ꝓncipium ẽt tertij gradus valent puenire: cũ eleuentur, ꝓpter humiditatẽ a ꝓracto põderis q̃si põt talis i gradũ scõm. Quod oñdit tuꝫ ex parte lapsus cõplexionis humane a ꝛpamento absolute versus calidũ ⁊ humidũ: tũ rõe hax q̃litatuꝫ copularaꝝ. tumqꝫ tertio actionis ipsaꝝ ad corpus in quod agunt humanũ. Primo quidẽ q̃ iuxta. a. cõplexio humana recedens a ꝛpamento simpliciũ ad calidũ tendit ⁊ humidũ quod Ysaac de cibis cõibus secundo collocat gradu illius eqlitatis relatiõe. Per istum quoqꝫ fm gradum mansionẽ audio primã ipsius: dicta. 30. vt finẽ primi gradus: ⁊ principiũ secũdu sicut quasi adinuicez indiuisibiliter conuerti. Sic itaqꝫ calidũ ⁊ humidũ ꝑ vnũ gradũ a ꝛpamẽto ad tollet absoluto: ⁊ frigidũ silr ⁊ humidũ: non minꝰ ꝓpẽ qõ nulla res sit calida ⁊ humida poterit esse in q̃rto: ⁊ multo amplius frigida ⁊ humida: qm iam esset respectu ꝛpamenti simplicis in quito qui non daſ. Ertistens ãt i prima mansione tertij gradus erit in quarto relatione ꝛpamenti absoluti. Frigidũ Vo ⁊ hũidũ ꝓpter inclinationẽ humidi: ⁊ debilitatẽ actionis ipsius pono in ꝗma mansione tertij gradus ⁊ nõ amplius reperi. Rursus: Ex ꝗte quidẽ qualitatũ: qm frigiditas est debilior actinaꝝ: ⁊ humiditas passiuaruꝫ cũ ꝓmixti motus ⁊ eleuario in extrema per calidus extent ꝓcipue: ⁊ ficcũ demũ ꝑ frigidũ ⁊ ficcũ. Calm vero ⁊ humidũ hꝫ sint sufficiẽt ꝓmittibilia excellentia calidũ ⁊ humidũ ostruit ab eo. Et iõ qdã dicta. 19. calidã ⁊ humidã neguerũt cõplexionẽ sicut frigidus ⁊ ficcã: que demũ magis in his quoꝝ qualitates sũt actu in frigidã labiſ ⁊ humidã accẽte. Itidem tertio ex ꝗte applicationis ipsaꝝ ad corpus: qꝫ hũidũ humido ꝓiunctũ: hꝫ passiũ ⁊ mollis augeat actiũ vt calidũ siue frigidũ cui fuerit cõmixtũ obtundit: humiditas nãqꝫ passiuaꝝ ens debilissima seipsam infrigidat ⁊ sibi connexũ passiui obtinet rõnem: ⁊ actiui mime. Et ideo completionẽ simplicẽ humidã ꝓcipue sortassis non ꝓtingit reperire dicta pallegata. Quod declarat qꝫ b gradus attendit distinctio non rei fm se cõsiderate: verũ fm actionẽ q̃ ꝓuenit cũ corpi fuerit medicamen applicatũ: qõ sit caloze nãli deducente: quod est de potentia in ipso ad a: tum: vt oñdeſ dicta 140. Frigidũ vero ⁊ humidũ calorẽ repximunt ac debetãt: vt potentia medicaminis eo non possit i actionẽ imensã destructiuã corporis sialis eleuari. Motus nãqꝫ frigidi ⁊ humidi differens est se impediens cũ illius sit ꝓtrahere ⁊ ispissare: huiꝰ Vo extendere ⁊ eliquare. In calido ẽt humido aut ipm hebetet calidũ. q. infrigidãs vt actio ipsiꝰ nõ ꝓtelef: vel caliduꝫ cõsumit excedẽs humidũ: ⁊ in siccũ cõuertit. Posui ẽt frigidũ ⁊ hũidũ in ꝗma mãsiõe tertij gradus repiri: qꝫ hic vr quoddã mediũ terrestre: quo sere oẽs re mouenſ discolie. Ex qbus decenſ concludaſ frigido iunctũ humidũ vix ⁊ raro vltra fm gradũ ꝓtendi: quod in calido similr ⁊ humido cõsequenſ monstratũ: ac non minus in simplici humido. Ex qua ẽt positione auctoꝝ sere dissonãtie sopiunſ: cũ oẽs possint i id tanq̃ in medium quoddã reduci. Et posset id descriptionibus geometricis ostẽdi: ⁊ nõ modicã ex dicta apparet. 20. Propr q̃rtũ Vo ad ꝓmũ dicendus ꝗ Ba. suũ ꝓmissũ non fuauit nisi sortassis Vtute. Nõ enim ibi declarat nisi in calidis ⁊ siccis: nequꝫ in libris ꝓticularibꝰ medicinaꝝ simpliciuꝫ eos distinguit per hos q̃tuor gradus nisi ꝑ parã. Aut dicendus ꝗ dixit vnicuiqꝫ medicinaꝝ cẽ ponendos q̃tuor gradus fm ꝗ ẽ possibile: qõ apparet qm ꝑ fmonẽ suum denotat qualitatẽ simplicis medicine que forte absqꝫ associatione alterius qualitatis non eleuatur in gradus: vl se ad ꝓiorẽ distinctionẽ gradus transtulit. Ad aliud dicendũ ꝗ vex est in contrarijs ꝑ se ⁊ ẽntialiter non ãt in his que per accidẽs: nequꝫ in bisoiariũ: Dic nãqꝫ fmo topicus est: Nã vnũ contrarioꝝ ẽ vt hitus reliquũ Vo vt priuatio. 10. metaphyſice. Ad id nãqꝫ dr hitus ⁊ priuatio: cũ vnũ dẽat rõnem perfectionis aliud vero iperfectõis: ⁊ pfectũ sit vnũ: priuatũ autẽ multiplex: aut aliter ecõtra: dicta. 65. Ad aliud dicẽ

dum ꝗ non euenit vt aliqd fit frm ⁊ humiduꝫ in q̃rto nec ex ꝗte singulariter frictatis: neqꝫ sortassis humiditatis: vel rõne ꝓiuncti ex vtraqꝫ: cuꝫ vna sit alterius ipeditiua: ⁊ piccipue humidũ vt apparuit frigidi. Neqꝫ frictas tm potest: ceu caliditas cũ sit efficacior ea: nisi ꝓpter materie dispõnem medicine vt poroꝝ aptione. Et ideo non simplr dicit Ba. eqle tpo esse calefaciendi ⁊ infrigidandi: sed quodã mõ addito Silr si humidũ humido coniungat cuꝫ vtrũqꝫ passiuum sit valde forte maior ibeallitas ⁊ passio, adducet cũ fuerit agens non inuentũ adhuc humidũ cõplonis humane modicũ eleuatur. Ad aliud dõm cẽ totum ꝓcedenduꝫ de ꝛpamento absoluto: non autẽ ꝑ relato Ad aliud dõm hec relictaꝫ aquã pluuiaꝫ niueꝫ et talia. Vel hꝫ non inueniatur res in equali gradu multiplicaſ quantitas ⁊ numerus vsus: ita vt bis supplebatur quod deficiebat in eqli gradualitas appositione Sermo silr Ba. itelligendus est vbi fuerit possibile oppositum inueniri. Scitũ. n. est in. 7. de inge. ⁊. io. ꝗ humidũ non põt ficco equaliter ꝓponi. Et iõ difficilis curationis aut ipossibilis sunt egritudines ficce Ad aliud dõm ꝗ tales discrasie in ambitu ꝓme mansionis gradus tertij pũt inueniri. vel iterimũt siue ledũt rõne quantitatis opilando ⁊ suffocando: ⁊ nõ ex ꝗte qualitatis. Aut dõm ꝗ quesitũ non hoc q̃rit vtꝰ res possit in se frigida ⁊ humida in tali gradu: sed relatione opationis: vt oñsum ipsius in corpus. Ad argumenta ẽt alterius ꝗtis aliqd oꝫ dicere cum neutra simplr ꝓcedaſ. Ad primuꝫ igitur multiplr dõꝫ vt ꝗ id verificatum in his quoꝝ compositis distat ab eis vtcũqꝫ cum pharmaca ⁊ que hmõi: non aũt de, ꝓpinquis vt methzologicis cum tuberibus ⁊ fungis. ad hoc inq̃ minimis habere instantiaꝫ. Vel dõm ꝗ id quod in fine ecũdi gradus existit: ⁊ non in principio tertii eqlem gradualitateꝫ est. matur habere: qꝫ non soluꝫ hoc ꝗ sic oio affinc: sed paꝝ distare vt ꝑ eadeꝫ reputat intellectus. Qõ. n. paꝝ deest tanq̃ nihil de esse vr: Vo phyſicoꝝ. Ad alia ẽt consimiliter dicendum.

Differentia .139.

Quod medicina calida in ꝓimo gradu adiuncta medicine calide in tertio non reducat eaꝫ ad fm gradum caliditatis: hꝫ amplius monstratur ex collꝫ quinto id firmãte. Rursus: qualitas seu forma regrit debitam quantitatem in mũ vt agat Nam omne agens oꝫ forte multe quantitatis de causa Vo. Multiplicatur quoqꝫ quantitas cuꝫ ipsa deserens caliditatem primi gradus contingit quantitati descrenti caliditatem tertij. Videmus. n. maiorari ex additione lignoꝝ ignem ad ligna: ⁊ ꝓprie cuꝫ fortis extiterit. Vnde caliditas tertij gradus eleuabit ex admixtione medici sibi calide in primo: tuꝫ ꝓpter quantitatem coactiã: tuꝫ ẽt qualitatem cum tale additum tali reddatur apud topicum amplius tale. ad huc calidum in primo: ⁊ calidum in tertio sunt cõtraria cuꝫ in altero vt ostendetur sunt plures ꝓtes calidi tatis: ⁊ pauciores frigiditatis q̃ꝫ in reliquo. Medium ẽt phyſicoꝝ quinto extremus cõtrariatur. Id ãt de natura videtur contrariozuꝫ in adinuicem agentium ⁊ paticientium ꝗ vincens trahit ad se victum itm ꝗ ꝓfortificatur cius vigor super ea quod ꝓius extiterat. quod ostendit grandis generatio: ⁊ aqua calida tempore ingentis frigoris super animal aspersio: methauroꝝ primo. Coagulatur enim magis: ⁊ celerius frigida quod primo ẽt innititur fa. Vlticet itaqꝫ caliditas tertij gradus ꝓpter oppositionem infrigidatione caliditatem primi gradus. Et qꝫ est filr caliditas quedam vtriusqꝫ symbola non reducitur ad fm gradum caliditas tertij: sed potius intenditur Vo sue quartum. Amplius pharmacoruꝫ quinto ⁊ primo fa. Primus gradus non est licit actionem in corpus manifestam ꝓcipiã: hꝫ potius occultam insensibilem. Et ideo indigetur in eo demonstratione ex rõne dialectica: nisi sortassis per accidens: vt cuꝫ reiteratum fuerit: ⁊ multuꝫ scm. Quod autem est in tertio gradu tale operationem efficit sortem. Prouẽit nãqꝫ ex ipso essentialiter impedimentũ manifestum: hꝫ non mortificet: quod Vo est occultũ non ꝓtecptũ copulatũ ipedimentũ adducenti non poterit ipm ꝓmutare: vt ad fm perducat gradũ: cuiꝰ actio ẽ manifesta nõ impeditiua. Eti. fm Jacob alcbindi de gradibus pharmacoꝝ cõpositoꝝ medicine ca. in primo gradu ꝓtem vnã bñr caliditatis supra ꝛpamentuꝫ et mediã frictatis: in tertio Vo caliditas ꝓtes octo caliditatis ⁊ octauã frictatis. Sic igit cum gradus primꝰ adiungit tertio consurgent ꝓtes nouem caliditatis cũ gnta ⁊ octaua ꝓte vnius frictatis. Non ergo tm fit deductio ad fm gradus in quo q̃rta ꝓs frictatis adest ⁊ q̃tuor caliditatis: imo erit ad octo caliditatis ꝓtes ascendere ꝗbus ẽt frictatis sublatis quare medicina calida in primo gradu copulata calide in tertio nõ hanc ad fm gradum reducet sed vltra. Oppositum quoqꝫ huius collꝫ gnto dr Bal. sentire in libro. io. tractatuum in pharmacoꝝ cempositione: quod eꝰ sapit minus decimo practice. Adhuc sicut extrema se vicissim repximũt ⁊ cõtemperãt, ꝓpter vim Zrietatis in ipsis relictã ita ⁊ media cum in eis modus ꝗ fuit Zrietatis. Cum igitur plus frigiditatis fit in medicina ca. in primo gradu q̃ in tertio franget caliditateꝫ ipsius: ⁊ ad fm reducet: quod Bal. ⁊ Pali. seriesnituntur ostendere ex coniunctione aque ca. cum serpentissima. vnde Constãtinus de gradibus: Videmus calorem calidissime aque minui tepida sibi adiũcta. Rursus symbolum ⁊ ꝓpingtatẽ humana celeriter trãseunt in adinuicẽ Vo de ge. ⁊ coꝫ. Facilior. n. fit trãsmutatio in genere, ꝓportionabili: Fa. primo vt appet in aere ⁊ igne ac vino ⁊ spũ hꝫ finis primi gradus symbolus est ⁊ affinis scdi gradus principio: ⁊ istius tertij. Amplius cum frictas paluticum faciat ⁊ mortificet: caliditas Vo fit amica apbõꝝ gnta ⁊ primo primo: frictas primi debetabit ⁊ refrãget poros sꝫ intrãdo sui oppositione caliditatem tertij ad scdꝫ cuꝫ oia talium relatione ad nostꝝ cõsiderent corpꝰ. Itaqꝫ cõcludent priozis oppesitũ. quod ãt de calido dr extendi põt ẽt ad frm siccum ⁊ humidũ. Propter primũ quidem sciendũ in ãtea ꝓsiderẽt gredũ distinctio quõ ⁊ penes qd sumaſ vt hinc qd sit gradꝰ ostendaſ. Et deinceps que vera positaꝝ distinctio: qd ãt est calidum frm ⁊ hmõi ostensum dicta. 15. Quid aũt medicina tertia cum aliis multis. Et idco sciẽduꝫ ꝓpter huius primũ ꝗ gradus nõ est q̃tuor priozum simpliciũ: neqꝫ sortassis coniunctoꝝ paꝝ inde ꝓmuta oꝝ: hꝫ compositoꝝ vere cum ipse pence coniunctionem attẽdat: simplicia Vo cõiunctõe carent ⁊ similiter mittõe. Et iõ calidũ aut frm vel hmõi nõ querit eoꝝ cum nõ fit in sumo: sed remissuꝫ ꝓ illo. attẽdendũ quoqꝫ ꝗ cuꝫ gradus respectũ ⁊ ordinẽ q̃ndã i

portet: ⁊ referr enim ad tpamentum. Videndū ꝑmi
tus qd fit tpantia. Ipsa quoq; est duplex: Quedam
nāq; absoluta vt que in vniuersa dicta substantia siue
ponderis que mine inuenit: vtia. ii. Est ⁊ alia rela
ta ꝓm iusticiam dicta de qua ꝓmones verificant me
dicox: penes quā ēt vt apparet per Constantinum
quatuor distinguūtur gradus: Iz Jacob nō soluz ꝓm
hanc tempantiam: imo ꝑmitus ꝓm absolutā nitatur
gradū distinctionem assignare: quod rei non erat
applicabile vt censuit. a. verum imaginabile n. agis
absq; nulla ad subiecta cōparatione. Est ⁊ deniq; cō
patio duplex: virtutis. ſ. ⁊ molis. Et dec itex bina:
certificata qdē pondere: ⁊ sensus appentia denotata
Quedā nāq; certa mole sunt grandia: ⁊ vtute pua
vt litargiū: aliq̄ vo ecōtra: vt euforbiū vel napellus
Nōnulla vero visui sunt multa: vt agaricus ⁊ pulpa
colocyntide: statera vero pauca. Et oportet ꝑncipali
ter molē vtualem attende: demuz statere: nō aūt q̄
apparentie. Est quoq; iuxta Jacob bui⁹ vtualis ꝓtē
perantia eq̄litas in q̄litate ꝓtrariorum adinuicem in
re equali: ⁊ eox effectus equalis: vt fit eius calefa
ctio q̄ꝫ ē ipius infrigidatio. Et si ponatur solum ex
cōtrarijs tpantia consurgere: nihilominus pōt ex tē
patis euenire: ceu cū biacyntus auro ꝓiungit: aut qñ
lupulo capillus veneris copulatur. ꝑ recessum vo a
tpantis tali ꝓm, ꝓportionem duplī voluit dic gradus
distingui. Propter qd vt ꝓmo eius āpli⁹ explicet
nota q̄ numerox modi sunt qnq; penes quos sumū
tur ꝓportiones musice: vz epitercus siue sergterti⁹:
respondet ꝓportio musica dyatesseron dicta. Emio
lus vel sergquartus: cui adaptatur dyapente. terti⁹
duplus cui respondet dyapason: quart⁹ triplus cui
suppetit dyapason dyapente: qntus quadruplus cui
consonat bis dyapason: vtia. 83. Considerās quoq;
Jacob ꝓportionez duplam seu dyapason oibus na
Dueniente auribusq; dulciorem sola estimauit medi
cinas gradus penes recessū a tpamēto distinguēdos
vñ. 19. ꝑbl. ꝑpter qd dyapason ꝓsonantia cantal so
la. organizat enim ꝓm hanc: ꝓm vero aliā nulla. vnā
quidē causax solnēs assigna*: qz ex antiphonis idem
ꝓsonātib⁹ ē cordis. Sustentans itaq; imaginatōem
suam sup hāc ꝓportionē ponēsq; in tpamento ptes
caliditatis frigiditatis fic. ⁊ bu. quales ſz ꝓportōez
duplā voluit gradum ꝑ mū a tpamento secedere: vt
q̄ ꝑmus gradus ē ꝓm duplā egressus a tpantia: ver
bi gratia: Illa medicina dicit calida in primo gradu
qñ duas medietates vnius ptis habet calid tatis su
pra tpantiā: ⁊ frigiditatis mediā que erat frigiditatis
tpamenti ꝓiuncta cum altera medietate ptis calidita
ipsius. ꝓm hoc quoq; secundus gradus est quidam
excessus dupli supra ꝑmū: ⁊ quadrupli supra tpamē
tū vt cum in aliqua re sint quatuor medietates calidi
tatis: ⁊ vna que erat tpantie frigiditatis. Tertius ve
ro ē egressus a secundo in duplum a primo ꝓm q̄dru
plum a temperamento ꝓm octuplum: ceu quādo me
dicina octo medietates continet caliditatis: ⁊ vnam
medietatem que erat temperamenti frigiditatis. Est
⁊ demū quartus similiter augmentū dupli supra ter
tium quadrupli ad scōz octupli supra primū ⁊ sexde
cupli ad tpamentum relatum sicut cum medicina ca
liditatis. ix. obtinet medietates: ⁊ mediā frigiditatis
que est radix in tpamento inuenta. In oi enis mixto
post tpatum denominatio facta ē ex dominātī: ⁊ ꝓm

Anaxagoram in mixtura. Cū re nāq; quacunq; calī
da seu frigida: frigidum aut calidum reperitur ꝓm tū
plus ⁊ minus: quod in aliſ similiter euenit qualitati
bus. Sic itaq; imaginaſ in hoc gradu esse quatuor
ꝓportiones duplares aut dyapalon. Et his conclu
dens inquit manifestum discessus ab equalitate ꝓm
qualitatem: hoc ē gradus est augmentum vnius q̄
litatis sup sibi cōtrarium ꝓm dupli, ꝓportionē obser
uatum. Est ⁊ alius distinctionis gradus modus vt
ipe testat a quibusdā notatus ponentibus Vtutē pri
mi gradus in se ꝓtinere quinq; octauas Vtutis calo
ris gradus quarti: ⁊ tres octauas frigiditatis. Po
suerunt ēt q̄ꝫ vtus calozis scōi habent i se sex octuas
Vtutū calozis gradus quarti: ⁊ tertias frigiditatis, ⁊
q̄ Vtus calozis ſtij grad⁹ ꝓtinet septē octauas Vtu
tis calozis q̄rti: ⁊ vnā octauā frigiditatis. Quart⁹ ita
q; gradus est in quo nihil erit frigiditatis. ⁊ demum
box motuū tangēs ait q̄ eos duxit in hāc sniam fuit
quis volens q̄ si miscuerimus medicinā in q̄rto calī
dam cū medicina frigida in eodē gradu equaret me
dicina: ⁊ essent in ea q̄tuor ptes calozis: ⁊ q̄tu: ⁊ fri
giditatis. Sed si adderemus qntā ptem esset calida
in primo: ita vt essent q̄tuor ptes calide: ⁊ tres frigi
de. Similiter si adderem⁹ sextā ptem esſ ⁊ in ſo calī
da sicut sozent ser ipsius ptes calide: ⁊ due frigidē.
Septimā vo ptem calidā si adderemus esset calida
in tertio: sicq; essent septem ptes caliditatis: ⁊ vna
friditatis. Si vo pare adiungaſ octaua esset calida
in quarto totaliter nihil habēs frigiditatis. Recitat
hic ⁊ tertiū distinctis modum teste Balieno i libro
decimo tractatuū compositox pharmacox pte octa
ua destruente sniam illorum qui posuerunt Vtutem
quarti gradus quadruplam ꝑmi ⁊ tertij triplā ⁊ secū
di duplam. Nunc tū modum distinctionis qnto ep
probat collz in anullatione diffinctionis alchindi re
stante. Sufficiens erat ei dicē q̄ secundus est dupl⁹
ꝑmi: ⁊ tertius triplus ⁊ quartus quadrupl⁹. Et sic
intellexerunt medici in ordinatione gradux ad hoc
vt essent equales: qz caliditates sensibilem corpi po
suerunt in ꝓmo gradu: ab hac deuenerūt i medizz q̄
est remota ab illa tm quātū fuit remota a tpara: ⁊ po
suerūt illam in secūdo. Et istud sine dubio ē duplū
ꝑmi. ⁊ post hoc deuenerunt ad medicinā que ē remo
ta a secunda tm quantuz est scōa remota: a prima: ⁊
ganc in tertio locarūt qz tripla est: ⁊ sic in q̄rto sece
runt gradu. ꝓm hoc itaq; gradus est augmentū vni
us q̄litatis supra contraria ꝓm ordinem excessus nu
meri naturalis vt q̄ suum imediatum precedentez.
Inuenitur ⁊ alia graduum distinctio penes calozez
naturalem sumptaz a Cōstantino de gradib⁹. Quo
niam antiqui ⁊ marie eq̄lem cōplexionē infra duas
extremitates dixerunt ꝑmum vz ⁊ quartum gradū.
Infra hanc latitudinē quatuor fuerunt gradus ne
cessarij: In primo gradu calidū minus est calore nā
li: In secundo autem quasi simile. Calidū aūt in ter
tio est maius eo. Calidū quoq; in quarto vltra ipm
existit. eodem quoq; modo frigidū siccū ⁊ humidū.
Me itaq; sunt graduz diuisiones: ac eox modi ab
auctoribus assignati. Propter huius qdem ꝓm
sciendū q̄ positio distinctōis gradus Jacob stare nō
pōt: neq; eius motuū. Cuius qdē Auer. positōem
triplicit conaf impugnare. Primo quidem qz cum
ipse scōm gradum in excessu super primum duplum

excessus quez bz primus sup tpamentuz: ⁊ terti⁹ su
per ꝓm duplu; quē bz secūdus super primū: tūc me
dicine que erunt in tertio calide necessario interficiēt
⁊ magis que erunt in quarto. Et qāo possunt tole
rare corpora medicinas q̄ sunt in decimosexto gradu
Ut vez ſz hmōi rōcinatio auer. Vitatem vt magis
ostende tur concludat mendaciter: sozte tñ qñ eriez
Ba. ponit tertium gradu; habere nouez ptes calī
ditatis aut frigitatis. ⁊ quartum duodecis: cum vnā
quēq; gradū distinguat in tres manfiones. amplius
Jacob nō dicet. ix. medietates ptis caliditatis tpa
menti ee. ix. gradus. sed potius. ix. medietates ptis
⁊ manfiones que sunt a tpamento ad ipm. Bradus
emz quisq; non soluz in tres manfiones partū: imo
ēt in fere ifinitas ꝓm amplius ⁊ minus varietas ve
lut collz bī ferto idiuiduox tot sozte prepationes si
ras: ꝑpter possibilitatem ⁊ materie diuersitatez: vt
eas ꝑ signū colligere nō possumus. Dictuz ēt ꝓpo
nes sozte ifinites: rheo: primo. Amplius auer. redar
guit Jacob ſo: qz concesso sibi quod ponit tunc lati
tudo tertij gradus non erit ꝓportionalis latitudinis
secūdi ad tpantez: ⁊ filī secundi ad tertium: cum tñ
tales latitudines debeant in gradu locari. vnde cum
non sit equalitas inter bos ordines non posset eē me
ior error in hac arte q̄ iste. amplius tertio cundez cō
pugnat sermone ex gnto pharmacox sumpto: eo q̄
Ba. itellexit id eē calidum in primo qō bz excessuz
super tpamento in vna pte vltra ipsum. Et ꝓm hoc
qñ ponetur cōparatio duplici in excessu graduū non
erit necessarium que est in quarto gradu fit dupla su
per medicinaz que est tpata sexdecim vicibus dupli
cis. Quod sensit Ba. cum dixit. Et mea intentio ē
in primo gradu illa res que primo manifestaſ sensui
in pmutatōe corporis: que si eēt intentio Ba. q̄ pri
mus esset duplum tpamenti permutatio que manife
statur a medicina in corpore nō eēt principiuz pmu
tationis: imo si eēt aliquid ante hoc eēt principium p
mutans. Et hoc quod ponitur eē principium non es
set: sed vltra principium iez exīs: qō etiam inuit. A.
cum dicit: Bradus scōs ē vt fiat operio sortior ista.
Extra hoc quoq; plurimis possuz in filium pcedere
Alchindi vt eius positio erroneo tollaſ ante paucis
rudioribus, ꝑter admiratōem dilecta. Ipse nāq; ꝑ
mo pauum induit modu; docendi. Non. n. natura
lis de numero quox est huius graduz medicinaruz
distinctio habent ex aritbmeticis: ⁊ musicis demon
strari: precipue cū modus huius nālis inueniaſ suffi
ciens valde. Demōstratōes. n. de genere in genus
nō saliūt: posterior primo. Propter qd peripatheti
cox scola cum tertio creticox Pythagorez ⁊ Pla
tone in pluribus detestatur locox nālia volētes ma
thematicis causare ac demōstrare. adhuc isufficiens
existit: qz sicut aritbmetici ⁊ musici alijs ꝓportioni
bus vtūtur in suis oñionibus pinfinitis ⁊ nō soluz
dupla siue dyapason: sic in bas errat ei parte Jacob
faciendum: ⁊ marie cum id vt oñdetur sit possibile:
⁊ rei quodāmō ꝓsonum nāli. Palin: tertio historis
rū ⁊ de mūdo. Nā saltuz nō cōmittit: ſz paulatim et
inter scalariter de extremo transit in extremū: vt ei⁹
ꝓtinuitate ꝓterminū lateat ⁊ mediuz. Qui āt ꝑgre
diē a tpamento in duplū: ⁊ ab inde i quadruplum et
deinceps in octuplū: ⁊ sexdecuplum saltū imittu sub
tū, ꝓportōem nō seruans eq̄lem. Eti, Ceu in cōplio

ne humana ēt nāli sunt ifinite mīssiones in magis ⁊
minus: vt tactū variate: multo amplius i egritudie
cū magis elenetur: ⁊ a medio recedat q̄ꝫ complones
hūane nāles. Erit igit egritudo seccdēs a tpanto ſz
5. ptes caliditatis: aut. 6. vel. 7. aut. 9. aut. 10. siue
ii. aut. ix. vel. ſz. aut. 14. vel. 15. qz excessus a tpamē
to vniformiter cātur cum sit motus: ceu dictuz de ex
tremo in extremū per mediuz fieri. Predicte vo di
stempantie curari nō poterunt cum ꝓm Jacob positi
onem eis medicine nō reperiaſ opposite: sicut expe
tunf in microtegni. Inuenif nāq; solum ꝓm eez op
positō dupli quadrupli: octupli: ac sexdecupli. Rur
sus. Medicina q̄ est in ꝑmo gradu fritatis medicinā
que ē in tertio nō poterit ad scōm gradum adducere
sicut sentiunt vniuersi: qz in medicis calida tertij gra
dus sunt octo medietates ptis fritatis: ⁊ vna calidi
tatis que in secūdo quatuor caliditatis bz: ⁊ quatuor
fritatis. nūc aūt due medietates fritatis ꝑmi gradus
remittent octo caliditatis medietates tertij gradus
reducendo ad. ix. medietates. Et qz in ꝑmo gra
dū erat nie dietes fritatis que remisse ab octaua frita
tis tertij gradus. Reducetur medicina calida in ter
tio gradu per medicinaz frigidam in primo ad sextaz
caliditatis: ⁊ medietatem vnam dempta octaua pte
vnius medietatis. Si āt ducetet ad ꝓm gradū opor
teret ad quatuor medietates caliditatis reprimere.
Nec. n. secūdi posita est gradus descriptio. Et bis
itaq; elenatur error pauus diu pullulatus. Motiuū
filī ipsius nullum: qñ si eo q̄ ꝓportio dupla siue dy
apason ē naturalior: suauior ac dulcior ceteris ꝓm ip
sam distinctio graduū assignaſ: tunc omnis ꝓportio
numeralis ⁊ armoniaca sonox: aut vocum per solaz
ipsam fieret. ociose nanq; fozent tunc alie inuente.
Quāq̄. n. fit adeo vt refert, ꝓportionuz i se plata nō
tamen huic ceu lz fit nobilius eē in aere q̄ꝫ in aqua vt
terra cū sit formalior non tñ in aialibus aquaticis aut
terrenis: imo talis, ꝑcessus potius ꝓm qd ⁊ simplici
ter deceptōem cōmittit. Distinctōez quoq; assigna
tam ſo detestaſ. Jacob Ipse rōes quadam algoristi
ca in sufficiente ingens eam falsez fozе ꝑ viam expe
rimenti: ⁊ argutionis: qñ si medicina calida i q̄rto
cōmisceaſ medicine fride in eodem: ⁊ equeſ medici
na: eēnt in ea tres ptes calide: ⁊ due fride. primo aūt
in positōe adducta ponebantur quinq; calide ⁊ tres
fride: similiter in secundo gradu: ꝓm hoc igit erant
quinq; ptes calide: ⁊ vna frigida. prima aūt posite sū
sex calide: ⁊ due fride. Si aūt terna pare adducatur
alia erūt. 6. ptes calide: ita q̄ medicina tota erit calī
da nihil hñs fritatis. Antea vero septem ptes erant
calide in hoc gradu: ⁊ vna frigida. adhuc aio q̄ non
erit modus quo fit possibile quartum assignare gra
dum. Amp. neq; radix huius positionis stare pōt:
qñ tpamentum non solum resultat ex calidis ⁊ fris
in quarto: vez ēt ex gradibus substantibus oppositis
⁊ tpamentis: vt tertio caliditatis gradus cuz ter
tio fritatis gra. secūdo cum secundo primo cum pri
mo: ⁊ tēpantis cum temperantia. Rursus. Qō erit
in quarto gradu calidus ꝓm hoc nihil frigiditatis ha
beret qō ridiculū ē dicere cum ca. frm siccuz ⁊ humī
dum non simplr in his: sed a dominā dictum. Reli
ctum enim fuit in principio calidum frigidum siccuz
⁊ humidum simpler ⁊ absolutum. Distinctionem ñ
quidem Constantini intellectus nō capit dispositus

sane cū gradus firmatur: vt apparuit fm Jacob per recessum a tpantis. Calor aūt naturalis vt fingit nō est tpatus. sed magis in scōs rēdit calditatis gradū Adhuc calor naturalis a forma prima tpatus mulcebris est r suauis: r si hic r cōplexio humana in secundo gradu calidi relatione que ponderis ponantur. Aut sortassis calorem nālē intelligit innatum: r nō currentem: vel tertiū ex bis concretū. Palin: Quē secundo collē r primo canone calor naturalis sit calidus r humidus. ac membrorū tanq̄ forma erit in secundo gradu equalis frigiditati sere illius gradus: aut siccitati cū frigidū r siccū graduenk p ipē: ppter quod sicut in alijs plurimis omittak vt ambiguus. Quartā quoq; graduū diuisionē quā ga. auer. scribit melius audio ḡuis alchindi filius eē dixerit ga. improbare: q; tñ redditus est hic suspectus hāc graduum disponem non suo cū euitet inconuenientia que Jacob consequunk r alios. Obseruesq; natura lis paulatinus: r occultus nature pcessus distantiā omnē in magis r minus distinctus a tpamento vsq; ad extrema graduū q̄tuor ptinue replens ita vt finis vnius gradus statim principiū alterius attingat: velut etiam vniuersi connexio vt elemētorū iter se r ad orbes: ac illorū ad inicē. Quod gnto apparet phar macorū: r primo secunda. Medicina nanq; dī calida frigida sicca vel humida sine qō comedik r bibitur: iniungitur in primo gradu que calefacit corpus calefactōe nō manifeste pceptā: imo in ipa ingredum ō monstratione rōnationis r dyalectica nisi p accidens vt cū reuerak fuerit: r multoticns factum. Ad aūt in scōo gradu tale consistat quod fortius operatur p dicto. Est nāq; ipius operatio manifesta comprehēsa: cat sum tñ nature ac ejus non pmutans actus nisi accidente: vt si multotiēs occurrit: vel multū extiterit Aliqd enī dupliciter ponitur in gradu: aut recte rōne qualitatis: vel lateralik ex pte ḡitatis discrete aut continue. Illud quoq; quod actionē fortes efficit non tñ vltime: vt inde essentialiter nocumentū, p ueniat manifestus qō non mortificet r corrūpat gradum obtinet tertiū. Quod aūt sua operatione vt calditate adurit aut mortificat frigiditate essentialiter qualis est venenosorū ppetas: id in quarto ponitur gradu. Ad figdem gradus vt ideterminati referuntur in tpamētū velut i regulā iequalitatis directiuā Est āt ipsū cuī aliqd corpori occurrēs in eius nō imp mit sensū: neq; fugat aliqua manerierū fuge. Nā quod bmōi sibi extat cōsimile a quo non accidit pati bebenguest: simplicius pte prima. Vnūquēq; etiam gradū sequestrauit ga. in tres māsiones ita vt resultent. ii. in universo. vñ in tegni septem numeros nominat: r io. fm excessum a tpamēto: quod euenit q; gradus dicit excessum in magis r minus. vbi aūt id r mediū: ḡre ꝓsurgunt inde tria. In minimis est medium tribus: phyficorū. 5. Et si vnusquisq; graduū vt tactū infinites habeat mansiones: nō tñ nobis sit eas possibile distinguere. Bradus aūt in tertiā ptitionem, pbat ga. qm̄ exiccato synapi nō est velut exicatio cauterij ḡuis ambo in quarto sint talia. Sic igitur apparet ex sermonibus horum: r subdistinctione in tres partes gradus cuiuslibet: q; totalis termi norū distantia graduali augmentatione in āpliꝰ r minus variare: vt nihil intercidat vacui sicut positioni Jacob seqbatur erronee. Si āt curiose voluero me/

lius et Jacob fm, pportiones numerales: aut armonicas gradus distinguere vt, pportionabiliter distinctio mathematica: aut armonica concurrat nālis superius approbate fiet: ponendo q̄ ārtus gradus se habeat ad primū in, pportione quadrupla seu quadruplicī dyapason: Et id est quod fuit pcessus q̄ ārtus qdruplat primū. tertius aūt triplat fm dyapason dyapente. Secundus vero duplat siue dyapasonizat: r primus ad tpamētū: ḡtum ad eius mansionē scōdas i, pportione emiola se hz seu dyapente. quo vo ad primā in epitrica r dyatesseron. Hoc itaq; modo sanꝰ ac naturalius graduū distinctio, pportionib⁹ ſamulatur aritmeticis r musicis. Propter scōm qdez sciendū: vt fm auer. apparebit dria amplius. in. 143 q̄ vnus modus necessitatis conuinctionis medicine cum medicina ē: qp vigorare aut infirmare medicie Vrutem. Quod duob⁹ fieri pōt modis: Vno vt misceatur alteri ꝗia: reliqua: ceu cū carent⁹ medicina calida in scōo miscemus cū medicia calida in tertio medicinā frigidā in primo: r redditur medicina calida in scōo. Altero qdem vt forti medicine cōiungatur alia non sibi ꝗia in qualitate r virtute: sed simul magis vex: vna minus ꝓticipet altera quod cū medicina calida in tertio ꝓiungik medicine calide in primo. tunc enim declinat illam ad scōm gradum. Ad qdem, pbat ga. per mixtionem aq̄ tepide cū bullente calorem illius facienti declinare ad gradum vt dicak secundū. Vult igit Ba. medicinam calidā primi gradus eam q̄ tertij reducere ad secundum. Decioquoq; practice firmatur idem ita: Necessaria eqdez sit aliquando duorū medicaminū cōpositio ex qbus cōplexio contraria male cōplexioni adunak; vt quis enī morbor curek indiget medicatione in scōo gradu calefaciente quod si non inuenink sumak in tertio calidū: r coniungatur ei quod calidum est in primo. Ex bis resultabit medium calefaciens in scōo. Vt nuit enim qō i primo calidum calorē tertij: r ad secū dū reuocat vt apparuit i aqua calida r tepida. Bis aūt auer. consequenter aduersatur maxime per duo vnum: q; ingt id ꝗdicendum sore: qm̄ si videremus hominem pati egritudinē calidam in quarto vel tertio: r dederimus rē calidam in scōo multū ledek ide r tñ, ppē verba Ba. refrigerari deberet: puta si mel exhiberemus in potu cauſonē habenti nungd ledere tur in continenti lesione grandi: Et similiter figt habere passionem frigidissimā in capite: r vngerek oleo ro. nōne multū noceret: Et subdit: q sustinent ga. sup hoc prouideant. Altex qm̄ sequerek iaz q̄ medicina calida tantū remitteret r refrigerari calidiorem: r ḡtum frigida summe calidam in primo gradu fm Ba. remittit calidam in tertio ad fm: cū satis ꝓstet q̄ frigida in primo gradu reducat calidaz in tertio ad secundum gradū. primus. n. gradus sui frigiditate refrigerit tertū calditatis: r ad scōm perducit. Quid aūt de hoc videbik consequenter. Propter tertiū vero sciendū q̄ Ba. sentiens singo tripliciter posse fmonē eius verificari. Vno qdem aliqualiter quod auer. in eius ducit sauorē vtcunq; : ceu q̄ medicina cala in primo non reducit calidū directe i tertio ad gradū calditatis secundi: sed aliquid remittit ex ipsius calidtate ingens: Si erit sicut dicit Ba. hac ꝓtiget via qm̄ medicina quā dicim⁹ calidiorē: ē que maiorē operationē hz calorīs ad frigiditatem q̄ minus calidp

Erit ergo si ignitus intrabitur per ꝗium: hoc est q; in calidiori erit fritus minoris cōpartionis: r in frigidiori maioris cōpartionis: puta q; comparto calorīs ad fritatem in piperis dragma. i. ē maior q̄ dragma. i. spice. Et si in vna dragma piperis sint quinq; ptes calditatis r vna fritatis: mixtis duobus dragmis sil erit comparto calditatis ad fritatem minor i hoc mixto q̄ ēt in pipere solo: q; cum duobus primis calditatis in spica ē multa frites: vt vnius prioque erat in pipere cū quq; primis calditatis. sic ita q; exponit Ba q̄ non fiat recte ad fm gradus ex tertio reductio: sed potius quedam remissio tertij sub sua pmanentia adhuc latitudine. Est aūt r aliꝰ modus exponēdi per accidēs: vt q̄ id fiat magis rōe q̄ fritatis improportionalis in qua imensa consequēter qualitas continetur. Aut multoriens reiteratus fuerit: sicut vna piperis dragma valde plures extensiue sepius et applicata calefacit q̄ scropulus. Nō sit rōne qualitatum, pportionalium extensiuarū vt cum multa tepida parce ferventi associaretur. Hic tamē dicendi modus magis vt extraneus cuz, pportio principalis qualitatū regratur r Vrutum. Et, pter hoc fm Ba. r alios modus tertius alius erit principalis ex dictis iam manifestus: quare cū vnusquq; gradus sit in tres mansiones distributus: tertia mansio secūdi gradus attinget imediate primā tertij mansionem positum. n est oīquaq; mansiones fm amplꝰ r minus distinctas sibi fore contiguas: quod saluare nō valuit Jacob Alchindi. Cū igit aliqd q̄tūcunq; remittatur medicū a prima mansione tertij gradus et marie cum fuerit in eius principiādo imtio ad extremitatem mansionis tertie reducetur gradus secundi Qui si amplꝰ remittat magis in fm faciet quod est i tertio puenire gradū. Sed tāc dubitatur q; cuz tres sint mansiones vniusciuisque gradus non vt sermo Ba. verificari nisi de vna: q; quod est calidus in primo non remittet quod in tertio calidus ad frigidus r multominus ad primā secundi mansionē. Dicendū q̄ sortassis Ba. sermo magis suit expositius exemplaris q̄ canonis assignatiuus. Cuius signū est qm̄ decimo theorice vbi suscipere dī gnū gradū. Morbor quispiam rc. Aut melius q̄ r si aliqs sermonū verificetur in paucis: aut raro in bis oz eum notare ne putetur fm id Vitatem mime continere sicut ārta aphōr crisim in septima. Nubes rubes denotat appens in quinta: q; cum hoc magis fm Ba. insit albe nisi de ru. exprimeret non crederet quis tantam sore ipsius significationi virtutem: ita enim diminuti sermones inueniūtur plerunq; vt philosophi exercitetur anima. quod modus oppositionis inter se extremorū medior virtutem ostendit. Itaq; medicina in primo calida: r mime in mansione illius prima plꝰ fritatis participante medicinam calidam in prima mā sione tertij gradus calidaz ad tertiaz reducet secundi mansionem: r sortassis ad extremitatem secunde r ad fm totuz per accidens quantitatis tamē ratōe. Ad primū deniq; auer. in Ba. adductor dicendus q; mel non confert egritudini calide in tertio hz de se illius remittat seruorez cū medicinatio expet et oppositionē graduales nisi qd occurrat accidentalis, pbibitiuū. Adhuc q; mel dulce velociter inflāmabile supatis adiunctū calditati: r iō in se, pbibentur frigiditatis etiam fuerint dulceduni coniuncta: Dulce nāq; est i

flāmatiuum in colerā conuersiuū opilatiuū. vnde hz sit atim in mellis appropinquatione aliqua fiat calditatis tertij gradus repssio cū ipm fit in fo calidum r siccū: tñ post morā scō in dominēs trāsitu calditis a inducerek intensior. Sicut cuenit in appropinquatione lignorū semiuiridium igni vehementi. Ad hz dō ium ex dictis apparū sse non eē incōueniens ppē diuersas gradus secūdi mansiones medicinaz calidaz in prio calidam in tertio ad scōm perducere: r medicinā frigidā in primo ad eundem: qm̄ calida in primo ducet primo ad tertiā mansionem secundi gradus r inde frigida vero in primo ad secundā r ad primam

Propter ārtum ad primā quid dōm iam ostum Ad aliud dōm q̄ hz multiplicetur quantitas: r cōsequenter qualitas calditatis multiplicatur ēt: nō minus quantitas fritatis: vt cum multa ligna debili ad fungūtur igm: obtundant enim ipsum et repimunt Agens nāq; cum principalis requirat patiens sibi dispositum: ex hoc enim pueniet actio carens, eo non poterit operari: r precipue cum illud cuz multa coniūgitur quantitas fuerit debilior actiuz. Illud etiam qō adiunctum fecit magis tale est simile in specie r natura: non aūt in genere. Ad aliud dōm id habere veritatem in contrariis directe oppositis equevigorosis dis sibi resistentibus in pugna ceu in fortibus: r dis in adinuicem euenit duellantibus: cum enī tūc vnꝰ alterum superat seuior redditur super eum q̄ si parvz resistens mox supasset. Talis vo ꝗia nō sunt calidus in primo: r calidum in tertio. Ad aliud dōm si volo esse cum auer. dicam calidaz habere sensibiles calditatem vt medicorū testatur auctoritate. aut calditus primi gradus hz non sit sensibilis per comparationem ad calditatem secūdi sentitur tñ comparione tpamenti: r maxie vltima mansio gradus primi. vel et dōm q̄ gradus primi hz non sit sensibilis eius operatio actu: potentia tamen est ita q̄ elationi ꝗiuncta q̄litati vt tertij gradus mox sentitur. Non enim euēit vt non fit modus sensibilis aliquo. ad aliud dōm q̄ non arguitur: sed Jacob magis denotatur ignauia curiosa. Quantum ēt rōnes aduerse concludant intelligenti notuz fit manifeste. Differentia. 140

Dod non fit modus quo medicina valeat ō duci ex potentia in actum: r precipue frigida monstrak: qm̄ id erit vel ex pte medicine i actum deducende vel calidi inari: non qdem ex parte medicine: vt medicina cum ipsa fit talis potentia seu Vrtute in tegni: r. ii. curatiue. Docek enim eligi fm Vrutem tale: r non fm apparentiam vel presentem ad actum. vnde quinto collz. Terre nascentia etiam calida ponuntur in potentia talia. q̄ autez huiusmōi in actum, pgressum habere non potest cum actu careat oisariam. Neq; ex pte sube ipsius marie accidē tibus concretec cum eius ita fit a materia operatio: id aūt naturam retinet cibi r non medicine. Neq; etiam ex pte calidi in corpe existentis cum calidum infriare non habeat fm deducendo ad actum: et deductio i actum fiat per aliquid tale existens actu. amplius si medicina frigida deducitur ad actum aut illud qō eā adducit erit cal dum actu aut frigidum cum tale solum fit opatiuum. Non calidum q; calor nālis non hz aliquam viam generandi fritatem: collz quinto. Neq; frigidum actu cum vita r actus non stent cuz eo: vex per calidum vt inquiunt. adhuc nō erit per

diuisionē ad minima sicut sensit ga. q1 quod minimum est non aget eo q̄ forma nālis debitam quantitatem regrit in materia. Ve veneno eni ⁊ igne pōt sami in tam modica quantitate qd̄ non sentiet nedū q̄ ledat tertijs cōplexionum ⁊ pharmacop. Propī qd̄ nō ē modū assignare quo possit medicamē: ⁊ maxie frigidum in actū deuenire. Contrariū quoq; huius sensus nobis offendit cū videamus frigidā potētia cor pori applicatū in actū frigiditatis peruenire simil ⁊ alia. Eti: Quod agit ꝑ hus non agēs ductū ē de potētia in actū. sed hmōi sunt corpori occurrētia q̄cunq; quare modū oportet quo hoc fiat aliquem statuere.

Propter primū qui em sciendū q̄ quid sit medicina: ⁊ quot dicat modis: dria ofūsum est tertia. i36. ⁊ i37. Est aūt ea res qualitate corpus alternans sua fine ipsius in ips̄ superficie. Differt nāq; a cibo qm̄ sui operat materia: ⁊ ingressum hz in corpus seruano: ⁊ augmentano illud nutrimēto diuersificato. Tenens eni locū expditi: ⁊ āpliorīs in pluribus. Medicina quoq; frigida dicitur illa que i sūmo: aut a predominio quandā obtinet qualitatū: vt aqua ⁊ acr aut commixta frigidox vt p solatrū ⁊ papauer. Vnāquodq; nāq; corpox duplr est tale aut simplr: ⁊ in sūmo dria i 6. Potentia qdem est res imperfecta nata suscipere cū qua nascitur dispositionē velut homo rōnalis cū nascitur: ⁊ canis venatilis. Act⁹ quoq; ex opposito res erit perfecta iam obtinens cū qua nascitur dispōnem Est āt potentia duplex: Vna qdem per se: Altera vero per accidens vt aque frigide curantis thetanū ex repletione: aphorismox. 5. Prima qdē duplex: altera nēpe principalissima: in qbus na ipsa in pfectū tendit nullo eandē exterior impediēte que actus vt primⁿ seu potentia secunda existēs forma. Reliqua vero cū materia adhereat ei quod fit ide. Quod multipliciter euenit ꝗ propinquius: aut remotius vt cū ex sanguine fit caro: aut cibus bis coctus: oino facile commiscibilis velut panis: ⁊ vniuersalius adhuc ele mēta: cōplexionū tertio. Scēdo Vo de aia potētia ēt adhuc duplex existit. Vna qdē pria ⁊ remota q̄lis ē cū g de non esse, pgredit ad esse ceu minera liuz: ⁊ terre nascentiū esse ex potentia suscitatur elementorum aialium Vo ex istox esse consurgit potētia. Alia Vo potentia seu Vtus est secunda q̄ forma rei existit qua esse hz ⁊ actionem. Quā qdem ga. vocat Vtutē rei seu pfeitatem: aut verā existiam: vt tactum. i6. dria. Vtutes quoq; potentia triplex existit. Quedā nāq; ē remota: nō tm̄ pma dicta potentia q̄ est virtus confederata p operationē quā nra corpora pimendo. Est ⁊ alia media barū: cuius quedā magis se tenet cum potentia dicta remota velut que cū intentōe bonitatis extat aptitudia: sicut sulphur medicamē medec ex sulphure ⁊ aspalto bāido. Altera vero ē affinior potentie, p pinq̄ maiorem hās pdictam aptitudinē in actuz cum medicinarū potentia venenosax: vt opij ⁊ euforbij. Hec āt sigdem potentia tota scēa inclinationē hz in actuz, ppter cius pax ab ipso distare valde maiorem q̄ potētia pma appellata remota. Ipsa nāq; ppter eius distare non multū nisi alterationis interueniētib⁹ transmutationib⁹ medie in actum deducit. Potētia ēt scēa actus scēo de aia denotatus est pmus. Forma rās media ex qbus rei consurgit substantia: a q̄ qdem qualitatibus medie actus cōsurgit secundus qui operatio appellat. Propter hm vero scīēdus Ba. potuisse tertijs ꝓplexionū. ⁊ simplicius magis medicinā in actū deduci calidā ⁊ frigidā ēt per diuisionem ipsius i minimas partū. Acquirūt enim motū ab extrinseco vt a nostri corporis calore. Quod conatur ondere eo q̄ in diuisa ⁊ minuta calidum impuitur melius: ⁊ eis dominatur in amplius vt apper i ligni. siccis minutatis. In viridib⁹ quoq; hūdīta te plenis ⁊ integris calor ut ignis inualescere nō pōt cū viae ⁊ poros non sibi inueniat paruios qbus subin gredatur. Hec aūt positio ⁊ si superficietenus veritatem videatur ꝓtinere: non tm̄ cām quesiti simplicit ex ponit: sed causam seu occasionē magis dicit. Quia si medicina non frigideret frigida nisi diuisione eius in minimas ptium: tunc cū illam suscepisset diuisionē iuz sozet actu frigida: quod non est cuz apparet ex hoc existens quid potentis in actum deductiū. Et ideo Auer. Non est dicere q̄ fit iam actu frigida diuisione ipsa in ptes minimas deducta. Amplius diuisio respicit quantitatem. subtata nanq; quātitate substātia indiuisibilis manet: pt̄ ficox pzio. Quātitati āt nec actus nec passio attribuit. mathematica eni neq; motū aut locū habent: nec tpe mēsurantur: nec finis ⁊ bonū i eis reperiunt. vñ principium saltē mot⁹ sed esse: ⁊ per ōnis non agunt: nec patiunt nisi metaphorice sortasse tertio metaphysice: ⁊ de gnātione ⁊ corruptione pmo. ppter quod ex diuisione respiciente q̄tātem sibi deductio potentie in actū cū nō fit ga huic modus actionis assignari nō poterit. Monstrat nanq; ex dri, s. 60. omnem actionē qualitatibus p sici cum eis: tunc in Zietate ꝓstat que, ppri⁹ q̄litatibus mest. Rursus: Si medicinā deduceret de potētia in actū: nūc aūt q̄ minima sunt operati. nē hīe non pūt cum forma determinatam quātitatē regrat ⁊ mateiā. Est eni minimā carnū fm Ar. assignare vt inductum de veneno ⁊ igne. Sicut enim corp⁹ minorat: itaq; virtus remittit: scēa primo. Propter qd̄ concludit ex diuisione medicine in partes minutas non posse potentiā einsdē in actum ꝓsurgere. Et iō Auer. ⁊ ga. dicunt sicut fugitiū. Attēdendū tm̄ q̄ q̄q̄. diuisio in ptes minores medicine non fit cā deuentus potentie in actū: est tm̄ cā causa quodāmō velut ignis nutritionis: ⁊ alimēti: scēo de aia. Res nāq; conuertibiles ⁊ de potentia in actum deducibiles cum in partes conuertunt quas facilius in actuz deducunt vt testatur per ga. ēt in lignis siccis ⁊ minutatis ⁊ humidis viridibus ⁊ integris apparere. vt eni ꝓgregatio ⁊ segregatio non ē gnātio ⁊ corruptio sicut posuere antiq; ꝓcurrunt tm̄ ad generationē ⁊ corruptionem. Nam congregata ⁊ separata leuiter existunt corruptibilia: pmo de generatōe: ⁊ in, ppositio Sed contra. A. secunda primo videtur modus ga. tenere inquiens: Medicina subtilisima est cuius p petas extat vt cū a virtute patitur nāli que in nobis diuidatur in corporibus nostris in ptes minimas. Dicendū q̄. a. non dixit id vt daret modū vniuersaliter deducēdi potētiā medicine in actū: sed medicinā describēt subtilisimā p id qd̄ erat ei noti⁹ aliox relatio

ne que hmōi nō hīt subz. auer. Vo. 5. colli3. ponit q̄ medicin s fria ex potētia puertat i actū p cal ditatē i ea nō extitez nō tūc q̄ q̄ calo: inatus ⁊ filis vtcū q̄ calidiatē illi⁹ suscitat de potētia i actū infridando chilū ⁊ p ōnis corpus. sit nāq; medicina fridā nō isti dare nisi qz i locis digōis ad diminutū cōuertit āplius calore q̄ calor fit corpis ita q̄ chilus gnātus ex ea ē a calore corpis diminut⁹ ⁊ iō dr̄ q̄ veracū ifridat eo mō quo dicit Vo ce. ⁊. m. stellas nō agē fritatē; ꝗ calores files vnicuiq; eox detestās. a. poncti aliqs in friare ō quo ꝓgritū. pbl. 25. Hoc ēt consl. pbat cū ignis calorē nālē nō dre aliquā viā gnāndi fritates: ppter qd̄ visuz ē ei q̄ ois medicina fria, ppter calidiatē in ipsa extītez, pportionatā vtcūq; calori corpis in actū pueniat fritatis. Hec āt positio cū ipsi⁹ motiuo calūniā patit nō pūā: sic. n. eius modus cōueniz solū medicine ad ventrē puenīcti cū ibidē gnēt chilus nō āt aliter applicate. Adhuc si puer terek medicina nō q̄litate ageret ꝗ mā. Eti. Taliter nāq; dicem⁹ alī quā tūc vere fr iam nisi corpis relatōe alalis: cū tū illo dēpto qdā in se ⁊ ad ela sint fria fm opatōes diuersas pmo Fa. Amp. si ē dare calidū ē ⁊ fri. nā si vnū ꝗ rior ē in nā ⁊ reliquū Vo ce. ⁊. m. Sz calidū inuenit veraciter q̄z calefaciēs ergo ⁊ frm̄ vere isi iana. Rursus cū opatio facit scire formā qd̄ sensibile edet aut ō struet opatōes sui fritate veraciter ē frm̄. Hmōi sūt multa sūt medicinox q̄re ⁊ fria erūt cū ēt sicut aligd ē ius ꝓcipiat ⁊ significat. frm̄. n. dr̄ ab ifriare sicut calidā a calefacere. Iridē: si, ppter caliditatē inuenta est medicina fria ⁊ ōducat ō potentia in actū: tūc medicina minus fria citius puenit ad actū fritatis cum minorē hēat ꝓrietatē ad calidū q̄ medicina frioz. Cui⁹ primum cōspicim⁹ in sempuius vermicular vuscenis ⁊ filibus ex vna pte: ex alia Vo in solatro pernicioso tasquamo mādragora lacte papaueris egyptiaci ⁊ talibus hūtibus intensiorē fritatē: que vloci⁹ ifriant actu antedictis. adhuc si calor corpis non ōducit medicinā friam ex potentia in actuz nisi, ppter caliditatē in ipsa reptez q̄rendū ē tunc qd frm̄ in ipsa supās deducat ad actū aut erit dare qd̄ nō ōducat in actū cuz iuz careat calido aut q̄ i medicina oio fria adhuc isit calidū, ppter qd̄ puenit in actū. ⁊ sic nō erit fria: imo potiⁿ fit ca. iductiuū ipsi⁹ fortassis nō valet. calor nā q̄z corpis ⁊ si nō hēat p se potentiā aliquā ad ifridandū ei tm̄ p accēs iexistit velut aq̄ fride in calefacere p accidēs ⁊ morbos ēt curare frios vt thetanuz ⁊ talis tertio ō ꝓprionibus ⁊. c. aphoris. Refrigerat nāq; calidū aut māz, ppria ꝓsumēdo vel poros apiendo corporis qbus exalat fozes aptus. qdā Vo somniāt calz medicinā friam in actū ōducere, phibēs remouēdo. Tūc sigdem medicina fria sozet alia a ꝓstruēte ipsaz sicō. Propter tertiū qdē sciendū q̄ qs fundatus sup sniaz aril. actiuox ⁊ passiuox potest aliquem cognoscere modū quo frm̄ potentia in actū cōmodius ōducat: q̄ āt deducatur sensus idicat cū rōe eo q̄ ois actio fit ab ente actu. Appent āt q̄dā būtia nūc operationē illa carētia pus: q̄re ex potētia, puenerūt in actū In eodē. n. numero potētia actum sp̄ cedit. 3 metaphy. Rō āt deducēdi formā de potentia in actuz est idētitas ⁊ filitudo gnālis vel mā̄. Alteritas āt ⁊ dissimilitudo spālis: factēs nāq; ⁊ patiēs ⁊ oio Zia generē gdem sunt eadē ⁊ filia: spē āt altera ⁊ dissimilia Actiua. n. ⁊ passiua adinuicē sunt Zia ⁊ media: primo de ge. Luz. n. calidum corpis agat in frm̄ potentiale qz eius potentia vt ofūsum ē non multū differat ab actu cū fit forma ei⁹ suscitatur ex suo Zio ⁊ in actū ōducit. Actiuia. n. ⁊ passiuia Zias fortibus ⁊ dispositis applicatis adiuicē ipe frm arist. ⁊ ga. q̄ possibile ē nō agere. Modū āt hunc idicat nobis qd̄ videmus accidere a aliqs tū calidis potētia ōductus in actuz p suū Ziuz q̄ ēt frit. In calce nāq; inextincta calidum post multū ipse remanet Vtute q̄ aducmēte frō actu li suo Zio in actū puenit caliditatis. O bfidit āt cālz calcis ⁊ vigorat ab aq̄ fritate infridāte ⁊ poros claudēte: ppter qd̄ calidū in seipm̄ Zctū vigorat et excitat tādē supans fritatē aq̄ actualē. Sic ēt ⁊ transitus aq̄ fride sup mineras sulphureas potētia ppingori ō ductus in actū caliditatis excitato in huius mineris calido ab aq̄ ipsa redditur calida ō, pprietatib⁹ eiox. Hoc ēt mō ꝓfectio ex sulphure ⁊ aspalto quā gdam ꝓstruūt. curiosi crpofita pluuie inflāmat quā quosset domū inimici cōburere: qd̄ ⁊ cibus nouus membriis idicat occurrens cibici. Et aceum ēt pti drijs. i70. Silr ⁊ potentia fria in actum deueniūt ex calido velut mōstratur ēt marmore crpolito soli pānis iuo luto: qd̄ ēt appet in glacie grandine ⁊ pl. fare vitreo calore ꝓcitato clysterijs: qbus nō solum fritas iexistit actualis: vex ēt potentionalis: cū. n. liquescunt uehemēti⁹ infriant Si igit in corpe nro medicia fria ōducē ad actū ifridādi excitato calido frō sibi Zio. ficq; frioza cū magis oppugnent calido corp⁹ q̄ minus fria citi⁹ suppeditādo calidū ꝓrota ab eodē in actū deueniūt fritates: vt ondit nū narcotici cū vino exbibito calido aut aliquo modico calido vtcalozeo addito. Concitatis enim ⁊ non refrenatis citius in actum infrigidationis deducit ⁊ fortius. Infrigidat enim etiam si exbibeatur calesciū valde. vii ꝓplexionū. 3. Sicut aq̄ calida niecta flāme extinguit eaz ita ⁊ opiū ifriat ⁊ piculū idncit mortis: etsi maxie calescentis. Cōtingit āt circa pdcā duplr dubitare. primo qdē qz cum medicina calida cōiceat cū calore corpis: non solū in gnē seu mā: vex ēt in spē si poterit. O ia eni appentia sūt indria spē: topicox. 4. ūa et q̄liū relī q̄ nō poterit igitur in actū ōduci. Et cū opponat rōi q̄ positū ē ꝓtraria in actū deuenire: deide nāq; oportere et alteritatē et dissimilitudinē fozc in spē. vnde et iidē qui. 9. metaphy. ac ō aialiū ge. fo. q̄ semper ex prāte ente fit actu ens ab actu ente vt hō ab hoie music⁹ a musico. Et hinc ē q̄ dr̄ q̄ oē qd̄ deduci de potentia ⁊ actū p aligd tale educit actu: qd̄ in ōductōne medicine ō potētia in actū mime repit vt tactū. Ad primū gdem dōm q̄ ca. potentionale medicine et calidū corpis ꝗ videāt cōuenire: nō tm̄ cōueniunt nisi remote et in gnē. Jn spē āt et nā differūt maxie velut ē calidū pmi gradus et secūdi et tertij et q̄rti. Media. n. ꝓtranstat ē hīt ad extrema: et nō tm̄ extrema ad se ipsa. pmo fa. Eti. Vnū calidox est potētia: reliquū Vo actu ac aliō cōpositum vt mediox eiox et corpis. et ꝗ oia sint appentia alba iquātū talia idistātia: differūt āt inquā um alia: sic et i religo. ad aliud dōm q̄ aligd ōduci ō potētia in actum: nil aliud ē q̄ gnāri qōdā. Est. n. gnātio deductio de nō eē ad esse Jn gnātōe nāq; triplex attēdit similitudo forma spēi qua similitudine pfecta gnānt: vt hō hoiem et equ⁹ equū. Et hmōi gnātōnem oz ab actu ente fieri et habente similitudinem vnuocam cū gnāto: imo inter

dum ⁊ similitudo reputur in indiuiduis vt appet in ol
simulcris parčtibus ět fm cicatrices ⁊ stigmata: de
gnātione aliū fmo. ⁊ aliā virtutis equiuocā magis
q̄ sol nos generat ět q̄ sunt vegetabiliū ⁊ aliū ex pa
tre factiōe solū. Sic ět vinus generat ebriētatē ⁊ mo
tus calidūtatē effect ua tm̄ virtute ⁊ non forma nō. n.
formaliter pmanēt talia: ⁊ in hmōi gnātione ⁊ reg
ratur actualis existentia exterij motiua nō tm̄ regrīt
idētitas formalis: sufficit. n. virtualis sola. Estq̄ ter
tia similitudo ⁊ter ista duo media q̄le est cuꝰ due spēs
pōtinque aliū in q̄titate ⁊ tpe gestationis aduenīē
tes adinuicē ꝓinguntur i tertij gnātione vt i mulā
⁊ leopardum: fo de ge. aliū. In bis nāq̄ nō attē
ditur similitudo formalis tm̄: aut virtualis ⁊ vtraq̄
vñ ⁊ agens ꝑter hoc q̄ existat actu os fimilitudinē in
ducere ex virtuali ⁊ spūali cōfractā. Cuꝰ itaq̄ fimili
tudo medicine ad corp⁹ fit virtualis solus ⁊ fi forma
lis. Sic. n. forer ipsamet ipsa nri corpis sba vt argui
tur pmo pma: sufficit q̄ fit agēs deductiuus ei⁹ de po
tentia i actus: tale actu exīs cuꝰ fimilitudine q̄dā vir
tuali nō ăt formali. Et de hoc dzia visus. ioi. Propē
qd appet q̄rto qd dōm ad inducta: qm̄ cā quā medi
cina trida deducitur de potētia i actus est potētia p
pinqua ad actus cum sit ipsius forma ⁊ nō potētia ad
eē remota ⁊ calidus corpis actu tale exīs virtute sola
Apparuit ět quē calor corpis modus bz ifrigidandi.
Ad pmus tm̄ dōm ampli⁹ q̄ medicina deducitur de
potentia in actū: ⁊ ex pte qdes medicine velat princi
pij passiui actione calidi tanq̄ actiui: ita vt medicia
calida directe i actus deducatur. Frigida vo. q. a la
tere p modus ꝓtrietatis cuiusdā. Cōtraria. n. nata
sunt adinuicē agere ⁊ pati. Ad aliud ět appuit qm̄ p
accidēs calidus potentia bz ifrigidandi. Ad aliud si
milit̄ qd dōm iam visum. Differentia. i41.

Quod medicina attractiua vadat ad humorē
attrahēdū ⁊ non i vētre pmaneat oñditur p
ar. pbl. prima pblemate. 41. dicentes: Qn
medicie ventrē igrediunt ⁊ diffundunt feruntur fm
quos poros ne trimētū fertur i venas Adhuc dama
scenus i aphorismis: Oz ad purgandū i similitudine
cibi medicinā cōuerti p igeniuꝫ vt nā eā a pte recipi
at ⁊ retentis p venas reportet. Amplis⁹ septimo dze.
Quādo mēbra pmanent fm dispōnem suā nālem at
trahunt qd eis ē simile ⁊ ppriū. s. cibū. Cum ăt ipsis
accidit dispō gressa a nā attrahūt qd eis ꝓtrariuꝫ pp
desideriuꝫ gelcēdi a lesione. Se ăt fūt attractiue me
dicine cū sint de gnē veneni: scdō re. a. Rursus pra
ctice ⁊ canone scdis: agarit ue facit puenire medica
menta soluatiua l corpis extrema. Dicunt ět q̄ ber
modactili debilis solutionis entes attrahunt a remo
tis vt a iuncturis ⁊ i eis stipticitatē reliquūt vñ val
de ꝓferunt. Hāc vo stipticitatē nō ducerēt nisi co
rū sba pueniret ad ipsas. Adhuc aut sba trāsit ad hu
morē aut virtus tm̄ cū non plura fit primo assignare.
Sqdē sba tunc ipsamet medicina ibit ad humorē: sic
q̄ ppositū ꝓuincitur. si vo virtus solū vt absq̄ sba:
tunc accidēs erit sine subiecto: ⁊ de subiecto migra
bit in subiectū virtus vo est accidēs in gnē locatum
q̄litatis q̄ est ꝓ phyficox ⁊ gnātionis primos ět di
uino intellectui. Palin: Exhibitio cibi aut potus vt
aque marie fride post medicinā facit illas operari q̄d
non vt aliter nisi q̄ medicinā i humores ipellit ⁊ mē
bra. Rursus ois actio pficitur cōtactu primo de gnā

tione ⁊ corruptione. Cotactus ăt ois ponitur ibidē
corpox. itaq̄ m. edicina cū eius sba transiet ad humo
rē. Huius quoq̄ ꝓtiū sapiunt excellētes medicox vt
Joānes Serapio Palisb. ani. ⁊ Mes. Sermones
n. ipsox apertius sonāt medicinā cuꝰ attrahit hu. vē
trē ibibitare. Amplius si sba pgerer medicine ad hu
morē debilitere ⁊ in via dissolueret ita vt similitu
do corrupe et quā ad hu. bz attrahendus q̄ ponitur
a gn. attrahere: q̄re pmanet i ventrē saluata trāsmis
sa ad hu. attrahendū virtute. Si eni vt aiunt qdā p
gens dissolueretur i fumos nouū inde fieret gnātuꝫ
corrupto priori ceu spās gnātur ex humoribus subtili
atis alius exīs ab illis: ppi q̄d virtus rēdit sua me
dicine ad humores. Propē primū antea q̄ftiuꝫ expo
natur: ⁊ demuꝫ ad quē locuꝫ attrahat medicina ofida
tur. Propter hos primuꝫ sciēdus medicinā attracti
uā fore q̄litatē cui essentialē q̄ virtute sibi idita sue spe
cici et humoribus attrahit qd ei⁹ pprū cuellere. Quid
ăt fit attractio ⁊ quotiēs ⁊ quo fiat q̄litate sola ceu ar
cum auer. fortassis vt sentire aut p airbomos idimisi
biles vt epicurus p mo nāliuꝫ iductus virtuꝫ fusci
piēs positionē democriti ⁊ leucipi: vel a tota sba siue
spē aut a virtute pñte illas monstratuꝫ dzia. 51. ⁊. 60.
vtcunq̄. Dictū est ăt q̄litatē essentialē vt exposit: ē
dzia. 71. Subductuꝫ ăt virtute idita sue spēi: qm̄ medi
cinax q̄dā sol unt a tota spē q̄lis sunt dicte attracta
tiue dissolutiue calide ⁊ ficce: quēdā vo a q̄litate ⁊
be sui pondere vt mirobalani ⁊ citronia: vel lenien
do vt cassiafistula ⁊ viole cū alijs: aut lubrificādo vt
philij mucillago ⁊ prunox sicut sentiunt. a. ⁊ Mes.
scdō vero practice q̄sdaꝫ medicinax soluere sentitur
suo acumine vt exorbitaꝫ q̄s virtute volunt predicti
soluere occulta. Est ăt dzia iter medicinā attractiuꝫ
⁊ al. 3. seu. 4. solutiuas q̄ attractiua p se attrahit: p
accidēs vo soluit eo q̄ humores ducit ad ventrē aut
itestina q̄ demuꝫ nāe redditi odiosi eos p vomitum
aut secessuꝫ educit. vñ fmo q̄rta: Cuꝰ hu. fuerint ad
stomachū vel itestina attracti hos nā mouetur ad ē vt
eos nā pellat ex. Alie ăt medicie ⁊ ppie res pdicte
q̄ se vident magis soluere aut sui pōdere descendere
cōprimendo. Et si i mirobalanis quandā poni oport
teat virtutes attractiuā cuꝰ euacuēt colerā aut mela
coliā q̄nq̄ distantē obuiatione aut lenitēdo nāq̄ vt si
cteriꝫ ⁊ mēbrox expulsionis ductus: vel lubrifican
do mām ⁊ aptā fluxui reddēdo. hoc. n. inuit dzia ter
tio canone sen. fmaiter lenitiuꝫ ⁊ lubrificatiuꝫ ū cuꝰ
dē mām colericā fore euaporandā cuꝰ eo qd lenit nāq̄
⁊ lubrificat mām. Additum ăt fuit ex humoribus eo
q̄. 5. pharmacox: Medicinax quēdā attrahūt hu.
vnuꝫ de sui pprietate determinatuꝫ vt s. amones co
leraꝫ alie vero duos bz vnuꝫ pricipaliter vt aloes an
thonomafice colerā: pñr aut phlegma et pollipodiū
melācoliaꝫ ac phlegma grossum: quedam vero pre
ter sanguinem oēs q̄ illius attractiua non hē bodie
medicina. Ba. n. fecit illum suspendi pricide in di
cante qui eam sciebat. 144. Saguis tm̄ mundificatuꝫ
cis ceu agaricus fm Ba. vnde et Mes. Democri
tus dixit ipsum fore medicinam familie. i. cōem et fa
miliarē cunctis. Euacuat. n. mām oēm et ab oibus
mēbris educens singulis pstat insuamentum nō mo
dicū. Cui⁹ itaq̄ dualitatis aut pluralitatis attractio
nis eā potest ꝓtingere tam ex parte medicineq̄ eius
ex pte humox attrahendox. Medicine fidē q̄ calor

ipsius q̄ ūcunq̄ vigorose nō ē actualis pprius ceu
fortis magnes pprie virtute ad se attrahit: bz a: grit et
i actū deducit cū fit potētōalis solū p calorē quo affi
cit nāe. Aliogn in ipsis nāq̄ operet prio q̄rta vt i cor
poribus appz mortuox: quē q̄dē calorē os cē determia
tū et pportōatuꝫ medicie q̄ātitate ōdiis et q̄litate
Nā si q̄ātitas multiplicet medicie aliuꝫ cē purgabit
hu. collz. 5. et similiter q̄litate spēi⁹ alephāgine vi
gorata. Sic itaq̄ attractio nō pucit nisi p viuꝫ cē pa
tionis cum sdā pportio. In medicina nāq̄ virtus at
tractōis ē sicut ligata ⁊ in potentia q̄dā magis q̄ os p
calorē demū corpis vt attrahat ad actū ōdnē. Nō
ăt talis vsq̄q̄ q̄ pportio magnetis ad ferruꝫ. vt
eni attractois magnetis plus ē potēs ⁊ libera i ferrox
attrahēdū. Ex pte quoq̄ hūox: q̄m nō ē longinquū
gn oēs hu. hēant, ppinqtatē i vno gnē cuꝰ gnēnt ab
eadē virtute sere specifica eodēq̄ calore cōi ⁊ orgāo:
drīnet tm̄ sunt nō paꝫ rōe medii ex q̄ gnānt cū ea quā
agūt pdcā: dzia. 29. ppterea cū sint vehementer a. ⁊
nes si multiplicet quātitas cuꝰ virtute medicine: vni
ět attribute determinate hūoī alios educet ofir ⁊ pē
cipue habilitatos ceu colera ⁊ affines illi q̄ cū sit hu
mori, pprietate. q̄re medicina colere attractiua ea p
mitus attrahit: deinde phlegma: deinceps melāq̄; ⁊
vltio sanguinē: quē q̄dē nā q̄ā natum fibi dilecissi
mū altio ꝓfuit ⁊ recēdit. Coacta tm̄ medicātōis agi
tatōe ac fervore vehemēti aliquā eius exhibet ptem
vt es medicine ex corp⁹ expellat sbam velut pbus i
probū ab se abdncit fibi qd sui relinqndo. q̄ ăt determi
nate attrahit phlegma: postea colerā: deide melām
ac sanguinē postremo. Attrahēs vo melāq̄ demum
attrahit supfluēs colerā: deinceps phlegma: ⁊ tādē
sanguinē: dzia. i44. Vētēr ăt ē sumit p stomacho
cōter apud nos dcō q̄ ē locus ꝓcanus in quo cibi re
ponūt ⁊ pot⁹ primitus digerēdi: qm̄ Ba. p isopha
go accipit siue meri, qd ā fit ⁊ quotiēs dicat oñlox ē
dzia sufficiēter. 53. Propē fm hmōi sciendū q̄ me
dicina attractiua vel educit p vomitū icitata nā vel p
secessuꝫ figdē p vomituꝫ mortāa in vētre attrahit ex
hūoribus ad ipsa quē sibi ē pprīū attrahē: q̄ q̄dē cuꝰ ad
vētrē puenerit medicinā q̄ attigerit illi⁹ cessat attra
ctio: ⁊ ū attrahēs fil exiret cū attracto. Et tūc nā hūox
horribilitate ac ět medicie acumine irritata illis sibi
redditis odiosis insurgit vt ipsos expellat in q̄ ex vo
mitū sacīdo. Si ăt p secessuꝫ educat medicina pma
nēs ē in vētre ⁊ demū ad itestina desēdēs hūores p
se attrahit ad ipsa: nō ăt ad vētrē. Per accīo tm̄ vt
vētris i dispōne iferiōs aut cis⁹ fortitudie vel vētris
supiōris debilitate seu alicuius fideris supiōris dñio
velut cū q̄s medicinā ět subductiā sup ferit luna tm̄
re i signo ruminātis aialis ac eo ascendente dño fistr
as. ēdētis exītis i medio celi vel planete illic enti cō
iūcto. Medicia hmōi vomitu euābi' vt dicūt centi
logo medici. Propē fm q̄dē sciēdū quosdā volu
isse ět subductiā hūores ad stomachū attrahē quos
eqdēz pluriḃ⁹ Joānes Sapio i pluriḃ⁹ redarguit ⁊ se
cūdo p actice. Primo q̄dē q̄ hūores a medicia ad
ventrē attracti remanerēt ābo in loco vno vt in ven
tre ficut magnes ūsepsit a ferro attracto ad se ⁊ sibi
conuncto: ⁊ vt fiat secessus non iterciderē neq̄ ět vo
mitus. Adhuc nā semp agit q̄d melius citi⁹ ⁊ leui⁹.
Eam. n. videmus in oibus ac possibilibus faciētem
optimū de mutātione ⁊ senectute. Hoc aūt euenit si hi

pmāserint in itestinis ⁊ nō ad ventrē q̄ graviter ledi
tur ob eius sensibilitatē ⁊ matie cuꝰ colerici fierit et
oduti. Palin: Nulla necessitas ē vt hu. attracti ad
itestina pueniāt ad stomachū cū possint bzeui⁹ ⁊ tuti
us hūoriuꝫ p itestina expelli. Amp. vētēr ē stōchus
sibi ꝓiect⁹ deputatus ē attractōi ⁊ inuatio. Attrahit
eni tunicis duab⁹: expellit ăt alteris solum: ceu dicūt
extrinseca. Intestina vo sunt expulsioni ordiata ⁊ su
pfluitatū receptiom q̄o ět duabus ppellunt tunicis.
Rursus itestina fūt affecta supfluitatū acutax cōtri
stantiū receptōi: nā colera cū alijs supfluis fisr bcur
rit p ipsa primue. Vētēr ăt r im. bz cōsuet ē cibos ⁊
potus ei delectabiles ⁊ pprios assumē. Et n. Regiti
us nā nāq̄ ppingorem semitā omittit ⁊ facilē rectā
eligēs ⁊ laboriosaꝫ cū ipsius fit op⁹ intelligentie oia
meliori disponētis mō. i. appens metaphy. B auitez
eueniret si bi repetēt ad stomacū qd nō solū mime cō
tingit: imo nō paꝫ medicina vomitiua efficit secessi
ua: qd accidit aut q̄ medicinax declinātōc cum sint
grancs: fūt. n. mitte in gb⁹ elemēta pdīant gr aiata pe
fūt āpli⁹ hūoriuꝫ vel q̄ cānales ⁊ vie p quas ptes ex
pellūt supflus p lus ad itestina q̄ ad vētrē ꝓiunguūt
⁊ redūdār: Palin. Nā el gu supflus ⁊ nociua trāsi
mittē ex pub⁹ nobiliḃ⁹ ad vilcs ignobiles ⁊ nō ē: bz
vētēr cū iuis pribus ē itestinis nobiliōr. Inde nā sp
ex ppingorib⁹ ducit vias recte opans qd bz expellē:
aphox fa: hmōi vo que itestinox. Rursus ꝓfert ad
ad stelleris afflatus oppositus priori a Ptolemeo p
tecto. Ex his itaq̄ pticox fmonuḃ⁹ displis ē in vnuꝫ
recollectis iferē medicinā subductiuā ad stomachuꝫ
p se nullo hūores pducē mō. In loci ět pmanentia
medicine attractiue diuersificati fuerūt. Quidā eniꝫ
posuerūt vt appz fo practice subālr puenire medici
nā ad hu. attrahendū. Viterūt nāq̄ cū qs medicinā
biberit laxatiuā pueniēs ad vētrē egredit leuiter ab
eo ad mēbrox in quo ē supfluitas tendēs quā eius ē at
trahere: ppter cōuenientiā ad illā. Cū ăt ad se attra
xerit qd ex supfluitatib⁹ bz attrahere: mouet tūc mē
brox vt expellat ppter dis. ordiā ⁊ ꝓietatem quaꝫ bz
ad eā ⁊ lesionē pceptū ab humox acumine ⁊ medici
ne. vñ ipsa cū super fluitate attracta reuertit ad inte
stina itidē aut ad ventrē: ⁊ fic tandē pficit laxatio qd
stare nō pōt vt oñdet. Nōnulli vero posuerūt medi
cinc subam attractiue i humos disseluī remanente tm̄
eius pte nō modica in ventre aut itestinis: q̄ q̄dē fa
mi p viss gb⁹ cibus diffundit i mēbra pueniunt ad
humores attrahēdos: quos demū ratio adducit vi
gore pris medicine ⁊ remanētis i vētre aut itestinis
ac ět mēbris se expellētis virtute. Hec quoq̄ ⁊ fi mi
nus ipossibilitatis cōtineat aūdcā: tpi in veritati ad
uert fāt nō paꝫ. Ad ipsā. n. aūdictā ampli⁹ plura se
quūt a: surda: qm̄ fit ē attractio vt scribit hūox a me
dicina ferri a magnete attractōi: ⁊ paleax a: trahe
ac nutrimētū a mēbris ⁊ sibi⁹. Magnes vero cha
rabe ac mēbris nōq̄ pueniūt ad ferrū paleas ⁊ nutri
mentū: nō. n. attrahens dirigit ad attractū: vex ipm
ad attrahens ferr vt baliab. testat. Adhuc agens ē p
stati⁹ patiētie: tertio ō aia. bz medicia ē agēs hūor ăt
patiēs: bz si medicina iret ad hu. ū fozet patiēs ⁊ vili
or hūore passiuo. Palin. Habitibus exīnbus i mā
cessat motus primo ō ge. ⁊ cor. Si ergo med cina p
neniret ad humorem tunc cum esset sect in forma ā
orem impressa ⁊ habitus: ⁊ ita motus cess. ret attra

ctōis velut gelcit attractio cū ferram fuerit magneti
ꝓiunctū. vñ ponēres medicinā totaliē ad humōrē re
dere attractionē ⁊ eductionē nullo vtēr salnare mō
āpliꝰ pfectū vt fic nūq̄ moueā ad ipsectū: ſz ⁊ ꝯ. medi
cina ꝓ ē pfecta: hūores quoq̄ attrahēdi i ipsectū vt
corrupti ⁊ parati corrūpi. Neq̄ ēt resolutū i humōs
vt attrahat qt cū tota possit i eos resolui aut maior il
lus q̄ritas cū attinget hūorē iā cessaret vt tactū at/
tractio ⁊ p ꝓfis eductio. R r sus cū rōe fumi fit su
periꝰ tēdere iā medicia educeret ad supiora sere sp ⁊
p vomitū solū cuiꝰ oppositū erptū magis contingē.
Hōm si dicat fumū illū nū gubernari: ⁊ ideo ad oēs
corpis pteo ꝓtendi: qō id ñ posse qt tunc i solutione
p medicinā ñ fieret nāe resistētia ⁊ victoria Cuiꝰ ꝓ:i
um p mo scribit q̄rta ⁊ baly i ēritologo. Itidē: sūt qdā
medicinē minerales dure cōpacte vt lapis azulus ⁊
armenus: a qbꝰ nullus sere ⁊ maxime cū tribuūtur irri
ti sumus ele af: q̄re salrē i bis ñ e ir modis pfigura
tus. Adhuc sumꝰ applicatus hu. attrahēdis superāl
ptē medicie i vētre exānis aut itestinis ñ pmittet eos
ad ipsos adduci cū pfectione iā ac gsiuerāt suā ppi q̄
nullo modo sub a medicie attractiue p se aut i sumos
dissoluta ad hūores accedit attrahēdos. Propi ter
tiū Ro sciēdū fmitꝰ modus oñdatur attractionis de
mū Pitas adducatur. Propi primū bꝰ sciendū q̄
medicia attrahit hu. pleruq̄ ex partibꝰ corpis remo
tis: q si fuerit i partibꝰ iseriorib⁹ vt i spongiosiratib⁹
simpliciū mēbrorū eos calore a agitatione i trū subtr
liat vt extremitates pnū venaū itrare ipsos cogat:
⁊ de his trahūtur ad n edias ⁊ magnas ⁊ demū ma
iores vt inde ad venā queniat ꝓcauā grece chilum di
ctā: ⁊ deiceps per epar ad mesaraicas: ⁊ vltio ad ite
stina. ⁊ id si medicia fuerit secessiua. Si āt vomitiua
cogātur adhuc ad vētrē ⁊ stōm vi attractionis ascen
dere: q si locati fuerit i partibꝰ superiorib⁹ simpliciuz
mēbrorū vt capitis ⁊ aliū venaū fiat igrediūtur ex/
trema parnū ⁊ fic ad magnas: ide ad maiores pue
niūt vt originales siue inuenales si trahūtur ex capite
ab hic ad venā magnā locatā apud cordis dextrā au
riculā ⁊ demū per epar vt pti⁹ ad venā chilis: ⁊ vlti
mo per mesaraicas ad itestina: ⁊ sic per ipsa ppellit si
fuerit sb ductiua. Si Ro vomitiua per eas ad vētrē
⁊ per itestina deuēāt: ⁊ tūc nā irritata educūt vomitu
Mū nes tū bitantes sb cerebro ⁊ circa epiglotti me/
ri ⁊ pulmonē ad vētrē vt testāt attrahāt q̄nq̄ absq̄
eo q̄ venas igrediātur. Cū. n. fuerit subtiliati Vtute
attractio vigorata ppinqtate locorū egrediunt i gbꝰ
ꝓtinētur parietes ⁊ tunicas penetrātes i vētris trās/
ferūtur ꝓcuitatē q tādem iuꝝ nām medicie vomitu
ppellunt cē vel secessu. nā cū ad itestina vel ventrē
attracti fuerit cessat medicie attractio cū secū existant
⁊ tūc hūorū ꝗuitate ac acuitate ipsorū cū ea q̄ medicine
vtrorūq̄ horribilitate vētris ⁊ itestinorū ꝓcitata mō
nā vt eos secessu erpellat aut vomitu: propē qō sane
dictū q̄ medicia dissolutiua per accidēs solutiua ex/
sistit. Propē hui⁹ fm sciēdū sbam medicine i se aut
in sumos resolutā ad hu. non peruenire attrahēdos:
qō fmones oñdunt illustriū medicorū pretactorū. se
rapionis. n. filius in septio assignās dziaz iter medi
cinā alterativā ⁊ attractiuā ingt medicinā alterativā
agere non posse ex longinquo ceu solutiua: qū ipsa
sola qū est longinq̄ pōt sibi ppriū hu. attrahē. Cū āt
ipsi efficiē ppinqꝰ ānexus diminuit attractio. At/

trahit nāq̄ humōrē sedentē ex longinquo: ⁊ ponit ip
sū i vias per q̄ penetrat ceꝰ donec ipsā attigat. ⁊ sū
cir. q. repetēs: Medicia solutiua nō attrahit nisi qū
elongata ē ab hūore trū. qū q̄ appropinq̄t ei ⁊ ꝓtinua
tur secū tūc gelcit ab attractione. pmo qdē q̄rta. Si
medicia Vtutē bēt attractiuā q̄ hūorē comitaretur
eēt nā Vtutis expulsiue magis digna vt i seno ⁊ fozi
ti superet: ſz medicia nō attrahat nisi ad viā signatā
Sz dispō medicie pomitiue ē ab ē diuersa: qm cū in
flō fuerit i eo mozabitur: ⁊ hūorē ab itestinis ad seip
sā attrahet: ⁊ sua Vtute supat ad resistēdū Vtuti nā
li. Desue quoq̄ Medicia pueniēs ad stōm nō edu
cit humorē quē eūare oz penetrādo ad ipsū sed Vtu
te attractionis sigillata i ea eligēs attrahit et humo/
rib⁹ quē attrahē sibi c ppriū: qō qdā ita nitūtur osti
dere. Medicia eteni i vētre mozāe aut itestinis me
diū sibi ꝓiectū ⁊ primū alterat ⁊ trāsmutat Vtutes
ipzimēs ei sibi similē: demū ē medū sic affectū puer
tūt ꝓsir: q̄ deiceps vsq̄ ad hūorē attrahēdā qt medi
cina p alterationē affect⁹ mouet attract⁹: ⁊ tandēvt
dcm Vtute a corpe depellit expulsiue. cui⁹ qdē sile i
lapidis apparet, plectōe. pūciēs. n. pmo aeris pricu
lā mouet sibi, ppinqua q̄ aliā mouet: ⁊ sic deiceps dū
Vtus pmanet ipellētis: aut aeris ipellētis ⁊ ipulsi:
qō. 4. ⁊. 8. hz phyſi. declarari. vñ ⁊ Vtus sola trās/
mittit medicie: quā qdā positionē āpliꝰ declarātes
aliqd volētes ēt difficultates illi occurrētes removē
dicūt hꝰ virtutē nō vere realiē: vex intētionalit ⁊ fi/
militudinarie magis mediū mutare q̄lis ē imutatio
aeris ⁊ pupille a colore volētes p id medi: iā Vtu
lis ⁊ intentionalis similitudinē sue spēi multiplicare i me
dio disposito: ⁊ sic attractionē efficē: ⁊ talis vi eē ac/
tio magnetis i ferx. Nihil. n. reale vt dicebat epicu
rus dissoluit a magnete: et ab hac qdē positōe vitia
nō multū absc edēs pono medicinā et pcipue a remo
tio:ib⁹ ptib⁹ attrahētē calefieri et alterari a nū in su/
mos quosdā vsq̄ ad qd dissolui vt meliꝰ possit spēz
et similitudinē suā multiplicare i medio: vt p ē melius
attrahat. ita. n. karabe cōspicit ꝓfricatione calefactū
paleas sonꝰ rapere: deiñ vt tactū ē p mediū multi
plicare: qō positōis motiuū satis elicē valeo ex alte
rationib⁹ probabilib⁹ aui. et auer. de imutatōe medij
ab odore ꝓcribit. n. scdo de aia odorem realiē imutare
mediū cū apparent odorifera vt pomū ꝓtabescē mi
norari et ꝓsumi. Cē mētator quoq̄ scdo de aia sentit
ipsuz intentionalē in mediū alterari per id qō tigres
et vultures gnigentis leuris remote nullo ꝓter odo
rē duce ad cedē puenire grecorū. Alio. n. q̄ corpora
cesa vsq̄ ad aliqua ptē fm qd inde evaporationē su
malē resoluta mediū illic vere realiē imutarunt: de
mū p spaciū extensa Vtualiter et imaginative mediū
alterauit reliquū: qō hic pōt ꝓtingē eo q̄ odorat⁹ ta
lium perceptiuus mediū obtinet iter sensus spūales
vt visuz et auditū et māles vt tactū et gustū vt ex sp
parebit. ifra. Eodē itaq̄ mō medicia vsq̄ ad qd cuz
attrahit a remotis mediū realiē imutabit: non tū q̄
hec realis imutatio nō humori occurrat aliquo. iaz.
prefata occurrerēt inconuenientia: deinceps Ro p lō
gingorē distantiā ipsi⁹ fit intentionalis solū imutatio:
quorū vtrūq̄ firmat. Primū qdem ex pozitore me
dicine quē oz a calore pati innato vt omnū crebri⁹ et
maxime cū actio medicine nō stricta libera et absolu/
ta cu magnetis. per se nanq̄ secundū debitez distā

tiam in actū pōt attrahere: tūc fieri. Scōm ēt apps qt co
lor rubeus ispectus itente sanguinē cōmouet: ⁊ flu
xuz inducit: ⁊ iō phibetur eū itueri ille a cui⁹ naribus
fum. emanat. fili intuitus coloris citrini colerā conci
tat: dē q patiētes icteritiā iminēt p ꝓsideratōem i re
bus citrinis. Illud. n. mouet nāz ad erpellēdaz māz
citrinā totā ad cutē. vñ alleuiant ide: dzia. 135. hmōi
āt imutatōes intentōales ertāt. Adhuc q̄dā medicia
rū retētē sub pedis planta a toto attrahūt corpe ha/
ly. Silr ēt poma ꝓficiūtur ex fortiter attractuis que
solo būt humores odore attrahere a toto. Pillule si
militer duriores qnz copiose sere integre solutōe mit
tūtur: qō amplius euenit cū Vtus expulsiua eius q̄
medicinā foris exiterit ⁊ hūores subtiles: ppes i/
mutatōes ēbū medicine vsq̄ ad q̄ritū qd realiē ⁊ de
mū intētōaliter. ſz ꝓ id vi eē phyſi. 7. volēs attrahēre
nō separi ab attracto: ſz fil fore: neq̄ mediū iter ipsa
cōcidere. Hōm illō verificari in attractōe vniuoca
in q̄ Actus itercidit corpalis. Medicie Ro attractio
vt ex. 51. apps magis extat equoca vbi ⁊ ꝓtect⁹ Vtu
alis occurrit. Propter qdē q̄rtū ad primū dōz q̄ ve
rū fm Vtutē ⁊ nō fbz: qt rū seruos arst. dilīgēter in
specta vi iportare diffusionē medicine fm sbam dōz
eā opinionis fuisse illi⁹. Sic. n qdā tenebāt ꝓ educo
rū suo tpe vt visum ⁊ i illa pti ula cāa assignat quo/
rūdā dictorū a medicis itavt nō pare loqtur i ea ſz ali
ex opinione. Adhuc vt ostum ē dzia. 60. Ar. posu
it actōem oēm phici q̄litate ⁊ nullā forma dcā spectā
ca. In actōe Ro q̄litatis q̄ alteratiē ꝓficitur alterās
qd alterat attingit ēt phyſi. appens septimo. Ad ali
ud dōm q̄ tunc fuit illius opinionis. aut mel ꝓqt logē
ē medicina cibali: vt eius idicat sermo: nō āt de dis
solutiua sicut hic petit. In aphorismis. n. Damasce
ni: medicina vi fuisse cassia fistularis benedcā. ad ali
ud fiat dōm q̄ tunc logtur de medicina alteratiua q̄
Vtute mēbri attractiua ducit ad iē m: ⁊ demū de me
dicina dissolutiua q̄ vt inductū voluit ad mēbrū ac
cedere: ſz manēs in ventre aut itestinis attrahere. ad
aliud dōm q̄ agaricus hermodactili ⁊ tales nō soluz
būt Vtutem attractiuā: ſz incisiuā subtiliatiuā stipti/
cam ꝓsortatiuā ⁊ tales qbus soluentiū virtutes saci
ant ad extrema corpis puenire. Mixta. n. talis sol/
uētibus magis ipsaꝝ inuabant virtutes q̄ attrahant
eā: qō inuit. A. dicēte qnz adiuare ⁊ reliq̄: nō āt
sp aut sepe. Aut dōm q̄ ſz stipticatio vt hermodacti
lorū in ptibus fit nō multū a ventre ⁊ itestinis remo
tis: cōfortat tū iuncturas eo q̄ mās amplius nō per/
mittit reumatizare ad ipsas. Ad aliud dōm q̄ posita
Vtute sola ptingere ad humorē nō tū segtur accidēs
a subiecto absoluī ⁊ existere absq̄ ipso: qz Vtus exīs
i medicina alterat mediū ⁊ trāsmutat ⁊ illud deiceps
aliud vsq̄ ad humorē sicut ignis aerē calefacit ⁊ aer
dcm corporū alis: nō. n. ita fit trāsmutatio de subie
cto in subiectū: ſz potius nouū gnātio. vel dōz q̄ Vtus
hmōi nō est realis vera: ſz intentōalis similitudina
ria q̄ pōt in aliud ipzimi ⁊ fine subiecto in quo fuerat
existere. simul. n. ⁊ semel due ac plures spēs siue itē
tōes pñt fim ul in vno ⁊ fm idem pmanere vt magne
dinis ⁊ albedinis ⁊ rubedinis intentōes i aere ⁊ fiat
in pupilla: qō ⁊ in formis ⁊ Vtutibus veris realib⁹
non contingit. ad aliud dōm q̄ ppter potum aut ci/
bū supra medicinā assumptos non fortificat solutio
eo q̄ medicine subā ipellatur ad humorē: sed qt ma/

gis virtus medicine multiplicat suaz spēm ⁊ intētio
nem i medio: ⁊ Vtus ēt nature stimulata iciatur ex
pulsiua. Ad aliud dōm q̄ ꝓtect⁹ ē duplex realis ⁊ ta
lis est corporis: ⁊ Vtualis ⁊ hic pōt ēt alioꝝ esse: ⁊ qz
Vtus medicine penetrat ⁊ non corporis ipsius subā
ei sufficit ⁊ debetur virtualiter contangere.

Differentia .142.

Quod medicina attractiua si nō soluerit mini
me ꝓuertat in hu. quē hz attrahere videtur:
qm. A. primo q̄rta recitādo opinionē Ga/
id, ptendentē dicit: hmōi dcā nō sunt conuenientia.
amp hmōi ꝓuersio: aut erit rōne subē medicine vel
Vtutis nālis agentis. non qdē p:ro qm cuz qd in ali
ud puta in humorē ꝓuertit: oz ipsius resolutōem vt
sapūt piperbetici vsq̄ ad mās primā fieri: sic. n. forz
ma subalis medicine corrūpit ⁊ per ꝓfis dispōis ēs
cte accidētales. Adā vero pma cuz de se indrīter fit
i potētia ad oēs formas: in ea nāq̄ nihil distinctū pri
mo meta. in potentia existit ad humores idriter oēs
⁊ nō solū ad illuz quē bēbat attrahere. neq̄ ēt ex pte
virtutis corporis nalis cum fm. A. attrahit inuenū
Medicinis vero hec fit nocitiua venenosa. Polin:
Que opposita effectus būt ꝓuo. ſz cibus ⁊ medici
na āt opposita vt visuz ex eorū rōib⁹. dzia. 136. ⁊. 137.
Cū igit cibus bēat corpus nutrire ac augē: medicia
vero alterare ⁊ trāsmutare vnū nō pmutabit i aliū.
Rursus filis ē attractio ipsius posita hūoris a medi
cina q̄ a magnete ferri. ſz magnes nūq̄ cōuertit i ferr
rū nō attractū: q̄re neq̄ medicina in hūorē. ad hoc p
mo fa i eo qō in sanguinē ꝓuertit remanēt dispōnes
eius iā significato: ⁊ ppte cū nutrimētū fuerit medi
cinale: vt apps in sanguie ex lactucis gnātō i quo mi
norī ipsiut ad tpe fritos q̄ in reliq corpis sanguine:
in gnātō vero ex alijs amplior calidites: ſz si semē vi
tice aut carthamus conuertetur in phlegma: qz hu/
iusmodi calida sunt ⁊ ficca phlegmati calidites fierit
⁊ ficcites: qō falsuz cū fim fit et hu. et ꝓtia simul esse
nō possunt. Amplius q̄ pharmacia phlegmatis sal/
tē attractiua non conuertat in qō attrahit vi: qm nō
rōe ꝓpionis cum turbit semen vtice carthamus. et
q̄ talium sint calida et sicca phlegmati oppositā: ne/
qz medicine qz illa disponitur p qualitatē nutrimen
tū: vex est aptum fine q̄litate. aphoris. 4. Neq̄ a p
te ppietatis occulte qm in ea rō non ꝓfistit alitōis.
Rursus cū ē pmutatio alicuius in humorē ordinef.
hec āt filitudine perficiat fitqz medicina calida et sic
ca colere tū filis in eem trāsducet solo mō. Medi/
cina igit nō cōuertet in id qō bēat attrahere cum iez
cibus efficeret: cius oꝝ positū bī tertio pharmacorū
et prio q̄rta. vñ Damas. Medicina data si victa fue
rit a nā non expellit eos quos q̄rim⁹ humores: rema
net i corpe: et in eorū mutata q̄litates morbos inten
dit gnāre. Rursus vt qō minus adesse videt incst et
qō magis. min⁹ aūt vi venenuz posse conuerti ad hu
mores et corpus et conuertē vt oñdetur q̄re medici
na attractiua in humorē attrahendū nō soluēt cōuer
tef. Propter primū vero sciēdū vt nūc fit ꝓter alia
ē medicia tacta referre q̄ medicia duplī accipit vna
qdē mālit p subiecto i quo ñdatur rō ipsi⁹ quod est
mirtū et eorū substātijs fm formas causatz. Alter
quoq̄ formaliter inquātū medicina q̄ quidem cōple
xio erīat et ppietas aliqua cōsurgens ex alterātōne
mutua pillina et actiua ꝓtiarū adinuicem qualitatū

tenſata et ad aliquē extrinſecū aſpectum ut orbē ceu
oñſum dzia. 71. Sm q medicina efficit alterativa cuz
ei9 virtute aut attractiva. Cōuerſio quoqz ādā exiſtit
ꝓ ſe forme expoliatio ac alterꝰ introductio. Illa nāqz
ꝓuerti dicunt quoz Fm. a. ē ogatio a mā recipientia
formā alicui9 d uiſionis mēbroz hūanoz. B āt nil alj
ud ē vt q̄ nutritio. cui9 rō ē ſpecta nutriēris aſſimi
latio i ꝓpriā q̄litatē z ſbam ēt illi9 qō nutritur dzia
30. Ratio eteni nutritionis mixtōe vī cōſurgere eſo
rū niſi fuerit ōpzauata. Mixta eni ādā ſūt i vltia diſ
poſitōe habilitata ad nutriēdū q̄lia ſūt nutrimēta ſim
plicia dicta: vt vinum teſticuli galloz ouū ſorbilia ac
hꝰ. Alia vo remota oio ita q quātūcūqz q̄ritas aſ
ſumat et eis modica nūq̄ conuertūtur i alimētū: ve
rū leſionē ſēp ꝓſtant z corruptionē. Ipſa nāqz i gnē
ſuo hūane ſūt nature Dzia. 3. farmacoz. ceu corrodē
tia z corp9 nrm putrefacientia maxie ſublimata vt ea
vſtā z plūbū: viride eris arſenicū vel realgar z reliq
in qb9 pp coz igneitatē acutiſſimā z ſiccitatē imen
ſā nullatenꝰ i eis nutritionis remanet rō cū oē nutri
mētū calido pricipet tpato z hūido: z tō in qbuſdaz
maribꝰ acutis z amaris mllū aial gnātur z viuit ceu
tactū ēt dzia. 101. Quedā vo mediū obtinēt iter iſta
extrema quoz aliq̄ magis accidūt ad latꝰ prioz ſicut
dicta nutrimēta medici lia vt ficus vue dactyli z ſiſtia
z olcz gnā vt rape caules z c. Nōnulla vo reliquo
attinēt extremoz, ſicut q ſimplicē appellant venena
vt virus ſerpētū z napellus. Iſta. n. ſi a tota ſpē nāe
humane ſint Dzia: intta tū q̄ritate pñt aſſumi modi
ca q i eis ſubſiſtē rō nutrimōnis nutriti a: non āt vtu
tis ſpecifice venenoſe cū ſint minimā carnē, put ē quātū
qō nāle repire: phyſi. i. De venenis nāqz z igne in
tā modica pōt ſuſcipi mole q nō ſolū nil ledēt: ſz ne
quaq̄ ſentient: cōplexionū z ſimpliciū farmacoz ter
tius. formanāqz z ꝓprietas opatiua debitā ſeu ſuffi
cientē quātitatē expetit in mā. q āt virus ſerpētuz z
napellus nutriāt, ꝓdicti teſtantur ſapiētes. In libro.
n. ſecretoz ar. aſcripto vī puellā ſore quādā veneno
ſpentū nutritā. q̄rto quoqz ſexta recitat Ba. ſcripſiſ
ſe anū quādā i pncipio rei ex napello rē modicā ſuſ
piſſe: z inde non ceſſaſſe ullo vti: donec eiꝰ nā aſſue
facta fuit eo vt audacter vteretur ipſo abſqz leſione.
vī ēt Ruffū ſcripſiſſe puellā nutritā venēo vt ea iter
ſicerētur reges q ſecū ꝓuenirēt. Que āt adhuc i me
dio iſtoz exiſtūt medicine rōez amplius obtinēt q̄ ci
bi aut veneni: quoz z q̄dā minꝰ rōnē medicine ꝓtici
pāt: velut medicine cibales vt caſſiaſiſtula tbamarin
di ſynapis z naſturciū. Alia vo magis rōi attinēt ve
nenī ſicut que medicie dicūtur venenoſe ceu euforbi
um bellebo: us z ſcamonea. Nōnulla qdē ſunt vere
media q medicie cernꝰ dicūtur vt caribamꝰ ſemē vr
tice agaricꝰ ireos z hꝰi. Attendendū ſi qdē q hūoz i
quē ꝓpriꝰ medicia ſi nō ſoluerit conuertit ē nālis eo
q aſpectꝰ z forma medicie ad humorē q̄tū ad nālia
magis attēditur q̄ ad ea que ꝓte nāz cū cāe vtrozūq
nāles exiſtāt: qō apparet eo q medicia colere edu
ctiua vel phlegmatis aut mlie ipſae eūt q̄uis i eis
nullū extet pctū: qō idicat medicina ſanguis eūtiua. pōt tū z medicina i humorē innālē pmutari cum
ſpm inueniat magis habilitatū z multiplicatū. Ampli
us humoz nālis z inālis ꝓueniunt cū vtrozq talis ad
huc dicatur humoz. puta phlegma vel melis vel co
lera: imo non ſolū nālis z innālis eiuſdez ſpeciei con
veniant: vez ēt oēs humores cōicant ſibiipſis nō pa
rum dzia priori. Propter fz vero ſciendū q aſcle
piades ſicut ponitur ei lib̄o elementoz z primo nā
lium vt etiā. 144. tāgetur dzia: volunt indifferēt me
dicinā attractiū ſiue venenoſā vel non ſi mime ſolu
verit in id qō eūabat conuerti ponens eā nullū etiā
determinate humoreꝫ euacuare: z primitus tū lubti
lioreꝫ: z iuuatos a medicina non ex determinati hū
ris eductione auxiliari: verū magis eūonis cōs ra
tione. Cuius gdem potuit eſſe motiuū ita vt diceret
ēt medicinā conuerti venenoſam in id qō hz attrahe
re dū non ſoluerit: eo q ꝓuerſio ſeu n. tritio vt tactū
ſimilitudine ſpicitur. medicina ſūt attractiua ſimili
tudine qō attrahitur: attrahit tertio ſimpliciū. quam
gdem poſitionē affirmauit Ba. z negat. a. cuius rō
poteſt eſſe qm medicina venenoſa z marie in tāta q̄
titate aſſumpta vt arbitratū ſit eam ſoluere z non ſol
uat pp cauſas occurrentes ex pte corpis: aut virtu
tis conſtellationis non pōt ab eius venenoſitate ex
poliari ſicut z in alimentū conuertāt: imo potiꝰ coz
pus in pernicie deducit. quāq̄. n. virus aut medici
na venenoſa modice quātitatis poſſit conuerti i coz
pus: non tū que multe grādi exiſte in ipſa invincibili
s corpe malitia. neqz valet eiꝰ motiuū: qm z ſi adhi ē
iter attrahēs z id qō attrahit conuenientia: eſt in iter
ipſa rōne nāe venenoſe z q̄litatis excellentis ſumpta
in debita quātitate tā grandis contrarietas vt ſimili
tudinē deſtruat z Dzium magis adducat, cū nō poſſit
a nā ſuperari. ga. quoqz tertio ſimpliciū: z. a. ſm q̄r
ta teſtātur non ſimpliciter medicinā i humorē quez
attrahit conuerti ſed tribus conditiombꝰ adiectis:
puta q nō ſit venenoſa: q non ſoluat: z digeratur q̄
dam nāqz n edicinarū tū non ſoluūt: non tū nocent
in corpe: ſed fiunt cibus qz iter medicinā ſolutaēm
vnāquāqz z humorē quēcūqz, ꝓculdubio ē aſſimila
tio z quedā q alterant z ꝓuertunt ad ſpōnē q coz
rumpit z iter ſicit: ꝓducte quoqz conditiones declarā
tur. Medicia. n. venenoſa non eſſe dz q in humoreꝫ
ꝓuertitur attrahendū eo q oñſum q qñ res v neno
ſa multe fuerit q̄tātitatis i corpꝰ non pōt ꝓuerti cuz
ratio nutritionis habita ex elementoz mixtione tol
latur, ꝓpter Dzietatē medicine ad corpis naturam:
oz. n. q̄ nutrit in fine vinci et aſſimilari. Debet ēt
non ſoluere ſcdo: qm ſi ſolueret iā non tm: tāto pma
neret ipſe in locis digeſtion a q valeret digeri: i eius
ēt contrarietate ad corpus ipedientē: imo cū humo
ribus ad quos attraxit ad ventrē vel iteſtina ipellit
ſur ſū vomitu aut deorſuz rapit ſeceſſu. Requirit et
ipſam digeri tertio: eo q oē nutrier a oz p locs trine
digēnis ventris epatis et mēbroz tranſire: dzia. 53.
Et ideo nutrimentū pellicule ventris ex conta tu ēt
ſm medicos non eſt ſimpliciter nutrimentū: ſed po
tius qualitatiuū quoddam reſocillamentum ſecūdo
collz. Sed quid de hoc differentia viſum pretacta.

Propter quidem tertiū ſciendū ſm pretactos me
dicoz q tribus ꝓditionibus predictis appoſitis me
dicina attractiua in humorē conuertitur attrahendū
nomine medicine mūliter ſūpto ceu pro ſubiecto cui
forma inheret medicine. Ipſa. n. forma liter inquātū
medicinis nunq̄ in humorē permutat gbuſcunqz
cōditionibus adiectis cū eam digeri oporteret et ad
nutrimētū ordinari: quod rōn s eſt cibi: nō aūt me
dicine. q autem medicina ita conuertāt oſte iditur

Qm quecūqz genere conuenīūt ſpē dzia in adiuncez
transmutant ſmo q gnātione. Si id ſu quo fundat
medicia z hūoz et ea gnātur in quādā ꝓuertūt cōtra
te, ſaltē idealē. Dium. n. gnātur z corrupt: bili z
vna exiſtit mā. Differūt quoqz ſpecificis drijs vt ex
coz oñſum ē rōibus. Rurſus cū dcm fit rōem nutri
tionis potiſſime ex eſoz mixtione paſſibiliū a Dzieta
tib9 pacientib9 expoliari. vbicūqz hmōi interueniet
eſoz mixtio ſcorrupta nutritio poterit pfici. Id āt re
putūt i eo qō ē medicia vt declaratuz non venenoſa
cū ab eo valeat nā corpis Dzietatem ipedētes nutriti
onē remouere. adhuc nutritio ſilitudine pficit cū nu
tritio ſit qdā ꝓuerſio alterꝰ in alterꝰ. que āt ſilis ſacti
lius adinuicē tranſmutāt. Mitium. n. ſymbolū ſa
cilioz ē tranſit9 in adiuicem: prio ō gnātōe. z facilioz
ꝓuerſio euenit in gnē, ꝓportionali q̄ in exneuz: prio
Fa. ſ. medicina ſm Ba. ſilis eſt hu. attrahendis. Et
ꝓfirmat: qz ſi ſilitudo ē cā conuerſionis in alterū vbi
erit intenſior ſimilitudo erit z trāſmutatio vehemētior
id āt ē iter medicinā attractiuā z hu. ē. n. ſimilitudo
iuxta ga. in ſuba. Cū igit ſimilia fz q̄litatē ꝓuertant i
adinuicē: multo āpliꝰ. Fm ſubaz ſilia tāq̄ v. hemen
tiore ſimilitudinē hūtia. Et n. ſigno: qz videmꝰ medi
coz empcol mēbz infirmā ex mēbri ei ſimilis admini
ſtratōe coadiuuari. Dicūt. n. oſſa cranei hūani moz
bo capitis z epilepſie pſerre. cerebz ēt gallinaz ce
rebz pſortare z augmētare. Sanguineqz et naribꝰ
fluentē ꝓpeſcē teſtanſ: z pulmonē vulpi ac eritij paſ
ſionibus pſerre pulmonis z pelliculā ventris ſireno
rē gallinaz vētri vehementer debili pſerre. Torūqz
ventrē anū z poriſſ. me carnoſum ac epar lupinū ſua
ꝓprietate cōuen re epar hūano. Paſſionib9 inteſti
noz eius ſcribūt i eſtina z marie colice applicata va
lere. Sicz z renē reni. 3. ib. 21. ēt teſtant quo idā eſti
mauſſe ō exptiſ foze q nō diuerſificant oio vt in potu
dolores patiētib9 iūcturales boiſ oſſa ptibus aduſta
qbus z iazvi: ſu rūt ex pſumptuoſis gdā z ſanati ſūt
cū eis ex podagra z doloribꝰ iunctuzz oio: vī collz
5. Dicūt gdā q̄libet mēbz comeſtū pſortare come
dēm mēbz pſiſe vt dzia ēt viſum. 68. itaqz cōuinci
tur cōuerſionē z cōſortatōem ex ſimilitudine marieqz
nobis occulta cāri pcipue. nō. n. pg ipſius latentiā
ipſaz pōt hūana rō attingere: tertio apgēs de inge.
Impedit z eiꝰ cognitio: qz ceu iſin ta ex ſtit iſ. mtis
q. cōpata. Et iſz collz. 6. ꝓpatēes iſinitas i mā entes
nobis ſore ignotas cū id qō ſimilū ſolū ne ſter, prēdat
ite lectus. Propter qdē. 4. ad primuz dōm. A.
nō itellexiſſe dcā Ba. ēt iconuenienna. i. Vitati ad
uerſantia ceu praue ſubaudiūt qdaz: cū idē eiꝰ ſuſ. ipi
at verba: pharmacoz. 3. Sz nō ſunt cōuenientia. i.
non ſut ſimilia: ſz diſſonātia. ſ. Aſclepiadis z ga. di
cta. Nā aſclepiades ſimpliciū z idrāter ponit qualit
bet medicinā attractiuā cuz non eūauerit in id qō hz
attrahere cōuerti. Ba. vo vt oñſum cōditionibus
tribus appoſitis. Simpler āt z cōditionatū Dzātur
nedū q idē exiſtāt q maioz errat aſſiſtatō vt ēt appuit
rōe ſiſtudinis in ſuba q̄ in q̄litate cū ſilitudo q̄litati
ū ex ſimilitudie cāē ſbe. Nā mā cū forma cā ē oiuz
accidētiū velut mater. Que āt z q̄lis ſit hmōi in ſba
ſimilitudo dzia: oñſum. ⁻i. Ad ſi go aduerſet qm ſi
militudo q̄litatiua vt ſanitū ex ſimilitudine cāē ſbe
nūq̄ erit in repire ex ſimilitudine ſbe vt phlegma cō
uertitur ceu caribam9 z ſciaviice cōplexio calida z
ſic. vez frias magis z humida vt effectꝰ cōcidat in ſuā
ſimiliter cāz. Cui dōm vel q ex aliqua alia ꝓpinque
repta in mā ſbe in qua pdcā ſimilitudo attendūtur ta
lis conſurgit diuerſitas. aut qz cum ſimilitudo ſube
ordinet ad actuz. Forma. n. eſt que dat z per ſnē
ogari. Agere aūt non poteſt niſi conuenientib9 bitus i
ſtris. Inſtrā vo actus ſunt q̄litates conuenientioza
quoqz inſtrā medicine attractiue ſunt calidiores z ſic
citas cuz calidiratis ſit attrahere z ſiccitatis eius mo
tū ſuſtentare. Sūt ēt ſortiores ceteris actiuis z paſſi
uis. Propter qō cū oē quod ē ſit vt tencat vt ꝓpriā
ogationem habebit z, ꝓpria inſtrā z ſubſtantia, pdeū
tia lz nobis videantur ꝓprie fronte aduerſantia ceu
conſpicimus motuz animalis qui calore ſit neruis z
cordis perſ cicatritibus cum frigidis. Ad aliud dicē
dum ſm graduales formaz nō ſieri reſolutionez
compoſiti vſqz ad materiam: vez vſqz ad alias ſorz
mas in materia ſemp remanentes, ꝓpter quas rema
net aliqua ſimilitudo in corrupto vel generato, ꝓpter
remanētiaz talis vel hmōi forme. Sēdm vero recte
ꝓhiloſophantes vnitatem formaz in omnibus ꝓter
forte q̄ in homine: gdam. n. hnas in eo conſtituūt.
Dicendū q lz fiat reſolutio cōpoſiti vſqz ad māz ꝓ
mā ita q omnes corrumpantur diſpōnes formā con
ſequentes in materia ꝓtoricm: cum tamen mā aliam
ſuſcipit formaz diſpōnes perfectiores ſimiles pcedē
tibus introducuntur: cum forma poſterior ſemp de
ducat ſecum ſicut pfectioze: pfectius etiam id quod
erat in prima ſm geneſcos alalium. Sic igitur in vir
tute forme ſequentis aduenientis habentis ſimilitu
dinē cū prior: di ſpōnes nō eedē ſz ſimiles relinquā
tur: vt ēt oñdit gnātio ignis et aere in quo nō eadez
remanet ſymbola in generato qualitas numerus: et
eē: ſz ſpē vel eēntia vt primo exponitur de generatio
ne. vnde ſimilitudo potius q̄ identitas importatur
vera. Neqz etiā vis nālis attractiua ſemper attrahit
quod conueniēs ſuuatiuū: ſed appena decepta quan
doqz dulcore vel odore. Quare ſcipitur quarto ſex
ta: ne aſſumat timens venenari potu ſiue cibo rei do
minātium ſapoz aut odoz. Neqz ēt medicina vt oñ
ſum eſt que conuentitur eſt venenoſa. Ad aliud dicen
dum ſimilitudinem magnetis ad ferrum z medicine
attractiue ad humor m ſore latam non modicuz diſ
ferentem: dzia pernti. Ad aliud dōm aut q quando
in generato q̄litates videntur priores ad ipſa remane
re ipm non ſore adhuc perfecte et tranſmutatū z ex cor
rupto gnātum pecedenti. Et ideo idicat. A. q p ma
neret non ſemper ſed ad tempus. Ad ut dicendum vt
iam appuit non illas eadem: vez ſimiles permane
re. Ad aliud dicendum q lz medicina formaliter in
quantum medicina z cibus opponantur: non tamē
vt dictum illud in quo fundatur illud qō ē medicina
ſeu eius ſubiectum z cibꝰ vt oñſum aduci ſanꝰ. ad ali
ud dōm vt apparuit q turbit z ſimilia convertuntur
in phlegma principaliter rōe medicine. Neqz cibꝰ
eſt ſine q̄litate dictus niſi verus in tertia nutriens di
geſtione qualis non hmōt z vtrūqz cōplexiōis et, p
prietatis velut inſtrumentaliter aduerſantur. ꝛc.

Differentia .143.

Quod medicina liniuiua z lubricatiua ſiue cō
preſſiua ſit admiſcenda monſtrat per Me.
Fo ſimpliciuz z aggregatorē: z q̄rto ſm a: vt
ſoluatur decoctiōe mirobalanoz cum tbamarindis

terenisabin cassiafistula ⁊c. quoꝝ qdē vnū cōpressiū ⁊ alterū lenitiū. Adhuc illa debēt misceri adinuicē quoꝝ vnū p alterū corrigit. Ista nāq; est vna cārum cōmixtionis mediciarū vt ondek ex dicēdis. Iꝫ medicina lenitiua seu lubrificatia: qz de ābabus idē fit iudiciū mixta cōpressue corrigit vicissiꝫ. Correctio. n. ē remotio cxnearū q̄litatū a medicia. Acrimina eteni lenit mā; ⁊ ptes mēbroꝝ ⁊ ipas remollit ac debilitat. Lubrificatia ꝟo mā; rspicit lubricā reddēdo: ⁊ mollicie q̄dā sōnlitate dcorū icitādo. Cōpressiua ꝟo viscera ꝓsortat ⁊ recolligit. remouebik itaq; ab ipa corrugano ⁊ adherēta p medicinā lenitiuā aut lubrificatiuā. ⁊ illa qdē ex̄ a suis emēdabik defectibus. Rursus lenitia ⁊ ꝓpssiua ꝓiūgunk cū medicia dissolutiua sortiē sui, ppetate attrahēte vt cassiafistula cū reubarbaro vel agarico: ⁊ mirobalani cuꝫ scamonea q̄ magis stat i adinuicē q̄ lenitia ⁊ ꝓpssiua: cū dissolutiua fit valde vehemētioris ꝟtutis q̄ be. Attrahit ēt plē ⁊ a remotis q̄ neq̄q̄ opank iste. Palin: cōpositōnis medicie vnus ē modus pp diuersis dipōnib⁹ ꝓferre Ponak itaq; ge bñe vētrē ⁊ supiora itestina robusta ⁊ dēsa: iseriora quoq; debilia dissoluta. tunc qdē vtilis ē ēt cōpositio lenitie cū cōpssiua: qm̄ lenitiua oportet ꝑus circa pres supiores gbus ꝓtia erat cōpssiua stiptica corrugatiua. Nec ēt demū opabik laudabiliter ꝓ iseriora iestinoꝝ ipa ꝓfortādo gb⁹ nocebat lenitiua. Itidē Me. Res stiptica oiuꝫ medicinaꝝ ꝟtutes ⁊ opatōes felicitat. ꝓfortat. n. cor vētrē ⁊ corp⁹ ⁊ aiaꝫ a sōuersione sedat ⁊ nausea. Talis quoq; vt dicūt ē medicia cōpssiua: itaq; medicia lenitia ē sociada cōpssiue. Cui⁹ oppositū sape videnk pmo q̄rta: ⁊ ꝟo pma ⁊ collꝫ. 5. Adhuc illa nō debet misceri quoꝝ opationes se admuicē ūcta corrūpunk: vt dulce cum acetoso. Sꝫ medicia cōpssiua corrūpit actionē lenitiue cū ipe fint ꝓtia: vna. n. lenit ⁊ applicat: altera ꝟo erasat ⁊ corrugat: ꝓtia nāq; adinuicē sūt corruptia Eti: Que sunt oio diuersaꝝ mtētionū associari nō debēt cū inde frustrek intētio: qfite fit ēt actio illoꝝ oppositā laboriosa agitatia. Sꝫ cōpssiua ⁊ lenitiua sūt b⁹ qm̄ cōpressiua eligit pp vētrē ꝓstringē post solutōes Ppe laudata ē nō paꝝ i fluxu vētris ⁊ dysenterijs. lenitiua ꝟo pp leuiter solue ⁊ vētrē deiceps aptū tenere. ⁊ iō mul. otiēs dak i his q bñficio sōductōis puantur. Medicia itaq; cōpssiua nō admiscēda ē lenitiue

Propē pmū qdē sciendū pmitus qd q̄sitū iportet scēo qd medicos coegit medicias cōponē: ⁊ demuꝫ q medicie sic cōposite reddunk meliores: alit ꝟo corrūpunk. Primū qdē h⁹ mfatum ē dñia. i37. ⁊. i41. Tertio ꝟo vt ēt visuꝫ dñia. i6. dupler existit q̄dā nāq; vera in q̄ mis ibilia reducunk i quādā nāꝫ medieꝫ inter alterationē ⁊ corruptionē q̄ ē alteratoꝝ vnio q̄ irellectu pcipik ⁊ nō fēsu pmo ēt cloꝝ q̄lē ek a ꝓstitūt mixtionē in viuentib⁹ marie. Est ⁊ altera q̄ est corpuꝫ adinuicē ꝓgerica sormis ēt manētib⁹, ppriis ialte ranū quoquo mō ꝟe sensu pceptā vt puluerꝫ i adinuicem copulatio. Est ⁊ mixtio i q̄ miscibilia ex lōginquo fuerūt tpe appioriata: q̄dā vero ex ppinquo. Adhuc q̄dā fit p ignē vnā ptē alteri pp ei⁹ acuitatē ac sōtilitatē subintrare sacietē vt ea q̄ ꝟcoctionā ⁊ sālr. alia ꝟo fit corpoꝝ i adiuicē applicatōe minuti ꝓsuꝝ vt pilule vel trocisci. Multis. n. modis aliq̄ fiūt ⁊ ꝓiungunk adinuicē: dñia. i6. Propē b⁹ fm sciendū q̄ q debite voluerit aliquā medicinā cōponere op⁹ est pmit⁹ qdē corpa attendē gb⁹ bs occurrē vt coꝝ ꝓplexionē etatē ꝟtutē. ꝓsuetudinē: habitudinē ⁊ reliqua vispōes filr seris regionis vt res nō nāles oio filr ⁊ ꝓ nāꝫ vt cāꝫ morbū ⁊ accidēs vt sciat medicinā artificialit cōponē ac naturis corpoꝝ, ꝓportionalit applicare. Dico ēt artificialit ꝓponē qz si medicia simplex totū posset operi nō eēt ꝓposita eligēda: q̄rto pma. Nec qz nō pōt eo q i vna medicia simplicū nō inesse virtutes oēs q̄a q̄rim⁹: aut qz volum⁹ virtutes medicie augē vel minuere: vel qz sūt i ipa virtutes gbus nō idiget. Coacti itaq; fuerī pp b tria medicial ꝓponē q̄a qdē diuersificauerūt ꝓponētes duplr prio qdē penes nāꝫ ifirmi morbi ⁊ mēbra languida: scdo vero iuꝫ simplicū mediciaꝝ nāꝫ. Penes qdē nāꝫ infirmi pura si vētrē habuerit frm ⁊ eper ca. miscem⁹ calidā cū fri. ceu obsynthiū mastuc cū endiuia ⁊ berbē. Silr si fuerit ⁊ testina debilia catarrizātia: ⁊ venē sorni ⁊ ñ reumatizās vt colerice passiōi siue diarie apparati rapbanū vel qd sile: primo q̄rta. Propē vero nāꝫ morbi plurib⁹ de cāis medicias ꝓponunt: aut qz morb⁹ diuersificā a sua cā vt cū febrīs putrida fuerit ex hu. grossis fris. In hac. n. pp febris discrasia ca. ⁊ sic. idigem⁹ medicia fri. ⁊ hu. et opposita. Propē vero putredinē ex hu. grossis fris egē medicina ca. ⁊ sic. q̄ caliditate ⁊ sic. bigerat subtiliādo ⁊ diuidendo: Aut pp diuersitatē morbi ab accidente velut in febre euenit syncopali minuta pcipue. Dñia. n. vt ita crū ē febris egere fris ⁊ hu. pp vero syncopiꝫ cali. ⁊ sic. q̄le vinū ē caliduꝫ aromaticuꝫ spūosiꝫ trocisci de musco: ⁊ talis calidoꝝ: ⁊ iō fuerī tyriace adinuēte vt vartis nocumētis ⁊ venenis resistant oppositis. vel pp diuersitatē egritudinū vt i febre ꝓingit diuersaꝝ spēꝝ materieꝝ ⁊ locoꝝ sic ē emūrit de ex cola ⁊ phla te ꝓmixtus i quo vna materieꝝ ꝓtinet i venis ⁊ alteram ex̄. vñ. 4. pma. ga. Et q sñ eū fuerūt curabāt emi tritbcū cū aq̄ bordei i q̄ erat virt⁹ pipis: estimās vti nāꝫ vnoquoq; ꝓ vnūqbq; qd̄ facere pōt docta obedire creatori sublimi ⁊ gloriosō: ⁊ pmo. Ipsa. n. ualet distinguē tertio undecima: ⁊ gnto pma. Aut cāꝫ diuersitatē in una egritudine collectaꝝ ceu tertianaꝫ notā q regrit extinguentia ⁊ calefaciētia pp coleraꝫ et phla. uel pp uehementes mozbi malitiā ad quam vna medicina simplex nō pōt cū oppositiōe puenire uelut qñq; egeī medicina calefaciēte q̄tuor grib⁹ aut pp uarietatē ipsius eo q pmutek sensibilit indigens nūc fris tunc āt calidis: mō uero sil frigidis repcussiuis et calidis euaporatiuis: ceu in pluribus euenit egritudinib⁹ fm bozas comitaris et i flōis statu. aut qz talis ē mozbus q medicina directe sibi simplex ñ inuenik oppositi ut figs mozboꝝ i diget in eius cura medicatōe in ꝟo gradu calefaciēte. q fi b nō inuenik cōponik ipm ex calefaciente tertio gradu et in primo et gbus medicamen in secundo calefaciens consurget: ut dñia tactum. i39. Penes figdem partiū lāgorem uariak cōpositō: aut ppter earum diuersitatē et utilitatē ceu cum partibus sortibus et multe custodie uite innascik apa: qualis sunt uenter et epar. In bis. n. cū euaporantibus uti oꝫ et in statu apostematis: stipticis: aromaticis: cōsortatiuis: q̄rtus eorū custodiant uirtutes, p toto. n. corpore circa alimentum negociant. undecimo et tredecimo cuatine artis. Vel, pr̄ locū mēbri ut medicia alteri ē admixta eum faciat ad locum intentū celeriter peuenire. cui⁹

gra trocisci camphoratis admisceē crocus: q̄ q̄ ip se passionib⁹ ꝓpone calidis nocent cordis. pp quaꝫ ēt intentōes alig āptū i medicis, piecerūt epilepsie ⁊ cātarides medicis admiscuerūt vesice ac acetū in emplo scratice. Aut, ppter societatē siue colligantiam mēbru: vt i mozbo ēt calido stomachi: nō idiget fris: multū rōe neruoꝝ fibra cerebro mādatoꝝ. vñ fride ipsius medicie calida cōmisceē cuꝫ frīs inimicū sit: fm veterē neru⁹: vel, ppter multā sensibilitatē ptis q̄le os vētris ⁊ oculus. Bāt. n. sensibilissime ptium corpis. 4. ē accūti. ⁊. iꝫ. de ige. Quare medicis eorū comisceēda sunt mitia idolorosa dcā anodina. Inē dū āt, ppter diuersitatē mozbi fil ⁊ membri: eo q fic hncipale qd patik mēbꝝ: velut ipso patiente mozbū ēt calidū: cauendū ē, ppter eius nāꝫ ⁊ principalitatē multū ⁊ redente ifriare: tōqꝫ fris calida sūt admisceēda. Penes ꝟo nām medicinaꝝ diuersificāk compō cū simpler nō sufficit: aut vt virtus medicie augeatur ceu cū vni medicie calide aut fri. alia ꝓiungūtur vt roborek inde. vel vt longiori pduret tpe idissoluta ipsius ꝟtute: ppter qd̄ in tyriacā radix ireos, pijciūtur acori ⁊ agaric⁹: aut vt medicamis minuak robur. q̄dā nāq; medicinaꝝ cū sint calide acute oꝫ ipsi fris inuicātia cōponē vt coꝝ minuak ꝟt⁹ ac tollak acumē velut cōmisceē gūmi arabico tyriace ac sennagreci vel filinꝫ gūmiū in colyrijs oculoꝝ: aut vt ipsius tollak nocumētū sicut scamonee vētri: ⁊ epi nocenti pip adiūgik ⁊ anisuꝫ: ⁊ in citbonio ꝟcogk: ⁊ aloe dia gagantū aut gūmi arabicū copulak: vel vt ipsi⁹ fragatur aduersitas velut opio castoꝫ ꝓiūgik cuꝫ stupefacē sit op⁹: vel qz ꝫ medicina inuet i vna re nocet tamē i alia: ꝓiungik illi medicia lesionū remotiua ceu cātaridib⁹ in lapidū fractōes: addāt inuicātia idolorosa sicut lac aut seinꝫ lac cōmuniū: vel qz medicina bꝫ aspectū vt ad duas pueīat vias. ſ. ad vias ⁊ vrine meatus. q̄pp adiūgim⁹ ei medicias illā ad vias vrine trahētes: ceu cātaridib⁹, puocātia cōmiscem⁹. Aut vt medicina remāeat idipsa in ptē suā pficiēs opatōes sicut balsamo cera associak: vel qz inuicatiū: prio q̄rta. ne in ptē dissemiēk nisi intentā: siue vt medicia duri⁹ pmaneat ic corrupta ceu mel cōfectōis admiscetur vel, ppter abboiatōes ⁊ horribilitatē tollēdā vt possit suscipi ac suscepta pmanēs i vētre suā explent actionē ⁊ iō ꝟo re. e. Elleboro associank daucus ⁊ apij semē mōtant: ⁊ sic scamonee ānisuꝫ ꝓiungik. pp b quoqz succaꝝ ⁊ mel plurimis addik mediciaꝝ: seu vt bonitas medicie acgrak simplici ⁊ multe ipsi⁹ tollatur malitie ac defect⁹ sicut mirobolani citrini ꝓiūgūk scamonee. Iunāt. n. ppietatē ipsi⁹ in colerā solūēdo: emēdā: qz illius excessus: qz cū islāmet ventrē ⁊ coꝫ debilitet dissoluat ptes ⁊ excoziet ipsi oia remouēt q̄ hmōi. vñ Me. Qpat⁹ ē optie q scamoneā cū mirobalanis miscuit citrinis: ita ēt vigozat ⁊ emēdat zizīber turbit. Cū. n. phlegma euacuet subtile ⁊ appinqs ptib⁹ tarde filr educat zizīber fibi cōmixtū cūctos hos tollit dfect⁹ fibi, ppietates iptiēdo laudabiles. et iō prio q̄rta: zizīber nō pmittit turbit ꝟtutē stupefieri. Hoc ēt vt vna dñe oēs openk spēs alephāgie. ⁊ calide aromatice debilib⁹ ⁊ tardis medicis coniūcte Itaq; sermonib⁹ bis collectis et sapiētū dcis appeant cāe gb⁹ vna simplicū mediciaꝝ cū altera ꝓiūgik vel aliis. Nosce q in cōstructōib⁹ mediciaꝝ, ppie solēniozib⁹ vna sternik vt basis alijs coopātibus illi

velut in mēbro infirmi ꝓsilis ꝓticula: dñia. i7. Attendā fig dē inꝫ filiū Alchindi: q ꝫ fere ifiniti modi cōpōns medicinaꝝ eritūt: capitales tñ. 6. sūt. qm̄ aut ꝓponūt calida medicia cū calida vel fri. cū fri. aut cū. cū fri: vel rpata cū rpata: vel rpata cū calida aut ipsa fri. In pmis quoq; trib⁹ modis diuersitas triplex ertat: aut. n. eq̄ calida cū eq̄lr ꝓiūgik calida vel minus aut magis. Et filr i fria cū fria. ⁊ i calida cū fri. vnō collꝫ. 5. Medicinaꝝ simplicū ex gb⁹ medicis resultat cōposita vel sit oēs vni⁹ generis vt cali. vel fri. aut ꝓij generis qm̄ q̄dā calide alie ꝟo fri. Quorum vterqz subdiuidik mōꝝ qz medicie aut erūt in eodē gradu calidiū ⁊ vel fri. vt i fo aut i tertio: aut in diuerso: vt prio tertio vel fo ⁊ q̄rto. Propē b⁹ tertiū scēdū q̄ sicut cibaria vno mō cōposita vigozosiora ⁊ pfectiora reddūk ⁊ mō alio ꝓtia ita ⁊ medicie. vñ. i. pb. Nutrimēta qdē alia exītia adiuicē se corrūpunt b qdē mō alio ꝟo nō. Que nāq; cōponūk vna fo p mo triplr disponūk: aut. n. vigozāk coꝝ opatōes aut destruūk: aut rectificāk ipsoꝝ remouēdo malitiā. Vigozāk qdē sicut cū paniciū ⁊ miliū lacte decoq̄ūtur aut pinguedine porcina vel oleo: cū. n. sint pauci nutrimēti imo min⁹ ceteris granis triticalib⁹: alimētorū prio: ⁊ pticularib⁹ dietis reddūk nutribiliora satis vñ Ba. Palā b edulia meli⁹ tāto ē q̄ p seipꝫ solus comestū q̄to ⁊ lac a nā ipsoꝝ ābo ꝟ ad eucbimā ⁊ ad alia ducerē. Corrūpūk quoq; sicut dulcia cū acetosis mixta eo q in adiuicē nō figillēt. vñ prio tertia: Experimētatores vidi ⁊ alij tā dixerūt q lac cuꝫ rebus acetosis edēdū nō ē neqꝫ pisces cū lacte: qm̄ inde ad egritudies puenik pmanētes sicut lepra neqꝫ iest. i. lac acetosuꝫ coagulatū cū raphanis. ꝫ. n. hec in se satis sint laudabilia: qm̄ tñ pmiscenk corrūpūk cū ñ adiuicē figillent. filr Plectio aloe dcā iuꝫ Beygerb auctorē cibariorum et sufficiēter ꝓficik laudabili⁹ vt picis amigdalis oleo filamino ⁊ succero. Cū āt ꝓponūk i adiuicē se corrūpūt, ppterea q̄ scā ē abboiabilis opilatiua tardi trāsitus i venas. passiombus tñ pectoris ⁊ viaꝝ vrine cōfert egētib⁹ lenificatōe ⁊ sedatōne. rectificātur āt sicut cū fris miscēatur calida ⁊ eꝫ. vñ pmo tertia. Ob frm ē sicut cucumer ⁊ cucurbita rpek ab eo qd̄ existit ꝓtiuꝫ sicut allea ⁊ porri. Ob si fuerit calidū rpek cū eo qd̄ existit ei ꝓtiū sicut cucumeres ⁊ portulaca. Eodē quoq; mō medicinaꝝ vigozāk aut destruūtur vel melius reddūtur actōes cū vna cōiūgātur. Excēplū pmi ē assatio turbit cū zinzibere vt retētū ēpitimi ⁊ epithimi cū pipere aut reubarbari cum bolo armeno. In reubarbaro nāq; inest ꝟtus ꝓtionis sortis: ꝫ cum hoc ꝟtus ēt aperitiua inuenens illius actōem vnde si misceatur cum bolo armeno aut acacia ꝓbit vehementer. Et, ppter hanc intentionem crocus cōmisceātur cum rosa cāphora ⁊ corallo vt ipsas ad coꝝ faciat puenire. Ob hoc quoq; semen raphani cū subtilitatis ⁊ penetratiuis copuletur vt tāto tpe faciat ea pmanere in epate ut suas pficiāt actiones. Declaratio quoq; secūdi ē viole cū mirobalanis ⁊ vlr lenitiua cū compressiua ꝓiūctio ac aq̄ ordei cum syrupo acetoso. unde q̄rto prio. Et aggregare syrupum acetosum ⁊ aquā ordei simul est illaudabile qm̄ corrumpit aquam ordei fm plurimū. Tertij quidem paradygma est pmixtio aloes cum dragaganto aut hdelio ⁊ vlr cum omni acuto excoriativo ceu pulpa colloquintide. Aloes enim soluit ⁊ mūdat iestina

sed excorist et venex ꝓprie ani spit officia sed pmixtione ꝑdicto tollit hmōi malitia. Talis quoq; medicinax societas et copulatio aliqd attēdit penes qlitates ꝑmas vt se corrigāt in edulicē: vel corrūpāt inuicdum pp effectus sic mirobalanos emēdare dcm̄ plures scamonee effect⁹. aliqn̄ qdē pp emēdationē ꝓprietatū malax q̄s es⁹ ꝓprietate bz corrigē: sicut venenosus t inimicitia rei pp qd bezahar at cōmisceē medicis. et si ex bis ꝓcuniēs dz esse pmixtio oz vt fibi inuicē figillēt ita q̄ postq̄ fuerit adinuicē ꝓuncte p actionē et passionē ac virtutē idātā: vna ꝓsurgat virtus in totū qlis pmixtio turbit cū zinzibē: et raphani cubermodactilus: n. ā raphani cū turbit. non .n. figillāt sibi q̄ oñdit qm̄ scamonee ꝓpriū est ledere coq̄ q̄ calx bilis, inflāmari. et ē mlte mēbrox dissolutōs ambrā Vo fortat coz: t crystalli⁹ extiguit inflāmatōs t gallis ꝓfortat mēbrox dissolutōes: t nū ꝑdigna no ē ipox cū scamones pmixtio. nō. n. fibi figillāt vnaz t ideo nō fit eox vtilis pmixtio. Me. p.io simplicū q̄re icōo. a. fō ingt ga. Ego posui epar adi. t. lupi i medicamēto cupatoriū: t nō repi ipm angē inuamē tū vltra id qd̄ et illo solebat ꝓuenire- Quēdā Vo se ꝓpetate corrūpunt vt corde et intestinis oriū facte t lupox ꝓiecte t pēne colube cū bis q̄ accipitris dicūt.

Propē fm vero sciēdū scribi pmo q̄ ita: qd̄ laber facit nō ē connugēdū ei qd̄ cōpximēdo iuuat talē vt sint eox virtutes eqles imo melē in hmōi et vnuz post aliud tardē et fit vna virga duax medicinax q̄ lenificat ꝑuo suā pficies operationē q̄ es q̄ cōmut: deinde adueniat expssiua t expellat qd̄ lenificatū fuit Vo quo q̄ pmo. Ille ā q̄ destruit p commixtionē sūt sic si sint due medicie vnā efficiētes operationē sed duab⁹ potē tis ꝓuis: aut. q. ꝓuis: tūc qn̄ aggregātur si ꝓtingat q̄ vna eax ānedat ad operationē suā pficiet operationē t si nō ānedat vna eax aliā ꝓbibet se: sic viola t mirobalani. viola. n. soluit lenitedo: t mirobalāi solūt expmēdo t ispissando. cū q̄ supueniūt materiei ābax operātōes destruit ipse. t si mirobalani ānedunt: deinde supuenit viola t lenit: deinde supuenāt mirobalani t expimāt ē operatio fortior. Colliz. quoq; .5. Medici miscēt mirobalanos cū cassia fistula t turbitd: fz nescīt modū mi dēdi. Suū qdē box si ōo practice ita Quidā mirobal. simplices bibūt cū zacara t mānā: t q̄ b mō qdā tritos diligēter cū duplo zacare. mānā Vo lenitiē. Amplī⁹ id vt sufficiet en⁹ iage. Mes. 2. simplicū. Quidā ā dixerūt q̄ nō ē bona pmixtio mirobalanox cū medicis labificatiua t lenitiua: qm̄ operationes eox id ipm se pimunt t ego nō video illō imo remouet id eis ipsas adherētia t corrugatio t ac grū solo facilis. Adhuc aggregator: Et qn̄ volum̄ mirobalanos ꝓpar ationē bandū i potu: teranē t i fundanē in aq̄ calida t colenē t ꝓjicienē sup colatura zaccare t tereniabi ad reprimendū stipticitatē eox t c. Et q̄ vult addere i bōtate ꝓparationis eox coāt ispos cū prūis t sebestē t mūb t tribuat: qz i istis medicis ē viscositas q̄ repmit stipticitatē mirobalanox t c. t iste tres ispēs mirobalanox miscenē cū tbamarindis. medicis itaq; fm bos lenitiua ē ꝓpressiue miscēda. fz qd de b mox appebit. Propē tertū ē sciēdū vt ex pdictis veritas relinq̄t q̄ pmixtio medicie cuz medicis: aut ē vera vel appropiquās vere: t ipa iam t m̄ pterit sup eā vt ex oib⁹ pmiscibilib⁹ resultaret vna q̄dā cōpl. xio t forma. Moza enī egēt philosoū corpox pticule: eox pmo: vt agāt t patiāt i adinuicē oiarū. t b mō pōt medicia lenitiua cū cōpssiua cōiugi cū tunc ꝓuietates q̄s bēbant adinuicē miscibilia fint sopite ac i vnā nāz mediā redacte. sic. n. videm⁹ p tpo ex ꝓuis vnū aliqd ꝓstitui t ꝓsurgere pfectuz. Aut mixtio fuit. q. sensibilis t iuxta positionē ac ex bicui tpe facta t ita nō ē vtilis pmixtio medicie lenitiue cū cōpssiua: t ꝑpe cū eā vt ꝓrigit fuerint i mixtione miscibilia pcipue cū lenitiuā pcesserit cōpssiua. qd̄ t arguta notāt i hāc ptē iducta. Pōt quoq; aliū t dulci⁹ dici q̄ ex fmonib⁹ poss bile colligi pallegatis medicox: qz i pmixtōe aut sūt miscibilia eqlia virtute vel ineqlia. Sigdē eqlia ceu cū volum⁹ solutio nē vni⁹ medicie iuuare ex alteri⁹ solutione vt agarici cū turbitd: tūc medicia lenitia nō ē cōpssiue adiungēda: qm̄ actōes sibi earū aduersē destrucrēt sic sentit. a. cūauer. qn̄ igt vt sint virtutes eox eqles. qd̄ t rōes hmōi prīs deducūt apte, aut nō sūt eqlia virtute imo vnā valde supat reliquū: qd̄ euenit cū medicia ꝓmigit medicie: nō gdē cā solutōis ex equo fiende vel alteri⁹ fz magis ꝓp ren otionē alic⁹ malicie t defect⁹ medicis illa sicut mirobalani citrini scamonee. zinzber turbitd admisceē rosa scamonee t bdeliuz aloe. Et ita medicie lenitie cū cōpssiua vtilis ē pmixtio: p viā gdē connectōis ac emēdatōis nocumēn. t b ē qd̄ voluit Mes. cū dixit a mirobalanis q̄ medicia ꝓpressiua exstit p admutionē medicie lenitie remouerī adherētia t corrugationē facilē pstari p ōnis solutōes Aliqui et ex aggregatore serapionis mālifeste q̄ logtur de pmixtōe ꝓparatia bonitatis pstantia t malitie remotia. Virtus fili⁹ mirobalanox remouet a cassia fistula lenificationē supflua q̄ debilitat stōm t intestina: ita vt tunesē i debilib⁹ lubricia t marie hyeme. qd̄ t arguta hmōi prīs oñdit fma. Propē. 4. q dē t si ronib⁹ ū vtrinsq; prīs appeat qd dōm gra in maioris didascalie ad primuz dōm vālū esse gd auctoritates deducāt baliabbatis: Me. t aggregatoris. Ad aliud dōz q̄ vtilis ē pmixtio ieqlis virtutis t correctōis cā: nō ā solutionis facīēde ex equo et ita qd̄ iducit. a. audiendū. Ad aliud dōm q̄ medicia dissolutis ꝓiungit alijs rōe connectionis: nō ā solutionis facīēde cū fortis existat p quē ēt modū cōcedet copulatio medicie lenitie cū cōpssiua. Aut dōm q̄ nōē tanta oppositio dissolutie ad alias: ceu lenitie ad cōpressiuā: qz ipsa fit fortior virtutis alijs: nō tñ ide ꝓsurgit ꝓiectus et ipedimētū. Intionis. Ad aliud dicendū q̄ b poterit iuuari q̄ admixtionē lenitie et cōpressiue nō ex equo: fz ineqlis virtutis q̄ ꝓcedit: aut p mixtionē ēt eqlē virtute ac verā: q̄ ex longinquo ipe fuerit ꝓstructa. Et per b ad aliud: qz res stiptica pōt aliā medicinā iuuare mixtōe ꝓcessā ꝓmissa. Sicut ex opposito appent fmonco. a. et aver. Ad aliud dicendum q̄ operationes lenitiue et cōpressiue non se corrumpunt imo meliorantur et emendant: si predictō cōmisceantur modo. Ad aliud dōm q̄ arguit de mixtione. q. vera. ex longo tempore cōsurgente i quoddam medium ab extremis omnibus alterum tē.

Differentia. 144.

Nod post euacuationē mlie pharmacū effremitans attrahat phla monstrat ex scto practice et baly. Rursus plures medicine sūt euacuantes mliam et phla sicut colerā et phla vñ re. a. ōo. Plures vt euacuentur colera et phla in vna hora. fere āt nulle mliaz t colerā. Adhuc prīo q̄ ita. Si ia medicina in pmis eū exhibit humorē q̄ sibi, pp/ ius t deide illā q̄ ē post ipm i multitudine t subtilitate: t reliquos b ordine. Id āt erit phla cuz maioris sit quātitatis i corpe bōrō⁹ pharmaticis subtilioq̄z p⁹ mliaz. amp. 3. phai macox. Medicia laxativa trahit p filitudinē vt t tandē stimulata euacuet nā attracū: fz mlia t phla ꝓueniūt cū vtrūq̄z sit frīm t graue vñ collz. 5. Medicie que attrahūt mliaz trahūt hu. phlegmaticos q̄z ꝓcēiūt cū ea i vna qlitarū. itaq̄z p⁹ eductōz mlie eūabit phlegma. In oppositū ga. 2. eox. 3. pharmacox. Serapio i āndotario. t Isaac elcōtox prīo. Et Bōz ille dz eūari p⁹ melācoliā t vniuersalē post apropārū q̄ min⁹ ē ppri⁹ t familiaris nāe. tal. a Vo ē colera t nō phlegma cū sit nutrīnatū i sāguis ꝓuersiōe, qd̄ nō colera: dzia. 30. Poli qd̄ ē calidi⁹ magis educibile: q̄z calidū bū mobile de ge. aial ū. 2. hmōi Vo colera n ā pblegma. tuqq p⁹ eductōz melācholie pharmacū colerā attrahz t nō phlegma. Propē pmū figdē sciendū q̄ qd fit eūo dzia ondet. i64. b āt eūo, ppri⁹ dī purgatio eo q̄ eductio alijs hu. sāguis remanet depurat⁹. vñ de pharmacis ga. Propterea notanē ab oib⁹ purgātis q̄z pū relinquūt sanguinē ab alijs supfluitatib⁹ qd ēt fit pharmacū dzia visuz. i. 6. Illō quoq; dī effremitans qd nō intre pharmaci fz violēt. a ōgnāntis educēt: ifilit. n. i bōrē fibi ernēū velut irascēs in quē q̄ furore Pnmor nāq̄z duplicii eūāt: aut ꝑpetate: puta cum pharmacū ōtermiatū seu determinatos attrahit bōres. Nā qdā pharmacox ita vnū eūat bōrē vt scamones colerā: lapis lazuli melancholiam: t turbit phlegma. qdā Vo plures sicut aloes t reubarbax colerā t phlegma. Agaric⁹ āt oēs tres fortasse. aliō effremitādo ēt ā plures: dzia. 141. qd āt sit melācolie t phlegma dīne vi uz, ppis. Propē fz Vo sciendū vt visuz ēt. 142. q̄ circa qlitā h⁹ diuersificat: ī an 119. Asclepiades nāq̄z sacr⁹ opiniōis ēpedocles ōsē sor vt q̄ elementox qlitates sint ialterabiles t intransmutabiles a seculo i seculū: bq̄z nāz negās, quidētis t velut arte qdā opātē dixit nullū bōx nullo determinate attrahi pharmacox imo trāsmutat: cōuertit t alterat corrūpēs i sui ipsi⁹ nāz, qd̄cūq̄z fuerit qd̄ es sundat. t adhuc q̄ vtilitas ꝓsecuta i purgatōib⁹ non tristātis fit purgatōe bōrōz: fz cōi rōe eūonis qz. v. eūant in cōi t nō bū. bōrē vel illū fensit quē ide in nari. Cui⁹ gdē ꝓfitētis ānulatio ilcribit clemētoruz 2. nālū prīo: t simpliciū. 3. b pharmacis t b melancholia: qz fic idrīē iuuarē ꝑ phlebotomia t ꝑ pharmacis b⁹ vel alius bōrōz. qd̄ i manifestū ducit iconuenīens cū bi b iuuē: illo Vo noceāt apte. nō. n. siccis t extenuatis ꝓsert phlebotomia aut oppositū pharmacia. Rursus ēpis docet, pharmacū hūc t nō illū eūare humorē: t istū deiceps t nō illū iuuari. q̄ āt nō simplicī isolues pharmacū in bōrē. Quertat quē bz attrahē: dzia mi suit. 142. Fallit ēt Erasistrat⁹ putās q̄ post negata Da fieri ab asclepiade oia ꝓtia ei⁹ qd̄ eūat saluare. nāliuz pmo redargut⁹ t Fo: t in b pharmacis volēs q̄ ficut i phlebotomijs ē bōrō oiuz eūlis cūo t in purgatōibus solu⁹: tūc. n. ois medicia colerā ci sit subtilis ednceret. quod. n. attrahit ꝓnava cui primū attrahit qd̄ subtile: deinde qd̄ reliquū ordine: dzia. 51. Alij Vo fere bis oppositū dixerūt pharmacū euellē qd̄ ex bōrōz⁹ augmētatā: qd̄ t nō valz qz ita pharmacū nō educeret eligēdo qd̄ sibi, ppriuz sicq̄z determinate phlegma eūaret oē cū bōrōz nāe pharmacox fit āpli⁹. Quidā Vo aiū familiares dixerunt q̄ pharmacū colere attractiuū p m⁹ hāc euellit: deinceps si effremiter phlegma: demū melācholiam: t vltio sanguinē cū sit familiaris nāe: t dilectā ēē filī⁹. Si āt p⁹ illō ōgnāns attrahit colerā t abbic mliaz t sāguinē tādē: t i bus ꝓcēiūt cūcti: fz si melācholiā bēat attrahē fz ga. scribē tē bip. Fapionē: et Isaac vt pinductū illā pmit⁹ euellit: deide colerā: t postea phlegma: sāguinē q̄z vltio. Maiuab. Vo cum baly vt iductū p⁹ melācholiā eūari volāt phlegma: gb⁹. A. visus asserit. Isti⁹ figdē aut alteri⁹ ordiat ōiē bōrox vni⁹ post alterx eductox q̄uoz repio forme modos cāe positos. Me. nāq̄z ō pharmacia cāz tangit vniuersalē t ifallicitē habilitatē vz bōrox. ga. Vo. 3 pharmacox cāe h⁹ assignat subtilitatē bōrox t grossitudinē t, ppetatē seu ꝓuenientia cū corpe ac b⁹ oppositū. Serapio quoq; t Isaac ꝓcid. t cū ga. i prīo: ū āt i Fo ponētes cāz hmōi leuitatē t grauitatē bōrōz si tue velocitatē ad motū t tardītē. A. Vo cōcordās cū alijs i prīori cā Fa, dicit bōrox multitudinē vel paucitatē. qd āt ōb videbit ꝓnr. Prīo: tertū Vo p mit⁹ qdā pmitrāt necessaria: Fo Bitus sb. āgat. t tertio pinducti familiares āpli⁹ artivisi cōcitatē dissoni.

Propē b⁹ primū sciēdū q̄ pharmacū vt suppositū effremitat qñz. q̄ triplicii eūēit: valox. t. dbilitate: vel poroz cōtūdē aptē: aut pharmaci mordicatiua acuitate dzia. 117. amp. iuē Fap. qfitum trib⁹ Vpficē cōditōrb⁹ adiectis vt q̄ Vt⁹ pharmaci n ōficiat i bōrū successiua vsq̄z ad sāguinē eductōe t q̄ pharmacū vnū solū bēat bōrē ꝓprietate sua euellē. qdā nāq̄z vt dcm̄ ē plures cōcitat bōres: t q̄ bōrī educendus i loco existat apto pharmaci eductōi. Nā pharmacū melācolie attractiuū si colerā rep̄ iat i loco euelli eptovt vētr: illā Vo i āgustis meatib⁹ positā tunc colera primū⁹ p viā educēt accētis: eo q̄ vētēr lesus medicamie t bōrox acuie et grauitate vri⁹ ipsi⁹ exercitius excitabit i colerā expellēdā añ melācholiā. Mabūare fit q̄z cū medicis hu. eūaret, ppriū magis q̄z altex si ad aliū pmuret ē eūandū tūc corp⁹ erit absq̄z bōrū vno imo ēt fine trib⁹ cū ad sāguinē pueiat eūandū eo q̄ nā vt tradūt tāq̄z familiarē et filiū nāe vltio exribz violētata. Cui⁹ oppositū dzia mīauit. ii. Dōm q̄ corp⁹ oē cōstat ex qtuor bōrib⁹ ꝓpriōst nāq̄z ele mētis qtuor prīoribz vt oñsū ibidē. Et duplicē sciēdū ꝓportōz bīē nāz ad bōres. vnā gdē cōz et ideterminatā ita q̄ cū maiori q̄tate ipsox aut minori pōt sb fistē. alterā p̄ ifā et dīni. ā aūo q̄ cū minori neqat cōfistē: et hāc cum scūq̄z fit bōrōz magis diligit et ōsendit ꝓportōe sāguis cōi. Nā cū nā ēēit se ꝓportōe p ēse colere aut melācholie secēdē potē⁹ exhibet sāguinē vt eo pharmaci atti abat eūdcis q̄z alic⁹ hu. euulsionē patisē āpli⁹ q̄z ad ipz eūonē oiarū moz cōse q̄ ēē. Et ex b ēt appz q̄ q̄z aspect⁹ pharmaci fit amplī⁹ ad hu. nālē q̄z corruptū: dzia. 142. hūc tñ magis eūat q̄z illū cū ipe tāq̄z iuuatiu⁹ aut necessari⁹ vere desēdat magis ab ipsa. Propē fm b⁹ sciēdū q̄ pharmacū primit⁹ humorem attrahit, ppriuz prīoribz Sdictōib⁹ adiectis: deide reliquū fz sbtilitatē et leuitatē siue facilitatē ad motuz vsq̄z ad sanguinē qm̄ si pharmacū vt tactuz bz colerā euellere primū⁹ ipsaz attrahit: deinde phlegma postea melancholiā: et postrēo

sanguinē. Si vo pblā illud pmit⁹ attrahit deincepe
colāz: postea melīāz: ⁊ sanguinē tādē. si āt melīāz cū
pmit⁹ postea colerā: deīn pblā ⁊ finaliē sāguinē. Et
is gdē ē ordo de hūana nā ab hip. ⁊ gu. exp̄ssus vel i
signitus. Que rō ꝓsumat eo ꝙ ille būor post ꝓpriū
educiē q ē brīlior leuior ⁊ ad motū agilior. talis āt ē
pinductus q post ꝓpū euacuat. nā cola fōrilior alijs
leuior ⁊ mobilior: ⁊ iō post appropriatū sp euellet hu
mo ē. qō fortass. sensit dameicen⁹ dicēs oē catharti
cū necessario colāz ru. mouē. Et si gdā noie colere
būorē audiāt oēz: huic āt opponit mlia. ⁊ iō sere vl
tio educit. pblā vo bonz mediū. vñ ⁊ i medio
educit ipōz. adhuc būoris attractio post ꝓpriū pfici
tur āpli⁹ caso q̄ ꝓpete nisi fortassis cōi ſz calidū
magis attrahit calido q̄ frūm pp ꝓuenientiā. Lole
ra vo ē calidior būoz. post būorē itaq̄z ꝓpū euacua
bit cola ⁊ nō pblā vel mlia. ⁊ neqz ē iccōueniēs ꝙ p⁹
quēlibet appropriatū hu. aquositas imediati⁹ educat
cū fuerit cooptata. ſz ſ dubitare ꝓtigit: qz sanguinez
vr debē post ꝓpriū hu. educi. Nā vna cāz eductō
nis coz post ꝓpū fm. a. ē multinodo. Ad hunc sāguis
corrūpit ⁊ ē sāguis ſz cundē ⁊ baliabbatē. qō āt tale
celeri⁹ dat a nā: igit post appropriatū hu. sāguis edu
ceī imediatius. Hōz ꝙ sanguis vltio attrahit seu eua
cuat. nō n. demīat in pūri farmaco effrenuatē. ipm.
n. tāq̄ intimū nā recōdit ⁊ ꝓseruat q̄tū pōt cū solus
nutriat: dzis. 30. ⁊ spiritū fit mā qō alijs mime aut
rari⁹ inest. neqz fat ma. ū nūc scitur sanguis ꝓpete
euulsiuū oz i tn scitū. vñ de farmacijs: Quidā adinue
nit herbā ita vt assumēs ipsā sanguinē emitteret ⁊ pi
ret q̄re multis hac mor ērib⁹: vt ebat. n. b ea in ma
lū ingritiōe sacta diligētior reptus ē medicator ⁊ ad
pfidē gētis duci⁹. Cuius erat intētio nō hāc solū mo
ri vex docentē istū ⁊ discentē ab eo: q dixit iterroga
tus a ī fide pstato se a nullo doctū fuisse neqz aliū do
cuisse. Hz cāu cū porcellū ad qdā sburbiū deferret
ligatū: appl. cato vētre ipsū penes herbā reposuisse
Cū āt remouisset liquo: eo vidit lāguineos: et epa
te ad herbā defluētes: hicqz ꝓiecturat⁹ ꝙ ea sangui
nē attraheret: quā exhibēs boinz alicui ita eē repit.
Ad nē figdē prefes ligatis oculis ne eā onderet alicui
iussu moriuz abduci. ⁊ de hac gdē herba multa val
de ingt ptor nasci vbiqs. Padue ēt nūc ex quodam
epate liq̄ēte vni suppofite aliquo herbe deuētū ē in
noticiā illi⁹. Tūc igit ad primū dom ꝙ ſz multitudo
būoris ꝓsentiat i eūonē celebrē. hanc tn pōt eē q̄litas
adiuncta benigna vt in sanguinez q̄ illud ꝓhibebat.
Aut fortassis multitudo būoris nō ē vsqzq̄qz cā suf
ficiēs vt appetit velociozis eductōis. Ad aliud dōz
ꝙ sanguis qn corrūpit ſz remanent ſb nā cōi sanguis
nō tn ſb ꝓprīs imo eius po ſbtilior āplius ꝓuertit i
colerā ⁊ grossa fm ga. i mlia: dzia. 89. Me āt ꝓcesse
sunt farmaco educi siue nāles existāt aut alie. Pro
pter b⁹ tertiū sciēdū q̄ dūtes post mlia pblegma edu
ci: decepti fuerūt fortassis hip. fmone ābigno dūtis
de hūana nā pblegma cū sit fridissimū ⁊ viscosū vio
lēta. i. effrenitate farmaci eūata mlia, ꝓprie ꝙsegitur
pblegma. ⁊ b intellectus fm ga. ⁊ plurimos vt onsuz
falsat: quē vidēt praue habuisse ꝓtacti. aut ꝙ cū duo
sint hu. q violētis educunt illata nāe vt mlia ⁊ pblā
ꝓpter eoz grossiciē ⁊ viscositatē ad eductionē mlie
grandior exp̄ssit violentia ⁊ conamē q̄tū pblegmatis
cū āplius firmata eūone obediēs fit min⁹. Et b pri

acceptus ē intellect⁹ tāq̄ verus. Aut fortassis hoc ac
cidēte ꝓtingit ꝙ post mlia educat pblegma cū ipsuz
post sanguinē fit āpli⁹ augmentatū. vñ. 8. practice.
Medicamē laxatiuū ⁊ fi destinatū, ꝓpriū educit hu.
q accidēs tn pblegmatis duplū eo ꝙ b i corpe fi mul
tū: Id tn hoc nō sanat pfecte cū nō q̄ q accūs ſz eēn
tiale q̄situ expetat. Quidā ēt dixerūt ipos velle q me
dicia eductiua mlie pblegma educit cū rari⁹ aut nun
q̄ farmacū fit mlie aut colerē attractiuū apropiate: ſz
nī vt tractū mlie ⁊ pblegmatis aut ipi⁹ ⁊ colere. Sz
hz id vsiceē nō tn adaptat ꝓpofito: cū q̄situ ō farma
co fit audūs vni⁹ hu. ⁊ nō plurimū eductinū: vel for
sitā ꝓsideraret: qz farmacū iarat q̄ similia: farmaco
rū. 3. Mlia vo ⁊ pblegma vt dcm ēt collz 5. cōicāt
āplius ⁊ i ſba ⁊ q̄litate ꝓueniūt i actio q̄ melācolia ⁊
colera. ſz id tā modicū valet: eo ꝙ subtilitas būorū ⁊
grossicies leuitas ⁊ q̄uitas siue facilitas ad motū ⁊ dif
ficultas plus vt positū alio quolibet opanē i successi
ne būoz eductōe. ⁊ nō fortassis minus sufficiēt dicēt
recipiētes cāz ex ipsac ōrone prave audita ⁊ precipue
cū nō exp̄sserit ordinē cūonis a melācolia icepīt per
itermedios hu. i sanguinē pueniente velut i colera ⁊
pblegmate. vñ videnē alludere. a. ifinuāte ꝙ ꝙsecu
tio cūonis effrenitantis accidat subtilitate humoz ⁊
multitudie ita vt post melancoliā educat pblegma.
Cās ēt ordis cōsecutōis cūonis ꝙ fit motio āpliu ab
ipsac ⁊ serapione exp̄ssas cū ad eas nō sequātur vt ad
alias icōueniētia. nā q̄ Me. vt dcm vltis ⁊ i sufficiēs
Similit q̄. a. pretactū colligit incōueniēt: Cā ēt ga.
Fa sumpta ex ꝓprietate vel ꝓtinētia cū corpe pōt calā
niari. cū ſz eā pblegma deberet cūari tn post colerā
ābas. Vsicarū hīt i sanguine plurimū cū dcm fit euz
appropriationē quā hz ad nōz vltio relevari. Pro
pter: 4. qdē ad primū gd dōm appuit. Ad aliud simi
liter appuit qn q̄situ tāgit farmacū vnius hu. appro
priate ⁊ nō plurū euacuatiuū. Ad aliud similiū visū
gd dōz cū in opinionē cadere saragat baliabbatis. ū
baly. Ad aliud dōm: q similitudo quā farmacum at
trahit nō est q̄litatiua ſz ſbalis fm ga. potius. Est nā
qz quedā cōueniētia ⁊ affinitas in forma vel virtute
occulta: vt ostensum dzia. i. 42. vel cause pretacte.

Differentia. i. 45.

Vod non oē amarū fit calidū ondit: qz. 2. de
aia: ⁊ de sensu ⁊ sensato; qō āplius exp̄mit
cōmētaro:: Spēs sapoz sunt sicut spēs colo
rū ⁊ sibi eq̄les. Sed coloz glidet ceu albus ⁊ niger
cū alijs q sunt ipsoz extremi. cāntur a calido ⁊ frido
Igitur ⁊ sapoz amarus. ſ. ⁊ dulcis. Sunt. n. ſz ar.
extremoz bi ex qbus ꝓsurgunt ⁊ alij medij. Et: fim
plicium. 4. Fructus qdā conuertuntur ex amaritu
dine ad dulcedinē: sicut multi citruloz ⁊ melonū hu
iusmodi adsunt frigidi ⁊ hu. Adhuc si dulce vt cōit
dicunt est calidum. erit itaq̄z amarū suum ꝓsium fri
gidum. Contrarij nāq̄z effectus contrarias arguūt
causas. Calidū autem ⁊ fri. cum alijs q̄litatibus fut
oium cāe: methauro. 4. Rursus cuius ſba deferēs
est frigida ipsā existit frigidū, sed ſba deferens sapo
rē amarū est qd frigidū qn grossū. Brossum aūt ab
elementis causari vr frigidis cōgregando ⁊ coartā
do. Palin: preseruatiuū a putredie fri. ē: qn ea cāt
a calido, sed amarū pseruat a putredie Me. simplici
um pmo Iridē: Amara cia fūt idigestibilia. i. pbl.
sed oē indigestibile frigidū est: cū digestiuū fit ca. ⁊ tn

calētur. Itaqz nō oē amaz ē calidū vex quoddā frm
alios āt calida. Cuius oppositus medici cuz phyficis
sapiūt plurimis: qō ēt onditur: qz dzia pnit ex dulci
p caliditatē vteriozē qd reddit salsuz nitrosuz beide
amaz: qō mellis denotat decoctio ⁊ saccari: cum tn
mel fit rei oīs dulcissimū: tertio re. à. ac eloz. ⁊ Ale
xander. i. pb. Palin. A. de sensu ⁊ sensato. Sapor
attribuitur caliditati ⁊ humiditati: amarus quoqz ē
sapor. Sed hec rōcinatio. q. iniusta destruit sapores
frōs ⁊ sic marie: ⁊ ipsi dicēt iō. Igitur amaz oē cali
dū erit. Propter primā gdez sciendū q volentez
scire qd sit amaz opus ē pmit⁹ qd sit sapor mōstrare:
⁊ q ipsius difficio cū sit spēs ei⁹. Est āt fz aris. sapor
passio gustus a terrestri ficco ⁊ hūido fm potētia al
teratiuā deductiuā in actū Dicit āt ficco terrestri ad
dzisz sumal: a euaporatōis q̄ cā extat odozis. Potē
tia vo alteratiua ⁊ i actū ꝓductiua ē caliditas q̄ ex cō
mixtōe cū alijs q̄litatib⁹ sapozē deducit in actū de po
tētia. Actū dico q ē forma ⁊ nō actio. talis. n. cōsur
git cū qd gustat in effcū. Est. n. duplex sapor actu ⁊
potētia: vt i sale cū gustat i effcū pcipit tunc ei⁹ sapor
pu ceris i potētia. A. quoqz bis ꝓfonat. Sapor cāt
ex cōmixtōe ptis ficce cū pte hūde qn fuerit digesta
et calore aliq̄ digōe. Isaac figdez in ciberijs vlibus
typo satis sapozē notificat volēs id nibil aliū esse q̄
qdā sensibile scīni gust⁹ qō vel abhorret aut delectat
Sapor nāqz ad pūs triplī pōt distinguī: aut rōne pri
maz q̄litatū vel ſbe deferētis illas. Aut eo ꝙ delecta
bilis extat vel abhorret siue neuter fm primuz dr ꝙ
saporz alij sunt ca. alij fri. tertij aūt medij. Calidi vt
salsus amarus ⁊ acut⁹. Frigidi qdē acetosus stipti
cus ⁊ pontic⁹. Medij vo vnctuosus ⁊ dulcis ⁊ fz
quosdā ifipid⁹ imo alijs. Ampli⁹ Isaac locut eis
grad⁹ q̄litatū pmaz ꝓterminatos: pont. n. salsuz sore
ca. ⁊ fic. in fo gradu. amaz in tertio: ſz acutū in qrto
vñ beben Bueso. Salsus sapor ē calidus i fo ⁊ ama
rus i tertio. vex caliditas ei⁹ ē minor caliditate acu
ti: ⁊ i gnē frōz. Acetosuz dicit Isaac fri. ⁊ fic. in fo:
qō tn nō ē multū sane dcm cū potius acetū: vñ notat
fit frm in ptio ⁊ ficcū in tertio. Stipticū quoqz m pri
cipio tertij: ponticū in fine ipsi⁹ vel pncipio qrti. vn
ctuosus vo ⁊ dulcus marie ponūtur tpati vt idē ibi
dē cū tertio ⁊ qrto simplicū. Res. n. dulcis ē cōue
niēs nāe corpis nri, pprie: ⁊ ē corp⁹ bois ca. ⁊ hu. cū
eq̄litate. Et ad hanc nām cupit Isaac ēt infipidum
adducē. Hoc āt apud ipsuz ē insuficie tpamentuz: qō
tn ē ca. ⁊ hu. in fo gradu. humana nāqz cōplo tpata
est ca. ⁊ hu. vt dicit i fo gradu. Distinguit ēt fo rōe
ſbe predictas differētias q̄litates: qō ēt tripliciter eue
nit: qz quedā ē subtilis alia media: quedā vo grossa
Brossa vt descrens ponticū ⁊ amaz. Subtilis vt q̄
acuti ⁊ acetosi. Media vo ois alia fm tamen magis
⁊ minus diuersificata: qm medio criter est vnctuosa
postea dulcis deinde salsa ⁊ demū stiptica ponit ēt ⁊
ifipida locū mediū iter hec obtinere distātia: ⁊ pōt b
distinctio cū predcā coniūgi: vt ſba grossa amara ⁊
calida i tertio ⁊c. Distinguit ⁊ tertio qm saporuz fm
Isaac qdā est gustui nō accōmod⁹ vt quis ide sapor
dictus ifipidus: qui ⁊ tripler existit: aut qz ve infipi
dus q̄lio q aque simplicis ⁊ alioz elemētoz. Carēt
enī ea sapore cū ipse ꝓsurgat ex elemētoz cōmixtōe.
Est ⁊ ali⁹ nō eo ꝙ nō bēat formā saporis; ſz qz cuz fit
inactu pūo saporis sor mā iaz obtinēs nō pōt i opus

puenire: vo qz nīb i ab ipso dissolutur in ptes mini
mas qō poris ifigat lingue ex quo cū humido illi ad
murto rō cāt saporādi: vo appens de aia. Et ita serz
sui buritie aut adamātē scre idissolubiles ifipidos di
cim⁹: aut ſz ab ipso aliqd dissolutat actingue cōmisce
atur; nō tn dictoz go determinatus sentit saporz. qō
fortassis nō ꝓprie vocat ifipidū velut pblegma sic di
cū ⁊ cucurbita. Est ⁊ sapor alius sensui gustus accō
modus ⁊ ex eo aptatus: qui ēt tripler existit: aut enīz
abhoribilis ē gustui repugnās ⁊ iuncturas separās
fm plus tn ⁊ min⁹ ferventi, ꝓportionatiuus ad q̄lis ē
salsus amarus ⁊ acutus et acetosus ex pte subtiliza
tis ſbe: aut horridus ⁊ sensui nocitiuus, ꝓter nimi
um ꝓstringē ac adunare aq̄ frie assimilat⁹ vt pōticus
marie ⁊ stipticus: et rōe q̄litatis acetosus: aut iucun
dus et ꝓtpatus sensui mediū i vtrisqz obtinēs extre
moz velut vnctuosus et dulcis. Vnusqsqz ē sapor
gradus et mā fiōes recipit nō paucos in magis et mi
nus diuersificatos, vñ et vnus sapor alij filis reddit
nō paz. Et iō iuxta arist. dulce ac vnctuosū ponit idē
sere ꝓsistē ac silr salsuz cū amaro. Diuersitas āt b oñ
ditur i dulcedie: nā ipse q̄druplex iuenit ab Isaac di
stincta. nā q̄dā ē pura oiuz q̄litatū media q̄dā grossi
tudini attinet et viscositati: reliq̄ insipiditati cōiūcta
nōnulla acumini cōmixta: q vo nāe, ꝓportōāt tpate
būsne. sūt āt vt iaz apparuit sapores octo: et vnū qd
primatū sapor dcm infipidū: quidā vo solū et posue
rūt vt Bo. simplicū primo. Et aris. ipsos b nume
ro cōprehendit sicut et colores: ſz octo idē explicz nu
merādo: qdā ēt pontīcū omittunt vt Almāsor. 2. et
Me. ipsuz qd stipticū reducētes: alij vo ēt qō tit qz
paz bi duo distant sapores: et iter hos fm Bo. loca
tur ēt austerus: cāt. n. er ficco seculēto aque cōmix
to, pb. 1. Qui alij fm aris. exp̄ssiones sumit pro sace
tosi: iterdū vo, p stiptico. Ba. vo de alimētis vt
ipsum ad stipticū reducere et pontīcū magis et sorsi
tan hāc diuersitatē trāslinguātes iducere. paucula
oli latitas rebus carnit et vocib⁹. Est āt et mod⁹ ge
nerātōis saporz fm aris. ex amaro et dulci: ceu coloz
oium, pductio tanq̄ ex extremis ex nigro ꝓficit et al
bo. Velut. n. nigrz ē pūnatio albi et i nō ꝓspicuo fi
cut amaz dulce et salsū in nutribili hūido. Saporz q
dē, pductio apud aris. magis existit fm numerz, ppor
tōabilē: vt gustui cōuenientē: et eius oppositū qua fz
pmas imediati⁹ cōsurgat, q̄litates ceu colores veni
unt ex illis. Vnusqsqz. n. sapor attrēdit fm numeros
quosdā, pportionabiles et cōmixtōes et motus: aut, i
determinatos et iproportōabiles: gn. n. delectatōez
iducūt cōmixtis bi in numeris, pportōabilib⁹ cōsistūt
soli: opposite vero se bnt relig. Aris. nāqz eligit de
sapore in de sensu et sensato sicut ō odore et colore, p
ut sūt quedā obiecta deducētia potētiā sensitiuā i ac
tū: de quo fo de aia in quēlibet bmōi ordinat. Me
dicus vo magis cōsideraūt sapoz ē, put eū puenit i
cognitiōez medicinaz: sic cōpsonataz et iō magis at
tribuit pmis q̄litatibus q̄tū organo cūdem. vnde no
sce quoqz ex de sensu et sensato ac secūdo de aia q̄tū
uis sapores cāent a calido frō humido et ficco et ꝓ
ria sint q marie a se distant: nō tamen fm maximā di
stantiā ca. fri. hu. et fic. attrendit Dietus in spēbus sa
poz: ſz fm ordinē ad gustū, put vz natus est imutari
a sapore cū humore vel suauitate. vnde nō necesse
est ꝙ dulce vel amarum sit maxime calidum frigidū

siccū vel humidū: ſz q̃ maxime ſe bz in tali aut altera
guſtus immutatōe. Dis itaq̃ apparere pōt qd ſit ama
rū. Eſt nāq̃ ſapor linguā abtadēs ac ēt aſperēs abſ/
q̃ aduſtiōe de farmacis: t p̄mo apparēs ſcēti: Calidū quoq̃ vt ex ſimonibus cpos ſit aui. elicere dupli
cē bz cōparationē: aut ad nāz humanā vel ad rē ipſaz
vt videbit in ſe ꝓſideratā. Propt ſm vero ſcien/
dus q̃ poſt aūdictos ſapienies, litigoſus t infeſtus
antigo auerois cordubenſis ar. bilicidator crimine
mtiſ oñdere ſcdo de eis: de ſenſu t ſenſato: ac colliz.
5. cū deteſtatōe medicoꝝ t ga. p̄cipue q̃ amaꝝ nō ſo
lū cātur a calido in. o ēt a frigido ſicut albū t nigrū.
Cui⁹ e gdē motus ſi cōceſſerimus q̃ iſti ſapores non
ſequunt calorē t frig⁹: neceſſe ē q̃ ꝓtrarietas in iſtis
ſit in illo qō eſt vltime calidū: t in eo qō vltie frigidū
Sed ſi ꝓceſſerim⁹ q̃ ē d ſapore ceu de calore. ſ. q̃ idē
color: ſit a caliditate vel a frigiditate tūc nō accidet i/
poſſibile: qō t tactū ē i arguris p̄m a Prute. t ſubdit
Videt q̃ opinio ga. ſit erro. Videm⁹. n. q̃ amari/
tudo q̃nq̃z inenit cū frigiditate vt q̃ ē i fructib⁹ i p̄mo
cremēto demonſtrat ſſm: t q̃ eſt i reb⁹ cōbuſtus de/
monſtrat calidū. Et ſiſt nō ē ipoſſibile q̃ aliq̃ dulce
do ſit frida. Videtur eni q̃ plāte amari ſaporis apud
ꝓplemētū ſūt dulces: aut ſſipide i p̄ncipio. Signū āt
oñdēs q̃ bt ſic bēant ſapores ē q̃ plāte bītes ſapoꝝ
nō trāſ/ierūt et amaritudie ad dulcedicm i eis q̃ inate
ſūt ēt dulces i ſine: niſi mediāte aliquoꝝ ſapoꝝ illeꝝ
in gnro ēt colliz: Sup nāz amari dñatur cōplerio ſic
ca terreſtria: t hec pōt naſci a ca. t frī. Et ſignificatō
ſe pans vnū ab altero ē ſignificatio q̃ ſit a frigore: vt
ſit dulce poſtq̃ fuerit amaruz ſicut ſūt glandes xilo
xerata t aliq̃ ex cucurbitis. Adhuc opīū ē i fine ama
ritudis ducēs palyſim ſua frigiditate: t remouet de
mū cauillationē q̃ ſi potes dñe q̃ ñ ,pueīt amaritudo
a pte fridaſz a calida: qm̄ amaritudo eſt dñans i ſuo
ſapore: t ſapor ē in iudicādo ſup nām rei vñ bz ſm B
iudicari q̃ magis ſit ca. q̃ frī. Et B q̃ dixim⁹ de ama
ro non ſe,ſerunt medici q̃ nos p̄ceſſerunt: t ēt ga. ñ
appropriauit ipm nīſi calori tm̄. Iſtius āt poſitionis
gdē ānullatio rōabil ē in tert io dōcꝝ oñdetur. Dic
āt ſolū monſtratur ei⁹ nō ꝓuincere iducta. Primit⁹
t ñ ſciēdū q̃ non ē aliq̃ de bñtib⁹ ſapores puri ſapo/
ris vere: q̃rto ſimplīū. Nō. n. ē aliqd ſapoꝝ cui nō
admiſceātur ſapores alij cū bu. ēt non ſint puri et q/
bus cāntur. Dis eni ex q̃tuor ſūt cōpoſita elemētis
ſaciētib⁹ i re q̃libet reſitationes diuerſas: cōmixtio
nes vel ꝓplexiones. Eſt. n. duplex cōmixtio ſeu ꝓple
xio p̄mo ſcēti: t i nālib⁹ ac artificialib⁹: vt lactis ſigni
ficat t tyriace ꝓpoſitio: p̄ma gdē t ſcda p̄ma quoq̃z ē
q̃ ex p̄timaria reſultat ꝓplexione in adinuic ē eſtoꝝ q̃z/
maxie ꝓſ: gtur tact⁹ cū ſit qd terrenū māle t inſertuz
valde naturis p̄tis. ac ēt guſt⁹ q̃ ē tactus qdā bāc ſe
quit q̃plurimū Eſtq̃z ſcda reſultās poſt illā p̄ima
ria ex actōe t paſſione ꝓtiaꝝ q̃litatuz eſtoꝝ: qō euenit
q: vna demū q̃litatū vigorat ſup alia ceu i pluribus
reꝝ ꝓtingit q: i ipſis acuūtur ,pceſſu. qō āt pp acrem
accidit circūſtantē vel pp Prutē celeſtem aliquā aut
fortaſſis imaginationē in bñtib⁹ imenſā: quā egdem
nō paꝝ ſegtur color deiſi odor poſtea ſapor minime:
d̄tia. 37. appens. Color eni ē qd fere ſpūale imāle: p
mutatur. n. ēt q̃libet re de leui cū ſit tāq̃ epiphania
ſm pythagorā aliq̃. In ſapore tm̄ non eſt neceſſaria
verificatio penit⁹: vt q̃ talis ſapor arguat talē cōple

xionē olo aut ſub am ſz vt multū: t poſt ſapores eſt in
odoribus. Eſt eni in eis ſicut ſine ſiducia: ſimplicius
q̃rto: t p̄mo ſ. ōi. vñ p̄mo ſimplicīū Mcſ. Colores
nō bent ſciaz ordinatā q̃ ſine cxpantio ſeu expāſio: ſic
vſe in ꝓticularia: ſz incidenī ſiugniſicāt ſup bonitate
ac malicia q̃rūdā medicinaꝝ. Cui⁹ ertat cā: qm̄ odo/
res t colores ſpimūt ſine obuiatōe ſuoꝝ corpoꝝ: ſi
āt ſic ē in ſaporib⁹. At t iō aliqd pōt reſolui a re ſm cō
plexionē ſcōaz t nō primariā a q̃ ſcda magis ſequitur
color: p̄cipue aut odor ſi reſtificās aliqd de cōplexio/
ne ſine cōmixtione p̄timitiua: qō vniq̃z euenire poſſi.
bile ē cū i vna iſtaꝝ mixtionū ſit qd terrenū groſſū: i
altera Vo ſubtile ſuſpiciale fumoſū. In ſapore autē
be due nāe imitenī magis: aut p̄m ſequātur primaz
cōplexionē q̃ ſcdaz. F allacia Vo colorīs oñdit duo
rū aureoꝝ euſorbij cuz libra ſactis cōſectio. Nac. n.
viſus frigidā indicabit: cū tm̄ ſit calida vt g ſi⁹ infi/
nuat: t io hic practice ſcdo. In exprendis medicami
mb⁹ in corpib⁹ boinz picula ſunt aiarū. Eſt ēt ſcien
dū q̃ ſapor vt pluriūū denotās caliditatē in re frida
reputur quā ſignificās fritate i cala eo q̃ caliditas eſt
q̃litas efficaciſſima oia ſibi coaptans t aſſimilans. p
hac via pōt cā aſſignari: q̃re opīnz i ſua ē amaritudie
cū fritate ſupſtua. a. Aut fortaſſis amaritudinē acq/
rit ex q̃dā aduſtione. qz aſſatur ſuper lamina ferream
igneā t fit rubeū. q̃ āt ſic dñs nā imitis replak: ſm
tm̄ magis t minus ſapit ga. in pluribus locoꝝ: t ma
xime in libris pharmacoꝝ: qō oſtendunt p̄cipue lac
p̄ſilium cautis t lens d̄tia. i99. Non āt ſic camomil
la in q̃ ſtipticitas t reſolutio reperitur: mīt adhuc
t cibo monſtratur ꝓpto. Hanc āt diuerſā cōpoſitio
nē teſtatur Me. in pluribus ſimplicīū. Dicit nanq̃z
roſā ſoꝝ cōmixtā ex ptib⁹ ēt ex ellentibus diuersis:
vt ex terreis t aqueis p̄ſtātibus ſibi ſtipticitatē: t ae/
reis dantibus illi dulcedinē t aromaticitatē: t ex p̄/
tibus igneis p̄ſtantibus illi amaritudinē: qō ēt ſimpli
citer dicit i agarico euenire: bz. n. dulcedinē cū ſtipti
citate ac amaritudie. t iō Hermes dubitauit de cen
taurea vt oñſit d̄tia. i90. Dus igitur p̄miſſis t dōm
ad aucr. p̄mū q̃ ſapor amarus nō cātur a frido: ſtuo
ſolū a calido vt oñdetur: neq̃z eſt de ſpecieb⁹ ſaporū
ita vt vult idē de ſpēbus coloꝝ qm̄ ſapores vt amaru
s t dulcis nō ſunt oppoſiti ſm ar. vt arguit eo q̃
imediati⁹ cāntur a fridiratē t caliditate ſic colores cū
vteraz calido atteſtet: ſz q: cānt a ,pportione nume
rali: t cōmixtione pura delectabili aut horrida a gbuſ
demū mediocriter medij cānt ſapores. Ad aliud di
cendū q̃ non ē vera q̃ ſuctus p̄mutētur de amaru
dine i dulcedinē: imo dulce ſp amarū p̄cedit neq̃z. n
ſiloclaratis glādib⁹ t cucurbitis gbuſdā eſt amarus
ſapor vt aſſerit: imo poti⁹ pontica: ſimplicīū quarto
aut auſterus t ſtiptico quaſi cōmixtus t pontico. vñ
23. pbl. Bijādes ſtiptice p̄nunt t interioꝝ. Balla
acerba ſtiptica 2 pontica iudicatur: aut ſi eſt ullus ſa/
por amarus alicuius p̄ticule inde exiſtit ſubſtantie ca
lide. Ad aliud de opio qd dicendū iā apparuit: cum
opio ſit duplex vt in plurimis aliorum repta natura
vel dicendum ēt opium nō ſore in fine amaritudinis
vt teſtatur: ſed magis ſaporem bre confractū i amā/
ritudinē aliqualem t horribilitatē vergentem. Aut
dōm hunc ſaporem vt tactum ex aſſatione acquiuiſ
ſe ceu t colorem: neq̃z etiā valet qō dicit q: tūc opi
um eſſet calidum: quoniam vincunt p̄tes alie frigide

iz ſit calidū rōe ſaporis illius quodāmō amari. Vo
dica. n. ſba cābit ſapor t odor t marie calor cum
min⁹ ſint māles: non āt nā p̄tis. Vult t io tādē ga.
ſupportare cū dicit: ſi ꝓceſſerim⁹. Et oē dulce calidū
t oē amaꝝ calidū debem⁹ dicē q̃ id nō ē niſi reſpectu
corpis hūani nō nāe ipſius rei. Explētis. n. iz in cor
pore id teſtet hūano: tm̄ d demōſtrat nāz ipſoꝝ ſapo/
rū. Sermo. n. ga. nō ē ver⁹ in ꝓpionib⁹ ſaporū ſz ſu
as nās. vñ idē dicit d ſenſu t ſenſato. Vulcedo at/
tribuit caliditati t hūiditati: amaritudo āt caliditati
t ficcitati aut fritati t ficcitati reſpectu hūiditatis bul
cedinis. Sic itaq̃z cū ſermo ga. ſit reſpectiu⁹ ſic oia
artificia loquentis in mā corporabili: eūq̃z. A. nihil
angit: ſed potius oñdit vt nō medicus loquēs i me/
dicina. Adhuc q̃ nā indicat rei ſapores nō niſi guſt⁹.
Propter tertiū Vo ſciēdū q̃ oē amaꝝ ē calidū vt
ſapiūt medici vnīuerſi. vñ q̃rto ſimplicīū. Res ama
ra, p culdubio ē calida ſm magis tm̄ t minus, aut am
plius aut min⁹ amaꝝ recedit a dulci: q̃re Vo practice
Amaꝝ ē igneū t terreū t p̄mo ſecūdi. A cutum po/
nit calidius poſtea amaꝝ deinde ſalſuz: q̃ non min⁹
vt ē ariſ. ſnia. in gt. n. de ſenſu t ſenſato Amaruz t
ſalſuz ſere idē ſunt. vnde. 23. pb. querēs ,pter qd
mare ſalſuz t amaꝝ: ſoluit aut q: in mari ſit ſapores
etenim amaꝝ t ſalſuz filr vr. ſz ſalſum oē ponit cali/
dū: igit t amaꝝ. adhuc in pantea iducto de gnātiōe
loqns amari aut cinis amarus cōbuſtoꝝ oium: erala
tū. n. ē ex ipſis potabile. t. 24. pb: aduſtionis cinis
oium amarus hmōi āt ē calidū. amp. qō aduſtuz cali
dū: ſz amaꝝ ē aduſtū. 23. pb. Palin: eni metbauro
rū. 2. ponēs ſalſedinē cāri a caliditate ſaciēte i aereo
hūido ſubtili euaporatōem ſentit: qō cū maior fuerit
caliditas euaporatis nō ſoluz gnāri in ſalſedinē veruz
ēt amaritudinem ſicut iducit de ſtagno paleſtine. ioi.
d̄tia. Et iō maris ſub tropico: aut inde exītia cancri
ſic ſunt amara vt in eis aialnon naſcat neq̃z viuat. q̃
aūt ſub polo ſita artico minus ſalſa: ceu mare dictuz
eleſpōticū ceteris dulci⁹. i. min⁹ amaꝝ: qō t appella
tur mare tenais ſeu meotidis verſus ſeptentrionē ma
ri dcō maiori ſeu nigro ꝓinnctū ariſ. igit vbiqs apper
ceu potui colligere oē amaꝝ indicaſſe calidū. ampli⁹
amaꝝ ē linguā abtadēs t exaſpans abſq̃z tm̄ vt dcm̄
ē aduſtione: qō āt tale calidū. Palin: cuius actiōes
ſunt calide ipm eſt calidū cuz actio in cognitōem ſor
me deducat. ſz actōes amari atteſtant caliditati. Ca
leſacit nāq̃z deficcat t ꝓſumit: fitim iducit: venaruz
apit oziſicia attrahit abſtergit reſoluit purgat excozi/
at fluxū anguis cāt t vētoſitates corminat: vt d ipo
ſatenī. Rurſus res dulcis tpe reddit amara deinde
acuta: ſicut oñdit vinū zuccaꝝ t mel d̄tia ꝓñti. id aūt
caliditate vr ꝓtingere ſolū t nō fritate: q: nūq̃z red/
deret acuta. Nihil itidem vnctuoſuz aut dulce frige
ſcens viſuz ē amarescē: vt ex poti⁹ inſipiſcē. Itaq̃z oē
amaꝝ incq̃tū tale calm ē excedens tertio ſm Iſaac oc
currēs gradui. Sz ō id qnto ſimplicius. Amaꝝ apit
mūdificat meat⁹ abſtergit ſubtiliat t bu. icidit groſ/
ſos ꝓter caliditatē manifeſtā. Dōm id eē dcm̄ p com
patōem ad acutū qō ea opaī aptius. nō āt ad ſalſum
multo min⁹ ad dulce. Propter q̃rtū qdē ad p̄mū
dōm vt arguit q̃ ariſ. noluit ſic ſe bre i ſpēb⁹ ſaporuz
vt t color: ita vt qō colores imediati⁹ cānt a calido
t ſrō ſic t ſapores. Sz q̃ velut albū t nigꝝ ſūt oppo
ſita t ex ipſis cānt colores medij: ita t dulce t amaꝝ

oppoſita, p dnc ūt ſapores medios: tm̄ ſm aliā rōez, p
uenit ſapor t color vt declaratū ē. Ad aliud dōm vel
q̃ amaꝝ in quātū hmōi calidus: aut q̃ ipropie ſumit
,p auſtero: vicioſo āt ſonte tranſlatōe vocabulo arabi
ca. Ad aliud dōm vera ē ſi ſapores imediati⁹ cāent
aliqualr a cāis ſicut colores. Cā nāq̃z duplex exiſtit:
remota q̃ munus dearticular t ducit ad eē: t ,ppinq̃
q̃ amplius. ad aliud dōm q̃ ſba deferens amaꝝ iz ſit
groſſa in genere ſubaꝝ deferentiū ſapores calidos: ē
nāq̃z terrea ſubtilus nō m̄ ē frī. q̃m groſſa ſuba nō ſo
lū cāt a frī. imo ēt a calido. Si. n. calidū tpate in aliq̃
qd agit cōdigerēs ipſuz aggregat bōgenea: t etbe/
rogenea expellit ſubam redēdo mediocrē q̃lis ē dul/
cis t vnctuoſa. Si āt plus calidū itendat faciēdo hu
midū expirare ſubtile reddit ſbaz groſſioꝝ vt que de
ferēs ſalſuz. Si Vo ampli⁹ intendat humidū oē expi
rare cogit. vñ ſba remanet cōpreſſa i groſſata qualis
q̃ amari: qō ſi āplius t pl⁹ inualeſcit calidū humidus
cōtinuās in re caleſcā cōſumit. vñ neceſſe ſit pozoſ t
ſubtilitatē ſbe aduenire: t hmōi ē ſba deferens acutū
qō in lignis carbone idurato: t carbone cū in cinerē
cōuertit contingit videre. Ad aliud dōm q̃ nō ē ve
rū q̃ ſolū ſrm̄ fit pſeruatiuū a putredine imo t calidū
nec oē calidū facit putredinē: ſz calidus debite humi
ditate ſuppeditatū ac victū. Calidus. n. potēs humi
dū caleſaciēdo expirare patum putre fieri a putreſac/
tōe cōſeruat. aloes eteni mirrha t ſalſuz oē ac ama
rū eo q̃ ſui caliditatē ſubtili humidū reſoluūt t cōſu
mūt: ſba vero terrea pozos cōſtringit et opilat: non
p̄mittēs calidū nāle et humidū exalare ac eēnēs ſub
igredi: hoc. n. mō gnātur putrefactio. ad aliud dōm
q̃ aliqd redditur idigeſtibile: nō ſolum rōe fritatis:
imo ēt caliditatis Calidū nāq̃z quod pōt eē cuz ſbe
groſſa dura vt oñſuz ē et cōpacta: q̃ idigeſtibilis ito
reddit. vñ p̄mo ſecūdi. Raphan⁹ digerit et nō dige
ritur: aut paꝝ ſicut in expōne, pb. ariſ. Scripſi nō ſo
lū ſapore ſi telligere būcipm: ſz et ſapore horribile oēz
qō ſignificat. d. oia pharmacia ſore amara cū tm̄ qdā
ſint amara: t alia ſaporib⁹ alijs affecta. Sz de quodā
p̄tin aduerſe arguto inotuit dubitādus dnte auer. ſa
porē caliditati t humiditati attribui: qō nō vr cuz q
dā ſapor ſuit frigidi. Adhuc idem ſo de eis. Sapor
vr magis ſeq̃ humiditatē et ficcitatē q̃ caliditatez et
fritatem. Dōm q̃ ſapor cāt ex digōe quadā. Dis āt
digō per ſe calido plicitur et humido cōſequenter: q̃
re dcm̄ eſt ſaporē ſore paſſionem a calido in ficco ter
reſtri celebratā. Hoc tm̄ ſic opās iz ſit calidum reſpe
ctu ſaporis ,ducti: pōt m̄ eē ſrm̄ corpio humani cui
cōpatur relatōe. Ad aliud dōm pro tanto dre auer.
ſaporē magis ſequi humiditatē et ſic. q̃ etc. q: cā. ſa
poris itranea vr magis eē ficcū et bu. exīnea vero ca
lidū. Calor. n. cōdigerēs multotiēs cx̄ pmanet vt ſo
lio vel continētio. Vel dōm q: paꝝ calidū dñat ali/
q̃ in ſapore velut in friis ſaporibus: ſrm̄ āt nāq̃z cuz
oīs ſapor a calido cōtingat. Et iō plus ſapor ſequit
ficcum et bu. ſicut he q̃litates p̄fectiores reddūt vzi
ne digōnem q̃ alie: d̄tia. 85. Quod āt hic dubitare
cōpellit ē: qm̄ q̃litates actiue et maxime calidum am
plius operaī cum ſit q̃litatum efficaciſſima ceu humi
dum viliſſima: deinde q: frigidum et ficcum.

Differentia. i46.

Nod amplius decoctum reddatur amarius
oſtenditur. Naturalium enim ſecūdo ſeriaī

ſta: Quis nõ nouit q̃ eorꝫ fingulũ q̃ coquunt̃ ãplius ſalſiꝰ gdẽ ꝓmũ: poſſes ꝓ amariꝰ ſit: ⁊ i ,pbl. q̃ tranſtuli ar. aſcriptis. Q̃ dulce calefactũ ꝓmo fit acre: ꝫ mũ ꝓ ſupcalefactũ amarꝫ efficitur valde. Rurſus ꝑ vitriolũ decoctionẽ alicui⁹ exalat q̃ ẽ aqueũ acre nm remanẽs q̃ terreũ aduſtũ groſſũ. in tali ꝓ ſapore ſũdat amar⁹: ſicut i ꝓri vnctuoſus vel dulcis: ꝫ ſenſu ⁊ ſenſaro: ⁊ q̃rto ſarmacorꝫ appent ampliꝰ ſicut ẽ i decoctionib⁹ nãlib⁹ q̃ iteri⁹: ita ⁊ i artificialib⁹ g dẽ ſoris cũ ars fit nãe imago: Sꝫ l illis vlteri⁹ decoctũ redditur amarꝫ ⁊ acutũ: vt oñdit phlegma iſipidũ: q̃ vlteriori decoctũ digõe dulcificatũ ꝓuertitur i ſanguinẽ: ⁊ demũ ꝑ ãpli⁹ coctũ i colerã amarã acutã ⁊ mlꝫ aduſtã: q̃re ,pbl. xi. Alia eliꝫ ſcuinnt pori viſcoſitatẽ bñt. ⁊ ꝫ mel teſtatur dulci⁹ re oi dzia ꝓri q̃ ꝑ vlteri⁹ decog efficitur amari⁹ ac deiceps acutũ Lac ẽt ertio ex venã attinet iſi pidítati cũ ꝓ decoqtur vlteri⁹ dulceſcit. vñ ſar macorꝫ. 4. Lac digeſtuꝫ i vẽtre ⁊ venis ſi poſſet guſtari eſtimo q̃ eſſet dulcior q̃ ſapor mellis: ⁊ ſiſr ẽ de zuccaro ⁊ ſuccis reliqs ita qꝫ aliqd decoctũ amari⁹ reddik ⁊ acuti⁹. In oppo ſituꝫ qm aphoriſ. 2. auferãtur ſm ꝓparationẽ morda tiores ſapores quẽadmodũ i caule ⁊ legumib⁹ quorũ ablatio fit ex eo q̃ trãſponũk ſm decoctionẽ ex alia aq̃ i aliã: ⁊ alimẽtorꝫ. 3. ſcribitur. Soliduꝫ decoctuꝫ nõ amariſicari: vel dulciſicari magis. Adue qñqꝫ p decoctionẽ exꝑmiſ ab aliquo q̃ ẽ nitroſũ ſeroſuꝫ acutuꝫ: illud dulce efficitur ⁊ vnctuoſũ. Sꝫ id agit decoctio q̃ relan⁹ ⁊ lupini ſignãt iſuſi ⁊ decocti: ſiſr ⁊ acumia ⁊ alleũ cũ reliqs. Et: q̃ aliqd digerit illud dulciſiat cũ oia digeſta reddãtur dulcia ſz ꝫ opak ꝫ coctio vt oñdit gladeſ agreſte ſorbe ac ſiſtu: itaqꝫ ampli⁹ decoctũ dulci⁹ reddik aut vnctuoſũ. Propẽ ꝓmũ ꝓ ſciẽdũ ꝑter illud q̃ oñſuꝫ ẽ: dzia. 50. decoctionẽ eẽ mollicie q̃ dã a calido cãtã q̃ duplex exiſtit vna qdẽ i nãli ⁊ hec duplex: aut iuuatio q̃ ,pprius dr digeſtio ſeu pepanſio: vt q̃ fructũ. vel i nocitino ceu q̃ humorꝫ corruptorꝫ maturatio veri⁹ dicta ꝑ quã expulſiuc ꝑ parãtur. Reliq̃ gdẽ artificialis: ⁊ id vel eliquando q̃ cphefis dr: aut alliando vt optefis dicta. In digões ꝓ tres exiſtunt bis oppoſite ceu omotbefis molifis ſtatẽfis: dzia. 50. Noſce quoqꝫ q̃ aliqd multiplici decog cã vel ut digeſtibili⁹ reddat: ceu aliũ ti ſolidi⁹: aut vt facili⁹ penetret ſicut aq̃ ſeu vt ipſius remittatur malitia vel acuitas: ceu ſarmacũ attracti nũ vel vt a putrefactõe ꝓſeruetur ⁊ ceruitruꝫ ⁊ ſucci plures: vel vt mollior i adinuicẽ ſiat ꝓmixtio ſic i medicinorꝫ ꝓſtructoib⁹: vel vt ſolubilior ſiat ſicut ſqlla aſſatione: aut vt Xturẽ amittat: ſolutõis ⁊ ꝛctionẽ ac grat: ſicut mirobolani ⁊ reubarbaꝫ aſſari: vel vt venoſa efficiãtur ceu argẽtũ viuũ ⁊ arſenicũ ſublimata. gd ãt fit amarꝫ dul ⁊ ac ſapores relig: dzia vſũ ꝓri. Propẽ ꝓm gdẽ ſcienduꝫ q̃ aliq ſic̃ paraxagoraſ ⁊ Philotim⁹ eſtimauerunt q̃cunqꝫ dura q̃ fuerit ſal ſuri ſiue nitrari ac amariſicari ⁊ plus decocta. 3. alim. ẽ toꝫ. ga. ꝓ ꝓm ptẽ bis aduerſus inqt: Soliduꝫ qui dẽ corporꝫ ſiue duꝫ ꝑ aquã decoctum deponit q̃litates i eo exiſtes a ꝓncipio: vt ꝛpe ſuccedẽti appoſitio ſeu i q̃le vel abſqꝫ q̃litare reddãtur ⁊ aquoſuꝫ nõ retinẽs gd ſalſedinis amaritudis pungitiuitatis aut ſtipticitatis: q̃ oñditur agri⁹ q̃ ex vna trãſmutak aq̃ i aliã ita. n. inuenies q̃ decog ſuã q̃litatẽ abijcere: ac illã ei⁹ i quo decoqtur ſuſcipe: tũ ꝓ ꝓ ꝓ ipm: tũ q̃ ꝓpli⁹ decoctũ dulci⁹ reddit aut vnctuoſũ. Propẽ ꝓm gdẽ ſciẽdũ ꝑter illud q̃ oñſuꝫ ẽ: dzia. 50. decoctionẽ eẽ mollicie q̃ dã a calido cãtã q̃ duplex exiſtit vna qdẽ i nãli ⁊ hec duplex: aut iuuatio q̃ ,pprius dr digeſtio ſeu pepanſio: vt q̃ fructũ. vel i nocitino ceu q̃ humorꝫ corruptorꝫ maturatio veri⁹ dicta ꝑ quã expulſiuc ꝑ parãtur. Reliq̃ gdẽ artificialis: ⁊ id vel eliquando q̃ cphefis dr: aut alliando vt optefis dicta. In digões ꝓ tres exiſtunt bis oppoſite ceu omotbefis molifis ſtatẽfis: dzia. 50. Noſce quoqꝫ q̃ aliqd multiplici decog cã vel ut digeſtibili⁹ reddat: ceu aliũ ti ſolidi⁹: aut vt facili⁹ penetret ſicut aq̃ ſeu vt ipſius remittatur malitia vel acuitas: ceu ſarmacũ attracti nũ vel vt a putrefactõe ꝓſeruetur ⁊ ceruitruꝫ ⁊ ſucci plures: vel vt mollior i adinuicẽ ſiat ꝓmixtio ſic i medicinorꝫ ꝓſtructoib⁹: vel vt ſolubilior ſiat ſicut ſqlla aſſatione: aut vt Xturẽ amittat: ſolutõis ⁊ ꝛctionẽ ac grat: ſicut mirobolani ⁊ reubarbaꝫ aſſari: vel vt venoſa efficiãtur ceu argẽtũ viuũ ⁊ arſenicũ ſublimata. gd ãt fit amarꝫ dul ⁊ ac ſapores relig: dzia vſũ ꝓri. Propẽ ꝓm gdẽ ſciendus q̃ aliq ſic̃ paraxagoraſ ⁊ Philotim⁹ eſtimauerunt q̃cunqꝫ dura q̃ fuerit ſal ſuri ſiue nitrari ac amariſicari ⁊ plus decocta. 3. alim. ẽ toꝫ. ga. ꝓ ꝓm ptẽ bis aduerſus inqt: Soliduꝫ qui dẽ corporꝫ ſiue duꝫ ꝑ aquã decoctum deponit q̃litates i eo exiſtes a ꝓncipio: vt ꝛpe ſuccedẽti appoſitio ſeu i q̃le vel abſqꝫ q̃litare reddãtur ⁊ aquoſuꝫ nõ retinẽs gd ſalſedinis amaritudis pungitiuitatis aut ſtipticitatis: q̃ oñditur agri⁹ q̃ ex vna trãſmutak aq̃ i aliã ita. n. inuenies q̃ decog ſuã q̃litatẽ abijcere: ac illã ei⁹ i quo decoqtur ſuſcipe: tũ ꝓ ꝓ ꝓ ipm: tũ q̃ ꝓple

rũqꝫ digerak q̃ i ipo crudũ exiſtebat: ſic̃ lupini amari entes: aquã i q̃ decoquãt vel ſtundũt amara eſſici unt: ſic ⁊ abzotanũ ſerus abſynthiũ ⁊ h⁹i. Corpa vero taliũ decocta min⁹ ꝑ manẽt amara: quoꝫ ſi adhuc bis aut ãpli⁹ decoctõe aquã mutaueris amaritudinẽ gdẽ oio: q̃ ſiſr eueꝫt ꝑ ũgiria: q̃lia ſunt alles cepe ⁊ porri ⁊ ꝑticis vt neſpillis: pilis ⁊ ſorbis imaturis: oia b⁹i ago cocta ſuã reliquãt q̃litatẽ: ipſa ꝓ ſm ſe dulciora vel vnctuoſiora reddãt: ſed ſi ſuccos abſqꝫ eorꝫ ſubſtãtia decorteris iſipidi ẽtes fiũt dulces prio deinũ ãpli⁹ decocti ſalſi ⁊ tãdẽ amari ⁊ acuti: vt mel oñdebat cũ zuccaro. Sic igr ſolida ꝓ coctu mutatiõe aq̃ ãpli⁹ dulceſcũt: ligda ꝓ ſuccoſa efficiũt amara: ſiſr vina mordacia auſtera ꝑ dulciſicãt ſeipſis lõgi ori digeſta. Breuiori ꝓ cũ i aſia mouẽt ⁊ ſoli corpũ i vrceis ſup domoſ: aut ſuffumigãtur igne grãdi deſubtr⁹: acida ꝓ ſic corrũpunt debilia: ſarmacorꝫ. 4. Ex quo appet paraxagorã ⁊ philotimiũ in bis ꝓ eriſtẽ: nõ ãt a ꝓrib⁹. Veritas. n. b⁹i cũ diſtinctõe ⁊ nõ abſolute ꝓcipit. Propẽ tertiũ ꝓ ex bis ſcienduꝫ q̃ de ea q̃ decoquũtur: aut ſi hõgenea ſimplicia vel etherogenea ꝓmixta: q̃ ſi ꝓ⁹ aut ſi ſaporꝫ fridorũ aut mediorꝫ aut calidorꝫ. Si fridorꝫ vt iſipidi ſtiptici vel h⁹i, dõm q̃ ſufficiẽt decocta dulcia redduntur ⁊ vnctuoſa. Euꝫ vero talia iã facta ꝑ ãpli⁹ decoquuntur efficiunt ſalſa vel amara ſeu acuta ſm mioꝛẽ decoctionẽ mediũ aut maioꝛẽ: q̃ oñditur. Decoctio enim hꝫ maturationẽ cãre remouẽdo cruditatẽ idigeſtã humidi: ⁊ oppoſitũ iducẽdo. fecit eni humidũ molle ꝑ tes penetrare decocti. Hoc ãt cũ ãpli⁹ decog ſicipit humidũ ſtile ꝓmixtũ ex aqõ ⁊ aero exalare: ita vt ſalſuꝫ reddak. Euꝫ ãt ꝑ magis decoqtur ꝑdictum exalat pl⁹ humidũ: ita q̃ ꝓrelictuꝫ hc ſreſtre groſſũ ⁊ caliduꝫ: ſcituꝫ ꝓ ꝓ⁹ q̃ h⁹i amarꝫ ꝓferre ſapore. cũ ãt ipm reddik purik i magꝫ calidũ fortꝫ iſertuꝫ: ñ ſoluꝫ q̃ humidi⁹ cogit trãſpirare: imo ẽt q̃ ſolidius vt pumices lapides i mare oñdunt ex vulcano ꝓiecti: ita vt q̃ tale ſubtili⁹ leui⁹ ⁊ calidi⁹ efficiak. Scitũqꝫ ãtea q̃ talis ſba ſapore ꝓfert acutũ: itaqꝫ hõgeneuꝫ ſimplex decoctõe ꝑ oẽs põt trãſire ſapores. Si ãt decoqbile fuerit etherogeneuꝫ ꝑmixtuꝫ tũc vel igne aſſak aut aq̃ eliratur ſicdẽ prio dico iſꝫ oẽs ſapores poſſe acqrẽ ceu ꝑdictuꝫ. ps. n. ſuccoſa ꝑ calidũ ꝓcitata cũ ſreſtri ſicca fit ãpliori eã ſui ꝓmutatiõe imutat. q̃ nob oñdit act⁹ i picarpijs ⁊ ſenib⁹ ac ſorbe vſrqꝫ fructi⁹ agreſtes cuꝫ aſſãtur ⁊ ſiſr pungitia ſeu acrumia Cui⁹ egdẽ tã appuit rõ: Si vero eliretur tunc illud i quo eliraſ redditur illi⁹ q̃litatis q̃ ipm fuerit elirabile. ſba nõ ipſius ꝑ derelictionẽ ſue q̃litatis nãe bãne opposite dulciſicak. Sol⁹ eni ſapor dulcis ei ⁊ iucũdus exiſtit. ⁊ iõ q̃to pluries iſũditur et aq̃ cũ decoctiõe ſufficiẽti mutak ſapidior redditur. Noſce nõ q̃ ẽt aq̃ ſalſa ſeu amara vel alia reddik ꝑ alicui⁹ talis in ea decoctionẽ vel iſuſionẽ; ſaporẽ põt rãdẽ vrcunqꝫ recipe ſimplicis prioris hõgenei: ſz dicak nunc aquã ſore aliã ſatis ab iſuſo vel decocto. Eſt ẽt q̃ q̃cunqꝫ mõ decoquãk quolibet tãdẽ acutiſſima redduntur ⁊ venenoſa. ignis eni ad ſe oia ꝓuertẽs corrũpit illa ꝫ niqꝫ intrũ vt talia vim nullã hẽant alimẽti: verũ veneni ꝑfidi nullo potẽtis mõ ꝓuerti in corporis nãm Corrodunt. n. ſp et corrumpunt ita vt ſint napello et ſerpẽtis uiru pniciofiora. cuꝫ ex bis puella et anꝰ fuerint connutritc: dzia. 142. Itaqꝫ ex bis veritas

dreuiter bmõi fit oñſa q̃ſtũ. Propter q̃rtũ ãt ad ꝓmũ viſꝫ ãtes gd dõm. ipm. n. logꝫ i hõgeneis ſum plicib⁹: q̃lea ſũt alig ſucci deporati. Ad aliud ẽt apparuit: qñ. n. tale ampli⁹ decog ꝑ oẽs trãſit ſaporẽ vt vſũ: nõ ãt cũ fuerit cõmixtũ et heterogeneũ. ad aliũ dõꝫ q̃ rõ ꝓcedit ſiſr in ſimplicib⁹ hõgeneis in quibus appuit q̃lr ꝓ coctũ ampli⁹ amaricat ⁊ acutũ efficit: ha mores. n. velut ſucci ſunt gdã. ⁊ gd ẽt dõm ad aliũ vſuꝫ. Quid ãt alia 'eniãt ꝓmordacioꝛa ſeu acutioꝛa reddãt decoctõe id fortaſſis eueniet cũ diutiſſime et violẽter fuerit decocta: ita vt ꝓri bũditate vigẽtes ipſius ãpli⁹ q̃dã viſcoſa nõ ſeuiãt adeo: ſiſr ⁊ cepe ſuſficiẽti principãs bũditate. Euꝫ ãt nõ fuerit aliꝫ ẽt in tũ violẽta decoctio ac ꝓſiluꝫ nõ min⁹ mordacitas ſi ne acrimonia in euaporatõẽ ꝓſumik decoctiõe ⁊ humiditate q̃dã talũ ſere iſipida digeſta i dulcedie que bmõi ꝓuertũt: q̃ ẽt calidũ opak ſolare maximã: demũ ve gdẽ pleniluniũ ꝑcipue: tertio appẽs cretico i fructib⁹ bũidũ digerẽdo ipſoꝫ auſtere cũ quo ẽt calidũ aſſociak ipſoꝫ. duplici. n. digerũt calido: ſolari vꝫ ꝓprio. ꝫ ꝓtib⁹ Theophraſtus: ⁊ ſimpliciũ q̃rto. ad ea ſiſr ſigdẽ que alteri⁹ ꝓtis appꝫ cũ ꝑcedãt ꝫ etherogeneis cõmixtis: a q̃ꝫ ꝑ eliratõẽ aut iſuſionẽ reddãtur aq̃ q̃litas ex̃ꝑs eliratbilis: reliquo dulciſicato remanẽte. Et ita ſenit q̃. cũ Paraxagora ⁊ Philotimo alimẽto. 3. Ad aliud dõm q̃ oia inquãtũ ſũt digeſta dulcia efficiũtur: ꝑt tñ eẽ amara vel bmõi ꝑter q̃litatẽ impſſam in humidũ aqueũ nõdũ ſufficiẽt digeſtã: cũ tandẽ vt tactũ ſũ ẽt ꝑ decoctõem vertent ſapores. ad aliud quid ẽ dõm ꝑ aerium apparet dicum ⁊c.

D. is. 147.

Quod paucum piperis ,puocet vrinã ⁊ multũ ei⁹ ventrẽ ſoluat; paucũ ꝓ ſcamonee ſoluat ventrẽ: ⁊ multũ vrinã ,puocet oñdit: qꝫ ſo canone: paucũ piperis ,puocat vrinã ⁊ multũ ei⁹ ſoluit ventrẽ ſm Simum ſcamonee. Rurſus piperis parũ ẽ debile ſolutiuũ. Cũ ãt medicina ſolutiua quãto vel q̃li ẽ debilis puocat eo q̃ id faciliꝰ fit q̃ ſoluere. Si ãt in bis fortis exiſtertit ſoluet cuꝫ actio ſit fortior but⁹. primũ ãt ẽ pipis pauci quãtitatis: ſm ãt multe Pauca ꝓ quãtitas ſcamonee ſoluit: qꝫ nõ dñaꝫ illi regulat ⁊ ſuſtinet eãdẽ diſtribui ꝑ mẽbra vt oñſũ dzia. 141. Multũ ãt patik: ſz mor tãq̃ ꝑ latiora i vrine viaꝫ depellit. Eti. Paucũ piperis nõ mordicat vẽtrẽ ⁊ iteſtina ſuo acumine: ſz calidũ pomak ⁊ ſiccus in q̃rto gradu cũ cẽ egeat magnitudie qꝫ hꝫ ſacẽ q̃liter cũqꝫ: ſo ꝓ cũ. vñ hi pariẽtes ꝑmittũt idcꝫ ꝑ venas in epar ⁊ viaꝫ vrinales trãſducti. Multũ ãt ꝑ oppoſitũ mordicãs ⁊ ſtimulãs eoſdẽ: cogit ipſos expulſionẽ ⁊ ſeceſſũ cãre. pauca ꝓ ſcamonee quãtitas a vẽtre vel iteſtinis tolerata: vẽtrẽ attractõe ſoluit: multa vero ãpatiẽs reddita ꝑ viaꝫ vrinales tãq̃ invincibilis ꝓpel lit extroꝛſuꝫ: nõ. n. tolerabik a vẽtre ⁊ iteſtis ſui ſtefre nitat. itaqꝫ minor q̃ſtitas piperis puocat ⁊ maior ſoluit Scamonee ꝓ paucũ ſoluit ⁊ plurimũ puocat. In oppoſitũ vt q̃ multũ piperis ſumptuꝫ puocet vrinam paucũ ꝓ ſoluat ventrẽ: ſcamonea ꝓ eſ: qm pb. i. Propter q̃ pip multũ ertis veſicã ſoluit: pauca ãt ventrẽ ſcamonea ãt multa exiſtẽs vẽtrẽ ſoluit: pauca vero ⁊ ve⁹ veſicã. vñ Serapio aggregator libro qõnum. Sigo vtik multũ pipe puocat vrinã: ⁊ ſi vtak eo paꝫ facit hamectare vẽtrẽ. ſz ſcamonea ẽ Dzia 15 Adhuc idẽ ſcamonea qñ nõ ẽ nimis antiq̃ nõ puocat vrinã ſz laxat vẽtrẽ: antiq̃ vero puocat vrinã ⁊ nõ laxat. vñ ꝓ canone dicũt gdã q̃ qñ et ſcamonea antiq̃ ſumit pus q̃ritas: puocat vrinam ãt non ſoluit.

Ampli⁹ pip multũ ſui caliditate addita trãſit per meſaraicas i ep. illic ãt bũda eliquãs vias petit vrine: cũ ſit calidũ ſubtile: paucũ vero id negẽs rẽanet i iteſtis eadẽ ſui ſtimulãs acumie i ſeceſſũ. Scamonea vero plm mordicãs iteſtia et irritãs eãdẽ i ſeceſſũ et pellit ⁊ ipa. Pauca ſigdẽ tãq̃ obliꝫ toleraſ: ⁊ ma xime ãtigor ab eiſdẽ: vt i venas penetrãs ad ep gue niat. ⁊ tandẽ ad vrine meat⁹. adhuc vniq̃q̃ agenſ. ſi bꝫ. ppt ũ iducẽ actũ expedit ſufficiẽtis ſore quãtitis allogn nõ valẽt in ipm. ſz ꝓpnus act⁹ pipis ẽ puocare ſcamonee vero ſoluẽ. vñ ariſ. Aut q̃ vtrunq̃ vtroq̃ ẽ mobili⁹. pip gdẽ diuretica: ſcamõea vero ꝓ oſſa terẽs. Impropꝫ ãt act⁹ pipis ẽ ſoluẽ et ſcamonee, puocare: i quos ẽt alteratis poterũt exiſtit bus itaqꝫ multũ pipis puocat: paꝫ ãt ſoluit. Ecus vero cuẽit i ſcamonea. Propter primũ gdẽ ſciẽdum q̃ pip ẽ ſpẽs aromatica calida ⁊ ſicca acuta ꝓplenonꝫ ſriaꝫ ⁊ bũidaꝫ vt bene cõcrectiua. ⁊ ẽ triplex. nã q̃dã ẽ imaturꝫ ſorma bñ ſo oblõgã. q̃ ſo mag rotip. ẽ dcm: calidũ i tertio: ſic. i ſo. Eſt ẽ albã rotũdã leucopip noiatũ: calefaciẽs pl⁹ ⁊ deſiccãs illo: ⁊ ventrẽ roborãs marie ac ꝑ alijs: ꝓ re. ſa. ſexto: mel ⁊ ens nigro. vñ canõe. 5. Ipm ꝓfortat ſtmacꝫ ꝫ pl⁹ q̃ alie ſpẽs ⁊ pipa. ⁊ ẽ q̃ nõ ẽ quã neq̃ ſcituꝫ: ⁊ neq̃ eſt ẽ corter ei⁹ groſſus: ſz nõ grauꝫ poderoſũ. Regitur ⁊ tertiũ pip abſolute dcm aut pip nigꝫ ſeu melanopi ꝑ calidũ ⁊ ſic. i q̃rto: q̃ q̃dẽ nõ vñr nñ tpe ⁊ q̃ritate differre. Dr. n. q̃ prũ ẽ pip lõgã cũ bũidũ ẽ ⁊ crudeꝫ cã ẽ: maturak corrũpak ⁊ legak ⁊ pip efficik albã. cuꝫ vero id ãpli⁹ accidit nigꝫ reddik ⁊ min⁹. vñ. 2. canone ingt ga. In ꝓmiſ cũ eleuak fruct⁹ pipis ẽ lõgũ pip decide ſcpak i grana pipis: ⁊ ꝑ ꝓ ꝓ lõgũ pip bũidus ẽ pipe. Dio ãt Diaſcorides i ſimplicib⁹ ẽi ꝓ Ba. 6. pharmacorꝫ ꝓceps aſſentit. ẽ ãt ſcamõea ſuccus cũ iuſũ herbe volubilis dicte: q̃ q̃drꝑlex ꝓ Me. re pit. Vna gdẽ dcã funus ſtorꝫ lupul⁹ ⁊ bumul⁹ eo q̃ circa ipſos inolunt: cui⁹ floꝫ ẽ albus ad modũ cãpane oblõge bñs lac q̃ volubilis ẽ magna. alia vero cũ cui⁹ rami repũt ſup terrã ⁊ herbas: cui⁹ floꝫ ẽ puns ceu cãpanula expãſa colorꝫ ſubalbidi cũ q̃dã citrinitate: bñſ ẽt lac cui⁹ comeſtõe delectãk ſuef. Et ẽ reliq̃ bñs aſpa ſolia vt q̃ citruli cui⁹ floꝫ vt ãpule adherentes: g lupul⁹ vel funis ꝓopexꝫ dr. Eſt et q̃rta et eiuſ radix ẽ ſicut que tãni et maior ſolia bñs ſtricta pua in modũ ſagitte alate: q̃ cã leui decidũt et bꝫ lac q̃ bñs dr lacticiniꝫ ex q̃ ꝓſtrak ſcamõea: cui⁹ cõpletio calida ẽ i tertio et ſicca. Aggregator rñ ſm ga. cã calidiorẽ, ꝑtcſtak pipe. ſz iple vt alij, pnãciet eã cõpletionis ꝑdicte colerã cã fortitudie attrahẽs ſcamõea. eſt eni actio ipſi⁹ vt furioſi: et iõ ſolum anthonomatice: multa bñs corrigibilia cũ i q̃plurimis principaliorꝫ corpis ꝑtes cõfẽdat. Cui⁹ deſtis ẽ a granis gnq̃ vſqꝫ ad. 12. ſm Me. apud vero. A. ẽ Danith. 1. q̃ ẽ ſcrta ps. 3. Iuꝫ vero ſerapionẽ a kirist vno vſqꝫ ad. 3. Recog vero i citbonio paſta inoluto ſub cineribꝫ vt remittat ei⁹ malitia: et tũc diagredũ appellak. Corrigit et nõ paꝫ ex mirobolanorꝫ ſibi citriorꝫ admixtiõe Volubilis vero ipſa ex q̃ ꝓducik ieuik ſoluit ita vt paeria admiſtreẽ et ſenib⁹ in ſanitatis regimẽto. gd aũt ſit vẽter: vrinã laxare ac puocare ſuis notatũ ẽ q̃ſitus

In pñtiarum quoq; nosce q; actio diuersificat rõne
agẽtis patiẽtis ⁊ modi actõis. Nã agẽs forte aliter
opat q̃ mediocre vel debile sicut ẽ scamonea respcã
pipis cũ sit eo efficrenior ⁊ nãe inimicabilior bũane: pa/
tiẽtis qdẽ ex pte: qm̃ vẽtriũ ⁊ vlr corpis qdẽ ẽ sensibi
lior ⁊ passibilior: alijs Vo ẽ. Estq; medi⁹. Modi
Vo ceu practũ pip ꝓncipaliũ bz, puocare ⁊ solue pñr
scamonea Vo ẽ. Propẽ fm Vo sciendũ q; iã ipz
appunt ex argutis: ãplinsue. 3. mãifestabit dicendo ⁊

Propẽ tertiũ qdẽ sciẽdũ q; pmitus fmo verior re
putat⁹ declarek ar. ⁊ deiceps attẽdak si qd veritatis
sapit q aui. Propẽ b⁹i pmũ sciẽdũ q; pipis maior
q̃ritas sui caliditate ⁊ acumie mordicãs vẽtrẽ ⁊ ite/
stina ⁊ p̃cipue sensibiliores petẽt hic trãsitũ p mesarai
cas i epatis vias dissoluit ⁊ eq̃lr humiditatũ subtilio
res. ⁊ q: Vt⁹ ipsi⁹ extat debilior ea q̃ scamonea ⁊ mi
n⁹ nãe hũane Ꝓria: pdcãs hũiditates ñ põt p mesarai
cas ad vẽtrẽ ⁊ itestia reducẽ: ⁊ ꝓpe cũ ei⁹ sba ñ remã
serit i vẽtre vel itestis vt i medicis ꝓtingit attractui
nis: dria. i 4i. Hui⁹ vigore attractio ad pdcã fiat lo/
ca. educet itaq; ipsas p vrie meat⁹ latiores ⁊ pmptio
res eisdẽ: cũ b ẽt ei⁹ sit eũare. Si Vo paucũ extiterit
ptes itrisece ide mime mozse fi expellẽt i venas: ⁊ pci
pue cũ sensibiliores extiterit: ñ potẽs i, pptiũ actũ re/
missio ipsi⁹ q̃litatib⁹ quãtitate ibidẽ insiscrũ remanẽ
mora lõgiori. eliẽbit aliq̃s hũiditates inẽtas ipsasq;
obstatões deducet cũ stercore sozas: vt reliq̃ salsa vr
acuta: ceu alexãdrina mãifestat dieta. i scamonea ve
ro sec⁹ ꝓtigerit. nã plm et⁹ potẽs i actũ, ꝓpum pma
nẽs i vẽtre ⁊ itestis ceu sbductiua: ⁊ trãsẽs p poros
fm quos nutrimẽtũ deserk i venas: ptiz dissoluta rea
lit ẽt i sumos fz aliq̃ spaciũ demũ itẽtionaliũ magis
imutãs: dria pinducta. Hui fumi tãdẽ ad hũiditates
delate agitãt liq̃faciũt ⁊ dissoluũt q̃ ex m⁹tũ gros
sũ ⁊ irestre: idẽ vigore attractõis sbe remanẽtis ei⁹ i
vẽtre vel itestinis p mesaraicas recurrit i b⁹i. Nã. n.
satagẽte b factũ odiosũ a se, ꝓpellẽ: ficq; vẽtrẽ excer
nit oio. vñ ar. Scamonea multa pp sozitudinẽ mul
to tpe manẽs delsrũ sert multã purgationẽ ⁊ terre
strẽ: pauca Vo ⁊ matie vetus ⁊ multũ i sumos to ra/
lit sere dissoluta: pueniẽs ad hũiditates mõ ãdicto
nõ valet qõ multũ ⁊ grossũ ex ꝓcitare: vex potius
modicũ ⁊ sbtile: qõ ⁊ nõ põt ad vẽtrẽ ad itestina de/
ducere: cã ipsi⁹. q. nihil remãserit i eisdẽ: ⁊ iõ ꝓuer
tit se i actũ ipropriorẽ ⁊ leuiorẽ qõ ẽ, puocak. Sic ita
qz verificat⁹ extat fmo ar. pfat⁹. Propẽ fm sciẽ/
dum b⁹i q; fmo aui. aut prane seu mẽdaciter extat ex
posit⁹: vel q; aliter multã ⁊ paucã audiuit q̃z ar. quã
titatẽ diuersificãdo fm mediocrẽ ⁊ maximã. Aut di
cendũ q; alij soluit pip qz sui acumie bũ da eliquãdo
vt eulorbiũ ⁊ vlr vehemẽt calida. 14i. dria. Et scamo
nea mõ alio ceu dissoluẽdo ⁊ attrahẽdo. Cũ q̃ fuerit
piper multe q̃ritatis pũgẽs vẽtrẽ ⁊ itestia sua acuita
te: ⁊ ꝓpe si sensibiliores extiterit: ñ tãto sustinẽt ipm
tpe vt pueniat i vrie meat⁹: vex ꝓpellũt idẽ extrori/
sũ ⁊ vẽtrẽ fic. facit. ⁊ ea forte q̃ritas ẽ maxia. Cũ ãt
fuerit mior ei⁹ q̃ritas toleratũ a pdictis poterit i viaſ
puẽire vrie ipsã, puocãdo: ⁊ sozassis b mior q̃ritas
extat mediocris scamõea Vo multa soluit vrinã. sor
te qz nã ñ sustinet ipsã tãto tpe vt reducat supfluita/
tes attractas ad vẽtrẽ ⁊ itestia: vex stati i vias sibi pa
tiores, ꝓpellat vrie. Pauca Vo toleraſ ab eadẽ vt
ipsas ad loca ꝓducat ãdicta. fic itaq; fmo pallisk.

a. Et. de b silr scripsi: qõ sufficiẽs i, pbl. ar. expõne.
Propẽ q̃rtũ Vo sciẽdũ q; iducta suis, pcedũt vias.
vp gd dõm iã appuit ad pmũ. Ad aliud dõm q; min⁹
⁊ debili⁹ medicamie bz, puocare vex multũ ⁊ sor
ti⁹ soluẽ si fuerit illa vẽtris: nõ ãt si vrie vt pip. Ad
aliã ẽt ptẽ isti⁹ rõis i scamonea sez gd dõm apparuit
Ad aliud gd dõm ẽt vilũ. Vel dõm paucuz piperis
diu remanẽs insiscrũ i itestinis sui q̃dã acuitate aligd
eliq̃t ⁊ dissoluit. vñ iecessus accleratus. Ita Vo pau
cũ si põt i vias puenire cũ sit scamonea penetratiuz
debili⁹. Ad reliquã hui⁹ rõcinationis de scamonea
ptẽ gd similiũ visũ. Ad aliud ẽt apparuit qz scamõea
posset esse tãte q̃ritatis vt auditũ qñq; q; mor assũ
pta nũ ea pterrita cum bum. idiratib⁹ stercorosis ob
uistõne q̃dã, ppulsaret extrorsũ: vt. 9i. tactum dria.

Differentia. 148.

Hod aqua lactis seu sez sit calida vr: i diui
sionib⁹ nãoz aq̃ lactis calida ẽ: scõd gdẽ Ko.
Lactis aqitas ẽ calida Ibidẽ quoq; : In aq̃
casei pp qõ i ipsa ẽ nitrositas acgsita i sanguie pmũ ⁊
pe colerica ẽ caliditas q̃dã. i dietis figdẽ: Hne triũ
sbaz lactis subtilis ⁊ clara gddaz bz acumie: iõ pro
acumie sbtilitate ⁊ calorẽ ⁊c. Me. quoq; aq̃ lactis
ẽ calide ⁊ fic. ꝓplerionis i pmo gdu vsqz ad fm. Am
pli⁹ apborii. 3. Lac bz nõ paucũ serosũ i seipso. Ex/
purgatiuũ ẽ b nã: ⁊ io vlceratões oris nouit inducit
natis. vñ pmo tertio: Rasura aquositatis lactis mul
tũ nocet isenti p ducens ipm ad alcula. Dioscorides
Vo. Sez purgatiuã bz vi educẽs vẽtris hũores: qõ
ãt hui⁹ calidũ. Expurgatio nãq; ⁊ solutio caloze pfi/
cit. vñ q̃ b⁹i ga. calida predicant ⁊ fic. Rur sus qõ
viscez apit opilatões ⁊ hu. abstergit ⁊ sbtiliat ⁊ cali/
dũ: talis Vo ẽ aq̃ lactis. vñ Me. Est lauatis abster
sius p nitrositatẽ suã ⁊ stõi mozdicatõe solutiua. Ad
huc qõ velocit cõuertit i fumosũ et igneuz calidũ est
cũ hũitiuz symbolũ facilior fit trãsit⁹. b⁹i Vo ẽ aqua
lactis: qõ oñdũt caput dolẽtes fm veterẽ et sedrici/
tãtes. Palm: Ingunt educi sez ex lacte sicut vrine
aquositas ex hũorib⁹ pueniẽs. Sz vrina caliditate p
ticipat. aq̃ itaq; lactis ẽ calida, cui⁹ Sriũ scribit simpli
ciũ. 4. Et septio de i genio: In cura male ꝓplerioẽs
calide ventris spuma exbibet lactis: ⁊ terno. is. In
aq̃ gdẽ casei est ifrigidatio. Ampli⁹ illud qõ ẽ aq̃ et
frido cõgelat ẽ frigidũ hmõi gdẽ est serũ. vñ. 4. me/
thauroz: Vina q̃dã acetũ liriuiũ serum et icoz aque:
oia, n. coangulant frido. Amplius cui⁹ totũ multa
cõstat fritate: et ps cũ eiusdẽ sint rõis hystoriaz pn
cipio: tale gdẽ lac. vñ. collz. 5. Si res fuerint ispissa
te ita q; calor in pinis nullã facit coagulationẽ bz di/
ci q; sint frigide et hu. sicut lac qõ multa coagulatur
frigiditate. Lactis igit aqua est frida. Propẽ pri
mũ Vo sciendũ q; lac est aialis supfluũ albũ bine de
cocti one in mãmis gnãtum. Est nãq; sanguis bis
decoctus. Me. in practica: i albedinẽqz permanet⁹
et si scba quidẽ decoctio eidẽ nõ caliditatẽ: sed poti⁹
inseratfrigiditatem: ꝓpter mãmillarem carnẽ glan
dosam fri. et hu. existentẽ. Sicut. n. spirit us anima
lis bis decoquit: pura in corde ac cerebro: ita et lac
in epate seu corde ac mãmis. Est et lac quid medinz
inter pblegma et sanguinem: declinans tamen ma/
gis ad sanguinis nãm: quinto simplicium et practice
secũdo. Diuersificat quoq; lac natura sua et accidẽ
te puta tempore. Natura quidem: quia duplex est

ipsius ꝓpr⁹. vna figdem prima ex eis ꝓfurgẽs sicut
ꝓpro aq̃ lactis butiri ⁊ casei in lacte. Altera gdem ẽ
fa resultãs ex poribus trib⁹ ceu ꝓpro tyriace: q; ar
tẽ acgrit a simplicib⁹: ⁊ lactis p nãm q̃ria est ⁊ hu.
tpate. vñ Almã. 3. Lac recẽter mulluz tpamẽto exi
stit vicinũ: lz fritari ⁊ hu. paz attineat: quro Vo the
orice. Lac vlr frm ẽ ⁊ hu. Quare in Ko ciendus, ppt
declinatõem lactis ad frigus aliquod nocet pblaticis.
Tpe gdẽ diuersificat. vñ in dietis cõib⁹. Lac ge
neralit tripsr dr. aut. n. dulce vicinit⁹ a mãmillis, p/
fluẽs vel acidũ iã diu mulctũ: aut boz mediuz. Sul
ce gdẽ ẽ min⁹ calidũ. q. fit i medio pmi gradus ⁊ ini
tio scõi qõ mr ar sapozitas sua. vñ. 4. pharmacoz. est
suauis dulcis gustus. subsiat itaq; tpamẽto qõ ẽ ela
ti⁹ eo i Ko gradu. Acidũ quoq; lac frm ponit ⁊ fic. ex
alauit, n. ca. ⁊ hu. perns in illo. ⁊ nosce qõ lactis nã
diuersificat penes aialiũ spẽs: nãs: ãni tpa: regiones
pascua ⁊ q̃ taliũ. Propter fm gdẽ sciendũ q; ga.
i hac dria fibimer vt eppenter aduersari. Ingt. n. ali
mẽtoz. 3. f iũt b lacti nõ, ppter solũ hẽ in seipso sero
sam nãm. Et subdit. Neqz in colerico ⁊ calidissimo
vẽtre acetosnz lac adhuc calidã ⁊ pungitiuã bz q̃lite
tẽ ⁊ Vtutẽ q̃ticipat lac, ppter sez. vult igit sez per
se calidũ fore absqz alicui⁹ vi coagули vel alteri⁹ cali/
diozis admixtõe. q̃rto Vo pharmacoz ita scribitur.
Lac ꝓponit ex tribus sbjs diuersis in q̃litate: q̃rum
vna ẽ sba grossa ex q̃ ẽ casens: ⁊ fa piguis butirosa.
tertia Vo aquea. casei dcã aq̃. ⁊ ẽ vniciuiqz buz sbaz
ꝓpro, ppria. nã butirosa pinguis maioris ẽ eq̃litatis:
⁊ caseata ifra illud in ꝓplonis eq̃litate. aquea Vo frã
⁊ hu. vnde ⁊ reddit caliditas totius lactis ifra caliditi/
tatẽ rotius corpis tpate caliditatis. ⁊ iõ de se ñ i ama
ritudinẽ lz in acetositatẽ pmutat. Cui⁹ gdez discolie
diffinitio, ppositoz appebit tertio. quare aliq̃ dixerũt
aquã lactis duplicis sore sbe: q̃z vna ẽ aquea ifrida
⁊ hec fria ⁊ hu. Altera Vo colerica nitrosa acuta per
quã apit abstergit ⁊ purgat: ⁊ ea calida ẽ ⁊ fic. qõ vr
in pmissis innere. A. Sz bis dõz q; si b nã caliditatis ⁊
acumis ei a dñio ifuerit: nõ ẽ vt testat⁹ est Ba. frida
⁊ hu. gd ãt de hoc ãpli⁹ oñdek ex dicẽdis. Propẽ
tertiũ qdẽ sciẽdũ vt dicak cũ ga. ⁊ pharmacis: q; aq̃
lactis ꝓpati quocũqz mõ fm scipsz fria ẽ ⁊ hu. ⁊ b
mũ ꝓdictõi in se ex alimẽtis dicak ipsius. Dico ãt fz
se qm̃ põt per artificiũ ẽctionis aque casei nã in calu
dã pmutari. Elicit. n. sepi⁹ ex lacte a sbjs duab⁹ se
parat relqs: Vtute coaguli calidi entis ⁊ ficci qõ al/
terat ⁊ mutat aquã hmõi: ⁊ ea sez tunc dr quẽadmo
dũ spma mẽstrualis. Sz aliqs obuiabit: qz eadẽ rõne
deberet pinguẽ subsz ⁊ caseata lactis imutare. Ad/
huc hmõi coaguli q̃ritas ẽ modica valde lactis re/
spectu. igredit ẽt caseum nõ mole sz magis Vtute et
vapore ceu spma embryonẽ dria. 36. Dõm q; aquo
sitas lactis cũ sit sbe subtiliozis ⁊ b plus recipiat pas
sionis sedrũ. ⁊ fa pmis. Alie vero due sbe sunt gros
se cõpactiores. ista nõ tantã recipiẽt imutatõez a coa
gulo cũ actus agẽtiũ in mãz cõcidat dispositã. ad ali
ud dõm q; lz coagulũ lacti imissuz fit pauce quantita
tis: ẽ tñ de nã principioz vigore potẽs. fic. n. agit in
lacte vt spma in mẽstruo dria practa. Ebulitionẽ cui
quãdã fere p viã putrefactiõis iducit vnde ⁊ caseus
multorũ ide alteraſ sapore. Põt ãt hmõi aquo
sitas ex lacte deriuari p aliqõ frm ex succo vuaz acer
baz ⁊ tũc pmanet vt ẽ fria ⁊ hu. Coagulaſ, n. lac ex
multis sbjs eisdẽ imissis: vt flore flomi: butiri p̃ffa
ra lacte sicuũ certbamo ⁊ hmõi. vñ. A. Aislium lac
sicuũ coagulat lac. Est ãt artific ũ tale separando aquo
sitatẽ ex lacte vt hẽat vas rotũdũ ceu cucurbita ma
ior ⁊ in ipm lac imittak cũ lapillis rotundis torrentis
⁊ diutissime ꝓtundak. deinde manu sba q̃ superuatat
vnctuosa educak ⁊ deinceps fortius itidez ꝓquassek
donec abijciak tota: ⁊ demũ p colatõem fortẽ aq̃ le
pek b a sba remanẽte caseata. vñ q̃rto pria. Aq̃ casei
accepta a bogo post colatõem vehemẽtez: que ppri
us aq̃ lactis appellak. Qõ ãt in se ac taliter extracta
aquositas b sit fria ⁊ hu. vr: qm̃ lac totũ vt dcm̃ ẽ fri
gidũ ẽ et hu. ita vt sba piguis sit eq̃lior et caseata in/
fra hũc i ꝓplonis eq̃litate. lz si aq̃ lactis eẽt calida tũc
cũ butirosa sba fit calida tpata: iã lac, ppter ei⁹ duas
sbas calidũ fozet cũ sba caseata medice fritatis ẽt exi
stat. Hic ãt fortassis rideret. A. cũ ponat caseũ recẽ
tẽ frm et hu. i tertio. d. relicto duas sbas ipz ipsus fri
ditatẽ tm̃ imutare vt et frm lac reddak. Adhuc cum
opatio i forme cognitõem deducet illõ quod fitiz se
bricrantuz acute mitigat: et bicos ifriat: frm exisiit.
Tale Vo est aqua lactis. vnde q̃rto prima: q; conue
niens ẽ ad sedandum sitim acute febricitantũ emsso
ca scm̃ ex pane simile cum aqua casei excepta et bo
go post colatõem vehementẽ. Et ibidẽ. Aqua lactis
vaccini q̃ quo ex̃ctũ ẽ butiz infridat et bicos: qõ ga
fortasse impediet: qz lz mitiget sitiz et infrigidat bos
vehementer iflãmatos: non tñ alios. Cui dicendus
q; nõ valet sed potius oppositum cum calidius semũ
calidum calefaciat reliquo amplius frioz i itaq; la/
ctis aqua fria est et hu. Ad id autem quod inductus
et alimentis denuo dicendus q; illic comparatur aq̃
humida vel serum lacti acetoso: et non corpori tpa/
te complexionis et tunc calida ẽ, p certo: etsi frigida
sit eq̃litatis comparatione: pharmacoz q̃rto. Et ego
gdem nõ ignoro q; medicoz alij cum Ba. ẽt de ali/
mẽtis aquam casei videnk magis calidaz et ficcã sen
tire. sit tamen sancitum nũc cum q̃rto pharmacoruz
friam fore et humidã. Propter quarum gdez di
cendum fiquidẽ ad pmos: q; ipsi fuerũt illius opini/
onis: aut aquã lactis audiũt p coagulum ex lacte de
riuatã: vel q; aliquã ptem colericũ entẽ in ipsa respe
xerũt. Ad aliud dõz q; lz lac mulieris habeat nõ pau
cum serosum expurgatiuũ nã respectu nouiter nato/
rũ et ita ginginaz vlceratiuum: nõ tñ corpis mensu
rati relatõe cui comparatur: pharmacoz q̃rto. A quosi
tas nãqz lactis subtilis penetrat in coz labia teneri
ma et ebul ens illic vlceratõem inducit: et, ppzie qñ
lac nutricis fuerit lacte cetero calidius. Est et calidũ
hmõi lac actu et non potentia tm̃ vt de quo hic ratio
Neqz ẽt omne expurgatiuum aperitiuum: subtilia/
tiuũ: ac subductiuũ ventris ẽ calidum a dñio qõ bo/
rũ aqua ostendit ordei. Põt ẽt sui subtilitate id opa
ri vt denotat acetũ. Silr quedã fria soluũt lenicndo
vel labificãdo: aut pondere cõprimendo: vel lique/
faciẽdo: seu dissoluendo: dria. 14i. Et hec duo soluz
vltima calida sunt et ficca. ad aliud qd dõm appuit.
ad aliud dõm q; facilis conuersio ad ignitum nõ tm̃
puenit ex parte caliditatis: verum ẽt non parum sb
tilitate sbe passibilis de facili. Ad aliud dicendũ q;
illa seri eductio ex lacte sit per coagulum quod lactis
aqua vt ostensum ad caliditatem alterat et ficciratez
quandam. Aut dicendum quod sicut vrina non

est calida respectu sanguinis vel colere: ita lactis aq̃ relatione butiri sed caseī trm̃. S t itaq̃ id quesitū sic pbabiliter tractum. Differentia. i 49.

Quod mentā fit frida oñdit: qm̃ illud ē fridus qd̃ infrigidat. ea Vo infrigidat. vñ. pbl. 10.

Propē gd dē: mentā i bello neq̃ comedes neq̃ plātes. qd̃ sol ēs ingr: Aut q: i fridat: qd̃ ōcis rat spmatis corruptio qd̃ est Zizū ad fortitudinē t audaciā ertis gnē. idē pozi: t pmo tertia Mente iest Vtus sanguinē corrūpēdi. Adhuc mēta ē sapotis stipti ci ꝗ aūt fridus: dzia. i. 45. Cū a sapore sufficiēs rei sumatur cognitio. Palin: In ipsa est humiditas superflua cruda fm. a. t ga. Qd̃ aūt tale calidū behertās si bi fridītatē Vociat. Eti: Qd̃ excitat appetitū fr̃m ē qd̃ acetosa oñdunt t vīr stiptica: viget. n. bis fridītas t sic. mēta Vo vt tradāt appetitū Vortat. Itidē: In gunt spuro sanguis cū aceto cōferre qd̃ aūt ita ,phcit frm̃ cū calidus sanguinē faciat emanare: apbozis. 5. Amplius si fozet calida vnius eēt nāe cuz calidītatis sit vnūqdq̃ vnigeneū reddē. Sz sapores ea plures pnuncīat hre. Quidā. n. ponunt stipticā Alij amarā cū stipticitate. Nonnulli dulcedinē cū amaritudine dicunt hre: Alij pōticitatē cū acuitate. Frigida ita/ qz est menta. In oppositū ceteri sunt ab ar. quos vi dī ponētes ipsam sufficiēter calidā. Rursus illud est calidū qd̃ lingua cū acuitate celeriter mordicat. bⁿ Vo est menta t eⁿ marie folia: ipsa. n. pticipant non modice. Et fulcit: qm̃ fm ga. t. a. est subtilioris sbe olertⁿ religs. mēta igit est calida. Propē pmuz gdē sciēdū q: mēta dyosmo grece appellata ē herba cōter nota: eno bupler. vna gdem domestica. q fiīr bupler. altera gdē latis folijs t acutis calidior acuta mēta romana vel saracenica dicta. Reliq̃ gdē mior folijs cⁿ fustis ē q̃drat: i cubiti q̃tirate fere si fimbrio filis calida t sic. in scto cōter locata. Quidā Vo in tertiū pfā ertēderūt gradū pfiderātes mordicationē festinā cū acuitate q̃ eⁿ folijs inexistit t apici: Iz stipes ipsⁿ plurimaq̃s pticipet stipticitate. t ꝯ fmones in eⁿ sapore repti sunt vt tactū varij. vñ i stomachum cōfortādo t vīr stipticādo eligēdus ē pte folijs is nō pax seu i absynthio fm. a. repīt. t ipa gdē coitum excitat. Est nāq̃s calida t sic. cū hūiditate q̃dā fere superflua. Que aūt talia vētosa t veneris excitativa: vt pastinace demōstrant t rape: q̃ gdē ast borā coitⁿ suppositā: pbibet ipregnationē. vñ dioscorides: Succus eⁿ suppositus aſi coitū iter pstrigit genitale: lac ēt coagulat. Cuius Zizū scribūt. a. t serapio fmonē recitātes ipsius fortasse corruptū. ingant. n. q: cuz i lacte dimittunt mēte frusta id nō caseat. de q̃ gdem cōtoz est sermo. Est aūt t silvestre mētastr dictū calidius t sic. calidius isto. i ipso ē t esoluto: calefactio: t exiccatio superflua ipediens: maior i faste t solijs pilosis. q. t subalbidis ferme q̃ fm dioscoridē Iz nō fit vtilis ad curā boibus aut dico nō trm̃ vt prior. Repperi trm̃ mirabilē actionē ipsius pturi aliqliter t cū oleo calido fricati sup spa mricus dax. Ipsum. n. sanavit vrinā pnocando t sudores cū humoribⁿ vaporibus pmouēdo. Propter fm Vo sciēdus q: ar. vt apparuit scripsit mentā pter alios corpa ifridare. Iz qd de ꝗ in. 3. t. 4. videbⁿ dicēdox. Propī gdē tertiū s: endū q: mēta ē calida t ficca t i scto gradu vt tradunt. Qd̃ oñdit. qm̃ illud ē calidū qd̃ calefacit partes frigidas t exiccat humectatas illis appozimatas digōnē pcurat: coitū i fridis exrat Est. n. istatius: Vmes necat: apera resolvit. talis aūt est mēta sic cū lermonibⁿ de ipsa pscriptis testāt exētia certa: qd̃ acuitas t mordicatio succi ipsius t marie apicis eⁿ oñdit. Itaq̃s brevit oñt: Iz sit mentā calidā fere t ficcā. Est aūt talis i scto dicta gradu cū eⁿ ꝗ act⁹ nō pueniat ad operationes corpis ipediēdas nisi accidēte ceu cū multū eⁿ fuerit t sepⁿ iterutū: dzia. i39. Scto eni gradus eis q̃litatis regimē nō transcendit humanum.

Propē. 4. Vo ad primū dōm q: fortassis translator nō retulit itellectū suū ad mentā iā notificatā. vel forte corruptione trāslatā qd̃ calefacit tū i id qd̃ ē. infridat: q: n. mēta corpa calefacit illa inde icitans ad libidinē cū sit ifletiua nō ē vtēda in bello: q: multiplicato coitu debilitarent corpa adeo q: fierēt timida t iō inutilia. Quare dulcⁿ dōm q: mēta p accidēs infridat t calidiores ,ppte ac bellicosiores eoz poros apiēdo spūs subtiliādo: ipsoq̃s resoluēdo vez timidi reddunt t ibecilles. Calidū. n. accidēte sic ifrigidat inz illud: pbl. 8. plūbū lane calidⁿ ceu fridū in scipm puersū: t antipistasim faciēs calefactt. pby. 8. Per se aūt nō modicū pfert coitui. vñ. 3. 10. Mente sumpta i scōis mēsis ,ppe pfert coitui. es nāq̃s pfortat mēbra spmatis valde t vasus eius fortitudinē facit sup spms ārē forte fit desiderū. Ad aliud dōs q: plures rex sunt etherogenee pp māe diuersitatem. Vnūqdq̃s enī ex pluribⁿ pstituit: farmacoz. 4. vñ alimētoz pmo: In quoq̃s fuerit stiptica q̃litas: quātū in scipsa pduxit t pstrigit appropiquātis corpora pt tñ qñq̃s idē corp⁹ hre q̃dā calefaciētia suaz ptiū: que dā Vo infrāntia. Eteni cū ab alia rōne res fit calida vel fri. t saporis talis aut alterⁿ cū sapor cāetur nō solū a q̃litatibⁿ pmis: vez ēt scōe coadiuuēt. nō. n. ē inconueniēs q̃litates t sapores nē sp fires cōcidere. Nā medicⁿ ponit oē amaz calidū: dzia. i45. t tñ opinam fridissimū ē amaz: vbi bⁿ dissolutio appetāpliroī. fiīr q̃s sempuina mior seu vermicularis fridior pcipit acutior. Ad aliud dōm q: ea humiditas non est simplr cruda: ita vt oiseriā ernea calidā ex termiet verū respectu caliditatis ipsius nālis t ficcitatis: sic ēt in cepe appet t ptasis q̃ calidior: e humiditate multa pticipant ernea. Calidū. n. plerūq̃s humidū āplius attrahit t evaporare facit q̃ valeat resoluē. Ad aliud dōm q: appetitū excitat sui stipticitatē q̃ orificium pgregat stoi t consortauit frigidos iuuat etiz caliditate t ficcitate in quibus hu. abundant huinsmodi. viget etiā frigiditate appetitus t ficcitate ptemperatur: cum vltima discretio ,ppte dissoluat acrum virtutis: apbozis. scōa. Ad aliud similiter dōm qd̃ mēta constrt spato sm. sui ficcitate t stipticitate remisso eius calido aceri cōmixtione: t id in non calidioribus proprius. Potest etiam iuuare in aliqnali qualiter incitando t sanguinem excreare faciendo. Ad aliud dōm id verum esse nisi fozet etherogeneitas materie ipsius. qd̃ ostendunt diuersus sapor radicis stipticis t olij humiditas q̃z ipsius q̃z superflua. vel hoc verum cum calidum fuerit potentius.

Differentia .150.

Quod cicuta sit frigida oñdit p democritum associātē eā fridis ita: Renibⁿ ipone succus stigni t portulace et inquisimi aut cicute. ait az dioscoridem dicentem. Conios seu conion als bastas habet nodosas: sicut maratruz folia similia seru le: Iz angusta t grauis odoris supra questūt capla rotūda: vbi flores sunt albi in qbⁿ semē ē anilo simile vel aneto Iz albū radix ē ei nō alta. Ista figdez deseripto recte vī adaptari p oē cicute: nisi sprte q: radix satis alta appz seu pfunda: coniō ēt in cicutā transferr: apbozis. 1. Quā t greci maconā vocant. Subditq̃s demū dioscorides q: ipsa nece fere ifert sui frigoris nimietate. scōo Vo de dā cā: papaver mādragora suisqamus t cicuta iterimūt vehemētis fritatis vnde Serapio. Succurā. i. cicuta frigida ē t ficca in tertio gradu: t fm Ba. ē fria valde q: deincepo recitat oē quod de ipsa ptulit dioscorides. A. ēt succurā ēā dicit q t tandē post alioz opinionē diuerlz frigidā t ficcā eandē in tertio vsq̃z ad q̃tū referēs: post. a quecūq̃s ꝗ ipsa dioscorides scripsit. Quare macer bis p oia in conio pfonās. Frida lenīre vis ē nā cicute. Vñ necet gelidi potātes morte veneni. In synonymis ēt stephanonis coniō exponit cicuta. Eti. Frm ē id quod actus p se fritatis iducit. bmōi Vo ē coniō seu cicuta. Scribūt. n. q: ꝗgelat seu stupefacit fluxū sanguis t spmatis cōpescit. pilozⁿ, phibet ortū testiculozⁿ t māmazⁿ vetat augmētū. berisipilā cōpescit t formicā. Est t venenū mortale cuius gutta venenuz ē puz t reliq̃ que fritatis imēte afferūt accētia t fulcit: qm̃ aiālia stupefacit t, pternit imobilitans. vñ stupefactōe aues capiūtur manu: et pfectōe cōfecta ex ipsius succo: vim fece t farina. Que qdē mā magis ēvt in susceptionē pditi icitenk. itaq̃s pter alia pcludit coniō sine cicutā seu succurā fridam fore. In oppositū ē pstantinⁿ de gradibⁿ testās eā calidā t sic cū in tertio gradu. Silr. A. collz. 5. ac ēt circaistās. in nullo. n. bi discrepāt in pfone aut gradu. adhuc illa plāta ē calida q̃ gdē nō aqrica vel viscosa hyeme virescit quod dcm ē ,ppter senatōes nenusar spuina t talia. bmōi Vo nō q̃lis ille pmanēs ē cicuta. cū oi virescat tpe t maxie minoz terrestris. ē igit cicuta calida. Propter primū gdē sciēdum q: cicuta ē bupler: vna gdem terrestris: altera Vo aq̃rica. Terrestris figdem bupler. Vna egdem minoz ramosa vī rescēs oi hora: fere pmutatōe trī nona: florⁿ, puata sepⁿ petrosilino assimilata. Reliq̃ Vo magna in statura bois elevata nō pax pcaua iteriⁿ ad modū calami vel ferule: nodositatibⁿ gbusdā distincta: in folijs pozi assimilata. supra quā flores crescūt subalbidi: semē fisle deserēs anno. Aq̃rica Vo bax media stipite breviori imediata t grossior: ac odore grauior t olētior. Quotiēs aūt calidū dicat t frm̃: t qūo ꝗ oz accipere: dzia inuit. i5. Propter ꝗz Vo sciendū q: auctores in isto q̃sito vt vilus potissime ex adinuicē dissensire Cui gdē fortassis dupler potuit eē cā. Vna gdē qz prioz pauci videnk. Conion cicutā audire. Arabes Vo plures ipm insqamū eē putāt. vnde prio t tertō pharmacoz. Vbi in coni greco coniō babek. Arabⁿ insqamū trāstulit t vbi fm arabē bz Bal. in pdictis q: insqamⁿ ē cibⁿ turdis t boibⁿ venenuz. A. Vo pria napellū subscripsit. qrto Vo sexta: āpliⁿ befitās ingt Ba. dre t id simpliciū tertio: q: Alfarsas: t estio ipsum eē napellū aut venenū iterficiēs. interficit. n. bomines t nō turdos cū ,ppter ipsaz venaz angustiaz ad eoz corda nō pueniat nisi vehemēter alterat⁹. in boie aūt sec⁹ cuⁿ cā Vo notat: cōplonū. 3. ex ,pportōe agētiū in adinicē t patiētiū. t iō. A. hanc ab eo ꝗz suscipiēs cām sibiq̃z tāq̃ suttine attributam fileat ō prioz i gens ez. Et dico iste modus ē quidā inuenq̃si Ba. defectū. Qua quidē cām Malinbdas fo p grēs practice ait nō nocere: qm̃ cicuta vbi grece scribit conion boies ifriat: vt meruloz infridet: illis. n. cibus. Sicut nō expedit ellebox cū cibⁿ fit turdoz: boie ēt eē vbi monachus trāstulit iusqamⁿ non occidit passeres imo eos nutrit: ñ ē necesse boies ex ello nutriri sicut coturnices. vñ. 3. pfonū Ba. cuⁿ conātur scrie iterptari. Coniō sero gdē. i. turdo cibus pharmacū Vo boi t ortitis elle cibus: pharmacum Vo boi: quā dissone igit scrie interptat Ba. fiīr. A. recitatis multis t oppositis opinionibⁿ de succaram qd exrat. tandē pcidit cū dioscoride i coniō fmones recitās eiusdē. De quo egdē p: actice Vo. Succarā dormitās letale ex fritate figs ex ipso i vino modicū accipiat soporat. Dicit ēt quidā q: succaram est spē iusqami sicut dcm̃ fuit ꝗ coniō. Quicqd tñ fit ipsum frm̃ vī t venenosuz. vñ. pb. tertia: ,ppter qd̃ ab itentato moziūt si aliquis pmacrescēs multuz bibat. Aut quēadmodū a conio erticto calido paulatim, prioz: Iz alio mō: hoc quidē. n. fritate coagulat frm̃ t ba. Vinū ut sua caliditate nālē extriguit caliditatē. altera quidē existē potuit cū q̃ scribit i synonymis. barmel ē herba q̃ inuenit toleti t filat cicute. cuⁿ loco cōstātⁿ posuit cicutā t errauit vt dicūt alij. Volunt eni arabes q: barmel fit modⁿ rute. vñ Dioscorides i fine fmonis de ruta. Altez genⁿ rute ē quā olim cines macedonie t gallitie t asie appellāt quā t multi barmela ēt vocāt: qre almālsoz. A. t serapio barmel 4. fiquidē. 7. Ruta silvestris nō ē barmel fm q: esti mauerūt quidā imo ē ipēs rute ipsⁿ t cōcidāt cū dioscoride oiseriam Iz plure eidē ascribāt eo: Iz gcgd fit i multis vī barmel cū cicuta puenire attributis: vt qd eandē fore herbā esliet. Inde barmel. n. scribit hu. purgare phlaticos et viscosos t mlīz. fiīr iebriare tā q̃ vinuet somnū cāre: fiīr et cicutā dicūt phla purgare ac qd̃ grossuz viscosuz vomitū. et scribūt barmel et cicutā pcrear Iz pcepi eⁿ radicē comedēdo q: ebriatē et somnū iducit plures figdē. n. inde reputant stupefactōe letifera venenosa: aliⁿ Vo spūm dissolutōe. vñ Circaistās. Cicuta Vtutē bz dissolvēdi et cōsumēdi q̃re ea nō vtimur in interioribⁿ: qr venenosa ē in sba et q̃litate. dissoluit. n. trm̃ q: spūs inanit: et quo spūs mortificant et mēbra. Propter gdē tertiuz sciendū q: vt in pnīsiaz ē dicere cicuta ē dupler: terrestris vz et aq̃rica. Terrestris ē calida et ficca. qd̃ eius ostendit effectus. Illud. n. calidum per se ēt est: q: hu. icidit viscosos: grossos subtiliat eos educēs vtinā et mēstrua, puocat: colicaz et ventositatē intestinorū dissolutōe curat. Epilenticis subuenit cū vino decoctū pceptōem, pcurat. Si. n purgata muliere die q̃q̃z. 3. io. sumpserit radic e ipsⁿ diebus. 40. conceptionez causat. Et recitauit mihi dñsz prudentissima cū. 7. annis nō cōcepisset q: aliquibⁿ diebⁿ vsa comestōe radicū cicute elirate minoris: masculum cōcepit Talis aūt vt Constātinus auic. et circaistans determinātest cicuta: Et fulcit: qm̃ gustātis ipsā mordicatōem et acuitatē tāq̃ fere pireiz icutit lingue. Palin. Qd̃ rarū leue cito in ignē pcursum calidū ē: complerionū. 3. talis Vo ē prioz vtraq̃s cicuta trī pericreata. Eti. odor eⁿ seu fetor magis ē magnus et horribilis valde: organū pcutiēs olfatus q̃z magne caliduz denotās, qui prauz eⁿ cōpōez oñdit et etherogeniē

marie: qõ ⁊ assa designat felida. Itaq; mihi remittẽ da si occurrerit meliori sñia: vdico cicutã terrestrẽ calidã sore ⁊ siccã. Cicuta vo aqtica idubitãter ẽ ve nenosa pessi'era vt expiẽtia cõprobatũ. quã magi pu to friditate occidẽ q̃ calidiate qõ l.c⁹ inuit nõ pax ipsius fridior. Celerrie fiẽt primi qõ nõ venenũ opa tur ⁊ tardius calidũ nisi vtus ei fuerit siũcta occul ta vt nupello ⁊ serpẽtũ veneno eo q̃ friditas ẽ aduer sa nãe ⁊ mortificãs citissime. Caliditas vo determi nãs ⁊ amica: apborisi. gnta ⁊ q̃rta pmo. Propꝑ q̃r tũ gdẽ ad pmũ dõm q̃ democrit⁹ cicutã estimauit eẽ modũ iusgami quãdã: vt aut interpretet siue Diosco ridi ẽt dõm q̃ fortassis coniõ non ẽ cicuta vt exponũt cũ alij testent ipm spẽs sore iusgami: uel aliud fortas se bmõi crister: aut q̃ conion cicuta est aqtica veneno sa ꝓcessa. Ad aliud sñr dõm Ad cõfirmationẽ vicen dũ q̃ si aliud stupiditatẽ ⁊ imobilitatẽ videat iducẽ non oz tñ ipm frigidũ concludere Nã barmel cali. ⁊ sic. in tertio gradu fm bos. Id tñ vr cãre somnũ nõ qz imobilitatẽ ac obtrietatẽ iducit. sñr lolii: semẽ ca napis: amomũ: aloes indũ. Vinũ fortius supflue sũ ptum calida exritia cãnt predicta: qm cotã caliditate ac effumatõe vapores mittũt i cerebr gbus spũs per turbant cisdẽ. vñ rõ pmitus bebetatur ⁊ somnus tã dẽ ⁊ imobilitas causantur: ita ⁊ cicuta pdicta habe bit bmõi inducere modo. Differentia iqi.

Vod argentũ viuũ fit calide ⁊ ficce ꝓplexio nis oñditur qz illud qõ mordicat ⁊ corrodit ptes cali. ẽ ⁊ sic. Corrosiua nãq; vehemẽter ponuntur calide ⁊ ficca. tale vo est argentũ viuum. vñ diaſcorides: Virtus argẽti viui est bomicidialis pondere suo corrodẽdo itestina. Duare aggregator Corrodit oẽ cui obuiat ex mẽbris intrisecis. Eri: oñ ditur calide ⁊ humide nãe qz illud qõ cito ad aliq̃s cõ uertet eꝰ vr natura ipsius obtinere. talia nãq; sũt symbola facili⁹ se inuicẽ trãsmutantia. sed argentum viuũ celerrie mediãte sumo ꝓuertit in aerẽ ⁊ vlr mo rus ipsi⁹ caliditatẽ testat. oia nãq; p se tandẽ calore. Rursus vr fride ⁊ humide: qz egritudines cãt frides ⁊ humidas vel palysim apoplexiã ⁊ fisles qõ ⁊ nomẽ ipsius grece ẽt fm diaſcoridẽ oñdit. Appellatur. n: vrdiss surpecidrar gyros ab hydor qõ ẽ aq̃: ⁊ argy ros argentũ q̃si aqua argẽti: aqua vo frida est ⁊ hu. q̃ ãt frigidum fit ⁊ siccũ lesio quã nerus ⁊ oio mem bris fridus ⁊ siccis isert ⁊ sensus mortificatio ⁊ vlr vi te denũciant. Adhuc attribuit Mercurio q̃ l; fit idiſ serens, fri ditati tñ attinet magis ꝗ astrologos ⁊ siccẽ tati. ⁊ vlr nocumẽta frigida ei ipso accidẽtia ipsius ꝗ notãt fridi tatẽ igit argentũ viuũ diuerse siet nãe. ex gbus ẽt colligit dicti cuiuslibet oppositũ. Propꝑ pmũ gdẽ sciendũ q̃ argentũ viuũ ẽ metallũ cõtinue motũ termio diffinitũ magis ex neo colore albo lucẽ ti pfusum. ꝓpter nãq; nõ adherere tangẽte terreita te q̃dã ⁊ aqueitate: ac figure rotunditate mouet cõti nue. Ad q̃ nanq; fm auẽpace semicircularit mouet vt ãdicat accessio ⁊ recessio ipsius figura. n. cõuocat ad motũ. Principia quoq; metalloꝝ a diuersis ponunt diuersa. gdã nãq; dixerũt alchimistaꝝ. i. bomozolo rũ ipa ꝓlici ex spiritibus setentib⁹ ⁊ aq̃ viuũ q̃ ficca po test aq̃ noiari. Alij vo principiũ metalloꝝ posuerũt nõ argentũ viuũ ⁊ sulphur in nã sua: sed altera ⁊ i terram cõuersa. Quidã vo dixerunt metalla ꝓfici ex aq̃ fluenti p meatus terre incuriẽti sbam i visceribus ip sius dissolubilẽ cui aq̃ cõiuncta vnũ reddit corpus. Quidã vo pitioꝝ simplr testant metalloꝝ principia sore argẽtũ viuũ velut mr ⁊ mã: sulphur vo ceu pr ⁊ actiuũ. Sũt ãt metalla. 7. iuꝝ planetaꝝ numerus. Alchimici nẽpe volẽtes eoꝝ reputatã; sciãs occulta re platonicoꝝ more methaphoris loquũt. q̃re argen tũ viuũ vocauerũt mercuriũ ⁊ seruũ fugitiuũ: qz ficut mercurius ẽ mobilis vehemẽter ⁊ ad oẽs planetas cũ sit indifferẽs ꝓuersiuus facillime: ita ⁊ argentũ vi uũ: ceu ẽt mercurius instabilis seruos denorãs: sic ⁊ ꝗ metallũ de quo. a. 4. methau. Argentũ viuũ ẽ vt aq̃ q̃ miscet cuꝝ terra nimis subtili sulphurea mixtio ne sorti donec nõ gescat in supficie plana ⁊ ꝗ ẽ ex fic citate magna q̃ ineit illi ⁊ iõ nõ adherẽt tangẽti. Et ẽ albedo ipsi⁹ ex claritate aq̃ ⁊ albedic terre sbtilis: q̃ est in eo ac ẽt ex admixtione aeris cũ illo. Argẽtũ aũt lune cõgat. qz sibi vtcunq; i sũa ꝓportione color ⁊ cõitate: Es ãt veneri pp colorẽ ⁊ ipsius cõplicabi litatẽ. Soli quoq; auꝝ dant pp ꝑciositatẽ vtriusq; martis vo serꝝ: ioui aũt stagnũ ⁊ ppẽ nãs cõmutabi litatis vtriusq; ⁊ colorẽ: saturno quoq; plumbũ pp sbam ⁊ põdus ambob⁹ fiẽt in que ẽt trãsferentes ob seruãt. Si aũt go obiciat qz Jeber i eius alchimia so lũ ponit. 6. metalla: nõ. n. argentũ viuũ enumerat. vr. n. ipm nõ esse singulare metallũ cũ mã sit ipsius. Dõm q̃ nõ ẽ simplex metallũ ꝗ magis assimilatione q̃ dã ⁊ reducione sicut simplicia reducũt i cõposita in linea directe sita: qz tñ nõ ẽ pure simplex sicut mãe rõ ꝗ aliq̃ vt oñdet principat cõplexione iõ vtcũq; põt in ter metalla nũerari. Propter fm vo sciendũ q̃ ꝗ isto q̃sito diuerse repiunt opiniones. Vr. n. q̃ nã ip sius nõ possit pcipi velut illa q̃ mercurij ꝓpter ipsius instabilitatẽ appentiã ⁊ oñtatiõnẽ. gdã nãq; pnunciarũt ipm sore fri. ⁊ bu. vt. a. in scdo gdu: alig in q̃r to. Alij cali. ⁊ bu. in q̃rto sicut cũ circa instãte: Con stantinus de gdibus ⁊ practice scdo. Haliabbas vo ibidẽ ingt ipm acutũ sore cõburẽs. almãsoris quoq; tertio: q̃ q̃si extinguit ardẽs ẽ. Jeber vero vr ipsum aquã viscosã pnunciare p calorẽ tpatũ vnitã. appet q̃ bmõi q̃siti diuersitas. Nõ ẽt difficultatẽ ꝗ inducit est: qz pauci auctoꝝ eius apte cõplexionẽ exp̃mũt. ꝗ gd de ꝗ mrabile ꝓnr. Propter tertũ gdẽ sciendũ q̃ Jeber posuit ãpm b⁹ existẽ vt dictũ imediate: ing ens demũ. Argentũ viuum manifestũ est q̃ mercuri us appellatur antiquoꝝ vsu est aq̃ viscosa in visceri bus terre sbẽ subtili albe tincte per calorẽ tpatissimũ vnite tali vnitione p minima quousq; humidũ ꝓtem peratur a ficco: et siccum eq̃liter ab humido. idcoq; fugit superficiẽ planã de, facili, ꝓpter sui aque humidi tatem. qõ fortassis apud Ar. stare non põt cum dcm̃ fit methauro. 4. q̃ aqua liquidoꝝ minime inspissat sola permanẽs nisi frigiditate ipsam ad terram con uertente. calore nãq; nullo elixabilis est modo. Ad huc non adherere tangenti accidit ꝓpter subtile ter reum qõ est in ipso ceu preinductũ ab. a. Est autẽ ar gentum viuuꝝ sicut mãlis eꝰ sba et velut mẽstruũ mulieris ex quo vtute sulphuris ipꝝ digerẽtis et adu rentis metallũ hoc generat Cũ aũt conuerti incepit ad bmõi speciẽ reducitur glandulosũ pmitus: deinꝑ cepo paulati cũ stare incipit et cõuerti. In ipo quoq; ꝗ sapiẽtes due repiunt sbẽ drites. Vna qõ aq̃: reliq̃ vo terrea: et ꝗ qddã sulphuris bz sic igit argẽ tũ viuũ põt duplr ꝓficerari. aut q̃ tũ ad prẽ terream

sulphureã: ⁊ sta caliditate ptcipat ⁊ siccitate q̃ extrin cẽdẽ ac sublimatõe calidi potentis manifestat bũida euaporatõe aquea: ⁊ iõ dcm̃ ẽ p almãsorẽ q̃ extic; ꝗ burcne. vñ. A. Sublimatũ ẽ iterficies, ꝓpter vehe mẽtẽ incisionẽ. ipm. n. fm aggregatorem ficut ignis adurit. Aut quãtũ ad ipsi⁹ subz aquosã q̃ velut mã et⁹ exsiit q̃ stat calido ꝓcit ato euaporat i fumos ob i tudines ⁊ alia iducit fritatis nocumẽta. vñ. a. Eius vapor facit occidere palysim ⁊ tremorẽ. Et Abuge rib. fumus ẽ nocius⁹ valde: nãq; ipsius assiduario ꝗ struit nerues ⁊ iducit palysim ⁊ anferi sensũ ⁊ motũ: visuꝝ obstrucẽ ⁊ audituũ: or l;q; setorẽ ẽt ꝗ. A. iducẽs cũ dentiũ putrefactõe vt mulieres fustãres oñdunt. ⁊ ad hãc qdẽ eius ptẽ respiciẽs ipse sñr. pnũciauit i ꝗ gra. ⁊ humidũ. Aprꝑ itaq; ex his aiaduertẽti qd ẽ obs: Monach⁹ tñ in ꝗ ficut i multis vr excedẽ ⁊ cũ calidũ fortassis i q̃rto grada nõ patiat secũ humidũ in eẽli saltẽ quo ad ꝓpamẽtũ relatũ: de quo dzia. 38. qõ ẽt declarat p reliq̃. Videm⁹ nãq; mixta plurima ex ꝗbus diuersis ostructa fm vnũ ꝗbz vt ca. ⁊ sic. ni trosaꝝ ventrẽ solue. fm vo alterã terreã stipticã eũ dẽ ꝓtrigẽ vt mrat in caule ⁊ lẽte: alumꝝ pzio. Ve ritas ẽt q̃siti nõ pax appꝝ ꝓsiderato mõ ostructõis argẽti viui differẽtũ. Diaſcorides nãq; scribit ipsius qõdã ꝓlici ex minio ⁊ cinabrio alias cenuari i. mit nit ponit⁹q; in foco ⁊ post duas apis horas: ⁊ qõ co rrocat aggregator. Aliud gdẽ argentũ ẽ viuũ. id tñ nõ A. qõ ẽ purgatũ seu exctũ ex minera sua ⁊ viuũ inen tũ. vñ Diaſcorides: Etiã inuenit i metallis cũ colligi tur argentũ. ⁊ audiui ip'e multotiẽs aquã currere de mõt b⁹. Est ẽt tertiũ qõ exit ex mõtib⁹ lapidib⁹ mi nere sue in qb⁹ gnãt p adustionẽ cũ igne sicut ꝗ lapi de aux euellit ⁊ argẽtũ. ⁊ hoc pp acumẽ dt eẽ q̃ gnẽ venenoꝝ. Sz tũc q̃ dicet auꝝ ẽt argentũ sic exctũ so re acumine pniciosũ: ⁊ ꝓprie auꝝ cũ tñ magis fit tpa tũ. Dõm q̃ aliter ꝗ mã ẽ dispositũ ⁊ illa p ignem: qz aliter patiẽs vt sudor ⁊ virus oñdunt: ⁊ humoreẽ ac mus napelli ⁊ ipse. sic itaq; illud q̃ ignis artificio cõ struit ca. erit ⁊ sic. magis. quod vo nã, pducit plrs frigiditate pticipabit ⁊ dũiditate. Et quãtũ ad ꝗ diligens intellectus poterit q̃situ terminare elegãti⁹ tñ mõ ãte riori. neq; valet vt idicat pomũ qõ dicit circa instãs quosdã auctoꝝ posuisse frñ in q̃rto gradu: qz ẽ val de frñ actualr qm medici nõ cõsiderãt tale i bio cor pori occurrit q̃ fm actũ vel appentiã vel fm vtutẽ ⁊ per se intelligere. Propter q̃rtũ vo ad primum qd iaꝝ dbz appꝝ: qz fm gtem terreã sulphureã cali. ẽ ⁊ siccũ. Aut dõm ipm corrodere qõ ei obuiat gra uitate. fm tñ. A. hoc verbũ nõ est cõprehensuꝝ. Ad aliud dbz q̃ nõ sequtur q̃ ꝓpter hoc sit calidũ ⁊ humi dũ qz illud qõ euaporat in fumũ nõ oz q̃ calidũ saltẽ p se ꝗ potius aqueũ calore agitatũ velut vapor aque radijs celestiũ calefactus deducit sursum. Ad aliud dõm q̃ mors ille sibi nõ iest mor a calido cũ alia eo nõ mouent ꝓtinue calidior: ꝗ magis ꝓpter subtri tũ quodãmõ: iõ ⁊ supficiem despicit plana fugiens ꝗ facili. ad aliud sñr qd dõm visum: qz ꝓpter aquo sitatẽ tridaꝝ ipsius ⁊ bu. in fumos mũltaꝝ accũtus cãt predicta: iuxta quã nomẽ sibi fuit ipositum: qz ꝗ ma nifestio: ẽ terreitate. Ad aliud dõm q̃ non iedit ner uos ⁊ alia ficca rõe ficcitatis ꝗ magis si iteũ quo da tã mõ: humida vo humiditate ledit. Ad aliud dõm q̃ adscribit Mercurio ꝓpter id qõ dcm̃ primo ⁊ nõ ꝓ pter ꝓpinquem cũ auꝝ fit ꝓpatum ⁊ sol calidus ⁊ ficc⁹ ⁊ saturn⁹ frũs et ficc⁹: plũbũ ãt frñ et humidũ: mars quoq; calidus et siccus: ferrũ frñ et siccũ. Eius aũt ꝓpso in actinis non iueniꝝ sufficienter a pitioribus ex expressa. Differentia. 152.

Vod colloquintida non multũ teri debeat: monstrat p scrapionẽ simplicũ. Rursus ter tio. i. Recipe colloqntide sane non ꝓtrite. Eri. decimo practice pcipit ga. que solubilũ sũt anti doto ꝓ medicamina mediocriter ꝓteri: qm̃ fi diligen ter teri nõ minus ogent. Et id re. fa. ꝓpens quarto Dmõi vo est colloqntida cũ non possit sui amaritu dine in decoctionib⁹ aut syrupis vel pulueriḃ⁹ sumi ꝓ potius in pillulis. adhuc ko primo. Oium me dicinaꝝ in quaꝝ ꝓtritione elaborat superflue opatões ostrũdũtur. bmõi vo tritura facit vlis. Rursus q̃ vl time trita non poterit ablui et abstergi sui penetratio ne ex villis vẽtris et itestinoꝝ. qõ ãt tale excoriatões et apa cãbit. Et firmat: qz qõ multũ terit sui subtili tate vẽtris villis et itestinoꝝ adheret et musicat: qõ ãt bmõi et, ꝓprie cũ fuerit amaꝝ excoriat p ceteris et vlcerat. bmõi qdẽ ẽ collogntida vehemẽter ꝓtrita. amp. scamonea ẽ solutiuoꝝ maximũ. ita vt fm bmo crirũ fit antbonomatice laxatiuũ. et iõ fm Me. ipsius ꝓteri et, ꝓprie antbiocens bona. Et fulcit: qm̃ Me practice decio: et aggregator. Tere mezereõ nõ sub tilissime ne forte villis vẽtris et itestinoꝝ nocent ad herẽs. Itidez Me. Trituratio ois q̃lt cũq; fit oz vt sint cũ facilitate et cõmẽsurat sbijs terẽdoꝝ. laborio sa nãq; resoluit vtutẽ: id ãt aduenit in ꝗ d vltimũ tri turãdo. Nõ igit multũ collogntida erit terẽda. q̃ ãt nõ pax ꝗ vltie debeat ꝓteri: sapit Serapio breuia rij. 7. Eti. forte solutiũ ꝓpter lesionẽ inde potẽtes ꝓsurgere pcipit ꝓsolari. ꝗ trituratione pficit grandi. Ea nãq; malitia sedat laxatiui qz nõ quotiens cunq; minorat corpus ipsi⁹ ꝓsunt vtutẽ: fm ꝓportõis mi noationẽ: imo possibile fit vt diminutio corpis gne niat vsq; ad terminũ vt vltem⁹ nihil, ꝓprie actõis in ducat cum sit minũ carnẽ repire: ꝗ bicoꝝ. i. Forma eni mãlis vt agat debita et pecilã quãtitatẽ expositu lat in mã. vñ non ẽ necessariũ q̃ fiat⁹ aliq̃ vt decẽ vi ri deserãt aliq̃ on⁹ p leuã in die q̃ illoꝝ medicinas ceu illoꝝ. 5. p mediũ: imo qõ plus id nõ poterũt mo uere. Ko pmo: et phycoꝝ appens. 7. Virtus nanq; vnita fortior ẽ diuisa. rui sua ars suffragat nãe. Col logntide aũt nũ iest a pnb⁹ remotis vt a iunctur s ex tremoꝝ educere: qõ vo vltime tritum in extrema ve let ãpius euenire, ꝓpter qõ expedit collogntidã vl time cõteri. Propter primũ gdẽ sciendũ q̃ collo gntida fm Diaſcoridẽ est plãta emittẽs ramos et fo lis extẽsa sup terrã: fikia bis que cucurbite domestice alba pilosa ipsaꝝ aduretis icisuras bñtia. Vñ Mes. Per se vocãt eã cucurbitam deserti que ẽt sel terre appellat eo q̃ in toto ãbitu ipsius herbas iterficit eri stens vt venenũ illis. et iõ arabes vocant eã necem plantaꝝ et pducit fructum rotũdũ pile similem. estq;

vehemēter amara cōposita ex ptibus igneis ⁊ terrestrib⁹ adustis plurimū. Et ē duplex: masculus ⁊ fœmina ⁊ villosus lāguinosus ḡuis aspiratī attinens ⁊ nigredini. Fœmina ꝟo laudat ⁊ colligit in autūno ⁊ ꝑpte cū expolata citrinitatē acqsiuit. cⁿ gdē plāta cū fuerit singularis i loco aut fructus ipsius i plūta ē pniciosus. tota nāq; malitia ⁊ violēta colligit in ipsa. Est nāq; canō q; mediciax laudabiliū bādictarum quātūcunq; exꝑ fuerit plurimus in loco a sui remitti euenit bonitate ipsa in plura sequestrata. i oppositis ꝟo Sriū. Vtimur āt pulpa siue ipsi⁹ adipe ꝓprius; phla viscosus attrahit ⁊ a locis remotioribꝫ vt tūctu ris. Est āt trituratio corꝑis in plures ꝑtes sequestratio q̄ diuersificat quātitate ⁊ numero fm q; plus aut minus laborat in eⁿ ⁊ritura. Et ipa gdē ē triplex fm varietatē sbe terendoꝝ. nā sba grossa bz ꝓteri maxie sbtilis mime: mediocris ꝟo medie. Tritura quoq; gntaplici de cā v̄ fieri. Vna gdē vt melior fiat ꝓmixtio ⁊ figillatio medicinax adinuicē fiē expetit i tyriaca ⁊ i alijs solennū confectōib⁹ vt ex eis reliq̄ cōsurgat nā. nonnulla ꝟo vt velocitas penetratōis medicie acqrat q̄ op⁹ sit cū ad ꝑtes lōgingorco bz puenire ꝓp q̄ lapidē cmatbitē ⁊ corallū oz vehemētissime cōteri cū medicis pulmonis. Alia gdē vt ꝓpetas vla medicie adipiscat qua actionē alteri⁹ iducat manerlei: appens ḡrto ēt de re. sa. q̄ i cimino acqrtur cuz n. paꝝ cōterit educit p secessuz. qñ ꝟo marie qz debilitatā p vrine meat⁹ euacuat nā cuz medicia fuerit ōbilis nō potēs feces educē sbtilitatinq; se ad vrinas cōuertit. vñ. a. ⁊ Me. fm ga. Instituti in vltia puluerizatione cymini ⁊ cuz ect solutiuū factuz ē, puocatiānum. Quarta ꝟo vt malitia remouesat a medicia ⁊ b i se. qz fit violēta ⁊ nāe inimica. ⁊ hac de cā colognti da teri oz extreme. Aut rōe ptis nobilis ⁊ sensibilissime cui occurrit q̄lis ē oculus: practice. io. Est. n. se sibilissime corꝑis ꝑticulax. 8. de ige. vñ oz pulnere⁊ seu alcob ol q oculis administrant vltie triturare oio.

Propter fm gdē sciendū q; i hac dzia diuersificati sunt maiores. gdā. n. vt sili⁹ Bezar ⁊ aggregator cuz seruitore de farmacoꝝ ꝓparatōe ingunt colognti dā nō multū terēdā ne villis vētris ⁊ intestinoꝝ adherēs vlcerat ipsa. Imaginant. n. q; ipsi⁹ sbtilitate i tm penetret i ptesiq̄ q̄ trāsit vt neqat ablui ⁊ abstergi ab illis. Alij ꝟo bis opponunt oio: vt serapio ab bzcutator. a. ⁊ Me. testant. n. bi vna colognti dā fore vltie terendā oio. vñ. a. Dz vt in eius cōtritione ad vltimū deueniat ⁊ neqz fit aliqs ꝑtētus q; ipsa sit ī ā valde trita. hanc ēt serie exprmit Me. q̄uis scrapi oni ascribat. quid autē sit de hoc videbitur ꝓnter.

Propter tertiū gdē sciēdū q; tritura triplex existit Quedā nāq; grossa: alia sbtilissima: nonnulla ꝟo media: qō inuit. a. ex pmissis. Dico itaq; hinc q; tritura mediocris ē detestāda oio qm i ipsa ꝑtes remanēt sēsibiles mēbroꝝ villis adherētes ita vt difficile sepent inde. neqz adeo sūt ad pnitatē redacte tritura vt hac malicia repmatur sufficient colognticle. qō voluit b i gens neqz fit aliqs ꝑtētus vt ea fit valde trita. vtraqz tm trituratiōnū extrēax vitatē pōt ꝓtinere. nā dicētes eā nō multū teri eⁿ minoꝝ ispiciūt adhesionē ptib⁹ inde ⁊ facilioꝝ eⁿ ab elsdē eductionē cū alijs ī argutis fulciti. Relig ꝟo acqsitionē icolumitatis ex vltis trituratōe ⁊ abiectione nocumēti; quos egdz fulcio magis in pnitiax ⁊ defendo volēs cū eis colo-

gntidā vltie Steri oio vt ⁊ nulla ps ipsi⁹ fit mālesta sensui imo q̄si ad mixturā pueniat itellectus ita q; sere mimū vnius alteri⁹ tāgat minimā: ⁊ plurimū q̄s plurimū. sz id vltis fit vt iductū ē trituratione. Vñ Me. Mibi vr q; in vltie puluerizata frāgatur ⁊ a pmixtione ꝓiūctoꝝ ipi: ⁊ ptrāsit loca viscerū ablqz ipressione lesionis i eis. Amplⁿ illud qō adherens villis vētris ⁊ intestinoꝝ volutōis iflat vlcerat ⁊ aḡat ē, phbēdū. bⁿ i ꝟo agit colognticle non extreme: vt aunt sz med. ocrit aut ēt paꝝ contrita. Eti. pharma cū opat in aduſqz plurimū i fumos ⁊ vapores dissolutū: dzia. i. q. i. id āt aptius efficit ꝓtritū extreme. dictū ē. n. q; vltia ꝓtritū iuuat medicinā i ꝑtes penetrare ad q̄s ꝓtius nō poterat pueniri sz colognticle ē gd tale. Et firmat qz cū sit vt ꝓmissū amarissima ē grosse sbe. tale ꝟo dcm ē ablqz ipsi⁹ ēt ipsectione vehemētissimā nāz sustinere itaqz colognticle ē vltie terēda. Propt. 4. gdē ad serapione simplicīū gd di cendū apposuit. Ad aliud sisr. a. gd dōm ēt visum, uel logtur de colognticle qñ sbmittit p clystere i colica ⁊ nō p os vt ifra. Aliū ēt alig negatiue cārēt pricula. Ad aliud dōm q; vex id: ⁊ ideo colognticle ē vltime terenda vt ipsi⁹ obtundat violētia ⁊ attractio laboris oſa nō tm ipsius ꝟtus tollit oisaria tritura cū fit violēta ⁊ sba grossa. Vel fmo ille Dificat in cōmultis cū pauciores sint medicie i grossa sba adeo violēte. Ad aliud sisr dōm q; destruunt eni aut oio vel ꝗ gd ⁊ remittunt ab eo q̄ ꝓtius. Ad aliud p interpōnē dōm. Pōt. u. ablui ⁊ abstergi ⁊ iō nocumēta nō iducere pdicta. vñ. a. docens colognticle ultie Steri pcepit ipsa b y dromelle ꝓus ifundi deiñ exicerā teri adhuc ēt si nō posset ut nō multū trita lauari ⁊ abstergi: tm tritura ut tactū ibecillitate lesionē nullam aut modicā posset iferre: ⁊ pcipue q; doceē cū gūmis sticis inuscatis admisceri ut bdellio dragagāto ⁊ mastice ⁊ bⁿ. Ad cōfirmationē ꝟo qd dōm apposuit qz ꝟtus eius tritura remittit effrenis ut ledere nō posſit. Ad aliud dōm q; nō est sile de scamonea ⁊ colognticle adipe uel pulpa cū illa sit acuta subtilis sbe. Cuius aia destruit ut tactum laboriosa tritura: b āt grosse extremā sustinens trituraā. Ad cōsirmationē q dem sisr dōm: aut sortassis hec i mezereon ēt fuit illoꝝ ut in colognticle opinio. Ad aliud dōz q; sba sdi pis uel pulpe colognticle: qz grossa subtilissimā pati pōt trituratione. Pcessum ēt est vigorē colognticle ut cunqz tritura dissolui. Que autē alterius partis suo similiter pcedunt modo. Differentia. 152.

Dod non ois cura perficiat Sno monstrat: qm apbozi. 5. Quecunqz infrigidata calefacere oz exceptis quibuscunqz sanguinem saturum est emanare. in bis igitur, saltem instantiam recipit canon. Amplius ibidem: Aqua frigida est ⁊ humida ⁊ tamen ponitur curare tetanum repletionalem ex bu. constructum pblegmaticis. Eti: Epidimiarū. 6. Volo: volorem soluit unde duoꝝ volorum qui simul fiunt ⁊c. Topico. 4. Febri ⁊ obtalmie nihil est contrarium ⁊ tamen plus curant earū. De regimine ꝟo sanitatis: 3. Laboze oz laborē soluere. ⁊ tertio idem mega regni: Humida corꝑa cū humidis: siccum cum siccis curare oz. Ac primo tertie: Labor labore curatur. Rursus eodē q̄rta. Nō ois replo neqz omnis ꝓplexionis malicia: suo medicatur Sno ex eūone ⁊ oppositione. Amplius. 3. pma

Regimen subtilitatium est nociuū ei q bz 'odem cā cibi grossi, ꝑter colerā. Et eodē. 16. Sz Hipocratem. Vomitus qñq; pbidetur vomitu: ⁊ fluxus fluxu

Pelin. Calor naturalis calidus morbⁿ tm curat calidos apparens primo sa. Multi ēt curantur sorma specifica: cui nihil videtur Sriuz. Rursus. sca monea calida ⁊ sicca curat febrem colere huius tamrōne sebris q̄s materie. Adhuc si omnis cura per Srium curat: morbus numeri ⁊ quantitatis curari nō poterit. Cum nihil in predicamētis quātitati ponat Sritum: amp. si ea pc rsicitur Sriis: erunt in gradu et mensione sibi opposita in tegni. Que aūt talē ertāt: aut eoꝝ vnū non aget in aliud si oio fuerit equalitas vel ad furiam pamplius incitabit. Itaqz non oio curatur completur Sno. Cuius oppositum scribitur ō humana natura. ⁊ aphōꝝ tertia. Nam ex plenitudine quecūqz egritudines fiunt ⁊c. Vnde erbicozum. ij. Medicine sūt inste fieri per Sritum. Eti. omis actio est a contrario: primo de ge. ⁊ coz. sed curatio est quedam actio. Est igitur per contrarium egritudis curatio. Propter primū quidē sciendū: q; cura ē, p uidentia seu sollicitudo alicuius vt gmanent iuuante nocuo depulso. Que duplex existit: vna quidē vlis seu, puidētia ō aliquo mō quocūqz. Iuxta illud. curabūc. i. puide sibi. Est ⁊ alia pticularis vt hec oppositione pfecta. Procuratur. n. subiectuz puta corꝑ vt in eē gmanent morbū abscindere seu mozalig aiaz Est aūt contrarium fm idem genus distantia sicuti gdem gratia videndū primo quō contrariū fm srisſumatur multipliciter. deinde qualiter apud Ba. ⁊ demoz quidam in modis contrarij subingatur exꝑ ſmonibus acceptum medicoꝝ. Propter primum huius sciendum: q; penes srif. contrariuz inuenitur accipi multipliciter. vnde gdem, ꝓprie, pur in qualitibus repitur. in eis. n veritissime ē contrarietas post locum vt centri ad circūferentiam. Cōmentator. 8. ⁊. io. metaphysice. Cum eñ qualitatibus ēt saluet maxime distantia. Nam vere contrariozum vnū maximū ⁊ perfectum non bñs excessuz in illo gnē. Reliquum ꝟo ab hoc distans per omne. Quare. io. metaphysice. Cōtrarietas est diuersa id ē distantia perfecta. Posita eni sub eodē genere cōtraria maxime a se distant: ⁊ in eodem, susceptiuo simul: ⁊ fm sorte ñ pnit in p: educamentis: vnde. ij. de inge. Contraria sunt per multum ad se invicem distantia fm aliquod vnū genus. Sic igitur de rōne vere contrariozꝝ est q; maxime a se distent ⁊ q; sint in eodē genere ac idez differenter tm bēant susceptiuuz. Et ideo in talib⁹ cōtrarijs nō ꝓtingit vni plura Sriari. io. metho. Tantū eni vnū vni ē oppositum. Sunt ⁊ alie cōtrariarū acceptōes. 5. metaphy. Cōtraria. n. dicūtur eē que non possunt simul iesse eidem differentium fm genⁿ puta musica et albedo. Et que plurimuz differūt: eo q; in eodem existant susceptibili: vt album ⁊ nigrum nere: vt homo ⁊ asinus. Etque plurimuz differunt eoꝝ que sunt sb eadem potestate: velut congruuz et incōgruuz sub grāmatica. Et hi duo modi postremi boꝝ q̄tuor videntur, ꝓprius nomē contrarietatis imporare. Dicūtur ēt contra predictos modos q̄tuor contraria cōius. Quedam gdem in talia habere. Alia vero in suscipere. Reliqua in actiua eē vel passiua. Aut agentia esse vel patientia: vt abiectiones. aut acceptiones vel habitus seu priuatiōes. In bis eni contrarietas vr fo a qualitatibus cāri. Dicūtur ⁊ contraria cōissime quecunqz sunt fm vnā cathegoriā diuersa. Secundum eñ id q en: ⁊ vnum multipliciter dicuntur: sic ⁊ alia ab his sequentia. Hoc et enim modo dicentur Sria: quecunqz ex equo diuidūtur modo quocūqz. Qualiter ⁊ predicamenta dicēt opposita. Dicūtur ēt non tm extrema extremis contrarieri: vt ponitur. io. metaphy. Vex ēt modū ipsio: puta media vox Sria ē ad vltimā sicut acutā. acuta vero ad granē: ⁊ fuscā relatuz albo: vt nigr ⁊ nigro appet albū: physi. 5. Propter huius ꝗ sciēduz q; ꝓpendēs Ba. Sriij multipliciter igt. ij. ō ige. Si nō vis dicere Sriox ꝓtrarios eē curatōes dicas oppositoꝝ sore oppositas. seu sensit Hip. cū Platōe: quē signidez Platonē dicit sore diuinū semperqz se quendū: oportereqz nomina contemnere. nō āt rex doctrinā cū multuz conserat ad salutem: ⁊ eorū sallimentuz definat in pniciem. Et q; siue vtamur, ꝓprie nominibus aut ꝓpꝓie: ex hoc nihil plus vel minⁿ acquiritur laborantī. Non enim in q̄litatibus soluz: vex ēt in quātitatibus ē repire bmōi contrarietates quā Aristotelici oppositionē appellāt. Non eni magnū dicunt puo sore ꝓtrariū: sed opposituz relative: neqz similiter multū pauco. Et eodem mō neqz dēsum raro: neqz remisso intensum in predicamentis. Si a tm bmōi contraria fm Hipocratez nominātur ⁊ Platone facientes ex contrario gnātiōem. Ingt ēt Ar. non obseruasse suā legis in nomin bⁿ iaōrem Cum principia phyficoꝝ prio. puta mātz ⁊ sormā cū priuatōe poluerit contraria que tm non sunt q̄litates vex sbe. Adhuc scripsit secundo de gnātione ⁊ coz. igni aquā contrariari: aeri vero terrā: ⁊ si sint sbe. Sōt. n. ex contrarijs passionibus ꝓstitute. vult quoq; Ba. q; curatio primo ⁊ per se debeat disponi seu morbo. q accidens āt ⁊ secundario accidenti. Eo q; morbū cōsegtur velut vmbra corꝑis: tertio ō accidi ⁊. ij. de ingenio. Et ideo morbo iterempto ⁊ accidis iterimet consequētur. Pōt igitur ex hoc accipi q; cōtrariuz ē duplex. Quoddā nāqz imediatuz disponi p se occurrēs. Aliud ꝟo mediatuz alterius gra ⁊ q; vnū per se ⁊ aliud p accidens. Vnū q; ꝓprium et reliquū cōe. Et q; in accidentib⁹ ēt pōt cōcedi cōtrarietas vtcūqz seu fluxibilitas cōsecins porox apertionē: cōtrariat detentioni eoꝝ angustiam consequenti.

Propter tertiū ꝟo hui⁹ sciendū q; pticularius ac medicinalius ꝓtrarie accepto dispōnis itēio triplex repit: Quoddā. n. ē intrinsecum: aliud ꝟo extrinsecū nonnulla ꝟo mixtū ex vtroqz ꝓfectū. Intrinsecum ꝟo tripⁿ diuersificat. Rōne gdem gubernātis seu ꝟtutis regitiue nā dicte: de qua in tegni. Sium nā ogatrix existit: medicus āt minister. vñ Me. ō pharmacis. ⁊. 8. practice. Nature est curare ⁊ nō medici Eius ꝟo opus dignius extat aliqd porrigere nature. Vel ex pte fulcientis: q̄lis ē corꝑis nā dcā ꝓpio ⁊ compō: ⁊ cōis vtriusqz nā. Vigore tm principali cōplonis cum ea sit compōnis ⁊ nature cōis potior cā de complonibus apparens primo. Complo eniz ꝓpter q̄litates ex ghus ꝓsurgit: principiū est actōis cū ois tendē actio pficiatur qualitate dzia. 60. aut rōne instri: puta calons inati vel spūs. Ipse nāqz est stm nature qno agit es. Cuius quidem natura est: non solum frigiditatem sibi contrariam qualitate um

pugnare ⁊ ostruere: vex ēt caliditasē ⁊trariā quodā mō sibi ꝓportionatā. Mouet. n. ipe spm̄ ad expe llēdum nocumentū caliditatis ex nec: vapore ipsius re mouendo ⁊ ipsū resoluēdo: eiusq; materiā adurēdo Hanc āt nām nō hz frigiditas. Nō. n. ipugnat ⁊ destruit nisi sibi Ꝑiā adueniētē caliditatē. F rigiditates aūt mime. ꝓpter qs caliditas dr̄ innata non aūt frigiditas. Et ideo ꝑmo scēa. Nō comparatur frigiditati ex colcodea corpis. i. darore vite illius qs cōperat caliditati Contrariū fit extrinsecū tripl̄r variat: vel ex pte qdem influēte supiorio. Interduq; nāq; talis supior occurrit influxus q aliquo dictor ⁊trarietatis modor egritudinē tollit aut minorat: puta luna qn cōiungit sorti: aut loco applicat quo infirmi natali stella fuere illi fortunate vt tactū sepius. Aut rōe ministerij cuiusdā ⁊ ita medic⁹ disponi ⁊trariat. Est enim subminister nāe hz alio mediāte vtpote natura opēt. Nā fortuna q deniuolus qs vt influxus ⁊ artifex per medias qs faciūt opat materias. Natura Ho ipsa p se ipsam trib⁹ ꝓpleto priculis et ſcēa vt spūs mēbro spmatico. ⁊ ſcēa carnali formali. ij. de inge. Vel et p te instri quo infirmi obedictia: ministror idoneitas ⁊ exti insecor adaptatio. ꝓmpta. egritudini aduersā tur destruēde. vt pmus istruit afforisn.⁹. Cōtrarius Ho ex bis cōmixtū est morbus morbo. ad curationē supeniēs p se vel arte. vt sebzis spasmo repletiona li. ⁊ q̄rtana epilensie. Propi fm qdem sciendum q oēs cōsenserūt tandē curā ꝓfici Ꝑio cū fit artis pncipiū. ita nāq; hz esse notū ceu ianua i domo quā nul lus ignorat. Cōmentator. 2. metbap. Principiū. n. nullus negat i ignorātia. q. negat ōis aut ꝓ fama. 4. metbaph. Differēs tñ posuerūt contrariā ſz q diuersimode ꝓstruī ponebāt corpa cū ea posuerint differē ter cōponi Vel ex ēlis bis q̄tor alterabilibus ⁊ passibilib⁹. vt bip. ⁊ ar. Aut oppositis. sicut Empedocles ⁊ asclepiades. Seu bis vt atbomis ⁊ corpibus anarmis icōpactis. vt democrit⁹ ⁊ epicur⁹ pmus elo rū ac morbi. Tales. n. morbos ⁊ p ꝓnā cōtrarietatē in cōpositione ponūt'tm̄. vt angustias porox ⁊ dilatationē. non āt in ꝓplexione vt ꝓplexio. Propi tertiū Ho sciendū: q canon vlis'pmanet curatīonis per cōtrariū. vt inductū ex vetere ⁊ ar. vñ in tegni ⁊ i q̄ multis. Curatio vnū hz modū ⁊ marie cōez intētionē et qd solueudū ē ⁊trariū ⁊c. Nō qdē vilus ē gastruere iducēdo vt calide disponi frigidā fore ꝓtrariā ⁊ frigide calidā ⁊ i alijs fit simpliciter ⁊ ꝓpofite Nō ēt cōfirmat. ij. de ige. ⁊ aphorismor scēa. Emperia magis dicēs ꝑ adeo fore manifestū q rōne indigeat mime. Est. n. maria ⁊ pncipior pmū artis curatiue. Principior āt non est rō posterior fine. Nō tñ qñq; conat rōe firmare: qm̄ duob⁹ Ꝑijs egpotērib⁹ fere applicatis ad invicē et eor actiōe ⁊ passione. medū qdā ꝓfractū et ambobus necesse ē cōsurgere vt appet ex ꝓiunctōe nimis seu glaciei ac ignis vel aḡ seruēntissime. cōplexionū.). Nā imoderatū cū fit ⁊trariū qdā ꝓter nām vt morbus: moderatū vero fm nām ceu sanitas fiet necessario ꝑ imoderatum ab altero imoderator Ꝑior in artis administratiōe fm contrariū ad mode ratū. i. sanitatē aduocari. Et de dissēpantia incōgli. interimunt oia ⁊ corrūpunt a contrarijs. Cū igit sanatio fit ꝑpōnū interēptio. ij. de ige. p ⁊trariū necesse erit fieri. Itidē contrarior contrarie sunt rōes de ge. ⁊ cor. ij. Sed cōsernatio

⁊ curatio sunt Ꝑia: cū idem diuidāt ex oppposito ⁊ oppositis debebātur sbiectis. Cū igit cōseruatio fiat p sile. Dzia. iis. Quare curatio eidē oppositis ficiet cōtrario qs si qs mordeat ga. ingens ꝑ pncipiū curationum nō debere ꝓbari cū sit notū p se veniens ad bñ tem. Nulla. n. scia vlis vel priculoris ꝓbat suū subiectū. a. i. metbaph. ⁊ Cōmentator. 2. phy si. Cū oīs ratiocinatio ex notioribⁿ ꝓcedat. Hom̄ hoc pncipiū ga. roborasse nō inq̄tū medicus ſz magis vt nālis. p. p quē ēt modū demonstrationes iduxit in cōfirmatione saltionis nāe ⁊ numeri cloxi in libro eotundez. vt ⁊ ar. i. phy si. disputat ⁊tra parmenidē ⁊ melissū testātes ola vnū esse ⁊ imobile induens sicut testatur habitū metbaphysici. Aut nō est inconueniēs sciaz ex gbusdā posteriorib⁹ ⁊ signis suū declarare subiectus vtcūq; ⁊ marie cās ipsius. Vñ cōmētator. 2. phy. Impossibile ē aliquā sciez vez ⁊ priculare declarare suū subiectū ē: siue p signū siue p demonstrationē qs nō est ita i causis subiecti qm̄ declarat eos p signā nō p demōstrationē simplr. Aut melⁿ fuit ga. in tā bzeui arte demōstrationē tacere: ceu filuit i aphorismis. Nesce quoq; q curatio certa nō quocūq; ficiē ⁊trario: vez ⁊trario p oppositū eālis i gdu. Est āt is ādrupler cuⁿ glibet i tres diuidit mansiones. Dzia. ij39. F it ⁊ qñq; opus adiūgere gdualitatis ad medicine extrimādo q i trāsitu deqdāt aligd cū po laborāt iscuerit i pfundo. Ju ꝑ illud tegni. Si ita accidat vt io. gdē numerus ꝑ calidⁿ fit excessus ⁊ reliq̄. Hoc ēt verificat Ho tute adeo robusta suppositā: vt Ꝑium recte p oppositū dispōi ea valeat tolerare. Multo tiēs nāq; nec euacuamus p oppositū totā repletionē neq; p alterationē Ꝑiā conamur destruere et fibi gdē oppositō nāe vigore mor boz curatione nō sufferēte. Vñ primo scēa. Cū multa egressio ab eālitate accideriť. ꝓportionale ⁊ nō ꝓportionale ab eo diuersificat iō q Ho tus debilitat. Et iō q hⁿ ꝓcuratio ij. de ige obmittit ne ab idiotis auxilijs detrahat sanitatis. Hmōi āt ⁊trarietatis curatōis eālitas gdualis ꝓfirmat rōe. qm̄ si curatio vt oīsum sit ꝓrio. Et si simplr̄ ad simplr̄: ⁊ magis ad magis: ⁊ marie ad marie. topico. 2. Cura pficit marie et Ho ⁊ marie Ꝑio. Hoc āt est fm eālē gradus excessū. Amplius dzia. iis. duplex ē sile. vnū gdē in gre: altez Ho i spē ⁊ nā in quo vere similitudinis salvat rō. p qd ibidē oīsum est ꝓseruationē fieri marie. Nō. n. sile a sili patitur: pbl. 8. ira ⁊ rōe Ꝑietatis duplex erit ⁊trariū assignare. vnū vz in genere. alterū in spē ⁊ nā per qd marie curatio fiet ⁊ egritudis destructio cū in ipo potissime rō Ꝑietatis obseruet. Huius āt contrariū ſz est in eālī gradualitatis excessu: ⁊trarie gradualitatis excessu. ceu afidictū sile fm est cū suo sili in eodē gdu pūtale. Itaq; pficiet curatio p ⁊trariū in eālī gdus excessu locatū. Ad hmōi aūt certā gradus ⁊trarietatē excessus peuenire nō possum⁹ ita tā scia nr̄a foret vt q asclepij siue Esculapij reputata. vñ. 3. de inge. Ego qdem si posset naturā vniuscuiusq; cognoscere esset eiusdē scie cui⁹ asclepius erituit. Sed cuz ꝑ fit ipossibile studui vt nihil eor q hūana cōpreḃendit nā modo ꝑtermirterē aliquo. Nā vnicuiq; natura humidū inest ꝓprio qdā qs nullatenus lingua pōt explicari. Et q̄uis nō possumus peuenire ad id qs est certū: administramus tñ nature artificiali nec cura p eālē quantū possum⁹ percōtrariū considendo

in sugaci ⁊ diligenti eius ope vt q superflue ad ditā est vltra eālem Ꝑiētatis excessum ipsa resecet: qs vero minus ē supplear ⁊ augmēret. Propter q̄rtaz Ho ad primā ē dbz q quātuz ē ex vera cura imediata vt oīsum pficit Ꝑietate: ita vt ifridata recalefacē oportet. verūtñ ꝓpter timorē accidētis vt fluxⁿ sanguinis futuri ex calefactōe porox rarefactiua ⁊ sanguis ad ex ductiua, pbidē calefactio fritatis imediati ex tunctiua. Cōiter tñ fluxu potcrit calefieri getatō. Licet. n. cura principalr̄ vt aqquit dispōnibus debeat ⁊ nō accidentibus. Nōnūq̄ tñ ipsor ꝓcuratio dispōnum diuertit curationē ⁊ destruit. Sicut oñdit colica ex phlegmate vitreo cāto frissimo: in qua ꝓpter vehemētiz accidentis vt doloris cogimur administrare sria stupefactiua seu filentū opiuz ⁊ hmōi dzia. 24 vt sensus tollat a mēbro ⁊ nō q cā remouēs dispōnis: imo ez hmōi amplius intendūt ⁊ extendūt. Ad aliud dōm nihil fore Ꝑium eis vno uoie notato velut iustitia iniustitie. Fm nāq; cōmen. 5. phy. Speciebus egritudinis spēs Ꝑiant sanitatis ⁊ reliq̄: dzia 65. Ad aliud dōm q loquitur de cura solutōis continuitatis cuius curatio per oppositum est vnitio. p sile Ho reducere in id quod fm nām fuerat reducere ⁊ tūc caro curabitur būdis ⁊ nerius siccis: dzia. 107 Aut ē eis Ꝑium trinsecum gnāle vt sanitas in cōi hz non singulare. Est. n. sanitas spēs spālissima: dzia p tacta. hz extrinsecum priculare vt debitis ex rerū nonnālium ⁊ medicaminū exhibitio. Ad aliud dōm q Ꝑium sumitur mediatū ⁊ remotū. Vel q natura regutiua cū instrīs ipsius vt ꝓpione ac inato calo hmōi curatōem perficit: que posita est dispōnibus Ꝑiari. Ad aliud dōm id fore vez cum eius regimen nimis ⁊ fuerit sabrile eo q est cā nocumenti alio modo. Nimis. n. quitas comestōis in soda ēlis: nocumentum affert. vt lbs demū. gnāt. n. coleram sursuz effumati nā q non minus q̄z replo grossi cibi doloz iducit cū magis ⁊ minus ad eadem iducit diuersas in tegni. Vnde cū nō interueniat recta Ꝑietas nō cura subsequitur vez potius iteruenit fintdoma. Ad aliud dōm sstr nisi tm̄. Ad aliud dōm q hz non appet p Ꝑium imediate fieri iducitur tñ Ꝑium ꝓsequiter. Aqua enim fria ꝓgregando calorē nālem interius. ⁊ antipistasiz faciēs calefacit sortificādo ipm̄ q demuz p viam cōtrarietatis ⁊ instri frōs quinores ⁊ humidos calefacit ⁊ resoluit: pb. apparens. 9. Nam ad vltimuz in huius Ꝑium iteruenit hz non appet primo. ad alia dōm q dolor solvit dolorem ⁊ labor curat laborem nō per se sz per accidens eo q icitat nām cū spiritib⁹ ⁊ humoribus transire de vna pte ad aliā: ita vt materia ō loco dolētē primo remota: ꝑ dolor sedet ⁊ filtrō laboze cū materiaz satagat trāspirare. Ad aliud dicendū q hz calor nālis ⁊ ēmeus in eo q calor cōuniāt. opponūtur tñ nālitate ⁊ inālitate. Ad aliud dicendū q in actōe a forma spēi ē ⁊trarietatem ēt eālitatum assignare. dzia. 60. Vel saltem localē q̄ cōtrariētatū ē pria fm cōmentatorē posita. Ad aliud dōm q scamonea hz imediate non fit cōtraria tertiane cuz vtraq; fit calida ⁊ ficca reddit tñ denuo sibi cōtraria ipsaz primēs. Euacuat. n. colerū eandē cārinaz. Ad huc in tali actōne salvat ēt ⁊trarietas fitus ꝑtacta qz scamonea vnū obtinet locū mā Ho attrahēda reliquū Quod oñdit colere adductio. Cuz. n. ea cōiungitur scamonę getat actio seu i ferro ꝓspicit magneti applicato: dzia. 141. Et forte qualitatiua dzia. 60. Ꝑ ibafinis quoq; aphōr fa extrineā valde huic ꝑstat rūsionem: ingens q ex ante data bōectiua diete diagridium accipit vires vt q calidā ⁊ siccā: ⁊ q hoc colerico sile ꝓtraria q̄litate diete imitet ⁊ deponat humoriez ⁊ iō cibos offerimus frōs ⁊ humidos: vt lactucas oua sorbilia ⁊ filia. Ecōtrario flā calefit ⁊ deponitur Mlia Ho calefit ⁊ humectat: et ita deponūtur hōres. Sz tūc dicā non Ho tute occulta sed potius q̄litate ipsor erit attractio: quod plures oncrose ferūt. ad huc nūq̄ traherent nisi ꝑdispositi cibis. Nō nō oz hz id ꝓuenientius pficat. Ad aliud dōm q cōtrariū sumit cōite ꝑ quaq̄z oppositōe et diuersitate q̄ aliqliter in quātitate pōt reperiri. Aut melius q hmōi nō est simpliciter in quātitate sz in q̄litate cum sit q̄litas seu dispō naturali nocēs actioni dzia. 72. F ūdat tñ hmōi qualitas iterdum in quātitate Ꝑium vel discreta vbi dr̄e ⁊ qñ dzia. 74. ad aliud dōm q non reparantur oīo eālis. dzia. 18. Vel si repiantur vnā supat aliud freqēter reiteratū vt medicamen morbū. adhuc nā superest ꝑ regitiua medicamini auxiliatiua Sic etiam incitaretur ad furiam modico tge permaneret illud transiens confestim in quod dominatur.

Differentia. 154.

Quod morbi cura fit sorti medicina incohanda ostenditur. Nām aphōr fa. Scōm istarū egritudinū a gbus superat saluari laborantē tentare oz maiora offerre auxilia. Et per Ho detestantem. 5. de inge. Erafistratem incipientem etiam in sorti egritudine a debiliori medicamine. Et i. q̄rto q̄rta. Vlcera cum curantur indigent in primis mordicatione. deinde gradatim peruenitur ad id qs est leniorio mordicationis. amp. cum materie est multa ⁊ inherens ꝑtibus valde grandi egetur medicia. vere nāq; egetur sorti que firmata aphōr quarta. Id aūt euenit in morbi principio cum nondum fit materia vllo mō mutata. Rursus dzia prior. Cura persicitur contrario equipotenti gradualiter morbo: sed in principio morbus excedit quantitate ⁊ qualitate cuz nullam adhuc euacuationē aut alterationem suscepcrit a natura. Palin omne lesiuū mor ⁊ fortiter est a corpore ꝓpullandum cum corrumpiuum cristat. talis Ho est morbus in principio ēt exīs cum de rōne ipsius fit operationes essentialiter ledere. Et i. cum natura est valida sortis expetitur medicina. Sic aūt ē in morbi exordio: cum nondum fit morbo satigata quod eius icidāt accīdtia. Nā circa principia ⁊ fines oia hz veterē accidētia ibeciliora. circa statū Ho sortiora. ⁊ q̄z i morbi pncipio a sorti id boādū medicamie Oppositū quoq; buⁿ vt q a debili medicia fit cura i choanda. scribit. n. tertio pria talr̄. Oz in cura sode vt incipiamⁿ a debiliore medicinaz ⁊ gradati procedamⁿ donec sciamⁿ ex dispōe morbi q ipse iā ē abscissus vñ Me. i practica. Incipiamⁿ a leuioribⁿ sicut cōsuetum⁹, procedētes ad maiores. Itidē hip. q̄rto re. a. docet curare acutos egritudies et phleminātia hipocūdria i pncipio cū phlomis detestās pharmacie cuz mihil ea phlegminātis educat neq; passio remittat sed potiⁿ resistētia egritudini et sane colliquant loca. sed phlebotomia leuior est medicatio q̄ pharmacia secūdo re. a. Palin ars est imago et sequela nature. Ipsa Ho a debilibus incohat semper ad sortiora procedens. Vnde proble. 10. Natura in fine operosa et

adipisci facit ꝓfestim non eāt in ꝓncipio. igit a debili
ori medicina cura ē inchoāda. Propter primū g
dē sciēdū q̃ gd fit curatio ꝛdie innotuit ꝑori. Est.n.
morbi p oppositū eātio cū dcm fit eā ꝓici ꝓ ꝛdo.
Quid aūt morbꝰ gdq; medicis dīſis onſuꝫ. 72. ij.56.
t. ij37. Ipsa quoq; vltra illa tacta ē auxilio alteratōe
seu euacuatōe morbi expulsiuum. Est itaq; duplex:
Vna gdē alteratiua q̃litate opans absq; eo q̃ in cor
poris vt sic ſbaz ingrediat calefaciēdo ifrigidādo exic
cando t būectādo: reliq̃ Vo eātiua modis ꝓtectis.
ꝛdie. ij41. Est āt ſortis medicis duplex: t ita p opposi
tū debēt aut i se: q̃ pue quārtarīs ens vehemēt opat
vt scamonea euacuārꝰ seu opiū: vt q̃ bāorē sorte al
terat aut educit ſic mīlā ꝓmo oppens q̃rta t q̃rto pri
mo. Propter ſm sciēdū gdē q̃ crasistrates ſortē
egritudīnē t periculosā curare icipiebat cū debili me
dicia seu sanguis ſcreatiua: quē gu. ipugnat. 5. de i
ge. assistans cundē naute negligentiā ſue nauī prestā
ti dōec frangat t deiceps det vnicuiq; tabulā indēs
p eā fi pōt euadē. gdā Vo iceperunt a debili medici
na timētes ne sorte ſubita occurrat ꝓmutatio in nāz.
quoꝫ defectꝰ. 3. t. 4. oppebit dōoꝫ. Propē ter
tiū Vo sciēdū q̃ egritudo ē duplex. Quedā nāq; e ſt
periculosa Vſuta ſine ipſi periculū mor imminet seu po
stea: reliq̃ Vo huic opposita. ꝓmo gdē ꝓfesti a pric
pio ē ſorti medicis curāda: nisi ſortis medicis fuerit
ſibi ꝓis velut clyſtē acutū pu⁹colice ſtercoroſe. Nu
midā. n. ꝓpetit ꝓmitꝰ mollitiuū t deiceps reliquū:
reliq̃ Vo debili. vñ ꝓ crasistratē ga. Nō ez nos icipe
a puis t debilitꝰ medicis vt ex his intēdam⁹ ea q̃ fi
li ſtendūt dicētes initiū curatōis optere fieri a puis t
minutis medicis qb⁹ nō pualcūtib⁹ fiant magne t ſor
tes cū id expediat i passionib⁹ securius. ſz i his ex g
bus ifirmꝰ morīt vt ſi prīſim iciderit: ex ꝛdū a puis
medicis nō ē ſciēdū: vex a ſortib⁹ t crebris: q̃re ꝓ
mo q̃rta. In egritudinib⁹ i qb⁹ ē timor t nō, ſum⁹ ſe
curi ex defectu Vtutis ſi qd facē debem⁹ tardauerī
m⁹: aut aliqd ex eo alleniuerim⁹ a ſorti medicis p
mo icipe debem⁹. Ille Vo i qb⁹ nō exiſtit riori ez oz
dīnē ad ſortiorē ꝓcedat ſi ei nō ſufficerit debilis q̃re
alterādēr refert ſgnantis ſciuiſſe fleubothomatū ma
ne t vespa venas de ſub linguaciciſas: ac datū priſa
ne cū ſucco diagridiū ſuiſſe ſero. Cui⁹ gdē diſtinctō
nis ps ꝓbat alterutra. Nā ſm hip. Ad vltimas egri
tudines vltie cure ad certitudinē fūt poētes. Egritu
do Vo vltie piculosa taliū ē ſuppoſita adhuc ſarma
cere i valde acutis ſi ꝓcupiſcit eadē die, qm tardare
i talib⁹ malū: aſſortiſmoꝫ q̃rta. ſz eadē die q̃ icipit egri
tudo ipsa ē in ꝓncipio: t ſarmacia dicta ē ſortis medi
cis. Etī: vltie repſom vltia debēt euacuatio i tegni:
t ſitr egritudini oi expedit vltia p oppositū t directa
ꝓ ſietes. ſz hꝰ est Vlutior egritudo: igit i egritudinis
ex ordio ſortivtēdū ē medicis. Sz ꝓ apoplesia ē pi
culoſiſſima egritudinū ac Vſutiſſima. t i de tertio p
ma ſcribit. Sz vt icipias a debiliori vnctionā ſi ꝓſert
t ſi ꝓmutate ad illud qd ē ſortiꝰ. Dōm q̃ i egritudīe
ꝓtracta icipiendū a ſorti medicis q̃ de ſe ſortis ſit i eu
cuādo marīe ſepando ac ēt alterādo q̃lis īnūctio nō
est logē ēt tēpratiue cū ingt: ſi cōſert vt bip. de cura
pleuresis: cū calefactorijs ſcōo re. acu. Aut illud di
cit: qz oz euacuationē ꝓcedē. Demōſtrat t ꝓ alte
ra ꝓfate diuiſiōis qz cū mā est i digesta geſcēs ſer i
mdtanō eget ſortiori alterāte ſeu euellēte. talis Vo

in principio ē. Palin: nā nō ſuſtinet repētinas imu
tatōes cū oē ſubitū nāe ſit ꝓtelatiuū affortiſmoꝫ ſcōa
ſz cū i principio egritudis debilis itimorose medicis
ri ſorti incipit medicamie ſubite introducit imutatio.
qz cū ſit debilis ſub ipsa nō pax adhuc ꝓtinet nālitra
te quā oz paulati t p ſilla magis alterare. itaq; a de
bili b icipiendā medicia. Primā ſigdē ꝓtē oppoſiti
curatōes ēr oñdunt expiētia tradite t p ꝓſio ſcōs. q̃
gdē cure debenē morbo t accidēti alterādo t euacu
ando. Rōe gdē alteratōis qm febris consonica ſi fue
rit adeo adurēs incen ſiua vt timeat aſſatio cerebri t
vētris t dem ſpaſm⁹: ꝓtecipit i diuiſionib⁹ mor ve
hement cū frigida extinguī. Etīcus ēt desperatus
ꝓcipit moz in frigidā ꝓici vt etīcus deueniat ſene
ctus in q̃ pōt dīri⁹ viuere q̃ in ꝓori. io. de ige. In
ſpaſmo Vo docet de repletiōe cū calidis ſubueniri.
Quantū gdē ad euacuatōes vt educat ſanguis vſq;
ad lipothomiā i febrib⁹ ex eo factis t vlr i aliis egri
tudinib⁹ vt appoplexis ſgnantia dū cōcesſerit alis.
Et ſilr in dolorib⁹ ſortiſſimis febribusq; ardētiſſimis
ſarmacū ꝓecipit ꝓma vel ſcōa die dari vſq; ad lipo
thomiā t ꝓductiū. Idē aūt accidens expetit vt do
lor oñdit colice vehemētiſſimus i quo timore mortis
celeri⁹ administrat narcotica vt vinū i ſyncopi de cā
ēt calida. Itaq; i morbo minori ꝓmo leui vtēdū me
dicia: i altero Vo ſortiori. Sz ꝓ. 8. de cura palyſis:
Nō ꝓperes i vſu medicinꝫ ſortiuꝫ i ꝓona reimo
tarda vſq; ad q̃rtā vel ſeptimā. Nō ſi fuerit egritu
do ſortis vſq; ad. i7. Differt igit curā cuꝫ medicinis
ſortib⁹ q̃n morbꝰ fuerit ſortis. Dōm q̃ i palyſis vna
fit ſortiori ter ſe alia nō tñ tota est ſortis. i. piculoſa vt
b intēditur. Vel palyſis ſz fit ſortis rōe materie ſa
cte viſcoſe idigētis cū alterantib⁹ multa ꝓparatōe di
gestiua affectuatione ſortē nō tñ rōe acutatis eēn
tie morbi t accidentiū de gbus magis b ſmo. Pro
pter. 4. Vo tñ ex ꝓdictis appeat tam dōm tñ. gd
aūt ad primā est viſū. Ad aliud dōm q̃ non remanet
filis diſpō i vlcere ꝓius t poſterius cū primo fuerit
ſanioſū ampli⁹ inſenſibili⁹ minus. vñ. 8. Senſus nō
ſentit ipſū i primis, idiget nāq; abſtersione cū eo qō
pōt hanc abſq; dolore ſufferre. Ad aliud dōm q̃ ſz
t materia ſit hmōi: p parū tñ ipsa obedit alterationi
aut eñoni ſorti cuꝫ ſit ad multū groſſa vel viſcoſa ſeu
ſubtilis ibibita. Rarius tñ exiſtit furioſa. Nā multa
ſm hipo. nō concupiſcunt. t ō dictum est q̃ ſatagēs
materiā educē idigētia nil euacuās ei⁹ ſanas deſtruit
ꝓtes egritudini refiſtētes cū mollia oporteat ſarma
cere t mouere nō crudā. Ad aliud qdez dōm per id
potest apparere. Ad aliud dōm q̃ leſiuū oē a corpo
re depellendaꝫ conſeſtiꝫ: niſi aliqd ipediat ſeu oppo
ſite materie diſpō ꝓpter quā ſortis in ꝓncipio ledit
vt oñſum est medicina. Altera enīā duoꝫ capitū hīſ
ſz ledat non tñ amputandū cū moꝛs ſeqtur inde. Ad
aliud ſilr dicendum. Ad ea ēt que alteri⁹ ꝓtis appa
ruit gd dicendum Vñ ad primā dōm q̃ loquunt in
egritudine impiculoſa minime Vſuta concedente na
ture ſpaciū egritudinem paulatim i debilibus cura
re alterando ſi euacuando. Ad aliud dicendū q̃ egri
tudines ille magis erant ex materia ſanguinea. Vt
q̃ ꝓblebothomia non eſt minor t debilior medicina
ſarmacia cum vlr euacuet tam ratione humorū om
nium q̃ corporis totius. Ipsa tamen minori ſertat
periculi ſarmacia cum poſſit ea melius compeſci. ad

aliud gd dōm: ꝛdie viſum. 18. t. 16g. monſtrabitur.

Differentia. 155.

Quod odor curet tātū alteran do t nō ſolum
alēdo vt q̃ directius q̃rit an nutriat ipse. qz ſi
ſēſu t ſenſato odorabile nō ꝓfert ad nutrimē
tū ſz ad ſanitatem manifeſtum vt. n. ſapor ſe bz in nu
tritione ad nutrēda: ita odorabile ad ſanitatem. Nō
duplr ꝓ pitbagoricos, ꝓbat ponētes quedaꝫ aliaium
odoribus nutriri eo ſortaſſis qz ipoꝫ inueniebant vi
cera ciſſione vacua vt alec: qm ſicut alia ſūt cōpoſi
ta ita oz, vt alimenta cū nullū ſimplex i corporcū nu
triat: ſz odor ē hmōi cū ſit q̃litas quedā ſpūalis ac in
tionalis vt videbit quod ſulcit qz aqua ſimplex plu
ra ō qua magis vt non nutrit cū aere ꝓpoſitior t cor
pulentior appeat cui preſtare idira eſt intentio. Neceſ
ſe ſore ſilr ſuperfluitatē ipſi fieri iterius vt alialibus.
aut exterius vt plātis. Amp. quod nutrit opꝰ bz lo
co digōnis ipſius vt viſcere. ſz odoris ſenſitiuū eſt i
capite. Adhuc obiecta ſenſuꝫ ſunt ipsecta ſeu t ipſi
ſenſus cū diuidātur ex opposito. ſz obiecta tact⁹ alūt
aial t ꝓſtituūt vt calidā t ſrīā tc. 2. 3. de aia. nō igit
qz olfatus. Vna. n. ſpēs opposita nō iuuat alteram
ad eſſe topicoꝫ Boe. 4. Eti. Eadē est mā que nutri
tur t ꝓſtituit primū de gnātōe aialium ſo. Dia eniꝫ
nutriūtur ex eiſdem ex gbus fiunt. 2. de gene. t cor.
Sumus aūt non ex odorib⁹: vex ex humiditatib⁹ ſp
maticis. Palin: nihil alimētat niſi triplicē pri⁹ locū
ꝓmeet digōnis: ꝓplo. 3. Dodor aūt cū queniat ad na
res haine nō ꝓtranſit locū cuꝫ per nares cerebꝝ pe
rat. oz ēt quod nutrit in miſſuꝫ ptiſanariā t tandem i
humorē ꝓueni cū ſere ſolus ponat nutrire. nō igitur
odor alendo curat ſz potī alteratōe ꝓſortādo. In op
poſitū ē ga. cū plurimis medicoꝫ. vñ ephōꝫ. 2. que
ſumptione Vtutis optimuꝫ. vbi Vo citiori p odora
tionē. Eti. quod delectat replet t ꝓficit nutrit: cū rō
ni ei⁹ quod ē alimētare ꝓtineat: talis Vo eſt odor. vñ
epidimie. 6. Dodores leuatorij. i. resoluti i vaporoſa
emanatione delectabiles replētes ꝓficiētes. Pali
ij. de inge. Virtutis ſuba ꝓplex per ſpm carnifoꝛmē
ſbaz t p ſolida. Et ſilr⁹. n. vnicuiq; ſpēi Vtutē opa
ri oz. Spū gdē p reſpirationē t trāſpiratōes t ſāgui
nis euaporationē gnari ſolidoꝫ p cibū ſolidum: ſicut
generi carnoſoꝫ ſpēꝫ p nām mediā humidoꝫ t ſoli
doꝫ corpoꝫ. Prior āt nutritōis modus viſus ē ſpāl
ſalē p introductionem aeris vapori odorabilis, itaq;
odor alimētādo ēt bz curare: t ñ tñ alterādo. Pro
pter Vo primū ſciēdū q̃ odor ē. nā ſine forma ſicci eu
chimi. i. humorofi i humido. ſ. ablubili t mūdabili
p tale nāq; humidū natū ē ablui t mūdari. odorabile
eni nō ē paſſio aeris t aq̃ inquātū ē gddā ſpicuū il
lis cōe: ſz magis rōe ablutōis cuiuſdā t mundatōis
euchimi ſicci. Noſce ſigdem antigores cōiter diriſſe
q̃ odor ſit ſumalis euaporatio. Quod mirāduꝫ eo q̃
adhuc id plurimi Ar. attribuūt modernoꝫ: cū tamē
idē ipugnet ingens q̃ odorare ſit aialib⁹ in aq̃ vt piſci
bus: t i aere vt aliis. Fumalis Vo euaporatio ē paſ
ſio terre t aeris t nō aq̃. Nō igit ſm hoc odorarent
aq̃tica cū hmōi fumalis euaporatio nō poſſit eē ipsa
cui⁹ paſſio ē vapor. neqz ēt pōt dici q̃ ſit effluxio eēdā
odor: qz tūc nō ꝓueniret aeri: ſz aq̃ ſoli. Sz dico q̃ ſi
repiat gd cōe aq̃ t aeri q̃ tūc erit ſz hāc ipugnatōem
Ar. deſcriptio ꝓueniens odoris vt dicat. Dodor eſt

vaporoſa diffuſio ſiue emanatio. Vnū. n. hoꝫ vt aq̃
ꝓpetē. reliquū Vo aeri. Eet. tū. 4. ponit t ſatis im
prope: q̃ ē vaporoſus fit cōis paſſio oiuꝫ q̃tuor elōꝫ
vult. n. q̃ vaporoſū terre pp ꝓuenientia i altera q̃lita
tū recipiat ab aq̃: t q̃ aq̃ ſili ō cū ab aere: ſicq; q̃ aeri
ab igne: t ita diſſolutū ad nrm ꝓueniat ſenſuꝫ. Seq̃
ces aūt. A. aliter ꝓdictā ipugnāt odoris deſcriptio
nē dicētes odorē nō ē fumalē euaporatōem ſeu diſ
ſiuionē vaporoſā: eo q̃ odor ꝓueniat q̃nq; vt i cede
accidit grecoꝫ ad gngētas leucas: t ad mille ſucce
dēdo a diametro i opposita directe. In tñ aūt abſur
dū ē ꝓdictā euaporatiōem ptingere. t ſortaſſis qa
dicet ꝑter eos q odorem realiter ponūt i medio ſore
q̃ hmōi euaporatio ſimplr i tentionalis reddetur: vt
correcta ſaluet deſcriptio, hmōi tñ diffuſio vaporoſa
magis dicit odoris cām q̃ ipm. vñ. A. Fa prio pluri
ma cā in, ppingtate ad Vtutē odorādi ē ſba ſubtilis
vaporoſa. t ō qdē fmo exgſitiori i, pblematū expōē
gte. 12. Dodoꝫ Vo ſpēs eſt duplex. vna qdez p ſe vt
dī odor ſuauis t fetid⁹ ſeu iocūd⁹ aut horribilis ſicut
q̃ floꝫ t cadauerꝫ. Vel p accidēs t ſilitudine ad ſapo
rem: ſicut dī delectabilis aut triſtabilis ſm q̃ ſic aut
aliter fuerit affect⁹ alimēto. dī t dulcis amar⁹ et reli
qu⁹. Spēs. n. odoris prime notum⁹ cuꝫ hūc ſenſū ce
tere aialiū itenſiue deteriorē hēm⁹: ꝛdie. 45. No
tandū quoq; intra cōmen. 2. de aia. q̃ ſicut color bz
duplex cē, vnū in corpe terminato ſeu colorato: q̃ ſi
bi ē nāle t aliud ē i medio vel diſphano q̃ ē ei ē
neū ita t odori bz. n. ē in humido ſe pabili ſeu corpe
odorabile q̃ ē ei ē corpale t nāle. Reliquū Vo in
medio q̃ ē ſpāle ac exneuꝫ. Subdo ē q̃ in medio
bz duplex ē quoꝫ vnū eſt reale ſiue nāle: cū mediū
non exiterit multuꝫ, fueritq; odorabile in vaporoſa
emanatōe nō qua ſeu quod ē euaporoſum valde ſub
tile aereū: aut ſup primas ꝓiectū ſi corpus ei⁹ fuerit
ꝓterminatū. Cum aūt medū fuerit amplissimū: aut
odorabile non tale ſm alterꝫ extremoꝫ: vt Vſus or
ganū itentōaliter ſeu ſpūaliter extat tñ vt tactū: ꝛdie
141. aſſero ēt q̃ medio quocūq; mō aut odorabili exti
te odor ad organū eius itentionalē puenit ſolum cuꝫ
ſenſus fit ſuſceptiu⁹ ſpēꝫ ſine mā. 2. de aia. vnde to
tidē de aia. A. Sentire ē recipe formā rei nudaꝫ abſ
q̃ mā eadēq; iformari. Hec tñ itentio mālis fere ac
velut corpa respectu ſpūalitatis coloris: t maxie in
medio t ſoni accedēs ad nām tactus t guſtus. quod
oñdit eo q̃ plures t ꝓxie intentōes viſibiles poſſit p
cipi i eodē ſil medio t aliq̃liter ſoni: non ſic odorabi
les. Noſce nāq; q̃ ſz odor itentōaliter magis orga
nū imutet in medio: tñ pōt eē realiter t intentionalē
ſm gdem modicā diſtantiā vel magnā. Nō oñditur
q̃ obiectū tact⁹ maius vt calidū et frīā pōt realiē eē
in medio obiectū imitās et intentōaliter vt ſpēs cali
di et frigidi ꝛdie. 167. gd aūt ſit nutritio oñſum. ꝛdie
30. Nutrire quoq; eſt duplr. vne gdem ꝓprie vt ali
mentū ſui operans mā vel metaphorice ſeu agēs ſui
q̃litate alterando et cōſortando ad quod nutritio tan
dem ſegtur vera. Id aūt nutritōe indiget qd reſolui
tur et deperdit. Hmōi aūt ſuba tripler nra exiſtit ſpā
ſba carnifoꝛmis et ſolida ſpmatica: vt dcm antea. gd
āt ſit curare ac alterare ſuis inotuit q̃ſitis: Pro
pter ſm Vo ſciēdū q̃ in iſto q̃ſito extat diuerſitas vt
appuit ex argutis. gdā ēt dixerūt vt ꝓtectū ſolum bāo
rem nutrire. Sz quid de his tertio apparebit propo

no Sci-

sitoꝝ ⁊ ārto āpli⁹. Propī aūt tertium sciendū q̃
odor nutrit nutritōe ēt vera spe. s. ⁊ ppē aialcs. qui
est i medius fact⁹. pmo p vaporosā emanationē demū
qz trāsiens p trachea arteriā i pulmonē ⁊ cor: demū
qz p arterias innumeles i rete mirabile vbi digerit nō
paꝝ ⁊ vltro i cerebꝝ ptingēs ⁊ digestio fact⁹ ipse nu
trit ⁊ repat dissolutos. nō aūt vere nutrit qñ occur-
rit olfact⁹ organo cū sit tūc q̃litas q̃dā simpler: ⁊ adhuc
intēctionalis sere magis. pus āt i medio corporeitate
pticipat. Pōt igīt duplr vt ⁊ calor cōit accipi: p cor
pore vz odorabili ⁊ q̃litate odorifera. ptes āt grossio
res vt carnisormes ⁊ solidas magis q̃ certe nutru q̃
litate easdē pforrādo. vñ de vtilitate ppal'ñ dcm ē in
fmone de bitu fm bip. opinionē q ipsi ē duplex uti
litas. q̃ꝝ vna ⁊ pcipua ē calozis Pnatio inati. Alte-
ra Ro ē mulcebris nutricatio spe aialis. ⁊. 7. de inua
mētis: Vtilitas ābelitus scba ē cibare spm aialē. ⁊.
9. de ige. Spa irrigat ⁊ nutrit p ispirationē ⁊ exhibi
tionē q̃ ex resisormi ē replicatio. Adhuc. 3. ij. In plu
rimo qō accidit ex syncopi oz vt icipiat ⁊ laborēt cū
eo q nutrit spm ex odoribꝰ bonis nisi i syncopi pfoca
tione mricis facta. vñ de medicis cordis: Quaꝝ me
dicinaꝝ eq̃liū i Ature dulcior gdē ⁊ aromatica effica
tioris ē inuamēn. ⁊ ppteres Vtus mēb: ox attractis
ipsa recipit sortiꝰ ⁊ spūs ide celeriꝰ nutrit p potēticz
habuerit nutriēdi ⁊ ab ea celeriꝰ patif icq̃tū ē medici
na. Eti; Joānes alexādrinꝰ sup illud odores lenato
rij. qdā referūt mirabile de democrito. qn. n. voluit
decedē vitam hāc deridēs festiuitas debebat celebra
ri solēnis i aldiris ciuitate i q̃ erat. ⁊ aldires rogātes
ipsū ñ decedē ne ciuitas festiuitate epulaꝰ. rñdit qz
illis democritꝰ vsqz ad quot dies vultis q expectē:
q direxit vsqz ad tres vel q̃tuor q sūt festiuitatis ⁊ pce
pit sibi tūc vas mellis afferri ⁊ ipo pmāsit illic q̃tuor
odorādo dieb⁹. Alij Ro direxit q pcepit furnū apiri
⁊ i eo panes decoq: ⁊ ita ex odore panis pmāsit. Et
ꝗ sortassis ē qō recitat oribasius i aphorismis. Pbs
referē qdā q ad odorē mellis. 40. dies vixit. sz puto
lrz corruptā p additionē cisre figure q̃tuor denotātis
Ro āt vt ptēdāt auctoritates bⁿi nutritiōe ⁊ certa
spūs nutrisāt psat⁹ sulcit rōe: qm oē mixtū nutrit: sim
plex āt mime ita q ēt venena pniciosa serpētis ⁊ na-
pelli dria. ⁊ 42. nisi illud mixtū fuerit venenū putrefa
ciēs ⁊ corrodēs vt calx: es vstū attramētalia: arseni-
cū: argentū vinū sublimatū: ⁊ vlr bⁿi mineralia adu
stione ppata. vñ sarmacoꝝ. 3. In medicis q̃ interficiūt
p id qō faciūt accidē de corrosione ⁊ putrefactōe non
ē possibile vt nutriat penitⁿ: ⁊ si q̃titas eaꝝ sit pua in
termio pranitatis. Sūt eni in gnē suo Prie nāe bois
sz odor. pat ē resolut⁹ in medio a corpe odorabili pe
netrās vt tactū p ptes itrusce⁹ ē gd mixtū. Palin:
Nutritio ē assimilatio eiⁿ qō nutrit i. ppriā q̃litatē ac
ēt sbaz illiⁿ qō nutrit dria. 30. sz odor pfigurat⁹ ⁊ spe
valde pueniūt. vterqz. n. corpⁿ existit sbtile aerū de
facili alterabile resolubile mobile calidū ⁊ siccū: pōt
qz vnⁿ alteri pdicto aducire mō cū agēta ⁊ patientia
egerāt tactu. Rursus figdē minⁿ inest ⁊ qō āpliⁿ ierit
sed aer minus vt nutrire: nutritqz tñ. vñ de inuamē
tis. 7. Aer attractⁿ p ptes cānē pulmonis ab extrise
co icorne alterat pulmonis: scbo i venis pulsatilibⁿ
⁊ pcipue i bis q̃ sūt i rete Mirto sb cerebro ⁊ alterat
alteratōe pfecta i cerebro ⁊ fit illic spūs aialis leuis
purus. 3. vero theorice Loctionis necessariⁿ fuit aer.

aer eteni exterior spūs nutrit vitalē ⁊ augmēcat ⁊ qz
vitalis ē aialis mā: ⁊ hāc nutriet cōit. vñ alexādēr i
pbleu. p inspirationē subingrediēs aer i corde sbtili
atus ⁊ ascēdēs p arterias ad cerebꝝ cū eiberi ⁊ aia
lis spūs pstituit q si corpⁿ existat figurat corpi: si ve
ro sbtilis fumⁿ purissimⁿ ⁊ splēdissimⁿ aia digerit rō
nali. Alico. Ro pipathetic⁹ i l. is. pbl. Scire oz cōf
nationē calozis fieri p aerē nō vt qdā putāt ad fui re
frigerationē imo ad nutrimētū. in puis. n. aialibⁿ p
nus ē calor: iōqz p corpis pozos sufficiēs aer i gredi
pōt ad eiⁿ nutrimētū. Itaqz odor nō solū curat alte-
rādo vex ēt nutriēdo ⁊ marie spm nutritōe Ro pref
gnatū. odor ēt. put q̃litatē sert intētionalē iporta im
propie tñ ⁊ mediate nō solū spūs vex ceteras cū aia
nutrit ⁊ pfortat ptes. quo facto demū nutriunt vere
velut aia accidētia gaudiū ⁊ delectationē afferentia.
odor quoqz suauissimⁿ aie ē cibⁿ. ar. de secretis ⁊ de
mascenⁿ i aphorismis: Dlsat⁹ et marie si saliat fumⁿ
i capite celeriⁿ q̃ qō bbik cerebꝝ iuuat. Sz circa p
dicta dubitat cū positū sit aerē nutrire cuiⁿ oppositū
scribit de sensu et sensato ita: Neqz aq̃ vult ip'a sola
nutrire i cōmixta exris. Et multo gdē minⁿ rōnabile
de aere. Et ti. nullū simpler nutrit cū tale oporteat re
staurari q̃le qō deperditū vñ eloꝝ i. q̃ ex plib⁹ pponū
tur oio ex talib⁹ q̃lia sūt cōponētia custodiunt. qō āt
deperdit ē cōpositū mixtū. et iō tertio. io. Nō ē vt aer
solus sicut estimāt qdā puertat vt fiat spūs: sicut nō
sola aq̃ nutrit vex vnūqōqz coꝝ aut ē ps nutrimēti
vel ē facies penetrare lubricitate. sz aq̃ est ad nutrim
tū corpis et aer ad nutrimētū spūs. et vnūqōqz duo
rū. l. nutr mēti corpis et spūs ē corpⁿ cōpositū ñ sim
plex. Et iō col. 2. Int possibile pposito nutriri et sim
plici tūc. n. aial eēt simpler ex vno solo elo Z bipo.
de humana nā. nō igit aer qcq̃ nutriet. Hōm q aer
et vlr elementū oē pēt duplicit accipi: Aut put ē sim
plex paꝝ oio et singulare et ita vt arguitz sufficiēter
nō nutrit vl' put alijs ēt in spera exris sua pmiscet vt
cunqz ficut marie accidit B dicto primens: dria. 132.
Ea. n. fumitterre ac vapores cōmiscenk ascendētes
desturuqz ignis p radices solares lati deorsū: ac ex re
fractione ipsoꝝ ad terrā et aquā puenientiū eūqz ide
suscitātiū. vñ eloꝝ. i. Non oz i aialis corpibus terrā
q̃rere syncerā et nō mixtā: qm neqz in mūdo talē de
mōstrare potes. Eteni q̃tuncūqz ipsius accipias p
tē mox hec et calore aliquo et humiditate ac aere pti-
cipat sba. et filr in alijs. Quare farinacoꝝ. i. nullū q̃
tuor eloꝝ sensatoꝝ ē pure: cui nō aliud fit pmixtū ab
eo apud sensuz et vsum. aq̃ vero ab B longinq̃ est pu
ra et mūda. q aūt ita mixtuz pōt nutrire ēt vere ma-
rieqz qō pua nutritōe indiget vt spūs et ppie aialis
ondit: qm in aq̃ subtilissima et clarissima oziuū vivit
et nutrit pdinue auget et florescit odorē ēt non amit-
tens: et i ea filr aq̃ fontali subtili preclara pspicio pi-
sces singularit lapidib⁹ ipressos et pcipue trutas cā-
cralia et bmōi viuere et nutrire diutissime: ver me ēt
in puteis limpide aq ac preclare filr. et lacertulū dcm
salamādra. Et ex B gdem dōm appet pceinductis cū
dicit eloꝝ cōcludā sim. plici puro. Propter. 4. Ro
ad primū gdē dōm apparuit cum odorem ar. accipi
et pro q̃litate odoratiua simplici: et non p vaporosa
diffusione. Ostensum est. n. q elementum pōt nutri
re spūrū neqz odor sic nutriens bz superfluitatē simi
lē vt locū exquirat receptiuū. transpirat. n. absqz

sensu. Ad aliud dōm q illic sunt loca digōnis ⁊ tria
puto pulmo: rete serinuz: ⁊ cerebri fuba: aut pulmo
cor ⁊ arteric. Ad aliud dōm q odor bmōi vere nu-
triēs ē corpus sensibile quoddā vaporosuz diffusum
q̃litatibus tactis affectū primis ⁊ secūdis nō aūt ter-
tijs. tūc. n. simplicē q̃litatē odoratiuā iportat. Ad ali
ud dōm qz fumus et odoribus: principia. n. gnātio
nis nre fuit mā aquosa ⁊ aerea plus vaporosa emana
tiua de re. sa. appens initio. Ad aliud gd iā dōm ap
paruit. Ad aliud dōm q illud audiendū ē de nutriti
one plurimū ptingente ac ea que pnū grossioꝝ: spūs
aūt subtilis ptibⁿ. q āt, pptius nutrit eiⁿ est inat⁹ cō-
plantatus in principijs nostre pstructōis. g. n. fluēs
vel cutrēs gnātus quotidie ab alimētis p motū cor-
dis ⁊ arteriaꝝ digerit subtiliat ⁊ puertit in spm ānādi
ctū simpliciū. 5. Dic āt currens spūs adeo nō nutrit
Ro: cū sere fm vnāquāqz receptōem minor ⁊ āplior
fiat. ij. de inge. Ad aūt verius nutrit oz manere: ad
ea ēt q̃ alterius ptis gd dōm appuit. pcludit. n. odo
rē nutrire, put ē corpus ab odorabili dissolutū ⁊ ite-
rius assumptum non autē certe fm q̃ qualitas extat
simpler intentionalis aliqua.

Differentia. 156.

Quod precentatio in cura nō cōferat ostendi
tur: qm ouidⁿ de amoris medela. Nulla res
aiatas deponet pectoze curas Ba. 6. simpli
cū singularū deridet medices i. antātes quosdā et
piurātes herbas. Amplⁿ piermenias. i. Propī no
strū affirmare vel negare nō erit oro Ro vel falsa. In
cātatio Ro ē oro quedā affirmatiua vel negativa. fi-
cut. n. res se bz ad vex ⁊ falsum sic ad operi. 2. meta
pbi. ppter ergo affirmatōem vel negatōem nil aget
in nram. Eti. Nihil agit vltra suā spēm. sz icantatō
cū fit oro q̃dā in genere q̃litatis in pdicamētis. sani
tas āt i genere q̃litatis vel sortassis ad aliqd q nō so
lū spē vex ēt gnē differūt. Est ēt icātatio qd ranqz i-
tentionalr mouēs: sanitas aūt aliqd reale. Adhuc p
mo q̃rta. Res medicatōis rebⁿ pficit trib⁹: puta nu
trientibus potōe seu medicina: ⁊ manuali opatōne.
vñ Ba. prniano. Ton corpis medicina i hec tria re
digit: medicamērū ferrū ⁊ ignē. sz icantatio nalla est
istoꝝ: vt mōstrat ex pfecutōe ipsoꝝ. Rursus qō sa-
nat bz alterare cū sanitas reducat eo. sz icātatio non
alterat qz q̃ bmōi in mā cōicare oz qō nō icantationi
adest ⁊ sanitati vt practū. nō igit sanatōi pcātatio cōf-
fert. In oppositū qm homer⁹ in pria rasod a recita-
tat q̃lr berisis sacerdos ppter Briseidā filiā suā ra-
pta p Agamēnonē rediēs sec⁹ littus maris sobilātis
ea gdē nō obtēta rogauit icantatōe solū dicēdo q̃lit
sacrificauit sibi ⁊ sacrificabit si de grecis faceret vltio
nē ita vt sol pcitatus imittens arcu sagittas eius seu
radios causauit pestē i mulos primit⁰ ⁊ canes albos
⁊ demū in homes vt cogeret Agamēnō Briseidā red
dere sacerdoti Calcade figdem rectoride pestis hui⁹
cām assignāte. Eti. tertio pria de amore. Vetba in
bmōi pferūt capitulo. Adhuc ō cā motus aialiū quo
dāmō spēs intellecti calidi aut frīdi: delectabilis aut
tristabilis talis existit q̃lis rex vnāqqz ppter qō tre-
mūt ⁊ timēt intelligētes solū eis ēt nō existibus sz ima
ginatio tm: dria. 135. Bmōi Ro vt appebit ē incan
tatio. amp. illud qō pfidentia salutis aggnāti egro-
to iuuat in cura dria pretacta. talis aūt est incantatio
vt eiⁿ indicabit rō. Cōfert igitur in cura. Propī
primū gdē sciendū q scribit Socratē dixisse incātati
ones sore Ro bas aias decipiētia hūanas. vt aūt in pre-
iacētiū fit log mā: pecātatio e oro admitāda affectōe
i subsidiū icātati precipue pfidēti explicata. dr āt oro
ad discretionē terminoꝝ nō significatinoꝝ q̃ cū fuerit
ō mir o ⁊ occultio. āpliⁿ cā reputās icātatus eēt cō-
ferat magis: ⁊ iō q̃tū possibile occultatōe vtendus.
deitatē. n. minuit q secreta mystica vulgat. ars noto
ria pcātans ēt cū grādiori diligētia dz ipsas, pmeⁿ vt
tā ab ipo q̃ ab icātato dignissima ⁊ reputata possit am
plius cōferre. cū. n. fuerit de ipsa amplius cōsidera
vt ita eūdem iuuabit marie: iuxta illud dria. 135. Ille
plures sanat egritudies de quo plures cōsidūt. Eiⁿ
quoqz cōferre, pbat explicatōe cū oro tripler cōfistat
Boe. piermenias. i. Vna gdē in mēte ipsi⁰ format⁰
exrio pceptus: alia in pnūciatōe inxta illū predicam
toꝝ. Dico āt oronē voce proferata reliq̃ Ro in scripto
vt qō iris ac characteribⁿ ēt, pmiⁿ ⁊ collo tādē vel ali
bi alligat. Amplⁿ precātatoꝝ dz eē assuⁿ credulⁿ af
fectuosus aic fortis ipressiue: icātādus Ro auidⁿ spe
rās q̃ marie ac dispositⁿ oimode vt actio concidat in
mā preparatū dria. 135. Et merito qz cū icātatio fit
gd tāq̃ itentōale nō agū efficacē nisi interueniāt pre
dicta cū actus agent ū sit ipassū ⁊ susceptiuū predis-
positū: ⁊ iō ptrāsmutat ⁊ alterat qō ē marie pmuta-
bile: ceu virtutē aialē ⁊ marie somnus cū motⁿ relig
tūc cessent corporei. Ea. n. pcipuos in opposita va-
let: deinde vitalē ac demū nālē tāq̃ māliorē relige:
ceu estimatio imutat boiem magis bruto. afficit. n.
āpliⁿ offitātē reliquo offitatoꝝ. et mingēre magis oē
illo pp eā plurimā bois ad alia sensibiliusē mōria sa
cta mox i acrū pcurrit alteriⁿ: q̃re visus subingalibus
nō sufficit imo altero egent vt olfatu. In ipso. n. bñ
mobilis B extat sensus ⁊ iō ex vzinatōe vicissiz ⁊ po-
stea olfaciūt. Mouēt. n. cū passione bmōi q̃ cūqz sūt
leuiter mobilia ceu fumosum qō offitatione aut alice
ppellit deicepe Ro vzina deide semē: vltioqz ster-
coza. pb. appens. 7. qd āt fit cura: qdqz conferens
suis notatū dria. Propter fm qdem sciendū q
aliq direxūt pecātatōem nō pferre aut qz grossitie re
duli non putātes aliqs actiones, puenire nisi mali et
grossioꝝ quodā pactu mediātibⁿ q̃litatibⁿ primis sē
sibiliozib⁹ valde lz ois actio ide tādē apud arist. pfur
git dria. 60. qō accidit pp imersionē plurimā ip oiū
mae corpali. vñ nec pñtia vrcūqz denudata futuraqz
mⁿ concipe pōt q̃re. A. meteorb. 9. qz nos i hoc no
stro seculo ⁊ corpe diuersi sumⁿ in multa turpia non
sentimⁿ delectationē aic rōalis cū aliqd apud nos fu
erit de cāis eiⁿ. Idēqz baly sup centilogo: aliq vero
icātationē negarunt sicut Ouidⁿ vt boices ab amo-
re ardētiore detraberēt sicut erat cius itētio i illo ope
iducēs pticularia plura quo sumosus non potest mor
amore remouere. Alij āt rationabilr eas sprnūt eo q
in eoꝝ non cadebat artē sensibilē ⁊ entē ⁊ aptā i qua
actus pfiderātur manifestiores q̃litates paꝝ excedē
tes pmarias ceu ga. in. 6. pellegro detestās Ebani
achiꝝ ⁊ Bamachiū cūctis Diascoridē preferens eo
q scripsissent sup vitiosa verba: ⁊ fabulas q̃s narra-
re pstuerūt mulierculae ac vetule ad modū stultoꝝ
egyptioꝝ fascinationes dicētū. Conuⁿ auerūt eius
medicinas aspserunt ⁊ suffumigarūt diuinⁿ cū eas
euellet ēt de terra vt. s. collo vel alibi tumēti cā i mo
dū suspenderūt filiateriaꝝ: quod oē falsum ē ac stul-

tũ ⁊ medicie artis detestatiũ. bi. n. inberẽtes hmõi q̃ artis delirit, ppa. Alij vo ex hac intentione positi timẽtes q̃ dicẽ incãtationes vtrasq̃ pcessere pstat

Propt. 3. qdẽ sciẽdũ pmitus q̃ nõ psert precantatio i cura incãtũ ipsa sed demũ incãtũ talis, put vs. recipit a, pserẽte vel pirãte aut ab institutente seu cãnte. Propter hmõi primũ sciendũ q̃ si precãtatio psert incãtũ hmõi ⁊ oro simpler tãc ⁊ ois cui⁹ salitas ẽ, pmpta. Eti: Talis incãtus i qdã explicatõne pstat sonora, qõ ãt tale cũ p se nõ alteret corp⁹ ad sanitatẽ cũ ea iducat alteratõe nõ pmutat. vñ. 2. c. 3. de aia: Manifestũ est q̃ neq̃ lumẽ ex tenebra neq̃ sonus neq̃ odor nullũ facit i corpa effectũ vt nisi fr̃ accidẽs puta si fit sono depulso fiat ictus vt i tonitruo lcindẽte lignũ. Et a visis fit ⁊ odoratis fit mot⁹ corũpentib⁹ accidẽtalit tactũ vel meatũ. Ex pmis. n. q̃litatibus pstamus nõ ãt ex tertijs. itaq̃ incãtatio ñ pficit curatione vt ea. Propt fm hmõi sciendũ q̃ experiẽtia pôt demõstrari. ⁊ demũ rõe pstaderi pcãtationẽ pserre. de b. n. i fili ⁊ ppofito emperie sunt q̃ multe vt agte illud sũmã sacrm cũ alijs multis oñdit eucharistie. Nola ẽt id pfirmãt diuina notorie artis ⁊ eucũtice: magicis ẽt vbis, platis i auriculã thauri cũ incãtator pstermerit i mortẽ in pñtia siluestri. hũc ⁊ reuiuiscere denuo effecit. h ẽt pfirmat mot⁹ panis ad furtũ iueniendũ aut psalterij vel cribri. Vba ẽt q̃dã i aurẽ cuiuscũq̃ bois, plata satagit eũ tibi q̃cunq̃ petieris elargiri. incãtatione fit, plata vel scripta ne vnq̃ pãdãt q crucianẽ ea ẽt sup gladiũ ambulãt acutissimũ ⁊ pnnas vinaces digitorq̃ vno applicãtes alterutrũq̃ boiez aut pond⁹ sbleuãt i altũ guissimũ serpentẽq̃ stupefaciũt vt nõ ledat: equos furibũ dos carmie gerãt eos q̃ castrãt cũ alijs imobiles eadẽ red diti. hoc ẽt mõ trucidati euadunt piculũ. Pria fit astro noie orone placãt ⁊ in subfidiũ pcitant nr̃m vt oronũ epilogus ifinuat planetax. Vñ albumasar in sadan: Reges grecox cũ volebãt obsecrare deũ, p pter aliq̃ negociũ ponebãt caput draconis i medio celi cũ iove aut aspectũ ab eo figura amicabili ⁊ lunã cõiunctã iouj aut recedẽtẽ ab ipso ⁊ pinunctionẽ a dño ascendẽtis petentẽ. adhuc ãt ⁊ cum caput amicabili figura tũcq̃ dicebãt ipsox petitionẽ exaudiri. vñ almãsor in apborismis: Si q̃ postulauerit aliqd a deo capite erẽte i medio celi ⁊ reliq: nõ pteribit gn bracui ter adipiscat quesitũ ⁊ eo qdẽ i buj⁹ orbis q̃nq̃ cõsiguratione sciaz petẽs a pmo visus sum amplius i illa pficẽ: incãtatione quoq̃ qs dormire nõ valet repũtationẽ pinue incãtantis imaginãs. ipsa ẽt pollutionẽ iducit i somnis qd erit futux talit apit de aliquo sagitta ẽt ossi adeo ifixa vt alio negt igenio digitis late raliter duobus facile ac fine dolore dulci applicatis foras educit cũcerq̃ mortificat: lũbrici occidunt. sãguis ea ⁊ caractere vñcũq̃ fluẽs fistit. Paroxism⁹ epilepsie getat noibus magox i aure, platis aut por ratio sup se cessare cogit. ois epileticus sanat ⁊ luna ticus pstãtinus cũ alijs. cũ pt aut mr̃ in q̃mor tẽpox seria q̃rta eã ad ecclesiã deducat: ⁊ seria sexta ⁊ deinde sabbato sup ipm cãtet ⁊ suspendat illud dñicũ euãgeliũ h genus demonioz nõ eijcit nisi oronibus ⁊ ic i unijs. caractere filr ⁊ carmie passio curat renalis furũ pnoscitur ⁊ qõ abest vt edocet geomãtia taliũq̃ multa. id ãt vtcunq̃ rõe pstadetur ⁊ effectus i suas reducunt pcepri cãs. sed nãq̃ euenit aut a cã imedi

ate interioji seu iseriozi vel exterioz. Sigdẽ pmuz id duplicit pingit: aut ex pte incãtantis affectuosi cum eius fuerit aia intũ elata vt mãe possit huic dñari mũdane ipsãq̃ vigore itelligẽte suscepto admittũt transmutare. Vel ex crpte incãtati q̃plurimũ psisi vt ex vigore si qa inuak estimationis si parũ. Et hunc gdẽ modũ pipatheticus cõcedit: dria. i35. quox vtrunq̃ sufficiẽter dria q̃ hmõi. hec. n. fulcit marie illa. Si vero a cã exterioz duplr: aut ea sba ẽ vsioz vel pricularioz. Vniuersalioz qdẽ ceu cãx pma. cui⁹ gdẽ Vtute oro seu pcãtatio suscipit effectũ cũ ipa quodãmõ nr̃m solicitudinẽ bẽat vt onsũ dria. ioi. pôt nãq̃ pmus sus mera benignitate cũ fit agẽs supnãle p voluntatẽ adsq̃ motu ⁊ trãsmutatõe i h isera opari gcgd dicat pi paretic⁹ hmõ sbmissa cũ ipe fit sũmũ bonũ de cui⁹ rõe fit fore sui diffusiuũ ac cõicatiuũ. alit. n. bonuz mime fozet sũme neq̃ pp h cũ fit gd diuinissimũ ⁊ honorabilissimũ metha. i2. h trãsmutat i indigni⁹ itelligendo eẽntiã cũ is ñ itelligat actualit ex fz itelligẽs seipsũ i telligit cũ ea reluceãt i ipo vt i cã. nõ. n. pteplat ipsa put sũt mãlia ⁊ vilia vex mõ nobiliozi ⁊ atiozi quo itelligit se taliũ cãz existẽ. Quo gdẽ mõ scia ẽt vilissimox aialiũ ⁊ abominatox apud sensũ nobilis reddit ⁊ decora. vñ de ptib⁹ pmo: In nõ grosse ad sensum fm theozicã filr. nã admirabiles delectatões exhibz potẽtib⁹ cãs cognoscere. ⁊ lõ Mesue: Sanat solus lãguores deus. Si vo ẽ priculariozi sba vel ẽ absoluta aut mobili pinucta. qõ si pmũ aut ẽ benigna ceu angelus q nr̃ ponit ministratoz a diuinis ⁊ nunci⁹ orones deferẽs ad pmũ sicut ẽt sensitar. io. eius metbaph. de quo sunt non pax testã repleta. si vero depraua ita demõ vel spũs cui⁹ efficacia pmaria cum nõ sit i terra ptãs q̃ sibi valeat cõpar. h gdẽ multuz incãtationib⁹ ⁊ sacrificijs obedit vt decipiat pcitat⁹ venter: aut appeat multa pficiẽs ⁊ pcipue mulierculis obediẽs simpliciozib⁹. eas. n. celerius sapiẽte sallere valet q̃re has videovotũ ⁊ effectuz conseq̃ ex earuz incãtatione seu cõiuratione q̃plurie qõ sapiẽtiori nõ accidit q̃ tuncũq̃ illis opef pfecti⁹. Est ẽt vt ex ptus vigoris aut prioris ⁊ familiaritatis i locis in quibus cultus celebrat diuin⁹. Que gdez ls pipatetica non exp̃mat pbia non. n. fuit eius vt q̃ platonis cum ex sensibilibus ac mobilib⁹ pueniat i motores apparẽs. i2. metha. ipm tñ afferit ptolemeus q̃driptiti q̃r to ingens: Si nãq̃ luna fuerit dña magisterij exñs i sagittario vel piscibus p mortuos dñabit ⁊ malignos spũs ẽt de loco ad locuz coget moueri. vñ cõmentator ibidẽ: Mouebit spũs q dicti sunt diaboli vel alios spiritus pp qõ diuinabit. Si vo applicat b⁹ i sba mobili aut icõruptibili ceu i telligẽtia ⁊ aia celi vel altera tm̃ apud alexandruz ⁊ themistiuz. ⁊ h duplicit. Aut. n. pfert incãtatione alterutra mota cuz ordinẽt ad nostrã solicitudinẽ mõ vt tactũ quodã: fitq̃ intelligens ita vt eius orbe ac astra conferat aut officiat fm q̃ diuersimode fuerit incãtata qõ obseruant magox non pauci inu ocãtes Jouem saturnũ vel alium noie intelligentie ducentis eundẽ dria. 9. cum felicit fuerint vel aliter dispositi. qõ equidẽ Eresia sacerdos senfit ⁊ vt exptus sum ipsos in amoez, pprie ac odium non leues continuato adducunt cermie vl iuuare vl incantatio conferẽs sed vel q̃ directio natiuitatis fignatoris alicuius ad telem pingit nostrũ vt h amorẽ talis debeat adipisci vel quid consimile;

ita vt incantatio vel id qõ sit mbil conferat nisi casu. Jurta illud posterioz. i. Te ambulãte cozruscauit ⁊ ita hmõi oẽs cassant taliter pcãtatões ⁊ que taliũ. qõ uõ ẽ. i3. n. qõ dicũt possit iteruenire: q̃nq̃ non tñ sp vel ad multũ cũ directio significatoris ad locũ rarius pingat hmõi cãtiuũ: dria tactũ. 64. cũ videam⁹ q̃ multotiẽs ex icãtatõe vel alio agentes affectũ adipisci itentũ: si ãt sba mobili adbereat corruptibili ceu i telligentia dcã agens ab. A. qd de hoc in se ac in ppofito sentiẽdũ dria expositum. ioi. ⁊. i35. aut ẽt qz in ipm motus icitat expulsiu⁹ nãe velut euenit cũ nobilis qs pauperulã docuerit vetulam pricãtare dicẽdo duo ⁊ tria pstituũt qnq̃ ⁊ tria filr ⁊ duo. dum ãũt h spina piscis gutturi ei⁹ infixa cruciaret eaq̃ rãdez vocata pueniẽs ad eũ dixit se aliuz nescire medelez nisi eã quã ab eo didicerat. is ãũt in vehemẽtiorẽ risum pcitatus spinã cũ sanguine foras mãdauit. Propter ãrtũ qdem ad primũ qd dõm appuit. talia nãq̃ ouidius habuit vt tactũ negare cũ p eius extentionẽ ibidẽ. multa ẽt fm puerdiũ in cura audiuntur poete: metaphi. phe. Silr ⁊ Ba. medicox pspicuo vt tactum non habuit arti cõmiscere h sue. Ad aliũ qd dõm visum cum dcñ fit incantationem fm se nõ conferre in cura: fz inquantũ hmõi ⁊ a tali explicata taliq̃. Ad alia que sequũtur qd dõ: dria visum. i35 aliqd. n. inquãtũ hmõi non pôt vltra suã agere spẽz in Vtute tamẽ neq̃ ulterius vt caliditas ignis ei⁹ vigore ex aqua ignem gnãt ⁊ nõ in eo q̃ caliditas cum accidẽs exter fitq̃ oẽ agens pstantius patiente. 3. d. aia. vt oñsum quod per se nõ alterat vel trãsmutat i cãtatio ⁊ lõ non sanat cũ solũ mẽtis idicet conceptũ Ad ea filr que ptis eduerse qd dõm appuit: pcedũt eni via sua cum per se agãt icantãtis in aliquã cãm fz qõ agunt deducta qua possit eox saluari cõferentia vba. n. p amorem rõnabilibus conferũt marie eox eui excitant rões vt amplius concepto amore discedat tanq̃ turpi aliquo. si itaq̃ de hoc tm̃ topice dcñ quesitum.

Differentia. i57.

Vod somniũ non conferat in cura monstrat

Qm̃ quod ẽ indrfiter se bñs non confert ad curã cũ curatio determinet scia medicie saltẽ

ficut plurime aliax Vtutem vt multum continẽte. hmõi vo ẽ somniũ. vñ. 3. de somno ⁊ vigilia de diuinatõe que in somnijs fit: ⁊ dr̃ accidere a somnijs neq̃ pcemnere idoneũ neq̃ suadet adhuc quod dcipit non competit in curatõe cum ipsa pficiatur certificãte. tale qdem extat somniũ iuxta illud etbici. Sõnia ne cures nã fallũt sõnia plures. Rursus si pferrz ad curã id cẽt per modus motus cuiusdã cum curare fit quoddã agere quod nõ pficitur oẽ. sed in somnio nõ interuenit motus cũ fit quedã, pprietas ⁊ passio somni: ois aũt completur gere cum motus ab aiali pcedat Vtute: somnusq̃ fit qes Vtutum aialium cuz intensione nãlium ⁊ vinculũ ac imobilitas pmi sensitiui dria. ios. Eti. Res medicationis tribus pficit rebus: dieta potione ac manuali actõe: q̃rta pzio. quorũ nullus ẽ somniũ. non. n. sub dieta continet cũ illa fit ser rex nõ nãlium conueniẽs administratio quax ipm nulla extat p singulas trãseũdo. qõ ãt non fit potio vel chirurgia euidẽs extat: cũ religs ergo ptactis dria. i35. somniũ in salutẽ nõ cõfert. In oppositũ qm̃ de somno ⁊ vigilia. 3. dicũt medicox grosissimi: oz valde intendere somnijs. hoc ãt non ẽ nisi q̃ i cura tandẽ vt appebit conferũt ea. Fo pmo. Quidã spleneticus somniauit q̃ ei pricipiebat in somno: vt vinã suã biberet oi die ter ⁊ sanaret q̃ exptus illud inuenit mirabile: q̃rto ẽ tertia. Alig obediẽdo sõnio vel vificni curati sunt a lepra. vñ. 14. ⁊ sepẽ. gs somnio determinati Ba. pstilũ laudauit. Itidẽ: Illud cõfert in cura qõ pcedit ab ea q̃ cũctos sanat lãguores. tale vo est somniũ: q̃re. 2. primo. Sõnia ficut a deo bñdicto ⁊ blimi ac sol⁹ sanat lãgores de⁹ Me. Adhuc illud qõ figt sup humorẽ dñantẽ corpi ⁊ eũonem futurã curationi admiriulat cũ ois significatio in ipsoz ordinet. hmõi qdez ẽ somniũ: nã vnusq̃ humox somniũ cãt illius oñdens dñium ita vt medico eius idicetur eductio. vnde q̃rto fa. Multotiẽs videt ifirmus de genere illi⁹ quo fit crisis eius fic videt bitur⁹ crisiz p sudorẽ qõ igredit balneũ sibi q̃z prepat. itaq̃ somniũ pficit in cura. Propt primũ qdem sciendũ q̃ somniuz ẽ santasma scñ a motu sacrox dormiẽtis i eo q̃ dormit. 2. de som. ⁊ quo fz A. in de hmõi tractatu logtur aris. Nam tres hmõi existent apphensiones: puta somnia q̃ dicũt ab ãgelis ⁊ diuinatões a demonibus: ac, pphẽtie q̃ a deo cuz medio ⁊ fine medio. Diuidit ãt multiplr somnium: qm̃ aliud ẽ vex aliud falsuz, adhuc quoddã sit supra repletionẽ: aliud supra inanitõem: nõnullũ vero i diffõne medii. Itidẽ. qõdã ẽ nãle aliud aiale: nõnullũ vo celeste seu diuinũ Voco ãt illud nãle qõ ex dñio complonis contingit ⁊ humox. vñ Ar. 4. de anima Nãlis somnia sunt que veniũt ex tpantia Vtutis humox cũ spũ gerentẽ Vtutem formalẽ ⁊ imaginatiuã cũ. n. in aliquo ñã sanguis dñatur vt ad multũ videbit in somnio res rubeas delectabiles seq̃z i sanguine natare cõuiuia ⁊ filia: cũq̃z colere res igneas citrias volatus riras furores ⁊ q̃ hmõi. si ãt pblatis nã somniabit aq̃s niues frigora stupores ⁊ que taliuz ẽ. q̃ si mlie res magnas pterrẽtes ploratus casus loca mortuox ⁊ q̃ taliũ: q̃ figdem pmanet diutius aut labũtur fm q̃ corpis nã pricipat siccitate aut hũiditate. Sõniũ vo aiale, dico q̃ cãtur ex multa solicitudine aime circa quoddã in vigilia. cũ. n. somno maior mot⁹ vt q̃ exterioz getetur, ppter spũm Sctionem percipitur minor q̃ interior. Maior. n. motus minorẽ fm aris. pturbat ⁊ depellit. ⁊ hmõi quidem somniũ me vltra duos ãnos quã multiplr fatigauit ex impssione cãtũ vehementer itineris ad studium Parisiense. Diuinũ vo somniũ seu celeste audio illud quod a diuinis fiue celox cãtur animabus que motores ẽt dicuntur orbium qui fm. A. aliquando operantur formam in imaginatione fm compationem eox ⁊ compationez aiarum ipsox fm aptitudinem: qm̃ anime nostre hũt maiorem compationem cum sbijs separatis q̃ cũ corporibus sensibilibus. Jurta quod verificatur fortasse illud Ba. Somnia imitti a deo benedicto ⁊ sublimi. Propter fm vero sciendum q̃ aliqui negauerunt somniũ non solum in conferentia cure verum ẽt simplr oia que ordinis ⁊ nature. vnde nãlium primo. Quidã exp̃esse nullã enunciauerunt anime iesse Vtutem q̃ cogitamus contẽnẽtes somnia diuinationes ⁊ consiliarios astrologiãq̃z omnẽ: dria ẽt. i35. Quox qdem errozi consulitur ibidem. Alij vero directius negarunt somnia. q̃re. A. Quidam hominum negant somnia ⁊ dicunt ea casu accidere quod

fortassis dico euenit qꝛ plurimi viderũt falsari nesci
entes iter ipsa distinguere. Aut forte cuncta imedia
te in cãs reducẽtes porẽ: dria. ioi. quoꝝ gdẽ defectus
appuit ibidẽ. de qbus quoqꝫ sbdit ꝓnter: sed negare
somnia ẽ negare sensitiua ꝛ marie vera difficiliti som
nia. nullus. n. bõ est q nõ viderit somniũ qõ nõ enũ
ciauit ei aliqd futuꝝ. vñ. s. Nullus boluꝫ ẽ q nõ ba/
beat portionẽ in somniis ꝛ in appbẽsionib⁹ q̃ siunt in
vigilãtibus qõ apparet qꝛ ũ bõ expimẽtauerit multo
tiẽs viderit q̃ bõ nõ accidit cãu sed essentia ꝛ alie com
prebẽsiones puta visiones ꝛ ꝓbie ꝛ nõ fiunt vise: sũt
tñ valde famose. q autẽ bmõi apud oẽs aut sunt ne
cessaria ꝑm totũ aut ꝑm ptẽ. Impossibile. n. vt famo
sum fit falsũ ꝑm totũ cũ b ẽt boꝝ defectus tertio appe
bit dboꝝ. Propẽ tertiũ Ro sciendũ ꝓus q somni
um ꝓfert i cura: ꝛ deiceps qõ b mõi ꝛ tãdẽ bonus est
somniãs ꝛ vere ꝛ gs mime. Propẽ primũ bmõi
sciendũ q somniũ coadiuuat ad curationẽ: tũ per viã
cãe q̃si imediate curãt: tũ p modũ signi. Primũ gdẽ
oñdit: qm illud qõ docet eligẽ qõ morbo ꝑiuat curat
eundẽ cũ curatio ꝓficiat ꝑtio. Tale Ro est somnium
vt ꝓtactũ ex argutis. vñ gdã sociꝝ verens ptificari
vidit i somnio q precipiebat sibi bonide assumere q
grece lac iporrat ꝛ saluset a ptifi. quãtũ sũt i ea ꝓse
rat dria oñdet. i4. Eti: qõ siam excitat sup morbus
cũ calore nãe ac in bonã spẽ salutis firmat coadiuuat
nõ paꝝ i curatẽe. i54. appens ꝛ pon. Cõfert igit rõ
ne cãe. Adhuc ex pte gdẽ signi qꝛ illud qõ significat
ducit in cãm n orbi atq3 in ipsũ ꝓfert. tale Ro ẽ somni
niũ vt tetigit ꝓpositꝝ ꝓ mũ: itaq3 somniũ innumen
tũ vt signũ pstat cure. Propẽ ꝑm bmõi sciẽdũ q
somniũ veritas est celeste seu diuinũ ꝛ marie cum aia
fuerit libera supioribꝰ sbijs applicata eoꝝ repitatio
nes suscipiẽs. Aiale Ro nullus aut ꝗpauce verita
tis existit. ẽ. n. magis illusio eoꝝ qdã circa q̃ aia fuit
sollicita ꝛ occupata i vigilia seu samescẽti repitant
cibi: appetẽtiq3 mingẽ coada ꝛ stre pitus agonizant.
Somniũ Ro nãle ꝛ si verificet ad multum nullã tñ
grandẽ b est imediatã bꝫ significationẽ cũ ex pte pas
fit ẽt rex nõ nãlũ pmutari. Sõnia ẽt post repletio/
nẽ sunt pauca. vñ. pbl. 30. In bis q̃ sunt post pemi
sionẽ ciboꝝ mime fit somnia videre. tũc. n. marie ac
cidit moueri pp introductũ cibũ. Minoraꝫ ẽt somni
um post vehementẽ laboꝝ ꝛ spirituũ dissolutionez.
aia. n. tunc recõdita gescit totalit. qõ si accidat ꝛ ma
rie ꝗ repletionẽ, ꝓpterq3 vapozabiliũ vẽtosoꝝ verisi
cat q̃ mime: cũ aia turbata neq̃at q̃ celestiũ ꝓfessio/
nes aiaꝝ suscipꝛ. post ãt digõnẽ sufficientẽ ꝛ icorpa
tionẽ cũ aia gescat magis p oppositũ somniũ ꝓficat
marie: tũc. n. ea pẽt ꝑdictis aialib⁹ cooptari. vñ. a.
Plerunqꝫ. nõ sũt Ra somnia nisi q̃ videt i mane oẽs
n. cogitatões hac hora gescũt ꝛ mot⁹ humoꝝ sũt fini
n. i media Ro di pẽe mediocrit ꝓtingit. sõniũqꝫ ma
rie sit eiuo. qõ cognitũ ꝛ quo gs Vsũt in vigilia vt sue
patrie ac gẽtis suoꝝqꝫ actũ vñ. pbl. 30. Marie vi/
dem⁹ que opant aut speram⁹ vel volum⁹: ẽ his enĩ
marie plures cogitatões ꝛ santasie supsunt. Sunt ꝛ
q̃dã apprehẽsiones vehemẽter velamibus obtecte q̃
nisi grãdiorꝭ difficultate ꝛ aia elatiori nequeũt expli
cari. alie Ro apte vt se q signratõe sigurãt euenientes
vt Tullius de quodã enarrat somnio: i secundo
de coꝝ nã fit multotiẽs somniauit q̃ potrigeret midi
preunia p talẽ vel hmõi qõ die accidit; reliquę vero
medie. q̃s figdem apprehẽsiones alig in. i3. extende
runt modos. Contingit ẽt q̃nq3 hoiem somniare id
q3 obliuioni tradere post qõ cõdormiens denuo aia
sollicitat somniat qõ antea: ceu ꝑm ar. ꝛ. a. contingit
berculi. Propter tertium bmõi sciendum q licet
aialiũ somnient plurima vt canio equus bos ouis ꝛ
capra: hõ pre alijs somniat marie: bistoriarũ. 4. non
mor tñ vex post q̃tuor ãnnos aut gnq3. qdã ẽt nũq̃
somniũ viderunt. Soniũ ẽt accidit amplius cũ app/
hensionib⁹ ꝛ regione hora ꝛ vsũ vita tempatis ad ca
liditatẽ ꝛ siccitatẽ q̃ in oppositis ꝛ tõ virtutẽ repiuntur
illic ꝛ tunc, ꝓpterici q̃dripartiti scõo q̃re in anglia ꝛ
scotia repletus humidis ꝛ ceruisia fere per annũ sece
dens vacani a somnio. ille quoqꝫ verior est somnio
rũ ꝑm. a. g ꝓplexionis fuerit temptationis. g. n. sicce
q̃tis bene retineat non tñ bñ suscipit. Qui Ro hu/
mide q̃ q̃ suscipiat cito: celerit tñ amittit neq3 som
nij recordat ad multũ. g si calide fuerit cõplexionis
erit agilis i eoꝝ motibus instabilis somnia habẽs p
mutata: qui autem frigide tardus est piger ꝛ oblinio
sus. Est etiam verior qui consueuit dicere verus. vñ
phlema. 30. Meliores meliora somnia vident quia
vigilãtes de melioribus intelligunt. nã vsus prauaꝝ
cogitationum imaginationem cãt malorum motuꝫ
inobedientium Vtuti rationali: ꝓpter quod somnia
verificãtis mendacis maliciosi ẽ brij infirmi tristia i
quo mala preualet cõplexio aut sollicitudo vt ad mul
tum falsantur. Contra predecterminata videtur aui.
ire inquiens aliquos forte verioruꝫ somnioꝝ, ꝓpter
diuersitatem Vtutis imaginatiue ceu habentes cõ
plexiones melancolicas frigidas ꝛ siccas. Dnmidi
tas. n. cooperit virtutes ꝛ opilat vias spirituum faci
ens somnum simile morti: ita vt dormiens fere ima
ginetur nihil. Sed humor melãcolicus euenit som
nio ꝛ actioni istius virtutis: quia enĩ iste humor est
multivapozis ascẽdit ad caput ꝛ facit somniuꝫ ꝛ ideo
conuenit somnia. huic q3 virtuti ꝛ actioni complexio
frigida ꝛ sicca. Frigiditas enĩ acit tarditatem mot⁹
ꝛ siccitas ꝓfirmationem sermo. Et iõ ista Vtus ha-
bet magnũ dominium in multis ita q̃ in vigilia com
prebẽdunt quod alij in somno. sed forte plurima ho
rum veritatem nõ cõtinent cum melãcolicus humor
natura nõ conueniat somno in tegni. neq3 in evapo
ratione consistat sed magis accidentalis. Est etiã cis
operatio ꝑfectior in corpe temperato. Frigiditas siꝛ
ꝛ siccitas vt inductũ motum tollit ꝛ ꝓpestioni resistit
ꝛ ideo magis. a. ꝓsentio. Neq3 melãcolicus nisi per
accidẽs veratior est somnioꝝ tempato puta, ꝓpter at
tentionẽ ꝛ sollicitudinẽ maiorẽ. vñ Ar. Quidã exta
tici seu vesani putent qm, ꝓprij motus nõ insestant
sed longe, ꝓpiciunt. exneos ergo marie sentiunt po-
tissime Ro seminator ẽ melãcolicus adustus, ꝓpter
solicitudinẽ ꝛ motũ ipsius creby. vñ Ar. Quotum
cunqꝫ. n. loquar nã est ꝛ melãcolica multas visiões
uident; ꝑm. n. plura ꝛ multifaria mouent. Domice
enim. s. melãcolicos fantasinata mouent maxime ẽ
memoria ꝛ reminiscẽtia. Accedẽteq3 siꝛ ceteros afi
cellunt doctrina ꝛ artificio: pbl. 30. Nosce figdem
aliquos adeo aias elatas hrẽ intelligẽtijs affines vt
oium apphensionum quãtũcũqꝫ etiã occultarum va
leãt silitudinũ tegmẽta detegẽ ꝛ aptumq3 adducere
Juꝛ illud ar. Artificiosissimus est iudex somnioꝝ q
pot silitudines inspicere q̃lis videt ea que Joseph i

somniũ pharaonis ac danielis q̃ in nabuchodonosoꝝ
et bmõi gdẽ mod⁹ extat pbie nõ gue. Alig vero aias
sic bñt ifimes et sensibilib⁹ imersas vt nihil valeant
p appbẽsiões allegorizare qdã vero i medio hoꝝ sũt
lato. Sũt ẽt q̃dã somnia laudabilia i gbus sdã et pfa
in alijs vero vituparida et auersa et iõ ipossibile aut
difficile sit nã quã cognitõnem de somnijs suscipere
vlem, ꝓpter eoꝝ cãs sere idetermiatas. Deme. tñ ip
so aliquã notitiã cões ex somnijs ꝓbẽdi. Propẽ
4. Ro ad pumũ dõs q illud dcm ẽ disputãdo ꝛ ingre
dẽdo nõ ãt cõterminando: aut idicauit bmõi indicij
difficultatẽ. Ad aliud dõm q sermo cardonis audiẽ
dus ẽ vt apparet ste somnijs aialibus nõ ãt celestibus
aut nãlib⁹. Ad aliud dõm q in somno motus est nõ
raro. i3. n. Vtutes sensitiue ꝛ motiue gescãt extrise
cus iterius tñ motus sit grãdis plerũqꝫ q motus ꝓpel
lebat maiorẽ ꝑm Arist. extrinseco ita vt modica mota
in somno vẽtositas ũideat tonitruũ cãre; ꝛ humidus
submersionẽ: siccũqꝫ ꝓcipitatõem. Verificat. n. vt
ad multũ q̃ Vtutes gescãt ẽt in somno motiue cũ vi
deam⁹ aliquos de lectis surgere seq3 armã: ie q̃nq3, p
cedẽ aut bmõi pagere ꝛ marie quoꝝ cerebꝝ ẽ calidũ
ꝛ siccũ fumositatũ vapozosaꝝ receptiuũ: qõ sũt i som
nio ꝛ tercidat eĩ mõstrauit descriptio. Ad reliquũ ex
dria appꝫ. i35. ꝛ prior. Põt. n. reduci ad accidẽtia
sic vt ꝓdictia ꝛ vsũ ad oia tria medicine insfrꝫ: put
idicatõem a supiori didicit salutis. quãtũ ẽt q̃ alteri⁹
quincãt adducta mõstratũ appꝫ. Sꝫ circa illud dubi
tare ꝓtingit qꝛ somnia vident nõ ee a deo benedicto
sublimi cũ aris. dicat ipsa nõ imitti a deo tũc. n. fieret
de die tñ. nõ iessent ẽt bruties neꝫ stolidis: ꝗ sapiẽ
tib⁹ solũ ꝛ prudentibus cũ bi sibi sint amplius tanq̃
mã disposita eĩ nati acrõem suscipe. Illi ãt somniãt
nõ minuo ꝛ recte dõm fitq3 de⁹ ordinat q̃ mortie de
ctoribusue affinioꝝ. Dõm ga. locutus fuisse ꝑm opi.
stoicoꝝ ꝛ epicureoꝝ ponẽtiũ somnia nõ nisi a deo im
mitti. qõ appꝫ cũ illic ẽ auspicio loq̃r ꝛ aurispitõ aut
sortassis Vificat Ba. de, ꝓpheria q̃ ponit a deo ime
diatius a bierarcis imitti ẽ qua vt dcm Ar. ꝑmonẽ
nõ ꝓdidit

Differentia. i58.

Dod calor digerat inãlis oñdit. Qm, pb. p
ma ignis ꝓcipitur in ãrtanis augmẽtari febri
bus. tale Ro preceptũ nõ vr nisi ad materiei
digõem scm. quecũqꝫ. n. in febribus exhibent mãli/
bus ꝛ, ꝓprie medicinalia sũt ad hũc finẽ vt mã dige/
ratur ꝛ nature reddatur obediẽs. sed ignis seu igne/
us calor ẽ inãlius. Amplius quod pot maiꝰ poterit
ꝛ quod min⁹: sed calor ẽt inãlis pot plus qm ex pu/
trefactõe aial, pducẽ. vñ. 4. metbau. Aialia sunt in
bis q̃ putrefiũt. Hoc ãt maiꝰ ẽ mãs simplr disponer
nãe cũ aiam suscitet de potentia mãe. Eti: illõ quod
terminare facit egritudinẽ ad salutẽ digõem cãt qm
digõ nõ ẽ aliud plus q̃ vt bñetur nã; ꝛ humorẽ vin
cat prauũ grũqꝫ fit. baly. ꝗ calor inãlis egritudinez
terminat. vñ ephõꝝ. 4. A spasmo ꝛ tetano hito fe/
bris supueniẽs solvit egritudinẽ. Curat ẽt febris epi
lepsiã ꝛ, ꝓprie lõga marie q̃rtana tertio pria. ꝛ Me.
in practica. Sꝫ febris ẽ calor inãlis. Rursus qũ ali/
qa effectus a duabus, pducit cãis vtrãqꝫ ad illũ opa
ri dicere vex existit. ꝗ saniei circa quã attendit digõ
a calore fit nãli ꝛ accidentali vt apparebit: dria ꝓhi.
Palin. Volẽtes mãs digerere calida ꝛ in corpus i/
ducim⁹ exneas qm digõ ꝓficit marie p calidum vt ele
ctuaria syrupos ꝛ talia. itaq3 calor inãlis digõez agit

In oppositũ qꝛ digõ ẽ cõpletio a, ꝓprio ꝛ nãli calo
re inetbau. 4. ꝗ calor inãlis nõ ẽ naturalis neq3 ꝓ
ius ꝗ exne⁹. Indẽ lebriũ fo. Calor nãlis aptꝫ nat⁹ ẽ
coqre: exne⁹ Ro corrũpe ꝛ putrefacẽ: fo quoqꝫ re.
ac. Digõ ẽ filius decoctõi. inuit ergo bip. p illud qõ
fit a calitate bũida nõ ficca tenebꝛosa vt caliditas fe/
brio: ꝗ caliditate bũida vapozosa sicut calitas nãlis
q̃ ẽ i aialiuꝫ corpib⁹. talis ãt nõ ẽ inaturalis vt b exp
mit valde. Eti. Qõ putrefacit mortificat ꝛ corrũpit
nõ digerit vituificat ꝛ ꝓstruit. b ãt, calor opat natural
illa Ro inaturalis vt testãt ceteri. adhuc ꝑiuꝫ ꝑie
sũt rões ꝗ calor naturalis bꝫ digerẽ ergo inaturalis
oppositũ cpabit ceu putrefacẽ. Palin: medicoꝝ eti
mij quos nõ ẽ ifficiẽtes ponẽ ꝛ mime scripsere ca
lor ꝗit mime digerit inaturalis. Propẽ pmũ gdẽ
sciẽdũ q̃ qd sit calor ꝛ naturalis: quot ẽt dicat mõis:
dria oñsuꝫ ẽ. 59. ꝛ. 3. p cui⁹ oppositũ calor erit not⁹ i
naturalis. nã g bñ diffinit ꝑia signat topi. 6. Erit igi
tur calor inaturalis morbi ꝗstꝫ quo corrũpit natura:
g gdẽ aut ẽ inaturalis oio vt g marcoris vel ꝑm gd
puta medi⁹ iter naturalẽ ꝛ inãlẽ oifariã ceu q̃ saniei.
mixt⁹. n. ẽ b calor ex naturali ꝛ putrescibili vicẽte de
mã naturali. Esse ãt digõnis dria mõstrauit. 50. ꝛ. 62.

Propẽ ꝗ gdẽ sciẽdũ q̃ aliq dixerũt calorẽ nõ di/
gerere inaturalẽ qꝛ cũ digõ fit op⁹ Vtutis vt dicũt na
turalis digestiue sicut ipsa ẽ naturalis ita oꝝ ipsi⁹ istꝫ
naturale soꝛe vt fit, ꝓportio agẽtis ꝓncipalis ad istꝫ
le ꝛ Fartũ. Dicũt ẽt q̃ si calor inaturalis ꝗ ꝗ curet
vt tactũ egritudinẽ p accũs soꝛe neq3 b facẽ p viã di
gestionis sed potius ratione consumptionis siue re/
solutionis vel expirationis. quod quidem falsum ap
paret ex dcis eo q̃ digestio nõ ẽ aliũ q̃ vt natura dñe
ꝛ vicat hũorẽ prauũ quocũqꝫ mõ vt a calore inatura
li ẽt. qd ẽt b põ veritatis cũ ꝓhi⁹ motiuo cõtient gdq3
falsitatis bõoꝝ oñdet tertiũ. Fuerũt ꝛ alig rudi⁹ bo
rũ oppositũ simplr, ꝓmẽtes puta q̃ calor inaturalis
digerit nõ solũ i nocitiuo vex ẽt i inuatiuo moti egdẽ
qꝛ illõ qõ ꝓpat Vtuti nutritiue ac expulsiue digerit.
In inuatiuo. n. virtuti, ꝓportõ at nutritõis alimẽtũ.
In nocitio ãt aptat ad expulsionẽ digestõe materie.
Hec ãt facit calor inaturalis. ꝓpat. n. nutritie pma
tãdo alimẽtũ ꝛ alterãdo: ẽt expulsiue matiã iceneraã
do ꝛ subtiliãdo vapores ꝛ fumos expeliẽdo. pp qõ
ꝓcludũt calorẽ inaturalẽ op⁹ digõis ꝓficẽ. q̃ ãt pdcã
positio fit absurdior ꝑori oñdet gdẽ tertiũ: minor ẽt
rõis absurda. Si. n. calor naturalis digerẽt tũc ꝛ fe/
bricitãtes sani digerẽrẽt meli⁹ qõ ẽ ꝓter alia ꝗ Ba.
ꝛ aphõꝝ. 2. Neq3 ẽt icineratũ ẽ digestũ cũ fit expulsi
ue ꝛ victorie nature iobediẽtes redditũ ꝛ ito materia
rũ icineratarꝝ videmus egritudines ꝓtelari. Neq3
ẽt qõ subtile fumosum nature obedit vsquequaqꝫ ꝛ
ꝓprie cũ fuerit plurima et grossa mã: aut calor ꝛez for
tasse innãlem audiũt a reb⁹ nõ naturalib⁹ ꝛ maxime
aere susceptũ cũ morbos abbreuiet. Propter ter
tiũ sũt sciẽdũ q̃ calor inaturalis siue fit oio ꝓter natu
ram siue non sed mixtus quodãmodo calori naturali
nullo modo vt fit bꝫ digerere inuatiuum: eo q̃ qua
lis finis talia oportet esse que ante finem illi ordina/
ta cum finis necessitet ipsum precedent a. Finis au
tem digõnis in inuatiua est oifaria naturalis ꝛ si aliq
qñ inenit calor acqsito a noꝝ q̃ a cibis sen medicis
nihilomin⁹ b oio ad naturalẽ ordinãt. ãplis⁹ virt⁹

& forma est nālis: & media qbus opat nā: cū effectus cause fit ꝓportionalis. sz Vtus & forma digestiōis ē nālis oio vt indicat effectus. Itidē: nihil agit vltra suā spēz. Cū igit calor nālis & innālis sit spēs alia: & actio erit alia. & ió si nālis digerit & pficit innālis putrefacit & destruit. Si āt digestio extiterit in nocituo dōm q in ipso calor innālis. i. oiquoq; pteter naturā nō digerit aliquo mō sz putrefacit ꝓtinue ac corrūpit cū calorē pimat nālem eius & putrefaciendo māz. talis aūt est calor marcorē siue virus aut putrefactionē ꝓducens caloze nature penit⁹ tandē supato & ab ipsius eqlitate oio egresso vt i vlceribus appet perniciosis & in corporib⁹ mortificatorē. sic nāq; calor nālis cū sortis ē pōt natura ipo mediāte i humoribⁿ⁹ ministre fm modū maturādi & digerendi & custodire ipsos ac ꝓhibere moueri fmmodū mistrationis caloris: & nei vt nō putrescāt. sicq; calor ēneus cū inenit humō gubernatos administratione caloris nālis cōprehēdit ipsos & reddit sibi obedientes & illos mota monet ēneo. vñ putrefactio ꝓtingit pmo scōa. Ad oñdit: q; qd ē simplr pter nāz nūcq; opus inducet nāle cum oio fit sue factū ipoportionatū cause. sz calor b pter nāz oisariū est talis. Neq; n. p se hz digerē vt q nālis neq; p accidēs: puta Vtute calidi nāli cū fit corruptus vt q isra hunc i malicia. sic declarabit latius. ꝓpter qd digestionis ope primat oio. Si aūt calor b in nālis nō fuerit oio sz cōmixtus magis ex caloze nāli & accidentali vt febrilis. & ꝓprie cūnondum venit ad gimendū ad digestionē facit vt cūq; vñ. 3. coll. Apparet q calor febrilis & calor sanici fit ēne⁹ q: ledit actiones mēbrorū & passiones: & appet ex pte q manifestat ipsa opatione caloris intrisece digerēdo humores & recipit sanationē. & nō est sic calor ēne⁹ q inuenit in corpib⁹ mortuorū. & ex b appet q ēt est nālis. & est Vitus q: ē calor nālis cōmixt⁹ cū aliq; qlitate caloris putrefacibilis. Caloze ēt sanici cōmixti testat ga. ꝓnosticorū primo ita: Si fuerit virtus caloris nālis adhuc remanens accidit dispō sanguini cōposita ex dispōe ēē nām & dispōne nāli: quare ps ipsius ꝓpter dispōnē putrefit instaurālē q cunq; istorū vicerit calorū tūc ipsius appellant significatōes vincētes magis in sba odore & caloze sanici. vñ affozismorū. ij. distinguit tripler sāguis trāsmutatio. Vna qdē ē i simplr benignū cui ꝓuertio i ꝓticulas fit nālis. Alia in pranum absolute vt illa q̄ putredo pficit purulenta. Est & terna hax i medio vt q̄ puris opatiua q̄ neq; a solo insto fit primo pficit: neq; ab eo q̄ pter nām oiquoq; vex ab eo q mixt⁹ ē cū quodāmō vt flōis trāsmutatio ēt cōscribenda appebit dria ac qd dria tactū. 87. Quod ēt rōe monstrat & padigmate qm qd per accidens aliquē introducit effectuz: illud mō quodā opat eundē. sz calor ꝓdict⁹ innālis p accidēs facit ad digestionē inq̄tū calefacit māz & dissoluit poros aperit. Suscipit ēt eius actio a caloze nāli hunc regulāte cū supponat ipo sortioze existere: pp qd calor innālis aliquo ꝓsert ad digestionē mō vt appet in curatione spasmi tbetani: & alias egritudinū frigidax per se bzē iducta. & b est videre egritudies celeri⁹ terminari ēt in bonū cū calor extraneus accidentalis erifiuz tertio Mic. n. exagitat māz pozos apiens & calorē excitat i natū. Amplis id oñdit frigiditas faciens ad digōnē dria. 61. magis calido nāe auersa q̄ a calor ēneus qd i actib⁹ padigmizat bōnis nāe opibus fiat. si cut nāq; capitores faciūt ciuitatū supatos exponētes aū suos vt reliq̄ sarripiāt ciuitates quēadmodū dicūt Attilā picardenses i italoz expugnatōe obfuse. hi. n. subingati q aū bello suis retropositis exponē nō nisi coacti bellāt timore posteriorū ilargentū i ipsos. Ad appet: q: suspēderet cogētes a rebellib⁹ expugnādis deteri⁹ bre ipsi eosdē inaderēt acerrie: it a & calor nālis agit cū innāli. nā regulato & cohibito caloze innāli & velut instro facto innāli facit ad digestionē materie q̄ tū de se machinat malesiciū & destructionē ad modū pustōis ꝓtinue. p accidens tū q ea pfecti⁹ opat perniū cū spēs nō posset i poti ꝓnari priculari dato & ió iter pncipia cās rex triū & fi p accidēs cōpatat phi. i. Ad oñdit q: mox si calor debilis tarek nālis opus putrefactōis iduceret & corruptionis innālis tāq̄ simplex fact⁹ & impmirt⁹. Propē q̄rtū qdē ad pmū dōm q ar. p igne nō auditur caloze insturalē sz magis mediū plus tū caloze attinēs nāli qd appet: q: addidit p cibos. Nō. n. oz i fe. mālib⁹ frigidis q̄les sūt flegmatice & maxie q̄rtane cibos sbtiliare sz potius ingrossare & abūdātius exhibet vt ei⁹ caloze augmētato paucus destruat febrilis. multus nāq; calor modicū ad se trahit & maior flāma minorē extinguit. Ad aliud dōm q nō est calor i nālis q alis ex putrefactione gnāt sz celestis magis: dria. 48. & ioi. Sed id qdē valere mime dicet q: si sr dicetur caloze innālē digerē calidi Vtute celestis. Propter qd dōm: q calor ꝓducēs alialis nō est insturalis oio sz i ipso adhuc remanet qdā nālis portio caloris. vñ 4. metheo. Alialis sunt i bis q putrefiunt: ꝓpteres q segregata caliditas naturalis exrīs facit segregatu. In putrescentibus nāq; aliq̄ ꝓportio gnālis saltem calidi ad humidū remanet p quā pōt fieri generatio imperfectorū sz spiritualis fit corrupta inexistens antea Nō. n. ad gnationē iperfectorū tanta requirit, ꝓportio vt, ad eā q̄ completorū dria. 55. Amōi aūt calidi/tas naturalis nō seruat in caloze simplicit innaturali vel si seruat & faciat ad digestionē nocitui p accidēs oñsuz est b ꝓtingē. Aut fortassis i ꝓductione alialis plus vis ꝓstellationis opat q̄ in digōne: ꝓpter qd nō maius sed minus est, ꝓducere alial q̄ digerere cū ex alijs ꝓtingat cās: dria. ioi. ptractatu. Ad aliud dōm q caloz insturalis distinct⁹ digerit materiā: & exalari ipsā facit p accidens inquātum est instrm calozis nālis. Ad aliud sir dōm. sanies. n. licz initialiter fiat a caloze innāli pficit tū naturalis obtinēte calido & marie digesta laudata: & multo amplius sebrist putride seu alicui⁹ alterius egritudis materialis qd sanici extat hic. Ad aliud dicendū q caloz ex cibis & medicis acgritus magis ē naturalis q̄ innālis cum ad ipsū ordinet vt instrm digestiuum. Ad ea Vo q̄ alterius ptis sir appet qm tū ar. & ga. loquunt de digestione in q̄tū calefacit māz & dissoluit poros aperit. Suscipit ēt eius actio a caloze nāli hunc regulāte cū supponat ipo sortioze existere: pp qd calor innālis aliquo ꝓsert ad digestionē mō vt appet in curatione spasmi tbetani: & alias egritudinū frigidax per se bzē iducta. & b est videre egritudies celeri⁹ terminari ēt in bonū cū calor extraneus accidentalis erifiuz tertio Mic. n. exagitat māz pozos apiens & calorē excitat i natū. Amplis id oñdit frigiditas faciens ad digōnē dria. 61. magis calido nāe auersa q̄ a calor ēneus qd i actib⁹ padigmizat bōnis nāe opibus fiat. si

res. Aut q eas iterdum tetigerunt sicut dcm est. & a spasmo & tetano habito se. superuenies solut egritudinem.

Differentia .159.

Vod digestio nō debet cāe coniuncte sz ofi cedenti ostendit: q: si digestio deberet causse coniuncte tūc putredine digesta febris cessaret: qd non sit. nā cessante putredine adhuc ei⁹ pmanet sba. Est. n. digestio alteratio faciēs cessare putredinē manēte sba in tegni. Itidē fumus putridus nō diget digōne cū per seipm euaporet & dissoluat non eni qlitates hz iobedientes ad expulsiones: sz ipse vt oñdetur cā est coniūcta. repletio aūt & putredo est cā aūs. Adhuc prensio cōpetit cāe trū anti. hoc. n. ipsius denotat nomē anteuisio: sz per digōnem babet q dā pnisio. Reducit. n. ad benignuz cā aūs. aut ꝓpat ad expulsionē ne ledat ulterius. Itidē in febre putrida cū fit egritudo: fiēs gddam ē fcm: gddam Vo futurū fieri. Et aūt quod fcm est debet sola curatio et ꝓdietes: hoc aūt vt factū per cām ꝓiunctā, futurū autē fieri ꝓpter antecedentē q̄ ponit subiūcta. Et. dicit oportere primit⁹ mām digerere deinde ipsaz eāre. vñ Ade. in antidotario ait Bal. testari potentiaz syrupi acetosi soze ad oēs mās cōem: dria. 170. sz cā aūs ē mā: non it coniuncta cū sit efficiēs: iuxta illud in tegni. Vnāquāq; cāz efficientiū abscindere pn⁹: deinde sic venire ad eā que fcā est ab illa egritudinē. Efficiens aūt & mā non coincidūt. 2. phi. cū vnū habeat vicē actus reliquā potētie. Digō igit competit cāe antecedenti & nō ꝓiuncte. In oppositum qm putredo cōiter ponit cā febris coniuncta: sz ei debet digō cum sit alteratio vt dcm ex rīs faciēs cessare putredinē manēte sba quā a gbusdaz cāis contingit fucere. Rursus aro & medicus unitant nāz: sed nā cāz digerit coniunctā cū ei dñet & vincat. Vnde Paly. Digō non ē aliqd plus q̄ vt dicitur nā: & vincat ba mozē maluz quicūq; fit. Amplius digō est cā quedā curatiua in tegni. hoc Vo cāe debet coniūcte. Ante cedenn. n. magis debet preseruatio. 2. ō inge. Pulin: vbi cōpetit eāo & digō q: ipsa videtur ad eāonez ordinari iuxta illud Hip. Digesta medicari. Sz putredini que ponit cā coniūcta competit eāo: sed illō tegni. Euacuatio ē totaz ex corpe educēs sbaz. Et. digō est preparatio sbe māe vt ad expulsionem ordinet facilem sz putredo resistit expulsioni, ppter indigōnes: q: grossa vel subtilis vel aliter dispōsita. digestio itaq; eāe debet coniuncte. Propter pmuz qdem sciendū q cā in cōi est ad cuius eē sequit aliud fm nām: vel dispō per quā hz eē causatum seu q̄re p mū aut principiū rei bñtis eē per aliō. Apud Vo medicū cā ē id quod primo ē: & ex quo, puenit inuentio alicuius dispōnis in corpe humano: aut eis⁹ sixionis: pmo fa. Cāruz aūt quedā sunt sane: alie qdem egre nōnulle Vo neutre in tegni. Que duplices extant. aut a gnātōe tales & ita quedam sunt sane & egre aut neutre: ceu & corpus tripler cui referūtur ibidē. alie Vo post gnationem seu a tpe. Et, ꝓprius oēs cāe sūt sane vt dicat in tegni cū dr. Ad manifestos egros salubres cārum, deinceps, pcuram⁹. nam ois cā vel ē sanitatis conservatiua. vel sanitatis effectiua q̄ poste rior natura & tpe prior. Cā nāq; corpor egro applicata, ꝓprie dr sana cum in sanitatem tanq̄ in finez ordinetur. Adotuq; sumit nomen & spēm a termio ad quē: phi. 5. Et iustum ē vnūquodq; noiari a fine. 2. de aia. Impropnie Vo potest dici cā egri rōne subiecti cui applicatur egroti aut eius administrationis vt appebit prane. Sunt ēt cārum quedam necessarie q̄ bus corpus nostr̄ impossibile fit non subiaccere: sicut aer motus & ges somnus & vigilia: cibus & potⁿ iantio & repletio & accidentia aie. Quedam Vo necessarie bis opposite: sz potius casuales seu fortuite. gladiis. n. & bestijs vti nō necessariuz. i. ars medicine. Ars tū alia vt astrologia pōt circa hec existere. cum eni non existent ista casualia verū necessaria magis. Et b gdem ser oēs cause sunt sanitatis & egritudinis tanq̄ mātē sz in formas ꝓsurgunt cū corpi applicant debitis aut oppositis quātitate qlitate tpe mō vsus & ordine de re. sa. primo. Aut ēt ope. Joānitius: q̄rū principaliores gdem sunt quātitas & qualitas. gd Vo digō: dria oñsum. 50. Sz cāe pticulares puta sanitatis & egritudis sunt tres. pmitive seu manifeste aūcedentes & coniuncte dispōne ꝓponali compōnali & cōi. Sunt aūt cāe primitive res non corpales. i. non de sba corpis existēs: sz quedam ipsaz in se sint corpa: vt cibus & potus: ex qbus accidāt egritudies mediate vel imediate. Interdum. n. calidiras solis imediate febrem iducit effimerā: q̄nqz Vo mediante ebullitione quā in humoribus inducit febrem cāt putridam. Cāe aūt antecedentes sunt cāe corpales puta humores aut complonales vel cōpositionales ex qbus accidet egritudo nō imediate: vez alia mediāte cā. s. coniuncta: puta repletione & inanitōe. Coniuncte quoq; sunt cāe corpales ex qbus cōsurgit egritudo imediate. pmo fa. c. i. de cāis. vnde bis existibus adest ifirmitas & ipsis abeūtib⁹ cessat eadē. Ipse tū ledāt opatione alio. s. morbo mediāte. 6. theorice

Sz contra in tegm dr q a cā coniūcta principalit ledat opatio quod vt eē imediate. Ad quod dōm p seriei expōem bmōi que ē. f cā vero egritudo rc. q ipsa ē duplex. vna qdem simplr & vna: seu ethica & effimera in qua nulla subest causa eā faciēs: abscessit. n. ois. nihil. n. est in corpe quod eā gnēt de distpantia ieqli. Est & alia fm qd & lata seu cuz cā cōiuncta sola facit morbū nō suscipiēs qd deinceps ab aūcedēti q̄ in vno porismo terminat qnqz: q̄rto pria: vt in vltio porismo appz magis interpolare & in ꝓtinue circa statum nō minus. Et talis egritudo ē illa que curat dispōne soluta. i. cā coniuncta & nō pria cū ipa careat. a qua. s. cā ꝓiuncta principalr. i. per se & imediate ledit tpatio per respectū ad cāz antecedētē q̄ ledit fario & mediate valde. Quā et ipsaz puta cām ꝓiunctā dicim⁹ eē egritudinis cām. Ipsa. n. principalis ē illius cā cū ea puertat cū illa vel in qua. s. egritudie principalr. i. simplr imediate & nō per relatōem ad cām antecedentē solū vt pus ledit & reliq̄ sicut antea. subtiliter tū ꝓsiderāti sciendū q cāe quedā sūt āteceden tes tū: vt humoralis repletio anteq̄ ad minerā peruenit putredinis. Quedā cōiuncte solū vt putrida suligo seu fum⁹ bmōi q er minera resultās putredis i ventriculos puenit cordis pmo sedziū. vñ q̄rto pri ma. Humor recipiens putredinē ē colera talis mōi vt ab ea vapor egrediat q ē subtilis fumosus valde. Aut sanguis vt illud qd euaporat sit vapor subtilis Aut flā tale vt ide spissus euaporet vapor: vel mīa bmōi vt ab ipsa vapor cōsurgat fumosus spissus pulnerulentus. Ad aūtē b fumus horribilis seu suligo

putrida sit cā ꝓiūcta cōuertibilis cū febre. nō aūt putredo mrēk cū aliqñ fit inuenire putredinē in ꝑtibus aut i venis: non āt febrē. eo q̃ fuligo putrida cor non duz cōpetit. Neqz ēt putredo grossior in ipm sic posset tēdere. aut si pueniret deteriora iduceret ⁊ mortis fintbomata. qd̄ si ge instās dicat cōiter poni putredinē cāz sore febris coniunctā. Ētm q̃ p hāc putredinē ptim audiāt sumū putridū q̃ vere ꝓiūcta est cā. ⁊ ptiz ipsā ad cāz reducunt ānecedentē. vñ. 2. de ige. Obstructio finthoma factū ē trāspirationis detēntio in q̃ rursus putredo hūor cā ānecedēs febrē. Hic aūt, ppter diligentē doctrinā opus fuit ga. ⁊. a. exponere q̃ merito pōt fieri. nā puerefactio q̃ ē corruptio q̃dā in vnoquoq̃z humido, ppie ⁊ fm nām caliditatis ab aliena caliditate. metbau. 4. vñcūq̃z cōsurgat siue trāsmutatio totiꝰ sbe corpis putrefientis icorruptionē ab exteriori calore. ij. de ige. Vñ febriū qnto Putrefactio ē corruptio humidis ⁊ ligdis corporibus euenies, ppter ebullitionē ⁊ turbationē caloris exīni Sed id qd̄ dr: aut q̃ mouet ⁊ fluit contrariū ipsi ē q̃ scribit. pbl. 22. putrescūt gdē mota oia. Dicēdus q̃ duplex est motꝰ. Localis vz ⁊ a seipso sere: ac alteratōis ab altero ipressus. Mota figdē pmo cū euentent ⁊ supflua expellāt pseruant a putrefactione: vt aialia ⁊ aer ⁊ aq̃. que āt mouent scdo seu corpa dicta in aere gelcere putrescūt. Calidū. n: ꝓtinētis exīneū sbungrediēs ipoꝝ corrūpit calorē: cāndo ebullitionez ⁊ alterationē in humidis ipoꝝ. ⁊ ideo vnā aceescit in vase cū nō fuerit plenū: ⁊ ppie qñ non educit gd de ipso. mouet. n. aer ⁊ alterat semiplenū amplius pleno. Cuiꝰ gdē cōiter metbauroꝝ. 4. ⁊ col. 3. duplex cā existit. Vna gdē p se puta calor exīneus q̃ calorez exalare cogit nālez ⁊ marie cū vehemēti fuerit cōiunctus q̃litati altera p accidēs vt frigiditas. Cū. n. calori dnāt extrinseco extinguit ipm: ⁊ tunc ea mā calor alius gnāt exīneus. Est āt gntuplex cā: ppter quā aliq̃ relīqs putrescunt amplꝰ aut minus. Aut q̃ fit i ambiēte calidiori. vñ hyeme minus gdem putrescit qm̄ in aere ⁊ aq̃ modicū ē calidū. ⁊ filr i aializ corpibus: ⁊ ideo tunc minꝰ egrotāt. q̃ tñ si egrotare cōtigerit magis depeunt. pbl. i. Vel q̃ fit coagulatū ⁊ marie fro seu metallū vel adeps. Aut q̃ seruens vt ignis ⁊ spꝰ. Vel q̃ mouet ⁊ fluit: vt aq̃ ⁊ spūs. siue sanguis arterialis. Aut q̃ mollis sit ꝑplioris. In eo enī calor ppius ē imēfior: ⁊ ideo aq̃ diuisa celerius putrescit. cōiuncta Vo mime. vt apparet dzis ēt pennis. Et febriū pmo ē tripler ⁊ mq magis aut minꝰ vel mediocriter calido ꝓticipat exīneo. Primū gdē cāl. aut q̃ hrus digestiua ē debilis oio: vt in nullū possit benignū trāsmutar qd̄ putrescit supfluitatis. Exīte ēt ipso cōmēsurato primo. vel hrute non exīte penitus ibecillū: humido putrescibili maiori ente vltime. Et talis gdē putredo neqz calorē neqz odorē aliquē hz determinatū: sed fm sbaz eius sp qd̄ putrefit alterat ⁊ variat aliquo putrido colore ꝓticipat albo ⁊ sctore: mime lenis exīs ⁊ cālis p oē, pnosticoꝝ. i. Que gdē sbfidēs ad modū sanici putredis denotat digōez vt i febriū appet materialibꝰ. que āt i medio existit mediocris indicādo. Propī fm aūt sciendū q̃ gdā dixerunt digestionē cōpetere cāe coniuncte ⁊ ānecedēti. q̃ demū sibi aduersantes, ptuleruṅt cā causē solum ānecedēti. quos puto suis fmonibꝰ intellectū intellecti sanū brē cū cāz ānecedentē velint aliqñ dupli cē facere filr ⁊ coniunctā. In B tñ qd̄ vī letire. sumū putridū cor petentē nō recipe digōnē sorsitā vt apparebit nō ꝓtinet Vitatē. Quid āt de hoc tertio videbit dūoꝝ. Propter tertiū Vo sciendū q̃ digestio ꝑncipaliter cōpetit cāe medie inter vere coniunctā ⁊ ānecedentē vt minere putredis ꝓir vero cāe ānecedēti pnotare ēt ptius. Et demū mime valde coniuncte cāe dicte, ppie. qd̄ oñdit: q̃ illi ꝑcipue cōpetit digestio cui sp cōpetit ⁊ p se. talis āt est putredo. facit. n. digestio cessare ipsā manente sba. Nō āt bmōi cā existit ānecedēs. Neqz. n. sanguini peccāti quantitate solum, ppie debetur digestio vt sentiunt. a. ⁊ ga. mor euacuātes vsqz ad ai defectionem. Neqz ēt materie furiose debet digestio: mīh fortassis dicat qs ipsā non debere digeri p accidēs eo q̃ natura rpe ipsius non tolerat effrenitatē sine piculo grandiori. vt ga. i pluribus notat locis. Aut dōm potius q̃ hoc mā ꝓportionatur digestē. qd̄ ex ipsius appet motu agitabili ⁊ furioso. Auare crisiuz. i. In materijs gdem solum suriētibus rōnabiliter gs fz principia vtēt farmacia: cooperatione hūs ad attractionis facilitatē superabundantium humidoꝝ motus. Silr mā mediocris exīs multoties in vētre aut capite pōt sine digestione euacuari ⁊ ppie cū natās exitiēr. q̃ tū plurimū cāe ānecedētis est vicosū aut grossū vel subtile seu alter inobediētia expulsionis effectū. Ideo sibi ꝓsequēter debet digestio. Nō de cāis preseruatiuis appetī tegni. Perpax Vno cāe certe cōpetit ꝑuncte cū non det pretactas sbas euacuationi inobediētes q̃ tñ ē calidior vel ficcior. aut mordicatior: vel acutior: siue venenosior. q̃ expediat eget digestione. ⁊ ideo vehemētiori status incēdio facta syrupi ⁊ alia frigiditatis administrāt multe ptes cōsortātes dissolutas: corq̃z ppie. Repellūt ēt ab ipso ꝑ ipsius epithimata consortatiua sup illud posita. Et pp istā intentionē in sebribus effimeris potū fride ⁊ medicīas administrant frigidas. Amplius. ij. de ige. vt sape ga. ingens. q̃ in vīnēte corpe sit putredo qd̄ alterare pōt ⁊ digere re ac reducere ad benignū quecūq̃z putrefactoꝝ sunt mime putrida ⁊ semimala Vtutez egerit in sanationē Et temptātib⁹ sanare febrē: necessariū est cessare facere putredinē vt due gdē fiant intētiones. Vna gdē a febre. altera gdē a putredine: vt qd̄ ipsius ēt putredinis factuz ē cureē q̃ is q̃ aperiunt pficīt. ⁊ qd̄ sit ꝓhibere ne pficīt humoꝝ obstruentiuz inhibitione. quoꝝ duo vnū respicit putredinē cāz. ſ. intermediz scm aūt ānecedentē. Et demū subdit fm putredinez humoꝝ ⁊ excretio ⁊ refrigeratio: ⁊ se imputridoꝝ ē digestio. Adhuc qd̄ plus hz de inobedientia in euacuationē. ⁊ maiorē ꝓietatē ad naturā diutiusq̃z permanētem principaliter eget digestione q̃ talis cogat cessare. Nec aūt ē putredo cū ois indigestiouis meneries ꝑtacte magis repiat in ipo q̃ in cā anti et vere ꝑiuncta: Itaq̃z digestio pricipaliter cōpetit minere putredis ꝓsequēter cāe anti et demū cōiuncte puta fuligine et putrido fumo. Propter. 4. Vo ad primū dicēdū cū expōe pus qualiter digestio siue alteratio putridinē faciat cessare manēte sba. Nō duplī ūdetur iterpretādū: vne quidē hz trāslationē arabicā hūtē necesse ē ut facias alterationem. ſ. gescere putredinē et sba q̃ fuit ānē putredinē fit mānēs i corpe talis quoq̃z sba fuit hūor vñ hz B exponet manēte sba vz humoꝝ cū nō āplius cā ānecedens ꝑtāsit cōiuncta

sicut alia vt sonare translatio de gbus extat fmo cuz dixit. F erūt. n. si ita ꝓtingat in ba. putrescentibꝰ accendi febrē. Aliter Vo dulcius vt alteratio factaꝰ putredinē cessare nō gdem fm formā sunz oio: q̃ tūc in statu iā nō cessz febris cū ēt a putredine ⁊ remāeat ꝑter nām exīs ēt. Sz q̃ removeat subas ⁊ q̃litates ac tales exīres in ipsa, ꝓhibentes eā expelli remanēte ipsius sba interius adhuc ieūtes que per eūones educēt demū vt mor subdit: eiuacuatio ē totā ex corpore subam educēs. Velut digō, ppie competit in dispōni sube, ꝓhibēti eius eductōem. Et per hoc gd dōm appz: q̃ lz mā fit digesta manet tñ sba humoris aut putredinis cum ipsa plus eūone tollatur. Quidā vero dicāt subam putredinis que ē mā manere: nō aūt que forma cuz fit iam digōne sublata. Quod Vitatē nō continet vsqueq̃z cū in ea non pauca horribilia adhuc ⁊ oppositio repiatur ad vulturā: ita vt non solum mā inde mōstretur sed ⁊ forma. Ad aliud dōm q̃ fumus putridus lz nō idigeat digōne, ppter subas eget tñ, ppter q̃litates pmas ⁊ fas: vt oñsum exīneas. Neqz ēt oio sic resolutur cū pretes inuenerit dē sos resistētes. Et iō vt dzis oñdetur. fez. expedit fricatōes ⁊ functōes corp. adducere. Ad aliud dōz cōcessum ē ꝓino. Illz ēt preuisio nō simplex ē sz composita ex cā pcusōditina ⁊ curatiua. aphōx fa. ⁊. ij. de ige. Ad aliud dōm q̃ lz cāe vere cōiuncte competat curatio ꝓuenit ēt vt oñsum ē aliquo mō digestio: Ad aliud dōm q̃ cā antecedēs ⁊ media vt putredo hz rōem māe: gbus, ppie debetur digestio. Fumꝰ aūt putridus ē cā efficiens: ⁊ aliud a predictis duabꝰ Sicut spūs q̃ fit ab humoꝝ subtilitate: aliud ē ab ipsis ita vt fumus putridus a minera putredinis: ⁊ mlto amplius a cā pcedente. Aut abscindere cām efficientē. i. facientez ad eē cāti: ⁊ sic ēt materia: ⁊ vlr oia cā potest dici efficiēs cum, ducat cātum. Nō ēt qui dā intelligere ꝓ queūtes: multoriens expositores ⁊ rellectus sanos puertunt maioꝝ. Que alterius gtis etiam apparent argute.

Leniozis huius ingsitionis cā hesitat an humor fit cā febris efficiēs vel mā. Videt nam q̃z efficiēs inq̃ illud. Vnū cōe hūtes pceptū: efficientē vnāquāq̃z harz cām abscindē pus ⁊c. Sermoq̃z exīstit in curatōe finoche. ⁊ sulcit in tactuz. Si nāq̃z hūor cum eo q̃ ē cā efficiens febris: eēt ēt materialis: sic materia coincideret cū agente in vnū quod negatū est pbi. 2. Tūc nāq̃z potentie ⁊ actus dzie vel de opposite. Cōmentator, pemio de aia starent vna Tres nāq̃z cāe multotiens in vnū venunt numero vt forma ⁊ finis. vel spē ceu agens cū pdictis hō. n. hoiez gnāt. Adhuc de sensu ⁊ sensato. nec sanitatem neqz ifirmitatez possibile fieri carentibus vita: sz humor carer ea cū ipsa sit ꝓsistētia p alimentū. Tale Vo nō aliter sz alit, ppter qd̄ humor nō erit mā febris: sz agens: ⁊ q̃ āplius sanitas ⁊ egritudo tñ ierunt mēbro cū ipm marie iuuat. ⁊ firmat q̃ pzio pma. ij. ponit sanitatis ⁊ egritudis subiectū, ppiquū. Et. agēs ē vnū principiū pmutatōis pmū. finis aūt gtis. Talis āt est humor, ppter pranas dispōnes illi conditas. mā ⁊ iaz ē ex quo fit aliqd cuz infit. pby. 2. ⁊. 5. metha. Sz huius nō ē humor ad febrē cū ea fit accīs ⁊ ipm non hēat māz ex qua sz in q̃. Humor itaq̃z nō ē febris materia. In oppositū: primo. n. pnma. Cāe eni materiales posite in gbus sanitas ⁊ egritudo mē suranē sunt subiectū gdem remotuz humoris quos gdē in cāis ibidē nō exprimit e. ⁊ certinis. Et eodē fa Cāe antecedētes sūt cāe cōpales. ſ. humorales aut ꝓsonales vel ꝓpōnales. Scribit ēt febriū q̃ rto p mie: q̃ tria sunt febriū gnā fm triplex distincta subiectū. Nam ephimera fundat in spiritib⁹. humoralis i humore seu putrida magis: ⁊ cubica in mēbris. rursus mā ē ex quo ⁊c. sz taliter humor se hz ad febrem. Est nāq̃z gdem excessus ex calidis ⁊ hu. pbl. 1. Et aūt cām malez imponat: igitur humor ē cā materialis febris ⁊ nō efficiens. Propter primū gdē kiēdā q̃ fit hūor: dzis oñsum. 29. Propter fm vero sciendū q̃ alig dixerunt q̃ humor erat duplez: vnus gdem q̃ ē ps mēbri. Est nāq̃z ibidibus ⁊ cōuiscatus cū eo: ⁊ talis ē mā sanitatis ⁊ egritudis. Alī ꝓcessus tatib⁹ vēax: ⁊ cā is extat sanitatis ⁊ egritudis effectis Sz id nō valet: q̃ pzio humor nō remanet sed transiuit in mēbrꝰ. Neqz fo vt ponūt ē cā efficiens. vex malis magis vt videbitur ꝓīr. Et iō gdam exposiuē rūt humores. i. ſpermata eo q̃ spiritual ⁊ mēbris sē ꝓiuncta. Nōnulli moti ppter pducta simplr, ptuleruṅt humorē sore cām efficientē: ⁊ non malez. Quidā vero malem exponētes efficientem. i. facientem q̃ cā materialis est ⁊ facienz cū sit vna qtuor cāz. sz illud quod subdit demū. manifestuz vero q̃ facienti um cāz ⁊c. quod ēt appebit ex dicēdis. Propter tertiū Vo sciendū vt plusaerūt non pzeue arguta q̃ humor se hz ad febrē seu egritudinē in rōe cāe materialis ⁊ efficientis vt collz tertic. Occasiones egritudinū malīuz sunt: qm̄ humores qtuor egrediūtur ab eoꝝ tpantis in quātitate aut q̃litate: ⁊ hoc accidit aut a pte mā: aut a pte efficientis. Subdit ēt q̃ hu. ex cūt a natura ex duabus pribus: a pte mālī ⁊ efficiēti sil. Quod firmat: q̃ sicut se hz hu. bonus ad sanitatē: filr ⁊ pranus ad egritudinē. Sziozꝰ eni cōtrariū sunt effectus ⁊ cāe filr. sed humor pmanēs sub decore nāe cā sanitatis extat mālis. Ex ipso enim surgit ptium tpantis. vñ pbi. 7. Sanitas ē cōmensuratio q̃dam calidoꝝ ⁊ fridoꝝ aut eoꝝ que sunt ifra idem humoꝝ ex gbus cōponitur corpus vt exponunt: aut ad ꝓtinēs. Silr humor sui tpata natura ꝓseruat aut efficit sanitatē. Ita ēt in egritudine contingit q̃ humor poterit hre rōem cau'e mālis ⁊ efficientis. Amplius oē quod fit ex aliquo fit vel in aliquo ex agente. Cuz gnātio seu factio q̃libet, pcedat ex potentia in actum p aliquod ens actu. 9. metaphy. Sed febris fit effectus. n. ex aliquo. indictum aūt ex aliquo ⁊ in aliqd̄ q̃ substantia, ppius gnātur ex aliquo ⁊ in aliqd̄: q̃ sōba, ppius gnātur ex aliquo: puta ex materia vere Accidens autē, ppius fit in qd̄: ceu subiectum. Et firmatur: q̃ in humore reperiūtur duo materia siue subiectum ipsius et qualitas. Itaq̃z humor potest habere cause materialis et efficientis rōnem ad febrem Similiterq̃z in alijs materialibus morbis. Potest aūt et quis apparenter dicere q̃ humor fit cā materialis febris et non efficiens: q̃ illud non causat febrē humoralē vel putridam est fumus seu fuligo putrida vt tactū. Hic aūt non ē humor ceu spūs nō ē fuligo: imo eēntialiter differens penes medicos ab eo lz constituat ex ipso. differentijs. 48. et. 59. Neqz ēt pfecte humor vt ipse febrē pficit vt materia: cū oporteat tandem ptactam fuligine cor petere. Propī quartum quidem ad primū dicendum. Aut q̃ idem

non est cā materialis ⁊ efficiens: cā humor: vt visum essentialiter dr̃at a fuligine putrida: ⁊ a minera putredis filr. Vel dōm q̃ in gnātione ⁊ filiatōe crit vt que sbe. Id verificat maxime: cū agentia ⁊ patiētia in eo ppie oporteat distincta esse sbiecto ⁊ loco. In gnātione vo fm qd vt accidētis q̃lis ē sanitas ⁊ egritudo: nō sic necesse: vt ondāt materia vaporis: cui calidā actiuā indita adest: ⁊ forma occulta suscitata in tyriaca q̃ venenū depellit dria. i. 9. Subiecta nāq; simplicia sunt materia: cor vo q̃litates efficiēs: vñ ⁊ i regni. Sex non nālia ponunt materie: quedā sanitas ⁊ egritudinis. Sed put fuerint competenti vlu corpi administrate siūt seruātes ⁊ salutē prestātes. Ita ⁊ peccātes incōtempantia egritudinis sunt cāe. Sufficit igit in hmōi distinctio rōnis realis cā idem pritatis subiecti. aut ly materia ⁊ agēs nō coincidant in vnū nūero vel specie: cōcurrere tñ pōt in id qd est idem subiecto. Qd denotat materia eodē ⁊ vera cum mixto. In q̃ sbe elementor sunt materia: ⁊

videtur quis hipocra. In cholaribus morbis sicd mo
uetur mouendū moue. Si cōmēstatoz: Melius in
pncipio euacuare vt minoz mā facta facilē nā possit
diger ē. Itidē. 1 t. 13. de ige. Iubet in pncipio eua/
cuādū. Adhuc pcipiūt fere medicoꝝ oēs in febribus
sanguis vsqz ad lipothomia euacuādū. iubēt ēt in
apoplesia sgnātis t talibus mor oiaria eūere. Et:
euacuādū illo tpe quo virtus ē fortior cū ipsa euacua
tione turbet ita vt maior idicatio euacuādo sumat
a virtute: aphoris. fma. Id ātē est a pncipio cū nōdus
fuerit pugna morbi debilitata nā. Et: q̄ phibentur
eūatio in pncipio id ex indigōne accidit mālē: pp qd
hippo. pcepit digesta medicari t euacuari matura. Is
qdā mālē in pncipio ēt sunt digeste sicut plures sāgui
nee in stomacho natantes t fortassis colerice furiose
cū non hēant aliqd, phibēs eas moueri vt i sequen/
tibus oñdet. in pncipio itaqz euacuādū. In pzium
qm hippo. pcepit pepana phermacare t mouē non
cruda neqz i principijs tc. Et: Qui euacuat māz in
digestā t pecipue cū fuerit ad apostema collecta ni
hil euacuat de mā Is destruit loca sana egritudini resi
stentia re. a. aphoris. q̄rt. t crisiū fmo. ca. 8. Pali:
scdo re. a. In pleuresi q̄ vt multū fit ex sanguine co/
lerico venā pcipit icidi cū dolor ascēderit in spatulas
tunc āt passio iam in augmēto vī constare. Rursus
9. de ige. Inuenē certatoē febrientē synocha putri
da pcepit i octaua hora tertie noctis flebothomari.
sed febris vī iā pncipia ptrāsisse cū plurimū termi
net i q̄rta: crisiū. 3. q̄rto fma. Adhuc digō humoris
habilitatio vt a mā expellat de facili: sicut oñsuz dzia.
50. Sed i pncipio nōdum pōt tpis breuitate bmōi
habilitatio eadē. qt. n. fiat laudabile iudicū oz digō
nē diuisionē t excretionē pcessisse: aphoris. 4: Itidē:
Primo q̄rta eūeratis plurimis morbi dr: debes sci
re q̄ dū iste timet egritudies t nōdū i eas ceciderit
plus secure pcedit eis minutio t cū i ipsas ceciderit i
eaꝝ pricipijs penit flebothomia dim. tiat qz hūores
subtiliat t eos p corp fluere facit t sāguini cōmicet
eos sano. t est ēt cū nihil ex eo qd oz. Amplius ars t
medicus imitatur nām Is ea nō euacuat i principio, p
pter mālē inclebolationē. i pncipio igitur nō ē eua/
cuandū Is fortassis i statu magis cū mā fuerit digesta
Propē Vo primū sciendū q̄ qd fit eūatio: quot ēt
dr n. odis: dzia oñdetur. i 64. Euacuatio figdē bac/
cipitur cōiter, p oi eductione siue fit sanguis abundā
tis cū alijs hu. seu vnus determinatus. Sciū est ēt
qd fit t quot modis sumat pricipiū: dzia. 106. t. 107.
qd, put est vnuz de morbi tpibus suscipitur in q̄frto.
Propter fm Vo scienaū collz. 7. scribi q̄ digōe
facta cōpetit expulsio Is cū nō appet digestio tunc di
scessio reputur iter medicos qz ga. t medicoꝝ pe ma
ior dicūt minime nos purgare dbere mā exire idige
sta nisi egritudo fuerit i vltio acuitatis. Et subdit p
quedā q̄ n sebrib fluīticis t mlicis rasis in eas pur
gat pricipio: t erat ipsi opinio penit. ga. tū dicit Ga
riū manifeste vt q̄ mime debem i principio sebriuz
mlicaꝝ purgare. t illud id idē in epla scribit ad glau
conē. t illud ē qz finis baꝝ egritudinū ē securus nec
expectat digō mala. Est āt series ad glauconē detē/
ti mor a pricipio neqz medicamen aliqd des tenere:
neqz purgationē vel detractionē vētris aut sangui/
nē facias nisi forte videris nimiā sanguis abundātiā
fore: tūcqz de brachio flēma sinistro. Cuz āt videris

manifeste cāe digōnis signa: dab pargatoriū tūc mli
cū educēre nō sel: vex quotiēs putueris cōuenire.
Post hec qdē dieb interiectis paucis tyriacā diaci
thē accipe sudem t alia talia. ex quibus, phatū nob
ē olibus: idē āt opiū arinaicū recip t. q̄ si mor a pnci
pio tale qdē hūs dedcris obijcit ēmarie nā ex vna
q̄rtana duas facies ac ex duabus tres aut ex leui fortio
rē t in piculū boiez deduces faciēs vt non vinat.
Demū Vo fmo primuat euerosistic Is phlatica ē ma
le determinatēis t pp b necessariū existit vt i firmus
euacuet v ēter q̄ expectet pfecta digō. t ideo meric
dz prius incipe a subtiliatius t icisiuis p ebdomadez
vnā quo pacto incipiēdū sarmacare. qd āt de b sen/
tiēdū tertio mōstrabit dbor. Propē tertiū Vo b
mitus veritas apiat quesiti: t deiceps gra bui oñ/
do an in horis fit alijs euacuandū vel silendum oso.
Propē primū qdē bmōi sciēdū q̄ euacuatio duplex
existit: vna qdē eradicatiua t pfecta q̄ totaliter pec/
cans mā extollit a corpe. Reliq Vo mioratiua ipse
ets p quā aliqd euacuat materie vt nā potēcioz rādez
reddat sup residuo. vñ. ii. de ige. alleuiata. n. euacu
atione q̄ dispensat corpa nā: t deponēs qd aggrauat
ipsā velut omnis aliqd oñsabit reliquo facile: t digeret
qd digeri pōt ac excernet, qd ēt appet ex primo q̄rto
t. i 4. tertio. Deiceps vtiqz ad q̄fituz magis dōm q̄
egritudo cui de se debet eūatio aut ē vt de ipsa spes
hēatur salutis: aut mime imo signa tā mortis appa
rent future in q̄ qdē nō oz. ti. de ige. t fma t secūda
aphorismoꝝ: Euacuare ac velut mediciare neqz in
pncipio neqz i tpe alio. nō. n. oz inuictis conari Is fu/
tura pdicere. t ita inde recedere cū i talib vanuz fit
detrahi ab idiotis p eo q̄ sanāt multos aurilia. medi
ci tū q̄ncqz ne defect appeat i arte: aut artifice conāt
circa tales practicare vt ēt apopleticos spasmatos ex
inanitōe irrecupabili syncopatos t pificos pfectos
cū pdicte tū appens ō ige. p oē vñ Mel. de apople
sia. Vt nō appet ex pte opantis defect consberis
a pncipio māz Ibitrabē incētū possibile. si āt morbus
extat de quo ipes habeat salutis aut ipsius qdem mā
colligit ad vnū locū: vel in oēs seu plures spgit: coz
poris ptes. Primū figdē duplr: qz bmōi mā vel ē i
fluxu tota vt aggreget i locū aut iā, p magna coacer
uata existit i eo pte: vt cāna apa qd est egritudo fiens
ptim vz iā facta t fm ptē saturā. Is. de ige. Si āt est
in fieri, pprieqz cū ipsius mā extiterit sanguinea sue/
ritqz p viā reumatis sibi euacuatio debet ēt in pncip
cipio magis eradicatiua dū Vtus t alia ei pstentiāt, p
portionabilis: aphoris. i. Cū. n. mā sanguis in quem
locū deflauit vt i flōnē colligat ea euacuata: vel oino
getat futuꝝ apa seu modicū pmanebit ipsius: qd ēt
in mā pōt pting ē colerica cū hunc pting apa fie
ri modū. Si aūt mā fuerit, p maiozi in loco coacerua
ta t egritudo fm ptem facta tunc eadē minoratiua ō
bet euacuatio solū. Is. de ige. t in tegni appens. eua
cuamus. n. totū non solū i plectorica dispōe Is t pro
pter magnitudinē passionis cōsistentē ēt in toto coz
pore humoꝝ cōmoderatōe. doloz eni t caloz phleg
mātis ptis cāe reumatis sūt t fi sine superfluitate
corp extiterit. b ac. n. eūatione nā alleuiat sup resi
duo. sikr euitat rimoz rupture ante ipsius maturatio
nē. vñ primo q̄rta: Qui hz apa minuēdus est qñ ti
met ne aperiat añq̄ maturet Is. n. indiguerit t ñ fue
rit ci multitudo. euacuatio Vo sibi non debet crada

ratius. vñ vt tactū re. a. q̄rto. Quicūq flegmātis
in pncipio egritudinū: mox comanē solnē fortis fer
macia: t ceteri qdē t phlegmātis nihil auferr. ne
qz. n. remittit cruda eūs passio: Is resistēria egritu
dini t sana colloquāt: q̄re. A. prio q̄rta. Cū bōer fu
erit i vno mēbro cōpzebēsus nullo mō mouear do
nec maturet t cēntiū bēat tpatā. Sile. n. fiet ceu si
gō arboꝝ conatet euellē a tra pri lateralit ilegatam
necesse qdē fit vel frāgi ipsā aut nō euellē nisi cū grā
di terre diruptōe t ita nō fit in pncipio eūare Is i sta
tu dūmō nō eūet nā. Si āt mā p plures aut oēs coz/
poris exuterit ptes dispsa: tūc vel egritudinē consti
tuit cronicā aut acutā: figdē lōgā ceu ex pblate pzin
gentē t mlis aut corp erit repletū ianitū vel mediū
tūc nō op fit eūare vt sic mō quoqz qd sozian sentit
iuxta iducta Ba. ad Blauconē mli fortassis timere
tur spa ex casu vel percussione. Si āt fuerit mediū t p
prie: epletū eget eūone in pncipio minoratiua vt na
tura cōfortet sup residua tā p eductionem san. vt ap
pait. ii. t. 13. ō ige. Q̄ ēt p phermacū suo mō. Alma
sor. n. io. docet minoratiue i se. fris eūare i eaꝝ exor/
dio. vñ q̄rto fma ō sebre flātica. Ego non diligo ex
pectatōem digō. is t lenificatōis: cū eis q̄ diūm p
tus imo oz vt euacuet aliqd: t expectet i reliquo vsqz
quo digerat g t medicinā ō turbit exhibēt pstructā
ex eo zisib. t zuccaro pulverizatis. In cura sigdē q̄r
tane ibidē spēs gratiae bnt iudicia i qb cōcant. oēs
eni in pncipio minuuntur. Subdit ēt poī aliq: fi oz
euacuet a pncipio ō bu. faciēte sebrē ad alleuiādū
t mūdificādū. bmōi āt eūo faciendu ē qua t cum de/
bili medicina leniter eūando: non aūt cum fozti ex
dicendo vt subtile eūetur t grossum remanet ifirum
indigestum: ita. n. non eūetur aliqd de mā Is potius
sana debilitantur loca egritudini resistentia: t preci
pue cū mā fuerit grossa compacta. Si āt mā non fu
erit cronica tūc aut erit vehemētis acuitatis qz furio
se aut aliter. figdē primo vel erit colerica seu sanguī
nea. De nāqz mālē videnē furiose qñqz reddi aut rō
ne q̄litatis vt colerica vel quātitas sicut sanguis exu
berās oio. Interdū ēt dr egritudo furiosa rōe loci cū
mā q̄cūqz fuerit in loco collecta q̄ nobilis spediat ac
tus. Sic itaqz tripliciter pōt dici egritudo furiosa, p
prie gdē ceu colerica. Illa. n. apud Ba. ē q̄ ad mo/
dū sialium ad coitū mouet furientiū repētine sui sub
tilitate ac caliditate effrenis. Cōiter sanguis gdem
mā dr furiosa: ipzoprie Vo t similitudinarie dici pōt
rōe loci nobilis aut multi sensus vbi pnetur vt mā
cāna in cerebro apoplexia: aut i gulla sgnātia. vel i
ātestinis iliacā seu colicā dolore vehementissimo q̄ fu
riosa, pprie i pncipio ē cūanda iuxta hip. t alios etiā
eradicatiue vt tymoz mobilitatis t sur ipsi ne i coz
trāsiata iterima extēplo: aut i aliqd pncipalū colle
cta mēbroꝝ iducat apa. tū ēt qz subtilis mobilis. q.
digesta existit t pata eductōi p paꝝ. n. pticipat dispō
nib phibentib hūoris idigōne ipsi eductōem. vñ
cri fiuz prio. In his solū rōsbiliter qz Is pricipia vte
tur phermacia cooperationē bīs ad attractōis facilita
tē. p abūdātiū hu. motus. Et col. 7. hu. acutissimi
exūt subtiles qz ibi nō ē grossicies neqz viscositas q̄
medicine, phibeāt opatōez laxatiue. Is cū sarmaca so
lutiua fint calida vt dīt t ficca: q̄ āt talia māz iciant
magis ad furiā Hōm q̄ b solūmō nocumētū induc
qz suis q̄litatib primis excedāt: sebrē icitāt māz exa

gitant in fieri. Is illud pōt remouari miscēdo cum eis
fria t hu. fiorū camonea mirobolanos citrinos succū
granatoꝝ syracest syraloth: t q̄ talia. Cōferūt āt i
sco ēē nō pax: aut alleuiari eoꝝ gua exhibēdo q̄ritā
tē vel cū media is bēdictis fria mollib edacēdo ceu
lenitiua t lubrificatiua nota: figdē mā fuerit sangui/
nea sua sonēs q̄ titate superflua mor op fit ipsa a prin
cipio eūare ita q̄ nō pax vsqz ad syncopi ducē ceu se
re oēs pcedāt medicoꝝ. 164. Et merito: tū q̄ in san
guine nō expectat vt in alijs digō. vñ q̄rto pria. fle
botomia qñ ē itentio sana nō ē in gnē illi? de quo ex
pectat digō expectatōe q̄ ē in solutis t non expectat
ipsa nisi i hu. alijs tū qñ timoz ē ipsi nē i loca pncipa
lioza ōcurrat suffocatōe caloē extinguēdo pfesti inna
tū vel erepēt vasa. aphoris. i. t i ō bōa bīcudie. Iste
tū nolice eūo i pricipio scā eradicatie nō quocūqz sym
thomatica magis q̄ vi extat mālē. filis nāqz ē cibatōi
facte i nō sua hora puta i porismis cū casus timet vir
turis: q̄rto pria. Vti obiqz. n. fit ne Vt succūbat in
labore fatigata, pprie futuro. Si Vo mā nō fuerit ve
hemētis acuitatis vt qd ifra pmā q̄rtā vel septimam
fmiet Is acuta simplī t nō furiosa gescens dāqz nāe
spacū ad digōz t securūr q̄ Vt vsqz ad maturatio
tis hora duret: tūc suffic eūo si corp nō fuerit inuali
tū i pricipio mioratia vt nā exonerata iciet sup resi/
duū t nō eradicatiua cū nōdā fit digesta neqz inhabilis
agitabilis aut sāguies valde. qd ex fmōib appz i ō i
ge. pinductis t i tegni. vñ prio q̄rta. In sebre sāgui
nea necesse ē vt eūo fiat cū minōe nō superflua i pricī
pio. i. mioratiua t superflua cū affuerit se maturatio q̄
multoriēt rēouet i hora pblemie. Si Vo mā fuerit tā
lis colerica simili mō vt sāguinē oz eūare. vt. io. Al
mā. appz vt i stricta t causōe docet i pricipio leniter
eūare quē t haliab. comitat. q̄re. A. Dz vt tu, ppes
i pmis t lēiss lenitate q̄dā. Et ō tertiana igt noiba.
ō olutinis i pricipijs fint ea q̄ sūt, ppingora eq̄litati.
vñ A. Egritudies q̄ nō sūt acute. i. valde t fuerit ex
hu. subtilib ficut ē Vt tertiana q̄ nō ptrāsit vltra sep
timā porismū dicit. A. q̄ expectare ōbem ō gōnem
eo q̄ digō ē hu. subtilis grossatio. igit appz q̄ in pn
cipio pcetit eūo mioratiua si mā nō fit acutissima: si
āt fuerit tūc eradicatiua. Propter fm bmōi scie/
dū q̄ in augmēto non pcetit eūo saltē eradicatiua qz
forte mā furiosa tā dudū pniciem intulisz. ē ēt tūc mā
in pte iaz iserta t Vt ipugnata. Minoratiua tū pōt
pcetere t pprie in egritudib longis in qb qdez q̄fi
oi tpe ptiz oz digerere t fm ptē eūare vt nā nō pma
neat aggrauata. In statu quoqz attēdēdus qñ si mā
fuerit digesta vincēte nā tūc nihil arte opandū Is to
tū nāe cōmittēdū. vñ aphoris. 1. Que iudicāt et que
iudicata sūt etc. Et Fa pcipit melius forte in statu filēti
um bre i venis statū vincētis nāe cū talio fit vermul
tū iuxta illō aphoris. 2. Scim q̄ egrotātū q̄ salnant
plures sūt moriētib pter q̄ nisi qñ pestilentiosa sue
rit illō. Si Vo nā fuerit ipotēs māz in statu digestā
educē tūc oz medicū ipsi defectū supplēdo illā eūare.
Vñ mox subdit: q̄ oz agere vndecūqz repit nā t
reliq et. 4. prio. Si hūor nō ē digest nō mouess ni
si i pricipio. apō statū Vo nō mouens aliqd dōec vin
cat nā et digerat: et si ipsa nō mouet moueē hora mo
rsei et si ea movet aut monit tūc dimittit ipsā et opa
tōez ei. i declinatōe ār simili mō qñ pfecte succedit
risi i statu facte ñ ē eūandū arte cū nā sufficiēt eūaue

rit qd̃ est ꝑ cõiter practicãtes volãtes oẽs oẽuaslescẽ
tes eũare spantes idẽ ꝛ scipe ꝗriora ita vt ꝛ oẽs ut
tũ ꝛ crisis nãe facilit icõplete: Veri.n. ꝓualescẽtes
eũone nõ egẽt cũ eis sicꝛ fan. ꝓuec ꝛ bon. Nõ veri
ãt dis bries opposite dris.130. Si ãt diminute oꝫ ꝙ
delicẽ ex ipi ope plicẽ. Nosce ꝙ sicut i principio tpis
morbi cõpetit pus eductio ꝛ ꝓsir i statu ita tpe ueri e
ꝛ autũni demũ: vñ demũt q purgatõis studiũ appe
tãt tpe Vnũ ꝛ autũn agit. Propẽ ãtus gdẽ ad
pmũ dõm eũonẽ miorariũ ꝓcessũ fore i pncipio q i
tellexit i initio hip. nõ ãt eradicatiuam nisi mã fuerit
acuitatũ multe ꝙ ide rari fm hip. accidit. Ad aliũ
dõm q ga. audit de eũone miorariũ: ꝛ nõ ãt eradica
tiua. Ad aliud sicꝛ apet qꝛ talis mã dꝛ sicꝛ furiosa. ꝛ
similiꝛ ad aliud noie furiositatis extẽso. pñt egdẽ bꝰ i
furiose nũcupari egritudies. Ad aliud dõs q ly Vt
sit fortis i pncipio nõdũ existit. Ad aliud qd similiter
dõm iã vlũ salteri ꝓtis iducta similiꝛ suis ꝓcedunt
vijs ad quoꝫ gdẽ pmũ ꝛ fꝫ dõm q eũone pfecta eua
cuãda ẽ mã cũ digesta ꝛ nõ pus cũ ñ cũat nã. Ad aliũ
dõm ꝙ hip. pmo cursuit pleure fim cura tẽtatiua me
gis q̃ Vs cũ cal factoriis icipit vel ꝙ egritudo ad
huc ẽ i principio cũ dolor ascẽdit i costas ꝛ ꝓprie cuꝫ
ipsa fuerit tpis lõgioris curãtes ide: nũc eũat in pn
cipio pncipiãte ac añ fi ꝓpendat meli. Ad aliud dõs
ꝙ ga. mor a pncipio iuuenẽ flebotbomasset nisi fuis
sent alij medici quoꝫ qdã fieri iubebant: qdã Vs ibi
bebãt. Ad aliud similiꝛ apet p ꝓdicta. Ad aliũ qdẽ
dõm apper dris.168. Aut dõm q. a. nõ simplicit ne
gat flebotbomãdũ esse. fꝫ ꝙ nõ est adeo rutũ cũ ga ce
ciderit in egritudinẽ sicut pus. ꝛ id sentit. 4. prima.
Cũ.n. postponit phlõis apud principiũ egritudis nõ
ẽ et intẽtio ꝛ fortasse iterficit p aducũ dꝛ dilitatis Vt
tuns. ꝛ iõ ꝓsulit vt suspẽdat phlõia inquãtũ sit possi
bile. vel qꝛ i egritudibus ꝓductis ẽ sanguis subtilis
pauꝫ bonus: ꝛ bu. pranũ ebulientes pp egritudines
vel crudi vehemẽtioris. Crudi bu. exãtes añq̃ ici
piãt gnãre morbos cante sunt euacuãdi. Ita Vs fe
bũtes nullo mõ: vñ timendũ ne phlõia bonũ lan.
rapiat ꝛ pranũ omittat. Aut negat tũc eũonẽ eradi
catiuã non aũt minoratiuã. Ad aliud dõm q nõ cõ
petit eũo eradicatiua nisi mã digesta dũmodo furiosa
fuerit mime. Ad aliud qdem dõm vt dris.146. no
tatur.

Differentia. 162.

Quod euacuatio cause cõpetat ꝓiuncte soluꝫ
oñdit: qm̃ ipsa ei debet qd̃ egritudinẽ cãt. p
pter.n. cãtiuũ egritudis eũo administratur: b
Vs cã extat ꝓiuncta. Kursus i tegni: Oꝫ abscinder
vnãquãqꝫ cãꝫ efficientiũ. bꝰ i ãt cã est cõiuncta p se
nãqꝫ egritudinẽ cãt. Et ti: Egritudo ñ cessat: nisi cãe
ipsi abscisione imediate q̃lis gdẽ i ꝓiuncta: qd̃ cura
eusrasis signat ex tegni. Cõpetit ꝙ eũo ꝓiũcte tm̃ cãe

In oppositũ vt ꝙ añti solũ mõstrat: qm̃ cũ cã cõ
iuncta fuit statu vli vel paroxismo potior: tunc ei gdez
deberet eũo cui sallitas dris appebit ñiti. Palin:
Eũo fit ad ꝓpustionẽ fꝫ talis debet eẽ añti. qd̃ oñdit
ex tegni de pcustodia egritudis ficẽde. ita eũo cãe añti
debet ꝛ nõ ꝓiuncte. Propter pmũ gdẽ sciendũ ꝙ
gd fit eũo gdqꝫ purgatio ꝛ qũo dꝛant ꝛ q̃liter cõue
niant: dris videbit. 164. Nic eũo et cõiter accipit ꝓ
q̃cunqꝫ hũoris eductõe fine humoꝫ peccãtiũ q̃litate
vel quantitate. Propter fm Vs sciendũ: ꝙ aliq
ex argutis ꝓnori dixerũt eũonẽ cõpetere soluꝫ añti

cãe ꝛ nõ cõiuncte quoꝫ defect mirabile euidendis.

Propter tertiũ gdẽ dõm q eũo ꝓncipalẽ debet
cãe añti: ꝓsir Vs ꝓũcte sine putredine minere. ꝛ cer
tio vere dicte ꝓiuncte vt fuliginl seu fumo putrido.
qd̃ oñdit: qm̃ eũo cõpetit ꝓmo ꝛ p se pcedẽti cãe ãp
missa ẽt inter dũ digõe mine re ãit putredis nõ con
uenit nisi post digõẽ cũ digõ ẽã faciat cessare: dris.
160. Digestaqꝫ oportet medicari. ea. n. re sistit edu
ctioni materie: nõ ãt adeo repletio. Ad hoc eũo debet
p pus bu. pato corũpi: ꝓir gdẽ corupto: pmo q̃rta
Sz cã pce dens ẽ fic hũor q aptus ẽ corrumpi: putre
scẽs Vs vt corũpt. Palin: Cũ ãiti debet eũo p
phlõiã scarificationẽ purgatione. Putredini ãt ra
rissime p b debet eũo cũ ab euacuãdoꝫ secessit erit nõ
paꝫ. nã fumat. n. nõ fic replẽs. Q ãt ita manifestũ
fit ex illo. In exercitãtibus ad fumũ cũ alijs multis
vñ b ige. 8. Melꝰ euacuãtes qd̃ pus chacbochimie
expurgandũ obstructiones ire. ꝓpetit igit p pus cãe
añti. qd̃ Vs demũ ꝓpetat eductio putredi scribit i te
gni ita: Q̃ aliq̃ hũiditas ꝓtet nãs ꝓtiek i mbro cura
tio ipsecta eũone quẽadmodũ i putredibus. in. ii. ãt
de ige. Expurgare oꝫ putrefacta eorũ q̃ a putredine
laborãt corpoꝫ ꝛ p vrinã vẽtrẽ sudorẽ ꝛ vomitũ dic
co ẽt q̃ cãe cõiuncte certe: vtpote fum. o putrido seu
fuliginl ꝓpetit eũo q̃dã fic p respirationes fm cutem.
Est nanqꝫ talis aliq̃ i tegni ꝛ. 8. de ige. cura effimeꝫ
facta ꝓclusione vaporis calidi. Et in patiẽtibꝰ se.
synopalẽ hũorosã nulla melior cura est fricatõe: ac
demũ iunctione. 12. de ige. Nullã alia inueni eũo nez
in eis nisi eã q̃ p fricationẽ. q̃re monachꝰ: qd̃ ꝓter
fricationẽ la cinꝫ ignoro. Aperiunt nãqꝫ inde pori ꝛ
fumus b transpirat corũpt. Sic itaqꝫ ex his cõclu
ditur q eũo ꝓtractis tribꝰ ꝓuenit cãis vez pncipa
lius añti debet: scõario minere putredis ꝛ ñir fuligi
ni putredi seu fumo. q̃ ãit bꝰ i q̃siti reliq̃: dris mfata
priori ꝛ ꝓsequẽti: B. n. illoꝫ ꝓsona. Propter. 4.
qdẽ sciendũ ꝙ ex ꝓfatis inotuit qd̃ ad vtriusqꝫ ꝓtis
dõm obiecta: qm̃ ꝓcedẽdũ ꝙ cã ẽt cõiuncta certa hũo
idiget eũone mõ. ꝛ in statu fikr cũ nã nõ possit ꝓficere
volẽs euacuare. Tunc nãqꝫ ꝓceptũ ẽ medico ducẽ
vñcunqꝫ ea repit marie p ꝓueniẽtia loca. Si ãt putre
do cã dicat simpliciꝫ ꝓiuncta nõ minꝰ sibi ꝓtit eũo
cũ ꝓsa expulsa fumus cesset putridus cor petẽ. Sicꝛ
cõcedẽdũ ꝙ ꝓpetit eũo cãe añti ꝛ pncipali eo q̃ re
plet. repletõi ãt p se debet eũo. p accidẽs tm̃ sepius ñ
euacuat cum dispones fint i ea, phibẽtes eiusdẽ edu
ctionẽ. ꝛ idcirco igeniati sunt in edici digõnẽ ꝓmit
tere q̃multũ eũoni. Cauent tm̃ ne repleram in reple
tis magis nisi eũo ꝓcesserit quedã: timẽtes ne apti
tinis digerentibus mã exãpliata op lationẽ vehemẽ
tiorem inducat ꝛ per ñis putredinẽ ꝛ sebẽ vel egꝫ
ad suffocationẽ preparet. vñ. 8. de ige. Periculum
est obstructionẽ auferentibus nobis ante q̃ euacue
mus obstructiones amplius incuneari.

Differentia. 163.

Quod mouenduꝫ in die motus egritudis oñ
ditur: qm̃. ii. de ige. i cura synocaꝫ putrida
rũ ꝓcipit euacuari p vomitũ lecessũ ꝛ vrinã.
be ãt in paroxismis cõstãt sp cũ vnus earꝫ fit is a pnci
pio vsqꝫ ad finẽ. de ige. 9. Et tm̃ ꝓcipit ibidẽ eũ ari vs
q̃ ad hpotbõiã i eis tãq̃ cura fm ga. eaꝫ eũte perfe
cta. Et sulc ik: qm̃ ipse ibi quẽdaꝫ fedrientem synoca
putrida phlebotbomauit in. 8. hora noctis, tertio in

stante paroxismo. Erat. n. se. ex sanguine putrescõ ca
lus subtile ꝓuertit in colerã ꝛ grossꝰ in mlis: scõs
febriũ ꝛ crisiũ. Colera Vs tertio mouet in tertiꝫ
Eri. Egritudo furiosa existit in paroxismo ꝛ motu ve
hementissimo ꝛ tm̃ ꝓcipit mor eũari quocunqꝫ modo.
Palin. 4. pria ꝓcipit motũ fieri ãte paroxismũ: ꝛ tũ
est tũc qꝫ mors mozbi. Rursus ibidẽ medicꝰ ẽ adiu
tor nãe ꝛ nõ ꝓpediẽs eã. Sz i die morꝰ egritudis labo
rat virtꝰ vt expellat qd̃ ꝓtristat. cũ igit auxiliꝫ ꝓtẽ
tiã oportet iuuãda erit nã medici subsidio. nõ. n. ẽ ip
sꝫ vt tactũ ꝓpediẽs. amp. aphõr primo. Vñcũqꝫ re
pit nã ide ducẽ p ꝓueniẽtia loca. ꝛ filr qñcũqꝫ Vs ip.
fuerit bzeuiloquꝰ vno fmone multos subaudis vt
ꝫ ipso multotiẽs testat ga. Itidẽ mã c ẽ i motu ãpliꝰ
ꝛ velocꝰ expellit q̃ illa que i gete. fꝫ i die morꝰ egri
tudis b euenit. Adhuc medicꝰ imitat nãs pria ꝛ q̃rta
aphorisi. fꝫ nã cũat i die morꝰ egritudis ac ẽt laudabi
liter eũandũ: igit i die morꝰ egritudis in ꝓiũ: qm̃ ne
qꝫ phlomis aut eũo ẽ faciẽda in die morꝰ illꝰ: qꝫ ẽ di
es regescẽdi ꝛ ingrendi somnũ vt dies ebullitionis
egritudis. Et post q̃dã subdit. In oibus acutis se.
a ini ꝓncipio ꝛ in die ꝓiodica euacuãdũ ẽ a minutiõe:
pria q̃rta. Et. q̃rto pria: nõ euacues p fluxũ i die pi
odi neqꝫ phlomes. Cap̃o quoqꝫ ꝫ cura tertiane pu
re. Oꝫ vt nõ moueas i die paroxismi aliqd nisi ꝓpi ne
cessitatẽ. Itidẽ: nã non ẽ ꝓpediẽda ꝛ ꝓcipue cũ opak
recte. Sz illc q mouet i die motus egritudis ipsam i
pedit cũ distrahat operationẽ eiꝰ cui fisitꝰ filr cũ ipsa la
bẽter opet in sex principijs: sicut et artificiũ ꝛ opꝰ bis
q̃ artis excellẽtiora poterit medicꝰ eius tacꝰ imitari.
Adhuc motus artis fatigat nãs. nubi. n. aduenit cor
pori quãtũcũqꝫ ꝓueniens qn nã aliquo mõ pmuter
exnco cũ ipsaꝫ Ziũ primitus existat ita vt cuꝫ multa
egressio alicui ab eq̃litate acciderit ꝛ ꝓportionale di
uersificat ab ipso: pria fa. Sz morꝰ iducꝰ in die q̃ tẽ
tat mouẽ bmõi existit. Est et nã de se laborãs post di
gõem ꝛ diuisionẽ: q̃re tũc mouẽ afflictio supadiũgit
afflicto. Nõ igit mouẽdũ in die q̃ mouet egritudo.

Propter primũ gdẽ sciẽdũ ꝙ mouere ẽ eũare seu
educere. Eũo vero ẽ multiplex dria. 166. qdã nanqꝫ
san. alis vero hũoꝫ aliorꝫ. Fit et p vias multas. Est
ꝛ quedã vehemẽs violẽta: nõnulla vero ꝓbilis ꝓnã
lis. Oñdet et ibidẽ cũantia fore multiplicia i magis
ꝛ minꝰ diuersificataqꝫ modis exercita. Est autẽ dies
morꝰ egritudinũ seu paroxismoꝫ vel diei idicatiue aut
cretice. Et is duplex. vnꝰ qd̃ morꝰ quẽ suscepit aliũ
de seu ab alijs superiorib: dria. 104. ꝛ alter quẽ sortit
ex hũoris natura q̃ cãt. Quidã. n. mouet cõtinue ali
us vero iterpolãs. iterpolãs ãt tripliꝫ aut ãpliꝰ dria
169. Iz b morꝰ tandẽ reducat in priores. Diuersificat
et motus minor nõ paꝫ ex pte fit mãe fm q̃ itra ve
nas extitertit vel exꝫ: ꝛ rõe quãtitatis ꝛ q̃litatis ipsius
maior. n. ꝛ calidior mã celeriꝰ mouet ꝛ fortiꝰ q̃ op
posita adeo ꝙ colera iterdũ mouet p q̃rtũ ꝛ pbla per
tertiũ ꝛ aliũ: ꝛ mlia p. 5. 6. ꝛ. 9. dria pretacta. Prior
egdẽ duplex ẽ morꝰ: idicatiuꝰ vꝫ in quo mfat ꝙ nã ꝓ
egritudinẽ opabiꝫ: deiceps idicatiuꝰ seu cretic quo
ipsa manifeste i egritudinẽ cõsurgat motu celestium
cõiunctõe vel aspectu inuata vt ipsaꝫ expellat. est ãt
p die intelligẽ nãlẽ ꝓtinetẽ diẽ ꝛ noctẽ. 24. horaꝫ spa
tio terminatũ. Propter fm Vs sciẽdũ ꝙ gdez sa
lernitanoꝫ voluerũt simpliꝫ mouẽdũ fore i die morꝰ
egritudis qbusdã vilibꝰ fortiꝰ appetijs. cõspiciebant

eni in hoc morbos die a nã curatos quã ꝓceptũ est
medicũ imitari. Afficit. n. tũc calore mã vñ diuisiõi
ꝛ expulsiõi appak. qd̃ oñdebãt ex empiria i die poxi
mi ex hitis sanãtibꝰ febres qñqꝫ. Sz ꝙ b põ veritatẽ
sapiẽtũ repugnet snie manifestak et dicẽdis. In erro
rẽ fere ꝓsilem ꝛ eꝗnũ cõciderãt paulati q mõtis pes
sulani p duos dies vlr ante critis venã apiẽtes quãti
tatẽ duaꝫ vnciaꝫ i sanguie educẽtes. Dicit. n. hic
nãs sup residuo potẽtioꝫ reddi. fꝫ vt appebit b erroꝫ
aptꝰ ꝛ ꝓta veteris documẽtũ cũ tũc fit i statu vel cir
ca q̃ hora ꝓceptũ filẽ. Distrahẽtes et motu nãe ipsaꝫ
gtrbãt: icitãt et mãs i furiã mãifeste. Propter ter
tiũ gdẽ sciẽdũ ꝙ mit vlr qñ cessandũ mouẽ ꝛ qñ mo
uẽdũ i die morꝰ egritudis ꝛ deiceps id priculari mo
uẽdũ. Propter pmũ bmõi sciẽdũ ꝙ nã mouet ad
crisis plerũqꝫ ꝓfecte: iterduꝫ vero dignunte ceu ꝛ in
alijs eiꝰ actib ꝓrigit. Sigdẽ pmũ vt ꝙ fit bũura sex
ꝓditões bõe crisis: notatur dria. 163. tũc vtiqꝫ nõ ẽ i
die morꝰ egritudis mouẽdũ. vñ vel. Que iudicãt
ꝛ q̃ iudicata fũt piter ꝛc. q̃re. 4. pria. Si nã mouet et
mouit tũc dimitte ipsã ꝛ operõs eꝰ. F i ustra nãqꝫ so
ret medici auxiliũ cũ nã sufficiẽs fit p se crisis cgnri i
mo ipsa disturbarek ãpliꝰ medico nõ oio metiri potẽ
te locũ eũonis illꝰ ipsi ꝛ q̃ titatẽ cũ q̃litate. Adhuc cũ
nãs die morꝰ egritudis nõ oportet p cibũ exogitare
ꝓcepit. n. in oi morbo mãli duꝫ Vt patiẽ subtrahi.
Multo itaqꝫ magis nõ opꝰ erit pharmaco cũ mã p
mutẽ ãpliꝰ illo. fic. n. agẽs filis fact ẽ amico q̃ mul
tos adducẽt i auxiliũ nõ egẽtis c mitti. fi ãt nã mouet
et diminute i crisi ceu q̃ plures ꝓdicte bõe crisis cõ
ditões ꝓficiãt: vel oẽs aut ꝛ digniores tũc oꝫ medi
cũ nãs iuuare ac cõpugnare mõ ol vt crisis ꝓficiat ip
se nãqꝫ ẽ aduitor nãe ꝛ minister illꝰ. vñ bip. Quo oꝫ
agẽ vñcũqꝫ repit nã ꝛ reliq̃: puta eũdẽ quẽ ea intendit
ipotẽs hũorẽ eũare ac p eũdẽ ptẽ cũ tãta mole ac ta
li q̃ et si moueat idebite necesse fit ipsã gubernare in
cõueniẽtia: qꝫ loca ꝓducere oẽz ibidẽ. pp qd̃. 4. pria
Si nã nõ mouet move tu hora morꝰ eiꝰ p quã egdez
horã oio expedit audire ꝓdcã: ceu p id quod dcm ab
hip. cõueniẽtes regiões. Q̃ gdẽ sulcit qꝫ fic iterdũ
i die morꝰ egritudis oꝫ naturã cibo ꝓfortare vt cũ fu
erit debilis extitteritq̃ accñtis ipsꝫ, psternẽtia dria. 133
ꝛ. 134 ita opꝰ fiet qñꝫ farmaco ad unare q̃uis labo
ret in ipsa farmaci actõe qm̃ qd̃ educit ꝓ materia po
tẽtior reddit sup residuo. Eã tm̃ iuuãria fint leuia nã
dissoꝛetic tolerabili: viuãt sudorẽ, pmouẽtib vrina
tiuis ꝛ bis ꝛ anguinẽ educẽtib successiuis ꝛ vomiti
uis q̃ ordinẽ iter se et obtinẽt: dria. 166. Propter
fm bmõi sciẽdũ ꝙ si p die morꝰ egritudis dies itelli
gat idicatia: tũc nullatenꝰ vꝫ mouẽdũ ẽ. tũ qꝫ mate
ria nõdũ digesta: tũ et qm̃ natura pterita idicatio per
turbaretur oñsura. vñ ꝫ ipe crisis ꝛ mõ nõ possem
certificari deicepl. si ãt audiatur i die morꝰ egritudis
i. i die poxismi tũc cõsiderandũ vtꝫ egritudo fit seua
acuta vel opposita. Q̃ figdẽ pmũ nõ oꝫ mouere pp
materiã marie i hora poxismi: neqꝫ i die ipsi fine fit
cõtinua sine iterpolata: eo ꝙ bꝰ i maria calida mobi
lis afflictia naturã ãpliꝰ stimulat cõcitata medela. si
Vs fuerit cronica ex maria cruda tardi morꝰ tũc mo
uẽdũ ẽ cũ leuibꝰ eductis i die poxismi ñ ãt ipsi hora
ne fatigetur natura ꝛ disturbek i eꝰ actu. morꝰ ãt his
ñ fit: vñcũqꝫ neqꝫ ex quocũqꝫ fꝫ p võitũ leuiore ac i
ãdũ clyster vel collyrio. vñ tertio practice de q̃rtana

Die accessionis ꝓuocet vomit⁹. hãoz. n. tumultuet accessionis die calorq; hãc ligfacit sebrilio. q̃re de eu dẽ. a. Vomitus t ꝓpe ai cibũ post ẽt ẽ ꝓuenientior t ꝓpe i die porismi aũ porismũ. Et t alm ãsoz ia. Vomitus i die accessionis dãdus. In quotidiana ẽt. a. post septimũ ẽt ꝓuocat vomitũ post fili porismũ ceu p boꝛã vtile fit aliq; ꝓuocatiua t abstergẽtia leuia ad ministrare vt reliqa mãe mote i porismo expellatur. pp qd sy rupi cõpositi acetosi vt orimel cõferũt i tali bus nõ pax ꝓ ditionib⁹ sibi ꝓportionalib⁹. neq; p-bibẽdus ẽ b vomitus cũ sit lenis stomachũ euacuãs q vt sicilio; reddatur post cibũ fiat eo q vomere sup stomachi inanitione difficile almãsoris. 4. Vomit⁹ ãt soꝛtis vlis totũ corpus euacuãs t cũ medicis soꝛ ti die motus morbi ẽ vitãdus cũ sit ẽt solutõe violen tioꝛ subductis: dria. 166. Est tñ inter dũ cũ mã fuer t i serta inobediẽs eductioni pp eius frigiditatẽ t grossitudinẽ: sic ẽt aliqs digõis signuz aut dir. pcesserit egritudo vtrulq; soꝛtis cũ vẽtris roboꝛe vt deẽ mãe i statu porismi cũ caliditatis t alioꝛ sũt accidẽtia intẽtioꝛa. t isra i se. t marie q̃rtanis Emperici exbibẽt medicamẽ effectũ laudabilẽ qñq; ꝓntes vt q assari aut ebuli vel n. irrbe t olibani: aut bmõi. plurimi tñ indrãter talia exbibẽt t iõ isirmos trucidãt raro. De die quoq; motus egritudis. i. i die crisis dõm q crisis dria. 103. duplicẽ accipitur: p cõmotione. s. aũti eũonẽ vt cũ accidẽtia intẽdunt cretica i quo figdem die nõ ẽ mouendũ cuz nã t marie ꝓtus diuisius t ex pulsius laboꝛet q̃ multũ ac ẽt scire non põt medicus certe vñ t quõ itendit nã mouere q̃re nõ tunc mouẽdũ neq; in farmaco mõ quocũq; neq; ẽt cibãdũ cum bmõi synthomata sint ex egritudis furia ñ qd ex cõe euacuãtis vel ex abstinẽtia itelligibilis a medico iuncta: re. a. scõo. Sumit t crisis pro subita alteratione quã segẽ eũo ꝓdictã ꝓñs crisim. Et in tali die motus egritudis post. s. b⁹ alterationẽ opus mouẽ nõ parũ vt cũ accidẽtia fuerit mitigata nã p aliquã regionũ attentat educẽ: diminute tñ vt declaratũ supius. Nosce quoq; scribi continẽtis. ig. fm ga. q i maioꝛi pte in febrib⁹ minutio dz fieri in die getis: sed i alijs morbis admodũ obtalmie t apatis magis fit in tpe magnitudis doloris ac ei⁹ isultus vehemẽtis. t ẽ ideo dico qz nãm egritudis iduit furiose: Propi Vo. 4. ad arguta vtriusq; ptis t si vtcũq; appeat dõm. Ad primũ igit dõm q in egritudine acuta q̃ tota est in porismo t pugna ꝓtinua euacuãdũ in getioꝛi boꝛa t in pncipio cũ accidẽtia non sũt adhuc itensa vtuez ꝓsternẽtia qz circa pncipia sines t reliq; aphorismoꝛ scõa. vñ qñ ga. ꝓcipit euacuãdũ ĩã egritudo mitigata cũ mã fit iã plurimũ digesta. Ad ꝓfirmationez ẽt qd dõm iaz appuit exꝓdicto. Vel dõm q synoca ẽ egritudo furiosa rõe sue q̃titatis magis q̃ est ex sãguis supflãtione. Que Vo ẽ ex putredie ex pte q̃litatis t sil⁹ q̃titatis. Cũ ãt mã fuerit furiosa mor oz eũare. in hac. n. hora necessaria t nõ electa attendit dria euidẽs : ñti qd appeat qm b firmus nõ potẽs p furia egritudis ãpli⁹ patiloctaua noctis hora ad gatrãsmisit. Adhuc ẽt egritudo nõ longe a pncipio erit sed. sil⁹ in egritudie sanguinea liberi⁹ ẽ omni hora cũare cuz Vtus ãpli⁹ q̃ i alijs ꝓster egritudib⁹: dria ꝓñti 2. i98. Ad aliud dõm: q egritudo furiosa pulegiata ẽ sup alias in euando vt in pncipio ac ẽt eradicatione cuz co q eius mobili se fingit digõnẽ fore cũ fit expulsioni puis. Ad aliud qd dõz appuit. Ad aliũ dõm q si nã fortis est non oz ipsum iuuare: tum qm medic⁹ nõ posset motũ olo ipsi⁹ metiri: tuz ẽt qz illa qbus ipsũ iuuaret nãz ad penus iciturẽt t debilitarẽt Ad aliud dõm q iã appuit qm oz nãz iuuare t qõ nõ Ad aliud dõm q id vez t laudabile soꝛet nisi nã medici fatigaret vtẽs auxilio. cum. n. incitet a morbo si medicis itez mouerek agitata ꝓtãgeret afflicto affictio. Ad aliud ẽt qd dõm appuit. Medicus. n. nãz imitat: cũ ẽ debilis talit vt cõserat eidẽ qõ nõ b erit. Ad ea ẽt sil⁹ q̃ alterius ptis appet qd dõm. fmones n. a. sunt tã expositi audiri ex fmone ꝓtinẽtis nũc vltimo iducto. Ad aliud ẽt appet. nã. n. nõ ẽ iuuanda nisi pinciplẽ motũ debilit, pcedat dum ñ medicus imaginet vñ velit ea t qñq; mouere dõm ẽt q iõ dr latẽter nãz operi: qz nullus quãtũcunq; pspicacis sẽsus põt mot eius ppendẽ actũ: vez tpis distantia vtcrementũ ofidit planetaꝝ vñ lz medic⁹ nõ valeat cõsistim actionẽ eius pcipe: pauleti tñ q p tpis ppendet Ad aliud dõm q lz motus artis nãz fatiget fz tñ amplius t minus. t iõ medicus dz esse puidens vt tali moueat quo magis iuuek q̃ ledat cum difficillimorum sit reperire summe qd conferẽs. mil autem nocens: de inge. ii. Differentia. 164.

Mod euacuãdũ nõ fit vsq; ad lipothomiã oñditur. ex collz. 7. ga. multũ de hoc mordẽte. Amplis⁹ cui vlr resistẽdũ: illud medicus nõ dz addũcere b⁹i Vo ẽ syncopis. vñ de ige. i2. In oi dispõne resistẽdũ ẽ syncopi. Rursus Vtutẽ p ceteris oz custodire cũ id fit vite custodia: de inge. 9. Illud nãqz de quo ãpli⁹ solicitãdũ ẽ Vt⁹. 4. pma. Et iõ idicatũ ab ipsa supra cũctas obtenebrat idicatiões. 9. de ige. fz ad lipothomiã pceteris dispõnibus Vtutẽ, psternit cũ fit cl⁹ cãus t mors dimidiatata. Eti: precipit vltias eũones vitari: aphoris. pma. fz eũo vsq; ad syncopiz ẽ b⁹ nõ. n. imenfioꝛ ea. Q̃ firmat: qz ibidẽ in athletis nedũ i alijs inbẽt euitari itidẽ Cũ medicus neq̃at Vtutẽ oiseriã metiri: apho. pma. t dria penãte formidãdũ ne b⁹i eũone Vt⁹ succũbat. vt neq̃at reuelari a cãu. t iõ ꝓsultũ ẽ prio q̃rta: meli⁹ soꝛe infra sb fistẽ q̃ exgkrissime eũare. nõ igit vsq; i lipothomiam eũandũ. Cui⁹ ꝓtiũ sentit apho. pma. q̃rto re. a. t. 9. de ige. In epla tñ ad glauconẽ i omotheno tñ ꝓcipitur pblomari: nihil lipothõie cõmemoraõ. vñ pp multa q illi⁹ puto eã cũ nondũ pitioꝛ cõstruxit: t marie qz ipsã ex alijs auctoꝛizat ei⁹ opusculũ q̃pax. solũ n. scõo crisiũ repio introductã quã t vlius lipothõiã ꝓsentiũt medici ceteri. Palin: Vltie repletiõi vltia debet eũo qdã Vo sũt interdũ vltie repleti: eũo q vl qz i syncopiz ẽ vltia. Rursus duoꝝ pianoꝝ min⁹ tã q̃ expediẽs eligẽdũ: topico. 3. min⁹ ãt malũ fit ad lipothomiã deducẽ a q̃ cũ fuerit vt oz iducta resurgẽ poterit q̃ quẽ dmittẽ mortis picul casualit ꝓbiscẽ. aliqs q̃ in lipothomiã ducẽdus. Propi fmũ qdem sciẽdũ q eũo accipit duplicit. vna figdẽ cõit, p bũoris eductõe cuiuscunq; vt aliq; siue sanguis t oi mõ: seu p farmaciã siue flebotbomiã vt inuit fi ex egritudine cibũ accipiẽs t c. figit qñ eũone idiget. Sumit vero, ꝓpe, p eductõe humoris sanguis ꝓmixti alijs hu. p pblomiã. Nã eũo debet humoribus q̃titate peccãtibus qualis est pmo flebotbomia: ꝓiter autẽ scari ficatiũ. vñ aphoris. scõa. Eũo qualiter oium humoꝝ quc qd certissima p flebotbomiã: ꝓpe vero eã quc p genuũ scarificationẽ. Et quarta primo. flebothomia est euacuatio vniuersalis q̃ multitudinẽ eũat

Eductio Vo bũoꝝ ꝓtristantiũ q̃litate: q̃tes sũt relig a sanguie, ꝓprie dr purgatio seu mũdificatio: de farma cijs ac ẽt dria. i5. Lipothõia Vo grecũ cõpositum nomẽ a lipi qõ ẽ ofect⁹ t thimos aius seu furoꝝ. i. defect⁹ aiositatis: q. 9. b ige. spũs dr defectio. notat et syncopis siue cõcifiõ malefactio exhaustio: dimidiata mors t ãgustia. ẽ ãt syncopa Vtutis acuta ꝓcisio seu casus Vtutis repẽte fact⁹. i2. b ige. Quarto Vo febũ um hip. ẽ ordis defectio t tot⁹ Vtutis i se coadunatio t fumose emissiõis ablatio. Tertio Vo. io. syncopis ẽ destructio maioris ptis psm Vtutis morte t sensibilis: pp obilitatẽ cordis t aggregatõez spũs tot⁹ ad sps pp cãs mouẽtẽ eũ ad iliora: vel pp cãs psocãtẽ iõz iteri⁹ q̃re nõ iuẽit spiraculũ aut ppt puitatẽ t subtilitatẽ suã: q̃re nõ supkuit sup illũ q repit i miera. cuius qdẽ cuẽt⁹ t duplici cã inuit ꝓtigẽ ex subita gdez trãsitõe spũz i cor suffocatis: vel ex resolõne ipsoꝝ repẽtina dissolutiua. ipsa nãqz duplex. qdã. n. cãẽ ex repletõe: altera Vo ex ismitõe. i2. b ige. Propi fm Vo sciẽdũ q. auer. conat suis, pgenitoꝝib⁹ ꝓdicẽ sol⁹ lipothomicã eũonẽ: coll z. 7. trb⁹ medijs mollitur ẽ distruẽ: igẽs qdẽ: b⁹ eũonis quãtitas ẽ valde iartificialis t erroꝝ: qm arsimitat nãz. fz nã nũquã laudabilit cretcat eductrõs sanguis ad syncopi: fz potius in crisibus id euẽit puis. Eti. eũonis itẽtio iquãtuz b⁹i sanguinẽ ẽ solũ remouẽ supfluũ ꝓfudo nalẽ ipsi⁹ q̃titatẽ. hoc Vo in eductõe ad syncopi accidẽ fit iposit bile: cũ marie id qõ ẽ nãlius educat. Palin. scã b⁹i eũone Vtuteqz sũme ide, pstrata qs modus t aptitudo pt patredis relig in corpe: quo egdẽ sebre adhuc suslẽtera nã i iteritũ ꝓducẽt. Dõm q fmo auer. lz timoratõe medicũ sollicitet: nõ tñ qõ alsit sub, ꝓpe soꝛma vt appebit fuãdũ. Cui⁹ imago ita reselluẽt motis nũqd nõ valz: qz lz ars sit t nãe scẽia tñ multa fuãt p artẽ q ꝓplẽtur p nãz t ecõuerso. Cõmẽ. fz. A. phy si. 2. Nã qdã iitiãt ab arte t psiciũtur, eadẽ vt domus t effigies: aliq; Vo totaliꝛ sit a nã: ceu sanitas absoluta vel alicuius plãte, pductio: reliq; Vo media. Principiãt. n. a nã t psiciũtur p artẽ: sic sanitas mãe itroducta: t plãte agrestis cultura. nõnulla Vo e⁹: ceu seminũ spho. Ars. n. incipit in terrã sgẽt et nã cõplet in gbusdã tñ ãplius põt ars nã: sertũ. n. valz digitus amouẽ ipsa nõ tñ nã. Sil⁹ in qddã põt nã in qõ fi art vt in bois vel carnis, pductione. vñ ars põt benigne ad sincopi eũare: nõ ãt sic nã qõ mõstratur qz eũo ad lipothomiã nõ ꝓpetit nisi Vtute ꝓstãte: fz in pncipio ꝓstat nõ vero in statu: cũ fit morbo fatigata. nã ãt nũ q̃ eũat in pncipio benigne cuz fit nãe eũare digesta: qõ in pncipio mime põt ꝓtigẽ vez i statu magis dria 163. Ars vero tpe valz eũare oi: põt itaqz ars ꝓfercẽ in sycopi eũare: nõ ãt nã. Ad aliud dõm q lz educatur magna sanguis quãtitas naturalis : t caloris b⁹ eũone: remanet tñ tñ q̃tũ sufficit ad esse vite dũmõ fuerit ꝓditionibus dicẽdis ornata vt piculo euitato: cã expulsa t natura deinceps roborata in actu possit ꝓpos. Ad aliũ dz vt appebit q in sinocha ẽ putredine magis formidãdũ in syncopi ducẽ: si timeẽ q ea se. non extinguatur oio: fz potius, ꝓpe ipsã: t nõ i eã veniẽdũ. Quidã vero scioli talit vifi sũt serie Hip. t Ba. cõmẽtari dicẽtes q b dictio fincatbegozmatica vsq; duplr teneri põt. Aut exclusiue vsq; ad lipothomiã. i. qõ nõ sibi appropinqt fz tñ nõ cadit i eã vel inclusiue: hoc ẽ vt in lipothomiã accidat. Primũ ãt intellectũ illos voluisse dicũt mendaciter ipm ipoꝛtare vsq: non ãt fm. Quoꝝ qdem fmo apte medicis ꝓdicit alijs seriebus bmõi eũonẽ ẽnoratibus. vñ 9. b inge. Quiero igit sanguinẽ ex studio vt lipothomia. i. defectio spũs fieret. Quare Isaac sebriuz. 4. recitat q cũ sanguinei amici ispiciẽtes quẽdã p gal. in lipothomiã deducũ murmurare in eũ cepũt dicẽtes. Heu heu nostꝝ carismũ occidisti: q̃re seruare serpio: Si adiuuat virtus eũcmus infirmã vsq; sup uenient ei syncopis. Maliab. quoqz. Educas de sanguinẽ plurimã quãtitatẽ vt ẽt vlectus fiat. ac q̃rto p ma. Et nõ cesses pblomare donec eger appropinqt syncopi aut cadat in syncopi. Sic igit appz ex bozuz fmonibus q illũ aduerbũ vsq; nõ ipoꝛtat exclusinẽ: vez iclusionẽ ãplius. Fuerũt t alij distinguentes lipothomiez repabilẽ vt a q̃ euadit patiẽs: t irrepabilẽ in q̃ eũdẽ piclitari ꝓtingit. Volũt itaqz soꝛe vsq; ad lipothomiã repabilẽ educẽdũ: nõ ãt irrepabilem qõ dicũt inui eo ipothomia defectio cõmẽtat aiositatis volẽtes nõ in ipsaz fz in ipsius appopinq̃tionẽ deueniẽdũ soꝛe. vñ. i2. b ige. Mũoꝛel qñqz crudi syncopi iserũt fz vocatas ai defectões puta cũ nõ obstruũt neq; grauãt: ex diuersitate tñ trãsferẽtiũ appz manifesto seriebus lipothomiã seu defectũ aiositatis syncopis: t bmõi idẽ ipoꝛtare qm i cõcia videãtur finole dixit ẽt vocatas Ba. nõ ãt absolute vlectões expo suit ai. Rursus b eoꝝ distinctio quã Ba. t. A. volũt in suũ fulcimẽtũ ascribẽ. oisariã iartificialis existit cũ hoc ẽt q ea discordãtiũ t opinãtiũ diuersimõe nullatenus ꝓciliãtur. Q ia eteniz siue neget eũonẽ lipothomicã seu applaudeat eidẽ itellectũ suã: sp ad lipothomiã repabilẽ affert: cũ medicus fit adiutoꝛ nũc ñ piclitatoꝛ illi⁹. Eti. hac distinctõe sublata nihilominus ꝓtigit soluẽ q̃ftũ cũ illa fit recta solo: c⁹ fi deẽ opositũ nõ ꝓtingit soluẽ clẽcoꝝ. 2. In artif. cialis ẽ igit t rudis bmõi oio ẽaurata. Propi tertiũ Vo sciẽdũ p mitus q si morbi qbus pdcã vbẽt eũo: Vo videndẽ si oñiões nos i eã dirigẽt. i. t deiceps tãdẽ applicẽt ad actũ. Propi pmũ huius sciẽdũ q ea principalis fiẽ ꝓpetit i sinocha iflatius t sinocha ꝓñr ex putredine ac in doloribus vehemẽtissimis. vñ cõmen. aphoris. i. In maris pblonibus t ardentissimis se. t doloꝛ vehemẽtissimo. oziba fius vero in causoe p quẽ febrẽ audio ardẽtissimã in tũoꝛe medicoꝝ quẽ spa puto pleuriticũ aut ei⁹ appitionẽ p Hip. appẽs febriũ q̃rto: vel se. san. fortassis t pedũ doloꝛẽ: q̃lis podagra ẽ ardẽtissima. Quibus ẽt ꝓsonat q bic ex quodã cõmẽtario trãslũ greco: ita inflãmat de imẽta p quã febrẽ sanguis audio. t in apate faciẽdũ: Prio vero q̃rta: ponũt se. synoche apoplie sgnãtie apata magna pniciosa. t doloꝛes fortes. Propi fm huius sciẽdũ q indicatões vt oñsii in hac tertia libri pte nõ raro sũt a tribus vz rebus nãlibus: nõ nãlibus t ꝓ nãm. Nãlibus qdẽ ceu marie a virtute ipsã. n. sup oia oz custodire cũ ea stet veridica: vñ nõ dignificãtes hãc nõ pax dlinquũt: sup illũ noni ẽ inge. q duo in manibus quorũdũ medicoꝝ lipothomiã passi: nodũ sũt adhuc restitut . Dz. n. hec tũc fortioꝝ existere. A. cõpleriõe vero: nã talis eũo ẽ faciẽda in ꝓpleꝛione calida multi san. cũ in ea pretacti magis occurrãt morbi: virtus ẽt fit robustioꝝ. In fria vero vehementer t cali. pbibetur, ꝓpter pblaticoꝝ infriatõem t coleꝛicoꝝ ebulitionẽ. Ab etate qdem qz infra. 12. annos fm. A. de phlebotomia vel quatuordecim . li. de inge. aut ferdecim: ad glauconem pceptuz non solum

nō lipothomizare: vex ab eductione sanguis cessan
dū pp spūs r bōx in bi egritudine resolutione celeriter
factā cū bi eius calida fit r humida resolubilis faci
le. 9. de ige. Silr i senectute ac senio cessandū esse
ac merito: qr plenitudo tūc ēt cessat cū vtute a seru
r forma r colore sumat idicatio suo mō similiū a sue
tudie tāq a nāli dispōne: ipsa eni qdā erat nā: dzia.
98.. nā cōsuetos esari cū erpedit audem ālp ad li
pothomiā a iducē oppositis. Suscipit ēt a reb non
nālib quodāmō medius iter pdcā duo: puta a tpe cō
stitutione bora regione r arte. a tpe qdē duplicū: aut
fm qr vnū ē de qtuor tpib ani: nā i tpe frigido vebe
menī vt byeme negat esse: r i tpe fibi ēt opposito fiē
estate: qrta pmo. Ac i autūno pcipue cū fit tpe bōx
assimilatū corruptioni: apborif. i. r ō bi esse ex
pedit i uere pptie celebrat e vt inuit i eadē. Et fic p
portionabilē cōstitutio bora r regio: cū arte vt ōcle
r atū sepe obseruāde. vel a tpe fm qē vnā qtuor tpo
rū morbi: r tūc talis esatio cōperit i pncipio: nō aūt
tpib: alijs: cū vtus fit iā fatigata. vt i apborif. i. In
acutis egritudib fm pincipia ofesti: aut circa pmā
die aut nō ex fam futuris nobis vti purgationib cū
fueris. qō r vt sexto breuiarij in. 3. practice. Quare
Isaac febriū. 4. cuz post principia vtus subiaceat p
strata morbi acumie r regione ignota medico: fortas
sis iazattētauerit conata euacuare futura. Ad has ēt
idicationes reducunt qtuor q ex mētatorio suscepi
greco nos ab esse, phibētes q sunt stomachi facili
tis passibilitas: formidositas ei qō euacuat. conflu
xus bōzis ad stomachuz colericuz nimio ei sensu:
ac bōx cruditas: q figdē. 9. ēt tāgūt terapētice. vt
ga. 4. regi. acu. Aude vsqz ad lipothomiā ducē: si vt
tus fortis laborās inuētis sanguine bitu densus du
rus difficilis: bora āni regio eucrate fuerit. ad
q gdē res. io. demirantes rectitudinē esse pmo
qrta: sunt adducēde vt repletio cōplexio vtus acci
dētia, pportionabilia figura etas ipse aer regio psue
tudo r ars. postea intuēdū i vrinale: si vo fuerit ru
bea grossa: ofisio vo supra a reb pter nāz fiē appuit
qm expedit i morbis practis: quox cā fuerit bitdus
humor r calid r qnqz calid r fice r accidētia reple
tionis acuta q ad bi sequunt nās: nō sint bōzes mi
ti idigesti viscosi neqz hypocōdria tesa iflata r exce
dēter ignita: aut viscera flegmunātia. Tales nāqz an
purgationē pparādi iuē illud veteris: Corpa vbi gl
rē. Propē tertiū bsciēduz cuz hip. r ga. fore vt
qz i lipothomiā iclusiue nō raro: r id i pnocha iflati
ua pcipue. vii. 9. de ige. vt tactuz: aufero ei tm. s. san
guinē ex studio: vt lipothomia. i. spūs defectio fieret
Et democrit cuz euribasio ad eustachiuz: flebotho
mādus eger r euādus. vt angustiet. angustia. n. est
magnū adiutoriū: sudores eni subsequūt r febres ex
tinguūt: qō ofidit tā ex pte cure respiciēdo sitietatez
solā q ex pte vtutis. Cure qdē: qm ad vltias egri
tudies vltie curatōes optie ac vltie repletioni vltia
pcipit esse i tegni. Bi āt egritudo cui talis debet
cura ē vltia: r esse lipothomica fiet extrema. Rōe q
dē vtutis cū sit fortis qō b euenit. Egritudo eni bi
vt se. sanguinea nō contigit nisi i corpe ca. carnosa cū
robusta vtute. Nō eni amat i alio fieri. 9. de ige. am
plis illa sciēdā esse p quā corp mox refrigerat: vo
mit aut egestio seu sudor excernit. r q a laborāte de
lectabilit r suauī sustinet. Talis iuē ga. esse est lipo
thomica: q qdē esse experientia coapprobat: apborif.

i. Lipothomica igit esse in bi egritudine statīb idi
cationib celebrāda. vii primo qrta. Si corp fuerit
forte nō cesses esare donec cadat i syncopiz. Synco
pis nāqz cōplexione forte ifrigidat. At qr ofisiones
esionis bi plurie sunt r rarissime oēs: aut plures in
dignores sup vnā rē occurrūt: nō aūt pcipiēduz
tale esse fieri. Propē qō moderni trepidātes scie
tes corpa nūc mui solito fortia: dzia. 9. Timētesqz
casu fortuito homicidiū r idignationē incurrāt poti
eligunt cōius ifra subsistere q erglitissime esare: re
cipiētes filiū: pm qrte In cāu tū platuz: ac col. 7.
In synocho vo ō putredie r filib nō sudeo ēt fil
cuz ga. r aui. pcise vt lipothomār iclusive. vii r ga.
aliuz modū, pnunciādi renuit i flebothomia bui se.
q prioris ingēs venā igit ei pcisiz icidētes vsqz ad
lipothomiā esanim vbi supius dixerat: vt lipotho
mia. i. defectio aiofitatis fieret. Demuz āt subditur
fm synochos: qi cōstrictione fortis exīte supius vtu
te fine periculo ē esse. In alijs vo egritudinib vltie
periculosa i corruptione bōx. Tun g ō exponēdū q vl
qz teneat ex lusiue qō inuit. a. dicēs: Donec appro
pinqt syncopi. vii ō frenesi tertio pzia: Oz vt fiat ei
flebothomia cuz cautela i cognoscēdo dispōez eius i
syncopi an ceciderit i ipsā an fit ei vicin: r retineat
san. cū syncopis adest, ppinqtas: qō ēt sulcit: qm fiē
vna rō auer. deduceba: r ga. inuit nono post esse
vt tactuz lipothomica i synocho putrido non sumus
securi: qn adhuc remanet modus aliqs putrefactio
nis: qō satis appet. qm seru i nono de ige. recitat:
flebothomatus nō fuit a febre curat synocho. Et in
practis similit defectis duob nōdū reuelatis a syn
copi. Quidā vo i egritudinē puenerūt longā: eo q
cōplexione frigidā itm acqiuerunt: vt r tota pmāse
rint vita neqntes renocare nocumētū ex imodera
ta illa cuz esse. Alij decolorati r mali bitus extite
runt tpeoi. Nōnulli cōcapti hydropisi spūs difficul
tate vētris r epatis ibecillitate. Alij vo apoplexia
palysis icurrerunt Sic igit modestū dic esandus q
pri: timēdo ne qs pcidat i syncopiz: qō te pulsus po
terit edocere: Cū eni tremit r deficēdit r diuersificat
absqz ordine ita vt inuenias pulsationē vnā magnā r
aliā paruam: significat, ppingtatē syncopis. Nosce
quoqz lz fm ga. apborif. i. nō solū fit lipothomizare p
sanguinis eductionē vex ēt p farmaciā: in ea tū non
ita sicut in flebothomia psumēduz cuz ipsa fit inrēfio
ris periculi. dzia. 166. Qō ofidunt auctores se āpl le
sionibus farmaci opponētes. Itidē: alij humox a sā
guine idigēt pparatione: ipse āt nihil aut modicuz r
vlie ois si possibile i syncopi euitāda pductio. vii de
re. sa. 4. Melius si concedat in die vna bis sangui
nē auferre q ad defectionē aiofitatis semel pducer.
Propē qrtū vo ad primum qd dōm apparuit. Ad
aliud dōz q Ba. illic loqtur de se. syncopali in qua
vtus est debilis euacuatio iō vitāda oino. Ad aliud
dōm q lz vtutē, pseruat syncopis in pfiti consert tū
in futuro r neqz ipsa intūm deficit ēt qn observatis cō
ditionibus pretactis valeat sustinere mortisqz periculū
euitare q ad defectionez aiofitatis semel perducere
Ad aliud dōz q vltime vitande sunt cōcasione si pos
sit paulatinius euacuare qō nō est cā pretacte passio
nis qbus competit euacuatio ad lipothomiā mino
ri facta icitate agitentur p amplius neqz inuamenta
sequunt preostēsa. in attributis autez cum non fit ac
te egritudo paulatine seu exquisite potest euacuari.

Ad aliud dōm q lz medicus non possit vtutē certi
metiri olfactiz: valet tū id ociecura qdā artificialip
pinqssima vitati: apbōx r crisiuz primis. Ad ea ēt
q alteri ptis fiēr qd dōm apposit qr in oimoda reple
tione oio si toleret vtus esanduz: non. n. solus stat
sup sitietatē: vex ēt p vtutē magis vt sepe inducta
Ad aliud fiēr pcedendū cū ostensiones plurādēt mō
strare.

Differentia .165.

Doc esse sinthomatice oferat ofidūt: qm
qō esāt a pincipio morbi synthomatice edu
citur: huius āt inuat. vii tertio. io. Diuersi
tus seu status vētris i pincipio pleur fio ē signū bo
nū: timo ē res inuāsa. Mox firmāt vo it colere pssi
ne eruginose: ac veneni assāpti ocitata nā. Eti. esse
in syncopi vt synthomatica cā ea fit acuta vtutis cō
cisio: dzia pzioi. sed hec ibidē pcepta. Rursus illud
quod educit māz q sui quātitate seu qlitate possz ite
ritū creare visuz oferre. Id āt esse pōt synthoma
tica pingere cū bui materiei eductōe alleuiet vt vi
sum nō pax aliquos paulatine sanari. Adhuc medi
cū dictū sepe nām imitari: supplendo ipsi defectū vt
māz esando furiosaz indigestā in pincipio. quē si pos
si posset nā p se esare oferret cū ergo ars iuuet r nā
effectui. n. pportionat cā: inqz esse iuuat ēt synthe
matica. In oppositū nihil benigne adducit cui esse
non regulat a nā: hmōi vo est synthomatica eductio
quod r nomē coidicat. Palin: Sicox Sic sūt rōnes
lz esse nālis r synthomatica sunt Sic: hec aūt cōfert
Synthomatica igitur nocebit: esse ergo non consert
synthomatica. Propter primū vo sciendū q qd
sit esatio: dzia visum pozi. Est aūt synthomatica seu
ocisio accidens pzauū stimulata quocūqz natura idu
cētū. Contingit aūt esse synthomatica rōe quātitatis
humoris: aut qualitatis ut acuitatis vel vtriusqz: aut
ex reguminis malitia siue ex aliqua lune applicatione
vel cōbustione vel aspectu malignox vt saturni vel
martis: r vlr ab his que in apbōx, pemisata. Sicut
eni potior ibecillis pondere stimulat graniori: asi ter
minū id gravat deponere stomachoslqz gravat quā
titate assāptox aut qlitate: ita r natura regit: qm nō
valēs bōzes sustinere tpeqz digerere vex stimula
ta cogit hos ante bozā expellere distinctā creuicoruz
tertio. Est āt oferre bificū nature aliquod prestare
Propter fm vo sciēdū aliquos dixisse q esse fin
thomatica pōt oferre p viaz esse qnz: eo q pzaua ma
teria lesura nō pax: educta est ex corpe. Nocet autē
semp p viam signi denotās pzauā ipsius dispōnem
Sz id stare nō pōt. lz. n. aliqd possit esse bonū aut p
num per viā esse r signi: nō tū bonū per modū esse r
maluz p viaz signi aut es: qm res ficut se hz ad ē sic
ad itelligere r significare ac es. 2. metaphy. Vnum
eni ordinat ad aliud p modū esse aut causari. Cum
igit benignū aliqd fuerit p viā esse in esendo r cāndo
erit r per viā signi in eo notozādo ac ecōuerso. Rur
sus cā r effect sunt ppozōales. sed cā morbus r si
gnū, ppozionātur. vtriqz nunqz pueniunt a cā nisi
q morbus esatur imediate a cā. Signum aūt seu ac
cidens morbo intercidente quem imitatur tanquam
umbra corpus: dzia. 73. Et ita ipm, pducitur a causa
cum geqd est cā esse sit r esati cā. Non igitur aliqd ē
laudabile per viam esse: pzauqz per modū signi vel
es. Aliqui vero dicentes signum ad vtutem re
ferendū r nō ad esam vel morbum. Sz id nō valet:
qm iez non eet signum cū nō suo redderet eentialiter
significato vt esse vel morbo. Signū cationes. n. sp
debēt suis iungi significatis: apborif. 6. Neqz. n. si
gna vtutis qrūtur a triplici supra natura: verū ma
gis que materie. Neqz eox ēt valet primox motiū
qm si eio dz ē laudabilis esses synthomate: nō suf
ficit qō esse solū attendere sz opus sit modū qao edu
cit ispicē vt ante aptarū a natura vel aliter qō nō acci
dit i esione vt ofidet synthomati admittā. Quidā ēt
dixerūt esione synthomatica p se nocē ppetue: p ac
cidēs āt oferre qnqz: quox eodem defect ex sequen
tib ofidet: cū eo ēt q per accidens od oz in aliqō p se
primū adducē. Propter tertiū qdē sciendū q esse
synthomatice vt talis sp hz lesione iferre: inuamētū
āt nāq quod firmat: qm illud qō esse natura si
cit nocumētū ita sp inducit id āt synthomatica esse
ceu r ipm nomē idicat r natura rei cū ipsa educat ali
qd ex corpe slimulata lesio vtute. Palin Illud syn
thomatice esse qō aī digōem educit aut p regiones
icōueniētes. Sē āt tale pzauū existit. Nihil. n. beni
gne a natura esse nisi fuerit pdigestū: qō ē nō pōt ni
si i morbi pncipio. vii apborif. 4. Scōm principium
egritudis idigōis sūt signa mala sp erit talū bōzuz
esse. qō euenit cū signi eretica ea q digōis amecedāt
Silr qō p loca educit iconueniētia ocescēdū: r ad ea
oducēdū q ogrua: apborif. i. Itidē qō iteritū ait lō
gitudinē hz ibecillitatē vtutis aut ei vigorē iduē si
gnificat egritudis pzauū. Talis vero ē esse sinthōati
cavt certificat eperia: laudabile nāqz erit materia re
tinē: ipsāqz demū nālr esare. Eti. illa nō offert esse q
arte pcipit cōpesci nāe coadiuuatiua: lz synthōatica
extat hmōi. vii apbōx pzia. Oz medicuz reptōi nāe
attēdē. Nā a pte qdē hente samulari fil r coopari. si
vero Sic fil r nociue fiāt, phibē fil trāsducē reuellē:
apborif. i. itaqz esse non offert synthomatica p se r di
recte. Propter qrtū qdē ad primū qd dōm: dzia
visum. 192. Non. n. esse ē synthomatis esse cū mā fue
rit ante opposita in antes volēs ipsuz expellē aut lan
dat ea p relationē ad esse factā in pleure sine epar
tū denotantē debilitatū crisē. Ad offirmationē vero
dōm colere adeo pzaue r venena non sūt mae: moza
egētes iteri vt coaptent pp Sitietatē quā hāt cuz nā
Illūq. n. possunt ad benignū reduci: aut ad expulsi
onē laudabilē adaptari cū digōne cū sufficiāt calorisi
nālis specificā: corrūpentes vt venenū formā: collz
3. Ad aliud dōm q talis syncopis seu synthomatica
eductio scā ē per artē, pter grādius periculū esitare.
de qua non b vt appuit fmo Nūq. n. fit crisis bo
na p esse vsqz ad syncopim: collz. 7. Ad aliū dōz
q p interpretatōem vt visum: r, pptie mā educendā
idigueri: pparione. Retēta. n. r sponte esata landa
bili sozet q māxie. Ad aliud dōm vt appuit dzia p
allegata qr ars q māis imitet nām in q māultis: non tū
oibus cū ea possit aliq facē quc non nā: vt sextū digi
tum auferre: ac benigne in pincipio non raro esare
Est ēt sui mobilitate subtilitate materia furiosa dige
sta vt tactum r prius.

Differentia .166.

Quod farmacia in pregnante fit periculosior
euacuatio phlebotomia monstrat p Auer. 7
collz id credentem. Eti. Farmacia grādis ē
timoris r periculi: phlebotomia vero mime fo re. a.
Adhuc phbarmacia hmōi mae ē solutiua. talis āt ē de

ge. veneni ois eodē ꝓ. venenū quoq; pemptiuū ⁊ marie cū mā fuerit obediēs de facili possibilis q̃lis ē ebrio. Ꝓ ius pharmacia inducit agitationē vehemēte i pgnāte cū opatio medicie nō fit corpi nāt: ſz violēta. Cōmētato cētiloquij: Ꝓ i ät cotidiones matricis absolatur. vñ legt abortus qd̃ flebothomia i est mime. Pollin: farmaca vel fūt violēta: ⁊ rāc nocuū tū cāb̄ pstā: aut debilia ⁊ fic possibile fuet ipsa mouere: nō ät euacuare prius inducēs synthomata. oportebit ēt de ipsis āpli⁹ sumere qd̃ ⁊ laboriosū erit nāe vñ. pmo tertia: Si medicie nō ecnt venenose si possent ecē: qn eas bibē nāe laboriosū ect. Itaq; i pgnante farmacia piculosior flebothomia. In oppositū qr aliqntiorē qm̃ ꝓcedit farmacia: ⁊ detestat flebothomia. Et firmat qr infirma ⁊ tute flebothomare nullatenus: purgare ät mediocriter. Itidē: flebothomia euātur imediate sanguis: q nutrimētum ē pgnātis ⁊ ebrionis gnātiu⁹ nutritiu⁹ ⁊ augmētatiu⁹: qd̃ non bōores ognt alii: dria. 30. q ⁊ farmacia educuntur. Nō eni scim⁹ medicinā sanguis eductiuā dissoluendo: dria. 194. F lebothomia igit piculosior ē farmacia. Ꝓ propt primū qdē sciēdū q flebothōia dupliciter notificat. vne qdē put sb organo locat medicinali. fm illud ꝓris q̃stri: F lebothomia est eūatio vlis que multitudinē euacuat humoꝝ eqlit abundātium. Aliter ꝓ determinat put sub instro fituat manuali. vñ cōmētato: sectaꝝ: flebothomia ē recta vene icisio nā dr a flex vena ⁊ comin diminutio. Illud ꝓ dr piculosū qd̃ lesionū pluriē plenū exrat ceu abortus quē segt morꝝ embryonis ⁊ mulieris interduꝝ: ⁊ marie cū q̃rto aut octauo sacⁿ fuerit mēse: dria. 49. Est ät euacuatio aliqd ex corpe deductio. Que pter prius dicta dupliciter existit vna nālis qdē nā sola pfecta q̃ non pfecere oꝝ nāl fuerit supflua ⁊ tutē psternēs: alterā ꝓ artificialis q̃ adiutorio pficit medici nāz i oib⁹ imutātis sere: q̃rū vnaqq; adhuc diuidit i vlez ⁊ pticularē. vlis ät est vel qi oēs euacuat ꝓportionabiliū bu. ceu fluxus qs spōtane⁹ sanguis ⁊ flebothomia: seu qm̃ a toto corpe sicut spōtaneus vētris fluxⁿ aut aliq̃ sortis farmacia. pticularis deniq; qdā aut ex loco educit pticulari puta purgatio pectoris p sputū ⁊ vētriū cerebri p colatoria nariū ⁊ palatū: vel qr mām singularē euacuat alicubi cōtentā sicut que apostematū. Amplⁿ qbusdā eūonib⁹ totū euacuat corp⁹ imediati⁹ q̃les sūt sortiores vt p sanguis fluxū vel p ventrē aut stomachū vel vrinā seu sudorez. Alijs ꝓ mediate sicut fricationē balnea ⁊ hⁿi. per ipm nāq; nō euacuatur: nisi q̃ fm cutē pmanēt ⁊ nō q̃ in pfundo dispersa: aphorismoꝝ tertia: ſz p accidēs euacuat abstinentia seu fameꝝ eo q ipsa tollitur qd̃ repletionē inducit. vnū eni ꝓriū pritat aliud: Ꝓ haꝝ euacuationū qdā sūt pmutatione vt q apatū: reliq̃ ꝓ i q̃ sorte deductione. Sūt ät ptes ex qbus clā euacuationes fiunt occultiores ficut q p sudorē ⁊ magis ad huc p sē nos pfundos. Ex reliqs ꝓ man. sestioꝝ. Pregnās aut dr in q retēto semie pflatur ebrios pro pter fm ꝓ sciendū q coll. 7. auer. nititur oñdēr piculosiorē sore in pgnāte farmaciā flebotomiā. q. bipo. aduersus Recitato nāq; eo ingt: Dico q flebothomie qñ adest repleto q̃ ebrio nō indiget nō ē mala. Ꝓ ed farmaciā non credo ad bonū sine puenire imo ledit embrionē qr in se sbaz bz venenosā. Adhuc sortasse bōores facit malos sine ad ebrionē vt eum le

dat. Eti Medicie purgātes puocatiue sūt vrine: q ꝓ vrinā puocat de gne mētrus exrat puocantiū. Tale ät abortū inducit Ꝓ igit trib⁹ ꝓtēt ꝓcedū flebothomia dissiliorē sore solutionē. Sz id vt appebit simplr audētū stare nō pōt imo ei⁹ oppositū magis neq; ēt ipsi ꝓuin. ät inducta. sicut. n. flebothomia in pgnāte repletōis tpe nō vitupanda: ita multo āpli⁹ dicat de farmacia cuꝝ ei⁹ aderit idigētia. Sunt ät farmacie qdā bōdicte venenositate carētes: de qbus p similē vt scribit sup pgnātes ⁊ pueros: ceu cassia mānna ⁊ hⁿi. Que ät cū nāe sufficienter sint amicabiles bōores fuere ñ cogūt vt ingt ebrionē ledētes. Talesq̃ filⁿ entes: neq; vrinā puocāt neq; menstrua. Est tñ necessariū mēstrua puocare qñq; suppositū i colla matricis ponēdo paulati ⁊ multis vicib⁹ mōdificādo ⁊ ppe cū ipregnato fuerit i mrice imūdiori scā exrite tertio. xi. hipo. quoq; suspicieten⁹ audētius vt flebothomiā negare olsariā ⁊ farmaciā ꝓditionalr exrte tñ necessariis ⁊ tpis. vñ aphorisl. 5. Mulier pregnās flebothomata abortit ⁊ marie cui⁹ set ē maior Eotādē ꝓ q̃rta pcipit pgnātes a q̃rto mēse iclusiue vsq; ad septimū purgare iclusiue. Ex bis igit elicit i pgnāte farmacādū: nō ät flebothomādū. Sarones tñ bizutalei cōiter i pgnāte flebothomiā celebrāt

Ꝓ propt tertiū ꝓ primū vlr sciēdū q̃ piculosior vomit⁹ ē secessu ⁊ aliis eūonib⁹ ceteris paribⁿ: apho rismoꝝ notū scōs: Et secessus flebothomia: ac deincepe flebothomia i pgnāte farmacia. Ꝓ propt p mū bⁿ sciēdū q illa difficilior ⁊ piculosior est eūo que magis exrat ꝑ iclinationē nāe: talis ꝓ ē vomit⁹ cū stomach⁹ fit deporat⁹ attractionū a ꝓ testina expulsioni: nālius. 3. Vomit⁹ ät stomacho pficit secessus vētris pileron ⁊ itestinis stomac⁹ ēt sensibilissim⁹ vis breuior: ⁊ tute latior ⁊ pnior i deor'ū q̃ i sursū. eti: Act⁹ q vno pficit instro laboriosi⁹ ⁊ piculosi⁹ eo qu i plurib⁹. Iz vomit⁹ solū pficit tunica extrinseca: secessus ät ei⁹ duab⁹ ⁊ itestinoꝝ nāliū totidē. qd̃ scōs sū cutur aphorismoꝝ i medicie simpliciuꝝ pmo. Adhuc vomit⁹ deterior inducit accidētia secessu puta suffocationē vel ruptura vasis i pectore vel pulmōe. qd̃ ät bⁿ i piculosi⁹. Vomit⁹ igit difficilior ⁊ piculosior secessu: ⁊ vlr i de eūonibus relīq q ät secessus ⁊ filⁿ vomitus ꝓñr fit acrior flebotomie ⁊ piculosior mōstrat ex scbr ū acutaꝝ ꝓ: qr i flebothomia non cadit aliqd timoris i solutōe ꝓ accidit multotiēs timor ⁊ ppe cū nō fueris cognitor nāe isn mi. Sunt eni q difficillime soluunt medicinis: alij ꝓ facillime: nōnulli mediocriter pp qd̃ timēdū ē farmacare: ⁊ marie incognitos ⁊ incrptos. nā farmacia l. debite administrata aut superflue soluit aut mouet ⁊ nō educit: tortiones pressans ⁊ angustias cū dolore q̃ multas. Ipsa ät ō se gencre ponit venenoꝝ dissolutiuꝝ ꝓprie. Natura nāq; medicinaꝝ solutiuaꝝ est ꝓris nāe corpoꝝ soluendoꝝ: ⁊ vlr sunt pnecāteꝝ ⁊ ipsā interimētes ibidem. ⁊ pcipue ledunt cor ⁊ q̃ sunt eius: qm̃ oium nocumentoꝝ corpori aduenientiū prim⁹ concursus est ad cor tāq̃ ad basim vite stomachū tāq̃ receptorez mol estans. Melse de farmacijs: non tñ q pcipiles ptes adhuc farmacie sint o ffictiloris passionis. pili eni ⁊ vngues q̃ sunt oium min⁹ principales sunt maxis difficulter passibiles: ⁊ ossa ēt q̃ cerebrum ⁊ cor simpliciuꝝ: primo. celi ⁊ mun. Medicine nanqz nociue sunt vētri ⁊ ꝓprie ori eius: cū sit sensus plur

mi: ꝓpter neruos disseminatos in eo mot⁹ exbibēte nō pōt compesci tanq̃ nō exrio in nostri pāte velut sagitta emissa: ſz phlomia pōt repēte cogi nisi fortassis extiterit maioriⁿ: igit secessus ⁊ vomit⁹ amplⁿ acerbior ⁊ piculosior phlomia: ⁊ vomit⁹ ꝓ q̃ oppositū magis neq; ēt ipsi ꝓuin. ät inducta. sicut. n. flebothomia in pgnāte repletōis tpe nō vitupanda: ita multo āpli⁹ dicat de farmacia cuꝝ ei⁹ aderit idigētia. Sunt ät farmacie qdā bōdicte venenositate carētes: de qbus p similē vt scribit sup pgnātes ⁊ pueros: ceu cassia mānna ⁊ hⁿi. Que ät cū nāe sufficienter sint amicabiles bōores fuere ñ cogūt vt ingt ebrionē ledētes. Talesq̃ filⁿ entes: neq; vrinā puocāt neq; menstrua. Est tñ necessariū mēstrua puocare qñq; suppositū i collā matricis ponēdo paulati ⁊ multis vicib⁹ mōdificādo ⁊ ppe cū ipregnato fuerit i mrice imūdiori scā exrite tertio. xi. hipo. quoq; suspicieten⁹ audētius vt flebothomiā negare olsariā ⁊ farmaciā ꝓditionalr exrte tñ necessariis ⁊ tpis. vñ aphorisl. 5. Mulier pregnās flebothomata abortit ⁊ marie cui⁹ set ē maior Eotādē ꝓ q̃rta pcipit pgnātes a q̃rto mēse iclusiue vsq; ad septimū purgare iclusiue. Ex bis igit elicit i pgnāte farmacādū: nō ät flebothomādū. Sarones tñ bizutalei cōiter i pgnāte flebothomiā celebrāt

Ꝓ propt tertiū ꝓ primū vlr sciēdū q̃ piculosior vomit⁹ ē secessu ⁊ aliis eūonib⁹ ceteris paribⁿ: aphorismoꝝ notū scōs: Et secessus flebothomia: ac deincepe flebothomia i pgnāte farmacia. Ꝓ propt p mū bⁿ sciēdū q illa difficilior ⁊ piculosior est eūo que magis exrat ꝑ iclinationē nāe: talis ꝓ ē vomit⁹ cū stomach⁹ fit deporat⁹ attractionū a ꝓ testina expulsioni: nālius. 3. Vomit⁹ ät stomacho pficit secessus vētris pileron ⁊ itestinis stomac⁹ ēt sensibilissim⁹ vis breuior: ⁊ tute latior ⁊ pnior i deor'ū q̃ i sursū. eti: Act⁹ q vno pficit instro laboriosi⁹ ⁊ piculosi⁹ eo qu i plurib⁹. Iz vomit⁹ solū pficit tunica extrinseca: secessus ät ei⁹ duab⁹ ⁊ itestinoꝝ nāliū totidē. qd̃ scōs sū cutur aphorismoꝝ i medicie simpliciuꝝ pmo. Adhuc vomit⁹ deterior inducit accidētia secessu puta suffocationē vel ruptura vasis i pectore vel pulmōe. qd̃ ät bⁿ i piculosi⁹. Vomit⁹ igit difficilior ⁊ piculosior secessu: ⁊ vlr i de eūonibus relīq q ät secessus ⁊ filⁿ vomitus ꝓñr fit acrior flebotomie ⁊ piculosior mōstrat ex scbr ū acutaꝝ ꝓ: qr i flebothomia non cadit aliqd timoris i solutōe ꝓ accidit multotiēs timor ⁊ ppe cū nō fueris cognitor nāe isn mi. Sunt eni q difficillime soluunt medicinis: alij ꝓ facillime: nōnulli mediocriter pp qd̃ timēdū ē farmacare: ⁊ marie incognitos ⁊ incrptos. nā farmacia l. debite administrata aut superflue soluit aut mouet ⁊ nō educit: tortiones pressans ⁊ angustias cū dolore q̃ multas. Ipsa ät ō se gencre ponit venenoꝝ dissolutiuꝝ ꝓprie. Natura nāq; medicinaꝝ solutiuaꝝ est ꝓris nāe corpoꝝ soluendoꝝ: ⁊ vlr sunt pnecāteꝝ ⁊ ipsā interimētes ibidem. ⁊ pcipue ledunt cor ⁊ q̃ sunt eius: qm̃ oium nocumentoꝝ corpori aduenientiū prim⁹ concursus est ad cor tāq̃ ad basim vite stomachū tāq̃ receptorez mol estans. Melse de farmacijs: non tñ q pcipiles ptes adhuc farmacie sint o ffictiloris passionis. pili eni ⁊ vngues q̃ sunt oium min⁹ principales sunt maxis difficulter passibiles: ⁊ ossa ēt q̃ cerebrum ⁊ cor simpliciuꝝ: primo. celi ⁊ mun. Medicine nanqz nociue sunt vētri ⁊ ꝓprie ori eius: cū sit sensus plur

cola que ligat mollia ē ⁊ q̃ñ fluida vt in principio assint neq; ⁊ maturatōe remollita: ⁊ mot⁹ pondere aggrauata qd̃ eis accidit ꝓpletio. In religs quoq; tribus vltimis sortis facⁿ ꝓ grādis: āpli⁹ attrahit sanguinē plm in sui nutrimētū ⁊ augmētū: tāq̃ ipsius lēpiāt ligamia debiliter: tū ꝓpter eius onⁿ solito grauⁿ: tū ēt ꝓpter sinē nāe. Ꝓ procedit. n. debilitando vt bona ptus leniⁿ absolatur ⁊ tanq̃ maturi ad casuꝝ disponātur fructⁿ aphorisl. 4. filⁿ i aliis eūcit gtⁿ trib⁹ inter ipsis seq̃stratis. attendēdū ēt q̃ ꝓ plures cāe abortus ertē: due tñ vidēt pricipaliores: ubtra ētio vⁿ alimēti ebriōis: qd̃ sanguis fit eductōe phlomis vel alio: ex pariore. n. matrīt pte sanguis mēstrui. aphorisl. ⁊. 5. Relīq ꝓ ē agitatio ⁊ mot⁹ vehemēs qd̃ set⁹ dissoluūt ligamēta: vt tenaciⁿ ostēdit. quos sortior inducit pharmacia. Dis igit breuiⁿ pstrictis dōm q oibus insle vniformiter ad luicē operatus phlomis farmacia vlius piculosior erat vt serica ēt sapiāt veteris. Nō mōstrat rōe: qm̃ phlebotomia ñ vt cōuenire: nisi i primis trib⁹ mēsibus ⁊ marie i eorū medio: cū tūc ebrio paru⁹ ⁊ debilis non multū expostulet nutrimētū. que si fiat paulatim fit ⁊ p inter valla minoraꝝ quātitatē ⁊ vices potius si op⁹ multiplicādo. F lebotomia. n. taliter mēsurare non tātū agitatōem inducit vt ide set⁹ dissoluāt ligamēta: cum id agere fit āpli⁹ farmacie: neq; ēt sanguinez sic eūat vt senui nocet multū: cū puus ⁊ debilis maiori si content⁹ alimēto. B ät nō cōpetit tpe farmacia: ⁊ ppeve hemēter dissolutiue: q̃ hip. notior vt fuisse. nōdū. n. fortassis medicine familiares bōdicte fuerāt inuēte: nec tāte eis tūc idigebāt vt mō: cū corpa sorē robustiora vt oñsuꝝ dria. 9. In ꝓ vero tpe vt i trib⁹ mēsib⁹ sequētib⁹ ꝓstat flebotomiā piculosiorē sore farmacia: cū maiorato ⁊ mortificato eūione plurimuꝝ sanguis expetet i nutritōem ⁊ augmētū: quo subtracto abortus accidit pmpte. F armaciā vero tolerat: cuꝝ nō subtrahat sanguinē ipsius: alimētū ꝓ bōores reliquos nutrientes mime. 30. dria. Est ēt fic sortis ac vehemēter victus vt et ligamia possit illesa tolerare farmacie agitationē et motū. et ꝓprie cū fuerit ex secūdis medicis vt ēt tertiis ipsa. i religs ꝓ vltimis trib⁹ Iz farmaciā et phlebotomiā difficiliⁿ ferat phlebotomia tñ farmacia grauiⁿ: cū āpliori valde solito i digeat i alimēto et augmento sanguie eo q maioratⁿ fetus cōtinue. Nō ēt si necessitas ad farmaciā impellit fit leuior q̃lis ē vt apparuit marie tertia. Quod si hip. abhorret farmacare ꝓtingit: qr vt tactū apō ipm fortiora cognita erāt farmaca: qd̃ inuit in aphorismis cū per medicari vel purgare Hip. medicinā subluiū itelligat dissolutiuā. Itaq; vt ad āpli⁹ i pregnante pharmacia cōcedēda q̃ phlebotomia. Cōtra prē dicta ꝓtingit dubitare: qr tpe pregnationis diuiso in tres ptes: qrt⁹ mēsis ꝓiūgit rpi medio ⁊ septim⁹ vltimo: cū adhuc ꝓcessa fit phlebotomia in suspectis in i primis mēs. q̃ in sis. Sz tertio. xi. Nz vt caueat ñ mēsez q̃rtū ⁊ post septimū et i eo qd̃ ēiter illa vbi prⁿ alludit Ba. ꝓñr ꝓ baliabbari. In oppositū pmus practice: ac vtcūq; nonⁿ ibeorice igens. Sūt pgnās aliquo tpe sanguinē eget minui: aut cathartice purgari: ꝓpter aliquā passionē nō oz accelerare b in pmordio donec fit mēsiū q̃tuor pregnās. facieq; b gnto vel sexto mēse et septimo. Cauebisq; hoc idez octauo vel nono. In eis. n. ē fetus debilis: ⁊ opⁿ est

illi cibo. Aut ro inanitio minuit cibū. vñ t mozik se
t⁹. D cruo quoq; t nono creuit sct⁹ t eget cibo aut
plicoti: i his si euacuet multū minuit cib⁹ sct⁹: nec rēa
net vinu: demūq; ꝓsulens subdit: Si ãt necessitas
ad inanitionē hoc tgib⁹ ipulit: t timet de morte ma
lleris si differet: nō cures sctū sitq; tibi carior gemi
tritillo. Hōm scamone fortassis balsabbatis lanuz
vsq; nō fore. pmo enim cū mensē ãrtū cōponit cū trib⁹
p oib⁹ aduersat bapo. t ga. dicētib⁹: pregnātes pur
gare si puenit fm ãdrimēsē. Et: septim⁹ mens nō
dz cū qnto t sexto cōiungi vex cū octuo vt dictuz t
nono. nā fm ga. purgādū fm ãdrimēsem t vsq; ad
septimū mēsez. s. excludēdo. Nō apper ex illo addi
to: puta qd ē i medio cōceptionis cū certissime bēat
i matrice qd ꝓcipit. Si ro cōponat septum⁹ cū qnto
t sexto: tūc id nō erit i medio ꝓceptōis nisi geome
trice valde. Itidē: alig nascunt i mēse septimo: ples
ēt nō cōplēt nonū: sed qtē ipsi⁹ cōpiūt solū: pp quod
rōabili⁹ vt septimuz mensez cū tertio tēpoz t nō cū
sctō copulare: vt vulgatuz est a multis. Nō t sctō
vt concedē flebotomiā in qnto t sexto t septimo t
negare ipsā l patris ãtuoz mēsiū non multuz recipio
cuz declaratio rōabili a non dicta directe opposituz
in flebotomia oñdat. Vise eni sunt qdā in pncipio
pgnationis vna vel duab⁹ mēstruationib⁹ laudabili
ter mēstruare. Et fortassis baliabbas plus motū fle
botomie formidauit q̃ sanguis carentia ab illa in
ductura. Nolice quoq; aliqñ flebotomiā expedire si
erfite plenitudinis significatione pata cuz mozib⁹ fue
rit seu⁹ t virtus fortis ēt timor apostematis: vt in p
cussione t casu. Interduz ro t econtra: tollit enim
necessitas flebotomie abstinētia vel mollicie vētris
pharmacia balneo exercitio t fricatione t Ptute cuz
alijs t ipregnatione t iproposito non pax: de inge.
quarto. Propter ãtuz ro ad auer. qd dom ap
paruit. Ad aliud ēt qd Ba. dom visū. Ad aliud di
cendū q pharmacia vehemēter dissolutiua ē de gnē
veneni: non ãt relique pdicte quus pōt psui purga
tio benigne. Vel si oporteret eā exhibere i casis oñsū
quo tpe cañ. Ad aliud dom qd selecta pharmacia
non est agitatiua. Nō si talis administret: necessario
sit tpe quo fortⁿ fetus matrici cōuuenit: in ãrto qnto
t sexto mensibus. F ortassis ēt non ē medicina mul
tuz violēta: t si humozes extēt furiosi cū de se sint agi
tabiles t, ad exitum dispositi: ac si eēnt digesti: dzis.
162. t iō possunt in pncipio euacuari: cū b ēt gmanēt
i preindicū grandē nature ieuacuati. Ad aliud dom
q pharmacia debilis ē t fortis danda vt visuz: neq;
ea mouebit ineuacuāo cū nullā bēat attractionē: sed
obuiationē magis. neq; ineuacuās nocebit sensibili
bus cū sit apta in cibū ēt puerti. Nō si nature ē fasti
diosa: eligat q; abbominationis minozis: aut dulci
bus vel acidis preparetur. Aut audit. A. cum quis
ea vtatur q̃ sepe. Differentia. 167.

Nod in acuta egritudine post ãrtū dies non
fit flebotomādū z oñditur eo q medici cōit
precipiunt flebotomandū in pncipio qd est
ante quartā pata fma l ba tertia die: ceu sentit Ra
sis per oē Ysaac sebrium qnto t baliabbas practice
tertio. Et: quarto prima: Cū post ponitur flebotho
mia apud principiuz egritudinis non est amplius ei
intēto. Et fortasse interficiet p aduentuz debilitatis
Ptutis. pncipiū ãt terminat i b⁹i egritudine añ ãr
tā: neq; m ãrta vt euacuandā cuz sit i tali egritudine
qe mot⁹ nature indicetur aut cretic⁹: dzis. 164. Iti
dē ibidē: Añ est possibile vt flebotomes vsq; tres
modos facies: qd nō erit in ãrta vt appuit neq; i qn
ta cū sit tūc materie mot⁹. In fmone ãt variolarū ibi
dem flebotomia cauet post duos dies aut tres: t tñ
in his experē flebotomia mazie. Rursus apbotis
moz fa: Incipiētib⁹ morbis si qd vt mouendū mo
ne. vñ. 9. terapētice: Qui mor e principio nō euacu
ant obedientes Erasistrato q neq; spōtaneas emoro
gias mitari poterat: incidūt bmōi anxietatē senatio
nā qm tūc neq; farmaco possunt euacuare cū augeāt
febrē: neq; if rigidare cū opilationē t cām putredinis
augmētēt. Palin: Cū nā ē debilitata nō ꝓpetit euac
cuatio. id ait in b⁹ passione euenit tā post ãrtam. vñ
de inge. 10. Rar⁹ est ꝓstum in prima diez vel scōa
Ptutē ibecillē existē qd prima habitudine senio con
tingit vel extrinsecis. Amplius digerere seqñtare t
se versus expulsionē ꝓparare icepit nā cui⁹ ēt actū t
moduz eōnis medic⁹ non pōt sufficienter ppendē.
Cū ãt ita euenit nō opus fit eam euacuatione irrita
re. Adhuc flebotomia debet cū sanguinis est pctis
vt in se. sanguineo. Is tales plurimū terminātur i ãr
ta crisium tertio t ãrto pma. Nō igitur post ãrtuz in
acuta flbotomandū. Aut quoq; oppositum sentit
nono de ige. t primo ãrta. Añ democritus: Añ ple
nitudo talis fuerit aut egritudo appebit in qua flebo
thomia fit necessaria nec naturam neq; bozā expecta
bis sed confestiz flebotomiā cōsolaberis. Itidē fo
re. a. Jubetur i pleuresi vena icidi cū dolor ad scapu
las ascēderit Is id vt multū post ãrtā fit die. vñ apbo
rismo xpia: die octauo icisus ē cubitū anxioti. Pa
lin: An ē sanguis abūdāis t Ptus tolerās cōpetit
flbotomia. B ro post ãtuoz pōt dies ꝓtingere cum
sanguis i sozi abūdet nū. vñ sebris sanguinea nō ni
si i talib⁹ amat fieri: dzis. 164. Amplius post ãrtū con
cedit farmacia ãrto re. a. igit multo amplius flebotho
mia cuz oñsuz fit. 66. difficiliozē fore farmaciam flebo
thomia. F lebotomandū igitur i acuta post quartā.

Propter qd ē sciendū qd fit flebotomia dzis indu
cta oñsuz. t nō parū qd principalis flebotomia debe
tur humori peccanti quātitate: fo ro qlitate. Quid
ēt fit egritudo qdq; acuta: t quō distinguat: dzis vi
suz. 72. t. 133. Est ãt egritudo qdā acuta rōe mōe vel
fm q quātē vt synocha seu qlis velut tertiana: non
nulla ex pte loci seu sgnātia: reliq; rōe accidētis dolo
ris vz sicut colica. In qdā nēpe oia ꝓtinent pdicta:
vt i sy rfin ex sanguie cāto colerico. In eo eni peccat
sanguis t acuitas eius q; quantitas. Est t in cerebro
qd ceteris post coz nobilius mēbzis. 7. de inge. pes
simus ēt ei insunt accidentia vt frenesis seu karabrus
i. alienatio vel pmixtio sensus. Nosce quoq; qñtum
magis ꝓpositum fuisse de ãrta die q̃ alijs: quia am
plius in acutis conterminatur in pncipio. In ea etiā
mouetur nā cum fit vnus dieruz indicatiuoz aut cre
ticozum. Propter fm vero sciendū q ga. t vlr gre
ci liberius videntur concedē flebotomiā q̃ arabes
D cruo nanq; de inge. concedit flebotomiā fieri.
Polectorius ēt non existente dispōne: sed q̃ media i
ter ipsam t immanitionem humozibus silentib⁹ gros
sis t viscosis. Quare. xi. eius D primum quidez vt
dictum est venam incidere non soluz in synochis se
ed in alijs eibus que in putredine humozuz quādo

demū vel que etatis aut virtutis non phibēt alleui
ata. n. natura dispensās corpa: t deponēs qd aggra
uat eā velut onus qōdā dñabit facile reliquo inde ter
minātur ēt alias cū Vsi. Hip. in lipotbomiā iussit
adduci. Et eodē iō. n. qñ castigans eius fmonē ait.
Qz nō ē possibile opulationē t putredinē curare per
phlomiā: cū alijs egerāt auriliis deponē oz qd sāgui
nis in cure tpe. nec cogemur interdū itpance cibare
nā inquātū eūatur corpus eget cibo. vnde tūc neces
sariū vel nutritōe febrē augmētare: aut in nutritōne
Ptutē dissoluere ãre medius aliqd sanguis ppnum
cibū aliis particulis relinquere. In eodez tamē. ii.
q. modificās ait. Deponere oz qd sanguinis in cute
tpe: vt nequādo necessitas assumat nos intēpozance
cibare. Aliabes ro videnf phlomiā suspendere ma
gis. vnde pmo ãrta. Melius est quod phlomie vi
ces fint multe q̃ vt ei⁹ ãrtitus fit multu. Et pria ãr
ti. Consiliū meū ē in phlomia vt dimittat quātū pos
sibile. si ãt nō est possibile: tūc multiplicatio numeri
melioz multiplicatōe quātitatis. Concedit etiā A.
ducere ad lipotbomiā cum timozatione grādiozi t di
stinctione quā t Auer. refellit: dzis. 164. Quod soz
tassis euenit qz Is ga. tradiderit cañ. curationis in to
to orbe terraz: t non in italia solū de inge. qnto. ipsi
tamē directius t magis clymatib⁹ adaptant tpatis:
quales grecoz sunt regiones: et qbus vt pergamo
exititi oriūdus: in qbus t corpora sunt fortioza ac abū
dantioz sanguis cum ipse sit humoz tēpatior t multi
plicior. vnūquodq; n. generatur a sibi simili t con
uenieti. A. Talibus ro indicatio maxime sumit. ara
bes ro regiones ihabitāt dispatas calidiores: ãre
egritudines in eis fiunt colericiores. ppter col. 3. 7.
Egritudines q̃ tam in terris Hip. Simpl⁹ acute in
nostris sunt pacute. In qbus qdem, ppter dispōnes
oppositas eis que in regionibus tpatis minus expe
titur phlomia. Pata qdem ipsoz sanguinis regrit
cōonem. Colerica vero colere purgationē. Magis
sigdem pticulariter egrediendo: deinceps dicāt no
no de ige. ꝓcedi: vt tactum post ãrtum phlomia ita
D primū qdem vt vidisti semp nos faciētes nō aluz
sextenos vel septenos: Is t fm eos q deinceps phlo
mabis. Et demū phlomia fit oī tpe Ptute ferente.
Rasis vero. 15. ptinentis dixit: ergo noli inspicere i
diebus: Is minutionē fac vsq; ad icessum. vnde sexto
bzeniarij. Non oz vt consideres in numero diez: qz
qñ virtus est remanēs fit contentus phlomare i sexto
t. septimo: imo in religs diebus: ãre primo quarta.
Cum in febribus oz te phlomare nō attendas quod
qdam dicūt. s. quod nō est bonum vt post ãrtum die
phlomia fiat: qm bonum ē vt fiat ēt post. 40. dies.
Et hoc fm sniam ga. Is premittere vt ante quartum
t ꝓpare postea digerendo fit melius: cū certe fuerint
significatōes: ãre col. 7. Tpa faciendi phlomia segñ
virtutis fortitudinē qz ipsa plus fm plurimū ē in pn
cipijs egritudinū: ppter hoc ordinauerūt qdam fieri
phlomia in principijs eaz. Et multi egroz sunt qui
phlomia patiūtur vsq; ad septimā diez. Et ad remo
uendū illoz opi dicit Ba. q debilitatez virtutis aut
fortitudinē non segtur numerus diez. Qui ãt dicūt
no p⁹ ãrtuz phlebotomādū iaz tacti sunt in cōi vñ gn
to practice de frenesi. Vtaris phlebotomo prio aut
fo t tertio die si virtus sufficiens ē. ãrtu vero die nil
attingas boz. Is qd de his mor appebit. Propter

tertiū ãt primus videātur indicationes oñdentes
eōnē sanguinis ante ãrtam vel ē post. Et deinceps
applicentur ad actū. Propi primū b⁹ sciendū q. i
dicatōes tales t diuersitas situs mātē tacte sunt: dzis
164. t. 152. Propter fm bmōi s. ticduz q si oēs oñ
siones teneānt phlebotomiā: aut plures digniores t
virt⁹ t dispō eaz cū eaz opibus pricipalib⁹ cū boc et
vrina grossa spissa in rubeū tendēs: nō ãt adsit nau
sea neq; vētris indigō: aut ei⁹ debilitas vel suspiri
ū sensibilitatis colereq; suscepto: sint etiā vt cūq;
sortis cū adiacētib⁹ t sibi defuientib⁹ principalis nō
dū adsit mā ita digesta q̃ nā expellat abs q; suffo
fragio. sit t replēs venas aut putrescā cū aliqñ sāgui
nis bitudine. Terminet ēt egritudo vltra septimam
tūc Is fit melius phlebotomare añ quartā cū virtus sit
fortis: qm rari⁹ ē in pria diez vel fa virtutē ibecillez
fore: nisi laborātis pua bitudine aut senectute cōtin
gat. Post ēt si aliq̃ fuerit omissa ēt vltra ãrtu fieri dē
aut qntū aut deicepsi: puta nausea vel discordia igno
rantia t similib⁹. Nō fmōes ga. sentiūt cū ei⁹ cōpli
cib⁹ iducti. Si vero discordauerit oēs intētōes aut
plures: t maxie pricipalie res vt virt⁹ fit debilis t c.
fit t vrina pdicte opposita: adsit q; nausea pricipalis
cū boz administrandib⁹ infirma tēdat spōte in digōem
mā. fit t ipsa vt cūq; a sanguie alta fuerūq; ex vasa.
Suspēdēda ē phlebotomia nō solū post ãrtū imo ēt
nō pax ante ipsū. Nō fortassis voluit. A. cum dixit
Cōsiliū meū in phlebotomia ē vt dimittat quātū pos
sibile ē. Si ãt oñsiones scite cū alijs pñr additis me
dis se habuerit mō nō phlebotomādū: ifartā ficut p
mo. neq; desistendus penit⁹ velut fo Is medicetur se
hādū ita q phlebotomādū erit lateralē circa ãrtum
Et bis igit dicūt eo q alibi fūt in ꝓli⁹ b ordinata po
terit solēnis mēs artificialiter i his sub Jnctatib⁹ ve
ritatē ꝓjecturari. Propter ãrtū ãt ad primū dōz
q iō ꝓcipit phlebotomia i morbi pncipio: qm lauda
bili⁹ erisit dāmō nihil fuerit ipeditiui p tactū: nihilo
min⁹ añ si fuerit omissa pōt ēt post ãrtū vt declaratū
fieri. Ad aliū dom q. A. logitur cōi magis fmone:
nō ãt pticulari: cū sanguie expetit eūo, ppne. Appa
ruit ēt mod⁹ arabū t grecoz i phlebotomādo diuer
sus. Ad aliud dom q in se. tertiana dñat colera: t ei
to crisim est habitura: vel ei non debetur phlebotomia.
aut si debet id in fmio erit diebus. Ad aliū dōz
q secus ē in variolis q̃ in alijs egritudinibus ex san
guine vel eius seruoz: qm variol. ex t morbillorum
mā oz ad exteriorē superficiē tendē manifeste si lauda
bilis dz ēt terminatio phlebotomia vero post duos
aut tres dies ipsaz diuertit in Jriā trahens ad intus.
nō sic vero contingiri alijs sanguis egritudinib⁹ cū
nō b terminet mō. Ad aliud dom q Hip. imitat vt
appuit q melius in principio eūando. attū nihilomi
nus nō negat qn post quartam possz phlebotomari.
Et similiter dom Ba. Ad aliud dom non sp natu
ra ē post quartū, pstrata. q si ēt suspendēda vt dictū
phlebotomia cū principalis iclinatio fuerit ab ea. ad
aliud dom q vt cōcessum qñ motus nāc iam ex se ap
paret ad crisis nō est phlebotomādū cum sit medici
energia ꝓformari nāc. neq; ēt possit cisartā inciri s tā
tilē ipsius actū. attentat nāq; fortassis p vnam visam
t aliter q̃ tu volēs ipsius imitator fieri. ad aliud di
cendum q. Is synoche plurimū terminātur in quarto
alie tñ sunt egritudines cum sanguis abundāt a que

vltra q̃rtũ c̃ septimũ indicãt cũ ꝑblois expostulet: p
pter delictũ alioꝝ et bõoꝝ entiũ i venis. Ad eoꝝ ꝓ
alteri⁹ ptis ꝓmũ dõm: q̃ ga. t. a. Democriti⁹ loquũ
tur i egritudib⁹ i gb⁹ pur⁹ peccat sanguis: t Vtuf ẽ
sortis cũ ♄ fit i nono. vbi ait ♄ cura synochaꝝ: ac fikr
a. ꝓmo ♄ ꝑblois q̃ i sanguis ordinat eũone. Ad ali
ud dõm q̃ fortissis ꝑblois tardauit a ꝓncipio hip.
qꝛ cõsidebat se posse cura tẽtatis sanar: vt p ea q̃ ap
plicabat calefactoria varia vel onfiones: tũc et pla
res aderãt ꝑblois. Ad aliud dõm q̃ pleuresis an
riõis ñ fuit simplꝛ acuta lꝛ ꝑblois fit b⁹i: ſſ vlis tro
pica: cũ l. 34. fuerit teriata dic. ♄ ãt ꝓmo ♄ simplicit
acuta. Aliud q♄ segꝛ ꝓcedat i tellectũ sane. Ad aliũ
dõm q̃ ñ ꝓcedit farmacia: t negat ꝑblois post q̃ tũ
magis: eo q̃ fit fortior eũo ipsa ꝑblois: ſſ qꝛ post ipm
pl⁹ ꝓtigit repire mãs idigẽtẽ eductõe p farmaciã c̃ꝝ
ꝑblois cũ sanguine plm i egritudib⁹ oporteat p tbe
sauro recõdẽ t custodiri. ꝓe et ꝓuertit i coleꝛã t me
lãcoliã q̃ão ãt fit tior: t i farmacia: t flebothomia t
q̃liter nõ: dzia vlsũ. 166. Dzia. 168.
Aod in ptia q̃dra lunarõis ãpli⁹ c̃ꝝ in relig
ꝓetat ꝑblois oñdit. sũt. n. q̃tuor pecẽ ꝓpul
vlis ãni eoꝝ ꝓportionate maturis. albũasar q̃rta itro
ductõe: qm̃ ꝓmo q̃rta vt ver ponit ca. t bu. Vnalis
ſſantilis sãgui ꝓportõata ꝗ ca. t fic. estiuus inuẽitis
colere attributa. ẽtia ſſa t ficca autũnalis senilis me
lãcolie addita. 4. Ao ſſa t bu. byẽalis scio, ꝓportio
nata: t ꝑlati attributa. In illa igꝛ q̃rta i q̃ sanguis t
nũ sibi ꝓpata oñat expedit flebotbõia. Hec ãt vt oñ
l ũ ptia. ãpli⁹ cũ Vt⁹ spũo seu calor: t bõoꝝ augẽt
debet ꝑblois: cũ ipa bõoꝝ multitudine eũet: ſſ i ptia
cuẽit q̃dra: cũ bõoꝝ spũsq̃ augmẽtẽt: t itẽdãt: t p
ꝓna Vt⁹: ipa eni fortitudinẽ legꝛ calidi inati: etiaq̃
multitudinẽ. ꝓmo ſ. 62. Et ti: flebotbõia debet pcto
c̃ꝝ tatio: farmacia q̃lificatio: dzia. 164. ſſ t bu. t ca.
q♄ q̃rto associat: i ptia abũdat q̃dra: in ſſa Vo t alijs
ca. t fic. ſſm t ficcũ: ac bu. t ſri. gbus attribuit q̃li
tas magis: cui q̃dẽ ♄bẽt farmacia. expetitur. n. bõo
rib⁹: q̃litate deliquẽtib⁹. nidẽ. cẽtilogo bũiditates
corporis i ꝓma q̃dra accedũt: in ſſa recedũt. t ſm hãc
ꝓportionẽ erit i duob⁹ alijs q̃dris: qꝛ i tertia adueniẽt
t i q̃rta recedẽt. Cũ ãt accedũt debetur minutio: tũc
n. congẽtur: cũ Vo recedũt oppositus. itaq̃ flebo
tbõia in ꝓma cõpetit q̃dra: nõ ãt i alijs ita. In op
positũ qꝛ i ptia q̃dra: bu. nõdũ sunt augmẽtati: neq̃
ebulierĩt ꝓmo q̃rta: cũ mẽsis initiũ tũc. n. flebotbõia
nõ cõpetit neq̃ vẽtosatio. nõ g̃ ꝑblandũ: q♄ in ſſa ñ
cõuẽiat oñdit: qꝛ vt tactus ꝓportionat colere pp c̃ꝝ
nõ q̃rit flebotbõia Vm pp sãguinẽ. Palin: timetur
ne bu. ebuliẽtes agitati ꝑblois ad putrefactionẽ mo
ueãtur. precipit. n. tpe mot⁹ egritudis ab eũone de
fistẽ: vt possibile. Rursus: In ea terdẽ oppositiõis
aspect⁹ q̃ ꝑfecte iudicat iimicitie latitudis saltez i eo
ãt ꝓcipit astrolog⁹ ab eũone gelẽt: t nã motione: cũ
nũc Saturnũ bẽat. Nõ igꝛ ꝑblegmãdũ i q̃dra ſſa In
Saturnũ qm̃ Vtus tũc ẽ fortis: petũtq̃ bõoꝝ exitioꝝ:
Vo ꝓpetit ꝑblois. Adhuc i ea iteruẽit trin⁹ aspect⁹
tẽ ãt marte cõuẽit cuꝝ io fit amicitie ꝑfecte: fitq̃ luie
ſſ abundãs. valde cõgruit itaq̃ ꝑblois. q♄ Vo i ter
tia q̃dra cõpetat ꝓcipue ad alerãdũ secreta edocẽt
ur: Jridẽ: balybamec in de electionibus cuꝝ fit flebo
tbomia oꝝ vt fit luna in defectione luis. ♄ ãt in tertia
euẽit q̃dra magis. Eti. In humiditates accedũt sũt
et adhuc humores acuti: t virtus fortis q̃ ꝑblure ꝓci
piũt tũc teneq̃ eũandus. Vt⁹ quoq̃ oppositus scribit
balyabẽregel: volẽs ꝑblois fieri in ꝓmo medio mẽ
sis. Palin: Luis ꝓm gd in ea interdũ oppositionis
aspect⁹ ꝑblois, ꝑbibitiu⁹. ãpli⁹ qm̃ bõoꝝ petunt in
teriora se minoratẽs: tũc ꝑblois fi ẽ loc⁹: sed i decre
mẽto lũe: nõ itaq̃ expedit. q♄ i q̃rta cõgruat vt ma
gis: qꝛ cũ bũiditates abũdãt t diffundãt ꝓpetit ꝑblo
mia: sed ♄ ẽ luis defectõe vt appet i aere: tũc enꝝ ele
uant vapores plurimi: t fiũt ãpli⁹ pluuie. Rursus
medic⁹ imitat nãs: ea vero eũat in q̃rta q̃dra t i fine
mẽsis. vñ scõo posteriorꝝ: ꝗ iniẽte mẽse magis fluit
Nilus: qꝛ vermiꝛ ẽ finis mẽsis: pp id q♄ luna defi
cit: q♄ ãplius nono explicat hystoriaꝝ ita mulier um
motus mẽstruosus vꝝ sit circa deficiẽtes lunas. vñ ♄
ige. q̃rto: Mẽstrua ꝓm nãs deficiẽtib⁹ fiunt mẽsib⁹
magis. In q̃rta igꝛ lunatõis pte ꝑblõmãdus. Sirus
ãt sapiũt ceteri. eti: ꝑblegma tẽ abundãt cui si debet
eũo: ſſ pur gatio vere. Adhuc aspect⁹ iteruẽit q̃rtan⁹
g Saturnus saltẽ ẽ medie: petit et luna sola res radios
non igꝛ eũandus i ipa. Quopẽ pmũ vero sciẽdus q̃
q̃dra lunationis a mẽse denotat lunari. Est ãt mẽsis
multiplex: vt oñsus. 164. dzia. Bs ♄ audit mẽsis con
iũctionis cõstruct⁹ t mẽse pegrinatiõis lune totius
sui 918: q♄. 27. dicꝝ spacio: t fere octo pficit horis:
ac ex duob⁹ diebus: t q̃tuor insup horis quoꝝ mane
rus i. 29. dies cõsurgit cuꝝ dimidio. Luna eni a sole
recedẽs suo celeriori motu: ipꝝ nõ reinuẽit i loco vbi
ꝓus copulata: ſſ fere p signũ uũcessit: t ipse cui ômũ
luna ipe duoꝝ diebꝝ t q̃tuor horaꝝ eidẽ itꝝ applica
tur. Cuꝝ igꝛ ♄ mẽsis i q̃tuor diuidatur ptes: eius sig
dẽ ꝓsurgẽt: t q̃tuoꝝ q̃dre: quaꝝ vnaq̃q̃ septẽ cõtine
bit dies: ac insup nouẽ horas i qbus lune variat in
mẽ diuersimode. in fine nãq̃ ꝓme q̃dre semplẽa essi
cit seu discorona. In terio vero scõe plena oio fiue
bidere. In fine vero tertie reddit itꝝ semiplena. in
q̃rte vero vltio soli ꝓbarit ꝓiuncta luie carẽs t vigo
re. Recipit et alias priculario: ea figuratẽs cretico
rũ tertio: t de spa mota mesabalach. Pot et dici q̃
dra lunarõis ſſm q̃ luna mouet ductu ꝓmi mobilis i
oi die nãli ab oriente i mediũ celi: t inde in occidẽs: t
demũ in ire mediũ: ac i oriẽs tãdẽ: iuxta illud cẽtilo
quij: bũiditates i ꝓma q̃rta accidũt rc. Est et attẽdẽ
dũ q̃ in ꝑblois t vniuersalit i oi eductõe duplex ẽ bo
ra: electa gdẽ q̃ horaꝝ ẽ aptior: i q̃ oẽs ꝓditiones aut
plures seu digniores: q̃ in ipa expectẽt melioꝝ obler
natur mõ: vt in luie diei clariori sup fluitatib⁹ eũatis
digõne ꝑfecta: t b⁹i expetitis. Et necessaria vt cum
eũ oꝝ fieri oio ita vt nulla fere res eũ interuẽiat, ꝑbi
titus q̃ rari⁹ accidit: ceu i apoplexia sanguinea t ſg
nãtis priori. q̃rta ꝓmo. Licet enꝝ hip. ꝓcipit in acu
tis morb eadẽ die medicari: Dies figdẽ latitudinem
hꝝ magnũ ita vt orbis t planete possit aliũ figurari ac
aliter: pp q♄ non ẽ diuersitas inꝝ medicos t astrolo
gos: ſſ potius intelligẽti ꝓordis sũme. quesitũ quo
q♄ ♄: t si vtraq̃ horã cõtinet in electa tũ verificat am
plius. Quid autẽ fit flebotbomie dzia inotult. 164.
Propter ſm ãt sciendus quosdã medicos dixisse
magis flebotbomãdũ i ꝓma q̃dra fore: qm̃ vt tactũ i
argutis, ꝓportionat sãgui calida cũis t humida. hoc
autẽ ꝓmo non valet cũ in secunda quadra ante oppo
sitionẽ: t in tertia post. ſſ, ꝓcipitur ab astrologis
ꝑlebotbomari plurimum. Simiiter in ipsa humo

res nõdum sunt plene amoti exteriora petẽtes. neq̃
et iductiũ sufficiẽs ẽ eoꝝ qm̃ ſſ luna ꝓm q̃dras p oi
uersa variet nãs relatõe ſcã ad luis susceptõem: ita
vt mõ dicat ca. t bu. nũc ãt ca. t fic. t bmõi. F acta
tũ ꝓatõe vt ad Jouẽ g nũc ꝓportionat humane to
tũ lune fit variatũ ſrũ exrat t bu. ꝑblegmatica itaꝝ
calidũ t ficcũ ipsius ꝓportionat ãpli⁹ sanguini c̃ꝝ ca
lidũ t bu. cũ magis accedat ad calidũ t bu. nũc bõo
ne. F uerãt q̃ alij q̃ in oppositõe ꝑblure ꝓceperãt: eo
q̃ ventose in principio mẽsis nõ apponãt vt gdã re
tulerãt: qꝛ bõoꝝ nõdũ amoti fuerunt: neq̃ ebulie
rũt: neq̃ i fine mẽsis: qm̃ tũc sunt iminuti: ſſ i medio
mẽsis cũ bõoꝝ sint ebulientes: t in suo scãtur aug
mẽto lune luis iremẽtũ: ꝓmo q̃rta. Tũc. n. bũdite
tes augmẽtatur marte cũ luna ꝓcipue fiat: vt aliũ lol
minoꝝ ge. q̃rto. In medio Vo mẽsis luna ꝓpe i p
uentõe ꝓsistit vũ sup diametꝝ ex opposito Vtutur re
cte. Adhuc tũc ẽ humiditatũ augmẽtũ cãe t fluxus
Hoc et vt declarabilẽ stare nõ pot cũ aspect⁹ illa op
positõis fit horꝝ: nũc aduersus oib⁹ ꝑbibit astrolo
gis. Nec ipsoꝝ iductiũ acceptandũ: qꝛ vel id. A.
nõ ex ꝓpria dicit scia: ſſ aliꝝ: aut qm̃ mediũ latitu
dinis grad⁹ t nõ arithmeticũ pũctale itẽdit itaꝝ mẽ
sis mediũ dicat cũ aspectus sequat oppositõis: q̃ spa
ciũ vt oñdet. 24. est graduũ: qꝛ et tũc humores mo
uenẽ feruore quodã nimio fluitãtes nõ mouendum.
Propter tertiũ q̃dẽ sciẽdũ ꝓmit⁹ q̃ lunatõis qua
dra ꝓpetit ꝑblomia: t deiceps in q̃ scarificatio ac san
guisugatio. Propter ꝓmũ bmõi sciẽdũ q♄ luna pt
duplꝛ ꝓsideraꝛi, put ſſ q̃dras imutatões suscipit: aut
rõe receptõis luis vel sit⁹ ipsi⁹: sigdẽ ꝓmũ attendat
Vtus corporis regitiua ſm bõoꝝ augmẽtũ: t mot⁹ ip
soꝝ diuersificet. nã cũ sit a ꝓiũctiõe ad oppositionẽ
fortificat ipsa. bõoꝝ. n. t spũs iremẽtũ assumũt t
mot⁹ ad eẽ tendit ipsoꝝ. Ab oppositõe Vo ad ꝓiunc
tõem euenit eẽ tio. Et iõ introducit Alber. tio. qui
ifirmant in mẽsis ꝓncipio erũt ipsoꝝ corpa ad repel
lẽdas ifirmitates fortiores. In fine Vo mẽsis fit eẽ.
q♄ mot⁹ affirmat cretic⁹ cũ fit expulsio quedã ♄ iteri
orib⁹ ad eẽ: quẽ motũ hꝝ luna ♄ ꝓiunctõe ad oppoſi
tõem t egritudo id nõ min⁹ iuitõis: cũ humiditatũ
egeat augmẽto: t Vtutis vigore. Ab oppositõe ãt i
Jũctõe Jrigit opposite vtriq̃. Dico itaq̃ ꝑblandũ
eẽ magis i ſſa q̃dra: ptib⁹ oppositõis aspect⁹ exclusis
ꝓiter in tertia: min⁹ Vo in ꝓma: mime quoq̃ i q̃rta
q♄ ex intemissis et oñdit: qꝛ qñcũq̃ Vt⁹ ẽ fortis cũ
ab ipsa ꝓncipaliter sumat eũonis idicatio: t humoꝝ
augmẽtũ. bõorib⁹ nãq̃ abũdãtib⁹ dcm nõ paꝝ ꝑblo
mia deberi: ac mot⁹ ipsoꝝ petit extrinseca. Sequunt
eni motũ ꝑlomie: erat ꝑblandũ. Idãt ꝓtingit i ſſa
mẽsis ꝓncipaliter q̃dra. Virt⁹. n. tũc ẽ fortis p luie
lune receptionẽ, ampliorẽ: ex q̃ et augmẽtãt bõoꝝ:
t q̃ fortior ea petũt: pp caliditatẽ mouẽtẽ de cẽtro ad
circũferẽtiã: luna. n. cũ luie magnificat caliditatis ef
ficit ipressiones. vñ q̃rto de pribus. Noctes plenilu
nij sunt calidiores pp lumẽ lune: q♄ in ſſa t maxime
iuxta finẽ accidit q̃dra. Deinde Vo in tertia: t si bu.
sint adhuc satis in augmẽto: t virtus fortis t, ꝓpe m
eius principio: ipsi mũ interiora erqrũt magis: pl⁹ tũ cõ
cedẽda ẽ ꝑblomia q̃ i ptia. vñ balybamec. Post p
mentionẽ minutio c̃ꝝ initio luis magis laudat: alo tũ
repit aerea. ſ. signa melioꝝ sũt p⁹ puẽtõeꝝ. Minutõ
eni initio q̃dẽ mẽsis magis laudat ꝓgatione vꝝ finis
mẽsis. In ꝓma vero neq̃ virt⁹ adhuc fortis bõoꝝ
adaucti t ꝓcipue i ei⁹ ꝓncipio hꝝ mot⁹ ipsoꝝ itꝝpiat tẽ
dere i exitiora. In q̃rta quoq̃ nullũ repũt ipsoꝝ: t ma
xime vltra ipsi⁹ mediũ. Sic igit ꝑblois ꝓpetit maxie
i ſſa q̃dra: deide i tertia: min⁹ in ptia: mime vero i q̃r
ta. Nosce quoq̃ q̃dras differre ſm q♄ sũt añ oppõẽs
vel postes. nã min⁹ cõpetit añ: vt i eoꝝ principio c̃ꝝ in
fine gradib⁹ oppõnis seclusis: p⁹ vero ipsaꝝ eẽ. ma
gis. n. ꝓuenit in ipsaꝝ principijs c̃ꝝ in fine. Si vero
cõsideraꝛ luna ex ꝓte sui sit⁹ id triplꝛ pot ad ꝑfis ꝓtin
gere: vel rõe siue dom⁹ aut cõiunctõis cõplexionis
ei⁹ cũ religo ꝓnteꝝ: vel et stellis fixis. aut ex ꝓte a
pect⁹. Sigdẽ primũ dicũt astrologi i ꝑblois soꝝ ꝓci
pue obẽnãdũ signa aeres t ignea: t mobilia sikr. F i
xa vero cõsta magis spnẽda. Bꝝ aeres nõ oia eligẽda
qm̃ gemini: t si bmõi sk. pp duo ini i ipsis nõ cõcedit
ꝑblomia: vnũ gdẽ ꝓticulare qꝛ significat sup manus
magnes i gb⁹ ꝑblomia fit ꝓcipue. Dicũt. n. q♄ ꝑble
boromia nõ cõpetit i brac bijs luna ente i gemis: sed
neq̃ scarificatio ea tenẽte cancꝝ i spatulis. in bis. n.
ptibus be cõcidũt vt sepe: be i cẽtilogo. Tangẽ mẽ
bꝝ ferro: luna cõnte in signo illi⁹ membri horribile.
Aries nãq̃ significat sup caput: tbaur⁹ sup collum:
gemini sup bõoꝝ: t man⁹ magnas: cancer sup spa
tulas: leo sup cor: t stomachũ: q̃ inde. virgo sup vẽ
trẽ t affinia: libra sup vẽtris iferiora: vt circa pecti
nẽ: scorpio pudẽda vesicã t anũ: t q̃ inde si fint sec⁹
coxas: capricorn⁹ sup genua. sed aquarius possidet
crura vsq̃ ad iferiora. pisces vero ♄notãt sup pedes
Et id oẽ significatõe ẽtialiq̃ qm̃ accũtali pot cõtigẽ
vt pisces notẽt super caput: t aries sup collũ: cũ go
rtũ Jrerit piscib⁹ ascẽdẽtib⁹ aut aliũ ꝑriter. Que si
gdẽ donatio nõ ꝑficit ꝑfectus nisi ex natiuitatis certa
notitia. Est q̃ op⁹ recte medica. e volentẽ vtrãq̃ de
notationẽ attẽdere. Aliter vero ẽ vniuersale: qm̃ ge
mini signũ ẽ cõium: ipsa vero luna tenẽte dicũt non
fore ꝑblãdũ signãt. n. minutorẽ pl⁹ vna pcussiõe p
cutẽ: vel necessitatẽ minutõ a alteri⁹ tpe interposito
modico. Sãt ãt signa fixa vitãda cũ volum⁹ vt b p
mutare: sic qꝛ eligẽda cũ fixa re. gdam m̃ approbant
scorpionẽ Sãt quoq̃ mobilia aries cãcer libra t cu
pricorn⁹: fixa tbaur⁹ leo t aq̃rius: ceta vero cõia. Et li
gẽdũ ẽ ãt marte vt luna fit in ariete vel libra: veneri
aut ioui vel ꝓbob⁹ applicãs. Id. n. cẽ bonũ denotat
ꝑblãto. Quãtũ quoq̃ ad domũ fit luna i decima ſſa
t tertia: q̃ dom⁹ est sm gaudij septis vel ignta: nõ ãt i
ascẽdẽte cũ lune Jriek caliditate sui ac siccitate: neq̃
i q̃rta q̃ dom⁹ ẽ. n. Jouee. aut i sexta q̃ ifirmitatis: ne
qꝛ i octaua q̃ mortis: vel nona qꝛ sui oppositã gaudio
neq̃. ſſ. q̃ inimicoꝝ tristitie t carceris: t oio pui: aut
cũ dñis baꝝ domoꝝ et dñs ascẽdẽtis m bis locis: ſſ
i. 10. magis. Si vero fo lune obsuet cõmunctio cõiũ
gii ♄ veneri vel ioui: seu vtriq̃. nõ ãt ſ. li coniuncta
nisi fuerit vnitio cui⁹ termin⁹ ẽ ſſrs. 16. minuta i ante
vel post. Ponũt. n. oẽs planetas in vnitione soli in
bmõi vigorati: ♄ tũ qꝛ brẽue ac tãq̃ pũctales actib⁹
nõ multũ cõgruit medicie. Aut sub eꝝ gdẽ reditis p
ij. vel. 12. grad⁹ fit añ vel post: aut i cõiũctõe. Sat.
t, ꝓpe cũ ea fuerit luie dimiuta vel mercurij. Ve mar
te tũ qꝛ medicinã denotat curatiuã: t marte mãlem:
discordãt fere astrologi. Ingt nãq̃ balybamec fore
ꝑblãdũ cũ luna fuerit i signo masculmo marti cõiũ
cta: nec timeãt illũ nisi fit ascẽdẽs in latitudine: t in

sue augis circulo: fitq; dñs dom⁹ lūe illū laudabili a
spiciēs aspectu. vñ aliūde e ꝑdicta iductus mare ē i
fortunata in oi ope: in bns q̄ prinēt ad sanguinē vena
rū apitionē ⁊ minutionē sanguis p vētosas: aut i me
dicādis egrotis. plures m̄ martis ꝓiūctōs ac ēt aspe
ctus detestant ip us planos. Vñ bal y babē regel nō
ē bonus minutio lune eūte ad martē. Et ioānes hispa
lēsis: Nō fit luna marti cōiūcta. significat. n. p⁹ mi-
nutionē colere motū fīē applicatio ad saturnū mlie.
Quib⁹ magis assētio timēs martis ꝓsutias. In sor
tune nāq; auare sūt ⁊ infideles. cū. n. gd ꝑstauerit bo
ni penitētes conāt illū auferre: fortune ꝓ eō almā
sor i aphorismis/ Tertio quoq; rōe aspect⁹: qm̄ cuz
q̄drupler fit vt sertilis q̄rtus trin⁹ ⁊ opposit⁹ facien-
da ē gdē minutio cū luna fuerit i aspectu magil trino
iouis vel veneris: ñr qñ i sertili. aspect⁹ ät q̄rt⁹ isto
rū ñ nocet neq; oppōnis ēt ⁊ ⁊ nō cōferāt: ⁊ vitādus
ē aspect⁹ compōnis ꝑpe: ac demā q̄rt⁹ ad saturnū ⁊
Mercurii marie: deiceps ad martē. trin⁹ ät aspect⁹
⁊ fīr saxus martis fortasse iuuat eo q̄ ꝑ martis ē ar-
tificiū qd ñ saturni i est ⁊ merc. Est ät aspectus serti-
lis cōtinēs sextā ptē celi: puta duo signa q ⁊ i dao se
parat: ceu alij ꝑter oppositus. Respicit eni planetā i
signo tertio exīrē ante ipm ⁊ post fīē q exit i pncipio
arietis illū q fuerit i exordio gemi: ac q̄rij: q mediē
aspectus dr amicitie. Quartus ꝓ est q̄rtus cōtinēs
celi ptē vt tria signa: q duplex ē vt pozcen cū ante se
cōspicit q ē i cācro: ⁊ post eū q i capricornio dict⁹ ini
micitie dunidie. Trinus ꝓ aspect⁹ ē continēs tertiā
ptē celi vt q̄tuo signa fīē cū ex ariete videat ille q in
leone ⁊ sagitario. ⁊ ꝑ ꝓfecte dr dilectionis. Aspectus
quoq; oppositōis ē simpler vt de aliquo signo data
nocūq; in septimā pfecte ꝓtractatis erit ac inimicitie
Et qd dcm̄ de cruitia planete i arietē ⁊ alijs: ita p simi
lē dilātiā fit i signoꝝ reliqa pdurat quoq; b⁹ i latus
visio p q̄titatē luis ipsius: sicut i cetis q. i. ē q̄duz
sficeditq; post i ea. vñ cuz aspectus oppositus: ac ēt
q̄rtus sint praui suspēpēda pblōia p. i. pdictos gra-
dus ante ac retro. Et q; trin⁹ ⁊ sertilis sūt laudabi-
les: i bis pblandū visionib⁹: ꝑdicta q̄duū q̄tritate ob
seruata. vñ cū i aspectu trino pmo luna fit duas ptes
triū luis iā adepta: fitq; beniuolus distās sufficiēt a
q̄rto: in nullo magis isto pblandū ꝓfīr ät aspectu tri
no: scdo cū luna recesserit ab oppositōe sufficiēt lumē
bñs primū tñ aspectū magis laudo cū luie maiozādo
ꝑcedat ex ät minozādo. aspectus ꝓ sextus q̄ q̄ fit
mediocrif beniuolus q tñ luna pax obtinet luis nō
oppēciandū nisi modicū: fortior tñ pus ꝓ vt de trinoi
Quarta fig dēvisio detestat: ē. n. ꝓtractatis mediocris
q; tñ luna plus i ea recipit luis q̄ i sertilis aspectus
securi⁹ concedit pblōia q̄ pmo. Visio ꝓ opposi-
tōis q; ꝓtractatis ite gre vitādus oio. cogit eni sua ma
licia pblantē errare. Aut pblandū vel fuiētes pecca
re: ac icōuenienī administrare sorisecā: pp qd ante ip-
sius terminū. i. v; q̄duuz i antea pncipalit intēden-
dū p. 12. q̄ ñr postea. Si ät dicat in ꝑdicta q nā non
eūnt i visione sexta vel trina: ꝓm se fortificat: ⁊ mā;
pparat. Sz i sexto vt die septima: 7. 22. ⁊ in opposito
vt. 14. ita vt medicus cōfecutor nāe cui⁹ oppositū fit
matū. Dōm solutio hui⁹ nota er pluribus ꝓtijs ma
rieq; 155. Onsium. n. ē qñ ⁊ qdo medicus imitatur
nāz: ac b⁹ oppositē. Propter fm huius sciendus
q eodē tpe: ⁊ mō eūandus sāguis p ventosas: ac ēt

sanguisugas sicut p pblōiā ꝑdicte declarātōes pnt fi
milit coaptari: neq; distat nisi fm magis ⁊ min⁹. sā-
guis. n. subtilior ē q trahit p vētosas eo q p pblōies
qd sufficiēt i dicabit. 195. Haly m̄ beben regel dziz
notat int pblōies ⁊ vētosationē: q; qñ voluerit sāgui
nē p vētosas extrahere: bonū ē q̄ fit post oppositōes
in vltio medio mēsis. Et si extraxeris de vena: meli
us ē q̄ fit i pmo melo: alijs ꝓnotatis ꝓstellatiōib⁹ in
spiciēdis. Hic ät vir fortissis monet: q; alij p pblōiā
cūat: ⁊ alij p vētosā. nā pblomo expellēdo: lycia ꝓ
attrahēdo. ⁊ q; bāozes aī oppositū sē ebuliētes au/
gmētati postea. i. ita timēdū ne vētosa nimis fiat ad
ptē attractōe humoꝝ deductio ⁊ p ñ sāpa: bāozāq;
fluxus. nō ät post oppositū: cū gescē ⁊ minozari bāo
res iā cepnit ⁊ id nō euēit i pblōia: fi debite fiat quo
cūq; tpe: cū i ipsa fiat expulsio: non ät attractio. Est
ät attēdendū q melius tpe pblandi ē a mane v q; ad
bozā tertie. ꝑpeq; cū pp sanguinē pblomet augmē
tatū vt tradūt medicoꝝ q astrologizātes. Dies nāq;
diuidunt nāles in. 24. bozas egnoctiales: qbus in q̄
tuor ptes segregatis: eaꝝ vnicuiq; ser contingit bo
re ita vt a tribus notis bozis instātibus v ſq; ad tres
diei dñetur sanguis: post ꝓ vſq; ad nouē dici bozas
dñatur cauere: inde ꝓ ser bozis noctis pblā. Et q;
vnusq;q; bamoꝝ meli⁹ cūstur cū est i motu: ⁊ euēta
tione suscipit: sanguisq; i predictis euētēt bozis ⁊ ma
rie in trib⁹ diei. Sūt. n. in ipsis magis prepata elec/
tioni bozie pblie necessaria: digestioq; celebrata: ⁊ su-
perflua expulsa: tūc qdē vt pblōia ⁊ vētosatio similiē
faciēda: fīē vomitus i meridie celebrādus. vñ q̄rta p
mo: Bozā vomēdi melior est i estate ac meridie: tūc
nāq; colera surſuz q̄ vomitu educit: sol. n. elevatus
surſuz leuitat ipsaz sicut nocte media pblā expeditius
educere. Po: opī qdē boꝝ oppositū: ponūt ēt astro
logi dominū ascendentis i medio celi: ⁊ lunā sibi ali
qualiē copulari cū vomitū irritare: cū ꝓ secessū i ter
re angulo: lunāq; illi aliqd cōiunctionis aut aspect⁹
iungūt mō in cētilogo appens. Propī q̄rtū ꝓ:
ad pmā iā qd dōm appuit qm̄ calidū ⁊ humidū q̄rte
primo totū est frigidū ⁊ būidū respectu tpamēn: cui
calidā ⁊ siccuz appropināt magis. Ad fm dōm q; ꝓ
suo mō cōpetat pblōis in q̄dra pma ñ tñ fit vt in scda
vel tertia: qm̄ qd fit nondū ē saltē in pmanentib⁹ vt/
cūq; q̄lia sunt iste. i successiuis ꝓ secus eristit cum
eni motus fit ē aut cēp⁹: factus ät cessat. vñ ⁊ ꝓ ⁊ ꝓ
sortificēt: aut bu. augmēteni ⁊ moueant: non tñ bec
pfecte sūt adepti in pma q̄dra. Ad aliud eodē modo
fere dōm vt ad pmā: q; magis peccāt bu. q̄to in q̄-
dra scda q̄ in pma cōpatōe ad nāz humanā: vel ad si
duo tpatū aliqd facta. Ad aliud dōm q p q̄dras in q
bus humiditates moueni: nō itelligo q̄dras in qbus
luna ptrāsit suū orbē ecentricū: ⁊ cōmentator haly
fortassis puerse ita exponat: verū quadras diei nālis
audio: quarū vna est ab orizonte ad mediū celi vt pre
tactum. Cum igit luna transiuerit ab orizonte ad ce
li mediū humiditates accedunt corpoꝝ augmentan
tur in maris accessu oceani maxime. a medio ꝓ ce
li cum itez in occasū tendit minozani interiora petē
tes ipsorum occulta: ⁊ ita fit in tertia vt in prima: in
q̄rta vero sicut in scda. Ad quā fig dem humiditatuz
augmentationē virtus consortat adeo vt sere oēs ni
si vtant egritudine moriantur fortassis sentissima vel
luna interdum demum. i. obtinente: in casu lune.

a medio celi vel terre. In relige ät duabus q̄dris
fortificat. q. vitales. Multo tiens. n. ꝓtingit q̄ ge
vī mori cū luna moueat a medio terre ad deisperiuz
aut a medio celi ad occidēs: ⁊ tunc deiceps adeo vi
gorat: vt ab iperitis spes reputet salutis. cū vero de
mū luna rapit a medio celi in occidēs: aut ab angulo
terre in orīēs: mozo aduenit festine: qd ē nosciū idi
ote ripas maxie maris ibabitātes oceani: i quo mani-
festior ē ꝓfluxus. videtes. n. g fic i extremū deuenire, pnū ciāt moziturū cū maris aderit recessus. qd ⁊
manifest⁹ pcepi i bus quoꝝ ileg fuerit luna: fic visuz
signātissime i Azonis Marchiōis Estēsis obitu ita
vt p duos ita ē bñs dies astātes mirarē magne: pp
qd cū prendat cōmē. p q̄rtā ecētri lune q̄drā seu mē
sis illi⁹ bñ vn⁹ bñ: nō ät celi fm motū diurnū renola
ti obiectio nō, pcedat iductu. Ad aliud dōm fīē ad p
mū suo mō. Ad aliud dōm q nō sāta iteruenit agita
tio: vt ad putrefactōem moueāt būida: ⁊, ꝑpe q; op-
pōnis visio vt onisuz ds cultari: ac ei⁹ ꝓpigtas: ⁊ i tri
no aspectu pblōia fieri. Ad aliū ñr appuit qd dōm
Ad aliud dōm q cōpetat in tertia q̄dra: nō ät onisuz
ceu i Fa. Ei ät q Ar. aut Haly bamec. scribit dōz il
lius fuisse opi. seu fortasse p⁹ opinionē voluerit pblo
mia fieri: q; bu. nō fic ebuliūt vt in Fa timēs illoꝝ in
fluxū. Vel imaginās in tertia q̄dra sanguinē lauda-
bile tā ictge iteriora petē aquosiozē ät adbuc possidē
extrema. In Fa vero fortassis euēit sec⁹: q; m̄ ꝓtue
ē fortior in accessu aī plenilunio q̄ i recessu: ⁊ bāo-
res magis petētes educi q̄drā Fa; ē plurimis aliozū
ptuli terne. Ad aliud qd dōm visū. Ad aliud dōm
q nō sūt fic aucti ⁊ dispositi pblomari ceu i Fa: ⁊ q̄tu
oz relatōe alioꝝ. Ad aliud dōm ⁊ bu. petāt iteriora
fintq; i diminutōe id cē respectu Fe q̄dre nō ät aliox
ad aliud dōm q humiditates moueri: hoc pōt duplr
itelligi euenire: aut vigore lune vel ei⁹ ipotētis prio
qdē q; cū ea bēat sup humida i mouendo ꝓnte: qñ
fuerit vigorosa vt luie plēa: tūc vtiq; poterit eas aug
mētates mouē: ⁊ dispgere binc inde ceu cū dux exer
citus potēs fit in ordinādo: ⁊ cohibēdo ei⁹ subditos
suo motu: ꝓ qm̄ cū luna sub radīs icipit ē: q; luie
puaf. nō. n. inde bz nisi a sole: vt cēta celoꝝ corpora
Exurgat ēt ei⁹ humidū nāle solis caloze ⁊ ficcitate.
Quare adeo ibecillata būiditates regē nō pōt: imo
spōte discurrūt p loca i qb⁹ erāt fixe. Prio itaq; mō
cū luna bu. motu regat ordinaro illis dñando cū iā i
oia fortis reddit erpedit pblomia. Scdo ꝓ cū non
fuerit ibecillis reddita. Ad aliū q̄ hoc qd dōm appz
q; mor⁹ mēstruoꝝ factū⁹ in fine mēsis lunaris: non
fit vigore nāe: ⁊ pot⁹ q; ipotēs reddita corpe ifrate
⁊ būiditatib⁹ aliquātis ā. Hinsq; redditis labūt spōte
Quare cū id nō fiat nā erīte fortis: aut, ꝑpe intēdēte:
medic⁹ nō bz eā imitari: vel si eā imitet i sāguis hui⁹
puocatōe nō tā i educē ipsi⁹ p alias semitas. Men
struū ēt nō solū destruit i fine mēsis: ⁊ ēt in eius me/
dio nō ōteri⁹ vt q̄rto inuit ō gnātōe. Ni. n. lūa mu
tat agte in ei⁹ luie: i aialib⁹ cōsīr būida imutāt. Sz
circa ꝑdrā ꝓtigit dubitare: vtꝝ flux⁹ mēstruoꝝ fit in
nālis i fine mēsis cū dcm̄ sit sexto ō accīti oēz fluxum
san. sore inālē: ꝑter illū q mēstruoꝝ. Hom q fluxus
in fine mēsis hmōi nō ē innālis: rōe illū⁹ sanguis q ex
pellit sup fluit: vel ex pte minoris vigoris nāe: tunc
q; i plenilunio pōt inālis vtcūq; dici. De nālitate ve
ro fluxus sanguis: ⁊ innālitate: ꝓtis onisum. i 97.

Dod ptisana ordeacea sebzi nō cōferat onidi
tur q; hmōi cōlerētia: vel erit ex pte agentis
⁊ patientis: aut talis febzis. Non gdez pmo.
q; agentis ⁊ patiētis dñt in mā cōicare: fi vnū ds ipti
mere in reliquū: ipm alterādo: ⁊ ad se deducendo.
Ptisana ꝓ cuz fit fba: ⁊ fe. accīo. Est nāq; prauia
coplexio calida ⁊ fic. nō coincidunt in mā. Neq; ꝓ
q; cū febzes fint tres: vt ephimera: putrida: ⁊ etb'ca
Ephimera qdem nō ꝓfert: q; in spū ipse nāq; cū cor
de calidior ē oī re corpis: primo pria. Supaccēsis q
dē inflāmatior efficit: neq; etbice: vt ipsius calidites
fit imēsior: caliditate tertiane: neq; ēt putride vt ter/
tiane: q; colera ipsi⁹ mā ceteris corpis calidior: ō di
stantis ieqli. Sanguis ꝓ mā synochi calidior post
colera. Putrefactis ät bis ⁊ supinā lāmarū reddunt
calidiozes ad tertiū vel magis q̄rtū supueniētes gra
dus. Ptisane ät fritas ⁊ būlitas circa principia se
cūdi gradus locant: qd ät tale nō gueni ad oppositū
gradualitatis eqlis: vt docet in tegni. Nā sicut vlti
me repletōi vltia debet eūo: ita ⁊ olmode alterātōi
corpis p oppositū alteratio oimoda. neq; febzes q̄rū
mā est fria cū eā potius ifrigidādo augmēteret. ⁊ sul
cif q; frm ⁊ bu., phibet digōem nisi in materijs cole
ricis. haly. Eti. Ptisana ē cib⁹ sup oē ō grano ciba
riū. pmo re. a. Ea ꝓ dabitur aut rōne se. aut ꝓtu
tis: nō pus q; morbus vt morbus ni ꝓsumptōis for
tassis nō expedit cibū. ti. de inge. neq; ꝓtutis cū ipa
pluries fit fortis cibū nō expetēs. Et ꝓfirmat q; ci/
bus ē inimic⁹ virtuti expte: ⁊ amicus morbi: oppēs
prima q̄rti. Rursus ordeū ē frm ⁊ ficcū ventosuz vt
tradūt. vñ ꝓ cau. Dis aī ordei ē instatius. boꝝ ät
tale febzibus nō confert cū ei affinitet: virtutē q; di-
strahat: ⁊ vasoꝝ ꝓtentius. Palin: fi conferat se. oi/
bus administrat ēt indrīter: ⁊ tpe oī: ⁊ in valde per
acut a pblbet: dzia. 133. Peronismis ac stātib⁹ se. p
ceptū. n. silentiū tūc a veteri. Itidē: qd viscosū febzi
bus nō confert mūlibus, ꝑpte eū opilandū iducat fe.
bui⁹ ē ptisana. vnde Hip. Quippe q viscosa itaq; fe
bzibus non confert. In. ꝓposituz medicoꝝ ē ce/
tus: ⁊ phōr ois. Sup. n. oē ō grano ciba riū in acu/
tis passionibus excellētissimum habetur. Ad hoc qd
bz oēs bonitates: vtilitates sanis erbibens ac egris
febzib⁹ cōfert: talis vero apud veterē ⁊ alimētoꝝ p/
mo ē ptisana. Iuuat itaq; in febzib⁹ ptisana. Propi
pter primū qdē sciēdū q ptisana ē cib⁹ mediciālis seu
medicinalis cibalis ex ordeo ⁊ aq̄ ꝓstructa. ad pfectōez
decocta. nā ei⁹ ⁊ precipue qdem colera pl⁹ ingredit i
opus medicinaꝝ q̄ ciboꝝ: collz gnto. fit. n. cōiter ex
aq̄ ⁊ ordeo ⁊ aliqñ addat amigdalinā lac in nō cola-
ta. zuccerūq; demā fīr in colato acetum admisceat: ⁊
semē papaueris albi: pp āplius refrigerare calidio-
res nas: aut somnū fortassis inducere. Quarto ꝓ p
mo fm ga., pjicit in ipsz vvirtus pipis ⁊ multoriē
radix senicuti apij. Que ät colata maiozi eget cocti
one q̄ feculēta. Ipsa nāq; construit multiplr ex pte
ordei. nā sepe p ipsi⁹ farinā diligēter preparā ⁊ aquā
Oideacea vero ex ordeo multis mōis cōponit. quo
rū primū Almā. primo. Qñ coci terēt es ipsā crudam
in mortario nō dissoluūt coqntes illā supra ignē ⁊ i/
ponētes amidū: vt videat p decoctōez sufficienī suc
cosa eē q̄ qdē ē instatissima ⁊ idigestibilissima nō pa
ñ. Ad hoc deteri⁹ qñ mittitur in ipsz: ita cōstructā

vinū dulce: aut ꝓpter aq̃: postea teraſ i mortario: ⁊ mālib⁹ ꝓfricet p pānū lineū a'pax. ⁊ inū ät tritionis b⁹ fit donec cortex abijciat. Cū eni hordeū piſtat nō abijcit tūica ſbtilis circūiacēs ſpi: ⁊ iō pbūectat ⁊ teſtiſ i mortario: deide ſufficiēt decoq̃t. Eliraſ qdē iter dū ordeū pus i aq̃: deide aſſat: ⁊ ide facta farina cū ſaccaro cōficit: qō qdē nō pax valet i refrigeratiōe vētris: ⁊ epatis accētis ſm iſaac extinctēne. Coletus quoq; iuxta ptiū ꝓportōs eā igredietiū ordinat modis. gnto. n. tbeorice cōficit ita: accipiat hordeū nouū albū ſpiſſū tenex plenū qō dū cogt intūeſcit ⁊ iſlatur. iflat plurimū: ercoriet diligēt: ⁊ teraſ moderate. ō quo ſumat vna mēſura: ⁊ pōatur i vas ſta tuna tū vel lebetē: ſup quē ſundat aq̃. ij. menſure: coq̃turq; igne tpato donec due remaneāt mēſure. ō aq̃ ſolum audio: i cⁿ decoctōe fiat diligēs cōmotio ⁊ pcuſſio cū cocleari magno donec pſecn⁹ miſceat ⁊ coletur. Ex quoq; iſaac ꝓfrigat hordeū: vt cordet auferri poſſit ⁊ mſura ſumat hordei vna: ⁊. io. aq̃ v3. deiñ coleſ: ⁊ potui def: q̃ gdē ad ſāitatis valet cuſtodiā: ⁊ corpis būectatōz. Quarto quoq; pria: qō dr aq̃ hordei melior ē vt ſumat aq̃ ſacrariti. 20. ⁊ ordei ſacrariti vnū: ⁊ ē circa. 37. 3. ⁊ iā fit reductōe reducta ꝓpe ad qntā ſi ſumatur ō ea rubeū ſbtile cⁿ nutrimētū min⁹ extat ⁊ būectatio maior. Quito ſigdē collz. aq̃ ordei talē dz fieri: hordei grana iſudāt i aq̃ integra ñ contuſa: ⁊ i vna pte hordei dnt pōl. 20. ptes aq̃: ⁊ dimittaſ i ea q̃ tuor horis: ⁊ poſtea i ipa coqntur quousq; rubedinē adpiſcātur. q. vini. prio Ro ali mētox ideteriat⁹ bſ cōſtruit modis. ptiſana būectat qñ vt oz fuerit ꝓpata ꝑ eſt qñ ad plurimū ebulierit ſm decoctionē: deiñ p⁹ ꝑ p ſuauē igne vſq; ad multū ſucco facto. miſceat ät ei ſm qō illō tpe acetū qñ bullerit pfecte. Cui cuz elixa fuerit diligēt injicē oz ſales ſbtiles nō multū añ eſu. Cōſtructionis ät g a. ſanior ē ſorte ceteriſ mod⁹ conſtruitur ⁊ ex ordeo por⁹ ſanich dict⁹ arabice: grece alſite: ſz latine polēta. Qui alm ālſoris nono ſit cuz ordeū fractū i aq̃ ipm cooperiente bulit donec aq̃ iſpiſſetur: deiñ coletur ⁊ bibat: vel curtoſius fit ex ordeo maturitati vicino: qō ſupra ignē i vaſe lenū torreſiat deiñ cōſricet aſpiori ꝓfricatōe: vt cortex abijciat: ⁊ ō niq; groſſius frāgatur fiē far: quo poſtea vtūtur coquēdo: aut i aq̃ pp ſiti iſuſū bibēdo. Et noſce q̃ circa ptiſane ꝓpationē: ⁊ maxie colate duplr pifiēſel peccāt tū: q: cōit eā ꝓſtruūt ex auena q̃ alimētox pmo cib⁹ē ſbingeliū: ⁊ nō hoiuz nīſi ſortaſſis tpe ſamis vehemētis pricipāe calitati ſufficiēt ꝓſlr tyſei. filigini. Ave ät auena ſine deuſer ponit caſa i prio ⁊ ficca Ro. Sexto Ro ſimpliciū: Virt⁹ auene ē diſſoluēs ſiē eius ſapor mālſeſte. nā in ipſo ē acumē paucū qō oñditur ex eo qō curat apata q̃ incipiūt idurari. qō ät tale ſebri ñ cōgruit nīſi ſortaſſis c⁹ māe fride. tū qz ipſa q̃m̃ime decoquunt: ita vt retineat ſapozē aq̃: fiē ⁊ cōit peccāt circa illā vbiq; ſilr q̃ ordei: q̃re cū ſebriētes ei⁹ delectētur pp frigiditatē por⁹: multū bibētes prauū inde diſpōez ſtōi aegrunt ⁊ viſcera. vñ debilitātur ⁊ diſcolorātur valde. ſuffocāturq; apata iterior bītes. Hordeū quoq; coiter ſrm ponitur ⁊ ficcuz in primo gdu. Prio Ro alimētox: ordeuz nullaten⁹ calefacit corpus ſm nullū ꝓportionis modū. humectat ät ⁊ deficcat diuerſimode pzepatū. nā farina qdē ordeacea extorefacto ordeo facta vī euiden ē criccana. Ptiſana Ro humectat qñ vt oz fuerit vt deiñ pzepata. Quaſ vī farta ga. q̃ ordeū min⁹ fit elevatū i q̃litatib⁹ paſſi ms q̃ actiuis c⁹ qdē Ziū gnto appet theor. cū frm ponat i pmo gdū: ⁊ ficcū i ſo. Quid ät fit ſe. dzis vi ſuz. 87. Sed circa pdicta tripl⁹ dubitare cōtingit. Prio qdē q: cōceſſū i ptiſana qñq; acetū adiungi. c⁹ oppoſitū vī ſentiri q̃rto pma: cū illic de quo min⁹ vī pbibetur ſirupus acetoſus aq̃ ordei ſil⁹ aggregari: corrumpit. n. ipſū plurimuz. Dōm q: ga. ⁊ yſaac qñ tubēt interdū apponi acetū in aq̃ ordei: illud eē i modica q̃titate. Et ſortaſſis talē audiendū tertiuz pma bñs incipē ipm nutrire nutrimētoſ bſtilē: ita vt contētus orimelie. deiñ poſt hec die vno aut duob⁹ pmuta ipſū ad aquā ordei ſubtilē cū orimelle. Permiſceāt ēt ptiſane acetuz in decoctione q̃uis iuxta finē. Secus ät extat in ſirupo acetoſū. Prohibet Ro. e. copulā aq̃ ordei ⁊ ſirupi aceti: ne cpationes ꝓſundātur vna q: ſirupus acetoſus diuidit ⁊ ſeqſtrat ꝓparans ſuper fluitates ad excreationē. Ordei Ro aq̃ abluit qō incluz: ⁊ abſtergit deducēs illas p ſudorē ⁊ vrine. p. nocationē: ⁊ iō iſert. Et tu ñir poſt duas horas da ordei aquā ſbtilē. Scto befiraſ q: yſaac ⁊ baliabbas ꝓcipiūt ordeū cōteri poſt diligentē ēt excoriationez. Quib⁹ auer. aduet ſaſ ēt ingēs: q frāgunt vel terūt ordeū pus peccāt: q: nō ē ab eo pnata iflatio niſi pp infuſionē ſed grana ñ trahūt aquā. nec recipiunt infuſionē niſi pp Virtutē attractiuā q̃ i granis ē: ſed hec ip ſis nō inceſt: niſi cū fuerit integra. Ro oñdāt grana qñ icila vel cōſracta ſeminātur. Nō. n. naſcūt pnata p vtute attractiua qō egdē cū laude āplio: i zoar i Ebrei fir cōſirmat: a quo id babuiſſe g fuit ſuſpmuſ i ſcia me dicie a ga. vſq; ad tpa nſa: qō puto hec ⁊ talia de ipſo pferre vt ſ ōſtraret. aui. cuius extitit emulus non puus. Dōm q: auer. ſmo ſufficiēt ē approbādus p cipue in ptiſana colata: ⁊ potiſſime qñ damus ipſam gra medicie āplius q̃ cibi. Plus. n. tūc bz ablatio nis abſterſiue minuſq; vētoſitatis. Illi ät q̃rūt eam nutrire: aut delectabilior: ⁊ triturato ordei ꝓſtruet. Tertio ēt ſilr dubitaſ: q: poſitū ē ordeū ſrm ⁊ ficcū. vñ babē gneſdi: ordei pma Virtus ifridās ē ⁊ dificcāt in pmo gdu. q̃re amāſoris. 3. Bnāt ſanguinē vicinū colore nigre. pble. Ro p̃mo vī id humidū ſctiri cuz elicit nō ſolū ordeū fritate būidīs: ſz ⁊ ſridius. ⁊ rumentū Ro calidū ē i p̃mo: tpatū i būiditate ⁊ ficcitate apud ga. cū alijs. qō ät tpato būidius būidū ē: ordeū igr humidū. Dōm q: ordeū nālit ficcū eſt qō oñdit ipſius puū nutrimentū. būidate Ro q̃dā ernea idigeſta ventoſa q̃ decoctōe tollit ſufficiēti humidus ē: ⁊ vētoſū: pp qō debilē ipſi⁹ digōez a calido ꝓtingē tē abbreuiato. a ſabis ät vētoſitas remoueri ñ pōt cū eis q̃ſi ſubtilr fit iſerta: adeo q: ſi coci diuitū decoqnt eas trib⁹ dieb⁹ ⁊ noctib⁹ ſup tabulas ꝓterēres ipſū non valēt excludere acutox regimis: ⁊ alimētox p̃mis. Propi ſm qdē dōm q: aliq direrunt aliqb⁹ ptiſana febribus oio nō pferre co q: digōnē i gbuſdā ipediat coz ſui fritate. Accētia ⁊ qdā inducit frida. Sed qd de ſ: tertio ⁊ q̃rto appebit dōox. Propter tertiū vero ſciēdum q: ptiſana ſimplr conſert febribus vt declaratur re. a. primo. ⁊ vīr acutis: ⁊ p̃cipue colata. qō monſtratur: q: in exhibitione ipſius ſumitur indicatio: ceu in alijs a rebus contra nāz nō naturalibus. A primis quidem tripler cum tripliciter exiet cauſa morbus ⁊ accidens. Ex parte qui dem morbi puta febris: ſemper enim expetitur ipſa

rōne alterationis quā inducit ⁊ ꝓprie ſubtilior colata. Ro ſit maſ qñ curatio oio pficitur Zrio. priſana Ro Zitē febri cū eā pducent frigiam ⁊ humidā in pncipio gradus ſcōl. qō appet diligēter ꝓſideratā nā ordei ⁊ aq̃ cū earūdem artificio. Diuerſificaſ tñ ei⁹ cōplo fz appoſitionē quorūdam in ipſa. ⁊ febris ät extat mala ꝓpletio ⁊ ca. ⁊ fic. Eti. fri. ⁊ bu. ꝓpetit febri calide ⁊ ficce. eſt. n. ō nā ignis: vt diſtpatū reducat ad tpamētū diſtpato. Bz ordeū elixatū ē frm cibarū: alimētox primo. Id ät eſt ptiſana vt ex ei⁹ ꝓſtructione apparuit. ꝓpter qō febri ꝓſert ea. Admiculat ēt eiādez rōe accidentiū: qō. n. ſiti mitigat aſpitatē oris ⁊ vīr ſpāliū tollit: anbelitū ſacilitat: vapores dolores capitis cātinos deorſuz rep̃mit: ad vrines ⁊ ſudores ō ducēs ⁊ que talia opana: accidentib⁹ febrib ꝓſert. cū talib⁹ aūt ptiſanā deſcribunt ꝓprietatib⁹ exiſtere bu itaq; ꝓſert. Ex pte qdem cāe: qñ aut ē calida p ecn tiā: vt colera ⁊ ſan. ⁊ tūc mālſeſtā ē ipſa; ꝓferre alterātōe illis iterueniēte Zria. diuiſius eſt materieruz ⁊ ablutōe abſterſiue: vel calida p accīs pura putrefactōe: ⁊ ſic lz ſimplex nō ꝓferat notabiliter ſorte alterātione cāe ſicedēti: nōdū putredie icalefacti. Prio ſicit tñ rōe Zrietatis cāe ꝓiūcte: cū caliditatem fuerit adepta: ⁊ q: eadē ablutio ⁊ abſtergis quēadmōz ſortaſſis ⁊ aſicedētē. Ex pte gdē nālū: vt tp⁹ regionis ⁊ talū dōz eā vt ita ꝓferi i calis nō ſic ät i friis: cū ipſ ſp alterationē inducet diſtpatū p Ziū. Rōe gdē rei nālium vt Virtutis: ⁊ aliqx fibi ſnexax vt onſū drīs nō paucis dōm ptiſnā: ⁊ maxie ſeculentā ſp ꝓferre ꝓpe q: qñ debilis fuerit. cū. n. ſortis extiterit nullū expertiſ alimētū eo q: cū ſuo ſuuamēto nocumentū adducit nām a morbox regimie dinertēdo. Et ideo in ſtatib⁹ ⁊ poxi mis ꝓcipit acutiorib⁹ ſubtrahi: ⁊ q: vt tactū fz ptē i māz ꝓuertit morbi ſi talis affuerit ſpbōrum appens prīa. Sic itaq; oñſum ſit q̃liter ſebrib⁹ admiculeſ ptiſana. Propter q̃rtuz Ro ad pmuz dōm q: ptiſana cōfert ſebrib⁹ rōe ſebris: ⁊ q: ptiſana cū eis ꝓuenit m mā ſaltē in q̃. O ia. n. gnabilis ⁊ corruptibilis q̃cūq; ſint ea in mā ꝓueniūt ad min⁹ cōi: imo gdē ēt celeſtia corpox. vnā oium poncēs māz p idēm forma. neq; ptiſana, pat ei⁹ ſubā, ꝓprie agit: ſz ꝓpter q̃litates in ipſa entes accidētia exiſtes vt ſe. Conſert ēt ipſa rōe q̃litatis ſe. qñ lz ſe. fit calidior ⁊ ficcior. pōt tñ ipſa multa q̃uītate ac ita ſepi⁹ adminiſtrari: vt gradualitati paulati opponat febris. qō eni in pmo ē gradu multū vt multoriēs tactū ad ſm plabit: prio Ro. Frigida ät vt pzeractū pñt priſane i mergi. Alia ēt adſunt friis gbus cū ea medicatur ⁊ febris. neq; oiſariā cib⁹ expetit exhibitōem p Ziū: ſed p ſimile magis. Ad reliquā ät b⁹ arguitōis qd dōm appuit q: in cā frīa mō quocūq; rōne nō ꝓuenit alterationio. Ad aliud dōm q: non expetit febri ex pte q̃ cibus: ſz magis in eo q: medicine cū obtinet alterantis. Silr ꝓceſſuz q: cū Virtus ē ſortis: nō op⁹ illā exhibere rōne alitōis. ꝓprie. neq; oz ſi pax noceat qñz ipſa; vbi op⁹ fuerit aduertē oio: mat⁹ ipſius ꝓſideradō iuuamētū leſione. difficillioz. n. inuenire aliqō auxiliū qō nihil nocēs. ꝓſit multū. ſi. ō ige. ad aliū dōm q: ſiccitas remouet ab ordeo p aque multe ꝓmixtionē ⁊ vētoſitas p ſufficiētē vt onſuz decoctionē. Et ſi aq̃ ordei ſit oīs inſlatius id ē: aut q: nō ſufficiēt dcoqtur vel qñ corpi ꝓdiſpoſito nō occurrit ceu vētre nō ē exhibēda ente ficco re. a. p̃mo. Ad aliud dōm q: aq̃ ordei quantū ē rōe ſe. in alterādo: ſp vt oſtiuz ꝓpetit ſz ex pte aliquox accidētū nō adminiſtratur: ſi ē vtuz qñz Virtutē diſtrahit ab ei⁹ actu circa regimē morbi: aut aliqd ei⁹ exhibet loco ſubtil⁹. Ad aliū dōz q: vī ſcoſitas ē duplex. Vna qdē adherēs opilatio q̃lis ſi q̃ ptiſane cū ſufficiēter fuerit ꝓſtructa ⁊ ſeculēta. Relīq eſt ptiū cōtinuitas adinicē quo iudicat ⁊ vētoſitas i exiſtere ipſi mime q̃ ptes diſtātes ⁊ icōtinue reddāt abinuicē ⁊ talis ē q̃ ptiſane viſcoſitas. Dzia. 170.

Quod ſyrupus acetoſus aut qō bmōi vt oxi mel non conſerat in oi mā vī: qñ aut cōſert rōe q̃litatis vel ſōe: puta ic fionis vel penetrationis. non qdem q̃litatis q: nocet colere ficcitate, ꝓpter acetū pbſtri: ⁊ mſic vtraq; neq; icifionē cū mā icifius fit calida ⁊ ficca māz extrahit. ⁊ āpli⁹ concitet inuſcādo re. a. appens tertio ⁊, ꝓprius cum fuerit acidior: neq; ēt ſanguis cū ipſius nen expectetur digō. Eti. ſi conſeret primo Ro. vel q: q̃litas opana ſz non ita: cū aliqā māz ꝓter alias ſrigidet i ſpiſſet ⁊ igroſſet ſui q̃litate frīa vel mā: neq; taliter: cū die ſit cibus: neq; ēt tertio, ꝓprietatis vz rōe: cuz ea magna natura conſurgat dzia. 19. Rurſus nō cōſert colere: q: ſubtilis idiget vt digerat i gi oſſtōe. vñ pbarmacox prio. Ro eſt ſubtile vltie ſubtilitatis euadit ab aceto: ⁊ non valet cortare ipm neq; re'frenare illud: q̃lis humox colera. Syrupus ät bis ſubtilitatez bz prestare neq; pbſtri aut mālie q: eas icidens ſubtiliās: ⁊ agitās repilationis erit āplior cā: quod aut ta le leſiuū oiquoq; Amplius Zrioz Zie ſāt curatōes eū medicine ſint inate fieri per Ziū: ſz māe pretacte ſāt Zrie qō q̃litates oñdūt ⁊ ſde cū ipſax ſirībus. Itaq; ſirupus acetoſus nō oi vex nolli ꝓpetet materie.

In oppoſitū meſue nāq; de cōpoſitū magnificate ē iter verificatorce virt⁹ ſirupi acetoſi i excellētia ei⁹ ſ. i cōitate poſſe ipſi⁹ i mās vz calidaſ et ſi ias ſubtileſ groſſas et viſcoſas ſiue adherētes vī ga. potētia ei⁹ cōis ē ad oēs mās. Et col. 7. Squigillus ⁊ aq̃ ordei laudata ſāt in curis febriū. qō appet q̃rto prīa. i quo ſere in oi febre pcipiūt ſirupus admiſtrari acetoſus Palin. Id qō ſiti q̃ſz ſedat: incidit ⁊ ſoluit apati mīnume nocēs conſer in oi mā. ij. ät hmōi ibidē. Itidē qō vias ⁊ meatus apit facies in expulſionē materie, rū educēs ēt medicinas alias ad ipſas cōducit eiſdem talis vero ſirupus ē acetoſus ui icifione ⁊ penetrationes ſubtili. vniuerſa. n. mā aliquo idiget hox. Conſert itaq; ſirupus acetoſus materie oi. Propter primū qdē ſciēdū q: ſirup⁹ deriuatus ē a rob quod ē ſuccus iſpiſſat⁹. vnde gnto prīa. Vria ē iter ſirupos ⁊ robob. qz robob ſāt ſucci conſ ſſati p ſeipos: ⁊ ſirupi ſūt decoctōes ⁊ ſucci iſpiſſati cū dulcedine. nāq; aliqñ ſ ūt cū melle: plurimū vero cū zuccaro Rob ät cōiter ſumit, p muſto vuax dulciū parax qō decoctione minuit tertiū carenā dulce ⁊ ſapa ſarampbena ſyreon ſm gal. Eſt aūt ſirupus acetoſus duplex: puta ſimplex q̃ audit cū ſirupus abſolute, pnunciat: acetoſus ⁊ cōpoſitus. Primus qdē cōſtituit ex aceto aq̃ et zuccaro ad ſpiſſitudinē decoctione, pducti q̃rto p̃ma. Bu. vero ad mentē conſtruit ipm ex aceti albi mellis deſpumati et rob ana. io. libr. Eſt et acetoſus compoſitus cū medicinis calidis qñz et iterdū frigidis velut vtget neceſſitas. Similiter oximel ſeu ſecunabin duplex: ſimplex et compoſituz. Acetū ät eius

natura frigida ē in ꝓmo ⁊ sicca in ⁊tio: est blasis ipsi⁹
ceu caro tyri i tyriaca: ⁊ aloes i iera pigra: ⁊ bellebo
rus i ieris magnis vel collognitida ad modū quo pti
cula ꝓsimilis ē basis ⁊ vigor toti⁹ ꝓpositi orgāi dria
143. hic āt acetū ꝓhe. Pōt āt nā ipi⁹ ipsi zuccaro re
cēntiori ⁊ albiori ꝓstrui: ⁊ ad fm gdū puenire i frigidi
tate: ꝓsideratis cōponētiū naturis: veriat tñ fz q pl⁹
aut min⁹ fuerit acetosus. cū eni acredinis fuerit vehe
mētis acetū perparū a caliditate recedit. Materie āt
q̄rte sunt simplices note: sāguis: phla colera: ⁊ mul
ta. Dz āt multus aut pauc⁹ exhiberi fm multitudi
nē ⁊ paucitatē cāe dilcrafie ⁊ egritudis seu accidētis
Nosce quoq; ex sarmacoꝝ ꝓmo q circa cōplexionē
aceti diuersificati sūt medici. Quidā eni posuerūt ip
sū calidū eo q exacuit mordicat ⁊ corrodit: exaspat ⁊
rarificat p oppositū frigiditatis. Alij vero frigidū p
mūciuerūt liqfacē nāz: resolueregz gluriositatē san
guini accidētē: eo q friditate aggregat ⁊ exprimitur
oisariā seu digitis cōprimitur gddā. Qui sigdē excel
serunt vtriq; z: vt ofidit ipsius cōplexio pdicta. Sz ō
nuo dubitat vt si ponitur acetū fridū na: quo sensus
tūc pcipit caliditatis debilis ide. Ridet gdē ga. id
sore aut q: fortassis fit cōpositū ex Ꝑtutib⁹ ꝓprij ceu
luc: vel sorte q obsidet caliditatē aggregat illā ⁊ vi
gorat vt sua penetratōe acuitate ⁊ mordicitōe dolor
tāetur: quo mā calida trahit ad loū febr. et fo. Di
co q̄ q acetū inuatū ei⁹ subtilitate sbe calidū relictum
sopitū ex putrefactōe i ipso cōmixtū corpis būidis de
ducit i actuz quēdā caliditatis velut declaratū i cal
ce: dria. 140. Cui⁹ sigdē signū q ꝓmū⁹ fm ga. infri
dat: p⁹ horas Ꝑo calefacit quo ⁊ fermētat terrā mō
cū eo qō subinꝑrās aer ē corꝑ exire cum plura corpa
eundē neqeant locuz hre. Cui⁹ gdē cāe se fatet ibi
dē ga. ignor⁹. Propī fm Ꝑo sciēdū q alig dixe
runt sirupū acetosū nō oi māe cōferre: q: acetū nocet
mlicis: ⁊ cōfert colericis. vñ ter tio reg. acu. Acredo
aceti eos iuuat q colerā bñt amarā: nō āt g nigrā. co
lera. n. cuanescēdo i nāz phlatis trāsducit cuz agitat
ab aceto. Sz nigre colere bulūt ⁊ crescēdo multipli
cātur: q: ipsā colerā nigrā adiuuat pcreari. ⁊ ō no
cet āpli⁹ scis q̄ mardi⁹ pp matricē mēbꝝ entē mlicuz
nāe aceti affinē. Adhuc q: videbat aliquos sirupos sore magis appropriatos ⁊ accōmodos matri
cuz sit gulis vt ormel simplex vel cōpositū materie
rū fridis. Dōm q sirup⁹ acetosus cōuenit vt ofidet
i antea oi māe. neqz valet qō iducūt cū acetuz ñ sim
plex admistret fz cofractū i vnā vtcūqz reductum ex
trib⁹ nāz: supante tñ aceti ptāte ipm ēt fz nocent rōe
q̄litatis mlic cōefrt figdē sbe subtilitate. Neqz ēt di
cēdū q ñ cōferat i oi mā lyalig inuenīāt sirupi māe de
termiate pāpli⁹ appropati: i ipso eteni maior inuenit
cōitas sup oēm māz q̄ i religs alioꝝ. Quidā Ꝑo di
xerūt q sirup⁹ acetosus cōfert i oi mā rōe aceti: ñ āt
rōe adiunctoꝝ eidē. Sz id ēt ñ cū acetuz fit oñsū mli
cis nocē. Adhuc ñ opāt rōe aceti solū fz q̄litatis cu
fusdā ex ponētib⁹ vt mrātū acqfite. Propī ter
tiuz Ꝑo sciēdū q sirupus acetosus iuuat oēz mām si
cut ⁊ pri⁹ iductā: qm id qō alterat māz icidit sbtiliat
duct⁹ ēt ⁊ mcat⁹ gb⁹ ipsa pōt ex deduci apit: medi
cinalq; z alias sacies ad eandē puenire oi ꝓfert mā
talis ē āt sirupus acetosus cū māz calidā aut putre
fientē digerat sui friditate ⁊ hūiditate alterādo digō
n. non solū respicit sōm vez ēt q̄litatē: appens i re
gni. Brossā Ꝑo māz ⁊ viscosā subtiliat ⁊ icidit. vñ

Me. approbās q ꝓferat mlie inqt sirupū acetosū se
cere penetrare medicinas i ptes i qs sorte ñ penetra
rēt: ⁊ facit eas acgrere diuisinas secaturas duri diffi
cilis. Et ió ment⁹ hz ēt exopilare ac apire. Si guini
nāq; ꝓfert eo q ipsi⁹ caliditatē remittit. diuidit ēt ⁊
subtiliat si grossus fuerit aut viscosus. colerā iunat:
q: eā alterat ⁊ a ptib⁹ separat. Brossiorē ēt diuidit.
phlati ꝓfert ⁊ mlie icidēdo ⁊ subtiliādo: et quo ma
ius acgrit inuamētū q̄z nocumētū alterationis rōe.
Vniuersaliq; z ceteris sirupis āplius oib⁹ ꝓfert ma
teried⁹. Hec āt pp acetuz opāt precipue. vñ prima
tertio. acetū ē oib⁹ materi, s cōe ipsi⁹ eni ifrigidatio
possibile ē vt leni cā frāgat. Amplius remāet ꝓsun
datio psi⁹ cū medicis ⁊ ei⁹ icisio ⁊ b i materijs egit
admistratū fridis. i maturatione Ꝑo calidaꝝ nō eligī
sup ipluz. Iuuat itaq; sirup⁹ acetosus māz oēz.

Propī q̄rtū Ꝑo ad primū dōm q iā visuz quō cō
serat rōe q̄litatis: ac ēt rōe icisionis. neqz acetū icisi
uum ē tm rōe q̄litatis: imo ēt ibe ñ paz opat ad illis.
aut lz icisiuū vt sic exter calidū: friduz tñ poterit esse
altera ō cā ceu opū cū ei⁹ friditate exiat amaz. Silr
dōm q: lz sanguis ñ expectet tātuz digestionē vt cete
ri būoꝝ aliq tm adhibita ꝓsert ñ modicū: ⁊ ꝓhe cum
nālis ñ fuerit vsqz. vñ q̄rto ꝓmo. flebotomis qñ est
intētio sāguis q̄ est de gnē ei⁹ i quo expectat digestio
supple talis q̄lis q̄ est i solutinis. Ad aliud dōm q si
rupus acetosus pōt agere a mā vt uleb ⁊ mellicra
tum ⁊ q̄lite: ceu oñsum magis. Ad aliud gd dōm
iam apparuit fmo ēt ga. est in aceto ⁊ non in sirupo
Ad aliud dōm q illud verificatur in Ꝑtijs essentiali
ter q p se non āt in oppositis. 155. Alter. n. sirupus
acetosus confert colere ⁊ sanguini: alter vero mate
rierum alijs. Differentia. 171.

Nod q̄ frigida nō ꝓpetat i febribus ⁊ i acu
tis maxie mratur: qm oporteret eius eē i cor
pore febrīēs aliquā actionē aliter eni nō cō
peteret fz nullā oñdit in corpe posse hre. Qm fm ifa
ac i elementis ⁊ cibis vniuersalib⁹: simplex nō agit i
cōpositū ceu ꝓpositū i ꝓpositū. q̄ āt simplex ē corp⁹
corpus āt ꝓpositū. vñ bebēguesen: simplex ñ efficit i
ꝓpositū opationē cōpositi: Nihil. n. agit nisi i id qō
ē sibi simile i potētia ⁊ agētia ide ⁊ patientia cōicare
bñt in n ā. q̄ Ꝑo ⁊ corpa ñ coicidūt in vnā māz sed
dr vt tāq; simplex ⁊ pmixtū. Rursus curatio pf cal
Ꝑio appropriato i eodē gradu directe opposito in te
gni. fz febris ē i gradu cū sit egritudo lz gdā scioli Ꝑ
riuz palogizati dixerit eo q se. reg. acu. primo. pnū
ciatur de ignis sore sbā i gradu vt cetera elementoꝝ
mime positi cū eoꝝ simplex fit nā ⁊ i sūmo. fz q̄ ñ est
i gradu cū frigiditate pticipet extreme: dria. 13. gra
dus. n. respectū ⁊ ꝓpatōez ipoꝝat. 139. Et: qō no
cet sanis nocet egris: scbo reg. acu. fz q̄ nocet sanis
vt frigiō saltē. Addit. n. frigiditas frigiditati: nocet
ēt calidis pp eius citā penetrationem cum eoꝝ poti
fint apti. Epatis āt q: egent regimie p filis: q̄le non
est: aut q̄ cū frigida fit i sūmo ⁊ hūida. que āt talis
nō ꝓpetit. Palin: singularit nulli vr q̄ febri cōfer
re. nō. n. ephimere cū ei⁹ subiectuz fit spās qui frido
nocet marie: dria. 196. Est. n. igneitas subtilis ⁊ re
oi resolubilior de disseperātis ineqli. Et firmatur q:
caliditas ephimere fere mulcebrio est ⁊ suauis q̄lis
gdē balneati. q̄ Ꝑo talis non adeo fortis eget vt que
aque in frigidatione. Neqz competit ethice cum ea
corp⁹ frigidum reddatur ⁊ exangue. Depauperat. n.

ipso ⁊ calore. Huic āt nō paz nocet q̄ de inge. 9. ⁊
fulcit q: ethicās post cibos iflāmat quātūcūqz debi
liores: qō eueit pp hūidū sup iflāmata mēbra disper
sū ceu si q̄ effūdit sup calcē gcgd fatetur cris collz
q̄rtū ipingere. ga. Multo igit magis pp q ꝓtinget
expulsionē assumpte p ptes cū intensior Ꝑuoꝝ ꝓsur
get pugna dria. 140. Neqz ēt puenit putride: q: opi
nionē inducit sui frirste: trāsire nāqz morsū re. a. 5.
q̄ sigdē cātur ꝓhibita trāspiratio indeqz putredo ⁊
febris augēt. Prohibetqz ite mā digoem: frm. n.
⁊ bu. q̄le quod ipsius marie phibz digōem. Malg.
cū digō perficiat ēntialit calido ⁊ hūido. 62. consuqz
fit accūtis vt iflāmationē vel estuatōez ⁊ fiti: qm q̄
in colericis qbus colera dñat sub diaphragmate in
nāz colere transducit re. a. 3. vñ totidem prac. si sto
macho dñantē ꝓtingit ēt colerā contūpit q̄ ⁊ in co
lerā puertit. Itaqz aqua fria in febrib⁹ nō ꝓperit vni
uersaliter aut pticulariter In oppositū q̄rto re. a.
ꝓmētator. Nullus mortu⁹ ē cui aquā dedi frigz rpe
ueniēti nisi piculose ⁊ insanabiliter se habuerit. Ip
se nāqz cū ceteris aquā exhibet vt videbit frigidam.
Palin. Isaac illius tertio: q̄ nullū opus inueni nisi
q: in acuuo bibit morbis. Febres āt plures sūt acu
te: Est n. morboꝝ molestior: octauo appēs de ige.
Rursus ois sanatio p ꝓtium: fz q̄ Ꝑiet febri oisariā
cū fri. fit ⁊ bu. illa Ꝑo ca. ⁊ fic. Iridē febris accidētis
vt fitis estuatio dolor capitis ex fumis in ipm blasis
calidis ⁊ angustia q̄ fere febres ifeqbiliter cōse. aū
tur sedātur ⁊ tollāt fride potu. Ad q̄ igit fria ꝓperit in
febrib⁹. Propter pmū qdem sciendū q: qd fit q̄
⁊ q̄liter distinguat in cēi oñsum dria. 13. Vicat tñ b p
ter ea q ptio simplicū ⁊ aliis cōparibus sūt determi
nata q nūc q̄ q̄rit potabilis tāq; dulcis imagiate vt
pluialis: fontalis: fluuialis vel putea: q̄ nāqz q̄lita
tes hz exīneas admixtas ⁊ saporez aut nō certe fri. ⁊
bu. ceu potabilis mlme q̄ nō grā fitis ⁊ delatiōis ali
mēti vez magis expetitur medicine. Propī fm
qdē sciendū aliquos abhorruisse pp iducta frigz erbi
bere aquā in se. aut q: artificialiē qñqz admistrata ca
sus finisier ē secut⁹ nono ō ige. Attendēs ēt Auer.
collz. 7. aquā b nō ꝓferentē dicētēqz sibi videri q̄ q̄
angurie lōge melior cristit q̄z q̄ in nine ifriata i b ca
su vt in causone: eo q b q̄uis fit in vltima fritate ve
lociter tñ recipit caliditatē adhuc magis qm q̄ cum
fit simplex vir restaurat ⁊ nō pstat corpi nisi solū fri
dā q̄litatē. fz aquā angurie restaurat ⁊ addit i sāguie
faciēdo secūdā q̄litatē. Quid āt ō b tertio appebit p
missoꝝ. Propter tertiū qdē sciēdū cum febris tri
plex existat gen⁹ cui q̄ cōpat primit⁹ cōsideratur oñ
fiones mōstrātes ipsā exhibēdā oio aut negāduz vel
medic. Deicepsqz oñdendū vbi dare oporteat ⁊ qñ
ac eius oppositū. Propter hui⁹ primū qdē scien
dū q ꝓdicationū aliq sp cōcedūt srm vt que sumitur a
dispōe vel se. cū. n. fit pua cōplexio calida ⁊ fic. ⁊ p
pria hui⁹ fit Ꝑio vt sic infrigatio humectatio dria sub
scripta. Semp igitur se. aqua competit f. in. Sūt aūt
quedā idicationuz oisariā, phibentes sicut sumpte a
Ꝑtute ⁊ vt multū a spā quō Ꝑtutis vigoratio cibis
pficitur imediatius ⁊ vino precipue dria. 70. ⁊ pfiti.
Aqua Ꝑo directe Ꝑtutē nō firmat: imo potius p se
llā debilitat ⁊, pfternit: p accīs tñ coadiuuat. aliquā
eni corrigit ꝓplexionē q̄ fulcit Ꝑt⁹ velut organo ita
ēt spñ virtutis latorē p se magis debilitat cū ci⁹ cali

ditatē tpatum obtādat. Est nāqz vapor sanguis tpa
tus de iuuamē. sexto ⁊ ei⁹ dū igrossz tenebrosuz ac
imobilē reddat: accūte tñ pōt ꝓferre vt tactū ō Ꝑtu
te. Si quoqz ad ꝓplexione referatur febrīētis sciēdū
q aut ē calida vel fria: figdē calida grā curationis ei
fride debet potus. Si Ꝑo fria econuerso: rōne tñ cō
servatōis calide debetur calidus: fride quoqz friduſ
b tamē magis oppositio expetit in q̄ ꝓsistit curatio. q̄z
similitudo in q̄ cōfuat o fūdatur. Si āt ge quātū ad
humorē ituatur: tūc gdē si būor fuerit calid⁹ sangui
ne⁹ aut coleric⁹ potu indiget fride mā ēt ente indige
stā ⁊ ꝓprie colericus. vñ q̄rto pria. Hūoris colerici
digō ē vt conuersus a sua subtilitate fiat spissus. Ad
vero fria facit illud. Si āt būor fuerit frigidus crud⁹
sibi ēt post digōem non competit fride potus. pc. 5.
Quātū quoqz ad mēbꝝ confidrādū qm si fuerit de
bile opilatā aut apatum fria nō competit illi ⁊ preci
pue cū epar ⁊ venter cū suis ptib⁹. Mi. n. primit⁹
malitiā percipiūt aque, ꝓpriq; z stomach⁹. 7. appēs
ō ige. In opposita vero secus est dispōe. Ad aūt
ad ānera vt etatē dōm q etas vt sic calida fit iuuēt⁹
concedit. Fria Ꝑo vt senect⁹, phibz. Similit ē i seru
coloze ⁊ forma q: q̄ caliditatē ostēdāt ipsius q̄rūt: que
Ꝑo fritatē spnūr. Et in habitu carnoso ⁊ colore viui
do. Oz ēt consuetudinē nō paz obstare vt apho. ⁊
re. a. scbis appet. Est nāqz nā quedā Fa. Si Ꝑo res
attendatur non nālesin cōi dōm q, put ad caliditatē
declināt tpatā tam concedūt friam: fm Ꝑo q ad fri
giditatē vetār. Aeduntur. n. ab q̄ de regione entes
calidiori pp cibū e. ꝓpenetrare in poros ipsoꝝ aptos
caliditate. Si āt res ituatur pteter nām vt cā febris
tūc ptim concedūt sicut cū mā fuerit calida fm prē
phibēt ceu cū fria indigestā. Similiter ⁊ accīdia iflā
mationis estuationis ⁊ fitis expetūt. Alia vero dene
gāt velut rigores: ructus acidi nauses pedū frites ⁊
hmōi. Ad vnū si quoqz hec potū, pb bēt fride virtu
tis debilitas; ac caliditatis inate paucitas sanguineus
būor frigidus crudus: bāoris indigō imbecillitas p
tis vt eoꝝ que vētris intestinoꝝ cum viscerib⁹ ꝓia
phragmate ac vesica extenuatio isuetus potus illu⁹:
opilatio viscerꝝ interior dolor ⁊ apa ⁊ regio calida ōi
no ⁊ frida cū tpe. 9. ac. 10. de inge. ⁊ quarto prima.

Propter fm huius sciendā figillatim q in febri
bus ephimeris potus precipit fride ⁊ maxime i bis q̄
inflāmationis intensioris virtute stāte cū alijs adie
ctis et, ꝓprie cr in pncipijs. vñ q̄rto pria. Oz vt q̄ fria
non, phibeat in principio rei: qm virt⁹ ē fortis ō qua
nō timetur. q̄re non timetur debilitas ei⁹: et ē meli
or infriatio: qō octauo notū de inge. vbi sedre ephi
mera et, ꝓprie cr ira estnatōne ac caumate conicularī
et pcipue cū timet casus in ethicam ubeatur frida pote
ri. et merito: tūc. n. inflammatio tanta vt et spiritus
cum aliis roleret frigidam et casus timoris remoue
atur in ethicam: ita q quantuz est ratione febris ephi
mere non debetur aqua valde sed ratione synthoma
tum aut timore casus in alias fe. In ethyca vero cū
ipsius fit intensior caliditate tertiane fm. A. exhibē
da ē frigida febris gratia. vnde de ingenio. 10. Oz
q̄citissime et per ptisane sucum et per sorbitiones
que per condrum cibare et panis quid superaddere
deinde curare potu aque frigide laborantem. Extin
guitur enim confestim et quiescit finaliter febris q̄ de
mū vt dcm neqz pblegmō quis ei superexcrescit neqz

natura frigida ē in ꝓmo ⁊ ficca in ēctio: est blasis ipsi⁹ ceu caro tyri i tyriaca: ⁊ aloes i iera pigra: ⁊ bellebo rus i ieris magnis vel collogntida ad modū quo pti cula ꝓsimilis ē basis ⁊ vigor rotij ꝓpositi orgāi dzia i43. hic āt acetū ꝓpe. Pōt āt nā ipi⁹ ipsi zuccaro re cēntiori ⁊ albiori ꝓstrui: ⁊ ad fm gdā puenire i frigidi tate: ꝓsideratis cōponētiū naturis: variāt tñ fz q pl⁹ aut min⁹ fuerit acetosus. cū eni acredinis fuerit vehe mētis acetū perparū a caliditate recedit. Materie āt q̄rte sunt simplices note: sāguis: phlā colera: ⁊ mul ta. Dz āt multus aut pauc⁹ exhiberi fm multitudi nē ⁊ paucitatē cāe dilcrasie ⁊ egritudis seu accidētis Nosce quoqz ex sarmacoꝝ ꝓmo q circa cōplexionez aceti diuersificati sūt medici. Quidā eni posuerūt ip sū calidū eo q exercuit mordicat ⁊ corrodit: exaspat ⁊ rarificat p oppositū frigiditatis. Alij vero frigidū, p nūciauerūt liqfacē nāz: resolueteq3 glutiositatē san guini accidētē: eo q. friditate aggregat ⁊ erpzimitur oisariā seu digitis cōpzimitur gddā. Qui sigdē exces serunt vtriqz: vt oñdit ipsius cōplexio ꝓdicta. Sz ō nuo dubitat vt si ponitur acetū fridū nā: quo sensus tūc pcipit caliditatis debilis ide. Rādet gdē ga. id sore aut qz fortassis fit cōpositū ex Vtutib⁹ Zijs ceu lac: vel sorte qz obsidet caliditatē aggregat illā ⁊ vi gorat vt sua penetratōe acuitate ⁊ mordicatōe dolor cāetur: quo mā calida trahit ad lo:ū schr. ēt so. Dico q̄ q acetū iuuatū ei⁹ subtilitate sbe calidū relictum sopitū ex putrefactōe i ipso cōmixtū corpis bāidis de ducit i actuz quēdā caliditatis velut declaratū i cal ce: dzia. i40. Cui⁹ sigdē signū qz ꝓmit⁹ fm ga. infri dat: p⁹ horas Vo calefacit quo ⁊ fermētat terrā mō cū eo qō subin ⁊ rās act ē corpus exire cum plura corpa eundē neḡcant locuz hre. Cui⁹ gdē cāe se satek ibi dē ga. ignat⁹. Propi fm Vo sciēdū q alig dire runt sirupū acetosū nō oi mā cōferre: qz acetū nocet mlicio: ⁊ ōfert colericis. vñ ter tio reg. acu. Acredo aceti eos iuuat q colerā bñt amarā: nō āt q nigrā. co lera. n. euaneſcēdo i nāz pblatis trāsducūt cuz agitat ab aceto. Sz nigre colere buiūt ⁊ crescēdo multipli cātur: qz ipsā colerā nigrā adiuuat, pcreari. ⁊ ō no cet āpli⁹ leis q̄ marib⁹ pp matricē mēbr entē mlicuz nāe aceti affinē. Adhuc qz videbat aliquos sirupos sore magis appropriates ⁊ accōmodos matri cuz fi: gulis vt orxmel simplex vel cōpositū materie rū fridis. Vōm q sirup⁹ acetosus cōuenit vt oñdet i antea oi mā. neqz valet qō iducūt cū acetoz ñ sim plex admistrek fz cōfractū i vnā vtcāqz reductum ex trib⁹ nāz: supante tñ aceti ptāte ipm ēt ⁊ nocent rōe q̄litatis mlic cōesrt sigdē sbe subtilitate. Neqz ēt di cēdū q ñ cōferat i oi mā lzalig inueniāt sirupi māe de termiate pāpli⁹ appropati: i ipso eteni maior inuenit cōitas sup oēm māz q̄ i religs alioꝝ. Quidā Vo di xerūt q sirup⁹ acetosus cōferr i oi mā rōe aceti: ñ āt rōe adiunctoꝝ eidē. Sz id ēt ñ cū acetuz fit onsū mlī cis nocē. Adhuc ñ opat rōe aceti solū fz q̄litatis cu fusdā ex ꝓponētib⁹ vt mratū acqfite. Propē ter tiuz Vo sciēdū q sirupus acetosus iuuat oēs mām fi cut ⁊ pri⁹ iductū: qm id qō alter at māz icidit sbtiliat ducī ēt ⁊ meat⁹ qb⁹ ipsa pōt ex deduci apit: medi cinalsqz alias faciēs ad eandē puenire oi ꝓfert māe. talis ē āt sirupus acetosus cū māz calidā aut putre sientē digerat sui friditate ⁊ hūiditate alterādo digō n. non solū respicit sbam vex ēt q̄lit ⁊ ēt: appens i te gni. Brossā Vo māz ⁊ viscosā subtiliat ⁊ icidit. vñ

Me. approbās q ꝓscrat mlie ingt sirupū acetosū fa cere penetrare medicias i pres i qs forte ñ penetra rēt: ⁊ facit eas acgrere diuisiuas secaturas duri diffi cilis. Et ió meat⁹ bz ēt exopilare ac aprre. Sigiuni nāqz ꝓsert eo q ipsi⁹ caliditatē remittit. diuidit ēt ⁊ subtiliat si grossus fuerit aut viscosus. colerā iunat: qz eā alterat ⁊ a ptib⁹ separat. Brossiorē ēt diuidit. pblati ꝓsert ⁊ mlie icādēdo ⁊ subtiliādo: et quo ma ius acgrit iuuamētū q̄z nocumētū alterationis rōe. Vniuersaliqz ceteris sirupis āplius oib⁹ ꝓsert ma teneb⁹. Nec āt pp acetuz opat precipue. vñ primo trrtio. acetū ē oib⁹ materi, a cōe ipsi⁹ eni ifrigidatio possibile ē vt leni cā frāgat. Amplius remānet ,pfun datio phi⁹ cū medicis ⁊ ei⁹ icisio ⁊ bi matcrijs agit admistratū fridis. i maturatione Vo calidaꝝ nō elī gat sup ipluz. Iuuat itaqz sirup⁹ acetosus māz oēz.

Propē q̄rtū Vo ad primū dōm q iā visuz quo cō ferat rōe q̄litatis: ac ēt rōe icisionis. neqz acetū icisi num ē tm rōe q̄litatis: imo ēt sbe ñ pax opat ad illū. aut lz icisiuū vt sic extet calidū: friduz tñ poterit esse altera ō cā ceu opiū cū ei⁹ friditate extat amax. Sisr dōm q lz sanguis ñ exp cctet tātaz digestionē vt cete ri buoꝝ aliq̄ m adhibita ꝓsert ñ modicū: ⁊ ,pfe cum nūlis ñ fuerit vsqz. vñ q̄rto ꝓma. flebotomia qñ est intētio sāguis ñ est de gnē ei⁹ i quo expectat digestio supple talis q̄lis q̄ est i solutiuis. Ad aliud dōm q si rupus acetosus pōt agere a mā vt tuleb ⁊ mellicra tum ⁊ q̄litate: ceu onsum magis. Ad aliud gd dōm iam apparuit fmo ēt ga. est in aceto ⁊ non in sirupo Ad aliud dōm q illud verisicatur in Zijs essentiali ter q p se non āt in oppositis. i5s. Alter. n. sirupus acetosus consert colere ⁊ sanguini: alter vero mate rierum alijs.

Dod q̄ frigida nō ꝓpetat i febribus ⁊ i acu tis marie mratur: qm oporteret eius ēē i cor pore febriētis aliquā actionē aliter eni nō cō peteret fz nullā oñdit in corpe poste hre. Qm fm ifa ec i elmēta ⁊ cibis vniuersalib⁹: simplex nō agit i cōpositū ceu ꝓpositū i ꝓpositū. q āt simplex ē corp⁹ corpus āt ꝓpositū. vñ bebēgu esen: simplex ñ efficit i ꝓpositū opationē cōpositi: Nihil. n. agit nisi i id qō ē sibi simile i potētia ⁊ agētia ide ⁊ patientia cōcare dñt in n ā. q̄ Vo ⁊ corpa ñ coicidūt in vnā māz sed dr vt tāq̄ simplex ⁊ pmixtū. Rursus curatio pf cit Zito appropriato i eodē gradu directe oppofito in re gni. fz febris ē i gradu cū fit egritudo lz gdā sciolo Zi riuz palogizati dixerit eo q se. reg. acu. primo, pnū ciatur de ignis sore sba i gradu vt cetera elmētorū mime positi cū eoꝝ simplex fit nā ⁊ i sūmo. fz q̄ ñ est i gradu cū frigiditate pticipet extreme: dzia. i3. gra dus. n. respectū ⁊ ꝓpatōez ipozat. i39. Et: qō no cet sanis nocet egris: scdo reg. acu. fz q̄ nocet sanis vt frigiō saltē. Addit. n. frigiditas frigiditati: nocet ēt calidis q eius citā penetrationem cum eoꝝ pozi sint apti. Ꝓatis āt qz egent regimie p fi⁹: q̄le non est: aut q̄ cū frigida fit i sūmo ⁊ hūida. que āt talis nō ꝓpetit. Palin: singularit nulli vf q̄ febri cōser re. nō. n. epbimere cū ei⁹ subiectuz fit spūs qui frido nocet marie: dzia. i96. Est. n. igneitas subtilis ⁊ re oi resolubilior de distēperātia ineq̄li. Et firmatur qz caliditas epbimere sere mulcebzio est ⁊ suauis q̄lis gdēbalneati. q Vo talis non adeo forti eget vt que aque infrigidatione. Neqz competit etbice cum ea corp⁹ frigidum reddatur ⁊ exangue. Depaupat. n.

ipso ⁊ calore. Huic āt nō pax nocet q̄ de inge. 9. ⁊ fulcit q: etbicās post cibos iflāmat quātūcūqz debi liores: qō eucit pp hūidā sup iflāmata mēbra disper sū ceu cū q̄ effudit sup calcē gcgd satiegat cris collz q̄rtū ipingere. ga. Multo igit magis pp aſſtinget expulsionē assumpte p ptes cā intensiorē Huoꝝ pfur get pugna dzia. i40. Neqz ēt puenit putride: qz opi lanonē iducit sui frirate: trāfire nāqz mozat re. a. 3. q̄ sigdē cātur, phibita trāspiratio indeqz patredo ⁊ sedzis augēt. Prohibet qz itez mā digoem: frm. n. ⁊ bu. q̄le quod ipsius marie, phibz digōem. Maly. cū digō perficiat ēntialit calido ⁊ hūido. 62. cosugz fit accītia vt iflāmationē vel estuatōez ⁊ fiti: qm q̄ in colericis gbus colera dñat sub diaphragmate in nāz colere transducit re. a. 3. vñ tandem prac. fi sto macho dñantē ꝓingit eē coleā conūpit q̄ ⁊ in co lerā ꝓuertit. Itaqz aqua fria in febrib⁹ nō ꝓpetit vni uersaliter aut priculariter In oppositū q̄rto re. a. ꝓmētator. Nullus mozto⁹ ē cui aqua dedi frigz tpe ꝓuenieti nisi piculose ⁊ ifamabiliter se habuerit. Ip se nāqz cū ceteris aquā exhibet vt videbit frigidam. Palin. Isaac illius tertio: q̄ nullū opus iueni nisi qz in acuto bibit morbis. Febres āt plures sūt acu te: Est n. mozbox molestior: octano appēs de ige. Rursus ois sanatio p Zitum: fz q̄ Zitat febri oisariā cū fri. fit ⁊ bu. illa Vo ca. ⁊ fic. Itidē febris accidētia vt sitis estuatio dolor capitis ex fumis in ipm dlatis calidis ⁊ angustia q̄ fere febres ifepabiliter cōse. aū tur sedātur ⁊ tollūt fride potu. Q̄ igit fria ꝓpetit in febrib⁹? Propter ꝓmū qdem sciendū q gd fit q̄ ⁊ q̄liter distinguat in cēi onsum dzia. i3. Dicat tñ b p ter ea q prio simplicū ⁊ aliis cōparibus sūt determ nata q nūc q̄ q̄rit potabilis tā q̄z dulcis imagiatur vt pluialis: fontalis: fluualis vel putea: q̄ nāqz q̄lita tes bz exness admixtas ⁊ sapores aut nō certe fri. ⁊ bu. ceu potabilis mlme q nō gra sitis ⁊ delatiōis ali mēti vex magis expetitur medicine. Propē fm qdē sciendū aliquos abhorruisse pp iducta frigz erbi bere aquā in se. aut qz artificialit q̄nqz admistrata ca sus finister ē secut⁹ nono ō ige. Attendēs ēt Auer. collz. 7. aquā b nō ꝓferentē dicētēqz sibi videri q aq̄ anguie lōge melior cristit q̄z q̄ in niue ifrigata i b ca su vt in causone: eo q b q̄z quis fit in vltima fritate ve lociter tñ recipit caliditatē adhuc magis qm q̄ cum fit simplex vir restaurat ⁊ nō pstat corpi nisi solū fri dā q̄litatē. fz aquā anguie restaurat ⁊ addit i sāguie faciēdo secūdā q̄litatē. Quid āt ō b tertio appebit p missoꝝ. Propter tertiū qdē sciēdū cum febris tri plex existat gen⁹ cui q̄ cōpat primit⁹ cōsideretur oñ tiones mōstrates ipsā exhibēdā oio aut negāduz vel medic. Deicepsqz oñdendū vbi dare oporteat ⁊ qñ ac eius oppositū. Propter hui⁹ primū qdē scien dū q indicationū aliq̄ sp cōcedūt frm vt que sumitur a dispōe vel se. cū. n. fit pua cōplexio calida ⁊ fic. ⁊ p pria hui⁹ fit Zito vt fic infrlatio humectatio dzia sub scripta. Semp igitur se. aqua competit fria. Sāt āt quedā indicationuz oisariā ,phibentes sicut sumpte a Vtute ⁊ vt multū a spū quo Vtutis vigoratio cibis pficitur imediatius ⁊ vino precipue dzia. 70. ⁊ pñti. Aqua Vo directe Vtutē nō firmat: imo potius p se llā debilitat ⁊ pternū: p accīs tñ coadiuuat. aliquā eni contigit ꝓplexionē q̄ fulcit Vt⁹ velut organo ita ēt spm virtutis latorē p se magis debilitat cū ei⁹ cali

ditatē ipetum obtūdat. Est nāqz vapor sanguis tpe tus de iuuamē. sexto ⁊ ei⁹ dbs igro fiz tenebrosuz ac imobilē reddit: accīte tñ pōt ꝓferre vt tactū ō Vtu te. Si quoqz ad ꝓplexionē referatur febriētis sciēdū q aut ē calida vel fria: figdē calida gra curationis ei fride debet potus. Si Vo fria econuerso: rōne tñ cō seruatōis calide debetur calidus: fride quoqz fridus ō tamē magis oppositio expetit in q̄ ꝓsistit curatio, q̄z similitudo in q̄ cōfuat o fūdatur. Si āt ga quātū ad humozē ituetur: tūc gdē si hūor fuerit calid⁹ sanguī ne⁹ aut coleric⁹ potu indiget fride mā ēt ente indige sta ⁊ ,pprie colericus. vñ q̄rto q̄ia. Hūoris colerici digō ē vt conuersus a sua subtilitate fiat spissus. Q̄ vero fria facit illud. Si āt hūor fuerit frigidus crud⁹ sibi ēt post digōem non competit fride potus. pc. 3. Quātū quoqz ad mēbr considrādū qm si fuerit de bile opilatū aut apatum fria nō competit illi ⁊ preci pue cū epar ⁊ venter cū suis ptib⁹ us. Hi. n. primit⁹ malitia percipit aque ,pprieqz stomach⁹. 7. appēs ō ige. In oppositū vero secus est dispōe. Quo āt ad ānera vt etatē dōm q etas vt fic calida fit iuuēt concedit. Fria Vo vt senect⁹, phibz. Similit ē i seru coloꝝ ⁊ forma qz q̄ caliditatē ostēdāt ipsaz q̄rūt: que Vo fritatē spnūt. Et in habitu carnoso ⁊ colore viui do. Dz ēt consuetudinē nō pax obsuere vt apbo. ⁊ re. a. scōis appet. Est nāqz nā quedā fa. Si Vo res attendatur non nāles in cōi dōm q, put ad caliditatē declināt tpatā tam concedūt friam: fm Vo q ad fri giditatē vetāt. Leduntur. n. ab q̄ de regione entes calidioꝝ pp cālā ⁊. penetrare in poros ipsoꝝ aptos caliditate. Si āt res ituetur preter nām vt cā febris tūc ptim concedūt sicut cū mā fuerit calida fm ptē ,phibēt ceu cū fria indigesta. Similiter ⁊ accīna iflā mationis estuationis ⁊ fitis expetūt. Alia vero dene gāt velut rigores: ructus acidi nausea pedū frites ⁊ hmōi. Ad vnū si quoqz hec potū, pb bēt fride virtu tis debilitas: ac caliditatis inate paucitas sanguineus hūor frigidus crudus: hūoris indigō imbecillitas p tis vt eoꝝ que vētris intestinoꝝ cum visceribus ,pia phragmate ac vesica extenuatio iluetus potus illi⁹: opilatio viscerꝝ interioꝝ dolor ⁊ apa ⁊ regio calida ōr no ⁊ frida cū tpe. 9. ac. 10. de inge. ⁊ quarto prima.

Propter fm huius sciendū figillatim q in febri bus ephimeris potus precipit fride ⁊ maxime i dif q̄ inflāmationis intensioris virtute stāte cū alijs adie ctis et ,pprie in ,pncipijs. vñ q̄rto ,pria. Dz vt q̄ fria non ,phibeat in principio rei: qm virt⁹ ē fortis ō qua nō timetur. q̄re non timetur debilitas ei⁹: et ē meli oꝝ infriatio: qō octano notū de inge. vbi febre ephi mera et ,pprie ex ira estuatōne ac commate conicularī et ,pcipue cū timet casus in ethicam iubetur fria pota ri. et merito: tūc. n. inflammatio tanta vt et spiritus cum aliis toleret frigidam et casus timoris remoue atur in ethicam: ita q quantuz est ratione febris ep hi mere non debetur aqua valde sed ratione symbome tum aut timore casus in alias se. In ethyca vero cū ipsius fit intensior caliditate tertiane fm. A. exhibē da ē frigida febris gratia. vnde de ingenio. 10. Dz q̄ citissime et per ptisane sucum et per sorbitiones que per condrum cibare et panis quid superaddere deinde curare potu aque frigide laborantem. Extin guitur enim consesti et quiescit finaliter febris q̄ de mū vt dcm neqz phlegmō quis et superexcrescit neqz

putredo humoꝝ. nã potus aq̃ frigide vtilissimus se-
colliquatis⁹ ⁊ nisissimus ⁊ phlonis: re. a. q̃rto. ali-
qñ ēt exite phlone aquã eligẽdã ē dare. vñ sdiit. io.
ptacto. Ego dedi multis taliũ meli⁹ eē exrimãs i eo
q̃ mor tpe augẽ phlones q̃ sustinẽ hoies i ethicã se-
icidere: imo i aquã pcipit frigidã, prici vt i ethicã cõ
uertat senectutio magis eligẽs q̃ marasmati celeri⁹
moriãt illi⁹ ñ nono. Dis q̃ puũ bñt sanguinẽ bñt ⁊
pues carnes: pot⁹ fride sallar. cito. n: ad soludes aia
lis pticulas ptrãsit: ⁊ nulli aduenies a quo si ãgatur
Propterea ethice sc. neq; syncera aq̃ similiter neq;
multũ idigẽt frida subtilib⁹ ⁊ pui san. fridis eoꝝ cor
poribꝰ. quare q̃rto ꝓma: ꝗ rigida aq̃ q̃ ñ ē vehemẽtis
frigoris ñ ē malũ si detur ethicis i potu si ñ fuerit de-
bilis: aut aliqd phibẽs vt apa sb hypocandriis: vel
chimi putrefacti aut crudi i toto corpe indigesti. Ex-
n. ista phibẽat si ñ timeꝰ malitia caliditatis ⁊ fitis ⁊
estimes q̃ puenitur p eã ad aridutatẽ ñ, phibens aquã
frigidã. Nã additio apatis ⁊ cruditatis ei⁹ melior ē
q̃ extẽuatio. timẽdũ ñ ē i apate pulmõis ⁊ disphrag
matis pp spasmũ ⁊ suffocatoẽs celeriorẽ. Sic igi ap
pet q̃ in se. ethicis ⁊ si multa sint, phibẽtis ꝓsiderato
ñ inuamẽto maiori nocumẽto oporẽt eis frida exbi
bẽ tpate ⁊ cũ cautela. Si ãt q̃ritũ referatur ad se. hu
mozales: dõm q̃ aliqñ cõpetit fridũ potus: intẽdũve
ro si ꝗm oñiones ꝓcedẽtes vel, phibentes. In hac.
n. ꝓprie sũt obstãde. Que ⁊ cõcedũt ē hũoꝝ cole
ricus ac sãguis: et sanitas ⁊ robur mẽbroꝝ ⁊ spũs in
nat⁹ cũ calore potẽ ꝓncipaliũ: carnositas: etas cali-
da: cõsuetudo regio tpate frida: puntio apatis in vi-
scerib⁹ nisi fuerit berispila pura. vñ nono d̃ ige. Me
rispila certissima ncãq̃ curãt aliꝰ q̃ cuꝝ frida q̃rc de
marasmo: Si berispilosa fuerit dispo abstinere oꝝ ab
aliqñ ol. aq̃ ⁊ frida ꝗm statutũ gdẽ morbi vtẽdum
agonistice. ita nãq; noiare ꝓsueui qñ repẽtinã ⁊ frigi
dissimãdo. In pncipio ⁊ ñ vtenduꝝ nisi cogãtur a
laborãte ⁊ ꝓsuetudie sibi facto ente potu ⁊ siti ñ ferẽ
te. q̃rto ãt ꝓma: In febrib⁹ apatuꝝ ñ cõceditur pot⁹
aq̃ fride neq; itroit⁹ balnei. Vtiq; i apate berispila
to frida exteri⁹ appõi vt lactucã: ⁊ portulacã. ⁊ ipui
uã: ñ tñ aquã exbibꝝ iteri⁹. vñ de tabe. In frigidãtia ex
trinsec⁹ supponẽ oꝝ exp̃mẽs q̃ pdicta. q̃ si nihil cõse
rũt itra corp⁹ cogẽ assumẽ. Q̃ ppofita ⁊ o bis, phibẽ
tia ipsã sũt q̃pluria. ꝗ ebriũ. n. humoraliũ q̃dã ē cuꝝ
apate: de qua iã cõmode dãdũ appuit: alia ⁊ o fine.
nõnulla ē synocha dicta ex sola sãguinis inflãmatõe.
alia figdẽ cũ putredine i gb⁹ suo tpe expetit frigida:
nocumẽto ⁊ inuamẽto ꝓpõderato ide ꝓsurgẽte: no-
no de ige. nisi, phibẽo fortiꝰ occurrat. Et fortasse in
potu sũt dõec tremẽ faciat ⁊ faciet. fortẽ nãq; sanat i
de. q̃re ad glauconẽ: ꝗ ontane aq̃ i synocho eligẽda
q̃ leuior ⁊ i die cretico exbibẽda. Si ãt se. fuerit ex co
lera siue ex tertiana iterpolata seu ꝓtinua seu causon
cũ pctũ fit rõe discrasie marie pot⁹, pp debet fride.
vñ ad glauconẽ: causon certissime extriguitur si aquã
biberint multã ⁊ nimis frigidã. balyab. ⁊ o: ꝗ ebrius
ꝓsistentia tenẽte ꝓdicã patiẽti aquã ꝓpinari oꝝ fri-
gidã accessiõis ei⁹ tpe medio. Sz in pncipio nullo
mõ aqua frida suscipi ꝓmittẽda. De causone quoq;
⁊ tertiana cõtinua in diuisiõib⁹ ita: Nõ auscultes ne
q; attẽdas ad q̃ dr̃ a stultis medicis q̃ multitudo ex
tinctõis tardat crisiꝝ. Ego. n. exp̃t⁹ sũ ambas vias ⁊
iueni hãc incoluiorẽ ⁊ saniorẽ ⁊ minoris timoris. Et

q̃ mortui sũt ex bñtib⁹ hanc se. cũ d̃ regimine multo
pauciores sunt eis q̃ mortui sũt cuꝝ regimine primo:
qm̃ dimittere extinctionẽ ⁊ subtilisationẽ regimis vt
appꝛopinquet cristo ē dimittẽ egꝝ ad mortẽ, pculdu
bio nisi speretur supfluites bãditatis in corpe toto:
aut iobediat medico: ⁊ bibat aquã fridã plurimã vel
cibũ comedat quẽ ꝗsiderat plurimũ. Q̃d si ñ cerebꝝ
affatur ⁊ eoꝝ stomach⁹ ita vt spasmet. q̃re dissoluat
oculi ⁊ mãdibule: ⁊ accidit eis tortura ab affatõe stõi
⁊ cerebri: ⁊ spasmãt nerui. ⁊ ñ, phibetur i hac febre
qn sumat eger aquã frigidã cã vult: ⁊ qõ appetit de
cibis frigidis ⁊ bãiãt. vñ q̃rto. re. a. Potio aq̃ frigi
de qua nos sepe curauim⁹ caulones nullo mortẽte
cui dedi aquã frigidã vt pretactũ. Si ⁊ o se. minime
fuerit acuta ⁊ hũoꝝ fuerit crudus, phibẽdus ē aq̃ fri-
gide potus baly ab. ga. ⁊ o. ii. curatue putridaꝝ se.
curationẽ ptractãs in cõi sit: Q̃ ñ ifiat magnitudo se
bris ficutã synochis neq; vino vtendũ: neq; balneo
neq; vnctionib⁹ rarefactiuis sz frigida in his bibita
vt antea dcm̃ optissime: nisi dictoꝝ hus ibibest. ꝗ e-
bris. n. sp̃ ē sanato frida potatio. Sp̃r cũ viderimus
cognitoẽz eoꝝ q̃ digerũtur hũoꝝ tũc marie audem⁹
aquã frigidã dare. Vi q̃ ꝗmones sũt in frigide potu
succicte collecti int̃ quos, pmptior q̃ ga. i ei⁹ exbidi-
tione. De quo ēt auer. pmissus ē ꝗmo: Dico quoꝝ
q̃ bis naturis locis ⁊ tpib⁹ sicut i balnei appebit vsu
ne qs sit ꝓsũptuosus in fride pot⁹ exbibitõe cũ pluria
corpoꝝ nũc d̃ sint frigida alimẽtis suppeditata: cru-
dis hu. plena. ⁊ iõ ipsilata delitis ⁊ otijs ẽdãs qd⁹
aq̃ ꝓpetit mime. Et ppea cuitãda nisi oñiões fuerit
exbibitõis illi⁹ cuidẽtissime. aliq. n. ex ipsi⁹ mihi er
bibitõe a quodã temerario acciderũt spasmõata cũ d̃
q̃ sere periculũ mortis euasi adhuc pmanẽtis. Pro
pter q̃rtũ ⁊ o dõm ad ꝓmũ q̃ aq̃ in corp⁹ agit febrien
tis cũ actio pficiat q̃litate: fit q; in aq̃ velut aliꝰ ele-
mẽtus in summo. Neq; isaac intẽdit dicẽ q̃ simplex nõ
egit i ꝓpositũ vllo mõ: sz q̃ si adeo fortiꝰ simplex opa
tur in ꝓpositũ vt ꝓpositũ i ꝓpositũ: aut simplex i sim
plex: qm̃ potissima opatõis idest ꝓueniẽtia cũ ꝓrieta
te aliq. agẽtis eni dñi ꝓuenire i gnẽ: oppõi ⁊ o i spẽ
dris. i6. Et sz simplex ñ fic agat i ꝓpositũ vt ꝓpositũ
multiplicabit denq; q̃ritas simplicis. Sic. n. opa
bit fortiꝰ. nã q̃ritate aucta ⁊ q̃litas itendetur. Dõm
ēt q̃ cõicant aq̃ ⁊ se. i mã. Ipsa. n. dõm prima vz ci
um gnãbiliũ ⁊ corruptibiliũ hyle dicta. In tali nãq;
cõicãt cãcta nãlia: sz cõmẽtator ide sbtrahat celã: ñ
raro ipm corp⁹ simplex dõo. Et si dõs post istã nõ, p-
prie mã dr̃ sz cõpositũ magis m q̃ ñ oꝝ cõuenire agen
tis ⁊ patiẽtis: imo magis differre vt vis Dietatis re
periat⁹ i ipis actõis cã. Ad aliud dõm q̃ curatio bñ p
ficit Dito i eodẽ gdu saltẽ vigore qꝝ sz aq̃ si fit in gdu
vez i vltio bãditatis ⁊ friditatis: ipsa tñ vt appuit
q; simplex p ita opat in ꝓpositũ vt cõpositũ in cõposi
tũ. pot̃ ēt sumi de aq̃ in pua q̃ritate ⁊ frigiditate tpa
te taliter vt ad se. remittat gradualitatẽ. Est ēt que
dat aqua nõ simplex elemẽtũ vez compositũ qd ma
gis: dris. ii. Ad aliud dõm in presenti: qõ nocei sa-
nus nocet egris rõe consuetudinis maxime: d̃ ea nã
q; sermo ibidẽ Hippo: aut virtutis ratione. Est eni
hec oratio indefinita non eqpollens vniuersali oino
vel permutationis mor nãlitatis. Concedendũ etiã
q̃ frigida aqua nocet frigidis ⁊ tẽperatis quandoq;
non autem calidis: neq; penetrat in ipsos in altera

ta cuꝝ calore sicut iflãmati vehemẽti aquaꝝ alteranti
ꝗus caliditati: latus ipsa ēt transitũ ipedit sui frigi
ditate. Trãsire nãq; mozat̃ re. a. tertio. Ad aliũ dõs
q̃ ea debet̃ in modica quantitate q̃, ēt non fit fritatis
multe. Vel sz spũs fit subtilis igneus resolubilis re
spectu hũoꝝ: is tñ cũ fuerit iflãmatõis imẽse: maxie
q; q; totũ ide cũ calescit ad corpus poterit potũ frigi
de tolerare. Ad ꝓformationẽ dõs q̃ caliditas essime
re mulcebris ē ⁊ suauis respectu caliditatis aliꝰ se
dzũ vt ethice ⁊ putride. Et tñ tanta ⁊ pcipue cum ē
ex ira ⁊ fortiꝰ ebulitõe vt fride possit potũ fere nedz ēt
in essimeris sic potus fride vt in aliis expeditur. Ad
aliũ huius dõm q̃ hec rõcinatio ꝓcitat vt queraꝝ an
sit metus inuamẽtũ q̃ nocumẽtũ in exbibitõe fride
vel ⁊. Cũ. n. appet caliditatẽ augmẽtari intrñ vt ta
bẽ qs icurrat oꝝ illã dare. Magis. n. eligendũ vt in
ethicã incurrit senectutis vt vite aliqd adiciat tpis
q̃ desperate mori. vñ de ige. io. Melius ē cũ spe beni
gne efficiẽtes qd ⁊ piclitari q̃ sine spe perire certissi
me. Ad alterã huius ptẽ dõm q̃ per multotiẽs exbi
bitõem factã fride, phibebit̃ iflãmatio ⁊ ignitio. Si
cut ēt cũ calx diu ifundit̃ aq̃ ab ipsa caliditas remoue
tur. Ad aliã ptem dõm q̃ cũ est opilatio nõ ē exbidẽ
da frida: q̃re iubetur magis dare mã iã digesta nisi se
bris fuerit colerica icensiua. Ad reliquꝝ istius ptis
dõm duplr. aut q̃ Val. supplet q̃ fri. e hu., phibẽ di
gõem nisi mã fuerit colerica. Vel qm̃ qñ aqua datur
tã vt plurimũ mã ē digesta. Ad vltimã huius partis
dõm q̃ frida vt appuit sedat accidentia que sũt calo
ris: neq; ꝓuertit in colerã: nisi quãdo fuerit modice
quãtitatis. vt q̃ non vincat se. feruore. O tregit. n.
rũc febrile calidũ ficut aq̃ modica sup ignẽ in fornace
ꝓiecta vt agũt vigoratẽs ignẽ fabri. Cum aũt fuerit
multe quãtitatis sup eꝗsa febrile calidũ extinguit et
ignẽ similiter. Et iõ pcipiũt in multa quãtitate dãdã
donec satiet̃ ⁊ cõtremiscat ifriatus. Non ē aũt audi
endũ formaliter aquã in colerã ꝓuerti cũ sit simplex
absq; reliqs sz effectiue: eo q̃ calidoꝝ obtegens ipsa
fortificat adeo q̃ maꝝ iflãmat vt ꝓuertatur in colerã
Ex ea. n. velut ⁊ colera elcuantur tũc fumi.

Differentia. 172.

Quod vinũ nõ ꝓperat in febribus ⁊ vtr i acti
tis vt ex quarto de re. su. ⁊. 8. de inge. voce
Hippocratica. Rursus si vinuꝝ cõpetit se.
aut erit rõe rei ꝓter nãm: aut cãe vel morbi sicut se.
seu accidentiũ: aut nãlis ceu Brutus. Nõ qdẽ ꝓmuꝝ
cũ quedã se. fint facte cãm nõ bñtes sicut ethice ac es
simeroꝝ plurime: neq; ēt in bñtibus. s. cãs puta pu-
tridis cũ vinũ ipsaꝝ exagitet in aligñũq; cõmiscẽs be
nigno in vnũ faciẽs ꝓcurrere. Sãt ēt quedã cãꝝ cali
de qbus vinũ erit similitudine nocẽs. Efficit enim si
cut ignis i igne vt mãe colerice sanguinee ac aduste:
⁊ vniuersaliter qꝝ se. malis cũ existit putredo calidi-
tate ac siccitate affecta supfluis. Neq; ēt rõe se. cum
fit mala ꝓplexio ca. ⁊ sic. vinũq; similiter ca. ⁊ sic. in
dietis pticularibus. Aut saltẽ nocet qꝝ calidũ ⁊ si hu
midũ extat: dris. 70. Nã ois se. inquãtũ talis ifrida
tio, ꝓprie cũ humectatõe sanatio. 9. de ige. vñ. ii. se.
Sp̃r est sanatio frie potatio. Similiter neq; rõne acci
dentiũ ꝓfert: qm̃ accidẽtia se. ifeꝗbilia q̃ sp̃ accidãt
naq; ab eis separanꝫ sũt dolor capitis: fitus ⁊ spũs an
gustis ac se. 2. Hec ois vini caliditate itendũtur vn-
ctuosa ⁊ subtilitate vaporosa. Neq; Brutis ēt p-

te qꝝ aphoris. prima. Infirmis virtus nõ ē augẽda sed
vt inuenitur custodiẽda: neq; ēt corpus p ãplius nu
trimẽtũ. nõ pura. n. corpa quãtũcũq; nutris: magis
ledis: ꝗm ventrẽ. Eius ⁊ o atq; corpis vinũ p cete-
ris ē augmẽtatiũ: ac nãe instro puta spũ fit, propto
nale oino: dris. 70. Adhuc vnctuosuꝝ iflãmabile vt
tradũt ē tanq̃ oleũ in lucerna effusus. Vinũ ⁊ o ē ta-
le qõ oñditur ex iflãmatõe aq̃ dicte vite ac ex fiala vi
no buliẽti plena: dris inducta. In oppositũ. tertio eiꝝ
re. a. ꝓcedit vinũ ēt in acutis ⁊ ga. similiter i locis ñ
paucis de ige. Palin. Vinũ cãm se. cũat. vniuersal
eni mouet excretões in pallegato. ii. hũectat ⁊ infri
gidat in dietis pticularibus. sedat quoq; accidentia
vt siti typos a syncopi p ceteris releuat Brute corpo
borãs. ii. de ige. ⁊. 70. Rursus vinũ ē humidũ: dris
70. sz humide diete oibus febricitibus ꝓferũt sphõꝝ
prima. Et. pb. prima. Multus ignũ modicum ad se
rapit. nam maior flãma minorẽ extinguit de cã lõ. et
bre. vite. ⁊ ideo ignis i sole dissoluit celeriusq; pstri
gitur. vnũ ãt cum fit calidũ dandũ erit vt caliditatẽ
adaugeat instã: qua eadem aucta calor dissoluat se-
bilis attract⁹. Vinũ igit̃ exbibẽdũ i febrib⁹. Pro
pter primũ figdẽ sciendũ q̃ qd fit vinũ: qdaꝝ se. dris
inotuit. 70. ⁊. 87. Propter ꝗm ⁊ o sciendũ gal.
9. curatine talem ꝗ hoc ꝗonẽ preferre. vinũ cogno-
scas me dante his vniuersis qõ aquosiꝰ visu ⁊ tẽu-
te. Meliꝰ. n. hoc vinũ aq̃ q̃ ois digõni auxiliũ vri-
nas ⁊ sudores, pmouẽs. Manifestuꝝ ⁊ o ē q̃ Hip.
nõ solum in effimeris sz in acutis vinũ dãs. Et qd⁹
in libris q̃ de dieta scribit acutis. sz ꝗm Val. epidie
ficut Hip. fine Thessalus filiꝰ eius, phibet vinũ nõ
solũ si febrientes q̃ calidi ꝓplexionib⁹: sed ēt sanitatis
tpe. Calidã. n. nãm amonet infriare ⁊ potũ aq̃ ⁊ ge
scere: nisi forte vti ãpliori aq̃ q̃ vino ꝗm tales nãs ve
lut gbusdã placet ditimus ab eo amoueri. Et qꝝ vt
id difficile longũq; determinare subdit. Igit̃ hoc ip
sum sz scipm queri. ꝗ ulcitorꝝ id eo q̃ videm⁹ quos
dam ꝓnnus vinũ exbibẽtes: alios ⁊ o, phibẽtes oio
ficut ⁊ qdã febricitib⁹ carnes cõcedũt. alig ãt penitus
denegant ceu galici minus vinũ concedunt italicis.
Quid ãt de hoc videbitur ex dicẽdis. Propi ter
tiũ ⁊ o sciendũ q̃ volentẽ vinũ in se. diligẽter admi
nistrare oꝝ indicatoib⁹ attẽdere sumptis a reb⁹ nãli-
bus nõ nãlibus ⁊ p:eter nãm: dris prioꝝ ꝗm q̃ de-
mũ exbibẽdũ hoc erit vel negandũ. Et primit⁹ sum
ptas ex pte vini deiceps passiõis cũ subiecto. Pro
pter primã but⁹ sciẽdũ q̃ vinũ ad multũ administratuꝝ
d̃ dz eẽ aquosuꝝ visu ⁊ Brute. vñ z. re. a. Cõueni en
tius vinũ bñti egritudinẽ acutã ẽ aquosuꝝ: cui⁹ color
ẽ alb⁹ ꝗa subtilis i quo nulla emlet q̃litatum pura sti
pticitas: põticitas: aspritas: dulcedo: amaritudo: aut
vẽtositas. Ad. n. solũ primatũ ẽ nocumẽto aq̃ ⁊ eo qõ
reliq̃ faciãt euenire vina. Q̃ d̃ qdẽ dat magis gũ me
dicine alterãdo diuidẽdo: ⁊ expargãdo ac poti⁹ aquã
penetrare faciẽdo. tm̃. n. aquã penetrare facit phar
ma. pmo. q̃ rõe alimẽti. Est. n. vinũ alimẽtoꝝ ⁊ nõ
potuũ tm̃ ꝗ quoldã: alimẽtoꝝ tertio. Interdũ vero
vinũ expetit ver⁹ potẽs ut maꝝ alteret ⁊ diuidat frida
crudũ ficut i q̃rtana, plurioꝝ. vñ almã. io. Vinũ quo
qꝝ uet⁹ ⁊ puꝝ bibat. Propter ꝗ b⁹ sciendũ ut uni
uersaliter primitus dicat q̃ vinum et max me proſo-
tum absolute calidis nã nigorosis innenibus aliis
carnosis ⁊ extenuatis coloratis sufficiẽter consuetis

calidis ⁊ siccis uere calido ⁊ sicco: dicta sili: moribꝰ
sortibꝰ vigilijs iantibꝰ ira ⁊ suriorib⁹ ⁊ cā egrotāti
bꝰ cala cū accitubꝰ sibi ꝓaribꝰ mime dādus nisi grā
dis ⁊tute supaccidat cā: ceu lipothōia: ⁊ gbꝰ mūe si
passiōis crude. oppositis vero ꝓcedēdū liberꝰ. me
dijs quoq; mediocrib⁹ ꝓditionādū qd nā sufficiēt de
notat rei. Vt āt deinceps ꝓticulariꝰ dicat, pstēdū q
in pl⁹ vinū ꝓpetit effimeraxfic ex fmōe visū ga. se
bre pcipue declināte. vñ ga. ad glauco. Leuit febrie
tes minumeq; plectorici ñ penit⁹ phibeāt a vino: ſz
oppositi inebriēt olo. Albū vero ⁊ tenue ñ dormiēti
bꝰ dādū: maxime dūmō capitis ñ patiāt dolorē: aut
ip s saltū: qd vlr obſuandū. silr ab ipsa abstineāt: q
ira suore solicitudie: aut nimia febrīū cogitatione.
ārto Vo pria: Vinū plurie ꝓmixtōis ē bonū medica
mētū se. effimē ex angustia. Cū. n. ipa fit cordis, ppa
passio: inx isaac febrīū fo: Cor āt ⁊ spūs vinū p alijs
bꝰ cōfortare. Silr quoq; mō ac ꝓfimile se. cōfert ex
tristicia cogitatōe ⁊ rore. In febrib⁹ et ex vigilia po
nit⁹ vinū ex cōferentib⁹ magis. Eleuādo eni vapores
ad caput bona digōe ide cāta somnū iducit. Cōfert si
milr se. effimē syncopali, ppe ac ei q ex sōno ⁊ gete.
cū spūs magis iciter ⁊ augmētet bñectos ledit et se
bre bñtes ex satietate nauseatiua ⁊ opilatiōe nisi bis
declinātib⁹ fortalse. Timēdū. n. ne suo motu ac tur
batōe putridā iducat: aut iflāmationē ptiū gnēet: q
duo ip i se. oꝝ attēdē spūs. Fortassis tñ rōe subiecti
i gbꝰ hꝰ i sudai febrīs ceu spūs ñ puemit ex vino nocu
mentū: imo potiꝰ iuuamētū acgrit: nisi fuerit ex ira
vel furore ac bꝰ i. spūs. n. ꝓsortat vino ꝗmarie dria
70. Quid āt i se. ñ cōpetat etbica cū eo qd non erpri
mit. 10. de igenio: s. nbiē de tbabe ita: Vini vsus frri
gida gdē tabe vltie vtilis. In ea Vo q de assationibꝰ
fugiendū. Aliq tñ deteriatius, pmunt dādū q multis
adiectis ꝓditionib⁹ tā ex pte suspiciēdis, puta q si fit
nāe calide cū religo sibi talis cōpatio: neq; febris fit
ītēsa qꝝ ex pte vini vt q fit debile plurie ꝓmixtū aq.
rale nāq; ita rigidat ⁊ bñectat: cū aquā citius penetra
re faciat. vñ almasor i. io. si neq; calidita neq; acui
tas sortis fuerit albus ⁊ subtile qd tm fride bēat ad
mixtus vt sapor vini abscondat: bibat. ārc ārto pla:
Fortasse. i. qñq; oꝝ vt dek ei i potu aliqd vini subti
lis pmixti cus aq multa. Si Vo qstū ad putridas re
ferat cus deteriatione dōm vt pus: q nā calida cum
ceteris ente sibi, pportionib⁹ vinus mime cōuenire.
In Srijs āt non fit appebit, phibēdus. In alijs Vo
mediocrē exhibēdus aut, phibendū. Adhuc febrīū q
dā sunt mortifere: i gbꝰ neq; signa apparēt digōis
neq; fortes sunt ⁊tutes qꝝ ipossibile sanari, ⁊ tales
neq; sunt balneādi neq; vngendi rarificatuis. neq;
vinū dādus neq; aq Nā terap. ij. c. 9. i quo desperē
dilis ē salus vanus vtiq; est detrahi ab idiotis p eaq
sanarunt multos aurilia: vt dcm ei i apborismis. alie
Vo sunt de gꝰ spes salutis bēt: quax qdam sunt ex
apate in gbus, phibendū vinus. Concuat eni mām
sui caliditate ac penetratione subtili: ⁊ eā i locus mi
nere cōducit putredis: nisi fortassis mā fuerit cruda
frida valde: ⁊ cgritudo declinatione assumēs. Alie
Vo sunt fine apate: ⁊ hc aut declināt mā digesta en
te: aut non. Prio gdē cōcedit vinus. ii. de ige. pta
cus; marie q; cus ⁊tus debilis existat. In b. n. tpe
vinū aquosū hbitū vniuersas mouet excreatōes. sb
dit ⁊ post qdā moderata ente febre: ⁊ ⁊tutib⁹ non

fortib⁹ simul digēnis signis: p sunt talib⁹ balnea: ⁊
vini potatio. Si āt febris fuerit fortis: ⁊ mā idigesta
⁊ marie ⁊tute fortī ñ ē vinū exhibēdū. vñ ibidē. Si
qñ istat magnitudo febris sicut i synochis: neq; vi
no: neq; balneo: neq; vnctionib⁹ vtēdū rarefactiuis
magis tñ vinū cuitādū cū mā fucrit colerica vehemē
ter iflāmata: fortasse ēt digesta. ⁊ iō collz. 7. In febri
bꝰ q nō sūt acute vina gdē exhibē possum⁹ aromati
ca ⁊ leuia: q modicā pnt sustinē aqua; pblat cis. s. ⁊
melācolicis febrib⁹. Sz icēsinis a vino elongari de
bem⁹ oio: qñ ipsax sine acutax mā sūt calide ⁊ ectu
tialiter: ⁊ p accidēs rōe putrefactionis. Cronicarū
Vo q se sūt fride lz rōe putrefactōis reddant vrcun
qz calide itm q i qrtana fortassis vinū expetit ꝓditio
natū. vñ ad glauc. Vino vtēdū tenui albo: ⁊ medio
crit nāli vigore calido. almansor ēt ait qdragesimaq;
dic ipsa ēte pcepit vinū subtile ⁊ valde ⁊tuū bibere.
Sz Ꝑ b isargiē: qm tertio practice: Expedit hꝰ dño
febris vinū, ppinari⁹ bamox maturationē: fitq; vi
nū nō vetus: ſz nāe nouū pax mixtū. Dōm q ait
qdragesima pōt mā vtēq; qrtane digesta ē: aut q
bꝰ i vinū ē debile aqueū ⁊ iane si longiori exhibituz.
In febre Vo tertiana pꝰ digōnē. a. balneū ꝓcedit. ⁊
vinū albū ſtile multa pmixtū ꝓmixtione. facit. n. fu
dare cus i lectis suis fuerit discooperti. vñ ad glauco.
In tertiana oio a vino abstine ꝗdiu videris digōis
cās fieri: ⁊ ad sanitatē venire: fitq; albū tenue aqua;
In phlatica gdē dr ad glau. Habis l potu aīi acces
sionē vinū ſtile ac albi colozis: ⁊ modicū ⁊tuz ca
liduz. a. Vo. Cus video q digestio apper ⁊ maxime
cus mā ē frida valde non ē maluz vti pauco pipe: ⁊
pauco vino ſtili. vinuz eni ſtile cōfert ſbrilitatione
sua: q; calorē ꝓsortat inatū: puocat sudare facit. vñ
ārto de re. sa. Vinuz sup oē aliū digerit semicrudos
bu. sudores: ⁊ vrinā puocat: sōnoq; cōfert. Appet
igr quo pp cām cōcedat vinuz aut, phibeat: qle ēt dz
esse vinuz ⁊ qtuz Propk febrē Vo vt ipsa nāe scie
duz q vinuz nunqꝝ cōpetit cus ea mala exter vt dūm
calida: ⁊ sic cōplexio. Huic figdē vinuz, pportionat
oisariā fm indicātes ca. ⁊ sic. ac ⁊ fm ptestātes ipsa
calida ⁊ humida cus ea q dulcia vnctuosa sint colere
mā: prio pma: ⁊ pcipue cū caliditatē inuentū i corpe
plurimā. Et: cus febris sanatio fit frida potatio vt p
tactū. vinuz āt cōtē indicat calidū. Nō itaq; febri b
bek inqꝝ tuz febris qd si administrat vel rōe cāe seu de
bilitatis ⁊tutis cā accītiū ꝓtinget vt videbit in ante.
Dixi āt vt ipsa qz p accīs vinuz se. extinguit icqꝝ
tuz caliditas intēsior remissiorē ad se rapit ⁊ ꝓsumit
ārc, pbl. pma pcipit calidus nāe in qrtana augmēta
ri p calida vt ipso conuero febris caloē non bēat eo
cōcurrēte oi in cus ginā. Quapropk apper tpe iflā
mationis āplioris porismi calida exhibita bāc febrez
extinguere: dria. 163. Si āt qstum in accītia morbi
reset at dōm vinus cōpetere in febrē: qm quedā acci
dentius ē ⁊tutē, psternētis de corpe aliqd euando
gbus mor ꝓsortatiuū debet. vinus Vo hꝰ ē marie
cus fit cib⁹ ⁊ potus: ⁊ ppe cus pane. Alterādē in p.
ble. nā apbor. pma Missolūetib⁹ ⁊tutē concisioni
bus: cibandū ꝓsestis: Sunt ⁊ accītiū qdam nir tutē
deijciētia eo q; cor inde patiatur pcipue cū lipothō
mia pp quā vinus experitur marie. Ipsū eni spirꝰ
confortat ⁊ reparat potissime illis ens proportio
nale quāmultum. ix. de ingen. ⁊ quarto puma unde

collz. 7. in hoc casu nihil melꝰ reperitur vino ita vt li
citū sit seruentis. 70. nō bibētib⁹ ipsꝰ pterepto legis
sue tāc bibē qmodmodū lz comedē carnes monticu
nos puta q p se mozīūt hñtib⁹ necessitatez. Sz circa
hmōi dubitare ꝓdigit cū dcā sit nāe ⁊. 70. dria p ce
ersis vinis ⁊tute fortare. Cui oppositū tio scri
bit re. a. ⁊ dria iter ⁊tutē vini ⁊ mellis vtrinsque
esti puri nō cōmixti ē ꝗmagna: qm q biberit duplā
vini puri ⁊tutē id mellis mag a ꝓsortat dūmō vēt ē
nō mollist. Dōm q vnū vinosū nō pax solum vna
vice aut duab⁹ exhibitū āpliꝰ cōfortat ⁊tutē ꝗ tm. ēt
soliꝰ mellis: ꝗplurimis āt exhibitū ēt medīā mellis
re pectu vini pl⁹ bz cōfortare cū sic ipm spūs magis
iflāmet eo ⁊ bādū deficet inatū ita vt ⁊ fortalse aq
l amp. hoc vitā prēdat. vñ ga. cū mel nō lenit nām
sui ꝓpetate possibile ē q vtē eo vt mozēt diebꝰ mul
tis. Propk. 4. Vo ad pmū dōm q fmo ēt se. mā
ente idigestis vel ⁊ vino vinoso: aut ē calidis magis
malijs ⁊ naturis i gbꝰ vinū oꝝ vitare. vñ. 5. ⁊ re. sa.
Cū vī mihi absolute hip. id dixisse: ſz de vitie calida
nā ſz distpantiā. Ad aliū dōz q iā notū ē qdo vinuz
ꝓpetat rōe cāe: ⁊ qr nō: silr febrīū ⁊ accītiū. qd aīt
dicit Isaac i se. isepabili adesse bmelitꝰ angustiā: si
ti ⁊ capitis dolorē Hisicē i febrib⁹ ictīuis pacutis
vt qmultū. Talia. n. fmtbōtu ex vehēnti caliditate
se. hꝰ ⁊ siccitate isepabili ꝓsequūt febrē. vel dōm
q vinū aquosū ſtile datū ñ nō iducit vex oppositū
pon⁹ cū aquā facit ē penetrare p pteuāsfridet ⁊ bāe
ctet magis. Ad alid dōz q ⁊tute fortiēme nō oꝝ vi
nū exhibē. pp. n. ⁊tutis dcā ibecillitatē. In infirmis
eni nō op⁹ sit ⁊tutē auxē cū fortis vꝝ exterierit. vnde
Vo trāslano ēterminari? Ptinet ita: rax qdē qñ virtu
tē fortiorē ea quā assipfim⁹ operi, ppam⁹ neq; nutrit
q tale ad robur corpis ſz tm ad sustētatione virtutis
Ad aliū dōm q vinū qd administrat ſbile ⁊ aquosū ē
valde ita q inflāmatio ⁊ vnctuositas sopit aut tollit
oio. Ad ea ēt q ptis alteri⁹ p iā dcā pōt parē qz dip.
cū ga. nō ꝓcedit vinū simplicit i se. ⁊ pcipue acutis:
ſz pꝰ multā ꝓideratōes vt bip. ipse, pstet. a. re. 3. q
āt illa iā onsum. Ad aliud dōm q vinū pdcā operur
iā se. deficiēte ⁊ mā ꝓcedit maturata. Vinū ēt pteco
cessum velut medicis ōdā ifriare bz ⁊ bñectare. Ad
aliū dōm q lz vinū cōferat rōe bñdictatis nō tm cali
ditatis. Aut eꝰ humiditas ē vnctuosa iphlatina: nisi
vinū fuerit pcōditionatū rōe ipsiꝰ ⁊ suscipiētis simili
ter. Ad aliū qd dōz iā appuisse: qm Ar. logtur i se.
ārtana m q vinū ⁊ vlr calida magis ꝗ in alijs cōpe
tūt se. tū pp mā fritatem ⁊ grossiē: tū ēt qz per acci
dēs maior flāma minorē extinguit. Qō ⁊ si dicat plu
res predictax solutionū nō fore ad ppositū directe q
fiti cū vinū albū subtile aqueū visu ⁊ ⁊tute nō fit ve
re vinū: cū vnūqdqz simpliciter, pstū sit i eiꝰ potior
statu ītelligēdū. 3. re. a. Dōm q imo qm vinū i eius
potētiori ē negatū ē p oē fere lz ñ nō solū ē vinū no
mē. ipsius extēdē do: vex ēt oē aliud qd aliq eiꝰ ptici
pat nā. vnde vt ga rep: ebēsione salnek cōplexionuz
op⁹ fit vinū in oi eiꝰ significato tangē prio. tertō re.
a. cū regimento sanitatis ⁊ duodecimo curatiue pte
tacto.

Differentia. 173.

Vod balneū non competat in febribus ostē
ditur Phbilippo. io. de inge. Adhuc balne
um aut erit calidū vel frīd. calidū gdē nō cō
petit eo q dēcrasiez febrīlē adauget. Neq; frīd cum

sui fritate mēbra pcutiat ⁊ opilationem putredis cau
set inductiuū: ⁊ per ꝓsio neq; rēpidā cum sit remol
litiuū mediōq; calidi ⁊ frigidi nām sapiēs extremorū
Ēti. balneū penē ꝓpter humectare vel, ppter evapo
ratōem seu resolutionē. Nō qdez, pat primū: qm aq
neq; bibitu neq; extorsum accedēs bñectare apta na
ta ēlolidas anialis priculas: apborisē. ārta. ⁊ re. a. 3.
Neq; evaporat seu resolut: ſz magis attrahēs ad ex
obstruit ⁊ opilat. amp. io. ō inge. Balneū nocibilis
fimū bis q replētione hñt quo ad vasa vel ad ⁊tutē
Sz has vel alterā solū pars quo ad ⁊tutē oēs videē
tur hñe cum eox virtus sensibiliter ledat. Ēti. re. a.
tertio. Mōor phlaticus nō resolut per balneū cū sit
grossus ⁊ viscosus ⁊ p ꝓsio mlicus minus. Colerī
cus āt inflāmat amp. illo. Ebulit. n. fm Ba. ex bal
neo i corpe. Calidꝰ vero nō cōpetit. Rui sus. qd bu
mores getos mouet ⁊ pterpat putrefactōni ad mēbra
ēt debilia declinare sciēs: ⁊ sic apens nō cōpetit i se
brib⁹. tale qdem cū balneo pmo tertis. nō igit balne
um cōpetit in febrib⁹. In oppositū cōter sūt me
dici pcipētes in febrib⁹ acutis ēt balneari. vnde ter
tio re. a. Iuuāti⁹ est in pipleumonia q; in acutis bal
neū. Cū igit cōpatū positiuū ōzelinqt iuuatiuū simi
liī i se. erit acutis. Pdali: qd apīt pozos corpis ⁊ ma
le resistit cōplexioni cōfert in febrib⁹. hmōi vero est
eucratie balneū aq. Igit balneū iuuatiuū ē i febrib⁹.

Prop primū āt ⁊ iēdū q qd fit balneū ⁊ mōi et
dria v. suz 128. similit qd fit se. ⁊ q ipsi⁹ reliqua. 97.

Propter fm vero sciendū q qdā medicox ꝗ bi
lipp⁹ introduct⁹. io ō ige. et de tabe bal. ēt in etbicis
phibz febrib⁹. Motiuū fortassis bñs ex aliquo puo
effectu balnei idebite administrati sibi occurrēte, vel rō
ne cēcitatus vt qd calidā discrasiam adauget febrilē
Qō vero frīd ē pteē debilitat ⁊ mortificat: vel q; bal
neabat i cente puta cum adesset putredo vel apa: vel
hmōi volebat balneare vt ceteros medā bai⁹ nō ob
fuās traditū. io. terapē. Quc figdē nō valēt cū plu
ries fm illustres medicox innētū fit balneū cōferre
in febrib⁹ debite administratū nō pax. Non. n. ex vna
ꝓticulari experientia et accidētali, ppe rō cōsurgit vni
uersalis nisi pdicatā illi⁹ cū se infit subiect vt apparz
apborisē. 3. ⁊ re. a. prio. Fortassis. n. fallor illi empia
occurrit Phbilippo: eo q; mistri ⁊ alia nō erāt cōuē
enter disposita necessaria. r. a. 3. Adhuc balneū non
solū calidū ē aut frīd: ſz hox meditū puta tepidū. Qō
⁊ male cōplexioni opponit febrili: mēbra qñ refrige
rās et bñectās consuptione, phibens radicalis bñidi
Neq; ēt frīd nocet cū calidū, pcesserit vt appebit ex
dicēdis. Ba. vero ad Blanco. sdriter qñ ac iarti
culare concedit balneū. Ille nāq; liber et fi ciusdem
raro tm inuenio scripsuz ibidē in alijs locis fmōes ipsi⁹
allegare vt crisium solū fo. Ane in eo ēt determina
tu nō videē nec re aut mō vt in alijs q ipsius exqsita.

Propter tertiū Vo sciēdū cum tris sint gnā feb.
bal. gdē cōiter laudant in ephimeris: et marie i illis
q amplꝰa cā euenīūt mānifesta: et, ppe cū iā declinare
incepint. vñ. 8. de ige. Vacere figdez ad balnea oz
oēs in declinatōe post porismū. qui tm febrīū ex foro
re tristitia vigilia et solicitudie: neq; balneis idigent
neq; fricationib⁹ multis. ārc ārto prio. Cōceditur i
ephimeris balneū: cum eax porism⁹ consumptior, p
pter accidentis ō gbus est bñectatio et sedatio ac po
rozum rarificatio. Et de eis ē infrigidatio inquietā

dispositione: et ꝓbibet vbi casus timet putredis Et
nõ ois vt balneũ ouitet nisi g hz epbimerã ex opilatõ
ne: ppea q balneatio egritudinẽ gnãt putridã et fille
g pariẽ ex lactetate nauseatiua. vñ. 8. ō ige. balneari
ꝓcedẽ i eu frcertissime ifebricitãs fuerit. Et g ẽt pati
tur epbimerã ex bubõe. In bus.n. timẽdũ est ne bal
neo ꝓcitatibꝰ es i putredinẽ decidãt. Signũ ẽt q
si ois eos balneat aduẽt ꝓ rigoris ex ipo. qõ ãt balneũ
sic ꝓpetat i epbimeris appet. rarificat. n. cutẽ: ispãs
cõtgat et sortificat: reddẽs ipos ad expulsionẽ aptos
vaporis copinosi: et cũ B mãz si ꝓcitat bãoralẽ cũ nõ
fit pata vt bis i gbꝰ cõtigit putrescẽ. In bꝰ.n. verẽ
dũ: neq; balnei aã opil ãt porꝰ: ꝗ portꝰ apiunt ex opi
lati. tũ pp calidũ cꝰ ẽ aplre: tũ ẽt pp spũ q itrat pari
ficãs et viũ faciẽs qõ exneũ spũs ipellit ad ex. Et oz
bos magis oẽs i aã balnei q̃ i aere ipꝰ imozari nisi
febricitauerit ex cutis soliditate et spissitudine. Dis
nãq; vt apiunt porꝰ ꝓcũt vt plõgẽt mozã i aere bal
nei donec sudẽt. Ebicã ꝗ parietes ac etbicã sene
ctutis oz idifferẽti ꝓ se balneat fiẽ fere oẽs ꝑter pbi
lippũ testãt. Modus ãt balneatõis boꝝ notat ꝓ suf
ficiẽt de ig:.io. et de marsino cũ q̃rti pte oz.n. eos
i ꝗ balnei modicũ ꝓsir pl'mis epbimerizãtibꝰ cõ
mozari: plurimũ ꝗ i aã: oz; q; pmitꝰ bos i calida aã
mixta demũe i frida vt poꝝ cõgustẽt apti: et bami
dũ aqueũ remãeat i eis cõtẽtũ. Expedit ẽt inẽdũ i a
quã ꝓjicẽ fram et marie cuz iaz tabidi facti sut et icu
rabiles. Sic.n. etbicã trãsducũt senectutis et ipsis q
dẽ vite aducũt ꝑ uo celerit relictis morituris. balneũ
quoq; etbicis certe ꝑ alijs ꝓpetit cũ tpet eoꝝ calidũ
febrile et bũectet marie ꝓparãs cibũ ad distributõez
p corꝰ. Neq; timẽdũ ẽ fluꝝ b mãe vt in alijs ad lo
ca et vlr cũ ois cura pficiat ꝑ uetate. Ac aã sui oppo
sitõe febri b uic cũ religs inuentis ꝓferret ñ modicũ
ñ solũ febricitãtibꝰ sed oibus cõit extenuatũ. 7. appa
rẽs de ige. Quare antig nõ pax solicit fuerit i regi
mine bal. Si ãt dicat balneũ ñ b ꝓferre: qm ẽ ō eũan
tibus resoluẽtibꝰ apbozis. 4. dōz q balneũ multiplex
est ꝗ bus distinctũ. Nã.n. b balneũ eũatiuũ resolutuz
grit: vez magis bũectatiuũ et repletiuũ q̃le qõ aque
dulcis est eucrate et mẽsurate calore et frigore. F ebri
citãtes quoq; febre putrida figdẽ fuerit cũ apare ma
rie timẽdũ balneat sortasse mõ quocũq; balneuz.n.
mãz excitat: et ad locũ debilẽ ãpatu; adducit. Qõ de
muz fit cũ maiozis febris et piculi. vñ. a. i bis se. nõ
cõcedit porꝰ aã fride neq; itroitus balnei. Qui si sor
te cõpetat erit ẽnẽũ et p accãs valde vt ad doloris
mitigatõez qõ tũ nõ aggrediẽdũ nisi mã fuerit dige
sta. ttio ẽt. re. a. et tũc n hac vt itẽtõe cõferre cuz do
l oziã sedet: circa.n. gnãtõez saniei dolores et se. am
pliꝰ fuit q̃ scã sanie. vñ. io. de ige. pblones pp bal
neũ augẽt. Effũdũt.n. bũores a calido rẽdunt vaso
rũ tunice: Ptus ẽt ipso male patit. Et ttio re. a: põlt
balneũ cõferre i se. adurẽtibus i gbꝰ ñ existit apa cali
duz neq; apa aliqõ factũ a colera citrina tm: qm ebu
lit i corpe. Si ꝗ se. putrida fuerit simplex tunc aut
erit i declinatõe mã iã digesta: et ita cõiter ꝓcipit bal
neũ pp intẽtõez apiẽdi pozoꝝ angustiã et mãm eũan
dã eo. totũ n. corꝰ eũat mediãte cute. Silr bume
ctat fui aã et ꝓpat. In B.n. tpe ga. ii. curatiue cõce
dit febricitãtes balneãdos et rarefactuis vti farmac
cijs: vel aquã fridã aut vinũ bibere cum viderimus
cognitões eoꝝ q digerunt: subdẽsq; demuz: corpus

cũ trãspirauerit moderate balneuz si puã opaã vtili
tatẽz vniuersaõ ex ipso eiant incernosas et fumosas
superfluitates aut nõ si fuerit qõ viscez ibecillemuz
bozoie ipso icurrẽ. ares.n. oz i oibus se. i balneo in
tẽtões bre. Dnã qdẽ si oblaz bozere ꝓtigat. eo.n.
se. gnãt et augẽt. Alia si pcula: multa ibecillis per
maneat pncipalia. Inter nãq; bãores recipiunt bal
neo effusi. Tertia ꝗ q multitudo boꝝ crudoꝝ si fit
ꝗ pmas venas. In totũ.n. reddit eo corꝰ. Hac ẽt
bora. q̃rto pme scribit nõ ẽt maluz vt administret bal
apotꝰ vini stillis mixti et inũctio cũ oleis lenificanti
bus. Dẽ ãt nõ ẽt maluz sortasse q: oz ꝗ fidẽrare bal
neãdoz cõsuetudinẽ et amozẽ ad ipꝰ. nã balneat amã
tibus ñ nocet si bis ẽt i die ꝓcepis trio re. a. Quare.
a. ō cura ttiane: oz ne balnea app: orimẽt mãi post di
gõnẽ et apud declinatõez ẽ iplũ mel oz curano ipsis et
ꝓpe cõluetis. Inde pblarice ꝗ se. cura et qñ decli
nat ogritudo nõ ẽ tũc itrotꝰ bal. ante cibez malus.
7. ꝗ collz: Scias q bal. i se. declinatõe collaudat q
qñ superfluitas cũar. i pncipio ꝗ mime: q: rigores
bz ꝓuocare: et dissoluit bũores: multiplicatq; opila
tiones: et superfluitates p corꝰ dispgit oẽ: et ñ est tu
ũ q n ide. pociat apa i pncipaliũ aliquo. Quãtis. n.
bu. eũst calidũ ẽ se. multiplicat et siccitatẽ. Si autẽ
mã fuerit idigẽsta tũc mit bal. q̃rit. pp humectare et
eũare ac resoluẽ. Propꝰ hm gdẽ iaz appet nõ debet
fieri bal. Multa: n. adducit vt tactus incõmoda. vñ
breuiarij. 6. caueat ne balneat aũ pigõnẽ: qm qñ faci
mus id attrahũt mes malas res. Quia effundit mã
q̃ gnãtur opilatio et putredo. et q: mã retẽta et putre
facta in mẽbzo vno qñ calefacit effundit et pmiscetur
cuz humiditate alia nõ putrefacta: Permixto igr sit
benigni cuz maligno et per ꝗs corruptio ãplior red
ditur et se. Et qm balneo resoluit et stile remãetq;
grossuz ipillatuz. vñ primo q̃rti: Balneũ facit desce
dere humorẽ indigestuz, ꝓpteres q effundit ad locuz
putredis et pmiscet humorẽ maluz cuz putredie et re
soluit stile: et facit remanẽ spissuz. Et q: tale magis
accidunt i morbi pncipio: ingt oziabasius: Nõ est bo
nuz ab initio lauari i balneio ꝗ cuz iaz digõis appent
signo. Si ãt fit intẽtio balnei humectatio et calefactõ
qñq; moderata sic vt q̃rto prima ẽt ante mãe digõ
nẽ de cura q̃rtane bal. ꝓcedi. Nã de illis qbus sit in
namẽtum ẽ sessio in aã calida dulci ante cibum oi die
et balneatio q humectat et nõ facit sudat neq; exicat
caliditatẽ. Sz huic gdẽ vt ct. z. ptac. aduersari ō cu
ra mlie ita: Non oio vt oz ꝗ in se. bal. nisi cuz status
eius aduenerit declinatooz cepit. Est nanq; balnei
humores eũare fabriles. Dõm q bal. vt dudũ appa
ruit extat duplex. quoddã.n. humectatiuũ tpate ca
lefactiuũ et tale mã ẽt indigesta ꝓpetit i q̃rtana cũ hu
mor sit fridus siccus et nõ patus vt plures balneo cõ
citari et effundi. Est et balneũ concitatiuũ humorum
eũatiuum resolutiuũ qst voluit nõ ꝓpetere bal. yab.
ibidẽ. Notandũ euitãdus balneũ ꝓcipue i se. fyncopa
lu humorosa. ii. de ige. Et ꝗ fissima sũt balnea. q̃
re neq; balneare ꝓgnum cũ adsit ꝓtrus debilitas
balnei, ꝓbibitius. vnde. 3. acu. balneũ neq; defectis
cõuenit: Nosce quoq; balnei opationẽ vt visuz non
paruz diuersificari rõe consuetudinis ipsius et amo
ris ad illud. Breci.n. et arabes vsq; hodie magis
videntur latinis delectari: fibiq; consuetudinem se
cisse, ꝓpter quod magis iuuãtur inde cũ debite aduz

nerit. minus aũt nocenꝰ cum icõueniẽter occurrerit
prima et euidẽs q̃rti. Et si et aliud qm latini eo q pri
cipaliter marie gule deseruiũt ac luxurie cibosq; dele
ctabiles oiariã ꝓstruẽtes bũores magis ad fluxus et
putrefactiõem ꝓcitãtes. Plr nãq; nũc plꝰ valde nũ
bũana reddita ẽ delicata. et eni antiqꝰ ꝓtẽta erat glã
diũ et castanez comestõe: alimẽto q: et Boetij ō cõ
so. supinotescit si bis: carnie illo. F elx nimiũ pziot
etas ꝓtẽta sidel bꝰ aruis nec icerti pdita luxu. et vir.
i georgicis: cõcussa famẽ solabẽ q̃rcu. Quare bũores
ãpliꝰ balneo ꝓcitari i ãpata et putrefactõez deuenunt
Et iõ defito nõ solũ i febris declinatõe: sz ẽt posteaez
cessatõez nõ paz q̃ nũc exitis corpa balneare. Rari
nãq; iueni sic i putridis ex balneo effcũ ꝓleg laudabilẽ.
Propꝰ q̃rtũ ꝗ ad auctoritatẽ philippi dōz
p iterẽpõem. potꝰ. n. accusãt is q̃ auctoribus vt
appuit reddat. ad aliud dōz q nõ solũ balneũ ẽ calz
et frũ imo ãt medũ ac ꝓtatũ. Adduc ẽt calidũ ꝓfert
vt ofisum ẽ suo tpe pozos apiẽdo et mãz eũando. Si
milꝰ ẽt sua bora et dispõne cõpetit frũ. vñ ga. ii. tera
pẽ. Si qs fuerit inuẽtus sortis bñ carnosus ꝓpõ ca. et
sic. si in piscinã natatoriã imisceris friam mor sudat
et vẽter gbosdã ipsoz erupi colerica. F rũ itaq; i boc
scemate mẽbra nõ pcutit neq; mozificat imo potꝰ
ipsa ꝓgregat et ꝓsortat mediũ ẽt lz sapiat extrẽcoz nãz
nõ tũ eoz hz opatõem oio cũ ea ꝓticipet icõplete. ad
aliud dōz q balneũ hz bũectare et vlr aã exteriꝰ et ite
rꝰ applicata. vñ fa prio. Neq; ettẽdẽda sũt ꝗ bus il
liꝰ q dicit q aã nõ bũectat interiora cũ bibit mẽbra vel
ei obuiãt. Sz q: videnꝰ appẽter gal. obuiare. apho
rist. q̃rta: et tertio re. a. vt iductũ. Jõ vt Vitus bẽat
sciendũ q humectatio duplex: vna nãq; ꝗ q est ali
cuiꝰ uerbio a ꝓprio forma i corpis nãm: et ita ꝓprie
humectare dicũtur q̃ veriꝰ alimẽta qõ ga. asserit. vñ
cũ bꝰ bũectare fit tãq; nutrire: aã ꝗ simplex nõ ta
liter bũectabit cũ nullũ nutriat simpliciũ. Est et alia
bũectatio q ẽ qdã quocunq; irrotatio: et ita simplex et
sẽ bũdũ hz bũectare. Silr neq; ad balnei resolutio
nẽ segꝰ attractio et opilatio cũ corpꝰ fuerit iã purifica
tũ mãq; digesta. Ad aliud dõm q bũtes repletionẽ
quo ad vasa nõ fuit balneãdi: nisi ꝗus educat ea: imo
piculũ imunet suffocatõis: neq; bũt repletiõem quo
ad ꝗtutẽ ifirmãtes: q: mã ẽ iã digesta et corꝰ rarifi
catũ lz qdã effectus adhuc remãserit replenõis ꝗ ta
alis. vñ ipsa exitte cũ sua cã nõ ẽ balneandã: cã vero
expulsa vel in vis p bal. expellẽdi põt aliqs balneari
Ad aliũ dõm q bũor phlatic aut mlic nõ resoluit p
balneũ i pncipijs egritudinũ sz i declinatõe cũ fuerit
subtiliꝰ neq; tũc colera iflãmat imo magis ipsa di
gesta refrenat ab ipsiꝰ acuitate mulcebri et eucrata ca
liditate q aã ac p poros iducit imãifestos aptos. Ad
aliud dõm q balneũ pdcã opat aũ mãe digõez: nõ ãt
posteaez. Nuare tũc, pbibẽdũ nõ ãt nũc vt et rões p
tis ofidunt adnerse. Propꝰ mũ Pip. simplr pferẽ
tẽ balneãdũ i pipleumonia et pleuresi et excreationis
mitigatõis doloris cã: sciẽdũ id nõ absolute sciẽduz
vez post mãe digõem eiusq; ꝗductõem. vñ cõmẽta
tor ibidẽ Pp. igr q balneatio sedat dolorẽ et matu
rat qõ excreati necesse p sputũ cũ manifestuz q: oz vt
vtaris balneo post eũonẽ corpis. Nosce quoq; q balne
ũ vlr si aũ eũonẽ admisit et corpis attrahit ad loca
q̃ fuit sub hipocondriis mãs. q si post adiunat ad ma
turationẽ. Nã cũ calidis bal. nõ sit securitas ad cur

suz humoz ad pulmonẽ coz et cerebꝝ. F rida vero di
gõem, pbibz et opilatione augmẽtat. Quesita circa
egritudis cõis curationem. Dzia 174.

Qod inuenis vel colericꝰ cauonizãs ãplio
ri egeat ifriatõe puero aut flegmatico mirat:
col. 7. ita. Ego dico q manifeste appz q nõ
vez dicũt. s. q testãt q senex et pblatic tpe frõ regio
ne et dieta fris idigẽt vehemẽtion infriatõne iuuene et
colerico bis oppositis. Qõ et rõne mirat q: ille q idi
get infriatõe plurib ō cãis opꝰ fit ifriare amplꝰ alio
nõ egẽte totidẽ. Sz colericꝰ vel inuẽtus cauonizatone ẽ
hmõi. Indiget. n. et pp reductõem cõplexionis nãlis
vel etatis cũ calida et ficca complexio egeat fri. et
hu. vt et tpet excessus: dzia. iii. Indigetq; ppt di
scrasiez febrilẽ: senex ãt vel pblatic eget tm discra
sia febrili et nõ pservatõe marie pblegmatic q: sic in
diget cu. et sic. Senex vero saltẽ ritate nõ idiget i p
seruatione ipsiꝰ et si hũiditate idigeat. Quare causo
nizãs vehemẽtiori eget ifriatõe pblegmatico. Et ti.
si contigat causõ senib et pblegmaticis cũ fit duplex
4. re. a. ō colera vz et pblegmate salso pblegmatic
minoris flãme colerico accidet seni et pblegmatico cũ
eis fit proportionalior. Colericꝰ vero q: colerico pro
portõãt et iuueni aduenit illi. Cũ igit cã curatiue de
beat egritudini, pportionari opposite causon pbleg
matic minoris ẽ flãme colerico remissiori egebit ex
tinctõe. Palin: iuueni cauonizãti administrat aã fris
nõ ãt seni dzia. 171. Qui. n. nã ẽ pauci sanguis et ca
liditas inata debilis q̃ cõditionũ sũt fride potum, pbi
bẽtes. Itaq; iuueni cauonizãti abũdãtior competit
ifriatio sene. In oppositũ cõiter sunt medici. Qõ
7. tundẽ collz: ptestat et cõuincẽt rõe. Simile vt de
hoc et de mala ꝓplexione bũorali in carne aut neruo
solutione continuitatis cũta idigẽte exiccatõne vehe
mẽtiori q̃ in carne cũ pl distet a sua cõplexione nãli
qñ bis malã patit hãc cõplexionẽ q̃ caro. Sz neruꝰ
eget exiccatõe maiori q̃ caro. Rursus p oppositũ
rõnis ptis primẽ idigens de cãis plurimũ extinctõe
eget vehemẽtius illa q̃ eius oppositꝰ. Dic ãt ẽ fleg
maticꝰ vel senex ẽt, p pte. Quia ppter nãlẽ comple
xionẽ confundãt que fris confusꝰ et bũdis. Calidi
ora. n. calidioribus egẽt adiutorijs et frioza frioribꝰ
in regni. Indiget ẽt, ppter dis rasiã febril. m. Juve
nis ãt solũ eget, peter hanc non ãt, ppter nãlem con
seruationẽ: imo idiget oppositis potius vt calidis et
siccis ceu ex ꝓdicto mirat f mone. Itidẽ morb facius
ex vehemẽtiori cã vehemẽtiori eget oblatõe. tali ãt
ẽ q accidit cum disproportõne ꝓticularũ. apboris. et
pb. primis. Cauon quoq; ꝗ tigẽs senio ẽ vt notũ cũ
boꝝ iproportõe. q ꝗ accidit iuueni cũ ipsaez cõueni
entia. Itaq; cauonizãs senex vehemẽtiori eget ifri
gidãte iuuene. Propꝰ hmũ gdẽ sciẽdũ q q̃ fit co
lericũ et pblegmaticũ dzia inotuit. xi. gd ãt senex et
iuuẽis. 17. gdq; cauonizãs subsequẽti. Propter
hm ꝗ sciẽdũ q ga. cũ plurimis sẽtit q senex cauonizãs
egeat ãpliꝰ nfriari iuuene. vñ. 7. ō ige. Calidi
ori nã pticule calida egritudie egrotãt qua et bie
ui cpꝰ ẽ ipsi fritare: frioza ꝗ calefactione similiẽ aũt
hũidis et siccis. cũ igit senex pblegmaticꝰ fri egrotãt
egritudie calida vt cauone vehemẽtiori egebũt ifri
gidatione iuuene et colerico calidio et siccio ac egro
tãtibꝰ egritudie huiꝰ. Qõ rõe oñdit. Intm. n. vnã
quãq; cõplexionẽ ad eamque ꝗ nãm redire nãm in

quātū i ipsā q̄ pter nāz euersa erat. Cū eni senex aut phlaticus egrotat egritudie ca. multa facta est ab eo qd fm nāz euersio. q̄re pclitari fit magis. In iuvene Vo ⁊ colerico accidit ē: ⁊ ło nō pclitat ita. Qui āt se fatēt fideliores ga. iterētes pductos i argutis ad dūt cū aliqt rōes: apparēt tū vt vr āpli⁹ q̄ vere ipsaz exponūt. auer. Vo b⁹ sentit Ziū. Ut ⁊ ga. rōib⁹ nō paucis molit oñdē. Est nāq; vt igt sensibile argumētū qz inuenis causonizās curam ñ poterit nisi cū reb⁹ vehemēt frīdis vt aq̄ cucūeris ⁊ cāphora. Si āt b⁹ dcnt seni causonizāti eius extinguit calor nālis ⁊ moritur. Ēt: fit iuuenis colericus calide ꝓplexionis i pmo gradu ⁊ supueniat ei se. trāsferēs ipm ad fm gradū calozis: iste gdē nūc clōgabit ⁊ ꝓpa eius cōplexione p vnū gradū tm. Cū rob⁹ tū i fcto gdu frīdis curari nō poterit: qd euenit pp sortē pmutatōez quam medicine suscipiūt i co:pe iuuenis ad ſbaz igneā. Si Vo seni pblatico frido i pmo gra. supueneri egritudo pducēs hūc ad fm graduz iā a sua complone nāli magis q̄ iuuenis clōgabit p vnū gdū. ⁊ ꝓ actu est eni ipsi⁹ p bnos gdus aut plures a nāli cōplexione se mtio. nūc āt lz ita fit nō tm possum⁹ frida seni per ꝓziuz i eqli gdu oppōnis administrare: qz talia fozēt q̄fi tertij gra. frida q ipsuz corrūpēt: ꝓ ea radicaliū fritatē ⁊ per ꝓñs debilitatē Tm eni hec ipsā a sua clōgāt cōtpantia q mortis aut prane fozēt egritudis cā. Iridē b⁹ segt opposituz renētibus q medicie senis ⁊ iuuenis fint i eqli gdu frigiditatis. qz si corp⁹ calidū supcalefit vsqz ad fm gradū: ⁊ ffm fit vsqz ad fm vnū corpus non erit calidius alto. i ſ eni stat ei⁹ fmo: qz lz senex fit frigidior iuuene: ipsi tū addit in caliditate ita q iuuenī coeqt calido. Palin: sciēdū fozē q̄ si iuuenī medicie calide donarēt vltra eius cōplexionez nālē ipm nō lederet imo iuuerēt cū ei⁹ sortis existat. i eaz pmutatōe. Quare nō puenīāt ad gdum quo nā corrūpat. Sz eā potius ad tpamētū reducūt: qd senī non pp ipsius mēbroz radicaliū fritatē: ⁊ ło sufficit sibi se. calidissimā bīti medicina frigida in ſo gdu rōibus supradictis. Adhuc corp⁹ senis potētiā non hz cōuertēdi medicinas ad ſbaz igneā vel ut iuuēit corpus. Et hec qdē iam ptacta. Tāgit ēt ia medicoz decipulā igēo: Ut Vo ad hūc errozē medicos induxit est vna regula gnālis q̄ posuerī sine distinctiōe pulsu in gdu distinctōis senis a suo calore nāli ad ēnū: ⁊ marie qñ dixerī q maior ē clōgatio. B eniz impossibile. nā tu scis q calor ēnus a nāli ramificatus ē ⁊c. q. dicat cū senex modicuz bēat calozis nālis pax eius intēdet ēnus. Et subdit: Si possibile fozet vt eqlis ēet clōgatio tūc vere necessario fm viaz curatois p Ziū ēet ifrigidātis senē multū fozticza q̄fi ad gradū. Sz b in ipso Vitatē nō hz vt q tm eleuet calidi tas senis ēnea. Nō igt tāta eget ia vt iuuenis infrigidatione: Hec q auer. in medicoz remoziu. Hoz tū h⁹i plurima ipugnarēt oppositi. Nā ipsi⁹ inductozū pmo fortassis dicet calidū iuuenis patuz ē frigiditate medicinaz extinguī cū eius corpus sit rarius ab ipsa celerit passiuū: ⁊ pcipue cū dicat calida fozē ad recipiendū frigiditatē facilioza q̄ frida caliditatē. Ad aliud dbz q fortitan ipsi⁹ pa pma non ē Va: ⁊ reliq vero falte rōe dispōnio continet veritatē. Ad aliud rūdebit q nō dz i sene fieri oppō in ifrigidando p comparionē ad eqlitatē iastitte absolute: lz ad eius eqlitatē: ⁊ tunc nō erit vtriusq; gdus eqlis infrigidatōis imo senis maior vt magis excedit. Aliud Vo inductozū pcidit nō paz cū pmo: ⁊ ło apparēs. Ad aliud dōm q lz medici nō exprmāt ſ distictōz causonis in maiore ⁊ minore: hāc tū ſ intelligūt. Senex eni causonē incidit non paz ex ipropozitōe nālis calidi q malo primo ei accidit regie. Hic tū fmo auer. Vitatis medius nos icitat inuestigare. Propī tertiū gdē sciēdā regula ꝓpatōis ſbstracta ex dria. 17. pus q ſ opus ē indicationib⁹ vti ſāptus a rebus nālib⁹ non nālibus ⁊ pter nām declaratis. dria. 133. ac ēt. 171. cū sequēti b⁹ duab⁹. Deicepo quoq; cū qfitū fere duplex existat aña vidēdū an senex egeat infridatōe imēsiori q̄ iuuenis: ⁊ demū vtz pblaticus colerizāte. Propī b⁹ pmū sciēduz q quantū ē rōe dispōis suppositē per oē consilis: eius oppēditaz senex causonizās vehemētiori eget ifrigidatione q̄ iuuenis. Quē sigdē intellectū ga. fmones iporāt appentes. Quātū Vo rōe Vitatis hāc non tolerat extinctōz. Nō. n. Vitus eius debilis ⁊ nā frigida eā sufferre pñt. Et ideo applicari non debēt vehemētius fra. Dcm. n. q̄ idicatio a Vitate ſāpta oēs optī indicationū. qō ⁊ fmones ifignāt superficiales aueroistici ⁊ rōnes mīat. hicinde iem tacte ita vt vtrūq; dicē vez pringit i pte. Indicatōes quoq; q̄ plures sibi aduersant: vt ad multū tū attēdit ad Vitatē sicut euenit ipropōsito negligēdo ēt dispositionē inīdū. Aliqñ Vo ad dispōnem vitrute ſbeceu cū ipsa i pncipio morbi toleraret eōne sed dispō non patit cū eius sit cā idigesta. In pncipiis. n. morboz nisi mā fuerit furiosa ñ est eūnduz qō si educāt non eradicatiue vez minoratiue magis qō āt id sentiret ga. 7. appet curatiue sic hūte qcunq; calidioresmā pricule fz frigiditatē egrotāt magis be ⁊ vsqz am plius tpe calefieri indigebunt: infrigidis āt ē. Nā intm redire oz vnāquāq; discrasiaz ad eā q fm nām inquātuz in ea q̄ pter nām econuersa. Ē contrario Vo calidiori qdē nā pticule ⁊ reliq vt pdcriptum. q̄re illius. 8. Si qui sebziunt cōis indicatio ifrigidātū ⁊ humectātū. Sz qd cni eras ꝓplexio: cōsueudo: ⁊ hora ⁊ constitutio ē ifridātū ⁊ hūectātū hz indicatōz hūc oz ifridare ⁊ hūectare non modice: neqz vt contigit fz fortē valde ⁊ magne. Sz cui aliorum oiuz indicatio non hūidoz ⁊ fridoz fit: sebzi dictatio nū ē sed Ziuz eis calidaz ⁊ siccoz alteratio fit ⁊ pugna indicationū adinuicē. vñ. 3. ptac. Dz medelā fz ꝓplexionē corpi nālē fieri vt qdē corpis frigida est nālis cōplexio egemus in sebzib⁹ reb⁹ q̄ fortē refrigerāt eo q corp⁹ ſ frigidū a cōplexione nāli plurimū elongatū fit. qō si co:pis est cōplexio calida necesse fit hūidis ⁊ refrigerātib⁹ min⁹ medicinib⁹ vti. Nō eni corp⁹ a naturali plurimū elongatū est ꝓplexione qō ⁊ in oi morboz euenit medela q̄ ex diuersitatibus male contingit ꝓplexioni. Primo vero q̄rta: Si cōplexio senatiua fuerit frida ⁊ egritudinalis calida tē ātā multa ei⁹ erit elongatio a ꝓplexione: ⁊ tunc multa eget infridatōe: q fi ambe fuerint calide sufficiet ei parua infrigidatio. quod autē hī consonet Auer. eo ꝓñter ostenditur. ait enim: Si membro frigido frigida superueneriit egritudo puta cerebro: signum est q ipsa lenis: quia pauca facta est elongatio a sua cōplexione naturali. vnde medicinis curabit calorem habentibus debilem. sed quando eadem mala ꝓplexio supuenit calida tūc multū elongat a sua cōplexione naturali. quare medicis multe frigiditatis debet

in eder: [illegible] infridanda ⁊ nō ipm cerebrz ⁊ idē fm [illegible] de iuuene ⁊ sene. vñ timēdū est cerebrz ifriare: tū q nāliter frīs: tūz qñ ē ptincipale opatōem faciēs nobilē in mēbro: ⁊ nō solū timēdū ē mēbrz frīs infriare imo ēt calidum hūs predā infignis. Et ło ingt q timēdū ē infriare in sine eper quā aia fit superceleſactū: ⁊ cū idē sit indicū in b⁹ ptis ⁊ aon⁹: timoriozuz erit corpus senis totū ibcille ac frīs refrigerare ⁊ ppte q̄ ō ānoz pcesserit. Quare cōeiudit senē causonizāte ē iuuene minori ifridāte imīnē Ut figs nisus hāc Vitatē cozāpe dicat senē simpliter egere imēsiori extinctōe q̄ corp⁹ ipsi⁹ est frīs ꝓdenia tū potis ma q frīs non poterit in ipm iducere lesionē dōm mai⁹ ēē nocumētū q senex incurrit pp debilitatē ⁊ ipsius fritatem q̄ cito augēt a suo ꝓpri: iuxta illud Diocliō ⁊ Ar. q filē augmētat filē ⁊ in furiā cōcitat: fitqz velut ignis in igne q̄ fit ex alia pte in diſpōne mīe pteoſis: pori adhuc aplitur: ⁊ disponitur caliditatis receptiom sentie corp⁹ ppter lebzes. Et ło gdā velut mediatores sancti volētes plurima icon uenientia euitare directā nō pne q senex causonizās i toto tpe cure vehemētiori eget ifriatōe q̄ iuuenis: fz in pticularib⁹ exhibitōib⁹ euenit ē cū idem possit agēs debile tpe longiori qō ⁊ fortē brzeuiori: iquarto phermaco. Dz. n. senē ifriare paz vna cū Vit⁹ fit debilis: ⁊ nāliter frīs ⁊ sepe pp causonis feruozē iuxta illud dicte. Ēr gb⁹ semel ⁊c. conāt hic. n. similitudīne paz ocm intentōem fuare fm ptēqz suppriimere ficqz idicatio fimul ſāpta custodit a Vitate ac dispōe

Propter h⁹ fm sciēdū q phlegmatic⁹ causonizās ceteris paribus eget colerico fortiori extinctiuo q̄ cuz Vitate nō raro minori phlegmatic⁹ denſiori potis. nō eni rōe se. apāt sicut i colerico vz ⁊ rōne ꝓplexionis nālis vt ſ delatatos hz dōmō ꝓpositio seqtur ꝓplexionē qō fere pringit sicut sp ita vt corpus phlegmatici, pportōne q̄fi ab hinc detenta. qō Vo iuuenis ab estate fz illud. Mētres byeme ⁊c. Et ło, pb. i. Adustiones vehemētiores fūt byeme ⁊ autūno q̄ estate ⁊ vere. Corpa. n. tūc fūt ꝓpacta itrāsperātia. Colericus figdē hz calidā subtile resolubile porozq; apertos ita q pp eius vehemētiā aptitudis vt sic ad pati endū reddit passibile vehēnter a frio: iuxta illū col. 7. Scias q̄ ficcitas difficilior ē ad hūectandū q̄ hūiditas ad deficcandū sicut frīde difficiliozis fūt nāe ad recipiēdā calidā q̄ calide recipiēdū fritatē. qō forte inuit ō ige. 7. cū dr: que qdē tpis terminatōis paris quodāmō fūt ⁊ caliditati ⁊ fritati. Dr sūt quodāmō eo q fortassis āpli⁹ opat frīs in calidū q̄ ē: qz dispositā ē magis calidū suscipe opatōem frigidi q̄ ē. actus egētiū i dispōsito fūt pariēte. Aut qa dicet Ba. magis ipeririſſe filitudinē ⁊ hōgeneitatē calidi aduenientis ad calidū nāe peristēs primū tū putādū magis Sermo Vo Auer. vt morbis diſſonat ab. A. pria grta. ⁊. 3. ij. dūte q infrigidatōis ⁊ calefactiōis est tpo vnū ⁊ spacium calefaciēdi frīs ē sicut ⁊ frigidādi calidū. Verūtī post predā subdit quo pōt hmōi diuersitas tolli. Dit. n. q cōplexionē frīdā calefacē q̄fi difficile ē cū ifā ē ifusa fz mātū facile in pricipio. ⁊ ad vltimū calefacē frīs in pricipio rei ē facilius q̄ calidum pncipio ifrigidare. Sz calidū infriare in sine lz fit difficile ē tū facilius q̄ frīs in sine calefacere: qñ superflua fritas ē ipsa morbi innati calozis aut ei, ppinqua. Phlegmaticis figdem fm Ba, ⁊ hūidis eget; tum ꝓpter complexionē nālem ꝓuandā p ea velut p similia: tū ēt, ppter discrasiā ⁊ ppte q̄ ifēriozi cum accidit pticularia discoberētia. Indiget igit causonizās phlegmatic⁹ colerico āpli⁹ infridante. Sz fozte q̄ dicet ſ ga. phlegmaticū pp cōplexionem nō egē fri. ⁊ hu. vez cu. ⁊ ſic. cum corp⁹ lapsum ex ꝓpe in actiuis egeat reductōe in ſzium ⁊ non conseruatōe p simile dria. 16. filr ⁊ colerica ifrigidanda erit ⁊ hūectanda nālis cōplexio. Dōm id vez ē de cōplexione naturali lapsa nō āt de egritudinali: cū opus fit illā seruare q̄li cāq; existant vt visum latus qñ q̄lis de q̄ nūc ifiat fmo. Propter q̄rtū āt: ad primū qd dōm ui sum. Ad aliud dōm q hmōi rōcinatio i sene ⁊ iuuene ꝓcedat in colerico Vo ⁊ phlegmatico fm ga. dōs rōnem magis oppositū q̄ inētuz ꝓcludere eo q corpus calidū ⁊ siccuz calido eget ⁊ sicco vt in ei⁹ nālis apud Ba. conseruē cōplexio. Aut dōm q nō ē sim plici. er attendēdū ad cāz multitudinem sed ad ipsārū vigozē sicut de signis pnosticis. vnū. n. bonuz superat multa mala ⁊ ē. apborisi. 2. ita ⁊ in causis. nāz q̄ fozmā attingūt ⁊ finē potiozes fūt q̄ que nāz ⁊ agēs Ad aliud qd dōm apparuit canone compationis. ad reliquū dōm q iā concessa ē hec rō in sene ⁊ iuuene: aut modus datus ē administrationis paulatim: aptō quoddā. Sz quātū ad reliquā q̄fiti ptem dico q sicut ofitum est in phlegmatico non negabo aquā dare frigidā cū caliditas fit vehemēs ⁊ cā ipsius ⁊ calidā accidentale mīe acuat ⁊ calidā ⁊ agat in frīs calefaciēdo ipm: hz ēt calozē defensum velaminibus porozq; denſioribus colerico: neqz pauci sanguis est licz dicatur phlegmaticus imo fozte plus pricipat colerico cum phlegma fit sanguini, ppius colera: fitqz hic magis hūidus q̄ calidus. Est. n. aeris filij: neqz ēt ē debilis vt dicebat q̄lis ex senex ⁊ marie secēdus. Ad idem ita Vo alteri⁹ pte: ⁊ primi⁹ ad ea q̄ gal. ⁊ alioz iam qd dōm apparuit. ad aliud cōcedēdū, p pte vti phlegmatico ⁊ colerico. p pte āt negandā vt in sene ⁊ iuuene. nō. n. ē filitudo vt oñlū oīs: qñ siccū et hūidū nō fūt nāe et Vtuti, ppter ipsoz iactualitatē molestū vt calidum et frīs pp nature oppositū illoz dūs euidēs. iii6. et marie frīs q calore pnecat natiuū. ad aliud apparet ex suo ꝓpario oppositō. iam. n. scitum q ptim cōcludit fm vnū in qfito tectum: fm reliquuz Vo mime. vltimū āt pcedo in colerico et phlatico: nō āt sene et iuuene: qñ lz indicatio ſāpta ex pte diſpōnis et alioz eius hoc regrat tū indicatio venerabilioz sumpta ex virtute id uerat. Ut si dicat causō senis erit phlegmaticus: iuuenis āt colericus: dōz duplicīter. aut, ppter cās grādioris peccati in regimine senis vt tacrū: nō solum phlegmaticus causon imo colericus fibi pōt pringē q accidēs ē deterioriō. lz ia fit ad phlegmaticū dispositus magis q̄ ad colericuz Aut qz oz vtrūq; causonē pati phlegmaticum aut colericū vt canon compationis remaneat illesus

Ad circa id cōtingit dubitare: qz supposituz egritudinē ipropōrionalem seu diſſimilē pēculosiorē oppositis cuius oppositū vr. Primo enim pnosticoz: Exemplū qdem hui⁹ vt ponas cām infirmitatis alicuius laborē ieiunii angustia estate calido aere et corpore colerico iuuene sebzie vehemēti colerica pulsu virtutis oñdente ibecillitatez sermo meus in egritudine tūc fit ꝓportionata i q̄ facies ipsius mortē denotat velocē nisi pus vt oz nutriatur

sicut totū ⁊ cōpositio depēdet. n. plasma seu ꝓpositio
a ꝓplectione: ⁊ demū vnitas ab eisdē cōis: dzia. 63. q
i apate copulāt oia: dzia. 95. ac i cā ⁊ accesse suo mō.
Nullā igit canon aphorisuꝰ instantiā recipit sine ⁊
mūc expositus. Cū. bip. Teo, cuꝫ ar. se ad cās transtu
lerint pcedētes: vt ide sorma: et demtatio. Mozbꝰ
ille piculosior q a vehemētiori cū cōsurgit cū eē totū
sortisē ab ea. bꝰ. Vo vt dzclaratū ꝓportionalis ex
tat: ⁊ nō similis passio. Palin: mozbꝰ senior cuꝫ per
cās generationis eius et oppositus nō potuit resisti
eo, cui ꝓtestabāt cāe. sꝫ talis ē disproportionalis: nō
āt vt apparet oppositus. Itaq; mozbꝰ dissimilis picu
losior, ꝓportionali. Hec āt possēt sigillari desceden
do p āplius declarari; sꝫ brevitatis grā ⁊ qz intelligē
tibus scribit omittē. Propē q̄rtū Vo: ad primū dōm
q nō ꝓpat, ꝓportionale ad dissimile: vt qd putauit:
vez ad simile mū, put potest contingere a cā interio
ri occulta ⁊ sorinseca manifesta. semper nanq; vt ita
prior āplius deterrens sedes. Ad aliud dōm q si oia
sunt paria vt expetit. a vehemētiori. n. ca ⁊ magis ac
tius contingit hic causon q̄ palysis cū q̄litas āplius
elevata vel sus vltimū vehemētius opetur: dzia. oñ
sum. 138. Si eni eq̄liter secederēt a nālitate ambo se
cus eēt: ⁊ q̄litates mozbi sorent sibi actiue cū quālita
tibus. Est eni morbus bicillo deterior a sue spē. vñ
Damasce. i aphorisꝫ. Mozbi calidi plus frigidis moz
tiferi sunt pp velocitatē ignei motus. Ad aliud dōz
q idnon euenit pp ꝓportionalitatē cāe precedenti
um vez, poter accidere senioze vt in pleureti sinistra:
aut Vrutē ibecillioze sicut in podrago et lene cū mo
tum angustia pluri. Ad aliud dōm q spasmus egri
tudo extat officialis: tertio scōs sermo āt ita vt appa
ruit verificat in ꝓplectione: non āt in cōpositione. dē
ēt qnto prac. sorte. Subdit sibi. a. Confestim pp ba
mditatū cōplexionū suax ⁊ humiditatē cibi eorum.
Nuis ēt exposuit liberātur a spasmo ifantes velocit
qz ipm mime icurrunt. Ad aliud ēt apparet qz si cire
cu humidū nāle vrobliqz accidit consumptio plus cō
sumet de illo qd phlatici q̄ colerici cū sit maius mi
nuꝫ pp ipsius ⁊ctionez arescibilis non āt faciendā
relatio humidi aquosi ceu phlatici ad humidū coleri
ci oppdsitū cū antea fuerit canon presuppositus ꝓpa
tius. Ad aliud dōz q potius oppositū concludit, p
positio iuste deductū vt apparet. Si. n. resistentia pre
tacta vēturā, phiberet egritudinē tāc conferret. Im
potēs āt emollita cā reliq̄ occulta vehementior iudicat
ita vt vlr Zijum preincipiēs vna mozbo qd ipzopo
tionale sp egritudinē piculosiorē reddit supueniens
āt ipericulosiorē cū ordinetur ad curā ceu consimile
supincidēs pniciosiorē que egritudinis poze sine ꝓse
quētis coauges in curationis ptēsionē ⁊ piculū. qd
ambiēs ostēdit magne vbi ꝓmētatus momordit dio
clē. Ad aliud p interemptionez magis. lz eni simile
cōiungat simili non tū incitat ad furiā pp vehemen
tē habilitatē subiecti ⁊ cārū remissarū qbus pōt egri
tudo contingere. Disponet. n. tale tāq̄ qd mēsura
tū corpoꝫ patiendū de leui ⁊ modicū vt quinta, phl.
apparet. Ad relqua ēt huius deductionis partē vi
sum quid dicendum.

Differentia. 175.

Nod in causone competat flebotomis mīs
tur Cassio felici dicente: In causonis initio
permittentibus viribus egrotum in brachio
flebotoma si tempore inuenis fuerit. Vndecimo
quoq; de inge. O primum venam incidere non so
lum in sinochis febribus sed ⁊ in aliis que in putre
dine humoꝫ cum demū que etatis aut virtutis, phi
buerint. Et oribasius: qui putredine febrium humo
rū mor phlomādi si actus fuerit sortis sed causon se
bris est bmōi. Adhuc q̄rto prima: Cura causonis est
cura tertiane cure ⁊ cum indigent euacuatione ⁊ re
liq̄ sed euacuatio debetur humoribus peccantibus
in q̄ntitate. 164. Huius autem est flebotomia. Ipa
nāq; est euacuatio vniuersalis multitudinē educens
humoruꝫ. Rursus ars est nature imitatrix ⁊ sequela
sed nature causonem terminat per fluxum sanguinis
narium vnde Hypo. quarto re. a. Si sanguis ex na
ribus fluxerit solut passio: ⁊ demum huic tali causo
ni nisi sanguis fluxerit ex naso. Quare quarto prima
Plurimuꝫ consumitur vomitu aut solutione ventri
vel sudore aut fluxu sanguinis narium. Palin apho
rist. p ma. In sortissimis febrium precipitur flebotho
mia. talis qdā causon cum ea vt dicit nomē sit febris
intēsissima: dicit enim a caumate. in ipa. n. videt ra
tio febris seruari q̄m maxime. Etī: cū causon incēdiū
importet ifrigidatione indiget. Cura eni pficitur cō
trario. ea vero inducitur flebotomia: terspent. no
mo. Et firmatur qz sola flebotomia non solum san
guinis quantitatiuo debetur peccato: verum ēt q̄li
tatiuo: q̄rta primo flebotomia iqit competit in causo
ne. In oppositū: quoniam cōmunius medici non
precipiunt causone flebotomari Itidem humori
bus contristantibus debetur purgatio ⁊ nō euacuatio.
huiusmōi vero sunt coleri sallsumq; phlegma: ex
quibus hec ponitur passio consurgere. Palin: sorti
morbo sortis debet fm Ba. medicis vt directe Zrie
tus occurrat. sed flebotomia non sortis medicina.
dzia. 166. cum in ea penitus nihil intercidat timozii sꝫ
vomitus aut solutio. Nō igitur flebotomia ꝓpetit
i causone. Propter primq; vero sciendu; q causon
ē se. incēsiua ex coleri vel phlegmate salso cātu cui
materia in venis cozei vicinis ē sita. qd āt sit icēsiua
vel adurēs nomē idicauit ipi. Est ⁊ affligēs Zrinne
sine interm fione sensibili aliq vniusq; tenoris vsq;
ad crisim adeo vt in ea neq; additio reperiat neq; di
minutio. qd si alm sortis scribatur. io. causonē vna
die validiorem fieri alioq; minus validum: dicēduꝫ
ipsum comprehendere sub causone tertianam: etiaꝫ
continuam cuius id euenit gratia. Ad hō autem ex co
leru fiat vel phlegmate salso: hipo. quarto asserit re:
a. cuꝫ prime quarto cuius modus signatus ibidem.
Nosce quoq; sermonem auer. dissutum sore satis in
hac mā. Tertio. n. colls iquit q egritudines ꝓueniē
tes a colera eruginose ⁊ prassina incurabiles extant
cū digestionem non suscipiunt. neq; a calore pmutē
tur naturali imo sormā specificam eius corumpunt
vt venenum. Quarto vero, cius pcior specieruꝫ cau
sonis est illa que a colera fit zinaria vel prassina ⁊ il
lius paroxismus longius est cū tū, ꝓprie ingo ipse cau
sonē carere paroxismo. Et subdit, ꝓpter inobedienti
am humoris illius ad digestionem recipiendam. Di
citur erism in tertio non esse possibile vt colera fusci
piat aliquam digestionem quia non est possibile rei
que transiuit decoctionis terminum ad ipꝫ redire: si
cut nō ē possibile vt assnm ad eirum reuertat quo
niā qd coctum est non pōt incrudari: theorice p mo.
Et hic quidē sermo vt apparet Palisb. cum in capi
tulo fit, plasma humoꝫ de colera verificatur naturali
Quarto Vo colls. Nō pōt in corpe fieri febris de co
lera solū qz talis se. ē necessitate mortifera ē eo q co
lera non ē apta recipe aliquā digōnem. Et ex hoc vī
q digōem nō possit ēt recipe, phibilitate mālē vrui
expulsiue. In tertio Vo aut tanq̄ Zrius fuerit. Sunt
febres quedā approp iste colere pure ⁊ alie colē nō
pura. Septimo quoq; ex colera pura raro inuenit fe
bri. nosce figdē q lz ita loqtur idistincte dictuꝫ sore
dzia. 30. qd puꝫ duplr dr: aut qm̄ nullaꝫ alterius bz
pmitionē: vt vinū oisariā puꝫ: vel qd modicū vt q̄s
pte admixtū aq. primo qdē mō nullus fm bip. humoꝫ
reptus ē purus; pno. 2. Nā colera cū fuerit pura si
gnificat victoriā calidiatis vehemēs: ⁊ phlegma
puꝫ frigiatem. vterq; n. humoꝫ huius cuꝫ fuerit pu
rus simpler ē grossior cū phlegma frigate ⁊ grosser cō
densante: colera Vo caliditate subtile in sumū resol
uēte grossiori derelicto. Etī. col. 3. vult qz q causō
fiat ex mā non putrescibili ⁊ q nō solū in locis dige
stionis fe: vez ēt tertie qd ab aliis satis dissonū. aut
audit sortassis nesc o q̄liter q id cōmittunt putride
cū cibica. Causōis quoq; mā ꝓtinet i venis ozis sto
machi aut i ptib ꝓpatis ꝓpe ad sūmā in mēbris no
bilib vicinis cordi: q̄rto prima. Adhuc circa hunc vī
bip. ⁊ ga. ap hoꝫ dissentire sexta. Ingt. n. Hippo.
Quibus q̄ in causone tremores fuit alienatio sol
uit quē figdē aphorisꝫ. nō putat Ba. ipsi sore: qz ei si
mā causonis se a venis ⁊ arterijs trāsmutāte in ner
ues causon soluat: nō tū ē mor Hip. dicere morbū
solui supueniēte vehemētiori. Soluto. n. causōe sa
pueniit mēt ⁊ p mixtio nō minꝰ piculosa cū sir sen ic ur
raf ide. Hip. Vo ꝓsentū fa tertio: ita Hip. qdē iaꝫ
dixit accidit i sibe causonide tremor tūc sensus per
mixtio resoluit eā ab ipso. Ba. vero nō ꝓcedit hunc
aphoꝫ s. vez tū non ē ex eis q modū non bīt. Quar
to Vo prima exponit cū approbatione ita. Et ē simile
vt fit cūm cerebꝫ calesit valde ⁊ calesiāt nerui: ⁊ ē si
mile vt sit causon ⁊ fit pmixtio inentis: ⁊ resoluat ab
eo p tremorē pp ꝓpulsionē materieꝫ ad neruos. Et
hus quoq; fmdib ⁊ q̄ ga. q̄rto hipsis vt inuit. A. po
terit id agari. Nā mētis pmixtio pōt a fit sen vt vult
Ba. surgē ⁊ ita salsat aphorisꝫ. aut a fumis ⁊ vapo
ribꝰ hoꝫ. idis i cerebꝫ delatis pp motuꝫ mālē sup iora
petētiu ceu euenit cū crisis vomitu pficit aut sāguis
nariū fluxu: fi; qz is pōt vsicari. Quid āt fit phlebo
tomia ⁊ q̄lr ꝓpetat dzia visū. 164. Propter. ij. vero
sciēdū q circa id q̄stū ex sermonib medicoꝫ vī ābi
guir ro reling. Plures. n. sim plr pcipiāt farmacari
secessu sudore ⁊ vōitu. Nuoꝫ Democritꝰ ⁊ O ibu
sꝰ phlomat vel oisariā tacēdo. A. Vo vī eā qñ; sub
dubitatōe ꝓcedē igens. Nō phlebotomet. sortassis
nāq; iflāmabit eos ⁊ sortassis inuabit eos si fuerit il
lic turbiditas ⁊ rubedo. i. vrina grossa i suba ⁊ color
rubea vel ēt facies ⁊ corpꝰ bnī vñ col. 7. In hac se
bre ꝓcētes ē purgato cū medicine attractia i e. p in
cipio ⁊ minuē ex sanguie si eiꝰ appent signa. qdā Vo
dixerūt q p se nō ꝓpetit phlōmia per accīs tū ꝓuenit
vt cū mā, fuerit sa iosa. quod egdē sanū cūo nō extat
qz cum causon vt dcm̄ fit ex mā colerica ea sarmaco
bz educi in on phlebotomia. Propter tertiū vero
sciendū q regulariter ⁊ frequētissime in causōe quo
cūq; non ꝓpetit phlebotomia: p accīs Vo ꝓuēit qñ;
vt cū mā fuerit furiosa sanguini ꝓmixta. Et oio sere
oēs ipsuꝫ tacuere: qd ostēdit qz phlebotomia ē eāo
multitudinē eūans: in causone vero id nō existit cuꝫ
vnꝰ pualet hoꝫ in ipso cru colera vel salsatu phleg
ma nō āt simul oēs cū in ea non fit plectozis q̄ humo
ribꝰ iest peccātibꝰ q̄ntitate: vez cacho: humis q̄litate
ceu debet farmacia ceu pozi phlebotomia. Etī. i cau
sone ꝓpetit vt i alia egritudie q hūoꝫ peccātez eūat
eductio cū eā ⁊ non aliū fm ga. op fit educē. Ā āt p
ficit farmaco. colerā. n. eūat aut phlegma salsuꝫ hꝰ
egritudinū cāiuos: nō āt phlebotomia q petō adhi
bēda q̄ntitatiuo. Rursus i causone non ꝓpetit q ipsꝫ
i furiā magis iciat sꝫ oppositū talis qdē ē phlebotomia
cū sanguis qd ē obstaculū colere frenuꝫ educat.
Bulīēs. n. colera ⁊ furiosa reddita i loū nobiliozez
trāslata vel āpat aut calorē extinguit inatū ceu q ma
ior flamma in nocte. vñ in ipsa qdā ātē morte fuit spē
tina ōpdti. Et iō q̄rta primi Sūmo ubi oge caue ne
ad vna duaꝫ rez egꝫ pducas: vt hūoꝫ colericoꝫum
ebullitionē ē fiioꝫ ictudationē. Itaq; regulariē nō
ꝓpetit in causone phlebotomia. Fortassis āt rarissi
me ꝓuēit vt qñ causon cū q̄dā fuerit sāguis scūs abū
dātia ceu sortitā cū eiꝰ principii. fuerit ex sanguis cuꝫ
raptōe. qñ. n. sanguis fm Ba. dzia. 89. corrūpitur
eiꝰ subtile ꝓuertit i colerā grossiꝰ in melācholiā. In
bmōi āt trāsitu vt circa principia cū modicū fuerit sā
gnis trāsmutatꝰ phlebotomia pōt cōpetē: cuꝫ ipsa ēt
⁊ si ofīr hūorib ōbesē peccātib q̄litate. In causone
igit ꝓpetit phlebotomia qñq; ad iuuit cuꝫ auer. A.

Prop. 4. vero ad primū cū fo dōm q id vez aliq
supposita sanguis abūdātia oēs firmat: qz i putredie
hūoꝫ non āt hūoꝫ igt ga. cū Oribasio ita vt aliq̄lē
sāguis ēt peccet: aut dōm q. b fuit audacior i phlebo
tomādo ⁊ vniuersali gre. ⁊ arabe: dzia. 164. ad aliud
dōm q cūo sumit non solū p eūone q̄ntatiue imo ēt
q̄litatiua dzia. i. 4. Ad aliud dōm q rariꝰ ē q causon
terminet i statu sāgnis nariū fluxu. Et iō ab. A. vltī
ma ponit idicatio huius. Vel dōm q lz natura in fi
ne per fluxū sangnis educat nariū cū sanguis fit statu
hūoribus colericis repletꝰ, ꝓpter delationem ipsoꝫ
ad supiora: non tū rolitur in principio. vñ ga. 4. r. a.
In arctis se. ad caput ferē ferueā sāguis. Cū igitur
refidēs venis nā effūdit hūc cū adunatis vaporibus
paratus relinquo dñatur. Ad aliud dōm q bnī sez
fortissime fit vt que de sāguie. Fortissimū. n. ⁊ si fo
ius dicat q̄litatē pōt ēt quātitatē denotare: intra illud
aphoꝫ prime q se. dr magna ⁊ pua cuꝫ, ꝓpri itensa
hēat dici vel remissa. Ad aliud dōm q phlebotomia
ifrigat cū sangnis peccās eūatur qñ āt coler deligat ⁊
eūet ipsꝰ pori vt oñsum cū eiꝰ frenū educat iflāmat
Ad cōfirmationē dōm q illud ē ꝓpie aut qd cō
uenit cū hūores cōpatreāt vniuersi. Ad ēt que pti
oppofite appetat cū, ꝓprissime ⁊ regulariter causoni
cōpetat colagogū ⁊ phlegmagogū fm q fuerit cole
ricus vel phlegmaticꝰ ⁊ ñnee vero sloia ⁊ i casu. Ex
petit. n. iterdū corruptionē bo. ⁊ iflāmationē. Vnō
Democritus ⁊ Oribasiꝰ: non solū repleti sanguie
phlebotomia egēt vez ēt gbus reumatice passiones
⁊ iflāmatōes q̄dā i corpe obsq; plenitudine oriūt vt
pcussis aut aliquo lesis extrinsecꝰ mō vel irrisecꝰ sue
rit sāguis ꝓstrictione coleric aut dolor vehēntior ex
tet. Nā q̄qz plāturi aut pp sanguis multitudinem
aut eiꝰ malitiā aut vtrūq; prio q̄rta. Ad aliud dōm
q posset impediri quia lz phlebotomia non fit sortis

medicina rōe pericli emergētis i actu ipsi⁹ vt farma/cia posit apt⁹ illa competci. ē tñ fortius ac fortioris rōe illius qō educitur ex: sanguinis vʒ qui ꝓprius ē nature ac familiaritatis: non autem adeo ceteri: differē tia. 166.

Differentia. 176.

Quod apostemati nō cōpetat repcussio mīfal qm̄ ipm aut sit p viā congestionis ex residuo supflui nutrimēti ptis: aut p modū reumatis quo vnā mēbrox fortiū expellit suā supfluitatē ad debilius dria. 95. Ex neutri taliū cōperit repcussio. nō qdē ꝓmo cū sit expulsio supflui ptis illi⁹ qō alicui ne gt expellere nā ipsi⁹: vex eā oʒ potius pmutare trahēdo ad ex̄ ex̄ apocrustricis b ē repcussivis ad itra re pellere. Nec ꝓ qm̄ illa ē mēbrox expulsio ꝓncipali um ptiū: cū iteriores sint exterioriū⁹ nobiliores ꝓ pri cipaliores velut supiores i policis respectu inferiorū. Adhuc forme sebuā ꝓ apatā sūt silres: sebriʒ primo. In sebrib⁹ Ro nō fit repcussio ꝗ euaporatio ꝗ ad ex/teriora deductio. Amplio⁹ qō poros mēbri coāgustat ꝓ māʒ i eos ipliciādo ꝓ inscādo ꝓ densat nō compent vt apatibus talis ꝗt est repcussiōis actus cū a frigido ꝓcedat ꝓ ficco stipticō. Palin apbor. sexto erisipillā extrinsecus factā itus cōverti ñ bonā: intrinsecus Ro ex bonū. qō i quolibet apate vniversaliter cōmētatur. Repcussivus Ro erisipilā seu apa de exteriorib⁹ ad in terioꝛa pertrāt. Rursus qō violētat actione nām ñ cōperit cū preceptū sit medicū nāʒ imitari. Id ꝗt opa tur repcussio vt ci⁹ denotat rō. Itaqʒ apati nō ꝓpe nit repcussio q̄ i eius administrat ꝓncipio. Cut⁹ oppositū sentiūt vniversi ꝓcipiētes i ꝓncipio apocrustica simplr cē apponēda. vñ. iʒ. b ige. Ē de id oiʒ pblegmonū qō demū solis repcussivis vtēda ꝗ auxiliis ꝗʒ ꝓncipiū non peccabit. In augmēto Ro repercussivis admiscēda sunt resolutiua ꝓ i statu ādo sūt equada ꝓ ꝓpe i eius ꝓncipio. In declinatione Ro solū est vtēdū resolutivis mollificativis. qō ꝓbatur qr qō ꝓbi bet magnificationē apatis ꝓ ne ipsi⁹ malicia spargat i ptē ꝓsert i curatiōe ipsius. b⁹ i Ro ē repercussio. ꝓpt qō apata sūt repcutiēda i initio. Propt pmuʒ Ro sciēdus ꝗ qd fit apā q̄ ipsius cāe ꝓ modus gnationis illius oñsuʒ dria. 95. Est ꝗt repcussio actus medicie ꝗ ꝓprietas ē ꝓpter frigiditatē suā vt frigus i mēbr facit puenire ꝓ inspissēt ea ꝓ constrigāt pori eius ꝓ frāgatur calidiros ipsius attractiua ꝓ congelet qō ad ipsuʒ currit ꝓ ispissēt id ne ad mēbr currat qō probi beat ipsuʒ a receptione ipsius ceu solatrū i apātibus Fa primo. Ad vltimā repcussio ē māʒ fridiare ꝓ sti pticitate i facie loci a quo secedit ipellere. - Propt fm qdē sciēdā aliquos sēsisse q i apatib⁹ calidis debeat repcussio: non ꝗt i frigidis imaginātibus māʒ ꝓpelli posse ac i digere infrigidatione calidas: nō ꝗt fridas cū sint bebetes: quox defectus i pte tertio ap parebit dbox peraplius. Mā apāte frigida vt pblati cu i digēt repcussione lʒ non tāte neqʒ cuʒ calibus vt calida. i4. de inge. Precipitur. n. vndimis apponi spongiā nouā ifusā aq̄ ꝓ aceto modico ꝓ medicamē ō memire q̄ sunt ſ igida repellētia. Et in fo ad Blau. Wox spongiā nouā ifusā ꝓsta supponea ꝓ sanabis qō est acetū aq̄ mixtū vel fm quosdā vinacie lauatu ra qō ma: ellum nolatur. Et si fortī corpe vel carne erit atqʒ dura cute ita g patiē hec pusta aerior esse dʒ. vñ ꝓmo ꝗrta: Dʒ vt frigida stiptica constrictiua rep cussiua fride ꝓplexionis pure ex. stant si apāte fuerit acuta. q si frida oʒ vt alicui sint mixta i quo Ro tus ex stat calida cū retētione sicut signantū ꝓ blate bilātie. Et demū q̄rto tertia: medicamēta subdūt ga. Pro pter tertiū Ro ꝓmit⁹ qdā premittāt ex gbus Vitos venet: demūqʒ Vitos venet: demūqʒ Vitos subcia dat ꝓpter b⁹ ꝓmū sciēdū q̄ apātū qdā sūt a cā ꝓmiti nativ casus ꝓ pcussio: alia Ro ad aficedēte fit repletō ex q̄tuor bu. cū aquositate ꝓ vētositate q̄ tādē i cūʒ p uenit ꝓ iuncta: dria. i5. Sūt ēt i ꝓncipio qliq: iterdū Ro i alīs rpuʒ: ac qdā apsoʒ intrinseca vt frenesis pleuresis: apa epatis renū ꝓ talia: ꝓ alia extrinseca. Eri sūt ꝓ alia p se calida vt mā sicut sanguinea ꝓ colerica: nonnulla per accīs tñ: velut putrefactōē: vt pblati cu vel mlica. Materie nāqʒ box ꝗʒ per se sūt fride cū ifi putrefiūt calesciūt: ꝓ egritudines dicūtur calide: pri mo fa: ꝓ tertio. io. qdā Ro ꝓ mā ifiāmatione vel pu trefactione sūt ca. sicut bubonica ꝓ sanguinea atqʒ co lerica putrescētia. Eoxēt mā ē intime apta qliqʒ. sūt ꝓ qdā vulneri fortiū pmoʒ. Adhuc aliq̄ sunt vsta: sere totū corp⁹ continētia vt variole: morbilis ꝓ alia botboʒ pluriscata ꝓ hydropisis: alia ptis determis te. Quedā ēt sūt mēbrox molliū: vt cerebri alia du roʒū: vt ossiū ꝓ dētiʒ: nonnulla Ro medioʒ vt q̄ mu sculoʒ ꝓ taliā. Sunt qdā i locis ordiatis ad suscepto nē materieʒ mēbrox ꝓncipaliū: vt q̄ fiunt i faucibus sub uscellis ꝓ iguinib⁹. qdā sūt cretica q̄ plurimū i p dictis eveniūt locis: ꝓ i articulis nonnulla ex mā venenosa: vt mōi antracā ꝓ pustulaʒ: de gbus fmo in occultis hippo. cū his ꝓ corp⁹ aut plectoricū cacho chimicū: vel ñ cristīt. Propt hʒ fm dicēt itaqʒ de mū q̄ apāte: qō eni plurimū euēit non paʒ ita pmū ciāt egēt repcussione. q̄ ꝗt nō idigeant. q. per accīs euenit magis. vñ prio q̄rta: A pātib⁹ emūctoriox nō ē applicādū aliqd qō refrenet: ñ iō q̄ hoc ñ fi medica mētuʒ apātis eox. ꝗʒ qr volum⁹ ꝓox medicari apāta imo studiā vt augmētemur ꝓ māʒ ad ipsa traham⁹ non curātes si fuerit i ipsis augmētata malitia cū cura fit circa ꝓncipalis mēbrox hīda in ista expellētia. Et fmo qdē ga. ptis ita opposite audiendus: pinde quoqʒ oñdit suppositū si corp⁹ fuerit plectoricū vel cacho chimi q̄ eūo aut purgatio precedat vl⁹ tredecimo de ige. ꝓ i teg. qm̄ qō ꝓhibet apātis gnationeʒ mēbrox apātū cōfortat. pauā alterat ꝓplexionē ꝓ cōpositionē tollit peccantē: solutionē ꝓhibet cōtinuitatis dilateri ꝓ doloē mitigat: apāti ꝓperū ꝓ cōfert maxie. id ꝗt repcussiū ꝓperat sui q̄litate ꝓ lba sicut apget volēti pricularia pcurrere vex frigide materie per accīs putrefactione tñ calide q̄lis est pblanca ꝓ mlica egēt repcussione nō tāte vt p se calide: neqʒ adeo fridis imo admiscēdū ei aliqd calidū vt dictuʒ. Propt qō apāt suo ꝓpe cōserēs extat repcussio. qō ꝗt sere secus eueniat per accīs est: qr aut a cā factuʒ est apā primitiua ꝓ tāc modice aut nulla cōperit repercussio ꝓ marie si corp⁹ nō fuerit plectoricū ꝗʒ potius cū his q̄ fluxa faciūt: ꝓ i principio medicendus. vñ. A. Que pp cās accidāt primitiuus vbi nō ē bumoʒ repletio medicari dicūt i principio rei cuʒ eis q̄ fluxa faciant ꝓ resoluant. Vel qr per viam congesti onis fit genitum. tūc eni non expedit repercussio ni si timeatur fluxus aliaʒ materierū ad locum doloris aut alio quodam aut sunt intrinseca in quibus nulla aut pauxilla repercussio competit sicut: i quibus sunt ex̄ et maxime cordi vicina. vt qō lateris apa ne ad prin

cipale fiat repulsio: vñ Mde. Prima res cure pleuresis administratōe medicaminū mēbrox consortantiū ipsius q̄ Pturē coadunātiū vt non ꝓpiuq̄ neqʒ longe apīsuʒ vel cū q̄ d ipm deliuis mā. Et qō ē cū plastratio ex lēribꝰ ercoticis cū aceto aut ex fūrfuribꝰ cū aceto aut ex fenich cū aceto rc. Deqō sal/pectrā ē nisi cū magna cautela facta: aut in principio pnciplāte cū nōdā mā repsit in locā qō ꝓ ho vtrunq̄ tāgit re. a. eni si apa fuerit ex mā frīa q̄ q̄ accīs vt pu trefactōe nō calescat vt sunt nodi scrophule ꝓ talia. In his figdē mollitiatis egēs ꝓ resolutis: nō ꝗt apo crustīcis timēdo spa fmū aut manū vel cruditatem. apbor. 5. vel qr sit ex mā tumeata in pte. Tñ. iʒ. b i ge. Incunentōe q̄ in pblegmināte pticula tacta non adhuc possibile repcussivis vti ꝗʒ ad euaporandū ire apa ē aut qr sint fere tot⁹: vt morbilli variole lepra ꝓ hydropisi. nō. n. ē loc⁹ ad quē fiat ex pulsio tāte mā receptiu⁹: vel cū timore i talib⁹ fit repcussio ꝓ pp mā multitudinē qō silr est in scabie: neqʒ q̄ oñtū cuʒ sint dura irretrocessiua neqʒ alis que mēbrox ꝓncipaliʒ expulsioe euenīt ꝓ mutē ad triā pretacta locox cū ꝗ cā fūt antecedēti ꝓcipue: nec eo q̄ sūt cretica vel ve nenosa ne op⁹ dist abel nāe ꝓ mā mortifera i ꝓncipio repellat vite ꝓ, ꝓprie cū ad emūctoria ꝓ ad articulos fiat expulsio. Propter oppositū igit pōt poʒ rōci/nātio sentiri vt qō motū nāe ꝓdit rē i obedientēm repcussioni repcutit ꝓ ad locū nō receptiū ipedit et retiq̄ non competit apati. talis qdē ē in exceptis rep cussio: q̄re in his nō ꝓpetit. Propt q̄rtū qdē ad p mū dōm q̄ vt oñsuʒ repcussio nō ꝓpetit p se cuʒ apa ꝗ modū ꝓgestōis efficit. Cū ꝗt sit p modū reumatis qō pluries ꝓtingit illo ꝓpetit magis: nō tñ mēbra le dūt ꝓncipal ꝗ q̄ i vocuitatib⁹ intermediis suscipit mā ꝓ marie cū corp⁹ nō fit plectoricū aut pu⁹ eūātū. loc⁹ eni adhuc vel nūc pmanet susceptiu⁹. Aut ꝓ magis expedit vt qd modicū valde ꝓtes fm iterius patisf: q̄ lesio grādis i exterioriū⁹ ꝓ marie i cute vēat sper matica lēsui ꝓ decoris reddituā. Ad aliū dōm q̄ sor me lebriū ꝓ apātū sūt silres in qbusdā. Mā fm q̄ sebr patride fūt ex q̄tuor bōoriū⁹ ꝓ q̄ quedā sūt simplices alie Ro cōposite ita ꝓ apa ꝓ fm q̄ ille idigēt maturā tōe ac eductōe in cōl fic. ꝓ illa nō tñ olo i pticulari eo dē nō cū apata loci pticularē ꝓtinētis possint reper cussionē recipe. nō ꝗt sebres cū corp⁹ oē pueat ad qō nō ē repulsio. Ad aliud dōm q̄ mā pulcq̄ pori pstri/gāt fm iteri⁹ aut ipsa ifrista ꝗ grosset ꝓ, ppellet ad itra pori. n. ꝗʒ exteri⁹ angustīt nō tñ iteri⁹ neqʒ ipillat cū ligda adhuc manēs occurrat ad itra ꝓ ppe cū vacuū ponere nō ꝓtingat. Ad aliū dōm q̄ hip. logē de mā q̄ post modū expellit cretica. Aut repcussio nō ē tan te vt māʒ, phideat expelli: ꝗʒ potius mēbr ꝓfortat ꝓ quādā digōem sibi pstat. ad aliud dōm q̄ medicus dʒ nām imitari recte opanē: ñ ꝗt recte opat cū nām apātis ꝗ grē expellit nisi i his q̄ sūt excepta. aut ꝗʒ me dic⁹ videat ꝓmit⁹ ipedare nāʒ ꝓtr tñ ē expedit ꝓ vigorat Pture ptis ꝓ caloris digerētis ibidē vigoratu

Relentis occasiōe q̄fiti primeqʒ itētōis defi

ciat an formice cura pficiat pēne ꝓcuritate bu

rioʒ seu aliquo sibi ꝓportōnali. Et vt q̄ ita.

Quarto nāqʒ tertia Ba. qdē dixit cē ꝓueniēs vt sa mat aliqd sicut ēbula. i. fistula ex extremitate penne aut alterī⁹ rei cui⁹ extremitas acuta quaʒ possibile fit deglutire so. mia ꝗ rc. Est ꝗt lenes Ba. vt transfuli

de inge. ti4. bmōi fit curatur fortī ꝓ opposito calo mo circulariter verruce facte. Dʒ aūt cōuncluratū ca patiatē bē verruce grosso ꝓ vndiq̄ vellicter ipsa stringat ꝓ circūuenire deinceps ad lenius cōuari: ve locissime nāqʒ sic ꝓ cū ipso radice verrucā deponere Eri. id qō aulert morbū curū pficit: ei nāqʒ ꝓpiū⁹ de bet cura. ti. de inge. talis qdem ē bmōi vt pretactuʒ calamus cū mox extirper nocentē: ꝓsert itaqʒ. In oppositū ar cū formica fit ō genere apatis calidi dolo rosi bmōi acta curatiuo mā ad locū trahet pampin⁹ alterīs solaēs: replēsqʒ locū. Est nāqʒ formica pu stula vel pustule q̄ egrediūtur ꝓ faciūt accidē apa pu rū ꝓ abulāt ꝓ fortasse vicerāt ꝓ resoluūtur q̄rto itia. Dōm bzeni⁹ q̄ in formice pdē nite corstōē vt gsua sum nō cōperit calamus cū ea fit verruce seu magis acrocordie: ceu oñsum p ga. A. ridet ipm videri de ceptū: aut illā q̄ sub eā recolligit egrocutionis falla cia. Formica. n. denotat duo. Nam fm Albucasim fo verrucā seu acrocordinē ipsa ꝗtat: que apud Ma lisb. dē formir ꝓ Dioscoride cuʒ antiqe myrmecia. i. formicalis pura pustula Myrmur. n. formica. quo/ re fo cunone de vite. Ex hiprima cuius valet sup ver rucas formicales. quare autē formice huius pustule verrucosa eo q̄ in ipsa motum ge sentiūt q̄ formice. Dcōm vero. A. velut pretactū nōc significat pustu lā parā calidam spīēdo prēdulentē: ceu formica et sic ei nō competit calami curatio ꝗʒ prior. vñ quarto septima. ō verrucis sibi pēne ꝓueniēter subdūtur pre tacta. ad aliū qd dōm ex his vsū grāde nāqʒ sicut pre inductum ex cura pēne calami segtur nocumentum:

Differentia. 177.

Quod in lepra competat eductio oñdūtur qm̄ in apoplexia maiori mortaliori ēt ꝓ squamis ꝓcipit eductio dria. i82. Multo ig ē magis

i hac cū plʒ qo eā patiēs pmāeat i vita. Rursus prio apbōx qrta. Medicū imitari oʒ nām. sed illis educit emittendo bu. corruptos inqʒ foras qō pustule ostē dūt ꝓ squame in cute dispersē. Adhuc. i4. de inge. In cancro q̄ ē elusdē mātē cū lepra in quo vehemēti ē infta: cū virtus vnita fit vigorosior dissolū ꝓcipitur eductio cū sero ꝓ pitū. Itidē ad vltimū egritudines vltime cure ad certitudinē fūt optime: talis vero est eductio cū nim iserat nāe non paʒ. Est ꝓ egritudinū pessimaʒ lepra. Palin. leprosus diuinus vivens p/ curandus ē ceu alie egritudines mālef nūc qō corra pti educēdo tūcqʒ discrasiatū in melī⁹ alterūdo. edu ctio igit ꝓpetit in lepra. In oppositū qm̄ eductio ē pranī ex corpe derivato: bono retēto: ita. n. Ptus agit expulsiua. In lepra Ro corruptū ē oē. Est. n. si cut cācer cōis toti corpi: q̄rto tertia. amp. i egritudi ne cui⁹ mā nō recipit digōem nō est eūandū: cū mol lia oportet formare ꝓ movere nō cruda: ꝗʒ talia ē le pra cū ba. i ipsa fint oī varia corrupti adeo q̄ neqʒ ad benignū: neqʒ ꝗ ando expulsiue pōt digōem recipe nā. n. caret fulcimēto ꝓ oēm motū necesse fit artis et ꝓprie sorte regulare Nō igit iperes educēdū i lep.

Propt primū qdē sciēdū primitus qd fit lepra. Fo eiusqʒ cā: ꝓ de ide mōi: ꝓ tādē quo es ꝓsurgat. Pro pter hʒ primū sciēdū q̄ lepra seu elephātia. 8. theo. morbū ē corpis mēbra deficcans ꝓ sicctate corrōpēt ꝓ tanquam cancer qui in omni fit corpore. In vulgari ꝓ vero: lepra est passio nascens de colera nigra in/censa ꝓ putrefacta in superficie corporis apparens,

Tertia quoq; ārti: Lepra ē ifirmitas mala puriēcē ex sparsione cylere nigre i corpe toto vñ plexio mē bioꝝ corrupt ⁊ figura. Iraq; in sune ꝓoꝝ cōtinuꝰ intrā vt corrodat eā ⁊ cadāt qñq;. Et ē tūc velut apostema tota? ex mlsa gnātā lz i cutis vlcerationē ipsi? collocēt aliq. Quid āt eductio seu cōiter eūatio apparebit. 164. q i pñti duplex ex flit multa seu vehemēs ⁊ parca sine debil. Propē fm huius sciēdum q lepra aut origi? a gnā? pone ⁊ id vel a parētib?. Et ñ. n. mox bas q i semie hereditaf: aut q? ceptio mēstruis nō dū mādisi atis: aut i dispōe ipsoꝝ iterueniet vel a ipe multiplicē euenit aut ab aere corrupto pestilēciali vl ab epate. Ipz eni ē cā efficiēs antigor ⁊ ñr splē aut ab alijs ptibus: vel corp ē toto: aut a cibis prauis ⁊ potib? mlicis ⁊ vlr a mala dieta. vñ pīo tertia. Experimēratores idi ⁊ ali, dixerūt q lac cū reb? accōfis edēdū nō ē neq; pisces cū lacte: qm inde puerij ad egritudē ꝓmanētes fiē lepra vel pp morā cū lepiosis. Ponūt eni ipsā egritudinē : ragiosā aut pp cotū cū leprosa: vel matie illi? cū q lepiosus coinit. Propē eni caliditatē viri ⁊ aptionē porozꝝ mēbri vl ritus vapores a matrice corrupti elevati cū celeri? corrūpunt: ita vt ānēdū fit a copula mēstruātis. mulier āt nō sic ifictē nisi fortasse ex crebro coitus ipsoꝝ vlcū matris frida fit ⁊ fi;ca bēsa: mimeq; lefionis rece pīma. si mē ēt leprosi ab ea susceptā celeri? efficit aut i cōtusu gesēs extinguit. Propē b? Ro tertiū sciendū q serapio gnto breviari; ait lepra cāri ex colere supfluitatib? nigre. Duplex. n. existit. vna quidem cōsurgēs ex colere citrine adustione: altera ex eq̃ bu. mlice. Octavo āt theorice: sūt qdem elephantie spēs due: altera q̃ fit ex colera nigra quā sanguis dirimens ē secēs ⁊ purgāmētū q̃ mēbroꝝ calū nō iducēs curat nonunq̃: altera Ro ex bu. sit nigro q ex colere gnātur i ubec adustiōe. In q̃ mēbroꝝ est comestio ⁊ casus a q̃ qs nulla cōualescit medela. fm Isaac Ro i viatico. q̃ tuor maneries lepre noib? distinguunt ex q̃ tuor humoib? cōsurgentes. Dria figdē cātur ex sāguīe cōbusto q̃ alopicia seu vulpina ōr i q̃ cutis excoriatur vt vulpes may bora q̃ fiēt cuti capitis talē appropiatur passioni. Alia qdez ex phlate corrupto tyria dicta similitudie illi? ꝓpentis excoriatiōe ōcortication ēt cutis capitis attributa. nonulla Ro ex colera cōbusta dicta leonina eo q̃ calidior ⁊ senior: vt leo saciez terribilē cāns aut q: leonib? accidit. reliq̃ Ro ex colere nigre adustione: notata elephātia: eo q̃ fiē elephas maculis variatus extat ita bāc patientiā cutis: aut ficut ie maior ⁊ fortior aislinz ceteris ita ⁊ modus hic lepre q̃ fiēt magnitudo ōr ceteris ⁊ modus hic lepre. a. Ro ⁊ Isaac exposite dicta latini plixauerunt vniuersi. a. figdē ponit eā fieri ex colera adusta vt dicta leonina ⁊ alia cōbusta fiēs hozi atq; a sanguis secē: q̃rū āteriorē ponit pmā: pñr s. ōez ⁊ tertiā. Propter q̃rum hui? sciendus q̃ humor hic aut putrescit vel mime. Ro si primū: aut iter venas ⁊ ita q̃rtana conti-nui vel ex tunq; interpolata p q̃rtuz. Si āt nō putrescat aut spēs expellit ad ptē vnā vel ad corpus totū. Et figdez fiēs aut pfundū mēbr retinetur: vl in superficie ppellit. Ro si pus: aut mā ē grossa ⁊ tūc gnāt duriciē vel sep hiros: aut subtilis corrodēs ⁊ ita herpetē hestiomenū vel media ⁊ sic cācrū. Si Ro ad superficiē tuz morphea ⁊ serpiginē ⁊ scabiē. Et nanq; lepre dria. iso. ⁊ talia iducit. Si āt i totū ppellatur

flicq; lepra ꝓficitur: serapio cā Alexādro. Propē fm Ro sciendus q̃ auctores qñq; cōcedāt eductionē: qñq; Ro minē: sed qd de hoc tertio appebit differēciaꝝ cū q̃rto. Propē tertiū puinus sciendū q̃ lepra qñq; cōpetit eductio. Interdū Ro minē. ac decepe ꝓiderādū vtq; multū ⁊ mox i ea vebeat edu cī an pax ⁊ paulatiz. Propē pmā hō sciendum q̃ lepra vel est ipsa vt cōsumet aut ia iserta cōfirmata Ro si primā adest educēdū eductōe multa seu forti sine sāguis: aut qs alioꝝ peccet humoꝝ. vñ serapio Intentio icuratione lepre bu. vincētis est eūatio ⁊ B in pricipio sui ante q̃ idurēt ⁊ iduriciem transeat lapidē. O bedit eni medicinis q̃ eūant cuz ⁊ attribuunt: ⁊ resoluūt cuz medicis eūatinis attractiuis. Et qui gdē consonis. a. ingt. Dz vt icipiatur i cura lepre cum eūonibus ⁊ mādificatione ante q̃ ingrossetur egritudo ⁊ vt incipias ⁊ flebotomes flebotomia vltis: sicut ēt sentit baliabbas cuz rasi vt tāgetur deincepsf. Ro firmatur: qm̄ in pricipio nōnūq̃ sanatur q̃rto pracē ce. Sanatio Ro ipsi? pficit ablusione cāe cen aliarū malinz egritudinū. hec āt eductōe remouēt. Educē dū igr tūc i ipsa cen? pluadēt pergata. Si āt fm exiterit tunc. n. ē educendū multū ⁊ vehemēt verū ⁊ paulatiz. Quare serapio: Cū igit puenitur res ad grossitudinē cōpletā terrestrez non eūatur oio neq; resoluitur. Ro sulcitur: q̃ q̃ malo vtuntur nutrimēto i farmacis purgati eroluūt cito pp obūdātiā malorꝝ humoꝝ: sine nutrimētū ereti? audiatur malum seu id qd i corpe ptinetur aphorismoꝝ fa. hmōi Ro nutrimētū itrinsecuz ē leprosoꝝ. Amplius id q̃ agitat mā; z ad foriā icitat āplius malignuz pmiscēs cū benigno: ipsā ēt iducēs: nō ꝓperit i lepra: talis Ro est eductio fortis: seu multa q̃cūq; cuz mā; inuenias indispositā olfariā. Corrūpit ēt complexionē magis corpis pterītē cuz ipm totaliē tā fm humida ⁊ spās q̃ pter solidiores fit cōtagione affectuz. Abundare nāq; leprosi h? est ceu qs volens puteum aq̃ corrupte depurare lagenū i ipm pijciēs aq̃ limpide. nihil eni pteritē depurat aquā adueniētē corrumpēs cū trāsitus in diūus fiat ita ⁊ aures subarguū. Tali igit lepre mō hmōi non ꝓperit eductio. paucinā Ro ⁊ pede tentinā ꝓcedit i gens. a. In flebotbomia leprosoruz q̃ cōfirmari sunt non oz vt fi occupatio neq; insolutione vēris eoꝝ cum medicis fortis q̃ supfluitates eo in eis mouētur: ⁊ nō separāt. imo fit allenatio in declinādo materias eoꝝ ad itestina exterius administrando q̃ carminet ⁊ resoluat. Cū. n. tales non possint curari: q̃ oñdūtur ꝓprie cū ipsoꝝ sāguine i sacello p aquā deducto residere videātur frustula carnis arenosa nigra adusta: nō āt subalbida. tūc gdē eis blandiendū ⁊ pallidādū fm q̃ possibile vt tenendo eorū viscera cū trociscis de capparibus apta itestina ⁊ urinales meatus pmouentibus leuioribus ⁊ humectationibus. Palliant ēt gdā ⁊ eoꝝ supficiē marie faciei q̃ ꝓprie cū metalloꝝ limatura nōnulli cū sanguine resudinis ⁊ olcus amigdalaꝝ amararū. Alij cum tyriaca opiate cōmixta alīq̃ cum vinguēto fusco ⁊ terbentina ⁊ sanguine pueroꝝ recenti. laudāt et plurimuz narcoticon cū limatura eboris et auri. Nonnulli testiculoꝝ laudant extractionez q̃ō in leonina fortassis confert et non in alija. Veritatē vero hanc rasis ita breuiter inuit. hec egritudo aut ē icipiens vel iuasit ex corpe aliquid: aut iam puenit ad vltimuz ipsius

Dubitetur ergdem q: in viatico ꝓcipitur in lepra ō sāguine corrupto phlebotomandū fore ō vena media cū fuerit mā inter vasa. Si Ro fuerit ex: phlebotomia erit cauēda cū multū nocet Mā. n. corrupta trahēt in venas: vez tūc educēdā pharmacia. Et mi oppositum vidēt relig sentire cum lepra ponit p corpus oē diffusa; tunq̃ crāctū vlcem. Hōm q̃ Fmo viatici Isaac camillosi simplr auditus nō ē sanus vsq; quaq;. Intelligo tñ ipm innere distinctōez in lep hz q̃ fuerit ex sanguine corrupto vel humoꝝ alio. Propter fm huius sciēdū q̃ Rasis ꝓcipit eductōem fieri pmū ⁊ paulatinā i gens. Et i hmōi bora. i. cū egritudo ē icipiēs. oz vt eūetur cū phlomia in oi mēse pterēq̃ vltiorio fiat in extractōe sanguinis ⁊ solutōe ventris i oi hebdomada cū eio q̃ educāt colerā nigrā preter q̃ id fortiter fiat. vñ Alma. quto recitat sequēdā adolescētē lepriz ātē in qnq; mēsuz ⁊ paucoꝝ dierū spacio plusq̃ q̃drageries vētrē solusse. Id āt fieri nō possz si multū ⁊ mox educerēt. Et firmat q̃ ostē sum dria. is 4. q̃ in egritudine nō vehemēter piculosa spacū dāte incipiendū fit a medicaminū lenioribus cū nā nō sustineat repētinas alterationes. In oppositū Serap. in initio b? egritudīs oz vt fiat eio cuz ex̄tōe sanguis multū i pricipio si pstentiāt Ro ⁊ etas In q̃rto Ro prac. Cū elephantia fuerit in pricipio anteq̃ facies icipiat deficere ⁊ deformis fieri ⁊ mēbra vlcerari: sanguinē mime a duab? organicis ⁊ de ab? venis q̃ sūt post aures: ⁊ q̃ frontis: ac nonunq; a mediastinis donec dēsecā appeat. vñ dcm p. A. oportebit vt icipias: ⁊ phlebotoma phlomia vltis. Id āt qd multū est ⁊ mox educē. Et firmat p id qd dcm ad vltias egritudies vltias curatōes potētes. A cvltie replōi vltima debet eūo: ⁊ plurimis eget eductōi bus. Hōm q̃ multū ⁊ mox pōt duplr duci: aut rōe infertōis: ⁊ malitie materiei q̃ non pōt vna vice aut tri b? vez plurimis eget eductōib?: Ro ⁊ us. n. nō patetur. Et iō melius sīra subsistere q̃ exgfritissime eūare: q̃rta primo. Et ita pma sūt audienda vel ex parte mā multe replētis in maiorē mox cacochimiam se trāsmutātis: ⁊ sic itelligēda fa. Primi igit supserūt idicatōem a Ro ⁊ ute: secūdi Ro a multitudie cacochimie. Et nosce qdē lac in hac passione mime ꝓpetere ⁊ marie cuz fuerit a mā non ad eo seruēti ⁊ in regione frioꝝ. Per accīs Ro ꝓfert qñq; vt accidentia grā ceu difficultatis anhelit ⁊ ei? cōstrictōis exuspatōis ⁊ raucedis vocis marieq; corpe iā eūato. Et ꝓprie cū fuerit calidā mor emollinz vt cuinuz fm. A. ꝓpe cū suo exhibitū canone. Ipso āt cū qs multotiens ac iordinate vtit ⁊ marie cū pauca pricipuerit aquositate: ⁊ in locis magis frīs itrāspirabilib?: a piscibus salsis marinis: carnibus antiqs mācis salitis: ⁊ pro prie bubalis ⁊ bouis lepraz i curris. Et iō in Saxōia ⁊ supra mare flādrense ac Armōia multos ē repire leprosos ceu i Alexādria ex asinoꝝ comestōe. Propter q̃rtū Ro sciendū tñ appeat tñ dōm ad primū qd vsuz dria. is 5. Non. n. simile cū hoꝝ mā fiēt aliter Ad aliud qd dōm similiter dria. is. ⁊. is 5. Ro enim superfluitates ad extrisecā mādent ⁊ eūatas ⁊ hmōi causent desedatōes nō p modū eductōis mā de interioribus eradicate in q̃ fortes vez maior expsio euēit ipsius malitie nocēs per oē. Ad aliud dōz q̃ ille eductio fā in cancro cū ferro ⁊ epitbimo q̃ fuerit confirmato nō ē multa seu vehemēs: sz potius pauca ⁊ ō

bilis per viuz cuiusdā pseuerātiā aut possibile ac pallistātis. Nolice tñ q̃ cācer fortasse deterioris ē curati ouis q̃ lepra: eo q̃ et? malitia i vno ē loco iserta: lep aūt diffusa ⁊ Ro fuoꝝ ita reddita. Itidē: admistrate curatōes lepra sustentāt ⁊ nō agit super mēbra simplicia: sed in cācro nō ē ita. A. ad aliud dōm q̃ vera ē sed Ro tuo toleraret ⁊ mā expelleret corrupta sed ofīsum ē id iteridere mime: imo hoc lapā fortez suscitare sopitū. Ad aliud āt oppz qd dōm: q: leprosus si ꝓfirmatus ꝓuridus ē cū eductōe ēt grandiori: cuz nōdū ꝓfirmatus: nō āt vt ofīsum ē postea. Dictat. n. B egritudo ab alijs de corruptiōe. Que āt alterius p tio inducta fiēt patientia sua pcedunt v.a.

Differentia. 178.

Mod tyriaca venenū q̃ltate ⁊ nō ꝓprietate depellat ofīditur ⁊ leprio breuiori ptinētia tyriacā facere operatōes illius p ꝓpōnez cōez resultantē ex reliqs simplicib? ꝓponētib? cū. A mp. ꝓprietas ꝓsurgit i aliquo ⁊ tota spēs aut sba cū simplicia se cōmiscuerūt digestaq̃ cōplexionis vigore p cedentis fuerit ꝓ secte: pmo pīa. Sz miscibilia i tyriaca non sunt simplicia vez ex elemētis ꝓposita. nulla. n. elemētoꝝ ipsius p se gredīt ꝓpōm. A dbuc si resultat in aliquod ꝓprietas cū ipsa ꝓsequtur formam sbalē: dria. 71. opotteret p gnātōem itroduci qd ante nīt in primā precedētē reliquēdo mā z. Id āt nā fit ⁊ nō arte: cū ipsa fit pricipiū itrīsecū totū hoc in totuz trāsmutās hoc āt extrīsecū. Expedit ēt gnātio cū fit nā subiectū in potētia: ars Ro in actu: cū eius vñ fit alteratore trāsmutore: tyriaca Ro arte cōficit ⁊ non nā. Rursus nihil agit vltra suā spēz: hoc āt ēt si ars tyriacādi ꝓprietatē cāret: cū ea fit nāe non aūt artis Consegtur nāq; formā vt dcm fabalem. ars. n. debilior est q̃ nā: nec assegtur eam licz multuz laboret methauroꝝ q̃rto. A. Palin: Si ꝓprietas posset arte induci cū forma adduceret quaz sequtur sabali: ⁊ ita posset aurū per alchimiā cōstrui qd neget ibidez. A. Tyriaca igit venenuz q̃ltate ⁊ nō ꝓprietate repellit.

Oppositū Ro but? sapiāt medicoꝝ vt appebit q̃ plures. A dbuc Damascen? in aphoris. Tyriaca magis necessaria ē vt dissoluat disp̄gat et mādet. hec āt pficiātur cōplexione. Virtute nanq; huius ꝓpotiaꝝ magis huic iertī aliud opus: puta venena depellere qd pficiet ꝓprietate. Palin: qd vlr opponit venenis agit a ꝓprietate: cū actio q̃ltatiua seu cōplexionalis sit determinata. hmōi vero ē tyriaca. Venena. n. depellit calida ⁊ frigida vlr. Itaq; tyriaca id agit p prietate et nō nā. Propter primū qdem sciendus qd sit tyriaca ⁊ reliq̃ que ipsius: mfato dria. is 7. Est āt venenū sub venenī corpis ꝓprie corruptiua duplex ertis. Quod dā nāq; ē humidū bois corruptiuū qd accidit ex sgmatis corruptiōe materie interioꝝ. 62. vnde baly. Venenum ē humidum aquosū subtilis horribilis q̃ltatis. vel sialium bōidum subtile acutū humane nāe iteremptiuū pcipue vt qd serpentis aut scorpionis. Aliud vero ex mineris aut vegetabilibus ceu qd ex senici aut plābi sublimatoruz napellī vel papaueris. Est ⁊ qdā iterficiēs ꝓpetate seu forma dcā specifica vel sba vt napellus potissime. Aut q̃ltate et ea frīa: vt opiuz et insgemus: vel calida vt euforbiū et anacardus lz sint frigidis ipericulosiora Sāt et qdā totū corp? venenātia vt sere pdcā nōnulla vero ptē ei? magis ceu argentū viuū cerebro p ne

res introducta: lep⁹ marin⁹ pl'monē vlcerādo ⁊ cāuri des vesicā. Est āt ḡlitas ꝗ quā vocamur q̃lef i pēs cuniculi duplex cuniculi: vnā gdē simplicis est: relq̃ eiꝰ qꝰ ab eo ꝓfitit. Sūt ē ꝑm ga. q̃litates triplices. pme vꝗ calidites frites hu. ⁊ fic. scbe ceu duricies mollities: aspitas: ⁊ dēsitas: ḡuitas: ⁊ leuitas: ⁊ q̃ bꝰ i dicte ñ parue sbe. ⁊ trie: vt odor: sapor: ⁊ color. Dic āt q̃litas audit scbe ⁊ pme. Quid āt fit ꝓprietas: dīa inotuit. 51. ⁊. 60. Ipsa nāq; formā iberētius segtur sbalē ita vt actus aliqñ tori tribuat sbe. Cū enī simplicia ꝓmixta vigore cōplexionis ꝓfectiorā i q̃ calidā ñiē fuerit pfecte ꝓdigesta ⁊ a labe Zrietatis ⁊ sordē bonatis pori forma corrupta introducit reliq̃ cui⁹ rus seu ⁊tutes iberēt ꝗ aspectū ad orbē deteriatur marie oculte: ac marāde ex potētia suscitate mālis excepta bōna q̃ō ēt ꝓplexio sbsegā a pori ea corrupta reliq̃. Et si oia simul extēt tpe filtrate tñ nāe forma pcedit sbalis: deiñ, ꝓprietates ꝓsequūt: tādē quoq; fit cōplexio. Propē ꝗm ⁊o sciēdū q̃ alīq dixerī tyriacā. mitridatū ñ gd bꝰ i: ceu ꝓfectio de musco amara seu dulcis venenis cōferre q̃litate tñ: nō āt, ꝓprietate argutōib⁹ mori pdictis. Et mouet bꝰ i dicētes ex miscibilib⁹ taliū cōfectionū ꝗ debitā ꝓportione cō mēsuratiōis ipsoꝝ quādā resultare cōplexionē adeo nāe ꝓuenīēte bōāne: ficq; admirabile vt spiritib⁹ ⁊ ꝓncipalioribꝰ ptib⁹ ide vigorāt ois malicia tollatur veneni calidi seu frī. Q̃ō sulcit ex primo scbe ita: qñ calidites ēnea q̃litatē destruē voluerit calor instar terior existit i rñstēria rex fortissima vt venena ēt calida refrenet: nec expellat: neq; ipsoꝝ corrūpat sbꝗ nisi calor iuatus. Ipse nāq; nāe existit instrꝗ qꝰ calorīs aduenientis expellit nocumētū iō q̃ spū monet ad ipsū expellēdū ⁊ eiꝰ vapore removēdū: ac ad ipꝗ resoluēdū ⁊ ipsū mātē adurēdū. qꝰ ⁊ frīdi occurrētis ꝗ Zriū expellit nocumētū. bꝰ i eni, ꝓprietatē nō bꝗ frīditas. Nō enī ipugnat neq; ifrāt nisi calditatē aduenientē ꝗ Zria: ñ āt occurrētē frīditatē. Id āt sapiat ar. astutis volētis oēs actōnes q̃litate plici mō quocūq; ēsart. Sup qꝰ adeo inirus alexāder: ⁊ vt ⁊ aiaꝗ prius sentiat bōāñ ex potētia eiꝰ cōsurgē mātū dīa 71. Sꝗ id fortassis ñ valet: qm tūc tyriaca ⁊tutē āplius ꝓtorqueret lapidū ꝓfectōe qꝰ eucit mime. Propē tertiū qdē sciēdū q̃ post hos iuētus ē familiarior ōñ modus cū ois fit addē qꝰ deficit ex hoc ꝓmo. quo tyriaca ⁊ q̃ bꝰ i venenū depellāt. Sitq; stultū ꝗ cicerone a ghaslibet recte inuētis secedē: iuꝝ illis eius dē ōñficiā meū extat qꝰ tyriaca ⁊ q̃ taliū ñ solū operatur q̃litate ꝓplexionali: vex ēt, ꝓprietate q̃litatis occulte. cū fic. n. calida venena ōpellit q̃litate frida vt opium ⁊ talia: ꝓprietate ⁊o q̃ calida vt spētis ⁊ fistū mō ⁊o q̃dā vtroq; vt ea q̃ cū frīate pp vim calidū, ꝓprietē bꝗ inꝑtā: ceu qꝰ scorpiōis venenū. q̃ āt tyriaca ⁊ q̃ taliū ꝓprietate ōpellat venena fulcit auctoribus: vñ serapion. 7. Sūt q̃dā operationes q̃s ñ facit tyriaca sua ꝓprietate. s. operātōes q̃ sequūt ꝑmas vt alcari des depellē. decio ⁊o practice: tyriaca sua ꝓprietate, pdest reptiliū pcussiōib⁹ ⁊ ñ ipsi⁹ q̃litate. Quinto ⁊o prima: tyriaca ñ efficit ipsi⁹ operationes nisi, ꝓprie pp, ꝓprietatē illi⁹ forme sequētē ꝓpōes simplicium ipsi⁹ vñ collꝗ gnto: nō ē remotū inuenire ꝓprietates i medicinis q̃ꝝ ꝓpō scā fuit in tpe lōgo eo q̃ cōplerio magis ē in illis cōfirmata: magis tū, ꝓprietas reperit in cōmixtōe nāli q̃ in artificiali. ⁊ bꝰ i gdē, ꝓprietas sū cōpbēdit explētia. Quare. a. de medicinis corālī bāc, ꝓprietatē declarās i gt: q̃ in tyriaca ⁊ mitridato qdā ē notū velut qꝰ ex simplicib⁹ ꝓsurgit ceu dicat tyriacā cōferre venenosis eo q̃ ipsā ingredīt medicie cōferētes ad illos. aliqd ⁊o ignotū vt qꝰ ex eis aduenit post cōmixtōes a nā ꝓuenīēti nāe bōāne valde. ad quā egdē suscipiēdū ꝓplerio simplicis ꝓpauit. cuius ēt principiū ab extrīseco existit. ignorat ēt, ꝓportionis medicinarū. q̃titas in ea inuētarū vt talis itroducat, ꝓprietas ceu i reliquoꝝ ignorat nāliū ꝓpōne vt tertio ēt appet terapētice. Et ō dicūt sapiētiores precise q̃ directio ad ꝓpōes tyriace ⁊ bꝰ i, pcessit ab i spiratione ⁊ ,puidētia diuia vel arte ispiratiua cōsili. Rō enī ñ ptigit ad eaꝝ ꝓpōes. Ipsaꝝ nāq; cōmixtio ē fere illa: q̃ totius in totū ēnis dei opus ⁊ nāe: ꝓplexionū primo. Et ō taliū ꝓmixtio fī tōe compbēdit ꝗ magis exprimēto. tyriace figdē ēt taliū, ꝓprietas ñ adueniet nisi post ipsaꝝ vehementē cōmixtionē ita vt antiq formidarēt cōmixtionē simplicium bꝰ i medicias ingrediētiū tyriacā ipsaꝝ, ꝓprietates destruē: ꝗ reuelatio ac diuia ,puidētia deducit ad istō vt ē expētia pcipit illas ñ corrūpi: Et ō dīa. i. 6. Medū cōsiliū ē vt ñ remoueat aliqd ex tyriaca q̃ exprimēto inuentū andromac⁹ inuenit: qꝰ ga. vt sibi ascribēt fac ē satagebat. fortasse nāq; illa cōplerio cū illo pondē signi sicut illud eꝰ inuentū inuenit exprimētū: ita vt qñ remouēt a suo pondē ñ cōsequt illā, ꝓprietatē. Et nosce ex. io. practice de medicinis q̃ corīdis q̃ inuāmētū qꝰ ex eiꝰ ,puenit, ꝓprietate ñ inuenit sufficiēt apprehendi nisi i tyriaca fermētata. eꝰ qdē ꝗm modernos in. 10. an. pficit fermētatio. ꝗm ⁊o ga. i. 10: ꝗm diuersitatē regiōis i calidiate ⁊ frīate. Apud tp aliquos modernos ꝓpat ipsius inuāmētū pꝰ fer mēles qꝰ ga. ñ cōsentit. Et si dcm fit ipsā post fer mēses fieri ifantē dīa. 127. Sic itaq; sentiāt priores ñ ex icomenieto q̃ ex actione ⁊ passione simplicium ꝓiūctoꝝ i vnā post longū tpe cōsurgat ⁊ fermēt, ꝓpetas i tyriaca: ⁊ filibus: q̃ depellat venenosa spm ⁊ calorē ēt cōsortādo i natū: quare inuāt, ꝓpē illud sup Zrietatē facientia fria ⁊ calida ⁊ vicit ⁊tutes coꝝ. ⁊ ō sciēdū q̃, ꝓprietas pōt accipi duplr. ,pprie qdē ꝗ q̃ ipsa veri⁹ repit i rebꝰ, pductis a nā: ceu expositū dīa. 21. aut ip ꝓprie ꝗ q̃ndā filitudinē: ficē ex applicatione rex ingrediētiū tyriacā scā p artē: vbi soꝝ ita ñ fuat ad orbē aspect⁹ nisi ñ sortita cōtinēs dicat illō aut crīnia lumiarū i locis deteriatis ⁊ cū tpe cōuenīēti vt mfat dīa ñiti. qꝰ āt i ea ⁊ in ei⁹ cōpari cōsurget tādē aliq, ꝓprietas oñ dit: qm ñ operatio tyriace fieret, ꝓpē simplicū cōplexionē solā ⁊ ñ pp compōes ex q̃ p⁹ tpe diutinū elenat, ꝓprietas: tyriaca recēs soꝝ efficacior ⁊ vtilior ꝗm. a. fermentata. Cui⁹ qdē Zriū iaꝗ apparuit cū recēs pauci extet ita numēti. Adhuc sit tyriaca depelleret venena p q̃litatē solū seu cōplexionē: ⁊ tunc sacēt p Zrietatē ita q̃ ea vena ñ corrūpet calida. Eꝰ qdē Zriū apparet. Cōfert. n. venenis magnifice calidis vt spētis ⁊ filium ⁊ fridis vt scorpionis. rursus filē vt de colore ⁊ odore constructis q̃ artē ēt ⁊ de tyriaca. ꝗ bi, ꝓprietates bñt primo fa. Color ru. sanguinē ad cē movere ⁊ fluxum iducē: ⁊ ō, pbibet ne res intuat ru. ex cui⁹ naribꝰ defluit san. ꝗmo prima. Citrinꝰ āt confert icterīcis. vñ tertio. 15. dī q̃ patiētes ictericiā iuuanī per considerat onē in rebus citrinis. Illud enim monet nām ad expellendā nām citrinam totam ad cutem.

Similiter ⁊ odor ⁊tute quādā occulta vī matricē in cutere in motū. Itaq; vtcūq; in tyriacā ⁊ similia consurget post spacū nō pua, ꝓpetes. qꝰ ⁊ altera signāt arte ꝓdicta vt scorpiōes: apes ⁊ q̃ taliū. Scias quoq; si q̃ venenis obsistere sui ꝓplexione ceu corpa calida frīs vt castoreū albū dyanacardinū ⁊ cē. aut, ꝓprietate fic mus napelli: vermicul⁹ gdā i eiꝰ nascēs radice: ⁊ vt dicūt tyriace del coꝝ fortādi pure biscictus aux ⁊ diamusc⁹. Aut vias ⁊ meat⁹ coāgulando ne ipsa coꝝ pgāt vt i terra figillata ⁊ q̃ ipsā adiuuant ei ,iuncta vel mēbroꝝ superficies viscosas ⁊ vncturosas reddēdo venenū ,uiscatū ad coꝝ, pbibeat accedē qꝰ burꝝ multū: oleū: nuces: auellane: ⁊ taliū ceū opāt. aut ipꝗ calidū scitādo vt moueat in Zrietatē ⁊ venenoꝝ resolutionē: ceu ola calida ⁊ ficca subtilis aromatica: ⁊ coꝝ marie ꝓfortātia. nosce ipsū tyriacā nō solū operi spulsionē venēoꝝ pp, ꝓpetatē ꝗ surgētem ex simplicib⁹: vex ēt operātōes ꝓplexionales q̃ ipsius inuāt ⁊ pficiūt, ꝓpetate. vñ ō medicis corīdis. Impa gnāt medicoꝝ ipiri potātes calidiate tyriace ⁊ mitridati fore itēfiorē illa q̃ diatrirō pipeō: ⁊ dyaciminī: et ō ō tyriaca ⁊ mitridato exhibeat quātitatē medij aureī: ꝗ ō illis sur. ātuor. qꝰ tñ ē falsū. Nā i bꝰ q̃ ō medicis corīdis. A. dīc se inēisse calidiatē tyriace i fine scōi grad⁹ ⁊ mitridati aliquātulū ꝗ citra. Est iatio tñ p fundet q̃ ꝓplerio p fermētatōes adipiscīt calidiatē vnētē ab eꝰ qꝰ tñ sylo nō pt ꝓbēdi ꝗ tñ estiatōe artificiali ⁊ exprimētali: qꝰ oñdit imutatio grādis quez ēāt i coꝝpib⁹ assūpta. Propē ārtū gdē ad pmū qꝰ dōs appuit: qm Fapio actōes ponēs tyriace pūcire p ꝓplexionē cōes resultātē ex simplicib⁹ q̃ eiꝰ qdā nō fī erēt, ꝓpetare cū iā diri tiriacā nō facē q̃ādā actōes sua ꝓpetate. Sꝗ id igt repudians estiatine tyriacā operi p simplicē ꝓplexionē miscibiliū aut fuit opinīōis q̃ ꝓprietas ēēt ꝓplerionū aliq̃ pria vt visuꝗ dīa. 71. Ad aliō ēt qd dōs appuit: qm illō verificat magis i ꝓpetate nāe accepta q̃ totalit resultat p nāꝗ ablꝗ artū ad miculo. ea ⁊o q̃ consurgit iitialr ab arte, ꝓpetas ex fiat vt dcm ē filitudiaria nō certa q̃ pozē imitat vt ars consegt nāꝗ Resultat. n. vt dclarat ē ꝗ aliqē modū ex simplicib⁹ medicamib⁹ componēnt⁹ tyriacā fī cut ⁊o, ꝓprietas ex simplicib⁹ eiꝰ relatione ad aliqē orbis fitū. ad aliō dōm q̃ ꝗ, ꝓprietas pricipalit ⁊ pfecte introducat p nām initialit ⁊ ꝓnr pt vigore artis fī scitari nām imitādo. Et sicut imitatione ipsā nō consegt: ꝗ multū laboret ita concessū, ꝓprietatē q̃ arte taliter consurgit nō certā ꝗ similitudiaria magis existē Ad aliō dōs ꝑdicti fei adiectis q̃ nihil operat vltra suā spēm i ⁊tute, ꝓria alteri⁹ vigore tñ agit vt calidiatē ⁊tute ignis ex aere aliquā gnāt ignē. Ad aliō dōs q̃ concessū ē a ghaslādā alchimiā ⁊ificari: ⁊ aux ⁊ argētū arte posse construi ponētib⁹ oia metalla i vna cōi care nā, ꝓpinq̃ neq; vñ i magis differe ⁊ min⁹. ⁊ q̃ fuit velut corpa q̃dā egra quoꝝ sanitas ⁊ pfectio arte egrīt vt i coꝝpib⁹ aiati. vñ Cōmē. 3. ō aia dīc ō multis artificiis q̃ videt ēē possibilia: ꝗ fuit cāꝝ ignoratū: ⁊ bi gra: alchimia. Q ō oñdit modus gnationis duplex aliquoꝝ per nām ⁊ artē ceu scorpionū ⁊ fimi miliū. vñ. A. 15. ō sialibus Ipꝗ amicū habui q̃ fecit scorpiones q̃ alios postea gnauerunt. Et iā testificati sunt mihi duo amicoꝝ fideles argentū arte decoctionis fecisse vex oi examine non tñ inde lucrari agte

Wod tyriaca diatesseron conferat morsui, ceu nisi rabidi oñditur. Scribitur nāq; ārto sexto

Dī q̃ tyriaca diatesseron vehemēter ē conferens morsis a cane rabido. Adhuc qꝰ iest gribus in erit ⁊ toti: cū totū non fit aliō q̃ ptium cōgerici. Cōmētator phy. prio. Sꝗ grib⁹ dis ex qꝰ componī dicēdis bmōi medicamē iest depellē venena ⁊ morsib⁹ canū vt tradūt conferre. Rursus: qꝰ calorē seu spū consortat vrinā, puocat: venenū exiccat morsui conferet rabidi cani: ⁊ talis ⁊o ē hec tyriaca cū ex calidis ⁊ siccis vrinatis ⁊ diaforeticis construat. amp. illud qꝰ ē acutū vlceratiuū ⁊ vir⁹ ad fozas tractiuū cōfert potissime vt tradūt. id āt medicamē bmōi existit. ita qꝰ tyriaca diatesseron morsib⁹ canis confert. In oppositū: qm neq; serapio: Rasis Maiesub. A. aut Mesue quos vna nō ē, ꝓria mā insufficiētes ponē innamētū istius tyriace in morsib⁹ canis rabidi scriplere. Adhuc aut confert cōplexione vel ꝓprietate. nō qdē complexione cū ipsa calida fit ⁊ ficca: ⁊ venenum b⁹ calidū extet ⁊ siccū. Q il āt cura pficit ꝗuo exiccāt ēt ⁊ iflantur morsi veneno tali. Neqꝰ, ꝓprietate cum ven⁹ repisk in simplicib⁹. nō āt in cōpositis nisi fortassis i medicis solēnib⁹ q̃lis tyriace magna mitridatū ⁊ confectōes ō musco dīs prīori. Ipsa nāq; gnātōe introducit q̃ nāe ⁊ nō artis ē effect⁹. Igit tyriaca diatesseron morsui non confert canis rabidi Propter primū qdē licendū q̃ tyriaca ē multiplex fm diuersitatē componētiū vt visū dīa. 127. Cui tñ illud nomē, ꝓprius convenit. Tyriaca ē magna andromici aut Ba. in quā caro ingredit tyri serpentis. vñ nominationē ē sortita. Que āt hāc nō suscipit metaphorice dī tyriace vt q̃ diatesseron eo q̃ ad illius filitudinē venenoꝝ depellat nocumēta. Dī āt a dis qꝰ de interpta ⁊ tessera quor. ide diatesseron. i. de quatuor Nā pter mel decopulatinum q̃tuor medicis aū construit ceu gēriana astrologia lōga myrrha ⁊ thure cuius dosis ē aur. i. Quidā ⁊o loco myrrhe posuerūt costū amax. Alij vero contū addiderūt. Nicol quoq; refert quosdā prioribꝰ adūasse fenugrecū nigellā: zedoariā dyptamū cācdreō pigamū ⁊ adhuc alibi gūmi hedē ⁊ calcātū vstū. Que priores cōiter grecoꝝ ⁊ arabū rōabilr obmiserūt dicētes ipsā passionib⁹ frigidis mirabiliter cōferre ut vētositati ⁊ concissioi vētris ⁊ intestinoꝝ epatis ⁊ splētis: doloribꝰ epatis pcordioꝝ tremori pūcturis reptiliū vt scorpionū ⁊ aranearū: ⁊ potib⁹ venenosis ⁊ marie frīs. Modus aut canis ē dētib⁹ ipsius apphēsio gb⁹ plerūq; solutio iducit continui ōterior exñs. Interoū āt mīme vex is interficit humiditate tñ salivali. Est āt canis rabidus aial cūctis vlr redditū infidistiuū cū primis ēt familiarib⁹ domestīcū ex neiꝗ obnoxiū custodie aut venationi deditū. Rabescitq; aut ex cibis et potibus corruptis: aut cadaueribꝰ et ago putridis ita vt būores ipsius in mlsam conuertant adustꝗ vel ex aere. Q ō fm. A. et viaticum marie contingit autūno et vere. Calor nāq; estatis humores adurit: frig⁹ ⁊o vehemēs e. a ad nigredinē declinare facit. Alij tñ scribūt id in die b⁹ canicularibus marie contingere: hyeme ⁊o q̃ pax quc satis possunt concidere: cū finis vni⁹ tpis alteri⁹ similetur exordio: ap bōx prima. Rabidi aūt fūt canes non solum: ꝗ et lupi vulpes: fimie: mustele: ⁊ quādoq; muli. Cuius qdem rabiei signa et discretionis inesse vel oppositio: auctores notant

q̃plurima. fili⁹ ⁊ motū. cū. n. ꝓcedit tpe significatio
nes appent terribiles ⁊ mirãde ceu pauoꝛ aq̃ lz eam
appetãt vesicmẽt ⁊ vlr ligdo ⁊ formas vt speculare ꝑ
fantasiam: lgrãtq; interdũ vt canes. mingũt et qñq;
pinguedinẽ in q̃ res carno⁹e mirabiles ac fi cẽnt ala
lis ⁊ q̃ñ catuli appent: et alia b⁹i versuta ꝓtigũt syn
thomata: virq; vnq̃ euadit qs cũ venerit i pauoꝛes
aq̃. Jã nãq; in corde veneni malicia ē infta: Juxta il
lud trãsfiguratõis ouidij: Nec trepidatis auxiliatur
ego. Viros tñ duos recitat. a. ex hac enasisse dispõe
nõ tñ a cane fuerũt mozsi rabido imediate: verũ per
boiez ab illo mozsũ. Propk fm Vo sciẽdũ q̃ cõ
ter estimat tyriacã diatesseron mozsibus b⁹i cõferre
q̃re et Nicol. in eius exp̃sit antidotis ãbobus. Vt
fortassis euenit vel qꝛ gẽtianã ispezit bis cõferẽtẽ ma
gnifice: aut cõlisus fuit i addãtõe medicinaꝝ quã sup
illustriores ꝓiecit in hãc cõfectionẽ. vñ qd de hoc le
tiendũ manifesti⁹ appebit ꝓñr. Quidã Vo posuerũt
hãc cõferre mozsi a ꝓprietate: qd vanũ est dicẽ. tũc.
n. in q̃libet eẽt medicia ꝓprietatẽ cõpõsita assignare:
cui⁹ salsitas põt ex dzia anteriori appere: atq; in po
sterũ ex dicẽdis. Propk tertiũ qdem ꝑmitus Vites
apiak q̃sti: deinde b⁹i gra subdak an in ꝓncipio huic
cõpetãt solutiua ⁊ tandẽ cã quozũdã accñtiũ mozsis
ꝓbabiliẽ: his ꝓtingẽnũ assignek. Propk igit b⁹i p
mũ sciẽdũ q̃ b⁹i. yriaca diatesseron nõ ꝓsert mozsis in
uamẽto de quo fit curãdũ ⁊ ꝓpe qñ fuerit a colerico
assumpta: imo fortassis nocebit in ãplius cũ vehemẽ
ter calida fit ⁊ ficca. Et iõ sibi vt appuit illustriores
medici hãc Vtutẽ mime ipzessere: verũ alijs multis
medicamib⁹ ⁊ tyriace maiozi. Si ãt cõsert aut pueris
teneris ⁊ pinguib⁹ calefaciẽdo ⁊ exiccãdo venenuz
b⁹i: ⁊ spũs consortãdo vel gẽtiane, ꝓpetate cũ ipsa n
totalik in hac corrũpak medicia: neq; pdurãs ē adeo
cũ fit vehemẽter calida ⁊ ficca vt ipsa maturatione ⁊
fermẽtatõe ceu tyriace maiozi, ꝓpricras ifurgat dzia
ꝓmissa. vel vrine, ꝓuocatõe ac vlr supfluitatũ de p
tibus itrinsecis ad extrozũ eductõe. vñ ⁊ cãtarides
cũ vrine, ꝓuocatione ⁊ sanguis pp vesice excoriatõz
eductõe laudãtur ꝓcipue. Magis ãt cõsert cũ sup lo
cuz ẽplastrak adeo q̃ calida nõ pax exter ⁊ ficca iflã
matia: vlceratiua ⁊ attractiua. nã vlceratio ⁊ attra
ctio ad extrioza mor ꝓcipk ita vt vẽtos: loco applicẽt
mozso: ⁊ deide acuta vlceratia vt alleũ: cepe: ⁊ syna
pi: eruca ⁊ q̃ taliũ. Quare nicol. i antidotario maiozi
ꝓcipit mozsib⁹ tyriaca Vya. vt ẽplastrũ iponak. me
dicina Vo pre alijs b ab oibus laudata ē ea quã gu.
cõscripsit monteo: ipsãq; cõposuit Galanus vetus q̃
oẽs medicinas virupabat p eã ita vt nullus mozsek
g hac. 40. vterek diebus. Cui⁹ gdẽ ꝓpõ: Rec. cine
ris cãcroꝝ fluuialium adusti i rase expofito ex ere ru
beo p. io. gẽciane p. 5. tbaris p. i. cuius dos ē cocle
ar. i. magnum: pulverizek sup aquã ⁊ non bibatur ex
ea minus dragme tres mane fm. a. i ieiunio: ⁊ sero.
Alig Vo duas erbibẽt dragmas: nõnulli vnã tantũ
cũ pauoꝛ nondũ appet aq̃. astadion ãt exp̃imẽtato: fz
aggregatoꝛẽ ꝓcepit hãc medicinã ꝓstrui cũ fol fuerit
in leone: ⁊ luna. 18. post ꝓiunctionẽ ꝑrãfinũ nocte
b⁹i tñ confectio diuersificatur apud plurimos i nũe
ro medicinaꝝ ⁊ pondere. Sup locũ ãt firmabat ga.
hoc emplastrũ. Rec. aceti kist. i opoponaci vncias
tres picis libr. i. aggregẽtur: ⁊ inde locus ẽplestrek
mozsus. Propk fm istius sciẽdũ q̃ almãsoꝛ. 7. p

cipit in ꝓncipio curatõis tali⁹ ventrẽ cũ pillis ⁊ me
dicis nolentis i caplo mlie solue incipe. Ꝓ Jziũ videk
scribi q̃rto sertu. vel nõ oꝛ i dieb⁹ ꝑmis vt ꝓpes ad
cãandũ lgrãtq; interdũ vt canes. mingũt et q̃ñq;
pinguedinẽ in q̃ res carno⁹e mirabiles ac fi cẽnt ala
lis ⁊ q̃ñ catuli appent: et alia b⁹i versuta ꝓtigũt syn
thomata: virq; vnq̃ euadit qs cũ venerit i pauoꝛes
aq̃. Jã nãq; in corde veneni malicia ē infta: Juxta il
lud trãsfiguratõis ouidij: Nec trepidatis auxiliatur
ego. Viros tñ duos recitat. a. ex hac enasisse dispõe
nõ tñ a cane fuerũt mozsi rabido imediate: verũ per
boiez ab illo mozsũ. Propk fm Vo sciẽdũ q̃ cõ
ter estimat tyriacã diatesseron mozsibus b⁹i cõferre
q̃re et Nicol. in eius exp̃sit antidotis ãbobus. Vt
fortassis euenit vel qꝛ gẽtianã ispezit bis cõferẽtẽ ma
gnifice: aut cõlisus fuit i addãtõe medicinaꝝ quã sup
illustriores ꝓiecit in hãc cõfectionẽ. vñ qd de hoc le
tiendũ manifesti⁹ appebit ꝓñr. Quidã Vo posuerũt
hãc cõferre mozsi a ꝓprietate: qd vanũ est dicẽ. tũc.
n. in q̃libet eẽt medicia ꝓprietatẽ cõpõsita assignare:
cui⁹ salsitas põt ex dzia anteriori appere: atq; in po
sterũ ex dicẽdis. Propk tertiũ qdem ꝑmitus Vites
apiak q̃sti: deinde b⁹i gra subdak an in ꝓncipio huic
cõpetãt solutiua ⁊ tandẽ cã quozũdã accñtiũ mozsis
ꝓbabiliẽ: his ꝓtingẽnũ assignek. Propk igit b⁹i p
mũ sciẽdũ q̃ b⁹i. yriaca diatesseron nõ ꝓsert mozsis in
uamẽto de quo fit curãdũ ⁊ ꝓpe qñ fuerit a colerico
assumpta: imo fortassis nocebit in ãplius cũ vehemẽ
ter calida fit ⁊ ficca. Et iõ sibi vt appuit illustriores
medici hãc Vtutẽ mime ipzessere: verũ alijs multis
medicamib⁹ ⁊ tyriace maiozi. Si ãt cõsert aut pueris
teneris ⁊ pinguib⁹ calefaciẽdo ⁊ exiccãdo venenuz
b⁹i: ⁊ spũs consortãdo vel gẽtiane, ꝓpetate cũ ipsa n
totalik in hac corrũpak medicia: neq; pdurãs ē adeo
cũ fit vehemẽter calida ⁊ ficca vt ipsa maturatione ⁊
fermẽtatõe ceu tyriace maiozi, ꝓpricras ifurgat dzia
ꝓmissa. vel vrine, ꝓuocatõe ac vlr supfluitatũ de p
tibus itrinsecis ad extrozũ eductõe. vñ ⁊ cãtarides
cũ vrine, ꝓuocatione ⁊ sanguis pp vesice excoriatõz
eductõe laudãtur ꝓcipue. Magis ãt cõsert cũ sup lo
cuz ẽplastrak adeo q̃ calida nõ pax exter ⁊ ficca iflã
matia: vlceratiua ⁊ attractiua. nã vlceratio ⁊ attra
ctio ad extrioza mor ꝓcipk ita vt vẽtos: loco applicẽt
mozso: ⁊ deide acuta vlceratia vt alleũ: cepe: ⁊ syna
pi: eruca ⁊ q̃ taliũ. Quare nicol. i antidotario maiozi
ꝓcipit mozsib⁹ tyriaca Vya. vt ẽplastrũ iponak. me
dicina Vo pre alijs b ab oibus laudata ē ea quã gu.
cõscripsit monteo: ipsãq; cõposuit Galanus vetus q̃
oẽs medicinas virupabat p eã ita vt nullus mozsek
g hac. 40. vterek diebus. Cui⁹ gdẽ ꝓpõ: Rec. cine
ris cãcroꝝ fluuialium adusti i rase expofito ex ere ru
beo p. io. gẽciane p. 5. tbaris p. i. cuius dos ē cocle
ar. i. magnum: pulverizek sup aquã ⁊ non bibatur ex
ea minus dragme tres mane fm. a. i ieiunio: ⁊ sero.
Alig Vo duas erbibẽt dragmas: nõnulli vnã tantũ
cũ pauoꝛ nondũ appet aq̃. astadion ãt exp̃imẽtato: fz
aggregatoꝛẽ ꝓcepit hãc medicinã ꝓstrui cũ fol fuerit
in leone: ⁊ luna. 18. post ꝓiunctionẽ ꝑrãfinũ nocte
b⁹i tñ confectio diuersificatur apud plurimos i nũe
ro medicinaꝝ ⁊ pondere. Sup locũ ãt firmabat ga.
hoc emplastrũ. Rec. aceti kist. i opoponaci vncias
tres picis libr. i. aggregẽtur: ⁊ inde locus ẽplestrek
mozsus. Propk fm istius sciẽdũ q̃ almãsoꝛ. 7. p

demonibus imitat. Cũ. n. vlius spũ fretus b⁹ cõtra
ꝓtio ac occurrẽs ligdis ⁊ terrũs imaginẽ repũtãtibus
canis similitudinẽ in cui⁹ Vtute egrꝰ facit videre. Et
qꝛ mlic⁹ b⁹ pauoꝛ ⁊ hinc timozẽ icutit vehemẽtẽ. q̃re
medici ligdã q̃ trepidati assumũt iubẽt occultari per
cãnclũqz fugi. Recolo nãq; cũ furore quodã i cõna
lescẽtis turbarer mihi ex corruptõe imaginationis ac
cidisse vt oẽ visuz aria viderem mei mꝗer defuncta.
Silr cũ dia in ignẽ ꝓstasse erectis oculis appuit fu
mus subniger alt⁹ q̃ p motũ circulare a supi incipiẽs
euanuit ⁊ deorsũ. hoc sigdẽ, ꝓpõtõale tãgit methaus
roꝝ. 3. cuidã vt antiseroni eriti fz Galexã. accidisse õ
biliter ⁊ nõ acute videẽti: tãq̃ sp imẽti idoluz ipsi⁹ ex
opposito ãticedẽ. Forme Vo i piguedib⁹ in vrinale
decisis repũtãtur: qꝛ oẽs elicit effect⁹ fortitudie agẽ
tis ⁊ mãe aptitudie qõ b ꝓcidit cũ id venenũ calidaz
fit ⁊ ficcũ vehemẽter acutũ fibiqz aff mitatũ. Q ẽ nã
qz qõ deducit ab aliquo ei⁹ notã obtinet a quo, pduci
tur. Nã orta ꝓncipij ꝓtestãt i tegm. mũ ẽt i q̃ repri
tak effect⁹ ẽ subtilis bilis ꝓ facili passibilis opõ gal.
pp qõ effect⁹ formis vriqz canũ ꝓsimilat⁹ poterit in
vrinali cãri quo ãstaro dissolutio accidit vt tibi ap
pear residere. Jd ãt pluedet Vt⁹ semis ifoꝛmatus ⁊
vrine dispõ in fiala vt denotãt granula magis supi⁹
vrine iferi⁹ vel in medio entis reumate ptei ꝓnter p
curi. similiter ipostasis circulusqz cũ alijs contentis:
Propter q̃rtũ Vo ad primũ dõz. Galogk fz alio
rũ opinionẽ Mod⁹ nãqz ipsi⁹ ẽ cũ aliqd nõ affirmet
scribẽ dẽ sert: ceu q̃dã ipsius indicãt: pter, ꝓnostica
Hippocratis attributa, ꝓnosticis. Ad aliõ dõz q̃ pti
b⁹ tyriace dia. nõ iest nisi vni sere vz gẽtiane vt ꝓferat
mozsis: pp qõ si aliter, psit nõ ab alius ipsi⁹ cõponẽti
b⁹: fz ab isto sit tñ. cui⁹ gdẽ iã dat⁹ mod⁹. Ad aliud
dõz q̃ in gb⁹ ipsa ꝓstet auxilia in alijs fortassis mime
hec ẽt perfectioꝛ dcã sũt mõ plurimis alioꝝ medica
minũ ꝓsurgẽ. Quare nõ huic multũ ascribẽda talis.
Ad aliud gd dõm appuit. Nã ꝓcessũ ē bui⁹ tyriacã
exterij⁹ appositã mozsis cõferre ꝓcipue. Ad ea ẽt que
alteri⁹ ptes gd dõm visuz: qñ gratiosissimũ medico,
rã ꝓsiderãtes nullũ aut q̃ quã iuuamentũ isti⁹ medi
camis fore mozsis id expliceꝛũt mime. Ad aliõ dõm
q̃ si gd cõferat ꝓpone ⁊ q̃ꝛ mirãtum: ⁊ nõ, ꝓprietate
cũ ipsa carcat nisi ea sit q̃ gẽtiane mirifice i hac pũctu
ra laudate.

Differentia. 130.

Mod in scabie non cõpetat phlomia oñditur
Galen. eã mime ꝓcipiente q̃rto septiu. quẽ nõ ē
ifficientẽ ponẽ cũ ceteris pricularioꝛ erute
rit. Adhuc phlebotomia est eũo q̃ debek bõoꝝ edu
cẽs q̃rta primo. fz in scabie hu. nõ abũdant eq̃liter: i
mo humoꝛ adustus aut salsum phlegma magis. tur
suz vñcũqz repit mã inde agẽ p ꝓuenictia loca: apho
ris. prima. cũ medic⁹ sit imitatoꝛ nãe: fz ea p cutiz re
pitur ducere q̃ vna eũonũ extat laudabiliter cretion
tiũ vt sudoꝛ ostendit. Palin: qñ san. fuerit bon⁹ pau
cus ⁊ hu. multi mali phlebotomia bonũ rapiet ⁊ ma
lũ relinquet: ꝓio q̃rta. b⁹ aũt eucit in scabie cũ extet
spẽs lepre. Et esdẽ rõne qua coitus, phibek ẽ eo q̃
mouet mãm ad exterioꝛa ⁊ excitat vaporẽ putridum
calidũ adueniẽtem ad ptem supficiei cutis in q̃ putre
scit q̃rto. 7. ita ⁊ phlebotomia qꝛ motũ ẽ humoꝛib⁹
cãt ex eis vapoꝛes eleuando ⁊ fumos. Quare q̃rta p
mo. Minutio ē tutãs donec gescak ⁊ iõ phlebото-

matis itercidit somn⁹. Jtaqz i scabie nõ ꝓpetit phle
botomia. Ja oppositũ breuiariij sexto. Euẽtus sca
biei fit ex sanguine grosso q̃ putrescit. Quapp fit icep
tio curatõis ei⁹ cũ phlebotomia. Ait Theodotus pri
scian⁹: phlomo ptius sub gemis detractõe subueniẽ
dũ ē ⁊ vẽtris purgatio frequẽter. Rursus in lepra cõi
ter phlõmis ꝓcipit. 17. Dcm ãt scabiẽ lepze spẽm exi
stere. adhuc. ii. de ige. O primũ ē venã scidere nõ so
lũ in synochis se. fz in aliis oibus q̃ in bõoꝝ putredie
In his ãt timoꝛ põt gra se. aduẽire. Jõqz q̃rto prin.
Cõsiliũ meũ in phlõmis vt dimittak q̃tuz possibile.
Sz i scabie vt ad multũ nõ ē fe. suspitõis illatis picu
li. expedit igit in scabie phlebotomia. Propter q
dẽ primũ sciẽdũ q̃ scabies ē corpis vlis supficiei dse
datio cũ puritis pũctura ⁊ vlceratiõe modica. ppea
nãqz iter passiões anũerat cões: cũ fere totã corpis
supficiẽ ꝓriet quo a plurimis differt subcutaneis pas
sionũ. vlcerat ãt nõ psidi⁹ cũ acredine q̃dz ⁊ pũctu
ra pp mirofitatẽ seu bauracitatẽ hõoꝝ acgfitã. Dr
ãt cutis supficialis sedital: eo q̃ nõ sub egritudie cõi
ter: vex in his q̃ ꝓ decoratõe ⁊ actuk. Eapp nosce q̃
scabies duplẽ põt se ebẽ vel qꝛ iterdũ totꝰ cẽtualiter
ipedit actus. Et ista egritudio sepit nãm cũ id rõ exi
stat morbi. Aut nõ ledit eẽo cpatẽes fz vni⁹ solũ pu
ta eã q̃ cutis: et q̃ tñ lesio nõ ꝓsurgit i totũ. Et hic de
deꝰ oratio quãtũ ad corpos extat reliquũ: morbus tũ
quo ad cuti: ce solo iparis q̃ qua digitꝰ ⁊ fi actũ eius
nõ ipedat ptis tñ i q̃ ē ita vt Vtutes illi⁹ actis⁹ ipedi
ãtur, pprie morb⁹ ẽ nõ digiti: fz ptis solũ i q̃ cadit at
tari⁹ scabies actus ipedit corpis vniuersi no sub egri
tudine vex sub ꝓ dcoratõe locak cõiuz. Existit ãt lca
biei ceu pluriũ aliꝝ triplex egritudinũ cã. Primiti
uavelut cibi ⁊ pot⁹ salsi accti ⁊ amari: priuatio balne
ationis mutatõis pãnoꝝ: exercitij ⁊ fricatõis. Ante
cedẽs seu hu. peccãtes in sanguie marie. cõiuncta fiẽ
qa bõoꝝ corrupt⁹ ad cutẽ delat⁹. Propter qõ sci
endũ q̃ mã que i cutẽ ꝓpellit: aut ē corrupta nãlis:
vel ē corrupta putrescẽs. Et fiqdẽ pri⁹ aut ē humosa
terrestris: fm tñ ãplis ⁊ min⁹ grossa ex q̃ pili gnãnk ⁊
vngues dzia. 54. vel bũida vaporosa qõ triplẽ eucit
nã aut ē subtilis ⁊ fic i vapoꝛes isensibiliter foras de
mãdak trãspirãtõe nolate occulte. vñ, pb. gnta. Sẽ
per corp⁹ nrm, ꝓprius quendã tepidũ vaporẽ emittit a
sc uerẽ calefaciẽtẽ, ꝓpiquũ. vel grossa q̃ sub cute re
mancs affecta calido corpis ex extrisece. Dymonis
Vtute in pediculos ꝓuet uk. Aut media q̃ i udoꝛes
em mk ex. fi Vo exiteriꝛ corrupta virulẽta: vel ē sub
tilis ⁊ tũc ex eo, puenũt fuliures ⁊ pruriꝰ in min⁹ tñ
⁊ magis diuersificata: aut grossa ⁊ ita scabies, aut al
teruta ⁊ fic alopicia ipetigines ⁊ serpigies. Et nosce
q̃ scabies crisis extat iterdũ q̃rẽdã egritudinũ ⁊ ꝑ
cronicaꝝ. Et ē egritudo cõsgiosa. gd ãt fit phlebo
tomia dzia oñsum ē. i64. cũ alijs. Propter qõ fz
sciendũ q̃ alig obmiceꝛũt phlõmiã in scabie adherẽ
tes vt pmissũ ē. Galen. ⁊ qñ phlebotomia cũ fitvlis eũo
hu. debek quãtitate peccãtib⁹. nõ ãt ꝓtrãsãbus q̃
les q̃ scabiei gnãriui. Et qꝛ mã ipsius vi ex venis ex
stere: quoꝝ gdẽ ꝓsect⁹ tertio ⁊ q̃rto, ꝓpositoꝝ oñdek.
Propter Vo tertiũ sciẽdũ q̃ i scabie ꝓpetit phle
botomia: ceu oẽs expimũt vel patak fz oẽs dõmã
alie nõ obstẽt idicatões a Vtute ⁊ ab his q̃ cã ꝓsequũ
tur sũpte atq; ex reb⁹ nõ nãlib⁹ iter Vtutẽ intermedi
ãe ⁊ dispõem. Vt monstrak qñ aut materia eius in

tra venas existit vel extra. Sicqdē pmū cuz amplius hic vñef san. expedit phlomia. Ea enī spius, ppa eño Ro firmat: qm qrto. 7. Mā ex q gnātur scabies aut ē nā sanguis ex cui cōmiscet cola q fortitur ē puersa in mediam aut cōuersa ē pa eius i melizz vel mā cui cō miscet phla salsa bauracbiū. vñ qrto practice: scabies fit ex phlatis salsi cū sanguis melācolici admixtōe Qñ āt san. peccat fingīr: aut ēt alijs pmixtus bñorbus cōpetit phlosis. 2. appens ō ige. Non enī sp ge phlomat ⁊ si pncipalius pp sanguinis multitudinē. vex ēt pp multiā eius vel vtrāq3 pmo qrta. rursus prius op⁹ fit vnāquāq3 cāx efficientiū egritudinem abscidere i regni tertio. talis āt san. pōt eē ānīdictus ⁊ si mediante alio vt ea q ꝓiuncta. Est enī is cā peni tus ānīcedēs. Amplius passioni vniversaliori cura ō bet b⁹ vt vnāqōq3 coaptet ꝓportionali. Phlomis Ro ⁊ scabies vt iductū tales extāt cōuenit itaq3 i sca bie b⁹ phlosis. Si Ro humores ipsā cāntes nō exti terit i venis vex iā ad cutiz ppulsi fueritq3 multuz a sanguie alieni: tūc ñ cōpetit ex oppofito iducti phlo mis. Rursus timeret ne mā corrupta traheret intra venas i ghus āplius putrefacta febrē posset causare Qō cauēdū potissime: cū ea fuerit egritudis indiciū alicuius imo potiuſ trahēda est quātū possibile ad cu tiz: ceu i apatib⁹ ꝓceptū ē fieri creticis. Igit tūc phlo mādū ⁊ ad vnū op⁹ ē i scabie ⁊ pnrita magis farma cia q̄ flebotbōia: cū plm bu. ex ghus cātur distātes facti sint a sanguie: q̄lis ē illa q̄ sanguis dr mūdificatiua cū ab ifectionib⁹ superfluitatū alioꝝ mundando.

Propī qrtā Ro ad pmū dōm: q. a. nō negat flebotbomiā: imo āplius eā facit audiri: cū dicat: Cura scabiei pma ⁊ inclior: ⁊ cū q̄ est sufficiētia est eño cuz eo qō educit bñorē adustū acutū ⁊ salsum phla. Eño vero, ppius debet sanguini marie cū dixit scabiē gnā ri ex mā sangalea colere vel phlati pmixta salso. Ad aliud dōm sicut app nit q̄ lz pncipalit expetat flebotbomia pp bu. eq̄lit abūdātes debet vt iductū bu. ēt ꝓristantib⁹: dūmodo extitcrit itra venas cū sanguis abundātis. neqz qñ debet bñor extat coleric⁹ adust⁹ oio aut salsus vel sangui pmixtus. Ad aliud dōm q̄ ille b ppocratis pmo audiēd⁹ qñ expulsio fit cretica velor ⁊ violēta a nā q̄lis nō ē scabies q̄ si talis fuerit vt dcm est qñq3 a flebotbomia cessādū. Oz eni pmi tus totū eñare flebotbomia cū opus existat ne san. p āplius corrūpat ⁊ q eo: pi destruat superficiale. Ad ali ud dōm p iterēptionē mioris assumpte. Nō enī i sca bie sp est bon⁹ san. ⁊ paucus: alij bu. multi extant ⁊ pauci. tūc eni expetitur magis farmacia q̄ phle. Scabies ēt lz dicatur spēs lepre multū iterius differt ab i psa cōuenit tñ in superficie corpis magis cū vtraq3 fit egritudo cōtagiosa ⁊ corpis ipediat superficiē. Ad ali ud dōm q motus ⁊ perturbatio facti p flebotbomiam non sunt tārī vt g coitu cōtingunt. Aut flebotbomia eñatur cā scabiei futura. non autem coitu: verum po tius multiplicatur, ppter sumum putridu3 a coitu di sperſum per omne.

Differentia. lxii.

Qod solutio continui ad interius penetrās cranei nō possit sine ossis elevatione medicis ri oñditur auctoritate oium scribentiū ⁊ opā tium fere. Ba. qdem pmitus sine serti terapentice. Albucasim in eius pte scēa operationis manualis: balubbatis nono: pract. qrto quinta. Et collz. 7. bi nāq3 ⁊ vt vna fit dre ceteri ꝓueniant vt ossis fiat ab latio circumstātis. Adhuc mōstrat rōe p topicā: Si qō minus vt iesse aderit ⁊ qō magis. Minus autē vt cum os alioꝝ ptiā a cranео fuerit idebite restaura tuz ⁊ ligatū: cuius fractio vsqz ad medullā penetrat q oportet restauratōz ⁊ ligationē iterare: ne sanies medullā cum osse corrūpat. Sed hoc pp accidēs fa peruenīre oz gerere. Cū igt in quodā alioꝝ ossiū cō tingat pretactū: qrto magis i osse capitis: cū nō pos fit ligari ⁊ restaurari vt alioꝝ ptiū ossa: multo igt ma gis. Rursus si fractura fit pus capillaris dicta Ro tui pp grossitiē ptiā circūstantiū medicie vsqz i pfundā nō poterit puenire i regni. ⁊. 7. de mge. Neqz ēt mā ꝓlapsa ad iterius ingrossata poterit per b⁹ i scissurā p nam educi. Amplius si dicit q b⁹ mediciatio solutio nis ꝓtinuitatis fiat medicis vt emplo aut vnguento abstqz ossis attractione oportebit q medicis hec sa niē gnātā extrahat ab interiō ad ex: Qō nisi duobus aut trib⁹ poterit euenire modis. Nam vis attractio tertio nātū fit aut Brute q̄litatis q̄z magnes ferrum ad se ꝓducit vel ꝓtis eius qō ēsāt. Nō qd est primo eo q Ro specifica ē potētia q̄dā nātis ꝓtis introdu ctione forme in mās pm aliquē ad orbē aspectur. 71. forma āt hec introducta q̄ talis operio ꝓsequ artis exi stit: ⁊ ita accētalis. Qēo eni forme accētales sunt ac cidētia, ppter q Brute non poterit ē contingere spe cifica. Neqz a vacuo qz vt actus euenist ꝓtis cūstionis oz eē attrahēs qō subtilius ⁊ vas cōtinēs: nō āt dispergēs: que nō reperiunt i empto aut vnguen to forinsecus applicato. Neqz ēt pōt saluari b⁹ p ca lidū attractio: qz hec est ipsū ad iplendū vacuum at tractio primo prima. Quare nullo modoꝝ est hmōi attractione saluare. Itidē in ossis fractura non solum exterius: vex etiā interius mala introducitur ꝓple xio: que sanari non poterit nisi eadē remoueat. Qua re medicinā oportebit ad locū interiorē puenire. mo tus āt attractiue medicie secedit ab illo. Palin: vul nera ois preter contusa debent exiccari. io7. Exicca tiuuz āt se tenet cum frigido eo q siccites maio: q̄z ō bet reddi corpus frigidius q̄z oz prima pmo. Quod āt tale sorame vulneris obturabit amplius ⁊ saniem ipellat interius. Igitur opus sit os eleuare. Huius quoqz oppositū nondū quis fide dignus auctoritate cōfirmauit. Rationibus tñ ⁊ exprimēto pōt nō parā cōuinci. Emperia quidē: qm cum cuiuslibet fit adde re quod deficit etbicorum primo: quidam talia operantes bodie laudabilius ⁊ abstqz minoribus ꝓcisio nibus curant primis. Ratione quoqz: quoniā quod pranioꝝ infirmo adducit accidentia nō dz administra ri. hmōi est ossis elevatio cranei. Segtur eni nō pa rum dolor cerebri cōis: cōtusio: spasmus: ⁊ mors lz ita vt testātur sapientes premissi. Adhuc in percus sione cranei pmitus occurrit fractura: postea bñorū decursus: deinde mala ꝓplexio: quā quidē in oi cu ratione vt dicūt primitus oz remouere. Hoc quoqz agit medicina supposita. si āt ossis elevatio: imo hec ꝓplexionē deteriorē amplius iducit. Quare emplis vel vnguētis ifistendū abstqz ossis elevatōe. Pro pter pmū qdē sciēdū q solutio ꝓtinuitatis fine sparsi omnibus aduenit mēbris etiam sanabilis nisi cordi. Illud enī solutionē nō tolerat continui. 87. Aut ni si ad itimā ptis itrisece peruenerit vt ad vētriculos cerebri vel pfunditatē epatis: apbortismoꝝ serta. ad hanc enim imoderatus sanguis prosequitur exitus

Ba Ro stbidē. Incisionē cerebri vidi sepe sanari. se mel. n. in Nubia ciuitate samarie quandā q̄z magne ⁊ pcue icisum cerebrū bre ꝓsperi ⁊ tñ mortē euadēt qō ꝓtingit rarissime. q gdē solo ꝓtinuitatis pm q di uersis aduenit mēbris diuersis vt aut sortit vocabu la. nā sicut cuti aduenerit dr excoriatio vel scarifica tio. si Ro carni plagē siue vulnī⁹. Cū āt scīs fuerit sa niosum appellat vlc⁹. si āt occurrerit ossi aut cartilā gini ⁊ hoc pm latitudinē vocat icisio. si Ro pm lōgū ⁊ pue fuerit quātitatis dr scissura: si Ro magne ꝓtu sio. Cū āt aduenit tacertis pm latū dr sepatio: si Ro i eoz extremitate pata i corde aut nerno dr ēt sepatio pm longū aut vocat liqfactio ⁊ dissolutio. In extre mitate Ro ipsoz euenīēs vt i corde vel nerno vocat attritio. si quoque aduenerit arterijs aut venis vo cat aptio ⁊ si fuerit pm latū dr icisio vel sepatio. si Ro pm longū scissura nocat. si āt pānculis dr ruptura q si iūcturis vocat sepatio ⁊ dislocatio dzis tactuz. 75. Quid āt sit cranеū ⁊ ei⁹ pō. 39. Deiceps quoqz scīēdū q mōl figure solutōis ꝓtinuitatis capitis cum ei⁹ noib⁹ ⁊ cāe sunt multiplices: qdā nāq3 ipsi⁹ solo ē simplex: ⁊ alia ē cōposita. Siplex quoqz multiplex ē. nā quedā ē in cute tm: alia i cranео q̄ ppe dr fractu ra. istiu q3 aliq̄ puenit vsqz ad mediū cranеū. Est nā q3 ꝓstrū ex duab⁹ ptib⁹ inter se rimulas ⁊ āfractus q̄plures hītibus q̄s ⁊ tabulas vocāt: quoꝝ nonnulli penetrāt vsqz ad iterius oio. Est ⁊ alis durem ēt sol ētes mrem: quedā ē ptā: alia Ro ad medullā puenit cerebri: ⁊ nonnulla ad ventres mortalis indicata. et adhuc aliq̄ ē ꝓtrusus ita q cutis exterior non vt lesa ⁊ iterius erit os fractū aut ēt nō fractū: lz solo ꝓtinui tatis iterius ⁊ contusio. Itē q̄dā ē lata q̄ os frangit i plures ptes: alia m quo ossa cōfracta i iteri⁹, ppellāt marusis dcā. q̄dā subtilis mima q nō appz mīs p en clasturi aut aliqui⁹ ligdi colorati appēdz: mergit. n. i eā ⁊ ipsa dr capillarit. Cōtingit ēt iterdū q cutis aut os non frangit lz i iteri⁹ applicat: sicut vasa metallica qñ fortiter ꝓtudunt: qō in capitib⁹ molliū cuēit pu eroꝝ. Diuersificātur ēt hmōi solutiōes penes illa q bus iducūt. nā quedā ensis pscit percussione auferēte totū os vsquequo i pānculū penetret: q fractura dr oralis. similis. n. ē incisioni ab axis ligno imissa. aut ense incidit uplio: pa ossis tm abstqz pnetratōe oio quā dicūt absolute fracturā: que āt lapide aut alio cō surgit lato dr attritio. Cranеo ēt aduenit quedā pso ratio q acutis ꝓtiugit bu. Fit ēt quedā supi⁹ quedz aī: alia retro: alia dextra: quedā sinistra: ⁊ hæ vnāq q3 pōt penetrare ⁊ nō penetrare. Est sūt composita cū fracture aut solutioni ꝓtinuitatis apa carnis dep dītio: ⁊ vlcus associātur. Propter pm qdē sciēdū q hmōi continui sepatōes diuersis medicātur mōis pm q indicatōes ab eis suscipiūt differentes oiuz tñ solutionū sere modo curationis obmisso capillaris i exēplum marie assumat sicut eā alias padigma indu cit. A. Quā gdem solutōem oēs bacten⁹ scribentes curauere p ossis craneis ablonē ingeniātes se i istro rum pluriū aptoꝝ ad hoc inuentiōe. quoꝝ vnum est stricte ⁊ subtilis aciei acutissime instrm: post qō a liō ꝓcipiūt latius administrari: ⁊ adhuc si oz latius. Est ⁊ i strm aliud serra subtilis ingeniose facta: qua os ser rat leuiter. Aliud Ro qō cerebri seu tripanū dr cui⁹ acutū subingrediēs, ppotrionat cranei spissitudini. q re vt amplius penetret additamētū superius relictum est rotundā ne possit ad iterius āplius puenire. Cuz hoc quoqz istro pforat os pforationibus cerebris: po stea iter eas cū aliquo fit sepatio acuto icidente velut cū qo terebello pforat pietes: hoc tñ instrm exercēt in fortiorib⁹ ⁊ cranеo solidiori. Est ⁊ aliud qd dr lēti cular qm ē illi pe cminēt extremis sicut lēs super qō malleolo pcuti: qō fortissis ē istrm illud ad hoc laudatū qō Bu. collophysol appellās cuz. A. laudauit ⁊ alijs. Ante tñ hoc administrationē si cranеuz nō fue rit patēs ꝓcipiūt incisionē crucialē sup locū pcedē q si san. effunat locū pāno oleo ro. ⁊ vino ifuso inbēr re pleri bonec contrectat ipse. Hāc Ro cranei elevatio nē nisi ad matrē durā pueneriit ꝓcipiūt differri diuti⁹ dzifter tñ estate ⁊ hyeme. qm in hoc primo: i illa autē posterius. vñ albucasis. In dieb⁹ hyemis oz vt stu deas in ablatōe ossis ante diē. i4. pm ocm dispōm Et si ē in dieb⁹ estatis vt, ppes remouē hos aī diem 7. ānēq̄z corrūpat qō ē sub osse ex pānculo: ⁊ hec ac cidētia scua timorē manifeste denotātia ceu colet ac cēsio: amissio itellect⁹: abscissio vocis: syncopis se. acuta: egressus oculoꝝ ⁊ eoꝝ rubedo cū ghus i plu rib⁹ dispōib⁹ non sanātur patiētes. Tpo āt remotōis ossis filt balsab. determinauit si hyeme fuerit opor tebit ptē ossis ante. 14. diē educē. si Ro estus ē aī. 7. ante q̄z predcā patiāt accidētia: nā si illa patiāt curaz nisi adhibeas: tēdit. n. in iteritū. vñ. A. Ne pus fun dat ad interiora oz vt ēbat si fuerit plaga capitis cō plete: quc. s. pdcā non egeat ossis eductē. Aut inci dat vt p: ebibitū si nō fuerit cōpleta ⁊ non fiat occu patio in re staurātōe illius: ⁊ oz vt non tardet illud i estate vltra 7. dies in hyeme vltra. io. ⁊ q̄to fuerit veloci⁹ tāto melius ⁊ longinque ab hoc vt accidant nocumēta magna. Si āt solutio ꝓtinuitatis ad durā pueneriit matrē die prio aut fo ꝓcipiūt meditari mō prelato. Cōsiderātur ēt in hmōi fracturis ne pforatio quedā quā faciūt in loco fiat i quo nerno possit cō curre aut pānculo a cerebro exeūti. Silr ⁊ subtillio rē pfo: āt cranei ptē ⁊ locū vnde sanies liberi⁹ valeat expurgari. vñ ga. Scio nāq3 qm cuiusdā caput vidi muo cui⁹ cranеū fractū erat ⁊ os qō ipa dicūtur passum ē: tūc ipa dimittēt qō in cranеo erat icisio ⁊ eger sanitati restituī⁹ē. Et adhuc innuit. Si. n. cranеum postponeretur necessario pellicule que sub eo erāt pa trescerent primq̄z os solidaret: qz nisi sanie superio ri ad inferius ire sp descensurā incisio non fozet vti lis ossis. Vidi in aliū hūtem sicut prior i capite fra cturā tñ arbitratus sui dimittere os qō supius erat: ⁊ incidere ea que iuxta illud erāt vt sanies locum ha beret fluendi. Cū q3 hui⁹ ossis duriciē ꝓsideratem ⁊ grosiciē vidi magis vtile eē vt os quod supius erat abscinderetur q̄z vt in sanie studiū impēderetur: qm timui ne cerebri moueretur timui ēt nesi istam fora men fieret in ossibus lateraliter existētibus causa hu ius cerebri abscindet ⁊ foras existit. Si sūt queratur posita ossis capitis fractura in cōi vt alii ossium mim me adhereat nūquid dz permitti ceteris conglutina ri vt in alijs fit ossium foras educi. Libi quoqz ō hoc satisfacit. A. inquiens ligamentum super caput non posse vt alijs ossibus administrari. ꝓpter illud ergo necesse os ē subleuare ⁊ fracturā cui est quantitas do nec egrediatur virus sicut ē necessarium. ossa ēt ca tis ab alijs diuersificantur ossibus. Cū. n. frangunt non restaurat natura super ea ozosbotb idest potum

sonte sarcoy dē sic ipsū adducit ⁊ nasci facit sup alia os
sū: imo rē debilē. qd ēt appuit i argutis ex sermone
ga. Id ār qd mouet eos ad ossis icisoēs aut plosionē ⁊ ipsi⁹ elevatōes sanici affuit expurgatio: ne illius
retētōe q̄ sūt cēbri corūpāt. vñ. 7. colij. Si fractura fit i osse cranei vt penetret vsq; ad ea lā tūc necesse ē vt circs scissur ā os removeat vt mēdificari possit a sanie tela ne ipsā corūpat ⁊ si ita ñ fi ēt saneri nō possj: ⁊ si b nfo loco fi inenit q̄ b sacē scias. Propter tertiū ār sciēdū q̄ op⁹ sit medā aliā empiricā dogmatizore pdicto aduersū curā pdcāx solutionū sine ossis elevatōe visū sanare. ⁊ b gdē pficiat cū appositōe solā emplox aut vnguētox abq; ossis elevatōe eio. obstādā tñ ne i cauā applicēt i gb⁹ sua valde p sana iā appēt accētia vt frigidi ⁊ methodici opant b⁹ i medicamib⁹ vt ētes nolā idicationē nisi a morbo ⁊ adhuc prave sumētes. neq; ēt applicētur locis i gb⁹ pp cōtusionē cranei hūores cōcurrerāt ad irra super mēs durā: aut qñ fractura fi penetrat ⁊ cursus fact⁹ ē pdict⁹: qd ex accētib⁹ pōt timorosis notatis ppēdi pmit⁹ igr bis cōditionatis mod⁹ hic ēpic⁹ recitet curatōis duplex exīs. Quidā. n. sen. cessāte pbla modox quocūq; posl. 1: die aut tertiū vel q̄rtā: ēplm ponāt bmōi. Dmū. n. suscipiāt dozicū sine malualinus ⁊ stuppas i illud ifundūt: deide exp̄mūt: ⁊ demū pulueres plātaginis ⁊ filiginis bāt nō vehemēt ꝓtrtox pmit⁹ qdē plātagis puluerē sup stuppe pulullā spgēres imittāt i maiori q̄ntate: deide filigis i minori addunt: ⁊ qdā fm aliqua ptē nigrax fabax grana tosta ꝓtrita mō pdicto: ⁊ sup b puluillā itidē multaq; ista reliq; i pdictū vinaz ⁊ expsa supapponāt diligēt ⁊ dimittunt p. 3. dies aut. 4. ⁊ marie i hyeme: demū vt empli⁹ maz trahāt magis i q̄ fortes vtūtur fermēti emplo. ipsi⁹. n. est mās ex pfundo corpis euellere: deiceps aliquo cōsolidāt cōiori. Hūc ār vidi modū vtilē ⁊ expt⁹ qñq; si tñ alijs mēbrox a capite applicent. sic enī vidi idiotas alibi applicentes spāta ñ paruz i ptē attrahē. Est ār ali⁹ modus artificialior ⁊ vtilior ⁊ cōior iā fact⁹ sarracenis vt post sanguis emoroissagiā tale defup applicet vnguētū. Ob: Recipe gūmi elemi vncias. 3. rasine puriss̄ime vncias. 4. cere vncias. 6. olei ro. vncias. 3. semis: armoniaci vncias 2. terbētī e vncias. 3. dragmas. 5. fiat vnguētū. Ad: b huic fans affine: Suscipe gūmi elemi vncias. 3. opoponacis vncias. 2. bdellij vnciā semis: rasine pini vnciā. i. ce quantū sufficit: fiat vnguētū. Ob ⁊ rōe non minus oñdit ꝓsir: qñ aphoris. 7. Hāc sorti nihil pōt repugnare i expellendis: ⁊ mā fit grossa ⁊ vie stricte Videm⁹ enī cuz nā mām apātis aliqd⁹ expellit locis ēt ossa trāsit. vñ. a. i4. tertio: Hā expellit pus qd est in pectore ad cōcauū: ⁊ hec penetratio nō ē mirabili oi penetratione poris i ossib⁹ pectoris: ⁊ nā sortis ē hic. Et nosce q̄ non bz medicamē applicari cuz prava vt oñsum ē mortis appent accētia sō modo spei salutis: sortificabis ēt ipsa p medicamē adhibitū. Eti: qd malaz nō pmittit sigi cōplexionē aut sientē ipedit ⁊ humorē velspsuz ad interi⁹ sup durā matrē anteq̄ sanietur educit vel sanianis dolorē mitigat: aer ē ipedit ne suo itroitu cerebr̄ alteret: ptes circūstātes ossis elargat ⁊ positicat. oz tamē laudabilissimū administrare i cranei fractura ēt capilleri. Sed h⁹ ireptum ⁊ asidictuz agere vnguētū ēt ab idiotis. Ob filr certiorat non pax cōsideratus diligēter q̄ ipm igrediant

⁊ eox ꝓportione ⁊ maxie gāmi elemi qd attractiuū sufficiēt existit doloris mitigatiuū male cōplexionis pp familiaritatē ipsi⁹ ad corp⁹ nrm correctiuū: q̄ rasa de furzolo a gbusdā vocat alterat malā ꝓplexionē attrahit ⁊ mūdificat. Cera vo ꝓmixtione pstat ⁊ predicta ꝓprīat. armoniacū q̄dē cū terbētina i bis fm tū plus ⁊ min⁹ cōtenta cū pdictis. Et q̄ armoniacum min⁹ ē familiare. calidi⁹. n. ē magis attractiuū: ideo minus de ipso i ꝓfectōes ponit. Dleū gdē ro. predicta cōmiscet: ⁊ sua ꝓpta cōmēsurat q̄litate stipticitate q̄dā ēt ptes cōsolidādo lesas ita vt ex bis cōsurgat qd eqlē ꝓuolū oi lesiuo ꝓsū. q̄ āt possit ante dictem māz extrhē ad ēt oñditur p bali. Nobis gdē p rempt vt ponam⁹ medicinas sō vmbilico ⁊ attrahūt hūores ex corpe ⁊ vt retineat medicia i membris ⁊ attrahat hu. ⁊ vt ponatur sō pede ⁊ attrahat ex capite. multo igr emplm relatū vel vnguētū poterit cū ei fit vis per rimulas meli⁹ attrahē. Itidē q̄ prauā itēdit complexionē alteratōe sbita ⁊ ꝛtinui solutōe. bis eni de causis dolor ꝓsurgit ⁊ accētia plurima sepe iducit deterior vt cerebri ei⁹ elevatōes ad eā q̄ fortes egressionē sebrē spasmū syncopi: ⁊ mortē nō pax: ⁊ b⁹ i non bz eligi supra illud qd id ñ opat. hoc ār cāt cranei elevatio fic idē testātur. Est nāq; cranei cerebri cipe⁹ ⁊ desensiuū. Silr sexto de ige. colosisos qd apud eum ⁊ alios ē instrm laudatū valde: lz cerebro fit min⁹ molestum alijs: non est tū libx q̄ suspitione cā alteri cranium capitis ab eo moueat: i quo tpe caput necesse est fore getuz. Itaq; laudabilior ē medicatio emplis aut vnguētis facta q̄ ossis elevatione iducta: Sz q̄ in isto curationis modo ñ conueniant oēs est q̄ medicamē ignorāt aut qñ verecūdāt a ꝓsueta secta secedē volētes eā confuare illesuz ⁊ elatā. Vana glia eni q̄ circa hereses ē scabie oi difficile gdē sanabile inālū p mo: vel q̄ rimēt hūc nouū sibi modū ⁊ insuetū imitari. vt. n. ait ga. medici cōiter vtebātur post ossis elevationē cranei medicia doloris capitis mingarina. Quidā tñ medic⁹ senior i ciuitate nra solitus est facē sup pelliculas nāq; q̄ sūt sb cranio q̄o demudebat ab osse mox ponebat vnguētū qd ōt effusios. ⁊ sup vnguētū ponebat mel ⁊ acetū mirtū. Ego gdē i hac medicia studiosus erat nec ēt ipsā ab vllo rome fieri vidi nec i audaciā habui vt eā facerē. De hoc tñ si vis testis ero ante deū: qm plēs ab eo cuz hac medicia curati sunt i Asia q̄ ab illis q̄ medicinā doloris mitigatiuā iponebāt. quare volez ipsaz ꝓbare cā i asia ero. q̄ tñ rome nū sum eā postdosui eo q̄ secut⁹ sum chirurgicos romanos. vñ. a. tertio prima recitans hos duos medicatōis modos fracture cranei ait: Per men⁹ posterox pacit maior i columītes q̄ p manus prior: ⁊ ñ ē hoc mix cū ꝓplexio sit ossis ⁊ pāniculi ⁊ ga. ficca. Sic igr apet q̄ ga. dubit suit de Vtute medicamis ne regione Vtus frustrarē. sic ⁊ nūc plēs hi dubitāt sorte ne ita laudabilis appeat effect⁹ vt in ptibus arabicis vbi b modus medēdi originē ꝓtraxit. qd nō oz cū expētia ei⁹ in bis fit Vificata regioni b⁹ ⁊ fortsitā in regionibus ꝓpatis laudabilior est ipsi⁹ effectus q̄ in frigidis summe ꝓpter vnum licet minus nocent ꝓpter aliud. Ducatur ergo hic modus medicationis deinceps securius in vsum. Propter quartum vero ad auctoritatem scribentiuz iam apparuit quid dicendū. Ad aliud dicendū q̄ medicamen oppositum non permittit mām effusam sanieri. ante

eni educit illā. Aut si sanieri incipiat nō redāt sic prava ne q̄ tanto mozat ꝓpe vt q̄ sūt cerebri ledat. In argumēto ār supponebat sanie tā ēt ledētē. Ad alia dicendū q̄ imo Vtus poterit penetrare: tū Vtute nāe iuuata m: dicamie. Mā. n. tpe egritudis ad se trahit medicinā sic cibos tpe sanitatis septio bzeuiarij. tuz q̄ ēt vnguētū sui q̄dā maleebri ⁊ subtili hāditate p tes offit ispiraz ⁊ apit circūstātes. tū q̄ sba medicie i fumū resolua subtilē poterit p scissurā arctissimā penetrare. Pōt ēt mā p scissurā ēt capillarē educi. Si eni ab extrinsecis ad interi⁹ penetrauit vt ⁊ ītrauit ita ⁊ retro poterit educi: pp nām expellētē ⁊ medicamē subtiliās ⁊ attrahēs. Si āt nō itrauit sic tū scissura eo mediciē mō. Si Vo non adest ⁊ ītrauit mā interi⁹ segregata: qd cognoscit ex ei⁹ signis iāc oz vt dm ē ossis elevationē, pcurare vt edocuerūt hozep. ad aliud dōm q̄ attractio eucit a Vtute, ppa calido conditionata medicamis mēsurato. Si dicat q̄ hi⁹ specifica nō inenit in artificialib⁹: dōz vt. i78. dzia. Ad aliū dōz q̄ nā sagax primit⁹ sbaz ad se ⁊ fumū attrahit medicine: q̄ male resistit⁹ ꝓplexioni: deide ipsaz mās dissolute ⁊ agitāte nā expellit ex ēncū ptētū ad ēx medicamie opposito extern⁹ attrahēte: ⁊ ita remotōe cāe male cōplexionis removet ⁊ ipsa. Ad vltimū: vex eē q̄ vulnera oz deficcare cū volum⁹ consolidare. pb āt medicamē nō cōsolidare itēdim⁹: ⁊ potī apire et mām sanitatū ex purgare. Cū āt expurgatō ꝓpleta fuerit tūc ad curationē cū siccis stipticārib⁹ pcedāt maxime cū ꝓsolidano vicat ptū d stātū adimat ē copulatōez q̄ calidi pficit ipatis ⁊ ficcionibus magis. Et quia idiota medicamis delator fcā māe subfidētis mūdificatōe nef. ice medicamētū mutare: ⁊ putās pdcō cōsolidare dentius est prius. Similiter ceruit q̄ oēm egritudinē volebat b curare: cū tñ fit capitis, pprius Audio tñ id ab expētis ēt visū in vulneribus cassalibus sanieq̄z ex pectore cūare. Cauēdū tñ qñ ⁊ gbus apponat ⁊ quo mediāte freno ifrenet: ne maior q̄ expediat actē em induat. Differentia. 182.

Dod i apoplexia nihil ifra. 72. bozas fit opā dū mrat p gntū practice id testātē. Ad hoc in egritudine mortali nō oz opari. ⁊ solum p nosticatōe vti. vñ aphoris. pi ma. Quibus statibus mo e segtur pcognoscitiua pte artis sola vtimur p dicentes qd futux vt ieauri ne coxx q̄ ꝓtingūt scim⁹. Eti. fa cōsidem. Nō oz in victis conari. 21. quoq; b ige. In quo desperabilis ē salus vanū ē detrahi ab iditis ea q̄ sanauerūt multos auxilia. Sz apoplexia et pripne maior ē mortalis. Iuxta illud veteris hyppocratis. Soluē apoplexiā sorte ē ipossibile. amp. i crisi mhil ē agēdū: aphoris. pria. Sz nōnulla apoplexia ē in crisi vñ tertio pria. Cū apoplexicus sedricitat sac mozem in re illius donec discoopiat. Fortassis. n. ē crisis: fit q̄z mors vsq; ad. 72. bozas tāte nāq; tpe sepultura p. ipiūt differri. Rursus re. a. 7 aphoris. 4. ⁊ p. imo crisium. Quicūq; phlegmināta in principio egritudinis mor conant soluere pbarmacia phlegmatis nātis nil auferet: q̄ non remittitur cruda: ⁊ ñs passio ⁊ resistētia egritudini ⁊ sana colliquāt. hmōi vero ē apoplexia cum ei⁹ mā fit q̄nq; apana ⁊ incuneata plurime. Et sic itur q̄ tertio prima. Scias q̄ apa ⁊ paralysis constringūt meatus cerebri. q̄ nō sūt medicine sacētes eūonē eūantes ex mā ipsas faciente propte. Palin in statu Hippocrates precipāt gescē: ⁊ apoplexie ceu ⁊ alia egritudinū pacuta mox obiz qñ in statu aphoris. pria. Eti. Medicus q̄ patur cū dieta poni pne vel cyrugia. Ista. n. sūt ratā istra gbus ipse facit necessaria nāe occurrē: nō gdē dicta cū fm veterem ad vltimos egritudies vltime cure. i. dietē: q̄ est nil dare sint ad certitudinē optāe. hmōi āt est apoplexia neq; potōe: qñ aut alteratius digestiua: ⁊ hac nō q̄ calida ⁊ siccē liquās ⁊ dissolues adauget mām ⁊ ita neat. vñ. 8. tetrapē. Melius ēuantes qd prius cacbo chimie ad expurgationē postea ire. neq; cūstina: qñ digesta medicari ⁊ mouet nō cruda q̄lis nō est apoplexie mā: aut manuali operōe q̄ ea presupponit organa premissa. Igit in apoplexia nihil afi. 72. bozas ceu tres dies aggēdū vt aliqa act⁹ pappeat nāe. Cui⁹ oppositū Melue sapir in p iacti. a. Rursus aphoris. q̄rta. Medicari in valde acutis si expedit, cadē die cū tardare fit prauū in talib⁹. Id āt expedit pamplr in apoplexia. Est. n. pacuta valde ac replonalis. adhuc cū medic⁹ fit diligēs misser ⁊ adiuto: nāe dīs prima. In marie nāq; piculosis cafib⁹ ea bz empli⁹ gubernare. Talū Vo ē qui apoplexie cū in ea regitia mor auferatur vis ois ipsi⁹. Itaq; ista. 72. bozas ꝓsestim opandū. Propter primū gdē sciendū antes quid apoplexia: deicepo quot eius cāe ⁊ modi: ⁊ tertio q̄ liter pūcīat ⁊ drat cū passionib⁹ gbusdā. Propter b⁹ primū sciēdū q̄ apoplexia ē mollitia totius corpis cū ablatōe regitiue Vtutis tertio de accētī. vñ aphoris. Est insensibilitas repētina ⁊ totī⁹ corpis imobilitas. Ait Cassius felix: passio dcā ē hec ab eo q̄ mortis sero ictu corpis ⁊ sic cōcidāt patiētes. vñ Theodor⁹ priscian⁹. Appellati sunt apoplectici eo q̄ velut ictu quodā pentiātur repentino. Tertio quoq; pria. Est vciositas mēbrox a sensu ⁊ motu pp opilonē ꝓtingētē in vētriculis cerebri: ⁊ i meatibus spūs sensibilis ⁊ motiui: et ipsa gdē ē accidēs sicut epilepsia pp prauū motū spasmātē in ea. Est. n. actio lesa. ē figdē passio acuta cū spasmo s. ā egritudo, put ledit prū signā et receptaculū ēpiz, et opilat. Propē h⁹ ⁊ sciēdū q̄ apoplexia cāt iterdū a cā extertion vt ab aere frigidissimo sicut in iter qñz egentib⁹ bozas maximi gelu ⁊ morbo appens prio ꝓstringit et correctat bāidū qd iterius et spās vt in ptes neqant pträhere: aut ex percussione vel casu sensū et motū ꝓfestiz priuāte vel ex ebrietate. vñ aphoris. quta. Si ebriatus aliqs repēte sine voce sū erit pasmo inato mortē fi nō sebrīs accepit aut ad bora veniēs fm quā repāle sclaēt locus⁹ fuerit. Aut pp cōgustionē sactā i lacto vel digitox cōpressione. Pōt tūqs tam vehemētes sub mēto lateralr ꝓstringere arterias venas inuenīles et neruos vt ide decidat i apoplexiā vñ tertio pria. Cū opilātur arterie et vene ex replonis vehemētia eride accidit qd euenit qñ ꝓstrigāt due vene apoplectice ex casu sensus et motū. cū. n. fit accidit ille ex cā primitis effic illi actioni qd similē. Aut a cā interiori: et ea pblā marie ꝓsir sanguis: mime Vo bōox ali⁹ quā gdē opant sua multitudie opilādo: et b gdē aut ē apana q̄ apoplexiā pnici osā iducit: sine fit calida vel fria vel ñ apana plurimū euēiēs q̄ vel fit i cēbro ipso aut i meatib⁹ spūs i cēbro accūs ex hūore mox ad vētres cēbri effuso sanguineo aut phlegmatico supabūdāti vel in meatib⁹ spūs ad cerebr̄ cū arterie opilāt et vene ex repletione vehement. Quare spiritus non habent transitum velut ille cui dictum venas constringi apoplecticos.

apoplexia quoq; fm medicos cōtīt est passio cerebri. apud ar. Vo cordis. vii. pbl. fmn: Vertuktionib⁹ apoplexie qñ coagulati solutū humidū cadit i cor qd pp ibecillitatē instī coagulat calidi: ⁊ merito. qz apoplexia fm. a. accidit hūmib⁹ crudis. Vult nāq; ar. q⁹ humidū b⁹ aliq; de cā motū p arterias ⁊ venas subtilicas sine apopleticas aut inuentiles i cor cōcidet suffocet ꝓlesti. Series tñ cōis b⁹ ē veteris: seniorib⁹ caturri celerit pire sicēte. Spēs. sigdē apoplexie fm hip. sūt due: forma ⁊ debilis: sine maior ⁊ minor. dicē tē sorte solue ipossibile: minorē āt nō facile. scbs Vo A. ⁊ 30ar. 3. Vna gdē crīs ceteris peior: in q̄ neqs anhelit⁹ apparet neqs spuma: neqs vox audit strāgulati adeo vt mor nō differt a mortuo. Et alia i q̄ instīra mor⁹ ⁊ anhelit⁹ cūant spū aut debilitātur ita vt difficilis fiat anhelit⁹: imo illic ē spuma ⁊ ei⁹ vox est ceu strāgulati vel ista posita hic scbā ē cōis ad pmā ⁊ ītiā priorē nāq; ipsā scribit. a. ⁊ tūc due solū erunt. Est ⁊ tertia i q̄ nocumētā si magnificatur i anhelitū. ⁊ qd i mittitur i guttur penetrat patētis q̄ nō cūatur a tiore q̄ ūtus de ipsa bātur fiducia. aphorismox Vo fa penes ga. ponūtur. 4. vel 5. vna i q̄ repēte redditur insensibilitas i toto corpe respiratōe sola excepta q̄ si de mū fuerit, pbibita maris erit ⁊ apoplexiax acutissima in qb⁹ Vbis duplex pēt tāgi modus apoplexie. Est ⁊ alia in q̄ respirat ꝗ cū violētia vehemētissima. ⁊ b sortis ē apoplexia. alia Vo sortis ꝗ hac mun⁹ qñ sine tensiōe ⁊ violētia ineqlē ⁊ iordinata ⁊ adhuc difficilē bꝗ ge respiratōes. Est ⁊ relīq i q̄ ga seruat ordo ibe cillis crīs: q̄ fortassis sanatur oia si gerant opportuna. Circa pdicta euenit be fitare cuꝗ ita diuersimode spēs numerētur apoplexie. Dōm q̄ ipsa vel distinguitur rōe sui finis q̄ est ad mortē vel ad vitā: sic cuislibet egritudis qd crisis signat descriptio. ⁊ ita ei⁹ sūt duo modi. Aut rōe symbomatū vel talis anhelitus spume ⁊ b⁹i: ⁊ tūc. 3. 4. vel. 5. pñt mīcries ipsi⁹ sore fm q̄ psp. caci⁹ aut alii cōsideratā. Amplius dubitat. qz dcm est pus ꝛ iterior ītio i apoplexia sortiori sensu oēs ⁊ motū auferri pter eū q̄ ābelit⁹. a. dicēte q̄ i q̄ hasdā anhelitus nō apparet non tñ ipsox pulsus deficit ītegre. Dōm aut q̄ ga. tāgit q̄ndā apoplexiā i q̄ motus cuiuscūq; pus deficit vt eā q̄ māxia ⁊ acutissima vel q̄ logē debilione motus cāti a Vtute aialis: non āt vitali. Neqs a. negat simplr motū abēē quēcūqs ꝗ motū Vtutis aialis: nō āt vitalis vt pulsus. hic āt pōt iesse cū singularis fit act⁹ vitalis ab apoplexia simplr nō ipedit⁹: nisi apoplexia aut iāt ꝗ ar. i corde cū ea. anhelit⁹ Vo deficit. qz act⁹ est Vtutis aialis cuius defectū ē iuxta medicos apoplexiā sore passionē acuti alis ēt cū fit mirt⁹ q̄rto de accīti. Cū. n. i apoplexia cerebri opilet spūs aialis negens a cerebro i nerues ⁊ musculos, pgredi motus pectoris ⁊ vlr ois cessat ita vt aial oporteat suffocari. Aut. a. nec i eo simplr tollit anhelitū: vex dicit cū nō apparet. Propter hoc tertiū sciēdū q̄ apoplexia cū plurib⁹ ꝓuenit egritudinib⁹ sibi cōparib⁹: aut i mēbro ⁊ accīdibus vel i his saltē. Differt tñ i nō paucis ceu si epilepsia sbetb stupor cōgelatio syncopis ⁊ suffocatio mīcis de accidēti ⁊ interior ītio. apoplexia. n. ⁊ epilepsia ꝓueniunt i sbiecto vt i cerebro. In cā qz vt plurimū fiunt ex phlatis opilone in accīdib⁹ anhelitus ⁊ spūe. drūt āt fm magis ⁊ minus co q̄ i apoplexia qd ālius vñ ipsa vel mor ginit vel i palysim cōuertit. Dīr autē

apoplexia a sbetb. qz apoplexia clamat cū anhelitus lesiōe ⁊ oiserta pzaua sensu ⁊ motu. si āt b adest sbiectho: imo pōt itelligē ac excitari. Sāt ⁊ mor⁹ ipsius sensib⁹ leniores. Et p ñdicta dīt apoplectic⁹ a stupida ⁊ ꝓgelatis. dūt ēt iter se. qz stupidi oculis pmanēt clausi: carbulētici aptis. diffitq; sbetbic⁹ a syncopizato. qz pulsus sbetbici fortior ē ⁊ filior sanox pulsui: syncopizati aūt debilior ⁊ brior. In eo ēt mutat color ad citrinitatē ⁊ ad mortuox colores sibi tradinē: frigescūtq; extrēa: q̄ qdē nō accidūt sbetbico. Dīr si milit sbetbic⁹ a suffocato mālr. qz b itelligīt ⁊ loqtur ꝓcitat⁹: ille Vo cū difficultate itellit obmutescēs oio mor⁹ ēt patētis subetb pīcipue colli capitis ⁊ pedum exiat facilior: i suffocato Vo scīas ēt palpebrax aptio facilior. adueīt ēt suffocatio mīcis sbito ⁊ min⁹ sbetb pdurās. Per horā Vo b audit eq̄l seu egnotialis q̄ ex. 4. pcūe ps ē diei nāl ita vt vnicuiq; signo duplex b⁹ i cōrfideat hora. Est ⁊ hora ieqlis seu artificialis fm q̄ glibz dies ⁊ nox lōgior ⁊ brevior vel meli⁹ instī. dimidāt horas: ita vt cuꝗ dies fuerit noctib⁹ eq in idē ābe cōcidāt hore ceu cū ēt iclinatibus sol fuerit i pncipio arietis vel libre: qd sub linea euēit egnotiali ppetuo. Q̄ ratio Vo ē aliqui⁹ i sbidinꝗ apoplectici administratio: sine dieta fuerit medicis sine aliū min⁹ tñ diete q̄ medicie ifistēdā. Propi fm qdē sciendū q̄ alig auctox simplr absq; pretentione nil operandā docēt sore i apoplexia vti isaac ⁊. a. Quidā Vo pte stant ne appeat defectus operantis mor agēdū. vñ me sue: In cura q̄ apoplexie vt oē ga seruat ordo ibe cillis crīs: q̄ fortassis sanatur oia si gerant opportuna. Circa pdicta euenit be fitare cuꝗ ita diuersimode spēs numerētur apoplexie. Dōm q̄ ipsa vel distinguitur rōe sui finis q̄ est ad mortē vel ad vitā: sic cuislibet egritudis qd crisis signat descriptio. ⁊ ita ei⁹ sūt duo modi. Aut rōe symbomatū vel talis anhelitus spume ⁊ b⁹i: ⁊ tūc. 3. 4. vel. 5. pñt mīcries ipsi⁹ sore fm q̄ psp. caci⁹ aut alii cōsideratā. Amplius dubitat. qz dcm est pus ꝛ iterior ītio i apoplexia sortiori sensu oēs ⁊ motū auferri pter eū q̄ ābelit⁹. a. dicēte q̄ i q̄ hasdā anhelitus nō apparet non tñ ipsox pulsus deficit ītegre. Dōm aut q̄ ga. tāgit q̄ndā apoplexiā i q̄ motus cuiuscūq; pus deficit vt eā q̄ māxia ⁊ acutissima vel q̄ logē debilione motus cāti a Vtute aialis: non āt vitali. Neqs a. negat simplr motū abēē quēcūqs ꝗ motū Vtutis aialis: nō āt vitalis vt pulsus. hic āt pōt iesse cū singularis fit act⁹ vitalis ab apoplexia simplr nō ipedit⁹: nisi apoplexia aut iāt ꝗ ar. i corde cū ea. anhelit⁹ Vo deficit. qz act⁹ est Vtutis aialis cuius defectū ē iuxta medicos apoplexiā sore passionē acuti alis ēt cū fit mirt⁹ q̄rto de accīti. Cū. n. i apoplexia cerebri opilet spūs aialis negens a cerebro i nerues ⁊ musculos, pgredi motus pectoris ⁊ vlr ois cessat ita vt aial oporteat suffocari. Aut. a. nec i eo simplr tollit anhelitū: vex dicit cū nō apparet. Propter hoc tertiū sciēdū q̄ apoplexia cū plurib⁹ ꝓuenit egritudinib⁹ sibi cōparib⁹: aut i mēbro ⁊ accīdibus vel i his saltē. Differt tñ i nō paucis ceu si epilepsia sbetb stupor cōgelatio syncopis ⁊ suffocatio mīcis de accidēti ⁊ interior ītio. apoplexia. n. ⁊ epilepsia ꝓueniunt i sbiecto vt i cerebro. In cā qz vt plurimū fiunt ex phlatis opilone in accīdib⁹ anhelitus ⁊ spūe. drūt āt fm magis ⁊ minus co q̄ i apoplexia qd ālius vñ ipsa vel mor ginit vel i palysim cōuertit. Dīr autē

Dic aūt ē acutox morbox morte: vnāq̄ qz. n. idiui duū a sua ꝓstructōe māli ca. ⁊ bu. ⁊ a supio bꝗ virtutes ⁊ ꝓprietates occultas: ad q̄o itellect⁹ puenire nō pōt hūan⁹ ozia. 115. Mos nāq; in cognitōe taliū non possum⁹ ad d qd ē certū pūcire cū aliqñ exīcitas. i. mōstruositates i morbis accidat sicut in rebus nālib⁹ vt vlceratio pulmonis ⁊ filis col. 7. Q̄ ālis⁹ firmat p. A. dicēte. Accidit vt bō in apoplexiā incurrat ⁊ nō fit ozia iter ipsos ⁊ mortuū ⁊ nō appeat aliqd ābelitus decinde reuiuiscit ⁊ sanat. Et nos pluries vidim⁹ tales. Adhuc mā apoplexie furiositatē quādā ipotrat. In bmōi āt ꝓlesti ꝓceptū ē mouē. Rursus opatō isti⁹ intēpestiue nō repīāt nocumta pscripta. Igit cuꝗ pteslatōe nū mor in apoplexia opādū. Propi fꝗ b⁹ sciendū q̄ iō voluit Palysb. dilationez act⁹. 72. horax ⁊ si gdā libroz pūc ac ēt Rafis in cōtinēte ⁊ A. dicant. 70. qm. 72. horze tres dies ꝓlitutū itegros in qb⁹ declaratū ē oēm bu. euītari ozia. 88. cū melancholia ēt in. 3. dieb⁹ fuā pficiet pīodū. Et ppes Iohānis illud nono. Cū lazarus fuerit mortē qtriduanus ac ēt fetēs quē nequeūt in apopletico repiri: mi racūlo magis ascriōēd⁹ q̄ nāe hic ēt trimtarī nūer⁹ a pbīl ē pzelat⁹ adeo vt in fignificatōes fit istitut⁹ b⁹ pscriptionis, pemio. Verēs ēt occultā distrahē baliab. actionē nāe. emp. qz forte cām assignabit ex motu lune p circulū zodiacū fm q̄dras ⁊ medietates ipsorū. Nā triū diez spacio ad medū eā dicēs q̄dre vnus p uenire. ꝗ id pōt calūniari. Nō. n. luna puenit ad q̄dre medū nisi cū fuerit cursu velocitata. tūc. n. aptū vt ē ozia. 104. ꝗ. gradib⁹ in die mouet nāli. Ter. n. ꝗ. 45. ꝓstituūt grad⁹ qd ē q̄dre medū cū tota grad⁹ ꝓtinet. 90. Si aūt fuerit motu tardata solū mouet. ꝗ. ita vt trib⁹ dieb⁹. 36. tñ pegret ptes: ⁊ fic a medio deficiet q̄dre. Cū āt inter bas duas dispōnes media fuerit gradib⁹ inter medius zodiacū pambulabit. sed circa predicta dubitat qz vt inductū A. māsor negat medicandū cū apgz spuma. Sꝗ id in Vo intra. A. cōtingit apoplexie mō. In Vo igit non ē operandum spē multoq; āplius in pzima. Dōm q̄ A. māsor audē dus est in ipso actu spumationis qz tūc strangulatur. Et suffocatox ⁊ dissolutox: nondū āt mortuox non referūt qbuscūqs sit spuma circa os. Cum Vo nōdū appꝗ spuma cū bꝗ spacū operandū vt in Paliabba. cōtinet ꝓcidit hic lniam. Plures. n. curā magis videtur minori cospirare apoplexie. Propter q̄rtū vero ad primū dōm q̄ baliabbas sunt illi⁹ opinionis quē non approbat in priri. ad aliud dōm q̄ in egritudine mortali qñ cōmus oio certi de morte celerrima nihil eēt agendū qd hic vt oñsum nō exeunt aut nihil agēdū fine pteslatiōe qd de eo qd quinto de inge. ⁊. 10. suscipiūtur in cura etbici cū pficis salutem genib⁹ ⁊ am cis non, pmittendo: ꝗ vite tñ p dies mēses aut āños, pelationē vel qd operandū: ne actus iscitia cū alijs iputet medico. ad aliud dōm q̄ nil agendus in crisi qñ fit eqliter: tūc. n. nā non ē in medicamib⁹ stimulanda iuxta illa d hippocratica. Que oz agē vnicā qz marie repit nā ꝛc. ad aliud dōm q̄ nō sp: imo rari us apoplexia vt dcm ex apate ⁊ cū fc. ꝓlargit q̄ quꝗ est. valde. vñ. a. posl fmonē antemissuꝗ. Si āt nō fit ꝗ cū fc. ē pp apa ⁊ putredinē tūc ē mortuex. dictus ēt fuit q̄ apoplexia māe imaginē bꝗ furiose mor ad eductionē cogētis in principio. Et similiter ad inductus dōm auic. Et fortassis b mouerūt baliabbatē dilatio

nē predictā apponere: ad aliud dōm q̄ apoplexia fit egritudinū cetere bꝗ principiū ꝗ fit bzeue. Aut in statu gescendū si nā operar sufficiēter. si Vo nō mouet horā mor⁹ ei⁹ vt tactū antea. Ad vlt. mū dōm q̄ nō è multū cū dicta operandū dūmō apoplexia ex cū ꝓtage ria iterior nūl post. 72. aut āpli⁹ borā ⁊ ꝓprie cū apoplexia minor in palysis terminat: ꝗ magis negociandū cū eductio: ꝗ. n. mā fit cruda idigesta bꝗ morē furiose ꝓlestim eūando erozdio. Que āt ꝓtis alteri⁹ qñ ꝓ ēt conuincāt oñsuꝗ in anterius. Ozia. 182.

Ipsa predicā dubitare ꝓtingit eo q̄ dictuꝗ sed brē cū apoplexia ꝓcidē. qd non vr: qz apho. gnta ⁊ fa. Acute egritudines rare q̄ fine se. q̄lus ē apoplexia. Eti. paul⁹ apopletici iscēt iscēt fine se. Bilē ggrēs pcticus mime iscēt sedē apoplexie ꝓcitari Indē. Apoplexia mor accidit vt tactū. vō iteriorux ēt tertio. Apoplexia pp repētinā gnātōes idicat fumū bāoē grossū vel ui scola repēte fumul iplēte principales vēres q̄ fm cerebx non ꝗ discrasiā totū sbe ipsius: ꝗ sebus non fit repēte: oz nāq; patredinē a suis cāis principiis fieri: deinde resolui fumū ide putridā cor petētē: tādē ab eo p totū corp⁹ ⁊ tāgi ozia. 88. sebrīs ēt discrasia existit. Ea Vo paulatie iupēcit. Amplī⁹ vt dcm in febre ō q̄ fmo fuliginē putridā opus fit cor petē. Id āt ꝓtingē nō pōt cū in apoplexia vt vīsū opaco intercedat totalis qd in epilepsia non ꝓtingit Et firmat qz spūs ēt aialis subtilissim⁹ nō pōt i pies diffundi subtiliores: aphox fa. Rursus. Propter apoplexiā necessitas imēnsissima euītationis idacitur ita vt suffocatio ea sola intercedat aphoris. tertia. si ergo se. supueniat multiplicādi p amplī⁹ aliter vt nō manent vita. febris. n. necessitatē extinctionis consiget nō pax aphoris. qrta: cū fit passio cordis calida p oē diffusa. Nō itaq; febris poterit cū apoplexia cōtīdere. In oppositū ficut vtū auic. ⁊ glosa noni Almā. ita. Apoplexia qñq; ꝓtingit i vētriculis cerebri ex phlegmate: qñq; ex sanguine supfluo: qñq; ex apate cerebri. apa Vo tā nobilis mēbri febrē inducet diu 95. aphoris. 6. Quibuscūq; sanis dolores repēte fūt i capite ꝓtinuo fine voce fūt ⁊ stertūt i. 7. dieb⁹ peūt si nō febris accipiat. Sꝗ hec fm cōmē. ē apoplexia. Scidit igit se. cū apoplexia. Propter primū qdez sciēdū q̄ qd fit apoplexia: ⁊ q̄ ipsi⁹ cāe ac modi vīsuꝗ ē pus ⁊ qd se. 87. Propter fm Vo sciēdū ipsuꝗ ex arguūs appere. Propter tertiū qppe sciēdū q̄ cū apoplexia se. cōcidē pōt qñꝗ. nā ipsi⁹ quēdā ē q̄ fit ex mā pluris mor opilatōe suffocāte velut gnis tegnie cōmūpit: ⁊ cū hac brevitate morte vt pbatū se. nō valet cōcidere: cū hec marie a mā cōtigat phlegmatica se. opposita sba ⁊ q̄litate. alis qdē fit ex mā minore ita q̄ vigorato cerebro sup ipsā i lat⁹ expellit sepi⁹ ozia. 183. palysis cāndo: ⁊ cū tali pp motū ⁊ agitatōnē nāe: ⁊ nō ob apa pt se. associari: ⁊ laudabiliter vt indicatū hip. coniūgi cū fm cōmē. calefaciat ⁊ dissolut grossū ⁊ istatinā vētositatē: aut māꝗ phlegmatica vñ contigit. Quare. A. Cū apopleticus sebricitat fac morā i re illi⁹ donec discoopisi: fortasse. n. ē crisis: fitq; mora vsq; ad. 72. horas vt vīsuꝗ. si Vo iter has duas mā fuerit media q̄litate, ppeq; sanguinea non mor suffocās: ⁊ suffi. ītēr sabungrediens pt apacāre: ⁊ qz rari⁹ talis occurrit q̄ min⁹ ipsa contigit. si cut ex pria idicat. A. vt plurū cōtigēte. qd pbat qz se. cōcidat cū apate ꝓtis nobilis itrācce vt vīsū dūs

95. Iz cerebꝫ pōt ꝓpari sicut ofīsum. 96. Et ꝓpate ad-
hac apoplizāte : e hripae de sanguie. vñ et ꝓbor. 2.
Dis apoplexia fit aiali Ꝑtate ifluere nequēte i q̄ ife
ri⁹ i cap̄te: aut pp phlegmīosā quandā dispōnē in
spo cerebꝫ erūte aut vēticulis eiꝰ q̄dā repletio hōi
dinate phlegmatica. Et: vbi ē repīre cāz ꝓiunctā se-
2 ipsā erit inuenire cā i sepabīl a comitāt eādē Iz i apo
plexiā possibile fit hāc vt sumā petentē intimus regi-
re ppē sanīē ꝓpatis. Ipo enī dat triā aut q̄tuor dierū
qñqz q̄ humo i gbus sufficiēt pōt cā ꝓduci cōiuncte
pmissa. amplius cū arterie fint ptes cordis e i eiꝰ fui
tiū ordinate. Si q̄ qs calor extraneus petat illas defi
nus mor i pallide deducēt ad ipm. Sz hec eis accidit
ꝓpate. Et sicmal: qm oluz accēnitur occurrētiū corpi
p mus ꝓcursus ē ad cor tāq̄ ad basim vite. mel. far.
i. Pōt iterz fe. cā apoplexia qñqz cōcidere ꝓcipue qz
phlegmīosa: sepiꝰ vñ fine ipsa. vñ. 2. Cāqz cū apople
xia fuerit fe. nūc illic est ꝓpa fm plm. Sed circa id du
bitare accidit: qz i gt is q̄ apoplexia accūs ex ꝓpate ē
et spēb⁹ apoplexie puerse. Nō igit dat mozā fe. pdu
ctioni. Dōm q̄ tripler extat fiē et tactū apoplexia. vna
q̄dē puerfior e mor suffocatiua: nōnulla puerfa sicut
phlegmīosa e tertia min⁹ puerfa ceu q̄ palyfim ma-
gis i currere facit: Ex hac nāqz pmo fit exasto nō ra-
ro cū fuerit machiatū Z ipsā pfecte. 2. pria q̄dē mors
repēte ꝓtingit. Iz a media tpe diffe: ē vt visū seuiorēm
vltia. vñ. 2. Si fe. ē. ꝓpter apā e putredinē nūc ē mor
tifex. Sic itaqz fm min⁹ e āpli ē puerfa. Ad hac be
fitat: qz bisto. 3. i cerebꝫ nō ē modica: neqz magna
venula aut arteria. mbi enī sanguis bz i iolo e siccat
fimū depdit fo: siccqz nō ꝓpābit de sanguie. Dōm q̄
Iz arteria aui vena nō fit i ipsa cerebꝫ ipsa ē tū ē pul-
nolēte ipsū mīre imediate e rbet mediāte e vmo: vt
Ide fiat ꝓmutio cū corde. Rōe igt solicitatis arte-
rijs lenit cōpassio cerebri. Propē Ꝑo q̄rtū dōm ad p
ma eos se trāstulisse ad ea q̄ sepiꝰ ꝓtigunt q̄lis ē apo-
plexia fozi mū. Sic ples vt visū pterit cā simplr ex
pblate fieri. Ad aliud silr dōm vt ad multū vbificari
Neqz et apoplexia fit fm discrasiā imediate cū nō fit
morbꝰ sine passio ꝓlexionalis: vex officialis: Cui
tū vt oñsuz discrasia supuenit febrilis qñqz. Ad aliud
dōm q̄ Iz fit opiso nerujox in apoplexia p quos ipsūs
deserī aiālis sensus 2 motꝰ delentur: nō tū arteriox
ita q̄ nō valeat p eas suligo putrida cor peri: e ma-
z e qz vcm i bꝫ apoplexia phlegmīosa nō superfluxs
mūc quātitatē iteruenire repēte suffocatōrz. Et per
hoc appet ad aliud. Propē enī ipsi⁹ minorē māz et
cū fe. non tā grādis iducit extrictōis necessitat q̄n ali
qbꝰ dicebꝰ vita pmēeat. Et fortassis aliqd materie
dissoluitur se. Non ea igitur āpliūs intenditur necef
sius: quod certum extat in spasmo de repletione cō-
currente vt quēm veritas edocet apbonistica.

Differentia. 183.

Quod paralysis sinistri lateris fit curatōis dif
ficilioris ea q̄ dextri mōstrat p paulū id dicē-
tem. Ad hac vbi ē rō curatōis maior cū hec
pficiat Z ꝓio ipsa cōplex melius. Ea Ꝑo i dextro repi
tur latex cū fit aliqd ē ficcū oppositio mūc fri. e bu-
mide et multū hāc passionē cāntis e nō i Z ꝓio eius si
nistro. Rursus vbi Ꝑtus regi ius fortior cū ipsa fit
morbox fm hip. curatriz vicqz latiores: qb⁹ pōt mā
cūari e emiri: egritudo facilioris ē curatōis. Hoc si
q̄dē eūcit ōtro cū latex fit nobilꝭ ac latꝰ. Et: egri
tudo reddit difficilioris cure cā ipsi⁹ āpliore: Iz in sini
stro plus colligit mūc fridē cū sit ibecillior et q̄ : sur
git egritudo hec frequētissime. Iridē defect e pecra
ta i ptib⁹ ignobilib⁹ ꝓtigit magis q̄ i exp oppositui
3. appēs de ptib⁹. pa āt dextra nobilior sinistra sicut
āteri⁹ posterior e sursū eo q̄ deorsū: dria. 47 Pall
sise vt ē palyfi e pleresi: e adhuc magis ō tremor e
sciatica cū vbi: Iz rō silis fuerit ptiū. Sz plcuresis sini
stri lateris deterior ea q̄ dextri: itio dicta. Et tremori
sinistri: eodē fo. At sciatica eodez mō. viatici. 6. vñ
tertio. 22. In pte sinistra ē diff. cilis. Erit itaqz paly
sis sinistri satis curatōe deteriori. In oppositū: illa
egritudo deteriorīs ē cure q̄ pte occurrit nobili or: e
lō egritudies cordis si pniciose, talis palyfis q̄ extre
pte cū sit nobilior sinistra. rursus: illa egritudo dif-
ficilioris ē cure: q̄ fortē nō tolerat medicias e marie
cū hꝫ egritudo sortub⁹ egeat remedijs. Sz hec ē pa
lysis dextri cū ipsā oporteat curari calis. Dextra Ꝑo
ē calidior e visibilior sinistre. Est itaqz difficilioris
curatōis palysis talis dextri ea q̄ sinistri, ppē pmā q̄
dē f ē dū q̄ palysis duplr accipit: cōiū: e ꝓpe: pmo
q̄dē significat mollificatōez cuiuscūqz pris. ꝓpe Ꝑo
medietatis totiꝰ corpis sensus e motꝰ pastio. aliqñ
tū dī palysis humo sensus e motꝰ fm totū q̄ idē fit
spopl rie q̄ nomē oñdit: dissoluūtōez enī dicē. differt
āt palysis a stupore e tremore: qz i ea sēsus ablo ē e
motus: Iz i stupore sēsus debilitas: i tremore Ꝑo mo
tus. sūt enī hec due passiōes i palysis pnie. nosce quo
qz i ipsa maiorē opkonē iteruēire q̄ i tetano: e deinc-
cepa i spasmo: ac demū in tremore stupore e saltu: e
iō i illis ñ tollet sēsus e motꝰ olo. Et: palysis aliqñ
ē p se ꝓtingēs ñ raro Ꝑo et alia eūcit passione vt spo
pl a colerica se. acuta e bꝫi. Est ē ad multū cū bōorū
vitio e ꝓprie frido: qñqz Ꝑo ex simplici q̄lunte. apō
n. a. ꝓtingit et apoplexia crūi colice si egritudis acu
te: dissoluūtōez sp̄ōdēlū frigore: cāu pcussīe: hgatu-
ra sortī: ven-no: e bꝫ. Dextrā quoqz sial ē pa duo
rū ipsi⁹ nobilior q̄ mouet. sinistra āt vilior q̄ sulcitur.
moueri nāqz ē i dextro: i sinistris āt sulcīri de sialiū
motu. Propē fm Ꝑo sciēdū q̄ paulus e alig motri-
nis ꝓinductis detēti, prulcrāt palyfim sinistri lateris
difficilioris curatōe ea q̄ dextri: de qbꝫ trio e q̄rto di
cēdox appebit. qd̄ ēficedit fortasse idicatiōe aloci
ibecillitate p se cūpta cū Ꝑtus sit curatiua nō ꝓside-
rādo qd accidit. Propē fig dē triū sciēdū prius q̄
palysis sepiꝰ ꝓtigit i pte dextra q̄ sinistra: e hemoz
q̄ deterior q̄ ptis dextre. Propē hmū bꝫ sciēdū
q̄ explmēto pcepi crebriꝰ valde latꝰ dextrā palytica
ri sinistro: ꝓcipue cū ipa vt frequenter enēlat ex apo
plexia maiori. vñ aphori. 3. Mors q̄ fatis senioribꝰ ca-
tarros pp raritatē e ehātōez venax vt repēte peant
hos āt pp apopleticos seu palyticos fieri i dextris.
Nuere alia trāsatio: celeriū peāt: vel i dextro latere
palysis sustinebunt. Sz de aere e aq̄ alijs Ꝑo defic
cunt latera. qd̄ oñdit q̄ palysis ad multū accidit ab
apoplexia maiori et mā q̄mul rū pblatica replete vē-
triculos cerebri: minꝰ tū q̄ i maiori. Nua q̄dē pbla
tica i seipsa. nā expellit ad latꝰ dextrā: rū q̄ maior pa
bꝫ matere e colligit i pte sinistro sinistra cū sit ifirmior
dextra. Repletur q̄ magis cū nā sp expellat qd̄ supy
fluū ad pte ibecilliorē. Ea Ꝑo ipleta ñ poterit i ipsā
fieri expulsio cū plenā nō recipiat: sed vacuum. Et
pelletur igit ad dextrā minus repletum: tum q̄ sol-

cius est in sinistris: motus āt e ꝓpulsio in dextris: tū
q̄ vie e meatus latiores sūt in pte dextra q̄ sinistra
cū calidi e qz ipsm cū sit attractiua ꝓcipue. Ad hoc
igit in latere q̄mulū accidit dextro. Sz Ꝑ vf. n. ma
gis in sinistro q̄ in dextro ꝓtingē. Q̄ñ sicnp. Si bu
mor viscosus obūdet sup duos vēticulos cerebri an-
teriores facit apopleriā. Si Ꝑo sup posteriorē paly
sim iducit. Si in latus debili trāsmat. hoc āt ē si-
nistr: dria eadē. 47. Contingit igit āplius in sini
stro. Dōm q̄ latꝰ debilius in bmōi apoplexie laboze
illud ē q̄ nā stimulata reddit magis aptū recipere vt
ofīsum māz a cerebꝫ in latus ꝓpalsez. vñ tertio fa.
Nō clongat q̄n seruet mā vmꝰ ooxꝫ latex purgādo
vt expellat māz ad latꝰ q̄ est ōbili⁹, p id est q̄ ma-
gis extat suscepibile mūc primū: id aūt dextre vt ofī
sum. Propter fm Ꝑo bmōi sciendū q̄ ut ior pa
lysis ē curatōe q̄ lateris dextri ea que sinistri. nam in
fm veterē vt ofīsum. 74. ē deterior morbꝰ q̄ cuz dis
cōuenētis e in ꝓportione gricularū ꝓtingit eius op
posito. Sz talis ē palysis dextri lateris cū magis ipz
eidez Z tiel q̄ sinistr: q̄ calidius motus e fortitudo
cū religs mīant. Neqz infirmū ad istā rōem vt plā
ries dicētes modernox fmonē hip. Nificari i acutis
tm cū scribitur pro fa q̄ m habtrātibus septētrionis
loca nō accidit epilepsia: eo q̄ sunt interius sani. e qz
calor instus ē multus q̄ si accidat erit fortis: qm non
contingit eis nisi ppter fortē cām. Et eodē tertio. 14
Nō de quo vehemētius timet cū aduenit ei hydro
pisis ē ille cuius cōplo nālis ē calida e sic. Nō enim
egrotat p Z ꝓium sed ē ille nisi, ppter rē magnā. Epile-
psia Ꝑo nisi tū spasmat e hydropisis egritudines sū
cronice. Ad hac illa egritudo difficilioris ē curatōis
que amplius ledit fontē e mām vite ac nutrimēti: e
ita curatōis fundamētā. Talis Ꝑo ē palysis lateris
dextri magis ea que sinistri cū cor Ꝑtate magis respi
ciat dextri ā: dria. 47. Et par āt fitnēt in eadem. Et i.
morbus colligens mām amplior e plusqz dissemīatū
e inserta deterior curatione reddit. Iz hmōi ē paly sis
lateris dextri vt ofīsum. neqz in ipsa fulcire possum⁹
curatōis basim cū ptiam sit lesa nobilior. Itaqz pa-
lysis dextri e marie que, ppter apopleriā ꝓtingit mi-
norē peior ē cura ea que sinistri. Ꝑ ortassis āt si ē et ali
qua palysis seu mollificatio ptiularis cū hmōi cau-
sa absqz cerebri e nuce e alioꝝ principalium lesione
possent: puta que, ppter ligatura que sinistri lateris
illa que dextri ceu in podagra ꝓtigit sinistra e dextra
ac in plurimis talū passionū cū curatis principis salue
tur illesa magis. Et sic audiēdus ē dicēs Paul⁹ pa
lysim dextre facilioris curatōis ea que sinistre.

Propter q̄rtū vero ad primū appz qd dōm. Ad
aliud Ꝑo dōm q̄ interempidem b. e Iz latus dextrū
fit calid us e ficcꝰ: sinistroqz sortiꝰ debilitatū tū e in
frātum ac bōeciatū nō remanet qd quo possit rō cu-
rationis haberi: sicut si fozet i sinistro. p vium et ter
matis ofīsum q̄ mām b maiorē suscipit sinistro. ad ali
ud silr qd dōm appuit. vex. n. cū latus dextr i loi q̄
moneret dispōne nāli qd sec⁹ hic accidit. Ad aliud di
cendum: q̄ Iz per modū congestionis seu aggregati
onis mūc natrumenti superflue plurimū ipsius adue
nit in pte sinistra q̄ in dextra p vium tū termatis et
visum amplius corrupit in dextrā. Ad aliud dōz q̄ ser
mo ille verificatur relatōe ptium reliquox: ad cor tū
q̄ ei accidat nocumentū ex aliq̄ fortiori cā deteriori re
mouetur cū non sibi auxilium aduēiat aliunde vt in
corde ostendit ictio. Ad aliud dōm q̄ nō est silr cuz
non adeo bmōi morbi ledant ptes quibus accidu vt
palysis ab apoplexia contingentē. Amplius. n na-
ture ledantur principio: in quadam tamen ceu tactū
paralysi particulari secus potest contingere.

Differentia. 184.

Quod in tortura faciei locale remediū ponen
dum sit super ptem visum sanum oñdit q̄
Ad. in pb. querentem, ppter qd in palysi ma
rille non ipse alterimus auxilia: sed alteri. Adhuc lo
cale remediū dz apponi super ptē visum sensibilē ifir
mā cuz medicus sit artifex sensibilitat e evidentie.
Bmōi re o ē que sana. vñ Alexāder ibidē. Videt
musculus q̄ est fm alterutrāqz marillā sanus ifirm⁹
e ifirm⁹ vt san⁹. Et i. Locale ponēdum ē auxiliū sup
ptem fluentē cum in ea cōpositio corrūpat: ip a vero
vt dicāt est que sana vt. Rursus super ptem mollificatā seu relolutam remediū applicandū vt humidā
tates exicceni illam ibidentes. hec āt appens ē sana
cū non resingiat versus suū principium. sed magis re
liquū videat ipellere. Itaqz super ptem oppentem
sanā locale fituandū ē auxiliū. In oppositum trio
Ad. Fam. Quidam diterūt q̄ latus egri: in i tortura ē
q̄ sanū vt q̄nis cā sit in ipso e latus sanū aptū actio-
nē, ppiam. Sz hoc fm plm non ē verū. Nā anotho
mia e q̄ scitum ē de dispōne lacertorū facet facit te
scire corruptōem bmōi. Itidem: Super locū in quo
ē morbꝰ remedium appli andū: talis Ꝑo qui non sa
nus appet cum in eo egritudo extet compōnis. vñ i
terior. 4. Sanum latus vt scitis erga mollificatā cō
uertit latitudinem. Rursus: quoꝝ sunt ortus dmitel
ptractus e fines diuersis egēt remediis. Bmōi Ꝑo
in alterutra latex z s in tortura. Itaqz super latus i-
sirmū e non vt um sanū locale figendum remedium

Propter primū Ꝑo sciendū q̄ tortura ē officialis
egritudo in facie q̄ ipsi⁹ pa ad inārem trahit ptez: for
maqz pmotat nālis emisdez ita vt remouest bonitas
obuiatōis vtrozāqz labiox e ābox fm ptē palpebra
rū. Ad. cuius qdem cā vel ē mollificatio seu palysis:
aut dissolutio corde ictio aut spasm⁹ lacertox faciei e
palpebrox. vñ de cā Fo. Sema qdē fm nām corrūpi
tur aliqñ vel elephātiesis ptis e bmōi. Interdum
vero Fz accidēs sicut i dissoluris seu paralysicatis vel
spasmatis aut phlegmīnātib⁹ vel idūratis aut nervo
ablesis vel corda sive duris cicatricib⁹ alligatis. In
oibus his talib⁹ in aliz ꝓticulā repens sit ptrula ali
as fm aliam. Tortura nāqz b euenit, ppter lesionem
facta in nervis veniētibus a tertia cōiugatōe nervo
rū cerebri: e qnte sub ossib⁹ paris vtriusqz duob⁹ se
palis e densa e a nervis veniētibus q̄plurimis colli
spondilibus et qbus cū ligamētis e carne ꝓstruit col
ligante pānīculo lacertus. Ad q̄ qdē passione e fi duo
musculi langonales b nomie noti apud. Ad. calcidra
fm Ba. ernites quoꝝ vnicuiqz sūt q̄tuor veniētes a
toridē pribus branchi seu rami principalē peccēt: ni
bilominꝰ cōpanūtur q̄ labioꝝ q̄tuor duoqz nasi: in q̄
ēt passione q̄ oculoꝝ cū palpebris et, ppie in pte tor
tura ꝓtorquet musculi. nosce quoqz q̄ si oēs nervi q̄
cerebri patiunt: e per ipsis reliqui conburgit apople-
xia. Si vero q̄ fm alterum sunt ptiū ocm palysis seu
dissolutio. Si āt fm aliquam ptium mollities cātur
illius ptis. q̄ si ptis alterius faciei tortura vel ener-

natio: tertio interior. Ex qua tñ coniugatione neruorum spondilū manibus puis: nerui mandēt veraciores discordes repio: quarto. n. de accidēti scribitur ita. Sensus maniuā qb⁹ spinalis medulla patit ꝗ ꝗ qn ta ꝗ spondilē perit ois cū motu: qbus ⁊o fm lectam non ois. Prime nāq; brachij ptes ipassibiles custodiunt. Multo aūt vt. qꝫ magis si ꝗ septimaꝫ spōdilem spinalis patit medulla. si aūt qd post ipm natura adhuc quaꝫ qd patiant man⁹. Et ai quidē sermoni eiudit pmo lcōa vtcūq; taliter: Si ḡ situs ex cōitate sit sicut cū p nocumētū qd est i digito ex cā ñ cognoscit qd est ppter nocumētū qd sexto ex paribus neruorum colli accidit. apparet igit ex his scriebⁿ q fm quam spondilē ⁊ sextaꝫ de mū min⁹ aūt fm septimam: mime ⁊o fm octauaꝫ nerui deferuntur i man⁹ paruus. In ptrariū pmo interior: qa cadēs de vehiculo cū iret rotuaꝫ in principio spatule pcussus fuit in quo tribus digitis manus lensus iaꝫ. 30. diebⁿ defecerat motu inocito custodito de quo plumpsit ga. q in prima exīsione nerui q p⁹ septimaꝫ spondilē pcussione pticulaꝫ aliquaꝫ phlegminantē duram dispōēs habere. Sꝫ neru⁹ q est post septimaꝫ spōdilē ⁊ ñ octauaꝫ ex pari egredit neruorum octauo. vñ practice gnto vbi hic refert casus pcludit ita incōmodū hoc neruis cōtingit q ad annularē medicū ⁊ medū digitos sensuꝫ ferūt quib⁹ a sponduli ē ongo. 7. collꝫ. Quare theorice l. ōo ⁊ primo prima explsit⁹ de hoc anotbomizat ita. plurimum septimi parte neruorum colli puenit ad adiutoriū: quidaꝫ tñ rami v adūt ei⁹ ad collum caput dorsū ⁊ diaphragma ⁊ ramis gnti associant: ꝗ octaui p⁹ cōmixtionē ⁊ societatē oēs ad brachū ⁊ asseid vel vlnas pueniūt: neq; eorum qs puenit ad diaphrā Ram⁹ tñ q est ex gnto pari versus partē dir ect⁹ manus spatulā nō p trāsit: neq; q ex septimo adiutoriuꝫ ꝗ ille qui ex spatula in brachiuꝫ puenit est ex octauo mixto cū pmo ramo q nascit ex spondilib⁹ dorsi ⁊ ad dorsū tendit. Dōm q hic sermo secundus est verior ⁊ pticularior: qui aute de accidēti vlior. Per manus eni audivit earum exordia suprema vt spatulas cum ipsaꝝ iuncturis ad quas quinta paris neruorum rami ⁊ sexti dicunt puenire: aut lesio facta i neruorum explantatione circa qntā spondilē nō fuit eius tñ: ꝗ cōicās his que inferius. q autem prius fit acceptabile dictū ostendit: qd vidi de quodam adolescente sup collꝫ ex gradib⁹ cadente vbi pcussionē incurrit cu ea spondilē septimā in qua factus est tumor ⁊ phibit⁹ motus tandē in mamb⁹ totis. Cū aute eꝫ iuuarē mcli⁹ bre inceptū motū in manu dextra reassumens a socilibus in antea: sed adiutorij extremū cū socilib⁹ mouere nō poterat. in sinistra ⁊o magis erat econtra: quod contingebat fm lesionē aut salutē neruorum ortorum a septima ⁊ octaua spondiliū: qui tandeꝫ sanatus pfecte tumore medicamine soluto: si tamen in presentiarū dicere tñ de hmōi auctorum cōtrarietate. F ortasse nāq; eius amplior sermo deinceps concurret. Est aūt saci es ps que sub craneo anteri⁹ in homine solo, ppe reperta: historiaꝫ pmo. Locale gdē remediū ē auxiliū post vlem euacuationē seu purgationē cōplurimum administratū cū i paucis aut ī nullis taliū huiusmodi cōtingat egritudo absq; corpis plectoria vel cacochimia q prius euacuatione indigēt aut purgatione. Res cgdē videt aliq; talis: ⁊ ē ipa vt aux pfectū aut homo qñq; ⁊o neq; videt: neq; existit vt homo asinus. Interdū quoq; vt ⁊ non est ceu sire distinctes stelle apparēt nō sentillātes sentillare. Nonnūq; est ⁊ nō vt vt oppositione diuersorum colorum superficies existēs plana concauā de longe apparet. qd autem certificat istorum amplius sunt duo extrema: Inter ⁊o qd existit si ñ visū. reliquū aūt hdē plerūq; fraudat. Propter fm aūt friendū q alig ambiguitatibus ⁊ diuersorum auctorum seriebus paralogizati dixerunt latus visū sanū fore infirmaꝫ: alteri vero econtra. ⁊ ideo fm hoc diuersimode remediū applicandū locale. quid autē de hoc mox videbitur ex dicendis. Propter tertium ⁊o sciendū q enervatio seu tortura si fiat mollificatione aut corde dissolutione vel incisione apparente qd exteri⁹ ipsius: tūc sup ptem visū sanā ponē dū est remediū cū ea taliter fit egra: ⁊ tō finēs trahit a sana pficiente suū ex tū directe. Apparet. n. superficialiter in tortura q latus qd Sibiur fit sanū. Cōtrahēs. n. ⁊ recedens ab ei⁹ debito situ egrū vt duo trahētes funis extremū seorsuꝫ rotule insiri. q eni plus trahit vt reprimi ⁊ alter subleuari. si vero tortura contigerit a spasmo humectāte vel exficcante aut apostemate vel duritie cicatricis fm ga. sup partē apparentē infirmā ⁊ vere b⁹ entē ponendum locale auxiliuꝫ vt durities aut nodosa cū in altero laterū fuerit pendēdi: qd series infinuāt premisse. F alcū quoq; medio breuior: qm sup partē veracū ifirmā quicqd fit de apparentia qñq; fantastica locale applicandū remediuꝫ hmōi quidē est ps visa sana i tortura cōta ex mollicie vel ei ꝓportionabili. In ea ⁊o q a spasmo ⁊ sibi similibus: talis quidē est visa ⁊ exīs infirma. ppter qd in hac locale remediū ponē sup apparentē sanā partē cum realiter sit egra. In reliq ⁊o tortura sup entem infirmā ⁊ apparentē: qd ⁊ signis discernit certis. cū eni a dissolutione contingit enervatio sensus ⁊ motus. i ea sunt debetes: ⁊ sentit in cute lenitas ⁊ in lacertis absq; extensione: ⁊ demergit oculi inferior palpebra: ⁊ prius alterā pānicuū palati ꝓ tortura cōta ex mollicie humida laxa. ⁊ qꝫ aspertus fit ad inferiora videt patiens. q. mediteri. que autem sit a spasmo siccō vt humido: nota hꝫ signa in parte spasmata cea Scito cū replione non siccitatē stringitur cū cutis frontis in illo latere ⁊ extensio i altero fit latere paucitasq; adest salue ac sputi cū sensuum turbatione. Apostematis ⁊o nota sunt signa in eius parte. Propter vero qrtū ad primū dōm q alexāder loquitur de tortura facta ,pter mollificationē i q ꝓcessuꝫ remediū ponendū sup ptē visā sanam. Ad aliud dōm ꝗ medicus fit artifex sensibilis ⁊ caudēs: eius tñ sensibilitas ⁊ manifestatio vere debent esse ⁊ nō sophistice: q̄les sunt q in tortura apparēt ex dissolutōe. Nā dictū ē quoddā apparere: non aūt existere sup qd locale nō est applicandū auxiliū. Aliud fit concedendū cū lesio fit i parte visa sana: ꝗ n. in pte apparens ifirma corrupta vi desk cōpositio non tñ ,ppie: sed p alligationē quam habet musculi vnius ptis cū his q alterius Quꝫ. n. qui sunt alteri⁹ ptis mollificant alteri actū suum exercētes habent non brutes aliquid equipotens. Ad aliud dicendū q hmōi tortura ꝓtingit ex paralysi sine dissolutione. vñ sup eā remediū ponendum cū illic egritudo existit. Ad ea ēt que alterius partis apparet quid dicendū qm sermo est in tortura facta spasmo vel apostemate: ⁊ qꝫ hmōi sepius euenit q̄ ea q mollificatione ideo dicit. A. hoc fm plurimum non esse verum

Ad aliud dōm q in loco sano non est egritudo compositionis: cū tortura mollificatione ꝓtingat nisi apparenter ⁊ non vere. Cū. n. lacerti vtrinq; habeant suū acutum pficere sig ex vna pte deficiūt alteri suꝫ pficientes actionē nō eis coincidentibus refrenātib⁹ habentur in seipsos ⁊ videntur infirmi cū tamē extēt In tortura vero spasmo euenit secus.

Differentia. 185.

Vod vinum competat in egritudinibus neruorum oñditur: qꝫ tertio fa. Vinuꝫ antiquum paucū ꝓfert valde egritudinibus neruorum oibus. Et firmat qꝫ practice gnto. Vinū ,ppius vet⁹ modicū quantitate vt venter ostendit ⁊ oculi⁹. Nec aūt nerusū. multo igitur magis quod mediū a nouitate secedens cū fit antiquo amplius nature accōmodū. tripl⁹. n. tpe varisk bāū. 70. Rursus moribus is aut erit ex insanitōe ⁊ ita cōfert vinū maxime cum humectatōe curet. vinum nāq; humectat: tale enim actu similiter ⁊ potentia cūiter cetera celerius habeat ⁊ empli⁹ in ptes. Cito. n. replet corpa obnoxia infantioni: aphoris. 2. Rō eteni nutritōis in eo falusk maxime cum calidū fit ⁊ hu. bāū. 70. vel ex humore erit replente: vt phlate colera vel melancholia aut sāguine. Mis aūt singulariter confert. phla. n. digerit incidit ⁊ resolvit coleram ru. in vinū extrahit ⁊ nigram labere facit velocit er qꝫ cogit exire Sutetate sectens illius nocumentū. primo tertia: sanguinē ēt clarificat spēs ipsius incūstinus bertundo ptes. amp. qd ⁊o tutes niales alleuiat ⁊ regelcere facit confert nerius: qm iuuamētū fundamēto neruorum vt cerebro ministrat: hmōi ē vinū ēt lebrians. Almā. 4. ⁊ itia primi. Et curatio ac ēt reductio pficif Sio. nerui vero sūt frigidi ⁊ ficci: vinū gdem vt dcm calidū ⁊ hu. Itidem: Sioꝝ Sie sunt rōnes ⁊o de ge. ⁊ coꝫ. ꝗ vinuꝫ causat egritudines neruorum replonales vt paralysis spasmos ⁊ consimiles. Curabit iraq; illas que ē ine nitōe saltem. Vinū igitur ꝓfert neruorum passionib⁹.

In oppositum. 5. tbeorice: Vini ,ppium est cere bro nocere ⁊ neruis: in eos. n. materies penetrat facit: tertio fa. vnde Me. in practica. Vinum vitare oꝫ. F acit. n. ad neruos penetrare materies que forsitan non penetrarent. Et scito q inimicū ē oculis vinum ⁊ neruis. amp. oīs interimitur ⁊ corrumpunt a Sijs de distantia ineqli. Vinū āt neruis ꝓtrariat cū fit calidum ⁊ hu. sufficienter. Ipsi autem frigidi ⁊ ficci non multū acutos recedentes tpamento complexionum apparens primo. itaq; vinum egritudinibus neruorum non competit. Propter primū fiqui dem sciendum q qd fit vinū eiusq; multiplicitas qd ne neruus ⁊ moribus bāū monstrauit. 70. 41. ⁊. 42. Nosce quoq; q vinū sumitur aut gra nutritōis ,put cibū ⁊ seipm deportat in gtel ⁊ puertik in eos aut medicationis cā fm q alterare sibi ⁊ ꝓtrare taliter in existit. Propter fm ⁊o sciendū q alig dixerunt vinū Spetere neruorum passionibus: tum qꝫ calidū eorum remittēs frigitatem: tū qꝫ calidū eorum remittēs frigiditatem: tū ēt qꝫ ipsorum superfluitates vtplm cogit ⁊ digerit. Sed hec non valent cum pitiores contrarient eis Vitatis zelatiores. ꝗ. n. nerues calefaciat ⁊ hūectet ea tñ sunt nā neruorum elatiora ita vt illis nocēāt Sis excessu scā sui. ēt subtilitate penetrando et superfluitates in ipsos nocet iducendo: neq; materiis eorum ꝓfert mō quocūq; ꝗ cū fuerint digeste nāq; in eārū excitans expulsionē. Alii ⁊o dixerunt id cōferre qꝫ Vrtutem confortat ⁊ digōem pcurat ⁊ marcibus. fuerint crudi. vñ ārto dere. ia. Vinuꝫ ⁊ digerit semicrudos hu. pte oī alio. Sed id fit non fiat quia hoc accidēt taliter eis adiuenit vt oñdetur. hic aūt magis qd p se sicut apparebit exprsik. Propter tertiū ⁊o sciendū q vinū simplr ⁊ per se nocet neruis ⁊ p ptie alitionis gra datum vt illustriores cōiter exponūt ⁊ precipue subtile acutū citrinū cū fuerit antiquū potissime: oppositū vero min⁹ qd firmat: qꝫ qd nerues relaxat ⁊ dissolvat mās in ipsos deducēs nō cōfert eis imo eos pampli⁹ ledit. tale qdem vt scribunt ē vinū: ipm nāq; subtile penetrationis existit. In nervis ēt debilis digōis entib⁹ indigestū puertik i acētū nihilq; vt firmāt neruis iimicabilibus ē acēto Intū vt dcm fit re. a. terno. seminis plo ipm ,ppter lesionem vulue cū maribus inimicari: nerusa. n. existit. Eti. A quo precipit dogmatiorib⁹ abstineri suspectis neruorum egritudinib⁹ ipsorūq; ipsa iducit neruos ledit. ꝗ vinū ē tale: pb. 3. ⁊ cōpsonū ⁊o: qd signo fulcit. videmus. n. boies vinū non potātes ,ppter legē vt agrenos aut ,ppter carentiā qꝫ illuc nō peruenīt vel in opis seu abbominatione satiū vel pietatis studio nerum passiones incurrere mime. Sic igit vinū neruis simpliciter nocens nō cōfert ⁊ similiter cicera ⁊ maxime pomacea. Per accidens aūt ⁊ medicatiōes cā pōt iterdum eis ꝗ cōferre: qꝫ ipsos humectat cū fuerint exsiccati ⁊ ,ppie aque admixtū non pauce velut in spasmo q ex insanitōe. vnde in diuisionib⁹. Vetur in potu vinū cū aqua multa. ⁊ tertio fa. Si miscet vinū cum aqua quā bibit non ē remotū a rectificatōe Breuiarij figdem primo. Sumat in potu vinū subtile velocis penetrationis: et id qd nō plurimū indicio distare ab eo qd sortius multeq; fuerit aq cōmixtus. Et firmat: qꝫ aq̄ humidissima apperter transire tñ mozat tertio re. a. vino ⁊o cōmixta subtilitatē ac grit et penetrationē vt deveniēs in neruos fine lesione duplī humecter: subtaliter ,ppter vinū aq̄ remollitū ita vt absq; siccitate humectet in ipsos conuersus: et accidentaliter ,ppter aquā qd ē qdū de sortis irrorare. Cōfert ēt aliter accidente: qꝫ mām digestā incitat in expulsionē calore nāe infirm fulciēdo. Primo āt spargēs eandē et āpli⁹ incrudat et nocet nō parum qd febres totius signāt passiones. ri. curatiue, p deficꝫ itidē: qꝫ virtutē roborat et cōfirmat qd denotat i syncopi ei⁹ indifferēs exhibitio. Spm. n. et coꝫ vniuersaliter ꝓfortat siam. n. letificat et gaudē facēdo vt nihil inueniat qd ipsi⁹ vt vice suppleat. Almā. 4. in calo tñ et accidētaliter confert. Nosce quoq; q vinū vniuersaliter nocꝫ alitionis datū rōne. Medicie aūt ꝓfert gra qñq; aut si forte nocet nervis simplicit ꝓfert illis tñ appetitus modicū gra: diversificatū. n. fm min⁹ et ampli⁹ diuersos iducit effect⁹. vnde Dia scorides. Vinū vetus si multū bibitū fuerit p nimicitate Virtutis neruis et sensui ꝓtrariū ē. p suauitate āt modicū bibitū bonū extat: qre terti. practū: fa vinū antiquū paucū cōfert egritudibus valde neruorum oibus: plurimū. n. ex eo suptū ē res nocibilior ita vt d ipso dicat qd exponit ō squilla secūde ⁊o ita. Nocet neruis sanis pa: āper cōferēdo doloribus neruorum et iūcturaꝝ palysi et sciatice, ppie. Sicut nāq; vinū ,pbibendū ē in neruorum passionibus ita et in his q arteriaꝝ: tpm. n. nerusa et frida ledit marie. vñ tertio

22. Q̃ poterit patientē dolorē iuncturarū dimittere vt nū olo vsq; quo sanet ex eo integra sanatione: quod si aliqn̄ cōcedat in bmōi vinū: id p accidēs vt tactus euenit: aut ꝓpter abusū prauū quo in dilectionē deductū est infirmis. Propter qd̄ rafis cōcedit de iuncturis qñq; satagit tñ id interdū meliorare admixtionē passularū melliis ⁊ apij spermatis. quod autē amplius cōuenit ē mellis aut succori aqua: fm tñ materie varietatē. Propter Vo q̃rtū ad pmus dōm q̃ s. non dicit vinū simpliciter ꝓferre vex antiquū conuertit ⁊ paucū qd̄ per accēs vt visū cōfert medicine q̃ grā: Vtutē eni cōfortat ⁊ materiā educit. Ad sulcimentū Vo dicendū q̃ venter nō est simpliciē nervosus: verū ēt carnosus ⁊ ꝓprie illius intrinsecū sundale lz nervosū dicat respcū eī qd extrinsecū bmōi. Neq; ēt in subs oculi certe natura dñat nervosa: lz amplius aquosa: dris. 64. Aut lz vinum absolute al manzorie q̃rto nocent oculis p accidēs vt eox materiā vel spm iuuat indicatur: aphoris. 6. Modicū etiā quātitate concessus. Ad aliud dōm q̃ vinū nō cōfert spasmo ex inanitione simplr verū cōmixtū aque vt ta etū plurime aut p aliud ceu tactus. lz eteni vinū conferat nervis rōe medele nocet vt ostensus eo q̃ mālo in ipsos deducit crudas cum eo, quod eorus dissoluit subam. Silr ostensū est quū vinus conferat ⁊ qñ grā materiex contentax in eisdē. Ad aliud dōm q̃ ⁊ si vinum simpliciter nocent nervox fundamēto ac ipsis Vtutē tñ eius alleuiat ⁊ requiescere facit atq; bmōi instrm spm vs alsē: vrinā ēt pronocat ⁊ sadorē: reliq̃ relinquēs superflua ⁊ ꝓprie non fieri verū in facto esse: ⁊ ideo ebrietas vt dicunt cōtinus esse nō ds. Latetur. n. in eo cuius cerebx est debile. Malus nāq; nocumentox vini non est nisi in cerebro. tertia pmo. Passio Vo nervox preparatis debile cerebrus bmōi bus concurrit. Ad aliud dōm q̃ q̃q̃ vinum opponatur nervis in cōplexione ita vt eos reducat siue ipsox curet passiones sibi tñ illi alia insunt premōstrata nobiliora. vel vinū est āplius calidū ⁊ bu. q̃ nervi sint frigidi ⁊ ficci cū imediate ⁊ ꝓprie sensitui instrumentū sint cutis ita vt neq; nervos reducāt neq; illis opponatur directe. Ad aliud dōm q̃ illud verū est i pdicamentis p se: nō aūt in bis q̃ per accēs cum oñsum fit vinus nervis p accidēs iuuamentū aut nocumētus ꝓstare. Nocet nāq; palysi ⁊ ꝓprie sūptū in multa quantitate mām multiplicādo: ⁊ in nervos illā amplius sigendo pax aūt acceptū fiet dictū est iā conferre

Differentia .186.

Quod coitus non cōferat egritudini phlatice monstratur: qm̄ spma qd̄ coitu emittitur non phla cū illud fit vtilis superfluitas vltima alimenti sanguinei. B autē primi. 36. Cōferentis sit ipsi passionibus phlaticis eo q̃ ipsax educatur mā. ⁊ sulcitur: q̃ ipossibile fit cibū conuerti i chilū nisi ex ipso generētur supflaitates phlatice cus phla fit primū in digestū, puemēs ex cibis: dris. 33. qd̄ āt multum tale q̃q̃ multū distat a spmate. Ēti: Q̃ corpus deficcat ⁊ minuit Vtutē nālē: ioq; infridans egritudini cū ea fit frigida non cōfert phlatice. bmōi Vo fm Jo. est coitus. Rursus: qd̄ ledit marie grē phlatus causati/uā ⁊ receptiuā in curatione passionis ex eo generate non iuuat. Jridē: nāq; grādius valde suscipit nocumentū cōferētia: ea Vo est stomachus. vñ tertio. lz. Plurimū qd̄ inuenit in stomacho aut gnāt in eo ex bu. est phla. q̃re bip. ſſ; posuit phlegmatis susceptaculum: sed hic marie prosternitur vt monstratur ex coitu. Amplius aut confert p se. vel per. accēs. non qdem pmo: q; eōne mediante: neq; scdo eo q̃ talia eligēda sūt p se fm virtutē ⁊ non fm accēs ⁊ apparētiā. Adhuc si iuuaret libido od egritudines phlatica ipsius pciperet vsus cū non sit medicox grossos insufficientes ponere vt sebrib̄ opātus tyris: ⁊ similibus que phlatis: id Vo nō iubēt: vex eius oppositū magis. nō igr coitus passionib̄ cōfert phlaticis. In oppositū bip. epidi. 6. gnta cū alis plis. Palin: Quod alam bilarē facit corpus alleuiās egritudinib̄ cōfert phlaticis ⁊ melicis marie. hic aūt coitus. alman. 4. ⁊ in tegm appens. Ēti. Q̃ calefacit ⁊ deficcat phlaticis confert egritudinibus: cū fride sint ⁊ bu. Talis Vo est coitus: ex multa. n. cōcussione corp̄ calefacit ⁊ deficcat ꝓsir. Jo. Jtaq; coitus egritudini ꝓsert phatice. Propī pmū Vo sciēdū q̃ qd fit coitus cū eius multiplicitate: dris visū. 124. qd ē egritudo. 72. Est āt phlatica egritudo vt reliq̃ cōplexionales duplex: qdā fig dē alisq; humoris vitio: altera Vo cū eo 74. Et bmōi vel diffundit p oēs ptē fere: vt in se. lepra scabie ipofortica cacbenia ⁊ alib̄. Aut in partes consolidat: ceu vndinis colica ⁊ bmōi. Propter fm aūt sciēdū q̃ liter alig 2 maxime epicurus negrunt hic coitū ⁊ vtius ꝓferre oñsum dris. 124. Quidā Vo plurimus coitus aduertētes iacturas i eī befitare iuuamētis oio: lz qd de B ex dicendis in āplius appebit. Propī tertiū Vo sciendū q̃ coitus conferat egritudinib̄ phlegmaticis modificatus tñ vt oñ detur. vñ bip. libido a phlegmate egritudinū pficuū. Democri. Vo. Visus venerē marie q̃ ex phlegmate fiunt egritudinib̄ exrat adiutoriū magnū q̃re D ribe. ad eustachiū. Egrotātibus ex phlegmate venus optima. ⁊ pbl. pma. ⁊. 4. Propī qd coitus cōfert ad egritudies q̃ ex phleginate. ⁊ gnto theorice. mlie passioni, pdest: cōfert ēt phlegmaticis morbis. Tertio Vo. 20. Coitus ꝓsert egritudib̄ phlegmaticis vt āt box verificent fmones: oz ipos pus idicationibus subiniti gbusdā ficut oñdi, pbl. ar. expositione: ⁊ demū id idē firmare. Propī bmōi pmus sciendū q̃ calidites expetit coeuntis intra sortis quā nō destruat spmatis exitus qd̄ indicat defideriū cibi. s. Sed quō dicet, quis in egritudie phlegmatis poterit calidites intra sortis esse. Dōm q̃ non simpliciter lz vtcūq;. Pōt nāq; phlegmatica egritudo ē i aliqua ptius ⁊ marie ⁊ ētre ⁊ cor cū alijs ꝓncipalium fit sufficienter calidū sorte: fit ēt egritudo cū humoris vitio. Repletis eni cōpetit coitus: adfit etiā stomach̄ non debilis ꝓstratus ⁊ marie melācol cus. Lus. n. coitus ledit q̃ marie: iuxta illud tertij. lz. Coitus est ex rebus magis nocius stomacho ⁊ dimissio eī ex rebus est conferentib̄ magis. vñ illius. 20. Dimissio coitus est cōueniens ter rea eī q̃ stomachū bz debilē: non fit quoq; eius nervosa cū cerebro oculis a corde debilis: nervus. n. coitus principaliter obest. lic. n. conferret ex parte materie que educitur: nocumentū fortassis magis consurgit nervosorū cū: qd̄ patiētes iuncturarū lesiones oñdunt Non sunt ēt in corpore aliqua corrumpi parata vel corrupta ceu i scabie phlegmatica. vnde quarto quinto. Scabiosus dimittat coitum oio. Ipse nanq; monet materias ad exterioru ⁊ excitat vsporem putridum calidum venientē ad

ptem superficiei cutis: q̃re patrefit illic: ⁊ in lepra fimiliter cum ⁊ yria ex phlate nā cātur. 175. in q̃ pterpaū non raro deducit in actū, vñ q̃rto tertia. Ds vt illesmatur leprosus a coitu penitus: neq; fit putrefcā fm corpis totum vt in sebribus aut pte: ceu in vnditinis Coitu. ij. corpus illā maceratur ⁊ dissoluerēt, nisp. cōmisceret malignū cum benigno et motu ⁊ agitatione q̃re in bmōi non pterpit coitus sed rectē potius p/hibetur. Propter fm bmōi scientiā cōtra mēsuranē adhibitū vt oñsum. 123. phlatis ꝓferre inorbis oñ illud qd mām educit phlaticā calidū extra nāle sōlitū: corpusq; calefacit ⁊ deficcat; egritudines iuuat phlatices: talis Vo ē coitus: Educit. n. de phlate q̃ ē non pū cū in talibus pcipue sit quoddā supflux spmati assimilatū. vñ Ar. Coitus ꝓsert egritudibus phlaticis: q; eo supfluitas phlatis expurgat ⁊ nā fimile phlati: quare coitus auferēs multū phlaticā in nat. Et iō video phlaticos emissionis multe: ac crebre: marie cum ventositas fuerit coadunata erectius Et firmat filitudo eo q̃ cerebx cū eius ortis phlegmaticū. Plurimū āt mālē spmatis descēdit a cerebro dris. 34. vñ de aere ⁊ aq̃. Quibuscūq; iciduntur venē q̃ post aures bi, prius oi orbent gnātōe. ⁊ iō q̃ cerebri ledūtur coitu q̃plurimū; pb. apparens. Excitat ⁊ nāe calidū motu ⁊ eductōe: ex his que duobus subsegtur calefieri ⁊ deficcari. Rursus signo notē q; ē videre paros phlegmaticos egritudinib̄ phlegmaticis multū egrotare minores ⁊ hebetes pmanere. Cū āt coire incipiūt sanos reddi: maiorari ac velocitari q̃ magne: iuuat igitur coitus egritudies flegmatis vt expedit tñ ꝑditionatus ⁊ indicationibus p/tactis determinatus. Sūt āt bmōi egritudines gb̄ ꝓsert sods marie a consueto mor abscisō grauē capite vertigo seu scotomia: mod̄ qs epilepsie subetis malitis sic: tenebrositas visus: ⁊ vlr sensuū hebetudo: delectio appetitus: dolores ⁊ granitates renum repletox emūctoriox anchax ⁊ eax vniuersaliter q̃ circa pudibūda ptium ꝓseruat ab coxāpatibus pso/catio matricis: ⁊ oiserā tollit vporē fumosum pcipue retentōe semis diu coartatū q̃ tandē petēs cor ⁊ cerebx synthomata inducit q̃ꝑsana: mor ēt accidētis qñq; iterior cū. 124. euidens. 6. Cōfert ēt coitus regulatus nō modicū, ꝑpter eandē cām egritudinus melancholicis. Palisb. ⁊. Q̃. Dilatat. n. aiz bilarē ⁊ iocūdā reddēs. vñ tertio. 20. Coitus cōfert melancholie ⁊ plurib̄ egritudibus colere nigre: pp qd̄ dilatat ⁊ expellit fumū spmatis aggregatū a pte cere dri ⁊ corde. Propter q̃rtū Vo ad primū qd dōm iā aspgit. lz. n. spma vex nō fit idē phlegmati. ē tñ sibi multū vt tactū affine, ꝓprie in langorosis a phlegmate. nō. n. icōueniēs phlegma ita spmati simile cū ita educi cū eo sanguis leqtur qñq;. Juuat ēt coit̄ nō ꝑpter id solū: vex ēt q; corp̄ calefacit ⁊ phlegma ō siccat. Ad sulcimētū qd est dōs visus. 33. Phlegma eni i ꝓprie tñ pōt dici chilositas oñq; in sanguinem trāsducat q̃ magis distat a spmate. Dr ⁊ phlegma vere qd̄ cū sanguie fimul vt multū gnāt i epate: dris pallegata ō quo hic rō. Ad aliū dōm q̃ id ē vex cū coitus fuerit supfluus valde ēt corpox ⁊ quocūq; q̃lis nō hoc expetit loco, Ad aliud ēt qd dōm visus. Lus eni coitu lesio cōsurgēt grandis alicuī ptis ꝓncipalioris aut Vtutis ꝑpter exaltionē spūm dissolutio. Ad aliud dōm q̃ coitus p se ꝓsert eo q̃ nō p accidēs ⁊ casualiter pficit: lz aliquo accidat mediāte puta motu vel eōne: ⁊ per se q̃ ipsius iuuamentū ē pmanēs vex. per se nāq; opponit ei qd̄ p aliud: ac illi qd̄ per accidens ⁊ ipsū qd̄ fm quid. Ad aliud qd dōm vtcūq; q̃ apparuit: qm̄ in egritudinibus ꝓsilis exceptatio coitus pbibet: aut recite subaudit nocius. In religo Vo vt expressū asseritur coitum conferre.

Differentia .187.

Quod sanguis desup fluēs fit cōpescendū oñditur: q; qd̄ ē pīter nām ē cōpescēdū cū ipsa ipediat ⁊ pternat: talis Vo est flux̄ sanguis desuper factus. Q̃ is. n. sanguis fluxus menstruālis excepto ex nām exiliit: de acci. 5. qualis qdem non ē exterioribus puenīēs, Jtidem: oē malum est cohibēdum cum sit nature lēsium: bmōi Vo hic fluxus existit quarta. n. aphoris. Sanguis desuper fluens quaūscūq; fuerit malum: deorsum vero bonum si niger fuerit. Rursus: quod educit sulum ⁊ thesaurum nature de corpe ⁊ ꝓprie per ptem supiorem q̃ deputata est attractioni vt inferior expulsioni: dris. 166. compescendum. Jd āt fluxus agit sanguis desuper maxime cū ipse sit precipue, ꝓprius ⁊ familiaris nature: elementox. 2. Palin: phibendā est declinatio ⁊ transitus materie ad principale. Sz hic euenit fluxus sanguinis cū cerebx fit desuper locatum: iteq; sanguis desuper fluens cohibendus. In Jub Almā. 9. Quibus per os ēt solet sanguis exitus cum interpolatione accidere ex quo nullum sentiunt nocumentū: iō sic dimittendū. Rursus quod salutē seu salubre trāgillitatem prestans ⁊ iuuamentum non ē cohibendū talis aūt sanguis ē desuper fluens. vnde aphoris. 7: Quicūq; sanguinem vomētes si quod fine se. salubre. Ac tertio. lz. Multotiēs est in vomitu duarū libraux san. Vbi gra trangillitas ⁊ iuuamētum. Adhuc motus nature non est compescendus ⁊ marie cuz fuerit sufficienter regulatus ille. Bmōi āt non pax retinus est fluxus desuper sanguis factus quod reuma fluxus sanguis a naribus oñdit iuuatium. Jteq; sāguinis fluxus desuper nō est constringēdus Propter primū qdē sciendū q̃ qd sanguis ⁊ quotiēs dr: dris oñdit. 30: Est desuper q̃ a diaphragmate supī Inferius Vo quod reliquū de gbus quoq; prib̄ lā. effluat desup dris videbit. 190. Propter fm Vo sciendū q̃ alig imitantes Erasist. 9. de inge. dixerūt sanguinis fluxū fore compescendū oēs emittantes ēt spontaneos fluxus. Acescentes quoq; alig Ba. ō notanti oēm fluxum extra naturā eo q̃ menstruox exceptio, ptulerūt desuper scm: pter eum q̃ narium fore compescendum. Nōnulli āt a se asserūt vt oī: sed qd de his tertio, ppositox oñdetur. Propter tertiū Vo sciendū primitus vt dudum inotuit q̃ sanguis fluxus desuper occurrens: aut ē a naribus vel ab ore. Sīgdem primū: aut synthomaticus vt ꝑpter aliquam malā ꝓplexionē pnum ꝓtentiuax vel sanguis acuitatē ⁊ mordicationē aut ipsius quātitatē nāq; stimulātē ad sanguis excretionem: ⁊ ita sanguis cōpescēdus p ipsī cāe remotionē cū synthomate factus nām pternat. Sigdem creticus digōnis ēt signis pteredētibus vel aliter piodicus considerandum an sufficiēter fit expellēs, quod supfluum. Ex cuius gdem eductione seqtur iuuamentum: qm̄ tūc cū mot̄ fit naturā naturaliter operantis non est coartandus ni excedēs ex quo humores cūentur ⁊ spūs reloluantur: vt tan

dem Ꝓtinus subiace at, propter hæcq; vt sanetur cōpescē
dus. Si Ꝓo fit ab ore aut exitus locū suū vel ira ipm
cōtinēt, sīqdē egressus educēdus mō quocūq; ad il
lud medicatoē, nam ipsāte: qm sanguis pter nam in
vtrq; i. ꝓcauliate effusus necesse ē putrescere: apho
ris. 6. Q ō ā putrescit se. ⁊ qd deiceps ādūcit, qd si i
tra locū cōtineat, ppiū tūc aut egredit a pnd' supio
rib' ceu ore vel a medijs: ⁊ ita cōpescēdus ad inferio
ra ducēdus cū eductio expostulet oppositionē et loci
⁊ ppti' cū incuadit deriuat'. Si ā ā tribus labatur
illesiqib' ore: aut tussi educit vt vomitus: q sīqdē tus
si tūc ex pūlib' exit. vñ apho. xl. 7. Sanguis a pul
mone cū sputo exies nō ē salubris et currentibus le.
qm si hec passio elōget ex necessitate subsequit se. iuxta
illud eadē. 7. In sanguis sputo prissi ē fluxus capil
lor: vbi Ꝓo salius retinet moziē. Si quoq; egres
sus fuerit pmā locū vt i Ꝓcauate pectoris delapsus
educēdus ne putrefactōe cōrūpat qd reliquū oē. vñ
liquoribⁿ hmōi sanguis eductivis ꝓmiscet acetū mi
nus acutū vt et' incisione ac qdū tussis excitatioē cuꝫ
fluxus cessauerit qd residuū sputus educat eiusdē. In
terdū ā tūc sere int hec mediās loca vt apare sanguineo
⁊ tūc nisi in pnticipio fuerit educēdus oio medicis pe
ctoris lenitis ⁊ maturatiuis cū ei' cura pficiatur di
gestione ac eductōe. Si Ꝓo educat vomitu ceu qd i
vētre cōtinet tūc effusus i eū. Aut erit pp sanguisu
gā stō infirā vel aliud qōcūq; ⁊ ita vt apparet. ne ibi
dē cōrūpat cūandus. Si idez in ipm refundatur ex
alijs locis cōsiderādū: qr vel plodice depellit rigo
re sufficient nec ppt alicē ipsius ꝓsumptiones dere
lictas aut eūones phibitas cōsuetas vt manifestius
mutilatus vel retentionib' mēstruox emorroide aut
exercitijs derelictis vsitatis: vt ostendetur. 190. Et se
ries talit verificat alman. cū. 7. apho. 1. A. Vel
educitur synthomatice magis pp cām cōpōnis sim
plicis aut mālis aut cōpositionis. Et sic vt firmatū
a nā cōpescendus ē fluxus ceu cōsperi in mulieribus
nocentē ipm adhuc mēstruā rib': ⁊ de his ārto inte
rior apparet. Nosce sīqdē i ampli' qd bonū aut ma
lū duplr accipit vt vsr fit dicē vel simplr ceu deos re
uereri ⁊ pētes honorare aut hmōi oppositus vel fm
qd sicut voluptas: seu mercū i pelsg' tēpestatis bo
ra pstrato: digitiq; abscisio cā causati: aut eiusdem
Ꝓtus: vel qd hmōi. simplr quidē dic bon' ē fluxus san
guinis mēstrualis solūmō cū muliere cōpetat et tp a
te i suo gnē: nō aut in viro tpto fluxus qs san. nālis
cōseratq; in pūti ⁊ ordinetur ille depurata i plez tūc
n. pamplius aduenit concipe. vñ tertio. 20. ⁊. 21. Et
cōsuetudineq; mēstruationis delapsus ad matricem
sanguis hozs pgnationis retinet clausa eadē. ⁊ ut eo
emb: yo ꝓficiat nutritur ⁊ soueat. Ordinetur igitur
fluxus nāliter in ḋiuidū ⁊ speciē magis qd appet
qr plurime sterilū mēstruant ārmime. Alij Ꝓo fluxus
lz fint simplr mali fm aliqd nī laudabiles vt per
vomitu: piodicus et inuatiu' malus exrat relatione
fluxus mēstrualis seu fluxus sanguinisanum aut p
emorroides vel similiter intestina cū id qd fm qd ex
tat latitudinē hic continent grandē. vñ apho. 46.
Deorsū Ꝓo bonū ⁊ reliqua: bonū non ppe dictū in
telligere cōgruū: sed ipari hūc. i. melius ac si ⁊ ita di
ctū. deorsū aut melius exeunt es nigre. Vere namq;
qs eliget sanguinē deorsū referri ante q p os qualit
cūq;. Apparet igit ex his veritas nō parū qfiti. Sic

fuit fluxus fm, quidā est innālis ex toto: sicut q cot
tidie optime fam: alij autē melius fm simplr innalis.
Fm quid aūt vtr propter inuamentū pōt dici nālis qd
inde cōsurgit sicut qd ex nālib' ⁊ emorroidib'. Aut
Ꝓo simplicē naturalis vt q in aliquo genere ceu infi
nitatis cū mulieri etiā tēperate hoc opus sit habere
Propter ārtā qdē ad primum dōm natur ⁊ fluxi
mēstrualis vādē, partui pius omni naturalitate constitu
cum pt oēm fluxū sanguinis fieri pter nām ⁊c. Hec
qd dūt Bioclen: Dudozes pter nām: ⁊ similr sapē
fluxus ita libet erit innatralis: in corpe nāq; tēpera
to cū ⁊ nulla bz sensibilis suspicitus cū pr vias de
pditus manifestus emitti: sed insensibiliter sorus oīs
excernit: ⁊ ita supfluū subozale vel hypostaticū non
aderit eidē: quare dictū de accidēti. 3. fluxū oēm san
guinis ex nām fore in toto. Latius Ꝓo sumēdo nāz
plurimū fluxus sanguinis ex pter menstrualē nālem eū
fiūt inuamētū pstantes ceu qui nariū ⁊ emorroidarū
vālde plura pter optime sanā: corpe sana ⁊ in latitu
dine sunt dicta ⁊ si semino ceteris illud. Ad aliud dicē
dū iā patere. Nā fluxus oīs fm desup factus: pter
ulā etiā qui a narib' vt excipit Cōmentator nō est ma
lus simpliciter salē: fz respectu fluxus q deorsū sicut
emorroide cū sbdit; Deorsū Ꝓo niger bonū. Imo ali
quid bonitatis vt declarata cōtinet: sicut cū sanguis
fuerit ex loca ppa plodice ⁊ reliquo euomitus corpe
ānis laudabilius amabilius atq; decenn' fozet eun
dem p intestina in extra vomiti. Ad aliud dicendum
q lz sanguis sit filius ⁊ thesaurus nature fibiq; dile
ctus nō pax: peccās tñ qi rate seu quantitate reddit
fm Ysa. tūc oppositus. Pater nāq; filio delinquēti
qñq; alio magis cū in āplius debuerit subiici trasci
tus vt eum a se Ꝓberatū educat. Euacuatur et qd de
nigne per stomachus ⁊ precipue cū nā repit inde. ad
aliud dōm q fluxus sanguinis per desuper ārq; ver
sus principale vt cerebr inclinetur: nō tñ intm vt p
ueniat in idē. Aut id fm qd: non aūt simplicter lau
dabile. Que aūt ptes alterius similiter apparet: qm
sanguinis fluxus per vomitū piodice factus fm ali
quid bonus ⁊ remediū prestans ⁊ non cōpescendus
Ad aliud dōm q vomitus sanguinis non est simplr
laudabilis: sed qui fine se. illius gcum relatione: cuꝫ
ille fit pniciosus. vnde. a. Dis vomitus san. cuꝫ se.
malus: sed cum non est ille se. qñq; non est malus.
qui aūt prauus ostenditur eo q subditur hip. Et ira
re vero stipticis ⁊ infrigidantibus ⁊ per hoc apparet
tranquillitas ipsius ⁊ inuamentuꝫ qualis erēt. Ad
aliud ēt quid dōm apparuit cuꝫ cōcessum sit aliquem
fluxum sangeinis desuper factum laudabile esse.

Differentia. 188.

Nod subscannatio nō cōpetat in squinātia vi
detur: qr cōter opantes quos nō est insuffi
cientes ponere nō inuenūtur eā facere. Adhuc
albucasis chirurgie. 3. In britibus squantiā os vt de
uitetur secto epiglotis cū non fiat inuamētuꝫ p id. in
cideretur. n. musculi dilatantes in aeris attractioni
b' ordinan. q aūtē fit in epiglotti, ppris existit ⁊ sgnā
tiax pessime. Amplius per sozamē subscannationis
sanguis suffocatis' decurret ad pulmonē ⁊ aer mor
inalteratus in pnuā dispositionē pmutans ipm: ⁊ iō
hac duplici de cā vnec abscisio redditur suspecta: p
nostic. 3. hinc ār timor iminere potest nō pnus Rur
sus quibus desperabilis est salus mortem habet me-

dicus predicare: sicq; ab eis recedere: ne de ipsoꝝ
culpet morte: ozia. 192. hmōi Ꝓo ē signantie'. Pre
cipit nāq; subscānari cū cetera nō ꝓcrent: ⁊ res ē tā
q in desperatōe posita. Et ꝓfirmat qr fi a se. habito ti
more ⁊c. mortale apho xl. 4. Itidē: si mortalis est i
cisio vesice aut testium cuꝫ non sit adeo nobilis pe vt
cāna eis mortalis est incisio: sed illius ē mortalis ita
apho xl. 6. Vesica incisam aut cerebr ⁊c. mortale.
Palin. Si cāna icidat non potterit consolidari per
aphorismuꝫ sequentē. hmōi qñ incisum fuerit os aut
cartilago aut nervus vel maxille tenues aut pūtiaꝫ
non crescāt neq; glatinātur. De nā Ꝓo quoūdaꝫ
illoꝝ ē cāna cū fit nervosa ⁊ cartilaginosa. Timor āt
ad nō posse consolidari ē pretractus: non itaq; i squi
nātia cōpetit subscānatio. Latius oppositū scribitur
nono practici tertio nona: filr ⁊ 30ar. Ad hac aūt ici
siones non minus ista sūt periculose vt que pectoris
epatis vmbilice vesice ac iguinā ⁊ crepatis que tñ p
mittūtur fieri. Rursus ad vltimas egritudines vlti
me curationes sūt potētes ad perfectōem. Squinan
tia Ꝓo est vltima ⁊ perniciosissima egritudo appens
pnosti. tertio. O pario āt manualis est vltima cura
tio cum sit extremū medicine organum. Itaq; i squi
natia cōpetit subscānari. Propter primū qdē sci
endum q squinātia est presocatio circa guttur ex apa
te ꝓsurgens: Presocatio figdem hmōi vt genus ex
plurib' pōt pungere cāis. Aut exteriori vt lacō vel
rebus venenosis susceptis sicut iusquiamo ⁊ fungis
⁊, ppie endochoca aut ex bolo vehementer stiptico
viscoso seu spina gutturi ifixa: vel a cā iteriori vt sic
citate itēsa vel a debilitate musculoꝝ ptes aeris at
tractiuas mouētiū. Aut a mā opilāte trāsitus spūaꝫ
cerebri ad pectoris ptes vt in apoplexia vel ex mā in
pulmonē delapsa velut catarri 'upiores celeriter dis
soluētes: Aut, ppter apa squinanticū seu spondilizꝫ
colli dislocatōe quocūq; mō cāta. Nam squinantia
aut multā cātur ex apate: qñq; Ꝓo ex dislocatōe apōb
rum ⁊ interioꝝ quartis: que ēt vtplurimū contingit
ex apostemate Sctione dislocatōe sua: interdum Ꝓo
casu vel percussione. Rafis in dimisionibus. Nosce
quoq; q squinātia duplr distinguitur. Aliquando q
dem rōne materie vt sanguis colere phlegmatis et
melancholie: tertio nona. Subditur. n. in es preter
alios q accidit a melancholia. Raro tñ cuius fenit vi
aticus Ꝓium infra. Ex mlia nāq; sit hoc apostema:
qr dic mozbus cito pracuslet cum sit peracutissimus:
lz melancholia per longū tpe operatur: quare ipossi
bile fit ex melancholia gnare. vnde. A. Dicunt qui
dam q nō accidit oio ex melācholia: qm melācholia
minoratur effusio ab aliquo mēbio ad alia membra
subito. demūq; subtūgēs terminat taliter veritatem
Verum non elongatur cū raritate illi' gn accidat sū
bito aut paulatim: ⁊ inde suffocet. Neq; oꝝ vt refert
viaticus q melancholia semper longum tpe ipzimat
Licet. n. hoc infit ei rōne qualitatis. pōt tñ ex parte
sue molis ⁊ grossiciei cum gravitate cito mentum ob
struere quēcūq;. Adhuc fm. A. plocatio quandoq;
40. plongatur diebus. Interdum Ꝓo distinguitur
squinantia rōne loci solum vt quatuor solus modos
vel in qnq; interiorum quarto. Exampliant. n. ser
mones non pax. Hip. subsequentes cum his tñ ei'
res subdat modos pnosticoꝝ notos. 3. Nam qñq;
fit in lacertis extrinsecis ab epiglotti declinantib' ad

anteriora ⁊ inferiora in qua rubor apparet in anteri
ri pte colli ⁊ thoracis aut in lacertis ad posteriora col
li cū cōtrate qñq; spondilium ⁊ nuce: tunc q; rubor
⁊ calor pcipiūtur in ore ⁊ fit in lacertis intrinsecis me
ri ⁊ que sequūtur ipsam ꝓstringens anbelitum vici
nitate sensui apparens mime aut in lacertis intrinse
cis epiglotis: ⁊ in pānicalo cooperiente ipsā que de
terior ē aliis sensui non manifesta oio. Et interdum
ex his aparibus duo possunt simul aggregari vel pla
ra. Et nosce q aliqui vocant primā spēm istius passi
onis p. q. quinātiā Fa per. l. sinantiam: tertiā vero p
l. ⁊: q. squinantiam: ⁊ per. c. cbinantiā aut per achi
nantiam quod apbōr ⁊ interioriꝫ quartis non con
fert eo q nominū studium rex est negligenda. est āt
hic subscānatio continuitatis solutio trachee perfo
rans subtiliter illam. Propter fm quidem scien
dum q medici cōter hanc sectionem non faciunt. uñ
albuc. Non vidi aliquem in terra nostra: qui hāc se
cerit eo q sunt inerpti formidolosi timētes pericula
⁊ infamiā quam possent incurrere. Et, ppie dico mi
nus reputati ⁊ imperite opantes. Mozibus enim
vulgus illius āplius nō appehēdēt ꝓpercit. Sz qd
de hoc tenendū ꝓir apparebit ex dicēdis. Propē
tertiū gdem sciendū primitus q nō raro hic compe
tit subscānatio. Et modus eius ostendetur deiceps.
Propter primū hmōi sciendū: q plocationes ali
que sunt adeo sentissime vt eis reliqua non conferant
medicamina desperatq; de ipsis oio. Quedam Ꝓo
his sūt opposite. In primis āt cum Prutis aderit cō
stantia: quod vbiqs intellectum ⁊ suppositū cōpetit
subscānatio vt testant medicoꝝ illustres pfati experi
tur: ⁊ in casu cā aliqs nullo modo velet aliquod me
dicaminis auxilū suscipe preter hanc sectionem ceu
ifra ꝓcedūtur de zel: ozia. 199. cū predictōe tamen ne
inde si aliqd ꝓtingeret medicus infamet. Excepto tñ
q si apa fuerit ad exteriora, pelize poterit cū medica
minibus ⁊ incisionibus si expedierit factis sub gula
curari: aut fuerit apparens iterius ore aperto. vnde
Platearius ꝓstulit: lz nunq; fecerit q iminente suf
focatōis piculo habeat lignum politum ⁊ aperto im
ponēdum ore vt pellicula rumpat apostematis cum
sūma tamen cauteia faciendū. Pater nāq; meus in
gt dum luderet ad aleas cum quodā salernitano ille
subito squinātia occupatus est ita vt loqui non possz
⁊ cum iam iciperet suffocari locum cū digito dolētē
cepit ostendere: pateraꝫ tūc q cōperiens. cām cuneo
dentib' impōsito clauē iterius impulit et rupta ē apa
tis pellicula ⁊ sic sanguine in multa q̄tate fluente
cōualuit. Limēdū dico tamē taliter id facere cuꝫ apa
latitat interius pericula non parum posse iminere.
Quosdā. n. vidi celerius suffocari ex humoꝝ decur
su amplioꝝ. Fit ēt subscānatio grā attractionis aeris
in refrigerationem cordis: non aūt gratia eductiōis
materie apatis vel alluvionis vt si ecr apa in meri nō
est perveniendum ad ipsam incisione vt mā educa
alimentum assumatur cum inde mozs celeriter pos
set occurrere. q autem fit subscannatio faciendā pro
batur: qm septimo de inge. ⁊ primo quarta. Oꝝ te
habere maiozem sollicitudinem de re que maiorem
incurrit timorē: regendo tamē illud qd ē sub ea: sed
maior timor icurritur ex suffocatōe festinam pgnan
tiam q̄ ex sectōe ex parte artarie vt ostendetur. Ad
hac sicut videmus in aliis perforationibus cunne ca

sa factis ita ꝛ in his amplius que arte fiunt: sed prio
res plerūq; accidūt absq; periculo sicut vidi ꝛ audi-
ui. vnde adhuc ancilla caltellum accepit ꝛ sibi imisit
gutturi ita vt incidit cānale pulmonis ad cu⁹ curatio
nē vocat⁹ inueni eā mugire vt mortuus. Detegens
ergo vulnus inueni sanguinē egredientē puū. Consi
sus ergo sum q; ipsa nō obsciderat venā neq; guidē.
Et nō accidit ancille aliqd nisi raucedo q̄ post dies
ad meliores suarū dispositionum redijt. Amplius si
cut in alijs animalibus euenit, ꝛ maxime pfectioribꝰ
homini assimilatis ita ꝛ in homine interiorꝫ apparēs
quinto. Sed in his vidi sepe cum suspēdunt ꝛ can-
nalis pforet indifferenter ꝛ sine arte viuūt. Palin:
Quod ꝓparat aerem cordi ad eius refrigerū non so
lū confert: imo necessitatē hꝫ q̄ grandē. talis autem
est subscannatio cū aer inde a pulmone attrahatur.
Eti: Videmus q; in pforationibus ac picalofioribꝰ
in pectoris concauū ptingentibus nō malignē tunc
omnisariā vita: quare neq; in ea que cāne. Consert
itaq; sgnantie subscānatio: imo nāq; necessaria in cā
nibꝰ determinatis ē faciendā. Propter fm bmōi
sciendū q; oꝫ patientē in cōspectu operātis sedere su
per sedē posterius eleuatā vt eius dorsū cōseruetur
eiusq; caput subleuet excoriceq; cutis cū eo qd illi
subiacet pāniculo ꝛ tenaculis, ptrahatur ad diuersa
sub tribus aut quatuor plus q̄ semicircularibus an-
nulis epiglotis: deinde inter cartilaginē vnā ꝛ alias
in pāniculis fiat tres aut quatuor fissure rotunde vt
due sint versus dextrū: alie vo due versus sinistruꝫ
vel fortassis due sufficient laterales: dimittantq; ap
te donec picalū recesserit ptractatisq; vt expedit pri
bus extinsecis lateraliter occurrētibꝰ: deinde medi
camine cōsolidēt incarnatio. vsi zoar post multos cir
ca hoc pscrutationē inquit. Incidi q̄q; cannā pul-
monis post incisionē cozij ꝛ pellicule incidi de sbꝰ ip
sius cannule incisione pfecte minus quātitate minus
lupini: deinde lani vulnus cū aqua ꝛ melle donec cō
solidari. Propter quartū quidē ad hmū dōm q;
non arguis p os sed cos potius accusas cū sint soꝫ
midolosi vt inexpti operū artis. Subscannatio. n. sīē
da est vt in casu phigurato cum inde fm albuc saluen
tur a morte. Ad aliud dōm q; albuc non simpliciter
negauit: vex precipit q; fiat subscannatio epiglotis
sub tribus sere circulis aut quatuor ipsius. Negauit
ēt in ipsa epiglotti. Propter qd fm cum oēs vene ꝛ
pulmo sint infirmi. Educuntur enim vt tactū muscu
li epiglotis illam dilatantes constringentes in aeris
attractionē ꝛ emissionē. Ad aliud dōs q; san. nō cur
ret ad pulmonē: sed exterius totus cū nō icidatur cā
na nisi incisione modica ꝛ in loco pāniculoso sangui
ne carente. Neq; est sile qd introducatur de vuula.
Neq; ēt aer nocet cū possit ad cōplexionē contempa
tā pulmonis permutari. Neq; illud ēt remanebit tē
pore longiori ceu in vune abscissione: Ad aliud dōm
q; ga. logur in his in qbus virtus est imbecillis pe-
nitus prostrata quales vt suppositū nō sunt in qbus
inducitur subscannatio: aut sermo ga. non est abso-
lutus, sed potius cū pdicationē circa tales opandus
appens in ptificis. 5. de inge. ita vt mes. pcipit opa
re in apopleria maiori: ne defectus apparet in arte
seu artifice. Ad cōfirmationē dōm q; ante illā repen
tinā suffocationē potuit salutius precedere subscan
natio. Ad aliud dōs q; incisio vesice est mortalis qñ
eius magna pa incidit qd hic non euenit. Scōm ve
ro cōmentatorē id vesice inest q: est subtilis ꝛ fine sā
sanguine: nō aūt talis olo trachea arteria. Ad aliud
dōm q; id audit qñ incisum fuerit. i. pa eius grādis
deperdita fuerit qd hic non euenit vel nō cōglutinat
conglutinatione seu consolidatione prima ꝛ verā fꝫ
primam intentionē sed iuxta secundā in tegni vt vi-
sum. 36. Adhuc lꝫ ēt partes trachee arterie non con
glutinarentur quocunq; mō: ptes tamen superiacētes
consolidarentur ꝛ vnirentur soramine obstrue-
rentur canne. Differentia. 189.

Quod gargarismata conferunt in passionibꝰ
pectoris monstratur: qm in almate ꝛ constri
ctione anhelitus factis ppter catarruꝫ oꝫ vt
laboretur cum cura, phibente spm ꝛ faciente spuere
qd aggregatum est tertio decimo bmōi aūt super pe-
ctoris egritudines: sed gargarisma operat⁹ pdicta cū
catarrū sistat inspissando illum ad ptes stipticando ꝛ
consortando diuidit: ꝛ ipm subtilat cū fuerit viscosū
grossum ꝛ lenit asperū in sputū ppellens. Adhuc si
lud qd cerebꝫ consortat catarrū cōpescit ꝛ a pecto-
ris pribus auertit: consert in passionibus pectoris:
Bmōi Vo est gargarisma ex rebꝰ cōstructū cerebrū
inuātibus ꝛ stipticis ꝛ cōsortatiuis expulsiuis: pti.
Rursus eadē rōe qua cōpescunt caput purgis videt
ꝛ gargarisma conferre cū vtrobiqꝫ mā phibeat ca-
tarrosa in ptes pulmonis. Caputpurgiuꝫ Vo cōpe
tit vt declarabitur q̄ magis. Amplius illud confert
in passionibus p cuius motū ꝛ agitationē hus de-
fertur aūt ipm. tale autem est gargarisma. Propter
enim concussionē ꝛ agitationē ipsius vigor ppellit
ad intra. Palin: Ratione continuitatis partiuꝫ ex-
tinguit inflāmationē existentem in pectore: aut frigi
da remittit vel aliā prauam dispositionē tollit: quod
autem tale eidem inuamentum prestat. Itaq; gar-
garisma egritudinibus confert pectoris. In oppo
situm quia nullus auctor inuenitur quos nō est da-
re insufficientes gargarismata exprimere in egritudi
nibus pectoris conferre verū capitis ꝛ ceruicis. Ad
huc quoq; quorum ptes ꝛ passiones sunt diuerse ꝛ
remedia erunt alia ꝛ alia cum ab his sumatur indicā
tio curationis: sed ipse sunt alie ceu etiā capitis colli
ꝛ pectoris: sed prioribus vt ostēdetur competit gar
garismus. Itaq; ipsa non conferunt in morbis pec-
toris. Propter primū qdem sciendū q; gargari-
sma vel nomen est ficticiū ad soni huiusmodi simili-
tudinē sumptū: aut a gargareon grece quod ē vuula
In possionibus. n. ipsius ꝛ prium circunstantium ei
gargarismate vtuntur. Est autem gargarisma medi
camen locale humidum in passionibus capitis ꝛ cer
uicis sumatiuum: ex cuius agitatione sonus quis per
cipitur in gutture. Locale siquidem medicamen seu
remedium dicitur quod determinate applicatur lo-
co contra id qd omne respicit diuisū. humidum aūt
existit vt humectet applanet mandificet ꝛ abstergat
cuius humidum aque vel alterius liquorum est ma
teria in quo decoquuntur medicamina necessaria. ac
tores quoq; in solius capitis ꝛ colli eo passionibus
vtuntur cum illis tamq̄ appropriatis locis immedi
atius occurrat: ꝛ vsus est ipsius non parum in pas-
sionibus ceruicis: quod quidem differens admini-
stratur iuxta dicta ex ipso inuamenta sperate. Nam
quoddam est Alterantium alicuius discrasie sim-

plicius vel composite: aliud impsilatiuū mā fluen-
tis acute: nōnullum agitiuum: qdā lenitiuum aspi
tatum: aliud dissolutiuum: reliquā obstet fluā ꝛ mā
dificatiuū alicuius in pribus predictis contentuꝫ vt
pulneris seu alterius ita vt ꝛ quoddā sāguiluge ex-
pulsiuū qd ꝛ plurics admistrat calidā: iterdāq; frā
fm q; differenter expedit alterare ꝛ pmutare. Est āt
pectus cordis ꝛ alioꝫ que vite tutamē in euentatōes
ipsius ordinatā ex. ii. spondilibus. ꝛ. 14. costis ac os
se thoracis ostructum. Thorax. n. seu os thoracis
septuplex ps est ipsius anteriorꝫ cū q̄. 14. Pnectūtur
coste bris. 192. Quid āt passio seu morbus: dris ostē
sum. 72. Propter fm qdē sciēdū quod simpli-
citer ptolisse gargarisma in morbis pectoris cōferre
cum ipm lapsus vel alia incurrat qbus gargarismate
suffragatur quod in oibus iducunt passionibus ipsi-
us per longa. Sed q; id non valeat monstrabitur di
cendoꝫ tertio. Nam ꝛ si aliquod inuamentum affe-
rant nocumētum vt ostendetur est manus illo. Et iō
aliqñ cū distinctione dicerāt q; passio pectoris aut est
iam fiens ꝛ ita ei vt apparebit gargarisma non con
uenit aut futura mox fieri puta ex catarro annato vel
viscoso ad pectus descendente. Et tāc expedit cum
ipm inspisset aut diuidat cum alteratione conuenien
ti. nam fm Me. interdum eligitur gargarisma cum
timet: ne mā ad ptes nobiles fluat ꝛ cum catarr⁹ est
colericus acutus vel multe viscositatis ꝛ spissitudi-
nis. Sꝫ vt tertio manifestabitur, ppositorum dicen-
dum id non valere cū iste sermo fit in catarro magis
negatur aūt in passionibus pectoris, in quo ꝛ si gar-
garisma conferat ex pte eius quod dcm: nocet tm vt
ostendetur rōne motus ꝛ agitationis tussis inducti
Propter tertium Vo sciendum q; gargarisma nō cō
perit in passionibus pectoris seu pulmonis: q: quod
materia sui motu agitat in pectus tamq̄ ēt a nullo ex
cellentiorum expressum ꝛ que ipsius cārum non con
fert in passionibus ꝛ, ppie cum fuerit ex catarro. qd
ostenditur talium bmōi est gargarisma. cū motu. n.
ꝛ agitatōe actum perficit suum hic aūt mās in locuꝫ
impellit debilez natum suscipere. Adhuc incidat ta
liter tussim. hoc aūt in pluribus nocet pectoris passi
onibus cum materiaꝫ magis deducat ad locum: so-
lutionem ēt continuatio cāt ꝛ exampliat inductum.
Rursus aut corpus gargarismatis vel Vtus. Nō q
dem corpus: q: cimbalaris cooperit si casu concidit
agitationem ꝛ tussim iducit: passiones pectoris lesi
nas vt sepe. Neq; Vtus seu aliquis vapor subtilis
transiens vt conferre: q: ibecillitate ipsius non po-
terit discrasie que in pectore vt multū opponi: sꝫ po
tius supatus augmentabit eundem velut aqua sup
ignem aspho vigorat ardorem. Eti. si gargarisma vt
ad multū phibetur in catarro marie in pectoris egri
tudinibꝰ oꝫ inhiberi cum dcm fit ipm sore medicamē
capitis ꝛ ceruicis: sed nō pranū phibetur in eo. vn-
de Me. In quatuor casibus gargarisma suspectum
ē in catarro administrare. Primus timor ꝛ suspitio
ipsius ad pectus ꝛ pulmonē fluere consueti. Secun
dus si de genere fuerit acutor ꝛ subtilium mordicā-
tium. Tertius in pfocationibus que mox contin-
gūt. Quartus si fuerit hic vehementer multus. In
his figdem casibus gargarismata mām agitant ꝛ ad
vias puertūt pectoris ꝛ pulmonis ꝛ saucā eadē mul
tiplicātia. Nos igitur gargarisma in passionibꝰ pueit
pectoris. Collutio tm oris ꝛ retentio in eo alicuꝰ me
dicine humide pferentis pectoris passionibus ex quo
nō puenat motus ꝛ agitatio non ē phibita: verū p
amplius pcepta q̄lis sere syrupus loch ꝛ bmōi. Mo
sce quoq; q; sternutatoria fisi hic nullo pferunt modo
cū ppter eoꝫ maximū motuꝫ agitatiuū materiā i pe
ctus depellant: imo ꝛ in catarris suspecta fisi extant
materia nōdum existent digesta ꝛ, ppie si pectus sue
rit debile receptiuū. Ex hoc remedio quoddam con-
speri catarros in empima ꝛ pisim delapsos. Caput
purgia vero vehementer iuuant vt presata vocēt cū
materiaꝫ descendentez in pectus absq; lesione. q. in
parte diuertant oppositez. Quod sic matur: quia pti
sim habentes ꝛ ad eez sufficienter parati nihil ex na-
ribus eiciunt: sed totuꝫ in os per colatoriuꝫ induci-
tur vt inde ꝛ marie in somno in pulmonē corruat vel
ventrē ptisis vel dyarie causatiuū. quare ad opposi
tū diuertere q̄ bonū. Propter quartū vero ad p
mū quid dicendū apparuit: q: gargarisma potest vt i
ductū aliqualiter alterando ꝛ permutando catarruꝫ
conferre. nocet tm ratione tussis ꝛ agitationis super-
flue quā inducit. Ad aliud similiter quid dicendū ap
paruit: q: multoꝫ extat nocumenti q̄ inuamēti pōt
ēt cerebꝫ consortari per alia ꝛ catarrus sedari: vt in
ductū sicut retentione alicuius in ore vel intra dētes
aut ipsius collutione. Ad aliud dicendū q; non ē sile
vt ostensum ē: q: gargarisma nequaq̄ cōperit. Ca-
putpurgiū Vo oiariā ꝛ, ppie cū caput nō fuerit ple
toricū oino. Ad aliud dōm q; vex eēt si posset vir-
tus illa passionibus pectoris absq; lesione occurrere
quod non est vt visum prius. Virtus ēt non confert
sepe gargarismi nisi per oppositum aduenat morbo
Ad aliud quid dōm est visuꝫ si causa sine lesione pos
set gargarisma perficere: conferret vtiq; quod nōve
let vt ostensum.

Differentia. 190.

Quod centaures non conferat sputo san. osten
ditur: q: quod excoriat ꝛ san. fluxuꝫ inducit
sputo non confert sam. sed potius incitat in il
lud. Bmōi Vo est centaurea amarissima nāq; extat
qd aūt amax pre ceteris vult excoriare cū sit calidus
grossūq; ptibus ita vt in hoc superet quod acutū: te
stantur q; ipsam solutionē san. educere. Adhuc qd
ē calidum nocet sputo san. cum fluxum ipsius iducat
spbōr gnta. ꝛ iō ibidem opus fit quccūq; infridata
sūt calefacere: qbus figdem sanguinē manere futuꝫ
ē exceptio. Sed centaurea calida est ꝛ ficca in fo gra
du aut in principio tertij. amp. quod opilletōes apit
apta dissolut ꝛ maturat mēstrua, puocat ꝛ que tali
um a caliditate pcedentia: non iuuat spuentem san-
guinem cū amplius incidet ad eius emanationē: ta
lem qdem scribunt centauream. Rursus quod agi
tationē ꝛ motum in humoreꝫ cāt: pmancē ēt in ven
tre sputū non subuenit san. centaurea Vo bmōi exi-
stit cū alterutra fit solutiua ꝛ phlegmatis principali
us ꝛ colere ni. ppueq; maioꝫ minoꝫ aūt cum priori
colere ru. Solutiuum aūt efficit pedcā in ventre p
mancē: dria. 141. Palin quod opponitur conferētū
sputo san. marie nocet illi. Hoc āt est centaurea cuꝫ
fit calida ꝛ fic. circa tertiuꝫ in quo portulaca huic op
posita potissime locatur inuatiua. Igitur centaurea
sputioni non cōfert sanguinee. In oppositum est
Diu. cū Ba. ꝛ ceteris dicēs Asmaticis ꝛ emoptoicis

singulare ꝓfidium fore. Adhuc quod tussim mitigat
confert sputo san. cū eo motu exercuit fluxus. Ē autē
exitus centaurea. vnde Ba. ad paternianū: Confert
tussientibus t suspiriosis. Rursus: qō consolidat tu
pturas partis iuuat in sputo san. hmōi est centaurea
cum calida t ficca: etenim ficca consolidat vulnera.
Si nō perfecte siccenk non sanantur: epboximorus
f erta. Sed qr calida supfluis humidis pulmonis fri
gidis resistit. Itaqs centaurea in sputo confert sang.

Propter pmū qdē sciendū q̄ cētaurea est duplex
maior t minor. Est aūt maior fm Dya. abundans in
lycia t arcbadia. i. certa habens folia unci regalu. i.
cōmuni similia oblonga t viridia sicut cauliculi rotū
da t seriatim exterius iciſa velut tres digiti t virgas
simile lappatio acuto duox vel trū cubitox longam
ramulos habentē plures egredientes ab vna radice
sup quos sunt capitella similia bisqs papaveris ro
tunda ad longitudinē tendentia/cuius semē ē cerda
momo simile t flos lāc: eiusqs radix ē grossa grauis
cubitox duox: saporis acuti cum pauca ē stipticitate t
dulcedie. cui⁹ color ē rubeus t succi color sanguineus
nascens in locis pinguib⁹ soli expositis t in mōtibus
vnbrosis. Et qō administrat de ea ē radix cui⁹ sapor
fm ga. ponit ex diuersis. In eo enī ē acuitas t pā
ctio ē stipticitas cū dulcedine pauca. t hic duplex fs
a. alba vs t citrina. t ista quidē centaurea apud nos
extat ignota: verum vtimur quadam alia non mul
tum differente a minori habente folia cum stipite illa
maiora t longiora. Est t altera fm dya. minor dicta
i arte quesdam amaratum vel febrifuga nascens i lo
cis aquosis: hypericon vel origano similis: virgam
habens longā anulosā seu quadratā cū flore ru. ver
gente ad purpureitatē. cuius folia sunt minuta oblō
ga vt que rute t semen velut triticū cuius radix ama
ra nullius extat iuuamenti. Et ea quidē vir que cōi
ter hic appellatur maior. Minor aūt apud nos dcā
vniuersalius nota. Centaurea quoqs iuxta Me. cō
ponit ex partibus terre adustis in parte dantibus ei
amaritudinē t partibus non adustis cū permixtione
aquositatis. Quare redditur stiptica: estqs i ea de dul
cedine a partibus aereis t ex acuitate quidē ex igne
is. vnde amaritudo i ipsa est imēfior stipticitate t bu
ius dulcedine t acuitas ē ipius remissa fine mordica
tione. Neqs id est inconueniens cuz ēt in corpe hois
clarissime differentes sint partiū cōplexionis in vnā
tandē vniuersaliorē redacte pmo pma: cū vnūquod
qs ex q̄tuor cōponatur elementis. Et minor quidē
melior ē in omni re fm Me. Quidē tū maiorē lau
dant. Sputum quoqs sanguinis causatur: aut a pri
bus superioribus t sic vel a colatorio vulu seu mirīgis
cerebri qui cuz quadā educūt attractōe excretā
Interdū Vo enenit aptibus medijs vt labijs gingi
uis lingua t ē subtilis pauctus cū salina pmixtus cuz
quadā eductus collutione: vel a partibus iseriorib⁹
vt gutturis vel cāne fm q̄ cum minori egredit rasca
tione seu maiori: aut fm q̄ multus fuerit aut paucus
minus eni est cāna gutture sanguinea. Interdū etiā
emittit sine tussi vomendo t est a stomacho vēcre eps
te partis mutillatione ac vlr ab omni corpore pōt cō
tingere q̄ colore discernitur dolore t hmōi. Aliqū cū
tussi educit ita et spiritualibus ꝓueniēs: t hic vel a
pectore t ē grossior cōglobatior t nigrior cuz dolore
aliquo t timore miori duraturo t sanitate velociori

vel a pulmone: t is vel ab eius sba t citrinus tāc sō
tilis spumosus: valde etiam dolorosus. Vel a vena
i. arteria venali. non eni audio q̄ vena pulmonis ar
terialis dicta duas habens tunicas vt arteria: t ve
lut imora cū in pulmone disseminetur retro ad dorsū
vbi sere gmanet quietus rumpi valeat: verū arte
riam venalē vnā solum hītem tunicā disseminat aqs
ad partē interiorē pulmonis vbi vehemens motus
existit t ita san. educit multus calidus medius ꝓsule
tia inter illū qui a pectore ac cū qui a pulmonis subs
que figdem triplicem sanguinē pñs petit quesitum.
Et nosce q̄ hmōi fluxus: aut est fm viā refudationis
a venax vel arterlarum extremis vel apate sanguī
neo vel refudationis: ceu retentione menstruorum
hemorroidū aut mutillatione atqs plectoria vniuersa
li. aut per modū rupture: t apertionis vasis vel vl
ceris t corrosionis que in ipso sit t sanguifuga qñqs.

Propter quidem scōm sciendū q̄ hermes dubita
uit t cām habuit dubitandi eo q̄ dictus est centaure
am fore venax aperitiuā t sanguinis effusiuā cuz sit
econtra vlcerū incarnatiua t figillatiua. t merito qr
positū est a dia. eam singulare ꝓfidium emoptoi
cis ꝓstare. vnde alkidi: Cōfert sputo san. aggregās
ad eius retentionē t figillationem emanationis loci.
Quā quidē Me. ambiguitatez enerueno ait: q̄ per
scrutatio satisfaciet inquisitioni. Cū enim dictū sit ipsā
cōponi ex diuersis partibus dominātibus in ea ama
ritudine t stipticitate ab his primitus operatio que
nit aggregationis t figillationis. a dominante nāqs
prima consequitur actio. Qñ autē post longaz actio
nem suscitetur caliditas ipsius t acrimonia cū agita
tione insurgit actio ex virtute denuo acuta mordica
tiua pp calorē fortius excoquentē t examinantē om
ne quod ipsius intimū. vnde t sanguina excoquēdo
vasa educit t aperiendo quod non semp venit: ꝓ p
prie cū ipsius effrenitat purgatio. Ad hoc ēt non pa
rum operatur diuersitas eius scōm q̄ fuerit exterius
applicata. Nam cum calidum inemat debile: acto
nem inducit icarnationis t figillationis: aut iterius:
t tunc cū eundem reperiat acutū vasoz excoriatōez
causat t san. fluxū inducit. Propter eni q̄uor cau
sae res aliter operatur extern⁹ applicata q̄s interius
assumpta t ex: ꝓplexionū tertio: queī. 6. ꝓclank. p
mo secunda ceu cepe: allea: pisces salsi: ceruisa t hu
iusmodi. Aut qñ interius assumpta virtus retenti
ua mox retinet ipsam t ꝓstringit t digestiua sui calo
re imenso alterans t imutans debilitat ipsius vigo
rē. Vel qr virtus nālis regens confesta extitit qō su
pfluū t hemgnū in sanguinē cōuertit. Aut qñ vt ad
multū comedit admixta t i modica ēt fm Ba. somi
tur quantitate: vel qr comiscetur cuz reliquis humi
ditatibus ventris eundē submergentibus. Nō enīz
nunq̄s vacuā inuenit i regionē: neqs fm matrices ne
qs fm ventrem: neqs fm vtraqs veficas naturaliū
tertio. Aut qñ interius mouetur continue assumpta
motu saltem alterationis: vel etiam lationis vtcun
qs fm. a. exterius plurimum ligatur t stricte tenet.
vnde cum ceruisa fit grosse substantie quando fuerit
de foris applicata vbi calor non viget adeo nature
non penetrans: non pertinget ad spiritus t mēbrox
principaliora. cū aūt introsū suscipiture contrarium
euenit quod in centaurea ostensū est ꝓtingere: et me
rito quia agens diuersificatur penes naturā vigoris

ipsius t eius que patientis t agentis actus in parten
tis ꝓsidant diuersim fo de ea. Propter tertium
idem sciendum primitus q̄ centaurea cōfert sputo
san. t pcipcipe tangit ad id medicamina solentis
simplicia t cōposita Pitaria gra. Propter primum
hanc sciendū q̄ preter id quod siluestrum ē ex vnione
simplicium tertiodecima: super t alia vt actionibus
oblatur centaurea sputo san. confert ē ita centaurea
aggregat ad retentionē sputi san. t mundificationem
sre in potu sumant sed sientes cum aqua t alis cū vi
no. Et scimus idem curant cum decoctōe radicū cen
taure ma. Nā ingo q̄ hec centaurea ē cui laudat a
Dia. t Ba. in hoc capitulo. Quod firmatur qm sil
qō carnat ꝓsolidat t figillat que talium actū extāt
difficiliora mundificat cōpescit san. motū t accident
ia sedat: sputo san. superuenientia ille cōfert magne.
Ille idem ē centaurea. Intrū. n. valet in priora vt
cum hēs lebetū diuersos limites consolidare dicatur:
cum fit ꝓblegmatis vultime colere ac me
lancholie vt dcīs eductiua: sui ē stipticitate frigida
q̄ pcipe cū eius resolutione ꝓueniens ad pulmones
debilitatur sbe san. agitationē cōpescit: infrigat ē ac
cidentia vt tussim sui dulcedine quādā ꝓprie qñ fuit
ꝓpte ꝓpter quod sputo eomincit non parum
san. Pterre. Sz circā predicta ꝓtingit dēfitare: qr vi
ctum q̄s interius assumpta quod hic ēnenit, ꝓprie su
scitat acuitas t acrimonia vt san. habeat fluxum cū
rep: recipne qr tendēs ad pulmonē cōs lurimū supe
lescit: t alterat per longa lita vt que acuitatis t effre
nitatis eleuet per aplius. Dōm q̄ ꝓpter diuersas ip
sius administrationē cū querit vt solutam: aut sputo
colatū versus iducit ipressiones in corpus. Cum. n.
gra exhibet solutionis in maiori suscipitur quantitas
te sicut ab vncia vnius tertia ipsius sbe fm Me. vl
qs ad vnciā vnā t semis. In decoctōe Vo ab vncia
vna vsqs ad ytes. Sed cum sputo exhibet san. febri
entib⁹ cum aq̄ t non cū vino fm Dya. que ꝓpinant
dicg. fm ā Ba. aurei duo sūt admiscebitur aliis q̄
eius acrimoniā hēant tollere: t stipticitatem figilla
tam cū dulcedine consortare velut solatū ꝓtexū: et
q̄ tussi vehementer ēt vt possit penetrare velocius
Pteri bz dria. 152. vñ ēt debilitat in amplius iuvat tui
hor ipsius quā itrū ad pulmonē q̄ vitinera longiora t
meat⁹ deveniēs angustos debilitetur calido alterati
no adeo: vt vis acuitatis t acrimonie minorata hac
sba deserente resolutā ab illa quod non accidit quā
do ad ventrē pueniē t intestina effrenitās t grā ipsi
us quantitatis grandioris. t qr non itrū calidi suscī
pit alterationē. Propter fm hmōi sciendum q̄ cum
in curatōe istius passionis q̄tuor oportet inꝑ Me.
Scitre: vtrum sanguinis per cibos t potus medici
nales sub frōs deriuationem cum medicinis attrahē
tibus t educentibus mundificationem t accidentia
sedationem: portulaca in hoc pharmacuz est laudā
tum Plura. h. hoz pficiūtur ipsa. Similiter t reu
herbax succo plantaginis aut portulaca: t lapis eme
thites cum succo plantaginis: t psilium ēt assumptū
cū portulaca ita vt ipsa fm oēm ꝓferat modū admi
nistrationis. Medicamina in hoc composita erptio
ra duo reperi. quox vnū sunt hmōi trocisci cōstricti
ui figillatim t vniuersaliter fluxui oi ꝓferentes som
nū ēt, pcurantes quos ꝓstruxi. Recipe acacie balau
stiax: nucis cupressi gallax hypogistidos nucleaux

que siluestris: cuode eqne: coriandri: mirtili: fumac
ana. 3. i. thuris minuti: masticis mirrhe lapidis ana
thritis karabe san. dra. sandarace corali ru. gūmi ara
bici dragaganti: simile amilit terre sigillate bolar
menti: luci stelle aluminis scissi ana. scr. 5. stercoris a
fini capre: leporis siccox: spongie cōbuste encaustri
scriptox: centauree mi, cornu cerui, adusti: spodij
tapillox rosax rubearū siluestrium cruce rubipanis
quax iperisi putam bedegard: reubarbari cossi ana.
scr. 4. se. papaueris albi se. portulace se. lactuce. se.
plantaginis. se. bibli. se. iusquiami albi. ana. 3. i. cor
ticū mandragore: opij: castorei cassielignee: ana scr.
9. trocl cumphore ana scr. i. construatur trocisci mas
sa cū succo portulace t plantaginis t infomentū iro
cisci q̄ melius possunt duo aut tres mēses. Quoruz
cum succo portulace sumatur vni⁹ quantitatis drag.
vnius ēt cum frigida. Est t aliud electuarium nar
coticum in hoc mirabile quod ēt tussim t ventrez si
sist t somnum inducit t dolorem pallat: cuius per
tinitio. Recipe spice nardi storacis calamite croci
thuris albi cinamomi olnz ana. 3. io. rilobalsami suc
ci liquicie ana. 3. i. armoniaci cassielignee dauci afini
qr. ana. 3. 7. t se. galbani mirrhe cossi piperis albi
ana. 3. 5. leccis balsami. 3. 4. loco cuius pōt poni sex
terdētine distillate. 3. 9. succi folioz mādragore. 3. 9
t se. opij tebaici. 3. 5. Ad. q. s. cuius dosis fit a dra.
6. vsqs ad duos: iuxta virtutem t egritudinem pati
tis cū vino calido aut aq̄ fm mām egritudinis artifi
cata. Quod vt alia philonioz bandum est post tpus
constructiones ipsius longius vt sex mensium: dia
204. t vltima. Propter q̄rū Vo ad primū qd iam
dōm sere apparuit centaurea ēt amaritudo t ostēdit
est tollitur vel, ꝓpter artē t pmixtōem: vel qr resolui
tur ꝓpter eius minorē quātitatem t calido imensio
ri plurimā vt monstratū ē agitationem. Amarū. n.
q̄ fit grossioris sbe in genere saporis calidi: est tñ
subtilioris in genere frigidi. Ad aliud dōm q̄ cali
dum vt ostenstum iam remissum est intrū. vt in stipti
citando conferat t figillando humidum t calidū nō
non nocet huiusmodi eo q̄ contemperatum iuuat in
riccando humidum quod pulmonis superfluuz. ca
lidum ēt coniūctum sbe grosse consolidatiuum ex
istit. Ad aliud dōm q̄ quantitas sbe est aduentus ad
locum t permixtio bz actionem vt apparuit pharma
ci variare. que aliter in sputo san. ꝓcurrunt et in reli
quis. Ad aliud ēt quid dōm apparuit. Similit qm
hic parus exhibetur quantitas et non grā solutionis
sed consolidationis et figillationis ꝓprie. Ad aliud
dōm q̄ diuersa possunt in eadem conferre cura: pro
pter intentiones differentes vt frigida in febribus et
calida. Expolitur ēt vt declaratum ē non parū acui
tas et acrimonia in centaurea lesure ita vt quod ma
gis stipticitatis remanet et mundificationis in illa
eiusdem dulcedinis gratia.

Differentia. 191.

Quod in pleuresi non cōpetāt repcussiue mō
strat et similiter vtcūqs: neqs in pipleumo
nia: qr fo re. a. Mox ēt eūone non pretereū
te docentur applicari remissiue maturatiua: vt vas
aqua calida plenum et ꝓir fortiora resolutionem ēt
facientia sicut ordeum vel orobum aceto infusum: et
demum ad sal procedit et milius simpl assata. Imo
tertiodec ma precipitur ventosas qñqs sup pectⁿ ap

poni cum scarificatione. Palin: quod repellit mām
t transmittis in membrū pncipale ē phibendū cū ca
nendi fit ne transitus t trāsmissio sup partē sitūt pn
cipalē. Pmōl qdē sunt repercussiua dzia. i. 76. Et hoc
citur: q; berisipillā intrinsecus factā extra pnerti bo
nū: apborismox sexta. Quod nō de sola tū fin Ga/
uētatorē audiūt berisipilla: sed de omni passione
de interioribus membris ad ignobilia se conuertēn/
ti. Rursus repercussio non cōpetit t precipue cum
corpus fuerit plectoricū nisi fiat flebotomia. Hoc
aūt fieri non pōt cū tractus accideret: t demandato
sup cor t ppe cū flebotomia fieret ex pte opposita
i q pleuresis fituat. Amplius quod est pīū curatiōi
pleuresis non ē adducendū. d aūt est repercutienti/
um administratio cū ipsa sint frigida t sicca: hec aūt
phibent pleuresis digestionē cuz ea calido pficiatur
t humido t eius resolutionē. Ipsa nāq; bis duobus
terminatur modis sicut apstū reliquū. Rarissime āt
sclirotizat. Itaq; in pleuresi nō pnetit repercussio
ēt in pncipio. In oppositū: qm apostematibus t
maxime calidis pnetu repercussio: dzia. i. 76. Pleu/
resis vo est apa: neq; ipsa ab hoc videntur canone
separare. Adhuc berisipille competunt frigida reper
cussiua. vnde de ingenio nono: Berisipillā q certissi
ma: neq; vriq; aliter sanabis q̄ cū frigida aqua. Be
risipilla vo est apa colerācū: sed pleuresis plurimum
fit ex colera: dzia. 99. Rursus stptica repcutiunt cū
partes inspissent cōprimendo ita vt qd̄ continet co
gitur in oppositū ppelli. Id aūt in pectore mediocri
ter exercendum. Nam quedā sunt partiū q omnino
egent stpticis: vt venter reper. Aliq vo nullatenus
sicut itestina fipbac hypocondriox musculi vesica t
matrix. quedā aūt in medio sunt box: vt renes t pe
ctus. ii. de ingenio. Igit in pleuresi competunt repe
cussiua. Propter primū vo sciendū qd fit pleuresis
t omne qd̄ ipsius dzia ostensū est. 96. Quid āt reper
cussio: dzia. i. 76. Propter fm qdē sciendū q aliq
dixerunt t pene cōiter factus ē visus q pleuresi non
pnetant repcussiua sulciti sermone hip. ac pretactis
Sed q id nō fit simpliciter asserendū: neq; sine distī
ctōe in opus ducendū apparebit ex dicendis. Pro/
pter tertiū quidē pmirus sciendus q pleuresi cōpetit
alicui repcussio. Et demū q; vnū inductox flebotho
miam tangit q ipsius canon hic subdatur. Propter
pmum bmōi sciendū q pleuresi: sine sit vera: sine nō
vo cōpetit cū bis cōditionibus repcussio. Phlebo
thomia quidē premisse si corpus fuit plectoricuz vel
mediū dūmodo nō fuerit insultum expositū cui sor/
tassis nunq; aduenit pleuresis ex cā satis manifesta.
Si aūt ex apta vt casu vel pcussione flebotbomādū.
Silr pp humox fluxū. Cū enī corpus fuerit plecto/
ricus: aut ēt mediū plenitudis actui minime obedit
repcutientiū. Opus ēt mām calidā t marie colericā
existere: non aūt frigidā phlegmaticā vel melancoli
cā: ex q̄ pleuresis rarissime gnātur: q; mā calida indi
get infrigidatione que repcussione acquirit mobilis
t de loco in locū transmutabilis qd frigide inest mi/
nime. Oz ēt ipsam in fluxu esse t non in parte tū cō/
gregata. vii. ii. de inge. in bmōi apibus non ē pos/
sibile phlegmonē innari stipticantibus cuz nihil istu
it aliqd t firmatus difficile solubiliter in eo qd̄ partē
grossis pribo humox. Et pptereā Ge. medicamē
coadunans als coadunās t consortans est suspectū
nisi cū magna cautela fuerit aut i pncipio pncipiā
tis; quz hondūz anā repyt. Luz cū fuerit collecta ita t
incisa; transmissioni non obedit: sed stipticitate po
tius scrudata idurat. Sit ēt non multa: sz pauca. vii
tertio decimo: Si mā fuerit multa tunc ēplastra t epi
tima frigida sunt nocua: t si ē pauca nō nocet. Ci/
mendus nāq; cuz bmōi mā locum non inuenienz me
lorata in parte transferatur pncipaliorē. Adhuc indi
cato a parte sumpta p pauqz expedit repcussionē t
non parā nullā. vnde. ii. de ingenio. Minus in thora
ce stipticie vtendū. Expellunt enīz q̄nq; ad pulmo/
nē t cor humores. Nullā dico cū primo oportet in
thorace ac pulmone cōtentuz expurgare. Et firmat
q; quod mām repcutit in locū. vnde transmittebat
ac infrigidat. t membr vigorat t consortat id agen/
dū. Talis quidē ē repcussio vt appet in tegni t de in
genio tertio pretactis conditionibus adiectis. Itaq;
repcutiendū mor. At quia rerum ista vna occurrit
ideo medici sere incipiunt semp calastica t anodina
pectori applicare. Raro nāq; in pncipio vocant pn
cipiante in quo dcū conuenire repcussiuz bmōi ve
ro lateribus applicanda sunt: sic cerotum factum ex
oleo violato cera colata t dragaganto cōtrito. Sera
pio: In viatico quoq; vngatur locus cum oleo vio
lato vel ro. cera alba t dragagāto. Sit faciēdū sup
cataplasmata de pālio pozinlaca t oleo violato: si
mā fuerit acutissima t colerica. vnde Ge. Primū
administranda sunt medicamina mēbrox confortan
tia t ipsius virtutē coadunantia: vt nō recipiat neq;
ips vincat que ad id fluit materia q̄uz est emplastra
tio facta ex lentibus excoriatis cū aceto coctis. aut
ex farina fabax cocta cuz aceto vel ex sanich cum ace
to. Quinō āt intentionis est cu apozano facta cū spō
gia insusa i aceto decoctionis rosarū aut balaustiarū
vel similiū. Propter fm hunc sciendus q flebotho
mia sere semp est pmittenda dū virtus patiat t etas;
plus tū aut minus fm q indicatōes demonstrant q̄
fig dē ex latere opposito apstis est faciendā: si corpus
fuerit plectoriū t materia in fluxu. Si vo non ex ea
dem asserunt pte. Qd̄ si fuerit in pānículo pectus di
stinguente vtrūq; vel indifferenter flebothomandū
aut magis dextra. At quia plerunq; medici vocant
materia collecta non parum ex eadez euacuant pte.
Cum enī materia fluit bz p oppositū euacuari: t pci
pue cuz voluerit derivare. hoc nāq; longinquiorez
expedit diuersitatē. Cum autē mā fuerit insita flebo
thomia facta ex parte opposita ipotens est aliqd eua
cuare de materia apstis: sed nām debilitans phibet
digestionē: quod similiter in pipleumonia intelligen
dum. Considerandū ēt quia si pleuresis fuerit in pte
superiore pectoris flebothomanda est plus mediana.
si vero in inferiori basilica cum illa euacuet qd̄ supe
rius magis. Pmōi autez qd̄ inferius amplius, Ne
q; etiam fit tractus super principale cum in opposi/
to ptis pleuresis fiat flebothomia: quia vene que ad
musculos deueniunt pectoris ramificant a vena gri
di a corde ascendente circa claum colli. Et neq; si
per cor transiret cum talis mā nondum fit corrupta
esset sic adeo grande nocumentū vt inuamentuz qd̄
inde consequit. Propter quarū vero ad pmū dicē
dum q vt cōiter dicitur cura aquā docet hipo. ibidē
non est vera: verū potius tentatius qualis que. A.
ārtune vbi iciuniuz triū pcipit hebdomadax. Quod

apparet q: videns calefactoziam ifirmuz non iuuari
mor precipit phlebotomari et pharmacari. Aut dz
q Hip. voluit administrando calefactozia pl'ad ac
cidens vt ad dolorē ifiare q̄z ad egritudinem vt de i
ge. edocet: Vnde ait. Primo qdem calefactoziam
adhiberi dissoluēdi dolorīs intētōe non fit iutile. Si
militer neq; vētose fit administrāde in pncipio cū flu/
it mā. Neq; in mā calida: sz frida plus et in pleuresi
plus nō vera. Ad aliud dōm q non repellit auditis
conditionibus oppositis mām in mēbr pncipal ne
sed potius scā phlebotomia demādat membro stipti
cis Pstrictis in ptes a qbus fuerat transmissuz. Ad
confirmationem vo dōm q repellentia casu pressi
gusto potius tunde l pellunt mām Plus extra q̄z in
que intra. Vel dōm q bonā ē apa intrinsecum oē ad
extra pmutari fm nām: non tū semp apud artē neq;
oi tpe. Aut bonā vt ita interdum tū mā congregata
introrsum refrangit vnitione vigorata pnicies iserēs
vt oīdunt antraces t bmōi. Ad aliud ēt qd dz ap/
parui. Ad aliud dōm q quando fit repercussio i pri
cipio ita pnicipiante non phibetur materie digestio:
neq; resolutio: sed potius minoratur eadem t ad di
gōnem pretatur. Inducta ēt partio alterius quan/
tū conuincant visum prius. Neq; pleuresis fit vni/
uersaliter ex colera itm pura aut aqua frigida in heri
sipila exterius non applicatur: vez potius interi' af
sumitur. bz enim extinguere ac resoluere materia pu
re colericam cen psolatz bz pprietatem resoluendi
apta calida que sunt occulta.

Differentia .192.

Vod fluxus ventris curet apostema pecto-
seu pleuresim ostenditur: quis lienteria sanat
apostema lateris: primo fa. Ipse vero est flu
xus ventris t latus est pectoris hec portio. Et firma
tur q; diaria t dysenteria sanant passionem oculorū
t splenis: apborism. 6. Ipse quoq; ventris sunt fluxus
Amp. id quod vniuersalius curat egritudines ma/
teriales apostema curabit pectoris. Pmōi vero est
fluxus ventris cum fit euacuatio magis delecta t na
ture consueta. Ea nāq; superfluitates liberius edu
cuntur ita vt egritudines etiam capitis curet. adhuc
egritudo reponalis curatur euacuatione cuz omnis
cura perficiatur contrario. i. 3. Sed apostema pecto
ris de repletione morbus existit: fluxus autem ven
tris inanitionis. Palin: quod preferat ab egritu/
dine futura illam postq̄z acciderit poterit curare me
riam euacuando egritudinem causantem. Sz flu/
xus ventris preferuat ab egritudine futura materia
li ppria. vnde de aere t aqua. Humidi ventres mā/
liter neq; pleuresim neq; alios incidunt infirmitates
Igitur fluxus ventris apa curabit pectoris. In op
positum aphōr sexto. A. Pleuretico habito aut pl/
pleumonia diaria superueniens malo. Hec autem
sunt apostemata pectoris. Ea vero fluxus ventris.
Et sulcitur per Ge. dicentem. In pleuresi largitas
plurima non est bona: qm consueuit egritudinem flu
xus consequi imoderentis. vnde viatico. Multa vi
tanda est in hoc morbo mollitef nature nisi vehemē
ter fuerit necessaria. Nam hunc morbuz solet seq vē
tris solutio que vix potest constringi. Rursus fm ve
terem dolores super diaphragma superiori purgati
one quescunt inferiores vero per eam que deorsum
In apste vo pectoris ē dolor: imo iseparabilis t fu
pra diaphragma t in pleuresi maxie Adhuc illud cu
rat quod mām egritudinem cāntem p.pprium t cō/
uenientē regionem cūat. bmōi aūt in apste pectoris
ē pa superior que sputis cūatur per tracheam arteri
am velut Pcauitas epatis regio cūatur ē secessus:
gibbositatis vo vtius. Itaq; apa pectoris nō curat
fluxus ventris. vez potius molestat. Propter pri
mā vo sciendū q gd fit fluxus quid vēter t apa dzia
ostendit. 253. t. 95. Est aūt pectus spāsium ptium
clibanus anbelitus instm ex. 12. spondilibus. 24. co
stis cē septuplo dicto thoracali: t ideo septem muscu
lis Pstructum: quox inter costas simul dilatantes t
constringentes Ba. cum Paliab. 12. ponit. A. vo
t Alman. 88. vnāquēq; eius. 12. in quatuor partiū
partes. Inter. n. h. lineas. ii. cadunt distantie: sz. 19
sunt exterius fm superius t inferi' permanentes ma
gis. Quox. ii. seu superiores dilatantes t. 9. inferio
res Pstringentes dzia. 99. Et nosce qd diaphragma
musculox est principalior: ab ipso. n. principium p
uenit motus pulmonis fm Bal. t totus pectoris
quod quidem per eius motuz inter musculos name
ratur dilatationis: sz per getem inter arcentes ipsuz
locatur ibidem. Est āt spondilios perforatum p qd
nucha pambular. Viginti quatuor vo costax q. ii. i
nitūtur spondilibus. 14. sunt vere pectus vndique
circuentes anterius cum osse cartilaginoso thora
cali vehementer cōnexe. Io. aūt false dicuntur. Nō
enim adinuicem Piungūtur: sz deficientes remanēt
pptēr iturmescētia alimēti t pilis gestatōez: de prib'
vo. Quax qdem adventrē extremitas ne is ledatur
eisdem cartilaginosa pmansit. notum quoq; ē q apa
pectoris pleuresis ē t p phlebotomiā. cor. n. nunq̄z
aut rarius apa suscepit cū illi mors pri' occurrat dzia
91. Propter fm vero sciendum q vt apparuit ex ar
gutis Prietas hec colligitur inter auctores apparēs
cuius qdam enodatio oñdetur ex dicendis. Quidez
vo diterunt q flux' pōt dupl' fieri in apste pectoris
aut vigore nāe quod oz expellētis: t ita ipse curat pe
ctoris apa vel eā synthomate ipellente: ficq; non cu
rās malignationē inducit. Qd̄ equdem sz veritatē cō
tineat sanius auditu: opus tamen sit quod queritur
apire. Propter tertium ār sciendū q apa pectoris t
precipue pleuresis: aut est in pncipio vel in fine: qd̄
si pmū fluxus ei cōfert ventris: vnde tertiodecima
Diuersitas. n. fluxus ventris in pncipio ē signum
bonum imo res ē insana. Et sulcitur: q; qd̄ significat
nām potentē in eūando t mām educit peccantez
confert. bmōi vo ē hic fluxus in pncipio t talis pas
sionis cū potentia expulsiue iudicet Ptuis. sed con
tra id pceditur: q; nulla euacuatio in pncipio mor
bi est laudabilis: vt scribunt: verum omnis symbo/
mata cum fm veterem digesta oporteat medicari et
monere non cruda: qualis quidem in pncipio ma/
teria. Dicendum q. sz interdum materia fit indige/
sta paucaq; t acuta t materia sensibilis ad illam mo
uetur expellendam etiam ante tempus ex quo nō pa
rum sequitur iuuamentum t salus Quis vrilius fo/
ret eam quousq; compleretur digestio tolerare. vn
de creticorum tertio. Virtus expulsiua quandoque
cogitur ad nocium expellere ante ipsius maturatio
nis cōplementum cen cuz aliqd fuerit digestum ei'
interdum debilitare illius tardat expsio qd̄ ventris
actus ostendit: cū aliqñ alimentox stimulat' acumi-

ne depellat maxime cū sensibilior fuerit qs eā inge/
rat cū qñq3 etiā quod digesta sui rendat imbecillitate
expellere. vñ ap hozis. septima illo. Quic ñq3 spachi/
lon seu imoderatū dolorē patiunt vlr. Cōmentator
hanc passionē fore adhuc icipientē r nōdū confirma
tā r si transeant tres euadāt dies cū tñ intensa sit hec
passio fit q3 in mēbro nobili vt ea confirmata nullus
euadat. Innuit itaq3 euacuationē natu re in principio
qñq3 laudabilē fore r nō artis solū: vt etiā apoplexie
minozis ostdit termiatio. vel dōm ꝗ hmōi mā deflu
ens est vt cūq3 digesta. Douebat nāq3 ad fluxū spō
taneū nā post quandā neutralitatem ita vt nequient
mām expellere pars ipsius modica fuerit in apostē
ma collecta: reliqua ꝓ ad ventrē concurrit: q; qua
inde plapsa r prius minus conficit apostema: tandē
q3 materia que in ipsa cōtnebat fluxu tollitur hmōi
quod experientia cōsperi. Si aūt apostema fuerit in
fine ipsius q3 affuerit fluxus vētris aut erit eo ꝗ mā i
de apostematis euacuet vel ppter epatis ibecillita
tē cū ventre mēbris spiritualibus cōpatienti in qbus
est apostema cū adinuicē hēant colligantiā nō parua
realē r virtualē. totum eni continuat tori r ꝓfluit r
transpirat in adinuicē: nālium tertio. Et si prius tūc
aut erit materia apostematis multa non dominata p
fecte a nā r ita fluxus est prauus cū materia transeat
per cor aut circa: r vlr super gtes gambulet nobiles
debitum locū expulsionis sue omittens cen q p tra/
chea fit arteriā. vñ prauu sequātur synthomata mor
tē minantia vel fuerit prauu quantitatis vigore nāe
dñata: r ita fluxus ventris ad bonū poterit termina
ri cū sorti natute nil repugnās existat. Si ꝓ fluxus
fuerit ppter cōpassionē epatis r ventris tunc pecto
ris non curat apa: vex potius stimulat nā3. vnde di
ctum q a pleuritide habito vel a peripleumonia dia/
ria supeniens malū. Apud nanq3 Cōmentatorē h9i
diaria supoccurrens malū signaz erit cuz cā ipsi9 fit
e par vt expedit non potēs trahere ac in sanguinem
cōmutare. Quod ēt interdum cōtingit a ventre ci/
bū itra se corrumpente. qre tertio decima. Cū pleu/
retico adueniat fluxus ven. i fine significat q epar ei9
iam debilitatū ē valde: qm per viā vt tactuz signi ne
tur nām tantā debilitatē spālinz: vt inde ēt cōpatiā/
tur nālia: nil tñ inde de mā apatis euacuātis r p mo
dum fitr cāe. Inducit eni b fluxum intensiorē debili
tata nā cum corpus priuetur alimento qd prauū vti/
q3 est valde: sicut cū splenetici longio: superueniat
dysenteria. Quod eni Vrtem psternit nihil cūans
de mā non curat qd pectoris apostema: Talis ꝓ fo
fluxus existit. non igitur ipsuz curat. Pōt quoq3 flu
xus iste interuenire: aut ventris ppria malitia. vnde
Cōmentator: aliqñ tñ ex corruptione fit stomachi ci
bum intra se corrūpentis vel ēt esse: qd gdē ꝓ fit prau
um: non tñ vt primuz Cōmentator tñ vñ distingue
re in magnitudine apatis r puitate inquēs qs si plen
resio vel peripleumonia pue fint pñt dyaria superue
niente solui marie si cā plens fuerit dyarie: vz cuius
inde mā euacuetur. Non aūt pg cibū vel potū cōtin
gentis. qd autem magnū pectoris apatum vt ofisum
ma lignes idē fluxus vētris non sanat: vex in āplius
extendit eiusdē malitiam. Propter qrtum ꝓ ad p
mum quid ōm apparuit. ꝓcessum eni est lienteria si
ue fluxuz ventris in pncipio. Aut qñ mā fuerit modi
ca a nā dñata posse pectoris apa in sanitatē aduenire.

Neqz est hic sile alo in curatiōe oculoz r splenis pas
sionū per dyariā r dysenteriā cū non ex passione ac
cidat spālia: vex potius vigore nāe: materia a natu
ra coaptata ex bis locis expellentis. Dico aūt coap/
tata: qm longior dysenteria i spleneticis hydropi/
sim aut lienteriā induxit: apozisinoz sexta. Ad aliū
dōm q fluxus ventris egritudines vlr curat cū vigo
re acciderit nāe: qm digestū expellētis r non synthe
mate aut ex passione gtiuz nobilioz. Ad aliud dōm
q replo non quocūq3 modo inantione curatur: vex
debita expedit regio. Nā pectus p asperā purgat ar
teriā: stomachus p vomitū: intestina r ꝓcultus epa
tis per secessū. Expedit ēt ipse in quo agens tñ agat i
mām vt eā euacuationi exponat cōdigne qs nō facit
fluxus ven. vt multuz in pectoris apate: est tñ vlior
via ceteris euacuatiuis. Ad aliud dōm q fortassis nō
est verū cuz aliter educatur materia qñ vaga est non
dum in gte cōfirmata r aliter cū fuerit in ea collecta
Cū eni vagatur pōt per plures gtes liberius euacua
ri cōfirmata vero iam extra determiata difficilius ex
petens euacuationē. Quantū ēt que alterius ptis iā
possint cominere apparebit: quia r si qñq3 curatur
pectoris tumoz ventris fluxu amplius r perfectius
sanatur sputi eductōe materia ēt vnde reperit nisi qd
vehementius impediat est semper educenda.

Differentia.193.

Mod ptisi possit curari ostditur q1.28. pbl.
Dyonisius Tyranus in poliorbina vel obsi
dione sm Nicolaū pipatheticū cessans bibe/
re ptisim passus est quoslq3 itez trāsmutauit se ad p
ozē vsum crapule. Adhuc p Mesl. dicentē q nō est
cōprehensibilis numerus eoz q sanati sūt ex vsu zuc
cari ro. cuius ēt sanationi cōsentit ga. de ingenio gnto
recitans duos curatos iā ptē pelliculare iserions cā
nalis pulmonis expuentes. Similiz zosar. duos r. a.
tertiodecimo: mulierē vnam sanatā r ipinguātā que
euenerat ad tñ vt iā preparata essent que necessaria
erant mozti. Quare fr ipsius curauit cū zuccari ro. r
panis comestione. Eti: screare saniē in vlceribꝰ ma/
gna est certitudo securitatis ad salutē. ipossibile nan
q3 esse molestiū aut periculosū: qñ sanies fit in vlceribꝰ
apozisinoz gnte. sed in ptisi gnātur sanies plerūq3
ēt laudata. Palin q nō saneē; aut erit ex pte mēbri
qd non est qz tunc nullū vlcus saneret. vel rōe motꝰ
qd ēt nō vt cum ipse phibeat putrefactionē r cōsoli
detur: artariaz ēt solutio r diaphrātis se mouentiū:
aut ex gte modi applicationis medicinaz. Qd ēt nō
fit cū possit ictus r ex corpori applicari. Rursus san.
fluxus a pulmone curatur gnto de ingenio. hic sm
putrefactus ostditur: qm si preter nām san. in ventrē
effundatur necesse fit in saniem conuerti: apozisino
ruz sexta. Pōt itaq3 ptisis sanari. In oppositum
interioz enim quarto recitantur plures quoz randē
nullus euasit. Et Serapio signis ptisis datis inquit
Ptisis que sm hanc dispositionē existit non est cura
tio. zoar vero vicit q hec egritudo ēt in qua sputum
extat album non sanatur sm iudicium medicorū: sed
incidit in egritudinem que dicitur ptisis ex qua pone
mortez aduenire. Itidem innistico: Siquis randis
negligat q ad saniem pulmo colligatur vulnera fiat
incurabilis. Ipsi ptisi vero vulnus extat in pulmone
Adhuc ex ptisi propter vaporem putridum capno/
uz qui retinetur mortu pulmonis in euentādo hebe

tuo transit in habem r ꝓsumpōem paulati oimodā
a qua nullum ꝓtingit euadere: nō igit ptisis pote/
rit curari. Propter primū vero sciēdū vt tacū ēt
.33. q ptisis seu corruptio tripliz inēē accipi. Cōiter q
dē p quocūq3 idrūter ꝓsumptōe nāli seu accidentali
r fit etbica vlior extat cū ois etbicꝰ fit ptisicꝰ nō autē
ē. Pōt nāq3 qs natura ex oimoda ꝓsumptōe hūidi
radicalis a calido vltimo ad hmōi guenire ptisim vt
apparet alimētoz. 4. Et ppzie pparatio simpliz qua
les sūt cerebz hites debile: collū lōgū gracile: fozis
epigloti, pennētē: humeros ad modū alaz elevata/
tos: pectus strictū r a corne nudū: plenū ventositati
bus pulmone r crura tortuosa qs frequenter ēt fere
gratis tussicula i nedit cū punctura spatulaz vel mā
millaz r marie si fuerint colerici facileqz irascentes.
Accipit r ppriissime put dr ex ꝓsāptio tou corpis
cū vlceratione pulmonis. vñ Cassius felix: Ptisis
ē vlceratio pulmonis r thoracis cum defluxione coz
potis: qre Me. Est detrimētum consumptionis cu
dens in corpus ex calore febrium habitudinaliz ex
vlcere pulmonis causatez: r hac qdē vniuersaliozē
etbica. ois. n. sic ptificus etbicꝰ est et nō ē. Vi aūt
duo modi postremi ptisis tangūtur aphōz tertia. q/
bus autūnus pnūciatur prauus cū vere. vñ sexto epi
demie. Ptisicis autūnus malus: malū aūt et ver qñ
ficus solis corone. i. cornicis pedibꝰ adequātur. De
vltima ꝓ hic extat sm q vtpim cāē a caturro acu
to i pulmonē cadente ipm vlceratōe pforante ceu pe
trā ex crebra istillatōe ꝓcuat aq vel ppē sputuz san.
fluxu illud apozisi. 7. In san. sputo saniei sputū i spu
to ꝓ prisis vel ppter pipleumoniā seu pleuresim p
cedente ad aquā subsequitur empima sm illud apho.
3. Se ex pleuretide facti empici a die ruptere nō par
genē in. 40. diebus transeūt in ptisim. Sanies. n. p
mancē acuit r pulmonē corrodit. Fit r interduz ex
mā corrupta diuturnate in pulmone q sequtur putre/
factio r vlceratio. Hec aūt passio sm veterē plerū/
q3 contingit a. is. annis vsq3 ad. 35. vñ Cassius fe/
lix. sm qdem etatem inuenibꝰ magis ꝓcreat cū seni
bus: r est molestior sepius viris aduenīēs q̄ malie/
ribus r adolescentibꝰ r iuuenibꝰ q̄ pueris r senibꝰ.
Pueri. n. magis sūt alijs hmōi susceptibiliores cu/
rationibus. Est r de illis que hereditant in semine
passionibꝰ q deteriō existit cū fuerit vt appebit a pul
mone q a pectore primitus. Pulmo quoq3 est mē
bra rara molle in flabellatione cordis ordinatū q sapi
ns cū aspa iungit arteria r in ipm spargit: q dura ē r
ꝓpacta ex ānulis fere cartilaginosis ꝓfistēs a pānī/
culis inuestientibꝰ illā. Lateraliter ꝓ eidem a corde
vena occurrit arterialis r arteria venalis: ex qbꝰ nu
trit vegetat r agitat: fitusq3 circa cor lateraliē est
ipsius vt ipm ꝓtueat r amplectat pcipue dilatatōis
hora. Cuꝰ qdē sūt gnqs pēnule seu additamēta: q̄z
maior subiacet ad dorsuz minꝰ mota q̄ velut sustēta
culā r calcitra ē maioris vene: reliq ꝓ q̄tuor lenio
res r mobiliores dilatatōe r constrictōe cor. pllāt id
in anterius āplectētes. Est āt cura p ꝓria administra
tionē materiez corpori applicatazꝝ sanitatis itrodu
ctio q dupler extat: vna qdē vera q̄ morbꝰ tollit rota
liter aut eiꝰ cā: nōnulla ꝓ apparens palliata velut
cū bis remediat: ne in amplꝰ ptendat q morbis sup
petit incurabilibus. Propter sm qdē sciendum ali
quos pirisse ptisicos mime posse curari: q; vulnera/

ri sunt in pulmone. vulnera. n. ipsius qdem fatentur
nō solū difficile posse curari: sz ēt incurabilia esse qd rō
ne affirmāt ac exprimēto gnto de ige. vñ tertio decie
Dicit qdem q vlcera pulmonis non sanātur qino:
q; ꝓsolidatio idiget gere: r illic nōest geo sed Bal.
diuersificat ab eis: estimauit. n. q motus solus nō, p
bibz ꝓsolidationē nisi adiungant ei reliq ꝓbibentia.
Eius significatio ē q velamē ēt monetur q̄z sanā
tur ēt vlcera eius. Et hmōi qdē diuersitas iā apuer
uit ē iductis. Sz qd de hoc tertio videbit dicēdoz
Propter tertiū ꝓ sciendū q ptisis hic itents vt
dñmultū nō curat r ppzie que iā diuturnizauit r acci
dentia terroris ipzesit factoqz a pulmone ex caturro
acuto corrosiuo in ipm descendēte maxime i pēnulas
mobilizes illius pactas. vñ Cassius felix. Vetēs
pciorem atq insanabilē dicūt que pulmonis vel apa
te: que nā talis vt impossibilis ē curationis quod in
dicat empima. Ex ea nāq3 visum q̄ paucos aut nul
los hmōi euadere: quod r rōtinato cōsimat; qm si
ptisis deberet curari: cum in ea sit vlceratio pulmo/
nis oz illam curare. Hec autem impossibilis est cu/
rationis cum impedientia sint plurima: puta molli/
cies r teneritas pulmonis: sanguinis calidites sub/
tilitas r acuitas r motus. quod. n. bz cōsolidari ge
te sdget: q ēt dolorem concitat stimulantem renuna
ac magnitudo cū amplitudine r duricie vasoruz pul
monis. Recipit ēt pulmo caturro ascendētes r de
scendētes consolidationē remollitionem i pedētes:
dzia. 107. Sz ēt saniem ipsius tussis mundificari ip
sa ꝓ vlcus d. latat. Introducitur ēt mala ibidē cō
plexio: pp quā ꝓsolidatio ipeditur ad quā ēt se, con/
segtur etbica eo ꝗ pulmo lesus non potēs cor libere
euētare sumus retinet capinosus putridus: cor r vlr
totū corpus inflāmās r in etbicā conducēs. Similē
ēt medicine iterius sumpte non possunt ad pulmonē
peuenire: q nisi multuz in transitu ad eū ppter distan/
tiaz alterent r debilitent in mēbris plurimis corpis
caliditate: r maxime qz eas oz ē subtiliores substan
tias nāe r arte vt transeāt: quare preceptū ē in tegni:
eaz ꝓtutez augmentandaz exterius fore: puta si ad
sit discrasia pulmonē septē numeris frigida eligatur
medicina sibi opposita in. 10. numeris caliditatis ele
uata. Tres nāq3 in via estimant deperiti. Talis etiā
fortassis ꝓtatis medicinaz elevatio ledet pulmonē
r circūstantia: r ib ingeniati sunt medici ꝓstruere ele
ctuaria sozbilia humidiora lobochat dcā vt oze retē/
ta super collā iscentibus paulatim dissolvātur in va
pores ad pulmonē aliqliter descendētes. p ilozbagū
lumiter ptrāseūtes subs vtcūq3 arteriā imutēt r pul
monē. Eodē quoq3 mō r que applicāt ex tertijs, p
pter parietū diuersitatē difficill me pueniant ad pul
monē. Adhuc ēt medicine se ipediant cū hmōi psi/
tio egeat oppositis. Propter. n. saniei expurgatōez
opus est calidis r siccis: ppter ꝓ etbicā fris r hu
vñ. A. Me. deficcantes q̄ re grūtur, pter vlceris cō
solidationē, phibēt sputū, puebi addentes i etbicam
Mūdificātes ꝓ lenificāt vlcꝰ r malignāt fortasse.
Itaq3 ptisis que talis curationis extat impossibilis:
aut fortasse mōstruose q̄ mārie in morbis ēt iterduz
monstruositas contingit. vnde colls septimo. Alig
euadūt ab egritudinibus per accidens: quis ficut in
rebus naturalibus aliquando sunt extraneitates cuz
tamen sit de raro contingentibus sicut vlceratio pul

monie ⁊ similis: mox ⁊ in pulicie, pectus pleuramq; diutius ira vt quãdã videtur. a. i ptisi circa .23. Imo aut pax spline vitulle. Kuro ñ ⁊ a casu. q. prefocato collꝰ. approximãs dicto pōt ptisis curari ⁊ precipue cã non cronica erit neq; accidẽtia terrore apparere/rint inserctia: fit et a solutione singularis ⁊ vlcere si sanioso superiore magis circa canna pulmonis cadẽte: vel et fortassis in additamento maioris dicto vene maioris vt culcitra vel q̃ non a pulmone: ꝗ a pectore magis. nã solutio cõtinuitatis pectoris cã minori difficultate sanatur ea q̃ pulmõis de causis ꝯpluriminis. Vna qdẽ q: pauciores existit instroꝫ pectoris ⁊ multitudo coꝫ que pulmõis. Alia q: vene pectoris minores ⁊ angustiores sunt his que pulmonis iuxt nõ: adeo. n. accidat vt pulmoni grandis imperis solutio. Reliqua q: sanies vlcerationis pectoris ad ipsius cõflui concauitatẽ: nõ aũt sic q̃ pulmonis cũ in eo sint cãnales angusti. Quarta q: pectus pulmone carnosior sanguinisq; grossi pulmo plurimus cãnalis diuisiones hꝫ quoꝫ suba non est carnosa: hꝫ. q. neruosa sanguinis colerici subtilis cõtentiua. ⁊ hmõi n. ponitur fieri ⁊ nutriri de inuamentis sexto: que ãt carnosa melius cõsolidẽt vt pars carnes syaphragmatis denotat soluta. Quinto est modus pulmonis cõtinuior ⁊ fortior eo qõ pectoris. Addatur et sexto Imensior materie: debilitas in transitu ad pulmonẽ peruenietdo. Ptisis etiã eueniens ex solutione continui circa trachea arteriam ad pulmonẽ nõ est adeo difficilis aut ipossibilis curationis vt quæ contingit a pulmonis suba priori. Cũ hmõi cãnales sint solidi recipientes cõsolidationẽ magis. vũ gal. Vulnera q̃ sunt in cãnalib⁹ pulmonis interioris vꝫ pellicula: ⁊ marie in eis q̃ vicina est gutturi vt i gutture possibile sit vt cureꝫ. multos. n. hmõi hõtes curauim⁹ ⁊ sanitati restitui sunt. Quid aũt hmõi ptisis possit curari dũmodo medic⁹ nõ fuerit negligẽs ipentus cũ aliis q̃ experiunt tribus experiẽtiis plurũ conclamat iam p tacta. Ipe quoq; sanari ⁊ quoldã curatos vidi ⁊ maxime pueros ⁊ mulieres: qõ ⁊ rato similiter affirmat quonã cum lesio fuerit parua ⁊ cause remediantes maxime poterit vtiq; illa curari. sic autem euenit in hmõi ptisi cũ minori fit altera cõditionata nocumẽto aer et alterans maxime siccus pōt reperiri ⁊ propue pestilẽtie alicui⁹ efficcãs ⁊ purgans saniem pulmonis aut pectoris ceu g Strabuj dria: 107. Neq; et ꝑinducta in ptisi prava consolidation a impedimenta hic adeo sũt imensa vt eã, pbibeant oio. Sic itaq; raro ⁊ i casu fere ptisis potest qdã curari. Et nosce fortassis eẽ medicinã nob ñ occultã oẽm curare fere possibile ptisim: inẽ illud hermetis: Mineralibus ⁊ vegetabilibus insunt virtutes mirandẽ q̃ si cognoscerẽtur eis boies operarent quicqd arte magica cõficit. talia tamen magis brutis ꝯ nobis sunt cognita vnde 3oar. Sunt medicine vlcerationũ pulmonis ⁊ eꝰ infirmitatũ existentes in mundo: ignorate tamen a nobis: quoniã q̃ndo accident in pulmonib⁹ ouinꝫ vlcera exeunt a cõmunitate gregis. q. querentes aliquid ⁊ circũeuntes ad inueniendũ illud: ⁊ dixerũt nobis pastores q̃ comedunt ille oues herbas qbus commestis mox reuiui cãt ⁊ perfecte sanant a suis vlceribus. Et ego inquit vidi pulmones ouinꝫ in qbus l/ceperat iã fieri vestigiũ solutionis continuitatis ⁊ apparebat in ipsis in aliqua parte. In alia vero parte opus apparebat sanationis in consolidatione carnis pulmonis manifeste. nunc aũt non est qui dicat illam herbam: nec credo ante nos qui sciuerit illam fuisse.

Propter q̃rtꝫ Ro ⁊ siquidem iam apparet ptisi ñ ⁊ ad primũ q̃ an. q ptisim iteliexerit corpis consumptionẽ in cõi: aut preparationẽ similẽ ptisi. Ad scõm dicꝫ q̃ Medice loquitur de ptisi scdo modo dicta que raro ⁊ casu. q. curatur: Iꝫ plures sunt que inde egris diuturnitate curent: ipse nãq; met prorem at ostensum asserit ptisim sanationis impossibilis esse. Ad aliud dicꝫ q̃ ga. vt vsum loquitur de illis in quibus erat vlceratio superius circa cãnales trachee arterie pellicula: inde spuentes similiter dicit hoc seruato ex ficcitate pestilẽtie aeris ⁊ hmõi similiter ptisim dicam 3oar. ⁊. a. vidisse vt concessi curata. prioꝫ aũt vt ostium nequaq̃. Ad aliud dicꝫ q̃ quantũ est rõe sanici dũmodo laudabilis exiterit non ipeditur cura: sed ꝑpter inducta q̃ consequãtur accidentia ad sanicm in tali parte incentẽ. Ad aliud dicꝫ q̃ illud euenit ex pte vt monstratum talis membri motus et impedit consolidationẽ: Iꝫ nãq; phibeat putrefactionẽ faciendo transpirationẽ: per accidẽs tñ sequitur illã augmentare mãm ad locum deducendo dolorem ⁊ vlcus letificando: ⁊ quãnis arterie aut diaphragma mote consolidentur non tñ omnes sed parte ⁊ i poeris: neq; diaphragma vbiq; sed in pte vt tactũ carnosa: non aũt in neruosa, similiter visum est quomodo medicine ⁊ modus eoꝫ applicationis ptisis lpediunt curationẽ cũ fuerit ꝯprana. Ad aliud dicꝫ Aguinem preter mãm in ventrẽ seu concauitatẽ effusũ putrefieri dum ibidẽ pmanserit. Si ãt reducatur citissime cõputrescit unanime. ad eoꝫ que alterius partis primũ dicꝫ q̃ ga. Serapio ⁊ 3oar sermocinãtur de ptisi deteriori que impossibilis curationis est posita: ⁊ ad reliqua similiter est dicendum.

Cõsione illius q̃ tactum est de causis ptisis dubitatur an ptisis possit fieri a ficcitate: ⁊ videtur qdẽ ita q̃ aphorismoꝫ tertiã. In aridi tatibus ptisis obtalmine ⁊c. Adhuc ptisis fit ab humiditate q̃ ibidẽ ex cõmento apparet: quod ⁊ catarrus ondit. Rursus pulmoni morbus oiꝰ. cõplexionalis sicut ceteris accidit partibus: quoꝫ vnus ẽ siccitas. Et firmat q: efficcãdo continuũ soluit vt terra denotat efficcatione crepare: ⁊ ideo primo secunda scribitur dolorem per accidens vt soluendo continuum cãre. Eti: Illud confat ptisim qõ ipsi pravum ꝯtium multũ: talis quidẽ est siccitas quod ostendit. autũmꝰ ptisicis malus deteges occultũ eẽ ipsorum aphorismoꝫ tertus: ⁊ primo scõa. Siccus ãt autũmꝰ ꝯ magne: cãt gitur siccitas ptisim. In oppositꝫ ga. aphorismoꝫ vt videbitur tertia, amplius ptisis causis sufficienter enumeratis non posita fuit siccitas ⁊ firmatur: q: siccitas catarrum siccando ⁊ ꝯsumendo fistit: verum ⁊ vniversaliter partem indurat ⁊ fortificat ne san. inde labat q̃ ptisis sunt cause: non igit a siccitate causẽ. Propter pmũ qdẽ sciẽdũ quid ptisis visum ⁊ qualiter distinguatur visum. siccitas etiam nota differentia tertia. Propter secundum Ro sciendꝫ q̃ ga. detestatur sermonẽ hũc hippocratica inquiens ptisim fieri a frigiditate sima in respirationis organis ⁊ maxime subdo cum motus postea sequat fortis: ⁊ a caliditate ⁊ frigiditate: sed siccitas temporis entib⁹ caliditate ⁊ frigiditate: relique ma/

gis egrinãtium sequant q̃ ptises. Aut ptises in qo vt exposuerunt alig non ẽ, ꝑprie seorsum accipe: vel cã obtalmus vt dicat ptises obtalmie. i. phãpi onem oculoꝫ obtalmie. Propter tertiꝫ et scien dũ q̃ ptisis tertio mõ ptius dcã non ꝯtingit a siccitate vt ipsa: vel potius inuat in scã cum efficcet sanie ⁊ pfumet ipsius cãnium. Neq; pōt tamen fortassis i pulmone siccitas fieri vt ea ipsius soluatur continuum: nõ q: qualitas passiua quod pōt frigiditas ⁊ maxime subsequentem motu vehementis vt tactũ cuꝫ fit actiua tũ et q: pulmo humectat phlegmate suscepto Receptaculum nãq; ipsius Hanc: arqꝫ ꝑter cutaneos ascendentes ⁊ descẽdẽtes: prio primo. Modo Ro duos poꝫes ⁊ maxime sm siccitas pōt cãre cum simile simili adiungat incitatũ ad furiam iuxt efficiatur tanq̃ ignis in igne. vel dicꝫ q̃ siccitas cãt ptisis Iꝫ non pmo consequenter tamen. Est nãq; tussis ipsa inductus cum ois prava causet eam complo. Sꝫ tussis ptisim inducit in diuisionibus: vel continuum spãlium soluendo ⁊ consturum san. inducendo aut catarrũ in pulmonẽ constituendo: ⁊ marie quod casu ꝯtinoꝫ aut acutiate ipm exulceret ⁊ marie corpore repleto: ⁊ aeris consideri colera precedente ac hu.

Propter quartũ Ro sciendũ ⁊ si iam apparet qd dicꝫ ad primũ visuꝫ. Ad sm Ro dicꝫ q̃ humiditas p se non causat ptisis nisi sm q̃ fuerit coniecta humido catarroso vel caliditati aut frigiti. Siccitas autẽ subd alius sola saltem non cõmisceatur tuliter reumati. Ad aliud et apparet q: siccitas, phibetur intendi: ne ad scissuram peruenias, ꝑter pulmonem humectantia. Ad aliud dicꝫ q̃ autũmꝰ non ledit ptisicũ ñ rõne siccitatis: imo magis iuuat ex pte sanici exficcationis ꝯ ꝑter ipsius inequalitatem. Ad ea et que alterius sunt partis apparet.

Differentia .94.

Quod lac non ꝑpetat ptisicis oñditur: qm ꝑz veterem lac prauũ sinculosis ⁊ suspensis habentibus hypocãdria: sed hmõi sunt ptisici. sitiunt. n. ꝑpter inflãmationẽ febrilem ac senici feroritatem admodũ: ⁊ quo viscera suspendũtur omitẽtibus prandiũ: So re. a. ita ⁊ his ꝑpter consumptionem. Itidem: So secunda vniversaliter lac nocet debilis habentibus capita. Tales autem sunt ptisici. vnde Me. expositi vt cadant in ptisim sunt cerebꝫ habentes debile. Rursus cum. 3. sint in lacte substãtie vt mõstratum. dria. 148. aquosa vꝫ butirosa ⁊ caseosa. Rõne quidem nullius istarum competit. Nõ qdem aquo'e siue ponatur calida ceu alig sentere: q̃ tunc febrili augmentabitur discrasia seu frigida: qm̃ si non erit mundificatiua abstersiua: sed potius sui frigiditate impillitiua. Neq; gratia partis butirose cum sit calida vnctuosa inflãmabilis de facili. Vn cruosum enim in febre est velut oleum in lucerna effusum: neq; et ex parte substantie caseate cum sit frigida ⁊ ficca compacta sm quid discrasiam adaugens ⁊ opilationem cum difficili digestione causans. Ad hoc lac cum vnum sit alterabilium maxime quinto ⁊ septimo de ingenio: mox enim corrumpitur extravasatum non competit ptisi que grece similiter corruptionem importat. Et falcitur: quoniam incidẽs ventrem frigidum permutatur in acetositatem. calidum vero in fumositatẽ ⁊ amaritudinem: aphõrum quinto: ⁊ pharmacoꝫ quarto. Sed ptisicus ventrẽ hꝫ calidum infirmum ꝑpter febrem. Amplius ibidem. Estimoq; si lac posset gustari cuꝫ fuerit vigens in venere ac venas foret dulcius melius sapore mel autem ponitur calidum ⁊ siccum in So grado: ⁊ ideo, pueris in colerum conuerti: ⁊ maxime in ignitis apparens naturalium secundo. In dieta ⁊ vniuersalibus. Sapor dulcis quo amplius sm Ba. oiꝰ participat ca. ponitur ⁊ siccum in secundo gradu: quod autem tale infestum est febri ac consumptioni non itaq; lac competit in ptisi. In oppositũ aphõ cum quinta. Lac conuenit in ptisicis ⁊ ꝑprie febrientibus valde. Palin: Ibidem vniversaliter lac bonum esse dico indigentibus bono ⁊ facili nutrimẽto. sed ptisicus hoc indiget cuꝫ sit consumptus ⁊ difficile nutrimus. Eti. Lac ꝑcipitur in cibis exhiberi: ne quo minus vt apparebit videbitur: imo crudi cuꝫ cristis: ⁊ ꝑprie lac sitire quarto primo. sed ptisicus est omnis hmõi modi differentia prioꝫ: lac itaq; conferet ptisico. Propter primum vero sciendum q̃ quid lac ⁊ quomodo distinguatur ⁊ similiter ptisis: ostensum dria. 148. Mosce tamen q̃ lacti differẽs hic expediꝫ sm diuersas intentiones. Cum enim plus intendit vlceris abstersio et expansio lac competit cum melius: ⁊ postea caseum: consequenter vero stimim. Ipm. n. ꝑpter facilem eius penetrationem subtilitate conueniens extat. Si vero sigillatio quaeratur ipsius: nutritio ⁊ ventris constantia lac erit vitie vaccinũ. si aũt equalitas ⁊ temperamentũ capnum. Si quoq; cã his ꝑprietas expetatur mulieris ipm. n. ꝑ ceteris similiorus extat: ⁊ marie cã fugitur ore animis sm perdicũ ⁊ Antiponta. 7. de ige. ⁊ tube. Qꝫ et animal aliis nutriri cum intenditur sanici vlceris abstersio puta isopoptimo absynthio polio scea feniculo ⁊ abrotano ⁊ lacticinio quandoq; ⁊ tunc lac conuenientius vernale atq; alteris. Cuꝫ expediꝫ consolidatio ⁊ vlceris cicatrizatio ceu rubortãno salice spinis myrtibo quercu virga pastoris vtroq; psolatro tarafacbon ⁊ similibus: et tũc lactandi bilius post estatis erit meliũ. Sit et sialis inuenescẽtio: nec cãsertim ptui, ppinqui: neq; remoti sumant et ventre vacuo: neq; quicq̃ comedat, donec fuerit digestus: et reliqua qdem hic obseruentur precepta.

Propter sm vero sciendum aliquos defitasse lac ptisicis exhibere febrilꝫ ipsorum inspicientes discrasiam et catarrũ augmentarum inde cum exhibuerint aliquando: sed quid de hoc tertio et quarto apparebit dicendorum. Propter tertium vero sciendꝫ q̃ lac competit in ptisi quibusdam ostensionibus premissis: pura quod non fit catarrus in flum: sed iam sedatus: nam ipsa nõ pax ꝑpter catarrum stillantem in pulmonẽ et hunc longitudine temporis vlcerãtẽ ac tandẽ saniantẽ: aliq̃n quoq; ex ruptura fit arterie vel pectoris vene: seu substantie pulmonis casu percussione omere grauioꝫ: vel alio cãu vt lepore marino qui venenum extat super pulmone ipsum corrodentẽ ac interdum ab empiusate vt visuꝫ antea. In his figdem vlrimis casibus binis securius lac concediꝫ q̃ in prioꝫ. Non sic etiam ptisicus febricitans multꝫ iuxta veteris. Conuenit ptisicis febricitantibus non valde. Cum enim plurimũ sediunt lac velocius alteratum discrasiã febrilem adaugẽt: et ideo lac huiusmodi gratia exhibetur acetosum quãdoque Non fluat etiã venter illius iuxta illud. Malum et

quibus fellei lecessus: aut etiã sanguinis egestio plu
rima: lacte nãq; amplius servirek: ideo hypoqsidas
admiscek cide vel colibo cidero extinguat in ipo: si
cut etiã ei miscetur trocisci dyarodon, pper ventris
debilitatẽ: dragagantiãq; pper sitim quãdoq;. Nõ
sit quoq; capitis debilis volozosi: eo eni maius ser
ret noc tumenti, pper effumationẽ ad ipsũ. Neq; ab
sinu hypocondrii surrugitantis suspensis vel ex illis
quibus lac sastidiũ inducit: lesione primo. Et cuiꝰ
ipsum video: maxime cũ pane comestũ ad vomitus
stimulos: ideo secundo scrõ: Lac cũ coqsibus p
portiones bz: quarũ causse non comprehendunt. In
plurimis ãt consert non parũ. vnde quto de ingenio:
Lac in ista passione optimũ est: non immerito laudatum
maxime mulieb̃re. Illud eni elegerunt antiqui
est eni nature cõsimilis humane, quod autẽ preferk
stabiti exiat precipue castri in cãpania existen Rome
mari vicini: cui siquidẽ aliqd mellis imiscebis si eius
calcationẽ timueris in vetre petisq; abstersionẽ ve
hementioẽ: quod si vis vt citius descẽdat: ventrẽ
aperiat parũ salis: zuccari in id iceres. vii tertio de
cimo de lacte: Cõuenientius ẽ mulieris sumptus ex
mãmis: deinde lac asine ac caprinũ, pprie, pper sti
pticitatem que est in ipso sicut equi, pper mundifica
tionẽ: facilem expositionẽ. quod rõe firmatur: qm̃ il
lud qõ remouet omnes fere ptisci defectus consortã
do et virtutem ipsius competit sibi: huiusmodi vero
est lac: Ipso nãq; indiget, pper sanie mundificatio
ne: abstersione quod lactis substantia operatur aqueo
sa: cum talis existat virtutis adeo q ventrẽ dictũ est
leniter emollire. Indiget ãt, pper consumptionem
abiectione facili: bona. Id ãt vt inductũ substantie
operatur butirosa caliditati attinens: humiditati:
vbi rõ conseruatur alimenti. Similiter illi opus est
cõsolidatione ac vlceris sigillatõe quas calcitras sua
operatur frigiditate: siccitate tpat stipticitate. vnde
Mes. Lac cõgregat intentiones tres. est enim res ci
balis: dilecta nimis: ex red̃ que sunt velocis cõ
versionis i sanguinẽ: Est. n. san. bis coct̃. Extat
medicamẽ abstergẽs vlcus serositatis Nrute ac res
ipz Nrute calcitatis Nglutinãs. Ad sanũ nãq; oro
reperiunk i lacte ptisicis conferentes. Est eniz facilis
digestionis assumptione bone digestionis cite pene
trationis: pprie camelinum equinũ: asininũ bone
nutritiõis. vnde Nyal. Bono: nutrit bu. Ebimoꝰ
ẽt apud. a. contemperatiũ humectantũ consolida
tiuum: sufficienter lauatiũ abstersiũ. Cõperit igr.
lac ptisicis non paꝰ. sed circa id euenit vobitare: qr
dictus aquositatem lactis mundificare ac abstergere
quod medicine calide actus existit simpliciuz quito:
differẽtis vero. i48. posita est frigida. Dõm q aquo
sitas lz sit frigida: quandã m̃ serositates: acuitatem
abstersiũ acquirit p longã iter calefacta quo gradik
ad pulmonẽ cum subtilis sit substantie ipressionis le
uiter susceptiua cuiuslibet. Substantia. n. subtilis ci
tissime pmutatur: aut cũ sua frigiditate aquosa qddã
bz acuminis in dictis particularibus. Propter ãr
tum vero ad primum dõm q ptisici qui non sebriãt
sortiter non multum sitiunt. Sitis etiam magis con
tingit propter inflãmationem factam in humoribus
propie colericis q̃s i membris: qõ ostendunt etbici
sticulosi mime: neq; serositas sanie est tanta q eos
sticulosos reddat. Celeriter etiam transit per ptes

in quibus sitis habet causari non cessata in eis etiam
vere. Suspẽdi ẽt viscus dupliciter dr. Aut qr fit pẽ
dens deorsum pper tumorem grauantẽ: opiato
nem vt hic: apborismoꝰ quarto. viscus accipitur su
sperisum: i tali lac non cõgruit cum ipsũ suspẽdat
opilet amplius. Vel qm̃ inberet vehemẽter ei cui
copulatur: sic sumitur suspensum secundo re. a. i
huiusmodi lac non denegatur: vex potius concedik
vt extendatur ingrossatione vbi quidem ductoꝰ im
pedit. Ad aliud dõm q ptisis si fit catarralis causa
in capitis debilitate nisi cerebro confortato: catar
ro getato non lac sicut pretactũ cõcedẽdũ. Ad aliud
dõm q lac congruit pper oẽs eius vt declaratum
habeo: non. n. substantia aquosa est calida: verũ ma
gis frigida: dsta. 149. Exhibek ẽt sebricitantibus ip
sis valde. ostensum similiter q lz sit modicũ frigida
calefit in via puerile ad pulmonẽ vt valeat abster
gere. Concedik ẽt pers butirosa cũ paꝰ sit calida dũ
sic. vehemẽs non existat. Cõtempatur quoq; calefi
tate: neq; ea tanta participat frigiditate ac ficciate vt
nocest cũ aliis cõmenseretur substantijs: neq; sunt
ptisici opilationi expositis. Ad aliud dõm q lz lac fa
citer pmutetur: exhibitũ tm̃ cõmixtũ rectificanti
bus vt ostensũ temperius fiftik alteratio: Neq; i pti
si est corruptio humoꝰ aut toti̇. Neq; similiꝰ datur
cũ venter: alie nutritionis ptes fuerint distempate
ẽmulsũ. Ad aliud dõm lac in venis lz reddat dul
cius ac grene sapoꝰ in ipsis dulcẽ velut q melius: si
tũ cõplexionẽ eius oio: maxime cũ substantia refi
sitt calcata. vnde sortassis id verum extat de pte bu
tyrosa sive religo. Sapoꝰ ẽt dulcis non est calidus
ficcus in sẽcũ gradu nisi respectu complexionis põ
deris: sed temperatus magis relatione temperamẽ
ti insticialis. Et ad vnum quidem preinducta pce
dunt cum se. fuerit intensa: quare tunc negatum id
dare verum quando fuerit remissa quod ipsius per
cibos: medicines quantũ possibile remittendo vt
lactis ptisicus assumptioni reddatur dispositus: que
autem alterius etiam partis inducta: quantum con
uincant sufficienter monstratum.

Resentis quoq; q̃sti occasione befitatur an
zuccarũ rosaceũ cõperat ptisicis. Laudatum
n. extat vehemẽ vt lac pterctũ. Et videk q
nõ: quia ptisici egẽt mũdificatione sanie: eductioe
Ipa Nro sozti educik medicina cũ mũ ptineak i pecto
rez pulmone. vnde qnto de ingenio: Medici pect̃
pulmonẽ a sanie mũdificatõe volẽtes dãt sortissi
mã medicinã incisiuã vz. zuccarũ Nro rosaceũ nõ est
hmõi: vex potius oppositũ. Amplius aut nouũ ex
hibek aut antiquũ: non qdẽ nouũ: qr solutiuũ vẽtris
qõ hic timetur: abstersiuũ ita vt fluxus inde timeak
san. neq; antiquũ cum exficcet: viae p quas fit edu
ctio materiei coangustet saniẽq; ipellit. Rursus cũ
id fit siccũ saltẽ pratũ discrasiã siccã augmẽtabit fe
brilẽ. Cui hip. docet resistere cãctis sebrẽtib̃ dictã
humidã exhibẽdo. Itidẽ: f rigidã hoc ip m: frigida
Nro pectori inimica: apborisi: gutta. cũ qis ea sint spẽ
indifferentia velut alba in topicis. Adhuc ñ nõ cõ
petunt simplicia: neq; cõposita. Esse nãq; vigorẽ
recipiũ: a simplicib̃. Sz simplicia vt zuccarũz: rose
nõ cõpetunt: cũ nũ calefaciat deficet: abstergat
superflue vt zuccarũ: reliquum Nro deficet stipticet:
humidũ cõsumat ac exprimat vt rosc. Nõ igit̃ zucca-

rum rosatũ petit in pti. Oppositum Nro sapiunt vt
appetit Gpitres. Amp. id competit in ptisicis qõ
eis puenit gratia medicine: cidi. tale Nro ẽ zuccarũ
rosatũ cum sit frm̃ alterationis mala discrasie habitu
dinalis: pper rosaꝰ ofium: nutritiuum maxime: p
pter zuccaꝰ. Et. Mundificat: abstergit: pper zuc
caꝰ que idigere dcm̃ ptisici. Cõperit iteq; zuccerũz
rosaceũ in ptisi. Propter primũ qdem sciendum
q zuccaꝰ est duplex. quoddã. n. ẽ arũdinũ aliud di
citur aliusor ab. A. et est mãne cadens super aliusor
qõ ẽ lignũ leue grossũ rectũ pulchꝰ. Cui cõtinetur
crura: bra: bia effimilank dnaꝰ. zuccaꝰ Nro arũdinis
sumit ex medullosio cãne calasidã: cui nodi sunt, ppi
qui cãne bozz similate q reponitur in vase. Et q tãc
distillat: inde liquoꝰ ẽ subtilisor dulcissimus q mel vel
cãne admodũ quo ex vasis humiditas effluit nõ calci
cata: deinde fit bmõi cãnaꝰ decoctio: qui prio lde
post ifriatõez collr zuccaꝰ ẽ paꝰ albissimũ taberzetb
cen cassiti dcm̃: deinde decoqtur Nro: expimitur: e
fit panis inde dictus zuccari: deinceps Nro tertio in
de pulnis plurgit citrin̄ zuccari decoctõe tã colorẽ
intendik. Rosaceũ Nro dr a rosis: quarũ que dez sũt
domestice: alie silvestres: hanc quedez albe: nõnul
le vero rubee. Albe qdem rubeis frigidiores minus
q3 ficce: solubiliores: rubee Nro consortiores: e ip
se qdem recentiores solunt: antiquores Nro p stipti
cite vero econtra. Cui qdem constructio. Recipe
rosas albas vel ru. e expãsas super tabulã in umbra
donec resolank superflua humidũ ipsaꝰ: e sint opiti
onis medie: teranq; ac in vas ducank lapideum de
inde, pficiatur sup eas zuccari taberzetb triplũ sui põ
deris: e ponenk in vase vitreo: obturek os eius cũ
pgameno: e exponak soli tribus mẽsib̃ cõtinue sepi
ns agitãdo deinde remoueak a sole: e seruek. qdã ve
ro sic ũt illud cũ imaturis quod magis stipticũ inueni
tur. Sãt: alig qui nõ terãt eas: sz forsicibus icidãt
e manib̃ fricãt calidẽ fricatõe vlima: deinceps vt p
us exponat soli. Eius ãt quoddã ẽ nouũ quod bz in
frigidare: humectare: maxime cũ fria sumptus ab
stergere: solidare. Aliud antiquũ cui̇ est exficca
re stipticare: consolidare. Est: medium qõ medio
criter opatur. Propter fm vero sciendus q aliq
dixerũt zuccaꝰ ro. ptisicis nõ conferre. Et moueba
tur q plures non testenk id auctoꝰ: rõnibus preta
ctis fiftr concitati. Sz q hoc nõ valeat tertio: quer
ro mõstrabitur dicendoꝰ magis: quod. n. qs non te
tigerit ipm̃ aut euẽit: qr breuitate gaudet cũ eius ex
hibitio longiozẽ expostulet sermonem. Aut sortassis
qm̃ ipsũ expientiã nõ pcipere cũ medicine quotidie
inueniank empyris. Propter tertiũ Nro primitus
ofidal q zuccaꝰ cõfert rosatũ ptisicis. Et demũ tpe
e modus administrationis tãgat. Propter primus
qdem hmõi sciendũ q vnũ de marie pserentib̃ ptisi
cis ẽ zuccaꝰ ro. vnde tertio decima. Et eis q̃ multo
tiens sum exptus in corpib̃ diversis: regionib̃ di
versis ẽ vt vtak pane cũ zuccaro rosato receti sui ãni
oẽ die quãtũ põt gtuit multũ fit. Et fi ei̇ angustet an
helitus, pper exficcationẽ rosaꝰ dek in potu sy rup̃
ẽ isopo vel de papauere ad quãtitatem necessitatis.
Et si instãs k se. denk in potu trocisci ẽ camphora:
nõ intermittak hec cura qm̃ sanat. Et iõ si nõ timerez
dici mendax narrarem in hac intentõe mirabilia: re
serrẽ sumez quavsa ẽ mulier ptisica. Peruenit nãq;

res eius ad hoc vt egritudo cum ex plongarek adeo
donec peueniret ad mortẽ vt pregata cẽnt que neces
saria erãt morti. Et tunc frater ei̇ qdam surrexit ad
ipsã: curauit eã hac cura tpe longo: reuiuiscit: sa
nata ẽ. Et fere filie mihi contigit in quadã adolescen
te: soor quoq;. Rectificabẽ cibus habitiate ac me
liorizõe oium ciboꝰ q ẽ zuccaꝰ rosatũ cũ pane facto
sapienter. vnde Me. Et rebus qdem mirabilia in
uamenti ad consolidationes: sanationes vicerz pui
monis est zuccaꝰ rosatum recens: supra quod non
pterit annus. Aggregat. n. in eo virtus abstersibẽ
ex succo rosaꝰ: e Nrus consolidationis ex pte subẽ ip
sarũ. Et Ba. precepit bare zuccarũ ro. singulis die
bus in quantitate plurima: et cum rebus medicinali
bus cibalibus: potalibus: fm oẽm modum admi
nistrationis eius ita q ẽt cum pane: e plurimi vsi sũt
eo post ipm̃: e non est comprehendibile numerus eorũ
q sanati sunt ex vsu eius. Et sirmatur qm̃ illud qõ le
uiter mundificat abstergit consolidat: figillat nutrit
e consortat, pficit eximie in ptisi. Modi vero est zuc
caꝰ rosaceũ rõne nãq; zuccari maxime mundificat:
abstergit ac vtcũq; rosaꝰ: e maxie cum fuerit recens
Ipsis. n. super rẽ aliquã vis iest ablutionis. Et pte
Nro rosaꝰ magis consolidat: e figillat: e, pprie cuz fue
rit antiquũ vel mediũ, nutrit ẽt rõne zuccari: e aliq
liter, pper rosas: quaꝰ aromaticitate pfortat. Con
sert igitur zuccaꝰ rosaceũ ptisicis nouus maxime aut
mediũ: e vetus suo mõ. Propter fm hmõi scien
dum q medici plerũq; errãt circa ptisis curationem
eo q volentes mundificare sanie tm̃ abstersiuis eam
expurgãdus vtuntur vt sanguinis spuũ denuo in
ducant. Peccant ẽt ex pte alis qr stipticis expurgan
tis vt zuccaꝰ rosaceum: maxime mediũ vel vet̃ tri
buũt: e, pprie cum luto armeno: alis cũ nondum p
fecta sanie iterueneriit mundificatio qr mãm ampli̇
in pulmonẽ cõpigunt. vii Me. zuccaꝰ ro. administ
randũ mundificatiuis antecedentibus. fallãtur. n.
vẽtes ipso a principio: dũ mũdificatio nõ precesse
rit. Oz igitur prius sufficienter plus abstergere: ac
deinceps cõsolidare: figillare: quoꝰ primũ zuccaꝰ
ro. plerũq; nõ valet pcipe: pcipue mediũ: ãtiquũ

Propter ãrtum vero ad primũ dõm vt apparuit q
oz vti nõ paꝰ: maxime cum multiplicat sanies ab
stersiuis sortiozib̃ zuccaro. ẽt recenti vt lacte sy
rupis robub lobochat: electuariis fm gradus non
tm̃ q non ipso tpe suo. Ad aliud dõz q in zuccaro ro
sato ẽt recenti pauca vel nulla ẽ virtus solutiua. Col
litur. n. quodãmodo virtus ro. lauatiua ex artificio
longiozi constructionis zuccari rosacei neq; tãta. n.
ipsius abstersio q̃ sanguinis cursus facit emanare:
quod si timek vtendũ medio: vel ẽt antiquo qs põt
vti cum expedit, pprie figillare. Iam. n. sanies ẽ co
expurgata. Ad aliud dicendum q zuccari ro. e pre
cipue nouũ paucas inest siccitas ita vt fit maꝰ mutam
tum ipsius rõe aliozꝰ que opatur ostensoꝰ q̃s lesio ha
bus rõe: cũ ẽt qm̃ id timek possit qs cibis et lobochat
vti humidis vt apparuit per. A. Ad aliud dicendus
q fritas sua est modica que etiam tollitur cum lõgo
itinere alterata in pulmone pringat. Illa Nro fria ẽ
qua sermo Hip. est aqua. Ad aliud. dõm vel inter
emptione: aut q non excedenter operantur simpli
cis hic eis ascripta vt inserant lectionem cum eo etiam
q possunt aliis conigi.

Differentia. 195.

Quod ventose i retentione mēstruoꝝ sub mā millis fiut cū scarificatione applicāde ondis qō hip. indeterminate reliqt: qz in hac passio ne velut in alijs pluriūis precipit flebotomus vsq: post eā Vo pticularis ac localis subseq bz eūsto que scarificatione pficitur. Adhuc qō mēs eūat t diuer tis ad loca opposita ꝓpetit i retēctione mēstruoꝝ sicut in alijs pceptis patuit. Id āt ventose agunt scarifica te qō nō faciūt simplices cuz sanguine non educant. Rursus aut ponuntur cū scarificatione: t tunc hēt intentū: vel nō t ita trahēdo ad ptē debilē receptiuā induōēt pblationē: in ipsā aūt maiez: iuxta illiō aphoris. qmte: Mulieribus qbus ad māmillas san. conuertit maiem significat. Neqz ēt attrahēt cū obstacu lo penetratōne careāt, Et fulcit qz supposito q̄ san. cōuertatur ad māmillas: recurret itidē grauitate retro cū auferur ventosa: Dalin: vēt osaz attractio p ficitur a vacuō seu apud ga. ōnia qō euacuatur. sed cū ponunt cū scarificatione pp solutionē iperis mu. occurret vacuuz vel ōnia illius qō eūatur cū vna po san: attractione consequāt tunc reliquā. Itaqz sicut sunt cuz scarificatione sub māmis in rentione mēstruorū locande. In oppositū sunt viaticus t. a. cum cōiter opantibus. Adhuc in hmōi retentione nō est intentio euacuationis sanguinis ne virtus amplius debilitetur fluxu, pstrata supfluo verū derinationis tm vt in penuria sanguinis cuz libecillitate pcipit vi, gozis. id autem euenit cū nbsqz scarificatione occur runt Eti: Quod retinet mēstrua sicut minori lectione, melius. Id āt est vt apparebit cū fine scarificatione, applicātur. In ea. n. concidit dolor nullus: igit vē tose fine scarificatione māmis supponēde. Propter pmū qdē sciendus q̄ vētose sunt instrm ꝓtute vacui ex corpe aliqd attractiuū qō qdem ex diuersis pōt materijs cōstruī. Cōiua tū fit ex cucurbitis par, uis rotundis. aliqñ vo ex vitro q̄ fortissis eo q̄ soli dior magisqz applicabilis sorti? attrahit. Interdum aūt cornua eis fumile opantur. ij: de ige. que spā oria, gubus applicātur minusqz attrahunt q̄ p se iuxta cor nelia cel. dicū tur iponi respectu ignitaꝝ quoꝝ orifi, cijs aliquod cōbustibile applicatur aliqñ qdē aliorū penuria citati applicantur. Ventose vo igne insite sunt vehementius euellētes. Et nosce q̄ aliqñ ven tose ió carnes ad se contrahunt vt absqz eaꝝ fractu ra nequeāt separi: 2 ió que de cucurbitis tunc landa bliores. possūt. n. pfozari t sozemē aliquo illud ob uiari. Ventosaꝝ aūt quēdā cū scarificatione applicā tur q̄ ptes cutis magis mādificāt flebotomis: plus qz sanguinē subtilē q̄ grossū extrahūt: qbus autem conserāt a qbus fint applicande locis pmplius edo cent. Alie vo absqz scarificatione firmantur quod multiplici venit de cā: Vel vt sluxus supercedens cōpescatur menstrualis supponunt māmis: Aut vt apostema pfundum ad exteriora deducat vt medica men ad ipm melius valeat peruenire sine vt apātis materia ad ignobiliūs trahatur membꝝ nobiliori vi cinius: vl vt meatus pmanent apertus: ceu collo ap plicant in squinantia. Aut vt membrū calore depar peratū eaꝝ calescat sanguine t spiritus attractione frigozaqz t ventositates resoluant contenras ibidez seu vt parūqz ad suū nālem reducat locū a quo sepa ta, velut iguinis suptura: vel vt tollat opilo t lapis cum ponunt iuxta Albucasim sup renes: seu qdem vt dolor cedat vt in colica magis opus est ventosa t generaliter in oibus doloribus ventosisqz pcipue Aut ne mēbruz a suo remoueat loco: ceu in anetism atura: vel vt apostema medicet ventosum t fridum Aut vt venenūsagat exterisqz attrahat pti cū spe rit Alatū: quare post casū applicant sanguisuge pmo quarta duodecima. ij. 14. de ingenio. Et autez mes struum sanguis quis superfluus qui tempore dere minuto a mulieribus naturaliter emittitur. Omnis eni nāq; fluxus innaturalis sanguinis preter cā q̄ men struoꝝ sexto de accidenti q̄ equidem cōmo circa. 14. aphon vsqz ad. 45. decurrit fm tū cōplexiones disse rentes in amplius aut minus cū nō sit in rebus materie applicatis terminū pstū repire: pmo de re. se xto opperēs sanitatis lestitudinē expedit notare. Et cū aūt in fluxus fuerit nāliori si, mēsis amplius lunaris cōtingit. mēstrua. n. deriuant a mense. quando autē naturalis reddit citi? fluit aut tardi?. vnde lex: Mu lier que bis purgat in mense sana non extat: quibus dā autē plurimis laboriosis ac viraginibus calide in habitūtibus loca tardius accidunt ita vt absolute ce tens illis. Et ōinz aūt per gnqz fluunt dies: plus āt minusqz non pertū. Est aūt māmilla instrumētū ge nerationis lactis q̄ cōponit ex arterijs venis nervis t carne albe Fibili. Sicut. n. cpar factū ē purpureum vt sanguis generet humōr de iuxmētis t theorice qz tio: ita q̄ māmille caro ē alba vt sanguis in ea in lac vteri? deprcrtū dealbet: ad quā quidē pueniunt arte rie t vene a matrice ramificate a vasis in opposito se mquis subiacētib?. Reuertunt. n. sursuz ad māmil las sicut a vene t arterie diuise a vasis glcēdētib? sū pra furcalā ramificatio delcēdēdo cōiungunt pdi cta. Est autē sacrificatio siue carassatio ala scarsatio supficialis cutis incisio crebra: sicut flebotomia vna plauda. Nosce fm democritū t Dibasiū ci? colle gā q̄ ventose nō cōpetunt in passiōis initio: nec ple ctoria manēte: vez cū plenitudo fuerit euacuata. ij. eriā de ingenio. Propter fm Vo sciendus q̄ alig volueruit ficias cū scarificatione apponere vicētes inde plenitudinē euacuari. Sed id nō valet: qm me lius esset dū pmaneret plenitudo p matricē pmitte re vt libant: aut si dz euacuari cōuenientius p flebo thomiā educere cū ipsa, pōe plenitudinem euacuet. nō aūt scarificatio. Et ió fuerāt alij dicentes q̄ ven tose valent cū scarificatione: t mouent ex inducto in argutis eo q̄ materia currēs ad aliquod membꝝ ma gis subertur qñ derinatur t euacuat q̄ qñ deriuatur tmmodo. quid autē bis tertio t quarto apparebit di cendoꝝ. Propter tertiū qdē sciendum q̄ ventose debent fine scarificatione absolute poni. vñ viaticus Ventosam supponamus māmillis t erugemus sine scarificatione qñqz ponuntur, ppter vt natura a par te sui motus trahatur sicut cum māmille supponunt ideo vt cursus san. mēstrui retineatur: quod etiā rō cinatio confirmat: qm san. menstruus grossus est t terrestris. qui autem p scarificationem educit subti lis aquosus. Adhuc supficialis est san. q carassatione educitur, cum circa cutē in venis contineatur minutissimis, qui aūt existit in venis que māmis a matri ce derinantur est, pfundus ad quē non sic valet ven tosarum attractio peuenire. Rursus si ponantur cum scarificatione, ppter repletionē ipaꝝ cessat celeri? va

cui nec esset quo facto destruit attractio. Et si nō eūatur quid corpulentis? quod sine scarificatōe rōtin git tāq̄ vacui necessitate vigorata sozius attrahitur san. t retinet in loco ad quē attractōe peuenit: itaqz vētose sine scarificatōe ib debēt applicari. Postq̄ quartū Vo dōm ad pmuz q̄ euac. ario vlis t pticu laris rōpetit qñ est plectoria. nō āt sic ita, ppositū cuz nō existit: aut melius sit facta eūare cum adest vt oū sum ē p matricē. Ad aliud dōm est q̄ materia nō po est eūari t diuerti pueniente vt appaiit p scarifica tionē cū ea impediāt attractionē vacui necessitate pti ādo. quō aūt vacuo pficiat attractio: dzia oñsuz. 51. Ad aliud dōm q̄ diligēs artifex cessabit attractione ad locū cū viderit pblationē posse gigni: neqz san. at tractus in māmillis retinetur: vt corruptus tandem manū generet cū corpe fluxu euacuato sanguis coe gens attrahet ad seipm cum nō sit supfluus oio: ne qz intū est carnis obstaculū q̄ virtus vētose nō poſſit ad attrahendū qō i venis vel arterijs peuire. Et p hoc fulcimēto qd dōm apper. Sanguis. n. attra xtus nō recurret retrozsū: verūtā in reliquū diffuū indigens illo corpore. Ad aliud dōm q̄ bz vacuū vel consequentia eius qō eūatur peritat sipliūs cum tū san. attractus fluit tollitur confestim molle illius qō attrahitur ventosum repleus attrahentes.

Differentia. 196.

Quod in cura morbi calidi cordis cōpetit ca lida monstratur tertio vndecima. ampli? ma gategni. 3. Sicca corpora cū siccis: humida cū humidis curare oz. quare fiet calida cum calidis t frida cum fridis. Morbus āt hic suppositus est cali dus. Itidē curans fm veterē est virtus medicus ve ro illius minister: ipsa quoqz eius fulcit instro vt ca lore q̄ intus est. hoc āt pmanet calido t destruit frigi do pcipue. Rursus spūs consortat p odoziferos eo q̄ bis nutritur. vii. 3. 12. Laborez in syncopi cuz eo qō nutrit spm ex odoriib? bonis: citior nāqz p odoztri cē ē virtutis resuptio. apbozis. 2. sed aromatica sunt calida cū odor effumali causet euaporatōe: dzia. 155. t spiritus est radix cordis vt videbit. Dalin: Cor p ceteris mēbroꝝ opus ē cōseruare t defendere cuz sit oium pticularz pma radix. Vrutē illius demandās me dianti? arterijs oēm: dzia. 38. Omnū ēt accidentū corpori occurrentiū pmus cōcursus est ad cor: tanq̄ ad basim vite. Ide. de simplicib?. Sz conservatio t defensio vt dicunt fit per filia t nō p dzia cum potius sint corruptiua. Calida quoqz sunt cordi similia. cōplexio nāqz formal s ipsius ca. ē t sic. dzia. 25. Itaqz in cura egritudinis cordis calidi frigidoꝝ non cōpetit administratio. In oppositū est cōis medicoꝝ sermo vsus frigidis discrasis cordis applicās calida Adhuc ois cura p dzinz t in totidē ex equo grado in tegn. Sed morbus hmōi signatus est calidus. Rursus tertio. 11. In apate cordis calido pcipitur infrigi datio pectoris nive t cāphore sup apa. Eti: Cuz cor sit res cipis calidior t spiritus a quo pcedit pmo pri mus de cōplexionibus membroꝝ: si caliditate ipsius nāli morbo calido addita calida sibi applicant incita tio fiet ad furiā t venit ignis in igne. Propter qō in calide passionis curatrice cordis non calida expedi unt ij frigida. Propē pmū sciendū q̄ qd fit cura: qd morbus: qd calidum: qd ēt cor suis oñsum ē diffe ruz. Propter fm Vo sciendū q̄ a plurimis sup ficiente vt audiantur medicoꝝ sermones vt morbis ca lidis cordis: oru t reliquaꝝ grūs egritudinū frida t mo uentur ex pracia t precipue cap. vii. p Dieruē curā tio: t q̄ morbi calidi plus fridis sunt magistri, propter velocitatē ignei motus damnf. i aphoris. plus, quā sunt mutric q̄ cordis calidi quoꝝ defectus aliqñ ter tio. a qrto videbit decendoꝝ. Sed ora pdictū duplī tura ꝓtingit: quā colis tertio? ē ebitz q̄ sunt a pblatis piculosiores sunt febribus colerē. Febris qñ pblā tis. est morbus frigidus: colere Vo calidus. Adhuc morbus cū disproportione pticulozū cū cōstantiarum sui veterē piculoso: est, ppozionabilis sed. ab ē frī gidus t nō calidus cum nā humana calida existat t bu. Rursus morbus ex natura magni detrimēti mor talior est reliquo. Duiusmodi vo q̄ qz frigida cū fri giditas sic mortificans t pabiū facit: calidus vo natura amica: dzia. 61. Dalin: Ita se hz morbus fri gidus ad calidū vt tēpus fridus ad calidū. sed in tpe frigido mortalior est morbus q̄ in calido pbl. pma ppter ip proportionē pticularitatū. Itaqz egritudo frigida pestilens amplius calida. In oppositū qz pnosti. sc bo: Ad aeriē sanguinee t pblatice sit mi noris maline q̄ materie que sunt ex genere coleri cū trine nigre. sed pblā est frigidā colera calida. Et: si mile cōiunctū simili incitat ad furiā. est eni sicut ignis in igne. Hoc aūt in morbo euenit calido cum ipsi sit calidior natura. Itaqz morbus calidus mortalior fri gido. Dōm breuiter q̄ morbus aut est simplex. i. si ne mā vel cōiunctus illi. Siquidē prius in morbo calidus piculoso: est frigido actionis eius qualita tis efficacia. frigidus. n. minus actiuus: hz plus con trariē nature quod indicāt se. cibice t eaque senec tutis ita vt dicimo de ingr. Expone in aquā frigidā cum docest cibicus in eum q̄ senectutis tanq̄ āpli? viventē deduci. Siquidē secundo mortalior duplī citer: aut rōe mollis materie ipsius obtegētis calidū innatū t extinguentis: t ita morb? fridus plurimus t interdū calidus sanguine? est mortalior calido co lerico. vñ tertio subditur colis febres pblatices gicu losiores sore colericis, ppter grossitudinē pblatis t t opilationē cārum ab illo. vel rōe essentie morbi q̄ duplicī: aut q̄ ab ipso, pcedant symbomata itensio ra sensibiliora t dolor: nō enī patiuntur medicū erra re vel infirmū peccare Isaac fe. gnt Et ita morbus calidus mortalior frido. vel q̄ ipsius essentia plus vire pncipalis opponat: t tūc frigidus mortalior ca lido. Et ad vltimum morbi calidi plus frigidis sunt mortiferi eo q̄ iproportionabiliter plures sunt calidi interimentes sui acuitate q̄ frigidi eqlibet tū numero entibus mortaliores sunt frigidi probl. pma. Ad pmā igitur dōm q̄ febris pblatica est piculosior rōne quantitatis materie aut lesionis quā causat in stomacho vt aiunt interficit magis. Ad aliud dicendū q̄ nā humana non est calida: sed temperata relatione ī peramenti ad inficiam non ponderis vt quesitū ex petit: differentia. 341. Ad aliud iam apparuit vt fic. Ad aliud dicendum q̄ hoc verum: sed plures mor bi contingunt valde estate q̄ hyeme. t ideo plures moriuntur: non autem iusta comparatione obserua ta. Ad ea que alterius partis iam apparet: t ad pri mum t ad secundum per solutionem quesiti prius.

Propter tertium sciendum q̄ licet in egritudini bus cordis frigidis absolute competant calida: in ca:

lidis vñ ñ simpl' expediat frida: sed et calida stoix de
mistad: qz ꝑ primitus id et tertio. n. ꝓdictum. scdo
rde fulceturꝛ tendē q̃les ēpetūt huic medicie nar
ratur. Propt hmōi pmā sciēdm q̃ cuꝫ voluerimus
pmutare cōplexionē frigidā seducens sumus ad filū
ꝯs medicis calidis cōmixis cordialib'. Ds cuꝫ vō
lumus pmutare ꝯplonē calidā nō sumus contenti i
frigidarius. ꝛ ille ꝑpter quā cor ex natā ē est spāe ꝛ
fulcis sipso exiliū: sēd calida vꝫ innata non calidiore
corpi nostri: vñ cū ipsi sopuerint qd ipsa extinguat
eo q̃ non sit pmixtū ex medicis calidis: q̃ꝫ ꝑprietas
est vt cōfortēt calorē innatū: qd non totū sit extrā ra
lidū tute: q̃ ex eā ꝑprietate absoluta associata calidita
ti eāꝫ: possibile ē vt nocent radicū. spāi q̃ tamē
rōfert qd q̃ est corpus cordis. Et iō non intelim' sapi
entes antiquoꝝ evacuasse curatione multie cōple
xionis calide q̃ est in cordē ꝛ eius qd ei accidit a pauc
tione medicinaꝝ frigidaꝝ cum cordialib' calidis cōfi
dentes: si vñ fuerit sortis diferret iter infridatium
ꝛ calefactium vt ufferat infrigidatium cordi ꝛ ca
lidum radicale spiritui. vnde illi qui abstulerūt cro
cū ex vocibus cāphore ꝛ blasphemauerūt panos uro
ticos ꝛ cāphore ēdiderūt pauci inuenēti. Et filt ꝛ
ēdē de tā pcipit ga. i curā cānirtiti aque bozdei Pa
tute ꝑ peria admiscēri: q̃rto prima. Propter hꝰ i
q̃ dē fm sciendā q̃ indicationes. 3. pncipali' hic oꝫ in
dēterē. vnā qdē sāptam a Pute: alia a dispōr: ter
tia a pte. Ultiꝫ Po indicationū pma ceteras dbnubi
lor ē denigrat: de inge. 9. matie i passione gingiloꝝ q̃
gra dicit ephimeraꝝ. ea nāq̃ deficiēte vana sunt ola
q̃ conferit qd nāle oꝫ ipsā: ceu nā p similia gubernare
ꝛ ei mō ꝯpugnare ol. O filio āt a dispōne lumpra fui
sp indicet ipsius per Ziū intentionē: per ptē vero cor
audio ꝛ spās eius fratuꝫ: vꝫ maxime ꝛ influentem q
velut eius radix dictus existere. Dicit itaq̃ q̃ in cu
ratione aut attendit ad Pute: ꝛ ita cum ipsa calidio
pmaneat ac cōfortetur: ꝛ frigidis nocent in passione
eius gra quātūcunq̃ calida expedit calidoꝝ frigidis
cōfractoꝝ administratio ꝛ maxie i corde cū vitaꝝ inde
pcedat. Est nāq̃ ipsa motus cōtinuus a corde i me
bra delapsus hic pficit calido ꝛ nocent frigido: qz spi
ritus factoꝝ ipsius ꝛ Pute latoꝝ taliter calidis efficit
ꝛ frigidis. Igitur vt fic opus ē calidis. Si āt intuent
dispō cū ipsa curari bēat per Ziuꝫ: qz oio cura p b'i
equali gra aut elevatioꝝ ne pdatur in via. Et ad vl
timus egritudines vltime curatiōes sunt potētes ad
pfectionē: vltimeq̃ reponi vltis expediat eāo: fic
nāq̃ in passione calida ꝛ pcipue cordis cōpēteret ca
lida: nisi ꝛ accēte fortassis cuꝫ calidā intenderet i am
pl. us discrasiā. Si Po ꝓsideretur po puta cor rōe cu
re cū eius ꝯplexio calida fit: ꝛ fic formalis nālis ac ēt
egritudinalis frigidis eget solū. Ex pte quoq̃ cōser
uationis nālis cōplexionis eget calidis cū ipsius fiat
p similia cōseruario: dzis. i6. Si Po altera pe itueꝰ
tur cōpositi vt spās g ē ficut radix: tūc in passione cu.
cordis egetur calidis ꝛpatis non excessiuis: eis nāq̃
celeriter resoluentur. Est nāq̃ alterabilissimus qz ꝛ
subtilissimos de distēpantis inequali. Subtilis autē
sōa plus recipit passionē pmis sebtiū ꝛ sōa eadēq̃: q
ꝑpter de cā nō administrāda sunt elate ipsius cor ꝛ ma
xime cuꝫ ei ꝛ ipsius actui sint Ziu. Et his dispositis
pati celeriime ꝛ rarirate. Ad hnc calida Pute melius
medicinaꝝ ad cor faciāt puenire vt crocus ostendit.

Sic itaq̃ tum rōe Pituis: tū ēt ex pte spās ꝛ cōser
uationis cōplexionis nālis eget calidis fridis repressis
ꝛ egritudīe cordis pcipue. F rigidis āt ꝑpter oblpō
nē absolute ꝛ cordis reductionē. Propter hmōi
modī qdē tertiū sciēdā q̃ eoꝝ q̃ hic administrantur q̃
dā sūt simplicia: aliā cōmixta. Simplicia qdā agunt
a nā vt onoꝝ vitelli brodētā carnū ꝛ vinū: alia ꝯple
xione sicut zedoaria ꝛ sticadoe: q̃dā ꝑprietate: ꝛ bo
rā Po alia q̃ nō educūt: alia Po ita educētes vt lapis
lazuli ꝛ armenus: q̃ āt nō vt biacyci ꝛ aurū. quedā
Po ꝯplone fimel operant ꝛ ꝑprietate vt melissa ꝛ
buglossa, ꝑpe q̃ in oi passione cordis Pute bꝫ mira
bile fm oēꝫ ipsius administrationis modū ꝛ ꝑprie ra
dicis cortex nō lota. Monalia Po inuet deportando
Pute medicinaꝝ ad ipm: ceu croceus ꝛ muscus ꝛ cū
B alias ēt bēt naturas quedā ptes cordis ꝛ spiritus
ꝛ stipticitate q̃dā ne dissoluant coadunādo vt mirobe
lani ꝛ iliū. Sūt q̃dā cordis cōfortatiua ne de facili
pateat a venenis sicut muscus ꝛ bozongi. ꝛ vlr ola
res odoriferā sine calida vel frida cum sit spiritui p
portionabilis ꝛ amica. Sūt ꝛ q̃dā cōpositē ē ille fōte
plures sicut tyriaca metridatū dyamuscū ꝛ oio cōfe
ctiones in gb' cū alijs cadūt q̃dā metalloꝝ vt aurus
ꝛ argētū ꝛ mineraliū pluria pciosiꝝ q̃lia sūt ꝓfectio
nes de lapidib' appellatefiter q̃s nobilior efficacior
ꝛ ꝛpatior ita vt in oi cordis passione frigida seu cali
da possit administrari ē illa quā ostruri: cui' efficacitā
mor exhibita testatur sensus: q̃ aliqñ vt est admini
strat: iterdum cū optimo vino vt muscatello vel alio
cū opus sit celeriter Pute cōfortare ita vt teratur in
vino. tūc. n. melis' a debilib' sumit ac velocius pene
trat: aliqñ duob' ptium vel pluribus vel mediterra
suc. ro. admisceē vel bozogiati cū Pute nō fic fuerit
ꝑstrata ꝛ discrasiata exiterit calidior: vñ i b'i cāu ca
uent simpler ipsius b' vsus nimi' ꝛ ꝑprie i illo qui
fuerit subtil ozis spās ꝛ latoꝝ pozoꝝ. cū nāq̃ celeri'
cogeret exalare c' signuꝫ: qz corp' odoꝝ osum reddit
ꝛ in rūū cum alicui de ducit, facie crebriore: vita ēt re
cedēte: cui' qdē hec ē pmittio. Recipe succi pomo
rū dulciū despātiñci buglosse diposmat i ana. 3. qn
q̃: bozonici cortici citri floꝝ boraginis ro. ru. been
albi ꝛ ru. corelli: limature eboris ana. 3. 4. spodij ma
cis gallie muscate: karabe ossis de corde cervi sanda
loꝝ ru. ana. 3. 3. seminis basiliconis folij mirtilloꝝ
mellisse coriandri cinamomi galange zedoarie spice
nardi ligni aloes minutatiꝫ icisi aut cōbusti modicū
croci oiuꝫ ana. 3. 2. oiuꝫ mirobalanoꝝ ana. 3. 4. be
rilloꝝ smaragdoꝝ bisyntoꝝ sardonij zaphiroꝝ gra
natoꝝ ana. 3. i. albaꝝ margaritarū. 3. 3. auri argenti
limatoꝝ ana. 3. 2. ꝛ semis: ambre camphore scru. 5.
muschi. 3. fiat exinde arte ꝛ igenio oiū laudabile. Reme
diuꝫ ēt pmptū ꝛ ꝑprie cū gs allaloe ibecillitate fa
cetus loqtur ꝛ legis sacra sulcipiat extra: castoreū ma
cis ꝛ crocus simul terant cū vino laudabili ēt vi oze
aperto in id deducta. Ds circa ꝓdicta dubitare pin
git eo q̃ dictū fit cor ramū existere spām radicē cum
videatur ecōtra: qz spās generat i corde p motuꝫ ip
sius ꝛ arteriaꝝ confricationē generans aut genera
to pfectius ꝛ radicalius. Dicendus q̃ spās inatus ē
corde perfectior ꝛ prior cum in Pute ipsius cor fit
sadicatum cum alijs huiusmodi vñ cum vigore ipsā
ne spiritus constat fluens. Aut dicendum q̃ ls gene
rans iquantū talꝰ pfectius extet generato; aliquid nā

generato pōt aduenire quo pfectius erit gnāte ceu
q̃ gnāns se bꝫ vt ante finē ad gnātum. ipse āt vt finis
ie ait nobilior his que ad finē phyficoꝝ. 2. ij. etenim
fit prestantius agēs vt ira patiente tertio de aia. non
ñ hoie pfectior pulex quē afflīgit punctura. Pro
pter q̃rtū Po ad primā qd dōm ibꝫ vlum. Ad aliud
dōm q̃ fmo ga. ē in curavlceris ꝛ carnis gnātōe q̃ q
dem cū fuerit bālde minus ficcis oꝫ curari q̃ humida
reputant: cū Po ficca ficciorib' vt acgrak file illi qd
degdātū ē. hic āt sermo ē in alterātōe ꝯplonis male.
Aut dōm q̃ hāc oꝫ filibus pcurare in eo q̃ opus fit
ꝯplonem sicut mōstratū nālem vbicūq̃ ꝓsuere. ad
aliud ēt qd dōm appet. Concessum. n. Pute calidis
vinificare ꝛpatis cū indicatio vt pncipaliori suscipia
tur nō pax ab ea. Ad aliud simpl' qd dōm appꝫ oñ
sum. Et ls odoriferā sint calida inquātū talia cū odor
fit samalis ensporatio cātiue nihilominꝰ suba in qua
fundat eius etherogenea pōt frigare amplius vigere
vt rosa viola muscus nenufar camphora ꝛ sandalus
parca tñ aromatica sūt a dñio fris. Silr quoq̃ opinꝫ
inquātū amaꝝ aliqd caliditatis pticipat: put sūt stu
pefactiuū fritatis plm: dzis. i42. Ad aliud qd ēt dōꝫ
appet. Virtute. n. ꝛ ꝑprie in principaliori pincio ex
pedit qd calidis vinificare ꝛpatis vt vitā ceteris sub
ministrent mora: ꝛ iō est videre excellētes medicorū
plus ad calida declinare q̃ ad frida. Ex his ēt qd ad
ea que sunt alterius ptis argute pōt appere: qm licꝫ
plm fmones vehement sonere q̃ in passione cordis ca
lida vtendū sit frio: tñ su diendi vt expositum p. A.
pncipue. Ad aliud qd dōm monstratū. Ad aliū dōꝫ
q̃ frio exterius appofita non possunt ad cor deuenire
sic calefacto nisi prius in medio aliquā recipiat altera
tionē ad calidū. secus āt si intus administrarent. aut
tanq̃ in casu desperato potius dispōem inspexit q̃s vir
tutem vt sic sortem. Ad aliud q̃ calida q̃ administrā
tur nō excellēter debent esse calida sed frio pfecta.

Differentia. i97.

Nod in apostemate epatis ꝛ pncipue in san
guineo phlomād' fit pes ꝛ nō man' mōstrat
Mā nāq̃ oꝫ fm veterē exiri p ptes i quas
repit. que aūt graui' petit deorsum sicut leuis sursuꝫ
cum hic, pprius existat locus. ls sanguis supior subti
lis leuis iferior Po ēziius. vñ de som. ꝛ vi. Primo
tenuissimus q̃ est purissimus sanguis q̃ i capite. epar
aūt cum sub diaphragmate situet ꝛ pedes sūt inferi'
manus Po supius. Et sulcit: qm q̃ super renes dolo
res sursum pbarmacia idigere designāt: qcūq̃ aūt i
fra deorsum: apbotis. q̃rto. Rursus q̃rto prio. Caue
tibi ne transitus sup principale fiat. Ie āt fit sup cor
qd oium est pncipalissimū cū manus phlometur in
epatis apate. San. n. educēdus transit p venā a gib
bo epatis p diaphragma in cor, ptensum ꝛ demū ad
manus ꝛ ad reliqua que sursuꝫ ramificata quod non
euenit i pedū phlomia. Palin ibidem. Non oꝫ vt i
duas dyametros, plongatōem facias: sed in vnꝫ tñ
q̃ fit dyameter magis longinqua. Cum āt phlomat
manus fit, ptractio in duas dyametros: qm ab epate
ad manū concidit dyagonalitas cuꝫ ipsa ex longitudi
ne ꝯstruatur ꝛ latitudine. In pedis autem phlomia
vna tñ ꝓcidit distantia vꝫ longitudo ꝛ latitudo: ꝛ qz
longingoꝝ est dyametrus que ad pedē ea q̃ ad manū
Amplius precipit in tegni q̃ mā ens in gibbo epatis
deducatur ad vias vtine q̃ in fyma in ventre non aūt
ad manū aut pedem. Ad hnc phlebotomia debet ma
terie intra venas exiti cū p eam sanguis educat que
solā in venis ꝛ corde ꝓtinet. Mā Po apatis iam ve
nas fuit trāsgressa in spongiosos ptes delapsa i tegna
ꝛ de distantia ineqli. Non igitur man' ꝗ pes phle
botomandus aut vlr phlebotomandus minus. Op
positum vero hmōi vnimer si sapiāt medici precipie
tes in epatis apate phlebotomari manū ꝛ non pedē
vñ. ij. de inge. sam. precipitur fm dctꝝ cubitum ite
riorem venā. i. basilicā incidi: qz fm rectū ꝛ p latam
viā ꝯcaue vene: que si non appet incidat media: hec
vero nō appente reliqua icidat tertia. Et demū epa
te icipiente phlegminare venas que in dextra incide
mana: splene vero ō. Amplius phlebotomāda est
vena q̃ respicit ptem phlebotomādā: talis vero ē ba
silica q̃ est man'. vñ q̃rto pmo. Basilica cūat quod ē
a pte sumis iferius. b āt fitnat epar. Itaq̃ in epatis
apate phlebotomāda ē manus ꝛ non pes. Propē
primā sciendā q̃ qd fit apa qd epar qd phlomia oftē
sum ē dñio. 95. 47. ꝛ. i64. Est āt manus duplex ma
gna: vꝫ adiutorū facilis ꝓtinēs ꝛ manū pnā que reli
quū ē manus magne: ipseq̃ minor appellat man':
ꝛ ita pes duplicī existit de distantia ineqli. Man'
āt ꝛ pes b magis audiūtur magni. Propē fm ve
ro sciendā q̃ aliq̃ pticularius dixerāt aliqñ phleboto
mandū b sore venā: que post poplitis iunctura vel sa
phenā: ꝛ id firmabāt agendū ē cū mā peteret sursū
vt caput. Eti. ij. de inge. de cura epatis epatis. In
cidere aut interiore vel media aut humerale venā vel
eā que fm genu seu crus: quod fortassis stare nō pōt
cū epar apatū trahat ad se sanguinē velut ficle ꝛ ma
xime cū dñet sanguini fintq̃ illi' vie latiores ꝛ direc
te ita vt pedis, ꝑter longitudinē ꝛ viaꝝ angustiam
nō posset phlebotomia sanguinē ex epate efficaciter
educere. Ad hnc deorsuꝫ eductio ē quedā deriuatio
hoc āt debet apati fienti ꝛ nō b scō de quo ꝓponit q̃
sitū. Ad aliud dōꝫ q̃ nō ē sermo: tūc de phlomia epa
tis apati cū supius tenigerit sufficiēter. Ds q̃ eāo per
talē venā vel aliꝫ sit considerata idicstione que a p
te. vñ mox subdit a pricula patiēte indicatōem id bꝫ
aut revulsio hoc ꝛ deriuatio quedā ptialis. Nō igit
hinc fit pes phlebotomādus. Propter tertiū qdē
sciēdū pus sore oñendā q̃ manus hic āpius phle
botomāda ꝛ pes ēt q̃ñq̃: dcide an p eādē ptem vel
alterā puta dextrā vel sinistrā: ꝛ rādem que phlebo
tomāda fit vena. Propter hmōi pmū sciendus
q̃ simplr in hoc oēs repio ꝯsentire q̃ vena manus fit
phlebotomāda: eteni apbotis. 6. In passionibus su
pioribus epate a manib': i iferioribus vero a genuū
iterioribus: aut sup calcaneū icidi venas. Dip. dicere
cōsuevit dñmō indicatōes cōcedāt phlebotomias ꝛ
pharmaciā in hac edtōe pluries dictare: q̃ si oēs cō
uenerāt aut principaliores: ꝛ maxie si vigor virtutis
affuerit: tūc extrahe q̃ necessariū ē de sanguine vice
vna q̃ si nō ptire phlomiā in vices q̃plurimas tertō
i4. Et sulcit q̃ eāo faciēda est p distātiā mediocrem
vt neqꝫ oio, ppinq̃: aut penitus remota ac p viā latā
respicientēq̃ directiq̃ cūandū: talis vero phlebo
tomāda ē manus vt anothomis idicatur et nō pedis
phlebotomāda igit simpliciter manus. verūtā ꝛ si pā
tiores nō scribāt pōt interdum ꝛ pes phlebotomari
bis se idicationib' repugnantib' ceu q̃ corpus nō fue
rit plectoriciū. ls magis inanitū ita vt euacuatōe non

exeat vex deriuatõe q̃ plus mã educat a loco t non
labat i q̃ fozas: accidertiqz apa a cã p̃mutis vt pp calã
aut percussionẽ fit t puã t i fieri ac i fyma epatis locatũ
Et q3 q̃parã hec ꝓcidãt iõ absolute ꝓceptũ ẽ manuz
t si pedẽ flebotbõari. Propt fm b⁹ scendã oẽs p
cipe fieri flebotbomiã p eandẽ ptez t nõ diuersũ. vñ
i3. de ige. Epate icpiẽte pblegmiare venas q̃ in der
tra manu icidim⁹: splene ꝗ o eꝗ. pmo figdẽ q̃rta: ba
silica dextra ẽ flebotbomãda i egritudine epatis t nõ
cephalica dextra: ne iterdũ ex b⁹ t erroze ꝓsequat no
tumẽtũ. t iõ pnost. 2. t crisiũ. 3. laudat flux⁹ fan. ma
ris dextre i pblone epatis t splenis sinistre. vitupat
ãt oppositi⁹. basilica. n. sinistra distat ab epate tm vt p
duas magnas dyametros fieret eũo. Est t epar pblo
nizãs sanguinẽ ad se trahẽs velut sicia t vlr oẽ visce
rũ apa: aphoris. 7. Quare oz p viã vehemẽti⁹ educẽ
tẽ eũare. B ãt est basilica dextra: neqz ẽ sile de vlcere
si in q̃ corpe plectozico ente mãqz fluẽte ꝓcipit pblos
ri de pte opposita cũ mioz interuenias distãtia: neqz vt
q epatis pbloni fit adeo sanguis attractiu⁹. Propt
b⁹ i tertiũ scẽdũ q coiter ꝓcipit basilica pbloari cũ
euacuet vt tactũ ptes epati cõiacẽtes. Cephalica ve
ro circa collũ t superi⁹. Cõis ꝗo mediana nigra par
pureu matrix t vena cordis dicta: pteqz hax sunt in
termedie: q̃rta p̃mi. qõ si aliqd ipediat: deide media
na: t deinceps cephalica. Si b⁹ i ẽt rebellauerit nbi
aut non apparuerit vt dcm̃ p̃us: vt ferẽs pculuz q ali
qñ segtur pblomiã basilice pp arteriã t mediane pro
pter nerũ cadẽtes fm. a. illis. vñ tertio. 14. Pblo
ma si ẽ nbi possibile ex basilica: qõ si nõ ex nigra: t si
nõ ex cephalica. t iõ hic appet: q̃re i diuisionib⁹ abe
tur pblõari cephalica vel vt p hanc basilicã magis t
medianã p̃ãr deret intelligere: nisi. n. explicuisset ce
phalicã multus putaret in ea vtilitatẽ sore aliqnã ad
modũ quo aphoris 4. denotat p nebulã rubea appa
rentẽ i q̃rta crisi i sutura. 7. Iz hãc ãplꝰ demõstret fz
Ga. appentia: Neqz dixit simplr q fiat pblia cepha
lice sz adiuuat v sqz ad hebdomadã. q. dicẽ q i pnci
pio oz fieri pblõmia de basilica i ꝓcessu ãt si optuerit
de cephalica. Propt q̃rtũ ad pmũ dõm q q̃uis
san. de se petat deo: sũ sine derelictus nũc cũ in oi mis
ro dñentur terra t aq deo sũ tẽdentes: ipse tñ calido
ꝗiectus nũc petit sepius supiora sz ẽt san. g iferi⁹ gros
sior eo q supior: nõ tñ adeo ẽ. qn possit supiora petere
non pax. Eũ. n. vena v biqz apiẽ, ppẽ dolorẽ quo cõ
currit nã cũ spirib⁹ t hũozib⁹ t ipulsione cõstituõis
in q̃ fozas: san: ẽt grossior labat in supius ad extrise
cẽ: epar ẽt tenet mediũ magis corpis ois. Ad cõfir
mationẽ dõm q bip. logtur de aliox hũox a sanguie
deductõe: aut plus ad iclinationẽ aduertit mãe. Ad
aliud dõm q sz trãsitus fiat sup cortẽ maius segtur
in iuuamẽtũ q̃ nocumentũ. Cum san. ẽt qñ oz fieri
pblõmia hmõi nondũ fit corruptus: neqz ẽt in subs
diminuat: vex later aliũ magis p venã currit in sur
fã v sqz in ptẽ i quã incipit bifurcationẽ: t demuz ad
brachiũ iclinat: vsum nãqz ẽ iterdũ q sanies epatis
p cor deruetur i pulmonẽ t eꝗ salutẽ pmittẽs: Mir
tñ melius si fieri põt vt nũq̃ trãsitus mãe t marie p
niciose accidat sup pncipale sicut tactũ: dzia: 92. qõ si
aliter fieri non põt q minus deterrẽs eligat reliquo
mime negletto. vñ. 7. de igenio: t primo tertia: oz
maiozẽ solicitudinẽ hãe de re maiozẽ iniciente terro
rẽ regendo id ẽt qõ est sub ea. qõ si i flebotbomia pe

dis nõ cõcidat trãsitus sup cor: non tñ vt oñũ ad ip
sum vt ꝓcedat inuamẽtũ vt ad illã q̃ man⁹. Ad ali
ud dõm q nõ fit ꝓtractio in duas dyametros: sed in
vnũ q tm̃ stat ex inferiori t supiori vt brachij denõ
tat i directũ sursũ ctensio. Dyameter. n. oz totũ cor
pus cõtinere fm supius vel iferi⁹ dextra t sinistra ani
t retro qõb nõ eueni. Dyameꝗ ẽt q est ad pedes p
tẽsa: Iz fit longior t ꝓpiue q̃ pedis qui i tñ alias vt
oñũ oz ꝗditiones regitur ad elegãtez p dyametrũ
eductionẽ. Aut ipsa oz cẽ magis lõginq̃ nõ simplr sz
q̃ dispõ duax ptiũ capitis vt dextre vz t sinistre. Ad
aliud dõm q mã q ab epate ad ventrez ducit: aut ad
vesicã ẽ altera ab ea q̃ sanguis sub nã eius adhuc ma
nẽtis de q̃ pñs exrat fmo. Ad aliud dõz q i fieri apõ
tis cũ pius expetit pblõmia mã nondũ est totaliter ex
venas q̃tum ad aliex eius extrem⁹. Aut ẽo corpe
mã eius qõ euacuatur ꝓsequentia retrogreditur vasa
t precipue cum stipticis apocrusticis impellitur sar
macijs. Differentia .198.

Quod supercalefactũ fit exprimendũ cerusa:
oñditur p diasco. dicentẽ: Folia endiuie mix
ta cũ aceto t cerusa oib⁹ calidis opitulat re
bus. vñ scto canone. Ad endiuie cũ cerusa t aceto ẽ
mirabile epithia i frigidãdo illud cui infridatio querit.
B ãt q epatis petit cuz supcalefactũ supponat amplꝰ
curatio pficit oẽs Ꝗio. cerusa ꝗo frida in ꝗo ei⁹ q̃du
fritatis locat t siccitatis. Rursus cũ epar fit in, pfun
do locatũ eget deducẽte fritatẽ ad ipsũ. hoc ãt reperi
tur i cerusa cũ ipsa fit frida sbtilis. Costituit nãqz cõs
ter ex plũbo fri. t bu. i gra. fo. t acetũ qdẽ ptibus ex
tat sbtile. vñ ꝗo fa. Cerusa ẽ vehemẽtus sbtiliatõis
t magis pfundãs t marie q̃ cũ aceto pstruit. adhuc
si plumbũ de quo min⁹ vt applicat sup lõbos t renes
infridandũ vel vasa semiaria dicta fz ar. inuolata pol
tutionẽ cãtia multo forti⁹ cerusa: cũ dictũ sit eam vt
plumbũ eq̃ sore fridã t sbtiliationẽ vehementez qõ
plus est cũ pfundatione hẽ: sz plũbũ ꝓcipit. 6. de
re. fa. a ga. sup lumbos applicari ab experiẽtia prece
ptoris athletar⁹ pmoto. Palin: Cerusa cũ dissoluta
fuerit t epithimata pmanet irresoluta diuti⁹ opans
super locũ ꝗglutinatõe sui. In cõmixto ẽt ꝓinet din
tius applicata: qõ ãt hmõi cõpetit. Iraqz epati sup
calefacto est applicãda cerusa. In oppositũ sunt oẽs
auctores. Necubi. n. inuẽtũ est i simplicib⁹ aut ꝗpositis
epatis medelis calidi qõ ꝓcipiat p se vel q magis
cũ aliis ẽt conferentib⁹ hãc eidẽ appõi: neqz opantes
fili⁹ quos audini medico quodã rudium excepto quo
motus hunc errorẽ suum pessimũ extirpare. amplius
cerusa frigida stiptica grossax partiũ non potens ad
epar peruenire, sed qõ superius ipsius ipillans calidum
interius obtegens pamplius calefaciat: iuxta il
lud. 8. pbl. Plumbum est calidius lana. F rigiduz
n. calefacit conuersum quodãmodo t obsedens: pbi
si. 8. t ꝓcipue quia epar situm est in profundo. Ad
hoc prohibebit fumorum transpirationem: Non ita
qz epithimandum est super inflãmatum epar cerusa
Propter primũ quidem sciendum q quid sit epar
dris in otuit. 47. Supercalefactũ vero dẽ epar cum
amplius eius calidum inualescat q̃ eius expostulet
nũ sine absqz humoris vicio seu cũ eo mõ quocunqz
Est autẽ cerusa medicamẽ ex plũbo t aceto cõiter cõ
structum venenosũ interius administratũ tenitiũq̃z
exterius applicatũ. Dico autẽ cõiter: qñ i ꝗo secun

do scribitur fieri et salibus qñqz. Intercũ ꝗo t ace
to. Et. Fulto: sup ꝗ plũbũ t acetũ docet vnus iponi
albus t Iz compõ eius a diuersis docet in idez satis
ꝓcidãt taliter vniuersi. Suscipiat nãqz vas terreuz
vitreatũ latius sterius q̃ supius t in ipm acetũ fun
dat accerrimũ cũ eius fece t qdez vnus addãt albus
deide lamie plũbee supra acetũ spacio q̃tuor digitox
suspẽdãtur lignis aut pãno duriori applicate: dein
ceps obturet vas optime t sepeliat t marie in stercore
porcino vsqz ad duas vasis ptes t sit in loco tecto
nõ ventoso oio t dimittãtur ira p. x. dies. Alig vero
ꝓcipiant p q̃tuor menses: tunc curiosius operator api
at vas sapienter: ne hox pestifero t pulticatino lede
tur fumo: deinde abradat mucillaginẽ cerusinez sup
luminis efflorentẽ quas suscepta t manib⁹ malaxata
lauet in pelui cũ aq̃ in sole t residere pmittat: donec
ipsa descendat: plurisqz id agat donec albeat oio il
la. t. n. que ninet melior t estate fm Diasc. E cõstruc
ta. Et qz vtcũqz fetida q̃dã mulier ipsã lauãt t cõ
struãt cũ aq̃ rosea. Iste figdẽ ẽ mod⁹ ostructõis eius
cõio. Qñ aliqñ oẽs fiũt cerusse cũ aceto: t qñz cũ sa
libus. t iterdũ fiũt modis q̃multis ꝗo scto. Epithi
ma figdem seu vispõ ẽ medicamẽ locale ptib⁹ exteri
us applicatũ. Primo quoqz q̃rta. Epithimata sũt
ex bonis medicis que ad ipsm puenũt egritudinez
talia enim vt empla. differũt tñ qz emplastra sunt du
ra: sz epithimata sunt currentia mollia. vñ Sera. 7.
Tale ẽ epithima ex̃is aggregatax priũ t extenditur
sub digitis Dimach seu emplastr abscindit: qñ non
administrat oleũ multũ grossitudini et⁹. Nosce quo
qz q̃ taliter applicatox q̃dã sũt in grossa suba oio: vt
emplastra t calefactoria ficca q̃ aliqñ supalligant t i
terdũ in sacellis reponũtur: nonnulla in molli ligda
totaliter: vt ẽbroce que sũt medicamẽta ꝗ grus ei qõ
ex capite t alijs mẽbis oz re'olui t illi cui ꝓpterio
nẽ necessariũ est pmutare: prio q̃rta. Et ꝓstruũtur ex
medicis in aq̃ sufficiẽter decoctis: deide ipsa post ex
pressionẽ illax sup ptem ab alto, piecta vt eax vis, p
sundat pamplins: alia ꝗo media quox aliq̃ sunt ner
uis i medio vt vnguenta seu masse que oleũ seu pin
guedinẽ recipiũt. Quedã ꝗo ad vnũ declinãt plus
fm ordinẽ extremox vt ceterox aut ẽplastr qõ ꝓstru
itur ex medicis recipiẽtib⁹ innisceriũ quoddã vt ce
rũ laudanũ vel picẽ t oleũ ita vt possit primit⁹ extẽdi
deide ꝓdẽsat: deinceps figdẽ sometũ qõ ex rebus fit
decoctis vel ex alijs calidis t applicatis rcliq̃ ꝗo at
tingũt magis extremox alteri ceu oleuz: deide fyna
pisma seu fynapissima melius quod ẽ sup ptẽ humec
tatã liquore viscoso palneris fit alicuius, piectio p⁹
qõ erit epithima vt cuz in aq̃s odoriferas palnis suf
ficiẽter inficiat t cordi vel epati applicet. Propt
fm vero sciendũ vt opportuit q qdã silnestri medi
cox epar attentat epithimare cerusa ex serieb⁹ fallit⁹
iductis. Cuius qdẽ defect⁹ cũ eius motuis tertio et
q̃rto dicẽdox arpebit. Propter tertiũ qdẽ scien
dũ q cerusa nũq̃z ẽ supra epar iflãmatũ epithimanda
simpliciter: aut ẽt cõmixte cũ id fit nouus dogmatis
genus mẽdosuz t a nullo auditũ in antea. Qõ ofidi
tur qz si deberet ꝓferre opus eẽt ipsi⁹ virtutẽ ad epar
puenire: sz nõ põt cũ sit stiptica fm Diasc. t ga. gros
sax priũ: quap p cũ ẽ debozis non penetrat in pozos.
q si penetrat nõ puenit in pozos spũs: neqz ad mẽbra
principalia. Epar ãt est hmõi: neqz ẽt cũ alio poterit

penetrare sicdẽ ꝗ ẽ q̃ fecũ admixtũ priuẽdit i poris
extrinsecis cũ nõ bẽat se, pfundandi nãm. Ad hoc da
to q penetret nocumẽtũ iferret cuicũqz qõ de aggre
gatõe ẽ epatis t subẽ ipsius spũ t virtuti cũ exteriori
nemo⁹ vt tellãtur cõcti ities appositẽ ẽ nãliter ꝗ illis
q̃ imãt exterius applicata ities venenat assumpta: p
mo fa t cõplexionã aq̃ pena tertio. Iudẽ qõ applica
tur sup principalia t marie epar oz ẽ aromaticũ cuz
fi. ꝗ ige. t in tegm. vñ q̃rta primo: principalia epithi
matũ bonũ. Sic igitur breuiter iferatur nãq̃z a nullo
itelligent: dubi tatũ q epar nõ est supcalefactũ epi
thimãdũ quocũqz aliqua cerusa. Propter q̃rtũ
vero ad primũ dõm q intentio Diasc. t. A. nõ ẽ q p
scriptũ epithima fit apponẽdũ supra epar vt ipsi⁹ q̃ra
cũ id dicat in cõi utqz in areola opationã et, ppietatũ
in q̃ epatões ponũtur primax q̃litatũ et ad secũdarũ
cũ triplices extent: nõ ãt in areola mẽbrox nutritũ
ti, ppter qõ ille fmo cõis exponẽdus ẽ cuz infridare
volumus q̃ sunt extra: et nõ q̃ sunt intus ceu epar: tãc
eni ꝓfert cerusa nõ solũ per se ifrigidãdo: sz ẽt diuti⁹
aggregatũ, ppter eius viscositatẽ ide ꝓsui gentẽ sup
ptẽ faciẽdo pmanere. Neqz ẽt sz dicat. A. pstatũ esse
mirabile i ifridando epithima q aliud nõ fit mirabi
lius illo. Aut q camphora recipet: aut ab q̃ alioz in
gradu tertio frigidox vel quarto. Ad aliud dõm q
fm q apparet per artẽ oẽmi terapeutica nõ solũ oz
sumere indicationem curatiõis a dispõne veruz nõ
minus a virtute et apte. Qtñ ãt est q cerusa virtu
tẽ et instrm ledit vt epar. Baudet ẽt id peruenienti
bus ad ipm aromaticis quale cerusa ẽ mũne. Ad ali
ud dõm q sz componat cerusa ex aceto quod ẽ lento
mex: i grossitionem tñ et stipticitatem acquirit pp plũ
bi terreitatẽ et artificium ficut adipisci siccitatem: sz
eni plumbũ fit humidũ in ꝗo gradu: acetũ siccum in
tertio et frigidũ in primo cum artificio constructõis
cerusse remouens humiditatem a plũbo in ipsa vt ta
ctũ secũdi gra. acquirit exsiccatio. Neqz. A. simpli
citer dicit vehemẽtus subtiliatis: sed relatõem vt que
ex aceto ad eam que fit ex salibus constructa. Ad ali
ud dõm q non simile de plumbo et cerusa cum multũ
dissent in naturis pmis secũdis et tertijs. Neqz ẽt
de epate mẽbrox principali et reniũs principaliũ su
pfluitatũ receptiuis: neqz ẽt super lõbos plũbea la
mina ẽ applicãda: nisi fuerit pforata foraminib⁹ puss
q̃multis timẽdo ne carnẽ ipillãs amplioẽ inducat
calorẽ. Oz ẽt q sub ipsa ex succis iunctio fiat sicis vt
sanguine: psolatri: vmbilicis vẽtris: pfilij: plãtagis:
portulace: acetosa roseo oleo et hmõi de re. fa. 6. Ex
pedit ẽt vt due sint lamine spacio duox vsi ãtiũ digi
tox ne nucha lederet tñ. Sitqz corio vel alio ad innu
ẽ copulate et cũ B. n. oz eas q̃ sup calefacũt remouẽ
et applicationẽ nouã pdictox supponẽ lamis hũido
rũ. Applicat figdẽ magis B pp caliditatẽ velox ino
lintox i gb⁹ dcm̃ dzia. 53. sgnis gnãri q̃z renũ color su
pcalefacũt ẽt loc⁹ motus nõ pax et ꝓficatõe ibidẽ plu
rimis: et iõ egritates et tertrices stimulant ad coitum
Ad aliud dõm q arguit cerusam exterius infrigida
re qõ ꝓcessum non tñ interius cũ oñsum sit eã penẽ
trare non posse. vnde tertio practice. Si cerusa pasta
metur sup acuta apãs inflãmationez eorum sedat t
ideo ponitur in vnguentis ad combustionem ignis
vel aque feruentis t in vicerib⁹ cancerosis.

Differentia .199.

Dod bezel seu icisio sup vmbilico cõpeiat i
hydropiã monstrat. Qñ apho. 6. Naicun
q; empici vrantur: aut iciduntur t reliq. vñ
Cõmentator: hydropicos cõsueuerãt medici iciderã
plusq; incendẽ. Epidimie qdẽ. 6. aquosos cito inci
dere ꝓficos mcẽdere ꝓtimo sectare capite. amplꝰ
cura ꝓficitur ex oblone cãe cõiuncte cũ ipsa cõuertu
tur cũ morbo. Causa Ro coniuncta vr esse i hydro
picis aq; que icisione educitur. Et cõperit cauterriza
tio ꝓm albu. vt declarabitur multiplex q; vr icisione
difficilior cũ ista fiat vna solũ. Et. 14. ꝺ ige. Ebirur
gia i hydropicis fit p iuxta scissionẽ. Palin: educit i
cisione qꝺ cõtristãs t ꝓter naturã. Omne ãt tale lau
debile sit euacuari q̃to apparẽs de accñti. Rursus
simile vr de hydropisi cũ sit apostema ꝺdã vniuer
sale t de alijs ꝓticularibus. sed alia bꝰ multoties
egent sectione. Quare vse Amplius. vñ tert s. 14.
Cum sanies ex ruptura dubellati epatis: seu exitare
erumperet i concauitatẽ cadens sub sipbac ꝓcipit cu
ris incidi apud duo inguina: donec per lacertũ apia
tur sipbac taliter vt cõmula ꝓtromisl a post currat ex
torsum. Ildẽ ars imitatur nãm cũ fit sequela t ipsi
ne imego. Sed nã non pax euacuat hydropicum p
vmbilicuz t seminio meatus quo in vtero aquositas
vrinalis reddebatur vmbilico Ro eni tunc mingit
ex vesica sed illo. Et ruptura ẽt circa corazum initia
ossei. s. t padendũ. Adhuc ꝓceptũ i. 97. ne acci
dat eũone transitus fieri sup principale sed illud con
tingu marie cuz hydropuz aq; diureticis educit. me
dicine ẽt subductus cũ sint de genere veneni re. a.
Fo: stomachuz ledunt t epar debilitant qꝺ non egit
icisin. Jtaqz bezel competit hydropicis. In op
posituz septimus ẽ practice ac ga. ampliꝰ curatio mor
bi est ipsiꝰ ablatio: t non alteriꝰ adductio: ꝗ icisione
solutio concidit ꝓtinuitatis. Et ꝓm archistratẽ se. t
epar redditur ponderosũ aut epate vel aq; ibibitione
Aut splen ꝓhꝯ ꝺ yaphrã t reliq; deorsũ spiritualia.
vñ Rtus percuntur vehemẽter vitalis. Propẽ
qꝺ hydropico non cõpetit icisio. Propi primum
Ro sciendũ q; qd fit hydropisis q t quot sunt spẽl ip
sius t cãe: dria oñsum. 102. qd ãt incisio ex cocta dria
oñdatur: 181. t. 109. Sub vmbilico qdez est vẽtris pe
iple nãqz i tria diuiditur vniuersis i hypocondriũ: t
que circa vmbilicuz t pectinẽ aph. 2. Propi ꝓm
ãt sciendus q; alig simpliciter cõcesserunt icisionem
fieri. Jlã hydropicos consueuerunt medici incidẽ
plusq; icendere. aph. 6. Qꝺ oñdunt: q; itensio: cã
tur dolor: incisione ex cauterioz multiplicitate admi
nistratã. Sz id non valet q; increpando periculum est
magnuz practie. 7. Et. icisio penetrat ad interiorez
ꝓtis ventrẽ euacuans aquã fere subito ad qꝺ spiri
muz segtur resolutio t humoz cõmotio. vñ se. con
surgit multotiẽs: coctura vero fz Adhuc. nõ fit edu
cit repente nec hu. cõcitus: ꝗ paulati cum cutẽ non p
transeat: quo t defectꝰ maior tertio apparebit ꝺbo
rũ. Propẽ tertiũ aut primus adducãtur fmones
auctoz t rõibus cõfirmẽt dicepo: postea situs mu
scloz ven. i gbus cadit icisio exponẽt t tandẽ mo
dus icisionis t cauterrizationis sicr subiungat. Pro
pter primuz sciendũ hmõi hanc serie de B se rupi. forte
nos iã vidimus multos gbus factũ fuit bezel: t non
euasisse nisi paucos tr eis t ipsi qñ post bezel, vt fue
runt: motu t exercitio t erãt Rtuca ipsoz remanẽ
tes t corpora non erant extenuata multũ. pp id igit
euaserunt sicut puto. Qua pp oz vt non administrẽt
bezel: nisi i corpibus quoz Rtus ẽ fixa t sanitas eoz
est fm quãritatẽ necessitatis sufficiens t nõ descen
dunt ad extenuationẽ t macilẽtiã, Oz ẽt cum bocvt
administrẽt i bis bezel cũ cautela vehementi: qñ cu
ram⁹ eos t faciam⁹ cognoscere vehemẽtiã: q; est cuz
bezel t timoze i quo est moze vt postea de ipsoz icui
paremur morte. Septio quoq; ac nono ẽt practice i
crepãdo piculũ ẽ magnũ nec adhibendũ vr: nisi i eo
cui⁹ valida ẽ Rtus. Pauci eni sũt q a crepãdo liberantur. Neqz eni aliquẽ vidi i quo adhibitũ fit ꝓter
vnũ: nec is liberatꝰ fuit supple eudẽ pfecte Refert ãt
ga. se neminẽ vidisse cui crepatio adhibita fit t libe
ratus fuerit excepto viro vno cꝰ valida erat Rtus t
corꝰ corpulẽtũ. Tertio Ro. 14. de icisione mirach:
Scias q; pax pficit: nisi in corpe valde fortt: cuz po
tens ẽ hoc mõ tolerare tpatz fitim t minoratione;
cibi: vñ oz vt non audeat fieri: dũ possibilis est cura
aliq. Alburca. quoq; si nõ cõsert medicatio tua cum
medicinis tũc ꝓfidere qz si ifirmatio iã cõlecuta ẽ de
bilitas: aut ẽ cũ eo ifirmitas aliq; ꝓter hydropisis cea
vẽtris solutio t ꝓ similẽ: tũc caue ne medicetis ei cũ
ferro: qñ timoz est illius. Si ãt vides infirmũ exu
berantis Rtutis: neqz cũ ipso est ꝓter hydropisim so
lã egritudo t nõ est puer: neqz senex: tũc icidendũ.
hec igit sũt de B maioz series. Propi ꝓm sciẽdũ
primũ q; oz indicationẽ in bꝰ icisione suscipe rõe ꝺbe
ci qꝺ curatur t dispõis: subiecti qdẽ simplr qz vir
tus dz esse fortis; corpus carnosũ iuuenile non ab ali
q; egritudine pstratum post salutis cũ medicis alijs
despatione potens abstinẽtiã tolerare ac exercitiuz.
Et pte qdez dispõis qz in hydropisi cõpetunt vtina
seu sclitti non ãt in hypoarcha t sipania. Palin. cuz
Adhuc. non fit ẽt aquositas tãtũ ipso ꝓtentu vt nõ
pñt fuientes cõprimendo latera ipsius eo ad inferio
ra sumis expellere. Nosce quoq; deinceps q; egritu
do quedã ẽ sanatiua. i. non bñs qd ꝓhibens ipsũ vt
dz medicinari reliq; sanatiua pmo Fa cũ tertio puma.
Si igitur fuerit egritudo sanatiua hmõi realit t fim
pliciter ꝺꝺm q; nullo mõ bezel competit seu ruptu
ra. Quod monstratur ex indicationibus practicis.
Rtus nunqz aut fortis vel imbecilis. Quod si fortis
curanda est medicis vt subductiuis t diaereticis in
gbus sine piculo cura perficitur. si Ro debilis iam
negata est incisio. Amplius ex indicatione sumpta a
cã dispõne: qz curatio est cause abcisio qꝺ non sit ru
ptura cum hydropisia sit ex mala cõplexione vel opi
latione seu epate in epate vel alijs mẽbris ita q; tan
dem comparatur ipsum vndecũqz inopiat: sicut coz
cõpatitur in se. aliogn non esset se. primo t pronost.
secundo sed in sectione potius morbus accurrit mor
bo cũ virtutis dissolutione pp spirituum eductionẽ.
Rursus viscera epate maxime ac ẽt ponderosa red
dita ex aquositatis inhibitione ꝓpter euacuationem
ipsius incisione tendunt deorsum diaphrã t spiritualium
cetera subtus trahentia. vnde dolor t difficul
tas sequuntur anbelitus. F e. etiam fm Archistratẽ
concomitatur t tactum que in hydropisi reperitur
ꝓtuba continue. propter quod in hydropisi sanatiua
non competit incisio. si autem fuerit non sanatiua ne
defectus apparest in arte faciende est ruptura idica
tionib⁹ obseruatis antemissis puta cũ qꝺ id praeligit

abbozeno medici ẽ quasdaq; vñ Serapio: Insir
mi sunt q non tolerant administrationẽ medicinarũ
solitaz t, paucantũ vrinã t minuentiuz aquas hy
dropisis: ꝗ eligant sup potum medicine febel: sicut
ga. recitat de malente quodã oia puri q̃ piceari. 6. ꝺ
re. sa. Aut alig euitant medicinas: qz bis videtur cu
ra ꝓtendi paritez id citius curẽt: ꝓsici: confidẽtes
ẽt in eius robore: vel qñ pauper nõ valẽt moderu
minibus vti vel pp aliqd tale. Qꝺ si euadãt i forti
tudine virtutis cuz corporis carnositate: ac alijs ꝗz
euenit tactis. bmõi tũ medicoz auxilio cura laudabi
lius poterit ꝓsici. Propter tertiũ hmõt sciendus
q; musculi sup ventrẽ iferiorẽ siti octo exiũt. quoz q
dẽ duo sub cute locati totũ coopiunt vẽtrẽ icipientes
qꝺ a pectoris anteriorib⁹ circa gladiũ extremitatez
fm tualos, prediuk pẽnis ablõgos. Sẽt t alij duo
quoz inuli fm latũ ꝓcedunt cũ posterioribus p trãsi
tũ angulos ꝓstimẽtes rectos locati sub duo circa pe
ctoris iferius. Alij Ro secus ossa villis sibi diagona
libus ꝓcurrẽtes i modu bꝰ i cruciẽ. In hoz eqdem
positione octo pozes duos cõstituunt eminentiores
existere sub qꝺbꝰ nẽpe latitudinales aut rotundi dicti
fituunt: inuamẽtoz qnto: vt ẽt greco pelogi libro cũ
ꝓmo ꝓma exposuimus qꝺ t almã. inuit cũ. a. qnto ãt in
teriozz: de inge. 6. ac theoricẽ tertio: sub rectis ime
diatius locant diagonales fineoblig. Considerans
Ro denuo anthonice sensibilibꝰ visione ꝓcipi ordi
nẽ musculoz tactã Fo. Videnẽ eni intm aliqñ cõsen
di vt nequeant sensu discerni: a lõ diuersimode ipsoz
pronunciatur situs: si tñ aliꝰ apparebit subiungẽt in
his que deinceps. Partes Ro vẽtris ad interiusi ip
sius ꝓcedenti occurrẽtes primitus vt cutis iseruen
tes: deiñ spmatica sẽsitiua: postea pãniculus seu mẽ
brana sub ipsa extensa: deiñ lacertus mirach dicte: ꝺ
inceps Ro tunica ifima tunicaz lacerti vẽtris: t de
mũ pãniculus q fm veritatẽ sipbac existit qꝺ pitineũ
siue circũ extensũ appellat sub quo gibbus ꝓtinetur
t itestina. Est ãt hoz musculoz cũ his que ipsoz tri
plex inuamentũ. vnum qdẽ vt eoz ꝓstructione itesti
na vesica t matricẽ qꝺ in eis ꝓtinetur cogat expelle
re suo tpe. fm vt sustentẽt t roborẽt hyaphrã cũ pe
ctus et suffitatione ꝓstringitur t vocis adiuuent tu
tionẽ. Reliquũ vt vẽtris augmẽtent, calorẽ i alimẽ
ti digestionẽ. Qui ãt ꝓtinuant vtilitatẽ ꝓdent ab in
strumẽtis subleuandos cibi soliditatẽ angẽ. 10 ipsius
ne cũ extendit ei ꝓtigerit scissura vel qñ ventri icide
rit iflatio. Propter quartũ bꝰ i sciendus q; eño aq;
vel sanies fm canterũ dz fieri i paulatine fm q; Rtus
poterit tolerare. Nez fm veterẽ qcunqz empici aut
hydropici vtuntur vel iciduntur his effluente sanie
vel aqua multa t repente omnino pereũt cum omne
subitum nature fit pliatium aphoris. 2. Modus ãt
incisionis: qñ asclitius extat rectus aut super sedẽ
eleuatã vt tendantur ventralis: tuncqz ministri late
ra vẽtris dorsum cõprimant t consideretur an hy
dropisis fit ab intestinis vel renibus epate vel sple
ne. Qꝺ sigdẽ ab intestinis per tres digitos fm latũ
sub vmbilico directe faciende est incisio. Si vero fit
ab epate in latere sini leuo. q; si a splene taliter a dex
tro vt eductio accidat per contrarium deinde pellis
eleuetur ad superiora: ita vt accidat incisio q; ea per
forent in alio loco quam mirach t sipbac: propterea
vt ipsa cooperiat descendens foramen postea: ceu

mentit in ingressu poroz vrinalũ in vesica. vñ vrina nõ
egrocediti cũ ẽt q pedibus suspendẽt. Serpiãt enim
tiem vnã cuno tuqz cã reliquã; ꝗ Asclepiades vc lue
rit vrinã per resudationẽ in eadẽ colligi: maliom pro
Rupture Ro sca cãula iponat metallina vt argen
tea vel subtilis: t educat de aqua quantũ robur tole
rat virtutis quod pulsus indicabit. Sunt t alig qui
igeniant t currere faciũt aquositatẽ ad suphã t incis
dunt paulati inde: qdam vero icisionez facũt i osseo
Alij vero ipsa acubus multis pũgunt vt aqua resu
datoes habeat plurimas. Cocturaꝰ vero q. 7. practi
ce minus rupture reputat piculosa. 9. ac sigdẽ eiusdẽ
fm Alburca. hoc mõ. Qñ qtuor fiant cauteria in cir
cuitu vmbilici vt vnũ super stomachũ t aliud super
epar: t vnũ in dorsto p. ctoris: t reliquũ in directo
stomachi: t fit quãtitas pfundi ratio canterij ꝓpiqua
spissitudini cutis. deinde dimittat longo spta tpe vt
aqua valeat paulatiz transfluere regantqz, regimine
ipsoz ꝓpzio: qz si virtus fuerit debilis aut pterrea, ꝗ
ipso cauteria fiant pauciora t per vices vt virtus cõ
seruet inquantũ possibile. t qz magis in ipo agere af
fligit coctura: lõqz sogiũt ipsam q̃ multi sup eam vt
tactum insiticnẽ eligẽtes. Propter quartũ vero
ad primũ dõm q; Dip. nõ ꝓcipit simplr q; fiat incisio: sed q; si fiat aqua paulatine ꝓsalit educi ne subita
eũone illius syncopis t moze adueniat. Aut logtur
i casu ꝓnotato: vt cum hydropisis fuerit egritudo nõ
sanatiua. Et ad illud quod inducit per A cõmentato
rẽ apparuit qꝺ dõm. Ad aliud quid dõm apparuit
Per hmõi ꝓparat ẽt asclitiros ad ipolarticos. Ma
de subditur Hydropicum. s. hypolarticum non ꝓri
git medico su. icidere. Ad aliud dõm q; ꝗ multiplex
expediat coctura põt tamen fieri successiue t nõ oia
vna que q̃tuis in ipso fieri plus molestet non tamen
quãtum incisio vt ostensum in ipso facto eẽ. vnde si
mile accidit ei quod dicetur de canterio actuali t po
tentionali: dria. 108. Ad aliud dõm q; fortassis cau
sa ꝓiuncta non solum est aqua vel ũ mala dispõ i epa
te cãta vel suppofito q; cã exret aqua ꝓiuncta t tolle
tur hydropisis tñ cã derelicta in epate itidẽ generat
aquã velut porismus cessat se. qz fuligo remonetur
putrida que ipsius cã erat ꝓiuncta: sed non ꝓpter B
habitudinaliter cessat. 190. sc. cum possit cã ꝓcedens
remanere que possit itidẽ sub ꝓiuncta. Ad aliud ddz
q; non sufficit ad curatõem vt eũetur ꝓtristãs vel qꝺ p
ter nãm: ꝗ opus ẽ fm veterẽ bene ferre t non ꝓferre
tñ fit apparet in alterius duoz capitis incisione qꝺ
euenit in ꝓpofiro. Ad aliud ddz q; non est simile qñ
epatum ceteraꝰ cum fuerint eũata nõ video relinquit
dispõem pzuã in pte qua itez ꝓsurgat ceu derelicꝰ
in epate vt visum pus. Est ẽt modus epatis hydro
pisis alius ac aliter iductus. Ad aliud dõm q; aliqñ
ars nõ imitat nãm: dria. 164. cũ aliqñ ipsa potentior
fit nã. Neqz eũones aque p vmbilicũ facte aut p ru
pturã circa inguina t anũsũt ꝓprie facte a nã vincẽte
ac nãliter se bẽte: vez potius synthomate ponderis
stimulata qꝺ oñdit ex exitus pravus. Ad aliud dõm
q; ꝗ regulariter ꝓcipiat euitari transitus sup mẽbra
principale quamũ possibile: iterdum tamẽ pmittit cũ
materia non fuerit corrupta t pue quantitatis citoqz
ꝓtransiens. 197. Et quo et maius s. quod inuamẽtuz
q̃ nocumentum: quod fit cum aqua diureticis edu
cit. Nam quedam eius pars per epar transit. et reli

que fortassis subtilitate sine eo deuenire per venas ad
renes in rta illud apho .7. Quibusdaqz inter renes
& ventre &c. Si ãt p subdatinis ipsius aliquid ascē/
dat ad epar in vapores reddit̃r dissolutū ita vt ñ ra
liter lædat. Ad edicine similē iz non sint venenosē &
ppie violēte remisi vero eligãtur: eorũqz corrigitur
malitia: cuz epar consortantibus: vt spicē: eupatorio
endiuia & adib epate. Differentia.200.

Quod fluxus ventris in principio morbi factus
sit cõpescendus ostendit̃r qz ille cohibēdus ē
quo nihil cãtur benigne: neqz vi naturefed
symbomatice. hmõi vo est fluxus in principio & fit
ois euacuatio: vnde apho. prima: Cũ inceperit aliq
egritudo nãlis eox q excernãtur rõe nãe euacuatur:
sed sunt vniuersa symbomata dispositionis per nãm
in quo nãqz tpe grauatur ab egrotantis causa nã: &
est humor indigestio nihil euacuari benigne sic ipsi
sibile. Amplius qõ ordinē cõsipit nãe oz cõpescere
cũ bonitas sit in rebus ppter ordinē. .12. metaph. Bz
id agit fluxus talis: Primitus enī euacuat cũ oper-
tet digestionē antecedere: seq vo discretionē & de-
inceps ejectionem. Bu. ibidē: Cuius hic cõmittit op-
positū. Itidē qõ est malū p viã causē & signi oz abici
dere. talis vo est pretactus. Est nãqz signũ creticũ
& cũ precedens digestionis signa cũ nunqz in principio
apparent hmõi bona nãqz signa non mor apud ven-
trē apparent. vo cretica ea que digestionis aficedē
tia mortē denotant aut prolixitatē egritudinis vel re
cidiuationē: crisis p mis & apho.ii. Eti: quod nõ põt
in minus neqz in maius poterit multo amplius. sed
nã non põt in principio morbi motũ inducere alters
tionis. quē facilius est cauſare q̃z motũ expulsionis q
localis existit cũ i motu locali: ppie recto mutet lo-
cus fm totũ. In motu vo alterationis fm ptes ma
gis de gnãtione primo. Id aut in quo nã non põt est
cohibendũ: cum sit ei ꝗuum. Rursus si cã dz, phibe
ri & effectus: cum plerũqz ipsi mat amplius ceu in p
posito. Sed cã dz, phiberi vt morbus: ergo & fluxus
qui eius est effectus. Sunt enī accidentia morbis cã
ta: ppter que oz fluxum in principio compescere factũ
In oppositũ qz precipitur septimo practice q̃ quan-
do conturbatio & anxietas sine colerica passio accide
rit non occupãdum aut purgatione q̃dm virtus fert
valida & euacuatio modi terminos nõ trãsgrediatur
i mo potius adiuuandũ cuz aqua calida & oleo dulctũ
amigdalax quatenus stomachus a suffocatis ab pur
getur. Qõ fluxus erit i vẽtris fluxu obseruandũ cũ affo
cietur eidē. Adhuc quod est signũ bonũ & res iuuãs
non est cohibendũ. talis vo est fluxus i principio mor
bi factus. vnde tertio. io. Cũ accidit pleuretico di-
uersitas in sine als fluxus ventris significat q̃ epar
eius debilitatũ est & maluz est valde: & est i principio
sui signũ bonũ: imo est res iuuans. Eti: sputuz fm
hip. si continuo apparet inchoantē abbreuiat: fluxus
fluxus in principio factus abbreuiabit morbuz cum
vtriqz materia educatur morbi. Palin: quod medi
cum ercuiat ab eius ope non oz abscindere. hmõi ve
ro est fluxus in principio p se factus cũ medicus eua
cuet in principio non rarũ. Rursus quod educit bu.
suffocantes sui quantitate aut extinguentes sui qualī
tate: seu vtro qz non oz compescere. hoc autem vide
tur hic fluxus efficere. Itaqz fluxus ventris non ex-
pedit in principio morbi cõstringere. Propter p

multa sensibilitate q̃ cepto nocumẽto vt indiscretus
bellator mouet nimiũ de se confidens. Si ãt vtus
fuerit debilis & fluxus qãqz cuz cauteis & paulati oz
ipm cõpescere prim vtutem preseruando & fluxu fm
quem blandiendo. Non. n. solum oz falsum incipien
tem astringere; sed ēt cretica cum vtus non tolerat
Indicatio. n. sumpta ab ipsa oēs alias edicationes ob
tundit vt sermo significat terapeuticus non. vnde
pmo q̃rit. Ip de quo magis solicitandus est vtus.
ipse. n. curatrix ē & non medicus. Qñ. n. falsus cõ/
pescitur spãs consensus amplius cũ in omni cãtione
resolutus facillime ipsoz subtilitate. Quod ãt cre-
cens & vsr fluxus ois cum supsiquit vtutem dissolvẽs
debet astringi: q̃rto notat prima. Sile nãqz vt ve
de aliis fluxibus; vt de eo q ventris. Intus qdez re
strictõe electuarium q̃plm efficax construi. Recī
pe nucleox granox rue silvestris fructus: canis ru-
bei cricisq ciuis: nucis cupressi stercoris asini capre et
leporis se. plantaginis cineris spongie encaustri scri
ptox ana.3.4. masticis thuris minuti gũmi arabici
dragaganti myrrhe acacie myrtili sumach ramech;
se. nenufaris berberox cumini & cynicos tostox in ace
to infusox gallax corticũ granatox balaustia: corali
rubei sang. drag. bolar. terra sigillate luti stelle mu
mie ana.3.3. spodii se. papa. al. & vi. se. insigami al.
se. portul. se. aceto. se. ens. lactuce se. bibli. rewbar-
beri tosti parum ana.3.2. & se. pillosellē: cande equi
ne conigio le. hypoquistidos herbe marie & peri spi.
cenardi maratri se. apii corui se. lentilici emiti ana.3.
2. carnium cithoniox.3.5. nel pãlozum sorbarum pa
rozum silvestrium vt granozum granatozum corna-
rum ana scr.7. quinium mir obalanozum dulcoratō
rum adustox ana. scr.5. karabe sandarace capillox
ros. ru. ana scr. 4. opii croci castorei cassiegnee cam
phore ana.3.2. fiat suc. electuarium rebus sufficien
ter contritis: Propter quartum vo ad primum
dõm q̃ euacuari aliquid vigore nature & benigne po
test esse dupliciter. Aut simpliciter & ita nullus ē ta
lis in principio pertinens fluxus. Aut fm quid tan
q̃ malum expediens necessitatis tempore: & ita põt
dici modo aliquo fluxus in nature factus & cũans gd
benigne. minus. n. id malum q̃ q̃ materia restrin-
gatur & maxime cum fuerit multa & acuta rimendo
ne ad aliquod membroz tãq̃ repercussa declinet pri
cipalium ppie cum non euacuatur aliunde vtute ēt
pstante. Ad aliud sir dicendum q oztdo non cõsu-
pitur absolute nãe. sed fm gd magis Iz. n. aliquid p
ficiatur aptius simpliciter: necessitate tamen impel-
lente põt aliter vicunqz pleri. Ad aliud dõm eodē
modo q̃ melius eligenda recidiuatio aut egritudinis
plicitas q̃ recursus mãe ad aliquod principalium &
Iz illud fit tamẽ simpliciter malum. Ad aliud dõm
q̃ aliquando nãm non videtur aliqd ēt minus posse
qz non toto sui vtitur robore. Cum vo vtitur in se/
ipsa collecta poterit quod maius vt apparet in pulsu
formicante spississimo & vermiculante iuxta mortem
victa virtute fcõ gd demũ vertit in eox cũ est nimis
virtutis incensio & oio aduentus perditõi porismus
primo secunda. qui quidem videtur minozem virtu
tis imbecillitatem spisso monstrare. Pulsus enī ma
gnus simpliciter coniunctus tres causas expetit con
tentinas: fortitudinem virtutis instrumenti: obedie
tiã: & necessitatẽ. Qõ si ipm reddatur iobediens pal
tus fiet maior. Si vo cuz hoc virtutis accurrat debi
litas erit spissus. Quod si plus spissiudo augmẽtet
efficitur vniculosus. Et si magis hoc augmẽtata
& virtus pstrata efficietur formicans; & deinde vtu
te pegritata od debilitatē mouere remittet vicãqz spi
situdo: & pulsus itidē constituetur vniculosus ao ō
bilitatē virtutis significãs maiorē q̃ maior. Et demum
es per amplius imbecillitate mouere pertentis: sul
cita tũ in seipsa cogitur pulsare: ita vt pulsus efficiat
tardus; & tãc adest incendiũ virtutis nimiũ & aduen
tus q̃ditioni paroxismus: pmo secunda. F iunt enim
aliqe pulsiones morose: ficqz sis exalat confestim
Et hoc quoqz apparet vera concordia discordantiũ.
Describitur enī in pulsu introducũt formicantem
maiorē debilitatē vtutis monstrat vermiculante ide
pulsus ppendio ecõtra; que et diuersitas inserit pri
mo secunda. dicendũ q̃ aut is vi efficitur. Symboma
tis. Ad aliud dõm q̃ effect non oz prohibari omni/
no si coalerat adesse vel ad destructionez causē sicut
enī fluxus aliquo modo tollit cãm & morbuz. Ad ea
ēt que alterius partis iam vicãqz quid dicendũ ap/
paruit. Ad primuz sñ q̃ fluxus ventris vt ofsum
in casu non ē prohibendus & propie cum aliquid ma/
terie euacuet male virtute constante. Ad aliud dicen
dũ q̃ illic. a. per principia intelligit spacia trium die/
rum & nõ vnũ de temporibus quatuoz morbi. vel di
cendum q̃ materia illa cum mouebat ad apostema si
mul ēt repetebat quasi sponte ad euacuationem mita
vt ea tendens ad apostema delabatur tandē ad illa q̃
fluxum indicebant. apate ēt nondũ perfecto. magno
quod aliquando conspexi: dzia. 192. non tamen sim-
pliciter bonum in aliis vt in qbus materia essat iam
collecta omniquaqz. Ad aliud dicendus q̃ cõtinuo
sputum apparere denotat principium morbi dicit spa/
cio trium dierum: & non fm q̃ notat tempus quod ē
morbi exordiũ. Aut nõ est similiter de sputo ad pect
& fluxu ventris ad ea que inde euacuãtur cum sputũ
egrediatur primitus indigestum continuo. non sic ãt
de ventris fluxu omnino. Aliud etiam quantũqz cõ
cludat iam apparuit. Scitum est etiam q̃ euacuatio
fm artem similiter laudatur in morbi principio: non
autem apud naturam. Et similiter vinum qd ad ali-
ud dicendum. Differentia.201.

Quod dysenteria ex sanguine facta fit alijs de
terioris curationis ostenditur: Quoniã illa pas
sio deterius curatur i qua humor euacuatur
qui est familiarior & nãe. ppinquior. hic autem ē san.
elementorum secundo. Adhuc morbus iproportio/
nalis deterior est ppoztipnabili iuria illud: In mor
bis minus & reliqua: dzia. 179. sed san. iproportiona
biliter se bz ad dysenteriam causandam cum ea fit i-
testinorum scissura que ex aliquo causatur bu. acuto
qualis non est sanguis cum sit calidus ac humidus
dulcis & mitis. Itaqz peior est curatione dysente/
ria ex sanguine causata. Quod autem ex phlegmate
salso deterior scribitur apho. tertia. Rursus egri/
tudo causata ex humore resistente eductioni deterius
curatur sibi opposita. Huiusmodi vo phlegma cuz
sit frigidum vicosum. Pcius iraqz curat. In oppo
situm q̃ dysenteria sanguinea & phlegmatica curationis
sint tenuioris quia pmo. secundo Mãe sanguinee ac
phlegmatice sunt minoris malitie quam colere cami/
ne & ni. que ãt tales morbos inducunt cure facilio-

ria. Quod aūt q̄ fit ex colera deteriorie sit cure mō
strat: qm dysenteria ē excoriatio. Ipse Vo cātur ab
amaro acuto. hic enim ꝓprietas est sua. Bmōi ūt est
colera: Ait. ex ē calida tenuis penetrativa: q̄ ita ille
excoriationis est maxie inductiva. Ex colera igitur i
curabilior est dysenteria. In Sriū qr subtilis cito fo/
ras educitur. que aūt dysenteria bmōi curabilior est
Quōd aūt ex melācolia vt deteriorie cure videtur:
qm morbus ex humore amplius mīe contrario bete
rius curatur. talis vero est melācolia cū sit frigida ⁊
sicca: natura siquidē humana ca. ⁊ hu. Palin: mor
bus causatus ex hūore difficilioris expulsionis a cor
pore difficilius curatur. Hiusmodi aūt est melan/
colia cum sit terrestris grossa nobilis cū difficultate
Preqz deterior hec ceteris curā. In oppositū: qr
splenetica dysenteria supueniēs bmōi: apho. xxiimo.
sexto Vo talē positū ēterrens mīr. Facillime igit cu
rationis si ꝓtingat ē dysenteria ex melancolia causa
ta. Propter hmōi qdē sciendū q̄ qd sit dysente/
ria: ⁊ q̄ vera: queue ⁊ metaphorica ⁊ quot ipsi mo
di dicis videbit ꝓfici. Dysenteria Vo intestinalis cāt
si qdem a cā exteriori ceu a veneno seu farmaco effre
nitante venenoso ⁊ ex fece q̄nq̄z ⁊ ac salsis ⁊ acutis.
Contingit ēr a cā interiori sicut a melancolia ⁊ pro/
prie adustā ab emissione cancrena i intestinis q̄ disso
lutione discernit san. melancolici ex colera ⁊ phlate
falso ex vehemētia infixionis viscositatis. cā enī era/
dicatur vulnerat ex spatis ruptura. Nono quoqz ve
rapesi. nōnunq̄ cōtingit ex venaꝝ scissura cū sāguis
in eis extiterit nimū. Arteriaꝝ enī ⁊ disrumpātur
san. abundantia. Sunt ⁊ aliq̄ dicētes ēā a colera cō
tingere pituitosa ⁊ eruginosa. Propter hm Vo scien
dū aliquos dixisse dysenteriā deteriorie curatione fo
re cōsurgentē a melancolia colerica eo q̄ ipetum ha
bent ⁊ q̄litatē pnecabilē ⁊ perniciosā. Sed id vt osi/
deratur non valet cum hec breuitate sermonis q̄ me/
lancolia colerica oēs audiat melancolie modos ina
turales. 5. hunc qdem solā exprimens veluti sumo/
riorē magisqz contingentē cuz ceteris colera sit hu.
paratior adustioni sui caliditate ⁊ siccitate ac sūe sub
tilitate. Melancolia vrī melancolica vt ondetur ac i
petuosior ⁊ efferior exstit per hunc modū instura/
litatis melancolie non minus audita. Quidā ēt di/
xerunt illā forte deterioris cure que ex colera causat
prassina ⁊ ꝓprie eruginosa cuz egritudines facte ab
eis sint incurabiles corrumpentes cylosis naturalis
formā specificā ceu venenuz collz tertio. gbus dōm
q̄ si dysenteria causaretur ab istis ⁊ proprie ab erugi
nosa deterioris vt apparet: imo impossibilis foret cu
rationis: non vrī aliquez autenticā reperio scribentē
ex his dysenteriam causari: cum ēt negetur ab hip.
sed bium gnto ab ipsis morbos generari mor enī fo/
ras emittuntur aut corpus corrūpunt: vt bria ofidit
yl. Propter tertiuz quidem sciendum q̄ deterior
curatione est dysenteria illa que ex melancolia dicta
melancolica. vnde apborismorum quarto: Dysente
ria si a colera nigra incepert mortale. Quod ⁊ rōne
firmatur: quia illa peior curatione que hz qualitates
magis efficaces ⁊ nature humane contrarias similli/

zerqz acuiores. Huiusmodi Vo est que a melanco/
lia causatur melācolica. Ebullit enī ⁊ fermentat ter/
ram inducens ampullas vt iuro ebullientia ⁊ acetuz
a qua fugiūt musce ⁊ alia illā non gustantia: nāluz
scdo interiorē tertio: de inge. 14. ⁊ apbo. qrto. Pri
mo qdē prima ponitur duplex ⁊ ipsa: Qm aut fit ex
adustione melancolie nātis grosse vel subtilis: q̄ aūt
ex grossiori difficilius resolui ⁊ a medio relīq. vsi ibi
dem: Ille q̄ magis ē acris ⁊ deterior existit. ipsa ē q̄
gnātur ex adustione subtilioris melancolie. Sed vī
si in ipsius ꝓncipio auxilio ꝓsto fuerit citius medica/
tione recipiet illa. Que Vo sup terrez minus ebulit
tardius perimit: lz ad resecandū ⁊ arrendū ⁊ medica
tionē recipiendā efferens ē magis vt visum dria. 32.
Amplius illa est deterior lanatione q̄ in nullo distat
a cancro ulcerato cū hic fit corrosiuus ilanabilis ēt in
exteriori situ super quē pnit remedia aduenire tangen
do ⁊ pmanere. talis Vo est dysenteria cātā ex felle ni.
apb. 4. Hanc Vo cōsqnē in malitia illa q̄ dicta ē cō
tingere ab emissione i intestinis cancrena ex san. huic
ha. admixto causata. vnde. 9. theor. Sāt be hne spēt
pessime ⁊ mortifere marie si humoris cōtetur seror:
Illā humor adeo lenus ⁊ pniciosus nō nisi ꝓpter cāz
gnātur maximam nām extendentē virtime. qui sit tu
lus ei aduersatur q̄ maxime cuz effectus proportione
tur causes: que igitur ex talibus ha. dysenteria cete/
rio existit deterior curatione. Post hanc vero peior
illa que cōtingit ex adustione colere ru. in melancoli
amqz cōuerse. hec enī fe. est malitie ⁊ velocioris cor
ruptionis q̄z phlegmatica ⁊ sanguinea melancolicis
lz phlegma vehemētioris existit adhesionis colera
iam ente aflatione imminuta: que malitie tardioris sūt
illis ⁊ ipedimenti: verū tñ est suscepibilis curatōnis
melancolia melancolica: hmo pma. Quod qdē osi/
dit minor horum melancoliaꝝ fm ordinē in se malitia
cū ab humore generetur vel minus seuo. Bene
ratū enī aliquā gnātis obtinet nām aut subtilioī q
citius potest educi ex parte ceu qui colere. deinceps
aūt difficilior ex phlegmate falso facta: ea etiam que
ex colera. Vnde apborismoz tertia pronunciat diffi
cillima dysenteria: qm humor colericus sui subtilita
te eritum facit. phlegmaticus aūt sua permanens vi
scositate ac adherentia q̄z amplius vlcerat salsedine
sibi adiuncta. plus nāqz nocumentū est phlegmatis
ex parte viscositatis adherentis q̄z eius oppositū q̄
litatis phlegmatice minus mordentis acute. Sic ita
qz post hanc colerica: post has Vo ordinetur alia ab
humore vtrunqz corrupto generatur melancolico
vt innuitur his: apbor. 6. Quicunqz splenetici a dy
senteria capiuntur ⁊ reliqua. Et spleneticis dysente
ria superueniens bonum cum ipsa fuerit breuis tem
poris moderata. vnde tertio. 16. Cum autem melā
colia non ebulit neqz odorem hz acetosum tunc est
superfluitas melancolica quam expellit natura ⁊ spe
ratur cum ea sanitas quādoqz: deinde que ex vehe/
mentia infixionis alicuius Viscositatis vehemēter
phlegmatice minus mordentis acute intestinus crea
tur: ceu phlegmatis vitrei in viatico. Ad hmōi nāqz
separationē grādis segrit vlceratio cū pelliculā ite
fini educat ⁊ dolorē causet. Quare mordet ipm sup
fluis ꝓcurrētibus ac transeuntibus Ide: bemū vero
que generatur ex sanguine difficilior est curatiōe. quā
tamen rarā fore puto: inēqz exanguis in propria per

manente nā: qr sic forsan dysenteriam magis gnābit
epatica vel eidem confinile. Cum. n. vena scindit i
testinā maligniatur ita vt virulentia velut in solutōe
continui exteriori ꝓtingit: qz modus ulceratōis cāc
tur. Que ūt ex apatis ruptura cātur difficilioris cu/
rationis aut leuioris existet fm quantitez ipsi⁹ etiaz
qz materie malitiā: ⁊ similiter que ex venenosis ⁊ se
cibus generat serosis acutis. Sic igitur apper q̄ de
terior dysenteria est que ex melancholia colarqit me
lancholica: deinde ea que ex colerica phlegmatica ⁊
ꝓsanguinea melancholicis: ⁊ postea que ex phlatica
salsa. post que a colera: deinde que a melancholia: ⁊
ea que ab adherentia viscositatis vehementi: ⁊ tan/
dem sanguinea non adusta: ⁊ que ab apatis aperitu
ra ⁊ alijs fm eoz maiorē cām ⁊ minorem. Sed Sili
vt quod dicitur de colera nigra: ⁊ per Malia. ⁊. A.
ponētes deteriorem forte amplius melancholiā gene
ratez ex adustione colere amare q̄z nigre. In Sriū
qz in eo q̄ colera nigra dicitur sicut intestina irreme
diabile a colera nigra ulcerata difficilter Vo auxilia
bile a flaua colera. hec enim minus deterreno priori
Dicendū q̄ rōne cite impressionis deterius nocumē
tum sit ex melancholica colerica ꝓsiter q̄ a melācho
lia minus grossa: deinde ab illa que facta ē a grosso
ri melancholia: ⁊ demū a sanguinea ⁊ phlegmatica
differenter tamen. Ex parte aūt eradicationis dete
rior tertia q̄z secunda ⁊ prima cum alijs vt indicatur
primo prima. Vel ad inductuz secundo Ba. dicen
dum q̄ non comparatur melancholia vsta melācho
lica ad melancholiā colericaz: verum illa ad colerez
amaraz non ustam. Sed etī. dubitare contingit. Cō
tingit enīz dysenteriam mortalē simpliciter forte si a
colera inceperit nigra. In dmissionibus Vo scribi/
tur q̄ dysenteria causata ex melācholia est mala cro
nica ex cuius egestione terra ebulit ⁊ odor inde odo/
ratur aceti: cuius quidem excoriatio si antiquatur nō
sanatur. Innuitur ergo q̄ in principio si pcito auxi/
lium afferri valeat curari: Dicendū q̄ si dysenteria
inceperit a felle nigro iāqz pesserit intrā vt ulcerēt
intestinuz fm Cōmentatorez vlcere cancrolo: eum
tunc non possibile sanari. Aut dysenteria causat ex
maiori quantitate ⁊ minori similiter malitia Pro
pter quarū vero ad primuz dicendū q̄ dysenteria sā
guinea facta excoriatione: lz euacuatur san. eius ta/
men quantitas est pauca. Si aūt ēt multa ceu in epa
tica euenit aliqua: tunc quidē hec ēt deterioris cu/
rationis. Ad aliud dicit q̄ ille apbo. fm Cōmenta
torē locuz habet in egritudine complexionali: velve
ruz extat cū san. egredieno fuerit q̄multus. Aliud
aūt vt apparuit concedendū. Ad aliud aūt dicendum
q̄ lz vez convincat in ꝓposito egritudines sanguis ⁊
phlegmatis: lz sint salnitiores rōne qualitatis coleri
cis ⁊ melancholicis: sunt tñ deteriores rōne quanti
tatis suffocationes celerius inducentes cuz amplius
abundent in corpore. Ad aliud dicendum q̄ lz colere
unfint ista: non tñ pluribus hā. dysenteriam inducit
sanationis cū inter ceteros humoz sui subtilitate ac
lenitate facilius ex corpore ac alterius possit educi.
Quare vide si penetrat in Sriū pōt illius revellit
ratio persuadet in oppositū adducta. Ad alia duo
dicendū q̄ melancholia hec non hz subam corruptā
⁊ qualitatem deprauatā cum sit naturalis minimeqz
intestinis Sria: lz breuioris animal constituat vtę:

dria. 21. Ad aliud dicendum q̄ dysenteria que sple/
neticos curat non generatur a melancholia sicca: ve
rum ab aliquo humore vtcunqz iam in melancholie
corruptionem mutato vt ostensum. Ad aliud dicit
q̄ bmōi melancholia cū fieri incipiat in naturalis ac gli
nit acredinem: qr cum ipsius vt terrestriate ponde/
rosa vlcus ingerit intestino. Ad aliud etiam per hoc
⁊ prius quid dicendum apparuit.

Differentia. 202.

Hod in dysenteria epatica cōpetant stiptica
monstratur per viaticum ⁊ septimū practice
precipientem in ea stiptica exhiberi non pax
eleuata: vt trocisco de karabe cum rob granatorum
muzoz aqua portulace berberis ⁊ bmōi: ac etiam q̄
spuo san. conferentia. Rursus dysenteria b fluxus
ē quidam: stiptica Vo cum condensent ⁊ impellēt eā
dem compescunt ⁊ maxime vtute curative. Iridez
in ceteris epatis passionibus in quibus non tñ vide/
tur cōpetere vt b stiptica precipiuntur eidem admi/
nistran: apparens de inge. ita vt ⁊ resolutinis natu
ratiuis illius sint admiscenda. vnde primo quarto.
Cum hora fuerit resolutendi epatis epatis ⁊ stomachi
non debes dimittere quin stipticas medicinas bonā
habentes odorem admiscens. Quod sulcitur a mi/
nore. Et sulcitur qz illa competunt que inspissant et
compescunt sanguinem subtilem fluentem ab epate
q̄lis ē san. aque loture carnis similiuz. vnde interi/
orum. 5. Cum videris egestiones vel nouiter occi/
sarum carnium loturis assimilatas certa sit cognitio
passionis epatice. Sed hoc agunt stiptica. Rursus:
cum eductio alicuius nocet: illius retentio consert:
ꝓpter rōez Sueratis cure sed quod educitur b obest
cū sanguis ⁊ spūs euacuentur q̄ vite sunt cā. Pro/
derit igitur eius retentio. In epatica iteqz dysente/
ria ꝓpetunt stiptica. Oppositum tertio lexdecimo.
Adhuc quod epar infirat ac ipm amplius ab eius se/
moueno nā ⁊ mām in id ipsilat ⁊ ꝓdēlat ipsius phlē
bens expiratōem non ꝓsert in bmōi egritudie. talia
Vo sunt stiptica cuz sint fria in gradu tertio. in dietis
vlibus. Et firmatur qz meatus epatis sunt tandem
angustissimi tanq̄z capillares entes villi. Adhuc cū
epar sit velut san. congelatus primo prima: qō ipsū
amplius deniqz ꝓgelat lesionē non parua id cogit ⁊
currere. bmōi Vo stiptica cum frioza sint, pnūciata.
Nō igit i tali morbo ꝓpetūt stiptica vez pos⁹ apiri
ua. Propter hmū qdē sciēdū q̄ vt nomen dsignat
dysenteria ē fluxus cū intestinoz rasura, discissione nā
qz denotat intestinalē. Eti. teron intestinū: vnde ente
ria. i. intestinalis q̄ tripler existit. Vna qdem cuz pin
gendo quedā super intestina existens exterī mīr. Alia q̄
mēbrana superficialis interior ipsoz educitur. Tertio
Vo cū sba abradit intestini: apbo. apparēs. 4. Et b
iuxta rōem vocabuli appellatur dysenteria proprie.
Qm epatica dicta dysenteria metaphora dr̄ ampli⁹
cū rarissime in ea excoriatio intercidat. Et iō interio
rum quinto plures medicoz decepti hanc. i. epati/
cam estimant dysenteriam. Est aūt ipsa sanguinis pa
ri cui nō admiscetur egestio: theorice. 9. Secundus
quoqdā Vo fluxus ventris sāguinolētus absqz inte/
stinoz excoriatōe. Sz qr nō semp neqz in oi dysente
ria epatica sāguis emittitur purus: vez tādē erugi/
nosus ē: aliqn cum excoriatōe consequenti aut ārece
denti dicet quis dysenteriam epaticam fore fluxum

humiditem p intestinum ex parte epatis dñi positione constatū. Humiditas āt que in ipsa emittitur est vel liquor loturis carnū nouiter occisarū assimilat⁹: aut velut sanguinis ser: interior tertio. In ea quoq; in p̄cipio hy cores excernunt sanguinei. Tepore ho p cedenti grossi t sanguinei multū. In vltio ho nigra certissime colera. ga. t haliab. 6. quoq; de accidenti quatuor egestiones ponūtur sanguinea: quarū tres huic ptinent passioni: de quas vna ex abscissione cōtingit aut magnoz alicuius doloz vel exercitij dimissione nonnulla: ex melācolico accidit sanguine lucido quarta quoq; ē sanguis paulati defluēs ab intestinis. Tertio quidē. i4. Plures ꝓpletiu ponūtur manere humiditatū egrediētes ab epate discrificate in ſuba eius quod expellit. t cā illius: Substantia enim q̄ ꝓpellitur inde alia ē chimosa: q̄dā aquosa: hec ab intro: nonnulla colerica: quedā viralēta: septis nigra t nigra vt ser: ac nigra melancolica: nonnulla est feticida t hec pnata fetore: aut sanguis purus q aliq̄ expellitur vomitu: t q̄dā est que in grossū nigrōq; ad uenit circa mortē t est epatis curo. Cause quidē earum expulsionis aliq̄ est apa eruptū aut opilatio sp̄ta vel scissura seu vlcus vel corrosio aut debilitas retentiue seu attractiue vel digestiue. aliq̄ tonsi replectio cā vel dimissio exercitij t additio in cibo t potu.

Ex his quidē vlterius cōdescendendū ad causas egestionū ꝓticularis ꝓtractaz assignatas iuxta doctrinā indicatā ani. Distat aūt inter dysenteriam epaticā t intestinalē q: quod egreditur ab intestinali est pus latine t cum rasura squamosa t dolorosa pungitiua: sed quod in epatica ē sine dolore t est multū t nō cōtinue vex cū interpolatione. Adhuc in ea q intestino rū est pmixtio stercoris cum eo quod egredit. nō sic autē in epatica. Differunt et epatica t stomachalis: q̄n epatica est chilosa equalis in q̄ iez opatus est stomachus: in ea ho que stomachi nequaq̄. Nosce q dysenteria epatica dupliciter accipitur vna qdē cōst ꝓ fluxu cuiuscūq; humiditatis ab. a. ptacte per epar transeuntis diuisa ꝗ stomachalez: aliter ꝓprius ceu maxime pro illo cuius initiū est a sanguine loture carnis simili de quo sermo pncipaliter exit. Que āt diuisitatis gra sunt hmōi tertio regratur. i4. Quinto quoq; interior hmōi passionis indicatur taliter ilcitus. hec passio incipit interdū sine febre: rpe ho procedente corrupto sanguine fm epar. supuenit febris quā medici valde cōtemnunt inerpti ita vt totaliter videatur eis q̄nq; laborans ablq; se. Si āt febricitāt putant pp ieiunū ꝓtingere iā appetitus gra: t ideo cū videant eos interdū vel excernere balneant t negligentius pmittunt dietari. qd āt fit ſtpticū: dra oñdit. i65. quod fm plus diuersificatur t minus vt cōparabilium reliqua. Propter fm vero sciendum q aliqui opantes vehementer stiptica t indifferentes non discernētes in hac exhibent passione. Promouētur q; ad fluxū hunc putant ꝓstringentibus simpliciter curare q̄lia sunt stiptica. Rursus pterpiant in oibus passionibus epar stipticis roborari. hec aūt absolute non valent. tertio videbitur doꝰ. t merito: q̄n plures decipiuntur in hmōi passionis curatione: tū q: de se q̄ difficilis. vñ prac. 7. Epatice dysenteria medela t cura pdifficilis est t p pauci liberātur ab ea: tū pp medicoz inscitiā. Quare subditur: Multi eteni pax cognoscūt epatis debilitatē eiusq; cām. Ait equidē ga. Ꝓ cognouisse quosdā quos dysenteria ierat epatica ex epatis debilitate cōta. t plerunt ex pauca curationis boꝰ notitia. Interdū q̄q; hec passio ex humore accidit acuto effluente ad intestina viceratione illa quā dysenteric curant intestinalis cura: cū epatis egest. puidētia: q̄re laborans pditur inde: Idez quoq; breviarij tertio: qui ꝓpius hodie cōtingere video. Et hāc gdē secum passionē ꝓperi in quibus gallicanis t deinceps affinibus vigere ēpcipue. Aliq̄ēt dysenteria ꝓsequitur epatica ex intestinali cū ꝓtenditur ipsa eo q iteſtinio cōpatiunt meſaraice. ſit eni q̄nq; a meſaraicis huiusmodi passio t his tandē epar quā iperiti negligunt filr credentes eā fore simpliciter intestinalē: Propter tertiū vero sciendū q: dysenteria epatica ſi ꝓtingat ex sanguis repletione tonꝰ: tunc cura ipsius ē p aliā regionē eductio t oiez q sanguinē hñt multiplicare alternatio t eorū oppositis adhesio in q̄ non egeſ niſi modicū ſtipticis vt deriuata mā t educta epar ne deinceps recipiat roboretur. Nō eni vti oz sere ſtipticis t ꝓprie fluxus tpe vt superabundans cōpescatur intus mā t b quidem non est difficilis cure ceu ipropie dicitur ab multū dysenteria. Si āt ex epatis accidat percato aut erit q: debilitatū chilus ad se non possit attrahere ita vt venter remanent ligdus corpusq; demacret cum appetitus debilitatē in cuius gdē curatione competunt calida cum quadā ſtipticitate vt epatis roborēt vigor. Calida gdem quoq; ea iuuant attractioni cū epar ibecillitatum chilū nequeat attrahere vel l eius ſuba ex dominio calidi vel frigidi proportionalis segregatur ſba. Siquidē frigida grossa impillāt t obſtructa epar tunc rōe passionis nullatenus cōpetūt ſtiptica. Vnde tertio. i6. detestans. a. exhibentes ſtiptica inquit: Illud qd̄ cadit de errore in hoc capitulo est vt deinde illi qui hz fluxum ventris opitatiuz medicine constipatiue in opilationem addentes ipsā qs consoltantes vt stringant nam t id ad errorē perducit maximū. Et multotiens infipiens linit epar cū sanguinē ispissantibus coꝰ rigiditate i quo est morte t putrefactionis susceptio: imo cum i casibus hmōi passionis est i meſaraicis t epate opilatio oz itendere in opilationis apertione. Et iam laudauerunt passulas pingues i hoc capitulo itantū vt qdem estimarūt euſtanare fluxum lotium difficilē: quod expertum non fuit ab eo quod dixerunt longuiquū. Quare tertio i4. Passe cōferunt debilitati epatis ita vt pbibeāt solutionē aq̄ carnis similē. Vr autem ostensum pus quod vtiq; mām ipillat t condensat i epate ac ob id putrefactionem parat frigiditate addita robur ipsius destruens: dysenterie non confert epatice: sed hic talia sunt ſtiptica cum simile icitatum ad furiam simili coniungatur. Non itaq; ſtipticatio huic pnemt passioni: gratia tamen ptis regrentis ſtipticantis: epar manq; t stomachus vt eorum robur custodiatur pro ceteris laborantes egent semper ſtipticis vigorari vt edocent pteriguta. Qui siquidem calorio dominio in epate materia fabtilis domuetur calida ceu sanguis subtilis loture carnis similis qui tandem in fecem solet eruginosam converti sic opus est frigidis cōtemperate malū complexionē epatis calidum remittentibus t ſtipticis mensurate vt epar vigorēt t sanguis inspissetur subtilis: non tū adeo ſtipantibus vt qd̄ delapsū iam prohibeatur descendere. nā retentū

excoriationē causaret t putrefactionē: itaq; hec ꝓpetūt pre ceteris amplius ſtiptica: q: t rōne gris t passionis: qd̄ septimo firmat practi. Cū epatis medicꝰ cognouerit passionē ipsi curare oz ꝓsoluentibus: t bis q ipsius malū ꝓpiorem euertūt: t deinceps incipiat vti eis que sanguinē icarcerāt: vt inde huius passionis amputent incōmodo: q̄lis fuit lactuca terra figillata t cipriua cū reliqs. sic igit indicatōe sumpta sp ē ſtipticandū apte a dispōne iterdū ita: q̄nq; vero alii Mis quoq; poteris cognitis egōnibus epaticis reliquas curare premisſus. Et ad sumā huius egritudis curā scribāt auctores succinctā tāq; in ipsius ꝓsidentes pax salute. Nosce quoq; q corpus plectoricum ante dia opus eductione: ne mā retineatur aut alterātibus agitate in q̄ subtilis labat per amplꝰ qdā vero modernoz in hac ꝓcipiūt passione tenuē non ē dicētū exhibendā. Cuius gdem ꝓnum iudicat. A. igens In inceptōe assellationis epatice plurimū est vt non approximet pani: q: epar non recipit ipm: imo rectius ē vt fit ꝓtentus q̄ sanich in die bis aut ter. Adhuc dieta nō tenuis laborē causat in epate: nām citā distrahit in morbi regimie: t fortassis di robur capiant Mutis inspicere. Propter quartū ho ad pmā dōm q ſtiptica ꝓcipiūtur dari post epatis ꝓsolutionē t pzaue cōplexionis alterationē cū humiditas q̄ fabricat ab epate fuerit subtilis aquosa: vt ipsis con denset t retineat: nō āt cū fuerit frida grossa ipillatur. Ad ofditur cū ab haliab. dē post vti bis q̄ sigui nē ic carcerant. vñ ipsius cura nō est vsis vsqueq;oq; Ad aliud dōm q in hac passione nō solus: t si fit ex fluxus egetur ꝓstrictōe: imo ēt uptōe nō parū magis educatur. vñ tertia sexdecima Hip. dixit q vomitus pbibetur vomitu t fluxus fluxu: q̄n ſtiptica ēt cum pferant in pfiti: nocent tñ cū non expedūt in futuro: t per talia non ꝓficitur cura. Curātu nāq; debēt ēē per se t pmanētia t nō per accidens t trāsmutabilia i53. Ad ꝓfirmationē filr apparet. ꝓcessum nāq; vtē dum ſtipticis epate proboroto ac ēt passionis gra cū humiditas fuerit subtilis ꝓfluens. Ad aliud gdē qd dōm apparuit: concessū. n. iam gra ptis vt epatis sp ꝓpetere vtāq; ſtiptica: non aūt passionis rōne. Ad aliud dōm q eius quod educitur retentio cōfert niſi id quod retinetur fit tale ad cuius gdem cōsequā acutus t mordicatio, ꝓpter quas intendatur: t fluxus tunc potius aperiendum q̄ angustandum. Ad ea ēt que alterius ptis quid dōm vlsum: q̄n cuz mā fride fuerit grossa impillata non egetur ſtipticis saltē ē passionis gra. Ad aliud dōm q epar ē sanguis cōgelatus. i. inspissatus non gdem a frō verum ab isoratius vtente qualitatibus t maxime caliditate vti strumento. Differentia .205.

Dod ileō ex ſtranguria febrio non curet sup uenīēs oñditur per Cōmen. detestantē aphoris. fertre se. per totū neq; hipocraticū pticē tem: cuius gdem series. Quibuscuq; ex ſtranguria yleos iunaicitur in septē pereunt diebus nisi febre ip peruenienie multū fluxit vrine. Rursus. Nō mem bra debilitat principalia digestum corrumpit t spūs iflāmat: yleon nō sanat. Hmōi ho ē febrio cum fit morbus vlsi ceteris ifesthoz. 8. de inge. Est nāq; abūdantia calidi extrinsei per oē corporis anime diffusa. Palin. Qficūq; nocumētum adiungit nocumento nō ꝓficitur vex magis incitat ad furiam. Cum. n. si male adunatur simili: velut ignis efficit in igne: simile nāq; fili occurrēs furiam tendit. Id āt ꝓtingit cū febris morbo seuior alij copulatur morbo. Et. Si ileyleon currat ia erit ex humoribus ꝓsurgēs frio vel scofis cū scm ex calidis ceu apostemate āpline iflammaret t lederet: ſz cum ileon cāro et mā frigida vlcosa non est febrio. vñ in viatico: yleos q de humoribꝰ frio neq; tumore hz neq; extensione neq; se. ceu qui ex apate accidit calido. Itaq; yleon ex ſtranguria cū tum se. non sanat supeuienīēs. In oppositū aphorismus pinducipo. vñ tertio. 16. tngt Hip. Cum accidit ex distillatōe vrine yleos moritur ille cuius ē in septimo nisi accidat ei febris t curat cū ea iudoz plurimus. Ih vero illius. Qui hz difficultatem vrine t aduenit ei post ipsam tensinon moritur in septimo vt si accidat febris t puocorionem plurimam faciet. Ecce q̄dissute dupliciteq; introducit aphorismos sicut consueuit vt semper exorte fmones aliozꝰ iducere. Vel alludit vltimo Ba. voleti vesicam cōprimere longaonē t non yliaca intestina. Adhuc sicut si hz febris supeuienīē ipsimo vel tetano q de humoribus frio viscosis occurrēs: ita supeuienīē yleo ipse ex eisdem ꝓstructo: ſz ea illam curat. vñ aphoris. 4. A. ipsimo vel tetano habito febris supeuienīē soluit egritudinē. Et falcitur: q̄n epilepsia multotiēs solutur ꝓpter se. de taleras habēs eos t ꝓprie que sūt longe. Igitur yleos factus ꝓpter strangurīā se. tollit supeuienīēs. Propter primū gdem sciendum q strangurie est pus t sepissime mictura aphoris. 6. A. vero est cum vrina guttatim mittit t velocit exeat quod acumine seu adustione aut defectione vesice accidit ꝓtentine. Defectio quoque aduenit ex apōte vel vulnere aut impagmentis cōplone seu de grossa vē rositate. Dissuria ho ē cum burina t angustia: neq; sine magno dolore actōrm suam cōplet vesica. quid aūt sit se. dria monstrauit. 87. Est aūt yleos dolor intestinoz ꝓhibens stercus exire ab inferiori parte cogēo aliq̄ ipm vomere in viatico. vnde Cōmē. aphoris. 6. In yleo i serius nulla egrediuntur: t si acutiori clystere construatur nisi tñ patiens iuuatur: Pauitus gdem: ē acutissima passio dolore plena qua miserabili pereūt morte stercus per os reiciētes circa finē. 6. vero theo. Que yleos vocatur passio t interpretatur veratio dolor ē grauis accidēs intestis: Cuius in diuisionibus ē expō: dūc miserere maxime tamen cū ex apate cōtingit calido Hes. ēdit. n. abeleo quod grece miserere: ex quo yleos. vñ tertio sexdecis. In gt Hip. Cū accurrit in colica qua deus tuear vomitus t sigultus t cōmixtio rōnis t spasmus: tūc totum illud est significatio mala. Sūt āt tres passiones vlr coasimiles: fiūt. n. ex mā sepe cōsimili et in loco eodem cōi cum dolore simili: particuliter vero differentem peramplius t minus. Est enim strophus tortio seu colerica t yleos. cum enim mā brevis fuerit inducitur tortio: iuxta illud in tegni. Tortio ho in ventre que pretis est in colicam. Ipsa quoq; fmveritatem accidit in intestinis grossis vt colon a quo derivatur et bis que ipsum sequūtur et est strophus difficilior valde yleos vero, ppt e in intestinis generatur gracilibus: quādoq; tamē yleos colica ē in quibusdam locis: vehemēter. n. ē fletis illis: tertio. 16. q fm Basipontū ē passio acuta sub angusto tpe. vñ in viatico. Vniversaliter morbꝰ ipse pessimus ē ac mor

talis aliqñ in die scōa interficiens: ⁊ interdū i tertia: ⁊ raro fanat. a. tñ plus qs accidit yleos est in septio qui vt morbus epidimialis ⁊ pregiosus. vñ idez Et ipse vadit de quibusdā ad quosdā pmutatōe que fit i aere pestilentioso: ⁊ de terra ad terrā permutatione egritudinū venientū. Ipsa quidē pluribꝰ contingit de causis. Item aut ex apate calido in intestis habitibus causato: vel ex bōore phlegmatico grosso viscoso: seu ab opilatione causata ex limo: siue stercore sicco: quo intestinū obtorquet vel ex stipbacio ruptura cum intestinū semotū labit in osseū: aut ex cibozum iopia: vel letiser medicamis porrectōe: theo. 6. Fit etiā ex a. ppter potū aque frigide non fm ipsius necessitatē cum eo quod accidit ex causis cunctis gbus ⁊ colica

Propter scōm vero sciendum q̄ cōmen. simpliciter damnat atemissum apbor. tū qm̄ ex stranguria nō possit yleos cōsurgere: tum ēt qr se. supeniens illi non curat: sed intendit pamplimo. Primo equidem qm̄ multos dicit se vidisse ꝛpe suo ex strāguria i morte peruenisse: quoꝝ vesica videbatur plena extensa ⁊ dolorosa: ⁊ tñ nullus ita patiens yleon incurrebat. Rursus. Ia magis vt debere ex apate matricis contingere cū ipsa vsqz ad diafrāma ascendat quo intestina debuit amplius cōprimere: sed ex eo yleos nō fit pallin: Si vesica esset apata solā rectū cōprimeret intestinū ⁊ non subtile in quo yleon dictū est fieri. Con. Conclude igit ex stranguria yleon causari mime. vñ ge sortassis per yleon colicā etendit vt rectum. Quod āt scōo non possit yleos febre inuari nitū ostendere. qm̄ is cātur ppter apostema vesice. F. febris āt superueniens ipsū non curat: verū potius malitiā eius augmentat. Adhuc febris non curat quēcunqz morbū nisi de frigiditate morbus fuerit siue sola siue cū bōoribus phlegmaticis vel ventositate grossa ⁊ inflatiua ex quibus non constat yleos: verū potius ex apate. Nō igitur febris superueniens ipsum curat. ami. Vo bip. tenens apboxismū ait gal. causam ignorauisse: qm̄ yleos phlegmaticus ⁊ ventosus iuuatur cū febre. Sed quis sortasse obuius ga. eius tollet argūta dicens mime q̄ inducta valere. Ad primuz quidē dōm qm̄ tñ ga. nō vidit suo ꝛpe ⁊ regione yleon ex stranguria causatuz aliqs: tñ vlnus. vñ illud. 193. Expertuz quidem id in pluribus bozis de hoc pōt euoiri: ceu febriū iquit primo: Ego nondū manifeste vidi quintanā: neqz aliuz quandā vlterius a quartana. ppter quod. a. 4. pma fere ga. impugnans ait hip. Certificauit Fmonem in inuentione febriū septane ⁊ nonane: ⁊ retulit iuz mihi fidelis quidā se fecisse nonā. Quinam vero multotiens vidimus. Non enī oz vt negētur egritudines quas non ꝓtingit in ꝛpe quodaz ⁊ regione quadā: qr hoc genus non cōprehendit p multitudine. similiter interioꝝ. 6. In quodam loco arabie vt aiunt vocata traguntia sunt neruosa quidē labricis i colore ⁊ grossitudine similia: quod equidē dicētes vidisse multos audiui. Non considerans vero ipse non habeo cognitionē neqz de generatione neqz suba eoꝝ certissime Hec autē passio alexandrinis. 7. vena vocatur cisilis q̄rto vero tertia vena medeni: qr in hac abōdat cinitate. vñ subdit ga. dixit q̄ non fuit cōprehensuz ex esse illius aliquid manifestū super quod fit inuitēduz qm̄ ipse non vidit eam oio. Ipseqz scriptoz semel in quadā cōspectu monisli. Bocthū etiam non reperio ab arabicis cōtex expressum cū tūpud italos sit cō/

manifestū apbor. ⁊. 14. de ingenio iracundi. Ad aliud dōm q̄ non dz fieri yleos ita ex apate matricis vt ex stranguria passione vesice: qr ipsa ⁊ matrix in viris vehementiozem hz connexionē ⁊ ertiozem colligationē cū intestinis q̄ matrix. hec enī debilit alligatur ⁊ laxe quod ofdit ipsius descensus ⁊ ascensus circa ꝛte brū conuersio. Et ideo ꝛbus regius ꝓpellit ipsam versus ventris musculosa cum ascendit ad diaphrāme intestina cōprimens passionem causet in eis. Ad aliud dōm q̄ ꝛz vesica intestinū rectū imediatius cōprimet cōitate tñ quadam reliqus valet cōprimere. Nam societas seu cōitas quā passio vno cōpatit alteri multiplex existit: vel qr natura sunt ꝓximi inter quos aliqua ꝓximant infra sicut cerebꝝ ⁊ stomachꝰ Ppter cōmunitatē neruoz inter ea: ⁊ matrix ⁊ māme venarū ꝓximitate. vel qr vnum est via alterius ceu in guana cruris apati: aut quia sunt vicina situ vt cerebrum ⁊ pulmo: vel qr vnū radix ⁊ ꝓncipium actōnis alterius velut diaphragma pulmonis i neris attractione: seu qm̄ vnum seruit alteri vt nerui cerebro: aut qr tertio associatur alij sicut cerebꝝ renibꝰ eo q̄ vnū quodqz associatur epati ⁊ ventri: ꝓmo scōs ⁊ tertio ꝓmat: quo quidē modo vesica iliacis associatur metlite recto intestino. Aut dōm bmōi societatē cōpassionis fore ppter materiei eruberantiā vesice causatam vt ex puenitio ad intestina minuta yleon iducat: intra illuz apboxiū. 7. Quibuscunqz epar aqua ꝓpletuz momentū erupit: bis venter aqua implet ⁊ mutatur. vesice quoqz orificiū angustius est illo quod matricis. Ad aliud quod pluadet febrē yleon supeniēte non iuuare vex efficere: dicet aduersarius q̄ gaq. sonniens potuit yleon ex apate calido consurgere: cū inquit dico apā calidū seu burū illud facere nec credo hanc constipationē fieri ex bumoribus grossis viscosis cum tamen oēs ipsius imitatores ex eis firment iliacā contingere passionē. qd aūt maxime excitauit ga. que talū ꝓferre fuit qr apboximi vt fastus experientiā non precepit. Circa qdē predicta dubitare contingit qr dicū p ga. matricē vsqz ad diaphrā cōscendere. cū oppositum interioꝝ apparet ita. 6. Mātrix neqz diafrāma neqz ad aliquē alia locā deuenet ꝓnion enim vsqz ad ventrez retrelli apparet. Dōm q̄ matrix non euenit vsqz ad istas ptes apprehensione velut aiel mora: sed magis vere instinctu quodā seu clementie diuina. Reptedat enī predicto serro plate fere matricē ⁊ alij putantes aiel existere filiozuz ꝓ creationis concupiscitiam. Aut dōm q̄ ga. non intendit q̄ matrix corpaliter absolute ꝓtingat ad diafrāma vsqz sed mediate vel porētis ac ñ dicit ipsa multū ascendit cuz ligamenta eius sint tara dissolata cōpatione vesice pmanentis imobilis fere vel morte ligiosi. Ba. volens oifariā sic obtinere quecūqz potuit cōprehendit sicut alia nonpauca ibidē inducta calūniam vt visū pati valētia non modicā. Propter tertiū Vo sciendum duo q̄ ga. visus est negare. pmus quidem qm̄ ex stranguria pōt yleos cōsurgere aut materie exberantie vt tactū deductōne ex vesica in subtilia intestina grā cōitatis ⁊ ipulsionis nāe de mēbro nobiliori ⁊ sensibiliori ad quod nō tale. Ad ostēdit intestinoꝝ stropbus vel tortio cū aliquis vrinam venerationē uel alio cogitur retinere. 6. de accidēti mām uero hanc maxime recipiunt gracilia intestina ꝛuz sensibiliora passibiliora minusqz tecta defensiuo

fit grossis ceu ofidit extremitas virge mor dolorosior passione scā vesice: tū qm̄ primo lenitiuo ppingore: tū ēt qr minus viscositate ⁊ pinguedine obducta velid q̄ accidere dicet: qr vesica plena ente via eā ab ipsa qātū pōt auertit nū illam versus intestina dirigēs verēs ne ad intestinū puenēs rectū vesicā ꝓpellione dolorosiorē reddat. qre illuz ponis in intestinis cogit manere gracilibus quo dicet mō dzia ꝓfiti colicā ex vlceribus ⁊ pustulis gnāri. yleos iuqz pōt ex stranguria causari. Fo quidem qm̄ oīs cura ꝓcit ꝓtio: ꝓ febris ē multa ꝓplexio calida ⁊ ficca yleon Vo positum ē ex humiditate frida ꝓblegmatica ⁊ ventosa cōtingere: vñ aphoris. 6. Cōstipatio sine grossicies vē tosa ⁊ inflatiua vel cōplexionis intpantia frida curāt febre: liquefacit. n. ⁊ dissoluit mām constipatiōis generatiuā ventositatis malāqz ad ꝛpamentuz cōplexionem. Palin: Ibidē bonum ēt dici bumores grossos crudos viscosos ⁊ frigidos creare bmōi morbuz ⁊ eū cū se. ac vrine purgatione curari. Habāt morbus fm reliquos yleos existit q̄uis id non sentiat Bal. Et iō dixit. A. ipsius cām in hoc ignorasse. itaqz qs yleos pōt febre supeniēte cātus ex stranguria curari: ⁊ marie cuz vrine aut sedoris fluxerit multitudo.

Propter quartū Vo ad primū dōm q̄ iā appuit. Non. n. Bal. concessus est vsquequaqz. Ad aliud dōm q̄ maius est inuamētū quod aliqs consequitur ex materiei ylei dissolutione p se. q̄ ipsius nocumētum ab eo q̄ febris ceu ipsa spasmo aut retano superueniēs ex repletōe dicto eiusdez curatiuu. Ad aliud qd dōm notum existit. lz. n. febris per se vlr noceat: p accidens tamē inquantū mām frigidā ⁊ ventosam calefacit ⁊ dissoluit ꝓfert pamplimo. Euz. n. morbꝰ occurrens alteri sup eius fundak mā ipsam coaptans ⁊ in melius adducens non lesionē sed iuuamentum opatur. cū aūt oppositum iteruenit necesse fit q̄mxime velut i hydropisi cū febre ac in emorboica cum pleuresi euenit passione. Ad aliud dōz q̄ febris mor cuidam subuenit morbo vt yleo ex apate cāto. Alia vero demū vt ei q̄ ex humoribus crudis cāto ceu que spasmo ex repletōe occurrit: hinc vero febris supeniit vel citatōe quadā nāe aut igenio seu arte vt quod nocens expellatur. Neqz intelligendū vnq̄ yleo ex fria cā febriez non adesse vex p pax relatōe ipsius ex apate calido facti. hoz tñ primū vr sensisse Ba. ex sti mās febrē tm̄ apati vesice associari calido vel q̄ non fit febris neqz cū accidentibus sevis adeo ceu q̄ facta fuerit ex apate calido. Differentia. 204.

Nod narcotica nō competūt in colica oñdit qm̄ cura est per ꝓtium abscisio morbi vel cāe hūc aūt nō abscindūt stupefactiua vex potꝰ adaugent cum eoꝝ frictate primā inducūt quantitatē eaqz ipsoꝝ simul subē colice māz iograssent ⁊ impinguent ⁊ intestina implēt pamplime. Adhuc vt vlnus fit rōcinari i egritudo eget curatione: colica Vo ē egritudo, ipsa quoqz curatur aut melius complexionem alterando aut euacuando. Ab his en m cure ingenium simpliciter est sumendū. Nullz aūt boz narcotica operantur: ꝗ opposituz magis. virtutem nanqz ꝓsternūt cum ipsa calidū permanent quod eius ostēdit actus motu explicitus a calido cātus ac fi semp. Mēbꝝ ēt ob hoc ineptum mortificatione reddit ad boz receptionem per quem hz eē ⁊ operari. Quod aūt complexionem quācunqz insellicitent ⁊ aut praue alterando vel euacuationem prohibendo apparuit. Rursus. Quod dolorem inducit non cuz petit in colica: sed torporifica dolorem causant ppter cuius sedationem qs dicet ea sorte administrata: qm̄ complexionem mor frigiditate coarctant. ⁊ solutionem imparis causant cū māz in partez impellant ⁊ aggregēt soluendo eandē. hec autez duo cās ponunt dolorem. Eti. Accidens sequtur morbuz vt umbra corpus: ea vero non pōt nisi corporis remouēri ablatione. Nō igitur sedari poterit stupefactiuis dolor accidēs fi nō eius subiectum vt morbus sua fi bēat tollatur causis Adhuc torporifica conferūt in colica ppter qd nō administrantur in principio cuz Vtus fit robusta: ⁊ i peracutis passionibus eadem die ac boza fm veteres fit medicandū aliqn nanqz detestationem incurrimus Erasistrati nante imperito assimilati q̄in sortibus egritudinibus debilibus in principio vtebat remedijs. 154. In colica itaqz nō competūt stupefactiua. Oppositum vero bmōi cōitas ꝓsiteur medicantiū. Amp. quod Vtutē gesere facit ⁊ sedat accidentia cōpetit in colica cū bmōi nām vehemēter impugnent. talia vero vt declarabitur sunt narcotica. Eti. Quod malā ꝓplexionem alterat ⁊ subam materie ingrossat confert ⁊ marie cū calida fuerit ⁊ subtilis. ꝗ talis ē que colice cū ex humoribꝰ fiat calidis interdū. Rursus. Cum hec ex ventositate fiat que calido cātur submisso ex frigido destruetur sorti ceu indicat hyems. Nam ꝛtibus ventositas gnātur ꝓtatis nō calidis neqz friis valde: metbau. appens. 1. bmōi āt sunt narcotica. Propter que ꝓferūt in colice narcotica curatōe. Propter primā Vo sciēduz q̄ narcoticū ē medicamē doloris sedatiuū cuius nā cū frictate vehemēter ē frigida. Ipsa. n. ad sinē tert ꝗ gradus elevatur ⁊ ad quartū marie. bmōi āt quedā ē fm plex vt opiū pre ceteris stupefactiuū qs succus ē fm A. papaueris egyptiaci. Et vlr papauer vtrūqz amplius nigr tñ fulgamus mādragoza psolatz mus et faba dcā inuersa. Reliqū vero ē compositū vt silo nisū. i. amicabile diaspermatbon trigona siue trocisci gbus nomē iponūt ternarij: tyriaca noua vt vsqz ad sex mensēs. Apollonia greca ⁊ serefiata fine babylonica aures alexandrina reges rubea trociscata: ⁊ bu iusmōi plurima quoꝝ bonuz est id quod construit ex croco cassialignea ⁊ opio eq̄liter: tertio primū. Optimū āt electuariū scriptum. 90. Nosce quoqz q̄ illa q̄ sūt simplicia sunt deteriora cōpositis. Ideoqz componūtur cū alijs vt eoꝝ malitia remittatur ⁊ audacia plura. n. ex ipsis timētur nocumēta cum sint vite oia ꝓtis ꝓgelantia mortificantia ⁊ precipue nuda, ppter quod opus sit ipsa corrigere p artem ipsorū societate remouēdo nocumētū: qd triplici fit de cā. Prio vt eoꝝ tollat ꝓgellatio mortificatiua qd castoreū piper ⁊ crocus operantur. Sunt. n. narcotica ꝓtriaca castoreum ⁊ piper carmināt et resoluūt magis. croc' vero sedat et maturat: virtutē cum B cordis fortādo fo vt virtus cum mēbris ꝓfortetur et spūs reparet q̄ cordial a stomatica operam vt crocus spica ozimū zedoaria: ⁊ que huiusmodi. Tertio vt stipticitas ⁊ astrictio materie reumatizantis inducantur. Dolor enim exacuit reuma in tegni ⁊ febrem: id āt sacietis sūt mirrha mastix olibanū ⁊ sandaraca. Adhuc antiquiora sūt eligenda eo q̄ debiliora existunt cum tēpore vt caliditate admixtorum sibi frigiditas sopiat

l 3 minus fit actiua. emp. cū sint adeo vite nāe Zria si
pōt excusari nō sunt ppinanda. si vero nō cū timore
ac cautela id agendū. vñ melius ē q̄ administretur i
odoribus ēt vngūtis vel emplastris q̄ i eis assumā
tur nisi fortasse oculis pp eorum sensibilitatē ac dis
sonitatē quā expertūt. 131. Edātur nāq̄ ide marie: q̄
dā vero bis appositis minus vt dentes ēt min⁹ ledāt
clysterizata vel suppositā q̄ transglutita cuz modis
nō cōferunt pmis. Oz ē q̄ dentur si fieri pōt in sero
ante somnū: qr ipm inducendo dolorē sedant. Inci
pistur ēt a debilibus ad fortiora pueniēdo paulatim
p oculis incēptū possibile hōdo illud quarte pmi. Si
necesse fuerit stuporē inducere nō trāsēdas tale q̄le
ē papauer: qm cū stupore suo est domesticū: cauendū
qz est ne dentur sup cibuz neqz corpore repleto: sz eo
tā digesto ē eātō: neqz ēt sit eorū exhibitio ptinua sz
i nōpolata valde: cū ad malū deducat sine: vt ad ceci
tatē magis ē surditatē circa talia ptes: ē tādē vsq̄ ad
stuporē ē mortē: sinqz ipsorū cū vino calido exhibitio
celeri⁹ eni in actū pducuntur. Sz circa pdicta du
bitare ptingit: qr dictū est opiū sore vehementissime
stupefaciens adeo vt potio eius fit quātitas lēticule
magne. Venenū nāq̄ hmōi est inficiens ꝓgelando
ē calidū extinguēdo inatū: fo fa: ē quarto sexta. sed
in pribus egypti vtuntur eo modo quolibet ē q̄titā
te oi ita q̄ i codimentis oleū ide cōstrūcdo. Nō igit
vt stupefacere intēdūm. Dōm q̄ fortassis alijs est papa
ueris modus hic ē ille. Aut certius fm alerā. pbl.
Dissoluendū q̄ sicut vinū egyptiū est frm cum tū re
gio sit calida: ē scotie calidū fre entis co q̄ calidū cō
tinentis aduenīēs in Egypto rarificans terre poros
calidū eralat vt ceribus terre mditum: calido associa
tum forinseco: apborisi. apparens. i. ita vt vites nu
triatur ffo: in Scotia vero poti terre pmanente fri
giditate obstructi vt eius non valeat calidū expirare
q̄re vites nutrite calido vinū calidū reddūt ē forte q̄
Aborisi⁹ est iacnire. vñ terra ꝓate lapidosa calidior
est alis fertilior: ac digerēs qd meli⁹ fert. Capilli. n.
pbibent calidū terre ac humidū eralat. Plāte quo
qz marie mutantur fm terre diuersitatē vt boleum
ofidit. 21. dria. Vinuz ē caules i palyfi p ipue: ita ē
de papauere vt dōz in egypto: ē i locis sibi similib⁹
orto: ac in bis q̄ circa polos: neqz ēt opiuz fieri ex se
mine papaueris vt ipm comeditur: sed ex lacte quod
colligitur ex capitibus papaueris viridib⁹ ita: Ma
ne nāq̄ postq̄ sol rorez deficcauerit fiant fissure in
capite papaueris subtilis cum cultro non profunde
q̄ transfigatur corter: sed tm superficietenus: deinde
gūmi seu lac qd egreditur sine cōpressione abradat ē
collige fo ac tertio donec aliquid egreditur aggre
gator. Rursus Dubitatur qr dictū narcotica cōposi
ta maligniora pe ipue nouit constructa vt tyriaca ex
opio qd recipit stuporē vt cunq̄ inducat: ē sanguine
sputū cōpescat. vñ. 5. de ige. Dora dormiendi tyria
cā quatuor mensū tribus: qm cū nouitate esset vicina
virtutē habuit opi. q̄re somnū inducit bu. fluctes de
ficcat ē alimentū ingrossat. Quare neqz venenuz ex
pellit neqz: alia que caliditatis egit quod non vt cuz
calidi⁹ tas fit fortior qualitas frigiditate. S milit plu
ra recipit calidiora valde q̄ fra. Calidū ēt corpis me
lius dz qd calidū indurere ad actū q̄ frigidum cum
secū ꝓportionem habeat. Ad quod dōm q̄ opiuz p
pter plurima primitus suzans actum suum inducit;
qm vehementioris ē frigiditatis q̄ aliqd calidoz cū
mālionē gradū fuit fere infinite. iij. ē. 12. de ipso
ēt grādis insequitur quātitas ē marie i descriptione
ipsi⁹ radicali andromachi. Est ē salse panchymeris
ē vnitiorie virtutis vt virtutē magis coadunet suz
ceteris sibi nō ꝓsilientibus in gradu ipsiusqz frigidi
tas vehementer oi nāe nuncial inimica. Ē aliūs ēiā
corpis poros aperiūt ipsm ad amplius patiendū pre
paratis. Oppouunt ēt frigidicati opi, vt inde pugni
tius excitet in actū: tandē Ro calidius vicit cū dein
ceps calā in vnā ꝓcurrit nāz. Dis itaqz deductis cū
dubitatōe p cōcratoz pausare poterit curiosus. Est āt
colica egritudo intestini colon vehement dolorosa i
que opilatione, phibet eius qd fm nātm exitus: sunt
āt intestina mēbra ceteris corpis longiora duplici cō
fita tunica tunatini ē supfluitatis ꝓtentiua susceptiua
q̄ sex qdem extant nūero ex posterarum fine duode
nū ad quantitatē duodecim digitoz longū. Jeiunū
ī dicū q̄ i mortuio a alīū vacuū reperit: subtile iuo
latuz fine yleon: in qbus trib⁹ ꝓtinetur qd alimenti
magis tunatinū ē monoculū cecū seu orbū ī pur cō
tinens feculentū: deide colō ē vltio bastale rectū fine
longaon dcm cū vltimū sicteris appellat: in qbus fi
gulit trib⁹ qd stercoroso simplicius ꝓtinet. quod āt i
colica dolor fit imēsus de semet testatus ē ga. ipsum
patiens: interioz. 2. sentiēs se quasi terebro pforari
existimabat tū calculū pati. Opilatio āt prescripta ex
multis ꝓsurgit vt. 103. appuit causis. Aut ppt opa
ex calida mā maxime āt ex humore frigido vt pblate
fm anaxago. vitro nominato: qd pluries euenit: aut
ex humore calido acuto: aut ex ventositate vel descē
su intestinoz in osseū modo quocunq̄: aut excoria
tione qua nā abbortet quod ꝓtentū p intestina emi
tere seu ꝓpter vermes: aut ex stercore duro quod ad
hesit intestino: quod multis accidit modis tegni cuz
bali. tertio sextadecima. Ex bis āt apparet q̄ exitus
ei⁹ quod fm nātm impedīt. Propter fm āt scien
dum q̄ aliq̄ pp inducta saturū timentes ide piculuz
euitarūt narcotica: quod fulciūt eo q̄ Serapio Ra
sis in diuisionib⁹ cū zoar nō vt ea tāgere. Sed qd ō
hoc ꝓfir apparebit cū eo q̄ neqz preinducti auctores
illa euitant oio: sed potius fmonis breuitate hmōi ta
cet prius ea i antidotis supplendo posteri⁹. Pro
pter tertiū sciendū q̄ ipresentiarū idicatio curationis
sumit a rebus nātibus non nātibus ē preter nātm: vt
tactū sepius. a primis qdem vt a virtute cum ei⁹ an
neris q̄ fortis erit aut debilis seu media: a tertijs Ro
vt a cā cū suo affectu ē accīte. Ipsa nāq̄ qnqz est fra
ē aliqn cāla: vt accīs: aliqn est pnitiosum virtutē oi
fariā deijciens vt dolor: interdū Ro mime iter q̄ me
diū est inuenire. a reb⁹ non nātib⁹ qz media istarū me
diocriter iudicādū. Si quidē Ptus fuerit fortis ē me
teria fra dolorqz puus vt possit pati non ē sup narco
ticā presumendū cū alīs ceu alterativis anodis ē cū
tiuis cura valeat perfici. Dolorem nāq̄ sedantis sūt
triplicis vt materiā ē antia: que cā est ipsius aut ma
lam ꝓplexionem alterantia ceu calida mēsurate in p
mo gradu: sic ꝓplerio corpis fm bebēgues se. spūs
demulcentia: ē quasi inebrianīa: sic camomilla ane
tum semen lini ē c. Vel sensum a membro removen
tia velut que ō tractantur narcotica: aut virt⁹ē vtcū
qz debilis causa calida dolor fortis: ē tūc expedit tū
dē super no narcotica pumere. in medijs autē medio

criter agendū. Nā illud de quo medicū amplius so
licitari oz ē Ro ꝓtus ē precipue si fuerit debilis: pro qr
ta. q̄ si bfiores fuerit acuti subtiles tūc narcotica qz
fortia bebetāt: calorē refrigerāt vehemēter ac ignos
sunt ꝓbz ꝓterūt qdē multū parz nocētia ē iō audēdā
tūc ꝓsidēriuz sup ea. Cū aūt fuerit frigidi grossi vel
pbla vitreā: aut vētositas crudā nocumētuz ide icur
rit grāde cū fantasiato inuamēto solū. In postez eni
vehemētior dolor ifurget cā eius narcocitatis adau
cta: ē iō sup ea cū cautela maris ē necessitate pfumē
dā. ij. n. q̄ multū iferat illis nocumētū: fortassis si
lud poterit corrigi ꝓfir: vñ de inge. ij. soluari hoiem
mor peligendū nocumēto qd postea segū. melius nā
qz fit vni pticule nocere q̄ ifirmū piclitari dimittere
q̄ q̄. n. vñ cura pficiat p cāe abscisionē: instādā tñ
magis ad illud qd amplius nātm infestatē ers prius i
furgit in cātm q̄ magis urget: vñ prio qrta. Si accīs
supauerit egritudinē tūc ei curā adhibem⁹ ē egritudi
nē nō ꝓsiderabim⁹: sicut in colica dem⁹ stupefaciētia
vt dolorē remouear vehemētia: ij ea colice nocum
ta faciāt. Scōs. n. die vel tertia dolor ifurgit mole
stior ēt ēcipue cū mā ei⁹ fuerit frida: verūtā ipsa non
tñ dolorem iculit vt calida fit mortificatiua magis.
Qua Ro dolor sedat bozz: altera ē euacua: ne itera
tione narcotici crebra ifirmū in mortē deducas. Est
igit pcuratio pallitiua appens q̄lia que lepra cōfir
mate sup quā hic audēt deceptores ordē pcurrētes
ceu q dolores artericos curabat ciconie appositōe
vinētia: alius Ro cerusa ē aceto. Qd aūt iuxta pre
fata narcoticis opus fit vti qñqz monstrat: qm duo
rū pranoz p eligendū qd minus topi. 3. vt mercuz
pfectio plone salutis gra. ij torpoficia vti aliqn fit
min⁹ timorosuz q̄ ipsa negligere cū morte ipsius ꝓti
gat effugere qñz. Ē pe nāq̄ itermedio virtutis que
licit ē ꝓsortat. pōt ē cā doloris iterim digeri ē eātari.
Ēti. illud ꝓpetit qd remouet illud Ro ē pternit.
ij hu⁹ est torpoficū sus bozz: frangit. n. dolorē pre
ceteris virtutis deijciatiuū. Adhuc ceu sacramētuz
Ba. synthomatib⁹ resistere bonū: ē precipue virtu
tē mor ac vehemēter, pternēnbus. de quoz nume
ro dolor extat ifigue. Sibi āt resistūt narcotica sensū
destrūdo i quo dolor fūdat. Est nāq̄ ipsius passio.
Itaqz narcotica expetūt i casu ē tpe cuz modestia tñ
vt nocumēto pferat inuamēta qd itendit ois curās.
cū difficillimoz fit inuenire aliqd auxilioz qd nihil no
cēs ꝓferat q̄ plurime. ii. ō ige. Qd āt dcm i colica ē
illaca ī tel ligendū ē sibi filibus ac vtr ō torpoficorū
administratōe. Que aūt ex ventositate ꝓtingit seua et
longior, ꝓpter assiduā eius gnātionem: in q̄ timēda
sūt nō pax narcotica cū spm ingrossent ē mēbra con
densent vt nō possit resolutio fieri. Propē qrtuz
vero ad pmū dōm q̄ curatio vera cāe pficit abscissio
ne nō āt vt visuz appēs mēdosa plistiua vt hmōi pla
rima. Ad aliud dōm q̄ narcotica pueniēter admini
strata nō destrūūt Ro ē simplr: ij magis saluāt vt i
postez resurgent: fm qd tñ presentialiter debilitādo
Eligēdā ē ēt vt vna ps ifelicitet, ꝓpter totius salutē
vt ꝓcessuz dudū. neqz ꝓpto ē bōz nocet calidus ij
potius innat: sed ē āt frigidus qd supportat inuamē
ti cōtingētis ide plusione. Ad aliud dōm stupefacie
tis dolorē ē riqz iferre: si subiectū ꝓceptiuū ipsius vt
sensus pmanēt: ij is tollit: ē iō dolor sedat a q̄cunq̄z
cōtingat cā. Ad aliud filr dōm q̄ accidēs nō solū le
gtur morbū ij ēt nātm. Non. n. possibile fieri sanita
tē vel egritudinez curētibus vita de sensu ē sensato.
Dicit āt morbū imitari: qz ab eo vt imediatius cāri:
aut sicut fantastice tollit accidens sic ē morbus. Ad
aliud vt apparuit dōm q̄ corpus initio ē repletū: vir
tus ēt fortis: ē sperat continue ō dolore. filr p alia ō
dictu sedatōe: bis. n. entib⁹ nō decet stuporē inducere
q̄tum ēt que alteri⁹ ptis vincant apparuit arguta.

Quesite circa vias vrine. Dia. 105.

Dod diuretica nō cōpetat egritudinib⁹ via
rū vrine ofidit qm ea educant mās ad vias
vrine ifirmas. p pres aūt lesas nō dz ductio
fieri imo potius ad oppositū trahendū. vñ pmo q̄rta
Contingit cā mēbr a quo expellitur est ipsuz mēbrū
per qd ē eāo facienda: ij est in ipso egritudo vel aut
recēs, ꝓpter quā ē timor de cursu humoz super ipm
ipsi igitur ad aliud quod fit melius fūt transponendi
Quare. ij. de inge. nequaq̄ neqz cū fm anū vel ali
quā, primoz pticulaz principiū phlois fiat ventrez
mouebis quēadmodū neqz fi fm vesicā vel pudendū
aut renes diuretica pbarmaca: transglutite inde
bis. neqz mulieri fm matricē vel pudendū mēstrua
mouebis: ij que ad longissima sp in Zinz euulsionē
facies. Amp. cū pficiatur Zrietate curatio: hitqz pas
sionē adducēs in pte inferiori: curabit p ea que ad fa
ciora deducāt vt vomitū. vnde. 3. 18. Domit⁹ ē me
lius quo renū vlcera curant ē eo q̄ mūdificat ē cāat:
ē p hoc qd attrahit humores ad Zrium prio renum:
Rursus qd materiā educit ad locū patientē opilatio
ne ad augēs ac ipsam resolutione subtili indurans et
petrificās simulqz cāns dolorem inde reumatis sti
mulatione non conferet in morbis viaz vrine: quare
vtr in nullis. talia Ro sunt vritica cum sint vehemē
ter calida ē ficca acuta. simplicīā quinto. ē practi. 3.
Palin aut cōferūt: qz similia vel Zria. nō qdem pprio
qz tūc agerent mime cum ois actio pficiat Zrietate.
60. que āt talia nō, pfunt cū suo priuent fine: neqz fo
qz Zria sunt adinuicē corruptiua. vñ de disputantis in
eāli. O ia iterimuntur ē corrūpant a Zria. Itaqz in
passionibus viaz vrine non conferūt diuretica. In
oppositum sunt auctores iubētes non raro in hmōi
egritudinibus eoz transglutienem. Rursus apbo.
pma: qua oz agere vndecūqz marie, repit natura hac
agere. Et iō preceptuz quarte. Bracites ē facile uo
mentes purgare superius: oppositos uero inferius
ij in hmōi passionibus natura repit per ptem iferio
rem cum sit ex, ppingonbus eāo. Ē n. eudez quarta
sup diaphragma dolores surfum farmacia indigere
signāt. Quicūqz Ro inferius deorsum, puocatio āt
urine similis est uentris pbarmacie. ij hmōi dolorez
ē passiones sunt infra diaphragma. Amp. qd educit
mām ex uijs urine illas mundificās conferi eisdem.
hmōi uero fūt diuretica. Cōfert igitur uiarum urine
passionibus. Propter primū qdē sciendū q̄ diu-
reticū fine uriticum. i. urinariū est medicamen cali
dum ē siccū acutū sanguinis subtilitatuz subtilis a
grossiori discretiuum ipsius qd tenui⁹ in urine uas
euacuatiuuz sicut semen apū feniculi acorus ē hmōi
Mā medicinaz quedā sūt calefacientes temperate ē
non deficātes ut que lactis fūt generatiue duplicis
eni sunt lac generatiuum ut calida et hūida multā ma
teriā sanguis ipsius, pcreātia ē calida ē ficca liden
tis sanguinem et subtilisti. a ut hic motus in lac con

uertatur materiā spermatis minorādo. Alie Ho cale
faciūt magis deficētes mēsurate sicut mēstruoꝝ p
uo catine Ho plus istis calefaciūt ꝛ deficēt cū icisio
ne sorti lapidis frāgitur. Si āt adhuc āplius calidi
tate pucipāt ꝛ siccitate ,puocatiue sūt vrine. Alō enī
q̄ lapidis edero sūt calide ꝛ ficce vt iste: qm̄ ita lapi
dē egregarēt ꝛ grossarēt ꝛ idurarēt. farmacoꝝ guto
ꝛ iō ī glosa. nonus refellit almāsoris ex hoc gu. fmo
ne. Dz enī vritica calida sore ac ficca: vt vias aperi
ant: humores subtiliēt: ꝛ renes calefaciāt: vt eoꝝ vi
gorē attractio. Sz dubitare fit circa pdicta positū.
ni vritica medicamē cōplurie calm ꝛ fic. acutū existe
re cū quedā frigida ꝛ bu. multū ponāt nō pax cōiter
diuretica ceu q̄tuor aut qnq; dicta scia ꝓis frigida:
Dōm dupliciter: aut q̄ vritica ,ppe calida ꝛ siccum.
Vnde baliab. medicamina vere vrinā ,puocātia ca
lida esse ꝛ acuta fimul oz. Quare bevenguesso: pro
nocantia vrinas sūt oia q̄ calefaciūt ꝛ exiccāt: quoꝝ
ēt plurima sūt acuta. Et ita medicamē notificatum
diuretica: vel cōiter ꝛ tūc frigidoꝝ quedā hoꝝ vriti
ca eo q̄ hēant aliquā humiditatē subtile aperitiuam
pfit vicunq; diuretica notari: ceu ,ppie medicina so
lutiua ē attractiua tm: fm qd Ho tres relique magis
Aut dōm q̄ vritica inq̄tū talia sunt calida ꝛ ficca ni
hilominus q̄tū ad aliud pōt l eis altera cōplexio am
plius attēdi: ceu oē amaꝝ inq̄tū bo est calidū: q̄ pp
ꝛ opīū vt fit calidū ꝛ fi frigidus indicet: dria. 145. Et
qm̄ in corticib⁹ bmōi seminū minus abundat frigidi
tas ꝛ humiditas q̄ ī medullis facte sunt eis aperiti
ue āplius. Distant ēt bmōi diuretica in magis ꝛ mi
nus esse calida vel frigida. Est āt ad pñs triplex eoꝝ
cōsentia: vel rōe alterationis fm q̄ ipsa alterando
,ppius alterāt q̄litatibus: aut eductionis ,put mām
ex vias euacuant vrine. aut ex pte deductionis eo q̄
medicinas deportēt ad passionis locū: velut crocus
ad cor patiēs defert: ita vt in morbis eius admistret
ēt calido. ibi. Aut sorte ēt q̄rto ablationis cuius dez
gra. Quid āt fit morb⁹ dria vsū. 72. Est āt duplex:
simplex vt mala cōplexio sine mā ꝛ cum ea prius cō
positio i q̄tuor diuis naturis: solutio continuitatis
multis fm diuersa noia ꝛ tpa occurrēs pribus: ꝛ cō
posita vt apa. vie vero vrine sūt ptes deseruiētes ip
sius eductioni: vt vene arterie emulgētes: renes po
ri vrinales: vesica ei⁹: musculus: ꝛ virga i viris. be
nāq; ptes ordinate sunt a nā vt suplinitas vrinalis
ex corpe educat musculis in id operātibus ventris.
Quid āt fit vrina ꝛ quot ipsius cāe vsū. 89. Nosce
quoq; q̄ vie vrine aut sūt vehemēter debilitate aut
mime. Propter fm Ho sciendū q̄ fm Thessalū
ī different pcipiuntur admistrari diuretica i passioni
bus viaꝝ vrine cū indicatio fm eū solum attendatur
vsus a di pōe sumpta: ꝛ nō pticularis a mēbro ꝛ alijs
Quare is qdē nō merito sciam medicine addisci i sex
,ptrebatur mēsibus: imo ,p ēt āplius min⁹ in sex ver
sibus ꝛ q̄multis deridet ptibus de ige. Methodic⁹
em hic seu ,ppius amethodicus vsus solus ꝓiderās
nihil de pticularibus i gbus extat experientia ꝛ me
dicine adipiscī terminus ptractabat. Alij Ho ꝛ cōi
ter opantes indifferenter pcipiant diuretica trāsgū
tiri eo q̄ sibi videantur materiā in vias abundare
vrine ꝛ p eisdē tanq̄ per ptē ,pptā. quoꝝ defectus ter
tio videbitur dōoꝝ. Propter tertiū Ho sciendez
q̄ si passio fuerit hic sine humoris vitio diuretica eisdē
conferunt rōe alterationis ꝛ deductionis. prius qdē
q̄ modus curationis sup Zietatē fundatur: ꝛ varie
cū coccessuz sit diuretica different cōplexione varia
re: ꝛ si ,ppius calida sint ꝛ ficca. Ex pte Ho deduc
tionis eo q̄ medicinas factas deportet ad locū: non
āt eductionis cū careat plappositis passio materia sint
q̄z bmōi vie non dissolute oino. Si āt cum humoris
vitio prius fit cōplexio: aut corpus fit plectoricū vel
carbochimicū tunc qdē prius cāandum vel purgan
dum ex diuerso cuz pticularem eductionē opus fiat
vlcm precedere. Et deinde si locus tolerat diureti
cis interdā vtendus vel neutrū pdictoꝝ existit: ꝛ ita
mor si po tolerat diureticandū. nā cuz eductio acta
fuerit vlis vt pfecti⁹ educet lesiuū expedit p patien
tē ptē educere. Quare tūc vritica pferre pnt triplici
ꝓri modo pretacta cum mā egeat alterati: ne cōple
xionis rōe deportatione medicinaꝝ materiez ad lo
cum ac euacuatione: si āt fuerit prius cōpositio ꝛ p
ptie in receptinis opilatio vt humoralis lapides vel
carnosa eductione peccantis humoris diureticādus
si mēbrum patit tpate tñ ne materia fluat amplius in
ptem obstructionē inducēs: ꝛ ne ipsa ꝛ maxie si fue
rit calidior cum quadā viscositate ,uertatur in lapi
dē. vñ in fractura lapidis ,pbibita sunt vehement cu
lesaciēs. minuunt ēt ex ,primo vsu diuretica cor
nū excrescentiā: ꝛ humectāt ac leniunt ꝛ ,ppū que
frigida ꝛ humida mēbroꝝ siccitatē ex qua opilatio cō
surgit attenuatoria Si Ho fuerit passio i superficie ceu
scabies aliqua ꝓ serunt corpe pdispositio vritica saltē
ablationis gra vt demum ꝓsequatur ꝓsolidantia sti
ptica. Morbus siquidē in his quātitatis perparum
numeri aut positionis mime poterit vriticis curari:
Quod si fuerit solutio ,continuitatis aut erit plaga re
cens per quā sanguis educit cōtinue sicut i ruptura
emulgentiū ꝛ bmōi ꝛ tunc ad oppositum trahendum
nullatenus diuretica exhibēdo cū sanguinē vt dcm sū
tiliēt: ꝛ fluere pamplius cogāt nisi sortassis ipse deti
nere ēt ceu euenit in trūbis. q̄ granitate dignoscit
ꝛ vrine retētione. Et si adhuc pp ipsarū solutōz vtē
dū vriticis lenioribus cū stipticis q̄ fine timeē sortio
ribus. si āt fuerit solutio ,continuitatis antiq̄ vt vlcus
corpe pdispositio eductione q̄ī oppositū q̄ si fuerit le
ue opandū cū diureticis remissioribus vt semē kekin
gi alterꝝ bmōi mūdificātib⁹ ꝛ abstergētib⁹: deide sti
dicātic⁹ ꝓsolidātib⁹ vbi nō expediunt diuretica nisi
sortassis deductōis gra. si āt malignū fuerit vlc⁹ eget
sortioribus vt abstergat q̄ grossius ꝛ famosi⁹ i eo con
capilloueneris ,preos ꝛ farinbotobi: demū Ho icar
natis ꝛ ꝓsolidatiuis serapio ꝛ. a. q̄ si fuerit egritu
do ꝓposita sicut apa corpe ꝛ ,pmit⁹ idigēte educēdo
q̄ peccat: deide mā ente digesta maturādū: non aut
vriticādū nisi q̄ī fuerit maturata vt diureticis rūpat
apa: ꝛ sanies educat ad,cr. ꝛ cauēdū ne fortiora sunt
bmōi vritica: ne nimis ,pnocent mām plurimā mor
deūcēdo in eius vias ita vt cōstipatio generet: ac
ne sanie inspissent indurent petrificent. propter q̄ ī
talibus optima medicinarum est cassia fistula. semp
equidem in his suppositio viarum vrine vigore ꝓstā
te aliquo. Et nosce q̄ oz diuretica exhibere longe ab
alimēti assumptione. non enī ante ipsam parā neq;
cū ipsa vel postea confestim. Ipsum. n. indigestuz in
vias educere mor vrine: ficq; causa fieret maior a
nocumēti. Et iō percōt cōtus practicātes diuretica

epul admiscentes. oz. n. per horas ante ipsum suscī
pe ceu si vētris subductiua. vñ Almā. 1. Poliā: q̄
prima subductioni pferāt vētris post oblatōem ipsoꝝ
sup bibere dulce vinū ꝛ iterrumpe aliquod tpe ꝛ nō
prāndere post ipsum: ꝛ hoc qdem cōe in memoria ha
beāt olum q̄ laxanē vētre. Multo igit ampli⁹ in vri
ticis differendū alimētū cū vias vrine citius ea petāt
ventris mollitiuis. Sz Z. i4. de inge. Cū in remib⁹
fuerit lapidosa constō mor cum orinelle dare cappa
res in principio esce quousq; transeat quod grauc.
Dōm q̄ huius diuretica non dz eē tante quantitatis
ꝛ virtutis vt cibū indigestū educat ceu non est. Vel
dōm dare cappares rc. i. q̄ sumatur ieiunio eo ante
aliud omne nō tñ q̄ mor sequatur illud. Estimāda ēt
sunt diuretica ꝛ maxie in vrine ardore imēfioi. dicē
do enī ad locuz infirmū magis mingere cogūt ꝛ ita i
ducūt dolorem ampliorē. Si itaq; breuiter de vni
uersitori huius quēsito tractatum. Propter q̄rtū
vero ad primū dōm vt apparuit q̄ qn̄ ptes sūt ve
hemēter lese nō dz fieri eductio per eas. vñ. A. dōz
q̄ aut loqtur in huius ,pterto vel cum ,pterto vel cuz
mā fuerit multa indigesta. ,hus. n. minorānda ē et di
gerenda. Et fit apper qd dōm Ba. qm̄ sermo eius
ēt in spate existit nondū maturato. Ad aliud dōz q̄
quādo mā vrinę peccat ducēda est in opposita. cum
aut minorata fuerit eadem poterit parte cūari i tegni
nisi ea fuerit imbecillata oio. Neq;z. A. oiseriam ne
gat diuretica in vicerum renum curatione ꝛ si vomi
tum pamplius laudet. Ad aliud quid dōm apparu
it q: cum bmōi accidunt apata non competāt vrinis
Sic. n. ,pputur corpus ꝛ administrantur diuretica
talia ne pretacta vt monstratū ptingant accidentia.
Ad aliud dōm q̄ vritica possunt conferre nō. n. sūt
oio filia neq; penitus Zta sed media cum cōtent cū
vias vrine in mā: ꝛ ,ppius differant formis. talis nā
q; sunt acriua ꝛ passiua: dria. 60. Ad ea ēt que alteri
us ptis qd dōm visum ēt declaratum. n. est que vri
ticorum ꝛ qn̄ ꝛ qāo concedant edocti. Ad aliud dōz
q̄ vnde repit natura inde oz ducere si regio fuerit cō
uenienę qualis non est vt visum sepe. Quare oz fm
Ba. ibidem reuellere ac ad contraria transmutare.
Ad aliud dicendum q̄ Hipp. considerauit raptum
materie maxime horum si tamen ,ps fit oio lesa trās
mutanda erit in alium locum. Ad aliud ēt quid dōz
apparuit. Sic enim practicandum nisi aliquod pra
uum comingeret vt ostensum synthoma. Quesi
ta circa articulos vt pedes. Differentia. 206.

Hod in podagra sanguinea exiti i pede dex
tro phlomandā fit ex manu sinistra ꝛ in sini
stro ex dextra monstratur: qm̄ Rasis in divi
sionibus. Si podagra fuerit in pede dextro phlebo
toma ex sinistra manu. si vero in sinistro ex dextra vñ
de tunctaris idez. Si dolor in pede sinistro debem⁹
minuere ex manu dextra. eZio de vena basilica vel
de gbusdam ramis eius: ꝛ non debes ire ad alias ve
nam. Quare Auenzoar indigne cephalicam iubz sci
di venā. Et firmat: qm̄ Rasis in Almā. ꝛ divisioni
bus in elephantia precipit partis opposite basilicam
phlebotomari. Adhuc Dorinpontus ,strues pas
sionum ex serie Ba. ,epla ad Blauconem Alexā
drum Paali Theodori Prisciani sit. Si podagra
fuerit calida ꝛ vnius pedis dolor fuerit magnus cuz
humore ꝛ rubore viribus ꝛ etate permittentib⁹ phle
botometur de brachio ptis sane. Sana Ho ps est il
la que Zdictorie opponit infirme ceu dextri ad sini
stra manū ꝛ sinistri ad dextram. Rursus. Serapio i
egritudine podagre phlomamur ex tactura opposita
pedi infirmo. hec aut non est pedis sz manus cuz i eo
pcipiatur saltem mor fieri phlomia aut nequaq̄ cuz
attraheret magis q̄ euaret. Oppositū Ho ,ppria in
ter Zdictoria reservatur cū ois tandem reducatur ad
illā ꝛ simplr ,pletum in potiori audiendā fit eius esse
3. r. a. sed dextri pedis ad sinistrum ꝛ eZ est oppositō
velut ,ptradictionis. Adhuc cura contrario simplici
ter ,pficitur. Itaq; magis maxime: eo q: si simpli
citer ad simpliciter: ꝛ magis ad magis: maxie ad ma
xime dialecticoꝝ. 2. vnde tertio. 12. Si podagra fue
rit sanguinea. aut cum dñio san. opz vt administres
phlebotomiā ex pte contraria. Maior aut contrarie
tas extat ēt supernus ꝛ dextra fimul ad sinistram ea q̄
tñ superiorie ꝛ inferiorie. hoc vero iteruenit cū exn
te podagra in dextro pede phlebotomet ex manu si
nistra ꝛ in sinistro ex dextra. Non autē si in dextro ex
dextra vel in sinistro ex sinistra. Palin. ꝛ corpus fu
erit plectoricum non solum debetur eño siue attra
ctio vex ēt derivatio seu extractio per ,ppinquiora.
cū aut ente podagra in dextro pedum phlebotomet
mor ex dextra ac in sinistro ex sinistra sic secundario
non poterit intercidere cū phlebotomia ex eadez pte
sciatice aut sapbene mām exagitaret pamplius. Ita
q̄z podagrizante pedū dextro ,petit phlebotomia ex
manu sinistro ꝛ sinistra ex dextra. In oppositum:
Almā. 9. Æger si dolet in dextro pede ex dextra ma
nu ꝛ si in sinistra ex sinistro est phlebotomandū. Ad
hac. ij. de inge. Manu qdem mala habēte crura in
cidemus vel scarificabimus: altero vero crure patiē
te reliquū. vnde primo q̄rta. Et non oz vt in duas di
ametros ,plongationē facias sed in vnam tm̄ q̄ fit di
ameter magis longinqua. vnde si mā fuerit in supre
ma ptis dextre nō est trahenda ad infimū sinistre imo
ad ifimum ipsius dextre: qō amplius necessariorz exi
stit. Cuius qdem iteruenit oppositū cū ex dextra ma
nu phlebotomatur podagrizāte pede sinistro aut ex
sinistra dextro cū diameter duplex intercidat. puta ei⁹
que supino ad inferius ꝛ dextri ad sinistrum. Quare
Almā. Si ,epa est in manu dextra attrahitur sanguis
ad manū sinistram ꝛ ,extra: ꝛ si est in pede dextro tra
he sanguinē inferius ex latere qō est in directo ipsius
Palin: ars imitat nām: spontaneus aut fluxus ne
ris dextre laudat in epatis apate. In eo aut q̄ splene
ticus sinistre. Oppositum autē vitupatur dria. 194.
Rursus eāonem expedit fieri p ptem aptiorē eidem
talis Ho ē dextri q̄ dextrā ꝛ sinistri per sinistrā: cum
cōitas seu ,puenientia fit itensior dextri ad dextrū ꝛ si
nistri ad sinistrū q̄ ecōtra. Itaq; phlebotomādus de
manu dextra podagrizante pede dextro ꝛ ex sinistra
sinistro. Propter primū qdez sciendū q̄ podagra
iuxta vriticā est dolor calcanei ꝛ plante pedis cū di
stensione nervi ꝛ pulsatione sui ex ,pruis nascēs hu
moribus ad calcaneū descendentibus. Hec aut pas
sio denoiatōez suscipit a pedevelut cirogra. cir. i. ma
nus denotat ꝛ pleuresis et pleura costa. Egritudies
quoq; sibi multipli⁹ dicāt noia dria. 99. b⁹ et passioīs
et vlr dolorū iūcturarū ē ,ꝓiderare cāz suciētē patiētē
ac instralem. agēte Ho duplicē vniuersalē preceden
tem et que taliū vt est regimen praua in sex rebus

necessarijs ⁊ ꝓprie in vino forti ꝓbtili inebriãti ⁊ cõi
tu ⁊ retẗio eũonis consuete ac cotarri ⁊ colice cura
tio itestinis vigoratis qõ supfluũ iactẗ i extrẗa ⁊ q tu
liũ ⁊ ꝑticulare magis ꝑstem. Et hec duplex cõple
xio aut mã. ꝑma gdẽ sicut totius nã vel ꝓtis ꝑncipa
lis ⁊ q̃drupler seu octuplex simplex vel cõpositus ca
lida ⁊ frigida ⁊c. mã gdẽ sicut sanguis singularis aut
ꝑblatus: colericus vel melic⁹: aut ꝑbla singulare vel
multitudo bũoris crudi. ⁊ b aut singularis vel cõpo
situs ex ꝑblate ⁊ colera: san. aliqd ex gnẽ colere com
mixta vẗositate. plurimũ tñ euẗit b⁹ passio a ꝑblate
cũ colera. nã ⁊ cclera sui acumine mordicãte nãm cũ
spiritib⁹ ⁊ bu. currere incitat ⁊ viã parat. Pblegma
vero sui gravitate ⁊ lubricitate descẽdit in q̃ a colera ꝑ
parater deiẗ a crudo bũore: deiceps a sanguie: ⁊ de
inde a colera ⁊ mlia raro. Rasis ⁊ tertio. 22. Cũ q̃
dem patientẗ dico mẗbrũ suscipiẗs ꝓp debilitatẗ vel
cõplexionẗ malã ꝑpressam ⁊ maxie frigidã aut ꝓpter
prauã cõstructionẗ ab initio vel ꝓte acqsite. Instru
le figdẽ velut meatuũ aptio nã vel accẗte ad qõ mo
tus superfluus ⁊ ꝓprie post comestionẗ vacuitas: ra
ritas: balneus strictura calciamẗti. ⁊ b⁹ accedentius
opank non pax. aptiores ãt vt passiones ꝑcurrãt inn
cturax sunt egritudinibus ꝓplexi cronicis ⁊ cõuale
scẗtes ⁊ ꝓprie quoq; cura fuit blãdiẗ accidẗtius se
datius qs vera ⁊ cũatiua. Aptiora etiã ꝓ gnãtionis
sunt ver ꝓp bu. motus ⁊ autumnus eorũ malitiã idige
stione cãntur. nã podagrica ⁊ mane acu vere ⁊ autum
no monẗur vt ad multus apbozis. 6. Dolor quoq;
multiplicat i iuncturis qr sunt plurimi laboris aliis
corpis ꝑtibus. vñ attrahũt calefacte: cũ ⁊ nãlẗ super
fluitates adeas dcmãdenẗ ꝑblatice bũectatõis grã.
Sunt ⁊ vacue suscipiẗtes de leni qõ fluit ꝓplexionis
qr debilis ⁊ fridẗ ac a fonte remotiores vite. Est ẗt
cũ b⁹i passio bereditat in scie. Et nosce q̃ ser extant
duie loci penes q̃s ꝑblõmia regulat puta superi⁹ ⁊ i
ferius: ãt ⁊ retro. vextra ⁊ finistra: q̃ aliquã inicidũt
simplices: nonnũq̃s vero cõpositẗ ceu due aut tres si
expediret i vna obfuerunt ꝑblõmia due q̃ vt si pa
riente pede dextro minus ex manu finistra ⁊ e⁹. tres
ãt non sic ꝓcidunt fortasse. Propẗ fm quidẗ scic
dũ q̃ aliq simplicẗ ꝓtulerunt q̃ podagrizante pede
dextro ꝑblõmandũ fozet ex manuus finistra: finistra
vero ex dextra. alẗi vero bis oppositi q̃ pede dextro pa
riente minuẗdũ ex manu ꝓtis ei⁹: finistro vero ex fini
stra quoq; vtriq; fulciebãtur cũ alijs ex ꝓcib⁹ idu
ctoq;. Sz simplicis coq; fmonis defectus ex dõmus
mõstrabit ꝓnr. Id ꝓpter tertiũ vero sciendũ q̃ b⁹
veritas apparet non pax ex rõcinatis dzis. i97. nam
corp⁹ aut est plectonicũ fortis vtutis ⁊ ipsi⁹ egritu
do in ꝑncipio ꝑncipiãte ⁊ ita ꝑblõmandũ est ex loco
Didctorio: ⁊ nõ tñ Dzio. Plectonia. n. eget attractõ
ne cum eũone ad longinq̃: vtutẗ etiã plus debilitat
in longinq̃ eductõe q̃re magis que pedis q̃s q̃ man⁹
ibecillitat ꝑblõmia. ꝑmo q̃rta. Cũ ⁊ mã ãplius fluit
oz in longingora deducere qõ in ꝑncipio accidit pas
sionis. Et firmat ꝑ simile: qm̃ i diuisionib⁹ ⁊ almãt
in sciatica ⁊ caliditate ꝑcipiẗ ꝑblõmia basilice la
teris illius ⁊ i apate testiculi calido ꝑblõmiã basilice
ex apãtis latere. Adhuc mã nõ solũ qm̃ eget extra
ctione vex ipsa ⁊ attractione q̃ penes lõginq̃s diuer
situẗ attendit. in q̃ gdẽ nõ soluz expectat prima san
guinis eductio: vex ẗt secũdario q̃ cõueniẗius celebra

tur ex basilica ꝑtis infirme cũ ex ea q̃ sane antecesse
rit minutio. Si vero corp⁹ nõ fuerit plectonicũ nec vi
tus ingẽs nec morbus mitiãs: tũc non Didctorie ve
rũ Dzie ꝑblõmandũ puta q̃ podagrizante dextro fini
stra m: muẗda ⁊ ecõtrario vex qr san. q̃ pax suqabũ
dat in b⁹i passione cũ potius se. san. aut apoplexiam
vel scissurã verne seu suffocationẗ induceret q̃ rarissi
me ꝑblõmandũ extat Didctorie: cũ ẗt bmõi passio fz
minus fiat ex san. idigesto in diuisionib⁹ qõ ⁊ mrient
ꝓre oppositis mõ deducta. Propẗ qdẽ quartum
⁊ si apparet: ad ꝑmã dõm q̃ fmo ille Rasis aut est
falsus. nã in plurib⁹ libroz repẗ si est ex pede dextro
ꝑblõmeẗ ex manu dextra: si in finistro ex finistra. Et
cõcordat almã. sermo i argutis ꝓscriptus. Sũt ãt
aliqui libroz non qõ vites continentes vt si passio
est in pede dextro ꝑblõmetur in manu finistra: ⁊ si ẗ
in pede finistro ex manu dextra. Vel dõm q̃ si fmo
verus extat ꝓeinductus suo audiendus est suppoſi
tus modo. Ad aliud qõ de iuncturis adducẗ dõm
q̃ pluriũ continẗt: ⁊ dices appositus puta si dolor
fuerit i finistro pede debem⁹ minuere de finistra ma
nu. Cõfirmatio. aut interiuntur tãq̃s nõ similis exist
cum ex maori q̃plurimũ plenitudie accidat elephã
tis q̃s iuncturax passio. Ad aliud dõm q̃ gariponto
apparuit ex iductis in tertio ꝓmissoz quid dõm. i
casu eni ⁊ si rarissime põt tñ veritatẗ continere. Ad
aliud dõm q̃ ad verificatur in casu ceu ꝓtectũ q̃ fle
botomia ꝑficiatur contradictorie vel qõ oppositũ
fm medicus accepit ꝓ cõrario iuxta cano. curatiuũ
per contcerium assignatum. Ad aliud quid dõm per
hoc visum. Adhuc non sp cura perficitur contrario
imediate: vex etiã aliquo simili differentia. i53. Cu
ra etiz non ꝑficitur solũ contrarietate vex magis vi
tutis cõstãtia. Ad aliud quid dõm apparuit. Aut fz
zoar scõ aretur de cephalica aut ex basilica i ꝓte seoz
sum a ꝓnoi vel ex eius ramoz aliquo. Ad ea que al
terius ꝑtis sum ad primum quid dicendum apparuit
Ad scõm dõm q̃ sermo ille verificatur quando corꝑ
pus non fuerit plectonicum olo cum ividem scribat
materiei euacuatio ⁊ ipsius de suo loco ad locuz era
dicatio fine fiat attractice que, ad longinq̃s diuersita
tem aut ad ꝓpinquã dignioz barum existat cum i coꝑ
pore nullo modo est alicuius materie repletio. Sz
id quis refert tñ. ſ. dignior ⁊c. ad euacuationem di
uersitatis, ꝓpinque aut alius cum in corꝑore stoma
chi videlicet nullo modo ⁊ reliqua. Quare dicendũ
contradictoriam euacuationem q̃s rarissime fiendã:
cum huis repletionem hic minime aut rarissime fit
dictum contingere. Ad aliud dicendum q̃ ls aro si
nature sequela: non tamen vt semper differentia oſi
sum. i64. Ad aliud dõm q̃ non oz semper dextre ad
dextram aut finistre ad finistram fieri euacuationem
eo q̃ intensior fit cõitas vel conuenientia: quoniam
tunc omnifariam per eandem fozet euacuandum p
tem proportione interueniente maiori. vnde pui
sum expetitur q̃s magis cum fiat consturus ⁊ cõspi
ratio per eandemenam pozum totius in totum na
turalium tertia. Quesita circa manualem actuz.

Differentia.207.

Vod non oẽ vlc⁹ egeat exiccatione oñditur
Quare Rasis in cõtinẗtis. i5. Oẽ vlcus dz
exiccari ꝑter illud quod fit ex contusione ⁊
distensione in carne quod oportet humectari ⁊ cale

fieri vt putrida in eo velociter fiat mã. vñ q̃ro q̃rtũ.
O ia vlcera idigent exiccatõe quadã ꝑter kã ex cõ
tusione lacertoz ⁊ ipsoz ꝓtitõe. Ista nãq; indigent
in primis vt mollificẗur ⁊ humectẗur. Adhuc q̃ro
de ige. Fm Vip. O ẗ vulnus nõ oz bullescẗri ergo ali
qõ vlc⁹ oz humẗari. q̃ vlc⁹ realiter ẗ vuln⁹: nõ enim
ꝓpta ipm verius addit nisi qd plus vt putrefactões
In greco quoq; scrib ilẗ vt appebit eleos. Itidẗ vlc⁹
q̃ multũ eget ẗcuiatõe ꝓsolidatõe ⁊ cicatrizatõe. b
ãt ꝑ iuscationẗ ꝓficiẗur. iuscatio vero cãtur ab hu
mido: vt fo ẗ ge. ⁊ coi. ⁊ metha. ꝓpz. 4. Amplius i
vlcere nõ ẗ pus carnis depditio quã regnãre oz cuꝑ
curatio ꝓtẗ ad id in quo pus extrix deducat: ſz caro
gnãtur primis a nã ꝑ frictẗ ⁊ humiditatẗ fo de ge.
aliam igitur ⁊ fm artẗ ꝑ bmõi ꝓstituẗ cãtili⁹ extet
pedisseq̃. Eti. si fiat vlc⁹ in corꝑe sicco ⁊ ꝓte siccũ cũ
ois cura ꝑficiatur Dzio bũectabiẗ nõ modicũ. Et fir
mabiẗ cũ gs. n. patiẗ pracies seu scissura calcaneozũ
in vngas dictas ex mala ꝓplone fria ⁊ sicca velut acci
dit in gelu opus fit calefactõe ⁊ multo humectatõne
nõ ãt exicatõe. Itaq; vlcus eget minus ꝓsolidatõe
q̃libet. In oppositũ. 5. de inge. exprimẗtũ testat
⁊ rõe firmat: qm̃ vna in curãdis vlceribus ẗ intentio
vz desiccare. vñ primũ q̃rta. Intẗtio in medicãdo vl
cera ẗ exiccatio. Adhuc in vlcere ẗ debilitas ꝓtis ei⁹
⁊ caliditas, ꝓpter curiuz nãe cũ spiritib⁹ ⁊ bu. dolorẗ
ꝓducentib⁹ nõ raro. b ãt oia cũ mãz ad locũ attrahãt
humidã mollẗ appẗs febrũ fo. Vlcus itaq; eget ex
iccãte oẽ. Propẗ primũ vero sciendũ q̃ vlc⁹ ple
rãq; sumit, ꝑ vulnere ac e⁹. nec puto eã realiter dis
serre vex potius accẗte. Pronũciat. n. vuln⁹ plaga
recẗs in corꝑe carnoso. Vlcus ãt vulnus seu plaga
putrefacta i codẗ. Ꝓpe. n. subsequẗte in vulnere gnã
tur putredo q̃ saepius extat cõe ad sanẗ seu pus q̃ est
ꝓmutatio bu. putrescentiũ ad albedinẗ quandã ⁊ le
uitatẗ in q̃ nãe calor tandẗ supat in illem apbozis. Fa.
⁊, pno. i. aut e⁹. ⁊ b of qr putrescens aut ẗ aquosum
subtile calido vitus dcm egens exiccatõe maxie. Est
enim virus humidius subtilis horribilis qualitatis
Ma. vel grossum terreũ puta sordes seu macor exic
catõe ⁊ absterſione idigens ꝓcipue. Putredinis ãt
cõiter dicte duplex existit cũ itrinseca vel extrinseca.
ꝑma qdem principalẗ ẗ mẗbri debilitas. Inde nãq;
alie ꝑtes cidẗ sortes supfluitates mittãt suas quã ẗt
eius nõ potẗ incorꝑare nutrimẗtũ m in putredinẗ
transducit. quã gdem nãe cuz humidus decursus ⁊
calidi adiuãt cum dolore. Extrinseca vero ẗ medica
mẗ calidũ ⁊ humidũ supiacẗs ꝑti cum religs sozinse
cis taliter narratis. Vulneris ãt dzia ꝑter alia ei⁹
ꝓducta plurima de inge. 3. practice: ⁊ q̃rto q̃rtiq; ẗ du
ꝑlex quoddã nãq; ẗ simplex sicut illud cui nihil aliũ
associatur ꝑter nãm nisi ꝓtinui solutio ita vt in eo sit
ꝓplexio mime alterata non indigens correctõe cum
modica sanie laudata. Reliquũ vero compositum et
id aut rõe cãe vel morbi seu accidentis ceu cõplexio
prava supfluitates decurrẗres in ipm q̃s prave escu
ra supaddita caro: aqa: Scanitas: sanguis ex vasis in
id effusio. Quid ãt fit siccuz ⁊ quoriẗs dẗ dzia oñdit.
i5. Propẗ fm vero sciendũ q̃ in ista vt appebit
cura indicatio maxie sumenda ẗ ex ꝓte. Ioq; Ebesi
sali beresis nullatenus suscipiẗs indicationẗ ab ea de
inge. ꝑmo. ſz vlcus a Dzietate tñ dicẗt non oẽ vlcus
exiccandũ vex quoddã humectandũ aliud vero exic

cãndã q̃ eoz opposita ceu alig motũ in hoc ex pergu
tio. ſz horz delectus dicendoz tertio mõstrabiẗ apte.
Propẗ tertiũ vero sciendũ q̃ oẽ vlcus ac etiz
vulnus in quãtũ talia. i. vt sunt qdã imparis solutio
nis egẽt exiccatõe vt rei nã denũciat. Indigent. n.
vnitõe que fieri nõ põt absq; sanguinis ingrossatiõe
q̃ perficitur siccitate. vñ de inge. 3. Vulnera seu vl
cera in eo q̃ vlcera sunt deficcãda: ⁊ ideo vinum in
quantũ talia ẗ medicamẗ olim sublime. Dicit ãt in
eo q̃ vlcera qm̃ si fuerit, ꝑpter contusionẗ ea ꝓcipit
humẗari de inge. 4. vt inductũ ꝓtius vt ãt id pro
potent ẗ sciendũ q̃ cura quedam ẗ imediata cum me
dicamentũ nullo interueniente interstitio in remoti
onẗ ꝓcidit morbi vt aqua in se. frida ⁊ vnitio in solu
tione ꝓtinui: reliqua vero mediata ⁊ per aliud velut
cũ frigida curat aqua retanũ repletionis ⁊ scamones
se. ⁊ vtr bono regimine natur a oẽm morbum robo
rata. i5. tertio apparens. Siccũ igitur per se suemit
vlceri ac ẗt vulneri bu. per accidẗs: frm vero fiẗ aq̃
vt multatenus. ipm. n. mordax vlceribus apbo. 5. ſz
Dzro. 4. Vlceribus corrosiuis cum gbus nõ ẗ pu
trefactio Dfert embrocatio cum aqua fria ⁊ aqua pa
ra plurima si fuerit caliditas. Dõm q̃ huius vlceri
bus fria ꝓpetit vt erisipile pure ⁊ se. consonẗ ceu vi
sum. dzia. i72. Non. n. opilõ ipsa ꝓtingit b aut sens
ei detentio. Dz ẗt aqua non modica embrocari. Ho
scis quoq; ẗ huius dzia q̃ Dziam sumitur cõiter pro
omni eo quod morbũ expellit mõ quocũq; eo idẗrẗ
ter in quolibet entium genere. vñ Dzietas vlceris et
vtr solutionis vndecũq; accidat est vnitio. dicẗt er
go q̃ si ulcus fuerit simplex cum in eo maxie rõ fuerẗ
ipsius olfactum ⁊ siccante indiget imediate cũ b mor
bus sanatione extra nisi quid intervenit quod ipsius
curationem diuertat. quod firmatur tã qdem per se
inquãtũ in eo natura generis salnetur supiorio pata
separio iuncture. O ia ãt bmõi ut sba rei denotat uni
tõe ꝓclamat ad sui ꝓtiorio eẗ reductionem. bmõi ãt
efficitur exiccante san. in poꝓ colligante Dsentẗ
tũ ẗt rõe saniei que indiget exiccatõe ac absterſiõe ex
iccans ẗt ꝑtes insuper Dfortat poros opilat ne super
fluitates in seipm recipiat effundendas Si vero ul
cus fuerit fine vulnus ꝓpositum q̃uis rõne adiũcti
ei qũz imediatius ꝓpetat humectatio. Medicate tñ ⁊
Fario sibi debetur inquãtum ulcus vt premonstratũ
exiccatio. Interdum vero ⁊ associatio ⁊ ulceri debet
exiccatio: aliqn vero utriq;. Exẗplum gdem pmi fit
ulcus complexione siccum escarosum burum ut ide
ꝑtes nequeant inuiscari cum id aliquo perficiant hu
mido. tunc nanq; humectante ⁊ remolliente fit opus
unde. 4. de inge. Si in carne fuerit ꝓplexio corꝑu
ta opus fit investigare utr fit dura ⁊ sicca si eni ita fu
erit fomentẗ aq̃ calida ꝓpte donec intumescens ru
bescat. Remota vero mala ꝓplone sicca carne que q̃
si escarosa humectatõe suaui placata ẗ instandum cũ
exiccantibus ꝓiter ceu natura expedit partis. vñ de
inge. 3. Quozũlibet sunt ꝓplones attendende. Nã
si ꝓplexio corꝑis extiterit sicca et membra siccioꝑ
ceu ossa colligationes ⁊ corde opus est ipsorũ mãm
effici siccioꝑem. Si ãt ꝓplo totius cum mẗbris fue
rit humidior expedit pax medicina deficcativa cum
ꝑtem oportet quãq̃s per similia facere ⁊ observare
Si vero medũ interuenit medicinã ẗt opꝰ fit bmõi
fore primo itidem. 4. Similiter quoq; si ulcus fue

rit cum atritce seu ꝓtusione ꝑ ꝑ humectādā r calefa/
ciēdū vt his sanies gnēt q̄ q̄ nocitiū expellat: de/
inde ꝓ ad excicādā redeat nisi. n. cōtusio vl atritio
cessauerit vlcus sanari ñ poterit. Si vero q̄ vlceri
adiacet ē cōcaulsus aut caro supadūcta vel vas scis/
sum fuerit vlcus vel vulnus ꝑcellēo op⁹ sit exicēte
superiori vt caro gnēt deꝑdita puta ꝓsolidāte ac cica/
trizāte indiget exicentiori. Deinēcē ñ destruēdo carnē
addita opus siccitatē sit magis calidum adiūgē. In
ꝓsecēdo ꝓ ꝓ sanā. frigiditatē nisi oporteat quoq;
hūc causticis ꝓsecē cicatrizatiuis. Paradigma ꝓ
tertij est apha. nā in ꝓncipio indigetur exicante auxilio
vt repellat q̄ currit ad vlc⁹ r obstruāt pori atq; pa
roboret. In augmēto ꝓ fine r statu egēt hūectāte
maturatiuo. In declinatōe ꝓ exicentiuo calido ad
mixto r rādē vitio vnīcte exicentio. Cura. n. vlceris
vt vlc⁹ p exicēntia fulcita ē aña ꝓmit⁹ vt dcm. Cura
tōes āt intermedie ex nā rex euidēt appent: cū hoc q̄
oē ipediēs vnionē infmedū est suo amouēdū Sto.
lū āt est humidū aut siccū. oz igr in medio quoq; exic
tare ac humectare indūcz. Ex ghus ēt apparet q̄ vl
cus cōpositū difficilioris curationis ē valde simplici
ēt plurib⁹ egest intentōib⁹ curatiuis Sui sq; non pax
r maxie cū fuerit i pte nobilior: aut multe q̄titatis
vel malignitatis. Nosce quoq; vlcus simplex solus
ꝓsolidatione idigē cū nulla i eo fit facta ſbe deꝑditio
aut aliqd ei adiūctū q̄ medicamie pficit frigido in ꝑn
cipio vt vlr fit dicere primi gdus r sicco ꝓncipio fi.
Cōpositū āt r ꝓprie cum carnis diūte ꝓductione ac
interdū calidis sufficient r amplius siccis. Vlc⁹ igr
omne indiget ꝓmitus vel consequēter exicante q̄ in
digeat siquidē qualitatum dictū gradualitate: sz cica
trizatio eget frigidis in primo r siccis in fine scdi: r i
tertio q̄q;. Propi quartum ꝓ ad primū qd di
cendum apparuit. Exceptū. n. r cōcessū vlcera ꝓtusa
r attrita humectari vel quod fluit in parte maturetur
Vlcera. n. sanari nō possunt nisi sanies oñdatur ma
t ura cen fe. humoralis nisi eius interueniat matura/
tio: r sō dictū apho. 5. Curare sanie in vlcere magna
certitudo ē securitatis. Impossibile nāq; in ipo sanie
siēte fore periculosum vel molestū. Ad aliud dz q̄
illa series hip. corrupta ē a monachō nec pōt nisi ex
trance verificari valde. Ex greco. n. sic traduxi: vlce
ra vniuersa nō oz extendere fine vino. q̄ apparet ex
eo q̄ additur ita cām docens ingt. Siccū. n. vicinū
est saluti: humidum ꝓ non saluti. vñ q̄ vinū cū
sui humiditate r maxime antiquus siccum est ꝓtute
cuz ipso remollire ac extēdere oz r non sic cum aqua
vel liquore alio cum dictuz fit mulieribus seu vlceri
bus optimū medicamē existere. Aut dōm q̄ humi
dum vt visuz qñq; confert in vlceribus cen in scliro
sis aqua calide humida. Ad aliud dōm q̄ caro gene
ratur a calido r hu. relatione gnātionis ossis q̄ a ca
lido genātur assatino tū q̄q; regula in fornace de gnāti
one alii. 2. Respectu ꝓ pingue dis generet a ca.
r hu. ꝓmo ꝓma. Ad aliud dōm q̄ inuiscatio que de
betur vlceribus lz materialiter fit in humido forma
liter tū consurgit ex ipsius exicentione. Cuz. n. san:
esset hu. currens imediate ꝓtinuatur r inuiscatur ad
herens siccitate. Ad aliud dōm q̄ in cura solutionis
continui aliter se hz q̄ q̄ que complexionis male. Illā
enim per contrarium q̄litatuz curare omnifariz ob
seruata tū vt possibile naturali complexione ita vt co

lericus cansonizans minus egest extinguentibus q̄
phlaticus: dzia. 174. hanc autem per simile vt ratio
ne naturalis ꝓplexionis ac ſbe. Oz. n. tale quale fu
it deꝑditum restaurare. huius autem est ſba san. de
siccata. O pus igitur erit deficetinis: fm plus tamē
aut minus, put fuerit mēbrum cōsul. ꝓplexionē ſtis⁹
modi aut alterius vñ tertio de ingen. Si dos vlcera
seu vulnera sint equa hūditate: vnā tū eorum in hū
do corpore r alterū in sicco extat: q̄ dē in sicco ex
pedit siccoribus adiuuari. q̄ ꝓ in hūido cū minus
siccātibus subueniri: Ñ tū fm diuersitatē siccitatis r
hūditatis ipsoꝝ fieri oz. nā carnē in vlceribꝰ crescā
similē necesse generari ꝓperdite. quare si sicca fuerit
expedit amplⁿ deficcare vulcus aut vulnⁿ. Si āt hu
mida opus sit medicamie minus exicēte. De gnici
bus dico r bⁿ vlceribus siccioribus vt apparuit q̄ cu
ra mediata ꝑ ꝑ oz humectare r remollire vt dictum
per calidā: ꝓsequenter autem r mediate deficcare q̄
si dicatur curam non esse per Sium. Ñideo q̄ est Sti
um suscepto modo quocūq;. In vlcere nāq; solo
inerat cuius contrariuz est vnitio que inducit. lz eius
per similes ꝓtus ꝓtis introducat tandē Sitū occurrit
puta cognitio siccātib⁹ ꝓportionabilibus ptl. r ꝑ ple
xioni vl certa cāta.

Dod cauteriuz potētiale sit laudabilⁿ actus
li: ut qm̄ melior medicoꝝ est q̄ pōt curare ul
cera mala fraudulēta corrodētia cum medici
nis quas ponit r faciunt id quod facit incisio cuz ferro
aut cauteriuus cum igne. In hoc nāq; apparet opa
tio prudentis sup ipsudentē. baly. cauterium āt po
tētiale conficit ex medicinis. In actuali āt ꝑmittetur
ignis metallo alicui. Amplius damascenus i apho.
Potēs curare cū dieta sine medicinis ꝓspera inue/
nier. nū baly. Melior est medicatio facta cū cibis me
dicatione q̄ fit cū medicina: sz sicut se hz dieta ad me
dicinā seu potionē ita se hz potio ad chirurgiam. Si
ergo ꝓsperabitur curās dieta sine medicina ꝓspera
bitur et sanans potione absq; chirurgia. Rursus il/
lud est deterius cauteriū q̄ repentinioꝝ cāt imu/
tationē. Natura enī repētinos non sustinet alteratio
nes, sed cauteriū actuale repētinioꝝ cāt imutationez
ꝓpter ignis actualitatē intensam: Nō autē potētia/
le cū oporteat paulatim q̄ est in potentia in actuz re
duci ex affectione quadā positionis ipsius ad corpus.
Palin: id medicamen cuius compositio minus le
dit partes magis est eligendum. tale quidem est cau
terium potentiale cum in molle magis ipsum at cor/
pus: non autē sic ut siccum durum ut nervosa r ossia
osa. Actuale vero plus ſb in omnē sui ui ipsimere pōt
partem. Adhuc ga. in plerisq; locis nos docet elige
gere talia fm virtutem seu potentiam fiē per formaz
aut essentialiter. Respuere vero talia fm actum vel
per accidens ut per sensum vel apparentiam. sz cau/
terius potentiale locatur in primo: actuale ꝓ i fo:
Et: per cauterium melior fit operatio quod magis
ꝓplexioni ꝓportionatur humane cum ꝓtraria sint sa
me adinuicem corruptiua. talis quidē est natura po
tētialis cauterij cū illa fit gradualis: non āt q̄ actuali
ter. Eius. n. est calidites ignea in fumo. Cauterium
iteraq; potētiale ꝑserf actuali. In oppositū Albuc.
in chirurgie ꝓncipio extollens cauterium actuale ut
monstrabitur q̄magis supra potentiale. Adhuc illō
cauteriū est potius eligendum in quo p secti⁹ omnis

reꝑitur cauterizationis utilitas. bm oī ꝓ ē actuale
vii. o. ptic. In coquendi cura necessaria ē deficcatio
vt q̄lis piperis r euporbij: r adustio vt qualis calcis
r floris eris. Ad aūt vtrūq; in ꝓplenēti adiuuat si
ne ex ignis ē ꝓbustōe quod cauteriū ē actuale: alter
ꝓ vtrūq; potētiale ē. Est igitur cauterium actuale
eligēdū sup potētiale. Propter primū sciēdū
qd sit cauteriū qd potētiale cauteriū qd actuale r di
uersitas eorūdem: deinceps ghus ꝓueniat ꝓplenibus:
r ghus nō r randē in quo tpe plenius expediat
cauterizare. Vbi sigdem prioris sciendū ꝓmo q̄ru.
cauteriū ē medicamē valde nobile iuuens ad ꝓhibendū
ne corruptio spargatur r ad ꝓfortādum mem
brū cuius ꝓplenem volumus rectificare r ad resol/
uēdum mās corruptas in mēbro retentas r ad ꝓstri
gendū san. sanum. r hec gdem cauteriū notificatio
ꝑ quatuor eius iuuamenta cū genere ipsius dats ꝑti
pue ꝓpetit cauterio actuali quod apparet ꝑ. A. mor
comparantē cauterium ferri cauterio auri r nullum
sermonē tangentē de cauterio potentiali. Est āt cau
terū potentiale q̄ ex medicinis fit adustiuⁿ seu cau
sticis cu. r sic. in q̄rto maxie gradu. Ne nāq; corpo
ri applicate r calore affecte nature de potentia cōtur
gant in actū. Quax cauteriū diuersificatur rōe sube
q̄litatis sīr r quātitatis. Substantie gdem: qm̄ aliū
in ſba dura sicca: sicut arsenicū sublimatū calx viri
de eris r filis. Aliud aūt in ſba ligda: vt aqua salis
nitri arsenici: r talium ꝑ distillationem ꝓparati. Est
r aliud in ſba media sicut ex his ꝓstructū medijs ex
tremis vt cū sapone herbis ꝓtusis seu flāula tapsus
gūmi rute agrestis apio ranio r risus r talib⁹. Ac au/
tem quoq; actuale ē illud in quod calidites ignis
actu ipsimit cuius mā est metallum: vt aurus vel ser
rum: r alij modernoꝝ non tetigerant urgentū r ma
ricalcū. De conuenientia cauterij in complonib⁹ te
statur Albuc. illud nāliter oī ꝓferre complonī: q̄ cū
mā est fuerit r absq; mā complexione ꝓ cu. r sic. si
ne mā mime conuenit r ꝓprie potentiale ita vt prin
cipaliter cauteriū conueniant complexioni fri. r hu.
cū hu. vitio r fine illo cum dcm̄ fit ipm complexionē
mēbri alterare mās in ipso retentas resolutere altera
tio ꝓ in passione r passibili solum locatur qualitate
r ois ēt actio perficitur contrario. Virtus. n. caute
rij ē calefacere r deficcare. deinde conuenit comple
xioni fride simplici r humide de inceps ca. r hu. r ꝑ
prie materiali: r deinde fride r sicce. De ca. quoq;
fine hu. et sic. videtur eē dubitatio non parua cuz di
cum fit cauterium complexionez mēbri alterare q̄
Sto efficitur. ꝓpter quod quidam posuere hūc nō
conuenire cauterium complexioni cum hec conueni
ant cuz ignis natura: sz alij ꝓtuerunt sibi ēt conue
nire eo q̄ lz fit complexio hominis aliqua ca. et sic.
ipsa tamen est fri. et hu. comparatione cauterij et ꝑ/
prie actualis. Ista gdem sortassis rōcinatio non ē ex
gsitis intelligendi cuz oporteat curationem ꝑ opposi
tum occurere in eodē gradu. tenit tū Albuc. ſb cau
teriū ꝓferre: sicut inuentum eē testatur emperis non
pax ab ipso: oz tamen hoc operantem fore ꝓbum et
exercitatum in actione cauterij vltime. O pus ēt fi
re fit ipsi diuersitatem complexionum hominis dispō/
nes egritudinū: cās accidentia et species tpis ipsarū:
ita vt cauterium cadere faciat in actōem in materiaz
egentem resolutione nō ādt in complonem et nāz ta

liter confortat inde nocumētum: lz. n. cauteriuz in
tamēta operatur predicta nō tū ola fit. sz aliqn plura:
interdum vero vnum. Hec āt omnia interduz magis
verificantur de cauterio actuali q̄ primo. Illud. n.
ꝓprie non conuenit nisi in complexione fri. et hu. et
precipue cū mā ꝓpter nocumenta dicēda que ipsi oc
currāt plusq̄ cauterio actuali. Tempus vero caute
rij duplex: extitit vna qdē quod ad tpa relatum con
tinētis: aliud vero ad ipm quod medetur configura
tur corpus. De ꝓmo gdem discordati sunt chirurgi/
ci. Quidā nāq; dicāt in vere solum competere cau/
terium cū tunc complexionis alterentur et humores
mouentur. Alij vero de quoꝝ numero Albuc. dicūt
cauterium oi ꝓperere tpe: ꝓpter qd̄ nocumentū acci
dens ꝓpter tpis tollitur cauterij iuuamēto maxime si
cauterium exprimitur ꝓpter dolorem festinū vratum
ꝓsternētem oio vel fluxū san. et precipue ex arteria.
Hec aūt ambiguitas satis pōt clarescere ꝓtio q̄ru.
Sicut. n. in ꝑbleborotomia duplicē distinguis horam
s. electā et ne cessaruz: ta in purgatōe et cauterio ac
vlr in oī ope medicine duplex tpis tunc obseruādum
Sic igitur tpis electū vle est. ver et priculare alia: ita
tū vt post ver sequatur autūnus in bonitate: et dein
de hyemus: et postea estas Tempus aūt relatum ad
corpus est: qz cauterium fieri post purgationē cor
poris sufficientem vniuersalem et particulares ne ip
sius dolore hu. agitati concurrant ad locum. Oz nā
q; fieri post medicamina plurima non cōferentia: ita
vt dicatur cauterium a ghusdam vltimū med. cie sub
fidiū. Propter fm sciendum est aliquos absoluti
us elegisse cauterium potentiale sup actuale moti ex
repentino dolore quē inducit. Silr eo q̄ qo ipm ab/
horret magis potētiali. Hec aūt positio stare nō pōt
sicut oñditur in tertio ꝓpositoꝝ: nec motiuū vniuer
saliter arguit sz priculariter cum casu in quo interdū
cauterium actuale ꝓcedere potentiale. sunt et alij cir
ca cauterium errantes sicut vulgares et stolidi chi/
rurgicoꝝ et putant egritudinem cauterio sanatā nun
q̄ subuersionē habitū ſb āt non est cuz possit recidiua
ri occasiōe rex nāliuū aut non nāliuū vel ꝓter nūm
existentiū. Similiter est ipsoꝝ sermo q̄ cauteriuz po
strenū fit medicine subsidium q̄ tū sanū pōt habere i
tellectū. ipso nanq; vtimur cū videmus alioꝝ plura
nō conferre: ꝓmo nāq; corpus regendū dieta et poti
one: deinū aūt chirurgia sub q̄ cauteriuz relocat. Si
tū velit ad referre vt quod post ipm aliud nō cōferat
medicamē iuz dcm̄ ēt ūl phlari cum alia sit medicia
fm dispōem futurā necessaria pleraq;. Propter
tertiū gdem sciendū simpliciter cauteriū actuale peti
gendū eē potentiale: qm̄ vt oñium actuale cōēnt fe
re oī complexioni. nō āt potentiale sz fride magis et
hu. et ꝓprie cum mā et in tpe tpato ac corpore sortio
ri. Adhuc vtilitates ghus cauterium describitur di
ligenter considerauit magis adeptantur cauterio ac
tuali q̄ potētiali. Palin cauterium potentiale pene
trās plus ledit principalia mēbroꝝ q̄ actuale et ma
xime cū fuerit illis ꝓpinquū. Rursus cauterium po
tentiale et maxime ligdum posq̄ impressum fuerit
nō remanet in nostra prātē sicut cauterium actuale:
q̄ aūt tale deterius existit. Simile nāq; vt de caute
rio potētiali et actuali sicut de ꝑbarmacis et phlōmis
nā i ꝑbleborotomia nihil penitus cadit timorus: i ꝑbar
macia ꝓ ifuēit grādis dfa. iōō. i ꝓpl. cōli r diuersis

Itidem illud cauterium quod nõ solum quenit ad lo
cum cauterizandũ sed ꝛ fama etiã colliquat ꝛ nocet
mẽbris ꝛ dolorẽ diuturniorẽ ꝓstat faciens fortasse ac
cẽ igne in mẽbris difficilis sanatiõis ꝛ interiũ forte
deterius estãllo q locũ non transcẽdit infirmus: neq;
alia ledens mẽbra. Primũ vero vt dicunt est caute
rium potẽtiale: fm vero actuale. Potentiale nãq;
paulatine deductũ de potẽtia in actũ ebullitionẽ ida
cens in spiritibus ꝛ hu. facit ipsos dolore ad locũ cur
rere nõ minus q̃ ericcet multotiẽs a quibus fumi ei
ciũtur horridi ad cor ipm inflãmantes ꝛ in se cadere
faciẽtes ꝛ merito q; putrefaciẽdo agit. 5. ꝛ tertio fur
mac. vñ galien⁹ tertio farma. de medicis vehemẽt
es. ꝛ sic. restatur similes dolores cauterio ꝛ longiores
actus inducere ꝛ ad hoc non pax temporis ꝓlixitas
ipsi⁹ operatur: Cauterũ vero actuale non hec indu
cit cus fit simplex fm albuc. Atq; eius dolor citissime
gescens subtiliate sua ꝛ sua bonitate nisi sudẽfluerit q̃
plurime ꝛ locus huius cauterio potentiali cauterizã
dus. Debilis non poterit violentiã cauterij tolerare
qn ad interiora preferatur membra qõ est periculo
sus valde ꝛ ꝓprie cus membris nobilioribus facerit, p
pinquã. Igr cauterũ actuale pferendũ amplius po
tentiale. Interdum gdã sunt pusillanimes abhorre
tes ac fortiẽ formidãtes cauterium actuale vt dcm de
bezel: dris. 199. eligẽtes ob hoc potẽtiale magis actu
ali: eo q illis videatur illud vehementiorẽ dolorez i
ducere qõ tum extat vsq; verus. 15. n. intẽ intensiue
vehementior esset. vnde tertio. 15. Si spleneticus ñ
tolerat ignẽ administrẽtur cauteria ex medicinis in
xta illud quarti de igenio. Quidã icisiones carnis ne
lentes longo volunt tpe curari: dolor celeriẽ tũ tran
fit sed extensiue maiorẽ inducit potentiale cus actio ip
sius longiori tpe mensuretur putrefaciendo partes
aliqñ etiã sunt loca carnosa fistulosa orificium hãtes
angustum ꝛ ꝓfundus latus ad que non posset caute
rium actuale sine grãdi lesione circunstantius ptius
pertingere. Interdus etiã administratur potentiale
cus timemus nervox lesiones aut venex potentiale
nãq; debite ꝓstructus min⁹ hos ledit. Propi q̃rtus
vero ad primus dõm q̃ ille medicie non sunt an
stue sed potius mundificatiue abstersiue ac leniẽ eric
cetiue ꝛ diete debite ac euacuationis ordinatio. ꝛ si
dicantur facere illud qõ faciunt incisio ꝛ cauterũ cũ
igne hoc per media est q̃plurima. Non enim oio reple
tio: neq; oio ꝓplexionis malitis suo medicat contra
rio vel q; talia si fint caustica non debent sub secũdo
medicine instro locari: vex cum tertio cus chirurgie
fit incidere fuere ꝛ coquere. Ad aliud dõm est simili
ter. Caustica. n. hi non debẽt sub potione sz manua
li operatione locari. Ad aliud dõm q; repentina imu
tatio q̃ cadit in dispõem ꝛ in suam cãm non nocet ve
rum confert q̃ ãt in naturã plurimum ledit precipue
cum quo nãle aut habituatus destruit. Cadit ãt cau
terium actuale in res pteter naturã si debite admini
stretur ꝛ non naturã qõ ex eius celeriter põditur esse
ctu. Ad aliud dõm q; in tali concediatur aliqñ cãn cau
terium vt oiusom est potentiale. Ad aliud dõs q; ga
non spernit oio talia fm actum cum sua actuali essen
tia possunt effectum iducere quale cauterium est ac
tuale. sed qz in plerisq; sunt deceptius cum vox pre
incepta non permanet actio potius supueniet ꝓria si
cut apparet in aqua calida. q̃ sz incipiat calefacere in
frigidez peincepo ꝛ resurgit: deinde priori infrigida
tione vehementiore. Ad aliud dõm q; sz cauterium
potentiale videatur plus ꝓportionari corporis ple
xioni q̃ actuale, ꝓter eius diuturnã morã in pte sed
ob accũtia oriũ q̃ inducit maius nocumentus causat
cauterio actuali. Actuale. n. modicus moratur in pte
non ledens circunstantia vt declarat ꝛ velut poten
tiale. Quoniam nãq; sz plus ꝓportionet ꝓplexioni hu
mane q̃ aqua cũ sit cõpositũ graduale. Illa vero in
sumo frigiditatis: magis tũ infrigidat ea ꝛ ledit ei⁹ fim
plex sic egit in ꝓpositis ceu cõpositũ. Ipsec est etiam
ipsius actio simpler. Aut etiã sz magis imutet caute
rium actuale mor non tamen postea vt potentiale.

Ratio sig dem huius q̃stis monstrat q̃ caute
rio⁹ actualium lenis debilius fit sactus cus ser
ro eo qõ cum auro: qm in cauterio ꝛ ꝓpe ac
tuali q̃rtur vt apparuit ericcatio ꝛ adustio. sz hoc ma
gis in eo qõ ferri reperitur q̃ auri cum ipm fit etiam
in se siccius ꝛ subiectũ est cõpactius in quo ignis su
scepta ipressio fortius poterit operari q̃ in auro ipres
sio. Adhuc aurũ metallo⁹ solus nõ ignẽ mutbat. 3.
Cauterũ aũt os esse ignitus. Etiã ex illa materie len
debilius est cauterius in q̃ melius possumus actionẽ
ignis cõmensurare q̃ in reliquis. hmõi Vo est ferrũ:
qm aurũ cum fit colorus subrufus ignei non appet qm
sufficienter est calidã ceu ostenditur in ferro colore p
ticipante fere subalbido: Amplius aurum est corpus
minus densitatis cõpactus ferro ita q; si superficiecale
fcat diffolutur ꝛ cedit in laminas. q̃re iterum cadit i
occupationẽ inde. Si ãt modicum calnerit ante cõ
pletum cauterizationis infrigidat actionẽ quo peri
culus potest conseq nõ modicum vt dolorus ꝛ elcare
qõ in ferro non accidit. Rursus marti fm astrologos
actus attribuitur medicine chirurgicus; q̃ precipue.
F errũ vero vt videbitur est hmõi. itaq; cauterũ fer
ri cauterio ꝓponendum est auri. In oppositum ꝓmo
qdem quarto: Res melior quo cauterium fit est aux
vnde Vo fa. Melius cauterũ ꝛ velocius sensibile ẽ
qõ fit cum cauterio auri. qõ etiã contestatur disco.
cum fa primo: ita qñ cauterizatur cum cauterio au
ri non facit vesicas cauterizatio ipsius ꝛ melioris cu
rationis. Palin: ex illo elegãtius fit cauterũ qõ ma
gis ꝓpinquũ est ꝓplexioni humone qõ ẽt minus icu
rit nocumentã citius q; curatur. Sz hoc ẽ cauterũ au
reum: nõ autẽ ferreũ. Qõ firmatur qz aux est tem
peratus ꝓplexioni humane ꝓportionatũ: ferrũ vero
sufficienter frigidũ ꝛ siccũ fortassis. non. n. satis exp
mitur i actiuis q̃litatibus ipsius nã. Post ẽt cauteri
zationẽ cum auro nõ sequuntur vesice ꝛ pustule sic
cum ferro: neq; sanies in mẽbro cauterizato. Est ẽt
velocioris consolidationis ꝛ pulchrioris cicatrizatio
nis. ꝓpter auri temperiẽ ꝛ operationis ipsius q̃lita
tẽ. Etiã pble. i. ꝓpter quid si quis ere incidatur faci
lius sanatur q̃ ferro. incisio aũt ꝛ cauterizatio ꝓpor
tionãtur. Es aũt vt substãtia oũt ꝛ color auro ampli
us ꝓpinquat q̃ ferro. Adhuc illud cauterius cuius
materia est nobilior magis; ꝓportionatur vite nobi
lius est. hmõi vero aurum ꝛ non ferrum cum ipm sit
solum quod vite fontale predicatur exordio. Illud
vero marris illius contrarium. igit cauterium auri
illo ꝓferendum est ferri. Propi ꝓmum Vo scien
dum q; quod sit ferrum quidq; aurum cum reliquis
oriis vilũ. isi. Cauteria Vo dñt esse diuersaꝛ figuraꝛ

fm diuersitatẽ locorum que os cauterizare. quedez
nãq; op⁹ ẽ rotũda foze nõnulla curuata: alia subtilia
lõga quedã grossa rliqua vni⁹ capitis nõnulla vero
plurũ ficut sufficiẽter cũ istis. Albuc. signat. Os ẽt
aliquãdo munire cauterio cum frigidis facie ꝛ ino
lutionibus vel cũ cõmilis metallicis ꝛ ꝓprius cum
vtuse sit cauterizare ptes irrigidos occulsis vel iteri⁹
uni vel matricis ꝛ oris. Propter fm is sciendus
q; nu. hic videtur sibi cõtradicere. praeedẽtes albuc.
sicut idẽ testat eleger ũ cauterũ auri supra cauterũ
ferri. ipse vero pfert cauterũ ferri supra illud qõ est
auri. ꝛ matrius ipsius iã sunt pmissa sumpta ex pte co
lonis auri ꝛ eius substãtia. Media ẽt pro alterius
tacta sunt prius ẽt. Quid aũt de hoc videbitur ꝓfir.
Propi tertũ sciendũ Vo q; cauterũ actuale põt
duplicit cõsiderari: ꝛ i se: ac i relatõe ad opantes eo
qz duplices ẽt sunt periti. s. longa experientia educati
raro reperti quoꝛ numerus ẽ infinitus fere ꝓcipue cũ
fm almãs. 7. pleriq; eoꝛ q hãc exercẽt ante fit idio
te rustici stolidi ac restauratores ꝓcipue Si. n. ꝓside
retur i se cũ aurã fit metallũ nobili⁹ vt ofisum ꝛ ma
gis ꝓpatum nãeq; humane ꝓportionatũ ꝛ minoui
lesionis ꝛ facilioris ꝓsolidationis nulli dubium fore
ds q; eius elegãtior ẽ cauterizatio vñ tertio. 22. Cau
terizet sciaticus cũ auro rubeo. Quod iducat q̃rto p
ma cũ precipit variolas acu rũpi aureas. Sed qm qs
põt ipsius decipi colore vel suba os ipsum i illo prius
exercitari perfecte aut ipsos exercitatos operam solã
non eni defectus mest sibi sed opatore magis. Sicut
ẽt motina Albu. ofidunt subtilit aduersa. Et ideo
pertinet et erpti cauterio dñt vti auri ꝛ nõ ferri ꝛ ꝓprie
cum ptes nobiles ꝛ apparentes volũt cauterizare vt
que facies marie puta labioꝛ vel nasi aut palpebraꝛ
faciẽs nãq; nobilior ẽ superficies corpis qm est detecta
5. breuiar. Si autẽ ferri cauterũ i se cõsideretur de
ten⁹ ẽ illo auri. eligẽdũ ẽ tũ magis ab iperitis i erp
tis ignorantibus calorez ignis i auro ꝓmẽsurare. ma
gis. n. eligendũ qõ minus lędi: cũ vix qs possit lesi
mus secedere. Plus eni standũ i grossis i gbus error
minus euenit q̃ se ignorãter i subtilis ꝓcipitare: sz i
his adfit nuamẽtũ maius cũ fuerit debite admistra
ta. ꝛ ideo ribi laudant sacrificatoꝛ exprimentoꝛ libr.
Et similiter ga. tales in experientiã icidant rõe omissa
cum difficilior extet. Si. n. nõ cõseruant nõ tũ nocẽt
vt medicaminũ plurima. Sic igit eligẽdũ est simpli
cius cauterũ auri quo ad plures aũt ferri. ꝛ fortassis p
eligit qõ ferri qz auro catẽt egestate vel auaritia cau
terũ Vo de auro melius ẽ q̃to fuerit porius magis
q̃ cõpactũ ꝛ tardi⁹ liquabile. F errũ ãt q̃to fuerit
puri⁹ min⁹ siccũ scabiosũ ac cõpactũ. Cauterũ gdez
argẽti aut auricalci eoꝛ nõ est approbãdũ sube tene
ritate: sz gdam modernoꝛ retigerit illud Propter
quartũ vero ad primum dõm q; in cauterio nõ requi
ritur oimoda ericcatio ꝛ adustio sed sufficiens contẽ
perata. hoc autẽ vt estẽsum melius inducitur caute
rio auri q̃ ferri. Ad aliud dõm q; intelligitur aurum
non igniri: non qz ignis minime suscipis: ipressionez
sed qm non minoratur igne ac primitur ꝓpter ip
sius puritatẽ vt metalloꝛ alia. Ad aliud iam apposit
probus. n. ꝛ expertus fit auri cauterium cõmensura
re: ꝛ idco ipsum alijs ds ꝓferre oibus. Ad aliũ di
cendus forte q; nõ est verus q; potius aurũ ꝓcertat i
laminas hus q̃ fit sufficiẽter calefactũ cum ipsũ fue
rit electũ quale dictũ fuerit ẽt alicuius corpulẽtie cau
terũ. põt ꝛ inuũ calefieri q; nõ refrigerabit ante ple
tũ ipsius cauterizationẽ. Ad aliud dõm q; pro ẽ vt
citaꝛ ipsimẽs cum aiunt nõ ex ꝓprijs generi: sed ex
cõbus logicis ꝛ exmeis latis. Aut dõm q; sz cauteri
um ferri nõ minus conferat eo qõ auri in plenti puta
cauterizatõis q̃ta ꝛ solutionis ꝓtinuitatis qõ ꝓprius
ẽ mortis: rõe tũ plequẽtiũ accũtium vt oũium nocet
amplius illo auri. Deinducta Vo alterius ptis cus
eo qõ amplius augũt sua tũ via, pcedere sunt ostẽsa.

Differentia. 209.

Nod medicinaꝛ alterativaꝛ copulatio pos
sit ꝓstare medicinã solutiuus monstratur: qz
Diaf. dolore pedũ graviter vexatis radicem
anthemisie da cum oximelle manducare: ꝛ ita cenato
purgabis vt vix credi possit tantã virtutem habere
neutꝛ aũt hoꝛ ponitur solutiuum: ꝛ ideo illud cũ ad
miratione subinulit. Etiã dunifionũ antidoto conse
ctio pillulaꝛ que sumitur ante cibum ꝛ post ipm ꝛ ex
citãt electionem cibi paulatim ꝛ destruit nauseatiuã
satietatem ꝛ solũãt ventrẽ ꝛ resoluũt colicã. Recipe
zizi. pipis ni. pip. lon. gallie gariofiloꝛ neremisch.
i. semẽ peonie. oium ana. 5. io. zuccari tabarzeth tan
tũdẽ: illoment pillule ꝛ sumat de ipsis. 3. ß. F aciũt
eni assellare a duabus sellis vsq; ad qnq; oẽm hoies
fm qualitatem sue nãe ꝛ virtutis. nullũ aũt igredien
tium hanc confectionem solutiũ existit. Adhuc i te
gm corpus eũtur a calidis sufficienter pharmacis.
vñ Cõmẽ. Medicine attrahunt per supfluitatẽ ca
liditatis sue humores. Dicit ẽt pharmacũ quo solu
tiũ denotat. sz vnũ ẽ alij ꝛ pluribus copulare cali
dis. tale reddit magis tale topi. 3. Solutẽ igit fortis
us qz si simplr ad simpliciter ꝛ reliqua: corũdem. 1.
Rursus in solutiuo. 2. vñ erpti puta calidiores. vnde
apho. i. O ia pharmaca purgantia calida sunt virtu
bus calore. n. vis unat attractionis et virt⁹ inducta
specifica euulsiua. Solutiũ. n. nõ similitudine q̃li
tatum sz sbali ogatur phar. 3. sz hec ex alterativis fim
plicib⁹ vi ꝓsurgere. Qõ ostendit virtus specifica in
tyriaca ꝗ venena resultata. i78. Et fulcit fisr qm me
tallũ ꝓstruit a nã et fm alchimiã. i. alacritatem ab ar
te. Scorpiones fisr fiũt nã et arte: q ẽt alios gnãnt.
D. aielium. 15. vñ recitat Wisf. basiliconẽ tritũ si la
pis ꝓtegat scorpiões gigni. 2. Vo alium. Si trit⁹ ol
le imittat vacue celerrime gnãri i paucis diebꝰ dicũt
scorpiões et marie cũ die q̃libet olla fuerit i sole cale
fcã. Subdit tũ. Sz hoc gdẽ falsũ. Vacca ẽt Plato
nis ex carnib⁹ thauri apes docet ꝓstruẽ: et Virgili⁹
q̃rto georgicoꝛ ex vitulo. Et Ar. dris. 60. Elleboꝛ
alb⁹ qz leuis purgat supine vomitũ cãndo scamões
grauis deorsuz. Elacterium vero et tapsia qz medie
vtroq; mõ sz vnũ alterativoꝛ leuiũ vel grauius aut
medioꝛ poterit alijs adiungi calidis entib⁹ cuncris.
Pali: si nã põt ex simplicib⁹ elemẽtis solutiũ ꝓstruẽ
multo ãpli⁹ b ea valebit arti piũcta: sz illud euẽit cus
alterativis simplicis ẽt nãe p artẽ demũ ꝓciliata põde
re copulãt dbito. Itaq; ex alterativis simplicis põt so
lutiũ ꝓsurgẽ. In oppositũ qz tyriaca metridatuz
amarcdinũ et similia cum fint q̃calida dbiteq; oi et
marie tyriaca mõ ꝓstructa eẽnt solutiua. Itidẽ q̃ seq
strãt ex opposito vnũ nõ ꝓcidit i reliquũ cũ vna spẽs
nõ iuuet reliquã adesse sz alterativũ et solutiũ vt vi
d ebũ dis: igitẽ ex educi so. Rut sco nihil vltra sras

spēm pōt. Potētia ⁊o alterativi ē alterare. solutiui
āt ad se trahere. Non igit ex alterativis potest solu-
tiuā conflari. Propter p̄mū gd̄ sciendū q̄ ad fin
medicine q̄ldq̄ solutiuū: dzia. 136. t. 141. tempant.
Solutiuū ereni seu laxatiuū hic audio medicinā suffi
cienter calidā extract uā a ⁊ute spēm pōtēcie q̄ re-
spicit fm debitū aspectū ad orbē. ⁊. ā, ppne dicit fz
hippo. farmacu. sed alterativus q̄ dlitate primaeval le-
unda elemētari agentiū quedā ventrē cōcitās autq̄
leniunt naturā vt mēbrox supficies remolliēdo cen
cassiasistula viole t bmōi. vel materiā lubricā reddē
do sicut gūmi prunox t psilij mucilago: aut ēt calidi-
tate subtili i poros penetrādo t humidā abstergen
do qō i bis t per ōnis fluxū cauando. Dia. n. medi
cina abstersiua ēntialiū lenit naturā lz i eu nō fit vir-
tus solutiua scēd p̄mo: vel ei⁹ acumine cen euphor
biū lz alij hoc ponāt magis dissoluē. Quedam nāq̄s
medicatiuū laxāt sui ponticitate vt mirobalani alia
solutēdo: sicut salsa t dulcia vt cassiabū seu euforbiū
alia viscositate vt medulle: nōnulla ⁊ute attrahēdi
humores illi cōlonos vt scamones ru. a pribus cole
rā pzec. 2. de hac innotuit mā: dzia. 141. Propter
fm vero scēdā q̄ alij moti ex argutis ⁊cesserunt al-
terativa ⁊ractā solutiuū posse cōflare cum debita p-
portione t mēsura: qō dec lenire nituntur qm̄ eius bere
go i vulnerib⁹ carnē nō generat co q̄ sanguinē ad lo
cū puenientē exficcat t carnē mordicat sanā t corro-
dit: neq̄s cera cū oleo cum sanguinē in carnē nō con-
denset vel potius putrefaciat t corūpat mixta tū fit
cōcreant carnē: de ige. 3. Sic igit in ppofito ex alte-
rativis nō solutiuis ⁊ficiet solutiuū. Seū q̄ eox posi
tio stare nō possit cū motiuis poribus. 3. ac. 4. dbox
apparebit. neq̄s simile qō inducitur de cera t oleo t
eius berugine cū eis in admiuicē cōiunctis nihil vltra
q̄litatē colurgat actiuū. p̄tius. n. vnūqōq̄s ip̄propor-
tionale existebat i cernis gnātione. In ppofito vero
expetit aliqd consurgere spē differens vt videbitur a
p̄tiori: Propter tertiū ⁊o scēdū q̄ ex medicinis
alterativis pōt farmacia ⁊surgere qm̄ sicut se hz ad p
ductionē ita ad actū Nā fiūs est dispō rei in entitate
t opatione. 2. meta. sed solutiuū supra cōpositionem
simpliciū id cōponentiū ⁊ute bone cōplexionis al-
terāt a t decoquentis ea fm aspectū talē aut bmōi ad
orbē expent cū ius vigore aliā suscipit formā pori cor
rupta quā virtus attractōis cōsequit ppria. Calidū
t regnk celeste qō in simplicibus amplⁿ reperit p-
mis: non aūt sic in fis. Ipsū. n. est ois gnātionis cā
dzia. 48. In alterativis aūt vt ita salā p̄tius adueni-
ens mixti forma cū cōplexione reperit t ppria in fri-
gidis in qbus ⁊utes nisi fuerit viuentis non repiun
tur specifice hec dzia nota. 71. Adhuc bmōi ppietas
solutōis si surgeret ex alterativis iā ars formā induceret
naturalē. id āt non pōt qr ipsa debilior est nā nec con
sequit eā lz multū laboret. a. met au. 4. forme similū
artificiales fūt accētia: q̄ si dicas: Ars non facit hāc
nisi initiativē simplicia i admiuicē applicādo: tunc
n. ⁊ute cōplexionis agunt fe. Dōm id non valere
tum ppter ip̄proportionē vt tactū ad orbē t calidum
celeste: tū ēt qm̄ qs sapiētia debita mēsura t ponde-
re non valet ad id puenire cū nō possumus ptingere
ad id qō certū. 153. Palin: si deberet p artē solutiuū
ex huiusmodi cōponi simplicibus oporteret ea vsq̄s
in mām redigi p̄timā. Sic. n. ponit aliqd gnāri cum
hoc totū pauratē i hoc totū: p̄mo de ige. t. ad illē ve
ro puenire nō pōt nisi mātio ⁊cessārit vera quo ad i
tellectū t nō appens sensibilis ratio. n. q̄ simplicium
solū primox cōmixtio: eodē de ige. t eox exo: dio.
hz ars nō valet ad hāc pringere cū fit dei: t nāe: dzia.
178. sed ad alterā incerā t apparētē. Itidem q̄ dzia
specifica aliqso tollat ignito ego non credo possibi-
le t iō scīāt artifices alchimie spēs vere pmutari non
posse. 4. meta. a. Ipse ⁊o t modus tolleret species
q̄s pmutaret hz genio si ex alterativis posset aliqd con-
surgere solutiuū cū id vigore ⁊stineret artis. Non
igitur pōt ex alterativis solū solutiuū cōflari. Pro
pter ārtū ⁊o qd ad p̄timū dōm q̄ illa non est serica
diasco. sed adiecta tū qr solū ppōnit tres spēs alchi-
mie. tāc. n. essent. 4. tū qm̄ illā sup additā nō scribit
sicut alias t vt motio est illⁿ in oib⁹ plurs. n. fūt apo
cryphi i eo t ppria in trāslatione alphabetica: nō fic
aūt in illa ch̄. 5. distinguit libris radiculi. Aut lz affir-
mēs purgetur vt penitiū non tū bmōi purgatio est p
solutiuū vel lentio qō ondit ei ormel cōm trū. sua
nāq̄s icisione t acumie hz ventrē aliqiter incitare ad
qō adiuuat qō subdit i ita cenato. Ad aliud q̄ ille pil
lule cā fiūt ex speciebus alephāgine calidis acutis oc
curratq̄s materie phlatice viscose colice cātue eox
calditate agitatur ipsa eliātur t dissoluit acumie sen
sibiliter vt expellat mozia ⁊surgit nā: qō t antea con
cessū. non āt q̄ ex his conflet solutiū aliū q̄ indi-
catur ita tegni: cūatur aūt a calidis sufficiēter farma-
cijs: inuenit ēt nām apparētā. aliq̄ eni medicis fluxum
inducit aut ⁊stringit fm q̄ fuerit suscepīs dispositiū
vñ scdo scēdā: basilicon ⁊stringit q̄ si bu. inuenit ppara
tū solutiū. Hz mirandū quō dosis adeo pua vt. 3. s.
id pōt operi. vñ fortassis cecidit corruptio in scriptu
ra vel numerⁿ multiplicabitur tūc ipsius. Ad aliud
dōm q̄ ga. p ca. sufficient farmaca non audiuit solu
tiua sed potⁿ alterativa fm Cōmen. vehementi ca.
t bu. ad cutim attrahētia i vapore dissoluētia que tā
dē resoluunt in aerē t ppria cū subtilis extiterit. qō
appet ex eo qō subdit: purgationib⁹ p q̄s solutius in
telligit t clysterib⁹ t sudorib⁹ ac vomitib⁹. 5. n. eūo
me modos retigit nec farmacum hic sumit, p solutio
hippo. more: hz coiter, p alterativo magis. Ad aliud
dōm q̄ hz ca. alterativis adsit non pōt virtus solutio
nis adesse vt ⁊ñsiūs. Coadiuuat. n. cū pncipali attra
ctiuo: p se aūt sufficiēs non extat neq̄s valet appro-
pario eo q̄ p tyriacā non datur ⁊tus ⁊culcatius sed
potius ad aliquā ea ptingi fīlis. 178. neq̄s id est simi-
le: qm̄ plus distat alterativus a solutiuo q̄ simplicia
cōstructa tyriacā a ⁊ute q̄ estimatur inde conseq̄ p
p̄tia cū vtraq̄s ei⁹ fit nature alterative magis. Adhuc
bⁿ virtⁿ tyriace post. 10. aut. 20. ⁊surgit ānos. 178.
Medicamē ⁊o alterativū tātō non pōt tpe durare
vt elm trocisci aut pillule: dzia vltis nisi i eo opius t
frigida ponerent huiusmodi. Ea ⁊o ⁊ute solutio-
nis ipedirēt. Ad cōfirmationē ⁊o dōm q̄ metallus
non pōt fieri p artē t in aliud vt tactū trāsmuteri cū
ars solū faciat pmutationē in accidentibus: non autē
in sūa vel fortassis si possibile id ignotū vñ Cō. 3. de
aia. Dicitur de multis artificijs q̄ videntur esse pos
sibilis sed sunt causarū ignotarū vt verbi grā. Alchi
mie t si cōstituat fortitā hoc amplius eēt per accidēs
t inspiratione diuina q̄ artis sapiētia vt dictū de p
prietate tyriace: dzia. iii. Non. n. ars pōt puenire vt

egeno in mām cum tpe fiat ita ppōtionari vt inde
nouū ⁊stituat metallū. Qō si appenter videtur id
erit qr ars fallacia ipsius quoqso igenio negt detē-
gere hz nā. vnde aut seu argentū arte ⁊structum vis
non puto habere cor vt aliud nā. pductum ⁊fortādi
hz nequeat qs eius fallacia fm artem ondere. fideles
mihi tamē expti dicūt argentum decoctōne p artem
fieri vel non vt tamen appenter lucrari, pbationi-
bus oibus qbus vtūtur expertū. Eti. nō est ēt consi
mile: qm̄ vna metallox magis cōuenit cum alio cuz
fit amplius alterabile passibile materieq̄s ppinque
q̄ medicine terre nascentiū aut alisium. Ertat enis
forma alior minusq̄s passiua t iō magis distincta vna
a reliqua. Qō volunt alchimiste dicētes oia metal-
la in vna mā liquabili, ppinqua commente: manq̄ eē
ad alterius relatiuū velut ex corpore quod depara
tione deducūt in metallū nobilius t ⁊ cen corpore
p regimen t medicinam aliis adipiscitur sanitatē.
De lcorpionū aut apum gnātōe vel vniuersaliū ver
mū quoūcūq̄s nō est fīle cum oportent mām ex que
gnānt ea putrescere t ad materiā reuerti p̄times qō
hic nō euenit: qō qdem posset fieri si alterativus cali-
da acuta putrescerēt ad ea t mām se puertendo pri
mā. Ad aliud qd dōm: dzia vlsum. 60. Ad aliū dōs
q̄ natura pōt ex simplicibus eis solutiū gnāre cuz
ea fit mā gnātionis, ppria in qbus calidā magis cele
ste gnātiuum nō aūt ex simplicibus cōpositis ēt cuz
arte cum non fit materia ex qua natura possit aliquid
operi eis permanentibus actu: verā ars tūmodo.

Differentia .xio.

Quod composite plus perdurent simplicib⁹
ondit qm̄ tyriaca ē medicina cōpositior ce
teris vltra ēt triginta inueneseceno annos fz
tū regionum diuersitatē vt rectum: dzia. 178. Nullā
āt simplicia vltra hos positum pmanere. adhuc cuz
res operatur vt hz eē. Silis nāq̄s ē dispō rei in entita
te actu t ⁊ritate vt app3 methau. 2. hz ⁊posita fortⁿ
agāt q̄ simplicia sicut visum: dzia. 143. qre fortⁿ hz
eē. Rursus cū ars imitetur nāz vt accidit in nā: fic t
in arte. hz in his que nāe pdurabilia sunt ⁊posita vt
gnāta q̄ scīa vel spmata ex qbus vt app3, pducunt.
Eti. virtⁿ vnitior fortior ac pmanētior per ōnis q̄ di
uisa multiplicata. Durabiliora ⁊itaq̄s sūt ⁊posita sim
plicib⁹. In oppositū qm̄. 2. cāi. Ramonee ⁊tus per
durat vsq̄s ad. 30. ānos duo ēt elli vt al. t mi. longio
ri pmanēt tpe t iō excipiūtur ab herbis que vltra. 2.
aut. 3: debilitant ānos: qō ondunt muneralia t ossa,
lia pmansionis longeue nastū āt ⁊positum simplicit
aut p se tā longiori vt declarabit pmanebit tpe. Iti
dē simplicia p̄mis ppōtionātur eis. ⁊posita ⁊o ex
his ⁊structa. hz eis longiori pmanent prodo illis que
⁊ponātur ex ipsis cū sint eis maiora q̄ marie: eteniz
potētie eox sequūtur magnitudines Cōmē. i. ce. et
mū. Simplicia igitur magis pmanent compositis.
Propter p̄timū ⁊o sciendū q̄ pdurare ē tpe cū
vigore ⁊stantia coextendi. Sic. n. vegetabilia, ppri
us dicūtur viuē cū in actⁿ valēt debitos fīlr t q̄ bmōi
Est āt hinc simplex medicina singularis a nā pducta
Cōposita vero ē ⁊structā ex simplicibus arte que p
miscet plurima vltra nām debite ipsa inadiuuicē ap-
plicādo. vnde simplex ē duplex vnum qdē simplicit
t fm nām vt elm: alterq̄ fm qd t fm artem sicut me
dicina singularis fīlr t p oppositū duplex ē cōposi
tum. Noscē q̄ simplicia t cōposita pdurant longio-
ri aut breuiori tpe multiplici de cā. nā ea que sūt fri.
t fic. ⁊ōnia cū minus expōnātur putrefactioni t re-
solutioni longiori pmanēt tpe sabaudiēdo ab sq̄s vi-
ta: tactū dzia. 21. Que āt ca. t bu. sunt amplius pu-
trefactōi cōposita t que ca. t fic. resolutioni. Frida
⁊o t bu. vt visum. 138. bedetiora celerius reddunt
Que ēt fuerint sūbe dure ⁊pacta: differentes sapores
ponticos stipticos t amaros durabiliora sūt opposi-
tis vt mineralia ondūt t sui oppositi: nā mollia aquo
sa minus pdurant ad multū ceu incoctates nisi arte
t decoctione ⁊structe: deinde solis radices gūme sti
pites t scia demū nisi fuerint multum bu. mollis illa
⁊o ficciora dura t in aliqb⁹ aliibus ⁊ñsiūs hz suo mō
Silr que sūt grandioris quātitatis min⁹ putrescunt
vt fic ⁊ñsiūs. vii. 4 methau. Maltuz minus putrefit
pasco. In maiori. n. amplior ignis. adhuc qua expo
nitur aeri t agitationi eius dē cum bēt ⁊tinue altera
re t resoluere magis: t, ppria fic mollia ⁊seruāt a cor
ruptōe ⁊structa. vñ pb. 22. quare fructus t carens t
q̄cūq̄s talia vtralibet ipatrescibilia fiunt qñ vehemē
ter inflabātur et ea silr que in terra supfluis se habent
Cuius gdē cāz affignat qr oia mota putrescunt q̄ āt
plena imobilia: hz qdem id ⁊ziek ei qō dr metha. 4.
de quo mōstrauī qd sufficit, pb. p̄tractā. 12. Et cum
aliquo silr glutine simplicia vel cōposita superficia-
liter illinūtur aut melle occultanē vel decoquānt dui
tiuo pmanēt: q̄re cupiēt eos ⁊ppositox aliqua pmanē-
tiora effici melle ⁊struūt t nō suc. quod oia denotāt
⁊posita pdurabiliora. Ea ēt que tenētur in regiōib⁹
fris diutius vigore pdurant his q̄ in calidioribⁿ qō in
dicat etatis distinctio: dzia. 178. Illa ēt que i tpe col
ligātur frō t fic. bozeali t ferino t luna in mine dimi
nuta minusq̄s bu. redūdantia pmanēt amplⁿ oppo-
sitis. Similiter quozū suba ē magis bōgenes t vni
formis pdurant āplius ⁊ñsiūs. Propter ⁊o fm sci
endū q̄ auctores vt expumūt simplicia t cōposita vt
ad multū. 3. aut. 4. pdurare ānis. Nō. n. ,pter aū
dicta pōt limitatⁿ hoze ispox affignari pmanētie ⁊ter
minⁿ. amp. nā ac ptiularius ptractāt ō pduratōe cō
positi q̄ simplicia vt app3 Serap. t Haliab. auctō
ritatibus. Singulariter. n descēdāt ad multox cō-
positox pmanentiā vigorosā vt tyriace vsq̄s ad. 30.
an. ⁊tus pdurat integra: t vlr ella melle ⁊structa et
marie fris ceu optū recipientia longiori pdurāt tpe:
pura. 5. vel. 7. āno. que āt zuc. cōdūtur t absq̄s fris
t, ppria modicū decocta nō pdurant anno q̄ vendito
res ea in fornellis cōseruāt subcalidis. Plurime ēt
quātitatis āplius cōsiste t aeri plus pdurāt i obuis
ita vt ligdis vasox orificijs repletox mel aut oleum
supponāt ne aeris motiui ac putrefactiui subit ingres
sus q̄ āt minoris mollis quo pmanēt tpe sicut troc. t
pil. ceu trib⁹ aut qnq̄s mensibus in qbus distare vñr
vtcūq̄s Serap. t Haliab. t iō melius vt conseruet
hox massa q̄ remaneāt iformati: quare pulveres p
p̄tieq̄s cōtrioresⁿ mimo perdurant tpe sicut mensib⁹
duobus t inde. nam quātūcūq̄s minuitur corpus et
⁊tus cōsimiliter t cāi. Fo. p̄mo ca. olca ⁊o pmanent
quoslq̄s ⁊cipiant rancidari et odorē amittē. Hz oleū
balsami. i. balsamus siue opobalsamus et camphore
q̄ quāto antiquiores tanto virtuosiores. Emplastra vero
vnguēta et q̄ similia pdurant in amū. Siruposaūt
duobus inquit ānis pmanere aut vsq̄s ad. 4. eo q̄

sunt optie cõstructi ⁊ decoctione ispissati. Apud vo modernos ꝑ apothecarios secundos iuxta vnũ aut 2. pmanent mes. vñ ali. 2. Medicinã cũ ctioni o fine aq̃ aut rob vo imãlfesto fortuitu iacentẽ posteri⁹ qñ q3 inuenimus ꝑ internedias ãtis. 7. factis nullã bñtes i mutationẽ q̃litatis i gustu puta vel odore seu colore. Et id qz fm bulisb. fuerat quoalq3. 3. descecerit parf decocta. Nosce q⁹ ea q ponũtur indiuice ponũtur ⁊ ꝓpe nõ ab igne aut modicũ affecta nõ mox sufficient opantur cõstructa verũ tpe egent quodã iter medio quo actõe ⁊ passione ꝓcurrẽtib⁹ iter ea i vnũ cõcidant nãm. vñ eloq. i. mora indigẽt cõsulog pticule vt adiuice agãt ⁊ pnant oisariã ⁊ sic pficiet totũ fibiq3 fiere oio. Condita siquidẽ q̃ opiuz iusgamuz ⁊ bmõi recipiunt sufficiẽter saltẽ mẽses ptrãsant sex asiq3 exhibeant vt inde vnũ resultet ⁊ malitis sopiat narcotica. Plura vo alioq ex vno vel duob⁹ tribuant. Que vo igne examinant pfecte vt syrupi decoctiones ⁊ filia post eoq refrigerationẽ pfectã vt q die cõstructionis vel bidno ⁊ puluereo ⁊ confisi⁹ empla vngnẽta ⁊ q̃ talia. Pillule aũt vel tro. saltẽ a. 4. vl 7. cõdominant in antea vsq3 in tpe ptectũ. Sic itaq3 apparet breuius in cõi tpe pmanentie cõpositog. Sz circa pdicta dubitare ꝓtingit eo q⁹ ingt diss. cili. ãbo al. ⁊ ni. ãno vno durare pñt cui⁹ oppositũ p. a. supi⁹ scriptũ q⁹ non solũ. 2. aut. 3. pdurãt annis itez est longior tpe. Dõm q⁹ elli eo q̃ sufficiẽter sunt ca. subtilia sbe de facili resoluunt: qz tñ sunt violẽtiores corporib⁹ modernis isesti ⁊ marie almã. vt tactũ dñia. 9. lz ab ãno i antea vel circa debilitent nihilominus vtus coq quo ad actũ i nos sufficientẽ lõgo pmanet tpe filiq3 qõ dictũ est scamoneã. 30. an. pdurare iter pretendũ. Propi tertiũ gdẽ dõm q⁹ oibus purificatis vt ad multũ simplicia ꝓpositis sũt pmanẽtiora: qõ discursus expientie oñdũt ⁊ rõ nõ min⁹ qñ p manẽtia fit p formã: Ipsa. n. ẽ q̃ dat eẽ atq3 pdurare q̃ ãt pfectior existet meli⁹ poterit eẽ ac pmanẽ cõdonare. lz hec ẽ illa q̃ simpliciũ cũ fit nãlis: q̃ vo cõpositorũ artificialis. Arte sigdẽ pfectior nã cũ pnciplũ extet itrinsecũ illa vo extrinsecũ. 2. de ige. aliũ Rursus dcm ẽ q⁹ qñq3 minorat corp⁹ minorat ⁊ vtus illi⁹. lz cõposita minorãt tertia q̃ laboriosa ẽ ac extnea nõ aũt ita simplicia. Eti: cã corruptõis ⁊ p ñs in pmanẽtie etherogenitas exrat nullũ eni nudog simpliciũ corrũpit dũ pmanet tale Fa. i. ⁊ iõ artificiata ẽt ex plurib⁹ cõstructa rupture plus sũt oppositus exposita filiq3 nãlia v ⁊ mox oñdunt. pbl. ii. lz simplicia sũt vt hõgenea: ꝓposita vo etherogenea vt euidẽtis determinat. amp. id min⁹ pdurat i quo repiunt pla ꝓtia alterãtis ⁊ corrũpẽtie ei⁹ oppositorum: lz id i ꝓposito nõ ãt i simplici cũ duplex reperiat i eo cõpositio i ꝑ vna sola vt pmoq eloq: q̃re lac nã cõmixtũ ex triplici sba ⁊ nã corrũpit celeri⁹. Simplicia itaq3 longior pdurant tpe ꝓpositis. Propi q̃rtũ gdẽ ad pmũ dõm q⁹ syriaca ⁊ b⁹l diuti⁹ pmanẽtia cõposita nõ pdurant diuti⁹ pp rõnẽ ꝓnis vniformiũ ex simplicib⁹ cõsurgẽtis vez pp vnũ marie simpliciũ puta opiũ ⁊ sic potius ꝓuincit oppositũ q̃ intentũ. Aut id verificatur vt multũ. Ad aliud dõz nõ oportere aliq̃ eẽ pmanentiora eo q⁹ sint fortiora vigorosiusq3 agẽtia: ceu apparet in boie respectu pluriũ sialiuz eo fortior verũ pmanẽtia q̃ minus i vita: neq3 oio res sic opatur bz esse vel ccõuerso lz eo verificet in cõi non tñ pticularitor oisariam cũ cã differat eẽntialiter ab effectu. Ad aliud dõz filr nõ fore verũ vlr: vt visuz dñia. 164. Eux eo ẽt q⁹ pma ⁊ cõponẽtia sũt pmanentiora cõpositis vt ela. Ad aliud dõz q⁹ i cõpositis vtus inadinuice copulat sed nõ pp hoc cũ bmõi eoq ꝓiunctio non in vnũ reddita cõsopiat vt simplicis. Sunt nãq3 in cõpositis plura que nõ nã copulat sed arte. Ipsa enim quãtuncũq3 consta ꝓnũ appens. i. non põt ad eã q̃ nãe ⁊ dei verã permittionẽ peruenire. Cum siquidem benignitate ipso in posteruz perfrui valeamus.

Exeginus deo fautore opus Cõciliatoris magistri Petri de abano medicog phyficogq3 sua tempestate principis: Impressum papie per Bardielez de grassis anno dñi. 1490. die sexta. nouembris.

Curiosus esse desiderãs ne aliqd huic opi desideret ⁊ multa querens originalia emendatissima ante illam diam que incipit fic: q⁹ cranium vno constitutur osse que est. 39. dria ⁊ post illud annexum qõ incipit: Occasione siquidem huius qõ tactum est de restauratione partium ⁊c. inueni in multis originalib⁹ hoc annexum quod incipit:

Dhuc hoq bestatur occasione ⁊ potissime: qm̃ plebiscita pte diminutis hostiliter penas inserunt qua mẽbruz iudicandũ fit colobũ lesione. nam vt q⁹ oi qz perfectũ extat cui nihil deest eorum q̃ natum est bre. 5. metaph. igitur erit ꝑfectũ cui ⁊c. cũ bene diffinens ꝓtis consignificet: topi. 6. sed diminutũ est iperfectũ vt nomẽ oñdit. Et eni oẽ totum ⁊ pfectũ sunt in dria spẽ igitur ⁊ sua opposita: qz lesione quecũq3 posita mẽbrum colobũ seu diminutum existit. Itidẽ cum tollitur id quo mẽbrum principaliter agit colobum fiet qz ẽt mẽbrum in actũ suuz ordinatur tanq̃ in finẽ sed id remotione accidit ptis consimilis cuz ea perficiant opationes officialium ẽt dria. 63. tũc itaq3 mẽbz colobũ reddet. Rursus mẽbra vtiliter aut vlr existere carentia tñ suo actu vt oñdit contusio ipillatio circa cerebrum nucha vel nerucos vti nãlitas absq3 sialitate seu nutritio fine motu ⁊ sensu: ac is absq3 illo: interior primo ca. pe. ⁊ pmo prima ca. de vtutibus. 4. põtq3 actus deleri aliq̃ cõpositionis nã ⁊ non ea que numeri sola qz colobum absq3 separatione constabit. Et: carne abscissa membrum non redditur colobum. 5. metaph. sed labium est caro. Adhuc Cõmẽ. ibidem: diminutũ mẽbro ẽ id cuius numerus non remanet. sed id contingit cuz zirbus auferatur igit colobuz aliter q̃ abscissione cõtingit precipue cum alia sint pretacta ptisq3 interioris detruncatione. Quorum oppositum oium sentiunt Ar. ⁊ Cõmen. 5. metaphy. Itidem qõ colobũ idem iportat q⁹ abscissuz vel breuistuz grece. sed in ꝑtactis plurimis non puenit abscisio hmõi cum nõ apparet. igitur indiuidus hec minime colobus. Propter primum gdem sciendũ q⁹ lesio est nocumentum sensibile perceptũ in actu que triplex existit vt minor media ⁊ maior. vnde. 2. tegni nocetur operatio aut leniter: aut mediocriter: aut oino non fit. prima quidem dicitur pmutato seu visus cum aliud q̃ fit supposito conspicit. reliq̃ gdez debilitas sicut visio tenebrosa: lz tertia corruptio vlis sicut cecitas. de accidẽti. 3. c. 3. quax vnaq3 triplex itez exrat: ceu. 3. simplices sunt nãe. nã quedã ꝓximili quedã officialis ⁊ tertia vtraq3 nã cõis appellatã: quax quippe deteriorẽ vltima: min⁹ gdem 2. ⁊ mime q̃. 3. qd ãt fit opatio: quecũq3 dicãt dria oñdit. 61. ⁊ mẽbz. 38. Est ãt hic indiciũ snia rõe seu ꝓsuetudine approbata: colobũ gdẽ noie abscissum iportat breuistũ: mancũ mutilatũ ipsecũ diminutũ aut vulgariter mancũ vt supra Rõem vo ipm totũ quod pte eẽntiali faria integrali diminutũ extrema: ẽ ⁊ totũ triplex metaphy. 5. pta vle qõ natũ ẽ de pluribus predicari gyrmenies pmo. aut qõ in plurib⁹ bz eẽ. 7. metaphy. vt animal logicus nãq3 ꝓsideratur itentões fas, put sũt pdicabiles ac subicibiles: metaphysicus vo respicit ad qdditates. ẽ ãt bmõi nã totius vt in q̃libet pte eius saluet subiectum. aliud vo ẽ totũ integrale ex ptib⁹ constans q̃titatiuis vt corpus qõ ⁊ domus: cuius ratõ saluat ptibus vna ꝓiunctis: cũ id nõ aliud fit q̃ aggregatio ptium in ipso pbicog. i. qz nõ in vna vel in plurib⁹ ꝓstat ptiũ lz in oibus toto vlr compositũ. tertiũ gdẽ vtuale qõ ex ptib⁹ ipsius ꝓstat potestatiuis vt ais cui⁹ triplices sũt vires note. qõ vt mediũ duorũ exrat predictog: ptim nãq3 rõem ⁊ nomẽ ps suscipit toti⁹: lz nõ saluat in q̃libet eius pte. Silr ẽt pars triplex existit. hic ãt fmo de toto ẽ integrali ⁊ eius pte put totũ respicit potestatiuũ. auferr. n. filr cũ eo ⁊ nõ ꝑ toto vlr cũ fit quãtog qõ hic totũ expetit: bmõi gp pe totius descriptio pfrã i ãpli⁹ tertio appebit dicẽdorũ Propter fm vo sciẽdũ vt ⁊ tetigerũt argutaq⁹ aliq̃ dixerũt colobũ id fore qõ abscissum extremo. Aliqn vero fine ꝑ posse colobũ dici dũrarat ei⁹ actus deficiãt oisariã lz qõ ꝑ ꝑ tertio videbit ꝓiter. Propter ipz gdem sciẽdõ pmit⁹ ꝓditões bmõi ponite. 5. metaphy. subdunt deiceps vo veritas subiũgatur. Propter bmõi primũ attendẽdũ q⁹ eax q̃dã sumũt magis ab ipso toto. alie ãt plus pte respiciũt. vtriq3 ãt. 6. fore videtur lz vna qñz cõplicet alteri. pmo q⁹ dez puta q⁹ fit totuz itegrale diuisibile qõ fit iequale sublatũ ei a quo abscidit. Et iõ duox vno separato colobositas nõ surgit cũ totũ nõ pmaneat. plures eniz id expetit ptes: q⁹ pmaneat eius sba siue spẽs nã si calix colob⁹ fiat adhuc oz fore calicẽ ⁊ ideo numer⁹ nõ dr̃ colob⁹ cũ eius ablata vnica re spẽs pmatet qõ fit etherogeneũ velut officialis mẽbrox qz pinguedis vel carnis nõ reddet ẽt si colobũ priuatõe: qõ ptes i toto driam causent in situ. vñ aqua ignis ⁊ vlr hõgenea nõ sunt colobũ cũ in eis ptes in p accidens fitiẽt ⁊ q⁹ fit ꝓtinuũ nã vel arte: qz armonia lz dissimilium fit ptiũ peccatũq3 bñtium qz tñ in ꝓtinua nõ dicũtur colobũ: rõem vero ptis q⁹ fit ps integralis dissimilis q⁹ auferat oio a toto ⁊ non scindat aut pforetur tñ. vnde si pforet calix nõ efficitur colobus q⁹ nõ fit ps q̃ abscinditur principalis seu caput: cui⁹ abscissiõe interitus ꝓsequitur q⁹ non possit denuo regnãri ablata: sicut pinguedo ⁊ caro q⁹ fit extrema vt exterius situata: q̃re splenis ablatio vel renis corpus non cãt colobũ: ⁊ q⁹ fit eẽntialis q̃lis nõ est pars sialis ex superfluitatibus genita. vnde si auferant pili vel suis depulmet colobitas non iteruenet: q̃re calui nõ sũt colobi: ⁊ vtiq3 cũ hec iteruenerint oia mẽbr, ppius dicetur colobũ existere: ptis figdem quedã ẽ accidẽtalis ⁊ extranea ceu vngues ⁊ marie in boibus ⁊ pili alterna eẽntialis: ⁊ hec duplex vel fluens ⁊ refluens vt pinguedo ⁊ caro: aut pmanẽs ⁊ ea bina simpliciter vel principalis vt trine note: aut faria sicut cetere illis illate. pz ergo descriptio pdcã: sic itaq3 verius dicunt colobũ exterius separatis: qm̃ qdam sũt aperta nã sorti denotata sicut manus ⁊ pedes: oculi nasus ⁊ virga ⁊ alia sublatentia vt lingua dentes: quedã vo media vt auris ⁊ testiculi. Et. quedã velamine tegãtur artificiali vt genitalia: reliqua vo mime ⁊ proprie que faciei anterius: quedã media ceu aures manus ⁊ pedes. quedã ẽt sunt maiora vt manus ⁊ pes respectu maioris ⁊ ipsius ptium duplices nãq3 sunt de distãtia in equali. c. 2. Propter fm bmõi sciendũ q⁹ colobũ pot dupliciter accipi vt ẽt apparet in libro icbo ationis anatomie quam transtuli tertio: aut ꝓprie fm q⁹ eius ⁊ ptis ipsius conditiones oñdunt vel cõiter ⁊ id duobus ẽt modis natura aut: ceu mẽbris nascens diminutũ quod potius egrgemens fm alcabitium ⁊ mõstruosũ appellatur vel ab euentu seu tpe q̃ dicũtur egritudines: ceu quo aliculus opilatiõe casu vel percussione actus pris deperit ea pmanente toti coniuncta. Cũ igitur q⁹ euẽtu veri⁹ colobet appenẽ ⁊ magne ita vt corruptio interuenit totalis simplicit indiuiduũ ẽ colobũ vt cũ manus seu pes abscindat ⁊ pena a legislatore: tunc ipsita istanter ⁊ iportune q̃ litercũq3 repetenda: cum. n. totaliter actus pastor corpusq3 relictũ sedum abominabile atq3 spretũ redduit id indiuiduũ colobũ oio ⁊ pena cõmittenti exgrẽda simplr. absolute nãq3 platum in eius auditu significatog potiori regimine acutog. 3. Sz ãt ꝑ nõ solum diminutionẽ corpori aduertere illatã verũ ẽt disuunitatẽ nõ pax inde cãtã: mariteq3 cũ non valeat occultari quod in tegni scribenti tertia nobis intentio inuenire aliquã ꝓcm. i. decoratiõem iuxta translationẽ alterã vt in decurtatõibus hoc ẽ ptem remanẽtem sup adductione pellis coperire vt min⁹ disformis pmaneat: qõ ẽt attendũt hi qui medicant mutilandis pellẽ vndiq3 ꝓbentes sursum ante abscisionẽ vt descendens circulariter tandẽ valeat tegẽ manẽs qõ extremũ alicubi aũt sic euenit q̃re ⁊c. Si pticula fuerit minima vt digitus aut ẽt ipsius ps lz vere colobetur: qz tamẽ non fic ledit totius actuo: neq3 disformatur intrñ: colobitas nõ vsquequaq3 iudicanda neq3 absolute pena iposita expendenda vez mittenda ceteris alijs conditionibus pariter occurrentibus quibus in arbitrium iudicis relinquendum prudentis regis. non enim cuncta possunt propter eorum infinitatem particularis scribi. Nosce etiam q⁹ palpebre superiorus abscisio grandem inducit defectum et disformitatem cum oculus tandem spirituum dissolutione aut continentis alteratione cecetur. Si vero lesio fuerit in parte absq3 ipsius separatõe in toto natura vel aliter cum etiam totum non adeo vt pz defendatur ⁊ non id nisi vt cõmunius ⁊ fm extensam aut diminutam rationem colobi diminutum indicetur: quod ⁊ potest fm plus ⁊ minus apertuz ⁊ occultum similiter contingere. ideoq3 pena vt prius non simpliciter expediendã sed iudicis magis coniunctare rationabili cõmittere ⁊ standum cum hoc ẽt pensanda plebiscite instituentis intentio. cum peccantis f. conditione ac delicti quantitate nam furiozum aliquis quis suspenditur: aliquo vero quas mutilatur: aut aliter plectitur ⁊ tamen furtum vtriq3. Propẽ

quartum vero iam ad prima tria quid dicendum apparuit: qm̃ cõmuniter ⁊ extense potest colobum appellari non autem certe. peccatum etiam numeri amplius reliqua compositione prana actum tollit ⁊ totum difformat ⁊ ideo talium colobomum pena suppuranda ⁊ ad priorem comparatione arbitranda vt cuꝫ colobitas accidit verissime. Ad aliud dicendum q̃ sermo Ar. audiendus est plus de carne naturali simplici cuius regeneratio possibilis est magis q̃ꝫ de carne glandosa lacertosa qualis que labij nam in eo pe non parua spermatica puta neruꝰ ligamentum panniculus. in vtroꝫ quippe duo extant musculi: cum hoc etiam labia extrema sunt dependentia separata quod non fit carni adest relique. Ad aliud dicendum q̃ ꝫ numerus partium diminuatur opus fit illam sore extremam sed verius vt visum colobum debꝫ dici quod non est in zirbo cum sit interius contentuꝫ: neq̃ eius abscisione ante putrefactionem cum erumpit ⁊ reductus fuerit: plagaq̃ iuncta fuerit solum quod tale colobum nominari.

Post differentiam. 65. que incipit q̃ sanitas sit species subalterna inuenit hoc annexum

T autem sermo⁹ prefatus in amplius apparet defitur an corpus q̃ꝫ vt nunc tale dicunt ceu egrũ vel neutrũ fit a generatione vl ab extra. q̃ aũt ab extra vl̃ quia i tegni dicitur id �means ⁊ in tempore sore. hoc aũt qd extrinsecuꝫ ex tat: cum rem sapiat non naturalem. Adhuc si mẽsura est forinseca ⁊ mensuratũ cũ simul extent nã. sed mẽsura ẽ extrinseca vt tempus cũ sit formaꝫ vna: q̃ medicine corpori applicant ceu ẽt ⁊ qualitas ⁊ quãtitas ⁊ modus: vsus ẽt i tegni libro tertio. Rursus oio diuisio cedit in opposita: qõ non esset si tale vt nunc soret a generatione cum id quod est simpliciter tale sit ẽt bmõi. Eti: Balienus vl̃ ipsi⁹ quod est tale ab ex̃ sore oblitus infra vt crimen ipingatur ipsi sicut ipo⁹ nitur baly de corpore prane egrotatiuo. Et cõfirmatur: qm̃ sanitas ac etiam egritudo duplex existit. vt ex ꝓncipijs generationis primis ⁊ ab extra seu a tẽpore vt que post egritudinem acquisita. Rursus ꝓmo ẽt vbi ponuntur. 6. corpora habitudinalia non vl̃ hoc inseri. sunt nãq̃ sanum in vltimo sanuꝫ non in vltimo neutrũ egrotatiuum parũ egrum: ⁊ egrum maxime. cũ igitur talia sint a generatione ⁊ quod tale vt nũc non reponatur in eis concluditur ipsum sore huiusmodi ab extra amplius. In oppositũ Ba. ⁊ Lõmentator baly recte auditi: id qõ est tale ab extra notificatur per actus ⁊ non per ipsius principia: natura enim ⁊ ars principiant diuersimode: cum vnuꝫ fit ab intra: reliquũ vero foris. sed quod vt nunc tale denotatur per eius intrinseca vt eucrasiam propriam ⁊ compositionẽ differentem tũ ab ea que amplius corporis temperati vt scrics firmat tegnica. erit igit qõ vt nunc a generatione ⁊ non ab his que foris existẽs

Propter primum quidem sciendum q̃ corpus in duobus locatur generibus puta quantitate quod est magnitudo continua tribus dimensionibus constituta vt lon. lati. profunditate ac substantia: ipsa nanq̃ corpora existit dismensionata similiter cum ea duplex extet incorporea ⁊ corporea. vnde Auer. metaphy. tertio: Corpus est substãtia trium dimensionũ ad angulos rectos se inuicem secantium susceptiua. hic autem non suscipitur corp⁹ prout est quid quantitatiuum aut substantiale nisi prout qualitate informatur sana vel egra: dictum nãq̃ differentia. 7. medicinaꝫ corpus humanũ sanabile speculari. Huiusmodi vero corpus duplex extat. quoddam nãq̃ ex ꝓncipijs generationis taliter constitutum: alterum autẽ ab his que foris: siue sint superiora vel inferiora nõ naturalia dicta: lꝫ principium effectuum intrinsecus lateat: differentia. 72. omne nanq̃ dictum est de potẽtia in actum per actuꝫ precrisstentẽ ibidem ⁊ id quãdoq̃ constituitur arte: interdum vero superno ambitu concitante celesti ceu nos continenti. Primum aũt triplex reperitur: aut enim semper tale pura optima complexionem ⁊ ꝓpositionẽ in similibus ⁊ officialibus partibus a generatione ꝗbens: aut pessimũ in eisdem vel mediũ. sunt enim tria corpa semper talia vel distans per parum ab eis ceu quod dictum vt multum tale similiter triplex aut plurimum inde secedens in vtrisq̃ naturis dictum vt nunc tale quod plures volentes suã positionem que ,ptractaẽ astruere ita protulerunt cum series tamen greca contineat in nunc: vnde alia translatio in presenti hora. Noscse quoq̃ sanitatem cum eius correlatiuis dupliciter notificari aut ex ꝓncipijs intrinsecis ⁊ tũc est eucrasitas in consimilibus ⁊ coequalitas in officialibus vel ex posteris magis ficq̃ habitus erit vl̃ dispositio que operationes sui sane proueniunt ita vt prior diffinito principium demonstrationis sapiat: Ea vero eiusdem cognitionem ac tertia ceu demonstratio positione differens vt sanitas est habitus tẽ. ,ppter eucrasiam ⁊ coequalitatem ⁊ reliqua apparens posteriorum primo. Propter sdm autem sciendum q̃ cõmunius dicunt corpus vt nunc appellatum ab eis tale sore non a generatione verũ ab extra vt erate tẽpore regione ac vlr. 6. rerum non naturaliũ administratione. his eni corpus permutatur de sanitate per mediũ in egritudinẽ aut ecõuerso dũmodo talib⁹ nil religs fuerit gubernatũ forinsis: quoꝫ fiquidẽ practa sunt motiua. qd Vo de eo tertio cũ q̃rto videbit dicẽdo. Propter ꝓmũ q̃ sciendum q̃ corpus tale vt nunc vel in ꝓsenti hora siue tpe: cheros eni importat duo hoc grece dr̃ id qõ ex ꝓncipijs generatiõis est tale vt sanitatẽ aut eius correlatiuꝫ possideat in nunc seu hore presenti ad differentiꝫ eius quod est semp aut multũ tale qõ ⁊ ga. vl̃ indicare intellectus inquiens: sanũ in nunc sanũ sore corpus ꝓm pũtem horaꝫ ⁊ hoc ẽ esse sanum in illa hora seu tpe in q̃ permanet eucraton in cõsilibus ⁊ coequale in organicis non tũ ꝓm plecrissimã eucrasiã ⁊ coequalitẽ qz hec principaliter debentur corpori sp sano: ꝓnterq̃ multum sano ꝓm ,ppriam ipsius sani corporis nãm vel ẽt ꝓm propriam sanitatẽ corporis ipius vt aliq̃ scribunt. grece fiquidẽ sonat ꝓm ,ppriam. s. eucrasiam ⁊ coequalitatem: ipsa Vo ente simpliciter sani corporis. vl̃ alia translatio ꝓm contemperantiũ ,ppriam: ois autem is sermo q̃ ẽ nã seu generatione tangit ⁊ non qõ extra id enim qõ est bmõi corpus a nativitate contrarit talem nãm qua in nunc siue hora presenti hꝫ sanitatem suam propriã in ꝓplexione ac ꝓpositione ꝓm eius naturam deferentẽ satis ab eo quod simpliciter tale: q̃ autem volunt eorum oppositã rationẽ firmare litteram corrumpentes scribunt ꝓm propriam naturã tẽporis ipsius qõ ⁊ sufficienter explicat. Lõmentator ordinem faciens in his tribus corporibus. cum eiꝫ inquit temperate fuerit complexionis ⁊ equalis compositionis corpus Ba. sic nolauit id meliorem forma. Qñ autem ab his paulisper minuat ita vt non impediantur operationes: tũc est corpus vt multuꝫ Si aũt diminuatur cõplexio ⁊ compositio diminutõ ne q̃ꝫ plurima ita vt reddatur corpus de facili susceptiuũ egritudinis non notatur corpus sanum in hora presenti eo q̃ in illa hora sunt complexio ⁊ compõ i eo ꝓm temperantiam ,ppriaꝫ puta infra ⁊ qualitatẽ suaꝫ in pluribus disponibus. hanc ẽt triplicẽ sanitatem natura indicat regimine sanitatis primo. Sed ⁊ firmat rõne q̃ vno extremoꝫ posito cum medio alteꝫ dat intelligi vt appet prefato. 2. vbi Dip. per fricationeꝫ multã ⁊ mediocrẽ expressuꝫ dat paucam audiri: multo ergo amplius alteꝫ sufficienter idicauꝫ extremuꝫ exponendã ⁊ suo ꝓponendã ꝗio: quod hic euẽit ceu iaꝫ diligenter exposituꝫ: erit ergo tale in nunc a generatione in extremũ opposituꝫ ei quod semp ab eadem. quod aũt in multũ tale mediuꝫ erit latum pamplius optime appropinquans compositioni cuꝫ vbicunq̃ fit dare magis ⁊ minus ⁊ mediũ ꝗ ẽt in plures secstrari habeat partes cuꝫ vnaqueq̃ spẽs sanitatis grãdem obtineat latitudinem. vnde si non poneret tale corpus vt in nunc exposituꝫ iaꝫ sorset doctrina gal. diminuta corpoꝫ omittens vnuꝫ. Rursus si corpus est tale vt dicunt bmõi ab extra aut conseruat ⁊ tunc non põt dici q̃ ab eis que foris eidẽ sanitas infit: aut curatur ⁊ ita nullus corpus eẽt vt nũc sanuꝫ nisi prius egrotans hisq̃ foris sanatuꝫ: cuꝫ tamen aliquod corpus tale a nativitate existat contrabens disponeꝫ: tale que in presenti dicatur sanuꝫ hora hoc est in tpeveruꝫ cuꝫ eius sanitas sit debilis agitabilis non parus. Palin. Si vnuꝫ ꝗiorum est in natura ⁊ reliquum: dria. is. ⁊ econuerso cuꝫ eoꝫ sint opposite rõnes sed nũc est corpus egꝫ in nunc causatuꝫ ab his que forisqm̃ tale creditum ab aduersarijs est actu seu iaꝫ egro quocũq̃ modo exterius vel interius. vnde in tegni a ghus deinceps sunt iam. i. actu qualitercũq̃ egrotatius corpora vnde inferius quecunq̃ vero in presenti. i. actu sunt egra corporia. vnde. A. Talia corpora que sunt infirma nunc. s. que tam in firmata sũt corpus ergo nũc tale a generatione constabit ⁊ non ab extra ꝓm mentẽ Ba. ⁊ Lõmentatoris. Propter quartuꝫ vero ad primuꝫ dicendum q̃ non sumit ꝓm tempus ⁊ in tempore ,pur corpus ẽ quid causatũ ⁊ mensuratuꝫ ab eo via conseruationis aut reductionis. sed qz sanitas eius debilis ⁊ in paruo ꝓmanens tpe ⁊ qz rõ vt nunc dicitur existere vel in hora ꝓsen- vnde sanitas eius quod est semper videtur quasi ad moduꝫ perpetuoꝫ extra tempus existere cum omnis que alia in tpe propriue cum abscindatur incontinua ita vt sanitas corporis simpliciter eger existat nũc maxime: deinde illa que neutri ꝓm magis inter se et minus sicut ⁊ multuꝫ sunt talia ⁊ exinde que corpis in nũc sani ⁊ demũ minime que corporis multũ sani et per id etiam ad secũdum apparet. Ad aliud dicendum q̃ bene diuisio cadit in opposita. lꝫ. n. esse a generatione in eis non fit contrarium esse tamen taleꝫ complexionem et compositionẽ aut reliquum vt visum est oppositum ꝓm q̃ sanitas fuerit firma vel agitata sententie vt media. Ad aliud dicendum q̃ corpus vt in nunc sanum ab extra notum est sufficienter per corpora a generatione sana. nam eoꝫ sanitas nõ nisi bis forinsecis conseruatur: ficq̃ cum sint natura sana permanet huiusmodi simpliciter ab extra. ad confirmationem dicendum q̃ lꝫ possit sanitas esse ab extra: ea tamen non est que a Balieno exprimit hac parte verum que natura magis conseruata vel de foris producta. Ad aliud dicendum q̃. A. non tetigit distincte omnia vt apparet plus in neutro: sed implicite magis ita vt sub eo quod est sanum non in vltimo comprehendat sanum in nunc iam expositum et simpliciter in egro et neutro.

Laus Deo.

Sequitur tabula

An necessarium sit medico ceteras scire speculationis scientias 1
An opus sit medico logicum esse 2
An medicina sit scientia cum eius appenditijs 3
An medicina sit theorica vel practica 4
An medicina sit artium preclarissima 5
An corpus humanũ sit medicine subiectum 6
An medicine subiectum sit vni vel pluribus medicis cõmittendum 7
An doctrinarum ordinartarum numerus sit trinus maior aut minor 8
An natura humana sit ab eo quod antiquitus fuit debilitata 9
An quis existens medicus possit conferre per scientiam astroꝫ in salutem egroti 10
Quesita centũ de theorica cũ eoꝫ appẽditijs
Quesita vtium reꝫ et elemẽtorũ primitus
An numerus elemẽtorum sit quaternus vel alius 11
an terra sit frigidoꝫ primũ aut aqua 12
An aqua sit humidoꝫ primuꝫ aut aer cum eius appenditio 13
an aer sit natura calidus vel frigidus cum eius adiuncta 14
an ignis sit calidus 15
an elementa sint in mixto actu vel potentia 16
Quesita circa complexionem
An complexio sit substantia vel accidens cum suo appenditio 17
an sit complexionem tpatuꝫ repire 18
An complexioneꝫ sit ponere simplicem 19
an inflicualis certus vel melicus sit equaliponderis ,ppinquioꝫ 20
An complexio temperata sit alijs longiorꝫ vite 21
An complexio innata possit permutari 22
an duo indiuidua possint eandem seu similem complexionem habere 23
An cerebrum sit complexionis calide vel humide cum eius annexo 24
an nuca sit cerebro frigidior 25
Quesita circa annexa
An puer sit iuuene temperatior seu econtra 26

An maior fit calor pueri vel iuuenis 17
an masculus fit femina calidior 28
Quesita circa humores
Si humores simul generentur vel successiue cum eius appenditijs 29
an solus sanguis nutriat 30
an san. arterialis nutriat cum eius appenditio 31
an melie causa efficiens calor fit temperatus 32
an in nobis sint hu. secunde humiditates dicti ⁊ quot 33
Quesita circa gnationē ex spermate depēdētē
Si sperma decidatur a toto corpore cum appendiculo eius 34
an ad spermatis generationem testes sint necessarij vel inuatini 35
An genitura sit pars cōstitutiua embryonis 36
an sperma femelle gutta dictū ingrediat embryonis generationem cum eius appenditio 37
Quesita circa membra
Si vnum fit membrum principale vel plura cum eius annexis 38
an cranei plasmatico fit ex quinq; ossibus pluribus vel pauciorib⁹ 39
An caput fit sacrū ,ppter cerebrū vel oculos 40
an nerui oriantur a cerebro vel corde 41
an caro fit organum tactus neruus aut cor 42
an cutis sentiat cum eius appenditijs 43
an panniculus componatur ex nerno tantuz vel ex eo ligamento 44
An caruncule mamillares sint organum olfactus vel nares 45
an interior tunica arterie dissoluatur in villo longitudinales vel latitudinales 46
an vene oriantur ab epate vel corde 47
Quesita circa virtutes
Si sperma fit animatum 48
an natus octimensis viuat 49
an digestio ,pcedat ingrossando vel subtiliando 50
an attractiua que a calido ad eam que a vacuo reducatur 51
an medulla nutriat ossa 52
an venter nutriat chilo cum eius appenditio 53
an pili ⁊ vngues nutriantur cum suis annexis 54
an virtus augmentatiua fit altera ⁊ nutritiua 55
an augmentum fiat per partes formales vel materiales 56
an virtus vitalis fit a naturali ⁊ animali 57
an virtus motiua influat primitus in neruos vel lacertos cuz eius appenditijs 58
Quesita circa spiritum
Si calor ⁊ spūs fint idē cū eiꝰ appēditio 59
Quesita circa operationes
Si qualitate fiat omnis actio cum eius appēditio 60
an frigiditas ingrediat essentialiter opus nature vel accidentaliter solum 61
an digestio fiat a frigiditate 62
an actio partibus officialibus attributa ,pce dat a complectione vel compositione 63
an visio fiat intus suscipiendo vel extra mittendo cum eius appenditijs 64
Quesita circa sanitatem rerum naturalium ⁊ effectum existentem
Si sanitas fit species specialissima 65
Quesita circa res non naturales
Si ver fit tpatum cū suo appenditio 66
an sub equatore fit possibilis habitatio cum eius annexis 97
an carnes limaciarū fint ceteris laudabiliores 68
an albumen oui fit ca. ⁊ vitellus frigidus 69
an vinum fit calide vel humide complexionis cum eius appenditio 70
An forma dicta specifica fit sba vel accidens 71
Quesita circa res preter naturam vt egritudinem in cōmuni
Si inter sanum ⁊ egrum cadat medium cuz eius appenditio 72
an dolor possit esse morb⁹ cuz ciꝰ appēso 73
an morbus sigs in ꝓpositione cū eis appēso 74
an morbus quis si in natura cōmuni cum eius annexo 75
an cause doloris fint due vel plures an minores cum eius adiuncto 76
an dolor sentiatur 77
Quesita circa signa
Si icteritia ante septimā diez apparens possit esse bonum signū vel econtra 78
an caput guū fit melius signū magno 79
an qñ cor dilatatur dilatentur arterie ⁊ quādo constringitur constrigantur 80
an in dilatatione arteriarum fiat attractio ⁊ in constrictione emissio vel econtra 81
an pulsus die fint decem plures ⁊ pauciores 82
an in pulsu musicalis reperiat consonantia 83
an egestionis varietas fit laudabilis 84
an substantia vrine prius detur vel color cum eius coniuncto 85
an mictura sanguinis fit ex venarum que circa renes ruptura 86
Quesita circa febres
Si febris fit calor ⁊ qualis 87
An humores possint confluere ꝓdice 88
an sanguis putrescens febrem generet sanguineam vel colericam. 89
an febris sanguis cōponat cū alijs febribus 90
an ex colera prassina ⁊ cruginosa possit febris fieri cum eius appensis vt distinctione colere loco generationis situ 91
an in empiala infrigidentur interiora ⁊ cale fiant exteriora vel econtra ⁊ in lipparia conuerso etiam cum eius appenditio 92
an ethica fiat incipiendo 93
an febris pestilential ꝺ fit putrida vel alia 94
Quesita circa apostemata
Si apostema intrinsecum possit febrem interpolatam causare 95
an cerebrū possit apostemari vel ossa 96
an cor possit apostemari 97
Quesita circa egritudines particulares
Si egritudo consueta fit deterior insueta vel econtra 98
an pleuresis dextri lateris fit ea que sinistri periculosior cum eius adiunctis 96
an pipleumōis phtisica fit periculosior colerica 100
an vermis possit in ventre generari 101
An asclites fit hydropum periculosior 102
Quesita circa diem creticam ⁊ crisim
Si crisis diei fit laudabilior illa que noctis cum eius appendiculo 103
An vigesima diez fit cretica vel vigesima septima 104
An crisis septime diei fit sortior vel quartedecime 105
an computatio fit facienda a die partus vel a die febris 106
an contingat in declinatione morbi 107
an deterius nocumentum somni fit in declinatione paroxismi: an in partibus alijs 108
an recidiua fit eadē egritudo cū sua radice 109
an recidiua fit deterior sua radice cum eius appenditijs 110
Quesita circa practicā conseruatiuā in primo
Si calidum innatum magis consumat humidū radicale vel fluens 111
an humidū radicale possit restaurari 112
an mors naturalis possit beneficio aliquo retardari 113
an aer magis immutet q̄ potus vel cibus 114
an autumno magis abbreuietur vita vel alius temporibus anni 115
an regimen corporis lapsi debeat per simile vt primum admensurari cum eius appenditio 116
an complexio calida ⁊ humida facilius toleret ieiunia. 117
an primitus fit totum comedendum deinde bibendum vel simul cum eius annexo 118
An cibus grossus debeat precedere subtilem: aut econtra 119
an semel vel bis an pluries comedendum in die naturali 120
an prandium cene debeat esse maius 121
an super fructus bibendum 122
an super dextrum vel sinistrum latus dormiendum 123
an coitus competat in re. sanitatis 124
an quolibet euacuandum anno 125
an sup assumptū phermacū dormiendum 126
an tyriaca competat post somnum 127
an post phermacū die balneandū secunda 128
an phermacū competat in re. sanitatis 129
an conualescens euacuandus 130
an vomitus competat oculis 131
Quesita circa practicam curatiuam magis
Quesita circa regimen curandi in cōi
Si in continente calidiori fint frondes populi sternende 132
an fit morbus quis cui non competat cibus vsq; in flatum 133
an dieta ,pcedat ingrossando aut subtiliādo 134
an confidentia infirmi de medico conferat in salutem 135
Quesita circa materias curationis
Si medicina sortiatur complexionem ab innata vel influente 136
An sit medicina aliqua temperata 137
an humidū iunctum frigido vltra gradum secundum possit extolli 138
an medicina primi gradus calida reducat eam que tertii ad secundū 139
an quis modus quo medicina ⁊ ꝓprie frigida de potentia ducatur in actum 140
an medicina attractiua pergat ad humorem attrahendum 141
An medicina si non soluat conuertatur in humorem quem habet attrahere 142
an medicina compressiua fit lenitiue vel lubrificatiue adiungenda 143
an quis ordo euacuationis humoꝝ medicine effrenitatis 144
an omne amarum calidum 145
an amplius decoctum reddatur amarius seu dulcius 146
an piperis multū prouocet ⁊ parum laxet scamonea vero econtra 147
an aqua lactis fit calida vel frigida 148
an menta fit calida vel frigida 149
an cicuta fit calida vel frigida 150
an argentū viuuz fit calidu; aut frigidum 151
an coloquintida fit multum conterenda vel modicum 152
Quesita circa curationem in cōi
Si omnis cura per contrarium 153
an cura inchoanda medicina fortis vel debili 154
an odores curent alendo vel solum alterando cum eius appenditio. 155
an precantationes current 156
An somnis conferant in cura 157
Quesita circa digestionem nutritiuoꝝ
Si calor digerat innaturalis 158
An digestio debeatur cause antecedenti cum eius appenditio 159
An materia digesta fiat se. seu morbus 160
Quesita circa euacuationem materie
Si in morbi principio cōpetat eūo 161
An eūo cōpetat cāe ñcedēti vel ꝓiūcte 162
an euacuandū in di- motus egritudis 163
An eūandum vsq; ad lipotbomiam 164
an eūo conferre possit ꝓtibomatica 165
An in pregnante periculosior euacuatio phlebotomia vel phermacis 166
an post quartā diem phlebotomādū i acuta 167
an inipria vel alia lunatōis q̄dra phlebotomādū 168
Quesita circa curationem febrium in cōi
Si in se. ptisana competat ordeacea 169
an syrupus acetosus cōpetat i qualibet digerenda materia 170
An aqua frigida competat in febribus 171
An vinum competat in febribus 172
An balneum expediat in febribus 173
Quesita circa curationē egritudinis cōis
Si senex cansonizans iuuene amplius egeat infrigidari cū eiꝰ appenditō 174
An in cansone competat phlebotomia 175
An ap̄ati cōpetat repcussio cum eiꝰ appēditio 176
An in lepra competat eductio 177
an tyriaca veneno cōferat ,ppietate vel q̄litate 178
an tyriaca diatesseron conferat morsui canis rabidi 179
An in scabie competat phlebotomia 180
Quesita circa passiones capitis
Si solutio continuitatis penetrans ad interius cerebrū possit sanari 181

An in apoplexia nihil agendum infra.72.bo
ras cum eius appenditio. 182
Quesita circa passiones neruorum.
Si paralysis detrii lateris fit difficilio
ris curationis ea que sinistri 183
An in torura locale remedium fit ap-
plicandum super sanum vel egram cum eius
annexio. 184
An vinū cōpetat in egritudinibus neruorum 185
An coitus ꝓserat in egritudinibus phlaticis 186
Quesita circa passiones colli ⁊ pectoris
Si sanguis per superiora fluens fit com-
pescendus
An in squinātia cōpetat subscannatio 188
An gargarismata competant in pectoris passio
nibus 189
An centaurea competat sputo san. 190
An in pleuresi competant repercussiua 191
an fluxus ventris curet apostema lateris 192
an ptisis possit curari cum eius appendiculo. 193
an lac congru at ptisicis cum eius appenditio 194
an ventose sub mammis in retentione menstruo
rum apponende 195
An in cura morbi calidi cordis competant calida
cum eius appendiculo 196
Quesita circa passiones epatis
Si in apostemate epatis ⁊ precipue sangui-
noso congruat phlebotomia 197
an epar supercalefactum fit epithimen-
dum ceruse 198
An bezel sine incisio sub ventre competat hy-
dropicis 199
Quesita circa intestina
Si fluxus in principio morbi factus
cohibendus 200
an dysenteria colerica deterior
vel alia 201
an in dysenteria epatica competant stiptica 202
An ilion causatum ex strangoria febris curet
superueniens 203
an narcotica competant in colica 204
Quesita circa vias vrine.
Si diuretica competant in passionibus
viarum vrine 205
Quesita circa articulos vt pedes
Si in podagra dextri pedis congruat
phlebotomia ex sinistro ⁊ econtra 206
Quesita circa manualem actuz
Si omne vlcus egeat exsiccatione cum
eius appenditio. 207
Quesita circa ipsum annexum
Si cauterium potentiale fit laudabilius
actuali 208
An medicinarum copulatio alteratiuarū possit
medicinam conflare solutiuam 209
an composita plus perdurēt simplicibus 210
Quesita de appenditijs notabilioribus ⁊ pri
mo differentie tertie
Si medicina vna fit scientia vel plures 5
an nālis subalternetur sciētie vel alij 5
an q̄litas elementi ꝓpria fit eius forma 15
an aer habeat gravitatem in propria spera 14
an complexio inequalis quo ad pondus fit
equalis quo ad iusticiam 17
an cerebrum sit frigidum amplius ⁊ humi-
dum vel econtra 24
an phlā generetur tm in epate aut eius alibi 29
an sit eius sdē species san. genitus ex cibis phlegma
te ac vniuersaliter ex coitu genita ⁊ fine 29
an in venis digestio perficiatur cōmunis 29
an digestiones se possint vicissis corrigere 29
an sanguis continetur tantum in venis 31
an vir muliere amplius delectetur in coitu 34
an spermatica membra soluta possint verius
consolidari 37
an ossa sentiant 43
an dentes sentiant 43
an per anum imissum possit nutrire 53
an pilis fiant passiones plurime ipsis attribute 54
an vnus neruꝰ possit ec principiū sensus ⁊ motꝰ 58
an musculus habeat solum virtutem innatam 58
an spiritus in animali semper idem maneat vel
fiat mor alius factus 59
an quis morbus fit quantitate sedens 60
an neruus finistretur dexter obticus absq̄ red-
ditu ⁊ finister econtra 64
an oculus fit coloratus 64
Si autumnus fit temperatus 66
an venti contemperent aerem 67
an vinum competat pueris 70
an sanum ⁊ egrum actu concidant vna 72
an stupor fit morbus vel accidens puta dolor 73
an morbi complexionales fiant quatuor octo
aut decem ⁊ octo 74
an apostema fit morbus simplex vel compositꝰ 75
an labor seu dolor apostematis fit alius
ab vlcerosus tensiuo 76
an que ⁊ qualis sit vrine esse 85
an qualis fit distinctio colere locus genera-
tionis ⁊ situs eius 91
an in empiala calidum cum frigido simul
per totum sentiatur 92
an pulmo fit proprium organum banelitus
vel diaphragma 99
an motus anhelitus fit nālis vel voluntarius 99
Si plurimū motus ꝛ ngat die vel nocte 110
an subiectum supponatur in scientia sua 110
an oua competant in febribus 110
an fluxus san. menstrual ⁊ fit naturalis 110
an naturales temperantie appetāt similia
⁊ egritudinales contraria 116
an exercitandum ante comestionē vel post 118
an aer ⁊ vniuersaliter elementum nutriat 155
an humor fit causa efficiens febris vel nālis 159
an morbus ꝓportionalis fit periculosior im
proportionali vel econtra 174
an formice cura perficiatur penne concussate 176
Si cū apoplexia possit febris concidere 182
an septis ꝓiugatōe neruorum colli oriantur
nerui peruenientes ad manꝰ aut aliūde 184
an ptisis possit siccitate curari 193
an qualis natura lactis temperata vel alia 193
an zuccarus ro. competat ptisicis 194
an morbus frigidus periculosior calido 196
an cauterium melius ex auro vel argento 208

Finis tabule

Franciscus argilagnes de Valentia artium ⁊ medicine doctor lectoribus s.p.d.

Cum sepius mecū cogitarē cerissime lector maximū humano generi ab immortali deo munus fuisse col
latum arte in ipsumendi libros. s. qr omne bonuz pulchrum ⁊ qd ordini vni adheret ⁊ vie: ⁊ ostendatur in
ipso vestigium sapientie nō est aliud nisi de sursum anā supreme ordinata: impermutabili incorruptibili:
creticor. 2. c. 2. nolui tm quod huic rei deesse videbāin curta ꝓtermittere. Laboraui igitur his noctib⁹ q̄s
longis vt doctor artium ⁊ medicine decus ⁊ splendor petrus Paduanus de villa abano oriūdus q̄ in
comitatu Patauino fita ē: iuste ac eleganter ipsumeretur. ⁊ ls ingenium nostrum vt inquit cordubensis
Auctoris ⁊ principia nostra non sufficiant per entrare d Platem q̄ nūq̄ hanc inuestigationuz: conueniens
tm ceteat vt de his s̄m disponem presentis loquemur ipsis. ⁊ ls iterum nihil simplici in genere cibus ex p-
tibus nā pfectum exposuerit vt Tullius secūdo veteris rhetorice decantat: tam ē pro virili nostra quoad
potuimus eius differentias ita emendauimus vt nobis plurimū debeat ipsius ꝛ calistone anima: qui cuz
antea ter impressus fuisset adhuc erat ita mēdis abūdans vt durus ⁊ incognitus legentibus haberetur.
neqz inconuenit vt posteri addant prioribus que ab illis minime visa aut negligentia ꝓtermissa fuerūt. ls
enim Galieni tpe aro medicine fuerit vere ꝓfecta. Ingt tamen ipse non fore impossibile posse quez sup
uenire sibi inuenientē in eo: quod per euz non fuerit adinuentum ita vt possit sibi dici: hoc nondum vidit
Galienus: sicut ⁊ pbo dicit ꝗ mo phyficor. In hoc enim officio duo q̄ maxime necessaria esse arbitratus
sum: diligentiā. s. ⁊ intelligentiam. quorz altero deficiente ineptias ⁊ delyramenta in libris impssis quo
tidie est videre. neqz tm lucri grā hanc ꝓuinciam suscepisse putetis velim: ls vt desiderio satisfacerē meo
⁊ legentibus vtilitatem aliquam afferrez opa nostra. Vale. Franciscus argilagnes de valentia artium
⁊ medicine doctor.

REGISTRUM

a
Prime albe
conciliator
nuper
lari ⁊ alia
b
differentia
transcendit
salubrius
medico
c
insuperioribus
est corpore
merentur
gene
d
ram senescere
separari
vnūquodqz
resultans
e
dictum
mensure
ctum
frigiditatis
f
tine virtutis
guines demuz
similiter
corpora
g
huius modi
quo principaliter
tandem
ex parte
h
principium
rantur
in de animalibus
forma
i
tribus
miscende
coniungens
tio virtutis
quisr Ar.
gnis
per plura
est
l
si autem
derit
libus
cius
m
contingeret
A. vnde
ab anima
oz ⁊ distinguens
n
in ea que
c. 4.
sis longitudinis
ligamentum
o
ego etiam
pertamentum
potissime
⁊ scripte
p
extrinsecum
⁊ humectat
bibile
stantinopolitana
q
locantur
accidum
videlicet. ⁊
rationis.
r
ideo
⁊ venis
multa
pulsuum
s
ex igne
transire
hic rationem
terum comparata
t
est maior
⁊ intensionis
⁊ loci
strictione
u
ter vniuersalis
bium tamen
cum
stia
x
non omni
grandis
febris
quarto
y
altera
vel augmento
bentur
multiplicantur
z
humidi
exiccatio nunq̄
quidem
tuere
ꝛ
deus
desiderium
ferunt
ꝛ
cerdotum
vt in eo
cum ad
ꝛ
ferentia
magis
consulescens
uridium
A
sunt
dem
principale
diuersis
B
neqz
ipsius
tiam
C
causetur
licet fit
bicuiter
D
Regimen
in sagaci
aliud
sensu
E
putredo
cutis
stante
F
deinde
res
a medio
G
collz
nerit
mederi
H
Dubitatur
Similiter
Demonibus
I
cita est
ad aliud
partem
dicus
K
gis egritudinuz
rum rorarum
cui necessitas
generatio
L
excoriatione
fit grossis
critem agendum
M
sm diuersitatem
agens
brosa sed
N
tractatus
capitulum
adeo quod
re in potu
eius est

Finis

TRACTATVS De Venenis a Magistro Petro de Abbano Editus.

De prologo agitur. 1
De diuisione venenorum. 2
De vno quoq; veneno in speciali. 3
Modus secundus quez venenum interficit 4
De precustodia & cautela: ne aut venena ppinentur: aut si ppinata non nocent 5
De signis & curis cuiuslibet singularis veneni ppinati. 6
Ille qui argentum viuum sumpserit. 7
Ipsum qui biberit. 8
Scoria eris 9
Scoria ferri. 10
Lapis magnetis. : 11
Lapis lazuli. 12
Arsenicum sublimatum. 13
Litargiriam. 14
Cerusa. 15
Calcucechumenon. i. viride eris. 16
Plumbum vstum. 17
Azarum seu minium. 18
Realgar. 19
Sucus cicute. : 20
Sucus titimallorum. 21
Sucus cucumeris asinini. 22
Sucus vinee. 23
Sucus aut radix borboumarien. 24
Sucus coriandri. 25
Sucus mandragore. 26
Sucus papaueris nigri. 27
Opium. 28
Sucus sermonice : 29
Apium risus. 30
Sucus cherue. 31
Sucus napelli. 32
Sucus oleandri. 33
Sucus mezereon. : 34
Sucus ellebori. 35
Alcessire. 36
Sucus brionie. 37
Cornus spice. 38
Cornus oleandri. 39
Cornus bedeguar. 40
Anacardus. : 41
Nuces aut auellanas. 42
Malum castoreum. 43
Malos fungos. 44
Nucem vomicam. 45
Colloquintidam. 46
Ficus pharaonis. 47
Semina insquiami. : 48
Biana cochonidii. 49
Baccalaurus rancidus. 50
Carapucium. 51
Semen vrtice. 52
Semina papaueris nigri: : 53
Semen ellebori. 54
Semen cicute. 55
Semina humida coriandri. 56
Semen serpentarie. 57
Siquis morsus aut punctus fuerit ab aliquo animali venenoso. 58
Ille quem momorderit vipera. 59
Mordicationi scorpionum. 60
Mordicationi aranearum. 61
Mordicationi rutele. 62
Mordicationi apum. 63
Mordicationi animalium. 64
Morsis a cane. : 65
Cantarides biberit. 66
Lac biberit. 67
Ad affaturam suffocatam. 68
Pilles frigidos: 69
Cerebrum gallie. 70
Extremitates caude cerui. 71
Sanguis bouinus. 72
Sanguis buffonis. 73
Sanguis hominis colerici. 74
Sanguis mustrine aut leprosi. 75
Qui morsus fuerit ab homine iejuno. 76
Qui morsus fuerit ab vllo serpente. 77
Cui datum fuerit fel leopardi. 78
Qui biberit salamandram. 79
Cui lepus marinus vel rana marina. 80
Qui morsus fuerit a mure suneo & gatto. 81
Capitulum de descriptione bezoartice virtutis ad vnūquodq; venenum. 82
Questio verum tyriaca &c. 83

EDEREMISSIMO i Christo patri & domino domino. Il. diuina, paide tua sūmo pontifici Petrus de abbano mim^s me dicor cum deuotione presens scriptum: tam vestre petitioni q̄s pro obiti solutōe afferre: iuxta posse obedire ppono vt sanctitati vestre: tuz ad pfectū corpis tuz ad scibilis congendis tractatū vtilez non min^s q̄s breuem de venenis iscribam. Primo figdez diuisionem faciā de venenis. sunt. n. nobis magis nota q̄ cunq; p ptes diuidunt quoddā totum. Secundo vnūquodq; diuisionis mēbroz resoluez hinc ad terminū singularē. sic. n. cuiusq; rei scientia cōpletur a generalissimis ad spālissima descendendo. Tertio describez modū fm quē venenū mortificat & nocumētum inducu humano medicine corpori primatū. In de nenq; nontia curationis in arte medicine venat.

Quarto sermonē faciez de precustodia & cautela ne aut venena ppinentur: aut si ppinata nō noceant Precustodiuas. n. ero ē curatiuā excusans. Quinto signa ponā & curas ad quodcūq; venenū assūptū & ad eius nocumēta introducta. Sexto & vltimo virtutes bezoarticas. i. a morte liberantes occultas tute potius & diuina q̄ ꝓprione vel natura ad qdq; venenū describam: & cū hoc solutōes qōnes duas difficiles valde: quaz prima erit de tyriaca magna: vtruz tyriaca fit alicui veneno bezoar vel medicina. Et facerit vtz venenū aliqō possit ad certum tpe taliter ex biberi q̄ ex eo quis ad illud tempus moriatur & non ante

Capitulum. .I.

De diuisione venenorum.

Via venenū oppositū ē cibo nri corpis iō sicut cib^s ipse efficit ps nostri corpis & se totū assimilat pti nutrite vicē tenēs pris dissolute: ita venenum nostruz corpus seu partem cui appropriauit ad sui ipsius venenosam naturam totum trahit &

conuertit: ⁊ deniq; assimilat sibi ipsam adeo vt sicut aialia ⁊ terre nascentia quoq; natura cibos cõuertit i speciem nutritoq; a nobis comesta i nostrũ alimentũ conuertuntur ⁊ speciẗ. Ita quecunq; corpa veneno sunt iuncta si. coinedantur a nobis transeuntia faciunt nostra corpora in venenũ: qm̃ omne agens ⁊ pestiferum patiente. fic. n. nostra substantia per modũ passui transit ad presentiã veneni quod se hz per modum actiui in veneno sicut pales subiecta igni trãsit i ignẽ. est. n. ignis totus actiuus ad paleã. Quare sapientes medicoq; venenũ dixerunt eẗ de genere rerũ interficientiũ ⁊ destruentiũ cõplexione ⁊ cõpositões ⁊ interdũ inducentiũ solutionẗ ꝓtinuitatis ita vt egritudines q̃ ex venenis accidunt sint de generibus cõibus ⁊ non ꝓprijs. Diuidit aũt venenũ tribus modis. nã vno mõ considerat ꝓut sit di uisio generis in species. Et fm hoc dixerunt Auicẗ. ⁊ auer. q; venenoq; aliud ẗ de minera: aliud ẗ de vegetabilibus: aliud est de aialibus. De minera gdẽ et vt quecũq; ifẽ terra gnãta pniciosã habẗ naturã vt argentũ viuũ ⁊ gipsum ⁊ es ⁊ gdã lapides vt magnes ⁊ lapis armenus nõ lotus ⁊ plumbũ ustũ ⁊ arsenicũ ⁊ realgar ⁊ cerusa plumbi ⁊ de multis aliis de gbus infra in speciali dicẗ. De vegetabilibꝰ Ro sunt quecũq; plantaq; ꝓtraiissime sũt nũe cibali vt apte nate nõ sint ad nutriti speciẗ cõuerti: sed potius sũt ꝓmpta ꝓuertere vt elleborus ⁊ turbith nigra: napellus ⁊ gãmi napelli ⁊ fũgi gdã ⁊ tubera ⁊ vidua faciẽs et mezereon ⁊ oleãder ⁊ apiũ risus ⁊ multa alia de gbus in spãli ita dicẗur. De aialibus autẽ venenosa sunt eis quoq; nã longissime distat ab humana cõplexione: aut opposita ⁊ inimica ẗ speciei: qualia sunt serpentes ⁊ dyacones. ⁊ tyri ⁊ vipere ⁊ lepus marinꝰ ⁊ carnes assate ⁊ stati suffocate ⁊ pisces fridi ⁊ mortiene carnes ⁊ putride ⁊ q̃ a fulgore sunt percussa ⁊ mortua ⁊ q̃cũq; sunt patientia rabiẗ ⁊ multa q̃ infra i speciali dicẗ. Secundo modo considerat venenũ relatũ ad nos: ⁊ secundũ hoc dixerunt venenũ aliud est assumptũ intra corpus: ⁊ aliud extra. qd̃ vero est assumptũ intus est de genere potionũ pniciosaq; datũ sub spẗ cibi vel potus vel medicine: ⁊ hoc est qd̃ plurimũ fit a quoreges ⁊ prelati ⁊ odiosi cauere debent. Qd̃ Ro extra est dicitur reptiliũ morsus: sicut cũ visu aut auditu: aut gustu: aut tactu: aut odoratu: sentit venenũ Vt su gdẽ sicut venenat basilicus. Auditu sicut venenat serpẽs gdã in nubia q; est corpulẗie duaq; palmarũ acutũ habẽs caput ⁊ viridis existens coloris gregulus vocat. sibilando naq; aues ⁊ aialia eũ audientia interimit. Bustus quoq; siẗ aspis surda q̃ sputo suo quos tangit interficit: ⁊ tyrus quos mordet ⁊ vipera pimit. Tactũ Ro sicut serpẽs quẗ miles ꝗ quo Auicẽna dicit interfecit: cũ lancea ⁊ ex cõtactu lãceam militis ⁊ totũ corpꝰ fuerũt mortificata: ⁊ siẗ piscis gdã qui stupefactor vocat: de quo Balienus dicit q; cũ irrat rbete piscatoris manꝰ ⁊ brachia stupefiunt i trũ q; insensibiles efficiunt. O dorato Ro siẗ gdã fungi pniciosi: de gbus dicit Rasis q; cũ euellũtur a terra ⁊ odorati interficiunt odorantẗ. Tertio modo cõsideratur venenũ quantũ ad specificã differentiam: q̃ distert species a specie: ⁊ fm hoc dixerunt oẽes medici ⁊ philosophi nãles q; venenũ aliud est quod facit operationẗ suã a q̃litate sua sine a cõplexione: ⁊ aliud qd̃ facit hoc idem p virtutẗ fluentẗ a tota ipẗ qd̃ medicꝰ formã specificã vocant: quod nihil aliud ẗ nisi meritũ quod vnũquodq; cõpositũ et q̃tuor elementis fm maiorẗ ⁊ minorẗ ꝓportionẗ ipsoq; elementoq; in cõposito sortit ⁊ meret habere ab influentibus stellis fixis: que spẗs inferioq; cõpositoq; respiciunt ⁊ ꝓut ipsoq; materie apte fluunt: iuxta illud virtutes stellaq; vehuntur iferius mediantibꝰ lineis piramidalibus ⁊ rectis q̃ in lumine ipsaq; stellaq; formantur qd̃ lumen p lineas diuersas vectus a stellis deportat virtutes specificas: quas derelinquit in cõpositis secundũ q; cõponẗtia meruerunt: ⁊ hoc est quod recte auicẗ. dixit i canone q; talis forma specifica aduẗit rebus post pmã cõplexionẗ elemẗoq; in ꝓposito: ⁊ qz ignoramus sp ⁊ ignorabimus in eternũ q̃litates ⁊ pondera elemẗoq; in ꝓpositis: iõ tales formas specificas adueniẗes iuxta meritũ talis ⁊ talis ꝓportionis i cõpositis necesse ẗ ignorare: neq; de ipsis plꝰscire possumus: nisi quantum ꝓtebet hominũ experientia ⁊ ꝓpteres in talibus plus conferunt experti q̃ rõnales medici sicut bene in ꝓhemio metha. ar. dicit Venenũ ergo quod a qualitate sola facit operationes variat secundũ diuersitatẗ qualitatũ. nã ẗ illud est calidũ: aliud frigidũ: aliud siccũ: aliud humidũ. Calidũ gdẽ duobus modis interficit: qz aut calefaciendo corrodit interius assumptũ vsq; ad cor ⁊ extra apositum vsq; ad medullã ossis ⁊ sic interficit soluendo continuũ: q̃le est lepus marinus: aut calefaciendo inflãmat ⁊ intus ⁊ extra vsq; ad cor ⁊ sic interficit substantiã cordis ⁊ suffocando: ⁊ hoc est siẗ euporbiũ ⁊ elleborus. Frigidũ vero venenũ similiẗ interficit duobus modis. s. aut stupefaciendo ꝓpter maximã eius frigiditatẗ vsq; dũ cor reddatur imobile: ⁊ hoc est tale quale ẗ opiũ: aut opilando vias anhelitus ⁊ claudendo ita q; quasi anhelare nõ possunt ⁊ vsq; ad cor auferatur anhelitus: ⁊ hoc tale quale ẗ plumbum ustum. Siccum vero venenũ interficit duobus modis. s. aut consumendo humidũ sanguineum cordis: ⁊ quasi in crustam conuertendo: ⁊ hoc tale est quale est calx non extincta ⁊ colchotar: aut separando partem a parte donec oia membra vsq; ad cor ⁊ in minimas partes non liquefiant: sed solantur: ⁊ hoc facit tale quale est realgar. Humidum vero venenũ dixerunt quidaq; non inuenirẗ: qm̃ non ascendit humiditates ad qnartum gradu: ⁊ qr tus gradus venenosã reddit q̃litatẗ: quoniam corrumpiũ est ⁊ mortale. Sed Ba. narrat de quodã quẗ in somno serpens quidam momordit ⁊ excitatus nõ valens surgere tractus per manum remansit caro corrupta ⁊ putrefacta super terram ⁊ ossa denudata apparuerunt. vnde ⁊ putrefactione occulta ⁊ facili carnis solutione probat. Ba. venenum esse humidum ⁊ ex hoc genere secundum aliquos argentum vinum videtur esse venenum quod solum humidus in. 4. gra. esse fatentur. Sed venenum quod a tota specie soluente virtute: siue a tota substantia. siue a forma specifica est interficit: non qz calidum: neq; frigidũ: neq; siccũ: neq; humidus: sz qz tale. s. qz oppositã hz Vtutẗ ad vitã hois ⁊ sanitatẗ: ⁊ istud venenũ in quacũq; potitate sumptũ: ita ẗ vt sensum itus fugiat interficit multiplicando seipsz qm̃ quancũq; humiditatẗ nostri corpis inuenit iplam statim in venenum conuertit: ⁊ hoc virtute sue speciei: ⁊ tale est quale ẗ napellus.

Capitulum. .2.

De vnoquoq; veneno in speciali.

Ænena minere spãlia et plantaq; et aialiũ nõ nisi nota et famosa dicemꝰ: ne occulta narrãtes virus in angues adiceremꝰ ob eam eius solaz cãm vt prenuta minus ledant: aut nunq̃ ledãt hec scribũtur nõ vt alios ledere doceamus. Minera igitur venena: quedã sũt a natura. quedã ab arte preparata: a natura qdem que in vẗre terre gnãnt et hoq; vnũ est argentũ viuũ qõ intus assumptũ qñq; interficit sua humiditate putrefacere faciẗe humiditates cordis nãlem: qñq; aũt interficit sua fritate actuali cõgelante cor cuius signũ est q; qdam apothecariꝰ cũ de nocte type magni estus fitiret temptans inuenit ampulã plenã argento viuo quod bibit et mane inẗtus ẗ mortuus et inueniẗes argentũ viuũ exire ꝗ anothomizatus fuit et inuẗtus fuit sanguis circa cor coagulatus et ipm cor filr. Inuenerũtq; i stomacho fere librã vnã argenti viui. Aliꝗ ẗ argentũ viuũ qõ fit ab arte albumine sublimatũ i aluterbet qõ ẗ vas alchimistq; et istud ẗ deteriꝰ et magis pniciosz q̃ nãle qñ minerale scpe p ventrẗ secedit vel spõte vel cũ clisteri: sz sublimatũ assumptũ interius corrodit intestina et apostemat cor et retinet vrina et ꝓhibet eius exitus et mortẗ. Extinguit ẗ argentũ viuũ cuz sorti admixtõe saliue hois donec ꝓ: geat: q; si piecerit super ipsuz aquã ferventẗ ⁊ redierit ad primã dispõnẗ nõ est extinctũ. ⁊ hoc adhuc deterius ẗ q̃ purum viuũ ⁊ minus malã q̃ sublimatũ. Scõm venenũ quod ẗ a natura minere est gipsuz qõ intus assumptũ sua fritate coagulat sanguinẗ ⁊ inspissat spũs ⁊ induciẗ difficultatẗ anhelitus: deinde mortẗ ⁊ hoc datuz crudum in potu trituz: coctum Ro non est venenoz sz medicina stiptica valde. nascit autẗ in venis terre mõtuose. Tertiũ ẗ es quod metallinã hz naturam cõpositum ex argento viuo ⁊ adurente sulphure ad formã rubozis deducẗte: qõ gdẽ cũ p sabzos percutitur ⁊ maleat scorie que cadũt ⁊ date in potu venenãt ⁊ ventrẗ fortiter soluere faciũt: ⁊ hoc medici vocant rubel eris: inde ẗ vinũ si reponat in vase eneo aut cupri aut electri ⁊ bibat vomere facit. Tertiũ est scoria ferri eruginosi ⁊ ipsa erugo quẗ intus assumpta ad berendo intestinis ericcat humiditates ⁊ corꝰ ⁊ senectã iducunt. i. quandã egritudinẗ quã medici marsmũ vocant. vtũtur aũt medici scoria ferri consolata in curatõe multaq; egritudinũ. Quartuz est lapis magnetis q assumptꝰ intus melãcholicũ ⁊ lunaticũ ⁊ pistrigiũ facit recipientẗ. vtũtur aũt eo medici cõsolate cũ aliis medicinis in curatõe melãcholie. Est aũt lapis iste duaq; spẗq;. vna ẗ que trahit ferrũ versus ꝓtus illud ad polũ septẗrionalẗ vbi dr eẗ minera magnetis. Alia ẗ que trahit carnes humanas vertens tractũ versus polũ meridianũ: vbi dr eẗ minera ipsius. hec aũt trita ⁊ data in potu viscera Ꝗbit ⁊ in globũ reddit. Quintũ ẗ lapis armenus: q rubeus est ⁊ assumptus intus si nõ ẗ lotus fm doctrinã medicorũ ẗ venenũ vomitiuũ subuersiuũ totius corporis et eo preparato vtũtur medici in cura melancholice passionis. Quintũ ẗ lapis stellatus quẗ medici vocãt lazuli: q si nõ fuerit lotus datusq; in potu subuertit stomachũ ⁊ doloẗ itestinoq; sicut quo vtũtur medici Ꝗ quartanã. Sextũ ẗ ꝗ senicũ sine auripigmẗũ quod ẗ de ipẗ gipsi vt dicit Albertus q; caliditate et siccitate sua ⁊ pniciosa natura venenũ ẗ pessimũ putrefaciẗs ⁊ valde mortificatiuũ: seu si sublimẗ scõm alchimiã in vase abethel ẗ pessimũ venenũ intus assumptũ ⁊ si sepius ei sublimetur efficitur albissimum ⁊ tanto deterius efficitur venenũ. Venena vero que per artẗ fiunt sunt litargirũ quod ex plũbo fit fuso in olla cũ testis olle fractis quod assumptũ itus tãtã facit itestinoq; stipticitatẗ q; nũq̃ fere egerere põt ⁊ per vomitũ educũtur: que per secessũ solent educi Sũt ⁊ cerusa que ex laminis suppositis aceto colligitur ⁊ fritate sua ⁊ siccitate intus assumpta facit paralyticos ⁊ Ꝗctos: sunt ⁊ calcecumenon. i. viride eris quod fit ex laminis cupri sup aceto expositis q; gdez corrosiuũ ẗ ⁊ venenũ ⁊ mortale. Sunt ⁊ plumbuz vstum quod fit ex sulphure ⁊ auripigmento quod est venenũ opilans anhelitum et interficiens suffocãdo. Sunt et azurũ q̃ fit ex lapide lazuli quod ẗ venenũ ericcanũ. Sũt et realgar quod ex sulphure et plumbo fit corrosiuum existens venenum itus assumptuz.

Vegetabiliũ Ro venena quedã sunt fructus herbarũ quedã vero fructus arboq;: quedã Ro semia ipsarũ. Succus gdẽ cicute: et fructus titimalloq;: et fructus cucumeris asinini: et fructus vuee: et fructus botharmarien: et fructus corãdri: et fructus mãdragore: et fructus papaueris nigri: ꝗ quo opiũ fit: et fructũ corrigiole lactãtis ꝗ quo fit scamonea: et fructus apij risus: et fructꝰ cherue: et. i. giralfolis et fructꝰ napelli: et fructꝰ oleandri: et fructus mezereon: et fructus ellebori nigri: et fructus alphefire. i. vitis albe: et fructus bryõie. i. cucurbite silueſtris. De fructibus Ro sũt cornua oleãdri: et cornua bedeguar et anacardi: et nuces: et auellane rãcide: et nux vomica: et colocynthida q̃ solitarie fuit nata i arbore sua et ficus pharaonis: et poma mãdragore. Scia Ro sunt insgamꝰ et cocognidij. et baccel auri rancide: et catapucie: et semen vrtice: et semẗ papaueris nigri et semẗ ellebori: et semẗ cicute et semẗ corãdri humidi: et semen serpẗtarie q̃ oia comesta vel bibita: aut pimũt mõis supradictis aut infirmãt corꝰ et alterãt. De aialibꝰ Ro sũt q̃dã ꝗ cerebris ipsoq;: q̃dã de caudis: quedã de sanguine: q̃dã ꝗ saliua et sputo: q̃dã de fellibꝰ: quedã de toto corpe.

In cerebro gdẽ gute venenũ ẗ pniciosũ faciẗs hominẗ amentẗ. filr in cerebro vespilionis. In cauda Ro cerui venenũ est pessimũ ꝓpter quod venatores extremitatẗ caude cerui: quando volunt ceruũ comedere abscindunt. filr in cauda scorpionis et rutele et vespe et apis et exanguiũ animaliũ: et quorũdam serpentũ. In sanguine uero ficut in sanguine bouis veteris et in sanguine buffonis et eius sputo: et i sanguine bois colerici rufi in furia positi: et in sanguine mẗstruo: et in sanguine leprosi. In sputo Ro siue in saliua hois ieiuni: non ad hoiem: sed ad scorpionẗ et serpentem: in sputo buffonis: et sputo et saliua uipere que cũ coire vult cũ pisce venenũ deponit in litore sup lapide quodaz: deinde rediens suũ colligit venenũ. Et in saliua et spuma canis rabiosi: et in saliua gutte: fimie: et mnris: et bois ieiuni faciẗiũ morsum. De fellibꝰ uero sicut ẗ fel leopardi quod est venenũ a forma specifica statim pimens. De toto uero corpore sicut sunt cantarides: et salamãdra ꝗ quorum oium sũma dictuz est q; aut a qualitate aut a specẗ interficit predictum venenum.

Capitulum .3.

Ad faciendum secundum quem modum venenum interficit aut nocet.

Dne nãq; venenum inquantũ est venenum oppositum hꝫ qualitatẽ corpori nostro hec ãt oppositio dubiũ magnũ facit quo modo ⁊ q̃ via venenum ad cor hois transitũ patiatur. Nã aut venenum trahetur a corde: sicut ferrũ a magnete aut ipsũ transibit ad cor aut vtroq; modo corde. ſ. attrahente: et veneno currente: q̃ ſi nullo predicto ꝛ modo ꝛ erit asserere relinquet q̃ nullo modo venenũ ad cor transire possit: et sic cessabit oppositio veneni ad ipsũ cor: quo posito dicem⁹ venenũ nõ eẽt pemptinũ cordis. cui⁹ oppositũ videm⁹ q̃ assumpto veneno pniciosio: vt napellus statim sincopis apper q̃ passio ẽ cordis: et tremor cordis ei pulsus defectus: et ola ac cidẽtia cordiace passionis: ꝓpter qd̃ sciendũ est q̃ cor dum est sanũ: sicut et ceteri mẽbra nihil attrahit nisi sanguinẽ sibi consimilem et spiritum. quoꝝ vnum reponit in dextro ventriculo cordis et alterꝝ in sinistro: qñ vero infirmũ est trahit ad se qualitatem contrariã sui nocumenti: sicut qñ est super calefactum attrahit ad se aerem frigidũ et sanguineum frigidũ: et hoc facit per virtutẽ naturalem attractiuã sui similis: dum ipsum est in potestate nature et per appetitum sensitiuum animalem quo vnũquodq; membroꝝ lesũ appetit delitium et sentire ꝓueniẽs: et contrariũ sui nocumenti. Venenũ ergo vt cũ in nullo ꝓticipet cũ cõplexione cordis: et natura ab ipso corde: duꝫ sanũ est non trahitur: imo refugiet illud tãq̃ inimicũ oppositum: qñ vero cor esset infirmum ex appetitu sensitiuo appeteret et traheret contrarium sue passionis et secundum istum modũ venenum veneno curatur nam qñ aliquis venenũ assumpsit puta optum qd̃ in frigidando corpus vsq; ad cor: et deinde coagulãdo sanguinẽ cordis ex quo mors introducitur anteqũ cor sensum amittat ex frigiditate opij sentiens nocumentum defiderat medicinã calidã et ſi det castoreuꝫ qd̃ de se est in genere venenoꝝ ipsũ castoreuꝫ cor trahet mediãte appetitu sensitiuo: ñ vt venenũ oppositũ sub ãt ro ſi plus mõstrat q̃ cor attrahit ad se venenũ nisi sic qlibet mẽbroꝝ istrũ ad se trahet opositã qlitatẽ. ꝓterea dato q̃ cor qp sciuit nocumẽtũ veneni sitẽ. ꝓterea dato q̃ cor qp sciuit nocumẽtũ veneni sitẽ. Virtute appetit⁹ sensitiui appetat medicinã calidã: ⁊ ipsã ad se trahet: adhuc stat q̃stio quo illũ venenũ pmũ datũ trãsiuit ad cor. Quare dõm vt q̃ nullo mõ cor ad se vnq̃ venenũ trahit: qm̃ neq; incõgrũ fiet ẽ cordi qr nullã similitudinẽ cũ ipso hꝫ. nec incõgrũ ꝓiũ qm̃ cor nunq̃ fuit talis disponis q̃ venenũ esset oppositũ illius. nec potest iserre ex hoc nullã eẽ oppositionẽ inter cor ⁊ venenũ qm̃ hꝫ cor venenũ nõ trahet: venenuꝫ ẽt hꝫ nõ currat neq; ẽt vtroq; mõ ꝓtingat: ẽ tñ dare aliũ modũ quo directe apret oppositio ⁊ pemptio manifesta. nã venenũ qm̃ actiuũ ẽ a forma quã hꝫ pniciosuꝫ ⁊ destructiuũ cordis gcgã tãgit in corpe humano ꝓuertit in illã spẽm venenosã: ⁊ seipsũ multiplicat i ficiẽdo humiditates nri corpis i venenosã nãꝫ: q̃ multiplicata augeẽ virtus veneni. nã dr in geometria q̃ gemiata quãtitas augmẽtat virtutẽ. vñ ex modico veneno ꝓsupto ꝓuertẽte qd̃ tãgit ad suũ fiet augeẽ virtutem ⁊ multiplicat: ita vt de facili p modum ꝓtinui corpis ẽ extrema se tangũt: attingit quũ i q̃titate venenũ ipsũ cor qd̃ ẽt cũ tãgit ꝓuertit ad venenũ: ⁊ ex eo tũc spũs vitalis si bñs debitũ organũ i quo residet cedit somne veneni ⁊ egrediẽs ꝗ corde dimittit cor ⁊ corpus sine motu: ⁊ ꝗ ẽ mors. cui⁹ signũ ẽ q̃ illud cadauer si comedat venenũ efficit comedẽti. est ñ adhuc sciẽdũ q̃ arterie cordis ⁊ ipsi ventriculi cordis motu diastoles ⁊ sistoles. i. p motũ nãle attrahẽdi ⁊ expellẽdi quẽ bñt ꝓtimo q̃to tpe viuit sicut attrahũt ad se circãstantẽ spũꝫ ita q̃ ẽt arterie q̃ ad cuti terminãt. p poros suos aerẽ exteriorẽ ꝓtinẽtẽ nos attrahũt vsq; ad cor: ⁊ p calẽ cor cruslando expellit calores ⁊ fumos ita q̃ ſi aer ꝓtinẽs nos fuerit venenosus ⁊ pestilẽtialis p ipsas arterias motu dilatatõis attract cor i ficit: ⁊ ide egritudines pestilẽtiales ꝓtigũt: ñ q̃ arterias vl corde sui nũ venenũ trahat: ſꝫ qr sub spẽ serij ⁊ spũs attract venenosus vapor igredit: ⁊ ſꝫ B dixerit spẽtes q̃ ẽ venenũ dormire seu deg ẽ ſB arboreum cũ ⁊ i hortis caulũ ⁊ subũbra oleãdri ⁊ balneari ⁊ agrl sub cui⁹ ripis oleãder ⁊ arbores venenose crescunt narrat. n. B. de quodã q̃ se balneauit i balneo calefacto de lignis ex cifis de cauernis ꝓpentũ q̃ mortuus fuit ex vapor lignoꝝ cũ gb⁹ fuit balneũ calefactũ ipsectoꝝ veneni. Et ar. i libro de ꝓpetatib⁹ eloꝝ ⁊ plantetꝝ dicit q̃ tpe regis philipi ocẽ mercatores trãscũtes p quãdã viã q̃ ad ciuitatẽ applicabat qñ erãt i pte illi⁹ vie i q̃ duos mõtes vn⁹ hic ⁊ alẽ hic existebãt stati moriebãt. Et tũc socrates parari fecit caucã nitreã i q̃ itrãs se illuc infsit portarit respexit duos ꝓpẽtes: vnũ i vno mõte. ⁊ aliũ i reliquo exũtes: q̃ aerẽ illi⁹ loci inficiebãt: vñ trãsẽtes moriebãt. Ruffus ẽt dicit q̃ antiq reges fecerũt puellã nutriri napello vt p ei⁹ antidotũ ãplexũ cocũtes moriretur. fiet i sentimo nemiã ⁊ cauernis ꝓfũdis: ⁊ i locis inhabitatis: ⁊ i locis setidis pp aerẽ attractũ bitantes venenãt. Dicit nãq; ami. i ca. i. q̃ nulla res ẽ magis inimica caloris innati ⁊ cordis q̃ magn⁹ setor a quo subito spũs vitalis a corde recedit: ⁊ quãto ꝓlexio cordis ⁊ arteriaꝝ alicuius hois calidior fuerit ⁊ rarior: tãto citius venenũ toxibibitũ q̃ respiratũ pmit ⁊ occidit qm̃ calidũ cor pl⁹ attrahit q̃ frigidũ de anhelitu: ⁊ vie latiores sũt i arteriis calidi cordis q̃ frigidi ita q̃ iusgam⁹ passeres si occidit pp strictorꝝ viaꝝ ad cor. hoiuꝫ ãt sic qr latores hãt vias p q̃s sacilior ẽ trahit⁹ spũs venenati. ⁊ q̃to venenũ de sui ꝓpe ẽ calidi⁹ tãto deteri⁹ efficit dato in hoie calidiori qr vtriusq; caliditas se inuat in vnũ effectũ: ſꝫ exhibitũ i frigidiori nã suũ tardat effectũ. Verũ tñ tãta posset cẽ caliditas nãlis q̃ ẽt venenũ calidũ superaret ⁊ repelleret ⁊ ipsi⁹ nocumentuꝫ ꝓhiberet aut mortẽ ide est q̃ multi boles venenati vno cibo ⁊ eadẽ quãtate i eadẽ cena aliqs mortũ: ⁊ aliqs euadit: ⁊ aliqs excoriciat vl infirmat: sicut ego qñq; vidi in q̃dã cena fuisse q̃tuor venenatos comedẽtes singuli ferculũ venenatũ. quoꝝ vn⁹ fuit mortu⁹ stati: ali⁹ euasit oio. relig duo ifirmati fuerũt ad mortẽ: q̃ Ro euasit sicsus erat ⁊ calidi cordis: q̃ Ro mortu⁹ fuit minus calide cõplexionis: q̃ Ro ifirmati fuerũt calidiores erãt nã q̃ ille q̃ migrauit ⁊ min⁹ q̃ q̃ euasit. hoc ãt nõ alit esse pẽt nisi qr calor nãlis q̃ mouet ad formã vite resistit in q̃ntũ pẽt calori accũtali tã febrili q̃ calidi veneni: q̃ ẽt calori aeris pestilẽtisli ⁊ calori exit⁹ ⁊ dicꝝ canimorũ q̃ oẽ calores mouẽt ad icinerationẽ ⁊ dissolutionẽ cõpositiꝝ. vñ a. dixit in capitulo. i. q̃ nihil est quod resistat malis qualitatibus ⁊ calori febrili plus quã calor innatus adeo q̃ ẽt venenis calidis repugnat nõ ꝓpterionalit hꝫ formaliter qr calor naturalis iformat⁹ ẽ regulat⁹ ab ala nrã q̃ mouet ad vitã mediãte calore nãli tãq̃ suo instrumẽto ⁊ iõ dr q̃ oẽ op⁹ nãe ẽ op⁹ Intelligẽtie id regẽtis vñ signãi nata dr de calore tã a phis q̃ a medicis cũ dicũt calor naturalis ⁊ nõ frigiditas naturalis et ꝓportionãt vt dic. dorachi astrolog⁹ ad alcotodcã i. ad ꝓstellatõs ⁊ lor celi qd dr dator vite. Venenũ vero frũm datũ i coplõe hois sri fritate vtri⁹q; ci ti⁹ pimit q̃ datũ i cõplõe caliori. Sꝫ ſi venenũ fuerit ꝗ illis q̃ a rota spẽ iterimũt vt ẽ napell⁹ ⁊ ea⁹ gũmi et fel leopardi ⁊ tyr⁹ tũc cõplio bibẽtis venenũ nihil i pedit l ꝓfert nisi p tãto q̃ i ca. hoic, vie sit latõres ad trãlitũ i fro strictõres. Capim. 4. De pcustod a ⁊ cautela ne ãt venena ꝓpinẽt aut ꝓpinata nõ nocẽãt

Portꝫ suspicãtẽ ãt timẽtẽ venenosã potionẽ vl cibũ vt vtũ r gimie duplici primũ ẽ ꝗfectio cũ cautela. Sꝫ ẽ ꝗstructio assũpti veneni cum virtute defectio vero cũ cautela ẽ vt ñ cõestionẽ sue mẽse corã suis fercul ⁊ potib⁹ sit res discernẽtes ⁊ fumificãtes sol vẽnũ si fuerit. ⁊ boꝝ vnũ ẽ sic cornua ꝓpẽtis q̃ sudãt i aduẽtu. ſ. napelli ⁊ tiri ⁊ fellis leopardi ⁊ ſi i aloꝝ venenis. Et aliõ q̃ ẽ lapis qdã noie pnsi⁹ q̃ ẽ matrix ⁊ palacũ smaragdi qr i ipo inenit est ãt viridis bñs v. riditatẽ spissã sicut prassiũ. ⁊ inuenit aliqn cũ rubeis guttis. ⁊ aliqn cũ albis: ꝛptũ ẽ q̃ ꝓpter reges a venẽis. nã si ꝓpis ille sit i mẽsa i q̃ venenũ põit ad pritiã venẽi nitorẽ stati amittit. ⁊ ipo ablato nitor fuerit ꝗ hoc lapide dr i epistola Esculapii phi ad Octauianũ q̃ ipꝫ timꝫ venẽa ⁊ pliꝫ. Vñ ⁊ alerã der macedo i pliis sepe bẽbat. cũq; ꝗ India fuerterẽt se lauãs i Eufrate depõito cigulo i quo lapis erat: suspẽ⁹ fpẽs gdã illũ morsu abscidit. nomiitq; illũ i eufratẽ. ⁊ ꝗ hoc Ar. dicũt mẽtõꝫ fecisse i libro ꝗ nã fpẽtũ. Aliõ ẽ ẽt q̃ scriptũ ẽ i libro regũ psaꝝ q̃ ſi scu lpir feceris i lapiõ emarbitis viꝝ genusse nũ cicũ fpẽte: cui⁹ caput tẽat dextra man⁹ a cauda sinistra poueriq; lapidẽ hũc i aureo ãnulo. ⁊ sub lapiõ posueris radicẽ fpẽtarie tritã portauerilq; hũc ãnulũ ab oi veneno ꝓfuet q̃ qdẽ qñq; ego ꝓparari feci. ⁊ ad ꝓdictũ vsũ fuari. Laueat ẽt go ne vasa gb⁹ ipoꝝ vinũ deferet l tẽt stẽt discooptũ i cellarus vini: neq; vinũ discooptũ quoniã nãlit oẽ aial venẽnosũ lãbit vinũ et vasa vini ⁊ qñq; i eis suffocata ſt inẽta Laueat ẽt sercula ⁊ pot⁹ ꝓfectões sapores hũtis dulcissios aut priissios ⁊ dissuetos ⁊ diuersoꝝ sapoꝝ quoniã i istis ꝓsuert celare venẽnũ. Smaragd⁹ ẽt optis q̃ si buso ituet erpũ ẽ ꝓ ipa⁹ ocli crepitãt ad pritiã ipa⁹ si tẽ ẽ i mẽsa venẽa ddilitet ⁊ si i ore teneat venẽũ virtutẽ ifictẽdi dimittit ⁊ si det trita i potu p⁹ venenũ p optie a morte liberat ⁊ sit ei⁹ q̃ritas scr. 2. q̃ ego qñq; lũ erpi⁹: ⁊ Aniẽzoar hoc inuenit vt i libro trãslato pape Bo. scriptũ ẽ Cõedat ẽt sepe añ ẽm cibũ castaneas cũ ficub⁹ siccis aut rutã cũ anellanis ⁊ nuces virides cũ rute ãt siccas nuces cũ ficub⁹ siccis aut calamẽtũ recẽs l siccũ i fritelis ãt radicẽ diptami tritã a cũ vino potatã pcauet ẽt ab oi veneno bibisse icinũ ciatũ vini puri opti i quo tẽpoꝝ musti i vna mẽsura duo fpẽtes vini fuerit suffocati: ꝓfuat etiam q̃ est ex pritã vt omni mane accipiat. 2. 3. de tiriaca que dr de terra sigillata. fit aũt sic. Recipe baccarũ lauri. 3. 4 terre sigillate. 3. i. terant ⁊ cũ melle dispumato libraã vnã cõficitur ⁊ reponat in vase vitri. ⁊ tumatur ex eis uiceꝫ. 3. 2. Destructio vero assumpti veneni fit ita. nã si scitã fuerit de specie veneni tunc destruitur per medicinã. ꝓpriatꝫ illi veneno que bezoar nocatur ⁊ de hoc ego sigulãr faciã ifra capitulũ ad cognoscẽdã vnũqõdq; venenũ q̃ signa ꝓpria. et ibi dicebo virtutes bezoarticas. Si vero ignoratũ fuerit venenũ aut medic⁹ fuerit absẽs. et dubitatũ fuerit ꝗ venenũ cuiuscũq; fuerit speciei: tũc stati butirũ et aqua calida simul dissoluta bibat et cogat eumere. et p⁹ vomitũ cũ butiro itẽ vomere cogat cũ aqua mellis et mũdificẽt stomaco stati tiriaca magna exhibeatur cũ decoctione vini in quo bulite sit radices diptami et sit tiriaca. 3. 2. et vinũ ũcias. 2. et. ñ cõedat vsq; ad 7. horas. et tũc nutriat reb⁹ uẽtosis cũ ficub⁹ et unis passis et anellanis et iur galline pinguissime vel agni ãnalis vel bedi. Ad ſi intestinis ardor vel dolor sentit clistere inimicat factũ cũ aqua mellis dissoluta cũ adipe anatis vel galline. et pecto clisteri itẽ clisterizetur cũ lacte ouio calo. quo pecto cibet iur supradcõ Si vero adhuc morsꝫ vel dolor i stomaco vel intestis remãsert tũc modicũ balsami dissoluti in lacte trita vnũ ciatũ det in potu hec. n. liberant venenatos si cito adhibẽtur quo dicta sũt. Si vero morsus ãt gladius fuerit venenatus stati supra morsum aut supra vulnus gallina vna emiscerata supponat et reiteret vna. aut ore alicui⁹ ſclani vel serui tegat locus et os serui abluatur sepe cũ vino in quo diptamus fuerit coct⁹: deide tiriaca magna loco supponatur et cũ fuerit tiriaca exticata iterũ alia recẽs ponatur donec locus nõ plus tiriacã deficet. Si vero locus morsꝫ sine vulnus venenatũ fuerit siccus. tunc tiriaca non apponatur sꝫ loco tiriace lactucella sup vulnere alligetur et inouetur toties quoad locus fuerit humectatus. et tũc sanitas erit introducta quãtũ ẽ tiriaca exticat tantũ et lactucella humectat amplꝫ. Intellígat uestre reuerẽti sãctitatis quod septẽ sunt herbe quaꝝ cuiuslibet nature uniuersalis cuius uterẽ speciem cuiuslibet plãte singulari et specifica virtute dotate nõ acõplexione elementari. quia calida vel quia frigida vel qr sicca vel qr hũida: sed quia talis ⁊ a natura vel mediãte stella sic dotata donauit virtutes liberãdi a venenosis cibꝫ ⁊ potibus ⁊ letali veneno ex vulnere sine morsu. Prima quarũ est ipericon q̃ alio nomie herba dicitur plorata q̃ Achilles oraculo Apollis i exercitu troianorũ dicit inuenisse ut. Plinius ait: Secũda est nincentoricũ. Tertia enula: Quarta rasan⁹: Quita diptam⁹. Sexta arilo. ⁊ ro. Septima lactucella: qrũ vnãquãq; dicitur equipollere tiriace ita vt vlnerib⁹ venenosis: sucus alicuius predictarũ datus i potu vulnera venẽo infecta purget ⁊ saluet ⁊ per istũ modũ oẽs ãtiq talia curabãt vulnera añ quã tiriace haberent notitiã morsus vero ab aialib⁹ venenosis curat quelibet predictaruꝫ tiriaca ⁊ morso loco supposita. Venena vero bibita curat pulnis factus ex qualibet predictaruꝫ ⁊ datus i potu cũ vino vel aqua mellita. dicit ꝓterea A: q̃ stercus galli bibitũ cũ aqua stati per vomitum omne venenũ educit: et lac asine comestũ ꝓhibꝫ uirutẽ profundari veneni ita q̃ in quo prãdio vel cena tasinini lac fuerit bibitũ vel comestuꝫ nullũ ẽt napellũ possit uocere venenũ. tiriaca ẽt oi veneno conplexionali ⁊ specifico ⁊ napello directo opponit ⁊ contrariat fm totã speciem. i. fm bonam permixtionem

medicinaꝝ que intrant in confectione artificiali tyria-
ce a qua resultat quoddã diuinũ ⁊ formale ostructi-
num olis venenij: vt infra in speciali dicet. det aũt de
ipsa. 3. 2. vel. 3. tribus diebꝰ cõtinuis: quia toricus re
soluit ⁊ sudorẽ prouocando liberat. Terra et sigille
ta aut in comestione aut post comestionẽ bibita vel
comesta hãc habet ꝓpietatem ꝙ si venenũ inueniat i
stomaco ipsum per vomitũ expellit. Si vero pꝰ eam
venenũ exhibeatur nũquã ꝓmittit per corꝰ pãbula
re ita vt deniq; cor defendat ⁊ eiꝰ humiditates cu-
stodiat: quare reges ⁊ principes ꝑ ptibꝰ orientalibꝰ
⁊ meridionalibꝰ vbi. s. exhibendi venenũ clãdestio.
vt homines moriant hec pnicies ⁊ nefandissima pec-
cantur accepit originẽ ⁊ inualuit quotidie vsque nũc
semper in suis cenis ⁊ prãdijs terrã comedũt sigilla-
tam: ⁊ iõ sigillo regũ tal ꝙ terra sigillata. ide terra si
gillata est vocata. nunc autem periit fides sigillorũ:
quoniã tã illegalis cũ ꝓ ellegãs ad nos sigillata portã
tur. Et sciẽdũ ꝙ Rasis et ipsa experientia hoc testat
Dicit in libro diuisionũ ꝙ ad venenũ napelli parum
tiriaca aut nihil ꝓdesse videt. Qua propter ad aliũ
remedium prorsus est confugiendũ ⁊ si in tãꝫ pauco
temporis spacio in quo necesse est napelli virtuꝫ ne
ad cor trãseat impedire cõtenere artẽ medicie i spe-
cie tiriace: quod est qꝫ si nõ citissime ipediatur mors
bõ in vna die vel in tribus: ⁊ de hoc ifra dicet vbi si
gulares medicinas ad singulare venenũ iducam.

Capitulum. 6.

De signis ⁊ curis cuiuslibꝫ sigꝰ ris vẽni ꝓpiati.

Ille qui argentũ viuũ sũpserit dolorẽ patiet
intestinoꝝ ⁊ latere aut grauedinem: ⁊ ad vl-
timũ ꝓducit ad epilẽsiam vel ad appoplexiam
⁊ tũc cadit ⁊ interficit. Quod si fuerit extinctum vel
sublimatũ corrosionẽ facit intestinoꝝ ⁊ morsuram ⁊ fit
grauedo ligne ⁊ stomaci: ⁊ appostemat cor ⁊ morꝰ.
Et eius cura est clistere cũ adipe anatis vel butiro:
⁊ deinde reiterẽt cũ aqua melis: ⁊ si fuerit creditum
q̃ fuerit extinctum vel sublimatũ vomitꝰ ꝓuocet: ⁊
hoc statim aũ cũ ad intestina descẽdat. qm̃ tũc penitus
intestina excoriaret ⁊ sanguinẽ exire faceret ⁊ tẽasinõ
iduceret. tũc. n. cũ clisterib⁹ solũ esset itẽdẽ ⁊ expe-
dita argẽti euacuatione erit intendendũ ad accidẽtia
derelicta: que tria esse cõsueuerũt. vnuꝫ mala cõple
xio humida ⁊ frigida i intestinis. ꝗz ẽ debilitas cordis
⁊ tremor. terriũ vulnera i stõaco vel intestinis. Et pri
mũ opponemus nos cũ rebus cõfortiuis stipticis
calidis ⁊ desiccãtibꝰ: dabimus ergo tũc mirtũ ⁊ ca-
storeum decoctã i vino ⁊ salniũ ⁊ rutã trita ⁊ cũ aq̃
qua nuces cipssi sint bulita potui ꝓpinabimꝰ. Et ad
ꝑm opponemꝰ nos cũ exhibitõe diamargaritõ ⁊ dia
musci amari. Et tertio opponemꝰ nos cum medicis
sigillãtibus vulnera assumptis ꝑ clistere si fuerũt vel
nera i testinis. in potu si fuerit i stomaco et boꝝ sum
ma erit triffera minor aut vinũ rubeũ in quo mirabo
lani cocti fuerint: ⁊ si vrina fuerit retẽta ex potu argẽ
ti viui tũc ponemꝰ eũ in balneo aque calidũ. ⁊ postea
supponemꝰ vesicę spõgiã insufam in decoctione iũi
peri ⁊ seminis apij pluribus vicibus: ⁊ dabimus in
potu vinum purum optimum in quo bulita fuerit ra
dix ciperi. ⁊ vnguemus sumẽ ⁊ testiculos cũ oleo ru
taceo ⁊ iuniperino. ⁊ eius bezoar est costus rec.

Capitulum. 8. De Bipso

Ille cui datum fuerit in potu gipsum habebit
difficultatẽ anhelitus ⁊ frigiditatẽ in stoma-
co ⁊ stipticitatem vẽtris ⁊ labia alba aut mor
tificata. ⁊ eiꝰ cura erit vt bibat aq̃m calidã cũ butiro
⁊ euõat. deide bibat itez aq̃m calidã cũ melle ⁊ euo-
mat. ⁊ postea detur sibi i potu mitridatũ. 3. 2. cũ opti
mo vino ⁊ si stipticus remãserit clisterizet cum adi-
pe anatis ⁊ oleo ⁊ vngat vẽter cũ oleo de lizerus. ⁊
eius bezoar est stercus muris tritum ⁊ bibitum: ⁊ de
tur ex eo cũ vino. 3. i.

Capitulũ. 9. De scoria eris

Ille cui datũ fuerit in potu scoria eris multũ
assellabit aut vomet ⁊ cũ dolore ⁊ punctiõe
in intestinis et stomaco. et eius cura erit balne
um in quo bulita sint capita hircoꝝ vel liace et dare i
potu succũ mente et vngere stomacũ et vẽtrẽ cũ oleo
rosato calido. et eius bezoar est succus accoꝝ bibat.
3. 2. cum vino.

Capitulũ. 10. De scoria ferri.

Ille cui datũ fuerit scoria ferri aut eius eru-
go exicceatur quotidie et vẽter adheret reni-
bus et marasmũ patitur: et eius cura ẽ bãe-
ciare totũ corpus cũ balneis in quibus testudines sint
bulite et clisterizetur vẽt cũ decoctõe pedũ hedozũ
aut cũ aqua malauisci et comedet butrũ recẽs et in
ra pinguia. et eiꝰ bezoar ẽ lapis magnetis tritus et
datus i pillulis cũ tãtũdẽ de succo mercurialis et bli-
tis i modũ pillularꝝ. et fit dosis magnetis i vice. 3. i.

Capitulum. 11.

De lapide magnetis.

Ille cui datũ fuerit lapis magnetis nõ consolatus
efficitur lunaticꝰ et melãcolicꝰ aut be-
roicꝰ et eiꝰ cura est vt detur in potu limatura
auri et fragmenta smaragdi simul ana. s. cũ vio et cli
sterizetur cũ lacte ouino et oleo de amigdalis dulci-
bus. et est bezoar eius smaragdꝰ trita et data i potu
tribus vicibus in nouẽ diebus.

Capitulum. 12.

De lapide lazuli.

Ille cui datum fuerit i potu lapis lazuli ñ lo
tus patietur subuersionẽ stomaci ⁊ tristitiam
et solitudinẽ. et eius cura est bibere lac recẽs
mulctũ asine omni mãe vsqꝫ ad dies. 7. ⁊ cõdre aui
culas assatas i speto. et eiꝰ bezoar ẽ carube tritũ scr.
2. et datum in potu cum vino.

Capitulum. 13.

De arsenico sublimato.

Ille cui datũ fuerit arsenicũ sublimatũ patiet
excoriationẽ intestinoꝝ et stõaci et ardoꝝ ⁊ do
lores mordicatiuos ⁊ sitiꝰ i linguã bẽbit eric
catã et expõere nõ poterit: et demũ sincopi patietur
et eiꝰ cura ẽ vt bibat butirũ cũ aq̃ calida i q̃ seia rape
sint cocta et euõat et clisterizetur. et viũ cum oleo de
amigdalis dulcibꝰ oi die bis cibetur et iuꝰ galine pin
guissime. et eiꝰ bezoar ẽ cristalliꝰ trita subtilis ⁊ data
i potu. 3. i. cũ oleo ꝑ amigdalis. et si ñ fuerit sublima
tum erũt accidẽtia remissoria et cura eadem.

Capitulum. 14. De litargiro.

Ille cui litargirum fuerit in potu non pote
rit egerere et ꝑ vomitum emittet ⁊ ꝙ iuene
rarꝰ secessũ. et eiꝰ cura ẽ cura colice ꝑ clisterẽ
liectũ scũ ex aq̃ melis et adipe galie vel anatis et da

re i potu oleũ amigdalarũ dulciũ ⁊ comedet ficꝰ ficcas ante cibũ ⁊ inungere stomacũ cũ succo apii ⁊ ven
trem cum butiro. ⁊ eius bezoar est semen. Kerueri
tum ⁊ datum in potu. 3. i.

Capitulum. 15.

De ceruse.

Ille cui datũ fuerit ceruse in potu patiet ae
mitũ albũ vt ceruse ⁊ habebit dẽtes nigros
⁊ dolorẽ vẽtris granatinũ ⁊ egeret sanguinẽ
⁊ habebit tenesmonẽ. ⁊ eiꝰ cura est vomitus ꝓoce
ꝰ cũ aqua i qua semina rape ⁊ ad triplicis sint bulita
⁊ deide clisterizar vẽtrẽ cũ brodio coculũ coctorum ⁊
oleo sine sale ⁊ dare in potu mitridatũ ãt tiriacã cũ op
optio vio. Et eiꝰ bezoar ẽ potuꝫ vini albissimi puri
prope inebriationem.

Capitulum. 16.

De calcucedumenon. i. viride eris.

Ille cui calcucedumenon. i. viride eris da
tũ fuerit i potu opisthotonẽ ⁊ suffocationẽ pulmonis.
⁊ anhelitus habebit ⁊ quasi non poterit respirare et
patietur solutionem continuitatis in interioribus.
et vulnera ⁊ vlcera in intestinis ⁊ punctiones cor-
ro fluus. Et eius cura erit stati cũ vomitu procurato
cũ butiro et aqua calida et sepe reiterato et deide ini
icere clistere factũ cũ lacte asinino et oleo de amig-
dalis dulcibꝰ et deide dare i potu de terra sigillata.
3. i. cũ vino albo et deide si nõ cõfert fiat balneũ in ti
no vbi sit oleũ olinum i tãta quãtitate. ꝙ attinget ad
stomacũ: Et eiꝰ bezoar ẽ corallꝰ rubeus tritꝰ et datꝰ
in potu cum vino. 3. 2.

Capitulum. 17.

De plumbo vsto.

Ille cui datũ fuerit plũbum vstum nõ poteſt
loqui et mouitur suffocatus et vox eius nõ au
ditur nisi sicut plũbuꝫ et eius labia et lingua
plãbina sunt. Et eius cura est dare in potu tiriacã ma
gnã. 3. 2. omni die vsqꝫ ad. 5. dies cũ aqua mellis et.
iduere pelles vulpinas vel ouinas nouas et intrare.
vẽtrẽ mule vel asine calide et rẽtenere itroitũ sepe.
Et eiꝰ bezoar sũt grana citrotũ mũdata et trita et da
ta in potu cum vino decocto dulci. 3. 2.

Capitulum. 18.

De azuro aut mubio aut zenabio.

Ille cui datũ fuerit azurũ aut minium aut ze
nabiũ patietur vomitũ et ventris sticitatẽ
et in vomitu discernetur per colorẽ vnum
quodꝫ ipsorũ et cura omnium predictorum est ea-
dẽ det ergo in potu butirum cum aqua calida in qua
semina rape sint bulita et euomat post vomitũ ꝓpta
neũ deide clisterizetur cũ aqua mellis et oleo. Et eiꝰ
bezoar est spodiũ ꝙ fit de ebore cõbustũ datũ in potu
cũ vino. 3. 2.

Capitulum. 19.

De realgore.

Ille cui datuꝫ fuerit realgur in potu patietur
sitim et estuationẽ et exicationem et consum
ptionem humiditatũ ita ꝙ nisi succurrat aut
morꝰ aut paliticus et cõtractꝰ remanebit. Ego uid
et curaui iuuenẽ cui datũ fuit cũ epate pozi assato. re
algar tritũ et causã mortẽ ab eo et remãsit circa om-
nes iũcturas quasi imobilis et nimis siccitate. et eiꝰ
cura ẽ vomitũ cũ butiro et aqua calida sepe iteratꝰ ⁊
clisteria cũ lacte asine iterata et dare i mane i potu oi
die vncias. 5. de lacte asinino et cibare cũ cũ biconi-
bꝰ pinguibꝰ ⁊ vngere totum corꝰ ex oleo de amig-
dalis dulcibus ⁊ sitiꝰ sedare ipsius cũ iulep. ⁊ cuiꝰ be
zoar est oleũ de nucellis pini datũ i potu stati vꝰ i pri
ma die vncias. 3.

Capitulum. 19.

De cicuta.

Ille cui datũ fuerit i potu succus cicute sta
potẽ ⁊ sensũ perdꝫ. ⁊ ex eo socrates ab atheni
ensibus fuit iẽtꝰ. ⁊ in eius cura est in potu
sumere tiriacã. 2. 3. disteperatã cũ decoctiõe d ptami
Et eius bezoar est gentiana trita ⁊ data in potu. 3. 2
cum vino.

Capitulum. 20.

De succo Tintmallorum.

Ille cui datũ fuerit succus titimallorũ patiet
fluxũ vẽtris ⁊ vomitum ⁊ accidẽtia colerice
passionis: ⁊ eius cura erit tiriaca magna cũ vino in
quo diptam⁹ fuerit bulitus. ⁊ eius bezoar ẽ mumia
trita ⁊ potata cum vino. 3. i.

Capitulum. 22.

De succo cucumeris asinini.

Ille cui datũ fuerit in potu succus cucumeris
asinini patiet excoriationem in gutture ⁊ so-
lutionẽ ventris ⁊ dolorem intestinorum. ⁊ eiꝰ
cura est tiriaca magna cũ decoctiõe baccarũ lauri et
melle. 3. 2. Et eius bezoar est succus mentevnc. i.

Capitulum. 23.

De succo vinee

Ille cui succus vinee datus fuerit patiet decur-
sum humiditatũ superfluarũ ad os ⁊ ad gut
tur ita vt strangulari videatur: ꝓpter q̃ hec
herba strangulator edhib. idest lupi vocatur
strangulat enim lupus ipsum comẽdentes ⁊ eius cura
sumere i potu de terra sigillata stati. 3. 2. cũ aqua ca-
lida et euouere: deinde post illud accipere de tiriaca
3. 2. cũ vino decoctionis gentiane. Et eiꝰ bezoar est
aristologia longa.

Capitulum. 24.

De radice Borbor marien.

Ille cui succus aut radix borbor mariẽ datus
fuerit i potu patiet strãgulationẽ ⁊ quasi suf
focationem propter quod vocatur panis por
corum. ⁊ eiꝰ cura ẽ bacche lauri trite. 3. 2. dare i potu
Et eius bezoar est piper album tritum. 3. 2.

Capitulum. 25.

De succo Coriandri.

Ille cui succus coriandri datus fuerit patietur
quasi d estructionẽ intellectus. ac sicut ebriꝰ
videat ⁊ tandẽ moritur stupide. ⁊ eius cura est tiria
ca magna. 3. 2. cũ optimo vino. Et eius bezoar est
herba que dicitur vincetoxicuꝫ data in potu. 3. 2.

Capitulum. 26.

De succo mandragore.

Ille cui succus mandragore aut poma eius aut
radix eius data fuerit in potu tuborẽ in facie
⁊ in oculis ⁊ stuporẽ in mentu ⁊ mentis alie-
nationem ⁊ amentiã et somum profundum patietur
et eius cura erit sumere in potu stati tiriacuꝫ magnã
disteperatam cum optimo vino et tardare comestiõꝫ
per diẽ vnum et bibere optimum vinuꝫ purũ et odo
rare acetũ forte. et eius bezoar est radix rassani come
sta omni die vsqꝫ ad tres dies cũ pane et sale.

Capitulum.27:
De suco papaueris nigri.
Ille cui datū fuerit sucus papaueris patietur stupore mētis ꝛ dormitationē ꝛ debilitam si cut illi qui iolenum comedūt: ꝛ eorum cura ē bibere tiriacam magnā ꝛ discastoreum aut oppopi rum aut cōfectionē de anacardis.3.2.cum vino. Et eius bezoar est alleum crudum comestum.
Capitulum .28:
De opio.
Ille cui datū fuerit opium in potu: si cogat vo mere apparebit odor opii i vomitu ꝛ erit de bes ꝛ piger.ꝛ dormitās absq; sensu ꝛ nō intel ligēs neq; sēnēs ꝛ si nō succurrat ei moriet.ꝛ eiꝰ cu ra est potare altissimū vinū ꝛ fricare extremā cū nitro et sapone ꝛ puocare sternutationes cum pipere itro misso in nares.ꝛ eius bezoar est castoreū tritū ꝛ da tū in potu cū vino.3:2.
Capitulum:29.
De suco scamonee.
Ille cui sucus scamonee datꝰ fuerit i potu pa tietur cordis defectū ꝛ sincopim ꝛ sitim ꝛ e/ stuationē ꝛ dissinteriam ꝛ febrem ꝛ eius cu ra est potare aquā ordei sepe ꝛ in gredi balneus aque tepide: deinde post illud bibere sirupū rosetum ꝛ bu glossatū tota die ꝛ puocare somnum ꝛ odorare ne/ nufar ꝛ,rosas ꝛ mirtū ꝛ ciberi cum cibo facto cū su/ mach vel berberis ꝛ emplastrare ventrem ꝛ stoma/ cū cū pulpis citoniorū. Et eius bezoar est herba que vocatur ribes ꝛ eius sucus.
Capitulum.30.
De Apio risus.
Ille cui datū fuerit in potu apium risus facit hominē extra mentem ꝛ continue ridet: pro pter hoc vocatur apius risus. ꝛ eius cura est puocare somnū cum potu boni vini inebriātis.ꝛ eius bezoar ē sucus mellisse cum aceto datus i potu
Capitulum.31.
De suco Eberue.
Ille cui sucus eberue datus fuerit i potu pa/ tiet vomitū cōtinuum ꝛ dolorem ventris: et eius cura erit tiriace magna data i potu.3.2 cū vino optimo calido. Et eiꝰ bezoar est bipericon.
Capitulum.32.
De suco napelli.
Ille cui sucus napelli siue eius fructus siue ō eius substantia datꝰ fuerit in spacio vniꝰ diei aut tritū dierum morietur ꝛ patitur ante hoc sincopim ꝛ defectum cordis ꝛ denigrationē ꝛ defu/ scationem pallatine omniū membrorum.ꝛ deinde tumet totū corpus.ꝛ oculi eius fores prominent.ꝛ linguā in ore continere nō potest. Succurratur ergo i instanti dando terrā sigillatam distenperatā cum butiro ꝛ aqua ꝛ cuomat ꝛ statim exhibeatur smarag dus optima trita.3.2.cū vio ꝛ sup cor ponat siricum tinctū in grana infusum in suco bugolosse ꝛ aqua ro sata ꝛ reiteret ꝛ deinde serui sugant cū aze extremi/ tates corporis.si ipsi morientur nisi acceperit ō sme ragdo.ꝛ eius bezoar est mus qui nascit in radice na/ pelli exicat ꝛ datur ex co in potu 3:2.
Capitulum.33.
De suco oleandri.
Ille cui sucus oleandri aut eiꝰ cornua vel eiꝰ cortex data fuerit in potu patiet sincopim et tribulationē cordis ꝛ anxietatem ꝛ eius cura est i mere diacastoreum datum in potu.3.2.ꝛ eius bezo ar ē granū iuniperi tritus in quantitate.3.2.cū vi/ Capitulum.34.
De suco mezereon.
Ille cui sucus mezereon datus fuerit. i pot patiet sitū vēteris ꝛ sitī ꝛ anxietatē ꝛ excori tionē intestinorū ꝛ eius cura erit sirupus rosatus cu aque ordei ꝛ odorare fructus frigidos ꝛ odoriferos ꝛ eius bezoar est origanum assatum ꝛ bibitus.
Capitulum.35.
De suco Ellebori.
Ille cui sucus ellebori datus fuerit aut radix eius patiet strangulationem gutturis ꝛ pro socationē ꝛ fortassis suffocatur subito.et iō vocatur strangulator canis.et eiꝰ cura est sumere in potu statim aquā mellis et quiescere in loco sepera to.et deide deꝰ bezoar eius quod est flos nenufaris siccus et tritus.3.2.
Capitulum.36.
De alsefira.
Ille qui alsefira data fuerit patietur excoria/ tionē vēteris et vomitū eius cura erit dare in potu aquam mellis deinde tribuere citonium assatū ꝛ eius bezoar est anagallus.
Capitulum.37.
De suco brionie:
Ille cui sucus brionie datꝰ fuerit patietur sco tomiā et stoliditatem et angustiam spiritus: et eius cura erit tiriaca.3.2.cū,vino decocti/ ente enule et eius bezoar est piper.
Capitulum.38.
de cornuis spice.
Ille cui cornus spice data fuerint patiet tor/ tionē vēteris et nauseam.et eius cura est tiria ca.3.2.cū decoctione vini in quo diptamus fit bulitus.
Capitulum.39.
de cornuis oleandri.
Ille cui data fuerint cornua oleandri aut qui comederit assaturam in vero excisa ex olean dro aut qui dormierit sub umbra oleandri aut qui biberit aquā fluminis sub cuius ripiꝰ crescit ole ander.cuius copia est in sula sardinee.et ego exptus sum illud et vidi patiet estuationē et amentiam et ra gitum ventris.et si balneū fuerit calefactum ex oleā dro balneatur sincopim patietur in balneo. Et eiꝰ cu ra et bezoar, dicta sūt supra in capitulo de suco ole/ andri
Capitulum.40.
de cornuis bedeguar .
Ille cui i potu data fuerit cornua bedeguar patietur difficultatē transgluriendi et eiꝰ cu/ ra est lābere oleum de amigdalis dulcibus et ipsius bezoar sunt moracelsi.
capitulum.41.
de Anacardis
Ille cui supserit anacardos patietur incēsio nē in gutture vehementem. et quandoq; in flamabit et acutā faciet egritudinem et men tis alienationē et eiꝰ cura ē cū rebꝰ vnctuosis. sicut oleo amigdalio sissamino et butiro et lacte et iurib gallinarū et si dolorē habebit i itestinis tūc conuem ens est balneū: ꝛ si inducunt febrem acutam tūc est conueniens vti attenuāte diete ꝛ frigida ꝛ humida ꝛ si fuerit mentis alienatio ,puocetur somnus cū se/ mine lactuce ꝛ papauere albo. Et eiꝰ bezoar sūt gra na pini torrefacta ꝛ comesta.
Capitulum.42.
De nucibus ꝛ auellanis.
Ille qui comederit nuces ꝛ auellanas rāci/ das patiet accidētia mala.s.nauseā ꝛ delectō nē appetitus ꝛ vomitum ꝛ debilitatem vir/ tutū animaliū et eius cura erit rob citoniorū ꝛ rob pomorū. Et si acciderit ei eructatio habens odorem lini putrefacti tunc posset,mori et eius cura erit dia cuminum vl diapeperiō: ꝛ deꝰ ei i potu vinū parum ꝛ fomentetur stomachus cum oleo nardino.
Capitulum.43.
De malo Castoreo.
Ille cui in potu datum fuerit malus castoreū patietur clamorem ꝛ ritum ꝛ dolorem ꝛ lin guā habebit foris,prominentē ꝛ febrē. Et eius cura erit vomitus cū butiro ꝛ aqua mellis donec vo mitus miniue habeat odorē castorei deinde detur in potu rob mororū aut limonum.et eius bezoar sunt semina coriandri assata ꝛ trita.3.2
Capitulum.44.
De malis fungis.
Ille qui comederit malos fungos ꝛ pcipue qui nati fuerit super ferro aut super anabolla vel malo terre vel in locis termarū pocabit ꝛ dolorē patietur in pectine ꝛ ,phibebitur ei vrina ꝛ dolores habebit in vētre. ꝛ si odorauerit malum fun gum ꝛ tubera mala patiet epilensiam ꝛ fortassis mo riatur Et ante illud erit ei prepinandū vinum opti/ mū in quo piper nigrum fit bulitum. ꝛ deinde cliste rizare ipsum cum aqua mellis ꝛ sale. ꝛ fomentare se murk oleo nardino. et eiꝰ bezoar quādo decoquūt fungi aut comedūtur sunt pira incisa in frusta ꝛ simꝰ decocta . Et bezoar post comestionē ipsorum est alle um crudum.
Capitulum.45.
De nuce vomica.
Ille qui nucē vomicam biberit vl comede/ rit habebit vomitū pessimū et dissolutionem virtutis.ꝛ eius cura est rob citoniorū ꝛ mir ti ꝛ potus alti vini. ꝛ eius bezoar est cortex citri.
Capitulum.46.
De coloquintida.
Ille qui coloquintidā solitarie natam i arbo re sua comederit venenū letale sumpsit. ꝛ ni si succurrat ei subito morietur in tertio die. Et eiꝰ cura et bezoar simul ꝛ semel ē smaragdus optima trita ꝛ data in potu.3.2.
Capitulum.47.
De sico pharaonis.
Ille cui comederit sucus pharaonis stati pati etur febrē ꝛ fractiones totius corporis.et ni debitur ei q̄ fit hidropicꝰ et hoc ergo vidi i Sardinea in iudicatu galurie vbi istarū ficuū est a bundantia.q̄ qui vnā comedebat patiebatur vnā fe brem.et qui duas duas.et qui tres patiebatur tria febrē.et vt plurimū iste febres erāt tertiane: Et cura eius est aqua ordei parata aut serū caprinum: Et eiꝰ bezoar sunt grana siue semina cucumeris mundata. et trita et data in potu.3.2.
Capitulum.48:
De semine iusquiami.
Ille cui in potu data fuerit semina iusquiami patiet ebrietatē et mentis alienationē et stu porem et imobilitatem omnium membrorum et eius cura est piper longū tritum et datū in potu.3. ꝛ. Et eius bezoar sunt grana festicorum comesta vl bibita.
Capitulum.49.
De granis cocognidii.
Ille cui in potu data fuerint grana cocogni/ dii patiet vomitū et fluxum ventris,et tribu lationē i stomaco.et eiꝰ cura ē tiriaca ma/ gna.3.2.cū vino.et bezoar eiꝰ amigdale amare.
Capitulum.50.
De baccbalauris rancidis.
Ille qui comedeit baccbas lauri rācidas pa tietur accidētia que patiē qui comederit nu/ ces rancidas. Et cura eius et bezoar erūt si/ milia.
Capitulum.51.
De catapucia.
Ille qui comederit catapucias patiet acciden tia que patitur qui biberit girasolē que supe rius dicta est chensa.et cura eius et bezoar sunt eadem.
Capitulum.52.
De semine vrtice.
Ille qui comederit semen vrtice patietur gu turis et oris ꝛ lingue excoriationē et asperam et ardorē in mictu.et eius cura erit oleum a migdalinū dulce potare.et eius bezoar sūt grana ci/ toniorū trita et potata cū aqua calida.
Capitulū.53:
De semine papaueris nigri.
Ille qui biberit vel comederit semina papa ueris nigri patiē accidētia que patiē q̄ opiū supserit licet reissiora et cura et bezoar idē sē
capitulum.54.
De semine ellebori.
Ille qui biberit vel comederit semen ellebori patiē accidentia que patietur qui sucum aut radicē ellebori biberit et cura et bezoar ē vna
capitulum.55.
De semine citute.
Ille qui biberit semen citute patietur accidē tia illa que passi suit qui sucū eius biberit li cet magis remissa et cura et bezoar eadē sūt.
capitulum.56:
de semine humidi coriandri.
Ille qui biberit vel comederit semina humi di coriādri patietur accidētia cōsimilia que patitur qui sucū eiꝰ biberit.et eiꝰ cura et be zoar sunt eadem.
capitulum.57.
de semine serpentarie.
Ille qui comederit semē serpentarie patietur stridorē ꝛ punctionē gutturis et dentium et superestuationē et seruorem et eius cura est butirū recens bibitum.et eius bezoar ē sucus saue ordei decocte in aqua.

Capitulum.58.

De morsibus aut pūcturis ab aliquibus animalibus venenosis

¶ vero aliquis morsus fuerit aut pūctus ab aliquo animali venenoso ⁊ ignorat cuius sit punctura tūc stringatur locus pūctur et ponantur super ipsum ventose cū scarificatione. ⁊ fugatur locus cum ore seruorum. ⁊ deinde super locū ponantur cancri triti. q̄ ꝑ si locꝰ venire ceperit ad corruptionē abscidatur mēbrū ꝑ si fuerit locꝰ aptus aut mēbrum aptū abscisioni. q̄ ꝑ si nō cauterizetur: uā quando inceperit locꝰ denigrari aut putrefieri erit signū q̄ punctura fuerit ainlis punctoꝰ: dū aūt nō ceperit tendere ad putrefactionē ⁊ corruptionē q̄uis sit vehemētis doloris cū nōdā sit ei velor gābulatio i corpore nō ē malum nisi pūctura fuerit iuxta cor aut iuxta arteriā magnā

Capitulum.59.

De morsu vipere.

Ale vero quē momordit vipera sūma medicinarū ⁊ bezoar ei est tiriaca magna. et fortassis confert metridatum ⁊ medicamen de asa fetida ⁊ butirū vetus ⁊ medicamē de herba ⁊ comestio alleorum ⁊ potus vini puri.

Capitulum.60.

De morsu scorpionis.

ordicationi autē scorpionum confert vaporatio olei ⁊ alleorum ⁊ tiriaca diatessereon et lenis antiquam linitum: ⁊ eius bezoar est corpus scorpionis cōtritum ⁊ suppositū loco.

Capitulum.61.

De morsu aranearum.

ordicationi aranearū confert succus pomorū aut pirorum aut appositio ferri frigidi interiti ⁊ eius bezoar est endinia.

Capitulum.62.

De morsu rutele.

ordicationi autē rutele confert balneum calidum valde ⁊ sepeliri in arena aut cinere calo ⁊ bibere pulverem de ingella.

Capitulum.63.

De morsu aspam.

ordicationi autē aspā ⁊ pūcture cōfert epithima cū bola armeno ⁊ aceto ⁊ cāphora ⁊ qui manus suas et faciem suco malue abluerit. non pungetur ab apibus.

Capitulum.64.

De mordicatione animalium.

¶ autē mordentis animalia aculeos aut dentes in locis morsis dimiserint tūc oportet vt locus fricetur cū oleo ⁊ cinere ⁊ suauiter vnde fiat ēplastrū sup locū ex fermento cū oleo. ⁊ sic aculei vel dentes venenosi educentur.

Capitulum.65.

De morsu canis

¶ aūt aliquis morsꝰ fuerit a cane: ⁊ dubitet vtꝝ fuerit rabiosꝰ vel nō fricet bucella panis sub loco mo: ure. ⁊ deide illum exibeat aliis canibus quē si tenuerit rabiosꝰ erit si vero comederit minime: signa aūt q̄ sit rabiosus ꝑter hoc sunt q̄ canis linguā suā ꝑciat extra: ⁊ intromittat caudā suam inter cruras suas. ⁊ rauca habeat vocem. ⁊ q̄ abhorreat sanos ⁊ viros ⁊ q̄ mordeat dominos domuis sue. ⁊ omnes qui obuiāt ⁊ fugiāt ab ipso canes et qui morsꝰ est nisi precaueat et curetur ifra. 40. cū niculares dies efficietur idroꝰ orbicus. i: timēs aquā q̄ est qꝰ ꝑpter rabiē efficitur sitiū alosus ⁊ apperit aquā ⁊ cū viderit eā immaginabitur canes esse in aq̄ ⁊ moriēs fit ꝑ timore ymaginū canum fugiet aquā ⁊ tunc nō ē spes salutis ⁊ cū ꝑcedeit i egritudine efficit ⁊ ipse rabidꝰ ⁊ emittit sperma i pollutiōe sicut in modū catuloꝝ ⁊ quādocūq̄ egerit sic gma i modū catuloꝝ q̄ est quis imaginario continua quā habet de cane figullat i humuditatibꝰ suis figuram canū. Et scias q̄ equus ⁊ mulus ⁊ asini ⁊ simia et bomo patiūtur rabiē circa maximū ſ igus aut circa maximū calorē. et eius cura est vt super locū morsus ponant vētose cū scarificatione: ⁊ ponantur desuper alleū sine cepe tritum ⁊ cōfectum cū butiro vaccie ⁊ sumat in potu electuariū cancrorū sinuisiū ⁊ intret balneū oī die. ⁊ laborei i cura etbicorū ⁊ mlicorū. ⁊ balneet ante. 40. dies i aqua maris. et eius bezoar sunt cancri sinuiales adusti et puluerizati ⁊ dati et eis. 3. 3. in potu eibus tribus diebus.

Capitulum.66.

De cantaridibus.

¶ aūt cātarides quis biberit patiet mictum sāguinis et estuationē ⁊ accidentia perniciosa et eius cura est vt luma in potu lac omnium cū oleo amigdalino deide cuiētur vlcera vefice ⁊ eiꝰ bezoar erunt grana alkekengi numero. 10.

Capitulum.67.

De lacte.

¶ āt lac quis biberit fueritq̄ coagulatū i stomaco patiet stomaci mollificationē ⁊ nauseam ⁊ sudabit iodore frigido. et eius cura est vt bibere acetū fortissimū postea sumat de asa fetida 3. i. aut ō sirupū acetoso. vnciam. i. vel. e vna post vnciam.

Capitulum.63.

De assatura suffocata.

¶ aūt quis comederit assaturā suffocatā que i volnit in pānis cū extrahit ex furno patietur vertigine simile epilesie et eiꝰ cura est vt eum ut et postea sumat i potu rob fructū stipticorū et zuccarus rosatū cū rhoaloes ⁊ mastice et querat somnū ⁊ ingrediatur balneum.

Capitulum.69.

De piscibꝰ frigidis

¶ autem quis comederit pisces frigidos quibus post eius captionem adueneriit vna dies aut duo aut si quis carnes pridie vel ante tertiam vel quartam die occisas aut morticinas aut percussas a fulgur et ēpestate mortuas aut morbo p ethēcuali pēptas accidit q̄ sapueit et correstiōe malorū sungoꝝ ⁊ cura eorū ē vt eum et sumat i potu vinū purū cū piper et curet cura figorū preter quod non comedat pira.

Capitulum.70.

De cerebro gatte.

Ale cui i potu datū fuerit cerebrū gatte patiet stoliditatē et instrigiosus videbitur et eius cura est terra sigillata et vomitus cum ipsa omni mense bis: et accipere de confectione diamusci omni die sūmo. mane et eius bezoar est muscꝰ tertius scropolū semis et datur in potu cum vino albo

Capitulum.71.

De extremitate caude ceruii.

Ale cui extrēcites caude ceruī data fuerit patiet accidētia nepelli. ⁊ eiꝰ cura est potō sima ragdi scropulū semis triti dati i potu cū vino ⁊ deinde fricatio totiꝰ corporis cū oleo facto de semine citri. ⁊ eiꝰ bezoar ē tiriaca magna. 3. 2.

Capitulum.72.

De sanguine bouino.

Ale cui in potu datus fuerit sāguis bouinus patietꝰ mortificationē ⁊ euomet nomitus coagulatū. ⁊ eius cura ē acetū acerrimum calidum deinde vomitꝰ deinde tiriaca deinde balneum aque calide.

Capitulum.73.

De sanguine buffonis.

Ale cui in potu datꝰ fuerit sanguinis buffōis patiet difficultatē anhelitꝰ ⁊ cardiaca accidētia. ⁊ si quis sputū ipsi sūpserit erit ꝑpe mortem sicut qui aspellū biberit. ⁊ eiꝰ cura est potio sima ragdi. scropulū. i. deinde intrare corꝰ animalis quadrupedis magni vt ē bos asinus vel mulꝰ vel equꝰ ⁊ reiterare illud deinde tiriaca. 3. 2. bibere. ⁊ eius bezoar ē lapis iuenius in capite buffonis qui apō lapidem vocatur bozras vulgariter trepanide.

Capitulum.74.

De sanguine hominis colerici rufi.

Ale cui in potu datꝰ fuerit sanguis hominis colerici rufi extractꝰ in tēpore ire sue aut furoris patietur farsies mentis ⁊ permixtionem intellectꝰ ⁊ inuerecūdiam. ⁊ deinde paulatim exiccabitur: et eiꝰ cura est bibere aquā cocumeris palestini et masticare grana ipsius et deglutire sucū et potare sirupū nenufarinū. et eiꝰ bezoar ē trocisꝰ unꝰ ō tira.

Capitulum.75.

De sanguine mēstruo aut leprosi.

Ale qui sanguinē menstruum aut leprosi biberit videbit eē pistrigiatꝰ et lunaticꝰ et maleficiatus et obliuiosus. et eiꝰ cura est potare margaritas tritas. 3. i. cū aqua mellisse et balneari i aqua tepida et coire cuꝝ puella secūdā legem et puerari et amplexari cū puellis et iuuenculis. et eiꝰ bezoar est comedere serpentes a quibus caude et capita p palmum sunt abscisa.

Capitulum.76.

De morsu hominis seiuni.

Ale qui fuerit morsus ab homie seiuno pōat super morsurā stercus galline alioquin patietur uicꝰ venenosum et difficilis sanationis.

Capitulum 77.

De morsu serpente ullo.

Ale qui fuerit morsus a serpente ullo stati liget locum cum corio cerui et deinde suppōat tiriaca et ō ipsa bibat et circa cor appōat sima ragdum et corallum vt margaritas et locum morsure faciat fugi a serno.

Capitulum.78.

De scille leopardi.

Ale cui in potu datū fuerit fel leopardi patietur accidētia nepelli et vipere. et eius cura ⁊ bezoar sunt vna.

Capitulum.80.

De lepore marino aut rana marina.

Ale cui lepus marinus aut rana marina data fuerit in potu habebit vomitū vnctuosus et totum eius corpus efficietur turigidum et inflatum sicut ipofarca et sitebit eiꝰ anhelitꝰ. et eiꝰ cura ē sestinꝰ vomitꝰ cū butiro et aque mellis et deinde sumere post illud tiriacā diatesseron per tres dies et ciberi carnibus passerū et potare bonū vinū et eius bezoar est caro vulpis assata et comesta.

Capitulum.81.

De morsu muris simie et gatte.

Vt uers a mure et simio et gatto morsꝰ fuerit sup morsurā ponat stercꝰ galline et curet illud vt in morsu hominis iciani dictum est.

Capitulum.82.

De descriptōe bezoartice virtutis ad vnū q̄q̄ venenū ea ō duabꝰ difficilibꝰ q̄ibꝰ.

Ezoar antonomastice dicit de quodā lapide qui sic vocat. cuius proprie et specifica virtꝰ ad letale venenū est liberans a morte subito absq̄ vllo medici ingenio: et ideo de omni medicina que liberari pōt morte hominē ab aliqua egritudine vel veneno diti pōt q̄ fit eius bezoar illꝰ morbi siue fit illa medicina lapis vel granū vel succus vel aliqua cōposita medicina. Et qui illū lapidem habitus est ab omni mortali veneno. Leritur etiam et dat i potu de ipso. 3 i. Et per ipsum dicit fuisse liberatus regē Anglie dominū. i. Adoardū i cinitate Aaron q̄do vulneratus fuit p passatinū soldani gladio tertio. Huic autē lapidem ei tribuit generalis preceptor templi. Et ego cōsimilem vidi. Est autem rubeꝰ pulcrilentus leuis vt spongia et frāgibilis ut gi, fū. Habet autē q̄libꝰ venenū tā minerabile q̄ vegetabile et siale: ꝑpria medicinā oppositā ei a q̄ oppositōne virtute specifica fit liberatio mortis ab illo veneno. Et iō bezoar ē unicuiq̄ veneno illa medicina q̄ absq̄ virtute elemētari curat tale venenū. Et di quolibet bezoar iā supra expediui tractatū i cuiuslibꝰ veneni i fine ōscriptōis ne fit āpliꝰ necesse ē capitulare tractatū

Capitulum.83. M

De questione utrum tiriaca. ꝛc.

Et autē questio vtrum tiriaca magna sit bezoar. i. e. forma specifica liberās a veneno. an materie elemētario liberans a cōplexiōe non a forma. Et voluerunt quidā dicere q̄ omnino erat bezoar fundans se sup rationē Ba. qui cum andromacus philosophum respiciset q̄ prio tiriacam i uenit: et eā ꝑbauit nūq̄ prodesse nisi in morbis frigidis propter oppositionē multaꝝ calidaꝝ: et i morbis calidis ꝑpter oppositionem multaꝝ medicinarū frigidaꝝ que i ipsa itrāt: et hoc dixit Ba. illā tiriacā andromaci eē mediā a cōplexione: sed ipse adiūgēs carnes tirorum et terram sigillatā fecit eam valere formaliter ad omne venenū licet ad quedā plꝰ et ad quedā minꝰ: et ad quedam singularū data et ad quedā cū additōe. Alii uero dixerūt q̄ a cōplexione elemētari agebat quecūq̄ corpore humano operatur fundātes super debilitate operationis sue aut penitꝰ vanitate qñ ipsa daf cōtra napellum uel cōtra uipera uel cōtra fel leopardi et breuiter cōtra q̄libꝰ venenū letale sm specificā formā in quibus parum aut nihil videtur ꝑterre vt dixit Rabo. Solutio aūt hu

fus dubitatiõs ē q̃ curatio cuiuslibet veneni quatuor modis cõtingit. s. quia aut frãgitur acumẽ veneni aut substãtia eius resoluitur aut ipsum expellitur aut ipsum p oppositionẽ specificã corrũpitur ⁊ ab eo eius virtus prorsus auertur. Exẽplum primi est opiũ qd̃ frangit euporiũ ⁊ castoreum q̃ frangit opiũ. Exẽplũ secũdi ē terra sigillata ⁊ alleus que substãtiã veneni aut p vomitũ aut p sudorẽ resoluũt. Exẽplũ tertii est smaragdus que venenũ fugat ⁊ attrahit vsq̃ in fine extremitatis mẽbri. Exẽplũ quarti ē forma specifica opposita veneno que in naturalib⁹ inuenitur vt in lapide bezoar ⁊ in artificialibus vt i diuina ⁊ nobili compositõe tiriace ex permixtione oium singularum medicinarũ simul cõf: ctaq̃ resultante: ⁊ qz in tiriaca est virtus cõplexionalis multaq̃ medicinarum venenũ frangentium secundũ oppositionem qualitatũ ⁊ venenum resoluentiũ ⁊ ipsũ expellẽtiũ ĩõ bene dictum est q̃ tiriaca est medicina cõplexionalis ad venena: ⁊ quia expositione tali resultat res diuina que potiꝰ est ab extra q̃ ab intus. s. forma artificialis que omni veneno, opponitur ideo ⁊ bene dictũ est q̃ ipsa bezoar ē venenis omnibus licet magis ⁊ min⁹: ⁊ licet quedã sunt magis bezoar ad quedã venena q̃ ipsa: vel ipsa est ad oia: ⁊ ideo mater oium medicinarũ a medicis est appellata.

Petri de Abbano de Venenis Liber Finit.

Vi amoris gratia Vitalis lãdo miles splendidissime artiũ ac vtriusq̃ iuris doctor excellentissime Ego Petrus Lasrinus de mõte filice materiã arduã ac difficilẽ in medicina aggredi non dubitaui: quoniam ⁊ illud vtile satis i ea mihi videtur tangi: quod ab aliis fere omino sub silẽtio pertransitũ. Vel q̃ etiã plus me, pmouet i hac materia determinata loqui: fuit: q̃ cũ ã laboze in correptionem totius cõciliatoris alleuiati fuim⁹: vt demũ trãsiimus ad libellũ eiusdẽ de venenis iustificatione. i uenimus hãc difficultatẽ in eo libello promotam cuz promissione dilucidationis eius: qd̃ attamen ab eo p missũ executũ non inuenitur. qua õ re siue ardua rei difficultas causa hec fuerit: aut mors preuent⁹: aut altera: non desinit admirari: ⁊ tãto amplius q̃to me processerunt tot viri illustres qui tãq̃ tenebrosi discurrere. Cũq̃z etiã claritas ac magnitudo excellẽtie tui ingenii apd̃ me cõprehẽsa idubitata fit: ita vt eundẽ nõ humanũ sz diuinũ prope i magna terrarum pte iudicatũ fit: nõ solum in vno genere disciplinę: verum circuẽs oia: ⁊ q̃to magis speculabilia fiunt tãto circa ea initur magis. Et ĩõ hãc mei amore suscipe ⁊ lege: qz eã excellẽtie tue tradõ ut si q̃ min⁹ q̃ bũ positũ existat semp tue conceptõi subiacere uolo. Vale.

Veritur vtrum possibile sit actõz veneni ad aliquẽ precisum terminũ limitari sic q̃ venenatus ad illũ terminũ moriat̃ merito venenositatis ⁊ nõ ante. Et arguit̃ ad partem negatiuã primo sic: Venenũ administratũ corpori habet potẽtiam ipsius corporis humani corruptiuã: ⁊ passum potest corruptõem recipere. ergo qñ administratur p tũc siue parũo tẽpore suã pficiet operatõz siue corruptõem ꝓnã patet. qz agente potẽte ⁊ subiecto disposito necesse ē vt fiat actio si sp primãt. Dñs aũt ē Auic. fo canõis. cap. 4. dũ dicit. Venenũ ē q̃ corrũpit cõplexionem humanã nõ cum contrarietate solum: sed cũ proprietate que ē in ipso. Secũdo arguitur sic. fit. a. venenũ qd̃ nũc non interimit sed interficiet vsq̃z ad annũ fm te: ⁊ arguitur sic. a. p aliquos menses non interficit: ⁊ postea interficiet: ergo aliquid de nouo pducetur in. a. quãdo interficiet qd̃ ante in eo nõ erat. quo dato cum illud nõ possit esse nisi certa qualitas. quero igit a quo illa qualitas pdũcet siue sit calidites siue frigiditas aut mala proprietas: nõ pot dici ab. a: qz nihil agit i se ipsũ producendo aliquid qd̃ nõ hz nec secũdã totã nec secũdã partem neqz potest dici a caliditate corporis nostri. pro qz nihil agit vltra gradum propriũ: tum etiam qz calidites nõ est frigiditatis per se causa productiua. tum etiã tertio quia nihil intendit sui ipsius corruptoz q̃ ter esset calor naturalis: si pro tũc esset ipsiꝰ veneno sitatis per se causa productiua.

Tertio venenũ administratuz humano corpori et ⁊ spiritui naturali cõtrariat. ergo necesse ē q̃ fiat actõ aut ergo potentia veneni superabit potentiam calidi tatis naturalis: aut ecõuerso: vel equabãt aliquãt̃ nõ tertium quia ex eis pduceretur vna forma media aliquo mõ vt ex frigiditate ⁊ caliditate ipsa tepiditas vel viriditas: ⁊ sic nũq̃ fieret p ãpliꝰ venenũ ad iminũ: nec est dicẽdũ primũ qz nõ ad terminũ sz pro tũc venenaret. nec secũdũ qz tunc venenũ conuerteret in dominãs: ⁊ sic finaliter nutriret corpus nostruz ⁊ confirmatur sic nõ minor est ꝓportio totius calidites naturalis supra venenũ corrũpendum ⁊ cõuertẽdũ i tpe vnꝰ anni q̃ sit eiusdem supra paucã quantitatem i vna die: sed pauca talis quantitas pot nutrire: vt dicitur secta quarti de puella nutrita napello. ergo ⁊c. Et cõfirmatur vltimo qz illud venenũ efficietur affuetum nature a quo amplius nõ patiet̃ vt sumitur tertio de simplici medicis. distictõe. 4. cap. primo de illa muliere que ex assuefactiõe assumebat de insquiamo sine nocumẽto q̃titatẽ magnã. In oppositum est cõmunis fama i ista questione pro eiꝰ declaratione erunt tres articuli. In pmo ponenꝫ notabilia quedã. In secũdo cõclusiones dilucidãtes quesitum nostrum. In tertio erit respõsio ad argumẽta

Quãtum igitur ad primũ est primo intelligendum q̃ p venenum debemus intelligere illud. q̃ qualitãcũq̃z approximatur humano corpori ē suc cõplexionis corruptiuũ ⁊ hoc pprietate sua: ⁊ hoc sonant auctoritas auicẽne secũdo canõis supra allegata. Ex quo ifero aliqua dicta. Primũ q̃ aliq̃ dicãt̃ venena calida ⁊ aliqua frigida: sicut ficca ⁊ aliqua hũida. probat̃ quia huiusmodi pprietas siue forma veneni specifica ipsius cõplexionis humane peremptiua aliquãdo cõiungitur cũ frigiditate vt i opio: aut caliditate: vt in euforbio: aut hũiditate vt in argẽto viuo: ⁊ sic de aliis. ergo. ⁊c. Secũdũ dictũ. aliqd̃ potest esse venenũ. ⁊ tũ nulla erit qualitas manifesta in illo multũ excessiua siue nociua: probat̃ qz plus repugnant alicui extremo q̃ medio sz cũ caliditate excessiua stat, pprietas specifica veneni vt in euforbio et similiter cũ frigiditate vt in opio. ergo ⁊c. Et tunc vltra cũ caliditate venenosa intensa: stat humiditas venenosa intẽsa: et similiter cũ ea intensa caliditate potest stare intensa siccitas venenosa. ergo et mediũ cõsequẽtia patet qz maior est repugnãtia extremi ad extremum q̃ extremi ad medium. et tunc vltra arguitur sic: extreme possunt stare cuz medio ergo mediũ poterit stare cum medio: cõsequẽtia clara eo qd̃ maior ē repugnãtia extremi ad medium q̃ medii ad mediũ: cũ repugnãtia medioꝝ nõ fit nisi ratiõe extremorum. ergo hõm dictũ verũ. Tertium dictũ quod impossibile est q̃ venenũ aliquod sine calidũ aut frigidũ ⁊ sic de aliis excludatur ab huiuscemodi pprietate: ⁊ hoc stãte sub forma veneni probat̃ per declaratõz veneni superiꝰ datam: ⁊ ratione arguitur sic. Tiriaca confert omni veneno ⁊ hoc non ratiõe frigiditatis: cũ sit multuz calida. ergo propter proprietatẽ: maior pbatur per experientiam in venenis calidis serpentum ⁊ aliorũ: ⁊ est auctoritas Serapionis ⁊ Maliabbatis decio, practice Auicẽne quinto canonis ⁊ Valieni ⁊ fratr ciuz doctorum appellantium eam matrem omnium medicinarũ bezoarticarũ. Et confirmat̃ quia si venenum esset non ratione proprietatis solũ sed ratione qualitatis manifeste etiam abs q̃z proprietate: tũc sequeret quod omnia que eẽnt calida i quarto gradu eẽnt venenosa: cõsequẽs est falsum qz finapis ⁊ piper ponũtur talia calida in quarto ⁊ tamen comesta mortiẽs nullum, inducũt i corpore nocumentum: ⁊ similiter possumus dicere ꝗ opio egipti quo vtãtur tãq̃ oleo in ptibus illis pro cõdimẽto. Ad istud de opio sortat̃ fio respõderet q̃ opium egipti et de partibus nostris non eodem modo constituta sunt: qz illud sit ex seminibus papaueris: aliud vero ex gũmi quod colligitur ex capitibus papaueris viridibus. Sed contra quia dato adhuc quod non eodem modo constituatur tamen adhuc debent esse multum similis ꝓplexiõis: ex quo ex papauere ambo cõstituunt. ergo rõne frigiditatis similes deberet facere lesiones: et ĩõ dicere mus non quod istud ledit: aliud vero non: quia i illo expoliata est sua proprietas mala ficut i euforbio perfica et transplantata. Et cõfirmatur qz aqua sũme frigida in magna quãtitate administrata nõ mortificat imo multa facit iuuamenta. ergo ⁊c. Respõdet q̃ aq̃ frigida ē in actu formali frigiditatis: sed venena sũt alia quo modo in actu virtuali cũ actuatõe i digant. contra nihil agit nisi scõm q̃ i actu. ergo nisi qd̃ potẽtiale efficeret formale et actualiter frigidum, nunq̃ eẽt actio. ergo respõsio nulla et tertium dictũ ueru, et sic cõtra hoc allegarent auctoritates doctorum dicendum q̃ nõ plus voluerunt q̃ sonat primũ dictum et si aliter quod pro nũc non acceptãtur Intelligẽdũ secũdo pro vlteriori manifestatiõe dictorum nostrorum: quod talis forma specifica a philosophis appellata, siue proprietas venenosa nihil aliũ ē nisi natura quedam inenta in quibusdam mixtis corporibus, pcedẽs, in eis a superna et plenissima influentia propter cõplexionem que ex proprietã non apta i corporibus nostris mutari imo nõ cessat ab operatõe sua donec corp⁹ corrumpat. ficq̃z igitur hec proprietas sequit cõplexionem que ex potentia deducẽt materie virtute superiorum et corporum celestium. et non solum rõe luminis et motus tanquã uniuersali impressiõe imo etiam fine motu et luce et propzie absq̃z medii alteratione in suscipiẽte ꝓpressa ab aliqua particulari virtute stellarum et particulari situ causata: qd̃ apparet nõ solum in venenosis sed ẽt in aliis vt i magnete ex sitit virtus ferri attractiua ex polo artico. Ex quo apparet q̃ talia mixta a luis superioribus talẽ formam ꝓpecificam recipiunt: qualem meritum habẽt i diuersa mixtiõe elementorum et eorꝝ ꝓportiõe ad invicẽ et hoc intellexit etiam. Plato cum dixit fm inertia materie forme dantur et earum virtutes ipsimũtur non excludo tũ quin nõ possit cõcurrere lumen stellarum fixarum mediãtibus lineis tales virtutes ministrãtibus. Ex quibus omnibus sequit q̃ ista proprietas erit accidens probat̃ quia quod sequitur mixtionem elementorum cõplexionem que ex mixtione consurgentẽ est accidẽs. talis aũt proprietas est huiusmodi: ergo ⁊c. Maior est sumpta ex scientiis fundamentalibus et minor supra patuit. Et cõfirmatur quia ipse suscipit magis et minus quod refugit rationi substãtie quod apparet i venenosis adhuc eiusdẽ speciei ortis i diuersis locis et regionibus vbi aliqua sunt magis mortifera et aliqua minus. Sequit̃ Fo q̃ sub genere qualitatis dz collocari patet ex dictis. Sz pro illud nõ ē accꝰ qd̃ corrupto subiecto rẽanet i eẽ: sz corrupto subõ rẽanz pprietas venenosa ut pz i carne tiri qz mortuo tiro adhuc remanet uirtꝰ mistorꝝ aialiũ ẽptiua. Rñdet pro qd̃ si ponimꝰ plures formas et gradꝰ substãtiales i cõposito: qd̃ sz mortuo tiro corrupta fit forma eius substãtialis remãsit attamẽ altera forma i carnibus tiri et cõplexio quã proprietas illa cõsequebatur i tiro: et sic suum nõ suit corruptũ subiectũ. Aut aliter Fo q̃ corrupto tiro corrumpitur et pprietas et in carnibus tiri demũ, ppter similem dispositionẽ materiei et aliis similis introducit et altera, pprietas aialium pemptiua: aut q̃ accidentia sz subiectũ denominãt: nõ tũ i cõposito ibefiue sũdant̃ et nota q̃ istud argumẽtũ potꝰ ꝓincit q̃ talꝰ pprietas magis fit accꝰ quã subã: qz i tiro viuo aut eẽt mã aut fora aut ꝓpositũ. si primũ nec tũ ut liqt, nec fm qz tunc sequeret q̃ corruptoꝝ tiro adhuc eẽt tirꝰ: Ex quo sua eẽt forma substãtialis que vnicuiq̃z dat eẽ. Nota tũ q̃ sz fit vt supino dictum ē tũ nõ ē credendus q̃ huiꝰ scemodi pprietates iseparabiliter cõsequãtur sua subiecta: imo possunt subiecta pmanere corruptis ipsis, pprietatibꝰ: et q̃ hoc fit uex apparz i multis eiusdẽ speciei exũtibꝰ i diuersis locis. imo de vno eodem mutato de loco ad locũ apparet ẽt i lap dibꝰ pciosis oliẽrat virtutibꝰ mirabilibꝰ insignitis. nũc aũt nõ apparẽt huiuscemõi virtutes: apparet ẽt i figuris ul'imaginibꝰ artificialibꝰ ãtiqs i oparõibꝰ quex nũc apparet error et causa oium istoꝝ pot esse aut ratione agẽtis vel eorum a quibus illa forma ipsimit. nã cũ illis sint extrinseca vt aũ declarotũ est ideo virtus ē ad certũ tempus terminata quoniam virtutes celoꝝ ad tẽpus determinatum i formis et materiis suscẽtãt. aut ppter i dispositionẽ materie cũ disteperata ꝓplexiõe colligãte i ea formã et virtutes. cũ aliquo nãq̃z gradu distẽperamẽti corrũpet virtꝰ dcã. cũ quo adhuc si corrũpet forma. et hoc apparere pot i tiriaca senescẽte aut ẽt, puenire pot ex parte loci i quo, pducte fuerãt et ꝓseruabãt: remouẽt. corpꝰ nãq̃z idi cũ mutabitur ad talẽ ꝓplexz qualẽ ꝓpso sclaui aut ifirmabit̃ ãt moriet̃ dixit Auic: pro canõis ĩõ eroibꝰ narratis causis pz possibilitas separatõis virtutũ a suis subiectis quibus inherent. Sz circa dicta dubitatur: quia ex quo dictum est q̃ quando huiusmodi proprietas specifica venenosa ꝓiũgitur cũ caliditate tũc vocatur venenũ calidũ et sic cum frigiditate uocatur frigidum venenũ. et sic de aliis. Ex quo cõcludi pot q̃ si a tali venenoso calido expoliarẽt sua proprietas manẽte eius

caliditate manifesta non plus illud noceret q̃ alteuz
aut piper aut aliō calidū. ⁊ similiter si a venenoso frigido removeret, sua ꝓpietas nō plus noceret q̃ aq̃
aut aliud frigidum. iste tū propietatē fūt diuersi gra
dus malignitatis. iō aliqua venenosa fūt magis mor
tifera ⁊ aliqua minus. augeē tū et malitia venenosi a
qualitatib⁹ manifestis cū qb⁹ alligat illa propietas.
Hanc igitur paritate male propietatis venenose cū
equalibus gradib⁹ qualitatum manifestarum in duo
bus venenosis: quorū vnum sit calidum: aliud vero
frigidum queritur quod erit peius ⁊ magis letiferū.
Ad hoc dubiū est responsio quoniam de solēnium doc
torum q̃ in cāu predicto venenosa frigida fūt peiora
calidis. ⁊ presupponūt q̃ humanū corpus declinans
sit ab equalitate ponderali p caliditatē ⁊ humiditatē
vt sumi videtur de mente principis Auicēne i pmo ca
nonis i q̃ pluribus locis: ex quo supponūt secūdo q̃
caliditas magis sit amica nature ⁊ ꝓ operationibus
cōueniens q̃ frigiditas: ⁊ est auctoritas eiusdē i plu
ribus partibus ⁊ capitulis ab omnibus allegata. Ex
qb⁹ sequit opationes vite magis ipsici per venenum
frigidum q̃ p calidum: quoniam imperfectio ⁊ earū
operationum destructio ratione propietatis in ambo
bus est equalis: sed ratione frigiditatis magis iperfi
ciuntur q̃ caliditatis: ergo ipetfectio ipsax absolute
erit maior i frigido. Ex quo ēt sequitur in casu predi
cto q̃ cuius deueniet ad egritudinem cui administra
tū est frigidum q̃ cui datū est calidum: sequitur etiaz
q̃ cuius ille morietur cui datum est frigidum quā al
ter: imimo qō magis est q̃ ille morietur ⁊ alter sanari
poterit patet ex fundamento dicto. Et ⁊ ista dcā sit
apparētia: tū oppositum est multum probabile: ⁊ ex
pseqūti pōt primū presuppositum negari vt vī esse
sententia. Balieni secundo. 4. ⁊. io. de cōplexiōib⁹
qui ponit ipsam ꝓplexionez tēperata maxie mediare
⁊ vult quod p sensum tact⁹ tāq̃ per veram regulaz
hoc cōcludatur cōcurrēte tamen. aliquo rationis in
dicio: quare nō sentiet inquit: quasi mixtū cōpositum
ex aqua feruēti ⁊ nive ptibus equalibus ⁊ equaliter
cōmensuratis: ⁊ hoc qz est simile illi. Sed adhuc illo
cōcesso: dicim⁹ quod nō est vex quod caliditas abso
lute, sit magis amica nature q̃ frigiditas: quod, pbat
quia acceptis corporibus duobus equaliter tēpatis
quorū vnum, puciatur i aqua calidissima: alterx vero
i aqua frigidissima: ⁊ apparet p expientiā q̃ illud qō
ponetur i aqua calidissima morietur cito: et alterū nō.
Item i vola manus corporis tēperati pōt eē tāta fri
giditas quāta ē in marmore aut i aqua frigida vt ap
paret cā rāgēdo tempore biemis: et nō pōt esse ca
liditas qz destrueretur talis cutis in qua ē similis cō
plexio sicut cōplexio totius tēperata: et hoc p coalte
rationē omniū partū: vt suīt pria primi: ergo absolu
te caliditas nō est magis amica nature: et ideo pono
ista dicta: Primū q̃ aliqua caliditas temperanētiaz
excedēs minus ē inimica nature ac discōueniens q̃
cōsimilis frigiditas cōsimiliter gradualter tēperamē
tū excedēs: patet qz operatio et vita in certa calidita
te existunt. Secūdū dictū qō certa latitudo calidita
tis versus partē eius itensiorez est magis vite inimi
ca q̃ cōsimilis frigiditas terminata versus partē iten
siorem: patet p experiētiā qz illa magis adurit et est
qualitas magis actiua. Ex quo sequit q̃ habentibus
equaliter duob⁹ corporibus equaliter tēperatis vnū
per caliditatē aliō p frigiditatē: q̃ primo vsqz ad cer
tum gradum caliditatis vt duo gratia exēplī, ⁊ frigi
ditatis vt duo deterius labet quod p frigidum q̃ qō
per calidū: ⁊ postea q̃ multo deteri⁹ incipit labi quod
labitur vltimus p calidū vel ius gradū vt quattor q̃
quod p frigidum. Et ex cōsequēti q̃ multo peius est
absolute labi p calidū q̃ per frigidū. Tertium dictū
sequens q̃ venena calida sunt peiora ⁊ deteriora fri
gidis patet: quia non dicūtur calida aut frigida nisi
quia in eis sunt ille qualitates multū itense vel ipro
portionate: sed calitas ē magis iproportionata q̃ do
est multū intensa q̃ cōsimilis frigiditas: ergo ⁊c. Et
cōfirmatur quia caliditas ē magis aperitiua ⁊ excon
sequēti cā vt virtus venenosa ꝓrālcat ad interiora:
ergo venena calida erunt frigidis deteriora debita
paritate servata. Tertio principaliter notandu q̃ dic
tum ē in diffinitiōe veneni qualitercūqz administra
tur ⁊c. Et hoc qz venena sunt dupliciter operantia:
aliqua sunt operātia materialiter: ⁊ aliqua spiritualiter
Illa agūt materialiter que ad itra sumūtur ⁊ aliquo
modo a corporibus nostris patiunt. Illa vero opan
tur spiritualiter que nō manifeste actuant nec alterāt
a calidatate nostri corporis: sed corrūpunt spirit⁹ aut
mēbra spiritualia ⁊ eox operationes. Et hoc meditā
tibus speciebus intentionalib⁹ que tamen species iten
tionales licet habeāt esse reale i medio tāq̃ in subie
to existentes: ⁊ tanquā vere qualitates reales: tū di
cūtur spūales ⁊ recipi sine ma: ⁊ hoc aut qz tota ipsa
spēs itētōal ē i toto medio ⁊ ēt ipa tota ē i qlibet pte
medii: ⁊ hoc quo ad repsentatōe: qō p3 p exēplū in
intētōe ⁊ specie albedinis que per parum foramen
tota representat albedinem. aut erit quia formaliter
agens inducit aliquam formam in ipso passo que nō
est similis forme inducētis: sed tamen ipsius similitu
do ⁊ ista est species que recipitur sine materia existēs
in medio vt species coloris ac species ⁊ ipsa, ꝓpietas
veneni que aliquādo mediante visu et auditu ificit:
vt recitatur ab antiquis doctorib⁹ ō basilisco aut odo
ratu mediāte vt qdā qui venenati fuerūt, ꝓter odo
rem maloz fungoz. simiār per gustum atqz ēt tactū
vt dicitur de mulue qui cū lancea cū qua regulaz ser
pentē occiderat venenatus fuit eam tāgēdo: et hoc si
est nisi quia ipse tales species intētōales venenose in
ficiunt spirit⁹ visibiles vel audibiles et illos ad quo
rū organa dueniūt deinde eax virt⁹ mala ad cor por
tatur: et tādē corrūpunt: et ex hoc patet cā quare istō
spiritualiter operans est pniciosius: et hoc quia mio
rem habet resistentiā: et etiam qz alteratōz fere non
patitur a calore nostro: sed subito agentia et corrūpē
tia vt patet in visu basilisci, pducitur et ⁊ ad magnaz
distantiam et patet de duobus serpētib⁹ recitatis ab
Aristotele i libro de, ꝓpietatib⁹ elemētox. Et ⁊ nō solā
quod p visum: sed ēt per odoratū: nec hoc debet esse
mirum qz etiam tigrides et vultures per plura milia
ria mediantibus speciebus odoratibus⁹ pueneruī ad
cadauera vt sensit Auer. ⁊o de aia. q̃ non potuit esse
nisi spiritualiter recipiēdo: qz si cadauera illa fuissent
ad rarefactionem talē reducta sicut ē ignis aut aeris
rarefactio non potuissent ad tantam distantiaz fuisse
realr multiplicata. Ex quib⁹ omnib⁹ manifestū est q̃
multis modis reges et principes venenari pnt. et hoc
est q̃ dicit et legitur aliquos, venenatos fuisse in scila

equi: et aliquos pp aliquod venenū clausum in ali
quo annulo aut i balsamo. Et ideo multotiēs ꝓ mo
riuntur: cuius mortis cā sapientib⁹ ē ignota. Et istō
bene dixit princeps q̃ multotiēs venit pestis cuius cā
est oculta. Vltimo premittendū est quod licet ō ra
tione veneni sit esse pemptiū: nō tamen de necessi
tate est q̃ assumens venenū actualiter peatet hoc, qz
actio veneni multis modis pōt impediri videlicz pri
cipaliter: et ex consequēti rōne conditionū priculari
um cōcomitātiuz propietatē veneni. Principaliter
vero rōne forme bezoartice siue virtutis totaliter et
essentialiū virtuti venenose ꝓtrarie et ei⁹ corruptiue
siue sit virt⁹ ista in re simplici vt in plātis multis aut
mineralib⁹ vel i aliis vt lapide bezoar appellato aut
lapide prassio aut buffonis et draconides et i adamā
te et iacinto et zaphiro et in multis aliis sicut p3 au
ctoritate Auicēne i suo de lapidib⁹ de quib⁹ etiā oi
bus has et alias in eis assignat virtutes albert⁹ ma
gnus i suo de mineralib⁹: et hoc ēt siue ista virt⁹ sit in
cōposito: cuius sit ꝓplexio secunda ex mixtis resulta
ta vt i tiriaca pp fermētationem eorūdem: et metri
dato et aliis quas medicinas ꝓponere sciūt homies
pfecti i genii cū iteligentiis cōiuncti quibus sit reue
latio diuina misericordia dei, ꝓter salutem nostram
cui laudes sint infinite: Pōt etiam esse ista virt⁹ i ali
quo simplici cū qbusdā verbis collecto aut rōnibus
certo pūcto et tpe, platis q̃ tūc ꝓsurgit virtus perni
ciosa valde. Et hoc qdē euenit rōne anime affectuo
se, pterentis talia verba cū propter excessiuā imagia
nonem fertur cū grādi impetu et cetera ei obediunt
vt videtur sentire auicenna in sexto naturalium: vel
quia talia verba cū quibusdam conditionibus, plata
ab aliquo spūali recipiunt virtutē sicut ego in mor
su vipere veneno et vulgeri sermōe appellate el ma
rasso oculata fide pcepi: cui egrotātia ab uno veneto
dat⁹ fuit ciat⁹ un⁹ aq̃ puteī cū puluer terr cū qbusdā
caracterib⁹ et uerbis in terra eadē scriptis e, platis: q
bus poratis subito euomuit: et ex hoc ide cōsuluit: ⁊
antea propter itēnsissimos dolorēs lāguebat: pōt ēt cē
talis virt⁹ in aliquo simplici cui artificialiū fit aliqua
imago impressa: vt q̃ ex illo nāli et artificiali perficia
tur vnū habēs virtutē bezoarticū: sicut recitat alber
tus aleman⁹ in suo libello de imaginib⁹: videlicet q̃
imago astri serpentarii alicui lapidi pretioso sculpta
venena fugat oia: ⁊ valet cōtra morsum oiuz vene
nosoz ⁊ marie si ex rasura ei⁹ aliqd bibat. imago aūt
taliter est i sculpta videlicet vie serpēte cictus: cuius
caput man⁹ dextra tz: sinistra vero caudā. Et credo tū
quod si lapis erit de superius narratis aut aliis habē
tibus ex se, ꝓpietatē ꝓtra venena et tūc fit insculpt⁹
q̃ pfectior reddet: ista igitur sunt q̃ principaliā impedi
unt opationē veneni. Illa vero impediūt ex ⁊ sequē
ti eiusdō operatōz rōne suax cōditionum. sunt aut quia
frangūt suas acuitates vt euforbiū ⁊ alia calida fran
gunt ab opio ⁊ ecōueniso: aut qz resolūt substātiam
in q̃ fundatur virt⁹ venenosa ut aleā ⁊ alia, pucatina
aut qz expellūt ad extra ut dicit de terra sigillata
aut forte qz cōstipat ⁊ cōstringit poros ut int⁹ pene
trare nō possit ut bol⁹ armenus. ⁊ hec q̃ si omnia pnt
accipi ex sentētia principis aaicēne sexta quarti capi
pirulo de cura ei⁹ q̃ in potu assumpsit venenū ⁊c.

Quātū ad scōm articulū pōitur pria cōclusio quo
randā q̃ tz venenus ad se inuicē diuersificētur i tardi
tate et uelocitate iterēptionis attamē si ē possibile ut
ad certū precisum terminū lumitenk ita q̃ nec āte nec
post: ſz i illo uenenat⁹ moriat. Prima istius cōclu
sionis, apparet p superi⁹ narrata: qa in uenenositate
oia nō sunt equalia siue grad⁹ eiusdē: sa declarat qa
oia actio naturalis alicui⁹ uariat tā rōne dispositiōis
passiā rōe agētis: mō cū possibile sit passū diuersiorē
dispositū eē tā rōne dispositionū māifestax q̃ ꝓpie
tatū iseqūtiuz mām ita q̃ una res iuuet uni et noce
at alteri eiusdē cōplexiōis: ⁊ similiū illud quod ē ue
nenū uni nō est alteri ⁊ si ē uenenum nō in eadē dosi:
ergo erit ipossibile talem terminū sic metiri precisuz
sed cōtra istā conclusionē arguit sic possibile ē ut ve
nenum talit alicui administret cum aliqua ratiōe mi
randa ⁊ maxima affectōe explicata ad limitatum tpe
determinata ut omnem resistētiā pro tunc passi supat
ergo in tali determinato tempore suam pernecatiuā
perficiet operationem consequētia p3 assumptū āt, p
batur quia minus nobile subiacet et obedit magis no
bili: ſz anima affectuose explicāo talia uerba veneno
adiuncta est nobilior aliis reb⁹ cū sit ipsa constās ex
nobilib⁹ principiis. materia ūt corporalis ñ ideo ipa
materia mūdi ei anime obedit. Et cōfirmatur: qz nō
minus possunt operari uerba taliter explicata ad bo
num q̃ ad malū cum sint opposita: sed per experien
tiam apparet quod opantur ad bonuz ut incātatiōes
que fiunt pro sanatione uulnerū et egritudinūer mul
tarū aliarū rex ut tradit ēt cōciliator differētia. i66. er
go et ceteris. Et hoc idē confirmat auctoritas Auicē
ne quarta sexti naturalium ut p3 intuenti. Rūdetur
pro q̃ tz aia ipsa sit multū nobilis: tamē non pōt ali
quo pacto agere i mām extrinsecam. Verūtamē ipsa
aia pōt in suomet corpor aliquā excitare operationē
et hoc mediāte magna fantasia ipsum talit disponer
ut spe accepta ab incantante fiat aliqua sanatio et nō
alit quā mediāte fortis imaginatione: et hec responsio
colligit ex sniis Aristotelis problematum pticula. 7.
Sed cōtra aliqua incantatio pōt mediāte bono āge
lo bonū operari: ergo aliqua similit poterit ad malū
operari mediāte sacrificio facto a netulis quas facili⁹
decipe pōt mal⁹ angel⁹. i. demō. Ad ō forte diceret
secūdū sententiā. Aristotelis nō eē verū q̃ sint ōmo
nes nec alii angeli: et hoc qz ut apparz et 3. ō aia et
i i. methafisice. pret animā intellectiuam ⁊ substāti
as separas mouentes orbes ⁊ ipsi deū bñ dicū ñ sī
alie substātie spūales. Ideo nō erūt iste i cātatiōes
nisi sicut sensuū illusiones. Sed contra illi teratus
subito fact⁹ fuit litteratus ut ipse in pbleumatibus
recitat Aristot. les et ē famosu aput multos et ñ pt
reduci in aliquā verā cām naturalem ut liquet itel
ligenti. ergo ⁊c. Si int substantias separaz et animaz
būanaz sī multi medii qd⁹ pfectōio. ergo poterūt eē
multe forme. cōsequētia p3 intelligenti. Et cōfirma
auctoritate platonis ut narrat apulegi⁹ ponentis de
mones multos habitantes et cōuersantes nobiscū q
ēt videnk ad nos attēdere et verbis nostris et cere
ceribus turbari et placari: et hoc, pbat cois fama et
aliqualis experiētia: et forte eēt dicēduz iuxta hoc q̃
opatio, ꝓpria istox spiritū eēt itelliger pricaria et
vniuersalia: ſz ipsecnozi mō q̃ ipse itelligētie attam
pfecti⁹ ac excelēti⁹ q̃ aiabūana qz ñ sī corpi applica
ta. si āt sī eiusdē spēi mi se vel non ē cois qstio etiam
ad alia: iō et ceta. et forte omissa ista rōnōe possz Fo

aliū respōderi tenēdo ipsā ꝛclusionē videlicet q̃ itelligīt merito effect⁹ naturalis ipius veneni: nā argumētationes ante formate bene ꝓbāt q̃ ad certū ꝑtem iminatū tempus datur venenū: sed nō ratiōe naturalitatis ipsi⁹ veneni ſz ꝓpter aliquid ſup naturale additum illi. ideo adhuc ſtabit conclusio. Sed contra hanc responsionē arguitur ſic. nō minus possibile ēst naturaliter q̃ aliqō uenenū ab extra appropriatum i tempore terminato videlicet ſex mēſium vel vnius ānū ſuā ꝓficiat opationē quaz mā vna venenosa vel non venenosa existens i pede vel in capite ducatur in tanto tēpore determinato ad malum gradum putredinis. ⁊ moueatur ad membraq̃ nobile i quo actionē ꝓficit leſā. ſz primū est possibile ergo ⁊c. consequentis patet. ⁊ prima pars probat qz in ambobus est ratio ſimilitudinis. ſicut enī in vno materia mouet ad malum gradum putredinis ita et ⁊ n alio. et sicut ad quod membrum ita et in alio. Secunda autem que fuit minor assumpti declaratur eo q̃ possibile est vna certa materia accumulet i pede vel crure et post determinatū tempus ducatur aut procedat ad caput ſiue cor ⁊ pro tāc causat epilepſia ſiue appoplēxia que possunt ēē egritudines periodice. ⁊ totuz hoc sumit de mente principis auicēne. 3. canonis capitulo 6 epilēſia. Similiter ēt arguī pōt de materia aſmatica ſiuente a capite ꝓdice ad pulmonē vt sumitur ex ſnia eiusdē capitulo de aſmate q̃ totā ſētit aucrois ſexto. coiuget ⁊ cōfirmat cōciliator dīa. 115: ergo piformiſi in vulnere aliquo aliqō exptus ⁊ malignus poneret aliqō venenū poterit illud ēē talis' cōditionis q̃ i tāto tēpore ad mēbrum principale erit motū. ⁊ ſi apparet ēē multū incōuenies quia reperitur aliquod uenenū magis malū q̃ materia illa que periodice facit epilenſiā ⁊ aliquod minus: malū ergo aliquod ēēle cū aliis cōditiombus: cōsequētia patet quia vbi dat magis ⁊ minus nō cōuenit dari equale. ideo ⁊c. Et cōfirmat per experiētiā i vno episcopo brixiensi qui mortuus fuit a cane suo parvulo i digito. ⁊ post multū tpūs ratione illi⁹ deuenit i rabiē. ergo etiā per perſidum ergtum fieri possit administrando ſiue ab int⁹ ſiue ab extra venenū ſimilis dispositionis: et ſi dicetur q̃ hoc esset difficile ⁊ quasi nō credibile Respondetur q̃ non fuit minus difficile. Andromaco componere tiriacam ex tot maxtis compositam p̃ sermentationem ad vnā formā reductā que habet etates ſicut corpora viuētiū in quibus i vna ſtupefacit videlicet in iuuētute in alia resolvit ⁊ cōtra venena operatur ⁊ ſic de aliis: ⁊ tñ certi ſumus hoc factū fuiſſe: iō difficultas ſei nō arguit impossibilitatē immo cōtrarium. ideo propi hec ⁊ alia ponitur hec ſa cōclusio videlicet q̃ ſiue venena ſint operātia materialiter ſiue ſpiritualiter possibile ēē vt ad iminatū tēpus limitentur iſtam conclusionē: probant argumētata cōtra primā cōclusionem ⁊ confirmatur ſicut possibile est q̃ reperiatur vna res que cōtra venenū existens illud nobis ſua proprietate demōſtrat ſi appreſentatum fit ita nō repugnat inueniri altera que operationē veneni impediat: ſed primū est vt legitur de corpo ꝓpentis ⁊ lapide praſio quia cū in eorū preſētia fit positū venenū rore ēmittere videntur ⁊ ſimiliē lapis buſſonis in annulo pforato taliter q̃ lapis vigitū tangere posset ita q̃ cū appreſentatū fit venenū mirā mō ſup calefacit prē digiti q̃ tāgit. Sm igitur erit possibile quo daro ponatur aliquod venenū agere non posse diēs ad libitum alicuius. ⁊ ſegtur ꝓclusio ⁊ ꝓfirmatur auctoritate alberti' de minerali⁹ libro. 2. tractatu. 2. cap. primo qui dicit q̃ lz magnes attrahat ferrum tamen adamas impedit ne ferrū a magnete trahatur: ſz remoto adamāte rēanebit eius⁹ ⁊ ⁹ attracti/ us. ergo ꝓclusio ſa ⁊ ⁊a. Tertia ꝓclusio fit iſta quod possibile est vt venenū taliter ꝓparetur vt ſi adintra nā liter administretur ſuā opationē ꝓficeret. in duobus aut tribus dieb⁹ ſz mediante tali preperatōe trāſibit illos dies ⁊ plures. iſta ꝓclusio pz intelligenti preparationes medicinales eo quod idē cibus ſiue eadē carro preparata cū ſinapi in pruco tpe digeritur ſcilicet in ſeptem horis vbi ſi comedatur cū agreſta ñ digeretur in decē. Similiter appet i medicinis ſolutiuis vnde mesue in de ꝓſolatione medicinaq̃ ponit medicinas trade ſolutionis vigorari in multū q̃ pimixta velocitāt illā. vt mel vigorat operationē aque lactis ⁊ zinziber operationem agarici. ⁊ ita possūt miſteri a liquis earūdem operatiōes retardantia quare etiam medici docēt q̃ cū admiſtranē medicine plmōſt cū res illaq̃. Nā cū via ad pſmonē fit miſtū lōga virtutes earūdē inuatiue resoluerēt. iō ponūt vt retineāt Quarta ꝓclusio fit iſta possibile ēē intelligēti philoſophiam ⁊ aſtrologiam q̃ taliter alicui exhibeatur venenum q̃ ratione eis ducetur ad mortē vſq̃ ad decē annos vel circa. ꝓclusio probatur quia talis ꝓfecte ſciens intelliget quantitatem humidi radicalis ⁊ q̃litatem ⁊ omnem fere eius diſpoſitionē. ergo ex conſequenti terminū vite eius qz ratione consumptionis humidi est calidi extinctio ⁊ ꝓſequēter mors vt ingt Aristoteles i libro de morte ⁊ vita ſciet ēt diſpoſitiones influentiaq̃ ſupioq̃ pro termino vite. ponatur igit q̃ ſciat ipſum viuere vſque ad quadraginta annos ⁊ q̃ ſciat ipſum viuere vſque ad quadraginta annos ⁊ regatur regimine cōſeruatiuo exceptis q̃ illi administretur venenum i tempore viginti annorum extinctiū certe quātitatis humidi: ⁊ tūc pz q̃ pōt iſtud humidū extinctū abbreuiare vitā p̃ decē annos. post tē pus igit decē annorum a tempore administrationis veneni morietur. ille igit morietur in trigita annis ⁊ non fuiſset mortuus niſi in annis quadraginta. ergo conclusio vera. Et iſtā cōclusionē intellexit auicena. 6. quarti cap. 80 cū dixit omne q̃ interficit cum pmutatione ꝓplexionis aut cū adventu ſuper mēbrū possibile est vt fit adductus post tpū ipſius effectus. Ex quo dicto correlative ſegtur q̃ nō est icōueniēs aliquos esse venenatos q̃ ꝓtinue exiccādo, pcedāt ⁊ tales appellant apud vulgares berbati ſiue ſtrigati. et ex consequēti apparet qualiter venenum attermiari posset a quo ſua bonitate imensa vir magnanime temperet altiſſim⁹ ⁊ vitā tuā plōget. Quantum ad vltimū lz p̃ magna parte appareant respōſiōes ad argumenta principalia: ad primum tamē respondet q̃ licet venenum q̃ administratur ſiue ad intra ſiue ad extra ſiue materialiter ſiue ſpiritaliter hz ex ſui natura cum ꝓpatione ad corpus nrm q̃ in terminato tpe ſuam incipiat ⁊ finiat operationem. attamen multoriens ⁊ multis modis ſiue actiones possunt impedi-

diri et tardari. atq̃z ēt totaliter corrumpi vt patuit ex ſupradictis. Et lz venenū fit humane nature corruptiuū nō ē neceſſe q̃ actualiter ſemp occidat. Pro rōſione ad fm notandū q̃ in veneno multa reperiūt vz ipſa, pprietas dicta. item frigus ſi est venenum frigidum ⁊ caliditas ſi ē calidum ⁊c. Et omia iſta talia ante opationem ſunt in potentia opandi vz interficendi iſrīdandi ⁊ calefaciendi: vez tñ iſta potētia non ē equalis imo vna magis, ppinqua ⁊ habitui magis conjuncta ⁊ alia magis remota. iō aliqua citius ſuaz opationē perficiunt: vt ſpūalia ⁊ alia. ⁊ quēdā tardius. ſed q̃ocāq̃z ſit neceſſe ē ſi debēt actualiter operari q̃ de potentia ducātur ad actum. lcīz in ſpūaliter opantibus hoc non multū appeat. remanet igit diffi cultas a quo ducatur ad actum. nam ſi est mala pro prietas non ducitur ad actum a calore noſtro. qz per ſe, pduceret aliqd quod ipſz corrumpet q̃ repugnat principio phy. nec ab ipſo veneno qz nihil agit i ſe i pm ⁊ ēt illā malā, pprietatem prius non hābat ⁊ etiā ſi est frigus vt in opio: non v ē a quo ipſa tribuatur qz non ab opio qz ad tactū nō ꝓcipitur talis frigus. imo q̃ plus est assumpto opio ſi monetur percipetur calidū aut tepidum. nec a caliditate noſtra qz non est aliqs modus quo caliditas frigus generet. Et ēt ſi est caliditas ñ appet a quo gnēt qz ñ ab euſorbio gratia exempli quia ad tactum est frigidum nec a calore noſtro qz illa caliditas generata in euſorbio ē maior quā ſit caliditas noſtra. ⁊ ideo mirū ē quomodo venenū q̃ ante nullaz opationem faciebat nec nihil ex iſtis ꝓcipiebat. ⁊ postea facit illas a qua cā hoc facit: q̃ dere rōnabiliter ē magna diſcordia inter ſapientes ⁊ concilliator dīa. 140. improbat opinionem Ba. ⁊ auer. ⁊ loquendo de calido ⁊ frigido vult q̃ tale de potentia reducatur ad actum per viam antiper ſtaſis. de, pprietate aut venenoſa nihil dicit. Et iō pro nunc hic responſione ad argumentum fundando ſupra ſniam Ba. pono iſta dicta. primū quod omne venenū calidū in potentia vel frīū vel interemptiuz est, pducti num ſui effectus respectu cuius dicitur talis in potētia p̃ ſuam, ppriam cōplexionem. iſtud dcm, probatur. qz omne mortū cuius forma ordinatur in aliquaz opationem naturaliter hz inſtrumentaz cum quo illa forma dz ſuam operationem, pducere: ſed oē venenum est huiuſmodi respectu operationis in humano corpore, pducende ergo omne venenū potentialer tale hz inſtrumentum cum quo pōt eius forma i humano corpore operationem ſuaz agere: ſz tale inſtrm nō ē aliud q̃ complexio eius, ppria cum ſuis, pprietatibus ornata. conſequentia nota est maior pz in oibus qz gravia habent gravitatem ⁊ levia levitatem que ſūt inſtra ſuoq̃ motuū. ſ. ſurſum ⁊ deorſum. Et cōfirmatur qz per ſaporē odorē ⁊ colorem venimus in cognitionē calidoq̃ ⁊ frigidoq̃: ut ingt. A. 2. canonis: ſed iſte ſunt qualitates ſecunde per quas non poſſumus ferre iudiciū niſi ſupra complexionem illoq̃ que complexio lz non ſit qualitas prima ſed ſecunda: est tamē productiua per ſuam virtutem caliditatis ⁊ ficcitatis ⁊ ſic de aliis. Secundū dictū q̃ venenū non recipit aliquod principale principiuz aut inſtrule a calore noſtro, p ſua operatione dum actuat: pz qz ante q̃ actuetur hz formaz ⁊ complexionem cum, pprietatibus. Tertiuz dictum q̃ tale a calore noſtri corpis pregnat mediante diuiſione vt ad actuz ducatur pz qz nō alio mō vt, pbatum ē: ſed mediante iſta diuiſione meliuſ ad mēbra fit penetratio imaginemur igitur q̃ aliqō venenū aliqñ ducetur de potētia ad actum qz ad ſormā que ē actus primus ⁊ hoc a calore noſtri corporis Scō qz ad eoq̃ opationem recipiant aliqō inſtrule eēntiale principium per q̃ agat: aut tertio q̃ recipiāt certum diſpōem p̃ quā convenientius agat: ⁊ ſic dicim⁹ q̃ calor noſter non opatur nec primo nec ſecundo ſed tertio mō: ⁊ hec vt intentio Ba. ⁊c. de cōplexionibus ⁊ primo ⁊ tertio de ſimplici medicina: Bis preſuppositis respondeo ad argumentū ⁊ totā difficultatem quod. a. venenū nūc non interficit qz i peditum aut aliter vt ſupra interficiet tamen vſq̃z ad ānū. Et cum vltra arguitur ergo aliqd de nouo producetur in. a. quando interficit. Rūdetur diſtinguendo p̃ dicta: qz aut intelligis quod producatur aliquid nouū tanq̃ accidentale principium actionis ⁊ ſic ego concedo qz, pducitur aliqua tepeditas raritas ⁊ diuſio: ſed ſi intelligas quod, pducatur aliquod nouum tanq̃ eſſentiale principiū vel, ppriam illi inſtrule ſic nego illam conſequentiam ⁊ dico q̃ lz iſta actualiter non interimant nec calefaciant nec infrigident: qz nō habent iſtas qualitates actuales habent tamen ipas virtuales ⁊ hoc nullo mediante eſſentialiter niſi cōplexione ⁊ forma illius veneni que non est actualiter talis ſed ē in potentia virtuali tamē, pptер calorē noſtrum ducitur ad opationem in iſta tamē mā occurrēt noue fantaſie: ſz de hoc aliaz: Ad tertiā pz reſpōſio per ſupradicta. eo q̃ pōt administrari venenuz q̃ non faciat actionem ſuam niſi in illo tpe aut qz ꝓpediatur: vt dicit ſa conclusio: aut qz retentuz in aliquo loco paulatim augetur ſua malitia et paulatim mouetur ad cor et ſtabit per multū tpū anteqũ aliqñ ſuam opationem perficiat aut qz diuerſimode preparatur vt dicit tertia conclusio. iō prima conſequentia nō valet. Ad confirmationem respondetur ab aliquib⁹ negando minorem qz impoſſ b le ē q̃ ex veneno aliqua nutrita fuerit qz inter venenū et corpus noſtrum nō currit aliqua ſimiliritas ſiue conuenientia que regitur iter nutriens et nutritum: vt ſumit primo canonis capitulo de eo quod comeditur et bibitur et excō ſequenti illa puella non fuit nutrita napello ſed aſſuefacta ei vt eius humiditates remanerent inſecte et interficerent. Sed contra iſtam responſionem inſtatur ſic quia repugnat Bal. et Auicenne qui ponunt ipſam puellam fuiſſe nutritaz napello. item repugnat experimento quia plante et fructus multotiens ſunt venenati tpe peſtis vt ſumit ſa primi. c. 6 bis q̃ pauc mūt ex diſpōibus aeris et tñ nutriūt. Itē non ſoluit argumentuz qz dato q̃ illud venenū non nutriet. arguitur ſic i minori: ſz illa pauca quāritas nō interficit. ergo i illo tpe nec illud interficiet ⁊ ſic ſtabit rō. Et iō aliter dicat ſupponēdo q̃ nō fit incōueniens i aliquo reperiri aliquod q̃ habeat rōez cibi ⁊ in eodē quod habeat rationē veneni vt ſi vnus ⁊ idem cibus administratur vni erit ei cibus conueniens vt ſanguis gratia exēpli ⁊ in alio erit venenum mortiferum. ſup ponendū est ſecundo q̃ duplici modo homo posset ſe diſponere quantū ſpectat ad propoſitū vt non patiatur a veneno primo per paulatinā aſſuefaciendo q̃ vna diſpoſitio efficiatur naturalis que ſi ſubito impimeretur eſſet ipſius corporis corruptiua: eo mō quo allegatū ē ſupra de cōplexiōe indi reſpectu ſcla

ui: patet ēt de muliere que sumebat iusquiamū fine lesione tertio de simplici medicina: Scdo modo p virtutē bezoarticā acquisitā arte vel naturaliter. vt patet de metridato q p vsum medicine quā metridatum appellam⁹ se securū reddidit ab vsu venenoꝝ: patet ēt de illis q predicant eos esse de domo sanctī pauli q comedūt serpentes ⁊ tāgunt ⁊ pungunt ab qs aliq̄ lesione. Et anicēna nominat vnū qui se sine lesione serpētib⁹ obijciebāt: ⁊ nos vidim⁹ vnū de illis q inuenerabiles bēbat serpētes malos quos tāgebat ⁊ nō ledebatur ab eis ⁊ ipse vēdebat panē quez appellabat panē sāctī pauli. Et qb⁹ sequitur q possibile est q aliqs veneno nutriatur. primo p assuefactionē: scdo quia vna ⁊ eadē res pōt hēre rationem cibi ⁊ veneni: ⁊ō illa res pōt a sua venenositate expoliari: ⁊ sic ex ea corpus nutritur. Et qbus sequitur ēt q illa puella fuit vere nutrita napello: ⁊ vlteri⁹ q illa venenosa dispositio p quā alios osculando venenabat erat ei nālis. sequitur vlterius q ipsa erat venenum qr qcunqz cum ea cōmiscebātur venenabant. Et vltimo sequitur possibile esse duo idiuidua aut plura humane specie hātia ꝓprietates specificas cōtrarias ⁊ plura alia speculātu facilia. Sed contra supradicta est forte argumentū domini auer. 7. colliget ⁊ in epla de tyriaca ad glauconē vz q idem esset homo ⁊ non homo ꝓbatur sic: exiēs hominis latitudinē nō est homo sed suprascripta puella venenata exijt humanā latitudinē. ergo nō est homo. maior sumit ex p̄mo canonis. cap. de complexione p̄mi modi minor probatur qr tota humana cōplexio forme veneni extremaliter contrariat: sed ex quo illa puella nutritur napello siue veneno sequitur q inter ipsā ⁊ illud cadat similitudo quēdā. ergo si similatur illi forme extremaliter contrarie forme hūane dissimilabit hūane forme: ⁊ tunc non erit hō. Ad istud argumentuz potest rn̄deri negando primā cōsequentiā ⁊ ad ꝓbationē dicitur sicut supra allegatū de mente principis q p̄mus modus ēqlitatis humane complexionis hz magnam latitudinē a qua si egrediet non erit ālius humana ꝓplexio: ista tn̄ latitudo ē magna valde in q̄ continētur corpora tā tpata q̄ naturaliter distemperata tā sana simpliciter q̄ ēt egra vt nunc ⁊ pter naturaliter talin quacūqz egritudine intēfissima ⁊ tam brūis distempantiā in q̄litatibus manifestis q̄ etiam in ꝓprietatibus ⁊ qualitatibus specificis ⁊ ex p̄ñti, pe extremū latitudinis hui⁹ essent ponēda illa venenata: ita q hz essent i latitudine tn̄ cēnt in aliq̄ mansione vltimi gradus ipsi⁹ latitudinis specifice ad q̄ mā sionē non perueniunt non assuete ad venenū sicut nō est inconueniens q certa caliditas sit alicui conueniens ⁊ nālis in quantum excitatus tn̄ esset illi aut alteri simili disconueniens quiescenti. Ita ista dispositio in q̄tum assuete est similis. ⁊ dissimilis contraria sine non natural s cuilibet nō assuete. ideo oinz alioꝝ interemptiua ⁊ sic negatur q talis exijt totaliter latitudinē primi modi. Sed cōtra agens a tota substātia nullam hz similitudem vt venenum ex quo extremaliter opponuntur vt dicebatur arguendo ⁊ sumitur ex tertio de cōplexionib⁹ capitulo primo. ⁊ .2. ⁊ p̄mo canonis capitulo de eo q comedit ⁊ bibit. Rn̄deri pōt q hz venenū vt venenuz non alteratū sit totaliter oppositus humane nature tn̄ possibile est q p actionē veneni i mēbra ⁊ caliditatē nālē ipsoꝝ spūz fiat tanta actio ⁊ reactio q introducat vna cōplexio eqlis siue fcā. ⁊ hoc qr aut illa ambo agentia sūt eqta ⁊ ex p̄ñti reducta ad vnam formā siue dispositionem mediā multū alijs indiuidnis repugnantē. vt credit Bētilis de febre ethica. aut qr tā in partib⁹ mālib⁹ q̄ formalibus est fere illa dispositio tanq̄ facta nālis vt dixit Dinus de cōplexione equali ⁊ possemus ex isto fantasiari vnum nouū modū dicendi ⁊ tu considera. Vel possumus scdo rn̄dere q cū duplex sit ꝓplexio: quedā insequēs formā: ⁊ quedā materiā q non esset inconuenens aliquod. rōe cōplexionis isequentis formā esset oppositum extremalit hz rōne insequēntis materiā esset conueniens ⁊ econuerso. Et ex hoc videmus q aliqs abhorret vnū tanq̄ venenū. ⁊ alteri tn̄ illud est cibus cōueniens. ⁊ talis dispositio insequens materiā q̄ est certa occulta ꝓprietas etiā per artē acquiri potest vt patet per assuefactionē comedentis napellū ⁊ iusquiamū ⁊ ēt a natura vt recitatur de puella ab Alberto. 7. de animalium capitulo. 8. q̄ scorpiones comedebat ⁊ non ledebāt. Sed contra qr sequetur q homo posset a natiuitate ꝓduci veneno sus: qr cum qbus forma cōseruatur cum eisdē dispositionibus illa introduci pōt. Rn̄detur concedendo totū vt si leprosus cū leprosa coiret forte generaret homo venenosus et ō ꝓhibetur aut ꝓhibi in lege ō beretur. ex quo cōcluditur q ista ꝓñtia non valet. in ista materia sunt dispositiones faciētes pro ipa forma veneni. ergo forma humana introduci non pōt. vt patet ex suprascriptis. Respondetur igitur ad primam confirmationē q hz venenum possit corpus. nutrire per paulatinā assuefactionē tn̄ maior assumpti est falsa propter causas supra narratas in ꝓbatione conclusionum. ⁊ consimiliter respondetur ad vltimam confirmationem. Et sic fit lusus cui dedit intelligere.

Etri apponē fis libro Cōciliatoris diuini et eiusdē de venenis finis deo duce ipositus est.

LAUS DEO.

tempo ·aui· vbi asserit q quella grossa mutrita fuit napello
intelligendus est sic q vbi dicit napelq lib amq cicutaq
qm impossibile est hos assertiones Benedictus a toto genere
deleterio si quantitas aliqua efficacia signa assumat et sic
vt ·ga· vere asserit q° de simplici medicina possimus inter
venere frigido nō antea calido cum a toto genere de
leterium sit nō tm quantitet minimo pars sufficiens q
interimere et si a toto genere deleterium sit cum o·
forma sp· p·ffylo· certa et determinata quantitate
in materia ad agendum regimat

1. ma a mordendo
gen. in suas spes
mixtum es magnes
aut vegetabile elleborg turbith nigrum
vt succus herbarum / fructus / et semina
aut de animalibus serpentes scarabeus
de volatilibus aquilae sagittae salamandra spuma sebilis
et de toto corpore.
2. respectu ani
corporis et ei
intra spiritu et potu et cibus venenosus
extra simul
f visu vt basilisci
f gaudium vt in nubis regulus
f tactu salamandra aspis marsus
f tactu vt serpens quae milites
f ani
f odoratu vt quaedam species fungorum
Nota quomodo venenum et toxicum.
calidum
aut calefaciendo corrodunt lepra
simul et extra
aut cale. inflammat euphorbium et
stupefaciendo vt opium
frigidum
aut vires opilando vt plumbum
Siccum
consumendo humidum vt ad mustum
venenum vt calx viva non extra
aut segando et ad extremitatem abscissa
tione vt realgar
3. amissio et p. noez
spe. venenum et 4.
hydrio vt argentum vivum

PARTIDAS

Las Siete Partidas de Alfonso X el Sabio con las adiciones de Alfonso Díaz de Montalvo. Sevilla.- Pablo de Colonia y Juan Pegnitzer, Magno /Herbst/, Tomás Glockner. Por comisión de Rodrigo Escobar y Melchor Gorricio.- 24 diciembre 1491

2 tom.-

L. gót.- 3 tam.- 2 col.- 52 lin.- Inic. grab.

R. 32471

.../...

Faltan los 3 primeros fol.

Haebler, 519

De la biblioteca del Duque de Osuna

R. 32471

PETRUS DE ABANO

Conciliator differentiarum philosophorum et medicorum. De venenis. Papiae.- Gabriel de Grassis.- 6 noviembre 1490.

292 hoj.- 4º

L. gót.

Hain, 3

R. 21434